

Giới thiệu Vô Địch Thiên Hạ

Dịch giả: Nhóm Lãng Thiên

Hoàng Tiểu Long vốn là thiên tài trăm năm khó gặp của một thế gia trên địa cầu.

Không ngờ sau một giấc ngủ, Hoàng Tiểu Long lại phát hiện ra mình đã xuyên đến một thế giới vô cùng xa lạ có tên là Thế giới Vũ Hồn. Hơn nữa linh hồn lại nhập vào một đứa trẻ khiến hắn vô cùng buồn bực.

Tuy nhiên, ông trời đã cho hắn mạng theo Hoa Hạ vô thượng võ học bí điển Dịch Cân kinh xuyên không đến đây thì nhất định hắn sẽ ở nơi này phát huy nó đến tận cùng.

Mời các bạn đón đọc và theo dõi hành trình chinh phục thiên hạ của Hoàng Tiểu Long nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đại Lục Phong Tuyết

Đêm từ từ buông xuống, một mảnh tĩnh lặng, trên trời ngàn sao lấp lánh.

Trên sườn núi, một đứa trẻ tầm sáu bảy tuổi đang đứng với một tư thế kỳ quái, hai chân thẳng đứng, mở rộng ra, mũi chân chạm đất, gót chân nhấc lên, hai tay giơ lên cao, đứng thẳng, đầu ngẩng lên, một tia linh khí thiên địa như có như không không ngừng lượn lờ xung quanh thân thể cậu.

Ánh trăng sáng tỏ, trải dài xuống bao phủ lấy thân thể đứa trẻ.

Đứa trẻ vẫn duy trì tư thế ấy, không ngừng thở nập, linh khí thiên địa cũng theo những lần thở nập ấy tiến vào trong cơ thể, lưu chuyển không ngừng ở trong kinh mạch trong cơ thể cậu.

Đêm, chậm chậm trôi qua.

Ánh trăng dần lui, tia sáng ánh mặt trời đầu tiên chiếu lên trên người đứa trẻ. Cậu từ từ thu hồi song chưởng, hai mắt vừa mở, trong hai mắt lóe lên hai đạo tinh mang.

Hoàng Tiểu Long nhỏ ra một ngụm trọc khí, đôi mắt lấp lánh như ánh sao nhìn chăm chú vào vầng mặt trời đang từ từ nhô lên cao. Từ lúc ra đời đến nay, hắn đi tới cái thế giới này đã bảy năm rồi, từ ba tuổi bắt đầu tu luyện Dịch Cân kinh đến bây giờ đã được bốn năm. Trong vòng bốn năm, hắn đã tu luyện Dịch Cân kinh tới thức thứ ba, Chương Thác Thiên Môn.

Ở kiếp trước, tổ tiên hắn từng là đệ tử nội môn Thiếu Lâm Tự, Dịch Cân kinh này chính là do tổ tiên hắn truyền thừa xuống, đến bây giờ Hoàng Tiểu Long vẫn không hiểu nổi tại sao một người được cả gia tộc cho rằng là kỳ tài luyện võ trăm năm khó kiếm như hắn lúc tỉnh dậy lại xuyên không đến thế giới này!

Hơn nữa điều khiến cho buồn bực chính là hắn lại đi nhập vào thân thể của một tiểu tử mới ra đời.

Hoàng Tiểu Long nhìn cánh tay bé tí tẹo của mình, đau khổ bật cười, ở kiếp trước hắn mười bảy tuổi, mười bốn năm khổ luyện, cuối cùng đã tu luyện được Dịch Cân kinh đến thức thứ chín, không ngờ bây giờ lại phải bắt đầu tu luyện lại từ đầu.

Lúc này, tiếng bước chân thật nhỏ truyền vào trong tai Hoàng Tiểu Long, tiếng bước chân này là từ dưới sườn núi truyền đến. Hoàng Tiểu Long không cần quay đầu lại cũng biết là ai tới. Quả nhiên, một âm thanh thánh thót vang lên: "Đại ca, muội biết kiểu gì huynh cũng đang ở đây ngắm mặt trời mọc, phụ thân và mẫu thân đang tìm huynh đó."

Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn lại, chỉ thấy dáng vẻ của một tiểu nữ hài tầm năm sáu tuổi, tóc tết thành hai cái đuôi sam dài, hai mắt to tròn vô cùng khả ái từ dưới sườn núi đi lên, đây chính là muội muội kiếp này của Hoàng Tiểu Long, Hoàng Mẫn.

Ngoài Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Long còn có một tiểu đệ đệ kém hắn ba tuổi, Hoàng Tiểu Hải.

"Phụ thân cùng phụ mẫu tìm ta sao?" Hoàng Tiểu Long: "Có chuyện gì vậy?"

"Không biết." Giọng của Hoàng Mẫn vẫn còn có chút bập bẹ: "Đại ca, chúng ta mau trở về đi thôi, nếu về trễ, phụ thân cùng phụ mẫu lại đánh đòn huynh đây."

Hoàng Tiểu Long nghe vậy cười một tiếng, véo vào khuôn mặt nhỏ bé đáng yêu của muội muội Hoàng Mẫn, cười nói: "Về đi thôi."

Hoàng Mẫn xoa xoa nơi bị Hoàng Tiểu Long véo, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, hờn dỗi nói: "Đại ca thật đáng ghét, muội đã nói với huynh rồi, sau này không cho phép véo má muội mà."

Nhưng dù giọng của Hoàng Mẫn mặc dù tỏ rõ sự giận dữ, gò má bầu bĩnh lại bị Hoàng Tiểu Long véo thêm một cái nữa. Véo xong, Hoàng Tiểu Long cười phá lên chạy đi, Hoàng Mẫn thì nhọt thanh nộ khí hét lên ở phía sau đuổi theo.

"Đại ca, huynh mau đứng lại!"

Hai người, một trước một sau chơi đùa từ trên sườn núi chạy về hướng Hoàng gia trang dưới chân núi.

Ở kiếp trước, Hoàng Tiểu Long mặc dù đã là thiếu niên mười bảy tuổi, nhưng có lẽ do cùng muội muội Hoàng Mẫn ở cùng nhau, nên cũng bị lấy một phần tính khí trẻ con.

Rất nhanh, huynh muội hai người đã trở về tới Hoàng gia trang.

Đi vào Hoàng gia trang, Hoàng Tiểu Long liền hướng phía Đông điện viện mà đến, đi tới điện viện, liền thấy một vị trung niên tuổi chừng ba mươi mấy, phong thái nho nhã, mày kiếm mũi ưng, thân mang áo bào trắng, bên cạnh là một thiếu phụ xinh đẹp, đây chính là phụ thân Hoàng Băng và mẫu thân Tô Yến của Hoàng Tiểu Long ở đời này.

"Phụ thân, phụ mẫu, hai người tìm ta?" Hoàng Tiểu Long tiến vào điện viện, hỏi.

Mày kiếm Hoàng Băng dựng lên: "Ngươi sáng sớm đã đi đâu vậy?"

"Được rồi, đừng dọa hài tử." Tô Yến lên tiếng cười nói: "Long nhi, mấy ngày nữa là ngươi bảy tuổi rồi đó. Khi bảy tuổi, Vũ hồn trong cơ thể đã có thể thức tỉnh, để chúng ta dẫn ngươi đi võ điện, kích thích Vũ hồn trong cơ thể."

Thức tỉnh Vũ hồn? Hoàng Tiểu Long ngẩn ra.

Cái thế giới này, trong cơ thể người bình thường đều có Vũ hồn tồn tại, một gã chiến sĩ sau này thực lực mạnh hay yếu có liên quan mật thiết với Vũ hồn trong cơ thể. Vũ hồn phân ra hạ cấp, trung cấp, cao cấp phân chia ra mười cấp. Mà phía trên cấp mười là siêu cấp Vũ hồn, chỉ có Vũ hồn mới có thể hấp thu linh khí thiên địa trở thành một chiến sĩ.

Dĩ nhiên, cũng có người trong cơ thể không có Vũ hồn, hoặc là có, nhưng chỉ là phế Vũ hồn, không thể tu luyện, người như vậy thì hoàn toàn đúng là phế vật rồi!

"Vũ hồn." Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên, hắn cũng rất muốn biết trong cơ thể hắn có Vũ hồn hay không, hoặc Vũ hồn của hắn là cái gì.

Dưới sự hướng dẫn của Hoàng Băng cùng Tô Yến, Hoàng Tiểu Long đi tới võ điện Hoàng gia trang.

Khi đến nơi, đã trông thấy không ít người đứng trong võ điện. Lần thức tỉnh Vũ hồn này, ngoài Hoàng Tiểu Long ra còn có những đệ tử Hoàng gia trang khác.

Một trung niên khí vũ hiên ngang đang đứng trong võ điện, khuôn mặt trung niên ấy hình chữ điền, lông mày thô, khí thế trên người phát ra khiến cho người ta cảm giác một loại áp bách vô hình, đây chính là đại ca của phụ thân Hoàng Tiểu Long - Hoàng Minh. Đứng bên cạnh Hoàng Minh là một đứa trẻ trạc tuổi như Hoàng Tiểu Long, đó là nhị tử thứ hai của đại bá Hoàng Minh - Hoàng Vĩ.

Hoàng Vĩ lớn hơn Hoàng Tiểu Long một tháng tuổi thì, lần này cũng tới võ điện tiến hành thức tỉnh Vũ hồn.

Hoàng Băng cùng Tô Yến dẫn theo Hoàng Tiểu Long hướng về trong đại điện đi tới, phụ thân Hoàng Tiểu Long lên tiếng chào: "Đại ca."

Hoàng Tiểu Long cũng theo đó chào một tiếng đại bá.

Hoàng Minh nhìn thấy phụ phụ Hoàng Băng, Tô Yến đến, sắc mặt không chút thay đổi, chỉ gật đầu nói: "Các người đã tới."

Ở trong trí nhớ của Hoàng Tiểu Long, cho tới bây giờ hắn chưa từng thấy đại bá Hoàng Minh nở nụ cười, hình pháp trong Hoàng gia trang do Hoàng Minh chấp chương, rất nghiêm khắc.

Sau khi nói xong Hoàng Minh cũng không nói thêm lời nào nữa. Hoàng Băng biết rõ tính tình đại ca, nên cũng không trách móc.

Mấy người Hoàng Tiểu Long đến đại điện không bao lâu, liền nghe thấy ở ngoài đại điện vang lên một trận cười sáng khoái. Hoàng Tiểu Long cùng mọi người nhìn ra, chỉ thấy một lão giả thân hình cao lớn ở giữa vòng vây một nhóm người đang đi vào đại điện, lão giả này chính là gia gia của Hoàng Tiểu Long - Hoàng Kỳ Đức, cũng là Hoàng gia trang trang chủ. Bốn mươi năm trước, Hoàng gia trang chính là do Hoàng Kỳ Đức thành lập.

"Lão trang chủ!"

Hoàng Kỳ Đức đến, tất cả đệ tử Hoàng gia trang trong đại điện vội vàng cúi đầu hành lễ.

Ba người Hoàng Minh, Hoàng Bằng, Tô Yến cũng bước lên trước: "Phụ thân!"

Hai người Hoàng Tiểu Long, Hoàng Vĩ thì tiến lên chào: "Gia gia."

Hoàng Kỳ Đức nở nụ cười, gật đầu đối với mấy người Hoàng Minh, rồi quay sang đám đệ tử Hoàng gia trang trên đại điện cười nói: "Tốt lắm tốt lắm, không cần đa lễ, ta hôm nay chẳng qua là tùy tiện sang đây xem mà thôi."

Vốn dĩ hàng năm võ điện mở ra, đệ tử Hoàng gia trang tiến hành thức tỉnh Vũ hồn, Hoàng Kỳ Đức cũng sẽ không tới, nhưng năm nay lại không giống thế, bởi vì Hoàng Tiểu Long cùng Hoàng Vĩ mà hắn vốn đang bế quan phải cố ý xuất quan đến đây.

Hoàng Kỳ Đức tới phía trước đại điện, quét nhìn mọi người một lượt, cuối cùng ánh mắt rơi ở trên người một vị Hôi bào lão giả, cười nói: "Nếu mọi người đến đông đủ rồi, vậy thì bắt đầu thôi."

"Vâng, trang chủ." Hôi bào lão giả cung kính đáp một tiếng, sau đó đi lên trên đại điện.

Hôi bào lão giả là đại quản gia của Hoàng gia trang - Trần Ứng.

Hoàng Tiểu Long từng nghe phụ thân nói, Trần Ứng là một lão nhân theo gia gia Hoàng Kỳ Đức lâu nhất, từ lúc còn chưa thành lập Hoàng gia trang, đã ở bên cạnh cùng đi theo gia gia rồi.

Trần Ứng tới đến trong đại điện, hai tay xuất hiện tia sáng. Tia sáng bắt đầu khởi động, một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho lòng người cảm thấy bị áp lực từ bên trong thân thể kia phát ra.

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên, đây chính là lực lượng Đấu khí của cường giả cấp chín sao?

Thật là mạnh!

Cho dù ở kiếp trước hắn tu luyện Dịch Cân kinh tới thức thứ chín cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Trần Ứng.

Theo lực lượng Đấu khí Trần Ứng quán chú, chỉ thấy trong đại điện tia sáng của đồ văn hình lục giác đột nhiên lóe lên, tiếp theo quang mang đại thịnh, tạo thành đạo cột sáng.

"Hoàng Vĩ, ngươi lên đi." Hoàng Kỳ Đức nhìn về phía Hoàng Vĩ.

"Vâng, gia gia." Hoàng Vĩ đáp, sau đó đến trước đồ văn lục giác, đi vào trong cột sáng. Ánh mắt mọi người trong đại điện chăm chú nhìn Hoàng Vĩ tiến vào bên trong cột sáng. Sắc mặt Hoàng Minh vốn luôn luôn không chút thay đổi lúc này nhìn nhi tử, thần sắc cũng không khỏi khản trương lên.

Cột sáng đồ văn hình lục giác bao quanh Hoàng Vĩ, không bao lâu sau, trên người Hoàng Vĩ đột nhiên xuất hiện từng đoàn từng đoàn hắc sắc quang mang. Hắc sắc quang mang bắt đầu thành hình, một hắc sắc hư ảnh hiện lên phía sau Hoàng Vĩ, là một con tam nhãn hắc sắc Hô, theo hư ảnh Hắc Hô xuất hiện, một tiếng tiếng hô gầm phá không vang lên, đại điện chấn động.

Mọi người ai cũng khiếp sợ.

Hoàng Kỳ Đức nhìn hình dạng hư ảnh hắc sắc hô sau lưng tôn tử Hoàng Vĩ kia, hai mắt sáng lên, theo đó mà vui mừng cười lên ha ha.

"Đây là Vũ hồn cấp mười, tam nhãn Hắc Hô!" Đại quản gia Trần Ứng kêu lên, thanh âm có chút rung động.

Vũ hồn cấp mười, là một trong những Vũ hồn cao nhất, gần tới siêu cấp Vũ hồn!

Vũ hồn Hoàng Vĩ là Vũ hồn cấp mười, tam nhãn Hắc Hô!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Vũ Hồn Cấp Bảy

"Vũ hồn cấp mười, dĩ nhiên là Vũ hồn cấp mười!"

Vũ hồn cấp mười, đừng nói Thương Lan huyện, ngay cả vương quốc Lạc Thông cũng không có nhiều!

Hoàng Minh nhìn tam nhãn Hắc Hô huyền phù phía sau nhi tử kia, hai nắm đấm siết chặt, bởi vì kích động mà thân thể kim chế không được khẽ run lên.

Tiếng cười của Hoàng Kỳ Đức ở trên đại điện vang vọng thật lâu.

"Trang chủ, người xem?" Đại quân gia Trần Ứng không thể không nhìn về phía Hoàng Kỳ Đức.

Hoàng Kỳ Đức trầm ngâm nói: "Đây là Vũ hồn cấp bảy, biến dị Song Đầu Xà."

Tất cả trưởng lão, quân sự trong đại điện Hoàng gia trang cũng âm thầm gật đầu, hiển nhiên bọn họ cũng đồng ý với cái nhìn của lão trang chủ Hoàng Kỳ Đức.

Vũ hồn cấp bảy, Song Đầu Xà biến dị? Hoàng Tiểu Long đi ra cột sáng đồ văn lục giác, về mặt bình tĩnh, chỉ có hấn biết, trong cơ thể hấn Vũ hồn không phải là Vũ hồn cấp bảy Song Đầu Xà biến dị đơn giản như vậy.

Thấy Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long chẳng qua chỉ là Song Đầu Xà biến dị cấp bảy, khoe miệng Hoàng Vĩ khẽ nhếch lên cười lạnh, hai mắt đầy khiêu khích nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Ánh mắt khiêu khích của Hoàng Vĩ đó, Hoàng Tiểu Long cũng chỉ tự nhiên mà thu ở trong mắt, về mặt vẫn hờ hững, hấn cũng lười đi so đo cùng với một tiểu hài tử.

Sau Hoàng Tiểu Long, kế tiếp là Chu Học Đông, nhi tử của Chu Quang trưởng lão Hoàng gia trang tiến hành thức tỉnh Vũ hồn, Chu Học Đông cũng là một trong những người cùng đám Hoàng Vĩ khi dễ Hoàng Mẫn năm đó và bị Hoàng Tiểu Long thu thập thê thảm.

Sau khi Chu Học Đông thức tỉnh Vũ hồn, nhưng chẳng qua cũng chỉ là Vũ hồn cấp sáu Huyết Nhân Lang.

Sau Chu Học Đông, Hoàng gia trang lại có thêm hai mươi mấy tên đệ tử lần lượt tiến hành thức tỉnh Vũ hồn, phần lớn là Vũ hồn cấp bốn, cấp năm, cấp sáu, còn có mấy người phế Vũ hồn là Vũ hồn cấp một, cấp hai.

Lần thức tỉnh Vũ hồn này, Vũ hồn Hoàng Tiểu Long đứng thứ hai, nhưng cũng giống như các đệ tử khác của Hoàng gia trang, trở thành nhân vật làm nền cho Vũ hồn cấp mười Hoàng Vĩ.

Nghi thức thức tỉnh Vũ hồn kết thúc, về mặt Hoàng Kỳ Đức tươi cười, nhìn đám người Hoàng Minh, Hoàng Bằng cùng với các trưởng lão trong đại điện nói: "Sau này, việc tu luyện của Hoàng Vĩ, ta sẽ tự mình chỉ điểm."

Tự mình chỉ điểm?

Mọi người lấy làm kinh hãi.

"Vâng, thừa phụ thân!" Trên mặt Hoàng Minh kinh hi, đáp.

Nghe thấy phụ thân Hoàng Kỳ Đức muốn đích thân chỉ điểm nhi tử của đại ca, Hoàng Vĩ, Hoàng Bằng nhìn nhi tử Hoàng Tiểu Long một cái, trong lòng thờ dài.

Sau đó võ điện đóng cửa, mọi người tản đi.

Trở lại Đông điện viện, Tô Yến bất mãn nói: "Phụ thân cũng quá thiên vị đi, người lại muốn tự mình chỉ điểm Hoàng Vĩ tu luyện, Hoàng Vĩ là tôn tử của người, chẳng lẽ Tiểu Long của chúng ta không phải?"

Hoàng Bằng nhướng mày, vung tay lên, nói: "Được rồi, chuyện này không nên nói nữa." Trong lòng hấn sao không phiền muộn, nhưng hấn cũng biết, Hoàng Vĩ có Vũ hồn cấp mười, phụ thân Hoàng Kỳ Đức muốn đích thân chỉ điểm tu luyện, đây cũng là chuyện bình thường.

"Tiểu Long, thiên phú của ngươi không tồi, với thiên phú của ngươi, sau này cố gắng tu luyện, trở thành cường giả cấp tám cũng không khó." Hoàng Bằng quay đầu lại, nói với Hoàng Tiểu Long.

"Nhi tử biết rồi, phụ thân." Hoàng Long gật đầu, nói đến đây, hấn há miệng, định nói với Hoàng Bằng cùng Tô Yến Vũ hồn của mình không phải là Vũ hồn cấp bảy, nhưng suy nghĩ một chút, cuối cùng lại không lên tiếng.

Sau đó, Hoàng Bằng đưa cho Hoàng Tiểu Long một bộ công pháp tu luyện Đấu khí, cũng nói một số điểm cần chú ý khi tu luyện, Hoàng Tiểu Long đều nhất nhất nhớ ở trong lòng.

Rời khỏi điện viện, Hoàng Tiểu Long trở về tiểu viện của mình, lật xem bộ công pháp tu luyện Đấu khí phụ thân Hoàng Bằng vừa đưa cho, sau đó xếp bằng ngồi xuống, dựa theo công pháp tầng thứ nhất, hấp thu linh khí thiên địa.

Cùng với sự vận chuyển công pháp, Vũ hồn biến dị Song Đầu Xà của Hoàng Tiểu Long hiện lên phía sau, song đầu đột nhiên mở to miệng, thôn phệ linh khí thiên địa bốn phía, linh khí thiên địa bốn phía lấy tốc độ cực kỳ khủng khiếp hội tụ tới đây.

Linh khí thiên địa bị Song Đầu Xà thôn phệ không ngừng tràn vào trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, ở trong kinh mạch Hoàng Tiểu Long linh khí thiên địa không ngừng lưu chuyển, cũng từ từ chuyển hóa thành Đấu khí.

Đêm đến, ánh trăng như nước, hắt vào từ cửa sổ nhỏ của tiểu viện.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long mở choàng hai mắt, sắc mặt cực kỳ quái dị, bởi vì mới vừa rồi, hấn dựa theo bộ công pháp Đấu khí của phụ thân đưa cho hấn

kia, làm theo lộ tuyến vận chuyển Đấu khí trong kinh mạch tầng thứ nhất của Huyền Thanh Công công pháp, chỉ mới vận chuyển lần thứ nhất đã hoàn thành, không có chút khó khăn, cản trở nào!

Chỉ dùng mấy giờ, không chỉ ngưng tụ Đấu khí thành công, hơn nữa còn thành công đột phá đến cấp một, trở thành chiến sĩ cấp một!

Trong lòng Hoàng Tiểu Long dâng lên một cảm giác hoang đường, hẳn nhớ phụ thân đã từng nói, gia gia Hoàng Kỳ Đức của hắn phải mất thời gian cả nửa năm mới thành công đột phá cấp một, trở thành chiến sĩ cấp một!

Mà gia gia Hoàng Kỳ Đức của hắn có Vũ hồn Lục Dực Kim Hâu cấp tám.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Duy Chỉ Tiểu Long Là Không Có

Nếu người ta biết Hoàng Tiểu Long trong vòng mấy canh giờ, không chỉ ngưng tụ Đấu khí thành công, mà còn đột phá trở thành Nhất giai chiến sĩ, chỉ sợ sẽ kinh hãi đến chết.

Đừng nói người khác, ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng không thể tin được.

Mặc dù lúc trước Hoàng Tiểu Long cũng cảm giác Vũ hồn của hắn không phải chỉ là Vũ hồn cấp bảy đơn giản như vậy, thế nhưng chuyện này cũng quá nghịch thiên, dựa theo thuyết pháp của phụ thân hắn, Vũ hồn của mình đẳng cấp càng cao, thiên phú lại càng cao, tốc độ tu luyện càng nhanh.

Gia gia Hoàng Kỳ Đức hẳn chính là đứng đầu Vũ hồn cấp tám Lục Dực Kim Hâu, đột phá Nhất giai chiến sĩ phải nửa năm, hắn chỉ dùng mấy canh giờ, điều này nói rõ đẳng cấp Vũ hồn của hắn tuyệt đối vượt xa, cao hơn gia gia Hoàng Kỳ Đức hẳn.

Vũ hồn cấp mười? Không, tốc độ tu luyện Vũ hồn cấp mười cũng không thể biến thái như vậy, cao hơn thập cấp, như vậy là... trong óc Hoàng Tiểu Long lóe lên, siêu cấp Vũ hồn!

Siêu cấp Vũ hồn!

Siêu cấp Vũ hồn trong truyền thuyết!

Trên cấp mười, còn có cấp mười một, cấp mười hai, nhưng trong thế giới này đẳng cấp Vũ hồn cao nhất cũng không phải là cấp mười hai, tuy rằng vẫn không thể xác định Vũ hồn của bản thân rốt cục là cấp bao nhiêu, thế nhưng có thể xác định Vũ hồn của hắn tuyệt đối là đã ngoài cấp mười, thuộc về siêu cấp Vũ hồn!

Phải mất một lúc lâu sau, Hoàng Tiểu Long mới có thể đè nén cảm giác kích động trong lòng xuống, lần thứ hai vận chuyển công pháp Huyền Thanh Công, Vũ hồn Song Đầu Xà hiện lên phía sau, song đầu há mồm, cắn nuốt linh khí thiên địa bốn phía, Đấu khí theo lộ tuyến vận hành bên trong kinh mạch tầng thứ nhất không ngừng lưu chuyển.

Cùng so sánh với lúc trước, lúc này tốc độ vận chuyển Đấu khí nhanh hơn một chút, đồng thời Hoàng Tiểu Long phát hiện Đấu khí bên trong kinh mạch lại dày thêm một phần, tuy rằng không mấy rõ ràng, nhưng sau khi vận chuyển khoảng hơn mười lần, Đấu khí bên trong kinh mạch so với lúc trước dày chừng hơn phân nửa.

Lúc Hoàng Tiểu Long mở mắt, ánh trăng sáng tỏ đã tiêu tán, ánh dương nhân nhật đã từ đường chân trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu xuống thân thể hắn.

Ánh dương buổi sáng có chút ấm áp, Hoàng Tiểu Long vận thất lưng một chút rồi đứng lên. Tu luyện suốt một đêm, hắn không chỉ đột phá đến Nhất giai, trở thành Nhất giai chiến sĩ, mà còn đạt tới Nhất giai Trung kỳ.

"Nhất giai Trung kỳ."

Hoàng Tiểu Long nhìn thái dương đang chậm chậm mọc lên, nếu tốc độ tu luyện của hắn cứ như vậy, hẳn là ba ngày sẽ có thể đạt được Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí đột phá Nhất giai đạt được Nhị giai!

Hoàng Tiểu Long từ trong phòng đi tới tiểu viện, bàn tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, Đấu khí vận chuyển, quang mang lóe lên, một kích oanh xuống tảng đá phía góc tiểu viện.

"Ầm!" một tiếng vang dội, chỉ thấy tảng đá cao to nửa thước kia ngã về phía sau rồi bay ra ngoài, văng xa mấy mét sau đó mới rơi xuống đất, bốn phía mặt đất, tán loạn một chút đá vụn.

Hoàng Tiểu Long nhìn tảng đá bay đi, gật đầu. Nói như vậy, lực lượng Đấu khí một thạch lực như này là của chiến sĩ Nhất giai Hậu kỳ, mà hắn kiêm tu Dịch Cân kinh, mặc dù chỉ là Nhất giai Trung kỳ, thế nhưng lực công kích có thể so với cường giả Nhất giai Hậu kỳ.

Một thạch lực đó là một trăm hai mươi cân.

Đồng thời, Hoàng Tiểu Long phát hiện, trải qua một đêm tu luyện Đấu khí, toàn thân của cỗ thân thể này đã tích lũy được không ít.

Chiến sĩ một khi đạt tới Tam giai sơ cấp, Đấu khí lưu động bên trong ba tầng kinh mạch, có thể rèn luyện toàn bộ cơ thể, nếu Hoàng Tiểu Long đạt được chiến sĩ Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong, như vậy toàn thân cơ thể sẽ rắn chắc sung mãn, phản ứng so với hiện tại sẽ linh mãnh gấp vài lần, hơn nữa sự phòng ngự của cơ thể và lực lượng cũng mạnh hơn rất nhiều so với hiện tại.

Lúc này, có tiếng bước chân rất nhỏ từ bên ngoài tiểu viện vang lên, trong lòng Hoàng Tiểu Long khẽ động, rồi lắc đầu cười, biết là nha đầu Nhị muội Hoàng Mẫn kia.

Quả nhiên, thanh âm Hoàng Mẫn vang lên: "Đại ca, đại ca!"

Hoàng Tiểu Long quay đầu, liền thấy Hoàng Mẫn đang từ phía bên ngoài viện chạy vào, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, thở gấp nói: "Đại ca, phụ thân cùng nương cãi vã." "

"Phụ thân cùng nương cãi vã? Vì cái gì vậy?" Hoàng Tiểu Long kinh ngạc, trong trí nhớ hắc, phụ thân và mẫu thân từ trước tới nay chưa từng cãi nhau.

"Muội cũng không biết, hình như có liên quan tới đại bá." Hoàng Mẫn nói.

"Có quan hệ tới đại bá." Hoàng Tiểu Long nhướng mày: "Chúng ta mau đi xem." Nói xong, liền dẫn Hoàng Mẫn ra khỏi tiểu viện, hướng Đông điện viện mà đến.

Nhưng Hoàng Tiểu Long còn chưa tới đại điện Đông điện viện, ngay từ xa đã nghe thấy tiếng phụ mẫu cãi vã từ đại điện truyền tới.

"Đại ca cũng quá khinh thường người khác!" Thanh âm tức giận của mẫu thân Tô Yến vang lên: "Dựa vào cái gì chứ? Lần thức tỉnh Vũ hồn này những đệ tử khác đều có Đấu khí đan, mà Tiểu Long chúng ta không có?"

Hoàng Tiểu Long không khỏi dừng bước.

Đấu khí đan?

Đây là một loại linh dược nhị phẩm, sau khi thức tỉnh Vũ hồn, nếu có thể dùng Đấu khí đan, ngưng tụ Đấu khí sẽ có công hiệu không nhỏ. Đương nhiên, đối với cường giả chiến sĩ sơ cấp, dùng Đấu khí đan tu luyện cũng đều có thể đề thăng tu vi Đấu khí.

"Đại ca không phải đã nói rồi sao? Đấu khí đan trong trang không nhiều lắm, vừa vặn phát xong, lần sau sẽ bổ sung cho tiểu Long." Thanh âm buồn bực của phụ thân Hoàng Bằng vang lên.

"Vừa vặn phát xong? Nói dễ nghe quá, loại chuyện hoang đường này liệu ai sẽ tin đây! Lần thức tỉnh Vũ hồn này tổng cộng có hai mươi sáu đệ tử, ngay cả phệ Vũ hồn cấp một, Vũ hồn cấp hai cũng đều có Đấu khí đan, mà tiểu Long của chúng ta là Vũ hồn cấp bảy lại không có, hơn nữa duy nhất chỉ một mình tiểu Long nhà chúng ta không có!" Thanh âm tức giận của mẫu thân Tô Yến lần thứ hai lại đề cao: "Vì sao? Vì sao chứ! Tiểu Long của chúng ta cũng là chất nam của hắc gia mà!"

Hoàng Tiểu Long nhướng mày, từ trong những lời nói cãi vã của phụ mẫu, hắc đã hiểu, lần thức tỉnh Vũ hồn này, trừ hắc ra, những đệ tử khác đều có Đấu khí đan để tu luyện.

Hai năm trước, Hoàng Tiểu Long đánh cho Hoàng Vĩ cực thảm, năm đó tuy Hoàng Minh không nói gì, thế nhưng hiện tại xem ra, đại bá Hoàng Minh đối với Hoàng Tiểu Long có oán niệm không nhỏ.

Tuy rằng gia gia Hoàng Kỳ Đức còn chưa truyền chức vị trang chủ cho đại bá Hoàng Minh, thế nhưng bên trong trang mấy năm này sự việc cao thấp đều do đại bá Hoàng Minh chủ quản. Theo như lời của mẫu thân Tô Yến nói, Hoàng Tiểu Long là chất nam của Hoàng Minh, những đệ tử có phệ Vũ hồn của các trưởng lão, quân sự khác đều có được Đấu khí đan, duy chỉ có Hoàng Tiểu Long không có, cái này quả "khinh thường" người!

Như vậy là sao chứ? Hoàng Tiểu Long cũng là chất nam của Hoàng Minh, giờ Hoàng Minh làm như vậy, liệu có quá mức không?

Hoàng Minh làm như vậy, đã không chỉ có oán niệm đối với Hoàng Tiểu Long, mà còn tát vào mặt phụ mẫu Hoàng Bằng, Tô Yến trước mặt tất cả trưởng lão, quân sự của Hoàng gia trang!

"Không được, thiếp phải đi tìm phụ thân phân xử!" Trong đại điện, Tô Yến thực sự nuốt không trôi khẩu khí này, cả giận nói.

"Ngươi, trở lại cho ta!" Hoàng Bằng phẫn nộ quát: "Một chút chuyện nhỏ, ngươi liền đến tai phụ thân, còn chê ta thiếu mặt sao?"

Bên ngoài đại điện, Hoàng Tiểu Long nghe thế, không nói gì mà xoay người trở về.

Một chút chuyện nhỏ sao?

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe sáng, đại bá Hoàng Minh bây giờ còn chưa tiếp nhận chức vị trang chủ mà đã bắt đầu hành sự như vậy, nếu sau khi tiếp

Chương 5: Đánh Gãy Hai Tay

Chiến sĩ Nhị giai!

Từ lúc bắt đầu tu luyện tới khi tấn cấp được lên chiến sĩ Nhị giai, Hoàng Tiểu Long chỉ mất thời gian ba ngày! Tuy rằng không dám nói hậu vô lai giả - về sau không có, thế nhưng tuyệt đối tiền vô cổ nhân - trước nay chưa từng có!

Một đệ tử Vũ hồn cấp mười muốn đột phá Nhị giai nghe chừng phải mất thời gian một năm, coi như là một siêu cấp Vũ hồn cũng phải chừng nửa năm.

Thế nhưng, Hoàng Tiểu Long chỉ cần ba ngày!

Hoàng Tiểu Long nén xuống kích động trong lòng, vận chuyển công pháp, Đấu khí bên trong tầng thứ hai kinh mạch chậm rãi ổn định, lẳng lặng chảy xuôi, thông thả lưu động.

Nếu ví kinh mạch tầng thứ nhất là một dòng suối nhỏ, như vậy kinh mạch tầng thứ hai chính là một dòng sông nhỏ, chiều rộng càng lớn hơn nữa, dung nạp được càng nhiều Đấu khí.

Một đêm trôi qua.

Đợi lúc ánh dương buổi sáng ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ chiếu lên trên người Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long mới đình chỉ tu luyện, mở hai mắt ra.

Trải qua một đêm tu luyện, hắn đã ổn định thực lực chiến sĩ Nhị giai.

"Không biết tiểu tử Hoàng Vĩ kia tu luyện như thế nào nhỉ." Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ, sau đó đứng lên, từ trên giường nhảy xuống, ra khỏi phòng, đón lấy ánh dương bao phủ phụ thân hòa toàn thân.

Sau khi đi ra khỏi phòng, ánh mắt Hoàng Tiểu Long nhìn về khối đá góc tiểu viện mấy ngày hôm trước bị bản thân đánh bay nửa thước kia, không khỏi lừng thững đi tới. Đến trước tảng đá, Hoàng Tiểu Long nâng tay phải lên, bàn tay quang mang lóe lên, Đấu khí bắn ra, bỗng nhiên một chưởng vỡ xuống, tảng đá kịch liệt chấn động, từng mảng đá vụn thật nhỏ rơi xuống, rơi vãi đầy đất.

Hoàng Tiểu Long thu hồi thủ chưởng, nhìn hiệu quả lực một chưởng này tạo thành, hài lòng gật đầu. Đúng như hắn đã nghĩ, tấn chức Nhị giai Sơ kỳ, lực công kích đã có thể so với cường giả Nhị giai Hậu kỳ, một chưởng lực có nhị thạch lực.

Nếu ở địa cầu trước đây, một đứa tiểu hài tử có lực lượng hai trăm cân đây quả thực là sự tình không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng tại thế giới Vũ hồn này thì chẳng có gì là lạ.

Hoàng Tiểu Long từ sân nhỏ đi ra, hướng về phía Đông điện viện.

Nhưng mới vừa đi ra khỏi tiểu viện không xa, liền nghe thấy phía trước có mấy người thị vệ bên trong trang đang bàn tán.

"Nghe nói thiếu chủ Hoàng Vĩ chỉ mất ba ngày đã ngưng tụ Đấu khí thành công! Lúc đầu chúng ta ngưng tụ Đấu khí thành công cũng phải mất tầm hai tháng đấy! Với tốc độ tu luyện như thế này, Hoàng Vĩ thiếu chủ chỉ sợ không tới bốn tháng là có thể đột phá Nhất giai!"

"Không biết Tiểu Long thiếu chủ tu luyện như thế nào nhỉ?"

"Tiểu Long thiếu chủ? Thiên phú của Tiểu Long thiếu chủ tuy rằng cũng không tệ, thế nhưng muốn ngưng tụ Đấu khí thành công hẳn là phải một tháng, căn bản không thể so với Hoàng Vĩ thiếu chủ được, còn muốn đột phá Nhất giai ít nhất phải một năm!"

Tiểu tử Hoàng Vĩ kia đã ngưng tụ Đấu khí thành công? Hoàng Tiểu Long đứng chấp tay, nhìn mấy người thị vệ đang vừa đi vừa bàn tán.

Nhìn bóng lưng vài tên thị vệ đi khuất, Hoàng Tiểu Long xoay người hướng về phía Đông điện viện đi đến. Sau khi tới Đông điện viện, hắn đi vào đại điện, phụ thân Hoàng Bằng cùng mẫu thân Tô Yến đều ở đây, ngoài ra còn có muội muội Hoàng Mẫn cùng đệ đệ Hoàng Tiểu Hải.

"Phụ thân, nương." Hoàng Tiểu Long đi vào đại điện, lên tiếng chào.

"Ngồi đi." Hoàng Bằng ngừng đầu, chỉ vào chỗ ngồi, nét mặt có vẻ rầu rĩ.

Sau khi ngồi xuống, Hoàng Tiểu Long phát hiện thần sắc mẫu thân Tô Yến cũng giống như vậy, không khỏi lên tiếng hỏi: "Phụ thân, nương, có chuyện gì xảy ra vậy?"

"Mấy hôm trước người đánh nhĩ tử Chu Quang?" Hoàng Bằng nhìn chằm chằm nhĩ tử, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Cầu Ta Cũng Vô Ích

Ngồi trong đại điện, Hoàng Minh thấy Hoàng Bằng dẫn theo Hoàng Tiểu Long đi tới, có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không đứng lên, mà vẫn ngồi tại chỗ.

"Nhị trang chủ." Chu Quang cùng nhi tử Chu Học Đông thấy Hoàng Bằng tiến đến, không dám hành động giống như Hoàng Minh ngồi bất động, mà đứng lên nói.

Hoàng Bằng liếc mắt phụ tử Chu Quang cùng Chu Học Đông, gật đầu, sau đó quay đầu lại nói với Hoàng Minh: "Đại ca."

Hoàng Tiểu Long cũng chào theo: "Đại bá." Thanh âm của hắn có chút không tình nguyện.

Hoàng Minh mặt không biểu tình, chỉ nói: "Nhị đệ, ngồi đi."

Hoàng Bằng cùng Hoàng Tiểu Long đi tới hai ghế dưới đại điện ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Hoàng Bằng có chút nghiêm chỉnh, trong đầu nghĩ tìm lời bắt đầu, thế nhưng cũng không biết nên mở miệng thế nào cả.

"Nhị đệ, người qua đây có chuyện gì?" Đúng lúc này, Hoàng Minh lên tiếng hỏi.

Hoàng Bằng chần chờ một chút, rồi nói: "Đại ca, ta nghe nói, Hoàng Vĩ nói muốn trong buổi họp gia tộc hằng năm đánh hai tay Tiểu Long tàn phế." Nói đến đây, Hoàng Bằng ngừng lại.

"Hả, có chuyện đó sao?" Nét mặt Hoàng Minh kinh ngạc.

Hoàng Tiểu Long thu tất cả phản ứng của đại bá Hoàng Minh ở trong mắt, trong lòng thầm cười nhạt, ngay cả phụ thân Hoàng Bằng còn nghe nói đến chuyện này, thì nhất định chuyện ấy đã truyền ra toàn Hoàng gia trang, chẳng lẽ Hoàng Minh sẽ không biết sao?

"Hoàng Vĩ, có chuyện đó hay không hả?" Tiếp đó, Hoàng Minh quay đầu lại nhìn nhi tử Hoàng Vĩ hỏi.

Hoàng Vĩ mặt không chớp, mặt không hoảng hốt, mở miệng nói: "Căn bản không có chuyện như vậy." Nói đến đây, Hoàng Vĩ liếc mắt nhìn Hoàng Bằng cùng Hoàng Tiểu Long, tiếp tục nói: "Ta xem là có người cố ý lấy cớ này để đến Bắc điện chúng ta nháo sự!"

Hoàng Bằng vừa nghe, trên mặt lộ khí đỏ lên, ý tứ của Hoàng Vĩ chính là bản thân hai cha con hắn ăn no rừng mỡ vô cớ nháo sự?

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai phụ tử Hoàng Minh cùng Hoàng Vĩ diễn trò một hỏi một đáp, trong lòng cười nhạt.

"Đại ca, người xem việc này?" Hoàng Bằng cố nén lửa giận, quay đầu sang nhìn Hoàng Minh.

Hoàng Minh khoát tay áo, vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt, không lộ vẻ gì: "Được rồi Nhị đệ, nếu không có sự việc như vậy, bây giờ các người có thể đi về được rồi!"

Không có sự việc như vậy! Không thể nghi ngờ ý tứ trong lời nói của Hoàng Minh giống như nói Hoàng Bằng là vô cớ nháo sự?

Hoàng Bằng cực lực áp chế lửa giận trong lòng: "Đại ca, ý người cũng là nói, phụ tử chúng ta hôm nay là ăn no không có việc gì làm, vô cớ nháo sự!"

Hoàng Minh nhướng mày, sắc mặt lạnh lẽo: "Nếu việc này là thật, thì tính sao chứ? Họp gia tộc hằng năm, các đệ tử cùng tuổi trong lúc tỷ thí luận bàn xảy ra chuyện, đó chính là việc bình thường."

Hoàng Minh nói xong vẻ mặt lãnh đạm, cũng không đề cập đến chuyện Hoàng Vĩ sẽ đánh cho tàn phế hai tay Hoàng Tiểu Long.

Sắc mặt Hoàng Bằng giận dữ, bỗng nhiên đứng lên, nhìn chằm chằm đại ca Hoàng Minh: "Người là nói, đến lúc đó Hoàng Vĩ cho dù đánh tàn phế hai tay Tiểu Long cũng là bình thường?"

Sắc mặt Hoàng Minh cũng lạnh lùng: "Vậy ý tứ của người là muốn ta cấm các đệ tử cùng tuổi luận bàn trong lúc tỷ thí ở buổi họp gia tộc hằng năm sao? Tỷ thí luận bàn giữa các đệ tử cùng tuổi là do phụ thân định ra quy củ! Ý người là nói, quy củ của phụ thân là sai?"

Hắn mang trong hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên, ý tứ phụ thân Hoàng Bằng chỉ là muốn Hoàng Minh khiến nhi tử Hoàng Vĩ hạ thủ lưu tình, trong đại điện ai cũng thấy được ý đồ phụ thân hắn khi đến đây, thế nhưng Hoàng Minh lại cố ý nói lái đi rằng phụ thân cấm các đệ tử cùng tuổi tỷ thí luận bàn, ngụ ý rõ ràng muốn nói phụ thân làm như vậy là có ý gây khó khăn!

Nhìn về mặt thể từ vui vẻ tươi cười, Hoàng Băng há miệng định nói gì đó, thế nhưng cuối cùng lại không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sơn Cốc Kỳ Di

Sau khi từ Đông điện viện trở về, Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng bên trên giường gỗ trong gian phòng, hồi tưởng lại thái độ kiêu ngạo của phụ tử Hoàng Minh tại Bắc điện viện ngày hôm nay, nghĩ về một màn lạnh lùng, đối trá đó, trong lòng lệ khí không ngừng bốc lên.

Vốn trước đó đối với chuyện hấn định đánh cho tiểu tử xấu xa Hoàng Vĩ kia đến phụ thân cũng không nhận ra còn có chút cổ kị, thế nhưng hiện tại một tia cổ kị trong lòng cuối cùng cũng triệt để tiêu tán.

"Nói vậy, Hoàng Minh cho rằng mình đã có thể ngồi vững ở vị trí trang chủ vị rồi sao!" Hoàng Tiểu Long cười nhạt.

Từ sau khi Vũ hồn của Hoàng Vĩ thức tỉnh, tất cả các trưởng lão Hoàng gia trang hầu như toàn bộ đều dựa vào Hoàng Minh, cho nên trước sau mới có một màn Đấu khí đan cùng Bắc điện ngày hôm nay.

Hoàng Tiểu Long đè nén lệ khí trong lòng xuống, tiếp tục vận chuyển Huyền Thanh Công tu luyện Đấu khí.

Biến dị Vũ hồn Song Đầu Xà tại phía sau Hoàng Tiểu Long mở song miệng, cắn nuốt linh khí thiên địa bốn phía, Hoàng Tiểu Long phát hiện, bản thân sau khi tiến giai Nhị giai, tốc độ thôn phệ linh khí thiên địa bốn phía của Vũ hồn Song Đầu Xà ở phía sau dĩ nhiên so với trước đây nhanh hơn rất nhiều.

Hơn nữa, trước đây Song Đầu Xà Vũ hồn chỉ lớn bằng hai cái bàn tay hiện giờ phồng lớn lên một vòng, trên người hắc sắc cùng lam sắc càng thêm nồng hậu, Song Đầu Xà Vũ hồn lúc hai miệng thôn phệ linh khí thiên địa bốn phía, hắc sắc cùng lam sắc không ngừng phun ra nuốt vào không ngừng.

Từng đoàn linh khí thiên địa không ngừng tràn vào kinh mạch trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, chuyển hóa thành Đấu khí ở bên trong kinh mạch tầng thứ hai không ngừng lưu động, cứ một lần lại một lần.

Rất nhanh, lại mấy ngày đi qua.

Mấy ngày này, Hoàng Tiểu Long tu luyện càng chẳng phân biệt ngày đêm, hầu như có thể dùng hai chữ "Điên cuồng" để hình dung.

Trải qua mấy ngày tu luyện, Hoàng Tiểu Long đã dần đạt tới Nhị giai đỉnh phong.

Cũng những ngày này, Hoàng Băng cùng Tô Yến hầu như mỗi ngày đều tới tiểu viện xem Hoàng Tiểu Long, thấy nhi tử tu luyện điên cuồng như vậy, hai người Hoàng Băng cùng Tô Yến tự nhiên cảm thấy yêu thương không ngớt, đặc biệt Tô Yến đã nhiều lần âm thầm roi lệ, tuy rằng Hoàng Băng cùng Hoàng Tiểu Long không nói, thế nhưng từ trong miệng những hạ nhân trong trang nài đã biết được chuyện xảy ra mấy ngày hôm trước tại Bắc điện viện.

Nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng, Hoàng Tiểu Long ngoại trừ tại tiểu viện tu luyện Đấu khí, hần còn ra phía sau núi tu luyện Dịch Cân Kinh. Việc tu luyện Dịch Cân Kinh, tự nhiên không thể bại lộ, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể chọn ban đêm đến hậu sơn tu luyện mà thôi.

Bóng đêm đen kịt, bên dưới sơn lâm từng hàng cây dày đặc, một đạo tiểu thân ảnh lấy một loại tư thế kỳ quái đứng ở nơi đó, ánh trăng chiếu xuyên qua những kẽ lá cây.

Hoàng Tiểu Long hai tay giơ lên trên đỉnh đầu, vận chuyển theo Dịch Cân Kinh, linh khí thiên địa bằng mắt thường cũng có thể thấy được đang tràn vào kinh mạch trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, sau đó chuyển hóa thành Nội lực, hội tụ tại Đan điền.

Bóng đêm dần dần rút đi, sắc trời thay đổi, ánh mặt trời bắt đầu chiếu trên giọt sương đọng trên ngọn cỏ, Hoàng Tiểu Long lúc này mới mở hai mắt ra, đỉnh chỉ vận chuyển Dịch Cân Kinh.

Hoàng Tiểu Long đột nhiên quát một tiếng, song chưởng huy động, thân hình nhảy lên trên bãi cỏ, cùng với sự huy động của Hoàng Tiểu Long, bên trên bãi cỏ, chưởng ảnh trùng trùng.

Từng đạo khí lưu tại không gian bốn phía không ngừng cấp tốc chuyển động, gào thét.

Đây chính là võ công thượng thừa mà kiếp trước gia tộc truyền lại cho Hoàng Tiểu Long - Miên Chưởng.

Lúc song chưởng Hoàng Tiểu Long huy động, hai tay mềm mại không xương, diễn luyện đến sau cùng, song chưởng của hắn mỗi lần đánh ra, một đạo chưởng ấn do hơi nước hình thành ẩn ẩn giữa không trung, thật lâu không tiêu tán.

“Đến cuối năm đại hội, chẳng lẽ muốn Tiểu Long của chúng ta...?”

Nói đến đây, Tô Yến hai mắt đỏ lên.

“Ta đi tìm phụ thân nói!”

Lúc này, Hoàng Bằng bỗng nhiên đứng lên, tức giận nói.

“Không cần phiền đến phụ thân!”

Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long lên tiếng:

“Không cần đi tìm gia gia!”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến không khỏi nhìn về phía nhi tử.

Hoàng Bằng vừa muốn mở miệng, đột nhiên, hắn thấy quang mang Đấu khí trên cơ thể nhi tử của mình bắn ra.

“Đấu khí, Đấu khí phóng ra ngoài?”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến ngẩn ra, kinh hô lên, vẻ mặt khó có thể tin tưởng được.

Đấu khí phóng ra ngoài, như vậy?

Trong đầu hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến lóe lên, chiến sĩ Nhất giai? Chỉ đạt được chiến sĩ Nhất giai thì Đấu khí mới phóng ra ngoài, còn cho dù ngưng tụ Đấu khí thành công cũng không thể nào làm được.

“Tiểu Long, ngươi... lẽ nào ngươi đã tấn chức Nhất giai?”

Hoàng Bằng run giọng hỏi, mặc dù là tận mắt nhìn thấy, hắn vẫn còn có chút không thể tin được, sợ không phải thật.

“Không sai, phụ thân, nương, ta đã tấn chức Nhất giai!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu nói, Hoàng Tiểu Long không muốn cả ngày phụ mẫu phải lo lắng việc của đại hội, cho nên lúc này mới dự định thể hiện thực lực.

Nghe được nhi tử chính mình thừa nhận, hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến lúc này mới dám tin, tiện đà về mặt đại hi, đặc biệt Tô Yến dưới sự kích động kinh hỉ, thậm chí chạy tới, dùng sức ôm lấy Hoàng Tiểu Long:

“Thật tốt quá, thật tốt quá, nhi tử của ta rốt cục tấn chức Nhất giai!”

Tô Yến khóc nức lên, nước mắt rơi lã chã, đây là những giọt nước mắt của sự vui mừng tột độ.

Tô Yến bộ ngực khá lớn, lại ôm thật chặt Hoàng Tiểu Long, khiến Hoàng Tiểu Long cảm thấy hơi khó thở. Hoàng Tiểu Long trong lòng buồn khổ cười, chỉ là Nhất giai mà thôi, không cần phản ứng lớn như vậy chứ?

Nhưng, hắn có thể cảm ứng được sự vui mừng của Hoàng Bằng cùng Tô Yến đối với hắn.

Hồi lâu sau, Hoàng Bằng cùng Tô Yến mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“Tiểu Long, ngươi thế nào lại tấn được chức Nhất giai?”

Hoàng Bằng nói ra nghi vấn trong lòng, Hoàng Tiểu Long Vũ có thiên phú Vũ hồn cấp bảy, muốn tấn chức Nhất giai cũng phải chừng một năm.

Tô Yến cũng nhìn về phía nhi tử, hiển nhiên trong lòng nàng cũng có nghi vấn.

Hoàng Tiểu Long không mở miệng, đưa tay vói vào trong lòng, dưới con mắt nghi hoặc của Hoàng Bằng cùng Tô Yến, vươn tay tới, lấy ra hai quả trái cây màu đỏ.

Màu đỏ của quả khiến người ta cảm thấy vô cùng bắt mắt.

“Đây là... là Dương quả?”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến kinh hô lên.

“Không sai.”

Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Một tháng trước, ta ở phía sau một cái sơn cốc ngẫu nhiên tìm thấy, tổng cộng có năm quả, ta đã ăn ba quả.”

Dương quả đúng là có năm quả, nhưng lúc đó Hoàng Tiểu Long chỉ ăn một quả.

“Ăn ba quả!”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến nhìn nhau, lúc này, hai người cuối cùng cũng đã hiểu làm thế nào mà nhi tử tấn chức Nhất giai.

“Hóa ra là vậy.”

“Tốt lắm, ha ha, Tiểu Long, không ngờ ngươi lại gặp được kỳ ngộ lớn như vậy, Dương quả này là thiên địa kỳ quả đó, hiệu quả không hề kém so với gốc La Tâm Thảo nghìn năm mà gia gia ngươi mua cho Hoàng Vĩ đầu.”

Hoàng Bằng cười ha hả một tiếng, trong lòng vui vẻ:

“Hơn nữa đối với việc tu luyện sau này của ngươi có chỗ tốt cực lớn!”

Về mặt Tô Yến cũng tươi cười, rạng rỡ.

“Phụ thân, nương, hai quả Dương quả này, hai người một người một quả, ăn để tu luyện.”

Hoàng Tiểu Long nói.

Hoàng Bằng cùng Tô Yến ngưng cười lại, vừa muốn mở miệng cự tuyệt, Hoàng Tiểu Long liền ngắt lời nói:

“Ta đã ăn ba quả rồi, thêm hai quả này nữa thì hiệu quả cũng không lớn, hai quả Dương quả này để phụ thân cùng nương dùng tu luyện, tác dụng rất tốt.”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến cũng không nói gì nữa.

Lát sau, Hoàng Bằng mới gật đầu nói:

“Được.”

Nói xong, tiếp nhận Dương quả từ nhi tử Hoàng Tiểu Long, nhìn Dương quả trong tay, Hoàng Bằng hít sâu một hơi, tận lực áp chế kích động trong lòng. Hắn đã đình trệ tại Lục giai Hậu kỳ hơn một năm, có quả Dương quả này, như vậy, trong vòng hai tháng, hắn sẽ có thể đạt được Lục giai Hậu kỳ đỉnh phong.

Hắn xác thực rất cần quả Dương quả này.

Tô Yến nhìn Dương quả trong tay, biểu hiện cũng giống như Hoàng Bằng, Tô Yến đạt ngũ giai Hậu kỳ đỉnh phong, có miếng Dương quả này, như vậy nàng có hy vọng đột phá Lục giai.

“Tiểu Long, chuyện ngươi đột phá Nhất giai, tạm thời ta không muốn mọi người biết.”

Hoàng Bằng bình tĩnh nói với nhi tử:

“Còn nữa, ngươi tuy rằng nuốt Dương quả đột phá Nhất giai, thế nhưng còn phải cố gắng tu luyện, tranh thủ thời gian trước cuối năm đột phá đến Nhất giai Trung kỳ.”

Xem ra Hoàng Bằng chỉ cần nhi tử đến lúc đó đột phá Nhất giai Trung kỳ, Hoàng Vĩ dù có đột phá đến Nhất giai Hậu kỳ, muốn đánh tàn phế hai tay của nhi tử cũng là chuyện không thể.

Nhất giai Trung kỳ cùng Nhất giai Hậu kỳ chênh lệch cũng không lớn.

“Phụ thân, nương, hai người yên tâm đi, ta sẽ không để cho hai người thất vọng.”

Hoàng Tiểu Long nói.

Hoàng Bằng cùng Tô Yến nghe vậy, trong lòng vui mừng.

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời khỏi Đông điện, trở về tiểu viện của mình lại bắt đầu tu luyện, đột phá Tam giai, vận chuyển Tu La Quyết, tốc độ thôn phệ Cửu U Minh Khí của Song Đầu Xà Vũ hồn phía sau hắn càng lúc càng nhanh, mà trong cơ thể hắn Đấu khí càng ngày càng mạnh.

Hầu như cách mỗi một ngày đêm, Đấu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long liền tăng cường một phần.

Tiểu viện của Hoàng Tiểu Long ở một góc của Hoàng gia trang, cho nên ngoại trừ phụ mẫu cùng muội muội Hoàng Mẫn ra, có rất ít người qua lại, như vậy cũng dễ dàng cho việc tu luyện của Hoàng Tiểu Long.

Dưới sự tu luyện điên cuồng bất kể ngày đêm, Đấu khí cùng Nội lực của Hoàng Tiểu Long tăng lên với tốc độ kinh người.

Tam giai Sơ kỳ đỉnh phong, Tam giai Trung kỳ, Tam giai Trung kỳ đỉnh phong, Tam giai Hậu kỳ!

Ba tháng trôi qua, Đấu khí của Hoàng Tiểu Long đạt tới Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong, tùy thời đều có thể đột phá đến Tứ giai, mà lúc này, thời gian hợp gia tộc hằng năm chỉ còn hơn mười ngày.

Nhưng Tứ giai là một bước ngoặt. Bức tường ngăn cản đột phá Tứ giai so với bức tường ngăn cản đột phá Nhị giai, Tam giai dày hơn, lớn hơn nhiều lắm. Muốn đột phá Tứ giai thì độ khó không phải Nhị giai, Tam giai có thể sánh bằng.

Trong các đệ tử của Hoàng gia trang có đệ tử sở hữu Vũ hồn cấp bảy nhưng bị đình trệ ở Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong hai năm rồi vẫn đang không có cách nào đột phá Tứ giai, cho dù là một số người có Vũ hồn cấp tám, nhưng từ Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong đột phá lên Tứ giai cũng phải mất một năm.

Hơn mười ngày trôi qua rất nhanh.

Ngày hợp gia tộc sắp đến, toàn gia Hoàng gia trang vui sướng, bởi vì sau buổi hợp gia tộc hằng năm hai ngày sẽ là tân niên, cho nên bên trong trang khắp nơi giăng đèn kết hoa, những nơi khác trong cùng Hoàng gia trang đều rất náo nhiệt, riêng chỗ tiểu viện của Hoàng Tiểu Long có vẻ cô đơn, vắng vẻ.

“Ngày mai là ngày hợp hằng năm.”

Hoàng Tiểu Long từ gian phòng đi ra, hơn mười ngày nỗ lực khổ tu, cuối cùng vẫn đình trệ tại Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong, xem ra việc hắn muốn đột phá đến Tứ giai không phải là chuyện vài ngày nửa tháng là giải quyết được.

Hoàng Tiểu Long lững thững từ sân nhỏ đi ra.

“Ngày mai sẽ là ngày gia tộc hợp hằng năm, nghe nói, lần này lão trang chủ cũng sẽ xuất hiện!”

“Năm nay thiếu chủ Hoàng Vĩ sau khi thức tỉnh Vũ hồn lần đầu tiên tham gia buổi hợp gia tộc hằng năm, lão trang chủ đương nhiên sẽ tham gia. Không chỉ có như vậy, ta còn nghe nói, lần này lão trang chủ còn mời lão Tộc trưởng Lý gia qua nữa đó!”

“Nói như vậy, lão Tộc trưởng Lý gia cũng qua đây?”

Lý gia cùng Hoàng gia trang đều là hai đại thế lực ở Thương Lan huyện, mối quan hệ giữa lão Tộc trưởng Lý gia Lý Mộc cùng gia gia Hoàng Kỳ Đức của Hoàng Tiểu Long từ trước đến nay đều rất tốt.

Hoàng Tiểu Long nghe đám hộ vệ phía trước đi qua nghị luận sôi nổi, quang mang trong hai mắt lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Gia Tộc Niên Hội Bắt Đầu

“Lần hợp gia tộc hằng năm này, gia gia Hoàng Kỳ Đức dĩ nhiên mời Lý gia lão Tộc trưởng Lý Mộc qua đây, xem ra thật đúng là dụng tâm lương khổ!”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Tuy nhiên, gia gia mời Lý gia lão Tộc trưởng Lý Mộc qua đây, dụng ý chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Hoàng Tiểu Long đi đến Đông điện, dọc theo đường đi, một vài hộ vệ cùng thị nữ nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, đều dừng lại:

“Tiểu Long thiếu chủ!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Thế nhưng khi đi qua, Hoàng Tiểu Long có thể cảm giác được phía sau những đôi mắt quái dị của hộ vệ cùng thị nữ kia, nghĩ đến ngày hợp hằng năm, tin tức Hoàng Vĩ muốn đánh tàn phế hai tay Hoàng Tiểu Long cũng đều đã truyền đến tai những hộ vệ cùng thị nữ này.

Hoàng Tiểu Long đi tới Đông điện.

Trên đại điện, Hoàng Bằng cùng Tô Yến đều ở đây.

“Phụ thân, nương.”

Bước vào đại điện, Hoàng Tiểu Long lên tiếng chào.

“Tiểu Long, ngươi đã đến rồi.”

Tô Yến để Hoàng Tiểu Long đến ngồi cạnh mình, sau đó hỏi:

“Ngày mai là gia tộc họp hằng năm, ngươi tu luyện thế nào rồi?”

Hoàng Bằng nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cười:

“Phụ thân, nương, hai người yên tâm đi, ngày mai, ta sẽ không để cho hai người thất vọng.”

Hoàng Tiểu Long vừa nói xong, Tô Yến liền vui vẻ nói:

“Tiểu Long, ngươi đột phá đến Nhất giai Trung kỳ?”

Lúc này, Hoàng Bằng cũng cười nói:

“Hảo, nhi tử, ngươi quả nhiên không khiến phụ thân thất vọng!”

Hoàng Tiểu Long nghe xong, trong lòng buồn bực nhưng vẫn vui vẻ cười, lẽ nào những lần họp hằng năm trước đây, phụ mẫu chỉ kỳ vọng vào Nhất giai Trung kỳ?

“Phụ thân, ta nghe những hộ vệ kia nói, lần này gia tộc họp hằng năm, Lý gia lão Tộc trưởng Lý Mộc cũng tới?”

Hoàng Tiểu Long đôi gọng hời.

Hoàng Bằng gật đầu nói:

“Việc này, ta cũng nghe nói, ngoại trừ Lý lão Tộc trưởng, hẳn còn dẫn tôn nữ Lý Lộ cùng nhau qua đây.”

“Tôn nữ Lý Lộ?”

Hoàng Tiểu Long có chút kinh ngạc, tiện đà cười cười nói:

“Không lẽ Lý lão Tộc trưởng muốn mang theo tôn nữ qua đây tìm ý chung nhân?”

Thế nhưng Hoàng Bằng lại nói:

“Gia gia cùng với Lý lão Tộc trưởng chắc là sau lần gia tộc họp hằng năm này, cho Hoàng Vĩ cùng Lý Lộ đính hôn, đến lúc đó Hoàng gia cùng Lý gia kết làm quan hệ thông gia!”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra.

“Nghe nói thiên phú của Lý Lộ vô cùng tốt, là Vũ hồn cấp chín - Âm Thần Kiếm!”

Tô Yến nói tiếp.

Hoàng Tiểu Long không ngờ tới Vũ hồn của nữ tôn Lý Mộc là Âm Thần Kiếm.

Trên thế giới, có nhiều loại Vũ hồn, có thú Vũ hồn, khí Vũ hồn, thực vật Vũ hồn, thậm chí có người tự mình tạo Vũ hồn, như lôi, phong, thủy, lửa.

Mà Âm Thần Kiếm chính là một loại khí Vũ hồn đó.

Tuy nhiên, trên thế giới đa số Vũ hồn là thú Vũ hồn, ví dụ như của Hoàng Vĩ là ba mắt Hắc Hồ, Hoàng Kỳ Đức là Lục Dực Kim Hâu, còn Hoàng Tiểu Long là Song Đầu Xà.

Sau khi, Hoàng Tiểu Long từ Đông điện trở về, tiếp tục tu luyện Tu La Quyết.

Màn đêm chậm rãi phủ xuống.

Hoàng Tiểu Long đứng ở phía sau núi, vẫn không nhúc nhích, không phải tu luyện, mà chỉ nhìn về phía trước. Đối với chuyện về Hoàng Vĩ, thật ra Hoàng Tiểu Long cho tới bây giờ vẫn không để ở trong lòng.

Hoàng Tiểu Long đem Song Đầu Xà Vũ hồn thả ra ngoài, huyền phù phía sau đỉnh đầu, sau khi đạt được Tam giai Hậu kỳ đỉnh phong, Hoàng Tiểu Long

có thể cảm giác được Song Đầu Xà Vũ hồn mạnh lên nhiều lần, mà sức mạnh này chỉ có Hoàng Tiểu Long mới có thể lĩnh hội.

“Phải tìm cách đến Tầng thư các, xem xem Vũ hồn của mình rốt cuộc là Vũ hồn gì.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Tuy nhiên, muốn vào được Tầng thư các của Hoàng gia trang, phải đạt được đệ tử Tứ giai mới đi vào được, vậy nên, Hoàng Tiểu Long phải nhanh chóng đột phá đến Tứ giai.

Thân ảnh gầy nhỏ của Hoàng Tiểu Long đồ dài dưới ánh trăng.

Bóng đêm chậm rãi rút đi, mặt trời bắt đầu lên, Hoàng Tiểu Long phi thân bay về Hoàng gia trang.

“Gia tộc hợp hạp năm cuối cùng cũng bắt đầu!”

Hoàng Tiểu Long trở lại Hoàng gia trang, đi tới Đông điện viện, phụ thân Hoàng Bằng cùng phụ mẫu Tô Yến thấy Hoàng Tiểu Long đến, cũng không nói nhiều, liền dẫn Hoàng Tiểu Long đến tiền điện Hoàng gia trang.

Tiền điện Hoàng gia trang lớn gấp đôi Luạn võ điện, có thể chứa được hàng ngàn người, trung tâm tiền điện là một võ đài để luyện tập, bốn phía võ đài tràn ngập ghế ngồi, chỗ ngồi đều là cho tất cả trưởng lão Hoàng gia trang, quản sự ngồi, các đệ tử chỉ có thể đứng ngồi ở chỗ đất trống phía sau.

Hoàng Bằng cùng Tô Yến dẫn theo Hoàng Tiểu Long đi vào, bên trên đại điện có không ít trưởng lão, quản sự đều đã đến rồi.

“Nhị trang chủ!”

“Nhị trang chủ!”

Tất cả trưởng lão, quản sự, đệ tử đều chào.

Hoàng Bằng gật đầu, cùng Tô Yến và Hoàng Tiểu Long đi tới trước bên phải phía trước đại điện ngồi xuống. Hoàng Tiểu Long sau khi ngồi xuống, cảm giác có ai đó nhìn chằm chằm về phía mình, hần ngẩng đầu nhìn lên, thì ra người ngồi đối diện là Hoàng Vĩ.

Lúc này, Hoàng Vĩ cùng Hoàng Tiểu Long hai người hai mắt đụng nhau, vẻ mặt Hoàng Vĩ cao ngạo, từ trên cao nhìn xuống, khiêu khích, đắc ý.

Ngồi bên cạnh Hoàng Vĩ là Hoàng Minh. Hoàng Minh ngồi ở chỗ kia, vẫn là khuôn mặt chết người, không biểu hiện gì.

Hoàng Bằng ngồi xuống, cũng không chào hỏi, từ việc lần trước ở Bắc điện, hai người cũng không nói chuyện qua lại, hai huynh đệ giống như người qua đường.

Ba người Hoàng Tiểu Long vừa đến được một lúc, lúc này, ngoài điện vang lên những tiếng cười to, nghe được tiếng cười, mọi người đều đứng lên, Hoàng Tiểu Long quay ra nhìn, chỉ thấy gia gia Hoàng Kỳ Đức nở nụ cười đi tới, bên cạnh gia gia, là một lão giả có mái tóc bạch kim, tinh thần sáng ngời, tuổi cũng xấp xỉ gia gia.

Hoàng Tiểu Long biết đây chính là Lý gia lão Tộc trưởng Lý Mộc, phía sau Lý Mộc là một cô nương tóc tết hai bên, hai mắt đen lúng liếng khả ái.

“Lão trang chủ!”

“Lý lão Tộc trưởng!”

Hoàng Minh, Hoàng Bằng cùng mọi người đều tiến lên cung kính chào:

“Phụ thân, Lý lão Tộc trưởng!”

“Gia gia, Lý lão Tộc trưởng.”

Hoàng Vĩ cùng Hoàng Tiểu Long cũng nói theo.

Hoàng Kỳ Đức cười ha hả, nhìn mọi người gật đầu, rồi chỉ tay về phía Hoàng Vĩ, cười nói với Lý Mộc:

“Đây là tôn tử Hoàng Vĩ.”

Thế nhưng hần chỉ giới thiệu Hoàng Vĩ, mà không dă động gì đến Hoàng Tiểu Long.

Lý Mộc nhìn Hoàng Vĩ một lượt từ trên xuống dưới, vẻ mặt tán thưởng nói:

“Được, được lắm, Kỳ Đức huynh, nghe nói lệnh tôn tu luyện chưa đến hai tháng liền tấn chức chiến sĩ Nhất giai, nhớ năm đó ta tấn chức Nhất giai cũng phải mất hơn năm tháng!”

Hoàng Kỳ Đức nghe vậy càng sang sảng cười nói:

“Lý Mộc lão đệ chê cười, ta còn muốn Lý Mộc lão đệ chỉ bảo hần nhiều hơn nữa.”

“Chuyện đó, dĩ nhiên là được.”

Lý Mộc cười nói.

Sau khi mọi người trở về chỗ ngồi. Đại quân gia Trần Ứng đứng dậy, bắt đầu đọc diễn văn. Đọc diễn văn xong, hần quay đầu về phía Hoàng Kỳ Đức, đọi Hoàng Kỳ Đức gật đầu, mới cao giọng hô:

“Hiện tại, buổi họp hằng năm bắt đầu!”

Tất cả mọi người lắng xuống, đại diện hoàn toàn yên tĩnh.

Dựa theo quy củ họp hằng năm, những đệ tử đã thức tỉnh được Vũ hồn thì tiến lên trước đài.

Mọi người đều nhìn về phía Hoàng Vĩ, ai cũng biết lần này lão trang chủ Hoàng Kỳ Đức xuất hiện ở lần họp hằng năm này chủ yếu với mục đích lấy Hoàng Vĩ làm tiêu điểm chú ý.

“Hoàng Vĩ, ngươi đi thể hiện thực lực tu luyện mấy tháng qua, cho mọi người xem thành quả của ngươi!”

Hoàng Kỳ Đức nhìn tôn tử Hoàng Vĩ cười nói, hai mắt ẩn chứa đầy vẻ cổ vũ.

“Vâng, gia gia.”

Hoàng Vĩ đứng lên, cao giọng đáp, nói xong, phi thân nhảy lên một cái, roi xuống giữa đại diện luyện tập võ nghệ trên đài.

Xuống đến võ đài, Hoàng Vĩ vận chuyển công pháp, toàn thân Đẩu khí thoả thích thả ra ngoài, Đẩu khí của Hoàng Vĩ phóng ra, đem Vũ hồn cấp mười ba mất Hắc Hồ huyền phù ra, khí tức lan ra.

“Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Cảm nhận được Đẩu khí trên người Hoàng Vĩ tỏa ra, tất cả trưởng lão Hoàng gia trang, quân sự, đệ tử đều thất kinh, đứng dậy ngơ ngác, mới tu luyện Đẩu khí năm tháng, Hoàng Vĩ đã đạt tới Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong?

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Đánh Cho Nhận Không Ra

Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!

Lý Mộc nhìn Hoàng Vĩ, hai mắt tỏ rõ vẻ giật mình, hần vốn cho rằng Hoàng Vĩ dù có Vũ hồn cấp mười, năm tháng tới đa cũng chỉ đến Nhất giai Hậu kỳ, thể nhưng bây giờ lại đạt tới Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong, hơn nữa nhìn hình dạng, có thể đột phá đến Nhị giai!

Hoàng Vĩ khiến hần thật vui mừng!

Lý Mộc ban đầu có hơi nghi ngờ, thể nhưng hiện tại mọi nghi ngờ đều tan biến, ngồi trên đài nhìn Hoàng Vĩ, càng xem càng thoả mãn.

Hoàng Kỳ Đức thấy biểu hiện của Lý Mộc, trong lòng đâm đắc ý.

Qua bao năm tháng, hần toàn lực bồi dưỡng tôn tử Hoàng Vĩ, mà nhi tử này cũng không khiến hần thất vọng, cùng với Lý Mộc, Hoàng Kỳ Đức càng xem càng vui mừng, vui vẻ.

Hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến về mặt lại lo lắng, Hoàng Vĩ không phải Nhất giai Hậu kỳ, mà là Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong, như vậy nhi tử của mình ở cấp dưới?

Ở trên đài luyện tập, Hoàng Vĩ nghe bốn phía mọi người bàn luận, trong lòng càng đắc ý, lúc này, hần mở miệng quay về phía Hoàng Kỳ Đức nói:

“Gia gia, con nghe nói Tiểu Long mấy tháng này cũng đóng cửa nỗ lực tu luyện không ra ngoài, liệu Tiểu Long có thể cùng ta tỷ thí một trận.”

Mọi người vừa nghe, ai cũng đứng lên, đồng loạt nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Kỳ Đức ngẩn ra, tiện đà gật đầu cười nói:

“Tốt, tỷ thí luận bàn, chúng ta bắt đầu thôi.”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh lùng, nếu Vũ hồn của hắn chỉ ở cấp bảy, như vậy năm tháng chắc chắn không thể đột phá Nhất giai, đến lúc đó tỷ thí chỉ sợ mất mặt, thế nhưng Hoàng Kỳ Đức biết rõ Hoàng Tiểu Long dù mất mặt vẫn gật đầu đồng ý!

Hoàng Kỳ Đức căn bản không hề để ý tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Vĩ nghe thấy gia gia đồng ý, quay đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, cười nói:

“Tiểu Long, thế nào? Không dám bắt đầu? Yên tâm, đợi lát nữa ta sẽ nhường ngươi.”

Hoàng Vĩ tươi cười khoái trí.

“Tiểu Long!”

Hoàng Bằng cùng Tô Yến không khỏi lo lắng nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long nhìn phụ mẫu lắc đầu, tỏ vẻ khiến hai người yên tâm, sau đó về mặt bình tĩnh, chậm rãi đứng lên, đi lên Luận võ đài, đứng trước mặt Hoàng Vĩ.

Hoàng Vĩ nhìn Hoàng Tiểu Long, hai mắt phệ huyết quang mạng chột lóe lên: “Ngươi bây giờ nếu hối hận thì hãy quỳ xuống cầu xin ta nhẹ tay?”

Hoàng Tiểu Long sắc mặt lạnh lùng:

“Ngươi quá nhiều lời!”

Hoàng Vĩ giận dữ, Hoàng Tiểu Long đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Hoàng Kỳ Đức ở trên đài chủ tịch, nói rằng:

“Gia gia, dựa theo quy củ tỷ thí luận bàn trong buổi đại hội gia tộc hằng năm, những người khác không được nhúng tay ngăn cản?”

Hoàng Kỳ Đức ngẩn ra, không rõ Hoàng Tiểu Long hỏi câu này là có ý gì, nhưng vẫn gật đầu nói:

“Không sai.”

Mọi người ở đây cùng Hoàng Kỳ Đức không biết Hoàng Tiểu Long có ý gì, Hoàng Tiểu Long đột nhiên nhìn Hoàng Vĩ nhếch miệng cười:

“Lát nữa, ta sẽ đánh ngươi đến cả phụ thân ngươi cũng không nhận ra!”

Mọi người nghe vậy kinh ngạc, tiện đà lắc đầu cười.

Lý Mộc ngồi cạnh Hoàng Kỳ Đức, cười nói:

“Kỳ Đức huynh, chất nam này của huynh có phải điên rồi hay không? Hắn chỉ là Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn cấp bảy, thực lực như vậy mà dám cuồng vọng, ta không thích hài tử như vậy!”

Hoàng Kỳ Đức cũng hiểu được, nét mặt già nua không ánh sáng, xấu hổ cười, nhìn về phía nhi tử Hoàng Bằng, xem ra nên nói lão nhị quản giáo lại nhi tử của mình, không biết tự lượng sức mình.

Trên đài, Hoàng Vĩ càng cười:

“Ngươi nói cái gì? Ta không nghe lầm chứ? Ngươi, muốn đánh ta đến nỗi ngay cả phụ thân ta cũng không nhận ra?”

Hắn vừa nói xong, đột nhiên một bóng người lóe lên, Hoàng Vĩ lấy làm kinh hãi, mở trừng hai mắt, liền thấy một quả đuóm to bay tới mắt trái.

Lúc này, hắn né không kịp, chưa kịp nói, bỗng nhiên quả đuóm to liền đánh trúng con mắt trái của hắn, hắn kêu thảm một tiếng, liền tiếp lui về phía sau.

Ai cũng cười nhạo Hoàng Tiểu Long không biết tự lượng sức mình. Đột nhiên mọi người ở Hoàng gia trang ngừng lại, kinh ngạc nhìn Hoàng Vĩ ôm mắt kêu la thảm thiết.

Lúc này, Lý Mộc không khỏi nhướn mày nói:

“Tuổi còn nhỏ mà đã biết đánh lén, sau này trưởng thành chắc chắn là một tiểu nhân!”

Hoàng Kỳ Đức nhìn Hoàng Tiểu Long, cũng nhướn mày.

“Ngươi, ngươi đánh lén ta?”

Trên đài, Hoàng Vĩ lấy tay trái che con mắt trái, nhìn Hoàng Tiểu Long giận dữ hét, chỉ thấy mắt trái đen một vòng, mắt thành gấu mèo.

Hoàng Tiểu Long cũng không hề mở miệng, thân hình lóe lên, đi tới trước mặt Hoàng Vĩ, tung một quyền nữa vào mắt phải.

Quyền thứ hai đánh trúng mắt phải.

Hoàng Vĩ đau đớn kêu la liên tục.

Nhìn Hoàng Vĩ bị đánh thành mắt gấu mèo, Lý Lộ ngồi ở cạnh gia gia và Lý Mộc nhin không được liền cười khúc khích.

Lý Mộc quay đầu trừng mắt nhìn tôn nữ.

Lý Lộ cố gắng nhin cười nhưng vẫn không che giấu được.

Dưới đài, vẻ mặt mọi người quái dị.

“Hoàng Tiểu Long, ta muốn giết ngươi!”

Hoàng Vĩ nổi giận lôi đình quát, toàn thân Đẩu khí thả ra, tung một quyền đánh vào ngực Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Vĩ tung một quyền muốn đánh trúng ngực Hoàng Tiểu Long, Hoàng Bằng cùng Tô Yến trong lòng căng thẳng, la thất thanh, Hoàng Vĩ với Đẩu khí Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong, nếu trúng một quyền ấy, thân thể gầy nhỏ của Hoàng Tiểu Long làm sao chịu được?

Thế nhưng trên đài chủ tịch, Hoàng Kỳ Đức cũng không hề lên tiếng ngăn cản, hắn muốn Hoàng Vĩ giáo huấn Hoàng Tiểu Long một chút cũng tốt.

Mất thấy Hoàng Vĩ muốn tung quyền đánh vào ngực hắn, Hoàng Tiểu Long đột nhiên thân hình lóe lên, tránh thoát công kích của Hoàng Vĩ, nhảy lên trên Hoàng Vĩ, Đẩu khí phóng ra ngoài, một chưởng đánh vào sau lưng Hoàng Vĩ, Hoàng Vĩ kêu thảm một tiếng, ngã nhào xuống đất.

“Đẩu khí phóng ra ngoài!”

“Chiến sĩ Nhất giai!”

Nhiều người ở trong đại điện đều ồ lên xôn xao, ai nấy đều giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long, không thể tin được, trong đó có cả Hoàng Kỳ Đức, Lý Mộc cùng Hoàng Minh.

Trong năm tháng, Hoàng Tiểu Long cũng đạt tới chiến sĩ Nhất giai!

Hoàng Vĩ ngã nhào xuống, chặt vật xoay người, đứng lên, sắc mặt đỏ lên như mặt trời, trong lòng hắn nổi giận đến cực hạn, hai mắt đỏ ừng, lần thứ hai điên cuồng hướng Hoàng Tiểu Long lao tới, song quyền phá không, hiện tại, trong đầu hắn chỉ có một ý niệm là muốn giết chết Hoàng Tiểu Long!

Chết!

Hoàng Vĩ điên cuồng nhào tới, Hoàng Tiểu Long hai mắt lạnh lùng, lần này hắn không tránh né nữa, song quyền giơ lên, lấy Đẩu khí Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong đánh trả.

Bốn quyền va chạm, “Ầm!” vang lên, Hoàng Vĩ cùng Hoàng Tiểu Long cùng lùi về phía sau

“Cái gì? Cái này, cái này!”

“Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Tất cả trưởng lão, quản sự Hoàng gia trang toàn bộ đứng bật dậy.

Về mặt Hoàng Kỳ Đức, Lý Mộc, Hoàng Minh cũng đều thất kinh mà đứng lên, ngay cả Hoàng Bằng cùng Tô Yến cũng như vậy. Hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến tròn to hai mắt, giật mình nhìn nhĩ từ, nhĩ từ không phải chỉ Nhất giai Trung kỳ sao?

Hoàng Bằng trong lòng vui mừng cười khỏ, tiểu tử này giấu diếm mọi người! Ngay cả phụ thân như ta cũng không biết hắn đạt tới Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chiến Sĩ Nhị Giai

Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!

Tô Yến cùng Hoàng Bằng phản ứng giống nhau, thế nhưng trong lòng rất vui mừng, nàng nhìn nhi tử trên đài, hai mắt đột nhiên có chút đỏ:

“Tiểu tử này!”

Nàng nở nụ cười, nhớ lại, nhi tử lúc trước có nói sẽ không để cho hai người thất vọng là có ý gì.

Bị song quyền của Hoàng Tiểu Long đẩy lui, Hoàng Vĩ đang điên cuồng liên chậm rãi tỉnh táo lại, liên tục cả giận nói:

“Không có lý nào, ngươi, ngươi cũng đột phá được Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Hắn có Vũ hồn cấp mười, lại nuốt một gốc cây La Tâm Thảo nghìn năm, năm tháng nỗ lực tu luyện mới đạt tới Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!

Mà Hoàng Tiểu Long đây? Vũ hồn chỉ là Vũ hồn cấp bảy!

Đám người Hoàng Kỳ Đức, Hoàng Minh vẻ mặt cũng đều nghi hoặc.

Đúng lúc này, Hoàng Bằng tiến lên nhìn Hoàng Kỳ Đức giải thích:

“Phụ thân, hơn bốn tháng trước, Tiểu Long ở phía sau một cái sơn cốc tìm được năm quả Dương quả.”

“Cái gì? Dương quả?”

Hoàng Kỳ Đức cùng mọi người thất kinh.

“Không sai, Tiểu Long ăn ba quả để tu luyện, còn hai quả khác cho ta và Tô Yến, ta hiện tại đã đạt được Lục giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Hoàng Bằng gật đầu nói, nói xong, thả Đấu khí Lục giai Hậu kỳ đỉnh phong ra.

“Ăn ba quả Dương quả tu luyện!”

Hoàng Kỳ Đức nhìn Hoàng Tiểu Long, không biết nên nói cái gì.

Trong đại điện, mọi người ở Hoàng gia trang giờ mới hiểu được vì sao Hoàng Tiểu Long đạt được Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong.

“Nguyên nhân thực sự là do ba quả Dương quả!”

Mỗi một quả Dương quả, có thể so với một gốc cây La Tâm Thảo nghìn năm!

“Không ai nghĩ Tiểu Long lại may mắn như vậy, đây là chuyện tốt.”

Lúc này, Hoàng Kỳ Đức cười cười, mở miệng nói.

“Nếu như ba quả Dương quả này cho Hoàng Vĩ ăn để tu luyện, thì đã đột phá Nhị giai từ lâu!”

Trong lòng Hoàng Kỳ Đức trầm nghĩ.

Ngay cả Lý Mộc cũng nghĩ Hoàng Tiểu Long Vũ hồn cấp bảy ăn ba quả Dương quả này thật quá lãng phí.

Sau đó mọi người bình tĩnh, chậm rãi ngồi lại chỗ ngồi.

Trên đài, Hoàng Vĩ ghen tị, nhìn Hoàng Tiểu Long nói:

“Ngươi gặp may, ăn ba quả Dương quả nên mới tu luyện đến Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng cười:

“Nói như vậy, ngươi đột phá Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong cũng vì cây La Tâm Thảo nghìn năm?”

Hoàng Vĩ sắc mặt đỏ lên, không nói nữa đột nhiên vọt tới, một quyền đánh về phía Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long giờ tay tung quyền nghênh đón, đánh Hoàng Vĩ lùi về sau, Hoàng Tiểu Long được đà lao lên, nhắc chân đạp một cước vào bụng Hoàng Vĩ, Hoàng Vĩ kêu thảm một tiếng, khom lưng bay ra ngoài bảy tám mét.

Hoàng Vĩ ôm bụng, chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng còn cào, đau đến chảy nước mắt.

Hoàng Tiểu Long lao tới trước mặt Hoàng Vĩ trước, cười lạnh nói:

“Năm tháng trước, ngươi nói muốn đánh tàn phế hai tay ta sao?”

Nói xong, Hoàng Tiểu Long tung cước đạp vào mặt Hoàng Vĩ.

Hoàng Vĩ lần thứ hai kêu la thảm thiết.

Đánh cho hai tay tàn phế? Trên đài chủ tịch, Hoàng Kỳ Đức nhướn mày, nhìn về phía Hoàng Minh, hẳn cũng không biết việc này, Hoàng Minh cũng né tránh không dám nhìn phụ thân.

Lúc này, Hoàng Vĩ đang kêu gào thảm thiết, Hoàng Kỳ Đức nhìn thấy định ra tay ngăn cản, thế nhưng quy củ đã nói rõ người ngoài không được phép nhúng tay vào. Hoàng Kỳ Đức hiện giờ chỉ biết cười khổ.

Hoàng Tiểu Long liên tiếp tung cước, mặt mũi Hoàng Vĩ dần dần sưng múp giống cái đầu heo, đến Hoàng Minh cũng không nhận ra nổi con mình, hai tay nắm chặt, khuôn mặt phẫn nộ, hai mắt đầy tức giận.

Đến Hoàng Kỳ Đức cũng không thể ngăn cản, thì Hoàng Minh cũng không dám phá vỡ quy củ trước mặt mọi người.

Bị Hoàng Tiểu Long đạp liên tiếp lên mặt, Hoàng Vĩ điên cuồng gào thét, phát ra như tiếng thú rừng, toàn thân Đấu khí đột nhiên tăng vọt, không giống với khí tức trước đây của Hoàng Vĩ.

Nhìn thấy Hoàng Vĩ đang biến hóa, Hoàng Minh đang phẫn nộ, trở nên vui mừng.

“Hoàng Vĩ thiếu chủ đang đột phá!”

“Nhị giai, đây chắc chắn là khí tức Nhị giai!”

Một số trưởng lão Hoàng gia trang nhện không được thất thanh kêu lên.

Nhị giai!

Hoàng Bằng cùng Tô Yến thấy Hoàng Vĩ này đột phá Nhị giai, trong lòng không khỏi lo lắng, Hoàng Vĩ đột phá Nhị giai, như vậy nhi tử của ta làm sao địch lại?

“Được, được lắm!”

Hoàng Kỳ Đức nhìn tôn tử Hoàng Vĩ biến hóa, sang sảng cười to, lần này tỉ thí, Hoàng Vĩ đột phá Nhị giai, thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn!

Hoàng Tiểu Long lui về phía sau mấy bước, nhìn Hoàng Vĩ đột phá, cũng cảm thấy bất ngờ.

“Chiến sĩ Nhị giai sao.”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long bình tĩnh.

Lúc này, Hoàng Vĩ chậm rãi từ mặt đất đứng lên, hai mắt đỏ ngầu nhìn Hoàng Tiểu Long, lực lượng Đấu khí gấp đôi so với lúc trước, Hoàng Vĩ nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long, gần từng chữ một:

“Chờ chút ta muốn ngươi quỳ xuống liếm ngón chân ta!”

“Phải không.”

Hoàng Tiểu Long vẻ mặt không thèm để ý.

Hoàng Vĩ trong nháy mắt liền lao đến trước người Hoàng Tiểu Long, song quyền Đấu khí phun ra ngoài, đánh vào Hoàng Tiểu Long, sau khi đột phá Nhị giai, lực lượng của Hoàng Vĩ không chỉ tăng, mà ngay cả tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều.

Trong lòng hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến nhéo chặt, đang muốn kinh hô, đột nhiên, hai tay Hoàng Tiểu Long giơ lên, khí tức trên người trong nháy mắt tăng vọt.

“Àm!”

Một tiếng vang lên đỉnh tai, Hoàng Vĩ bị đẩy lui.

“Cái gì? Làm sao có thể!”

“Chiến sĩ Nhị giai! Đây là Đấu khí của chiến sĩ Nhị giai!”

Tất cả trưởng lão cùng quân sự Hoàng gia trang vừa ngồi lại chỗ ngồi, lại thất thanh thét chói tai, tất cả đều khó mà tin được vào mắt mình.

Hoàng Kỳ Đức, Lý Mộc khiếp sợ đứng lên, hai mắt nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tiểu tử này vận cứt chó cũng quá mạnh đi!

Hoàng Kỳ Đức quay đầu nhìn về phía nhi tử Hoàng Bằng, Hoàng Bằng cười khổ nói:

“Phụ thân, cái này, ta cũng không biết.”

Nhi tử ơi nhi tử, sao hắn có thể giấu ta đến mức này! Không chỉ Nhất giai Hậu kỳ đỉnh phong, mà là Nhị giai!

Nhị giai, Nhị giai đó! Hoàng Bằng nhìn nhi tử trên đài, liền run rẩy đứng lên, lúc này, hắn chỉ muốn chạy xuống ôm nhi tử của mình.

Trong lòng Hoàng Bằng tràn đầy tự hào, mới tu luyện năm tháng đã đột phá Nhị giai, đây là nhi tử của Hoàng Bằng ta đó!

Tò Yển đứng ở nơi đó, hai mắt mọng đỏ nước, vui sướng cùng Hoàng Bằng.

“Không, đây không phải là thật, đây không phải là thật!”

Trên đài, Hoàng Vĩ bị đẩy lui nhìn Hoàng Tiểu Long lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Nhất Thời Thất Thủ

Hoàng Tiểu Long cười nhạt, chậm rãi lại gần Hoàng Vĩ, Hoàng Tiểu Long càng đến gần, thất tâm phong không ngừng thổi tai Hoàng Vĩ, hai mắt kinh khủng, hắn chưa kịp mở miệng xin thua, thì đột nhiên, Hoàng Tiểu Long tung một quyền đánh trúng má trái, Hoàng Vĩ gào thét, liền tiếp lui về phía sau.

Hoàng Tiểu Long đánh trúng một quyền, được đà lao lên tung quyền liên tiếp.

Đánh cho Hoàng Vĩ choáng váng đầu óc, không phân rõ đông tây nam bắc, khuôn mặt phình to hơn cả đầu heo.

Dưới đài, Hoàng Minh nhìn nhi tử bị đánh, trong lòng cực kỳ tức giận, rốt cục nhịn không được quay đầu qua Hoàng Kỳ Đức nói:

“Phụ thân, ngươi xem, như vậy có được hay không?”

Hoàng Kỳ Đức chần chờ một chút, mở miệng nói:

“Tốt lắm, Tiểu Long.”

Nghe thấy gia gia Hoàng Kỳ Đức mở miệng, Hoàng Tiểu Long đang hưng hăng đá cước, liền dừng lại.

“Ngươi!”

Hoàng Minh tròn mắt.

Hoàng Tiểu Long nhìn Hoàng Minh, cười nói:

“Đại bá, con nhất thời xuất thủ, xin hãy tha lỗi!”

Nhất thời xuất thủ?

Hoàng Vĩ bị đánh thành đầu heo, sắc mặt quái dị.

Lý Lộ bên cạnh Lý Mộc nhin không được nữa cũng phá lên cười khanh khách.

Hoàng Kỳ Đức ngồi nhìn Hoàng Tiểu Long ở trên điện đài, nướng mảy, thế nhưng cũng không có mở miệng nói cái gì, hắn thấy Hoàng Tiểu Long cũng không xuống tay hạ tử thủ, Hoàng Vĩ chỉ là bị thương da thịt.

Lúc này, Hoàng Vĩ khóc lóc, tiếng khóc rung trời, đi tới trước mặt Hoàng Minh:

“Phụ thân, hắn đánh ta, hắn đánh ta!”

Chương 22: Một Nô Bộc Cũng Có Tư Cách?

Nghe Phí Hầu trả lời xong, Hoàng Tiểu Long giờ mới hiểu được kinh mạch trong cơ thể Phí Hầu bị chấn đoạn, nguyên nhân bị thương nặng như thế.

“Người ngồi xếp bằng xuống, trước hết ta bây giờ sẽ giúp người chữa thương.”

Trầm ngâm một chút, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, tuy rằng giờ hắn rất muốn tìm hiểu nhiều một chút về tình hình Tu La Môn, thế nhưng thương thế Phí Hầu quá nặng, cần phải xử lý triệt để trước.

“Môn Chủ, kinh mạch trong cơ thể ta bị chấn đoạn.”

Phí Hầu ngăn ra, chần chờ một chút nói.

Kinh mạch bị chấn đoạn, như vậy là không khả năng chữa trị lại, trừ phi có thể tìm được thuốc tiên ở trong truyền thuyết.

“Người không cần lo lắng.” Hoàng Tiểu Long khoát tay áo, nói rằng:

“Ta có thể đem kinh mạch bên trong cơ thể người hồi lại, nhưng hắn là phải thời gian nửa năm.”

“Môn Chủ có thể chữa trị được!”

Phí Hầu thất kinh, hắn không phải là hoài nghi Hoàng Tiểu Long, chẳng qua cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, Môn chủ có thuốc tiên?

“Người bây giờ ngồi xếp bằng xuống.”

Hoàng Tiểu Long nói tiếp.

Phí Hầu trong lòng tuy rằng nghi vấn, thế nhưng không dám cãi lời, cung kính mà theo lời ngồi xếp bằng xuống.

Hắn vừa ngồi xuống, hai tay Hoàng Tiểu Long một chưởng vào lưng hắn, Nội lực vận chuyển vào trong cơ thể từ phía sau lưng.

Nhất thời, Phí Hầu cảm giác phía sau lưng từng dòng nước ấm sản sinh, nhanh chóng bình tâm, phối hợp với Hoàng Tiểu Long, dẫn từng dòng nước ấm kia thấm bổ toàn thân.

Hơn một giờ đi qua.

Hoàng Tiểu Long mới thu tay về, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hắn tuy rằng luyện Dịch Cân Kinh đến thế thứ tư, thế nhưng Nội lực vẫn còn yếu. Nhưng trải qua một giờ đưa Nội lực Dịch Cân Kinh vào, Phí Hầu đã có thể tự hành dẫn luồng Nội lực Dịch Cân Kinh trong cơ thể để chữa thương.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hầu vẫn đang ngồi xếp bằng trên giường chữa thương, liền ra khỏi phòng, hướng sân nơi chỗ mình ở đi về.

Hoàng Bằng thấy nhi tử về mặt uể oải trở về, không khỏi tâm cảm kỳ quái, nhi tử không phải là cùng Lý Lộ đi ra ngoài đi dạo phố sao?

“Tiểu Long, người không sao chứ?”

Hoàng Bằng hỏi.

Hoàng Tiểu Long nhìn ánh mắt quan tâm của phụ thân, không khỏi cười nói:

“Phụ thân, ta không sao.”

Hoàng Bằng dẫn khuôn mặt ra, hỏi:

“Lý Lộ cô nương trở về chưa?”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Đột nhiên, Hoàng Bằng cười, cười đến có chút quái dị, nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long, trêu ghẹo nói:

“Tay Lý Lộ cô nương có đúng là rất mềm không? Được mỹ nữ dặt tay cảm giác có thoải mái hay không?”

Hoàng Tiểu Long ngăn ra, tiện đà cười khổ:

“Công tước đại nhân yên tâm!”

Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh hai người nhìn nhau, cung kính nói, mấy tên Bát giai, Cửu giai hộ vệ cũng đều cung kính đáp.

Mạnh Thần cùng nhị tử Mạnh Hạ lui sang một bên.

Mạnh Thần đứng ở một bên, lạnh lùng nhìn, hẳn tuy rằng nhìn ra tiểu tử Hoàng Tiểu Long đương nhiên lại có một cường giả Thập giai làm hộ vệ, lai lịch cũng không đơn giản, thế nhưng cũng không lo lắng, hẳn thân là công tước, địa vị tôn sùng, tại vương quốc, người hẳn phải kiêng nể cực kỳ ít, không quá mười người!

Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh chậm rãi đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo.

“Hai người chúng ta đối phó với hắn, các ngươi đi tới, chém hai tay hai chân tiểu hài tử kia trước!”

Đại tiên sinh nói với các hộ vệ Bát giai, Cửu giai khác.

“Vâng, Đại tiên sinh!”

Đại tiên sinh vừa dứt lời, đột nhiên phía sau xuất hiện một cự xà.

Cự xà này, đầu rắn rất lớn, mà thân rắn rất nhỏ, có điều thân rắn thành trắng toát, đúng là Vũ hồn, Thiên Xà của hắn!

Thiên Xà Vũ hồn là một loại tộc rắn, một dạng Vũ hồn xà, là Vũ hồn cấp bảy, nhưng cũng đã gần tới Vũ hồn cấp tám, Thiên Xà này chính là Vũ hồn đỉnh tiêm cấp tám.

Đại tiên sinh sau khi triệu hồi Thiên Xà Vũ hồn ra, trong nháy mắt Hồn Hóa, bên ngoài toàn bộ thân người hắn bao trùm vẻ trắng thanh bạch, bao trùm từng tầng vảy rắn, hai mắt nhuộm màu máu, bỗng nhiên tấn công về hướng Phí Hạo.

Mà Vũ hồn Nhị tiên sinh cũng một loại rất hiếm thấy, dĩ nhiên là một loại thực vật đẳng mạn, đẳng mạn cả vật thể màu đen, dài, trên thân đầy gai nhọn.

Đây là một loại độc đà thực vật Vũ hồn, hàm kịch độc.

Gọi Vũ hồn ra, Nhị tiên sinh cũng trong nháy mắt Hồn Hóa, cùng kia Đại tiên sinh tấn công trước sau Phí Hạo.

Lúc này, mấy tên hộ vệ cũng đều gọi Vũ hồn, hướng Hoàng Tiểu Long đánh tới.

“Thiếu chủ, người phải cẩn thận!”

Phí Hạo mở miệng nói, lạnh lùng nhìn đám người đang đánh tới, đột nhiên, gọi Ngân Hà Vũ hồn ra, hóa thành mấy chục thước sông dài không ngừng quán, bảo vệ bốn phía thân thể Hoàng Tiểu Long, hai tay không ngừng đánh ra, đỡ mọi đòn đánh.

Mà ngồi trên vai Hoàng Tiểu Long, Phệ Linh Tử Hạo lại an tĩnh thần kỳ, một đôi mắt lam sắc nhìn chăm chăm hai phụ tử Mạnh Thần và Mạnh Hạ.

“Àm!” “Àm!” “Àm!”

Đầu khí va chạm, vô số khí lưu bắn nhanh, tới tất cả các ngõ ngách lầu hai từ lâu, bàn bảm đầy bụi, lầu hai, lầu một các thực khách khác từ lâu đã chạy hết.

Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh kia không ngờ tới Phí Hạo bằng lực một người đứng ở nơi đó nhẹ nhàng tiếp được chiêu của mười mấy người đánh tới, sắc mặt giận dữ có chút khó coi.

Không những vậy, thực lực Phí Hạo còn vượt qua dự liệu của bọn họ, hơn nữa Ngân Hà Vũ hồn cường hóa được đến trình độ cấp năm, một cường giả Thập giai Ngân Hà Vũ hồn không có khả năng cường hóa đến cấp năm, tối đa là cấp bốn.

Các hộ vệ giận dữ, lần thứ hai cùng xuất thủ.

Thực lực Phí Hạo tuy rằng rất mạnh, thế nhưng cũng rất khó chống đỡ địch từ bốn phía, sau cùng, vừa tiếp được công kích một lúc, sắc mặt từ từ trắng bệch.

Thân thể Phí Hạo đã Hồn Hóa đến gần như trình độ thủy ngân.

Thấy vậy, hai phụ tử Mạnh Thần, Mạnh Hạ nét mặt không khỏi lộ ra vui mừng.

“Các ngươi nếu dám làm Thiếu chủ của ta bị thương, các ngươi sẽ phải hối hận!” Phí Hạo nhìn hai phụ tử Mạnh Thần tươi cười, tay vừa đỡ đòn đánh, lạnh lùng nói.

Mạnh Thần cười nhạt:

“Hỏi hận? Mạnh Thần ta làm việc chưa bao giờ biết viết hai từ hỏi hận, bọn ta không chỉ có muốn chém đứt hai tay, hai chân các ngươi, rồi đem du hành thị chúng, kéo các ngươi ra đường cái, chém đầu răn đe! Ta cũng muốn xem, ai cứu được các ngươi!”

Đúng lúc này, nguyên soái Hạo Thiên vừa từ vương cung trở về, vừa tới phủ nguyên soái, cảm nhận được từ Mỹ Vị Đại Tù Lâu đang có Đấu khí lực lượng ba động, không khỏi ngẩn ra.

Bởi Mỹ Vị Đại Tù Lâu cách phủ nguyên soái cũng không xa, hơn nữa Phí Hầu là Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, cho nên, Đấu khí lực lượng ba động, phủ nguyên soái có thể cảm nhận được.

“Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong?”

Nguyên soái Hạo Thiên nhướng mày.

Tuy rằng vương thành không cách nào cấm đánh nhau, thế nhưng nhiều Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong cường giả như vậy cũng rất ít thấy.

“Nguyên soái, hướng kia, giống như là từ Mỹ Vị Đại Tù Lâu truyền tới.”

Một tên hộ vệ cạnh Hạo Thiên bên cạnh vừa đáp.

Lúc này, tên lính canh giữ trước cổng phủ nhìn thấy nguyên soái trở về, không khỏi tiến lên bái nói:

“Nguyên soái, vừa có một người tự xưng là sư đệ của nguyên soái, cầm kim bài của nguyên soái đến đây gặp nguyên soái.”

Nói xong, đưa miếng kim bài ra.

“Sư đệ!”

Hạo Thiên tiếp nhận trong tay kim bài, trên mặt vui vẻ.

Miếng kim bài này, đúng là hấn vài chục năm trước hấn cho sư đệ Phí Hầu.

“Sư đệ ta đâu?”

Hấn hỏi tiếp, hấn phải cả năm rồi không gặp sư đệ Phí Hầu, không nghĩ tới Phí Hầu lại đến đây gặp hấn, lần này, sư huynh đệ hai người bọn họ chắc chắn phải vui vẻ uống mấy chén.

Tên lính đội trưởng kia chần chờ một chút, thành thật bẩm báo:

“Hồi bẩm nguyên soái, sau khi hấn tới, tiểu nhân nói với hấn là nguyên soái đi vương cung, sau hấn liền rời đi, hấn nói, tới Mỹ Vị Đại Tù Lâu chờ nguyên soái.”

“Mỹ Vị Đại Tù Lâu!”

Hạo Thiên biến sắc, cảm thấy Mỹ Vị Đại Tù Lâu bên kia Đấu khí lực lượng ba động càng ngày càng mãnh liệt, chẳng lẽ là...

“Sư đệ gặp chuyện không may!”

Sư đệ Phí Hầu ở Mỹ Vị Đại Tù Lâu, mà bây giờ, Mỹ Vị Đại Tù Lâu lại truyền tới Đấu khí ba động lực lượng, không thể trùng hợp như vậy, nhất định là sư đệ! Hầu như trong nháy mắt, trong lòng Hạo Thiên nhận định.

“Vậy sao ngươi không nói sớm?”

Hạo Thiên quay sang tên lính đội trưởng giận dữ hết.

Tên lính đội trưởng kia sợ đến co rúm người, từ xưa tới nay hấn chưa từng thấy qua nguyên soái giận dữ đến vậy!

“Nguyên soái, ta, ta...”

Tên lính đội trưởng kia muốn mở miệng giải thích, nhưng Hạo Thiên cũng không nghe tiếp, mà quay trên cao vừa quát:

“Thiết Trảo Thần Ưng!”

Âm thanh vừa dứt, từ trên cao, vang lên một tiếng ung lệ chi thanh, một con ung thú thật lớn toàn thân màu xám đen xuất hiện, con ung thú này thân lớn bốn năm thước, trên người lông chim như độ trên một tầng thiết, dưới ánh mặt trời, lóe ra hàn mang, hai móng rất lớn, phảng phất một quắp, có thể xé rách một con cự tượng.

Hạo Thiên phi thân lên, roi xuống lưng Thiết Trảo Thần Ưng, cười thần ung trực tiếp hướng Mỹ Vị Đại Tù Lâu vọt tới.

Toàn bộ vương thành, trừ Lạc Thông quốc quốc vương, cũng chỉ có nguyên soái Hạo Thiên có thể cười phi cầm phi hành tại bầu trời vương thành.

Tên lính đội trưởng kia thấy nguyên soái Hạo Thiên đi nhiên gọi Thập giai tọa kỵ thần ung ra, chạy về hướng Mỹ Vị Đại Tửu Lâu không khỏi sợ đến nhún cả hai chân.

Bởi vì, lúc Phí Hưu bảo hắn cầm kim bài đi vào vương cung báo nguyên soái, hắn cũng không đi!

Lúc đó, hắn nghĩ là hiện tại cũng không có việc gì, nguyên soái đi vào vương cung, hắn là rất nhanh sẽ trở về, cho nên hắn sẽ không đi, hơn nữa hắn không ngờ tới sẽ có chuyện phát sinh, bây giờ xem ra sự tình rất lớn! Nếu là sự đệ nguyên soái gặp chuyện không may thật, vậy chết chắc rồi?

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Ai dám làm sự đệ ta bị thương!

Mỹ Vị Đại Tửu Lâu, phủ công tước đồn đánh càng ngày càng mãnh liệt, nhìn thấy Phí Hưu phòng ngự liên muốn đánh phá, Hoàng Tiểu Long như rồng mây, đang lo lắng có nên thi triển Không Gian Ẩn Nặc hay không, đem tên Mạnh Hạ đầu bóng loáng kia một đòn giết chết, đột nhiên, trên cao bên trong truyền đến một tiếng ung lệ chi thanh thấu thạch phá thiết.

Vài dặm trong Vương thành, cũng nghe được cái ung lệ chi thanh này!

Tất cả thành dân không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trên cao.

Mà Phí Hưu nghe tiếng ung lệ chi thanh đó, trên mặt vui vẻ, sự huynh rốt cục đã đến!

Mạnh Thần nghe tiếng ung lệ chi thanh, cảm giác có chút quen tai, thế nhưng nhất thời nghĩ không ra, bây giờ thấy Phí Hưu trên mặt ý mừng, không khỏi cười lạnh nói:

“Hóa ra là tới giúp đỡ, vừa đúng lúc, ta bắt một thể! Ta cũng muốn nhìn là ai ba đầu sáu tay, dám đến xen vào chuyện của Mạnh Thần công tước ta.”

Mạnh Thần nói xong, cũng không quay đầu lại.

Phí Hưu là nô mạng hết đà, đã không còn đủ gây sợ hãi, cho dù có là Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, mọi người phủ công tước cũng vẫn có thể thu thập!

Mạnh Thần không quay đầu lại, thế nhưng nhĩ tử Mạnh Hạ nghe được tiếng ung lệ chi thanh, lại nhìn không được quay đầu lại nhìn một chút, thấy rõ con thần ung kia thật lớn, thấy rõ mặt người ngồi trên lưng thần ung, há miệng thật lớn, trong nháy mắt đại ra, vẻ mặt kinh khủng, cả người run, toàn thân tựa như đóng băng bọ chó.

“Phụ thân, phụ thân!”

Lưỡi hắn như bị ai túm, tay giật nhẹ y bào phụ thân Mạnh Thần, tay run không được.

Mạnh Thần nghe ra giọng nhĩ tử thay đổi, như rồng mây:

“Hoảng cái gì mà hoảng! Trời sắp xuống, có phụ thân đỡ!”

Nói xong, cũng quay đầu qua đây, có chút bất mãn liếc nhìn nhĩ tử, thằng con này càng ngày càng không dùng được, một chút chuyện nhỏ như vậy mà cũng sợ, sau này làm sao kế thừa tước vị công tước? Tiếp theo, hắn ngẩng đầu theo nhĩ tử ánh mắt nhìn sang.

Cũng như con trai, trong nháy mắt, hắn thấy một con thần ung thật lớn, thấy bên trên thần ung, khoác vàng óng ánh chiến giáp, không giận mà uy, chính là nguyên soái Hạo Thiên!

“Nguyên, nguyên...”

Mạnh Thần há hốc mồm nói, nhất thời ý nghĩ âm âm vừa vang lên, chỉ cảm thấy trời sắp xuống đỉnh đầu!

Lúc này, cười Thập giai Thiết Trảo Thần Ung là nguyên soái Hạo Thiên đã đi tới mấy trăm trượng bên ngoài, thấy mười mấy người đang vây quanh một người, mà người này, quả nhiên thật là hắn Phí Hưu sự đệ!

Một trọng thiên lửa giận từ đáy lòng hắn xông thẳng lên óc.

“Ai dám đã thương sự đệ!”

Hắn tức giận vừa hô, tiếng gầm cuộn cuộn, chấn động vài dặm! Một hơi thở uy áp hòa khí kinh khủng từ trên người hắn trập trập để bạo phát đi ra, như vua vạn tướng!

Xa vài dặm, tất cả thành dân cũng nghe được cái gầm lên giận dữ này.

Nguyên soái Hạo Thiên vừa hô lên, trực tiếp từ trên lưng thần ưng bay lên, giữa không trung cao chừng mấy trăm trượng, không sai, chính là trực tiếp cao ngang không trung mấy trăm trượng, dường như một dạng con lốc, từ trên không trung lâu hai từ lâu giáng xuống, một đòn hướng xuống phía dưới.

“Thiên Nộ Kích!”

Dưới một kích, vô số kích ảnh trùng trùng, như từng cục vãn thạch phá không mà rơi.

Mà công tước Mạnh Thần nghe được rống giận, mạch máu trong người thiếu chút nữa là đứt đoạn.

Sư... sư đệ? Sư đệ của Nguyên soái!

Tên dân đen kia mà là sư đệ của nguyên soái!

Đám người đang vây lấy Phí Hạo nghe được rống giận, tiếp theo một đạo bóng người phủ xuống, vô số kích ảnh kinh khủng từ trời rơi xuống, ai cũng hoảng sợ, muốn lui, thế nhưng đã chậm.

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người bị đánh bay lên cao, hung hăng đập rơi xuống sàn, từ lâu sân nhà loạn chiến, cũng có thể sập bất cứ lúc nào.

Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh miệng phun huyết tinh, trong mắt lộ vẻ sợ hãi, nhìn xung quanh, chỉ thấy trừ hai người ra, toàn bộ những người khác đã chết hết!

Một kích, trọng thương hai gã Thập giai, giết chết hơn mười người Bát giai, Cửu giai!

Loại thực lực kinh khủng này, cũng chỉ có...? Hai người nhìn lên cao hướng về phía đám người rơi, đều không thể tin được.

“Hạo... Hạo Thiên nguyên... nguyên soái!”

Hạo Thiên tung một kích, sau khi đánh bay mọi người phủ công tước, đi tới trước Phí Hạo, thanh âm hùng hậu:

“Sư đệ, sư huynh tới chậm, ngươi có sao không?”

Phí Hạo nhìn sư huynh trước mắt, cười:

“Ta không sao.”

Lúc này, nguyên soái Hạo Thiên không khỏi nhìn về phía Hoàng Tiểu Long phía sau Phí Hạo, lúc hắn ở trên cao, hắn tự nhiên thấy Phí Hạo toàn lực bảo vệ tiểu tử này, tiểu tử này là thân phận gì? Chẳng lẽ là tôn tử của sư đệ?

Ngay lúc Hạo Thiên nghi hoặc, đột nhiên, hắn thấy trên ngón áp út tay trái Hoàng Tiểu Long mang một chiếc nhẫn màu đen, thấy giới chỉ này, Hạo Thiên toàn thân kịch liệt chấn động, hai mắt tròn to, không thể tin được, chẳng lẽ là?

Hắn khiếp sợ nhìn về phía Phí Hạo.

Phí Hạo biết sư huynh muốn hỏi cái gì, gật đầu lại.

Hạo Thiên thấy sư đệ gật đầu, toàn thân lần thứ hai chấn động, tiện đà sắc mặt đỏ lên, vẻ mặt kích động dị thường, liền muốn quỳ xuống, đột nhiên, bên tai hắn nghe được một tiếng nhỏ như muỗi ruồi truyền âm, Hạo Thiên đang muốn quỳ xuống đột nhiên dừng lại, ngăn ra, miệng vừa muốn hô tiếng bá kiến Môn chủ không khỏi thu hồi, tiện đà khom lưng sửa lời nói:

“Lạc Thông vương quốc nguyên soái Hạo Thiên bá kiến thiếu chủ!”

“Thiếu... thiếu chủ!”

Hai phụ tử Mạnh Thần, Mạnh Hạ, còn có Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh thấy vương quốc nguyên soái bọn họ dĩ nhiên thi lễ với tiểu tử kia, hơn nữa còn xưng hô thiếu chủ, chỉ cảm thấy trời đất chuyển rồi, đứng không vững cảm giác muốn ngất.

Lúc này, trời đã không chỉ là thấp nhất phương!

“Nguyên soái Hạo Thiên!”

Hoàng Tiểu Long cũng cả kinh, thoát nhìn bản thân được lão già bảy mươi hướng lễ, hắn là Lạc Thông vương quốc nguyên soái Hạo Thiên của bọn họ!

Lạc Thông vương quốc nguyên soái Hạo Thiên dĩ nhiên cũng là đệ tử Tu La Môn!

Còn là sư huynh của Phí Hào!

Thế lực Tu La Môn kia rốt cuộc lớn cỡ nào!

“Thiếu chủ!”

Phí Hào thấy Hoàng Tiểu Long dờ ra, không khỏi nhỏ giọng mở miệng nhắc nhở, Hoàng Tiểu Long lúc này mới bừng tỉnh, đưa tay đỡ nguyên soái Hạo Thiên:

“Hạo Thiên nguyên soái, xin đứng lên!”

Nguyên soái Hạo Thiên thấy Hoàng Tiểu Long diu hấn, bị dọa cho giật mình, cực kỳ kính cẩn:

“Tạ thiếu chủ!”

Hoảng nhiên đứng thẳng, sau đó lạnh lùng nhìn về phía bốn người Mạnh Thần, Mạnh Hạ, phủ công tước Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh.

Hai cha con Mạnh Thần tự nhiên cảm nhận được.

Nguyên soái Hạo Thiên trong mắt sát ý cuộn cuộn.

Vốn dĩ, đám người Mạnh Thần nếu là vây bắt tấn công sư đệ Phí Hào, việc này dừng ở đây, thế nhưng hiện tại!

Hắn chậm rãi hướng về phía hai cha con Mạnh Thần, nhìn lướt qua Đại tiên sinh, Nhị tiên sinh, đột nhiên, song chương của Nguyên soái trong nháy mắt ẩn đến ngực hai người, trực tiếp đánh lên ngực bọn họ.

Hai tên cường giả cấp mười, không thể không giết!

“Hạo, Hạo Thiên nguyên soái, ta...!”

Sắc mặt Mạnh Thần đại biến, rung giọng nói:

“Ta là Mạnh Thần công tước!”

Cho dù nguyên soái Hạo Thiên dưới một vương trên vạn tướng, thế nhưng cũng không thể tùy tiện giết một công tước!

Nguyên soái Hạo Thiên lạnh lùng nói:

“Ta biết ngươi là Mạnh Thần công tước.”

Mạnh Thần vừa nghe, trong lòng thở phào, nếu biết, vậy là tốt rồi, nhưng, trong lòng hắn vừa thở phào xong, đột nhiên, trường kích trong tay nguyên soái Hạo Thiên bỗng nhiên một mảnh, trực tiếp xuyên qua cổ họng hắn, sau đó rút trở về.

Mặc dù ngươi là công tước, dám giết Tu La Môn Môn chủ, đều là muôn chết!

Nguyên soái Hạo Thiên lạnh lùng nhìn công tước Mạnh Thần đang ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Tiên thiên chiến sĩ

Mạnh Hạ kia nhìn cổ họng phụ thân Mạnh Thần máu tươi tuôn ra ngã xuống trước mặt mình, mồm há hốc miệng thét một tiếng chói tai nhất từ lúc được sinh ra tới giờ, sắc mặt cực kỳ trắng bệch, chớp mắt, đã ướt đẫm quần.

Hạo Thiên một nhát chém ra, đi qua thẳng cổ họng, xem ra cũng không cần đến nhát thứ hai, sau đó thu hồi trường kích, trở lại trước mặt Hoàng Tiểu Long:

“Thiếu chủ, thuộc hạ tới chậm, khiến thiếu chủ chán kinh!”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu:

“Không phải là lỗi của ngươi, hôm nay nếu không có ngươi tới, ta và Phí Hầu còn không biết sẽ như thế nào đây.”

Lúc này, những binh sỹ và tướng quân phủ nguyên soái mới chạy tới Mỹ Vị Đại Từ Lâu, thấy trên mặt đất là thi thể hai phụ tử công tước Mạnh Thần, Mạnh Hạ và một đám người thì không khỏi cả kinh.

“Nguyên soái, đây là...?” Một vị chiếu tướng cẩn thận hỏi.

Hạo Thiên lạnh lùng nói:

“Bọn họ là ta giết, đưa thi thể bọn họ về xử lý.”

Mọi người thất kinh.

“Đưa hán kéo ra ngoài chém!”

Nguyên soái Hạo Thiên chỉ một người trong đó, người nọ đúng là vị đội trưởng binh sỹ sau khi nhận được kim bài Phí Hầu mà không đi vương cung bẩm báo.

“Nguyên soái, tha mạng, thuộc hạ sai rồi, nguyên soái, xin tha mạng!”

Tay đội trưởng kia sợ hãi vội vàng quỳ xuống, liên tục đập đầu kêu lên, nhưng một tên binh sỹ tiến lên lôi hán ra, không bao lâu liền truyền đến một tiếng hét rất thảm.

“Thiếu chủ, hiện tại, người hãy theo ta đang hỏi phủ nguyên soái?”

Hạo Thiên quay đầu cung kính hỏi Hoàng Tiểu Long.

Thiếu chủ? Phủ nguyên soái chúng tướng, binh sỹ nghe xong đều khiếp sợ, khó mà tin được cùng nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

“Các ngươi qua đây quỳ lạy thiếu chủ!”

Hạo Thiên nói với các chúng tướng, binh sỹ.

“Bái kiến thiếu chủ!”

Chúng tướng, binh sỹ vừa nghe, liền nhanh tiến đến quỳ lạy.

“Các ngươi đều đứng lên đi.”

Nhìn chiếu tướng, binh sỹ quỳ rạp dưới đất, Hoàng Tiểu Long ít nhiều có chút không quen, nhìn cảnh tượng trước mắt, nếu là gia gia Hoàng Kỳ Đức trước đây nhìn thấy, cũng muốn khom người đón chào, cúi người không ngớt.

Đội mọi người đứng lên, Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói với nguyên soái Hạo Thiên:

“Đi thôi.”

Nghe được Môn chủ đồng ý cùng bản thân về phủ nguyên soái, nguyên soái Hạo Thiên trên mặt cực kỳ vui vẻ, cung kính nói:

“Dạ, thiếu chủ, thiếu chủ, mời!”

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long, Phí Hầu, Hạo Thiên cùng chúng tướng, binh sỹ một đường mệnh môn cuộn cuộn quay về phủ nguyên soái.

Mà đám người Hoàng Tiểu Long mới vừa vào phủ nguyên soái không lâu, tin tức nguyên soái Hạo Thiên tại Mỹ Vị Đại Từ Lâu đánh chết công tước Mạnh Thần, Mạnh Hạ và đông đảo cao thủ của phủ công tước dường như là một cơn lốc thổi khắp các ngõ ngách vương thành.

Đồng thời, các đại gia tộc, quý tộc trong thành biết tin tức này, sắc mặt đều biến đổi kinh thiên.

Một công tước bị người tại vương thành giết chết, đây là điều mà ở Lạc Thông vương quốc từ trăm năm nay chưa từng có tiền lệ!

“Nghe nói là Mạnh Thần công tước sai người vây giết sư đệ của nguyên soái, nguyên soái tức giận, xuất thủ giết chết toàn bộ đám người Mạnh Thần!”

“Tay công tước Mạnh Thần này cũng thật là không may, hết lần này tới lần khác chọc nguyên soái, nhưng nguyên soái cũng quá bá đạo và coi thường vương pháp, dám ngang nhiên giết một vị công tước ngay trong vương thành!”

Các gia tộc gia chủ, công tước, hầu tước, Nam tước trong Vương thành khiếp sợ bàn tán.

Trong cung, Lạc Thông quốc vương nghe chúng thần bẩm báo, trầm ngâm một hồi, phát tay một cái:

“Việc này, ta biết, các ngươi lui xuống đi.”

Chúng đại thần ngăn ra, không dám nói nữa, rời khỏi đại điện, bọn họ biết, hai cha con công tước Mạnh Thần kia chết là vô ích, giờ Vương thượng không nói gì, vậy tức là Vương thượng không truy cứu việc này.

Ban đêm, ánh trăng mờ lung, Hoàng Tiểu Long đứng ở bên trong đại viện, chấp tay nhìn bầu trời đêm trắng tròn sáng, nhớ lại chuyện hôm nay diễn ra ở tử lâu.

Ngày hôm nay tử lâu sinh chuyện, khiến hắn lại một lần nữa thật sâu cảm nhận được thực lực mình bây giờ còn quá yếu.

Mặc dù nói, hắn hiện tại mới chín tuổi cũng đã đạt được Ngũ giai Hậu kỳ đỉnh phong, đã nghe rộn cả người, thế nhưng trước mặt một đám cường giả Thất giai, Bát giai, Cửu giai trước mặt, Ngũ giai Hậu kỳ đỉnh phong này của hắn xem ra chưa là gì.

Còn có, nguyên soái Hạo Thiên từ trên trời giáng xuống, chỉ một nhát, đã đánh chết hơn mười cường giả Bát giai, Cửu giai, trọng thương hai gã Thập giai, thực lực như vậy, tuyệt đối không dưới Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, tuyệt đối là trên Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong cường giả!

Trên Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, rốt cuộc là thực lực gì?

Cho tới nay, Hoàng Tiểu Long cũng không hỏi Phí Hạo, mà lúc ở Hoàng gia trang, phụ mẫu cũng chưa nói cho hắn biết.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long gọi Phí Hạo tới.

“Môn chủ, người gọi ta có gì sai bảo?”

Phí Hạo qua đây cung kính hỏi.

“Ngồi đi.”

Hoàng Tiểu Long chỉ một cái ghế đá giữa sân, đi tới, cùng Phí Hạo ngồi xuống, hỏi nghi hoặc trong lòng.

“Trên Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong là thực lực gì?”

Phí Hạo nghe Hoàng Tiểu Long hỏi, hỏi đáp:

“Thưa Môn chủ, sau khi đột phá Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, Vũ hồn thể giới chúng ta xưng là Tiên Thiên chiến sĩ!”

“Tiên Thiên chiến sĩ?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Vâng, Môn chủ.”

Phí Hạo gật đầu nói:

“Lúc Vũ Hồn chúng ta thu nạp Thiên Địa Linh Khí chuyển hóa thành Đấu khí kinh mạch trong cơ thể, Đấu khí có thể rèn luyện bản thể, chiến sĩ nhất giai tới tam giai có thể rèn luyện cơ thể, từ Tứ giai đến Lục giai rèn luyện gân, Thất giai tới Thập giai còn lại là rèn luyện màng!”

Nhưng, từ Nhất giai tới Thập giai, Đấu khí căn bản không cách nào cường hóa lực phủ ngũ tạng chúng ta, chỉ khi chúng ta đột phá Thất giai, sau khi đạt được Tiên Thiên, Đấu khí mới có thể cường hóa lực phủ ngũ tạng chúng ta và toàn thân cốt cách, cho nên, chỉ cần đột phá Tiên Thiên, như vậy chúng ta có thể thông qua Đấu khí không ngừng cường hóa bản thể toàn thân, sinh mệnh khí cơ sẽ không ngừng tăng cường, nói như vậy, Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong cường giả, tối đa cũng chỉ có thể sống một trăm tuổi, thế nhưng một khi đột phá Tiên Thiên, thọ mệnh liền tăng thật cao, một cường giả Tiên Thiên đều có thể sống tới hai trăm tuổi, Tiên Thiên đỉnh phong, có thể sống ba bốn trăm tuổi.”

“Ba bốn trăm tuổi!”

Hoàng Tiểu Long có chút giật mình.

Phí Hạo gật đầu nói:

“Đúng vậy, ba mươi mấy năm trước, Hạo Thiên sư huynh cũng đã đột phá Tiên Thiên, người đứng nhìn bên ngoài Hạo Thiên sư huynh bây giờ chỉ khoảng bảy chục, kỳ thực hắn đã quá trăm tuổi!

Hoàng Tiểu Long vô cùng không ngờ tới nguyên soái Hạo Thiên đã hơn trăm tuổi!

Lúc này, Phí Hạo nói:

“Lúc đột phá chiến sĩ Thất giai, Đấu khí sẽ hình thành ở vị trí ngực một cái khí hải, nếu như chúng ta đột phá Tiên Thiên, như vậy Đấu khí sẽ sản sinh lột xác, hóa thành dịch thể hình thái, cho nên Tiên Thiên Đấu khí uy lực càng mạnh, thì sau khi Tiên Thiên cường giả Vũ hồn sản sinh lột xác, có thể ngưng tụ

thành thực thể!”

“Vũ hồn ngưng tụ thành thực thể!”

Hoàng Tiểu Long hai mắt trừng lớn:

“Nếu là Vũ hồn có thể ngưng tụ thực thể, thì đến lúc đó Vũ hồn chẳng phải là cũng có thể gọi ra hỗ trợ bản thân chiến đấu?”

“Đúng vậy, Môn chủ!”

Phí Hưu gật đầu nói:

“Vũ hồn Tiên Thiên đẳng cấp càng cao, như vậy sau khi đạt được Tiên Thiên, thực thể ngưng tụ, thực lực lại càng mạnh, giống như Hạo Thiên sư huynh, Vũ hồn của hắn là cấp mười đứng đầu Vũ hồn, Hắc Minh Sư, giờ gọi ra, thực lực so với hắn không hề kém.”

Không kém hơn, chính là tương đương với một gã cường giả Tiên Thiên!

Lúc này mới biết một cường giả Tiên Thiên và một Hậu Thiên cấp mười chân chính khác nhau ở chỗ nào.

Còn nữa, Hoàng Tiểu Long nghĩ đến một vấn đề, đến lúc đó nếu bản thân đột phá Tiên Thiên, Vũ hồn ngưng tụ thành thực thể, mà bản thân Vũ hồn là song long, rồng thì có thể bay, đến lúc đó bản thân muốn bay không phải là có thể chân trái đạp Hắc Long, chân phải đạp Lam Long, ở trên không phi hành?

Hơn nữa bản thân có song sinh siêu cấp Vũ hồn, đến lúc đó đột phá Tiên Thiên, Vũ hồn thực lực sẽ nghịch thiên tới trình độ nào?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Đoạn nhận đế quốc

“Tuy nhiên, muốn đột phá Tiên Thiên thực sự quá khó khăn!”

Ngay cả Hoàng Tiểu Long có song sinh siêu cấp Vũ hồn nếu đột phá Tiên Thiên, thực lực sẽ nghịch thiên tới trình độ nào, Phí Hưu lại lắc đầu, than thở:

“Muốn đột phá Tiên Thiên, chỉ có Vũ hồn cấp mười trở lên, mới có thể đột phá!”

Vũ hồn thức tỉnh, Vũ hồn Tiên Thiên cũng sẽ quyết định thành tựu của một người sau này, đây cũng là nguyên nhân lý do vì sao lúc đầu Hoàng Kỳ Đức sùng ái Hoàng Vĩ.

Bởi vì Hoàng Vĩ có Vũ hồn cấp mười, chỉ cần không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, là có thể đột phá Tiên Thiên.

“Nhất định phải Vũ hồn cấp mười trở lên mới có khả năng đột phá Tiên Thiên?” Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hưu trầm ngâm một chút, nói rằng:

“Cũng không phải nhất định, có lúc Vũ hồn cấp chín cũng có thể đột phá Tiên Thiên, nhưng đột phá Tiên Thiên so với Vũ hồn cấp mười lại trắc trở hơn vài lần, về phần Vũ hồn cấp tám, cũng có khả năng, chỉ là xác suất nhỏ hơn, mười vạn người Vũ hồn cấp tám, cũng không nhất định có thể có một người đột phá Tiên Thiên, về phần cấp bảy, cấp sáu, bất luận như thế nào, đều không thể đột phá Tiên Thiên!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, nếu Vũ hồn của hắn là Vũ hồn cấp bảy, như vậy cả đời này bất kể như thế nào, cũng không thể đột phá Tiên Thiên!

May mắn, Vũ hồn của hắn không phải là cấp bảy!

“Bên trong Tiên Thiên, còn có phân chia đẳng cấp?”

Hoàng Tiểu Long ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Phí Hưu.

Phí Hưu ngẩn ra, lắc đầu cười nói:

“Thiếu chủ, bên trong Tiên Thiên, còn có Thánh Vực cường giả, nghe nói đột phá Thánh Vực, bản thể thọ mệnh có thể đột phá một nghìn năm, hơn nữa bách độc bất xâm, đao thương bất nhập, cơ hồ là bất tử chi thân, thế nhưng muốn đột phá Thánh Vực, còn khó hơn lên trời!”

“So với lên trời còn khó hơn?”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra.

Phí Hàu gật đầu:

“Tiên Thiên Thập giai, mỗi Nhất giai đột phá đều rất khó, tựa như Hạo Thiên sư huynh, ba mươi mấy năm trước đã đột phá Tiên Thiên, mà bây giờ ba mươi mấy năm đã trôi qua, vừa mới đột phá Tiên Thiên Nhị giai, chỉ có nhân tài sở hữu siêu cấp Vũ hồn mới có hi vọng đột phá Thánh Vực, hơn nữa không phải là nhất định, chỉ là có hi vọng!”

“Đừng nói Lạc Thông vương quốc, coi như là bốn phía mấy trăm vương quốc, cũng không có một Thánh Vực cường giả!”

Phí Hàu nhìn Hoàng Tiểu Long nói.

Mấy trăm vương quốc, cũng không có một Thánh Vực cường giả!

Hoàng Tiểu Long hai mắt thẳng tuốt.

Lạc Thông vương quốc bao nhiêu người, chỉ sợ là có hai ba ức, mấy trăm vương quốc đó cũng đến mấy trăm ức người, cũng không có nổi một Thánh Vực cường giả?

“Kỳ thực, mười năm trước, thuộc hạ đã gặp qua một vị Thánh Vực cường giả!”

Đúng lúc này, Phí Hàu về mặt mơ mộng, hồi ức nói.

Hoàng Tiểu Long hai mắt sáng ngời.

Phí Hàu thấy, không khỏi cười nói:

“Năm đó, thuộc hạ ở hoàng thành của Đoạn Nhận đế quốc gặp qua một vị Thánh Vực cường giả, nhưng chỉ gặp qua một lần.”

Nói đến đây, Phí Hàu sắc mặt có chút xấu hổ, hẳn tuy là cao thủ Thập giai, nhưng kỳ thực cũng không có tư cách gặp mặt vị Thánh Vực cường giả này, chẳng qua là lúc đó vừa lúc gặp phải vị Thánh Vực cường giả bay qua hoàng thành, hẳn chỉ có thể đứng nhìn từ xa mà thôi.

“Đoạn Nhận đế quốc!”

Hoàng Tiểu Long lần đầu tiên nghe tên của đế quốc này.

Lúc này, Phí Hàu giải thích:

“Đoạn Nhận đế quốc thống trị hơn một ngàn vương quốc, Lạc Thông vương quốc chúng ta xung quanh hơn mấy trăm vương quốc mặc dù không có Thánh Vực cường giả, thế nhưng Đoạn Nhận đế quốc hoàng thành đã có Thánh Vực cường giả tọa trấn!”

“Đại lục này tên là Phong Tuyết Đại Lục, trừ Đoạn Nhận đế quốc ra, còn có mười mấy đế quốc, đây vẫn chỉ là thế lực của Nhân Tộc, trừ Nhân Tộc ra, còn có Thú Tộc, Tinh Linh bộ tộc, Ái Nhân bộ tộc, Thụ Nhân bộ tộc, Hoàng Kim Cự Nhân bộ tộc.”

Phí Hàu nói tiếp.

Hoàng Tiểu Long nghe được nội tâm dâng trào.

Đoạn Nhận đế quốc!

Phong Tuyết Đại Lục!

Thú Tộc, Tinh Linh, Ái Nhân, Thụ Nhân, Hoàng Kim Cự Nhân!

Vũ hồn thế giới dĩ nhiên rộng lớn như vậy, đặc sắc như vậy!

Hắn muốn tu luyện, phải càng mạnh! Đến lúc đó đi Đoạn Nhận đế quốc, gặp mặt vị Thánh Vực cường giả trong truyền thuyết này!

Chung quy sẽ có một ngày, hắn sẽ trở thành Thánh Vực cường giả trong truyền thuyết!

Một lát sau, Phí Hàu rời đi.

Hoàng Tiểu Long ngồi ở chỗ kia, tâm tình vẫn chưa thể bình tĩnh.

Lúc này, hắn mới biết được thế giới này dĩ nhiên nhiều màu sắc như vậy!

Sau một hồi, Hoàng Tiểu Long tâm tình chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“Hiện tại, phải đột phá Lục giai trước rồi hãy nói.”

Hoàng Tiểu Long đứng lên, lắc đầu cười, đối với hắn hiện tại, đừng nói Thánh Vực, ngay cả Tiên Thiên cũng là cảnh giới quá xa xôi, hiện tại vấn đề thực tế là đột phá Lục giai.

Nhưng mà, hắn có cảm giác, hai ngày tiếp theo sẽ có thể đột phá Lục giai.

Trở vào trong phòng, Hoàng Tiểu Long từ trong Tủ La Giới, đem Hàn Ngọc sàng lấy ra, sau đó ngồi xếp bằng trên đó, vận chuyển Tủ La Quyết, phía sau song long Vũ hồn xuất hiện, không ngừng thôn phệ Cửu U Minh Khí.

Từ sau khi rời Hoàng gia trang để tu luyện được mấy tháng, song long Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long so với mấy tháng trước, có sự khác biệt rõ rệt, hiện tại trên người hắn lam song long lần phiên càng trở nên chân thật, mà bốn cự trảo cũng trở nên trắng kiện hơn trước.

Một đêm trôi qua.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào xuyên thấu qua cửa sổ, Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện, sau đó thu hồi giường Hàn Ngọc, ra khỏi phòng, mới bước ra khỏi gian phòng, liền thấy Hạo Thiên và Phí Hạo từ bên ngoài viện đi tới.

“Bái kiến Thiếu chủ!”

Hai người lập tức quỳ lạy.

Mặc dù nguyên soái Hạo Thiên là tiên thiên cường giả, cũng phải quỳ xuống mỗi khi gặp Thiếu chủ, đây là môn quy của Tủ La Môn!

Tại Tủ La Môn, Thiếu chủ chính là chí tôn vô thượng!

Quy củ này, mặc dù Thiếu chủ hiện tại là Hoàng Tiểu Long, cũng không thể hủy bỏ.

Hoàng Tiểu Long chỉ có thể tiếp nhận hai người nghi lễ, sau đó mới để cho hai người đứng dậy.

“Ta nghĩ sẽ đi ra ngoài đi một chút, mặt khác ta định mua một tòa phủ viện.”

Đội hai người sau khi đứng dậy, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, tuy rằng nguyên soái Hạo Thiên là Tủ La Môn đệ tử, thế nhưng ở tại phủ nguyên soái lâu dài, Hoàng Tiểu Long cũng có chút bất tiện, hơn nữa cũng không muốn như vậy, nếu như tại Lạc Thông vương thành có một tòa phủ viện thuộc về bản thân, bất kể là tu luyện, hay làm chuyện khác đều thuận tiện rất nhiều.

Nguyên soái Hạo Thiên vừa nghe, sắc mặt có chút lo sợ không yên, gấp giọng nói: “Thiếu chủ, hay là do những hộ vệ và nô bộc hầu hạ không tốt? Ta sẽ đuổi bọn họ!”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, cười nói:

“Không phải, không phải do những nô bộc kia, chỉ là ta muốn mua một tòa phủ viện mà thôi, như vậy thuận tiện hơn.”

Hạo Thiên nghe vậy, lúc này mới trong lòng buông lỏng, nếu Hoàng Tiểu Long đã nói như vậy, hắn cũng không dám cưỡng ép Hoàng Tiểu Long lưu lại phủ nguyên soái của hắn.

“Thuộc hạ hiện tại mời Thiếu chủ đi qua chợ lâu thị chọn phủ viện.”

Hạo Thiên nhìn Hoàng Tiểu Long nói.

“Không cần, người phái hai người, và Phí Hạo đi theo ta là được.”

Hoàng Tiểu Long ngẫm lại, để một nguyên soái Lạc Thông vương quốc đi chọn phủ viện cùng mình, chỉ sợ tại vương thành, mình coi như muốn ỷ lại một chút cũng không được.

Hoàng Tiểu Long không muốn làm người khác chú ý.

“Vâng, thuộc hạ liền đi sắp xếp.”

Hạo Thiên cung kính nói.

Việc từ lâu, hắn đã phân phó, đảm bảo tất cả chiếu tướng, binh sĩ không được tiết lộ thân phận Hoàng Tiểu Long, cho nên hiện tại trong vương thành, các đại gia tộc, quý tộc cũng không biết Hoàng Tiểu Long là “Thiếu chủ” của nguyên soái Lạc Thông vương quốc.

Một lát sau, Hạo Thiên liền phái hai gã hộ vệ trong phủ qua đây, hai gã hộ vệ kia và Phí Hạo theo Hoàng Tiểu Long ra phủ nguyên soái, đi đến lâu thị thị trường giao dịch.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Trộm của đấu giá hội

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu trước khi đi chợ lâu thị, thì đi một chuyến tới nơi bán đấu giá Đấu kỹ, mặc dù khi ở trong Ngân Nguyệt Sâm Lâm, Hoàng Tiểu Long giết không ít dong binh, lấy được một ít kim tệ, thế nhưng còn chưa đủ mua vương thành phủ viện, cho nên, Hoàng Tiểu Long dự định đem công pháp Hắc Nguyệt Quyết lấy được trên người trưởng lão Từ Y Kiểm Tông bán đi.

Hắc Nguyệt Quyết là công pháp Huyền Phẩm cao cấp, giá cả không thấp.

Một lát sau, bốn người Hoàng Tiểu Long đi tới phòng đấu giá gọi là Độc Phong Công Pháp, Đấu Kỹ Phách Mạo Điểm

Hoàng Tiểu Long đi vào đại môn, có lẽ là bởi vì trời vừa tối, trước khi giao dịch còn có chút vắng vẻ.

“Không biết bốn vị muốn mua bán công pháp gì?”

Thấy Hoàng Tiểu Long tiến đến, quản sự Tiền Thỉnh tiến lên hỏi.

“Ta muốn bán đấu giá một bộ công pháp Huyền Phẩm cao cấp.”

Hoàng Tiểu Long nói thẳng.

“Công pháp Huyền Phẩm cao cấp!”

Tên quản sự giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long, có rất ít người cầm công pháp Huyền Phẩm cao cấp đi bán đấu giá.

“Không sai.”

Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

“Mời, mời đi vào trong nói chuyện.”

Tên quản sự biến sắc, đáng vẻ tươi cười, sau đó mời Hoàng Tiểu Long đến nội sảnh, để Hoàng Tiểu Long an vị, phân phó người hầu tới dâng trà, sau đó liền vội bước rời, đi lên tầng cao.

Không lâu sau, một vị mặc cẩm bào tuổi trạc lục tuần đi tới, một trong những người có địa vị ở thị trường giao dịch, trưởng lão Lâm Viễn, đi theo phía sau là tên quản sự.

Lâm Viễn tiến đến, ánh mắt nhìn Hoàng Tiểu Long, vẻ kinh ngạc chợt hiện lên.

“Ha ha, tại hạ là trưởng lão Lâm Viễn của phòng đấu giá này, nghe nói tiểu huynh đệ muốn bán đấu giá một bộ công pháp Huyền Phẩm cao cấp.”

Lâm Viễn tiến đến, nở nụ cười nói.

Hoàng Tiểu Long không thêm mở miệng, làm bộ đưa tay với vào trong ngực, thực tế là từ Tu La Giới lấy ra một quyển sách nhỏ màu đen, sau đó để lên bàn, Lâm Viễn hai mắt ngưng trọng, cầm lấy, sau đó lật giở xem xét.

“Hắc Nguyệt Quyết!”

Hắn cả kinh, Hắc Nguyệt Quyết, hắn đã từng nghe qua, sau khi tu luyện, người xuất hiện Nguyệt Âm chi lực, đặc biệt vào buổi tối, bộ công pháp này uy lực càng mạnh.

Sau khi ổn định lại tâm thần, Lâm Viễn cười nói:

“Cái này đúng thật là công pháp Huyền Phẩm cao cấp, không biết vị tiểu huynh đệ này muốn bán đấu giá như thế nào bán?”

“Ta hiện tại cần tiền, người cho giá đi.”

Hoàng Tiểu Long ngẫm lại, nói rằng.

Nếu như cầm Hắc Nguyệt Quyết đem đi bán đấu giá, ít nhất phải chờ ba ngày mới nhận được tiền, cho nên, Hoàng Tiểu Long dự định trực tiếp bán cho đấu giá hội, như vậy cũng không cần chờ ba ngày.

Lâm Viễn vừa nghe, liền biết Hoàng Tiểu Long hiện tại cần gấp tiền, về mặt làm bộ hơi khó nói:

“Vị tiểu huynh đệ này, người cũng biết, hiện tại nếu trực tiếp bán đi, giá cả sẽ thấp đi rất nhiều.”

Nói đến đây, về mặt phóng khoáng nói:

“Như vậy đi, ta cũng không ép giá, năm vạn kim tệ!”

Nói xong, đưa tay chường ngũ chỉ.

“Năm vạn kim tệ?”

Hoàng Tiểu Long vừa nghe, trong lòng cười nhạt, lão gia hỏa này thật đúng là coi mình là tiểu hài tử, dám cầm năm vạn kim tệ tới nói muốn mua công pháp Huyền Phẩm?

Công pháp Huyền Phẩm cao cấp đem ra bán đầu giá, có thể bán đầu giá ba mươi vạn kim tệ, nếu là trực tiếp bán, chỉ ít cũng có hai mươi lăm vạn kim tệ, coi như là công pháp Huyền Phẩm trung cấp, nếu đem bán trực tiếp, cũng có giá mười vạn kim tệ.

Hoàng Tiểu Long cũng sẽ không cùng kỳ mặc cả, đem Hắc Nguyệt Quyết thu lại, sau đó đứng lên, nói với Phí Hạo:

“Chúng ta đi thôi.”

Nói xong, lập tức rời đi.

“Chậm đã!”

Lâm Viễn thấy Hoàng Tiểu Long muốn đi, đột nhiên mở miệng nói, sau đó thân hình lóe lên, tiến lên cản Hoàng Tiểu Long lại, lúc này, bên ngoài có hơn mười người tiến vào, đều là hộ vệ của Độc Phong Phách Mạo Hội.

Hoàng Tiểu Long sắc mặt lạnh lẽo, nhìn đối phương:

“Các hạ có ý gì?”

Lâm Viễn ngừng cười, nhìn Hoàng Tiểu Long nói:

“Tiểu huynh đệ, người gấp như vậy đi, chẳng lẽ là chột dạ, bộ công pháp kia lại lịch có chút mờ ám?”

Hoàng Tiểu Long hứng thú nhìn đối phương:

“Công pháp của ta lại lịch có chuyện mờ ám?”

Lâm Viễn cười lạnh nói:

“Không sai, đầu giá hội chúng ta trước đó vài ngày mất một bộ công pháp Huyền Phẩm cao cấp, chính là Hắc Nguyệt Quyết!”

Hoàng Tiểu Long vừa nghe xong, trong lòng cười nhạt, xem ra đối phương muốn ép người khác bán, dĩ nhiên đó chỉ là cái cớ, hẳn cố tình nói Hoàng Tiểu Long trộm Hắc Nguyệt Quyết của Độc Phong Phách Mạo Hội.

Ép người khác bán, kiếp trước ở địa cầu, Hoàng Tiểu Long gặp phải chuyện này không chỉ một lần.

“Như vậy đi, ta cũng không phải là làm khó người.”

Lâm Viễn tiếp theo lạnh lùng nói:

“Đem bộ Hắc Nguyệt Quyết giao cho chúng ta, chúng ta có thể để cho các người rời đi, không thì các người nên biết hậu quả!”

Hiện tại, ngay cả năm vạn kim tệ hẳn cũng không muốn cho.

Năm vạn kim tệ, đến lúc đó rơi vào túi tiền hắn, đủ cho hắn tiêu xài, tiêu dao khoái hoạt một ít ngày.

Ở vương thành, tất cả đại gia tộc, con dòng cháu giống, hẳn đều có nhận biết qua, Hoàng Tiểu Long lạ mặt, khẳng định không phải là đệ tử vương thành các đại gia tộc, cho nên hắn mới dám làm như vậy, lại càng không sợ mấy người Hoàng Tiểu Long sau đó trả thù.

Chuyện này, hắn đã trải qua vài lần.

Phí Hạo nghe trưởng lão Lâm Viễn mở miệng vu tội, nói Hắc Nguyệt Quyết là trộm của Độc Phong Phách Mạo Hội, cũng hứng thú nhìn đối phương, cũng không có xuất thủ.

Mặc dù, Phí Hầu nhìn được, thế nhưng hai vị hộ vệ phủ nguyên soái kia theo phía sau Hoàng Tiểu Long lại nhìn không được, một người trong đó tiến lên, một chương vòng lên, trực tiếp tát Lâm Viễn, giận giữ quát:

“Chớ mù mắt, cũng dám khi dễ Thiếu chủ của chúng ta!”

“Đoanh!”

Một chương, Lâm Viễn lui về phía sau vài bước, chỉ thấy Lâm Viễn trên má phải in ngũ chỉ hồng ấn.

“Ngươi, ngươi cũng dám động thủ với ta?”

Lâm Viễn xoa xoa má phải, rống giận, hai mắt sát ý lẫm lẫm, hai gã hộ vệ đi ra cũng không có mặc hộ vệ cấm bảo của phủ nguyên soái, chỉ là y phục hàng ngày, cho nên Lâm Viễn cũng không biết thân phận hai người.

“Động thủ, giết bọn họ cho ta, đem bộ Hắc Nguyệt Quyết đoạt lại!”

Lâm Viễn quát lớn, thân hình hấn lóe lên, lao tới hướng Hoàng Tiểu Long.

Tuy nhiên, hấn mới vừa tới trước người Hoàng Tiểu Long, đột nhiên một bóng người lóe lên, Phí Hầu cảm trường kiếm trong tay vòng lên, vô số kiếm hoa dường như hoa tuyết không ngừng tung bay.

Lâm Viễn hoảng sợ, muốn tránh lui vô số kiếm hoa trong nháy mắt liền vào trong cơ thể hấn, hét thảm một tiếng vang lên, Lâm Viễn bắn ngược ra sau, đập phải tường trụ trong nội sảnh.

Hai gã hộ vệ phủ nguyên soái thân ảnh không ngừng chuyển động, mỗi một lần chuyển động, là có một gã hộ vệ của đầu giá hội ngã xuống.

Hai gã hộ vệ được nguyên soái Hạo Thiên chọn lựa, thực lực tự nhiên không kém, tuy rằng không phải là Thập giai, thế nhưng cũng là Cửu giai Hậu kỳ đỉnh phong, những hộ vệ của đầu giá hội này, làm sao ngăn cản được!

Một lát sau, hai gã hộ vệ dừng lại, tất cả hộ vệ của đầu giá hội đã toàn bộ ngã xuống đất, rên thõng khò.

“Thiếu chủ, người không sao chứ?”

Hai người trở lại trước người Hoàng Tiểu Long, cung kính nói.

“Ta không sao.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, sau đó đi tới phía trước trường lão Lâm Viễn, Lâm Viễn đỡ tường trụ đứng lên, thấy trước mắt là Hoàng Tiểu Long, vẻ mặt kinh khủng:

“Tiểu huynh đệ, hiểu lầm, đó là một hiểu lầm! Là ta nhớ lầm, chúng ta trước đó vài ngày mất một bộ công pháp, nhưng cũng không phải Hắc Nguyệt Quyết! Ngươi xem ta đây đầu heo, thật đáng chết, thật đáng chết!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Gặp lại lý lộ

“Hiểu lầm?”

Hoàng Tiểu Long cười nhạt:

“Ngươi bây giờ lại chắc chắn, bộ công pháp các ngươi mất không phải là Hắc Nguyệt Quyết?”

Kỳ thực, Hoàng Tiểu Long cũng biết, đối phương nói là nhớ lầm mất công pháp, chỉ là bịa chuyện mà thôi.

Căn bản cũng không có chuyện này!

Lâm Viễn vẻ mặt chen đáng tươi cười, nhìn rất khó coi nói:

“Đúng vậy, đúng là ta nhớ lầm!”

Đúng lúc này, đột nhiên bên ngoài có một tiếng quát vang lên:

“Ai ăn gan hùm mật gấu, dám ở Độc Phong Đầu Giá Hội nháo sự?”

Tiếp theo, có tiếng đi bộ tiến tới, nghe tiếng bước chân xem ra có không ít người.

Lâm Viễn sắc mặt vui vẻ.

Tiếp theo, có một vị trung niên có khuôn mặt đầy râu, lông mày rậm, vẻ mặt tức giận dẫn theo hơn mười người tiến vào.

Nội sảnh rất lớn, hơn mười người tràn vào, cũng không có chật chội.

Người trung niên sau khi đi vào, nhìn dưới mặt đất là hơn mười người hộ vệ đang rên rỉ, sắc mặt trầm xuống.

“Hội trưởng!”

Lâm Viễn thấy người trung niên tiến đến, hoảng sợ chạy trốn tới trước người hắn:

“Hội trưởng, cứu ta!”

Vị Trung niên này là Độc Phong Đầu Giá Hội hội trưởng Đỗ Bạch Trạch.

“Chuyện gì xảy ra?”

Đỗ Bạch Trạch hai mắt lạnh lẽo, hỏi.

Lâm Viễn chần chờ một chút, chỉ mấy người Hoàng Tiểu Long, nói rằng:

“Hội trưởng, thời điểm trước đó vài ngày lúc người không có ở đây, chúng ta mất một bộ công pháp Huyền Phẩm cao cấp, chính là những người này lấy trộm!”

Công pháp Huyền Phẩm cao cấp? Đỗ Bạch Trạch nghe vậy, đột nhiên quay đầu qua, một chương đánh bay trưởng lão Lâm Viễn.

Lâm Viễn kêu thảm một tiếng, đập rơi xuống góc nội sảnh.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, mấy người Hoàng Tiểu Long, Phí Hạo cảm thấy ngoài ý muốn.

Lâm Viễn từ mặt đất khổ sở đứng lên, miệng đầy huyết tinh, đỡ má trái, không dám tin tưởng nhìn hội trưởng:

“Hội trưởng?”

“Ý người nói là, bọn họ trộm lấy công pháp của chúng ta, sau đó cầm tới chỗ chúng ta đem bán?”

Đỗ Bạch Trạch lạnh lùng nhìn Lâm Viễn.

Chỉ có kẻ ngốc, mới có thể tin tưởng lời nói dối của Lâm Viễn, trăm ngàn chỗ sơ hở.

Lâm Viễn sắc mặt đỏ lên:

“Hội trưởng, ta, ta...”

“Người định qua mắt ta, làm vài chuyện cường đoạt ép mua, tưởng ta không biết sao?”

Đỗ Bạch Trạch hai mắt lạnh lùng, Lâm Viễn nghe vậy, thân thể run lên, sắc mặt tái nhợt:

“Hội trưởng, đây là, là...”

“Được rồi, người đừng nói nữa, nếu không xem mặt mũi của mọi người, ta sớm đã phết người, ta nhìn người vô cùng chú ý! Lập tức cúi xuống cho ta!”

Đỗ Bạch Trạch vung tay lên, để hộ vệ đem Lâm Viễn dẫn đi.

Lúc này, Đỗ Bạch Trạch quay qua, nhìn Hoàng Tiểu Long, Phí Hạo nói:

“Tại hạ Đỗ Bạch Trạch, quân giáo không nghiêm, phát sinh chuyện xấu hổ như vậy, thực sự xin lỗi mọi người!”

“Không có gì.”

Hoàng Tiểu Long nói:

“Nếu mọi chuyện đã nói rõ ràng, như vậy là được rồi.”

“Không biết tiểu huynh đệ muốn bán công pháp gì?”

Đỗ Bạch Trạch hỏi, phát tay một cái, để hộ vệ toàn bộ lui ra ngoài.

Nếu tất cả hiểu lầm tiêu tan, Hoàng Tiểu Long cũng không để bụng, xoay người ngồi ghế, đem Hắc Nguyệt Quyết lấy ra.

“Công pháp Huyền Phẩm cao cấp, Hắc Nguyệt Quyết.”

Đỗ Bạch Trạch nhìn Hoàng Tiểu Long lấy ra Hắc Nguyệt Quyết, cũng giống như Lâm Viễn, có chút giật mình.

“Không sai.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói:

“Ta hiện tại cần tiền, không biết Đỗ hội trưởng trả giá bao nhiêu?”

Đỗ Bạch Trạch trầm ngâm một chút, nói rằng:

“Ba mươi lăm vạn, không biết tiểu huynh đệ nghĩ cái giá tiền này như thế nào?”

Ba mươi lăm vạn!

Ngoài ý muốn của Hoàng Tiểu Long.

Nếu là bán đấu giá, Hắc Nguyệt Quyết có lẽ có thể ra ba mươi lăm vạn, thế nhưng hiện tại là trực tiếp đem bán, Đỗ Bạch Trạch dĩ nhiên cho hắn giới vị cao như vậy!

Nhưng trong nháy mắt, Hoàng Tiểu Long muốn làm rõ với Đỗ Bạch Trạch, đối phương cho giá cả cao như vậy, là muốn mượn cơ hội này cùng với hắn tạo một mối nhân tình?

Lập tức, Hoàng Tiểu Long cũng không nhún nhường, lợi dụng ý đồ của Đỗ Bạch Trạch đem Hắc Nguyệt Quyết bán cho đối phương.

Một lát sau, Đỗ Bạch Trạch tự mình hộ tống Hoàng Tiểu Long ra đấu giá hội.

“Hội trưởng, Hắc Nguyệt Quyết mặc dù là công pháp Huyền Phẩm cao cấp, thế nhưng dùng ba mươi lăm vạn mua lại, có phải là hơi đắt không?”

Đỗ Bạch Trạch phía sau một gã trưởng lão cẩn thận nói rằng:

“Hon nữa, bọn họ xuất thủ trọng thương hộ vệ chúng ta.”

Đỗ Bạch Trạch nhìn mấy người Hoàng Tiểu Long đi xa, ánh mắt thâm thúy, lắc đầu:

“Người không hiểu được đâu.”

Hắn tự nhiên nhìn ra được mấy người Hoàng Tiểu Long không đơn giản, nếu là lần này có thể cùng Hoàng Tiểu Long kết thân, hắn có dự cảm, sau này đấu giá hội của bọn họ sẽ đạt được hồi báo lớn hơn nữa.

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời khỏi đấu giá hội, liền đi thẳng tới chợ lâu thị. Trải qua một số chọn lựa, sau cùng Hoàng Tiểu Long lấy hai mươi lăm vạn kim tệ mua một tòa Thiên Huyền phủ viện.

Chỗ địa thế này của Thiên Huyền phủ viện, cách phủ nguyên soái cũng không xa, từ phủ nguyên soái đến Thiên Huyền phủ viện cũng chỉ mất nửa giờ.

Thiên Huyền phủ viện rất lớn, có gần nghìn thước vuông, đây cũng là nguyên nhân Hoàng Tiểu Long mua phủ viện này, bởi vì Hoàng Tiểu Long dự định từ giờ trở đi bồi dưỡng cùng huấn luyện thể lực của bản thân, chỉ phủ viện đủ lớn mới được.

Hắn bây giờ là Thiếu chủ của Tu La Môn, thế nhưng Tu La Môn dù sao không phải là bản thân hắn thành lập.

Mua Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long mang theo ba người Phí Hạo đi nô lệ thị trường giao dịch, nếu có phủ viện, tự nhiên phải mua một số nô bộc xử lý mới được.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long từ nô lệ thị trường giao dịch đi ra, mua mười sáu nô bộc, mười sáu người, trong đó có bốn người là Thú Nhân, hai người là Tinh Linh bộ tộc, còn có hai người là vùng núi Ái Nhân, mặt khác tám người mới là Nhân Tộc. Thấy Hoàng Tiểu Long mua hai Ái Nhân, Phí Hạo có chút băn khoăn, bởi vì người bình thường mua nô bộc cũng sẽ không mua Ái Nhân, thế nhưng Hoàng Tiểu Long là Thiếu chủ, Phí Hạo cũng không tiện hỏi.

Hoàng Tiểu Long mang theo mười sáu nô bộc từ chợ nô lệ đi ra, cũng không về phủ nguyên soái, mà là đi Thiên Huyền phủ.

Đến Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long đi dạo một vòng, Thiên Huyền phủ tổng cộng mười mấy phòng lớn, mấy cái sân, sau đó có một sân rộng, tổng thể coi như thoải mái, chỉ là phụ viện bị bỏ hoang, cho nên một ít góc tường, sân đều không ít cỏ xanh.

Hoàng Tiểu Long nhìn mười sáu nô bộc đang đứng, chọn một gã Bác Lực Thú Nhân, giao cho hắn phụ trách sắp xếp mọi người dọn dẹp Thiên Huyền phủ.

Làm xong đây hết thấy, Hoàng Tiểu Long mới mang theo ba người Phí Hưu trở về phủ nguyên soái.

Thế nhưng, Hoàng Tiểu Long đi được nửa đường, đột nhiên nghe được phía sau một tiếng quen thuộc kinh hi kêu lên:

“Tiểu Long!”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, quay đầu qua đây, chỉ thấy một bóng hình xinh đẹp đang lao đến mình, đó là Lý Lộ!

Lý Lộ không phải đang ở Thương Lan Huyền sao? Tại sao tới vương thành?

“Tiểu Long, là người thật ư!”

Lý Lộ xông lại, nở nụ cười, thần tình cực kỳ vui vẻ, sau đó ôm lấy Hoàng Tiểu Long.

Một hương vị xông vào mũi.

Hoàng Tiểu Long cười khổ, không nghĩ tới tại vương thành có thể gặp được Lý Lộ.

“Tiểu Long, người cũng tới Vương Thành sao?”

Hoàng Tiểu Long còn chưa mở miệng, Lý Lộ liền vui vẻ hỏi.

Sao cũng tới Vương Thành? Hoàng Tiểu Long nhất thời không biết làm sao mở miệng.

“Lẽ nào người cũng tới báo danh ở Tỉnh Không học viện?”

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long không biết trả lời như thế nào, Lý Lộ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Hoàng thành chi chiến

“Báo danh Tỉnh Không học viện?”

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên.

Lúc này, xa xa Lý Thành cùng vài tên hộ vệ cùng đi qua đây, lần này là Lý Thành hộ tống nữ nhi Lý Lộ qua vương thành.

“Bá phụ.”

Hoàng Tiểu Long chào hỏi Lý Thành, tiện thể thoát khỏi lòng ngực của Lý Lộ.

Lý Thành hai mắt thâm ý nhìn Hoàng Tiểu Long, cười nói:

“Tiểu Long, mấy tháng không gặp, người lại cao không ít, mấy tháng này Lý Lộ nha đầu một mực nhớ thương người.”

“Phụ thân, người nói cái gì đó.”

Lý Lộ có chút xấu hổ mà dịu dàng nói, chân bó giẫm giẫm.

Lý Thành ha hả cười, sau đó quay đầu qua đây, nhìn Phí Hưu cung kính nói:

“Gặp qua Phí Hưu tiên bối.”

Tại Hoàng gia trang, Phí Hầu triển lộ thực lực Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong, một quyền đánh bại Hoàng lão gia, Lý Thành tự nhiên nghe nói tới.

Phí Hầu thân nhiên gật đầu.

“Tiểu Long, ngươi tìm được chỗ ở không? Nếu không, cùng chúng ta ở cùng nhau đi?”

Lý Lộ mở miệng nói, Lý gia làm tư lự đôi lầy sinh ý, thu hoạch cũng khá lớn, tại vương thành cũng có một tiểu điểm cùng tiểu trang viên, đương nhiên, trang viên diện tích chỉ hai trăm thước vuông, không thể so sánh với Thiên Huyền phủ của Hoàng Tiểu Long.

Cùng nhau? Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Lộ, nói:

“Không cần, ta đã tìm được chỗ ở.”

“Hà.”

Lý Lộ đô chu mỏ, có chút thất vọng, nhưng lập tức nở nụ cười trên mặt nói:

“Vương Thành lớn đấy, so với Thương Lan Huyền thành có rất nhiều chỗ chơi, chúng ta cùng đi dạo một chút!”

Nói xong, liền kéo tay Hoàng Tiểu Long.

Đi dạo một chút? Hoàng Tiểu Long không biết nói gì.

Nhưng mà, sau cùng vẫn bị Lý Lộ lôi kéo đi dạo hơn một giờ.

Hơn một giờ sau, Hoàng Tiểu Long mới thoát thân, sau đó mang theo Phí Hầu hồi phủ nguyên soái, lúc Hoàng Tiểu Long đi là sáng sớm, lúc trở lại phủ nguyên soái, đã là buổi chiều.

Trở lại phủ nguyên soái, Hoàng Tiểu Long liền gọi nguyên soái Hạo Thiên đến.

“Thiếu chủ.”

Hạo Thiên qua đây sau, cũng kính thi lễ với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long đỡ hấn đứng lên, sau đó nói với Phí Hầu và Hạo Thiên:

“Các ngươi đều ngồi đi.”

Chỉ một cái ghế ngồi bên cạnh.

Đội hai người sau khi ngồi xuống, Hoàng Tiểu Long nhìn Hạo Thiên hỏi:

“Ta muốn biết một chút về Tinh Không học viện.”

Hạo Thiên ngừng một lát, không ngờ tới Thiếu chủ gọi bản thân qua đây là muốn hỏi sự tình Tinh Không học viện, lập tức bưng tỉnh, Tinh Không học viện chính là đệ nhất học viện của Lạc Thông vương quốc, Thiếu chủ muốn báo danh Tinh Không học viện?

Lúc này, Hạo Thiên liền đem lịch sử cùng chế độ của Tinh Không học viện nói với Hoàng Tiểu Long, nói hai mươi mấy phút, sau đó nói:

“Thiếu chủ, người muốn báo danh Tinh Không học viện sao?”

Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La Quyết, lại có Tu La kiếm pháp, Tu La Quỷ Trảo Đấu kỹ, kỳ thực có vào Tinh Không học viện hay không, đối với Hoàng Tiểu Long không có gì quá to tát, nhưng khi Hạo Thiên hỏi, Hoàng Tiểu Long cũng không mở miệng phủ nhận.

Lúc này, Hạo Thiên nói tiếp:

“Nếu như Thiếu chủ muốn tiến nhập Tinh Không học viện, ở đó đối với Thiếu chủ là chỗ tu luyện cực tốt, Tinh Không học viện mỗi một năm hết tết đến cũng có lớp thi đấu, niên cấp thi đấu cùng học viện tổng thi đấu, mỗi một năm lớp thi đấu, niên cấp thi đấu cùng học viện tổng thi đấu đệ bài nhất danh, đều có thể tiến nhập Long Diễm Cốc tu luyện, Long Diễm Cốc là tu luyện bảo địa, không những được rèn luyện thân thể còn có thể cường hóa Đấu khí phẩm chất!”

“Long Diễm Cốc, rèn luyện thân thể, cường hóa Đấu khí phẩm chất!”

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, hấn lần đầu tiên nghe nói lại có đồ vật có thể cường hóa Đấu khí phẩm chất!

“Không sai, Thiếu chủ, Long Diễm Cốc dưới nền đất có thiên nhiên long mạch, tiến nhập Long Diễm Cốc tu luyện, có thể rèn luyện thân thể cùng cường hóa Đấu khí phẩm chất! nhưng mà, chỉ dưới Thập giai mới hữu dụng, qua Thập giai, tiến nhập Long Diễm Cốc tu luyện hiệu quả sẽ không lớn!”

Phí Hàu tiếp lời nói.

Thiên nhiên long mạch!

Tinh Không học viện lại có một cái thiên nhiên long mạch!

Hoàng Tiểu Long hai mắt lóe ra, tuy rằng chỉ hữu dụng với người dưới Thập giai, thế nhưng cũng rất mạnh, chí ít đối với hắn mà nói, tác dụng rất lớn!

“Hơn nữa, đệ tử mạnh nhất của từng năm và đệ tử mạnh nhất của đại hội, cũng sẽ được thưởng cho đan dược, đệ tử năm nhất chiến thắng được thưởng cho linh đan Tứ phẩm cao giai, năm hai chiến thắng thưởng cho linh đan Ngũ phẩm sơ cấp, năm thứ ba chiến thắng thưởng cho linh đan Ngũ phẩm Trung giai, về phần đệ tử mạnh nhất của học viện, thưởng cho linh đan Ngũ phẩm cao giai!”

Hạo Thiên lại nói.

Linh đan Tứ phẩm cao giai! Ngũ phẩm sơ cấp, Trung giai, cao giai! Hoàng Tiểu Long hai mắt trừng lớn, Tinh Không học viện thật đúng là bỏ được, thậm chí ngay cả linh đan Ngũ phẩm cao giai đều bỏ được lấy ra nữa thưởng cho.

Linh đan Ngũ phẩm cao giai quý hiếm như vậy, tại Lạc Thông vương quốc mặc dù có nhiều kim tệ cũng mua không được!

Lúc đầu, Hoàng Tiểu Long được gia gia Hoàng Kỳ Đức đem cho Long Hồ Huyền Nguyên Đan cất kỹ vài chục năm, gia gia đau lòng không ngớt, sau đó, Hoàng Tiểu Long cho phụ thân Hoàng Bằng dùng, mặc dù quý hiếm như vậy nhưng Long Hồ Huyền Nguyên Đan chỉ mới Tứ phẩm cao giai mà thôi.

“Hơn nữa, đệ tử mạnh nhất của học viện, có thể đại diện Tinh Không học viện đi Đoạn Nhận đế quốc hoàng thành, tham gia Hoàng Thành Chi Chiến!”

“Đi Đoạn Nhận đế quốc hoàng thành, tham gia Hoàng Thành Chi Chiến!”

Hoàng Tiểu Long trong lòng khiếp sợ.

“Không sai, Đoạn Nhận đế quốc, dưới trướng tất cả vương quốc học viện đệ nhất, mỗi một năm hết tết đến sẽ đi Đoạn Nhận đế quốc hoàng thành tiến hành tỷ thí, Hoàng Thành Chi Chiến!”

Hạo Thiên nói:

“Nếu như trở hết tài năng ở Hoàng Thành Chi Chiến, xếp hạng một trăm người đứng đầu, là có thể tiến nhập Đoạn Nhận đế quốc học viện tu luyện, trở thành đệ tử Đoạn Nhận học viện, bất kể là đối với gia tộc, đến cả vương quốc, đều là một vinh quang lớn lao!”

“Hoàng Thành Chi Chiến còn có, bài danh mười một thứ hạng đầu, thưởng cho Lục phẩm sơ cấp linh đan!”

“Tên thứ hai đến tên thứ mười, thưởng cho linh đan Lục phẩm Trung giai!”

“Về phần đệ nhất danh, càng thưởng cho linh đan Lục phẩm cao giai!”

Hạo Thiên nói đến đây, về mặt kích động.

Đây chính là Lục phẩm cao giai đan dược!

Lục phẩm cao giai đan dược, mặc dù là đối với hắn cường giả Tiên Thiên Nhị giai cũng là cực kỳ khát vọng!

Phí Hàu vui vẻ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long hít một hơi, kêu cầu nhàu một tiếng.

Mẹ nó, linh đan Lục phẩm cao giai!

Nếu là Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong dùng một viên linh đan Lục phẩm cao giai, chỉ sợ có thể ngay lập tức đột phá Tiên Thiên!

Một lúc sau, Hoàng Tiểu Long mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long hỏi Hạo Thiên việc ghi danh cùng các yêu cầu để tham gia Tinh Không học viện.

“Hạo Thiên, Tinh Không học viện có thể báo danh, với số tuổi của Thiếu chủ, tự nhiên không vấn đề gì, chỉ là trừ số tuổi dưới mười hai ra, Vũ hồn phải là cấp chín trở lên.”

Hạo Thiên hồi đáp.

“Cấp chín trở lên?”

Hoàng Tiểu Long nhướng mày, nếu là muốn kiểm tra Vũ hồn, bản thân song sinh siêu cấp Vũ hồn, chẳng phải sẽ bại lộ?

“Kỳ thực, Thiếu chủ nếu không có Vũ hồn cấp chín, cũng không sao cả, ta cũng có thể sắp xếp cho Thiếu chủ tiến nhập Tinh Không học viện.”

Hạo Thiên cũng chưa thấy qua Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long, thấy Hoàng Tiểu Long cau mày, cho rằng Hoàng Tiểu Long Vũ hồn là dưới cấp chín.

Hắn thân là vương quốc nguyên soái, sắp xếp một người tiến nhập Tinh Không học viện, điều này vẫn trong khả năng của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Thiếu chủ vô địch

Không có Vũ hồn cấp chín? Hoàng Tiểu Long thấy nguyên soái Hạo Thiên hiểu lầm bản thân Vũ hồn không phải cấp chín, không khỏi lắc đầu cười khổ, ngấm lại nói:

“Kỳ thực, Vũ hồn của ta cũng không phải là dưới cấp chín, ta chỉ là đang lo lắng đến lúc đó Vũ hồn bại lộ.”

Hạo Thiên cùng Phí Hạo hai người nhìn nhau, Thiếu chủ lo lắng Vũ hồn của mình bị bại lộ? Nói như vậy, coi như là Vũ hồn cấp mười, như vậy không cần lo lắng vấn đề này.

Ngay khi hai người nghi hoặc, đột nhiên trên người Hoàng Tiểu Long quang mang vạn trượng, tiếp theo, một hắc một lam lưỡng Long huyền phù tại phía sau đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long hiện ra.

Lưỡng đạo làm cho lòng người kinh sợ, uy áp từ lưỡng long trên người tản ra, tiếp theo một luồng khí thế bề ngễ thiên hạ từ Hoàng Tiểu Long sinh ra.

Hai người nhìn Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long, thân thể bỗng nhiên chấn động, vẻ mặt khó mà tin được.

“Song... song sinh Vũ hồn!”

Phí Hạo kinh hãi nói.

Thiếu chủ có song sinh Vũ hồn trong truyền thuyết!

“Long? Song long? Song sinh siêu cấp Vũ hồn!”

Tiếp theo, nguyên soái Hạo Thiên vẻ mặt kích động dị thường, đầu lưỡi loạn chiến, nói năng lộn xộn.

Trời ạ, song sinh siêu cấp Vũ hồn!

Thiếu chủ có song sinh siêu cấp Vũ hồn!

Hai người ngạc nhiên muốn ngất xỉu.

Hai người từ ghế ngồi bỗng nhiên đứng lên, bỗng nhiên hướng Hoàng Tiểu Long quỳ sát xuống.

“Thiếu chủ vô địch thiên hạ!”

“Thiếu chủ vô địch thiên hạ!”

Hai người không ngừng lễ bái, mỗi một lần lễ bái liền kêu một lần, kích động đến hoàn toàn thất thố.

Nhìn Hạo Thiên, Phí Hạo không ngừng lễ bái, kích động dị thường, Hoàng Tiểu Long ngỡ ngàng, tiện đà không nói gì cười khổ, không phải là song sinh siêu cấp Vũ hồn sao? Có cần kích động như vậy sao?

“Các ngươi đều đứng lên đi.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Nhưng, hai người cũng không có nhất thời đứng lên.

Nguyên soái Hạo Thiên vẻ mặt kích động, thậm chí mắt rơm rớm nước mắt:

“Thiếu chủ có song sinh siêu cấp Vũ hồn, đây là trời phù hộ Tu La Môn! Sau này Tu La Môn nhất định có thể phục hưng, đem huy hoàng trở lại!”

Song sinh siêu cấp Vũ hồn!

Thiên phú như vậy, đừng nói Đoạn Nhận đế quốc, coi như là toàn bộ Phong Tuyết Đại Lục, đều không có mấy người!

Đoạn Nhận đế quốc kiến quốc hơn hai ngàn năm, chưa từng có xuất hiện một song sinh siêu cấp Vũ hồn!

Phí Hưu cũng kích động đến liên tục nói năng lộn xộn.

Mười mấy phút sau, hai người mới đứng lên, nhưng vẻ mặt vẫn đang kích động không thôi.

“Song sinh siêu cấp Vũ hồn của ta, các ngươi không nên tiết lộ ra ngoài.”

Đội hai người sau khi đứng dậy, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

“Thiếu chủ xin yên tâm, chúng ta có chết, cũng không đem chuyện Thiếu chủ có song sinh siêu cấp Vũ hồn tiết lộ ra bên ngoài!”

Phí Hưu, Hạo Thiên hai người lại quỳ xuống tới, lập thệ.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, cũng chính bởi vì tin tưởng hai người, hắn mới đem song sinh siêu cấp Vũ hồn của mình cho hai người xem, hai người đối với Tu La Môn là tuyệt đối trung thành.

Hoàng Tiểu Long khiến hai người đứng lên, đợi hai người sau khi đứng dậy, Hoàng Tiểu Long hỏi:

“Các ngươi có nhìn ra được, song sinh siêu cấp Vũ hồn của ta là cấp bao nhiêu?”

Hạo Thiên và Phí Hưu hai người nhìn nhau, nhất thời không có mở miệng, một lát sau, Hạo Thiên trầm ngâm nói:

“Nói như vậy, Hắc Long Vũ hồn có mười hai cấp Vũ hồn, thế nhưng Hắc Long vũ hồn của Thiếu chủ không giống với Hắc Long thông thường, là biến dị Hắc Long, mà Lam Long, trong lịch sử cũng không có ghi chép.”

“Cũng không có ghi chép?”

Hoàng Tiểu Long kinh ngạc.

“Vâng, Thiếu chủ, bởi vì Phong Tuyết Đại Lục chưa từng có người có qua Lam Long Vũ hồn, tuy rằng ta không cách nào xác định Lam Long Vũ hồn của Thiếu chủ nhiều hay ít cấp, thế nhưng ta có thể xác định Lam Long Vũ hồn của Thiếu chủ so với biến dị Hắc Long Vũ hồn còn mạnh hơn!”

Hạo Thiên nhìn Hoàng Tiểu Long nói.

Hoàng Tiểu Long có chút giật mình, Phong Tuyết Đại Lục chưa từng có người có qua Lam Long Vũ hồn, vậy Lam Long Vũ hồn của mình là độc nhất vô nhị?

Sau cùng, Hoàng Tiểu Long lại hỏi hai người về Hắc Long Vũ hồn.

Một lát sau, hai người lui xuống.

Hai người thối lui, Hoàng Tiểu Long lại ngồi ở sân rơi vào trầm tư, mặc dù bây giờ không có cách nào xác định siêu cấp Vũ hồn của mình rốt cuộc là bao nhiêu cấp, thế nhưng có thể khẳng định đều ngoài mười hai cấp.

Tiếp theo, Hoàng Tiểu Long sắp xếp công việc ở Đoạn Nhận đế quốc Hoàng Thành Chi Chiến và Tu La Môn, sau cùng Hoàng Tiểu Long lại nghĩ đến nha đầu Lý Lộ.

“Đừng nghĩ ngợi nhiều, nỗ lực tu luyện thôi.”

Hoàng Tiểu Long đứng lên, hắn muốn trước khi tiến vào Tinh Không học viện, đột phá Lục giai.

Về đến phòng, Hoàng Tiểu Long lấy ra Hàn Ngọc sàng, ngồi xếp bằng trên đó, Tu La Quyết vận khởi, phía sau song long không ngừng Thôn Phệ hư không Cửu U Minh Khí.

Cửu U Đẩu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long kinh mạch không ngừng rít gào, không ngừng đánh thẳng vào.

Như vậy, không biết đi qua bao lâu, đột nhiên, một đạo âm thanh rất nhỏ chỉ Hoàng Tiểu Long mới nghe được nứt ra vang lên, giống như tiếng vỏ trứng nứt.

Hoàng Tiểu Long hai mắt vui vẻ.

Lục giai, rốt cục đột phá!

Cửu U Đấu khí tại Lục giai kinh mạch bên trong không ngừng chảy xuôi, pháp phòng, quay về, Lục giai kinh mạch so với Ngũ giai kinh mạch lại mở rộng một vòng, có thể uẩn tồn càng nhiều Đấu khí.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long từ bên trong gian phòng đi ra, tay chân hoạt động một chút, sau đó trở về giữa sân, bỗng nhiên một chưởng vô hướng cây ở nơi góc sân, một cái chưởng ấn trong nháy mắt ấn đến thiết cái cọc, sâu đạt một tấc, thiết cái cọc ông mình vang dội không ngớt.

Đột phá Lục giai, Hoàng Tiểu Long hiện tại Đấu khí lực lượng đã đạt được hơn mười thạch, một chưởng nặng gần hai nghìn cân.

Đồng thời, Hoàng Tiểu Long phát hiện bản thân một chưởng đánh ra, toàn thân gân bạo phát lực lượng so với trước đây lại cường rất nhiều, mà toàn thân cơ thể càng thêm sung mãn ngưng thật.

Sau khi thử Đấu khí lực lượng Lục giai một chút, Hoàng Tiểu Long phi thân lên, trong tay Tu La Chi Nhận xuất hiện, bỗng nhiên vung lên ra, vô số nhận mang hóa thành cuồng bạo chi vũ, bao phủ cả viện, mang thanh gào thét, dường như cự lôi động tĩnh.

Tuy nhiên, điều khiến người ta kỳ dị là, nhận mang bao phủ bên dưới, ở bên trong sân hoa cùng cây cỏ vẫn không nhúc nhích, một vài công kích của Hoàng Tiểu Long cũng không có rơi xuống mặt đất.

Sau một kích, Hoàng Tiểu Long công kích lần nữa, lần này vô số nhận mang hóa thành mưa phùn lát phát, thanh âm nhỏ đến dường như giống muỗi ruồi, nếu là không có tí mũi lắng nghe, hầu như nghe không hiểu.

Mấy tháng đi qua, Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La Chi Lệ lĩnh ngộ lại càng thêm sâu sắc.

Cứ như vậy, rất nhanh, hai ngày đi qua.

Hai ngày này, Hoàng Tiểu Long hầu như đứng ở bên trong sân không bước chân ra khỏi nhà, trừ tu luyện Tu La Quyết, Dịch Cân Kinh ra, còn tu luyện Tu La Chi Lệ.

Ngày này, nguyên soái Hạo Thiên tự mình mang theo thư đề cử Hoàng Tiểu Long đi tới Tinh Không học viện.

Chỉ cần cầm thư đề cử đi Tinh Không học viện, như vậy không cần kiểm tra Vũ hồn, cũng có thể tiến nhập Tinh Không học viện.

Nguyên soái Hạo Thiên bàn luận với Hoàng Tiểu Long một chút, sau đó sắp xếp hai gã hộ vệ lúc trước theo Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo đi Tinh Không học viện.

Tinh Không học viện tại vương thành khu vực trung tâm thiên bắc, cách phủ nguyên soái cũng không tính quá xa, một giờ sau, bốn người liền tới Tinh Không học viện.

Chỉ là khiến Hoàng Tiểu Long có chút buồn bực, vừa đến trước cửa Tinh Không học viện, liền gặp Lý Lộ, cũng đến đây báo danh.

“Tiểu Long!”

Lý Lộ vừa thấy Hoàng Tiểu Long, giống ngày hôm trước, vẻ mặt cao hứng nhào tới

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Hủy bỏ tư cách báo danh

Lý Lộ ôm lấy Hoàng Tiểu Long, không ít người qua lại xung quanh đều nhìn qua.

Mặc dù nói hai người chỉ là tiểu hài tử chín tuổi, thế nhưng bị nhiều người nhìn như vậy Hoàng Tiểu Long nhiều ít vẫn còn có chút ngại ngùng.

“Bá phụ.”

Hoàng Tiểu Long nói với Lý Thành ở phía sau Lý Lộ, sau đó tách ra khỏi Lý Lộ, nha đầu này giống như là nghiện ôm, lần nào nhìn thấy hân cũng phải ôm một chút.

Khiến Hoàng Tiểu Long buồn bực là Lý Thành thân là phụ thân nhưng cũng không quản nữ nhi của mình.

Lý Thành cười gật đầu với Hoàng Tiểu Long, sau đó cung kính xưng hô một tiếng Phí Hạo tiên bối với Phí Hạo.

Đã gặp mặt hôm qua cho nên mọi người cũng không nói nhiều, lập tức đi đại môn Tinh Không học viện, bên trong là một mảng sân rộng, toàn bộ được tạo nên bởi một loại Tinh Quang Thạch hiếm thấy.

Loại Tinh Quang Thạch này chứa một chút Thiên Địa Linh Khí, tu luyện ở đây có thể giúp tinh thần sáng khoái, giá trị mỗi một khối đều là một ngàn kim tệ, một cái sân lớn như vậy cần tới bao nhiêu Tinh Quang Thạch? Tinh Không học viện thật đúng là tài đại khí thô.

Bên trên sân rộng có không ít người dừng lại, có tới mấy trăm người, hiển nhiên cũng đều là qua đây báo danh.

Hoàng Tiểu Long nhìn qua một vòng, sau đó đi tới chỗ báo danh.

Đi tới chỗ báo danh, chỉ thấy phụ trách báo danh dĩ nhiên là một nữ tử thoát nhìn chỉ hơn hai mươi tuổi, mắt phượng mày liễu, sắc đẹp làm cho người ta cảm thấy kinh diễm, chỉ là sắc mặt nàng có chút băng lãnh.

“Lão sư, chúng ta tới đây để báo danh!”

Lý Lộ đi tới, má lúm đồng tiền hiện ra, nói rằng.

Hùng Mỹ Kỳ ngẩng đầu, thấy Lý Lộ má lúm đồng tiền khả ái, gương mặt có chút băng lãnh lại buông lỏng một chút, sau đó mỉm cười gật đầu nói:

“Danh tính, tuổi!”

Lý Lộ thành thật trả lời.

Hùng Mỹ Kỳ ghi lại, sau đó đưa một tấm bảng gỗ cho Lý Lộ, bảo nàng đến nội điện tiến hành đo lường kiểm tra Vũ hồn cùng các phương diện khảo hạch khác.

Tuy rằng quy định chiêu sinh của Tinh Không học viện là Vũ hồn cấp chín cùng mười hai tuổi, thế nhưng vẫn còn có khảo hạch khác.

Lý Lộ nhận lấy tấm bảng gỗ, lui sang một bên chờ Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long tiến lên, lấy ra một phong thư để cử từ trong ngực.

Hùng Mỹ Kỳ thấy Hoàng Tiểu Long xuất ra phong thư để cử, khuôn mặt vốn đang mỉm cười với Lý Lộ lập tức biến mất, trong nháy mắt về mặt đầy sương lạnh, hai mắt thậm chí lộ ra chán ghét và hèn mọn, Vũ hồn không tới cấp chín, thông qua thể lực gia tộc có được thư để cử để tiến vào Tinh Không học viện, nàng cảm thấy cực kỳ chán ghét.

“Danh tính, tuổi!”

Hùng Mỹ Kỳ lạnh lùng hỏi.

“Hoàng Tiểu Long, chín tuổi rồi.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Hùng Mỹ Kỳ ghi chép xong thì lấy ra một vật lớn chừng ngón cái, kéo ra tinh quang hình bài tử ném xuống mặt đất:

“Đây là thẻ học sinh.”

Miếng tinh hình thẻ học sinh rơi dưới chân Hoàng Tiểu Long, rất chói mắt.

Phí Hưu cùng hai gã hộ vệ thấy, sắc mặt giận dữ, khi muốn tiến lên thì đã bị Hoàng Tiểu Long lắc đầu cản lại, ba người lúc này mới nhịn xuống.

Phí Hưu đem kia miếng tinh hình thẻ học sinh nhặt lên.

Hoàng Tiểu Long nhìn Hùng Mỹ Kỳ đem thẻ học sinh của mình ném xuống mặt đất, sắc mặt lạnh lùng:

“Tới chỗ nào giao học phí?”

Đối phương hành xử như vậy, hắn cũng không cần phải cho nàng mặt mũi.

Hùng Mỹ Kỳ lãnh đạm nói:

“Người chẳng lẽ là cầm điếu, không biết đi hỏi người khác?”

“Lớn mặt!”

Phí Hưu thấy đối phương dám nói Môn Chủ là cầm điếu, tức giận quát lớn, khí thế Thập giai cường giả bạo phát.

Hùng Mỹ Kỳ thấy Phí Hâu là Thập giai cường giả thì ngỡ ngác, nhưng mà cũng không có ý sợ hãi, cười lạnh nói:

“Muốn làm loạn sao?”

Nói xong, khí thế toàn thân cũng bạo phát ra, một con hồ điệp lơ lửng phía sau.

Vũ hồn của Hùng Mỹ Kỳ lại là một con hồ điệp!

Nhưng mà có chút không giống hồ điệp bình thường, phía sau hồ điệp thất thái sắc sỡ, sau lưng có tới tám cái cánh, hơn nữa cánh có màu vàng bạc.

“Thất Thái Chi Điệp!”

Hoàng Tiểu Long có chút ngoài ý muốn.

Vũ hồn Thất Thái Chi Điệp cũng là một loại Vũ hồn hiếm thấy, tuy rằng phẩm cấp không cao, thế nhưng cũng là Vũ hồn cấp chín đỉnh cấp.

Bên trong Vũ hồn cũng có phân chia cao thấp, có ba loại là phổ thông, nhất lưu và đỉnh cấp.

Đúng lúc này, ba bóng người bay tới, tốc độ cực nhanh, trong chớp lát đã tới trước mặt mọi người, ba người giống với Hùng Mỹ Kỳ đều mặc cẩm bào lão sư của Tinh Không học viện, hiển nhiên cũng là lão sư học viện.

Một người trong đó giữa trán có một tế văn, như là con mắt thứ ba, vẻ mặt yêu dị, tuấn mỹ.

Chung Nguyên đi tới, tế văn giữa trán khẽ động, nói với Hùng Mỹ Kỳ:

“Mỹ Kỳ, xảy ra chuyện gì?”

Nói xong, nhìn về phía Phí Hâu.

Hùng Mỹ Kỳ nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu, lạnh lùng nói:

“Chỉ là một phế vật ý vào thế lực gia tộc cảm thư đề cử muốn làm loạn mà thôi!”

Phế vật cảm thư đề cử!

Ý vào thế lực gia tộc!

Làm loạn!

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh lẽo, lúc trước, hắn chỉ có chút khó chịu với nữ nhân này mà thôi, còn bây giờ là cực kỳ khó chịu, cho dù Hoàng Tiểu Long cảm thư đề cử đến báo lại danh mà không phải là thông qua khảo hạch thế lực đề cử vào học viện, đó cũng là việc của học viện, việc này còn chưa đến lượt nữ nhân nâng quân, nàng chỉ là một lão sư mà thôi, bây giờ nàng bắt đầu lại phát tiết lên người mình, rõ ràng là chọn sai đối tượng.

“Hóa ra là một tên đệ tử phế vật cảm thư đề cử đến để báo danh, tiểu tử, các ngươi muốn làm loạn, chọn sai chỗ rồi! Các ngươi cũng không xem đây là nơi nào!”

Chung Nguyên lạnh lùng nói Hoàng Tiểu Long:

“Bây giờ, các ngươi quỳ xuống xin lỗi với Hùng lão sư, việc này ta sẽ bỏ qua, không thì!”

Người cảm thư đề cử tới để báo danh, bối cảnh sẽ không thấp, cho nên hiện tại Chung Nguyên nghĩ rằng, bắt đối phương quỳ xuống xin lỗi, đã là cực hạn của đối phương rồi!

Nếu không, hắn đã trực tiếp hủy bỏ tư cách báo danh của đối phương, làm cho đối phương cút đi rồi!

Quỳ xuống xin lỗi? Hai gã hộ vệ cùng Phí Hâu thấy đối phương muốn bắt khiến Hoàng Tiểu Long quỳ xuống xin lỗi, tất cả đều giận tím mặt, đúng lúc này, Hoàng Tiểu Long nhìn Chung Nguyên rồi chỉ vào Hùng Mỹ Kỳ, cười lạnh nói:

“Ta cũng cho ngươi và con nữ cầu Hùng này một lựa chọn, quỳ xuống xin lỗi với ta, việc này ta sẽ bỏ qua, không thì!”

Nói đến đây, hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên hàn mang.

Nếu hai người đã vu tội cho hắn là muốn làm loạn, vậy hắn hiện tại thật sự muốn làm loạn một hồi.

Trước đây không ai dám, không có nghĩa là sau này không ai dám!

Lúc này, ở bên trong sân rộng các đệ tử đại gia tộc đến đây báo danh cũng đã đi tới, nghe được Hoàng Tiểu Long dám bắt hai lão sư quỳ xuống xin lỗi

với hắn, tất cả lập tức ò lên.

Người anh em này quá trâu bò!

Hùng Mỹ Kỳ cùng Chung Nguyên ngẩn ngơ, sắc mặt tức thì đỏ lên, cực kỳ tức giận, một đệ tử phế vật cảm thụ đề cử qua đây báo danh lại dám bắt bọn hắn quỳ xuống xin lỗi!

Hùng Mỹ Kỳ tức giận chỉ thẳng vào Hoàng Tiểu Long, hai khối thịt ở ngực nhấp nhô không ngừng, tức giận nói:

“Bây giờ ta lập tức hủy đi tư cách báo danh của ngươi, ngươi mang theo ba nô tài của ngươi cút cho ta!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng cười nói:

“Muốn hủy bỏ tư cách báo danh, chỉ dựa vào ngươi còn chưa có tư cách này!”

Hoàng Tiểu Long nói là sự thật, như Hoàng Tiểu Long cảm thụ đề cử đến để chiêu sinh đặc biệt, cũng chỉ có viện trưởng mới có tư cách hủy bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Đem chém giết

“Ngươi!”

Hùng Mỹ Kỳ tức giận không nói được lời nói, đúng là nếu dựa theo quy định học viện, chỉ có Phó viện trưởng mới có khả năng hủy bỏ tư cách chiêu sinh đặc biệt của Hoàng Tiểu Long.

Nàng vừa nhất thời tức giận muốn hủy bỏ tư cách báo danh của Hoàng Tiểu Long mà đã quên việc này.

Lúc này, Chung Nguyên lạnh lùng cười nói:

“Tuy rằng chúng ta không có quyền lợi hủy bỏ tư cách báo danh của ngươi nhưng mà chúng ta có quyền lợi kiến nghị với Phó viện trưởng, hơn nữa chúng ta là lão sư học viện, ngươi ở đây làm loạn học viện, chúng ta có quyền giam cầm ngươi, giao cho học viện công đường!”

Chung Nguyên nói xong, toàn thân lóe lên quang mang, lập tức gọi Vũ hồn ra.

Vũ hồn của hắn là một ngọn núi!

Một tòa hắc sơn với ba con mắt tạo thành một tam giác.

“Tam Nhân Hắc Sơn!”

Tam Nhân Hắc Sơn giống với Ngân Hà Vũ hồn của Phí Hạo, đều là Vũ hồn tự nhiên, nhưng mà, Ngân Hà Vũ hồn của Phí Hạo là từ sông trong tự nhiên biến dị thành, mà Tam Nhân Hắc Sơn lại là núi trong tự nhiên biến dị mà thành.

Chung Nguyên gọi Vũ hồn ra, Hồn Hóa trong nháy mắt, toàn thân được phủ thêm một tầng hắc sát bất khả xâm nhập, lập tức đánh quyền tới chỗ Hoàng Tiểu Long, Chung Nguyên ngoài miệng nói muốn giam cầm Hoàng Tiểu Long, thế nhưng nếu Hoàng Tiểu Long bị quyền này đánh trúng, e rằng không chết cũng tàn phế!

Hoàng Tiểu Long thấy thế, sắc mặt lạnh lẽo, chậm rãi nói:

“Giết hắn!”

“Vâng, Thiếu chủ!”

Một mực đợi mệnh lệnh của Hoàng Tiểu Long, Phí Hạo vừa nghe xong lập tức cao giọng đáp, đem Ngân Hà Vũ hồn gọi ra, Hồn Hóa trong nháy mắt, đánh ra một quyền toàn lực tới hướng đối phương.

Lúc này, hai gã hộ vệ phụ nguyên soái cũng đã ra tay với Hùng Mỹ Kỳ và hai gã lão sư khác.

“Oanh!”

Một tiếng thật lớn vang dội, chỉ thấy Chung Nguyên và Phí Hạo hai người song quyền va chạm, thân thể Chung Nguyên liên tục lùi lại, hắc sắc khả toàn

thần âm đảm đi không ít.

“Ngươi, Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong!”

Chung Nguyên giật mình nhìn Phí Hầu, lúc trước, Phí Hầu chỉ thể hiện ra khí tức Thập giai cường giả, hắn cho rằng Phí Hầu chỉ là Thập giai bình thường, không ngờ tới hắn lại đạt tới Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong! Hơn nữa còn có Ngân Hà Vũ hồn

Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong!

Tĩnh Không học viện có không ít Thập giai cường giả, thế nhưng Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong thì cực ít, mà hắn tuy rằng là lão sư năm thứ ba của đệ nhất học viện vương quốc, cũng chỉ đạt tới Thập giai Trung kỳ.

Phí Hầu không để ý đến đối phương giật mình, một quyền đẩy lui đối phương, thân hình biến mất, trong nháy mắt hiện ra trước mặt đối phương, đánh ra một quyền:

“Toái Tâm Quyền!”

Bỗng nhiên một đại quyền phá không bay ra, không gian giống như bị nó nghiền nát, bạo liệt.

Về mặt Chung Nguyên kinh sợ, hai mắt hung ác, tế văn ở mi tâm kia đột nhiên mở ra, một hắc sắc thụ nhãn xuất hiện, đây cũng là bản mạng hồn kỹ Vũ hồn của hắn.

“Thần Hồn Nhãn!”

Bên trong thụ nhãn bắn ra một luồng ánh sáng màu đen, luồng ánh sáng màu đen này hình thành một nhãn cầu màu đen, nó tản ra khí tức cường đại và quỷ dị làm kinh sợ lòng người.

Ánh sáng màu đen do hắc sắc nhãn cầu biến thành đánh tới Toái Tâm Quyền của Phí Hầu.

“Àm!”

Tiếng nổ lớn vang lên, chỉ thấy ánh sáng màu đen do hắc sắc nhãn cầu biến thành liên tục truyền ra âm thanh vỡ tan, sau đó bạo tán, khí lưu cường đại tản ra xung quanh, thân thể Chung Nguyên thì kịch liệt chấn động, liên tục lui về phía sau.

Mà Phí Hầu cũng phải lui về phía sau vài bước, ý thức nhất thời không được tỉnh táo, tất cả sự vật trước mắt như không còn tồn tại, chỉ còn lại có một cái hắc sắc nhãn cầu.

Thân thể Chung Nguyên bị đánh lui, nhưng khi nhìn thấy hai mắt Phí Hầu mê man thì không khỏi cười nhạo đắc ý, đây chính là sự lợi hại của bản mạng hồn kỹ Thần Hồn Nhãn của hắn, có thể lặng yên không một tiếng động ảnh hưởng tới thần trí của địch nhân, thông qua hai mắt làm cho đối phương rơi vào ảo ảnh.

Hai mắt Chung Nguyên chợt lóe lên quang mang, lập tức phi thân lên chỉ một cái đến mi tâm của Phí Hầu.

“Xuyên Phong Chỉ!”

Chỉ sức cường đại không ngừng xoay tròn, từng đợt con lốc cuộn cuộn nổi lên, khi chỉ sức kia trong chớp lát sẽ đánh tới mi tâm Phí Hầu thì đột nhiên hai mắt Phí Hầu vốn còn mê huyền bỗng nhiên mở ra, tinh mang lóe lên, sau đó, Ngân Hà Vũ hồn không ngừng xoay tròn thành vòng quanh thân thể hắn, mỗi một lần xoay tròn là phòng lớn hơn một vòng.

“Thần Hồn Nhãn?”

“Bây giờ, ta sẽ để cho ngươi biết thế nào là bản mạng hồn kỹ!”

Phí Hầu cười nhạo, trong nháy mắt Ngân Hà Vũ hồn cường hóa năm lần sau, trong nháy mắt đánh ra song quyền, liền đánh tan chỉ sức Xuyên Phong Chỉ của đối phương, song quyền đánh thẳng đến ngực Chung Nguyên.

Chung Nguyên kêu thảm một tiếng, bị đánh bay ra ngoài, lăn đi mười mấy trượng, rơi xuống mặt đất trên sân.

Các đệ tử báo danh sang đây xem náo nhiệt đã tản ra xung quanh từ lâu, thấy Chung Nguyên lại bị Phí Hầu đánh bại, đều khiếp sợ ngây ngốc đứng yên tại chỗ, xung quanh vắng lặng không một tiếng động.

Mà trong lòng Lý Thành, Lý Lộ lại càng khiếp sợ.

Lý Thành không hiểu tại sao trong tay Hoàng Tiểu Long lại có thể có thư đề cử Tĩnh Không học viện, rõ ràng thư đề cử này không thể nào là Hoàng lão trang chủ của Hoàng gia trang cấp cho, đừng nói Hoàng lão trang chủ cho dù là Thiên Phong quận vương Thương Lan Huyền của bọn chúng đều không thể có được thư đề cử danh ngạch của Tĩnh Không học viện.

Lý Thành càng khiếp sợ thực lực của Phí Hầu, đồng thời có chút khó mà tin được Hoàng Tiểu Long lại dám để cho Phí Hầu đánh trọng thương lão sư

Tĩnh Không học viện!

Nơi này chính là Tĩnh Không học viện!

Hoàng Tiểu Long dựa vào cái gì?

Còn có, tại sao bên cạnh Hoàng Tiểu Long lại có hai gã cường giả Cửu giai Hậu kỳ đỉnh phong?

Bởi vì hai gã hộ vệ của phủ nguyên soái ăn mặc y phục hàng ngày, cho nên tất cả mọi người không biết hai người là người phủ nguyên soái.

Bên kia Hùng Mỹ Kỳ đang cùng hai gã hộ vệ phủ nguyên soái chiến đấu kịch liệt, thấy Chung Nguyên lại bị Phí Hạo đánh bại cũng đều thất kinh.

Lúc này, Chung Nguyên đứng lên từ mặt đất, nhìn Phí Hạo, hai mắt kinh ngạc:

“Vũ hồn cường hóa!”

Vũ hồn cường hóa là một loại bản mạng hồn kỹ rất mạnh bên trong Vũ hồn bản mạng hồn kỹ, hẳn không ngờ bản mạng hồn kỹ của Phí Hạo lại là Vũ hồn cường hóa.

Đúng lúc này, đột nhiên, hơn mười đạo thân ảnh từ đằng xa bay tới, khí tức mạnh mẽ phủ thiên cái địa.

Hoàng Tiểu Long quay đầu, nhìn hơn mười đạo thân ảnh này, hai mắt ngưng tụ, cao thủ Tĩnh Không học viện rốt cục tới! Ánh mắt Hoàng Tiểu Long tập trung vào trên người một lão giả lục tuần khí tức cực mạnh.

Tên lão giả này, khí tức mạnh hơn một ít so với Phí Hạo, nhưng lại yếu hơn rất nhiều so với Hạo Thiên, chắc là một gã cường giả vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong.

“Phó viện trưởng!”

Chung Nguyên nhìn thấy lão giả này thì kinh hi kêu lên.

Mà trên mặt Hùng Mỹ Kỳ thì càng vui vẻ:

“Phụ thân!”

“Phụ thân!”

Phó viện trưởng Tĩnh Không học viện lại là phụ thân của nữ cầu kia?

Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo cũng có chút ngoài ý muốn.

Lúc này, mọi người đã đình chỉ giao thủ, hai gã hộ vệ kia cũng đã trở lại bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

Hùng Sở cùng các cao thủ Tĩnh Không học viện chạy tới, ánh mắt đảo qua một vòng, thấy Chung Nguyên trọng thương, nhướng mày:

“Chuyện gì xảy ra?”

Chung Nguyên còn chưa mở miệng, Hùng Mỹ Kỳ đã tiến lên phía trước nói:

“Phụ thân, tên đệ tử cầm theo thư đề cử mang theo hộ vệ gia tộc tới làm loạn học viện chúng ta! Loại phế vật như thế này, người nhất định phải hủy bỏ tư cách báo danh của hắn!”

“Hả.”

Hùng Sở không khỏi nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, Tĩnh Không học viện thành lập hơn một trăm năm, đây là lần đầu tiên có người dám làm loạn ở trong học viện.

“Phó viện trưởng, nếu chỉ hủy bỏ tư cách báo danh của hắn thì quá tiện nghi cho hắn.”

Lúc này, Chung Nguyên tức giận mà nhìn Phí Hạo:

“Người này đánh trọng thương lão sư học viện, nhất định phải giết chết, nếu không sau này ai cũng dám làm loạn ở học viện!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Cũng dám xuất thủ với thiếu chủ!

Chung Nguyên nói xong, Hùng Mỹ Kỳ nói tiếp:

“Không sai, Phụ thân, nhất định phải giết hắn, còn có, không chỉ giết chết ba người hộ vệ kia, loại người ý lại thế lực gia tộc làm loạn ở học viện như thế này!”

Nói đến đây, chỉ vào Hoàng Tiểu Long:

“Nhất định phải bắt giam, bắt Tộc trưởng gia tộc hắn tự mình qua đây đưa hắn trở về, sau đó công khai xin lỗi với học viện chúng ta mới được!”

Hoàng Tiểu Long nghe xong, cười nhạt nhưng cũng không thêm mở miệng, hắn cũng muốn nhìn phụ thân Hùng nữ cầu sẽ giải quyết thế nào.

Hùng Sở nghe xong lời nói của nữ nhi cùng Chung Nguyên, sắc mặt bình tĩnh nhìn bốn người Hoàng Tiểu Long, Phí Hầu, đột nhiên nói với nữ nhi:

“Đưa phong thư đề cử cho ta.”

Hùng Mỹ Kỳ ngẩn ra, nhưng mà vẫn nghe lời lấy ra phong thư đề cử.

Hùng Sở nhận lấy phong thư đề cử, lúc thấy ở phía dưới góc có một tiêu chí rất nhỏ, hai mắt nhưng tụ, quả nhiên! Phong thư đề cử này rõ ràng là do viện trưởng đưa ra!

Mỗi một lần chiêu sinh đặc biệt đều có mười cái danh ngạch, luôn luôn là do Hùng Sở hắn phụ trách, thế nhưng lúc này lại có chút không giống, hai ngày trước, viện trưởng vốn không bao giờ quan tâm tới việc này lại hướng hắn muốn một cái danh ngạch cho chính mình.

Mà phong đề cử này chính là của viện trưởng tự mình đưa ra.

Hùng Sở nhướng mày, nếu là thư đề cử của viện trưởng tự mình đưa ra, hắn mà tự mình hủy bỏ thì không tốt, phé vật cảm thư đề cử của viện trưởng qua đây báo danh thì cũng chỉ có viện trưởng mới có quyền xử trí.

Sau khi cất đi thư đề cử, Hùng Sở nói với Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu tử kia, chỉ cần ngươi và ba gã hộ vệ bồi lễ xin lỗi, chuyện này ta sẽ không truy xét.”

Tội hướng không truy xét!

Mọi người ngẩn ngơ, không thể tin được.

Lão sư Tinh Không học viện bị trọng thương, chỉ cần bồi lễ xin lỗi là được?

“Phụ thân, người!”

Hùng Mỹ Kỳ quýnh lên, đang muốn mở miệng, Hùng Sở lại giơ tay lên chặn lại, nói rằng:

“Tốt, ngươi không cần nói nhiều.”

Cổ họng Hùng Mỹ Kỳ không khỏi nghẹn lại, sau đó tức giận trừng mắt Hoàng Tiểu Long.

Mọi người ở đây đều cho rằng Hoàng Tiểu Long sẽ mở miệng bồi lễ xin lỗi, nhưng mà lại Hoàng Tiểu Long mở miệng nói:

“Tại sao chúng ta lại phải bồi lễ xin lỗi? Ta muốn bọn họ hướng ta bồi lễ xin lỗi!”

Nói xong liền chỉ tay vào Chung Nguyên, Hùng Mỹ Kỳ.

“Cái gì?”

Mọi người kinh trệ, vẻ mặt không thể tin được mà nhìn Hoàng Tiểu Long, tiểu tử này chẳng lẽ điên? Hắn lẽ nào không hiểu lời nói của Phó viện trưởng Tinh Không học viện Hùng Sở?

“Ngươi nói cái gì? Muốn chúng ta bồi lễ xin lỗi với ngươi?”

Hùng Mỹ Kỳ tức giận, vốn phụ thân chỉ đề cho đối phương bồi lễ xin lỗi đã đề cho trong lòng nàng khó chịu cực độ, bây giờ đối phương lại vẫn như cũ muốn nàng xin lỗi ngược lại!

“Phụ thân, ngươi cũng thấy, tên phé vật này căn bản không coi Tinh Không học viện ra gì!”

Hùng Mỹ Kỳ quay đầu qua nói với Hùng Sở:

Hùng Sở nhìn Hoàng Tiểu Long, sắc mặt cũng trầm xuống, phé vật dựa vào thể lực gia tộc, đạt được thư đề cử của viện trưởng cũng quá không biết chừng mực, hẳn vốn còn tưởng hiện tại chỉ bất đối phương bồi lễ xin lỗi, đã là cực đại khoan dung, đối phương lại được đà lấn tới!

Lúc này, Hoàng Tiểu Long nhìn Hùng Mỹ Kỳ cười lạnh nói:

“Người luôn miệng nói ta là phé vật, luôn miệng nói chúng ta làm loạn, nếu như vậy, đem cầu ghi lại hình ảnh tới đây, để cho tất cả cùng xem chúng ta làm loạn như thế nào!”

Cầu ghi lại hình ảnh, là một loại đồ vật chiếu lại hình ảnh, ở sân rộng Tinh Không học viện khẳng định có đồ vật này.

Sắc mặt Hùng Sở lạnh lẽo:

“Đi, lấy cầu ghi lại hình ảnh lại đây.”

“Vâng, Phó viện trưởng!”

Một gã lão sư cung kính xác nhận, lập tức rời khỏi, trong chớp lát đã trở về, trong tay cầm một vật giống như cầu thủy tinh.

“Mở cầu thủy tinh ra!”

Hùng Sở mở miệng nói:

Sau đó, tên lão sư vận chuyển Đấu khí chuyển vào cầu ghi lại, rất nhanh từng đạo hình ảnh từ bên trong cầu ghi lại hiện ra giữa không trung, từ những hình ảnh kia có thể biết được tất cả những chuyện phát sinh lúc trước.

Đầu tiên là Hùng Mỹ Kỳ ném thẻ học sinh của Hoàng Tiểu Long xuống mặt đất, sau đó là ba người Chung Nguyên chạy tới bắt Hoàng Tiểu Long bồi lễ xin lỗi, sau đó Chung Nguyên xuất thủ với Hoàng Tiểu Long, cuối cùng mới là Phí Hưu xuất thủ trọng thương Chung Nguyên.

Hùng Mỹ Kỳ cùng Chung Nguyên nhìn tất cả hình ảnh trong cầu ghi lại chiếu ra, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Mà toàn bộ đệ tử gia tộc bốn phía đến đây báo danh biết được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, không khỏi lên tiếng nhỏ giọng nghị luận.

Hùng Sở nhìn hình ảnh, sắc mặt cũng nặng nề.

Hình ảnh hiện ra hết, Hoàng Tiểu Long lạnh lùng mở miệng nói:

“Chúng ta không có làm loạn, các người lại luôn miệng nói chúng ta làm loạn, hẳn muốn giết ta nên hộ vệ của ta mới ra tay đánh lại, đây là làm loạn sao? Lẽ nào muốn ta đứng yên một chỗ chờ bị giết chết mới là không làm loạn?”

Vừa nói vừa chỉ một tay tới Chung Nguyên.

Chung Nguyên cứng họng, không biết trả lời như thế nào, vừa giận vừa hận.

Hoàng Tiểu Long nhìn Hùng Sở nói:

“Tất cả sự tình đều đã rõ ràng, nếu không phải chúng ta làm loạn ta đây muốn hỏi một chút, vì sao muốn chúng ta bồi lễ xin lỗi với bọn họ? Lẽ nào chỉ bởi vì bọn họ là lão sư học viện?”

Hùng Sở yên lặng.

“Phụ thân!”

Lúc này, Hùng Mỹ Kỳ đang muốn mở miệng biện hộ, Hùng Sở đột nhiên quát lớn ngăn lại:

“Câm miệng!”

Vừa quát vừa quay đầu qua đây nói với Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu tử kia, như vậy đi, tất cả chi phí báo danh của người năm nay đều được miễn bỏ! Việc này dừng ở đây!”

Miễn bỏ tất cả chi phí báo danh!

Mọi người không khỏi ngẩn ngơ nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Trọng thương lão sư học viện, không chỉ có không có việc gì, lại vẫn có thể miễn bỏ tất cả chi phí báo danh!

Hoàng Tiểu Long đối diện Hùng Sở, chậm rãi gật đầu, sau đó nói với ba người Phí Hạo:

“Chúng ta đi thôi!”

Nói xong, mang theo ba người Phí Hạo rời khỏi.

Mọi người thấy thân ảnh Hoàng Tiểu Long rời khỏi, thần sắc khác nhau.

Hùng Sở không có mở miệng, phi thân lóe lên, rời khỏi sân rộng, mọi người xung quanh chậm rãi tản ra.

Nghị sự điện Tinh Không học viện.

Hùng Sở ngồi ở một chỗ, toàn thân tản ra tinh quang nhàn nhạt, đại điện cực kỳ áp lực.

Hùng Mỹ Kỳ cùng Chung Nguyên đứng ở kỳ phía sau hồi lâu không dám mở miệng.

“Thư đề cử trong tay tiểu hài tử kia là do viện trưởng đưa ra.”

Hồi lâu sau, Hùng Sở đột nhiên mở miệng nói.

Hùng Mỹ Kỳ cùng Chung Nguyên ngẩn ra, viện trưởng đưa ra! Cái này!

“Tốt, các ngươi đều đi ra ngoài đi.”

Hùng Sở nói tiếp.

Lúc Hùng Mỹ Kỳ còn muốn mở miệng, Chung Nguyên kéo kéo tay áo của nàng, ánh mắt ngăn cản, sau đó thi lễ một cái, rời khỏi nghị sự điện.

Mà sau khi rời khỏi Tinh Không học viện, Hoàng Tiểu Long cũng không trực tiếp hồi phủ nguyên soái, mà lại đi Thiên Huyền phủ, lúc tới Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long đi dạo một vòng, trải qua hai ngày quét dọn cùng thanh lý, cô đại, tạp vật bên trong tường viện đã được loại bỏ toàn bộ, bụi bặm trong phòng cũng được quét sạch sẽ.

Hoàng Tiểu Long gọi toàn bộ mười sáu người Thú Nhân Bác Lực đến, hỏi qua một chút về sự tình hai ngày này Thiên Huyền phủ, sau đó Hoàng Tiểu Long lại cho Thú Nhân Bác Lực một ít kim tệ để mua một ít gia cụ cùng một ít hoa, thực vật trang trí một chút cho phủ viện.

Hoàng Tiểu Long dự sau khi vào Tinh Không học viện thi sẽ ở lại cùng tu luyện ở Thiên Huyền phủ này, Thiên Huyền phủ cũng gần rất Tinh Không học viện, học sinh học viện không nhất thiết phải ở ký túc xá học viện.

Làm xong tất cả sự việc ở đây, Hoàng Tiểu Long mới mang theo Phí Hạo trở về phủ nguyên soái.

“Cái gì?”

“Lão sư Tinh Không học viện cũng dám xuất thủ với Thiếu chủ?”

Hai gã hộ vệ trở lại phủ nguyên soái liền đem sự việc phát sinh bẩm báo nguyên soái Hạo Thiên, nguyên soái Hạo Thiên nghe xong, tức giận quát lớn, tiếng gầm trùng kích, chấn động toàn bộ phủ nguyên soái.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Xảy ra chuyện lớn!

“Vâng thưa nguyên soái.” Một hộ vệ tiến lên nói: “Hơn nữa ả đàn bà kia còn nói muốn loại bỏ tư cách báo danh của thiếu chủ.”

“Loại bỏ tư cách báo danh của thiếu chủ?” Nộ khí toàn thân Nguyên soái Hạo Thiên đột nhiên tăng vọt.

“Đúng vậy, không những thế, ả đàn bà đó còn muốn giam giữ thiếu chủ. Sau đó...” Hộ vệ kia chần chừ.

“Sau đó cái gì? Nói!” Nguyên soái Hạo Thiên quát to.

“Thưa nguyên soái, người kia nói đem thiếu chủ giam cầm sẽ khiến nguyên soái phải trở về, công khai xin lỗi học viện!” Tên hộ vệ run rẩy đáp.

Hùng Mỹ Kỳ nói đem giam cầm Hoàng Tiểu Long sẽ khiến Tộc trưởng gia tộc phải quay về và thành tâm công khai xin lỗi học viện. Thực ra, Hùng Mỹ Kỳ không biết “Gia tộc Tộc trưởng” của Hoàng Tiểu Long chính là nguyên soái Hạo Thiên.

“Cái gì?” Nguyên soái Hạo Thiên tức giận bật dậy, vung chưởng khiến một góc ghế đá cứng rắn bị vỡ nát thành bột.

“Chưa hết, tên đó còn nói muốn đem tiền bồi Phí Hầu chém giết thị chúng.” Một hộ vệ khác bổ sung.

Chém sư đệ thị chúng!

Hạo Thiên rốt cục cũng không kiềm chế được tức giận quát to: “Truyền lệnh của ta, triệu tập mười quân, tiến đến học viện Tinh Không!”

Mười quân! Đó chính là mười vạn đại quân. Mười vạn đại quân hướng đến học viện Tinh Không.

Trong lòng hai gã hộ vệ thét lên kinh hãi.

“Còn không mau đi!” Hạo Thiên trừng mắt nhìn thấy hai tên hộ vệ còn đứng nguyên tại chỗ.

“Vâng thưa nguyên soái!” Hai người hốt hoảng đi xuống truyền lệnh.

“Thiết Trảo Thần Ung!” Đợi hai người lui xuống, Hạo Thiên hô lớn, ngay tức thì một con đại bàng to lớn xuất hiện bên trên phủ nguyên soái, tiếng kêu vang vọng cả trăm dặm.

Tất cả hộ vệ, nô bộc Phủ nguyên soái biến sắc nhìn thần ung trên cao. Xảy ra chuyện lớn! Chỉ khi chuyện lớn xảy ra, nguyên soái mới triệu hoán tọa kỵ Thiết Trảo Thần Ung Thập giai.

“Toàn bộ hộ vệ Bát giai Phủ nguyên soái đến sân lớn tập hợp!” Tất cả mọi người trong phủ đều nghe thấy âm lệnh của nguyên soái Hạo Thiên truyền ra.

“Vâng thưa nguyên soái!”

Ngay tức khắc bóng người chớp động, khắp nơi trong phủ tất cả hộ vệ Bát giai nhanh chóng tập hợp ở sân lớn.

Không khí khẩn trương lan tỏa tựa như đứng trước một trận đại chiến.

Tại tiểu viện của mình, Hoàng Tiểu Long và Phí Hầu đồng thời nghe thấy tiếng hô lớn của nguyên soái Hạo Thiên.

“Đi ra xem một chút!” Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hầu đi tới sân lớn Phủ nguyên soái liền thấy Hạo Thiên đang điều động mười vạn đại quân.

Ngay lập tức, Hoàng Tiểu Long hiểu nguyên soái Hạo Thiên muốn làm gì.

“Đợi chút!” Hoàng Tiểu Long nói.

“Thiếu chủ!” Nguyên soái Hạo Thiên thấy Hoàng Tiểu Long đến, vội vàng từ thần ung nhảy xuống hành lễ.

“Hạo Thiên, ta không muốn làm lớn chuyện.” Hoàng Tiểu Long nghĩ khi sự việc bị thổi phồng thì với Hoàng Tiểu Long hay nguyên soái Hạo Thiên đều là bất lợi.

Hoàng Tiểu Long biết khi viện trưởng học viện Tinh Không gặp mặt nguyên soái Hạo Thiên thì mối quan hệ giữa hai người cũng không được tốt. Nếu hiện tại nguyên soái Hạo Thiên điều động mười vạn đại quân tiến đến học viện Tinh Không thì mối quan hệ này sẽ càng căng thẳng. Khi đó Phủ nguyên soái cùng học viện Tinh Không sẽ xảy ra mâu thuẫn.

Mà tại kinh đô, nguyên soái Hạo Thiên lại phô trương thanh thế như vậy sẽ gây tác động không tốt.

“Thiếu chủ!” Hạo Thiên muốn nói nhưng Hoàng Tiểu Long lắc đầu: “Việc này nên dừng ở đây!”

“Đúng vậy sư huynh, hiện tại thiếu chủ đã không sao, việc này cũng không nên tính toán.” Phí Hầu đồng thời nói.

Hạo Thiên chần chừ mãi mới đáp: “Vâng thưa thiếu chủ, Hạo Thiên tuân mệnh!” Nói xong, hần vung tay phải lên huy đi mệnh lệnh, tất cả hộ vệ cùng thối lui.

Một lát sau, ba người Hoàng Tiểu Long, Phí Hầu, nguyên soái Hạo Thiên trở lại đại sảnh Phủ nguyên soái.

Ba người cùng ngồi xuống.

“Môn Chủ, người là Môn Chủ Tu La Môn, nhưng tại kinh thành Lạc Thông lại bị nguy hiểm, cầu Môn Chủ trị tội!” Sau khi ngồi xuống, nguyên soái Hạo Thiên đột nhiên bật dậy, quý mọp xuống dập đầu nói.

Hoàng Tiểu Long nhanh chóng đỡ lấy: “Hạo Thiên, mau đứng lên!”

“Cầu Môn Chủ trị tội!” Nguyên soái Hạo Thiên vẫn quỳ như cũ.

Hoàng Tiểu Long không khỏi nhìn về phía Phí Hầu, Phí Hầu lên tiếng khuyên nhủ: “Sur huynh, nếu thiếu chủ đã cho đứng, huynh hãy đứng lên đi, hơn nữa huynh cũng không làm sai!”

Nguyên soái Hạo Thiên ngập ngừng một lúc mới đứng dậy: “Tạ ơn Môn Chủ!”

Tu La Môn môn kỷ luật nghiêm minh, nếu Hoàng Tiểu Long bị thương khẳng định nguyên soái Hạo Thiên sẽ bị xử phạt nặng, không giết nhưng khẳng định hắn cũng bị phế bỏ một thân tu vi.

Thật may hiện tại Hoàng Tiểu Long không bị thương.

Đội nguyên soái Hạo Thiên đứng dậy, Hoàng Tiểu Long mới hỏi: “Trưởng lão Vu Minh có tin tức gì không?” Lúc trước, Hoàng Tiểu Long đã nghe Phí Hầu nói sư tôn Vu Minh của hắn đi kinh thành Mạc Hà vương quốc, cho nên muốn nguyên soái Hạo Thiên dò hỏi tin tức của Vu Minh.

“Hồi bẩm thiếu chủ, không có tin gì của sư tôn, theo thuộc hạ suy đoán chỉ e sư tôn đã rời khỏi kinh thành Mạc Hà.” Hạo Thiên cung kính hồi đáp.

Hoàng Tiểu Long có chút thất vọng, không ngờ tới kết quả này. Vu Minh đến kinh thành Mạc Hà làm việc đã ba năm, cũng không có khả năng hắn chỉ ở tại kinh thành Mạc Hà.

Sư tôn Nhâm Ngã Cuồng đã gửi một ít đồ ở tổng bộ Tu La Môn cho Hoàng Tiểu Long. Vật đó cực kỳ quan trọng với việc tu luyện Tu La Quyết của Hoàng Tiểu Long. Cho nên Hoàng Tiểu Long muốn biết tổng bộ Tu La Môn ở đâu từ thông tin của Vu Minh.

Nguyên soái Hạo Thiên cũng không biết tổng bộ Tu La Môn ở nơi nào.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long trở lại tiểu viện của mình.

Vừa vào tiểu viện, một tiểu thân ảnh liền đập vào mắt.

“Tiểu tử kia, mấy ngày nay ngươi chạy đi đâu?” Hoàng Tiểu Long không né tránh, cười nói.

Thân ảnh này chính là Phệ Linh Tử Hầu. Mấy ngày nay Phệ Linh Tử Hầu đều không xuất hiện.

“Xèo xèo xèo xèo!” Phệ Linh Tử Hầu tự nhiên vung tay múa chân trước Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long thấy vậy lắc đầu cười, chỉ có hắn mới hiểu được ý nghĩa vung tay múa chân của tiểu gia hỏa này. Ở thế giới Vũ hồn, Yêu thú sau khi đột phá đến cấp mười có được Tiên Thiên mới có khả năng nói chuyện, vậy nên Phệ Linh Tử Hầu còn phải vung tay múa chân để diễn tả với hắn rất lâu nữa.

Hoàng Tiểu Long cho phép Phệ Linh Tử Hầu tự do đi chơi, rồi vào phòng ngồi xếp bằng trên Hàn ngọc sàng bắt đầu tu luyện Tu La Quyết. Sau khi đột phá Lục giai, hắn thu nạp Cửu U Minh Khí với tốc độ nhanh chóng.

Sau lưng hắn song long Vô Hồn mở rộng, trên người Hắc Long không ngừng phát ra ánh sáng màu đen, còn Lam Long hấp thu ánh sáng màu xanh.

Ba ngày trôi qua nhanh chóng.

Trong ba ngày này, Hoàng Tiểu Long chuyên tâm tu luyện, ổn định thực lực đạt tới Lục giai, Cửu U Đẩu Khí tại kinh mạch Lục giai vận chuyển không có một chút cảm giác cản trở nào.

“Rốt cục đã đến ngày nhập học.” Hoàng Tiểu Long từ gian phòng đi ra, buổi sáng ánh nắng ngập tràn.

Hôm nay là ngày học viện Tinh Không nhập học.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long dẫn theo Phí Hầu và bốn hộ vệ Phủ nguyên soái đi đến học viện Tinh Không. Vì sự việc phát sinh tại học viện Tinh Không khiến nguyên soái Hạo Thiên cử hai hộ vệ Thập giai đi theo bảo vệ bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

Không bao lâu, mấy người Hoàng Tiểu Long đã đến học viện Tinh Không.

Vì hôm nay học viện nhập học nên chỉ có học viên được đeo thẻ học viên mới có thể tiến vào, cho nên năm người Phí Hầu chỉ có thẻ hộ tống Hoàng Tiểu Long đến cửa chính học viện.

Một mình Hoàng Tiểu Long bước vào học viện, hỏi thầy hướng dẫn đường lối rồi tự mình hướng đến phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Vô địch thiên hạ?

“Tiểu Long!” Hoàng Tiểu Long không ngờ khi hắn mới bước vào cửa lớp liền nghe thấy tiếng gọi quen thuộc của Lý Lộ.

Hoàng Tiểu Long nhìn lại thấy Lý Lộ vui mừng hướng mình vẫy tay, trên mặt lộ ra hai má lúm đồng tiền đáng yêu. Hoàng Tiểu Long cười khỏ, hắn và Lý Lộ lại học chung khối lớp?

Kỳ thực Hoàng Tiểu Long không biết, ở học viện Tinh Không mỗi một giới tân học viên đều chung khối lớp, bởi vì mỗi một giới cũng chỉ có một ban.

Khi Hoàng Tiểu Long xuất hiện, những học viên đều thi thảm bàn tán.

“Hắn chính là kẻ phé vật chuyên đi đè ép người khác!”

“Ngày báo danh, hộ vệ của hắn đã đánh thương lão sư của học viện, vậy mà hắn không bị phạt gì còn được miễn hết phí báo danh. Thật quá ăn hiếp người khác!”

“Ăn hiếp? Ăn hiếp người khác cũng chỉ là một kẻ phé vật chuyên ý vào thế lực gia tộc, nếu không có thư đề cử, hắn có tư cách để vào học ở học viện Tinh Không sao? Ta xem Vũ hồn của hắn tối đa cũng chỉ ở cấp sáu.”

Tại nơi báo danh ngày đó, không ít học viên đều thấy Hoàng Tiểu Long cùng Hùng Mỹ Kỳ và Chung Nguyên giằng co nhau.

Hoàng Tiểu Long nhướng mày khi nghe thấy mọi người nghị luận về mình.

“Tiểu Long, ngồi cạnh ta này!” Lúc này, Lý Lộ không để ý đến mọi người bàn tán, tiến lên lôi kéo Hoàng Tiểu Long ngồi vào chỗ cạnh nàng. Hoàng Tiểu Long lắc đầu cười, nhưng trước mặt mọi người cũng không tiện cự tuyệt ý tốt của Lý Lộ.

Hoàng Tiểu Long ngồi xuống không được bao lâu thì một tiểu hài tử mặc áo màu vàng nhạt, tóc cũng màu vàng đi tới. Tiểu hài tử này mi thanh mục tú, chỉ là thần thái có chút cao ngạo.

“Khương Đăng!”

“Hắn là Khương Đăng? Nghe nói ngày đi báo danh kiểm tra, Vũ hồn của hắn là Quang Minh Thánh Hồn, cấp mười một, siêu cấp Vũ hồn!”

“Học viện Tinh Không thành lập hơn một trăm năm cho tới bây giờ cũng chưa xuất hiện học viên có siêu cấp Vũ hồn, việc này đã kinh động tới viện trưởng cùng viện phó, cả hai người đều muốn thu hắn làm đệ tử.”

“Hai đại viện trưởng đều muốn thu hắn làm đệ tử? Đây là điều mà ở học viện Tinh Không chưa ai có được vinh dự này!”

Trong lúc mọi người còn xôn xao, tiểu hài tử đó tiến tới ngồi chỗ trống ở giữa dãy đầu trong phòng.

Hoàng Tiểu Long ngồi hàng thứ hai nhìn tiểu hài tử Khương Đăng cũng không ngờ đối phương là Vũ hồn cấp mười một, Quang Minh Thánh Hồn.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của Hoàng Tiểu Long, Khương Đăng quay đầu lại, sau đó hai ánh mắt chạm nhau. Khi thấy Hoàng Tiểu Long, ánh mắt Khương Đăng lộ vẻ chán ghét. Loại ánh mắt chán ghét này giống hệt như cái nhìn của Hùng Mỹ Kỳ lúc báo danh thấy Hoàng Tiểu Long xuất ra thư đề cử.

Hắn hiện vẻ khinh thường rồi quay đầu.

Hoàng Tiểu Long thấy đối phương lộ vẻ chán ghét, không thèm thu tại đáy mắt chỉ cười nhạt trong lòng, hảo cảm với Khương Đăng trong nháy mắt hạ xuống đến điểm thấp nhất.

Mọi người ở đây còn đang nghị luận thì bỗng nhiên, một lão sư mặc áo trắng có vẻ mặt lạnh lùng đi tới, người đó chính là Hùng Mỹ Kỳ.

Thấy vậy, Hoàng Tiểu Long ngăn ra, kẻ xấu xa này chẳng lẽ là chủ nhiệm lớp mình?

Hùng Mỹ Kỳ vào phòng học, đi lên bục giảng và nói: “Ta là chủ nhiệm của lớp này, Hùng Mỹ Kỳ!” Lời của Hùng Mỹ Kỳ đã xác minh ý nghĩ trong lòng Hoàng Tiểu Long.

Hùng Mỹ Kỳ nói xong, hai mắt hung hăng trừng Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long sắc mặt đạm mạc, không nhìn thẳng.

Hùng Mỹ Kỳ thấy thế lạnh giọng cười, tiếp theo phổ biến nội quy, chế độ của học viện Tinh Không và một phần nội dung huấn luyện, học tập sau này, cuối cùng nói một chút về phương pháp thăng cấp.

Học viện Tinh Không chỉ có ba niên cấp, Lục giai trở xuống là năm nhất, khi đột phá Lục giai Hậu kỳ đỉnh phong, đạt được Thất giai có thể tham gia khảo hạch thăng cấp năm hai, khảo hạch thông qua có thể lên tới năm hai, mà phải đột phá đến Cửu giai mới được lên năm thứ ba.

Hùng Mỹ Kỳ nói: “Hai mươi hai tuổi đột phá Thất giai, đối với người bình thường rất khó, thế nhưng với đệ tử có Vũ hồn cửu cấp nhất lưu như các người cũng không khó. Trải qua sự bồi dưỡng cùng với những tài nguyên của học viện Tinh Không chỉ cần mọi người nỗ lực tu luyện đều có thể ở trước tuổi hai mươi hai đột phá Thất giai.” Nói đến đây, Hùng Mỹ Kỳ ngừng một lát, giọng nói biến đổi: “Đương nhiên đó là ta nói về đệ tử đã có Vũ hồn cửu cấp nhất lưu, còn một số người có thư đề cử đến học viện, dù có được học viện nữa bồi dưỡng đi nữa cũng chỉ là phế vật.”

Hùng Mỹ Kỳ cố ý nhìn hướng Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhướng mày.

“Kẻ phế vật được nhận thư đề cử vào học viện phế vật cũng có Vũ hồn cấp bảy, cấp sáu, thậm chí khả năng chỉ là Vũ hồn cấp năm, cấp bốn. Bọn họ tu luyện tới bốn mươi, năm mươi tuổi, thậm chí sáu mươi tuổi cũng không thể đạt được Thất giai. Vì thế đến hai mươi hai tuổi, chắc chắn họ sẽ bị học viện khai trừ.” Hùng Mỹ Kỳ như muốn “Giải hận”, tiếp tục vừa nói vừa lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long.

Tất cả tân học viên trong phòng đều nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhất thời trở thành tiêu điểm.

Hùng Mỹ Kỳ nói đến đây, trên vẻ mặt lạnh lùng lộ vẻ tươi cười: “Tiếp theo, ta giới thiệu một chút về siêu cấp thiên tài của học viện chúng ta trăm năm mới xuất hiện, đệ tử Khương Đăng!” Nói xong, liền chỉ về phía Khương Đăng: “Khương Đăng có Vũ hồn cấp mười một nhất lưu, Quang Minh Thánh Hồ, học viện chúng ta thành lập hơn một trăm tới nay đây là đệ tử đầu tiên có siêu cấp Vũ hồn!”

Lúc này, tiểu hài tử Khương Đăng đứng lên, cao ngạo hướng mọi người gật đầu.

Hùng Mỹ Kỳ vỗ tay đầu tiên sau đó mọi tân học viên đều vỗ tay hưởng ứng.

Khương Đăng cảm nhận được vẻ mặt thềm muốn cùng ánh mắt sùng bái của đồng học viên nên càng thêm cao ngạo. Tuy nhiên hắn lại thấy vẻ mặt lãnh đạm, không có ý vỗ tay hưởng ứng của Hoàng Tiểu Long, trên mặt không khỏi cười mà không cười nhìn Hoàng Tiểu Long đầy chán ghét.

Lúc này, Hùng Mỹ Kỳ nói tiếp: “Nói thêm cho mọi người một tin tức kinh người, Khương Đăng hiện tại mới mười tuổi đã là chiến sĩ Tứ giai! Hơn nữa còn là Tứ giai Sơ kỳ đỉnh phong!”

“Mười tuổi đã là Tứ giai Sơ kỳ đỉnh phong!”

“Đây cũng quá kinh khủng!”

Mọi người hai mắt đầy khiếp sợ, càng ước ao, sùng bái nhìn Khương Đăng.

“Khương Đăng, nghe viện trưởng cùng viện phó nói, người đã học tập Đấu kỹ?” Hùng Mỹ Kỳ cười hỏi Khương Đăng.

“Vâng, lão sư.” Khương Đăng vui vẻ đáp.

“Vậy người có thể thi triển một chút cho mọi người xem được không?”

“Được!” Khương Đăng gật đầu, sau đó vẻ mặt ngạo nghễ đi tới chỗ trống trong phòng học, vung một đạo ánh sáng, một con cự hổ huyền phù kỳ xuất hiện, cả một chùm ánh sáng lan tỏa kinh diễm, đồng thời một tiếng hổ gầm vang rung trời, uy áp siêu cấp Vũ hồn lan tràn.

Sau đó Khương Đăng phi thân lên, quát lớn: “Hổ Diễm Chương!” Liền tiếp đánh ra nhiều chương, ở giữa không trung xuất hiện một chương ấn hình vuốt hổ.

Tân học viên thấy vậy vỗ tay không ngừng, trầm trồ khen ngợi.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, Hổ Diễm Chương, uy lực Huyền Phẩm cao cấp Đấu kỹ thì không sai, thế nhưng Khương Đăng thi triển lại đầy kê hớ và sai sót.

Nghe được tiếng ca ngợi của mọi người, Khương Đăng càng ra sức thi triển, sau cùng đắc ý vênh vác hô lên: “Thánh hổ vừa ra, vô địch thiên hạ!”

Vô địch thiên hạ?

Nghe Khương Đăng hô lớn, Hoàng Tiểu Long cũng không nhịn được liền phì cười: “Xi!” Tiếng cười đột ngột của Hoàng Tiểu Long vang lên, trong phòng bất ngờ yên tĩnh, mọi người đều nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Hùng Mỹ Kỳ lạnh lùng cười nhìn Hoàng Tiểu Long: “Hoàng Tiểu Long, người đứng lên cho ta!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đánh cược

Hoàng Tiểu Long nhướng mày nhưng vẫn đứng lên.

Về mặt Lý Lộ đầy lo lắng.

"Người vừa cười cái gì?" Hùng Mỹ Kỳ lạnh giọng quát.

Hoàng Tiểu Long cười nhạt: "Ta cười cái Đầu Kỳ kém cỏi tới cực điểm, vậy mà các người vẫn có thể hết lời ngợi ca."

"Cái gì?" Sắc mặt Hùng Mỹ Kỳ giận dữ: "Chỉ một mình người là đồ phế vật cảm thụ đề cử đến báo danh, căn bản người không có tư cách bình luận về Đầu kỳ của người khác."

Hoàng Tiểu Long cười nhạt: "Ta không có tư cách bình luận? Vậy người một kẻ bắt tài lại có tư cách nói ta là phế vật."

Bắt tài?

Mọi người thấy Hoàng Tiểu Long ở trước mặt Hùng Mỹ Kỳ lại dám gọi là bắt tài, đều lộ ra muôn dạng vẻ mặt khác nhau.

"Người?" Hùng Mỹ Kỳ nổi nóng, chỉ thẳng vào Hoàng Tiểu Long, ngực phập phồng giận dữ: "Được! Được lắm! Người đã không thừa nhận là phế vật, vậy ba ngày sau tân học viên có một bài khảo hạch thực hành đầu tiên, nếu như người có thể xếp trước mười người trong cuộc khảo hạch, ta sẽ thừa nhận người không phải là phế vật!"

Xếp trước mười người trong cuộc Khảo hạch mới được thừa nhận không phải là phế vật, yêu cầu này có điểm quá mức.

Vậy mà Hoàng Tiểu Long chỉ cười lạnh nói: "Ta không phải là phế vật, còn cần tới người thừa nhận sao? Tốt lắm, nếu như ta xếp trước mười người trong khảo hạch, ta muốn người quý ở sân lớn của học viện kêu ba lần kẻ bắt tài."

Kêu ba lần kẻ bắt tài!

Từ đôi mắt của Hùng Mỹ Kỳ bắn ra tia nhìn sắc lạnh kinh người, như muốn ăn tươi nuốt sống Hoàng Tiểu Long, nghiêng răng nghiêng lợi đáp: "Nếu như trong khảo hạch người không xếp trước mười người thì sao đây?"

"Nếu như khảo hạch ta không xếp trước mười người, ta sẽ tự động thôi học, đồng thời cũng quý trước sân lớn học viện kêu ba lần bắt tài." Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Hùng Mỹ Kỳ vẻ mặt âm hiểm cười.

"Thế nào, không dám sao?" Hoàng Tiểu Long mỉm cười lạnh lùng.

"Được!" Hùng Mỹ Kỳ cắn môi, hai mắt ngoan lệ chột lóe lên, nàng không tin một kẻ phế vật dựa hơi gia tộc cảm thụ đề cử tới báo danh lại có thể xếp trước mười người trong khảo hạch.

Hoàng Tiểu Long thấy Hùng Mỹ Kỳ cắn răng đáp ứng, trong lòng cười nhạt, sau đó hướng cửa phòng học đi ra ngoài.

"Đứng lại, người đi đâu vậy?" Hùng Mỹ Kỳ phẫn nộ quát.

"Ta đi đâu, không cần nói cho người biết?" Hoàng Tiểu Long dừng lại cười lạnh nói, xong xoay người bước ra phòng học. Tới khi đi qua Khương Đăng, Hoàng Tiểu Long nói: "Một kẻ ngu ngốc tự cho là đúng!"

Khương Đăng ngẩn mặt ra, đến khi hiểu ý tứ của Hoàng Tiểu Long thì sắc mặt đỏ lên. Một tên phế vật cảm tin đề cử đến báo danh cũng dám trước mặt mọi người nói hấn ngu ngốc? Cả người đầy bức tức, hai mắt hấn giận dữ nhìn Hoàng Tiểu Long rời phòng học.

Hùng Mỹ Kỳ thấy Hoàng Tiểu Long không nhìn mình mà đi ra khỏi phòng, càng nộ khí không nói ra lời.

Sau khi Hoàng Tiểu Long ra khỏi phòng thì trực tiếp đi đến Đồ Thư Quán, dù sao có nghe hay không nghe bài học đối với hắn cũng không quan trọng, hắn vừa lúc có thể đi Đồ Thư Quán tìm một chút tư liệu.

Đồ Thư Quán cách phòng học của Hoàng Tiểu Long cũng không xa. Đi tới Đồ Thư Quán, Hoàng Tiểu Long xuất ra thẻ học viên được kiểm tra thông qua và đi vào tới trước kệ sách giới thiệu tương quan Vũ hồn thì tiện tay cầm đọc quyển "Chủng loại Vũ hồn".

"Chủng loại Vũ hồn" giải thích về các loại Vũ hồn cùng với một chút đặc tính, năng lực Tiên Thiên. Hoàng Tiểu Long có trí nhớ rất tốt nên lật xem rất nhanh. Hơn một giờ sau đã đem quyển "Chủng loại Vũ hồn" đọc xong. Sau khi xem xong quyển sách này, Hoàng Tiểu Long đối với Chủng loại Vũ hồn cùng các loại đặc tính, năng lực Vũ hồn hiểu thêm được một chút kiến thức.

Hoàng Tiểu Long tiếp tục đọc quyển “Cấp bậc Vũ hồn”, ở đây chủ yếu nói về các cấp Vũ hồn cùng sự khác biệt với các loại đẳng cấp Vũ hồn.

"Ồ, song sinh Vũ hồn!" Khi đọc tới trang cuối, Hoàng Tiểu Long đột nhiên thấy cuối quyển sách này có vài trang giới thiệu về song sinh Vũ hồn, không khỏi nhìn kỹ hơn.

"Song sinh Vũ hồn, nếu là cùng loại có thể hợp thể để trở thành một thể, cũng có thể phân liệt ra trở thành hai cái tồn tại độc lập." Đọc tới đoạn này, Hoàng Tiểu Long đầy kinh ngạc.

Song sinh Vũ hồn lại có thể hợp thể?

Trách không được, lúc hần vừa thứ tỉnh Vũ hồn lại có phương thức tồn tại hợp thể. Sau khi Tứ giai lột xác, tài trí song long Vũ hồn mở ra, trở thành hai cá thể tồn tại độc lập.

Ngay sau đó Hoàng Tiểu Long nhìn xuống, hai mắt sáng ngời, phía dưới giới thiệu về cách song sinh Vũ hồn hợp thể cùng phương pháp phân liệt.

Đọc xong, Hoàng Tiểu Long mừng rỡ. Thật tốt! Có được phương pháp này, sau này hần có thể song long hợp thể, sẽ không sợ bị người khác biết được bí mật của hần có song sinh Vũ hồn.

Hoàng Tiểu Long đọc lại một lần nữa phần giới thiệu cách thức song sinh Vũ hồn hợp thể cùng phương pháp phân liệt, ghi nhớ rõ ràng ý nghĩ, sau đó trở lại kệ sách văn tự Tộc.

Dựa theo Ngân Nguyệt Sâm Lâm lúc đạt được bức tranh bảo tàng Yêu tộc ở mặt trên văn tự Yêu tộc, Hoàng Tiểu Long chăm chú tra tìm. Không bao lâu, liền đem bức tranh bảo tàng ở trên văn tự Yêu tộc đọc dịch.

"Thánh địa Yêu tộc thánh địa, Vạn Tượng Sơn, Động Vô Phong!"

Hoàng Tiểu Long nhướng mày.

Bức tranh bảo tàng nói về thánh địa Yêu tộc?

Tại nơi đây, Yêu tộc là một đại chủng tộc rất mạnh, so với Thú tộc thậm chí còn mạnh hơn. Hơn nữa Yêu tộc luôn căm hận Nhân loại, muốn đến thánh địa Yêu tộc là điều rất khó khăn. Chỉ ít đối với Hoàng Tiểu Long ở hiện tại mà nói đó đó là điều không thể xảy ra.

Xem xong bức tranh bảo tàng trên văn tự Yêu tộc cũng đã tới trưa, Hoàng Tiểu Long ra khỏi Đồ Thư Quán, cũng không trở về phòng học mà trực tiếp đi ra ngoài học viện. Vừa tới cửa học viện, Phí Hưu cùng bốn gã hộ vệ phủ nguyên soái nhìn thấy Hoàng Tiểu Long đi ra, nhanh chóng tiến lên: "Thiếu chủ!"

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Chúng ta đi thôi." Sau đó mang theo năm người Phí Hưu quay về phủ Thiên Huyền.

Trên đường, Phí Hưu không nhịn được liền hỏi: "Thiếu chủ, học viện còn chưa tan học, người sao đi ra sớm vậy?"

Bốn người kia cũng đồng loạt nhìn Hoàng Tiểu Long, trong lòng đầy nghi hoặc. Hoàng Tiểu Long mở miệng nói: "Cái ngày báo danh đó, tên nữ bắt tài kia thể mà lại là chủ nhiệm lớp ta."

"Cái gì?" Người nữ nhân đó là chủ nhiệm lớp thiếu chủ?" Phí Hưu kinh ngạc, thanh âm cũng trầm xuống: "Thiếu chủ, có phải hôm nay đi học, nàng lại làm khó dễ người?"

Hoàng Tiểu Long cười: "Nói kiểu trào phúng khẳng định là không." Tiếp theo, Hoàng Tiểu Long đơn giản kể cuộc cá cược với Hùng Mỹ Kỳ về bài khảo hạnh thực hành đầu tiên của tân học viên ba ngày sau.

Sau khi nghe xong, Phí Hưu không khỏi cười lớn, hần hầu như có thể tưởng tượng ra tình cảnh ba ngày sau đó, Hùng Mỹ Kỳ kia sẽ phải quỳ lạy tại sân lớn học mà kêu ba lần bắt tài.

Mấy người Hoàng Tiểu Long nhanh chóng đến phủ Thiên Huyền, đám người Thú Nhân Bác Lực thấy Hoàng Tiểu Long và mấy người Phí Hưu liền mau chóng tiến đến hành lễ. Hoàng Tiểu Long cho mọi người đứng lên và đi đến phòng khách, sau đó hỏi Thú Nhân Bác Lực về tình hình phủ Thiên Huyền mấy ngày nay.

Thú Nhân Bác Lực nhất nhất cung kính trả lời.

Mấy ngày nay, phủ viện đã cho người mua củ, một ít đất trống cũng đã trồng nhiều loại hoa và cây cối. Thú Nhân Bác Lực còn cho người đem một ít giá đỗ và làm mới vách tường.

Hoàng Tiểu Long nghe xong, hài lòng gật đầu: "Người làm rất tốt, các người đi xuống đi."

Thú Nhân Bác Lực cung kính vâng lời và dẫn nô bộc đi xuống.

Đội đám người Thú Nhân Bác Lực rời đi, Hoàng Tiểu Long cho bốn gã hộ vệ phủ nguyên soái lui, sau đó hỏi Phí Hưu: "Phí Hưu, người có muốn đột phá

Tiên Thiên?"

"Đột phá Tiên Thiên?" Phí Hào ngăn ra: "Môn... Môn chủ, lẽ nào người có biện pháp?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Tân sinh trắc thí

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Ta có thể giúp ngươi đột phá Tiên Thiên trong vòng năm năm!"

"Năm... năm năm!" Phí Hào thần tình khiếp sợ.

Lúc này, hắn vừa mới đột phá Thập giai Hậu kỳ đỉnh phong. Bình thường mà nói, muốn đột phá đến Tiên Thiên ít nhất phải hai ba mươi năm mà hiện tại Môn chủ có thể giúp hắn trong vòng năm năm đã đột phá Tiên Thiên!

Sau khi khiếp sợ, về mặt Phí Hào kích động. Theo Môn chủ lâu như vậy, hắn dĩ nhiên biết Môn chủ là có tuyệt đối nắm chắc mới nói như vậy, không có khả năng lừa gạt hắn!

"Ngươi ngồi xuống." Lúc này, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói: "Ta truyền cho ngươi một bộ công pháp."

"Công pháp!" Phí Hào ngăn ra, tiện đà theo lời ngồi xuống. Tiếp theo, Hoàng Tiểu Long đem một bộ nội công pháp Lôi Thủy Quyết truyền thụ cho Phí Hào. Bộ Lôi Thủy Quyết này, tuy rằng so ra kém Dịch Căn Kinh thế nhưng khi tu luyện tới Đại Thành, uy lực của nó tuyệt đối rất mạnh, có thể so với Thiên phẩm công pháp.

Vũ hồn của Phí Hào là Ngân Hà Vũ hồn. Hắn lại kiêm tu Lôi Thủy Quyết cùng Đấu Kỳ công pháp của bản thân, tốc độ tu luyện tuyệt đối có thể tăng lên rất nhiều. Trong vòng năm năm, đột phá Tiên Thiên không có vấn đề gì.

"Khẩu tạ đại ân Môn chủ!" Phí Hào quý mọp xuống, về mặt cảm kích nói: "Thuộc hạ nhất định sẽ sống chết theo Môn chủ!"

Hoàng Tiểu Long khoát tay, sau đó đỡ hắn dậy. Phí Hào trung thành, hắn tự nhiên biết. Nếu không như vậy, hắn cũng sẽ không đem cái Lôi Thủy Quyết này truyền thụ cho hắn.

"Chút nữa ngươi về phủ nguyên soái, bảo Hạo Thiên qua đây, ta cũng truyền thụ cho hắn một bộ công pháp." Hoàng Tiểu Long nói.

"Thuộc hạ thay sư huynh khấu tạ Môn chủ!" Phí Hào trên mặt vui vẻ, lần thứ hai khấu tạ nói.

Hoàng Tiểu Long bảo hắn đứng lên, sau đó cùng Phí Hào nói một chút ít chỗ huyền ảo của Lôi Thủy Quyết. Đợi Phí Hào lĩnh ngộ xong, Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hào bàn chuyện đi mua nô bộc để huấn luyện, sau đó nghĩ cách bồi dưỡng thế lực.

"Xin Môn chủ yên tâm, việc này giao cho Phí Hào là được." Phí Hào cung kính nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, lúc này Phí Hào mới rời đi.

Đợi Phí Hào rời đi, Hoàng Tiểu Long liền đến sân tu luyện Tu La Chi Lệ. Sau khi tu luyện một hồi Tu La Chi Lệ, hắn đem Miên Chương, Phục Ma Kiếm Pháp, La Hán Quyền, các loại võ học của kiếp trước luyện lại một lần.

Mà chương trình học buổi chiều tại học viện, Hoàng Tiểu Long thắng thắn không đi.

Kỳ thực, hắn đến Tinh Không học viện, chủ yếu là bởi vì Long Diễm Cốc kia có thể rèn luyện thân thể cùng cường hóa phẩm chất Đấu khí, còn có lớp niên cấp thi đấu cùng tổng thi đấu đệ nhất thường cho đan dược Tứ phẩm, Ngũ phẩm. Quan trọng hơn là tổng thi đấu đệ nhất học viện có thể đi Đoàn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành Chi Chiến.

Về phần đi học, với hắn mà nói, chỉ là lãng phí thời gian. Đợi đến lúc niên cấp thi đấu, hắn đi tham gia là được.

Buổi chiều, Hùng Mỹ Kỳ thấy buổi sáng Hoàng Tiểu Long không nhìn nàng ta, trực tiếp rời khỏi phòng học mà buổi chiều ngày cả tối cũng không tới, đã giận nay càng giận.

"Cái đồ phế vật này, ba ngày sau tân sinh trắc thí, ta cũng muốn nhìn ngươi làm sao phải quỳ ở cái sân rộng học, kêu tiếng chó!" Hùng Mỹ Kỳ thầm nghĩ, nhưng vừa nghĩ tới Hoàng Tiểu Long đặt cho nàng biệt hiệu cầu hùng, lại là nóng giận không ngớt. Hiện tại, cách xưng hô cầu hùng này đã có ở đây không ít tân sinh trên ghế rồi.

Tối chiều, sau khi Hoàng Tiểu Long tu luyện một lần võ học kiếp trước tại Thiên Huyền phủ, Phí Hào liền dẫn nguyên soái Hạo Thiên qua. Tất nhiên Phí

Hầu đã đem chuyện Hoàng Tiểu Long muốn truyền thụ công pháp cho hắn nói ra, cho nên về mặt nguyên soái Hạo Thiên kích động dị thường. Tiếp đó, Hoàng Tiểu Long truyền thụ một bộ Ngũ Dương Quyết cho hắn.

Bộ Ngũ Dương Quyết này uy lực cùng Lôi Thủy Quyết không có nhiều khác biệt. Nguyên soái Hạo Thiên từ Tiên Thiên Nhất giai đột phá Nhị giai phải mất hơn ba mươi năm, nếu là tu luyện Ngũ Dương Quyết, sau này đột phá Tam giai, hẳn là chỉ cần vài chục năm.

Đừng xem cái khoảng thời gian vài chục năm này rất dài, từ Tiên Thiên Nhị giai đột phá Tam giai chỉ cần vài chục năm đã là cực kỳ kinh người, kể cả người có mười một cấp nhất lưu Vũ hồn từ Tiên Thiên Nhị giai đột phá Tam giai nếu muốn cũng phải vài chục năm.

Về việc kiên tu Ngũ Dương Quyết, tốc độ tu luyện cấp mười nhất lưu Vũ hồn nguyên soái Hạo Thiên có thể so với tốc độ tu luyện của người có Vũ hồn cấp mười một nhất lưu.

Đương nhiên, kiên tu Ngũ Dương Quyết chỉ khiến nguyên soái Hạo Thiên tăng nhanh tốc độ tu luyện chứ không có cách nào thay đổi chỗ thiếu hụt của Vũ hồn Tiên Thiên. Khả năng đột phá Thánh Vực cấp mười nhất lưu Vũ hồn cực kỳ xa vời, người có Vũ hồn cấp mười một nhất lưu đột phá Thánh Vực có khả năng cao hơn so với hắn.

Cho dù là như vậy, nguyên soái Hạo Thiên đã cảm kích nước mắt nước mũi giàn giụa.

"Môn chủ xin người yên tâm! Hạo Thiên nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của người. Nỗ lực tu luyện, sớm ngày đột phá Tam giai!" Nguyên soái Hạo Thiên dập đầu trước Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, đỡ hắn đứng dậy.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long nói nguyên soái Hạo Thiên trở về, rồi sai người mang con Phệ Linh Từ Hầu kia tới bên này.

Đội nguyên soái Hạo Thiên rời đi, Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng trên Hàn Ngọc sàng, sau đó đem song long Vũ hồn gọi ra, cũng không phải là tu luyện mà là dựa theo ngày hôm nay tại Đồ Thư Quán thấy phương pháp vận chuyển Đấu khí, chậm rãi khiến song long Vũ hồn dung hợp.

Khi Hoàng Tiểu Long vận chuyển Đấu khí, hai rồng một đen một xanh bắt đầu chậm rãi quán. Luồng sáng đen và xanh không ngừng phun ra nuốt vào, sau cùng, ánh sáng phụt ra, hai rồng rút cục dung hợp một thể, biến Vũ hồn từ hình dạng trước đây Song Đầu Xà thành Song Đầu Long.

Sau khi song long Vũ hồn hợp thể, long uy toả ra càng cường đại hơn, hình thể cũng lớn gấp đôi so với đơn độc tồn tại.

"Hay là dưới trạng thái hợp thể, tốc độ song long thôn phệ Cửu U Minh Khí sẽ chậm hơn một ít so với phân liệt ra." Hoàng Tiểu Long thử dưới trạng thái hợp thể thôn phệ Cửu U Minh Khí, đồng thời phát hiện tốc độ tu luyện nếu so với phân liệt ra, đúng là chậm một chút.

Sau khi tu luyện một hồi Tu La Quyết, Hoàng Tiểu Long bắt đầu tu luyện Dịch Cân Kinh. Hoàng Tiểu Long có cảm giác, sớm nhất hẳn có thể đã thông thể thứ tư Dịch Cân Kinh Trích Tinh Hoán Đầu thể kinh mạch, sau đó tu luyện thể thứ năm.

Nếu đã thông thể thứ tư kinh mạch, tu luyện tới thể thứ năm, như vậy nội lực của Hoàng Tiểu Long lại tăng cường không ít. Đến lúc đó dù không sử dụng Đấu khí, mà chỉ dùng nội lực, hẳn hoàn toàn có thể giết chết cường giả Lục giai Hậu kỳ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, ba ngày liền đã đi qua.

Ba ngày nay, Hoàng Tiểu Long một mực ở lì trong Thiên Huyền phủ tu luyện, cũng không có đi học viện, Hùng Mỹ Kỳ tức giận cắn răng. Có điều khi nghĩ đến hậu quả mà cái đồ phế vật Hoàng Tiểu Long này, đến lúc tân sinh trắc thí không thi được để tiến vào top mười, trong lòng nàng cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

Ngày này, Hoàng Tiểu Long từ gian phòng đi ra, hoạt động một chút tay chân.

"Ngày hôm nay chính là tân sinh trắc thí!" Nhìn sắc trời sáng từ trên cao, Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ, thật đúng là khiến người ta chờ mong a!

Thấy Hoàng Tiểu Long xuất hiện, Phí Hầu cung kính chờ ở nơi nào từ lâu, tiến lên kính lễ.

"Đi thôi, giờ chúng ta đi qua học viện." Hoàng Tiểu Long đứng lên, sau đó nói.

"Dạ, Môn chủ!"

Lúc Hoàng Tiểu Long đi tới học viện, chỉ thấy Hùng Mỹ Kỳ cùng chúng tân sinh đã tập hợp tại sân rộng học viện. Khi thấy Hoàng Tiểu Long đến, tất cả mọi người đồng loạt nhìn qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Khiêu chiến tất cả tân sinh

“Không nghĩ tôi đồ phế vật nhà ngươi lại cảm cái thứ đề cử báo danh này vẫn dám đến thật!” Hùng Mỹ Kỳ nhìn Hoàng Tiểu Long, lạnh lùng nói.

Hoàng Tiểu Long trái lại cười: “Vì sao ta không dám tới? Chút nữa các học viên đều thi đấu, ta thi được trước mười chỉ sợ ngươi đòi ý!”

Ánh mắt Hùng Mỹ Kỳ sắc lạnh nói: “Hùng Mỹ Kỳ ta tuyệt đối không đòi ý!”

Nói xong, Hoàng Tiểu Long liền đi tới chỗ đoàn người đang đứng. Lúc này, hai mắt tên tiểu tử tóc vàng Khương Đăng kia hung hăng mở to liếc Hoàng Tiểu Long. Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lãnh đạm.

Lúc này, Lý Lộ đi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long, vẻ mặt lo lắng nói: “Tiểu Long, chút nữa ngươi thật sự có thể thi được trước mười?”

Năm đó, nhân cơ hội Hoàng gia trang đại hội gia tộc hằng năm, Hoàng Tiểu Long dùng thực lực Tứ giai sơ cấp, một chiêu đánh bại Lý Vĩ. Việc này, Lý Lộ cũng không biết.

“Yên tâm đi.” Hoàng Tiểu Long dùng ánh mắt trấn tĩnh Lý Lộ.

Một lát sau, Hùng Mỹ Kỳ thấy mọi người đều đã đến, liền bắt đầu nói một chút nội dung cùng phương thức tân sinh trắc thí lần này.

Đề đo lường thực lực từng học viên mới, phương pháp tốt nhất là thông qua đối chiến tỷ thí cho nên lần tân sinh trắc thí này, nội dung vẫn là đối chiến tỷ thí với nhau. Mỗi một vòng phân năm tổ thông qua phương thức rút thăm tới khi quyết định đối thủ. Cứ năm người thắng một vòng liền có thể đi vào vòng kế tiếp tỷ thí, sau cùng quyết định ra mười người đứng lên phía trước cùng các thứ tự.

Mà địa điểm tỷ thí ngay sân rộng.

Bởi vì hôm nay là ngày tân sinh trắc thí cho nên chu vi sân rộng qua lại không ít học sinh cũ năm nhất, năm hai thậm chí học sinh cũ năm thứ ba.

Ngay lúc Hùng Mỹ Kỳ đem nội dung cùng phương thức lần khảo nghiệm này nói xong, một giọng nói vang lên: “Hùng giáo sư, như vậy quá phiền phức. Ta nghĩ thế này, hãy để ta sẽ khiêu chiến mọi người. Nếu như ai chịu sự công kích trong thời gian càng dài như vậy thứ tự lại càng cao!”

Mọi người ngẩn ra, không khỏi nhìn sang, người vừa mở miệng dĩ nhiên là Khương Đăng!

Thanh âm Khương Đăng vừa dứt, nhất thời khiến học sinh cũ bốn phía xôn xao.

“Tiểu tử này chính là siêu cấp Vũ hồn Quang Minh Thánh Hồ Khương Đăng?! Thật ngông cuồng! Tại sao lại nghĩ một mình khiêu chiến được tất cả tân sinh!”

“Nhân gia cuồng, đó là có thực lực!”

Đồng đạo học sinh cũ nghị luận.

Hùng Mỹ Kỳ ngẩn ra.

Một mình Khương Đăng khiêu chiến tất cả tân sinh!

Thế nhưng, tân sinh lần này có gần trăm người.

Cùng lúc đó, ở một góc sân rộng, thân hình hai lão giả cao lớn thẳng tắp, trong đó một người chính là Phó viện trưởng Tinh Không học viện Hùng Sở. Hai mắt lão giả rất lớn, đặc biệt cái cặp lông tai kia gấp đôi người bình thường, khiến người ta vừa thấy liền khó quên.

“Viện trưởng, tiểu tử Khương Đăng này tuổi còn trẻ mà khí thế.” Hùng Sở nói với lão giả kia: “Thực lực của hắn tuy mạnh nhưng lần tân sinh này gần trăm người, làm sao hắn có thể tiếp được?”

Lão giả kia chính là viện trưởng Tinh Không học viện Tôn Chương.

Tôn Chương vẻ mặt không thèm để ý, cười nói: “Không cần phải lo lắng cho tên tiểu tử này. Tuổi còn trẻ khí thịnh là chuyện bình thường, huống hồ Khương Đăng còn có siêu cấp Vũ hồn. Tuy rằng giới tân sinh có gần trăm người nhưng ngươi không nên xem nhẹ năng lực siêu cấp Vũ hồn Quang Minh Thánh Hồ!”

Ý của Tôn Chương tức là với thực lực Khương Đăng bây giờ tuyệt đối có thể đơn giản tiếp được gần trăm tân sinh khiêu chiến!

Hùng Sở không khỏi ngạc nhiên.

“Chút nữa ngươi sẽ biết.” Tôn Chương cười, nói với Hùng Sở.

Ngay lúc Hùng Mỹ Kỳ đang chần chừ có nên để cho một mình Khương Đăng tiếp được tất cả tân sinh khiêu chiến hay không, thì bên tai vang lên giọng

nói phụ thân Hùng Sở.

Tất cả mọi người nhìn Hùng Mỹ Kỳ, đợi quyết định Hùng Mỹ Kỳ.

Một lát sau, Hùng Mỹ Kỳ nhìn quét mọi người, gật đầu nói với Khương Đằng: “Được.”

Được!

Hùng Mỹ Kỳ vừa nói xong, bốn phía càng xôn xao.

Hùng Mỹ Kỳ thật sự để cho Khương Đằng một người tiếp tất cả tân sinh khiêu chiến!

Sau đó, Hùng Mỹ Kỳ tiến lên phía trước, hai tay vung lên đồng thời tại sân rộng lập tức xuất hiện một cái vòng tròn lớn mười thước. Các tân sinh chỉ được tỷ thí trong vòng tròn lớn này, nếu ra khỏi vòng lớn thì thua.

Khương Đằng lập tức phi thân nhảy trước, rơi xuống trong vòng, đứng chấp tay, nhìn quét mọi người: “Ai dám tới trước?” Thần thái ngạo nghễ.

Thanh âm Khương Đằng vừa dứt, cả một mảnh sân rộng im lặng như tờ.

“Ta tới!” Lúc này, có một tài tử tương đối mập mạp phi thân nhảy, rơi xuống trong vòng. Trong nháy mắt ánh sáng toàn thân chớp động, phía sau Vũ hồn gọi ra là một con béo đỏ đỏ hình dạng tựa như Sa La thú Vũ hồn sinh đến hai cái mềm nằm úp sấp râu, cực kỳ khả ái.

Thấy vậy, không ít tân sinh bật cười.

Hoàng Tiểu Long cũng lắc đầu cười. Dáng dấp người Vũ hồn này cũng quá trâu chọc. Mấy ngày hôm trước tại Đồ Thư Quán, Hoàng Tiểu Long đã xem qua các chủng loại Vũ hồn và nhận ra Vũ hồn mập mạp này là Vũ hồn thập cấp nhất lưu, gọi là Thổ Long. Thổ Long cũng không phải là Long Tộc chân chính, chỉ có một nửa Long Tộc huyết mạch còn một nửa á Long Tộc.

Mập mạp gọi ra Vũ hồn, vọt tới trước người Khương Đằng, đánh ra một quyền, sức mạnh dĩ nhiên không nhỏ.

Hoàng Tiểu Long nhận ra, mập mạp này đã đạt được Tam giai Trung kỳ.

Cho dù, mập mạp đã đạt được Tam giai Trung kỳ nhưng so sánh với Tứ giai Khương Đằng thì còn kém nhiều. Khương Đằng nhìn công kích mập mạp, tay trái vừa nhắc, thả ra Đấu Khí, bỗng nhiên một quyền nghênh đón.

“Ầm!” Đột nhiên một âm thanh nho nhỏ vang dội. Mập mạp kia bị Đấu khí của Khương Đằng kích tới, thân thể lui về phía sau không ngớt, lùi đến sát biên giới vòng sáng.

Khương Đằng đứng tại chỗ, giơ tay lên trên không, một chưởng vỗ ra. Mập mạp kia liền bị quét bay ra vòng sáng.

Vũ hồn cấp mười nhất lưu, Tam giai Trung kỳ mập mạp thua!

Trước sau, gần ba hô hấp!

Mọi người thấy vậy, lại không khỏi bàn tán.

Tiếp tục lại có sáu tân sinh tiến lên, đều bị thua hoàn toàn. Lâu nhất là người có thể kiên trì bốn hô hấp, mà nhanh nhất chỉ là một hô hấp.

Sau khi đánh bại bảy người, toàn thân Khương Đằng đột nhiên cúi xuống, không ngừng lóe ra một chút quang minh, ban đầu là bởi vì bảy cuộc tỷ thí mà thần thái Khương Đằng có chút ẻo lả nay trở nên sáng lạng hơn.

“Cái này gọi là khôi phục Đấu khí?” Bốn phía một số học sinh cũ thấy, cả kinh thốt lên nói.

Khôi phục Đấu khí!

Sau khi Khương Đằng đột phá Tứ giai, Quang Minh Thánh Hô lộ xác, lại có bản mạng hồn kỹ dĩ nhiên là Đấu Khí khôi phục, cái bản mạng hồn kỹ này cũng quá biến thái một chút!

Từ phía xa, Hùng Sở cũng là kinh ngạc không thôi. Lúc này, hắn mới hiểu được lúc trước viện trưởng Tôn Chương vì sao nói Khương Đằng có thể đơn giản tiếp được gần trăm tân sinh khiêu chiến. Mỗi lần đánh bại một người, Khương Đằng chỉ cần một chút thời gian là có thể khôi phục Đấu khí đã tổn hao lúc trước. Cho dù nhiều tân sinh nữa tiến đến, hắn cũng có thể đánh bại dễ dàng!

Hai mắt Hùng Sở sáng lên.

Tôn Chương về mặt hài lòng nhìn hình dáng Khương Đằng, cười nói: “Học viện chúng ta thành lập hơn một trăm năm, trong Hoàng Thành Chi Chiến Đoạn Nhận đế quốc chưa từng có đệ tử nào có thể tiến vào top một trăm. Hiện tại, tiểu tử Khương Đằng này xuất hiện cho chúng ta mong muốn. Chúng ta phải kiệt lực bồi dưỡng, hai mươi năm sau, Khương Đằng tuyệt đối là tài năng ở Hoàng Thành Chi Chiến có thể tiến nhập top ba mươi!”

Hùng Sở vui vẻ cười nói: “Hai mươi năm sau, Khương Đăng nếu có thể tiến nhập top ba mươi tại Hoàng Thành Chi Chiến thì Tinh Không học viện chúng ta trăm năm vinh quang. Đến lúc đó Tinh Không học viện chúng ta có thể đạt được Đoạn Nhận đế quốc do Đoạn Nhận Đại Đế cực đại ban cho!”

Tôn Chương gật đầu, vẻ mặt tươi cười.

Mà lúc này, Hoàng Tiểu Long đứng ở trong đám người tân sinh, nhìn thấy bảy người liên tiếp bị đánh bại. Khương Đăng càng hăng hái, hắn cũng không có nóng lòng xuất thủ.

Ngay sau khi Khương Đăng đánh bại bảy người, Lý Lộ đứng ở bên cạnh Hoàng Tiểu Long, đột nhiên bay vọt lên, roi xuống vòng sáng bên trong.

Khương Đăng thấy Lý Lộ tiến lên khiêu chiến, không khỏi cười nhạt. Hắn biết nữ nhân này có quan hệ rất tốt cùng tên phế vật Hoàng Tiểu Long mang theo thư đề cử đến đây báo danh kia.

Hắn hết nhìn Hoàng Tiểu Long ở phía xa, lại quay đầu sang hướng Lý Lộ, ánh mắt chợt lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Bốn hô hấp?

Khương Đăng nhìn Lý Lộ, lạnh lùng nói: “Chẳng có ý nghĩa gì cả, con người của ta từ trước đến nay vô cùng ghét những phế vật chỉ biết ý lại thế lực của gia tộc. Hơn nữa cũng vô cùng ghét phải đứng chung một chỗ với đám phế vật ấy. Lát nữa ta sẽ không hạ thủ lưu tình, ngươi có muốn trách thì trách đám phế vật kia!” Nói xong thì hắn chỉ một cái vào Hoàng Tiểu Long.

Ý của Khương Đăng không cần nói cũng biết, mọi người không khỏi nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, một số người vốn đang đứng bên cạnh Hoàng Tiểu Long cũng bất giác không khỏi thối lui về phía sau vài bước, kéo dài khoảng cách với Hoàng Tiểu Long, miễn đừng để cho Khương Đăng hiểu lầm, lại bị chịu vạ lây.

Khương Đăng thấy thế, sắc mặt thỏa mãn, sau đó quay đầu lại, bỗng nhiên vỗ một chương về phía Lý Lộ.

“Hô Diễm Chương!”

Một chương ẩn mang theo quang minh hô diễm trong nháy mắt hướng đến phía ngực Lý Lộ bỏ đến, Đấu khí Tứ giai hoàn toàn thả ra, lúc này so sánh với lúc trước thì khí thế của Khương Đăng đã tăng lên gấp đôi.

Mọi người đều thất kinh, ai nấy đều giật mình về thực lực Khương Đăng, và cũng đồng thời có chút giật mình Khương Đăng dĩ nhiên lại thi triển ra Huyền phẩm cao cấp Đấu kỹ Hô Diễm Chương đối với Lý Lộ! Trước kia Khương Đăng đánh bại bảy người, nhưng một mực không có thi triển Hô Diễm Chương, thế nhưng hiện tại thi triển đối với Lý Lộ, có thể thấy được hạn ý Khương Đăng đối Hoàng Tiểu Long.

Mọi người không khỏi lắc đầu, vẻ mặt thương hại nhìn Lý Lộ, một chương này nếu trúng, Lý Lộ trọng thương, ít nhất cũng phải nằm dưỡng thương trên giường đôi ba tháng.

Bởi vì một tên phế vật mà vô tình bị liên lụy, cái này cũng không quá may rồi!

Hùng Mỹ Kỳ nhìn Khương Đăng một chương hô diễm liền muốn đánh tới ngực Lý Lộ, nhướng mày, thế nhưng cuối cùng vẫn không xuất thủ ngăn cản.

Ánh mắt Lý Lộ không khỏi tỏ vẻ kinh hoàng, vừa đột phá thực lực Tam giai, nhưng cũng cần bản tránh không khỏi một công kích Đấu kỹ Hô Diễm Chương Huyền phẩm cao cấp của Khương Đăng này.

Ngay lúc mọi người cho rằng Lý Lộ sẽ bị một chương của Khương Đăng vỗ bay, đột nhiên, một bóng người lóe lên, tiếp theo đó ôm Lý Lộ một cái, thân hình hai người vừa chuyển, dĩ nhiên khó khăn lắm mới tránh thoát được công kích của Khương Đăng.

Thấy chương lực của Khương Đăng thất bại, mọi người ăn cả kinh, ai nấy đều cảm thấy ngoài ý muốn, sau đó nhìn sang, chỉ thấy thân ảnh vừa ôm lấy Lý Lộ né tránh công kích của Khương Đăng lại chính là người mà Khương Đăng vừa gọi là phế vật - Hoàng Tiểu Long!

Lúc này cả Hùng Mỹ Kỳ cũng đều thấy có chút ngoài ý muốn.

Hoàng Tiểu Long không để ý đến ánh mắt mọi người, nhìn Lý Lộ đang ở trong vòng tay của mình, cất tiếng hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Lý Lộ vốn đang vô cùng hoảng sợ giờ đã dần bình tĩnh lại, hai cái má kúm lộ ra: "Tiểu Long, ta không sao!"

"Ngươi đi xuống trước, ta đến kia một lát." Hoàng Tiểu Long nói.

“Mày!”

Ngô Kiên kinh ngạc khinh hoàng hốt hoảng lùi lại. Đến tận bây giờ gã vẫn khó mà tin được Trần Văn lại chết trong tay đứa trẻ mười tuổi này.

Trần Văn cũng giống gã, là lục giai hậu kỳ đỉnh phong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Trở lại vương thành

“Mày là ai?”

Ngô Kiên kinh hoàng nhìn Hoàng Tiểu Long đang không ngừng bước tới gần.

“Tao là ai không quan trọng!”

Hoàng Tiểu Long vẫn bình tĩnh lạnh lùng bước lại gần đối phương. Đối với hắn, quả thực hắn là ai không hề quan trọng, bởi vì sau này hai người này sẽ không thể xuất hiện lần nữa.

Nghe ra sát ý trong lời nói của hắn, Ngô Kiên xoay người lại, thân hình xoay tròn như ốc xoay, chạy tới thông đạo dưới lòng đất.

Nhưng khi gã vừa dừng lại, đột nhiên bị một bóng người che trước mặt, một đạo kinh khí sắc bén ào tới. Gã sợ hãi hoảng hồn lùi lại.

Lùi về vị trí cũ, gã nhìn lại, là con khi nhô kia!

Phệ Linh Tử Hầu ép đối phương về chỗ cũ, nhếch miệng kêu chí chóe. Hoàng Tiểu Long cười thầm. Gã đệ tử Cửu Phụng Cốc này không nghe được con khi nói gì nhưng hắn thì hiểu. Tiểu gia hào này đang mắng, mày muốn trốn thì phải hỏi qua ý hầu tra của hầu gia đã.

Tuy không hiểu Phệ Linh Tử Hầu nói gì, nhưng Ngô Kiên nhìn ra được vẻ giễu cợt trong mắt nó, nổi giận, đầu khí toàn thân dâng lên gọi ra một Vũ hồn.

Hoàng Tiểu Long cực kỳ ngạc nhiên, Vũ hồn của gã là một con yêu thú giống con cóc, chỉ khác là có thêm một cái đuôi dài đằng sau.

“Đây là Vũ hồn gì?”

Tuy Hoàng Tiểu Long đã xem không ít thư tịch có liên quan đến Vũ hồn trong Đồ Thư Quán của học viện Tinh Không, nhưng cũng không nhận ra được Vũ hồn này là thứ gì. Nhưng trong thế giới Vũ hồn có tới ngàn kỷ trăm trạng Vũ hồn, cũng không ít Vũ hồn biến dị, cho dù là cường giả Thánh vực sống cả ngàn năm cũng chưa chắc đã biết tất cả Vũ hồn.

Ngô Kiên gọi Vũ hồn ra, vùng trường kiếm tới Phệ Linh Tử Hầu.

“Nhất lạc trường hà!”

Kiểm khí tung hoành không ngừng lần tới, nhìn thì nhu hòa, nhưng lại ẩn chứa sát khí vô tận.

Phệ Linh Tử Hầu thấy vậy chỉ nhếch miệng cười, không lùi mà tiến, phi thân lên, hai móng bật ra, ánh trảo sắc lẹm, tầng tầng lớp lớp, không khí bị xé toang.

Hoàng Tiểu Long vẫn đứng đó, không ra tay. Hắn nhìn ra được gã đệ tử Cửu Phụng Cốc này còn chưa đột phá thất giai. Chỉ cần đối phương chưa đột phá thất giai, Phệ Linh Tử Hầu đối phó được.

Quả nhiên, không bao lâu sau, gã đệ tử Cửu Phụng Cốc bị Phệ Linh Tử Hầu chụp trúng ngực, không ngừng lùi lại, máu tươi ứa ra.

Ngô Kiên nhìn vết cào trước ngực, vừa sợ vừa giận.

"Đây là Vũ hồn gì?"

Phệ Linh Tử Hầu lại nhào lên.

“Súc sinh. Mày muốn chết!”

Ngô Kiên nổi giận vùng trường kiếm. Kiếm khí xoay tròn như vòng thái dương, không ngừng nở rộ quang mang, bức Phệ Linh Tử Hầu phải lùi lại. Thân hình gã lóc lên, muốn chạy trốn, nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn canh giữ một bên làm sao có thể để mặc cho gã chạy thoát. Hắn cũng lóc lên, chớp mắt đã

chặn trước mặt đối phương.

“Cút cho tao!”

Ngô Kiên nổi giận chém ra một kiếm.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn đối phương, Tu La Chi Dao cầm sẵn trong tay, lạnh lùng nói:

“Tu La Chi Lệ!”

Hắn phi thân lên, vung Tu La Chi Dao.

Trong cái nhìn đầy hoảng sợ của Ngô Kiên, vô số nhân mạng xuất hiện, hóa thành một màn mưa xối xả, tiếng sấm ầm ầm bao phủ khắp hai mươi trượng quanh cơ thể gã.

Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng đáp xuống, thu Tu La Chi Dao vào tay.

Mạng người không còn. Tiếng sấm cũng không còn.

Ngô Kiên ngã xuống. Khi ngã xuống, hai mắt vẫn mở trừng trừng kinh hoàng tuyệt vọng, toàn thân đầy lỗ máu như bị vô số giọt nước cực cứng rắn xuyên thủng. Có lẽ phải đến mấy trăm lỗ, cực kỳ đáng sợ.

Ngô Kiên nằm đó, trong cơ thể gã đột nhiên vọng ra tiếng tu la khóc, mãi sau mấy hơi thở tiếng Tu La Chi Lệ mới dần biến mất.

Hoàng Tiểu Long nhìn ánh mắt kinh hoàng tuyệt vọng của đối phương, lạnh lùng nói:

“Hương vị Thiết quả rất ngon, đáng tiếc, bọn mày đều không có cơ hội thưởng thức!”

Ngô Kiên ngừng giật.

Thực ra, cho dù hai người không giết Hoàng Tiểu Long, hắn cũng không định để họ đi.

Giống như họ đã nói, cái động này là một bí mật không thể để lộ ra ngoài.

Mặc dù được lực của một quả Thiết quả kém xa Dương quả trước kia Hoàng Tiểu Long đã ăn, nhưng đây là Thiết Thụ, là một cây Thiết Thụ sống mỗi năm kết ra được hơn trăm quả!

Gốc Thiết Thụ này là bảo bối sống, giá trị còn hơn Dương quả vô số lần!

Có cây Thiết Thụ này, hàng năm Hoàng Tiểu Long có thể tới ăn Thiết quả tu luyện một hai tháng. Quan trọng hơn là, có Thiết quả, cha mẹ hắn, Hoàng Bãng và Tô Yên có thể đột phá tiếp. Hơn nữa, Vũ hồn của muội muội hắn Hoàng Mẫn cũng đã bắt đầu thức tỉnh. Có Thiết quả này, nàng có thể có được cơ sở để tu luyện rất tốt.

Đệ đệ của hắn, Hoàng Tiểu Hải cũng vậy.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long dọn sạch hai thi thể. Hắn còn tìm được một ít kim tệ, đầu khí đan, còn một cuốn sách tên Bảo Giám từ thi thể của họ.

Hoàng Tiểu Long lật lật cuốn Bảo Giám xem lướt qua. Không phải thư tịch đầu kỹ, mà là một cuốn sách giới thiệu các loại kỳ trân linh dược trong thiên địa, chúng có thể mọc ở đâu, tác dụng như thế nào, vân vân.

Đương nhiên, trong sách cũng không chỉ rõ địa điểm các linh dược mà chỉ nói tới khả năng. Cụ thể thế nào, vẫn cần phải tự đi kiếm.

Sau khi xử lý sạch sẽ hai thi thể, Hoàng Tiểu Long không tiếp tục tu luyện trong hang động nữa, mà hái toàn bộ Thiết quả còn lại trên cây vào tu la gói, cùng Phệ Linh Tử Hâu rời động, tiếp tục đi sâu vào trong Ngân Nguyệt sâm lâm.

Lại hơn một tháng nữa trôi qua.

Trong một hồ nước của Ngân Nguyệt sâm lâm, trong làn nước xanh biêng biếc đến tươi cả mắt, một thằng nhóc đang trần truồng bơi bơi, chính là Hoàng Tiểu Long.

Tuy chỉ mới mười tuổi, nhưng thân thể Hoàng Tiểu Long đã khá là tráng kiện. Chỉ hơn bốn tháng, hắn đã cao lên không ít, hơn một thước rưỡi rồi.

Lúc này, trên mặt hồ bất ngờ toát ra một đầu khí, là Phệ Linh Tử Hâu. Tiểu gia hỏa này vừa xuất hiện đã kêu gào chi chít, vung vẩy hai tay, nước hồ tung tóe khắp nơi, nhắm thẳng Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cười ha hả, xoay người nhảy, tránh thoát, chém ra một chưởng.

Một người một khi chơi đùa trong hồ.

Nửa giờ sau, Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu mới rời hồ nước, mặc quần áo.

“Hon bốn tháng rồi, đến lúc về rồi!”

Hắn nghĩ vậy. Bây giờ về vương thành Lạc Thông vừa vặn có thể tham gia thi đấu hàng năm của các học viên.

Khổ tu hơn bốn tháng trong Ngân Nguyệt sâm lâm, hắn đã đạt được lục giai trung kỳ đỉnh phong, bất kỳ lúc nào cũng có thể đột phá hậu kỳ.

Ngay sau đó, hắn cùng Phệ Linh Tử Hầu chạy về vương thành Lạc Thông.

Hơn mười ngày sau, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Tử Hầu xuất hiện trước cửa lớn vương thành Lạc Thông. Nhìn bốn chữ “Vương thành Lạc Thông”, đột nhiên trong lòng hắn dâng lên một cảm xúc khó tả.

Vương thành Lạc Thông, ta về rồi!

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Tử Hầu vào trong vương thành.

Nhưng hắn không quay về phủ Thiên Huyền ngay mà tới thẳng học viện Tinh Không.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Chắc là bình thủ

Hoàng Tiểu Long tới học viện Tinh Không, vừa vào sân đã gặp Lý Lộ.

“Tiểu Long!”

Thấy Hoàng Tiểu Long từ xa, Lý Lộ đã kinh hỉ gọi lớn, chạy ào tới, giống như trước kia, ôm choàng lấy hắn. Giữa sân trường, thầy trò qua lại đều nhìn. Hoàng Tiểu Long cười gượng.

“Được rồi, mọi người đang nhìn đó!”

Hoàng Tiểu Long nói vậy Lý Lộ mới chịu buông tay.

Mấy tháng không gặp, Lý Lộ cũng cao lên không ít, khuôn mặt tươi cười lại càng thanh lệ, khi cười lộ lên, hai cái má lúm đồng tiền càng đáng yêu hơn, hai mắt lấp lánh, người liễu cong cong, vừa khả ái vừa nghịch ngợm.

Bị Hoàng Tiểu Long nhìn chằm chằm, Lý Lộ cười cười hai má đỏ hồng, hơi ngượng ngùng cúi đầu.

Một lát sau Lý Lộ mới ngẩng đầu hắn:

“Tiểu Long, ngày mai sẽ tổ chức thi đấu các lớp cùng năm, ngươi phải cẩn thận với Khương Đằng đó. Lần trước, sau khi bị người đánh bị thương nặng, hắn đã được Phó Viện trưởng chữa khỏi, lần này đã điên cuồng tu luyện suốt mấy tháng, đã đạt được tứ giai hậu kỳ đỉnh phong!”

Từ giai hậu kỳ đỉnh phong? Hoàng Tiểu Long hơi kinh ngạc.

Không ngờ tiểu tử kia cũng đạt được tứ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Đột nhiên, xa xa, Khương Đằng đang dẫn một đám người tiến tới.

Lý Lộ quay lại, thấy là Khương Đằng, nụ cười biến mất, trốn ra sau lưng Hoàng Tiểu Long, xem ra nàng khá sợ Khương Đằng.

Thấy phản ứng của Lý Lộ, Hoàng Tiểu Long nhướn mày.

Khương Đằng đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, nhìn Lý Lộ sau lưng hắn, khóe miệng nhếch lên cười nhạt, nói với hắn:

“Ta mới nghe nói ngươi về rồi, không ngờ là về thật. Ngày mai sẽ thi đấu các lớp cùng niên. Hoàng Tiểu Long, lần này ta sẽ khiến cho ngươi phải hối hận. Hối hận hoàn toàn!”

Gã chỉ Lý Lộ:

Hai người nhìn nhau cười khở.

Ban đầu hai người còn tưởng sẽ hòa, không ngờ mới chỉ chiêu đầu.

Khương Đăng, trước mặt Hoàng Tiểu Long, một chiêu liền bại!

Thảm bại!

Tôn Chương và Hùng Sở nhìn Hoàng Tiểu Long đầy phức tạp. Tiểu gia hỏa này khiến cho bọn họ kinh hỉ quá mà. Nhưng may mà trái tim của họ cũng khá khỏe.

“Hoàng Tiểu Long, tiểu gia hỏa nguoi, ra tay nặng quá!”

Tôn Chương cười ha hả.

Hoàng Tiểu Long chẳng thèm để ý:

“Nếu không có chuyện gì thì ta đi trước.”

Hắn xoay người rời đi.

Tôn Chương và Hùng Sở há hốc miệng, còn muốn nói gì đó với hắn, nhưng vẫn không biết nên nói gì cho phải, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn đưa Lý Lộ đi.

Tới khi không còn thấy bóng hắn nữa, cả hai lắc đầu cười.

Khi Hoàng Tiểu Long đi mất, trong một góc sân, Hùng Mỹ Kỳ mới chậm rãi đi tới, phức tạp nhìn theo hướng hắn đi.

Hùng Mỹ Kỳ cũng giống như hai người Tôn Chương và Hùng Sở, đều tới sân từ lâu.

Sau khi rời học viện, Hoàng Tiểu Long và Lý Lộ quay về phủ Thiên Huyền.

Trên đường đi, Lý Lộ đã hết khiếp sợ, hưng phấn kể với Hoàng Tiểu Long trong năm tháng này mình đã làm gì, và một vài chuyện thú vị xảy ra ở học viện.

Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Lộ đang hớn hơ lải nhải. Hắn thích nhìn hai cái má lúm của nàng.

Không bao lâu sau, họ đến phủ Thiên Huyền.

“Thiếu chủ, người về rồi!”

Phí Hưu mới từ phủ Thiên Huyền đi ra, thấy Hoàng Tiểu Long, mừng rỡ vội vàng tiến tới thi lễ.

Hoàng Tiểu Long bước tới, vỗ vỗ vai hắn ta, cười nói:

“Ta về rồi! Đi thôi, chúng ta vào trong rồi nói!”

Hoàng Tiểu Long vào phòng khách, ba người ngồi xuống.

Hắn hỏi Phí Hưu tình hình phủ Thiên Huyền mấy tháng nay. Phí Hưu trả lời đầu vào đó. Theo như hắn ta nói, năm tháng nay, hắn ta vẫn tới chợ nô lệ cẩn thận chọn mua người, bao gồm cả đám người Thú nhân Bắc Lực, hiện giờ trong phủ Thiên Huyền có tổng cộng sáu mươi tám nô bộc, sau khi được bồi dưỡng huấn luyện, ai nấy đều đã tu luyện La Hán quyền mà Hoàng Tiểu Long truyền thụ đạt được cơ sở nhất định.

Các nô bộ này được mua về đều có Đấu khí cơ sở, sau năm tháng được Phí Hưu huấn luyện, thi triển la hán quyền đối địch, ai yếu cũng so được với cao thủ ngũ giai, như thú nhân Bắc Lực cực kỳ khỏe thì còn có thể so với cao thủ lục giai.

Hoàng Tiểu Long nghe vậy thỏa mãn gật đầu.

Phí Hưu hơi chần chừ một chút mới lại kể:

“Thiếu chủ, ngày mai sẽ là kỳ thi đấu hàng năm của học viện! Thuộc hạ có nghe nói, lần này trong số các học viên năm nhất có người tên Lục Khải có thực lực mạnh nhất, một năm trước đã đạt được lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Hiện giờ chỉ sợ đã đột phá lên thất giai.”

“Lục Khải?”

Hoàng Tiểu Long nhướn mày. Thất giai?

Trước khi đột phá thập giai có hai bước ngoặt, một là tứ giai, một là thất giai. Một khi đột phá được thất giai, thực lực nghiêng trời lệch đất, lục giai hậu

kỳ đỉnh phong tuyệt đối không thể so sánh.

Nếu Lục Khải này đã đột phá được thất giai thật, thì ngày mai khi thi đấu hàng năm sẽ khá phiền phức.

“Đúng vậy, Tiểu Long, ta cũng thường nghe lão sư Hùng Mỹ kỳ nói về Lục Khải này. Ba năm trước y đã đạt được lục giai hậu kỳ, vẫn là đứng đầu năm nhất chúng ta. Ba năm nay, trong mỗi kỳ thi đấu hàng năm, chưa bao giờ y thua. Còn nữa, y còn là Vương tử Vương quốc Lạc Thông chúng ta!”

Lý Lộ tiếp lời.

“A, Vương tử Vương quốc Lạc Thông?”

Hoàng Tiểu Long khá bất ngờ.

“Vâng, thiếu chủ!”

Phí Hào đáp:

“Lục Khải này rất được Quốc vương Lạc Thông Lục Triết coi trọng. Thuộc hạ còn nghe nói, ngày mai khi các học viên thi đấu, Quốc vương Lạc Thông Lục Triết sẽ đích thân tới xem!”

“Quốc vương Lục Triết đích thân tới xem thi đấu?”

Hoàng Tiểu Long rất kinh ngạc. Xem ra quả thực Quốc vương Lục Triết rất coi trọng đứa nhi tử này, lại tự mình tới xem hắn thi đấu.

“Hơn nữa, nói ra thì Lục Khải này cũng có chút quan hệ với thiếu chủ. Năm tháng trước, thiếu chủ có đánh cược với Chung Nguyên kia, nếu thiếu chủ đứng đầu kỳ thi đấu hàng năm, Tôn Chương sẽ khai trừ gã. Mà Lục Khải này là nhi tử của Chung Vương phi!”

Nhi tử của Chung Vương phi!

Hoàng Tiểu Long bừng tỉnh.

Chung Vương phi cũng chính là tỷ tỷ của Chung Nguyên. Nói như vậy, Lục Khải kia là chất nam của Chung Nguyên. Chung Nguyên là cậu ruột của Lục Khải.

“Lục Khải!”

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm.

Thất giai sao? Xem ra kỳ thi đấu ngày mai khá hấp dẫn đây.

“Thiếu chủ, thực ra người không đứng đầu kỳ thi đấu hàng năm cũng không sao. Hiện giờ thiếu chủ mới mười tuổi, Lục Khải kia đã mười chín tuổi rồi!”

Phí Hào thấy Hoàng Tiểu Long trầm tư, cho rằng hắn đang lo lắng, nên an ủi.

Môn chủ thiên phú yêu nghiệt, thực lực cũng rất mạnh, nhưng Phí Hào nghĩ, với thực lực hiện giờ, Hoàng Tiểu Long muốn đánh bại cao thủ thất giai thì quá khó!

Nghe vậy, Hoàng Tiểu Long chỉ cười cười, khoát khoát tay, rồi hỏi Phí Hào tình hình tu luyện Lôi Thủy Quyết.

Phí Hào đều đáp cẩn thận.

“Chờ một lát, ta có cái này cho các ngươi.”

Một lát sau, sực nhớ ra, Hoàng Tiểu Long lấy mười quả Thiết quả ra.

“Đây là... Thiết quả!”

Phí Hào nhìn Thiết quả Hoàng Tiểu Long lấy ra mà cả kinh. Lý Lộ nghe vậy cũng mở tròn đôi mắt đẹp.

“Không sai, là Thiết quả!”

Hoàng Tiểu Long cười:

“Lần này tới Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, là do tiểu gia hòa Phệ Linh Tử Hào này tìm được!”

Phệ Linh Tử Hào bên cạnh kêu lên chói chói, hoa tay múa chân, hiển nhiên đang giải thích khoe khoang với Phí Hào và Lý Lộ. Hai người thấy nó đáng yêu, đều cười rộ lên.

Lý Lộ thấy Hoàng Tiểu Long rút được số bốn, hơi biến sắc.

“Tiểu Long, chờ chút, được không? Huynh ổn chứ?”

Lý Lộ lo lắng không biết nên mở miệng hỏi thế nào.

“Không có việc gì!”

Hoàng Tiểu Long cười đáp. Hắn biết Lý Lộ muốn nói cái gì.

Hắn nhìn Lý Lộ trấn an, rồi chậm rãi cùng Dương Minh Uy lên đài.

Trên đài, hai người đều đứng vững.

Dương Minh Uy rất trắng, tướng mạo khá anh tuấn, nhìn Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Hoàng Tiểu Long đứng không? Không ngờ đối thủ đầu tiên của ta là ngươi. Nghe nói hôm qua Khương Đằng đã đột phá ngũ giai cũng bị ngươi đánh cho một chương suốt bị phế! Nhưng bây giờ ngươi đã là đối thủ của ta. Ngươi nên chủ động nhận thua đi.”

“Vậy sao?”

Hoàng Tiểu Long vẫn thản nhiên, nhưng hắn nhận ra Dương Minh Uy này không có ý giễu cợt, là “tốt bụng” nên mới khuyên mình chủ động chịu thua.

“Ra tay đi!”

Hoàng Tiểu Long nhìn đối phương.

Dương Minh Uy ngẩn ra, lắc đầu:

“Xem ra ngươi vẫn chưa chịu từ bỏ ý định. Được thôi. Ta sẽ ra tay, ngươi phải cẩn thận!”

Y tán ra Đấu khí toàn thân, thân hình lóe lên một cái đã tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, đánh một quyền nhắm thẳng ngực hắn.

Hoàng Tiểu Long cũng đâm ra một La Hán Quyền đón đỡ.

“Ầm” một tiếng, Dương Minh Uy chấn động, lùi lại hai bước mới đứng vững.

Mọi người ngẩn ngơ.

“Ngươi... lục giai? Làm sao có thể?”

Dương Minh Uy nhìn Hoàng Tiểu Long mà không dám tin. Cánh tay phải vừa đối quyền với Hoàng Tiểu Long vẫn còn hơi run, tê dại đi.

Mọi người ngẩn ngơ, hít một hơi khí lạnh, rồi điên cuồng sôi trào.

“Hoàng Tiểu Long này, hắn lại đạt được lục giai đó! Mới có chừng ấy tuổi!”

“Ngay cả Dương Minh Uy cũng bị đẩy lui!”

“Quá yêu nghiệt. Quá kinh khủng!”

Ngay cả Quốc vương Lục Triết trên đài chủ tịch cùng đám lão sư Tôn Chương, Hùng Sở cũng đầy khiếp sợ. Không thể tin được. Đặc biệt là Tôn Chương và Hùng Sở, cả hai trọn tròn hai mắt, miệng há ra, vẻ mặt cực kỳ khoa trương.

Hôm qua trên sân trường, Hoàng Tiểu Long đánh bại Khương Đằng đã khiến cho hai người Tôn Chương và Hùng Sở khiếp sợ lắm rồi, nhưng bây giờ ngay trước mắt hai người, Hoàng Tiểu Long đã đạt được ngũ giai hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh phong. Bây giờ, ngay cả Dương Minh Uy là lục giai hậu kỳ cũng bị hắn đánh một quyền đẩy lui!

Đây là cái thứ gì?

Sau khi khiếp sợ, hai người Tôn Chương và Hùng Sở run rẩy toàn thân, kích động hết sức, thậm chí còn dâng lên xúc động muốn chạy tới ôm hôn Hoàng Tiểu Long.

Khi mọi người còn đang khiếp sợ, Hoàng Tiểu Long nhìn Dương Minh Uy, nói:

“Ngươi dùng toàn lực đi!”

Hắn nhìn ra được vừa rồi Dương Minh Uy không dùng toàn lực. Nếu không mình cũng sẽ không thể dễ dàng đẩy lui như thế được.

Dương Minh Uy nhìn Hoàng Tiểu Long, hoàn toàn không còn sự khinh thị vừa rồi, mà thay thế bằng sự ngượng ngùng. Một kích vừa rồi, y đã biết Hoàng Tiểu Long hoàn toàn có đủ thực lực làm đối thủ của mình.

“Tốt lắm. Ta thu lại lời vừa nói lúc nãy. Ngươi có tư cách làm đối thủ của ta. Hoàng Tiểu Long, ta sẽ dốc hết sức đánh với ngươi một trận. Ta cũng hy vọng ngươi có thể dốc sức đánh với ta một trận!”

Dứt lời, toàn thân Dương Minh Uy sáng rực lên, đằng sau hiện ra một người khổng lồ mặc chiến giáp vàng ròng đang ngồi.

Đây là Vũ hồn của Dương Minh Uy.

Là một người!

Chính xác ra là chủng Thượng Cổ!

Vũ hồn của Dương Minh Uy là Vũ hồn chủng tộc Thượng Cổ tên Bất Động Minh Vương. Tương truyền, ở thời thượng cổ, có không ít chủng tộc bị thần tộc vớt bỏ, Bất Động Minh Vương là một trong số đó.

Vũ hồn chủng tộc cũng là một trong số các loại Vũ hồn, hơn nữa, còn là Vũ hồn cao cấp.

Như Bất Động Minh Vương của Dương Minh Uy, là Vũ hồn thập cấp nhất lưu.

Đương nhiên, mười bốn lớp năm nhất, mỗi người đứng đầu đều có Vũ hồn thập cấp nhất lưu hoặc ngoài nhất lưu. Nếu không có thiên phú cũng sẽ không được đứng đầu lớp.

Dương Minh Uy gọi ra Vũ hồn Bất Động Minh vương, đột nhiên sau lưng xuất hiện một vòng tròn vàng, thân hình lóe lên, lại đâm Hoàng Tiểu Long một quyền.

Hoàng Tiểu Long cũng đâm ra một quyền đón đỡ. Hai quyền chọi nhau.

Đấu khí kích động, khí lưu cuộn cuộn.

Lần này, Dương Minh Uy vẫn bị Hoàng Tiểu Long đẩy lùi vài bước.

Mọi người thấy thế lại càng thất kinh.

Có Vũ hồn Bất Động Minh Vương, gọi ra Bất Động Minh Vương rồi, cho dù là sức mạnh hay phòng ngự bản thân đều sẽ mạnh hơn cao thủ cùng giai một nửa, nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn có thể đẩy lui Dương Minh Uy. Chẳng phải có nghĩa là sức mạnh của bản thân Hoàng Tiểu Long còn mạnh hơn Dương Minh Uy? Hơn nữa, Hoàng Tiểu Long còn chưa gọi Vũ hồn ra đó!

Hoàng Tiểu Long lại dùng một quyền đẩy lui Dương Minh Uy lần thứ hai, thân hình lóang một cái đã xuất hiện trước mặt đối phương, in một Miên Chương vào ngực y.

“Bất Động Minh Vương kim quyền!”

Ngay trong tích tắc Hoàng Tiểu Long chạm vào ngực mình, hai mắt Dương Minh Uy lóe ánh vàng, vòng vàng sau lưng sáng rực lên, vây quanh toàn thân y không ngừng xoay tròn thành một vòng tròn phòng ngự. Chương của Hoàng Tiểu Long đánh trúng cái vòng như đánh phải vách sắt!

“Ngươi không phá nổi phòng ngự của ta đâu!”

Dương Minh Uy nhìn Hoàng Tiểu Long nói:

“Chỉ có thất giai mới có thể phá được Bất Động Minh Vương kim quyền của ta.

Bất Động Minh Vương kim quyền!

Đây cũng là Hồn kỹ bản mạng của Vũ hồn Dương Minh Uy sau khi lột xác.

Dương Minh Uy thi triển Bất Động Minh Vương kim quyền, thực lực hiện giờ của y chỉ có thất giai mới có thể phá được phòng ngự này.

“Không phá nổi?”

Hoàng Tiểu Long vẫn nhàn nhạt hỏi, lại trả lời:

“Chưa chắc!”

Dứt lời, bàn tay ấn trước ngực Dương Minh Uy đột nhiên nhấn một cái, một lực lượng âm nhu kinh khủng xuyên thấu qua Bất Động Minh Vương kim

quyển, tràn vào trong cơ thể Dương Minh Uy.

Dương Minh Uy trợn trừng hai mắt, thân thể chấn động, lại liên tiếp lùi lại đằng sau, tới sát biên giới đài đấu mới ổn định lại được, khóe miệng rỉ máu.

Mọi người trên đài nhìn thấy đều ồ lên.

“Đây là Đấu kỹ gì? Lại có thể phá được Bất Động Minh Vương kim quyển của ta!”

Dương Minh Uy không thể tin nổi.

Đây cũng là điều đáng sợ của Miên Chương, dù có cách qua hai lớp tường, nhưng cường lực của Miên Chương vẫn có thể đánh bay đối phương, mà bức tường vẫn không sứt mẻ.

Hoàng Tiểu Long không trả lời, chỉ nhảy tới trước mặt đối phương một lần nữa. Dương Minh Uy thất kinh đang định tránh né thì bị hấn vỗ cho một chương, bay ngược ra đằng sau, rơi xuống võ đài.

Dương Minh Uy bại!

Mọi người thấy Dương Minh Uy rơi xuống võ đài thật lâu vẫn không có phản ứng gì, một lát sau mới ồ lên. Dương Minh Uy thua rồi! Hơn nữa, Hoàng Tiểu Long lại thắng một cách cực kỳ dễ dàng, còn chưa thèm gọi cả Vũ hồn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Không cam lòng chịu thua

Dương Minh Uy nằm dưới võ đài thật lâu vẫn không nhúc nhích, cũng nghe được hết mọi người đang ồ lên, kinh ngạc nhìn Bất Động Minh Vương kim quyển trên người.

Trước mặt Hoàng Tiểu Long, Bất Động Minh Vương kim quyển mà y cực kỳ tự tin không có một tí tác dụng nào.

Đến bây giờ y vẫn chưa thể chấp nhận sự thật này.

Sắc mặt Dương Minh Uy tối đen lại.

“Trận này, Hoàng Tiểu Long thắng!”

Tới khi lão sư trọng tài tuyên bố kết quả, Dương Minh Uy mới hồi tỉnh lại, phức tạp nhìn Hoàng Tiểu Long, nói:

“Ta nhận ta thua. Nhưng trong kỳ thi đấu cấp khối năm sau nhất định ta sẽ đánh bại ngươi!”

“Năm sau??

Hoàng Tiểu Long thản nhiên hỏi lại, rồi lắc đầu.

Năm sau, với tốc độ tu luyện của hắn, chắc chắn có thể đột phá thất giai, sẽ được lên lớp hai, cho nên kỳ thi năm sau Dương Minh Uy vẫn đang ở năm nhất sẽ không có cơ hội giao thủ với Hoàng Tiểu Long.

Nhưng Dương Minh Uy thấy hắn lắc đầu lại hiểu lầm ý hắn, cho rằng hắn không thèm nhận sự khiêu chiến của mình.

“Hoàng Tiểu Long, ngươi có ý gì?”

Dương Minh Uy nổi giận.

Hoàng Tiểu Long xoay người rời võ đài:

“Nếu năm sau ngươi lên lớp hai hãy nói tiếp!”

Dương Minh Uy ngẩn ra, ngơ ngác nhìn theo bóng lưng Hoàng Tiểu Long.

Năm sau, lên lớp hai?

Hoàng Tiểu Long nói cái gì thế? Dương Minh Uy trợn trừng hai mắt.

Sau cùng, Lục Khải lên tiếng phá vỡ sự im lặng:

“Nhưng, người cũng biết đó, người sẽ không thể thắng được ta. Cho nên, người nhận thua đi!”

Hoàng Tiểu Long bình tĩnh nói:

“Vừa rồi Dương Minh Uy cũng bảo ta chịu thua!”

Nhưng, kết quả, Dương Minh Uy thảm bại.

Lục Khải hiểu được về sau Hoàng Tiểu Long không nói, cũng không nổi giận, chỉ cười cười:

“Nhưng ta không phải Dương Minh Uy!”

Khí thể toàn thân tản ra, mạnh gấp mấy lần hai người Dương Minh Uy và Trần Cường trước đó, bao phủ tứ phương.

“Thất bại! Quả nhiên Lục Khải Vương tử đã đột phá Thất giai!”

“Với thực lực thất giai của Lục Khải Vương tử, ngôi đầu khối năm nhất không trượt đi đâu được rồi. Đánh chết ta cũng không tin Hoàng Tiểu Long có thể thắng được Lục Khải Vương tử!”

“Nếu là ta, thấy thực lực thất giai của Lục Khải Vương tử đã chủ động chịu thua rồi! Hoàng Tiểu Long này lại vẫn dám đứng trên đài, quả thực không biết tự lượng sức mình. Chết vì sĩ diện. Còn cố chống đỡ!”

Dưới đài lại xôn xao bàn tán.

Nghe hết mọi lời châm chọc khiêu khích xung quanh, Hoàng Tiểu Long vẫn lãnh đạm nhìn đối phương thả ra Đấu khí. Thất giai? Nhưng hắn cũng đã dự liệu được, cho nên cũng không bất ngờ gì cả.

“Thế nào, còn muốn đánh không?”

Lục Khải nhìn Hoàng Tiểu Long.

“Ra tay đi!”

Hoàng Tiểu Long bình tĩnh chậm rãi nói.

Lục Khải ngăn ra. Đã biết thực lực thất giai của mình rồi Hoàng Tiểu Long này vẫn dám khiêu chiến sao? Đúng là Hoàng Tiểu Long rất mạnh, nhưng y và tất cả mọi người đều nhìn ra được Đấu khí của hắn chỉ là lục giai trung kỳ đỉnh phong.

Thất giai là một bước ngoặt. Cường giả lục giai có mạnh cỡ mấy cũng không thắng được thất giai. Đây là sự thật được cả thế giới Vũ hồn công nhận.

Lẽ nào Hoàng Tiểu Long cho rằng với thực lực lục giai trung kỳ đỉnh phong của mình, hắn có thể đánh tan sự thật được cả thế giới Vũ hồn này công nhận sao?

Lục Khải chăm chú nhìn Hoàng Tiểu Long, một lát sau gật đầu nói:

“Người đã không cam lòng chịu thua, ta sẽ tự mình ra tay.”

Y gọi Vũ hồn ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Gọi vũ hồn của người ra đi

Từng ánh kim quang từ cơ thể Lục Khải phun ra, một hư ảnh thật lớn xuất hiện trên cơ thể y.

Một con yêu thú lớn, vừa giống ung, vừa giống phượng, lại vừa giống rồng xuất hiện trước mặt mọi người. Một cỗ khí tức cường hãn uy áp như một con lốc ào ra.

“Thiên Bằng!”

“Vũ hồn của Lục Khải Vương tử lại là Thiên Bằng! Vũ hồn của Quốc vương đời thứ nhất của Vương quốc Lạc Thông chúng ta chính là Thiên Bằng!”

Mọi người xung quanh nhìn Vũ hồn Lục Khải gọi ra đều khiếp hãi.

Hoàng Tiểu Long cũng hơi bất ngờ.

Thiên Bằng là một trong vài loại Vũ hồn cực mạnh của thập cấp nhất lưu.

Tương truyền, Thiên Bằng chính là đời sau của thiên long thời viễn cổ, có huyết mạch của thiên long viễn cổ. Hơn nữa, theo như Hoàng Tiểu Long thấy, Vũ hồn Thiên Bằng của Lục Khải có hơi khác Vũ hồn Thiên Bằng trong truyền thuyết!

Tương truyền, Vũ hồn Thiên Bằng chỉ có hai cánh, nhưng Vũ hồn của Lục Khải có tới bốn cánh. Hơn nữa trên bốn cánh còn hơi phát ra ánh sáng vàng. Cánh của Vũ hồn Thiên Bằng không có phát sáng.

Biến dị!

Hoàng Tiểu Long chợt lóe lên.

Vũ hồn Thiên Bằng của Lục Khải là Vũ hồn biến dị. Thiên Bằng đã là Vũ hồn thập cấp nhất lưu, lại còn biến dị, vậy rất có thể là một siêu cấp Vũ hồn cấp mười một!

Không ngờ Vũ hồn của Lục Khải lại là một Thiên Bằng biến dị.

Lục Khải gọi Vũ hồn ra, khí thế toàn thân thay đổi, không khí quanh người y vận chuyển kêu lên ù ù. Bốn phía quanh Lục Khải không ngừng xuất hiện các đường vân xanh. Gió thường không có màu, nhưng giờ nó lại có màu xanh.

Gió màu xanh!

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long đanh lại. Hắn biết, đòn tấn công sắp tới của Lục Khải sẽ là sấm chớp mưa bão.

“Hoàng Tiểu Long, nếu ngươi có thể tiếp được một đòn của ta, ngươi sẽ có tư cách cùng ta tranh ngôi đệ nhất. Nếu một đòn này ngươi cũng không đón được, vậy ngươi còn không có tư cách tranh ngôi đệ nhất với ta!”

Lục Khải nhàn nhạt nói, cùng lúc thân hình lóe lên, không thấy đâu nữa.

Nhanh quá!

Đây là suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu Hoàng Tiểu Long và mọi người xung quanh.

Quả thực, tốc độ của Lục Khải đã nhanh tới cực điểm, trong không gian chỉ còn loang loáng một cái bóng màu xanh. Nhưng ngay khi y đâm Hoàng Tiểu Long một cái, thân hình Hoàng Tiểu Long cũng lóe lên, rạch một đường trên đài, để lại mười cái bóng “Hoàng Tiểu Long” trên đài. Lục Khải đâm trúng cái bóng lập tức biến mất.

“Sao?”

Một đám tràn đầy tự tin lại thất bại, Lục Khải ngẩn ra.

Y đã là cường giả thất giai, lại gọi ra Vũ hồn, tuy còn chưa hồn hóa nhưng tốc độ đã nhanh hơn cường giả thất giai bình thường rất nhiều. Nhưng Hoàng Tiểu Long lại tránh thoát.

“Lục Khải Vương tử lại thất bại kìa!”

“Vừa rồi Hoàng Tiểu Long dùng thân pháp gì vậy? Chẳng lẽ là hồn kỹ bổn mạng của hắn?”

Ngay cả Quốc vương Lục Triết, Nguyên soái Hạo Thiên, Viện trưởng Tôn Chương và đám lão sư Hùng Sở trên đài chủ tịch cũng cả kinh, cực kỳ bất ngờ. Vừa rồi, để tránh được đòn của Lục Khải, tốc độ của Hoàng Tiểu Long không hề chậm hơn đối thủ.

Không sai, vừa rồi Hoàng Tiểu Long đã thi triển Hồn kỹ bổn mạng của mình - Tật ảnh tùy hình!

Khi hắn vừa đột phá tứ giai, Vũ hồn lột xác, Hồn kỹ bổn mạng Tật ảnh tùy hình chỉ có thể tăng tốc độ của hắn lên một phần ba. Nhưng bây giờ hắn đã là lục giai hậu kỳ đỉnh phong, tốc độ tăng thêm hai phần ba, có thể so được với Lục Khải.

Thấy đòn tấn công này thất bại, Lục Khải cũng rất bất ngờ, không tấn công nữa mà đứng đó nhìn Hoàng Tiểu Long.

“Không tệ. Ngươi còn mạnh hơn ta tưởng một chút đó. Ngươi đã có thể tránh thoát được đòn vừa rồi của ta, vậy ngươi có tư cách tranh ngôi đệ nhất với ta!”

Dừng một lát, y lại nói tiếp:

“Đây là Thần Long từ thời viễn cổ!”

“Thần Long từ thời viễn cổ, là long tộc hàng thật giá thật đấy! Hơn nữa, còn là hắc long, là long tộc xếp thứ nhất!”

Đột nhiên, một vị lão sư dưới đài run run nói.

Thần Long từ thời viễn cổ!

Viễn cổ thần long!

Long tộc hàng đầu – Hắc Long!

Cả đại điện nổ ầm ầm, tất cả mọi người đều ồ lên thật lớn. Tất cả đều kích động, hưng phấn, kính nể nhìn Vũ hồn chỉ có trong truyền thuyết đang ở ngay trước mắt. Đường như người có được Vũ hồn Hắc Long không phải Hoàng Tiểu Long mà là chính bọn họ!

Viễn cổ Thần Long, cho dù là phong long yếu nhất cũng là Vũ hồn phổ thông cấp mười hai. Mà Hắc Long, là long tộc hàng đầu trong tộc Viễn Cổ Thần Long, là cấp mười hai đỉnh cấp!

Đứng đầu của cấp mười hai đó!

Trên đài chủ tịch, hai người Tôn Chương, Hùng Sở đều kích động đứng dậy, toàn thân run lên.

“Là Viễn cổ Thần Long, Hắc Long!”

Tôn Chương nói năng lộn xộn:

“Là đứng đầu cấp mười hai. Đứng đầu cấp mười hai!”

Đứng đầu cấp mười hai, chứ không phải đứng đầu cấp mười một.

Vũ hồn đứng đầu cấp mười một đã đáng sợ lắm rồi, vậy đứng đầu cấp mười hai là khái niệm gì? Nghĩ tới thành tựu sau này Hoàng Tiểu Long có thể đạt được, toàn thân Hùng Sở run rẩy như vừa ăn phải trăm cân ớt.

Trong hơn một ngàn năm lịch sử Đế quốc Đoạn Nhận, thiên phú của Hoàng Tiểu Long tuyệt đối có thể xếp trong hàng mười người đứng đầu.

Hơn nữa, đám người Hùng Sở đều nhìn ra được, Vũ hồn Hắc Long của Hoàng Tiểu Long cũng là loài biến dị.

Mọi người đều khiếp sợ, hưng phấn, trừ hai người, Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hào.

“Môn chủ có thể triệu hoán từng Vũ hồn sao?”

Hai người ngơ ngác nhìn Hắc Long sau lưng Hoàng Tiểu Long. Cả hai đều biết Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn song sinh, ngoài Hắc Long, còn có một con Lam Long còn mạnh hơn.

Hai người kín đáo liếc nhìn nhau.

Bởi vì hôm qua Hoàng Tiểu Long mới từ Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện về, còn chưa nói chuyện mình có thể triệu hoán một trong hai Vũ hồn cho hai người, nên bây giờ cả hai mới biết.

Trên đài, Lục Khải khiếp sợ một lúc lâu cuối cùng đã giật mình tỉnh lại, nhìn Hoàng Tiểu Long đầy phức tạp. Thậm chí, trong lòng y còn dâng lên cảm xúc đố kỵ nồng đậm với đối phương.

Đố kỵ là thiên tính của mọi người.

“Không ngờ Vũ hồn của ngươi lại là Viễn Cổ Thần Long, Hắc Long!”

Lục Khải cố đè nén lòng đố kỵ xuống, chậm rãi nói:

“Nhưng dù vậy cũng không thể thay đổi kết cục bại trận của ngươi! Tiếp theo ngươi phải cẩn thận đấy. Ta sẽ thi triển Đấu kỹ khó nhất gần đây ta mới khổ luyện thành công, Bách Đao Trảm!”

Dứt lời, Lục Khải chậm rãi rút bội đao nãy giờ vẫn cất kỹ ra. Bội đao vừa rời vỏ, một tiếng “ông” thanh thúy vang lên.

Bội đao rời vỏ, trên thân đao lóe sáng lạnh lẽo. Trên thân đao khắc một con hung thú hai mắt đỏ như máu, răng nanh thật dài, nhìn thôi đã sợ.

Đây là bảo đao truyền thừa của Vương thất Lạc Thông, Thí Thần Đao!

Lục Khải chậm rãi giờ Thí Thần Dao lên. Hai tay cầm đao, xông lên chém tới Hoàng Tiểu Long.

“Bách đao trăm!”

Bách đao trăm, đầu kỹ địa phẩm cấp thấp.

Không gian quán lại, ánh đao chói mắt, chừng một trăm lưỡi đao như hồng thủy ầm ầm xông thẳng tới Hoàng Tiểu Long, bao kín toàn thân hắn.

Mọi người đều ngừng thở.

Mặc kệ tất cả mọi người đều dồn ánh mắt vào mình, chẳng biết từ khi nào trong tay Hoàng Tiểu Long đã cầm hai thanh đao không dài không ngắn lạnh ngắt. Hắn vung tay lên, lạnh lùng nói:

“Địa ngục chi phong!”

Mấy trăm lưỡi đao đột nhiên xuất hiện. Không gian quán tròn lại thành hai con ốc, không ngừng xoay tròn. Có một âm thanh như tiếng khóc từ sâu dưới địa ngục vọng vào tai mọi người, tiến nhập vào suy nghĩ, vào sâu trong linh hồn từng người.

“Keng keng keng”. Địa ngục chi phong không ngừng xoay tròn, cắn nát toàn bộ bách đao trăm của Lục Khải, tiện đà cuốn tới Lục Khải.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thi đấu trong học viện kết thúc

Lục Khải hoảng sợ nhìn hai luồng gió địa ngục đang cuốn tới mình. Tiếng nước nổ của nó khiến cho y sợ hãi.

Mặc dù kinh hãi nhưng Lục Khải vẫn hoảng hốt kịp mở rộng bốn cánh chim sau lưng. Cánh chim vừa mở ra, một luồng gió màu xanh cuốn lên.

Nhưng đã chậm.

Hai luồng gió địa ngục cuốn tới, chớp mắt đã nuốt gọn con gió xanh kia.

Ầm!

Ánh sáng xanh tối đi, tốc độ chậm lại, dần dần lộ ra ánh mắt kinh hoàng của Lục Khải.

Cuối cùng, ánh sáng màu xanh biến mất, Địa ngục chi phong cuốn theo tất cả. Lục Khải liên tục lùi lại đằng sau, tới khi sát biên giới sân đấu, Địa ngục chi phong cuốn tới sát trước ngực y rồi biến mất.

Nhìn Địa ngục chi phong biến mất, Lục Khải cảm thấy sau lưng mình mát lạnh, y phục đã thấm đẫm mồ hôi.

Vừa rồi, y đã cảm nhận được hơi thở của cái chết.

Cái chết gần y đến như thế!

Lục Khải thở dốc, nhìn sang bên phải. Cánh tay phải và một nửa bộ quần áo trên người đã bị Địa ngục chi phong của Hoàng Tiểu Long vắt nát bét, loang lổ máu. Nhưng rất may, chỉ là vết thương ngoài da.

Sau một hồi kinh hoàng, y nhìn Hoàng Tiểu Long đầy phức tạp. Y biết, nếu không phải vừa rồi Hoàng Tiểu Long nhẹ tay thì bây giờ cánh tay phải của mình đã bị phế!

Hít sâu một hơi, Lục Khải chậm rãi nói:

“Ta thua!”

Dứt lời, dường như sức mạnh toàn thân biến mất sạch, y lao đảo suýt ngã.

Bốn phía ồ lên.

Vương Tử Lục Khải đã thua! Là chủ động chịu thua!

Đột phá thất giai, còn có Vũ hồn Thiên Bằng biến dị, lại thua trong tay Hoàng Tiểu Long chỉ ở lục giai trung kỳ đỉnh phong!

Truyền thuyết lục giai vĩnh viễn không bao giờ có thể thắng được thất giai của thế giới Vũ hồn đã bị Hoàng Tiểu Long đập tan!

Tất cả mọi người đều không thể tin được, và khiếp sợ.

Mỗi người trên đài chủ tịch đều có suy nghĩ khác nhau.

Quốc vương Lục Triết thở dài:

“Không ngờ ngay cả Khái Nhi cũng không phải đối thủ của Hoàng Tiểu Long.”

Hắn ta vui mừng cười nói với Nguyên soái Hạo Thiên:

“Ta càng không ngờ hơn là Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long lại là Viên cổ Thần Long Hắc Long đầu. Ta rất hy vọng sau này Hoàng Tiểu Long sẽ đoạt ngôi vô địch toàn học viện, rồi tới Đế quốc Đoạn Nhận tham gia Hoàng Thành Chi Chiến đó!”

Lục Triết nói thật. Quả thực hắn ta rất hy vọng đến khi Hoàng Tiểu Long tới Đế quốc Đoạn Nhận tham gia Hoàng Thành Chi Chiến. Nếu hắn có thể nằm trong danh sách mười người đứng đầu, sẽ không chỉ có học viện Tinh Không vinh quang, mà toàn bộ Vương quốc Lạc Thông cũng vinh quang!

Hơn nữa, Hoàng Tiểu Long tham gia Hoàng Thành Chi Chiến chỉ là vinh quang một lát thôi.

Sau đó, còn có Đế Quốc Chi Chiến!

Thật lâu sau, Tôn Chương đứng lên, đầy kích động, hưng phấn, phức tạp nhìn Hoàng Tiểu Long trên đài đấu, nói:

“Cuộc tỷ thí này, Hoàng Tiểu Long thắng! Vô địch năm nhất là Hoàng Tiểu Long!”

Vô địch năm nhất là Hoàng Tiểu Long!

Mọi người trong điện đều nghe rõ kết quả Tôn Chương tuyên bố. Toàn điện sôi trào.

Lý Lộ cười. Phí Hưu cười. Nguyên soái Hạo Thiên cười. Các hộ vệ phủ Nguyên soái cùng cười!

Cả đại điện sôi trào. Còn Chung Nguyên đứng trong đám người thì mặt mũi xám tro, âm ỉ, nhìn Hoàng Tiểu Long vừa khiếp sợ vừa căm hận.

Hoàng Tiểu Long thắng, vô địch năm nhất. Vậy còn cá cược giữa y và Hoàng Tiểu Long?

Y chỉ cảm thấy trước mặt mình tối đen.

Nghe Tôn Chương tuyên bố kết quả, Hoàng Tiểu Long thầm thở phào trong lòng.

Khổ chiến một hồi, cuối cùng đã đoạt được ngôi vô địch năm nhất!

Không bao lâu sau, ngôi vô địch năm hai, năm ba, và kết quả trận thi đấu của cả học viện đều có kết quả. Đứng đầu học viện là một gia hỏa tên Trần Thành, là học sinh nội viện học viện, thực lực đạt thập giai hậu kỳ đỉnh phong, hai tháng nữa sẽ đại diện học viện Tinh Không tới Đoạn Nhận Đế quốc tham gia Hoàng Thành Chi Chiến lần này.

Học viện Tinh Không chọn ra một vài học sinh năm ba có thiên phú cao nhất đưa vào nội viện, mỗi năm chỉ có mười học sinh.

Người đứng đầu các năm và của cả học viện đã có, tiếp theo sẽ do Quốc vương Lục Triết và Tôn Chương cùng trao giải cho bốn người Hoàng Tiểu Long.

Khi trao giải, hai người đều miễn, không động viên Hoàng Tiểu Long cố gắng nữa.

Nhìn phần thưởng trong tay, Hoàng Tiểu Long vô cùng kích động.

Một trăm vạn kim tệ!

Một bộ công pháp địa phẩm cấp thấp, một bộ đấu kỹ địa phẩm cấp thấp!

Quan trọng hơn là một viên linh đan tứ phẩm cao giai, Tinh Diệu đan!

Có viên Tinh Diệu đan này, cộng với Thiết quả kia, thực lực của phụ thân Hoàng Bằng của hắn có thể tăng thêm kha khá! Đương nhiên, Hoàng Tiểu Long sẽ không giữ viên Tinh Diệu đan này để dùng, mà dành tặng phụ thân mình.

Hiện giờ đã kết thúc học kỳ, tiếp theo hắn có thể quay về Hoàng gia trang.

Rất cuộc, cuộc thi đấu hàng năm của học viện đã kết thúc, mọi người đều giải tán.

Nhưng khi rời đại điện, Lục Khải lại nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hy vọng năm sau chúng ta vẫn có cơ hội giao thủ!”

Năm sau? Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Năm sau, hai người sẽ thi đấu ở năm thứ hai.

Mọi người giải tán, Hoàng Tiểu Long cũng dẫn theo Phí Hưu, hộ vệ phủ Nguyên soái, Lý Lộ rời học viện, quay về phủ Thiên Huyền.

Vừa về đến phủ Thiên Huyền, Lý Lộ đã hớn hờ ì xèo lôi kéo Hoàng Tiểu Long ra sức tả hôm nay hắn đánh bại Lục Khải, Trần Cường trên đài đẹp trai ra làm sao.

Nhìn Lý Lộ quá mức hưng phấn, hắn chỉ có thể để mặc cho nàng lái nhai suốt hơn một giờ.

Hơn một giờ sau Lý Lộ mới rời phủ Thiên Huyền.

Lý Lộ đi rồi, Hoàng Tiểu Long gọi Phí Hưu tới, lấy ra một trăm vạn kim tệ phần thưởng, bảo hắn ta mua thêm phủ viện quanh phủ Thiên Huyền. Hiện giờ nô bộc đông hơn rồi, phủ Thiên Huyền có vẻ hơi chật, cần mở rộng thêm.

“Mua thêm xung quanh phủ viện?”

Phí Hưu nhìn một trăm vạn kim tệ trước mắt, đáp:

“Vâng. Môn chủ cứ yên tâm! Thuộc hạ sẽ đi làm ngay”

Chỉ cần có đủ tiền, chắc chắn chủ nhân các phủ viện xung quanh sẽ bán. Hơn nữa, Phí Hưu có nghe nói, có mấy tòa phủ viện xung quanh là của các đại tướng thủ hạ của sư huynh Hạo Thiên, mua cũng không khó lắm.

Phí Hưu đi rồi, Hoàng Tiểu Long quay về phòng, bắt đầu luyện Tu La Quyết.

Theo như quy định trước kia của học viện Tinh Không, ngày thứ hai sau khi kết thúc thi đấu hàng năm, người đứng đầu các lớp, các năm sẽ tập trung trong sân học viện, sau đó sẽ được Viện trưởng Tồn Chương, Hùng Sở đưa tới bảo địa học viện Long Diễm Cốc tu luyện.

Long Diễm Cốc không chỉ rèn luyện thân thể, còn có thể cường hóa phẩm chất Đấu khí. Chỉ nghĩ thế thôi Hoàng Tiểu Long đã thấp thỏm mong đợi lắm rồi.

Hiện giờ, hắn tu luyện Tu La quyết, đấu khí là Cửu U Đấu Khí, phẩm chất thuộc hàng đỉnh cấp, nếu cường hóa mạnh hơn, không biết có thể thăng lên tới cấp nào?

Đêm tan dần. Mặt trời chiếu rọi.

Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện, ra khỏi phòng. Tu luyện một đêm, tinh thần, cảm giác đều khá hơn, mọi mệt mỏi sau trận đấu hôm qua đều không còn.

“Môn chủ. Có tin tốt!”

Hoàng Tiểu Long vừa tới phòng khách, Phí Hưu đã vui mừng tới báo tin:

“Sư huynh nói đã liên lạc được với sư tôn. Sư huynh báo tin tức của Môn chủ với sư tôn, sư tôn mừng lắm, đã đi suốt đêm tới Vương quốc Lạc Thông.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Tu luyện ở long diễm cốc

Liên lạc được với sư tôn của người rồi sao?”

Hoàng Tiểu Long cũng rất vui khi nghe tin này.

“Vâng. Môn chủ!”

Phí Hưu cung kính đáp:

“Nhưng sư tôn đang ở Vương quốc Mạc Hà. Từ Vương quốc Mạc Hà đi suốt đêm tới đây không biết mất bao nhiêu lâu nữa!”

“Mười ngày.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Dù sao cũng đã chờ hơn hai năm rồi, không ngại chờ thêm mười ngày nữa.

Mười ngày sau, Vu Minh tới. Như vậy, Hoàng Tiểu Long có thể biết tin về tổng bộ Tu La Môn từ hắn ta!

Nhưng Hoàng Tiểu Long vào Long Diễm Cốc tu luyện cũng phải nửa tháng. Nửa tháng sau mới được ra ngoài. Vu Minh đến chỉ đành chờ hắn vài hôm nữa.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long mang theo Phí Hưu tới sân học viện, không ít học sinh năm nhất đã đến. Hoàng Tiểu Long đến sau, đương nhiên mọi người đều nhìn sang.

Hắn chẳng nhận ra được hết bọn họ, nhưng bọn họ đều biết hắn.

Hôm qua, học viện thi đấu, Hoàng Tiểu Long là nổi bật nhất, được nhiều người chú ý nhất, ngay cả Trần Thành vô địch cả học viện cũng không nổi bật bằng hắn.

Võ hồn cấp mười hai nhất lưu

Hoàng Tiểu Long vĩnh viễn được ghi vào lịch sử Vương quốc Lạc Thông, thậm chí cả lịch sử của Đoạn Nhận Đế quốc!

Trong đám người, Lục Khải bị Hoàng Tiểu Long đánh bại nhìn hắn đầy phức tạp. Hắn là người đứng đầu lớp, nên cũng có tư cách vào Long Diễm Cốc tu luyện.

Hôm qua, sau khi kết thúc kỳ thi đấu của học viện, Viện trưởng Tôn Chương đã báo với Chung Nguyên, bảo y sau này đừng có đến học viện nữa. Chung Nguyên bị khai trừ! Sau đó, y chạy đến trước mặt mẫu thân Lục Khải khóc lóc thật lâu.

Một lát sau, hai người Tôn Chương và Hùng Sở đến.

Hai người đến, nhìn quanh mọi người, thấy Hoàng Tiểu Long thì hai mắt sáng lên, sắc mặt khác hẳn. Thân là Viện trưởng và phó Viện trưởng, Tôn Chương và Hùng Sở đều cười với hắn, thậm chí cả gật đầu.

Mọi người thấy vậy đều vừa hâm mộ vừa ghen tỵ, bao gồm cả Trần Thành đứng đầu cả học viện, vì ngay cả y cũng chưa từng được hưởng thụ đãi ngộ này.

Nhưng chưa hết, sau đó Tôn Chương còn cười hỏi Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu Long, hôm qua ngủ thế nào? Có ngon không?”

Hôm qua ngủ thế nào? Có ngon không? Những người nhất gan tuyệt thì ngất xỉu.

Ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng ngẩn ra.

“Tốt lắm!”

Hắn gật đầu trả lời.

Hùng Sở cười dạn dò:

“Bây giờ ngươi đang tuổi lớn, phải ăn khỏe ngủ nhiều mới được!”

Đang tuổi lớn? Ăn khỏe ngủ nhiều?

Mọi người nghe vậy càng không ai nói được gì, chỉ nhìn Hoàng Tiểu Long, sự đổ kỵ và hâm mộ trong ánh mắt gần như chảy ra thành nước.

“Được. Nếu các trò đã đến đông đủ, bây giờ chúng ta sẽ đưa các trò đến Long Diễm Cốc.”

Tôn Chương tuyên bố, nghiêm túc dạn dò:

“Nhớ kỹ, đến Long Diễm Cốc, các ngươi không được đi lung tung!”

Không được đi lung tung? Trong lòng Hoàng Tiểu Long khẽ động. Lẽ nào trong Long Diễm Cốc có thứ gì đó nguy hiểm?

Sau đó, Hoàng Tiểu Long và đám người Lục Khải đi theo Tôn Chương và Hùng Sở rời sân trường, đi tới ngọn núi sau học viện. Long Diễm Cốc ở ngay sau núi.

Thấy bốn người Hoàng Tiểu Long đi ra, hai người không hẹn mà cùng nhìn Hoàng Tiểu Long, và đều thất kinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Tổng bộ tu la môn

“Người... người là Hoàng Tiểu Long?”

Tôn Chương và Hùng Sở đều tròn tròn hai mắt nhìn hấn, sắc mặt khá là khoa trương. Hấn mới vào sơn động tu luyện nửa tháng, mà cao lên hấn một khúc? Mà làn da này, khí chất này, khí tức này, đều có thay đổi cực lớn.

Nếu ở nơi khác, nếu không nhìn kỹ, quả thực hai người sẽ không nhận ra hấn.

Thực ra, khi vừa ra khỏi thạch thất, ba người Trần Thành cũng suýt nữa không nhận ra Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn phản ứng của hai người Tôn Chương, Hùng Sở, cũng không biết làm sao, chỉ có thể gật đầu.

“Tiểu Long, người không sao chứ?”

Tôn Chương đi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long. Mới đi vào trong hơn mười ngày, làm sao hấn có thể thay đổi nhiều như thế? Cầu cho hấn đừng có xảy ra chuyện gì. Hiện giờ hấn là bảo bối của học viện và cả Vương quốc rồi!

“Ta? Ta có làm sao đâu?”

Hoàng Tiểu Long cười khở. Hiện giờ, thân thể hấn cực kỳ khỏe mạnh, trước giờ chưa bao giờ khỏe bằng, chỉ sợ đâm một cái là đánh chết được một con yêu thú thất giai.

“Vậy là tốt rồi!”

Tôn Chương và Hùng Sở cùng thở phào.

Ngay sau đó, hai người dẫn bốn người Hoàng Tiểu Long ra khỏi Long Diễm Cốc. Đám người Lục Khải đã rời nơi này từ mười ngày trước rồi.

Rời Long Diễm Cốc, đoàn người quay về sân trường.

Ba người Trần Thành thì lễ cáo từ Tôn Chương và Hùng Sở. Nhưng khi Hoàng Tiểu Long muốn đi, Tôn Chương lại giữ lại:

“Tiểu Long, người ở lại một chút. Ta có lời muốn nói với người!”

Hoàng Tiểu Long dừng lại, nhìn hai người.

Hai lão sư liếc nhau. Tôn Chương lấy một cái bình ngọc ra, nói:

“Đây là linh đan ngũ phẩm cao giai. Người cầm đi!”

“Ngũ... ngũ phẩm cao giai?”

Hoàng Tiểu Long cả kinh, hai mắt sáng rực rỡ.

Trần Thành đứng đầu kỳ thi cả học viện mới được thưởng một viên linh đan ngũ phẩm cao giai. Linh đan ngũ phẩm cao giai, với học viện Tinh Không, là linh đan phi thường quý hiếm.

Ấy vậy mà Tôn Chương và Hùng Sở lại cho mình một viên?

Hùng Sở cười nói:

“Không sai. Đây là linh đan ngũ phẩm cao giai. Coi như quà tặng riêng của chúng ta đi. Tiểu Long, người phải nỗ lực tu luyện. Chúng ta đều hy vọng người có thể đột phá thất giai.”

Hoàng Tiểu Long nhận lấy bình ngọc, trong lòng mừng hí hửng. Linh đan ngũ phẩm cao giai đó. Có linh đan này, nhất định thực lực của mẫu thân hấn sẽ tăng thêm khá nhiều.

Còn hần? Đương nhiên không cần.

Hoàng Tiểu Long cảm kích nói với hai người Tôn Chương:

“Hai người yên tâm. Ta sẽ nỗ lực tu luyện, sớm ngày đột phá thất giai.”

Tôn Chương và Hùng Sở đều cười sáng lạn.

Tôn Chương cười nói:

“Có viên linh đan tứ phẩm cao giai, lại có linh đan ngũ phẩm cao giai này, với thiên phú của Tiểu Long, nhất định có thể đạt được lục giai hậu kỳ đỉnh phong trong vòng nửa năm. Một năm nữa, không chừng đã đột phá được thất giai rồi!”

Nếu hai người họ biết Hoàng Tiểu Long đã muốn cho phụ mẫu mình hai viên linh đan tứ phẩm cao giai và ngũ phẩm cao giai này từ lâu, không biết sẽ nghĩ thế nào.

Đương nhiên, cho dù không dùng hai viên linh đan này, Hoàng Tiểu Long cũng tự đánh giá, trong vòng nửa năm, nhất định mình có thể đột phá thất giai.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long rời học viện, quay về phủ Thiên Huyền.

Vừa vào cửa lớn phủ Thiên Huyền, hần đã thấy Phí Hạo, Nguyên soái Hạo Thiên cùng một người đàn ông trung niên đang đứng chờ ở đó. Người đàn ông trung niên này mày kiếm mắt sáng, tóc thái dương hơi bạc, như một thanh bảo kiếm chưa rời vỏ. Không rời vỏ thì thôi, một khi rời vỏ, sẽ kinh thiên động địa. Phí Hạo và Nguyên soái Hạo Thiên đứng cạnh hần ta chỉ như làm nền.

Hoàng Tiểu Long vừa thấy người này đã đoán được thân phận.

Trưởng lão Tu La Môn, Vu Minh!

Khi Hoàng Tiểu Long xuất hiện, người đàn ông trung niên nhìn hần, hai mắt như đao, một áp lực vô hình ép người ta không thở nổi.

“Môn chủ!”

Phí Hạo và Nguyên soái Hạo Thiên thấy Hoàng Tiểu Long, đều vui vẻ giới thiệu với người đàn ông trung niên:

“Sư tôn, đó là Môn chủ. Môn chủ về rồi!”

Vu Minh nhìn xuống Tu La giới trên ngón áp út tay tái của Hoàng Tiểu Long, sắc mặt đột nhiên trở nên kích động, tất cả khí thế đều biến sạch, bước nhanh tới trước mặt hần, quỳ xuống hành lễ:

“Trưởng lão Tu La Môn Vu Minh bái kiến Môn chủ. Môn chủ vô địch thiên hạ!”

Phí Hạo và Nguyên soái Hạo Thiên cũng vội hành lễ bái.

“Mau đứng lên thôi!”

Hoàng Tiểu Long tiến lên đỡ ba người Vu Minh dậy.

Ba người Vu Minh đứng lên, Hoàng Tiểu Long nói:

“Chúng ta vào trong trước rồi nói.”

Một lát sau, bốn người đã vào tới đại sảnh. Hoàng Tiểu Long vẫy tay đuổi lui các hộ vệ cùng phủ Nguyên soái cùng đám nô lệ Bác Lực.

“Nghe Hạo Thiên, Phí Hạo kể người đã tới Vương quốc Mạc Hà làm việc?”

Ngồi an vị, Hoàng Tiểu Long hỏi Vu Minh.

“Vâng, Môn chủ!”

Vu Minh vội đứng dậy cung kính đáp:

“Ba năm trước, thuộc hạ muốn tìm một cây Sinh Tử Thảo để luyện đan. Nghe nói ở Vương thành Vương quốc Mạc Hà có nên tới.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, nghĩ một lát lại nói:

“Thực ra lần này ta bảo hai người Phí Hạo, Hạo Thiên liên hệ với người chủ yếu muốn hỏi người những chuyện có liên quan đến Tu La Môn và vị trí của Tổng bộ Tu La Môn.”

“Tổng bộ Tu La Môn?”

Vu Minh trầm ngâm đáp:

“Thực ra Tổng bộ Tu La Môn cũng không có ở đại lục Phong Tuyết.”

“Cái gì? Không ở đại lục Phong Tuyết sao?”

Hoàng Tiểu Long cả kinh, nhìn sang Phí Hưu và Hạo Thiên. Cả hai người cũng giật mình, hiển nhiên đều không ngờ tổng bộ Tu La Môn lại không ở đại lục Phong Tuyết.

“Vâng, Môn chủ. Tổng bộ Tu La Môn chúng ta ở đại lục Tinh Vân.”

Hoàng Tiểu Long tròn trừng hai mắt:

“Đại lục Tinh Vân?”

Chẳng lẽ thế giới Vũ hồn này không chỉ có một đại lục Phong Tuyết thôi sao? Còn có mấy đại lục nữa? Trước kia, Phí Hưu và Nguyên soái Hạo Thiên không nói với hắn về vấn đề này.

Hắn bèn hỏi:

“Ngoại trừ đại lục Phong Tuyết, thế giới Vũ hồn còn có đại lục khác sao?”

Vu Minh gật đầu:

“Vâng, Môn chủ. Thế giới Vũ hồn có tổng cộng ba đại lục, ngoài đại lục Phong Tuyết còn có đại lục Tinh Vân, đại lục Thập Phương. Đại lục Tinh Vân và đại lục Thập Phương còn lớn hơn cả đại lục Phong Tuyết. Tổng bộ Tu La Môn chúng ta ở ngay trung ương đại lục Tinh Vân, trên một ngọn núi tên Trung Châu, Thiên Hoàng Thánh Sơn!”

Đại lục Tinh Vân, Trung Châu, Thiên Hoàng Thánh Sơn!

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm nhắc lại.

“Môn chủ muốn tới tổng bộ Tu La Môn sao?”

Đột nhiên Vu Minh nhíu mày nói:

“Lúc này Môn chủ muốn tới tổng bộ Tu La Môn chỉ e...”

“E cái gì?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Chi e sẽ rất nguy hiểm. Năm mươi mấy năm trước, lão Môn chủ đột nhiên mất tích, Tổng vực chủ Trần Thiên Tề muốn chấp chương Tu La Môn, tiếp nhận vị trí Môn chủ. Nhưng Tả sứ Triệu Thư cùng Hữu sứ Trương Phủ cùng không ít trưởng lão đều phản đối. Cho nên hiện giờ Tu La Môn đang chia thành hai phái.”

“Tổng vực chủ Trần Thiên Tề?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Vu Minh, khó hiểu.

“Dưới Môn chủ Tu La Môn, là Tổng vực chủ và Tả Hữu hai sứ. Dưới Tổng vực chủ và hai sứ Tả Hữu mới tới các vực chủ và trưởng lão. Trần Thiên Tề Tổng vực chủ thực ra chính là sư huynh của ngài.”

Vu Minh giải thích.

“Sư huynh của ta?”

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên.

Vu Minh gật đầu:

“Tổng vực chủ Trần Thiên Tề là đệ tử lão Môn chủ thu nhận từ hơn hai trăm năm trước. Mấy năm nay y vẫn luôn hỏi thăm tin tức Môn chủ và Tu La Giới. Nếu bây giờ Môn chủ tới tổng bộ Tu La Môn, Tổng vực chủ Trần Thiên Tề biết được, để có thể danh chính ngôn thuận ngồi lên ghế Môn chủ, nhất định y sẽ hạ sát thủ với Môn chủ, cướp Tu La giới!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Dị bảo

Hoàng Tiểu Long nhướn mày, không ngờ mình vẫn còn một sư huynh.

Trần Thiên Tề? Hắn hiểu được ý của Vu Minh. Hiện giờ Tu La Môn chia làm hai phe, một phe lấy Tổng vực chủ Trần Thiên Tề đứng đầu, dưới trướng là các vực chủ. Một phe khác do hai sứ Triệu Thu cùng Trương Phủ đứng đầu, chỉ thừa nhận người có Tu La giới là Môn chủ, giống như Vu Minh và đám đệ tử Hạo Thiên, Phí Hạo bây giờ.

Lòng trung thành của đám Vu Minh không thành vấn đề, nếu không, ba người Vu Minh, Hạo Thiên, Phí Hạo biết mình có Tu La giới đã cướp nó từ lâu rồi.

Nếu phe Trần Thiên Tề biết Tu La giới xuất hiện, cho dù bây giờ mình đang ở Vương quốc Lạc Thông đại lục Phong Tuyết cũng rất nguy hiểm.

Vu Minh cũng nói:

“Nếu Tổng vực chủ Trần Thiên Tề biết Môn chủ giữ Tu La giới, nhất định sẽ phái người tới giết Môn chủ, thậm chí còn có thể sẽ tự mình qua đây.”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm hỏi:

“Thực lực của Trần Thiên Tề này thế nào?”

Vu Minh lắc đầu:

“Thuộc hạ cũng không rõ lắm. Mấy chục năm nay không có ai thấy Tổng vực chủ ra tay. Nhưng khi lão Môn chủ rời đi, Tổng vực chủ Trần Thiên Tề đã đạt được Thánh vực ngũ giai!”

“Thánh vực ngũ giai!”

Lòng Hoàng Tiểu Long trầm xuống. Trần Thiên Tề đã là Thánh vực ngũ giai từ hơn năm mươi năm trước.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long chỉ nghĩ, thực lực của mình còn quá yếu. Tuy so với bạn bè đồng lứa thì hắn đã vô cùng nghịch thiên, nhưng so với các cường giả Tiên thiên, Thánh vực, vẫn còn quá yếu ớt. Với thực lực Thánh vực ngũ giai của Trần Thiên Tề, muốn giết mình, chả cần phải động đến nửa ngón tay.

Vu Minh lại nói:

“Tổng vực chủ Trần Thiên Tề thiên phú cực cao, có Vũ hồn cấp mười ba đỉnh cấp, thiên sứ mười ba cánh, còn là chiến thiên sứ có sức chiến đấu cực mạnh!”

Vũ hồn cấp mười ba đỉnh cấp, thiên sứ mười hai cánh.

Chiến thiên sứ có sức chiến đấu cực mạnh!

Hoàng Tiểu Long căng thẳng không chớp mắt.

Cũng không lạ, cũng chỉ có siêu cấp Vũ hồn, mà còn là Vũ hồn siêu cấp đỉnh cấp mới có thể chịu được sát ý của Tu La địa ngục, tu luyện Tu La quyết, trở thành đệ tử của Nhâm Ngã Cuồng.

Nếu vậy, trên thế giới này, ngoài Hoàng Tiểu Long và Nhâm Ngã Cuồng, còn có Trần Thiên Tề cũng tu luyện Tu La quyết.

Đương nhiên, tuy Trần Thiên Tề cũng luyện Tu La quyết nhưng lại không có Tu La Chi Đạo, cho nên, khẳng định sẽ không luyện được Tu La kiếm pháp. Hơn nữa, theo như những gì có ghi lại trên bức họa kia, chỉ có Môn chủ Tu La Môn mới tu luyện được Tu La quỷ thảo. Cho nên, Trần Thiên Tề cũng không luyện được Tu La quỷ thảo.

Trên thế gian này chỉ có Hoàng Tiểu Long và Nhâm Ngã Cuồng tu luyện Tu La kiếm pháp và Tu La quỷ thảo.

“Sư tôn, thực ra thiên phú của Môn chủ cũng không kém Tổng vực chủ Trần Thiên Tề đâu!”

Phí Hạo lên tiếng nói với Vu Minh.

Lúc trước, không được Hoàng Tiểu Long đồng ý, hai người Phí Hạo và Hạo Thiên cũng không dám tiết lộ chuyện về Vũ hồn của hắn với Vu Minh. Cho

nên Vu Minh không biết hẳn có Vũ hồn siêu cấp song sinh.

Vu Minh nhìn Hoàng Tiểu Long, không thể tin nổi, hỏi lại:

“Lẽ nào Vũ hồn của Môn chủ cũng là Vũ hồn cấp mười ba đỉnh cấp?”

Tổng vực chủ Trần Thiên Tề là người có thiên phú cực cao trong Tu La Môn, hoàn toàn có thể nằm trong số vài người đứng đầu cả đại lục Tinh Vân. Đừng nói là Vũ hồn cấp mười ba đỉnh cấp, cho dù là Vũ hồn cấp mười ba, trên cả thế giới Vũ hồn cũng không có mấy người có. Cũng khó trách Vu Minh không tin Hoàng Tiểu Long cũng có Vũ hồn cấp mười ba đỉnh cấp như Trần Thiên Tề.

Phí Hưu và Hạo Thiên cùng nhìn Hoàng Tiểu Long.

Vu Minh cũng nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hắn cũng không giấu hấn ta, gọi Vũ hồn song long ra.

Quanh Hoàng Tiểu Long tối sầm lại, một con hắc long xoay quanh đằng sau hắn.

“Viễn cổ Thần long, Hắc long!”

Vu Minh đầy khiếp sợ.

Vũ hồn cấp mười hai đỉnh cấp.

Thiên phú như vậy, tuy rằng so ra vẫn kém Tổng vực chủ Trần Thiên Tề, nhưng cũng rất kinh người rồi, đủ để làm Môn chủ Tu La Môn.

Sau lưng Hoàng Tiểu Long lại tản ra ánh sáng màu xanh lam, trong ánh mắt khiếp sợ của Vu Minh, một con rồng màu lam hiện ra, lẳng lặng cuốn quanh giữa hư không cùng hắc long.

Hai rồng cùng tại, long uy bao trùm tứ phương.

Vu Minh còn đang khiếp sợ ngẩn ra, đầu óc trống rỗng.

“Vũ... Vũ hồn song sinh siêu cấp!”

Hơn nữa còn là Vũ hồn Viễn cổ thần long song sinh.

Lam long!

Cả thế giới Vũ hồn, hơn vạn năm nay, cho tới giờ, chưa từng nghe nói có người có Vũ hồn lam long!

Vu Minh kinh ngạc ngẩn ra hồi lâu, đầu lưỡi run lên, giống như phản ứng của Phí Hưu và Hạo Thiên, đột nhiên đứng bật dậy, quỳ sụp xuống.

“Môn chủ vô địch thiên hạ!”

Vu Minh kích động vô cùng.

Hoàng Tiểu Long bảo họ đứng dậy, nhưng thật lâu sau Vu Minh mới đứng lên nổi, nhưng vẫn còn rất kích động. Khi hắn ta nhìn Hoàng Tiểu Long lần thứ hai, ánh mắt đã hoàn toàn khác.

Vu Minh đứng dậy, Hoàng Tiểu Long ngẫm nghĩ một lát, mới nói:

“Ta có một thứ muốn cho các người xem một chút.”

Đoạn, trong cái nhìn tò mò và soi mói của ba người, sau lưng Hoàng Tiểu Long hiện ra một bảo tháp tỏa ánh kim quang, chính là bảo tháp hấn thu được ở Long Diễm Cốc.

Vu Minh là trưởng lão Tu La Môn hẳn là biết bảo tháp này. Hoàng Tiểu Long muốn nhờ hắn ta xem xem nó là bảo bối gì.

Hoàng Tiểu Long tin vào lòng trung thành của ba người Vu Minh, không sợ họ sẽ tiết lộ ra ngoài.

Phí Hưu và Hạo Thiên nhìn bảo tháp sau lưng Hoàng Tiểu Long, không biết là cái gì. Nhưng sắc mặt Vu Minh lại chấn động, sắc mặt cực kỳ khoa trương, giống như vừa nãy khi thấy Vũ hồn song long của hắn. Hai môi hắn ta run lên, chỉ chỉ bảo tháp sau lưng hắn, hai mắt tròn tròn:

“Cái này... chẳng lẽ là... Linh lung bảo tháp?”

Linh lung bảo tháp?

Phí Hào và Hạo Thiên nhìn sư tôn Vu Minh đang kích động vô hạn, lại càng không hiểu gì. Hiển nhiên cả hai người cũng chưa từng nghe về Linh lung bảo tháp này.

Hoàng Tiểu Long cũng nhìn Vu Minh.

“Linh lung bảo tháp, lại là Linh lung bảo tháp. Thật là Linh lung bảo tháp!”

Dường như trong mắt Vu Minh chỉ còn lại bảo tháp kia, hai mắt nóng rực, hơi thở càng lúc càng gấp.

Hoàng Tiểu Long nhìn phản ứng có phần khoa trương của hắn ta, không biết nói gì.

Nhưng, xem ra Linh lung bảo tháp này là một bảo bối hiếm thấy.

Thật lâu sau, Vu Minh mới tỉnh lại khỏi cơn kích động, hai mắt nhìn Hoàng Tiểu Long xen thêm một tia ước ao khó hiểu. Cho dù vừa rồi hắn gọi ra Vũ hồn song long, hắn ta cũng không có ánh mắt ấy.

Hít sâu một hơi, hắn ta giải thích với hắn:

“Trong đất trời có một vài thứ được gọi là dị bảo. Mỗi món dị bảo xuất hiện đều gây nên tranh đoạt khắp nơi, gây ra một mảnh tinh phong huyết vũ.

Vu Minh lại nhìn bảo tháp sau lưng Hoàng Tiểu Long, hai mắt không kìm được sự kích động:

“Trong thiên hạ này, có tổng cộng ba mươi món bảo tháp. Bảo tháp này của Môn chủ là Linh lung bảo tháp, đứng hàng thứ chín!”

Dị bảo, Linh lung bảo tháp, đứng hàng thứ chín!

Vu Minh lại nói:

“Mỗi món dị bảo đều có tác dụng thần kỳ lớn lao, đặc biệt, với người tu luyện, nó sẽ đem lại lợi ích khó ai lường được. Môn chủ đã thu phục được Linh lung bảo tháp này chắc cũng biết. Hơn nữa, thực lực của Môn chủ càng mạnh, tác dụng của bảo tháp càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Dị bảo đứng đầu bảng

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Linh lung bảo tháp luôn luôn tàn ra Diễm long chi khí, mà Diễm long chi khí này còn tinh thuần gấp mười lần thậm chí còn hơn so với Diễm long chi khí ở Long Diễm Cốc. Theo như lời Vu Minh, Linh lung bảo tháp này sẽ đem lại lợi ích lớn khó mà lường được cho sự tu luyện sau này của Hoàng Tiểu Long.

“Người nói, sau này thực lực ta càng mạnh, tác dụng của Linh Lung bảo tháp này càng lớn sao?”

Vu Minh cung kính đáp lại:

“Thuộc hạ cũng không biết nhiều về Linh lung bảo tháp, nhưng nghe nói, tổng cộng Linh lung bảo tháp này có chín tầng, sau này, thực lực của Môn chủ tăng dần, có thể mở ra dần.”

“Tổng cộng có chín tầng?”

Hoàng Tiểu Long rất kinh ngạc. Tuy hắn đã thu phục được Linh lung bảo tháp này, nhưng thực vẫn không biết nó có tới chín tầng.

Chẳng lẽ mỗi tầng lại có bảo bối khác nhau?

Vu Minh lại nói:

“Tầng thứ nhất của Linh lung bảo tháp, nghe nói có một hạt châu tên Diễm long châu. Tác dụng của nó thuộc hạ cũng không rõ.”

Diễm long châu!

Lòng Hoàng Tiểu Long khẽ động. Có phải Diễm long châu này là do Diễm long chi khí ngưng tụ đến tận cùng mà thành không? Diễm long chi khí có thể rèn luyện bản thân, cường hóa đầu khí, vậy có thể hình dung được tác dụng của Diễm long châu. Hắn là nó sẽ mạnh hơn Diễm long chi khí mấy chục lần, mấy trăm lần!

Đột nhiên Hoàng Tiểu Long nghĩ tới một vấn đề quan trọng:

“Như vậy người khác cũng có thể dùng Diễm long châu để tu luyện sao?”

Nếu người khác cũng có thể dùng nó, sau này, mở ra được tầng thứ nhất, hẳn sẽ cho phụ mẫu, đệ đệ, muội muội, Lý Lộ, Phí Hạo, Hạo Thiên Diễm long châu này dùng để tu luyện. Chẳng phải cả cha mẹ và mọi người cũng có thể không ngừng rèn luyện bản thân, cường hóa phẩm chất đầu khí sao?

Vu Minh ngăn ra, nghĩ một lát mới đáp:

“Hẳn là có thể. Nhưng mà, Môn chủ, nghe đồn Linh lung bảo tháp cần thu nạp linh khí thiên địa mới sinh ra được Diễm long châu, cho nên, hẳn là phải mất một thời gian mới có được một viên!”

Hoàng Tiểu Long nhướn mày hỏi:

“Vậy còn có cách nào để Linh lung bảo tháp sinh ra được Diễm long châu nữa không?”

Vu Minh lắc đầu:

“Thuộc hạ không rõ.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Xem ra chỉ có thể thông thả tìm hiểu.

“Vậy người có biết, để mở được tầng thứ nhất của Linh lung bảo tháp cần có thực lực thế nào không?”

“Nghe nói là Hậu thiên thất giai. Tầng thứ hai là Tiên thiên thất giai! Nhưng thuộc hạ không biết điều kiện năng lực để mở được tầng thứ ba.”

Hậu thiên thất giai!

Trong vòng nửa năm, Hoàng Tiểu Long hoàn toàn tự tin một cách tuyệt đối mình có thể đột phá lên thất giai.

“Vậy người có biết dị bảo đầu bảng là cái gì không?”

Hoàng Tiểu Long tò mò hỏi. Bảo bối như Linh lung bảo tháp mới được đứng hàng thứ chín, nên hẳn khá hiếm kỳ về món dị bảo đầu bảng.

“Nghe nói là một ngọn núi!”

Vu Minh trả lời.

Một ngọn núi! Hoàng Tiểu Long kinh ngạc. Hẳn đã nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng không ngờ món dị bảo đầu bảng lại là một ngọn núi!

Vu Minh gật đầu:

“Vâng, Môn chủ, là một tòa thần sơn tên Tu Di Sơn!”

“Tu Di thần sơn?”

“Truyền thuyết, Tu Di thần sơn này có thể sinh ra một thứ tên Địa tâm phật nhũ, chính là kỳ vật trong trời đất, dùng nó để tu luyện, tu vi sẽ tăng tiến cực nhanh. Hơn nữa, người có được Tu Di thần sơn còn có thể có được sức mạnh đại địa, khả năng phòng ngự tăng lên cao nhất! Ngoài ra, Tu Di thần sơn còn có một bộ Đầu kỹ, tên Tu Di thần công, chính là Đầu kỹ mạnh nhất thiên địa!”

Tu Di thần công!

Đầu kỹ cực mạnh!

Đó chính là Đầu kỹ mạnh nhất thiên hạ!

“Nhưng Tu Di thần sơn chỉ xuất hiện một lần vào mấy vạn năm trước, từ đó về sau không thấy nữa!”

Vu Minh lắc đầu.

“A, vì sao vậy?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Chỉ có người mang Vũ hồn siêu cấp mới có thể thu phục dị bảo, hơn nữa, càng là dị bảo đứng hàng trên càng khó thu phục, yêu cầu Vũ hồn càng cao. Mười dị bảo đứng đầu cần có người có Vũ hồn ngoài cấp mười ba mới thu phục được. Còn về Tu Di thần sơn đứng hàng đầu, đặc biệt cần có Vũ hồn song sinh mới thu phục được, hơn nữa còn là Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại. Nhưng đã mấy vạn năm thế giới Vũ hồn không xuất hiện Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại!

Vu Minh kính nể, kích động nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Mấy vạn năm trôi qua, không ngờ Môn chủ lại có Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại!”

Hoàng Tiểu Long kinh ngạc, rồi rất hưng phấn. Tu Di thần sơn này vẫn còn là vật vô chủ, sau này nếu có cơ hội gặp phải nhất định phải thu phục!

“Thực ra, Linh lung bảo tháp của chủ nhân cũng có một môn công pháp truyền thừa, tên Linh lung kim thân! Linh lung kim thân là một môn công pháp đoán thể thiên cấp cao cấp!”

“Công pháp đoán thể?”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe sáng. Tu La quyết là công pháp tu luyện Đấu khí, mà hắn đang cần nhất là một bộ công pháp đoán thể.

Nhưng làm sao hắn mới có được bộ công pháp Linh lung kim thân này?

“Sau khi Môn chủ đột phá Hậu Thiên thất giai, mở ra tầng thứ nhất của Linh lung bảo tháp, hắn là có thể có được bộ công pháp Linh lung kim thân.”

Dường như đoán được suy nghĩ của hắn, Vu Minh giải thích.

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, lòng buống lỏng.

Thì ra là thế!

Hai người Phí Hạo, Hạo Thiên ngồi bên cạnh không dám lên tiếng. Nghe Vu Minh nói chuyện, cả hai đều đang khiếp sợ. Tuy cả hai cũng là cao thủ một phương, nhưng cũng giống như Hoàng Tiểu Long, đều là lần đầu tiên nghe nói trên thế giới Vũ hồn có một thứ tên dị bảo.

Mà nó còn thần kỳ như vậy!

“Vậy người có biết tin tức của các dị bảo khác không?”

Vốn ban đầu Hoàng Tiểu Long không có hy vọng gì với câu hỏi này, nhưng Vu Minh lại đáp:

“Nghe nói trong học viện Đoạn Nhận của Đế quốc Đoạn Nhận có một kiện dị bảo, tên Đoạn hồn châu! Đoạn hồn châu đứng thứ tư trong danh sách dị bảo!”

Học viện Đoạn Nhận. Đoạn hồn châu, dị bảo đứng hàng thứ tư!

Hai mắt Hoàng Tiểu Long sáng rực.

“Năm xưa, vì Đoạn hồn châu này, lão Môn chủ cũng đã từng vào trong học viện Đoạn Nhận, nhưng còn chưa tìm được đã bị người bảo vệ của học viện Đoạn Nhận phát hiện ra. Về sau lão Môn chủ bị các cường giả học viện Đoạn Nhận vây công, cuối cùng chỉ đành rời đi!”

Sư tôn Nhâm Ngã Cuồng cũng từng nhắm đến Đoạn hồn châu này sao? Hoàng Tiểu Long khá bất ngờ.

“Vậy Đoạn hồn châu cũng có Đấu kỹ truyền thừa hay công pháp đoán thể chứ?”

Vu Minh gật đầu:

“Vâng. Mười dị bảo đứng đầu đều có. Đấu kỹ truyền thừa của Đoạn hồn châu tên Đoạn hồn chỉ. Nghe đồn tu luyện Đoạn hồn chỉ tới Đại thành, chỉ một cái, có thể xuyên thủng cả địa ngục!”

Xuyên thủng được cả địa ngục!

“Còn các dị bảo khác, thuộc hạ cũng không rõ tin tức!”

Vu Minh kết luận.

Một lát sau, ba người Vu Minh, Hạo Thiên và Phí Hạo lui xuống.

Hoàng Tiểu Long trầm tư.

Không ngờ học viện Đoạn Nhận ở hoàng thành Đế quốc Đoạn Nhận lại có dị bảo hàng thứ tư Đoạn hồn châu. Nếu với thực lực của sư tôn cũng không cướp được, thì biện pháp duy nhất là trở thành học sinh học viện Đoạn Nhận, sau đó tìm vị trí Đoạn hồn châu, tìm cơ hội thu phục.

Học viện Đoạn Nhận!

Hoàng thành chi chiến. Chỉ cần đứng trong số một trăm người đầu tiên là có thể trở thành học viên học viện Đoạn Nhận.

Với tốc độ tu luyện của Hoàng Tiểu Long, trong vòng mười năm, có thể đoạt được ngôi đầu cả học viện, sau đó tới Đế quốc Đoạn Nhận tham gia Hoàng thành chi chiến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hoàng tiểu long về nhà

“Hoàng thành chi chiến!”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long sáng lấp lánh.

Phải mau chóng đề thăng thực lực, sau đó đoạt ngôi đầu cả học viện, tới Hoàng thành Đế quốc Đoạn Nhận tham gia Hoàng thành chi chiến, tiến nhập học viện Đoạn Nhận mới được.

Tiến nhập học viện Đoạn Nhận, cho dù Trần Thiên Tề kia biết đến sự tồn tại của Hoàng Tiểu Long cũng không dám công khai đối phó với hắn.

Năm mươi mấy năm trước, Trần Thiên Tề đã là Thánh vực ngũ giai. Hoàng Tiểu Long lại càng bức thiết muốn đề thăng thực lực.

Nhưng, trước mắt, quan trọng nhất là đột phá thất giai, mở ra tầng đầu tiên của Linh lung bảo tháp!

Hắn ngồi xếp bằng trên hàn ngọc sàng, Cửu U Linh Khí từ hư không cuộn cuộn xuống, như bốc lên một dòng sông nhỏ, hai con rồng không ngừng phun thê, Linh lung bảo tháp vẫn lơ lửng trên đầu Hoàng Tiểu Long, tỏa ra kim quang, từng đạo Diễm long chi khí không ngừng tràn vào cơ thể hắn, không ngừng rèn luyện từng ngõ ngách cơ thể hắn và cường hóa Cửu U Đẩu Khí trong kinh mạch.

Trước kia, Cửu U Đẩu Khí trong kinh mạch của Hoàng Tiểu Long có màu xám tro nhạt, mà sau khi dung hợp với Diễm long chi khí, nó bắt đầu chuyển dần sang màu xám tro sẫm.

Đêm sâu rất sâu.

Đại địa hoàn toàn yên tĩnh.

Ánh trăng như nước, trên hàn ngọc sàng, toàn thân Hoàng Tiểu Long vây trong một quang sáng màu tro tối, trong quang sáng đó, hỏa diễm lấp lánh.

Qua một đêm

Khi ánh mặt trời buổi sáng rọi vào tiểu viện của Hoàng Tiểu Long, hắn mới dừng tu luyện. Từ trong phòng đi ra, hít lấy một hơi không khí mát mẻ của ban mai, hắn nhìn về hướng Hoàng gia trang ở Thương Lan Huyền.

Chỉ còn nửa tháng nữa là mừng một năm mới, hôm nay hắn sẽ khởi hành về Hoàng gia trang. Nếu đi nhanh, hắn là mười hai mười ba ngày tới là hắn về đến nhà rồi.

Vừa nghĩ đến Hoàng gia trang, gặp phụ mẫu đã xa cách cả năm, còn có muội muội Hoàng Mẫn, đệ đệ Hoàng Tiểu Hải, hắn không thể ức chế được kích động trong lòng.

“Không biết bây giờ phụ thân và mẫu thân thế nào!”

Cổ nén kích động, hắn trầm nghĩ.

Trước khi rời đi, phụ thân hắn đã dùng miếng linh đan tứ phẩm cao giai Long hồ Huyền nguyên đan tu luyện, hắn là bây giờ phụ thân đã từ lục giai hậu kỳ đỉnh phong đột phá đến thất giai.

Thất giai, tuy rằng còn kém đại bá Hoàng Minh có tu vi thất giai hậu kỳ không ít, nhưng hắn tin tưởng, trong vòng năm sáu năm, phụ thân hắn có thể đuổi kịp Hoàng Minh, thậm chí còn vượt lên trước cả Hoàng Minh.

Rời tiểu viện, hắn tới đại sảnh, Vu Minh, Hạo Thiên, Phí Hạo đã chờ ở đó.

Thấy hắn, ba người Vu Minh vội đứng dậy cung kính thi lễ.

Hơn một giờ sau, Hoàng Tiểu Long, Hạo Thiên, Phí Hạo rời phủ Thiên Huyền, khởi hành chạy về phía Hoàng gia trang ở Thương Lan Huyền.

Vu Minh không cùng hắn về Hoàng gia trang, mà rời Vương quốc Lạc Thông về tổng bộ Tu La Môn. Đương nhiên hắn muốn bẩm báo chuyện của

Hoàng Tiểu Long với hai sứ Triệu Thụ và Trương Phủ, sau này phái các cao thủ Thánh vực tới đây bảo vệ hần.

Đương nhiên việc này cũng đã được Hoàng Tiểu Long chấp thuận, bằng không, hần cũng không dám tự quyết.

Nhưng trước khi Vu Minh đi, Hoàng Tiểu Long đã dặn dò kỹ, tốt nhất là càng ít người biết thân phận của hần càng tốt. Ngoài hai người Triệu Thụ và Trương Phủ, nhớ kỹ đừng cho ai biết

Vu Minh cung kính lĩnh mệnh.

Mười ngày sau.

Mấy người Hoàng Tiểu Long, Hạo Thiên, Phí hậu đã tới quận thành phía tây nam Thương Lan Huyền.

Từ quận thành đến Hoàng gia trang chỉ mất hai ngày.

Khi Hoàng Tiểu Long đang về nhà, ở viện Đông điện Hoàng gia trang, Hoàng Bằng và Tô Yến đang ngồi trên đại điện đầy lo lắng.

“Chỉ còn bốn ngày nữa là năm mới rồi, Tiểu Long nói cuối năm sẽ về, đến giờ còn chưa về. Bằng ca, huynh nói xem có phải Tiểu Long đã gặp phải nguy hiểm gì không?”

Tô Yến lo lắng hỏi:

“Nếu như Tiểu Long xảy ra chuyện gì thật thì phải làm sao bây giờ?”

Nàng đứng dậy, đi tới đi lui, không biết nên làm gì cho phải.

Hoàng Bằng cũng cau mày phản bác:

“Bên cạnh Tiểu Long có Phí Hạo tiên bối mà. Yên tâm đi, không sao đâu. Không phải còn bốn ngày nữa mới tới năm mới sao? Hần là hai ngày nữa Tiểu Long sẽ về!”

Dù nói vậy nhưng hần cũng giống Tô Yến, vô cùng lo lắng.

Mặc dù Phí Hạo là cao thủ thập giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra, không thể lúc nào hần ta cũng có thể che chở được cho nhi tử.

“Nghe nói mấy hôm trước Lý Lộ đã từ học viện Tinh Không trở về.”

Đột nhiên Tô Yến nhắc tới Lý Lộ.

Đương nhiên Hoàng Bằng hiểu thê từ đang nghĩ gì, cười khổ nói:

“Hiện giờ Lý Lộ cô nương đã là học sinh học viện Tinh Không, thiên chi kiều tử, tuy Tiểu Long của chúng ta cũng không tệ, nhưng Lý Lộ cô nương người ta sẽ không để ý đến Tiểu Long nhà ta đâu. Học viện Tinh Không nhiều thiên chi kiều tử lắm.”

Bởi vì khi ấy Hoàng Tiểu Long có dặn Lý Thành, không muốn để cho người của Hoàng gia trang biết chuyện của mình ở vương thành, cho nên Lý Lộ về cũng không nhắc đến chuyện của Hoàng Tiểu Long. Đương nhiên Tô Yến, Hoàng Bằng cũng không biết hiện giờ Hoàng Tiểu Long cũng là học sinh học viện Tinh Không.

Đột nhiên Hoàng Mẫn từ ngoài đại điện đi tới, thờ gấp hỏn hển, chạy vào đại điện báo với cha mẹ:

“Phụ thân, mẫu thân, Hoàng Tuấn ca vừa trở về!”

Hoàng Bằng và Tô Yến ngăn ra.

Hoàng Minh có hai nhi tử. Nhi tử thứ hai Hoàng Vĩ, nhi tử đầu Hoàng Tuấn đã bá nhập đại tông môn Đại Kiếm Tông của Vương quốc Bạo Long, là đệ tử nội môn của Đại Kiếm Tông, đã ba năm rồi chưa về. Không ngờ năm nay y lại về Hoàng gia trang ăn tết.

“Còn nữa, cả người Hoàng Tuấn ca đưa về đều rất quái dị!”

Hoàng Mẫn lại kể.

“Cả người đều rất quái dị?”

Hoàng Bằng và Tô Yến liếc nhau, đoán chắc đó là bạn đồng môn của Hoàng Tuấn. Mặc dù năm nay Hoàng Tuấn dẫn theo một đồng môn về Hoàng gia trang ăn tết, hai người Hoàng Bằng cũng thấy lạ, nhưng cũng không để trong lòng.

Lúc này, ở viện Bắc điện đều là tiếng cười tiếng nói vui vẻ.

“Thập giai hậu kỳ đỉnh phong?”

Hoàng Tuấn cả kinh. Y nhìn sang sư tôn Lư Uy, chần chừ hỏi:

“Sư tôn, người xem, chuyện này...”

Lư Uy thân nhiên khoát khoát tay, không thèm để ý, đáp:

“Không phải chỉ là một thập giai hậu kỳ đỉnh phong sao?”

Hoàng Tuấn mừng khấp khởi, nghe ra ý sư tôn đồng ý ra tay, đứng lên thưa:

“Cảm tạ sư tôn!”

Hoàng Minh và Hoàng Vĩ cũng mừng rơn, hoảng nhiên đứng dậy, cung kính thưa:

“Đa tạ Lư Uy tiên bối ra tay!”

Hoàng Minh cười nói:

“Có Lư Uy tiên bối ra tay, thật quá tốt rồi. Cầu nô tài Phí Hầu kia trước mặt Lư Uy tiên bối nhất định không đón nổi một chiêu!”

Hoàng Vĩ cũng nói:

“Đương nhiên rồi. Phí Hầu kia thấy Lư Uy tiên bối, nhất định sẽ sợ đến vãi tè ra quần!”

“Vậy Hoàng Tiểu Long và Phí Hầu kia đang ở Đông điện sao?”

Hoàng Tuấn hỏi.

“Không có, Hoàng Tiểu Long rời Hoàng gia trang gần một năm rồi. Nhưng hắn nói cuối năm sẽ về, hẳn là chỉ một hai hôm nữa thôi.”

Hoàng Minh đáp.

Hoàng Tuấn cười lạnh:

“Vậy cũng tốt, chờ tiểu tử kia cùng cầu nô tài Phí Hầu gì đó kia về sẽ thu thập bọn họ. Nhưng chúng ta có thể lấy trước chút lãi!”

“Lấy trước chút lãi?”

Hoàng Vĩ nhìn Hoàng Tuấn:

“Ý đại ca là gì?”

Hoàng Tuấn gật đầu cười:

“Không sai. Hai người Hoàng Bằng và Tô Yến dung túng nhi tử làm càn, không để ý đến quy định Hoàng gia trang, thậm chí cả gia gia cũng dám đánh, còn đánh phụ thân và gia gia bị thương. Hai người này phải phạt nặng!”

Y cười lạnh:

“Cũng mấy năm ta không gặp Hoàng Bằng và Tô Yến, cũng muốn qua ân cần thăm hỏi hai người một chút!”

Hoàng Minh nhướn mày, cuối cùng vẫn không nói gì.

Một lát sau, mấy người Hoàng Tuấn đến Đông điện.

Khi họ đến Đông điện, Hoàng Bằng và Tô Yến đang ngồi trên đại điện, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải cũng ở đó.

Thấy mấy người Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Bằng và Tô Yến cũng ngẩn ra.

“Hoàng Tuấn?”

Hoàng Bằng nhìn Hoàng Tuấn bên cạnh Hoàng Minh, suýt nữa thì không nhận ra.

Mấy năm trước, Hoàng Tuấn vẫn còn là một cậu nhóc choai choai, bây giờ đã cao hơn một thước bảy, lưng hùm vai gấu, rất trắng kiện.

“Là ta!”

Hoàng Tuấn lạnh lùng đáp:

“Hoàng Bàng, trong trận tỷ thí cuối năm của gia tộc, nhi tử của ngươi cần rờ dăm đánh phụ thân ta và gia gia bị thương!”

Hoàng Bàng và Tô Yến hơi ngần ra, nhưng chớp mắt một cái đã hiểu đám người kia đến đây có ý đồ gì.

Hoàng Bàng nhìn quét qua mấy người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, biết có giải thích cũng vô dụng, sắc mặt trầm xuống, trầm giọng hỏi:

“Thì làm sao?”

Hoàng Tuấn cười lạnh:

“Thì làm sao à? Nhi tử của ngươi cùng cậu nô tài Phí Hầu kia không ở đây, ta sẽ đòi chút lãi từ các ngươi! Chờ thêm hai ngày nữa, nhi tử ngươi về, ta sẽ thanh toán món nợ này!”

Hoàng Minh đứng yên đó, không nói gì.

Hoàng Bàng trợn mắt:

“Thanh toán món nợ này? Hoàng mao tiểu nhi, cho dù ngươi có báii nhập Đại Kiếm Tông, trở thành đệ tử Đại Kiếm Tông, cũng không tới phiên ngươi tới Đông Điện vung tay múa chân, muốn thế nào thì được thế đó. Nơi này là Hoàng gia trang, không phải Đại Kiếm Tông!”

Đột nhiên một cỗ lực lượng mạnh mẽ bỗng vọt tới trước mặt Hoàng Bàng. Hoàng Bàng không kịp phản ứng và tránh né, như bị trúng đạn, thân thể chấn động bay ra ngoài, đập vào vách tường đại điện, ngã xuống, miệng không ngừng rỉ máu.

“Bằng ca!”

“Phụ thân!”

Tô Yến, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải kinh hoàng hô lớn, phi tới trước mặt Hoàng Bàng.

“Bằng ca, huynh sao rồi? Huynh đừng làm ta sợ?”

Tô Yến đỡ Hoàng Bàng dậy, hai hàng nước mắt chảy dài, ôm chặt Hoàng Bàng khóc lóc.

“Phụ thân! Phụ thân!”

Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải càng khóc lóc không ngừng.

Hoàng Bàng nhìn Tô Yến, khàn giọng nói:

“Ta không sao...”

Còn chưa dứt câu, đã phụt ra máu.

Cha con Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ cũng thất kinh.

Hoàng Tuấn nhìn Lưu Uy bên cạnh, vừa rồi đúng là Lưu Uy sư tôn của y ra tay.

“Sư tôn, cái này...”

Hoàng Tuấn chần chừ hỏi.

Mặc dù vừa rồi Hoàng Bàng có mạo phạm đến Đại Kiếm Tông, nhưng có phải vừa rồi Lưu Uy ra tay hơi nặng không? Dù sao Hoàng Bàng cũng là thúc thúc của y.

Sắc mặt Lưu Uy đậm nhạt, chỉ nói:

“Dám bắt kính với Đại Kiếm Tông, chết! Nhưng, nể mặt ngươi, ta tạm tha không giết y. Ngươi yên tâm đi, y không chết, tối đa chỉ nằm ba bốn tháng!”

Chỉ nằm ba bốn tháng? Hoàng Tuấn, Hoàng Minh nghe vậy, sắc mặt hòa hoãn lại.

Hoàng Mẫn đang không ngừng khóc lóc đột nhiên đứng dậy, hai mắt đầy hận ý, xông tới Hoàng Vĩ:

“Các ngươi bắt nạt phụ thân ta, ta liều mạng với các ngươi!”

Nhìn Hoàng Mẫn xông đến, Hoàng Vĩ giơ một chân đạp bay nàng ra ngoài.

Tuy Hoàng Mẫn cũng tu luyện Đấu khí, nhưng làm sao có thể là đối thủ của Hoàng Vĩ. Hoàng Vĩ đạp cũng không nhẹ, khiến nàng kêu lên thảm thiết.

“Mẫn nhi!”

Tô Yến đau đớn gọi.

Có tiếng bước chân rầm rập, có không ít hộ vệ Hoàng gia trang nghe tiếng chạy tới, thấy Hoàng Bằng và Hoàng Mẫn nằm trên đại điện đều ngẩn ra.

“Các người lui ra đi. Ở đây không có chuyện gì của các người!”

Thấy các hộ vệ Hoàng gia trang chạy tới, Hoàng Minh đuổi.

Các hộ vệ nhìn nhau, không biết nên làm sao cho phải.

“Không nghe thấy gì sao? Lui ra hết cho ta!”

Hoàng Minh gào lên quát dẹp đường.

“Vâng, đại trang chủ!”

Các hộ vệ run lên, vội đáp vạy, lui ra.

Hoàng Kỳ Đức vừa xuất quan sau khi tu luyện, nghe được đại quản gia Trần Ứng bẩm báo:

“Trang chủ, không tốt, bên Đông điện gặp chuyện không may!”

Hoàng Kỳ Đức ngăn ra:

“Đông điện gặp chuyện không may sao? Chuyện gì?”

“Hôm nay Hoàng Tuấn thiếu gia về. Chắc Hoàng Tuấn thiếu gia có nghe nói trong lần thi đấu hàng năm lần trước Phí Hầu tiền bối đánh đại trang chủ bị thương, nên dẫn theo đại trang chủ đến Đông điện.”

“Cái gì?” Hoàng Kỳ Đức biến sắc:

“Đi. Chúng ta tới Đông điện!”

Một lát sau, Hoàng Kỳ Đức cùng Trần Ứng chạy tới Đông điện, thì thấy Hoàng Bằng đang bị thương nằm dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Phụ thân hấn bị người đả thương

“Phụ thân!”

“Gia gia!”

Thấy Hoàng Kỳ Đức đến, Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ lập tức đi lên phía trước chào hỏi.

Hoàng Kỳ Đức chỉ vào Hoàng Bằng bị trọng thương ở bên ngoài, nổi giận nói với Hoàng Minh:

“Chuyện gì xảy ra? Hấn là đệ đệ người, người lại ra tay nặng như vậy!”

Bởi vì Trần Ứng không nói những chuyện đã xảy ra cho Hoàng Kỳ Đức, cho nên hấn tưởng Hoàng Minh ra tay đánh trọng thương Hoàng Bằng.

Hoàng Minh còn chưa mở miệng, Hoàng Tuấn đã nói:

“Gia gia, đây là sư tôn Lưu Uy của ta, tông chủ Đại Kiếm Tông!”

Nói rồi chỉ tay đến người đứng bên cạnh.

Hoàng Kỳ Đức vốn còn đang tức giận lập tức ngăn ngó, sắc mặt quái dị nhìn Luru Uy, tông chủ Đại Kiếm Tông?

“Gia gia, lúc này lời nói của Nhị thúc bất kính với Đại Kiếm Tông, mạo phạm sư tôn ta, cho nên sư tôn mới...”

Hoàng Tuấn nói đến đây thì dừng lại, ý tứ không cần nói cũng biết.

Luru Uy mặt lạnh nhìn Hoàng Kỳ Đức:

“Người chính là Hoàng Kỳ Đức? Người là ta đã thương, thế nào, Hoàng Kỳ Đức, người sẽ ra tay với ta?”

Hoàng Kỳ Đức biến sắc, vẻ mặt biến hóa, lập tức cười nói:

“Thì ra Luru Uy tiền bối là tông chủ Đại Kiếm Tông, tiền bối sao lại nói như vậy, Hoàng Bằng bất kính với Đại Kiếm Tông, mạo phạm người, người ra tay giáo huấn hắn, đó là điều nên làm, nên làm!”

So sánh với Hoàng Kỳ Đức lúc vừa mới tới quả thật giống như là hai người khác nhau.

Luru Uy hừ lạnh một tiếng, nói với Hoàng Kỳ Đức:

“Hoàng Kỳ Đức, nhĩ tử như vậy, ta thấy người không cần cũng được, miễn cho sau này Hoàng gia trang bị liên lụy, ngày nào đó bị diệt cũng không biết chừng!”

Hoàng Kỳ Đức sắc mặt lập tức đại biến, lắp bắp không biết làm sao mở miệng.

Tò Yển ôm Hoàng Bằng nghe Luru Uy với Hoàng Kỳ Đức đối thoại, trong lòng vừa sợ vừa giận.

Luru Uy nói xong, liền lập tức rời khỏi, phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ theo sát phía sau.

Hoàng Kỳ Đức há to mồm, cuối cùng không nói gì, chỉ đứng một chỗ, sắc mặt biến hóa, không biết đang suy nghĩ gì.

“Trang chủ, người xem, nhị trang chủ hắn?”

Một lát sau, Trần Ứng tiến lên, cẩn thận nói:

“Chúng ta trước tiên nên chữa thương cho nhị trang chủ?”

Hoàng Kỳ Đức ngửa mặt lên trời thở dài, gật đầu, sau đó xoay người rời khỏi.

Sau khi đám người Luru Uy rời khỏi, ba phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ tự mình an bài nơi nghỉ ngơi bọn hắn, sau đó, ba người cung kính xin cáo lui, trở lại Bắc điện viện.

Ngồi ở trên điện, Hoàng Vĩ nói với Hoàng Minh:

“Phụ thân, chúng ta thừa cơ hội này, khiến gia gia đuổi Hoàng Bằng ra khỏi Hoàng gia trang, chỉ cần đem hắn đuổi ra khỏi Hoàng gia trang, như vậy vị trí trang chủ sau này, nhất định là phụ thân người tiếp quản!”

“Đuổi khỏi Hoàng gia trang?”

Hoàng Minh nhướng mày:

“Việc này không tốt lắm đâu?”

“Có cái gì tốt không tốt.”

Hoàng Vĩ nói tiếp:

“Phụ thân người đã nói, người làm đại sự không câu nệ tiểu tiết, Hoàng Bằng nếu như ở lại Hoàng gia trang, luôn luôn là mối uy hiếp đối với phụ thân, sau lần tỉ thí cuối năm trước, thái độ của gia gia với Hoàng Bằng thay đổi rất nhiều, người cũng thấy, hơn nữa bây giờ bên trong gia trang không ít trưởng lão đều đi theo Hoàng Bằng, cao tầng trong gia trang không ít người nghị luận, nói sau này gia gia sẽ truyền vị trí trang chủ cho Hoàng Bằng!”

Lúc này, Hoàng Tuấn cũng mở miệng nói:

“Nhị đệ nói cũng không phải là không có đạo lý, phụ thân, chúng ta lợi dụng việc Hoàng Bằng đắc tội sư tôn Luru Uy, khiến gia gia đuổi hắn ra khỏi Hoàng gia trang.”

Hoàng Minh trầm mặc không nói.

“Phụ thân, việc này không có gì phải lo lắng!”

Hoàng Vĩ Đạo nói.

Hoàng Minh ngẩng đầu, liếc mắt nhìn hai nhi tử, gật đầu.

Hai ngày trôi qua.

Sau đó sẽ là mừng một năm mới, Hoàng gia trang cũng giống như những năm trước, vẫn đang giăng đèn kết hoa khắp nơi, thỏa sức vui chơi, đặc biệt là Bắc điện viện, chỉ có Đông điện viện bên này là vẫn luôn an tĩnh và yên lặng.

Mà trong khi nô bộc, hộ vệ ở Hoàng gia trang giăng đèn kết hoa, mà ở mấy dặm bên ngoài, vài bóng người liên tục đập tuyết, đi thẳng tới hướng Hoàng gia trang.

Hoàng Tiểu Long nhìn Hoàng gia trang càng lúc càng gần, trong lòng lập tức dâng lên một nỗi kích động khôn kể.

“Cuối cùng cũng trở lại Hoàng gia trang!”

“Phụ thân, mẫu thân, nhi tử trở về!”

Một lúc sau, Hoàng Tiểu Long đi tới trước quảng trường Hoàng gia trang, đứng ở chỗ đó, hắn thấy rõ hơn mười thước bên ngoài đại môn Hoàng gia trang.

Hắn còn nhớ rõ một năm trước, lúc hắn cùng với Phí Hạo rời đi, phụ mẫu đứng là đứng ở trên quảng trường này tiễn hắn rời khỏi.

Lúc này, hoa tuyết trên cao rơi xuống, rơi đến trên người hắn, lạnh lạnh.

“Tuyết lại rơi.”

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm, cuối năm trước, cũng là một trận tuyết rơi.

Nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hạo đứng ở phía sau Hoàng Tiểu Long, không có mở miệng.

“Xèo xèo chỉ!”

Lúc này, Phệ Linh Từ Hạo trên vai Hoàng Tiểu đột nhiên kêu lên, lần này trở về Hoàng gia trang, Hoàng Tiểu Long mang theo tiểu gia hỏa này.

Sau một hồi suy nghĩ, Hoàng Tiểu Long quay đầu lại nhìn tiểu gia hỏa Phệ Linh Từ Hạo này, không khỏi cười cười, tiểu gia hỏa này muốn thúc giục hắn nhanh trở về Hoàng gia trang đây.

“Đi thôi, chúng ta về nhà!”

Hoàng Tiểu Long cười nói xong, đi đến hướng đại môn Hoàng gia trang.

Nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hạo đi theo phía sau Hoàng Tiểu Long.

Nhưng mà vừa vào Hoàng gia trang, Hoàng Tiểu Long liền thấy một ít nô bộc, hộ vệ xa xa né tránh hắn, ánh mắt quái dị, Hoàng Tiểu Long không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Khi đến gần Đông điện viện, Hoàng Tiểu Long nhìn thấy đệ đệ Hoàng Tiểu Hải bên trong sân, chỉ thấy đệ đệ hắn ngồi xổm ở đó, vừa cảm gậy nhỏ đánh khối tuyết phía trước vừa khóc.

“Tiểu Hải!”

Hoàng Tiểu Long lập tức tiến lên, gọi một tiếng.

Hoàng Tiểu Hải vừa nghe được giọng nói Hoàng Tiểu Long, lập tức đứng lên, xoay người, chạy tới hướng Hoàng Tiểu Long, sau đó ôm lấy hắn khóc lớn:

“Đại ca, người cuối cùng trở về!”

“Ô ô ô! Ô ô ô!”

Nước mắt Hoàng Tiểu Hải trong nháy mắt liền thấm ướt áo bào Hoàng Tiểu Long.

“Tiểu Hải, xảy ra chuyện gì? Nhị tỷ Hoàng Mẫn bắt nạt người?”

Hoàng Tiểu Long hỏi, sau đó lau lau một chút nước mắt trên mặt đệ đệ.

Hoàng Tiểu Hải không trả lời, chỉ cố khóc lớn.

“Thế nào? Tiểu Hải, xảy ra chuyện gì?”

Trong lòng Hoàng Tiểu Long đột nhiên có cảm giác không tốt.

“Phụ thân, phụ thân người... phụ thân người...”

Hoàng Tiểu Hải khóc, lời nói gián đoạn:

“Phụ thân bị người đã thương, còn cả nhị tỷ!”

Hoàng Tiểu Hải lau nước mắt, khóc lớn tiếng nói.

“Cái gì?”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long đại biến, vội vàng đi tới hướng Đông điện viện, Nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo nhìn nhau, lập tức đi theo.

Lao vào Đông điện viện, lúc đi tới gian phòng của phụ thân Hoàng Bằng, mở cửa ra, Hoàng Tiểu Long lao vào, gọi lớn:

“Phụ thân!”

Vừa vào gian phòng, lập tức thấy mẫu thân Tô Yến ngồi ở bên giường, lúc này, Tô Yến cũng quay đầu lại, hai mắt hồng hồng, hiển nhiên là vừa mới khóc, mà người nằm trên giường, rõ ràng là phụ thân Hoàng Bằng!

“Phụ thân!”

Hoàng Tiểu Long lao tới trước giường, đi tới trước người Hoàng Bằng, hô lớn, trong nháy mắt hai mắt đỏ lên.

Trên giường, sắc mặt Hoàng Bằng hết sức tái nhợt lập tức mở hai mắt ra, thấy Hoàng Tiểu Long, không khỏi tươi cười, khàn giọng nói:

“Tiểu Long, ngươi trở về rồi!”

“Phụ thân, là ai, rốt cuộc là ai, ai đã thương người?”

Hoàng Tiểu Long nhìn sắc mặt phụ thân tái nhợt, song quyền nắm chặt, tức giận nói, trong lòng một trận co rút đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Cút ra đây cho ta

Hoàng Bằng nghe vậy, cố gắng mở miệng, giọng nói rất nhỏ:

“Tiểu Long, phụ thân không có việc gì, thật sự!”

Hoàng Tiểu Long nghe xong, trong lòng cảm thấy đau nhói, không có việc gì? Trọng thương như thế mà còn nói không có việc gì!

“Mẫu thân, rốt cuộc là ai làm tổn thương phụ thân? Là ai, nói cho ta biết!”

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại hỏi Tô Yến.

Tô Yến hai mắt hồng hồng, vẻ mặt chán chờ.

“Tiểu Long, ngươi nhanh rời khỏi, rời khỏi Hoàng gia trang!”

Hoàng Bằng đột nhiên mở miệng nói.

“Đúng vậy, Tiểu Long, ngươi rời khỏi Hoàng gia trang trước đã!”

Tô Yến cũng vội vàng mở miệng.

Rời khỏi Hoàng gia trang? Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình, sau đó nghĩ đến một cái khả năng, trợn mắt:

“Phụ thân, là Hoàng Minh làm?”

Ánh mắt hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến bối rối, không có trả lời.

“Vậy mà thật là Hoàng Minh!”

Hoàng Tiểu Long nhìn sắc mặt phụ mẫu, liền biết rõ suy đoán của mình đã đúng, trong lòng giận dữ, sát ý trong mắt hiện lên, lập tức quay người rời khỏi.

“Tiểu Long!”

Tô Yến lập tức dùng tay giữ chặt Hoàng Tiểu Long, lắc đầu khóc rống nói:

“Đừng đi, đừng đi Bắc điện, đại ca của Hoàng Vĩ là Hoàng Tuấn trở về rồi, mang theo sư tôn hần, sư tôn hần là Tông chủ Đại Kiếm Tông, Lưu Uy!”

“Tông chủ Đại Kiếm Tông, Lưu Uy!”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long ngưng tụ.

“Đúng, thật ra phụ thân ngươi là bị tông chủ Đại Kiếm Tông Lưu Uy đánh trọng thương, hần là cường giả Tiên thiên!”

Tô Yến nức nở nói:

“Hai ngày trước, Hoàng Tuấn trở về, biết chuyện ngươi cuối năm trước đã đánh gãy hai tay, hai chân Hoàng Vĩ, hơn nữa Phí Hạo tiền bối ra tay đánh trọng thương Hoàng Minh, cho nên, hôm trước, Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ đã mang theo Lưu Uy đến Đông điện!”

Tô Yến nói đến đây ngừng lại, sự việc sau đó ai cũng có thể đoán được.

“Muội muội Hoàng Mẫn của ngươi bị Hoàng Vĩ đá một cước!”

Tô Yến vừa nghĩ tới hình ảnh nữ tử lúc ấy, tiếng khóc lớn dần:

“Phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ còn nói, chờ ngươi trở về, mới hảo hảo thu thập ngươi cùng Phí Hạo tiền bối.”

“Tiểu Long, ngươi cùng Phí Hạo tiền bối hiện tại lập tức rời khỏi Hoàng gia trang, đợi chút nữa phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh biết rõ ngươi trở về, lúc đó rời đi không kịp nữa rồi!”

“Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ, Lưu Uy!”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe ra hàn mang làm cho người ta sợ hãi, hần quay đầu hỏi nguyên soái Hạo Thiên sau lưng:

“Ngươi biết rõ Tông chủ Đại Kiếm Tông Lưu Uy kia?”

“Hồi bẩm Thiếu chủ, Lưu Uy mặc dù là cường giả Tiên thiên, nhưng mà chỉ là Tiên thiên nhất giai, mới đột phá Tiên thiên vài năm mà thôi.”

Nguyên soái Hạo Thiên hồi đáp.

Đại Kiếm Tông là một đại tông môn của nước láng giềng Bạo Long vương quốc, Lưu Uy là Tông chủ Đại Kiếm Tông, nguyên soái Hạo Thiên tất nhiên biết tới, chỉ là chưa từng gặp mặt mà thôi.

“Tiên thiên nhất giai.”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh.

Hai người Hoàng Bằng, Tô Yến lúc này mới chú ý tới nguyên soái Hạo Thiên.

Thiếu chủ? Chẳng lẽ đây cũng là nô bộc nhi tử mới thu?

Nhưng hai người cũng không nghĩ nhiều, Hoàng Bằng về mặt lo lắng nói với Phí Hạo:

“Phí Hạo tiền bối, ta cầu ngươi, bảo hộ Tiểu Long rời khỏi Hoàng gia trang, các ngươi mau rời khỏi, đợi chút nữa thật sự không còn kịp nữa rồi!”

Lúc này, Bắc điện.

Một gã hộ vệ Hoàng gia trang đem tin tức Hoàng Tiểu Long trở về bẩm báo cho ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ.

Nghe được bẩm báo, Hoàng Vĩ lập tức cao hứng cười lớn:

“Ha ha, tiểu cầu kia cùng cầu nô tài Phí Hầu quả nhiên trở về rồi. Lần này, ta xem bọn hán chạy chỗ nào!”

Nói đến đây, hán nói với Hoàng Tuấn:

“Đại ca, đợi chút nữa đừng vội giết cầu nô tài Phí Hầu kia, trước phé đi tu vị hán và Hoàng Tiểu Long, sau đó từ từ đánh gãy xương cốt toàn thân của bọn chúng!”

“Tiểu cầu Hoàng Tiểu Long đánh gãy hai tay, hai chân của ta, ta muốn trả lại cho hán gấp mười gấp trăm lần!”

Hai mắt Hoàng Vĩ lóe ra lấp lóe tơ máu.

Hoàng Tuấn mở miệng nói:

“Yên tâm đi, ta tất nhiên sẽ không để cho cầu nô tài Phí Hầu kia chết dễ dàng, đến lúc đó, phé đi tu vị hán và Hoàng Tiểu Long, xử trí như thế nào sẽ để cho phụ thân cùng người làm chủ!”

Nói rồi lập tức đứng lên:

“Ta lập tức đi gọi sư tôn!”

Hoàng Minh gật đầu, sau đó, ba người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ rời khỏi Bắc điện, tiến đến chỗ Lưu Uy.

Lúc ba người Hoàng Minh tiến đến chỗ Lưu Uy, Hoàng Kỳ Đức cũng đã biết tin tức Hoàng Tiểu Long, Phí Hầu trở về, từ trên ghế đứng dậy, thờ dài mà nói với Trần Ứng:

“Đi thôi, chúng ta đi Đông điện một chuyến.”

Sau đó hai người liền đi tới Đông điện, vừa tới đến nơi, Hoàng Kỳ Đức đã thấy được ba người Hoàng Tiểu Long từ trong phòng đi ra.

Hoàng Tiểu Long nhìn thấy Hoàng Kỳ Đức, hai mắt nheo lại.

Vừa rồi, hán nghe mẫu thân Tô Yến nói, hôm trước Hoàng Kỳ Đức biết rõ Lưu Uy ra tay đánh trọng thương phụ thân, Hoàng Kỳ Đức còn nịnh bợ Lưu Uy, ra tay giáo huấn phụ thân mình là nên làm vậy!

Nên làm vậy!

Hai mắt Hoàng Tiểu Long như đao.

Hoàng Kỳ Đức bị Hoàng Tiểu Long nhìn có chút chột dạ, không dám nhìn lại Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, bên ngoài vang lên giọng nói hung hăng can quấy:

“Hoàng Tiểu Long tiểu cầu, ta biết rõ người cùng cầu nô tài Phí Hầu đã trở lại, rút ra đây cho ta!”

Đây là giọng nói Hoàng Vĩ!

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lạnh lẽo, hán đang định tới Bắc điện, không nghĩ tới phụ tử Hoàng Vĩ vậy mà tới trước, xem ra bọn chúng còn vội vã hơn cả hán!

Như vậy cũng tốt, đỡ tốn công hán phải đi một chuyến!

Hoàng Tiểu Long quay đầu nói với Phí Hầu:

“Có người bảo chúng ta rút ra ngoài rồi, đi thôi, bọn hán đã tha thiết muốn gặp chúng ta như vậy, chúng ta không nên làm cho người ta thất vọng mới được!”

“Vâng, Thiếu chủ!”

Phí Hầu cùng nguyên soái Hạo Thiên cung kính gật đầu.

Ba người Hoàng Tiểu Long đi qua hai người Hoàng Kỳ Đức, Trần Ứng, đi ra tiểu viện.

Hoàng Kỳ Đức sắc mặt âm trầm:

“Chúng ta cũng đi ra ngoài đi.”

Nói xong, cùng Trần Ứng đi ra tiểu viện.

Hoàng Tiểu Long đi ra, liền thấy được ba người phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Vĩ, Hoàng Tuấn ở bên ngoài, Hoàng Tiểu Long đã ba năm không gặp Hoàng Tuấn, mặc dù vậy, chỉ cần liếc mắt cũng có thể nhận ra đôi phương, ngoại trừ thân hình cao lớn hơn, diện mạo Hoàng Tuấn không thay đổi quá nhiều, ở trước mặt bọn chúng chính là một trung niên nhân mặc quần áo và trang sức hết sức kỳ quái.

Đây chắc là sư tôn của Hoàng Tuấn, Tông chủ Đại Kiếm Tông Lưu Uy!

Hoàng Minh, Hoàng Vĩ, Hoàng Tuấn thấy Hoàng Tiểu Long đi ra, lúc này Hoàng Vĩ cười lạnh nói:

“Hoàng Tiểu Long tiểu cầu, ngươi hẳn không nghĩ tới, chúng ta lại đến nhanh như vậy.”

Nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hạo nghe Hoàng Vĩ nói năng lỗ mồm với Hoàng Tiểu Long thì nổi giận, đang muốn tiến lên, Hoàng Tiểu Long đã đưa tay ngăn cản, nhìn Hoàng Vĩ lạnh lùng nói:

“Ta đúng là không nghĩ tới, các ngươi sẽ vội vã chạy tới chịu chết nhanh như vậy!”

Hoàng Vĩ phẫn nộ, lúc này, Hoàng Tuấn mở miệng nói:

“Hoàng Tiểu Long, đây là sư tôn Lưu Uy của ta, ngài là Tông chủ Đại Kiếm Tông, cường giả Tiên thiên!”

Nói đến đây, Hoàng Tuấn nhìn về phía Phí Hạo sau lưng Hoàng Tiểu Long, cười lạnh nói:

“Hắn là cầu nô tài Phí Hạo kia? Ngươi cho rằng mang theo cầu nô tài thực lực thấp giai hậu kỳ đỉnh phong là có thể hung hăng can quấy cho rằng mình là vô địch thiên hạ rồi hả? Nói cho ngươi biết, cầu nô tài Phí Hạo sau lưng ngươi ở trước mặt sư tôn ta, ngay cả cửt chó cũng không bằng!”

Lúc này, Hoàng Kỳ Đức, Trần Ứng đi theo sau Hoàng Tiểu Long tiến đến, ba người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ nhìn thấy, không khỏi khể giật mình, không ngờ Hoàng Kỳ Đức cũng đã tới Đông điện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Đại Kiếm Tông tính là cái thứ gì

“Phụ thân!”

“Gia gia!”

Nhìn thấy Hoàng Kỳ Đức, ba phụ tử Hoàng Minh lập tức lên tiếng chào hỏi.

Hoàng Kỳ Đức gật nhẹ đầu, trong lòng thở dài, ba phụ tử Hoàng Minh mặc dù chào hỏi hắn, nhưng đã không còn cung kính như lúc trước, ai cũng nhìn ra được ba người chỉ là lừa gạt cùng thói quen xưng hô mà thôi.

“Lưu Uy tiên bối!”

Hoàng Kỳ Đức đi tới trước mặt Lưu Uy, khuôn mặt tươi cười cung kính nói.

Lưu Uy ngay cả đầu cũng không gật một cái, lỗ mũi chỉ “Ân” một tiếng, sau đó quay đầu sang đây nhìn hướng ba người Hoàng Tiểu Long cùng nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hạo.

Ánh mắt của hắn nhìn tới trên người Phí Hạo:

“Ngươi chắc là Phí Hạo? Thập giai hậu kỳ đỉnh phong? Ta niệm tình ngươi tu luyện đến đây cũng không dễ, như vậy đi, nếu ngươi quý xuống, chủ động thuận phục ta, sẵn sàng góp cho Đại Kiếm Tông, ta không những tha cho ngươi tội chết, còn có thể ban cho ngươi chức trưởng lão Đại Kiếm Tông!”

Ba người Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ ngẩn ngơ.

Đại Kiếm Tông trưởng lão!

“Sư tôn, việc này!”

Hoàng Tuấn lập tức mở miệng nói.

Sắc mặt Lưu Uy lạnh lẽo:

“Ở đây còn chưa tới lượt ngươi đến xen vào, lùi xuống cho ta!”

Hoàng Tuấn trong lòng run lên, lập tức nói:

“Vâng, sư tôn!”

“Ngươi cân nhắc như thế nào đây?”

Lưu Uy quay đầu nói với Phí Hào:

Lúc này, hai người nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hào nhìn nhau, đều lắc đầu nở nụ cười.

“Các ngươi cười cái gì?”

Sắc mặt Lưu Uy trầm xuống.

Phí Hào nhìn đối phương, cười lạnh nói:

“Đại Kiếm Tông? Đại Kiếm Tông đã là cái thá gì?”

Giọng nói Phí Hào vang lên, Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ, kể cả Hoàng Kỳ Đức, Trần Ứng đều đều ngẩn ngơ, không thể tin được mà nhìn Phí Hào, hần vừa mới nói cái gì. Mấy người thậm chí hoài nghi vừa rồi có nghe lầm hay không.

“Ngươi nói cái gì?”

Mà ngay cả Lưu Uy thoáng chút ngốc trệ.

“Lỗi tại ngươi có vấn đề?”

Phí Hào lạnh lùng nói:

“Ta nói, Đại Kiếm Tông của ngươi đã là cái thá gì, quý xuống góp sức cho ngươi? Còn ban thưởng chức trưởng lão cho ta?”

“Ngươi!”

Sắc mặt Lưu Uy đỏ lên, khí thế toàn thân đột nhiên tăng vọt, khí tức khủng bố từ trong cơ thể tuôn ra như sóng lớn, sát ý lăng lệ ác liệt làm cho bọn người Hoàng Kỳ Đức quá sợ hãi, hoảng sợ lùi lại.

“Chết, muốn chết! Đã như vậy, trước tiên ta phế đi ba người các ngươi, sau đó làm ba người chủ tử các ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!”

Lưu Uy trợn mắt, ngay lập tức đánh ra một chưởng hướng ba người Phí Hào, Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên.

“Cho các ngươi biết một chút về tuyệt thế thần chưởng của Đại Kiếm Tông ta!”

“Huyền kim đại chưởng ấn!”

Ba chưởng ấn to lớn màu vàng phá không bay ra, lập tức liền ấn đến trước mặt ba người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hào, lúc này, Tô Yến theo trong nội viện đi ra, nhìn thấy cảnh này, lập tức gọi lớn:

“Tiểu Long!”

Trong lòng ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ đại hỉ, đặc biệt là Hoàng Vĩ, hai mắt lóe ra hào quang có chút há hê vui sướng, Hoàng Tiểu Long ơi là Hoàng Tiểu Long, đợi chút nữa, ta xem ngươi chết như thế nào!

Lập tức chưởng ấn màu vàng kia đã ấn đến trước mặt ba người Hoàng Tiểu Long, lúc này, một bóng hiện ra, đánh ra một chưởng hướng huyền kim đại chưởng ấn của Lưu Uy.

“Ầm ầm!”

Tiếng nổ lớn vang lên, vô số khí lưu kích động, đất đá xung quanh liên tục bị đánh nát, xoáy lên, tung bay, mấy người Hoàng Minh, Hoàng Kỳ Đức kinh hãi, lập tức tránh đi.

Mà Lưu Uy cũng bị lực lượng trùng kích cực lớn làm cho thân hình liên tiếp lui về phía sau, mỗi một bước lùi lại, phiến đá phía dưới lập tức bị đập vỡ, mặt đất xung quanh rạn nứt.

Mãi khi thối lui đến một góc tường viện, thân hình Lưu Uy mới ổn định lại, lúc này, hần mới nhìn rõ người ra tay đánh với hần không phải Phí Hào. Hần khiếp sợ mà nhìn nguyên soái Hạo Thiên:

“Ngươi, Tiên thiên!”

Người này mặc cẩm bào nhìn qua như một lão giả thất tuần, cùng Phí Hạo đi theo sau lưng Hoàng Tiểu Long, vậy mà cũng là cường giả Tiên thiên! Hơn nữa thực lực!

Tiên thiên nhị giai, tuyệt đối là Tiên thiên nhị giai!

Sau khi khiếp sợ, sắc mặt Lưu Uy cực kỳ khó coi, hẳn tuy cũng là Tiên thiên, nhưng chỉ là vừa mới đột phá Tiên thiên không lâu, chênh lệch không nhỏ so với Tiên thiên nhị giai!

Mà Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ, Hoàng Kỳ Đức, Trần Ứng, cùng với Tô Yến mới từ trong nội viện đi ra cũng đều khiếp sợ mà nhìn nguyên soái Hạo Thiên.

Tiên thiên, vậy mà là cường giả Tiên thiên!

Giống như Phí Hạo, lão giả thất tuần này xưng hô Hoàng Tiểu Long là Thiếu chủ lại là Cường giả Tiên thiên, hơn nữa thực lực còn mạnh hơn so với Lưu Uy!

“Điều này, điều này sao có thể!”

Hoàng Vĩ lắp bắp nói.

Hai người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn cũng đầy khiếp sợ, trong lòng lập tức hiện lên bất an mãnh liệt cùng sợ hãi.

“Ngươi là ai?”

Lúc này, sắc mặt Lưu Uy khó coi mà nhìn nguyên soái Hạo Thiên, cường giả Tiên thiên của vương quốc Lạc Thông cũng không quá nhiều, lão giả thất tuần này không thể nào là hạng người vô danh.

Nguyên soái Hạo Thiên không thèm mở miệng, lập tức phi thân lên, trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh trường kích, lập tức đâm một kích hướng Lưu Uy.

“Thiên nộ kích!”

Vô số kích ảnh phá không bay ra, như lưu tinh vẫn lạc, lập tức liên đánh tới trước người Lưu Uy, Lưu Uy hoảng sợ lùi lại, bàn tay đột nhiên hóa to, biến thành màu xanh, đồng thời, sau lưng hiện ra một thanh trường kiếm, thanh trường kiếm này rất dài, là do vài chục thanh tiểu kiếm tạo thành, giống như một cái roi dài.

Đây chính là Vũ hồn của Lưu Uy, tên là Cửu Tiết Kiếm!

Cửu Tiết Kiếm, Vũ hồn cấp mười nhất lưu.

Gọi ra Vũ hồn Cửu Tiết Kiếm, hai tay Lưu Uy vung lên, Cửu Tiết Kiếm hóa thành một con Kiếm Long, bao phủ toàn thân Lưu Uy, không ngừng xoay tròn, từng đạo kiếm khí bay ra, va chạm không ngừng cùng kích ảnh của Hạo Thiên.

“Loong coong! Loong coong! Loong coong!”

Một hồi thanh âm dày đặc không ngừng vang lên.

Mỗi một lần va chạm, thân hình Lưu Uy lại lui về phía sau một bước.

Lúc này, sau lưng nguyên soái Hạo Thiên hiện ra một cự Sư màu đen, sư tử hai mắt xanh lam, một luồng khí tức cường hoành phát ra, khói đen cuộn cuộn.

Chứng kiến cự Sư màu đen xuất hiện, Lưu Uy thần sắc chấn động, trong đầu lóe lên, kinh hãi nói:

“Ngươi là nguyên soái Hạo Thiên của Lạc Thông vương quốc!”

Toàn bộ cường giả Tiên thiên của Lạc Thông vương quốc cũng chỉ có Vũ hồn của nguyên soái Hạo Thiên là hắc minh Sư.

“Nguyên soái Hạo Thiên!”

Bọn người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ, Hoàng Kỳ Đức, Tô Yến nghe vậy, trong đầu như bị lôi điện làm cho nổ tung, kinh hãi không thôi, khiếp sợ mà nhìn lão giả mặc cẩm bào trước mắt, lão giả này lại là nguyên soái Hạo Thiên của Lạc Thông vương quốc! Nguyên soái Hạo Thiên, chỉ dưới một người mà trên vạn người!

Nguyên soái Hạo Thiên không để ý đến vẻ mặt mọi người, thân hình biến mất, lập tức hiện ra trước người Lưu Uy, lần nữa đâm trường kích đến, đồng

thời, Vũ hồn hắc minh Sư ngửa mặt lên trời rồng một cái tới đỉnh đầu Luru Uy, hai móng đột nhiên vồ xuống hướng đỉnh đầu Luru Uy, hai đạo khí trụ không bỏ màu đen đánh xuống.

“Cửu Tiết Kiếm trận!”

Luru Uy hoảng sợ quá lớn, Vũ hồn Cửu Tiết Kiếm phóng lên trời, hóa thành chín đạo, tạo thành một cái Cửu Tiết Kiếm trận, nghênh hướng hắc minh Sư, đồng thời hai đám của hắn đánh đến hướng nguyên soái Hạo Thiên.

“Oanh!”

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Luru Uy buồn bực hét thảm một tiếng, thân hình bay ngược đi ra ngoài, đập vào sau phía trên tường viện.

Nguyên soái Hạo Thiên thực lực vốn mạnh hơn hắn, hơn nữa Vũ hồn lại là cấp mười đỉnh cấp Thú Vũ hồn, công kích mạnh hơn Vũ hồn Cửu Tiết Kiếm, Luru Uy sao có thể là đối thủ của Hạo Thiên!

Ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ nhìn Luru Uy đập vào phía trên tường viện, trong lòng rét lạnh, lạnh đến cả xương tủy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Đại bá biết sai rồi!

Luru Uy bị vùi trong lòng đất tường viện đột nhiên phóng lên trời, đá vụn tung tóe bay ra, Vũ hồn Cửu Tiết Kiếm một lần nữa hợp lại, hóa thành một con Kiếm Long, sau khi bay lên hắn hạ xuống phía trên Kiếm Long. Kiếm Long bay đi, muốn lập tức bỏ trốn!

“Muốn đi?”

Nguyên soái Hạo Thiên thấy thế, cười lạnh lùng, Vũ hồn Hắc Minh Sư bay trở về, lập tức hóa hồn, toàn thân hắc sắc quang mang tăng mạnh, trong cơ thể hắn tỏa ra một luồng khí tức cường hoành.

Hai mắt Nguyên soái Hạo Thiên lạnh lùng, mở to miệng, rồng một tiếng tới Luru Uy giữa không trung.

“Minh Sư Cửu Khiếu!”

Một hắc Sư cực lớn xuất hiện giữa không gian, ngửa đầu kêu lớn, rít gào rung trời, bọn người Hoàng Minh, Hoàng Kỳ Đức chỉ cảm thấy lỗ tai nổ tung, nhất thời đã mất đi thính giác.

Đây chính là hồn kỹ bổn mạng của Vũ hồn Hắc Minh Sư của nguyên soái Hạo Thiên.

Âm thanh rít gào không ngừng khuếch tán, liên tiếp vang lên, tạo thành cửu khiếu, sau mỗi một lần rít gào âm, sóng âm lại lớn ra gấp đôi, sau khi cửu khiếu đánh ra, sóng âm giống như là sóng lớn, lập tức đánh tới giữa không trung nơi mà Luru Uy đang chạy trốn.

Luru Uy quay đầu, hai mắt đầy hoảng sợ.

“Oanh!”

Sóng âm đánh trúng Luru Uy, hắn như là bị vòi rồng đánh trúng, thân hình chấn động, bay ngược về sau, rơi xuống đất, vừa vịn lộn vào trên một hòn non bộ trong tiểu viện của Hoàng gia trang, làm cho bên trong hòn non bộ đá vụn bắn tung tóe.

Vừa đánh rơi Luru Uy, thân hình nguyên soái Hạo Thiên lại biến mất, lập tức liền đi tới tiểu viện kia, đúng lúc Luru Uy muốn đứng lên, đâm ra một kích, Luru Uy hoảng sợ né tránh, tuy tránh được chỗ hiểm, nhưng vẫn bị một kích của nguyên soái Hạo Thiên đâm xuyên qua bả vai.

Nguyên soái Hạo Thiên rút trường kích ra, miệng Luru Uy phun đầy máu tươi, thân hình lui về phía sau, liên tục chấn động.

“Ngươi!”

Luru Uy hoảng sợ nhìn nguyên soái Hạo Thiên, đang muốn mở miệng, nguyên soái Hạo Thiên thân hình biến mất, lần nữa một chương ấn đến trên ngực hắn.

Luru Uy cảm thấy lực phủ ngũ tạng trong cơ thể đều giống như đều bị đánh nát.

Hai tay Nguyên soái Hạo Thiên đánh ra một trào, đem hắc bắt lại, phi thân tới trước mặt bọn người Hoàng Tiểu Long, Phí Hạo.

“Thiếu chủ, tên Lư Uy này xử trí như thế nào?”

Nguyên soái Hạo Thiên ném Lư Uy lăn đến dưới chân Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, áo bào toàn thân Lư Uy dính đầy máu của hắn, đầu tóc rối tung, làm gì giống lúc trước hung hăng càn quấy, vẻ mặt ngạo nghễ, bộ dạng từ trên cao nhìn xuống?

Lư Uy lau đi huyết dịch ở khóe miệng, nhìn Hoàng Tiểu Long, cười lạnh hắc hắc một tiếng:

“Tiểu tử, ta là Tông chủ Đại Kiếm Tông, ngươi dám giết ta?”

Hoàng Tiểu Long lãnh đạm nói:

“Trước tiên phế bỏ khí hải của hắn!”

Sắc mặt Lư Uy đại biến, cường giả Tiên thiên, khí hải là nơi chứa đựng Đẩu khí, nếu như khí hải bị phế, khác nào phế đi tu vi của hắn!

Về sau muốn khôi phục, cực kì khó khăn!

“Tiểu tử, ngươi dám!”

Lư Uy kinh sợ rống lớn, nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long:

“Ngươi dám phế bỏ khí hải của ta, đến lúc đó, cao thủ Đại Kiếm Tông nhất định dốc toàn bộ lực lượng, tiêu diệt toàn bộ Hoàng gia trang!”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lãnh đạm, nhìn về phía nguyên soái Hạo Thiên.

“Vâng, Thiếu chủ!”

Nguyên soái Hạo Thiên đã biết rõ ý tứ Hoàng Tiểu Long, cung kính xác nhận, vỗ một chương tới ngực Lư Uy, khí hải là vị trí trọng yếu nhất của cường giả Tiên thiên.

“B-A-N-G...GG!”

“BA~!”

Chỉ nghe khí cầu yếu ớt chỗ ngực Lư Uy vang lên âm thanh vỡ nát, kêu thảm một tiếng, bay ra phía xa, đập đến trên bàn đá.

Lư Uy cố gắng bò ra, thần sắc giống như điên cuồng, khàn giọng gào lên:

“Khí hải của ta, ngươi phế bỏ khí hải của ta!”

Ngửa mặt lên trời gào lớn, hai mắt đầy tơ máu, oán độc, cừ hận mà nhìn Hoàng Tiểu Long cùng nguyên soái Hạo Thiên,:

“Các ngươi sẽ phải hối hận, hối hận những việc hôm nay đã làm!”

“Hối hận?”

Hoàng Tiểu Long đi đến trước mặt hắn, hai tay hiện lên trào, bắt lấy hai tay của hắn, uốn éo:

“Bá!”

“BA~”

Âm thanh xương gãy vang lên, Hoàng Tiểu Long vặn gãy hai tay của hắn.

Khí hải Lư Uy bị phế, tu vi đã mất, ở trước mặt Hoàng Tiểu Long đã không có sức phản kháng.

Đại Kiếm Tông chính là đại tông môn của Bạo Long vương quốc, thân là Tông chủ Đại Kiếm Tông, Lư Uy khi nào trải qua sỉ nhục như thế này? Hắn là một cường giả Tiên thiên lại bị một tiểu hài tử mười tuổi vặn gãy hai tay!

Trong cơn đau đớn, hai mắt Lư Uy càng thêm oán độc, hận không thể ăn tươi nuốt sống Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu tử này, ta muốn giết ngươi!”

Hắn vừa nói xong, lập tức bị Phí Hạo một chương đánh trúng má trái, đánh bay ra ngoài, lúc rơi xuống đất, má trái sưng vù giống như đầu heo.

Bọn người Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ, Hoàng Kỳ Đức đứng ở đằng xa, không dám nhúc nhích, nhìn Luru Uy bị nguyên soái Hạo Thiên phế bỏ khí hải, hai tay bị Hoàng Tiểu Long vặn gãy thành bộ dáng thê thảm, mấy người đều kinh hãi lạnh người, sắc mặt ba phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ đều cực kỳ tái nhợt, như là rơi xuống trong hầm băng ngàn trượng, thân thể đã bắt đầu run rẩy.

Luru Uy cố gắng từ trên mặt đất bò lên, lần này, trong hai mắt không hề có oán độc cùng cừu hận, mà là hoảng sợ vô cùng.

“Hoàng Tiểu Long, ngươi thả ta, chỉ cần ngươi thả ta, Đại Kiếm Tông sẽ không báo thù, sẽ không trả thù ngươi cùng Hoàng gia trang!”

Luru Uy khàn giọng nói.

“Sẽ không trả thù?”

Hoàng Tiểu Long đi vào hấn trước mặt, lắc đầu, Tu La Chi Dao trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện.

Nhìn thấy Tu La Chi Dao trong hai tay Hoàng Tiểu Long, Luru Uy hoảng sợ không thôi:

“Van cầu ngươi, đừng giết ta, đừng giết ta, Hoàng Tiểu Long, đừng giết ta, ngươi muốn cái gì, ta cũng có thể đáp ứng ngươi!”

Hoàng Tiểu Long vẻ mặt lạnh lùng:

“Ngươi bây giờ nói những lời này, đã quá muộn! Sớm biết như thế, lúc trước đừng làm! Lúc trước ngươi đánh thương phụ thân ta, đã nên nghĩ đến kết quả này!”

“Đừng, đừng giết ta, đừng giết ta!”

Luru Uy cảm nhận được sát ý trên người Hoàng Tiểu Long, lập tức hoảng sợ quỳ xuống:

“Ngươi không thể giết ta, ta là cường giả Tiên thiên, không thể giết ta!”

“Cường giả Tiên thiên?”

Tu La Chi Dao trong tay Hoàng Tiểu Long đột nhiên vung lên, hai đạo khí nhọn hình lưỡi dao bay ra, lập tức xẹt qua cổ Luru Uy, Luru Uy cúi thấp đầu, hai tay ôm lấy cổ, ngã thẳng xuống, một lúc sau, máu tươi mới chậm rãi chảy ra từ giữa ngón tay hấn.

Tông chủ Đại Kiếm Tông, cường giả Tiên thiên Luru Uy, khí tức đã hoàn toàn mất đi!

Luru Uy nằm ở đó, hai mắt trợn lên, chỉ sợ hấn không nghĩ tới lần này đến Lạc Thông vương quốc vậy mà mất đi tính mạng, lại càng không nghĩ tới sẽ chết trong tay một tiểu hài tử mười tuổi.

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lãnh đạm nhìn Luru Uy trên mặt đất không còn nhúc nhích, sau đó quay đầu đi tới phía xa ba phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ.

Thấy Hoàng Tiểu Long nhìn qua, ba phụ tử Hoàng Tuấn, Hoàng Minh, Hoàng Vĩ trong lòng nhảy dựng lên, sắc mặt một mảnh tro tàn.

“Tiểu Long, đại bá sai rồi, đại bá biết rõ sai rồi!”

Hoàng Minh lập tức quỳ xuống với Hoàng Tiểu Long, khóc ròng nói:

“Ngươi niệm tình ta là người trên của phụ thân ngươi, tha cho chúng ta, buông tha ba người chúng ta!”

“Đúng vậy, Tiểu Long, là chúng ta nhất thời hồ đồ!”

Hoàng Tuấn cũng quỳ xuống:

“Cầu ngươi buông tha chúng ta, chúng ta về sau không dám nữa, chỉ cần ngươi buông tha ba người chúng ta, chúng ta sẽ rời khỏi Hoàng gia trang, về sau vị trí trang chủ do phụ thân ngươi tiếp quản!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Miễn phí đưa cho ta

“Tha cho các người?”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lãnh đạm.

Đúng lúc này, về mặt Hoàng Vĩ tức giận mà nhìn Hoàng Tiểu Long, nói với Hoàng Minh, Hoàng Tuấn:

“Phụ thân, đại ca, không cần cầu xin tiểu cầu này, ta cũng không tin tiểu cầu này dám làm gì chúng ta!”

Hai người Hoàng Minh, Hoàng Tuấn biến sắc.

“Còn không quỳ xuống theo ta, hướng Tiểu Long nhận sai!”

Hoàng Minh vừa giận vừa tức quát lớn, đứng lên, một chưởng hung hăng đánh tới má phải nhĩ từ Hoàng Vĩ, đánh cho đầu óc Hoàng Vĩ choáng váng.

Tên súc sinh này, đến lúc này vẫn còn không nhận biết tình hình, hiện tại còn dám xưng Hoàng Tiểu Long là tiểu cầu, không phải ngại mình sống quá lâu ư!

Hoàng Tiểu Long nhìn Hoàng Vĩ, hai mắt hàn mang lóe lên.

Đúng lúc này, về mặt Hoàng Kỳ Đức năn nỉ mà nói Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu Long, Hoàng Vĩ niên kỷ còn nhỏ, không hiểu chuyện, gia gia cầu người xem ở phụ thân người phía trên, tha mạng cho hắn! Gia gia cam đoan về sau chuyện như vậy sẽ không phát sinh lần nữa!”

Cách đó không xa Tô Yến không có mở miệng.

Đột nhiên, một hồi tiếng bước chân yếu ớt từ trong nội viện truyền ra, chỉ thấy Hoàng Bằng bị trọng thương đang cố gắng đi tới.

Hoàng Bằng nghe được tiếng nổ khi hai người Lưu Uy cùng nguyên soái Hạo Thiên giao thủ, lo lắng nhĩ từ, cho nên không để ý thương thế trên người, cố gắng đi ra.

Đi ra tiểu viện, Hoàng Bằng liếc liền thấy được Lưu Uy nằm ở phía xa, cổ vẫn đang chảy máu, khí tức đã mất hết.

Lưu Uy, Tông chủ Đại Kiếm Tông vậy mà chết rồi hả?

Trong lòng Hoàng Bằng khiếp sợ, không thể tin được.

Lưu Uy có thể là cường giả Tiên thiên, vậy mà cũng bị giết chết rồi, là ai đã giết hắn!

“Bằng ca, huynh, sao lại đi ra?”

Tô Yến thấy Hoàng Bằng đi ra, lập tức đến bên cạnh Hoàng Bằng, đỡ lấy hắn, lo lắng hỏi.

Hoàng Bằng lắc đầu:

“Ta không sao.”

Sau đó đi tới hướng Hoàng Tiểu Long, hắn nhìn Hoàng Minh, Hoàng Tuấn quỳ gối trước mặt Hoàng Tiểu Long, tuy không rõ ràng cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng mà cũng đoán được đại khái.

“Hoàng Bằng, người để cho Tiểu Long tha cho bọn người Hoàng Minh, bọn hắn biết rõ sai rồi!”

Hoàng Kỳ Đức thấy Hoàng Bằng đi ra, lập tức mở miệng cầu xin.

Hoàng Bằng quay đầu tới, nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu Long, người tha cho bọn người Hoàng Minh đi.”

Hoàng Tiểu Long nói với Hoàng Bằng:

“Phụ thân, người muốn ta tha cho bọn hắn, hai ngày trước, bọn hắn có nghĩ tới buông tha người? Lúc Lưu Uy ra tay tổn thương người, gia gia có mở miệng cầu bọn người Hoàng Minh buông tha người?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Hoàng Kỳ Đức, lúc ấy Hoàng Kỳ Đức cũng không mở miệng cầu phụ tử Hoàng Minh buông tha phụ thân mẫu thân mình!

“Ngay lúc nãy, khi Lưu Uy muốn ra tay phế bỏ ta, gia gia có cầu xin bọn người Hoàng Minh buông tha ta hay không?”

Hoàng Tiểu Long tiếp tục nói, hai mắt lạnh lùng mà nhìn Hoàng Kỳ Đức.

Nếu không phải lần này hấn mang theo nguyên soái Hạo Thiên trở về, như vậy, người chết chắc chắn là Phí Hầu!

Mà hấn chắc chắn cũng sẽ bị Luru Uy phế bỏ!

Phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ nhất định sẽ dùng tất cả biện pháp tra tấn mình, giống như lời nói lúc trước của Luru Uy, muốn sống không được, muốn chết không xong.

Hoàng Kỳ Đức nghe Hoàng Tiểu Long nói xong, vẻ mặt hồ thẹn mà cúi thấp đầu, không nói tiếng nào.

Hoàng Minh, Hoàng Tuấn cũng cúi đầu không nói.

Hoàng Bằng thờ dài, nói ra:

“Tiểu Long, mặc dù vậy, ngươi vẫn nên tha cho bọn hấn một lần.”

“Được, ta không giết bọn hấn.”

Phụ thân đã mở miệng cầu tình, Hoàng Tiểu Long cũng không đành lòng làm trái ý, lạnh lùng mà nhìn ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ:

“Vậy thì tổ chức đại hội nghị sự gia tộc Hoàng gia trang, xử lý theo quy củ Hoàng gia trang!”

Xử lý theo quy củ Hoàng gia trang!

Ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ trong nội tâm đồng thời buông lỏng, vẻ mặt đều tái nhợt.

Dựa theo quy củ Hoàng gia trang, cấu kết ngoại nhân, giết hại huynh đệ thủ túc, phải phế bỏ tu vi toàn thân và trục xuất khỏi Hoàng gia trang!

Màn đêm buông xuống.

Tuyết vẫn đang rơi.

Hoàng Tiểu Long đứng trong sân, nhìn bầu trời đêm tối như mực, mặc kệ bông tuyết rơi xuống đầy người.

Buổi chiều, gia gia Hoàng Kỳ Đức liền tổ chức đại hội nghị sự gia tộc Hoàng gia trang, dựa theo quy củ Hoàng gia trang, xử trí ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ.

Mặc dù vậy trên đại hội, phụ thân Hoàng Bằng thay đại bá Hoàng Minh cầu tình, cuối cùng, chỉ là phế đi một thân tu vi ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vĩ, cũng không trục xuất khỏi Hoàng gia trang.

Cuối cùng gia gia Hoàng Kỳ Đức để cho đại quân gia Trần Ứng phế bỏ ba phụ tử Hoàng Minh.

Đại hội nghị sự, Hoàng Tiểu Long cũng không tham gia, là mẫu thân Tô Yến tới nói kết quả cho hấn biết.

Lúc này, nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hầu đi tới sau lưng Hoàng Tiểu Long.

“Môn chủ, kỳ thật, người cũng không nên trách Nhị trang chủ, dù sao Hoàng Minh kia cũng là đại bá của người.”

Nguyên soái Hạo Thiên nói ra.

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Ta biết rõ.”

Tuy Hoàng Minh đối phó phụ thân như vậy, nhưng mà phụ thân vẫn đang lần nữa cầu tình thay ba phụ tử Hoàng Minh, trong lòng Hoàng Tiểu Long cũng không trách phụ thân.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long đi ra tiểu viện, mang theo hai người Hạo Thiên, Phí Hầu tới gian phòng của phụ thân.

Phụ thân cùng mẫu thân đều ở đây.

Trải qua nội công Dịch Cân Kinh của Hoàng Tiểu Long trị liệu, thương thế phụ thân Hoàng Bằng đã tốt hơn nhiều, ít nhất đã không cần nằm ở trên giường nữa.

“Tiểu Long!”

Hai người Hoàng Bằng, Tô Yến nhìn thấy ba người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hầu tiến đến, tranh thủ thời gian đứng lên.

đến giờ, đã vài thập niên hần đều ở bên trong đây.

“Còn gia gia của ngươi?”

Ngay khi Hoàng Bằng vừa mở miệng, Hoàng Tiểu Long kiên quyết lắc đầu nói:

“Không thể được, phụ thân, người không cần nói nhiều.”

Trong lòng Hoàng Bằng thầm thở dài, hần vốn còn muốn nhử tử mạng theo Hoàng Kỳ Đức rồi khỏi cùng một chỗ. Nhưng mà hần cũng biết, việc đó là điều không thể nào, tuy ngày hôm qua nhử tử không giết ba phụ tử Hoàng Minh, nhưng cũng không có nghĩa là hần tha thứ cho bọn chúng, nhử tử chỉ là thấy mình cầu tình, mới dùng gia pháp Hoàng gia trang xử trí bọn chúng.

Phụ thân Hoàng Kỳ Đức luôn luôn thiên vị ba người Hoàng Minh, Hoàng Bằng biết rõ nhử tử không thể nào tha thứ cho hần.

Hoàng Bằng thậm chí có thể tưởng tượng được, không lâu sau khi bọn hần tiến về Vương Thành, cao thủ Đại Kiểm Tông đi tới Hoàng gia trang, Lưu Uy chết ở Hoàng gia trang, Đại Kiểm Tông nhất định giận chó đánh mèo Hoàng gia trang, già trẻ lớn bé Hoàng gia trang chỉ sợ đề bị vạ lấy!

Hoàng Bằng trong nội tâm phức tạp.

Hai ngày trôi qua.

Năm mới đã đến.

Tuyết rơi khắp mọi nơi, Đông điện một mảnh náo nhiệt, hai người muội muội Hoàng Mẫn cùng đệ đệ Hoàng Tiểu Hải quần quít lấy Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long không cách nào, chỉ có thể theo hai người.

Muội muội Hoàng Mẫn tuy bị Hoàng Vĩ đập một cước, nhưng mà tổn thương nhẹ nhiều hơn so với phụ thân Hoàng Bằng, được Dịch Cân Kinh của Hoàng Tiểu Long trị liệu, đã gần như khỏi hần.

Năm nay là một năm mới hai tiểu gia hòa cao hứng nhất.

Ngoại trừ bên ngoài Đông điện, các nơi hẻo lánh khác Hoàng gia trang đều là một mảnh im ắng, đặc biệt là Bắc điện, một mảnh không khí trầm lặng.

Năm mới qua rất nhanh đi.

Năm mới vừa qua, Hoàng Tiểu Long liền dẫn phụ thân, mẫu thân, đệ đệ, muội muội rời khỏi Hoàng gia trang, tiến về Lạc Thông Vương Thành.

Lúc rời khỏi, Hoàng Bằng dẫn theo bảy tám tên hộ vệ cùng nô bộc, những hộ vệ cùng nô bộc này đều là từ nhỏ trung thành và tận tâm theo Hoàng Bằng.

Hoàng Tiểu Long cũng không phản đối.

“Đại ca, Vương Thành phải chăng có rất nhiều địa phương thú vị?”

Trên đường, Hoàng Mẫn hỏi Hoàng Tiểu Long, biết rõ muốn đi Vương Thành, tiểu gia hòa cực kỳ cao hứng, không ngừng chỉ chỉ trỏ trỏ.

“Vương Thành là một chỗ chơi tốt.”

Hoàng Tiểu Long cười nói.

“Đại ca, chúng ta về sau có trở lại Hoàng gia trang hay không?”

Hoàng Tiểu Hải hỏi.

Năm nay, Hoàng Tiểu Hải cũng bảy tuổi rồi, đã thức tỉnh Vũ hồn, thiên phú không tồi, đạt tới đỉnh cấp Vũ hồn cấp tám.

“Vậy ngươi có muốn về sau trở lại Hoàng gia trang?”

Hoàng Tiểu Long không trả lời mà cười hỏi.

“Ta không bao giờ muốn quay trở lại Hoàng gia trang nữa rồi.”

Hoàng Tiểu Hải lắc đầu:

“Không muốn nhìn Hoàng Vĩ bại hoại kia nữa!”

Hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến lặng yên không nói.

Bởi vì lần này mang theo phụ mẫu đồng hành, cho nên bọn người Hoàng Tiểu Long đi cũng không nhanh, hết sáu ngày mới ra khỏi quận Tây Nam, với tốc

độ này ít nhất phải mất một tháng mới có thể tới Lạc Thông Vương Thành.

Lúc bọn người Hoàng Tiểu Long rời khỏi Tây Nam quận, nguyên soái Hạo Thiên cầm báo Hoàng Tiểu Long, nói bọn người Hoàng Kỳ Đức, Hoàng Minh cũng đều có hành động, đã rời khỏi Hoàng gia trang.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Đây là việc trong dự liệu của hắn.

Hoàng Kỳ Đức sợ Đại Kiểm Tông giận chó đánh mèo Hoàng gia trang, nhất định sẽ rời khỏi nơi an toàn.

Rất nhanh, hai mươi ngày lại trôi qua.

Trên đường đi, có hai tiểu tử Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải hòa chi chi tra tra, mọi người cũng có chút truyện đề nói, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải cùng Phệ Linh từ hầu chơi thành quen thuộc, ba tiểu gia hòa hay cùng nhau chơi đùa.

Một đêm này, một đêm dài để nghỉ ngơi.

Hoàng Tiểu Long dừng lại nghỉ ngơi ở một chỗ trong rừng.

Mọi người vây quanh bên cạnh đồng lửa, phía trên đồng lửa là thịt Sa La Thú nướng tràn ngập mùi thơm, ba tiểu gia hòa Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải, còn có Phệ Linh Từ Hầu ngoan ngoãn mà ngồi ở bên cạnh đồng lửa, nhìn chăm chăm vào đồng thịt nướng, đồng lửa chiếu lên đỏ bừng mặt bọn người phụ thân mẫu thân.

Cảnh tượng lúc này khiến trong lòng Hoàng Tiểu Long cũng cảm thấy một hồi ôn hòa.

Lúc này, nguyên soái Hạo Thiên đột nhiên đi vào sau lưng Hoàng Tiểu Long, nhỏ giọng nói:

“Thiếu chủ, thuộc hạ có sự tình về Hoàng gia trang bẩm báo.”

Hoàng Tiểu Long đứng lên, rời khỏi đồng lửa, đi ra hơn mười thước bên ngoài.

“Chuyện gì?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Thiếu chủ, thuộc hạ vừa mới đạt được bẩm báo, Đại Kiểm Tông đã tìm được bọn người Hoàng Kỳ Đức.”

Nguyên soái Hạo Thiên nói:

“Hoàng Kỳ Đức đã chết, ba phụ tử Hoàng Minh, Hoàng Tuấn, Hoàng Vi cũng đều bị người Đại Kiểm Tông giết chết!”

Hoàng Tiểu Long trầm mặc một hồi, gật đầu nói:

“Ta biết rồi.”

Nói xong trở về ngồi xuống bên đồng lửa.

“Tiểu Long, có chuyện gì sao?”

Hoàng Bằng giống như có giác quan thứ sáu, hỏi.

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Hạo Thiên vừa mới bẩm báo, nói mọi người Hoàng gia trang đã bị người Đại Kiểm Tông tìm được.”

Việc này, Hoàng Tiểu Long không muốn giấu diếm phụ thân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Để cho bọn hắn đi lâu một ăn

Lâm Khả khóc lóc đi đến, Hai người Lâm Hiền và Hồng Đắc Thắng không khỏi khề giật mình, ngừng nói chuyện.

Hai người Lâm Khả tiến đến, nhìn thấy Hồng Đắc Thắng, lập tức tiến lên phía trước nói:

“Hồng bá bá.”

“Ta đây, chuyện gì xảy ra? Ai tổn thương người?”

Lâm Hiền nhìn thấy vết máu ở bờ môi con gái, sắc mặt trầm xuống.

“Phụ thân, Hồng bá bá, các người nhất định phải thay hài tử làm chủ!”

Lâm Khả ôm mặt, khóc rống nói:

“Vừa rồi ở Mỹ Vị Đại Từ Lâu, vừa rồi một bầy cầu dân đen bọn hần vả miệng của ta, đánh rơi cả răng của ta rồi!”

“Ô ô ô!”

“Cái gì?”

Sắc mặt Lâm Hiền âm trầm, hai mắt hiện lên sát ý kinh người.

“Đám người kia bên ngoài có gì đặc biệt không?”

Lúc này, Hồng Đắc Thắng đột nhiên mở miệng hỏi.

Ba người Lâm Hiền ngẩn ngơ.

“Hồng huynh, người nói cái gì?”

Lâm Hiền mở miệng nói.

Hồng Đắc Thắng nói ra:

“Người còn nhớ rõ chuyện phát sinh một năm trước ở Mỹ Vị Đại Từ Lâu?”

Thân thể Lâm Hiền đột nhiên chấn động, một năm trước phụ tử công tước Mạnh Thần, Mạnh Hạ xảy ra chiến tranh thế lực, ra tay trọng thương sư đệ Hạo Thiên Nguyên soái, về sau nguyên soái đuối tới, dưới sự giận dữ, giết chết Phụ tử Mạnh Thần, Mạnh Hạ, tuy sự tình đã qua gần một năm, nhưng Lâm Hiền như vẫn còn nhớ rõ? Mà địa điểm phụ tử Mạnh Thần, Mạnh Hạ bị giết là ở Mỹ Vị Đại Từ Lâu.

Hai người Lâm Khả, Lâm Quốc cũng nhớ tới việc này, sắc mặt có chút tái nhợt.

“Hồng huynh, sự tình sẽ không trùng hợp như vậy?”

Lâm Hiền chần chờ nói.

“Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.”

Hồng Đắc Thắng nói xong, quay đầu tới hỏi Lâm Khả:

“Người ra tay tổn thương người có hình dáng thế nào?”

Hai người Lâm Khả, Lâm Quốc nhớ lại hình dáng Phí Hầu, từng cái nói ra, sắc mặt hai người Lâm Quốc, Hồng Đắc Thắng càng ngày càng thêm ngưng trọng, đợi Hai người nói xong, giọng nói Hồng Đắc Thắng có chút trầm thấp:

“Chỉ sợ người đó chính là sư đệ Hạo Thiên Nguyên soái, Phí Hầu!”

Sư đệ Hạo Thiên Nguyên soái, Phí Hầu!

Sắc mặt hai người Lâm Khả, Lâm Quốc càng là tái đi.

Đột nhiên, Hồng Đắc Thắng nghĩ đến một vấn đề, gấp gáp hỏi:

“Bên cạnh Phí Hầu kia, có phải còn có lão giả thất tuần?”

Nói đến đây, hần miêu tả qua một phát hình dáng nguyên soái Hạo Thiên.

Hai người Lâm Khả, Lâm Quốc nhớ lại.

“Vâng, Hồng bá bá.”

Lâm Quốc kia cung kính nói, sau đó nói rõ chi tiết chuyện đã xảy ra một lần, không dám có chút giấu diếm.

Lâm Hiền nghe được nhi tử nói, nhi tử Lâm Khả vừa đến lầu hai liền bắt nhân viên cửa tiệm đuổi Hoàng Tiểu Long, Phí Hưu xuống lầu một ăn, miệng nói đối phương là bình dân đệ tiện, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Đội nhi tử Lâm Quốc nói xong, sắc mặt Lâm Hiền âm trầm như nước.

“Như vậy đi, Hiền lão đệ, ta cùng ngươi cùng đi một chuyến Mỹ Vị Đại Từ Lâu, tạ tội với Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu kia.”

Hồng Đắc Thắng mở miệng nói.

Hai người là thế giao, đã biết việc xảy ra, hẳn cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Sắc mặt Lâm Hiền âm tĩnh:

“Cũng chỉ có thể như vậy!”

Không bao lâu, Hai người Lâm Hiền, Hồng Đắc Thắng đã dẫn Lâm Khả, Lâm Quốc đi tới Mỹ Vị Đại Từ Lâu.

Sau đó mấy người liền lên lầu hai từ lâu, đi vào quán rượu trên lầu hai. Bọn người Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu vẫn còn ở đây, chỉ là lúc hai người Lâm Hiền, Hồng Đắc Thắng đang muốn tiến lên mở miệng, đột nhiên thấy một bóng lưng bên cạnh Hoàng Tiểu Long, thân thể không khỏi cứng đờ, bước chân đình trệ, hai mắt trừng lớn.

“Nguyên... Nguyên Soái đại nhân!”

Lúc này, nguyên soái Hạo Thiên quay đầu tới.

Hai người thấy rõ khuôn mặt nguyên soái Hạo Thiên, trong đầu ầm ầm, sắc mặt tái nhợt.

Mà hai người Lâm Khả, Lâm Quốc đi theo ở phía sau hai người Lâm Hiền, nghe được phụ thân kinh hô, chỉ cảm thấy chân mềm nhũn, thiếu chút nữa té ngã mặt đất, không cách nào đứng vững.

Vốn trước khi đến, hai người Lâm Hiền, Hồng Đắc Thắng còn ôm may mắn, nguyên soái cũng không có ở đây, nhưng mà bây giờ!

Hơn một giờ về sau, bọn người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên đã đi ra Mỹ Vị Đại Từ Lâu, một lúc sau khi bọn người Hoàng Tiểu Long rời đi, về mặt mấy người Lâm Hiền, Hồng Đắc Thắng mới chán chường mà đi ra theo quán rượu.

Không ai biết rốt cuộc sau đó việc gì đã xảy ra.

Chỉ có điều ngày hôm sau, Lâm Hiền liền bị lột bỏ tước vị Hưu Tước, là quốc vương Lục Triết tự mình ra chỉ lệnh.

Mà sau khi bọn người Hoàng Tiểu Long rời khỏi Mỹ Vị Đại Từ Lâu, không bao lâu liền đi tới Thiên Huyền phủ, lúc đi vào, các nô bộc sớm đã đứng từ xa để cung nghênh.

“Đại ca, từ hôm nay về sau Huyền phủ sẽ là nhà của chúng ta?”

Đứng ở trước Thiên Huyền phủ, nhìn khí thế to lớn Thiên Huyền phủ, muội muội Hoàng Mẫn cao hứng nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu cười cười:

“Đúng, từ hôm nay về sau Huyền phủ sẽ là nhà của chúng ta!”

Hoàng Mẫn cùng Hoàng Tiểu Hái nghe xong, hoan hô một tiếng, liền vọt vào Thiên Huyền phủ.

Mọi người cười cười.

“Phụ thân, mẫu thân, chúng ta vào đi thôi.”

Hoàng Tiểu Long nói với Hoàng Băng, Tô Yến.

Hai người Hoàng Băng, Tô Yến gật đầu, trong nội tâm vui mừng.

Sau khi, mọi người đi tới đại sảnh, tìm ghế ngồi cho chính mình rồi ngồi xuống.

Hoàng Tiểu Long để cho Phí Hưu sắp xếp qua phòng cho phụ thân, mẫu thân, muội muội, đệ đệ và hộ vệ, nô bộc Hoàng gia trang, bởi vì năm trước,

lớp sóng lớn phun ra theo năm đám, tầng tầng lớp lớp quyền kinh.

Bằng lực lượng Đẩu khí của Hoàng Tiểu Long hiện tại, đánh ra Băng Quyền, đánh trúng một khối thạch cao hơn bên ngoài 10m, có thể lập tức đánh tan khối thạch đó được, hóa thành vô số đá vụn.

Ba ngày trôi qua.

Hoàng Tiểu Long đi ra từ tiểu viện.

Hôm nay chính là ngày Tinh Không Học Viện khai giảng, Hoàng Tiểu Long muốn đi nhìn qua Tinh Không Học Viện.

Rời khỏi tiểu viện, lúc đến đại sảnh, phụ mẫu, muội muội, đệ đệ đều có mặt ở đây.

“Đại ca!”

Hoàng Mẫn cùng Hoàng Tiểu Hải thấy Hoàng Tiểu Long tiến đến, lập tức chạy tới, cao hứng kêu lên, một người một tay, lôi kéo Hoàng Tiểu Long trợ thủ đắc lực.

“Mấy ngày nay vui chơi như thế nào đây?”

Hoàng Tiểu Long cười hỏi.

“Đại ca, Vương Thành quá thú vị, địa phương thú vị thật nhiều thật là nhiều đây này!”

Nghe được Hoàng Tiểu Long hỏi han, Hoàng Tiểu Hải liền giành nói, vẻ mặt cao hứng:

“Ta rất thích!”

Hoàng Tiểu Long cười cười, tuy ba ngày này hần khổ tu trong sơn, nhưng mà cũng biết mấy ngày nay, hai cái tiểu gia hỏa này mỗi ngày đều ra ngoài đi dạo, chỉ sợ địa phương ở Vương Thành hai tiểu gia hỏa đi dạo còn nhiều hơn so với Hoàng Tiểu Long một năm trước.

“Chơi thì chơi, nhưng mà cũng phải nỗ lực tu luyện mới được.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Hai tiểu tử gật đầu.

“Yên tâm đi, đại ca, muội nhất định sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó, đánh cho Hoàng Vĩ kia gục xuống!”

Về mặt Hoàng Mẫn thành thật nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Lúc này, muội muội vẫn đang không biết ba phụ tử Hoàng Vĩ đã chết ở dưới thân kiếm các cao thủ Đại Kiếm Tông, nhưng mà, Hoàng Tiểu Long cũng không có nói ra, để cho muội muội có một mục tiêu, trở thành động lực cũng tốt.

“Phụ thân, mẫu thân.”

Hoàng Tiểu Long đi đến trước mặt hai người Hoàng Bằng, Tô Yến, sau đó hỏi hai người ở Thiên Huyền phủ mấy ngày nay có quen được chưa.

Hoàng Bằng cười nói:

“Không có gì không quen.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Phụ thân Hoàng Bằng đã uống viên Tứ phẩm cao đẳng linh đan Tinh Diệu Đan tu luyện, mà mẫu thân Tô Yến tắc thì đã ăn miếng Ngũ phẩm cao đẳng linh đan Thất Hải Đan tu luyện, hiện tại tu vi đều tăng lên không ít.

Hoàng Bằng đã đột phá đến Thất giai, tiếp cận Thất giai sơ kỳ đỉnh phong, Tô Yến cũng đạt tới Lục giai trung kỳ.

“Đừng rồi, Tiểu Long, Lý Lộ cô nương ngày hôm qua đến đi tìm ngươi đây này.”

Lúc này, Tô Yến đột nhiên mở miệng cười nói:

“Nhưng mà lúc ấy ngươi đang tu luyện, Lý Lộ cô nương chờ một giờ liền đi trở về.”

“Lý Lộ.”

Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình.

Hôm nay học viện khai giảng, cho nên, Lý Lộ cũng đã theo Lý gia trang đến Vương Thành rồi.

“Tiểu Long, Lý Lộ cô nương kia rất tốt.”

Tô Yến nói tiếp:

“Ta thấy....”

“Tốt rồi, mẫu thân, đừng nói nữa.”

Hoàng Tiểu Long cười khổ nói, hắn biết rõ mẫu thân muốn nói cái gì, thế nhưng mà, lúc này hai người còn chưa đến mười một tuổi đây này.

“Hôm nay học viện khai giảng, bây giờ ta đi học viện.”

Sau đó, Hoàng Tiểu Long đứng lên, nói xong cũng không chờ Tô Yến nói tiếp, rồi đi đại sảnh như chạy trốn.

Sau khi rời đi đại sảnh, Hoàng Tiểu Long liền ra khỏi Thiên Huyền phủ, hướng đến Tỉnh Không Học Viện.

Lúc đi vào học viện, trên đường đi, lúc đệ tử học viện qua lại nhìn thấy Hoàng Tiểu Long đều lập tức tránh xa, ánh mắt kính sợ, thậm chí mang theo cuồng nhiệt.

Hoàng Tiểu Long không có để ý tới mọi người nghị luận, trực tiếp đi tới lớp, lúc Hoàng Tiểu Long vừa vừa đi vào lớp, cả lớp vốn đang có chút ồn ào đột nhiên lập tức an tĩnh lại, tất cả đệ tử trong phòng đều đứng lên, kể cả Khương Đăng tránh đường cho Hoàng Tiểu Long đi tới chỗ ngồi, chỉ thấy vẻ mặt Khương Đăng kinh hoàng, không ngừng lui về phía sau, toàn thân rung động nói:

“Hoàng Tiểu Long, ngươi muốn làm gì?”

Hiển nhiên, hắn đã bị Hoàng Tiểu Long dọa sợ, sinh ra một loại sợ hãi không tự chủ được nên nói với Hoàng Tiểu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Đột phá thất giai

Hoàng Tiểu Long thấy thần sắc Khương Đăng hoảng sợ cùng phản ứng của hắn, không khỏi lắc đầu cười cười, mình cũng không có khủng bố như vậy, không để ý đến Khương Đăng, Hoàng Tiểu Long ngồi xuống chỗ ngồi của chính mình.

Tuy trong học kỳ, Hoàng Tiểu Long không có tới qua mấy lần, nhưng mà chỗ ngồi của hắn lại không ai dám ngồi, một mực giữ lại.

“Tiểu Long!”

Lý Lộ nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, tự nhiên thật cao hứng, khuôn mặt lộ ra hai má lúm đồng tiền nho nhỏ.

Hoàng Tiểu Long gật nhẹ đầu, gần hai tháng không gặp, Lý Lộ gầy đi một tí, nhưng mà, lúc cười hai cái má lúm đồng tiền nhỏ trên mặt lại để cho người thoát nhìn càng thấy đáng yêu.

Sau khi Hoàng Tiểu Long ngồi xuống một hồi, Khương Đăng vẫn đang không dám trở về ngồi xuống chỗ ngồi, mãi đến khi Hùng Mỹ Kỳ đến hắn mới dám ngồi trở lại chỗ ngồi.

Hùng Mỹ Kỳ thấy Hoàng Tiểu Long thì có chút ngoài ý muốn, thần sắc có chút không được tự nhiên, lúc giảng bài, câu nói luôn phạm sai lầm, không yên lòng.

Sau khi nghe xong một tiết khóa, Hoàng Tiểu Long liền rời đi phòng học, sau đó trở về Đồ Thư quán, đã biết Tổng bộ Tu La môn ở Tỉnh Vân đại lục, Hoàng Tiểu Long muốn điều tra một chút tư liệu có liên quan đến Tỉnh Vân đại lục.

Một buổi sáng rất nhanh qua đi.

Lúc Hoàng Tiểu Long từ Đồ Thư quán đi ra đã là giữa trưa, tuy năm mới qua đi mới hơn một tháng, nhưng mà ánh mặt trời giữa trưa cũng đã có chút rõ ràng, chiếu lên trên người cũng ấm áp đây.

Chương 94: Thị trấn nhỏ quý dị

Hoàng Tiểu Long đi vào quảng trường, tất cả đệ tử ban sáu năm thứ hai đều nhìn vào hắn, ánh mắt phức tạp, việc Hoàng Tiểu Long đột phá Thất giai, xin khảo hạch tấn chức, ngay ngày hôm qua lúc Hoàng Tiểu Long trở lại Thiên Huyền phủ không bao lâu đã truyền khắp toàn bộ Tinh Không Học Viện.

Hoàng Tiểu Long lần nữa đã trở thành tiêu điểm chủ đề nóng của Tinh Không Học Viện.

Diệp Dũng từ trong đám người đi tới hướng Hoàng Tiểu Long, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cười nói với Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu Long, không nghĩ tới từ biệt lần trước còn chưa tới ba tháng, ngươi đã đột phá Thất giai rồi!”

“May mắn mà thôi.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

“May mắn?”

Diệp Dũng lắc đầu cười cười, nếu là may mắn đều có thể đột phá Thất giai, tuyệt đại bộ phận người của thế giới Vũ hồn cũng sẽ không đình trệ cả đời đều ở Tứ giai, Ngũ giai cùng Lục giai rồi.

Đột phá Thất giai tuyệt đối không phải may mắn là có thể làm được.

Đúng lúc này, xa xa, Lục Khải đi cùng thị vệ hoàng cung cũng đều đã đến quảng trường.

Lục Khải đến, nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, cũng không có giật mình cùng ngoài ý muốn, hiển nhiên đã nghe nói việc Hoàng Tiểu Long đột phá Thất giai, xin khảo hạch tấn chức.

Chỉ là nhìn Hoàng Tiểu Long, trong nội tâm Lục Khải lại cực kỳ phức tạp.

Sau khi lần khảo hạch tấn chức này thành công, hai người sẽ tấn thăng đến ban sáu năm thứ hai, trở thành đệ tử cùng lớp.

“Lần khảo hạch này, chúng ta lại so tài một chút, có muốn hay không?”

Lục Khải nhìn Hoàng Tiểu Long, mở miệng nói:

“Đánh cuộc tiền 30 vạn!”

“30 vạn? Được, tỷ thí như thế nào?”

Có người tặng không 30 vạn, Hoàng Tiểu Long tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

“Nếu như lần khảo hạch này là tiểu sát tội phạm, chúng ta đây sẽ tỷ thí ai tiểu sát tội phạm nhiều hơn.”

Lục Khải trầm ngâm nói, tuy lúc trận đấu niên cấp đã thua bởi Hoàng Tiểu Long, nhưng mà tiểu sát tội phạm cũng không phải dựa vào toàn bộ là thực lực, Lục Khải cũng không cho rằng tiểu sát tội phạm sẽ thua bởi Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long gật nhẹ đầu, đồng ý với đề nghị của Lục Khải.

Sau khi tất cả đệ tử của ban sáu năm thứ hai đến đông đủ, mà chủ nhiệm ban sáu năm thứ hai lớp cũng lại là một vị mỹ nữ, gọi Trần Phi Dung, Trần Phi Dung khác với Hùng Mỹ Kỳ, Hùng Mỹ Kỳ là lãnh diễm mang theo cao ngạo, mà Trần Phi Dung tác thì giống như hòa bách hợp tươi mát ôn, lúc nói chuyện mang theo dáng tươi cười, rất bình thản.

Lần này chính là do Trần Phi Dung dẫn đội tiến về biên cảnh tiểu sát tội phạm.

Sau khi Trần Phi Dung đến, cười cười với hai người Hoàng Tiểu Long và Lục Khải, hai người đều là “Danh nhân” học viện, Trần Phi Dung tất nhiên là nhận biết.

Ngày hôm qua hai người viện trưởng Tôn Chương cùng Hùng Sở kêu nàng đi lên phòng viện trưởng, về mặt thận trọng nói với nàng, lần này vô luận phát sinh chuyện gì, đều phải bảo đảm an toàn cho hai người Hoàng Tiểu Long và Lục Khải.

Cho nên lần này tuy là do nàng dẫn đội, nhưng mà còn có hai gã cường giả Thập giai đi theo.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, lạnh lùng cười cười, thi triển bốn mạng Hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình, thân hình lập tức chớp động, lập tức đến 10m bên ngoài, lần nữa chớp động, đi tới sau lưng một người trong đó, Tu La Chi Dao trong tay vung lên mà ra, một đạo hàn mang đánh vào cổ hắn, mà người còn lại, Hoàng Tiểu Long cũng không có đánh chết hắn, chỉ là một quyền đánh bay hắn.

Sau khi đánh bay đối phương, Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt hắn, lạnh lùng mà nhìn đối phương, hỏi:

“Nói, toàn bộ người trong thị trấn nhỏ ở đâu?”

Về mặt Trung niên nhân kia hoảng sợ:

“Đừng giết ta, ta nói, toàn bộ người trong thị trấn nhỏ ở quảng trường phía trước!”

Một ngón tay chỉ tới phía trước.

Nhưng mà, giọng nói của hắn vừa dứt, một ngón tay Hoàng Tiểu Long liền đánh ra chỉ kính xuyên thủng mi tâm hắn.

Thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên, chạy vội tới phương hướng mà đối phương chỉ.

Lúc này, bọn người Trần Phi Dung đuổi tới, nhìn thi thể hai gã tội phạm nằm ngã xuống mặt đất, Trần Phi Dung quay đầu nói với Diệp Dũng:

“Nhanh, phát tín hiệu, thông tri hai tổ kia!”

“Vâng, lão sư!”

Diệp Dũng đáp, từ trong lòng lấy ra một quả tín đạn, hướng lên trời nhấn một cái, lập tức, một đạo lam sắc quang mang phóng lên trời.

Sau khi, Hoàng Tiểu Long đi tới quảng trường chỗ trung niên kia chỉ, chỉ thấy phía trước một chỗ đủ để dung nạp mấy ngàn người trên quảng trường, vô số cỗ thi thể nằm ngổn ngang lộn xộn, những thi thể này, có người bị hủy đi tứ chi, có người không thấy đầu, có người ngũ tạng lục phủ bị đào lên.

Những thi thể này, tất nhiên là của cư dân thị trấn nhỏ.

Huyết tính tràn ngập quảng trường.

Mà trên quảng trường, đao trong tay mấy trăm tên tội phạm vẫn còn đang tiếp tục giết chóc cư dân còn lại của thị trấn nhỏ, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, bọn tội phạm này thậm chí có hơn ba trăm người!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Trữ vũ gia tộc

Hoàng Tiểu Long đuổi tới quảng trường, chứng kiến cảnh máu me này, trong nội tâm vô cùng phẫn nộ, hai tay nắm chặt, hai mắt tỏa ra sát ý mãnh liệt.

Sau đó bọn người đuổi tới, Trần Phi Dung, Lục Khải, Diệp Dũng thấy cảnh này cũng đều phẫn nộ.

Hoàng Tiểu Long đuổi tới, phần đông tội phạm đang vừa giết chóc vừa cười thấy vậy lập tức dừng lại, quay đầu nhìn về phía nhóm người Hoàng Tiểu Long.

“Tinh Không Học Viện hay sao?”

Một gã trung niên đầu đội mũ màu đen dài, nửa bên mặt che khuất từ trong đám tội phạm đi ra, quét mắt nhìn nhóm người Hoàng Tiểu Long một vòng, sau đó ánh mắt rơi vào Trần Phi Dung, dáng người lồi lõm vô cùng quyền rũ, cười lớn:

“Vừa rồi còn mới nói cái trấn nhỏ này không kiếm nổi một người ra đáng nữ nhân, không nghĩ tới bây giờ lại xuất hiện một người!”

“Các huynh đệ, đợi chút nữa chúng ta có thể hưởng thụ một chút! Chờ ta xong, các ngươi lại lên!”

“Tạ ơn thủ lĩnh!”

Lập tức, hơn ba trăm tên tội phạm một hồi hoan hô.

Khuôn mặt Trần Phi Dung tức giận đến mức xanh hồng, đôi mắt đẹp tức giận nhìn đối phương.

Tên thủ lĩnh đội mũ đen thấy thế, không khỏi cười:

“Tiểu cô nương, đợi chút nữa mấy trăm huynh đệ chúng ta cùng người vui vẻ, đừng nóng vội!”

Nói xong, hai tay vung lên, chúng tội phạm lập tức xông tới, bao vây nhóm người Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn bốn phía bị tội phạm bao vây.

Đúng lúc này, tên thủ lĩnh mở miệng âm thanh lạnh lùng nói:

“Bắt giữ nữ nhân lại, nam nhân toàn bộ giết!”

Ngay lúc âm thanh tên thủ lĩnh vừa dứt, thân hình Hoàng Tiểu Long lập tức chuyển động, trong tay Tu La Chi Dao xuất hiện, vung lên mà ra, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Mà Lục Khải, Diệp Dững cũng đều nhao nhao ra tay.

Trần Phi Dung một chương đánh chết vài tên tội phạm, thân hình nhảy dựng, một chương hướng thủ lĩnh tội phạm vỗ đến.

Tên thủ lĩnh thấy thế, lạnh lùng cười, vung tay lên:

“Đem tiểu cô nương lẳng lơ này bắt gọn cho ta, nhớ kỹ, đừng làm bị thương, nếu không sẽ làm hỏng hứng thú của ta!”

Bốn phía tội phạm cao giọng xác nhận, hướng Trần Phi Dung xông lên.

Trần Phi Dung tuy là cường giả Cửu giai, hơn nữa là Cửu giai hậu kỳ, nhưng mà những... tên tội phạm này rất đông, mặc dù không phải là cường giả Cửu giai, nhưng mà thực lực cũng không yếu, phần lớn đều là Thất giai, thậm chí có mười mấy tên là Bát giai, những tội phạm Bát giai toàn bộ hướng Trần Phi Dung vọt tới, Trần Phi Dung một hồi sau luống cuống tay chân.

Khuôn mặt Trần Phi Dung trông rất khó coi, không nghĩ tới lần này vậy mà gặp nhiều tội phạm như vậy, hơn nữa thực lực lại mạnh như vậy, những tên tội phạm theo Bạo Long vương quốc đến đây, tối đa hơn trăm người, hơn nữa tối đa cũng có một hai tên thực lực Bát giai, ngay cả Thất giai cũng rất ít, phần lớn đều là Lục giai.

Thân hình nàng lóe lên, như là đám mây phiêu nhiên phiêu khởi, tránh thoát hơn mười người tội phạm Bát giai công kích, ánh mắt quét qua, chỉ thấy bốn phía Lục Khải, Diệp Dững đang bị rất nhiều tên tội phạm vây công, bộ dạng chật vật không chịu nổi, tình hình đang rất nguy cấp.

Nhưng mà, khi nàng nhìn quét đến Hoàng Tiểu Long, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy Hoàng Tiểu Long bị tội phạm vây công không ngừng xuyên thẳng qua, trong tay một thanh hàn đao không ngừng vung lên, mỗi lần chém ra, tất có hai gã tội phạm kêu thảm thiết ngã xuống đất, hơn nữa đều là một chiêu bị mất mạng, mà ngay cả những tội phạm Thất giai trung kỳ, hậu kỳ cũng không có ngoại lệ.

Tốc độ của Hoàng Tiểu Long đã nhanh đến mức để cho người khác giật mình.

Đôi mắt đẹp của Trần Phi Dung tròn to, trong nội tâm giật mình, nàng nhìn ra được tốc độ Hoàng Tiểu Long vậy còn nhanh hơn so với cường giả Thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Nhưng mà, trong lúc này, Trần Phi Dung cũng không có thời gian thắc mắc tại sao tốc độ Hoàng Tiểu Long lại nhanh như vậy, nàng mở miệng gấp giọng nói:

“Mọi người triệu ra Vũ hồn, toàn lực giết địch, chèo chống năm phút đồng hồ!”

Năm phút đồng hồ, hai tổ người sẽ đuổi tới, đến lúc đó sẽ an toàn!

Trần Phi Dung nhắc nhở, bọn người Lục Khải, Diệp Dững nhao nhao toàn bộ đem Vũ hồn triệu ra, lập tức Hồn hóa, nhưng đồng thời, bốn phía tội phạm cũng đem Vũ hồn triệu ra, Hồn hóa công kích.

Thủ lĩnh Tội phạm lạnh lùng cười, đứng thẳng một bên, ánh mắt lại rơi xuống trên người Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long một mình càn quét thủ hạ của hắn, hắn cũng chú ý tới, nhìn lần lượt thủ hạ tử vong dưới hàn đao của Hoàng Tiểu Long, trong mắt của hắn hàn mang lóe lên, đột nhiên phi thân lên, một chương ẩn hướng phía sau lưng Hoàng Tiểu Long đánh tới.

“Bạo Khí chương!”

“Ranh con, đi chết đi!”

Một chương ẩn cực lớn phá không mà đến, chương ẩn lao tới trung tâm, khí kinh cuồng bạo, như là vòi rồng.

“Hoàng Tiểu Long, coi chừng!”

Lục Khải, Diệp Dũng thấy thế, kinh hô.

Khuôn mặt Trần Phi Dung đại biến, tầm quan trọng của Hoàng Tiểu Long, nằng rất rõ ràng, có thể nói, lần này coi như là tất cả mọi người gặp chuyện không may, Hoàng Tiểu Long cũng không được xảy ra chuyện gì.

“Các ngươi rút ngay cho ta!”

Trần Phi Dung bị bốn phía hơn mười người tội phạm Bát giai ngăn chặn, lập tức Hoàng Tiểu Long cũng bị Bạo Khí chưởng ấn đập ở sau lưng, toàn thân màu trắng hào quang lập loè, đồng thời một đoàn mây trắng đám mây xuất hiện, nhưng mà, đám mây hiện lên Băng Lam sắc, lúc đám mây xuất hiện, bốn phía Thiên Địa lập tức lạnh xuống, phảng phất giá lạnh của mùa đông.

Đây chính là Vũ hồn của Trần Phi Dung, Băng Vân!

Giống với Ngân Hà Vũ hồn của Phí Hân, Băng Vân này là một loại Vũ hồn tự nhiên.

Trần Phi Dung đem Băng Vân Vũ hồn triệu ra, đột nhiên một chưởng quét ngang hướng tứ phương.

“Băng phong Thiên Địa!”

Chưởng lực quét qua, không gian khí lưu toàn bộ đóng băng, trở thành vô số băng hoa ngưng kết, hơn mười tên tội phạm Bát giai vậy công thấy thế, hoảng sợ thối lui.

Nhưng mà, Trần Phi Dung tuy đánh hơn mười tên tội phạm Bát giai vậy công nằng tạm thời bức lui, nhưng lúc này muốn xuất thủ cứu Hoàng Tiểu Long đã không còn kịp rồi, chỉ thấy chưởng ấn của tên thủ lĩnh tội phạm đã đến phía sau lưng Hoàng Tiểu Long, lúc này Trần Phi Dung, Lục Khải trong lòng căng thẳng, đột nhiên Hoàng Tiểu Long thân hình hư không tiêu thất, tên thủ lĩnh tội phạm chưởng ấn đập vào không gian, đập bay một góc quảng trường của thị trấn ở phía xa.

Thủ lĩnh tội phạm trên mặt đáng tươi cười đột nhiên cứng đờ.

Mọi người ở đây kinh nghi, đột nhiên tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người bỗng nhiên cả kinh, nhìn lại Hoàng Tiểu Long chẳng biết lúc nào xuất hiện ngoài mấy chục thước, lại có hai gã tội phạm đã bị chết dưới Tu La Chi Dao.

Hoàng Tiểu Long không để ý đến mọi người kinh nghi cùng khiếp sợ, cũng không có triệu ra Vũ hồn, Tu La Chi Dao tiếp tục chém ra.

“Giết cho ta, giết tiểu tử này!”

Mấy tên tội phạm lần nữa ngã xuống, tên thủ lĩnh tội phạm kịp phản ứng, về mặt khó coi chỉ vào Hoàng Tiểu Long, hét lớn một tiếng, đồng thời thân hình lóe lên, hướng Hoàng Tiểu Long đánh tới, nhưng lần này hắn vừa mới lao tới Hoàng Tiểu Long, một đạo nhân ảnh phá không mà đến, đột nhiên một chưởng đánh tên thủ lĩnh tội phạm không ngừng quay cuồng, cuối cùng rơi xuống đất.

Người tới, đúng là một gã cường giả Thập giai của Tinh Không Học Viện nhận được tín hiệu cấp tốc chạy đến.

Nhìn thấy viện trợ đã đến, Trần Phi Dung trong nội tâm lúc này mới buông lỏng.

Lúc này, hai tổ đệ tử cùng cường giả Thập giai lần lượt đuổi tới.

Hai gã cường giả Thập giai đã đến, lập tức liền giải quyết hơn mười tên tội phạm Bát giai đang vây công Trần Phi Dung, không có bao lâu, hơn ba trăm tên tội phạm liền bị bọn người Hoàng Tiểu Long giải quyết.

Cuối cùng chỉ còn lại có tên tội phạm thủ lĩnh.

Nhìn tên thủ lĩnh tội phạm nằm ở phía xa, Trần Phi Dung về mặt hàn ý, tay cầm Trường Kiếm đi tới.

“Ta là người của Bạo Long vương quốc Trữ Vũ gia tộc, đại ca ta là tộc trưởng Trữ Vũ gia tộc, ngươi dám giết ta?”

Tên thủ lĩnh tội phạm thấy Trần Phi Dung rút kiếm đi tới, rống lên nói.

Trữ Vũ gia tộc? Mọi người khê giết mình.

Trữ Vũ gia tộc là đệ nhất gia tộc của Bạo Long vương quốc, bọn tội phạm này dĩ nhiên là Trữ Vũ gia tộc hay sao? Chả trách thực lực mạnh như vậy, tội phạm bình thường không thể so sánh.

Nhưng mà, âm thanh tên thủ lĩnh tội phạm vừa dứt, Tu La Chi Dao của Hoàng Tiểu Long vung lên, lập tức về một đường qua yết hầu của hắn, tên thủ lĩnh tội phạm ôm lấy yết hầu, ánh mắt không thể tin được nhìn Hoàng Tiểu Long.

“Ta là Tinh Không Học Viện Hoàng Tiểu Long.”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Bạo Long vương quốc Trữ Vũ gia tộc thì như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Bắt hết cho ta

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long giết chết tên thủ lĩnh tội phạm không bao lâu, mặt đất mãnh liệt chấn động, sau đó truyền đến tiếng ngựa hí cùng thanh âm trọng binh, xem ra là biên cảnh quân của Lạc Thông vương quốc đến rồi.

Cũng giống như ở Địa Cầu, cảnh sát sau khi kết thúc mới có thể tới nơi.

Không lâu sau, hơn một ngàn quân đội xuất hiện trong tầm mắt bọn người Hoàng Tiểu Long, những binh lính này cùng tướng sĩ đi vào quảng trường, chứng kiến trên quảng trường thị trấn nhỏ vô số thi thể cư dân còn có thi thể tội phạm, ai nấy đều biến sắc.

Tuy chưa nắm rõ ràng lắm sự tình cụ thể, nhưng tất cả mọi người đã đoán được đại khái.

“Tần tướng quân, người xem người kia hình như là Trữ Vũ gia tộc Trữ Phi, đệ đệ Trữ Vũ tộc trưởng Trữ Vương.”

Lúc này, ngón tay một gã phó tướng chỉ thi thể tên tội phạm thủ lĩnh, nói với tướng quân Tần Thạch.

Tần Thạch nhìn lại, thấy rõ thi thể tên tội phạm thủ lĩnh, nhướng mày, quả nhiên là Trữ Phi, tên Trữ Phi trước đó không lâu đến biên cảnh cũng đã gây án, nhưng lần trước hắn đào thoát được, cho nên Tần Thạch nhận ra.

“Tần tướng quân, cái chết của Trữ Phi, sự tình có chút không dễ giải quyết, đến lúc đó Trữ Vương nhất định sẽ thông qua Bạo Long quốc vương hướng chúng ta tạo áp lực, ép chúng ta giao ra hung thủ.”

Tên phó tướng nói tiếp:

“Người xem?”

Tần Thạch gật đầu, người binh thường chết, tự nhiên không có việc gì, nhưng bây giờ cái chết của Trữ Phi, cũng có chút phiền phức rồi.

“Là ai đã giết hắn hay sao?”

Tần Thạch chỉ tên tội phạm thủ lĩnh, quát hỏi.

“Là ta giết chết đấy.”

Hoàng Tiểu Long về mặt đạm mạc.

“Bắt hắn lại cho ta!”

Tần Thạch vung tay lên, nói với binh lính sau lưng.

“Vâng, tướng quân!”

Bọn binh lính xông tới.

“Đứng lại! Các người dám!”

Trần Phi Dung tròn mắt quát, cùng đệ tử Tinh Không Học Viện đi qua, nhìn hằm hằm bọn người Tần Thạch.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng cười, nhìn Tần Thạch, về mặt bình tĩnh nói:

“Dựa theo vương pháp, đánh chết biên cảnh tội phạm, luận công ban thưởng, ta ngược lại là muốn hỏi một chút, người không chỉ không luận công ban thưởng, vì sao ngược lại còn muốn bắt ta?”

Tần Thạch yết hầu nghẹn lại.

“Lớn mật, tiểu tử ngươi hành hung sát nhân, vậy mà còn đòi ban thưởng?”

Tần Thạch không có mở miệng, tên phó tướng nhìn Hoàng Tiểu Long quát:

“Đến bắt hán cho ta!”

Nhưng mà, những binh lính kia còn chưa tiến đến, liền bị Trần Phi Dung cùng hai gã cường giả Thập giai nhao nhao đánh bay.

“Ngươi, các ngươi cũng dám tạo phản?”

Tên phó tướng thấy Trần Phi Dung động thủ, gán cho bọn người Trần Phi Dung tội tạo phản.

“Khẩu khí thật lớn!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên.

“Ai? Cút ra đây cho ta!”

Tên phó tướng kia quát.

Đám người tránh ra, một người đi ra, đúng là vương tử Lục Khải, Tần Thạch thấy rõ diện mạo Lục Khải, sắc mặt đại biến, thế nhưng mà tên phó tướng kia hiển nhiên không nhận ra Lục Khải, gặp Lục Khải đi ra, khua tay nói:

“Bắt luôn tên này lại cho ta!”

“Dừng tay cho ta!”

Tần Thạch lập tức quát, ở đằng kia phó tướng cùng bọn binh lính giật mình, xoay người xuống ngựa, bước nhanh đi tới trước mặt Lục Khải, cung kính hành lễ nói: “Tần Thạch bái kiến vương tử điện hạ!”

Vương tử điện hạ!

Tên phó tướng cùng bọn binh lính kinh ngạc đến ngây người, sợ hãi xuống ngựa, toàn bộ quỳ sát xuống:

“Khấu kiến vương tử điện hạ!”

Tên phó tướng đầu ép tới cực thấp, mồ hôi lạnh trên trán nhỏ xuống.

“Các ngươi tiếp tục đi, ngươi quỳ cho ta!”

Lục Khải lại để cho Tần Thạch tiếp tục, một ngón tay chỉ tên phó tướng, để cho hắn tiếp tục quỳ.

Tần Thạch tiếp tục, Lục Khải nhìn tên phó tướng cười lạnh:

“Ngươi nói, ngươi muốn bắt ta?”

Tên phó tướng đỏ mồ hôi lạnh trên trán, sợ hãi dập đầu:

“Ta không biết là vương tử điện hạ, thỉnh vương tử điện hạ thứ tội!”

Lục Khải nói tiếp:

“Ngươi mới vừa nói, chúng ta tạo phản?”

Tên kia sắc mặt trắng bệch, không biết trả lời như thế nào, lúc này hắn đã chuẩn bị tâm lý để chết.

Lúc này, Lục Khải quay đầu sang nhìn Tần Thạch, thấy Tần Thạch trong lòng sợ hãi.

“Ngươi muốn bắt hán, ngươi biết rõ hán là ai sao?”

Lục Khải nhìn Tần Thạch lãnh đạm nói, ánh mắt chỉ Hoàng Tiểu Long, Tần Thạch không khỏi nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

“Hán là Hoàng Tiểu Long!”

Lục Khải nói.

“Cái gì? Hoàng Tiểu Long!”

“Hán thực là Hoàng Tiểu Long!”

Tần Thạch, tên phó tướng, còn có phần đông binh sĩ đều bỗng nhiên nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, chấn động mãnh liệt.

Hoàng Tiểu Long, Vũ hồn cấp mười hai Viên Cổ Thần Long, Hắc Long Vũ hồn! là thiên phú đệ nhất nhân của Lạc Thông vương quốc!

Hiện tại, đã truyền khắp Lạc Thông vương quốc, toàn bộ Lạc Thông vương quốc cho tới bình dân dân chúng, từ tướng quân, công tước, ai ai cũng biết. Mà ngay cả bốn phía nước láng giềng một ít thế lực lớn cũng đã biết rõ Lạc Thông vương quốc có một thiên tài yêu nghiệt.

Tần Thạch trán chảy ra mồ hôi lạnh.

Hoàng Tiểu Long cùng Hạo Thiên nguyên soái có quan hệ sâu đậm, điều này hẳn biết rõ, mà tên phó tướng, về mặt hoảng sợ, vừa rồi hẳn đã chuẩn bị chết, mà bây giờ sợ muốn chết yên ổn cũng không phải dễ.

“Chuyện này, ta sẽ báo cáo với phụ vương!”

Lục Khải nói tiếp.

Tần Thạch, phó tướng thân thể đột nhiên chấn động.

Nhóm người Hoàng Tiểu Long rời đi, bọn người Tần Thạch, phó tướng vẫn đang bất động tại chỗ.

Mà Hoàng Tiểu Long rời khỏi thị trấn nhỏ, cũng không trở về Lạc Thông vương thành, mà là tiếp tục đi dọc những thôn trấn khác.

Một tháng sau, bọn người Hoàng Tiểu Long mới theo biên cảnh đi về Lạc Thông vương thành.

Về phần Lục Khải cùng Hoàng Tiểu Long đồ ước, tự nhiên là Hoàng Tiểu Long thắng.

Trở lại Lạc Thông vương thành không bao lâu, bọn người Hoàng Tiểu Long tiêu diệt tội phạm có công, Lạc Thông vương quốc rất nhanh khen thưởng hậu hĩnh, một mạng tội phạm thưởng 100 kim tệ, Hoàng Tiểu Long tổng cộng được khen thưởng hơn mười vạn kim tệ.

Mà không lâu sau, Tần Thạch bị giáng chức làm phó tướng, còn tên phó tướng đã bị tước bỏ quan chức, trực xuất khỏi quân ngũ.

Hoàng Tiểu Long trở lại Thiên Huyền phủ, phụ mẫu, muội muội, đệ đệ đều ở đây, còn có cả Lý Lộ, đêm đó Thiên Huyền phủ bày yến ăn mừng Hoàng Tiểu Long tấn chức khảo hạch thành công.

Yến hội rất náo nhiệt, Hoàng Mẫn cùng Hoàng Tiểu Hải đùa giỡn một hồi.

Đãi yến hội chấm dứt, mọi người trở về, đại sảnh chỉ còn lại có ba người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hào.

“Hai tháng này, người của Đại Kiểm Tông, có xuất hiện hay không?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Hồi bẩm Môn Chủ, không có.”

Nguyên soái Hạo Thiên hỏi đáp:

“Nhưng, thuộc hạ tra được Đại Kiểm Tông tháng sau sẽ cử hành buổi lễ long trọng, là tổng tuyển cử tông chủ.”

“Tổng tuyển cử Tông chủ?”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói:

“Là ai tiếp nhận Đại Kiểm Tông hạ nhiệm tông chủ?”

“Là Lưu Uy sư đệ, gọi Lâm Trí Nhân, thực lực là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng mà Lâm Trí Nhân thiên phú không tồi, mười năm nữa có hi vọng đột phá Tiên thiên.”

Phí Hào hỏi đáp.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó lại đề cho hai người nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hào mật thiết chú ý nhất cử nhất động của Đại Kiểm Tông.

“Thỉnh Môn chủ yên tâm.”

Hai người cung kính nói.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long từ trong Linh lung Bảo tháp lấy ra hai mươi khóa Diễm Long Châu, cho hai người mỗi người mười khóa, để cho hai người nuốt tu luyện, hai người biết rõ Hoàng Tiểu Long cho hai người chính là dị bảo Linh lung Bảo tháp sinh ra Thiên Địa kỳ vật Diễm Long Châu, hai người tự nhiên là khẩu tạ không thôi.

Hai người sau khi lui xuống, Hoàng Tiểu Long đi tới gian phòng phụ mẫu, nói hai ngày nữa sẽ tiến vào rừng rậm Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, cũng cho phụ mẫu 60 khóa Diễm Long Châu.

Trở lại gian phòng của mình, Hoàng Tiểu Long tiếp tục tu luyện Tu La quyết, tiểu sát tội phạm hai tháng này, Hoàng Tiểu Long đã đột phá đến Thất giai trung kỳ.

Hoàng Tiểu Long tiến vào Linh lung Bảo tháp, nuốt tiếp khóa Diễm Long Châu, vận chuyển Tu La quyết, Song long Vũ hồn không ngừng cắn nuốt hư không Cửu U Minh Khí.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Bốn năm qua đi

Hai ngày đi qua.

Cũng như lần trước, sau khi chuẩn bị đồ đạc xong, Hoàng Tiểu Long rời Thiên Huyền phủ, tiến về Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, lần này Hoàng Tiểu Long cũng mang theo tiểu gia hỏa Phệ Linh Từ Hầu này.

Ba tháng sau, bên một cái hồ trong Ngân Nguyệt sâm lâm, một con Liệt Diễm tê giác Thất giai hướng bên hồ đi tới, đột nhiên hai đạo hàn mang lóe lên, con Liệt Diễm tê giác Thất giai kêu thảm một tiếng, máu tươi bắn lên tung tóe, ngã gục xuống đất.

Tê giác ngã xuống, thân hình Hoàng Tiểu Long hiện ra, đi tới bên cạnh thi thể tê giác, Tu La Chi Dao vung lên, lấy đi Yêu đan trong cơ thể tê giác.

Sau khi lấy Yêu đan tê giác ra, Hoàng Tiểu Long liền đem thi thể tê giác vào trong Linh lung Bảo tháp, để cho Linh lung Bảo tháp cắn nuốt Yêu nguyên chi lực trong đó.

Linh lung Bảo tháp sau khi cắn nuốt Yêu nguyên chi lực, một khóa Diễm Long Châu ẩn hiện muốn ngưng tụ ra.

“Tiếp tục như vậy, vẫn là quá chậm.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Ba tháng này, Hoàng Tiểu Long bình quân mỗi ngày săn giết năm con Thất giai yêu thú, ba tháng sau, săn giết hơn bốn trăm con, tổng cộng mới ngưng tụ ra hơn hai mươi khóa Diễm Long Châu.

Hơn chín mươi ngày, mới hơn hai mươi khóa Diễm Long Châu!

Hoàng Tiểu Long lắc đầu.

Tốc độ như vậy, ngưng tụ Diễm Long Châu vẫn là không đủ cho hắn tu luyện, trước khi đến Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, Hoàng Tiểu Long cho phụ thân, mẫu thân, nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hầu tám mươi khóa Diễm Long Châu, Diễm Long Châu bên trong Linh lung Bảo tháp vốn không nhiều lắm, hiện tại qua ba tháng, toàn bộ Diễm Long Châu đã bị Hoàng Tiểu Long nuốt tu luyện rồi.

Nhưng mà, đây cũng là không có biện pháp.

“Một năm sau, mình có thể đột phá đến Bát giai rồi!”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Đột phá Bát giai, có thể săn giết Bát giai yêu thú, Bát giai Yêu đan nguyên lực bên trong so Thất giai Yêu đan nồng đậm hơn vài lần, đến lúc đó Linh lung Bảo tháp có lẽ có thể mỗi ngày ngưng tụ ra một khóa Diễm Long Châu.

“Xèo... xèo chi!”

Lúc này, Phệ Linh Từ Hầu từ đằng xa chạy tới, chứng kiến trên mặt đất thi thể con Thất giai Liệt Diễm tê giác, có chút bất mãn mà nhìn Hoàng Tiểu Long kêu chi chi loạn xạ.

Bởi vì Linh lung Bảo tháp cần Yêu đan, thôn phệ Yêu nguyên lực trong đó, cho nên lần này đến Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, Hoàng Tiểu Long là cùng nó tranh đoạt “Bát com”, ai giết chết Yêu thú trước, Yêu đan liền thuộc về người đó.

Mà mỗi lần, Hoàng Tiểu Long động tác đều nhanh hơn so với nó.

Cho nên, cũng trách không được tiểu gia hỏa Phệ Linh Từ Hầu này bất mãn.

...

Thời gian trôi qua.

Rất nhanh, chín tháng qua đi, lại lần nữa đã tới cuối năm.

Cuối năm, Hoàng Tiểu Long mới mang theo Phệ Linh Từ Hầu trở về Thiên Huyền phủ, đã lâu mới được cùng người nhà hưởng thụ niềm vui gia đình đoàn viên, đương nhiên, Tinh Không Học Viện cuối năm niên cấp giải thi đấu, Hoàng Tiểu Long cũng đã tham gia rồi.

Tự nhiên, đệ nhất năm thứ hai bị Hoàng Tiểu Long đoạt được, mà hai người Lục Khải, Diệp Dũng cũng bị Hoàng Tiểu Long đánh bại.

Nhưng mà, Hoàng Tiểu Long tuy đoạt được đệ nhất của lớp, nhưng với thực lực của Hoàng Tiểu Long, cũng không cách nào đoạt được đệ nhất niên cấp, thực lực mạnh nhất của đệ nhất năm thứ hai đã là Bát giai hậu kỳ đỉnh phong.

Năm mới qua đi không có bao lâu, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Từ Hầu lại rời Thiên Huyền phủ, tiếp tục tiến về Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện.

Xuân đi thu đến.

Một năm rồi lại một năm qua đi.

Mỗi khi đến cuối năm, Hoàng Tiểu Long liền trở về Thiên Huyền phủ và tham gia cuộc tỷ thí niên cấp của học viện.

Bốn năm qua đi.

Ánh mặt trời như lửa nóng, chiếu sáng đại địa, một thiếu niên thoát nhìn mười lăm mười sáu tuổi mang theo một con khi bên trong Ngân Nguyệt sâm lâm đang chạy băng băng, thiếu niên thân hình cực nhanh, như là mị ảnh vụt qua vậy.

Thiếu niên đột nhiên ngừng lại, phi thân lóc lên, thiếu niên vừa mới tránh thoát sự công kích của một con Yêu Hùng cực lớn.

Tránh thoát được công kích của Yêu Hùng, thân hình thiếu niên cong gấp lại bắn trở về, Băng Quyền đột nhiên đánh ra, đánh đến trên người Yêu Hùng, quyền kinh tăng tăng lớp lớp, lập tức xuyên qua trước ngực Yêu Hùng, từ sau lưng lộ ra.

Yêu Hùng ầm ầm ngã xuống đất.

Thiếu niên này chính là Hoàng Tiểu Long, bốn năm qua đi, Hoàng Tiểu Long đã trưởng thành, trở thành thiếu niên anh tuấn, thân cao hơn một thước bảy, toàn thân cơ bắp cường tráng, mày kiếm mắt sáng, mũi cao, cặp môi đỏ mọng.

Bốn năm qua đi, Đấu khí tu vi của Hoàng Tiểu Long không chỉ đột phá đến Bát giai, hơn nữa đạt đến Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá đến Cửu giai.

Nhưng mà, Yêu Hùng bị Hoàng Tiểu Long một quyền đuổi giết không phải Yêu thú Bát giai, mà là Cửu giai.

Hoàng Tiểu Long mặc dù chỉ là Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng thực lực Hoàng Tiểu Long, đã có thể đánh chết yêu thú Cửu giai sơ kỳ một cách đơn giản.

Hoàng Tiểu Long lấy Yêu đan trong cơ thể Yêu thú ra, đưa vào trong Linh lung Bảo tháp, lập tức Linh lung Bảo tháp liền đem miếng Cửu giai Yêu đan thôn phệ Yêu nguyên, ngưng tụ ra một khóa Diễm Long Châu.

Một quả Cửu giai Yêu đan ẩn chứa Yêu nguyên lực lớn hơn Thất giai Yêu đan gấp mấy chục lần, một quả đủ để cho Linh lung Bảo tháp ngưng tụ ra một khóa Diễm Long Châu.

“Con thứ hai mươi rồi!”

Hoàng Tiểu Long tự nói.

Tháng này, hắn đã săn giết vừa vặn hai mươi con Cửu giai yêu thú, nhưng so sánh với Thất giai, Bát giai yêu thú, Cửu giai yêu thú không dễ tìm, bình quân một ngày, Hoàng Tiểu Long mỗi ngày chỉ săn giết được một con.

“Xèo... xèo chi!”

Lúc này, Phệ Linh Từ Hầu nhảy xuống, đi ra phía trước thi thể Cự Hùng, móng vuốt sắc bén phá vỡ thi thể Cự Hùng, lấy mật gấu ra.

Bốn năm qua đi, Phệ Linh Từ Hầu thân thể ngoại hình cũng không có phát sinh biến hóa gì lớn, vẫn là dài nửa thước, nhưng toàn thân càng phát ra ánh sáng tím, hai mắt cũng phát ánh sáng xanh lam.

Bốn năm qua đi, Đầu khí tu vi của Hoàng Tiểu Long đạt đến Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, mà tốc độ phát triển của Phệ Linh Tử Hào cũng không chậm so với Hoàng Tiểu Long có được Linh lung Bảo tháp, cũng đã đạt đến Bát giai hậu kỳ đỉnh phong.

Sau khi đánh chết Cự Hùng, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Tử Hào lại rời đi, tiếp tục săn giết yêu thú.

Hai tháng lại qua đi.

Đã gần cuối năm, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Tử Hào liền rời khỏi Ngân Nguyệt sâm lâm, trở về Lạc Thông vương thành.

Nửa tháng sau, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Tử Hào về tới Lạc Thông vương thành.

“Đại ca!”

Vừa trở lại Thiên Huyền, một thiếu nữ mười bốn mười lăm tuổi xinh đẹp trong Thiên Huyền phủ vọt ra, cao hứng kêu lên.

Thiếu nữ xinh đẹp là muội muội của Hoàng Tiểu Long - Hoàng Mẫn, bốn năm qua đi, Hoàng Mẫn cũng trở mĩ trở thành một cô nương.

Hoàng Mẫn lao tới, lôi kéo Hoàng Tiểu Long vào trong Thiên Huyền phủ.

Hoàng Tiểu Long cười:

“Tiểu nha đầu, chuyện gì cao hứng như vậy?”

Hoàng Mẫn cong miệng lên:

“Đại ca thật đáng ghét, ta hiện tại đã trưởng thành, về sau đừng gọi ta tiểu nha đầu.”

Nói đến đây, nhãn châu xoay động, cười nói:

“Ngươi đoán ai đến rồi?”

“Lý Lộ.”

Hoàng Tiểu Long cười nói.

Mấy năm này, Hoàng Tiểu Long tại Ngân Nguyệt sâm lâm tu luyện, hàng năm cuối năm nhất định trở về Thiên Huyền phủ, biết rõ cuối năm Hoàng Tiểu Long sẽ trở về Huyền phủ, Lý Lộ hàng năm đúng lúc này đều đợi Hoàng Tiểu Long ở Huyền phủ.

“Thật vô tâm.”

Hoàng Mẫn cái miệng nhỏ nhắn trách móc, cười nói:

“Lý Lộ tỷ tỷ đã tới năm ngày rồi, nếu biết rõ ca ca trở về, khẳng định sẽ rất vui mừng!”

Hoàng Tiểu Long cười cười, mặc kệ muội muội Hoàng Mẫn lôi kéo đi tới đại sảnh Thiên Huyền phủ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Ác ma chi dục

Đến bên trong đại sảnh, phụ thân phụ mẫu Hoàng Bằng, Tô Yến đều ở đây, ngoại trừ hai người, bên trong đại sảnh còn ngồi một người mặc váy dài màu xanh nhạt, thiếu nữ làn da nõn nà, cái miệng anh đào nhỏ nhắn kiều diễm, đôi mắt linh hoạt chuyển động, lộ ra vài phần bướng bỉnh, nghịch ngợm, lúc cười hai má lúm đồng tiền đáng yêu xuất hiện, xinh đẹp tựa tiên nữ không nhiễm bụi trần.

Đây chính là Lý Lộ.

Bốn năm qua đi, Lý Lộ mười lăm tuổi, đúng là đã trở nên xinh đẹp hơn trước như lời Tô Yến đã nói, Lý Lộ sau khi lớn lên là đại mỹ nhân, hiện tại Lý Lộ đi ra ngoài, tuyệt đối là kinh diễm tứ phương.

Hiện tại ở Tỉnh Không Học Viện, có tam đại mỹ nữ, Lý Lộ chính là một trong tam đại mỹ nữ.

“Tiểu Long!”

Nhìn thấy Hoàng Tiểu Long trở về, ba người trên đại sảnh nét mặt vui vẻ, cao hứng kêu lên, mà Lý Lộ đã đứng chạy về phía lên Hoàng Tiểu Long.

Nhưng mà, khi Hoàng Tiểu Long đi vào, nguyên bản Lý Lộ giống như trước muốn chạy tới ôm Hoàng Tiểu Long đột nhiên ngừng lại, khuôn mặt hồng hào, thần thái có chút ngượng ngùng, Lý Lộ eo nhỏ dịu dàng có thể ôm gọn, trước ngực hai đỉnh núi nhấp nhô, trường đến rất cao.

Hoàng Tiểu Long cười cười:

“Nghe Hoàng Mẫn nói, ngươi đến năm ngày rồi.”

Lý Lộ thẹn thùng gật gật đầu.

“Tốt rồi, đừng đứng đây nữa, chúng vào đại sảnh ngồi.”

Tô Yến trên ghế cười nói:

“Sau này cơ hội nói chuyện của các ngươi còn khá nhiều.”

Hoàng Tiểu Long chưa phát giác ra cái gì, nhưng là Lý Lộ nghe vậy, thần thái càng thẹn thùng.

Bốn năm qua đi, thực lực hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến cũng tăng lên một khoảng lớn.

Hoàng Bằng hiện tại đã là Thất giai hậu kỳ đỉnh phong, Tô Yến cũng vừa đột phá Thất giai, bốn năm nay, hai người thường xuyên nuốt Diễm Long Châu mà Hoàng Tiểu Long cho để tu luyện, tẩy kinh phạt tủy, tựa hồ càng ngày càng trẻ ra, hai người hơn 40 tuổi thoát nhìn cũng tựa chừng ba mươi tuổi, nếu Lý Lộ cùng Tô Yến đứng chung một chỗ, sẽ có người cho rằng là hai tỷ muội.

Mọi người trở lại đại sảnh, ngồi xuống.

“Tiểu Long, lần này ngươi trở về, cũng đừng vội đi, ở lại lâu một chút.”

Sau khi ngồi xuống, Tô Yến mở miệng cười nói:

“Lý Lộ năm nay không trở lại Lý phủ, ở với chúng ta năm này.”

“Không trở lại Thương Lan Huyền hả?”

Hoàng Tiểu Long có chút ngoài ý muốn, nhìn về phía Lý Lộ.

Lý Lộ bị Hoàng Tiểu Long nhìn thấy có chút không ý tứ, nhẹ gật đầu, nói ra:

“Ta nói với phụ thân, gia gia rồi, năm nay sẽ không quay về, ở đây mừng năm mới.”

“Tốt, Lý Lộ tỷ tỷ ở lại đây lễ mừng năm mới, đến lúc đó sẽ càng náo nhiệt hơn!” Hoàng Mẫn vỗ tay cười nói:

“Đợi qua hai năm, Lý Lộ tỷ tỷ gả tới, vậy sau này hàng năm đều ở đón năm mới rồi!”

Gả tới? Lý Lộ nghe xong, khuôn mặt đỏ bừng lên.

Hoàng Tiểu Long mở trừng hai mắt, trừng liếc muội muội, Hoàng Mẫn phảng phất không thấy được ánh mắt Hoàng Tiểu Long, ngược lại cười đắc ý.

“Tiểu Long, muội muội của ngươi nói không sai.”

Lúc này, Tô Yến tiếp lời cười nói:

“Ta xem, qua hai năm, ngươi liền hỏi cưới Lý Lộ cô nương, ta có thể nói cho ngươi biết, ta đã chọn Lý Lộ cô nương con dâu, vài năm nữa ta còn muốn ôm cháu nam đây này!”

Cháu nam?

Hoàng Tiểu Long đỏ mặt hời hợt, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Mà khuôn mặt Lý Lộ càng đỏ, nhưng mà, lại không hề nổi giận, nàng đôi mắt sáng vui mừng, đưa tình nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long đảo ngược mắt nhìn về phía Hoàng Bằng, hẳn xin giúp đỡ mà nhìn về phía phụ thân Hoàng Bằng, Hoàng Bằng lại nhún nhún vai, biểu thị đối với chuyện này cũng không có biện pháp.

Kỳ thật ở Vũ hồn thế giới, 17 tuổi thành thân cũng không ít, chừng hai năm nữa, Hoàng Tiểu Long cùng Lý Lộ vừa tròn 17 tuổi.

May mà loại này xấu hổ cũng không có tiếp tục bao lâu, sau khi Hoàng Tiểu Hải từ bên ngoài trở về, tiến đại sảnh liền cao hứng kêu lên:

“Đại ca, đại ca!”

Tiếng gọi của Hoàng Tiểu Hải đã phá bầu không khí xấu hổ.

Hoàng Tiểu Hải vừa về, đã nói thành nam lời dài có người tỷ thí, rất náo nhiệt, muốn lôi kéo Hoàng Tiểu Long cùng đi xem.

Hoàng Tiểu Long liền mượn cớ cùng đệ đệ Hoàng Tiểu Hải đi thành nam xem tỷ thí dài.

...

Đêm đến, đêm dài tĩnh lặng.

Ánh trăng chiếu dài lên thân ảnh Hoàng Tiểu Long.

Đứng trong sân, Hoàng Tiểu Long chân trái kéo qua, quỳ gối trầm xuống, thân trên thẳng tắp, hai tay chống nạnh, cánh tay lập tức như nắm vật nặng, không ngừng thở nạt, Thiên Địa linh khí không ngừng hội tụ mà đến.

Bốn năm qua đi, Hoàng Tiểu Long luyện Dịch Cân Kinh không chỉ đột phá thể thứ sáu Xuất Trảo Lượng Sí Thế cùng thể thứ bảy Cửu Quỷ Bạt Mã Dao Thế, hơn nữa tu luyện đến thể thứ tám Tam Bàn Lạc Địa Thế, khoảng cách đột phá thể thứ chín Thanh Long Tham Trảo Thế đã không xa.

Từng đạo khí vụ màu trắng không ngừng theo mũi miệng Hoàng Tiểu Long ra vào, đồng thời, đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long khí vụ màu trắng như mây như hoa.

Địa Cầu khi miêu tả nội võ công cao thủ, lúc vận khí sẽ có tam hoa tụ đỉnh, hình như là hiện trạng Hoàng Tiểu Long bây giờ.

Cảnh ban đêm, chậm rãi rút đi.

Sắc trời từ từ sáng, Hoàng Tiểu Long mới ngừng lại.

Sau khi dừng lại, Hoàng Tiểu Long phi thân lên, Tu La Chi Dao vung lên, vô số khí nhọn hình lưỡi đao nhấp nhô, như là một mảnh lại một mảnh Lôi Quang, đồng thời, thân hình Hoàng Tiểu Long giữa không trung không ngừng lượn vòng, lẫn mình quay cuồng, Lôi Quang như Long nhất giống như không ngừng chạy, bao phủ tứ phương.

Bốn năm qua đi, Hoàng Tiểu Long không chỉ tu luyện Minh Vương Chi Nộ đến đại thành chi cảnh, hơn nữa chiêu thứ tư Phong Đô Chi Lôi cũng tu luyện đến tiểu thành rồi.

Vừa rồi thi triển, chính là chiêu thứ tư Phong Đô Chi Lôi.

Tu La Kiếm pháp, chiêu thứ nhất, Địa Ngục Chi Phong, chiêu thứ hai, Tu La Chi Lệ, chiêu thứ ba, Minh Vương Chi Nộ, chiêu thứ tư Phong Đô Chi Lôi, mỗi một chiêu đều huyền diệu cực kỳ, mỗi một chiêu uy lực khó lường, một chiêu công kích so với chiêu trước càng cường đại.

Chiêu Phong Đô Chi Lôi tu luyện đến đại thành chi cảnh, đang ở giữa không trung, phảng phất hóa thân thành vô số Lôi Quang, hủy thiên diệt địa.

Hoàng Tiểu Long tại giữa không trung lượn vòng, mười mấy hơi thở về sau mới rơi xuống.

Vừa mới bắt đầu tu luyện chiêu Phong Đô Chi Lôi, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể ở giữa không trung lượn vòng bốn hô hấp.

Phong Đô Chi Lôi công kích, ở giữa không trung lượn vòng cũng không phải đơn giản là lượn vòng, mà là dựa theo quỹ tích nhất định lượn vòng, cho nên rất khó.

Sau khi từ trên không đáp xuống, Hoàng Tiểu Long cũng không có thi triển Phong Đô Chi Lôi lần nữa, mà vận chuyển Tu La quyết, toàn thân từng đợt hắc mang lập loè, sát lực chi khí khuếch tán ra, tốc chậm rãi biến bạch, đồng thời sau lưng Hoàng Tiểu Long vờn hai cái cánh màu đen!

Bốn năm qua đi, Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La quyết đến tầng thứ ba, Tu La Chi Thân tiến hóa, đôi cánh màu đen sau lưng đúng là Tu La Chi Thân tiến hóa, Ác Ma Chi Dực.

Ác Ma Chi Dực sau lưng Hoàng Tiểu Long mở rộng ra, dài hơn hai mét, phi thân lên, tại giữa không trung xẹt qua, như là một đạo bóng đen dưới ánh mặt trời.

Tốc độ của Hoàng Tiểu Long nhanh hơn cường giả Cửu giai sơ kỳ một ít, hiện tại Ác Ma Chi Dực thi triển, đã có thể so với một số cường giả Cửu giai trung kỳ.

Tại giữa không trung, thân hình Hoàng Tiểu Long không ngừng biến ảo, bây giờ đang ở góc trái tiểu viện, lập tức xuất hiện ở góc bên phải, Ác Ma Chi Dực phối hợp bốn mạng Hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình, tốc độ của Hoàng Tiểu Long đã đạt đến trình độ kinh người.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long mới ngừng luyện tập, thu hồi Tu La Chi Thân.

“Ngày mai lại là niên cấp thi đấu rồi.”

Hoàng Tiểu Long tự nói.

Hắn tấn chức năm thứ hai, tuy nhiên vẫn luôn là lớp thứ nhất, nhưng một mực đều không có tranh đoạt niên cấp thứ nhất, theo năm nay bắt đầu, hắn muốn vẫn đứng năm thứ hai đệ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Đồ nam nhân biến thái

Ngày kế tiếp, ánh nắng tươi sáng.

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo đã đi ra Thiên Huyền phủ, tiến về Tinh Không Học viện.

Bốn năm qua đi, Phí Hạo khổ tu tâm pháp Hoàng Tiểu Long truyền thụ cho hắn, trước đó không lâu rốt cục đột phá đến Tiên thiên.

Tiên thiên!

Toàn bộ Lạc Thông vương quốc, cường giả Tiên thiên chỉ có thể đếm được vài người.

Hơn nữa bởi vì Phí Hạo bốn năm nay nuốt Diễm Long Châu mà Hoàng Tiểu Long cho để tu luyện, rèn luyện thân thể cùng cường hóa Đẩu khí, thực lực của hắn so với cường giả Tiên thiên cùng giai mạnh hơn rất nhiều.

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo đi vào Thánh điện của học viện, bên trong Thánh điện đã tụ tập không ít người.

Hoàng Tiểu Long đã đến, tự nhiên lại trở thành tiêu điểm Thánh điện.

Mấy năm này, Hoàng Tiểu Long mặc dù không đi học, cơ hồ không có xuất hiện tại học viện, cả người tựa hồ ít xuất hiện rất nhiều, nhưng vẫn là chủ đề nghị luận của mấy ngàn danh sư học viện.

Hơn nữa mỗi một năm, Hoàng Tiểu Long tham gia niên cấp thi đấu, đều là đoạt được danh hiệu đệ nhất ban sáu năm thứ hai, mỗi một lần đánh bại đối thủ, đều là chỉ một chiêu.

Hoàng Tiểu Long tiến vào Thánh điện, đại diện vu vu nghị luận, thậm chí có một số nữ tử hảo sắc nhìn không được hết râm lên.

“Hoàng Tiểu Long, người rất đẹp trai!”

“Hoàng Tiểu Long, ta yêu người!”

Như Hoàng Tiểu Long thiên phú yêu nghiệt, thực lực lại mạnh, lớn lên vừa anh tuấn tiêu sái, tự nhiên là bạch mã vương tử trong mộng của phần đông nữ sinh, kỳ thật không chỉ có là học viện, Hoàng Tiểu Long cũng là bạch mã vương tử của một số quý tộc tiểu thư cùng với bình dân nữ tử ở quận thành trong Vương Thành.

Hoàng Tiểu Long nghe chúng nữ sinh thét lên, khổ nhưng cũng cười cười, đi tới chỗ vị trí lớp mình.

Sớm đã đi tới, Lục Khải nhìn Hoàng Tiểu Long trên ghế cười nói:

“Tiểu Long, hiện tại sự ảnh hưởng của người tại học viện so với viện trưởng Tôn Chương còn muốn lớn hơn rồi!”

Tuy nhiên hàng năm niên cấp thi đấu, Lục Khải đều thua dưới tay Hoàng Tiểu Long, nhưng là không đánh nhau thì không quen biết, hai người giờ đã trở thành bằng hữu tốt.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu cười nói:

“Người chó giấu cọt ta, có vẻ như lực ảnh hưởng của người cũng không yếu!”

Lục Khải thân là Lạc Thông vương quốc vương tử, về sau là người thừa kế vương vị quốc vương, lực ảnh hưởng hoàn toàn chính xác không kém, Lục Khải cũng là người trong mộng của rất nhiều nữ sinh trong học viện.

Lục Khải nghe vậy, cười cười, nói:

“Năm nay ngươi muốn tranh đoạt niên cấp đệ nhất? Nhưng mà, ta nghe nói tên Trần Thái Tú đã đột phá đến Cửu giai rồi, nàng ấy có thể khó đối phó!”

Trần Thái Tú, đã liên tục vài năm đoạt được đệ nhất năm thứ hai.

“Đột phá Cửu giai rồi?”

Hoàng Tiểu Long mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không có để ở trong lòng.

Lục Khải thấy thần sắc Hoàng Tiểu Long, nói:

“Ta khuyên ngươi đến lúc đó hay là chớ chọc nàng ấy, à thường ra tay rất hung ác, đặc biệt là nam nhân, trước kia có một gia hỏa không biết như thế nào đã chọc giận nàng, thiếu chút nữa đã khiến nàng cắt mất vật quý giá phía dưới!”

Nói đến đây, Lục Khải kẹp giữa hai chân.

Hoàng Tiểu Long cười cười nói:

“Yên tâm đi.”

Một lát sau hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở đã đến, đã bắt đầu đọc diễn văn trước giải thi đấu, sau khi nói xong, liền tuyên bố niên cấp thi đấu bắt đầu.

Cũng giống ngày trước, giải thi đấu phân thành ba khu vực lớn.

Từng lớp, do chủ nhiệm lớp đề cử hai người tỷ thí, ai không phục, có thể lại khiếu chiến.

Năm thứ hai ban sáu, thực lực Hoàng Tiểu Long mạnh nhất, cái này được công nhận, mà người thứ hai cũng không phải là Diệp Dũng, mà là Lục Khải, mấy năm này, Lục Khải khổ tu, thực lực đã vượt qua đệ nhất Diệp Dũng.

Hai người Hoàng Tiểu Long cùng Lục Khải đứng tại trên đài.

“Ta cũng không tin lúc này đây, ta vẫn là một chiêu đều tiếp không được!”

Lục Khải nhìn Hoàng Tiểu Long, mở miệng nói.

Từ khi tấn chức năm thứ hai, mỗi lần tỷ thí, hần đều là bị một chiêu bại trận.

Hoàng Tiểu Long cười cười, cũng không mở miệng.

Lúc này, toàn thân Lục Khải hào quang bạo phát, sau lưng Thiên Bằng Vũ hồn triệu ra, Đấu khí cuồng bạo phun trào, lập tức Hồn hóa, toàn thân bao trùm một tầng cộng long giáp, sau lưng bốn chỉ Thiên Bằng chi dực mở rộng, cường đại khí lưu kích xạ ra.

“Đại Tịch Diệt Quyền!”

Lục Khải Hồn hóa, lập tức lao tới trước người Hoàng Tiểu Long, đột nhiên một quyền ầm ầm đánh ra, quyền kinh gào thét, khí tức Đại Tịch Diệt tràn ngập, bốn phía không gian phảng phất tiến nhập một loại trạng thái Tịch Diệt.

Đại Tịch Diệt quyền là công pháp hần một mực khổ tu mấy năm này, trước kia một mực không có thi triển, hai tháng trước tu luyện thành công, dù biết cho dù bằng Đại Tịch Diệt Quyền cũng không cách nào đánh bại Hoàng Tiểu Long, nhưng Lục Khải tự tin bằng vào Đại Tịch Diệt Quyền vẫn có thể ngăn cản Hoàng Tiểu Long một lúc.

Hoàng Tiểu Long nhìn Đại Tịch Diệt Quyền đánh tới, cũng không trốn tránh, trực tiếp tung một quyền nghênh đón.

Hai quyền đụng nhau.

“Oanh!”

Nhưng vừa vang lên.

Khí tức Đại Tịch Diệt sụp đổ, thân hình Lục Khải không ngừng lui về phía sau, cuối cùng rơi xuống dưới đài mới dừng lại.

Thân hình Lục Khải ổn định lại, ngăn người, sau đó lắc đầu cười khổ, nhìn Hoàng Tiểu Long nói:

“Xem ra, ta đời này đều chỉ có thể làm bại tướng dưới tay ngươi rồi!”

Hần còn nhớ rõ giải thi đấu năm nhất, Hoàng Tiểu Long khổ chiến mới có thể thắng hần, mà một năm về sau, tấn chức năm thứ hai, hần như chỉ là một chiêu, hần liền bại bởi Hoàng Tiểu Long, lúc ấy hần còn nghĩ đến năm thứ ba có lẽ còn có cơ hội thắng Hoàng Tiểu Long, còn có dũng khí khiếu chiến

Hoàng Tiểu Long, nhưng hiện tại, hần là ngay cả dũng khí khiêu chiến đều đã triệt để không có.

Lục Khải bị đánh bại, không ai dám lên đài khiêu chiến Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long tự nhiên mà đoạt được lớp đệ nhất.

Như vậy kể tiếp, chính là cuộc thi đấu đệ nhất niên cấp.

Năm thứ hai chỉ có sáu lớp, sáu người, liên phân ba lượt tỷ thí mới có thể quyết định ra niên cấp đệ nhất.

Trong sáu người đó do lớp bốn, lớp năm, lớp sáu ba người rút thăm là được, nhưng mà khi mọi người thấy Hoàng Tiểu Long đến rút thăm được dãy số, ai nấy đều xôn xao.

Số 1!

Đĩ nhiên là Số 1!

Hoàng Tiểu Long xem dãy số trong tay, cũng lắc đầu cười.

Số 1, đại biểu chính là Trần Thái Tú, thì ra là nữ nhân ra tay tàn ác với nam nhân mà lúc trước Lục Khải từng nói.

Ánh mắt mọi người nhìn soi mói, Hoàng Tiểu Long cùng Trần Thái Tú đi lên đài.

Trần Thái Tú đang mặc xiêm y màu tím nhạt, bên trong vẻ xinh đẹp lộ ra một luồng khí khái hào hùng, Trần Thái Tú không chỉ là đệ nhất năm thứ hai, cũng giống Lý Lộ, cũng là học viện tam đại mỹ nữ, nhưng mà hiển nhiên, Trần Thái Tú là hoa hồng có gai đầy, sự hung ác cùng vẻ đẹp của nàng nổi danh giống nhau.

“Hoàng Tiểu Long, nể mặt mũi Lý Lộ, ta sẽ nương tay cho ngươi!”

Đôi mắt đẹp của Trần Thái Tú cẩn thận dò xét Hoàng Tiểu Long một vòng, mở miệng nói.

Nương tay?

Một nữ nhân nói với nam nhân từ này, khó tránh khỏi lại để cho người hiểu lầm, bốn phía mọi người sắc mặt quái dị.

Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Lộ dưới đài, hần biết rõ Trần Thái Tú cùng Lý Lộ là bạn tốt, Lý Lộ thấy Hoàng Tiểu Long nhìn qua, lại lộ ra hai má lúm đồng tiền, dí dõm cười cười đối với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhún vai, quay đầu sang nhìn Trần Thái Tú, nói:

“Đã như vậy, ra tay đi!”

Nói xong, toàn thân Đấu khí phóng thích mà ra, khí thế cường đại khiến cho khí lưu bốn phía kích động.

“Bát giai hậu kỳ đỉnh phong!”

Bốn phía mọi người giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long.

Dưới đài Lục Khải sau khi ngẩn ngơ, trong nội tâm cười khò, hần hiện tại cũng mới Thất giai hậu kỳ đỉnh phong, mà Hoàng Tiểu Long bây giờ lại đã là Bát giai hậu kỳ đỉnh phong rồi! Hiện tại hần mới chính thức mình bạch chênh lệch giữa hai người.

Trần Thái Tú cũng giật mình mà nhìn Hoàng Tiểu Long, Bát giai hậu kỳ đỉnh phong! Hoàng Tiểu Long qua hết năm mới mười lăm tuổi kia mà?

Mười lăm tuổi Bát giai hậu kỳ đỉnh phong?!

Nàng tuy là Cửu giai sơ kỳ, nhưng là nàng đã hai mươi hai tuổi!

Với tốc độ tu luyện của Hoàng Tiểu Long như vậy, đợi đến lúc hai mươi hai tuổi, sẽ đạt tới trình độ nào? Thập giai hậu kỳ? Thập giai hậu kỳ đỉnh phong? Thậm chí có thể hơn!

“Đồ nam nhân biến thái!”

Trần Thái Tú nhin không được lâu bầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Vu Minh Mất Tích

Biển thái nam? Tuy Trần Thái Tú lẩm bẩm nói nhỏ, nhưng Hoàng Tiểu Long lại nghe rất rõ. Hắn không khỏi cười gượng, Trần Thái Tú này luôn luôn dùng từ ngữ dử dẩn như vậy.

“Nếu như nửa năm trước thì ngươi còn có cơ hội thắng ta, nhưng hiện giờ dựa vào thực lực Bát giai hậu kỳ đỉnh phong của ngươi thì không thể thắng ta được.”

Lúc này Trần Thái Tú lắc đầu nói, nói xong, toàn thân giải phóng Đấu khí, một cỗ khí tức lan ra còn mạnh hơn nhiều so với Hoàng Tiểu Long.

“Cửu giai.”

Mọi người bốn phía ồ lên kinh hãi.

Sắc mặt của Hoàng Tiểu Long vẫn bình tĩnh, quả thật Trần Thái Tú đã đột phá đến Cửu giai rồi.

Trên Chủ tịch đài.

Tôn Chương nhìn thân ảnh của Hoàng Tiểu Long trên đài, cười nói với Hùng Sở:

“Tên tiểu tử này lại làm cho chúng ta vui mừng rồi, không ngờ lại đạt được Bát giai hậu kỳ đỉnh phong nhanh như vậy.”

“Đúng vậy a, chúng ta vốn cho rằng nhanh nhất cũng phải năm tới hắn mới có thể đạt đến Bát giai hậu kỳ đỉnh phong.”

Hùng Sở nói:

“Dù sao hiện tại Trần Thái Tú đột phá đến Cửu giai, chỉ sợ tên tiểu tử này không thắng được rồi.”

Tôn Chương cười nói:

“Điều này cũng không nhất định, ngươi đã quên năm xưa sao, Lục Khải Thất giai thế mà cuối cùng Tiểu Long còn không phải thắng đó sao.”

Hùng Sở dẫn đo nói:

“Nhưng mà, Trần Thái Tú là Cửu giai.”

“Thắng hay thua, chờ một chút là có kết quả rồi.”

Tôn Chương lên tiếng:

“Chúng ta cứ nhìn kết quả đi.”

Lúc này ở trên đài Trần Thái Tú triệu ra Vũ hồn của mình, Vũ hồn của Trần Thái Tú là một cây tú hoa châm.

Một cây kim châm thêu vô số hoa văn màu bạc.

Ngân hoa Kim châm là một loại khí Vũ hồn, tuy rằng hình dạng giống như tú hoa châm may vá quần áo, nhưng Vũ hồn đáng sợ lại khiến cho rất nhiều người rung mình, bởi vì loại Vũ hồn của Ngân hoa Kim châm này có lực công kích cực kỳ khủng bố, hơn nữa nó có thể biến hóa nhỏ bé, khi công kích khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

Trần Thái Tú triệu ra Vũ hồn là Ngân hoa Kim châm, trong nháy mắt Hồn hóa, toàn thân lập lòe kim ngân quang mang.

Đột nhiên Trần Thái Tú vung hai tay lên.

“Mạn Thiên Hoa Vũ.”

Chỉ thấy vô số Kim ngân tế châm bỗng nhiên xuất hiện, xoay tròn giống như một đóa hoa nở rộ mỹ lệ dị thường, trong nháy mắt đi tới trước người Hoàng Tiểu Long.

“Tiểu Long, cẩn thận.”

Dưới đài, Lý Lộ không khỏi lo lắng kêu lên.

Lý Lộ vừa dứt tiếng, Tu La Chi Dao xuất hiện trong tay Hoàng Tiểu Long chẳng biết từ lúc nào. Hai tay hắn huy động, cuốn lên một luồng đao mạng, tuy nhiên tiếng động “keng keng” không ngừng vang lên, vô số Kim ngân tế châm bị Hoàng Tiểu Long lần lượt cản lại.

“Minh Vương Chi Nộ.”

Hoàng Tiểu Long đột nhiên phát tay lên, tiếng động vang lên ầm ầm, chỉ thấy hai vệt ánh sáng lạnh lẽo giống như dung nham gầm thét, như vạn thú bồn đâng, đột nhiên lao tới Trần Thái Tú. Toàn bộ đại diện cũng chấn động không ngừng theo một chiều Minh Vương Chi Nộ của Hoàng Tiểu Long. Tất cả mọi người đều cả kinh.

“Kim châm Ngân giáp.”

Trần Thái Tú kinh hãi vung hai tay lên, Vũ hồn Ngân hoa Kim châm phân ra, biến thành vô số kim châm, tạo thành một phiến hộ giáp ở trước người.

Tiếng nổ oành ùng vang dội.

Va chạm cường đại khiến cho thân hình Trần Thái Tú không ngừng lùi lại.

Ngay lúc thân hình Trần Thái Tú không ngừng lùi lại, thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên giống như mị ảnh.

Bản mệnh Hồn kỹ: Tật Ảnh Tùy Hình.

Hoàng Tiểu Long đi tới trước người Trần Thái Tú trong nháy mắt, đâm ra một quyền.

Băng quyền.

Quyền kinh tăng sau mạnh hơn tăng trước.

Trần Thái Tú kinh hoàng, giơ tay lên dùng một chươngogh nghênh đón.

Hai người quyền chươngogh chạm nhau, đều chấn động, Trần Thái Tú lui về sau lần nữa, trong lòng kinh hãi. Nàng có thể nói là Cừu giai, hơn nữa còn ở dưới tình huống Hồn hóa, lực lượng Đấu khí không ngờ lại yếu hơn một chút so với Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long còn không có Hồn hóa.

Hoàng Tiểu Long này rốt cuộc là tu luyện công pháp gì?

“Vô Ảnh Vô Hình.”

Liên tiếp bị Hoàng Tiểu Long làm cho thối lui đến sát lan ranh trên đài, Trần Thái Tú sau khi kinh hãi, phẫn nộ, vung hai tay lên, vô số Ngân hoa Kim châm phá vỡ hư không đánh tới Hoàng Tiểu Long. Nhưng chút ít kim châm này đột nhiên biến mất ở giữa không trung, khí lưu trong không gian không ngờ lại không có một chút dao động nào.

Đây cũng là công kích mạnh nhất của Ngân hoa Kim châm, vô ảnh vô hình, khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

“Không biết tên tiểu tử Tiểu Long này tiếp nhận một chiêu của Trần Thái Tú như thế nào, nếu như không tiếp nổi, kết quả liền định đoạt rồi.”

Trên Chủ tịch đài, Hùng Sở mở miệng nói.

Tôn Chươngogh nhìn chăm chú vào Hoàng Tiểu Long ở trên đài, hán cũng rất tò mò Hoàng Tiểu Long làm thế nào để phá một chiêu của Trần Thái Tú.

Dưới đài, trong lòng Lý Lộ co thắt lại lo lắng. Đám Lược Khái, Trần Phi Dung cũng đều chăm chú nhìn Hoàng Tiểu Long.

Trong lúc tất cả mọi người đều lo lắng, đột nhiên Hoàng Tiểu Long phi thân lên, thân hình không ngừng xoay tròn, Tu La Chi Dao vung lên, chỉ thấy vô số nhận mạng biến thành lòi quang không ngừng lượn vòng theo Hoàng Tiểu Long, lòi quang nhào lộn.

Ngân hoa Kim châm vốn là vô ảnh vô hình, nhưng dưới lòi quang không ngờ lại hiển hiện ra trong không gian, lập tức bị lòi quang đánh tan. Đồng thời, lòi quang tràn ngập, trong nháy mắt khuếch tán ra toàn bộ lòi đài. Trần Thái Tú muốn tránh cũng không được, bị lòi quang đánh trúng ngã rơi xuống dưới đài.

Lúc Trần Thái Tú rớt xuống dưới đài, ở trên đài Hoàng Tiểu Long mới dần dần ngừng xoay vòng, đáp người xuống, lòi quang biến mất.

Tất cả mọi người nhìn kết quả này đều ngẩn người.

Biến hóa này thực tế quá lớn, ngay cả hai người Tôn Chươngogh, Hùng Sở trên Chủ tịch đài nhất thời cũng khó có thể kịp phản ứng, trong nháy mắt không ngờ Trần Thái Tú lại thua rồi.

“Chiêu mà tên tiểu tử này vừa rồi thi triển, ngươi có nhận ra là Đấu kỹ gì hay không?”

Sau một lát Tôn Chươngogh mới bừng tỉnh, liền hỏi Hùng Sở.

Hùng Sở lắc đầu:

“Ta tu luyện gần trăm năm, cho tới bây giờ chưa hề thấy qua Đấu kỹ có uy lực như thế. Dù sao chiêu vừa rồi của hắn ắt phải cùng một bộ với chiêu Đấu kỹ đánh bại Lược Khái kia.”

Tôn Chương gật đầu, tiếp đó cười nói:

“Tên tiểu tử này cũng không hề triệu ra Hắc Long Vũ hồn đã đánh bại được Trần Thái Tử đạt đến Cửu giai. Nếu hắn triệu ra Hắc Long Vũ hồn, e rằng có thể đánh bại cường giả Cửu giai trung kỳ.

Đột nhiên lúc này toàn bộ đại diện bạo phát động tĩnh ồn ào. Tất cả sư sinh đều nhìn Hoàng Tiểu Long trên đài, reo hò ủng hộ không dứt. Lý Lộ lại dùng hết sức một mực vỗ tay, đôi mắt đẹp chớp chớp trông mê người dị thường.

Ở dưới đài, Trần Thái Tử bị Hoàng Tiểu Long đánh bại, nhưng thần tình không suy sút và âm trầm, đôi mắt đẹp đang nhìn Hoàng Tiểu Long, không biết đang suy nghĩ gì.

Trần Thái Tử đi tới bên cạnh Lý Lộ, cười nói với Lý Lộ:

“Muội muội, tỷ tỷ thật hâm mộ muội, chờ hai năm nữa hai người làm hôn lễ, nhớ báo cho tỷ tỷ.”

Lý Lộ nghe vậy thì gương mặt ửng đỏ:

“Tỷ tỷ nói cái gì đó.”

Trần Thái Tử nhoen miệng cười.

Không được bao lâu, kết quả so tài các hạng nhất của lớp, của các năm 1, 2, 3 và tổng so tài của học viện đã có.

Hoàng Tiểu Long được một viên ngũ phẩm sơ giai linh đan.

Chẳng qua là sau khi cuộc tranh tài kết thúc, lúc mọi người tán đi, thì hai người Tôn Chương và Hùng Sở giữ Hoàng Tiểu Long lại, cho Hoàng Tiểu Long một viên ngũ phẩm cao giai linh đan. Đây đã là lệ thường, hàng năm sau khi so tài niên cấp, ngoại trừ những phần thưởng bình thường ra, hai người Tôn Chương và Hùng Sở đều cho Hoàng Tiểu Long một viên ngũ phẩm cao giai linh đan.

Đĩ nhiên, hai người cho rằng sở dĩ Hoàng Tiểu Long đề thăng tu vi nhanh như vậy cũng có liên quan đến ngũ phẩm cao giai linh đan mà hai người cấp cho Hoàng Tiểu Long hàng năm.

Thật ra hai người cũng không biết, hai viên linh đan ấy hàng năm Hoàng Tiểu Long đều cho phụ mẫu hoặc muội muội, đệ đệ của mình.

Cuộc tranh tài học viện đã kết thúc, Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo về tới Thiên Huyền phủ.

Lúc về tới Thiên Huyền phủ, nguyên soái Hạo Thiên đã chờ Hoàng Tiểu Long ở đại sảnh.

“Ngươi không có tin tức về sư tôn Vu Minh sao?”

Hoàng Tiểu Long hỏi. Bốn năm qua, Vu Minh đi tổng bộ của Tu La môn ở Tinh Vân đại lục, thế nhưng một mực không có tin tức gì, dường như mất tích lần nữa rồi. Hai năm qua Hoàng Tiểu Long một mực bảo nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo liên lạc và dò xét tin tức về Vu Minh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Đột phá cửu giai

“Hồi bẩm Môn chủ, sư tôn vẫn không có tin tức gì.”

Nguyên soái Hạo Thiên bẩm báo, nói đến đây gương mặt tỏ vẻ áy náy:

“Xin Môn chủ trách phạt. Hai năm qua một mực không có liên lạc và dò xét được tin tức về sư tôn, điều này làm cho ta cảm thấy thẹn với sự nhờ vả của Hoàng Tiểu Long Môn chủ.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu:

“Chuyện này cũng không thể trách ngươi, ngươi đứng dậy đi.”

“Vâng, tạ Môn chủ.”

Nguyên soái Hạo Thiên nói.

Hoàng Tiểu Long không khỏi lâm vào con trầm tư.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Vu Minh đi tới tổng bộ của Tu La môn tại Tinh Vân đại lục, phải trở về hơn hai năm trước rồi. Thế nhưng hiện tại vẫn chưa có trở về. Điều này chỉ có thể nói một vấn đề, đó chính là Vu Minh đã xảy ra chuyện gì rồi.

Tuy không biết Vu Minh có phải là mất tích có liên quan cùng sư huynh của hắn là Tu La môn tổng vực chủ Trần Thiên Tề hay không, nhưng có thể khẳng định là hiện tại Trần Thiên Tề còn không biết sự tồn tại của Hoàng Tiểu Long, nếu không, không thể không phái người đi tới giết chết Hoàng Tiểu Long, tranh đoạt Tu La giới.

Dù sao sớm hay muộn gì Trần Thiên Tề sẽ biết sự tồn tại của Hoàng Tiểu Long, cho nên Hoàng Tiểu Long cần phải chuẩn bị sẵn sàng trước mới được.

Thực lực, vẫn là thực lực.

Hoàng Tiểu Long tuy rằng có Siêu cấp Vũ hồn song sinh, nắm giữ dị bảo Linh Lung Bảo tháp thứ chín, tu luyện nhanh hơn người khác gấp mười lần, gấp hai mươi lần, nhưng đối với Hoàng Tiểu Long thì vẫn là quá chậm.

Ít nhất Hoàng Tiểu Long phải đột phá Thánh vực, lúc đối mặt với Trần Thiên Tề mới có một chút sức tự vệ.

Thánh vực.

Đừng nói Lạc Thông vương quốc, cho dù vương quốc xung quanh Lạc Thông cũng không có cường giả Thánh vực. Muốn đột phá Thánh vực thật sự đâu có thể dễ hơn gì, cho dù là đệ nhất cường giả Đoạn Nhận đại đệ của Đoạn Nhận đế quốc, có Vũ hồn đỉnh cao 13 cấp, mà khi đột phá đến Thánh vực đã vào lúc một trăm hai mươi hai tuổi rồi.

Hoàng Tiểu Long nhú mày.

Hiện tại hắn muốn đề thăng thực lực nhanh hơn, biện pháp duy nhất chính là thu phục càng nhiều dị bảo. Trước mắt hắn chỉ biết là dị bảo thứ tư Đoạn Hồn châu tại Đoạn Nhận học viện.

Vì thế hiện tại hắn nhất định phải nhanh đột phá đến Thập giai, chỉ cần đột phá đến Thập giai là hắn có lòng tin đoạt được học viện đệ nhất, sau đó đi tới trước Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến rồi.

Đến lúc đó, trở thành học sinh của Đoạn Nhận học viện, tìm được Đoạn Hồn châu, thu phục.

Hơn nữa, trở thành học sinh của Đoạn Nhận học viện, hắn có đặc quyền mua sắm phủ viện tại Đoạn Nhận Hoàng thành, sau đó tiếp rước phụ mẫu, muội muội, đệ đệ đi qua Đoạn Nhận Hoàng thành, như vậy an toàn hơn.

Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo thấy Hoàng Tiểu Long trầm tư, cũng không dám lên tiếng cắt ngang nữa.

Sau một lát, Hoàng Tiểu Long bừng tỉnh từ trong trầm tư, sau đó hỏi nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo một số tình huống có quan hệ đến Đại Kiếm tông cùng với Ninh Vũ gia tộc ở Bạo Long vương quốc.

Hai người lần lượt bẩm báo.

Mấy năm nay, Đại Kiếm tông thật ra đã phái người đến ám sát phụ mẫu của Hoàng Tiểu Long mấy lần. Chẳng qua là có cao thủ của Nguyên Soái phủ bảo vệ, nên cũng không có sự việc. Mà năm xưa tại biên giới, Hoàng Tiểu Long giết chết đệ đệ Ninh Phi của tộc trưởng Ninh Vương thuộc Ninh Vũ gia tộc, mấy năm này, Trữ vương cũng phái người đến ám sát qua Hoàng Tiểu Long cùng với người nhà của Hoàng Tiểu Long mấy lần.

Sở dĩ, sau này đột phá Tiên thiên, Hoàng Tiểu Long đầu tiên phải diệt Đại Kiếm tông trước, kế đến là Ninh Vũ gia tộc.

Hỏi một số tình huống của Đại Kiếm tông và Ninh Vũ gia tộc xong, Hoàng Tiểu Long lại hỏi hai người tiếp về Thiên Huyền phủ năm gần đây.

Năm đó, Hoàng Tiểu Long cho Phí Hạo mua sắm và bồi dưỡng một nhóm nô bộc. Mấy năm trôi qua, thực lực những nô bộc này đều tăng lên rất nhiều, đồng thời được Hoàng Tiểu Long thụ ý thành lập một Cửu Đỉnh thương hội. Cửu Đỉnh thương hội này phát hành sách báo là chủ yếu, giống như mấy thứ tin tức giải trí và tạp chí ở Địa Cầu vậy.

Cửu Đỉnh thương hội tuy rằng chỉ mới thành lập hai năm, thế nhưng hoạt động rất tốt, đã có mười mấy phân hội tại Lạc Thông vương quốc.

Mỗi ngày phát hành mấy trăm ngàn bản báo, mỗi ngày mấy ngàn kim tệ chảy vào túi.

Hiện tại các phương diện tại Thiên Huyền phủ chủ yếu đều do Cửu Đỉnh thương hội chống đỡ.

“Phí Hạo, năm tiếp theo tiếp tục khuếch trương Cửu Đỉnh thương hội, mỗi một quận tại Lạc Thông vương quốc đều mở một phân hội, cụ thể như thế nào người đến đó an bài.”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói.

“Vâng thưa Môn chủ.”

Phí Hâu cung kính nói.

“Còn nữa, thành lập một khách tử ở dưới Cửu Đỉnh thương hội, người đến đó chọn lựa nhân viên đi.”

Hoàng Tiểu Long nói tiếp, cũng là lúc nên cấp cho Đại Kiếm tông và Ninh Vũ gia tộc một chút màu sắc để xem rồi.

Phí Hâu cung kính vâng lời.

Sau đó nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hâu lui đi.

Hai người vừa mới lui, muội muội Hoàng Mẫn và Lý Lộ đã đến. Muội muội Hoàng Mẫn nhất quyết lôi kéo bằng được Hoàng Tiểu Long, muốn Hoàng Tiểu Long phải đi dạo phố cùng hai người.

Cuối cùng không còn cách nào khác, đành phải nghe theo muội muội.

Đi dạo một buổi chiều, Hoàng Tiểu Long bắt đầu tu luyện Tu La quyết.

Hiện tại hắn đã tu luyện Tu La quyết đến tầng thứ ba, có được Ác Ma Chi Dực. Nếu như tu luyện đến tầng thứ tư, nơi mi tâm sẽ sinh ra một Địa Ngục Chi Nhân. Địa Ngục Chi Nhân có thể nhìn thấu hết thấy bản chất và ẩn nấp, đồng thời có thể tiến hành công kích linh hồn. Đến lúc đó, Tu La Chi Thân sẽ trở nên mạnh mẽ thêm lần nữa.

Dù sao án theo sự phỏng đoán của Hoàng Tiểu Long, hắn cần phải đột phá Tiên thiên mới có thể tu luyện Tu La quyết đến tầng thứ tư.

Mười ngày trôi qua.

Trong vườn, ban ngày Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La Kiếm pháp, còn ban đêm thì tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh. Về phần Linh Lung Kim thân thì Hoàng Tiểu Long đã tu luyện đến tầng thứ hai. Sau khi Linh Lung Kim thân đạt đến tầng thứ hai là có thể không ngừng thu nạp Diễm Long Chi Khí của Linh Lung Bảo tháp mà tu luyện từ hình.

Mười ngày trôi qua, năm mới lại sắp đến rồi.

Thiên Huyền phủ giăng đèn kết hoa khắp nơi, trở thành một khu vực náo nhiệt.

Bốn năm nay, Thiên Huyền phủ lại tiếp tục phát triển gấp đôi, riêng hộ vệ trong phủ đã có hơn sáu trăm người, nô bộc và thị nữ cũng khoảng gần một trăm người.

Gần tới năm mới, Hoàng Bằng và Tô Yến cũng bắt đầu mua sắm hàng tết.

Trong đêm trừ tịch đó, Hoàng Tiểu Long không tu luyện mà nói chuyện cùng người nhà và Lý Lộ một chút. Mọi người nói nói cười cười. Ngày đầu năm mới, người trong nhà đi dạo một vòng quanh các thắng cảnh của vương thành.

Năm mới trôi qua.

Hoàng Tiểu Long tiếp tục tu luyện.

Nửa tháng sau.

Ánh trăng như nước.

Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng bên trong không gian Linh Lung Bảo tháp, không ngừng vận chuyển Tu La quyết, kinh mạch và Cửu U Đẩu khí chọn rộn không dứt bên trong khí hải, không ngừng lưu chuyển, xung kích.

Hoàng Tiểu Long có dự cảm rằng đêm nay có thể đột phá Cửu giai.

Song long một đen một xanh lam bay lơ lửng sau lưng Hoàng Tiểu Long, quay chung quanh, long uy nhàn nhạt tràn ngập mỗi một tấc không gian bên trong Linh Lung Bảo tháp. Bốn năm qua đi, Song Long Vũ hồn so sánh với đột phá thất giai lại phình lớn ra hơn một vòng.

Theo Cửu U Đẩu khí không ngừng chọn rộn trong kinh mạch và khí hải, xung kích, Cửu giai Bích chương càng lúc càng mỏng. Chẳng qua là mỗi một lần Cửu U Đẩu khí xung kích Cửu giai Bích chương, kinh mạch lập tức truyền đến một cơn đau đớn. Sự đau đớn này nhiều hơn gấp mấy lần, mười lần so với bất kỳ đột phá một giai nào trước kia.

Hoàng Tiểu Long chịu đựng đau nhức kịch liệt, vận chuyển Tu La quyết hết lần này đến lần khác.

Dường như thời gian đã trôi qua đến hàng thế kỷ. Đột nhiên, thân thể của Hoàng Tiểu Long chấn động, trong cơ thể phát ra một tiếng ngân vang nho nhỏ. Cửu U Đẩu khí từ trong tám tầng kinh mạch đột nhiên xông ra, như nước lũ sau khi mở đê tiến nhập vào trong tầng kinh mạch thứ chín. Đồng thời, Cửu U Đẩu khí không ngừng nén ép bên trong khí hải, không ngừng hội tụ, khí hải khuếch trương lớn hơn rất nhiều.

Cuối cùng đã đột phá Cửu giai.

Hắc Lam song long ở phía sau Hoàng Tiểu Long chột ngựa mặt lên trời rống dài. Long lân toàn thân càng thêm ngưng thực, lóe sáng, toàn bộ Linh Lung Bảo tháp chấn động không ngừng, kim mang tăng mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Vực ngoại vương quốc

Cuối cùng đột phá Cửu giai rồi.

Sắc trời dần sáng, Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện, trong lòng vui mừng.

Cửu giai chính là cường giả của một phương tại bất kỳ một gia tộc nào ở Lạc Thông vương quốc, ở bất kỳ một huyện thành nào. Hoàng gia trang trước kia, ngoại trừ Hoàng Kỳ Đức ra cũng chỉ có đại quân gia Trần Ứng là cường giả Cửu giai. Những trưởng lão của Hoàng gia trang cũng chỉ là Bát giai, thậm chí chỉ có Thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Linh Lung Bảo tháp.

Vừa mới ra khỏi Linh Lung Bảo tháp liền gặp được Phí Hào. Phí Hào nhìn Hoàng Tiểu Long có chút giật mình:

“Môn chủ, chẳng lẽ ngài lại?”

Hắn đột phá Tiên thiên, Hoàng Tiểu Long lại không che giấu khí tức, cho nên vừa nhìn là lập tức nhận ra Hoàng Tiểu Long đã khác biệt so với trước.

Hoàng Tiểu Long gật gật đầu, cười nói:

“Tôi hôm qua may mắn lại đột phá rồi.”

Phí Hào có chút ngạc nhiên pha lẫn hồ nghi.

Lại là may mắn sao?

Dường như cứ cách mấy ngày là hắn gặp được chuyện Môn chủ may mắn đột phá như vậy.

Nhưng mà may mắn có vẻ quá nhiều và quá thường xuyên rồi.

Sau đó Phí Hào áp chế lại sự cả kinh trong thâm tâm, sắc mặt lại hiện vẻ đoan đo.

“Phí Hào, có chuyện gì nói đi.”

Hoàng Tiểu Long thấy thế liền hỏi ngay.

“Môn chủ, thuộc hạ muốn về nhà một chuyến.”

Phí Hào mở miệng nói.

“Về nhà.”

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, ngẩn ngơ, nhất thời không kịp phản ứng. Phí Hào đi theo Hoàng Tiểu Long đã bảy năm rồi, nhưng cho tới nay hắn chưa từng đề cập tới người thân của hắn cùng Hoàng Tiểu Long, cho nên khi Phí Hào nói ra câu này làm Hoàng Tiểu Long nhất thời sửng sốt.

“Đúng vậy, Môn chủ. Nhi tử của ta vừa mới cho người mang đến tin tức, hắn nói ba tháng nữa đại tôn tử của ta sẽ kết hôn, cũng đã bảy năm nay ta không về nhà, cho nên thuộc hạ muốn trở về thăm nhà một chút.”

Phí Hào có chút ngượng ngùng nói.

Hoàng Tiểu Long đã kịp phản ứng trở lại, cười nói:

“Phí Hào, đây là chuyện rất tốt, có gì mà ngượng ngùng chứ.”

Nói đến đây liền hỏi:

“Vậy nhà ngươi ở đâu??”

“Thuộc hạ là Hầu tước của Vực ngoại vương quốc.”

Phí Hầu cung kính hồi đáp.

Vực ngoại vương quốc? Hoàng Tiểu Long cả kinh.

Tuy Hoàng Tiểu Long phỏng đoán Phí Hầu không phải là người của Lạc Thông vương quốc, thế nhưng không ngờ lại là Hầu tước của Vực ngoại vương quốc.

Lạc Thông vương quốc tại cực nam của vùng rừng rậm Ngân Nguyệt, còn Vực ngoại vương quốc lại nằm ở cực bắc. Những năm này, Hoàng Tiểu Long lật xem sách ở học viện hiểu được Vực ngoại vương quốc có thể nói là một trong mười mấy vương quốc có thực lực mạnh nhất trong hơn 1000 vương quốc dưới trướng Đoạn Nhận đế quốc, thực lực mạnh hơn nhiều so với Lạc Thông vương quốc.

“Vậy lúc nào thì ngươi đi?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Thuộc hạ muốn hai ngày nữa sẽ đi.”

Phí Hầu hồi đáp.

“Như vậy đi, ta cùng đi với ngươi một chuyến Vực ngoại vương quốc.”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói.

Phí Hầu giật mình:

“Môn chủ, ngài muốn cùng đi với thuộc hạ tới Vực ngoại vương quốc sao, chuyện này...”

Hoàng Tiểu Long phát tay áo, cười nói:

“Nếu như chất nam của ngươi kết hôn, ta cũng phải chuẩn bị một phần quà tặng. Hơn nữa ta cũng muốn đi xem một chút, vì sao không hoan nghênh ta chứ.”

Đi tới thế giới này, Hoàng Tiểu Long ngoại trừ sống ở Lạc Thông vương quốc thì chủ yếu tu luyện tại rừng rậm Ngân Nguyệt. Cho nên, Hoàng Tiểu Long cũng muốn thừa cơ hội này đi xuất ngoại một chuyến.

Phí Hầu nhanh chóng cười nói:

“Môn chủ và thuộc hạ cùng đi, dĩ nhiên là thuộc hạ rất phấn khởi.”

Hoàng Tiểu Long nói:

“Vậy ngươi đi chuẩn bị một chút và an bài mọi chuyện đi. Hôm sau chúng ta sẽ đi.”

“Vâng, tạ Môn chủ.”

Phí Hầu cung kính đáp, xoay người rời đi.

Sau khi Phí Hầu rời đi, Hoàng Tiểu Long đi tới đại sảnh, phụ thân Hoàng Bằng và mẫu thân Tô Yến đều có mặt ở đây, vì thế Hoàng Tiểu Long thuận lợi nói cho phụ mẫu biết việc mình sẽ đi cùng Phí Hầu tới Vực ngoại vương quốc.

Hai người Hoàng Bằng và Tô Yến nghe xong, mặc dù có chút bất ngờ nhưng cũng không phản đối. Mấy năm nay Hoàng Tiểu Long cũng một mực không sống ở Thiên Huyền phủ, phần lớn đều tu luyện tại rừng rậm Ngân Nguyệt.

“Vậy ngươi cuối năm nhớ quay về.”

Hoàng Bằng hỏi.

“Ta cũng chưa biết, nếu như không có việc gì thì trong vòng nửa năm sẽ quay trở lại.”

Hoàng Tiểu Long nói.

Tiếp theo, Hoàng Tiểu Long cho phụ mẫu mấy chục viên Diễm Long châu, và nói qua cho phụ mẫu biết chuyện quản lý liên quan tới Cửu Đỉnh thương hội. Trước kia chuyện của Cửu Đỉnh thương hội là do Phí Hầu chủ quản, hiện tại Phí Hầu rời đi, vậy sẽ giao do phụ mẫu quản lý. Dù sao thì trước kia tuy

rằng Phí Hào chủ quản chuyện ở Cửu Đỉnh thương hội, thế nhưng phụ mẫu cũng tham gia, cho nên cũng đã quen thuộc chuyện quản lý ở Cửu Đỉnh thương hội, hơn nữa còn có nguyên soái Hạo Thiên, hẳn sẽ không xảy ra rối loạn gì.

Hai ngày trôi qua.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hào đã rời khỏi Lạc Thông vương thành trong ánh mắt đưa tiễn của mọi người.

Giống như mỗi lần ly khai Thiên Huyền phủ trước đây, trước khi rời đi, Hoàng Tiểu Long đều báo với nguyên soái Hạo Thiên đặc biệt bảo vệ cho sự an toàn của phụ mẫu, muội muội và đệ đệ của mình.

Sau khi Hoàng Tiểu Long và Phí Hào ly khai Lạc Thông vương thành, đi tới rừng rậm Ngân Nguyệt, xuyên qua rừng rậm Ngân Nguyệt là có thể đi tới biên giới Vực ngoại vương quốc. Con đường này là nhanh nhất, hơn nữa trên đường đi hai người Hoàng Tiểu Long còn có thể vừa săn giết yêu thú, vừa tu luyện.

Hơn hai tháng trôi qua.

Đêm tối yên lặng.

Hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào ngồi bên đồng lửa, ánh lửa chiếu sáng rực khắp bốn phía.

Đã hơn hai tháng qua đi, hai người đã đi tới cực bắc rừng rậm Ngân Nguyệt, ngày mai là có thể xuyên qua rừng rậm Ngân Nguyệt, sau đó đi đến biên giới Vực ngoại vương quốc.

Ngồi bên đồng lửa, mặc dù Phí Hào đã tấn thăng Tiên thiên, thế nhưng vừa nghĩ tới chưa tới mười ngày nữa là có thể trở về Phí phủ, trong lòng vẫn không cách nào bình tĩnh được.

Từ biệt đã bảy năm, bây giờ lần nữa quay trở về Phí phủ, không biết Phí phủ bây giờ ra sao?!

Hoàng Tiểu Long trông thần tình của Phí Hào, có thể hiểu được tâm tình của Phí Hào lúc này.

Năm đó hẳn lần đầu tiên rời khỏi Hoàng gia trang, đến cuối năm đó, từ Lạc Thông vương thành quay về Hoàng gia trang cũng có tâm tình giống như vậy.

“Chưa tới mười ngày nữa là chúng ta thì có thể đến Vực ngoại vương thành rồi chứ?”

Hoàng Tiểu Long mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, thưa Môn chủ.”

Phí Hào nói:

“Năm đó lúc tôi rời đi, Phí Minh tiểu tử kia mới mười bảy tuổi, trong nháy mắt bảy năm đã trôi qua, tiểu tử này phải thành gia lập nghiệp rồi.”

Phí Minh chính là chất nam của Phí Hào.

Trong phong thư của nhi tử Phí Vinh của hắn có nói, đại tôn tử Phí Minh vừa mới đột phá Thất giai, trong lòng Phí Hào cũng được an ủi. Lúc hắn rời nhà đi thì tiểu tử này mới chỉ có tu vi Ngũ giai hậu kỳ.

Bóng đêm từ từ tan biến.

Vào lúc chân trời sáng bạch, hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào tiếp tục đi. Một ngày sau đã ra khỏi rừng rậm Ngân Nguyệt, đi tới biên giới của Vực ngoại vương quốc.

Với tốc độ nhanh chóng của Hoàng Tiểu Long và Phí Hào, từ biên giới của Vực ngoại vương quốc đi đến Phí phủ ở Vực ngoại vương thành còn tám chín ngày nữa.

Sau khi đi vào Vực ngoại vương quốc, hai người Hoàng Tiểu Long cũng không lưu lại nhiều ở thành thị dọc đường, có khi đến ban đêm mới ngừng lại nghỉ ngơi tại một số thành thị mà thôi.

Sáu ngày trôi qua.

Hai người Hoàng Tiểu Long tiếp cận Vực ngoại vương thành, đi qua ba tòa thành trì nữa chính là Vực ngoại vương thành.

Ngay lúc hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào đi trên đường lớn, có hai chiếc xe ngựa ở phía sau lúc đi qua bên cạnh hai người đột nhiên truyền ra tiếng nói vui mừng từ trong một chiếc xe ngựa:

“Là Phí Hào tiên bối?”

Hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chiếc xe ngựa ngừng lại, một nữ tử xinh đẹp khoảng 20 tuổi chui ra

khỏi xe ngựa.

Nữ tử xinh đẹp đi tới trước mặt Phí Hâu, đôi mắt tràn đầy vui mừng, có phần không dám tin, nói:

“Là Phí Hâu tiền bối đó sao.”

Phí Hâu nhìn nữ tử trước mắt bằng vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, gật đầu nói:

“Ta là Phí Hâu, ngươi là...”

Hắn thật sự không nhớ nổi nữ tử trước mặt là ai.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Gặp hãn phỉ trên đường đi

Nữ tử xinh đẹp cười nói:

“Phí Hâu tiền bối đã quên rồi sao, bảy năm trước ngài đã cứu ta, ta tên là Trần Ly.”

Nói đến đây, Trần Ly chỉ vào đường núi ở trước mặt:

“Năm đó chính ngài đã cứu ta ở đường núi phía trước đó.”

Sau khi nữ tử xinh đẹp nhắc tới, Phí Hâu ngẫm nghĩ, nhớ lại bảy năm trước hắn vào rừng rậm Ngân Nguyệt săn giết một con Quỷ nhân yêu chu Thập giai, trên đường đi qua nơi này thì đụng phải một đám người áo đen vây giết một đôi chủ tớ, hắn liền thuận tay cứu giúp đôi phương. Năm đó lúc hắn rời đi, đôi phương có nói rằng tên là Trần Ly.

Có điều năm đó Trần Ly chỉ 15, 16 tuổi, bảy năm trôi qua, dung mạo có chút biến hóa làm nhất thời Phí Hâu nhớ không ra.

“Thì ra là ngươi.”

Phí Hâu chợt hiểu.

“Là tôi, Phí Hâu tiền bối. “

Trần Ly thấy Phí Hâu đã ra nhớ lại, gương mặt xinh đẹp cao hứng nói.

Bảy năm trôi qua, gặp lại Phí Hâu một lần nữa khiến cho Trần Ly như gặp lại cố nhân.

“Phí Hâu tiền bối, các ngài muốn đi nơi nào.”

Trần Ly lên tiếng hỏi.

Phí Hâu nói:

“Ta và thiếu chủ của ta hiện tại muốn đi Vực ngoại vương thành.”

Nói đến đây, hãn giới thiệu với Trần Ly:

“Đây là thiếu chủ của ta.”

“Thiếu chủ? “

Trần Ly nhìn Hoàng Tiểu Long, kinh hãi.

Năm đó, lúc Phí Hâu cứu nàng, từ lúc đánh chết đám Hắc y nhân mà xét thì hắn hẳn là cường giả Thập giai, bây giờ lại xưng hô với thiếu niên thoát nhìn chừng 15, 16 tuổi ở trước mặt là thiếu chủ ư?

Hoàng Tiểu Long thu nhận thần tình của Trần Ly vào trong đáy mắt, lạnh nhạt cười nói:

“Gọi ta là Hoàng Tiểu Long được rồi.”

Trần Ly bưng tỉnh, vội vàng nói:

“Thì ra là Hoàng công tử.”

Nói đến đây, nàng nhìn sang Phí Hẫu:

“Phí Hẫu tiền bối, ta cũng đi Vực ngoại vương thành, nếu tiện đường vậy chúng ta cùng đi a.”

Phí Hẫu không khỏi nhìn Hoàng Tiểu Long dò hỏi.

Hoàng Tiểu Long gật gù đầu, bây giờ cũng gần đến Vực ngoại vương thành, cách ngày đại hôn của Phí Hẫu kết hôn còn khoảng mười ngày nữa, hai người cũng không cần chạy vội vàng, cùng đi với nhau cũng không có gì.

Phí Hẫu thấy Hoàng Tiểu Long gật đầu, do đó mới gật đầu theo.

Trần Ly thấy Phí Hẫu nhận lời đi cùng mình, gương mặt xinh đẹp tỏ ra rất phấn khởi.

Đúng lúc này, một vị lão giả chừng 60 tuổi ở sau lưng nàng liền tiến lên phía trước nói:

“Tiểu thư, như thế này không tốt lắm đâu, hai người này không rõ đường đi, hơn nữa gặp nhau thật trùng hợp.”

Trần Ly nhú mày:

“Lại lịch như thế nào mà không rõ, Phí Hẫu tiền bối là ân nhân cứu mạng của ta.”

Lão giả kia nói tiếp:

“Tiểu thư, lòng người hiểm ác, hay là chúng ta...”

“Được rồi, người đừng nói nữa.”

Trần Ly khiển trách.

Lão giả kia thấy thế mới ngừng lại.

Trần Ly ngượng ngùng nói với Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu:

“Hoàng công tử, Phí Hẫu tiền bối, vị này chính là Lư Mục “quản gia của ta. Hắn cũng vì quan tâm đến sự an toàn cho ta nên có lời nhắc nhở, xin Hoàng công tử và Phí Hẫu tiền bối chớ phiền lòng.”

“Không sao.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, nói đến đây, ánh mắt chứa thâm ý nhìn Lư Mục một cái. Hoàng Tiểu Long cảm thấy Lư Mục này ngăn trở mình và Phí Hẫu đi cùng với Trần Ly sẽ không đơn giản như vậy.

Nếu như vậy Hoàng Tiểu Long lại càng muốn xem rõ cuộc Lư Mục này có ý đồ gì.

Vì thế, hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu liền đi cùng nhóm mười mấy người bên Trần Ly.

Hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu cười xích mã.

Xích mã là vật cưỡi thông dụng ở Vũ hồn thế giới.

Xích mã cũng là một loại ngựa, thế nhưng so sánh với ngựa bình thường thì xích mã đi nhanh hơn rất nhiều.

Một ngày trời qua, lúc bóng đêm buông xuống, Trần Ly đề nghị nghỉ ngơi một đêm ở núi rừng phía trước. Hoàng Tiểu Long cũng không ý kiến gì, dù sao vào lúc mọi người ở đây đốt lửa lên muốn ngồi xuống nghỉ ngơi, đột nhiên mặt đất dường như phía trước truyền đến một hồi chấn động, hiển nhiên là có một nhóm người đang cưỡi kỵ tọa chạy tới bên này.

Đám người Trần Ly không khỏi cả kinh, hoảng sợ đứng lên.

Không qua bao lâu, một đám Hắc y nhân cưỡi các loại kỵ tọa và chiến mã liền xuất hiện ở trong mắt mọi người. Nhân số của bọn họ không ít, có hơn một trăm người, hơn nữa khí thế lại hung hăng, xem bộ dáng là đang muốn nhắm đến đám người Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu nhìn nhau cùng đứng lên.

Hắc y nhân vọt tới, trong nháy mắt tản ra với thế bao vây, vây chặt toàn bộ đám người Hoàng Tiểu Long lại.

“Các ngươi muốn làm gì?”

Giương mặt xinh đẹp của Trần Ly hơi tái.

“Muốn làm gì ư?”

Một vị trung niên cụt một tay thoạt nhìn là thủ lĩnh của hãn phi nhìn Trần Ly cười hắc hắc một chốc, sau đó nói to lên:

“Huynh đệ, các ngươi nói xem chúng ta muốn làm gì?”

Bọn hãn phi ở bốn phía nghe vậy bật cười ha ha.

“Chúng ta muốn giết người.”

“Chúng ta càng muốn nữ nhân.”

Hơn một trăm tên hãn phi cười to nói lớn vô cùng lớn lối, thậm chí đắc ý lộ ra một vẻ kích thích và hưng phấn muốn đồ sát hết mọi người.

“Nơi này là vùng phụ cận Khang thành. Thành chủ Khang thành là bạn tốt của cha ta, nếu các ngươi dám làm gì...”

Trần Ly mở miệng nói, nhưng nàng còn chưa nói hết thì thủ lĩnh hãn phi cụt tay liền cười ha ha nói:

“Thành chủ Đường thành? Ta sợ quá a.”

Nói đến đây, hãn võ ngực một cái làm bộ ra vẻ rất sợ, khiến cho hãn phi bốn phía lại cười to một trận.

Trần Ly tức giận đến gương mặt xinh đẹp trở nên lúc xanh lúc đỏ.

“Các ngươi đi lên đi, giải quyết nam, nữ thì mang đi.”

Lúc này, thủ lĩnh hãn phi cụt một tay ra lệnh.

“Vâng thưa thủ lĩnh.”

Hơn mười hãn phi cầm đao tiến lên, vài tên hộ vệ cầm đao chém tới Hoàng Tiểu Long, Phí Hân và Trần Ly.

Bỗng nhiên đao khí trắng sáng như tuyết chiếu sáng cả một vùng trong đêm tối.

Mấy tên hộ vệ Trần Ly hoảng sợ tránh lui.

Phí Hân nhìn vài tên hãn phi đánh tới mình và Môn chủ thì lạnh lùng mở miệng cười, vung hai tay lên, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm chẳng biết từ lúc nào, kiếm quang chợt lóe lên, vài tên hãn phi kêu thảm một tiếng, đầu rơi xuống, nửa người còn lại còn ngừng tại chỗ, rồi sau đó ngã ầm ầm xuống đất.

Vài tên hãn phi đột nhiên cất tiếng kêu thảm thiết, khiến cho mọi người bốn phía cả kinh, toàn bộ đều nhìn lại.

Thủ lĩnh hãn phi cụt một tay vừa mới lớn lối, nụ cười đắc ý không khỏi trở nên cứng đờ, cặp mắt ngưng trọng lại.

“Các ngươi lui xuống.”

Hắn lên tiếng quát lui hơn mười tên hãn phi khác.

Hơn mười tên hãn phi khác liền y mệnh lui xuống.

“Các hạ là người nào? Chuyện này không liên quan gì tới các hạ, ta khuyên các hạ không nên xen vào việc của người khác thì tốt hơn.”

Thủ lĩnh hãn phi cụt một tay giục ngựa tiến lên, từ trên cao nhìn xuống Phí Hân nói, nói đến đây, ánh mắt hắn ẩn ẩn nhìn Lưu Mục ở bên cạnh Trần Ly một cái, ẩn chứa vẻ nghi ngờ và hỏi thăm.

Lưu Mục kia cũng ngẫm có vẻ tò ý, lắc lắc đầu.

Biểu hiện của hai người tuy rằng rất lơ đãng mông lung, thế nhưng đều bị Hoàng Tiểu Long thu vào trong mắt.

Phí Hân không trả lời, đột nhiên mở miệng quát:

“Cút xuống cho ta.”

Vừa dứt tiếng, lòi quang nhoáng lên một cái, trong nháy mắt liền đánh trúng thủ lĩnh hãn phi cụt một tay. Tên thủ lĩnh hãn phi cụt một tay kêu thảm một tiếng, từ đó ngã xuống khỏi chiến mã.

“Thủ lĩnh.”

Hãn phi bốn phía lập tức thất kinh, đua nhau vây quanh hãn.

Thủ lĩnh hãn phi cụt một tay thảm hại bò dậy, gương mặt lấm lem đầy bụi đất nhìn Phí Hưu, trong lòng vừa sợ vừa giận, cặp mắt bắn ra hung mang.

“Giết cho ta, giết tên chó già này.”

Hãn vùng hai tay lên, phẫn nộ quát.

Hãn không tin Phí Hưu có thể một mình đơn độc ngăn cản được hơn một trăm người bọn họ.

Trừ phi đối phương là cường giả Tiên Thiên.

Dù sao hãn cũng không tin hãn sẽ xui xẻo lại gặp được cường giả Tiên Thiên như vậy.

Toàn bộ hãn phi bốn phía đột nhiên xông tới Phí Hưu.

Phí Hưu nhìn hãn phi từ bốn phía xông tới mình thì sắc mặt lạnh lùng, quang mang toàn thân nhoáng lên một cái, xuất hiện một Ngân Hà gần dài hai mươi mét, chính là Vũ hồn Phí Hưu.

Phí Hưu đột phá Tiên thiên, Ngân Hà Vũ hồn so với trước đây không chỉ tăng lên một vòng, mà càng ngưng kết hơn nữa, ngân quang vô cùng long lánh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Vu tội và tin tưởng

Phí Hưu triệu ra Ngân Hà Vũ hồn, vùng hai tay lên, chỉ thấy Ngân Hà Vũ hồn không ngừng xoay quanh giữa không trung, công kích của hãn phi xông tới từ bốn phía đụng lên trên đó, đều vang lên một tiếng ồ... cực lớn, bị phản chấn bắn bay trở về. Toàn bộ đại đao, trường kiếm đều bị chấn đến bay dựng lên, rơi xuống đất.

Có hãn phi xui xẻo không tránh kịp thì bị đại đao trường kiếm bay lên rơi xuống đất đâm trúng ngón chân.

“Chân của ta!”

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, những tên hãn phi ôm chân nhảy bắn lên như chuột túi vậy.

Tất cả hãn phi đều kinh hoảng lui về sau.

Phí Hưu thấy thế cười lạnh, hai tay không ngừng huy động, Ngân Hà Vũ hồn hóa thành thực thể đánh tới bốn phía. Tiếng hét thảm không ngừng vang lên. Nơi Ngân Hà Vũ hồn đi qua, tất cả hãn phi đều bị đánh bay, thậm chí có hãn phi bị quán vòng quanh quăng lên trời cao.

Đột phá Tiên thiên, uy lực công kích Ngân Hà Vũ hồn của Phí Hưu đâu chỉ mạnh gấp đôi, những hãn phi này chỉ có lực giai, thất giai làm sao có thể ngăn cản được công kích của Ngân Hà Vũ hồn của Phí Hưu?

Lập tức, hãn phi bay ngược ra sau một loạt, chưa được bao lâu chỉ còn lại thủ lĩnh hãn phi cụt một tay sợ hãi đứng ngây ngốc tại đó.

Phí Hưu triệu hồi Ngân Hà Vũ hồn trong cơ thể, chậm rãi đi tới trước thủ lĩnh hãn phi cụt một tay ấy.

“Các ngươi, các ngươi, đừng giết ta!”

Thủ lĩnh hãn phi cụt một tay ấy gương mặt kinh hoảng.

“Là ai phái các ngươi tới đây?”

Phí Hưu lạnh giọng hỏi.

Thủ lĩnh hãn phi cụt một tay ánh mắt hoảng loạn.

“Ta thấy hai vị đừng đóng kịch nữa.”

Đúng lúc này, đột nhiên Luru Mục bên cạnh Trần Ly mở miệng nói.

Mọi người ngẩn người ra.

Luru Mục chậm rãi đi ra, nhìn Phí Hạo và Hoàng Tiểu Long nói:

“Chúng ta chạy đi gần nửa tháng đều không xảy ra chuyện gì, thế nhưng gặp hai vị không lâu từ đó liền đụng phải đám hãn phi này, điều này nói rõ cái gì đây?”

Đôi mắt của Phí Hạo loáng lên hàn mang. Hoàng Tiểu Long phát tay áo ngăn trở Phí Hạo, nhìn Luru Mục cảm thấy rất hứng thú:

“Nói tiếp đi.”

Luru Mục cười lạnh nói:

“Đám hãn phi này là các người tìm tới đây.”

“VẬY Ờ, CHÚNG TA TÌM TỚI HAY SAO?”

Vẻ mặt của Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh nhạt:

“Lý do gì chứ?”

Luru Mục lạnh lùng nói:

“Lý do ư? Trong lòng các người là rõ ràng nhất.”

Nói đến đây, hắn quay đầu lại chăm chú nhìn thủ lĩnh hãn phi cắt một tay rồi nói:

“Nói đi, có phải là bọn họ chỉ sử các người tới bắt cóc tiểu thư của chúng ta hay sao?”

Thủ lĩnh hãn phi cắt một tay chợt ề a...

“Nói, đúng hay không?”

Luru Mục nhìn thủ lĩnh hãn phi, trong mắt lóe lên một đạo hàn mang mịt mờ. Thủ lĩnh hãn phi thấy thế kinh hoảng vội vàng gạt đầu:

“Dạ dạ đúng, đúng bọn họ khiến chúng ta đến đây bắt cóc tiểu thư của các người.”

Luru Mục quay đầu lại nói với Trần Ly:

“Tiểu thư, tiểu thư nghe thấy rồi đó, chính là hai người này chỉ điểm cho đám hãn phi đến đây bắt cóc tiểu thư, trước đó ta đã nói rồi, hai người này không rõ đường đi, lòng người hiểm ác.”

Trần Ly lắc đầu:

“Luru Mục quản gia, trong này nhất định là có hiểu lầm gì đó. Phí Hạo tiền bối đã cứu ta, là ân nhân cứu mạng của ta, không thể nào làm như thế. Hơn nữa dựa vào thực lực của Phí Hạo tiền bối, thật sự không cần chỉ điểm người khác tới bắt cóc ta.”

Luru Mục nói tiếp:

“Tiểu thư, không thể không có lòng phòng bị người, năm đó hắn cứu tiểu thư nói không chừng cũng là có dự mưu. Bây giờ đã bảy năm trôi qua, sao lại đúng lúc gặp lại tiểu thư tại nơi đã cứu tiểu thư năm đó, hơn nữa tên thủ lĩnh hãn phi này cũng đã thừa nhận.”

Trần Ly lắc đầu, nàng vẫn không tin Phí Hạo sẽ làm như vậy, vì không cần thiết để làm như vậy.

Nếu Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo là chủ mưu, hiện tại hai người kia có thể trực tiếp bắt cóc nàng đi, hà có gì hoảng hốt như thế?

Đúng lúc này, Hoàng Tiểu Long vỗ tay.

Mọi người không khỏi nhìn lại.

Hoàng Tiểu Long nhìn Luru Mục:

“Không thể không nói các hạ trình diễn rất tốt so với tưởng tượng của ta.”

Luru Mực mang sắc mặt lạnh lùng:

“Ngươi có ý gì?”

“Ý gì hả?”

Hoàng Tiểu Long dậm mặ nói:

“Đám hân phi này thật ra là ngươi tìm tới a.”

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Gương mặt Luru Mực tức giận, sắc mặt đỏ lên:

“Ngươi vu tội, quả thực chính là vu tội. Ta đi theo tiểu thư mười mấy năm, trung thành và tận tâm. Ngươi hận ta vừa rồi vạch trần các ngươi là chủ mưu, cho nên lật lọng vu tội ta.”

Nói đến đây, hân liền nói với Trần Ly:

“Tiểu thư, tiểu thư không nên tin hân.”

Trần Ly lắc đầu nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, từ nhỏ Luru Mực thúc đã đi theo bên cạnh ta, mười mấy năm qua bảo vệ an toàn cho ta, trung thành và tận tâm, quyết không có thể nào là Luru thúc.”

Nàng càng không tin chính là Luru Mực.

Luru Mực lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Ngươi cho rằng dựa vào lời nói của một người xa lạ như ngươi, miệng nói lung tung, là tiểu thư của chúng ta tin tưởng ngươi sao?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Trần Ly:

“Ngươi thật tin tưởng hân sao?”

Trần Ly gật đầu nói:

“Người khác có thể ta không tin tưởng, nhưng Luru Mực thì ta tuyệt đối tin tưởng.”

Mặc dù Trần Ly không nói rõ, nhưng trong giọng nói cũng lộ ra bất mãn đối với Hoàng Tiểu Long.

Hiển nhiên nàng cũng cảm thấy vừa rồi Luru Mực nói Hoàng Tiểu Long và Phí Hân là chủ mưu, cho nên Hoàng Tiểu Long tức giận mới nói trái ngược vu tội cho Luru Mực.

Luru Mực trông coi nàng từ nhỏ cho đến lớn, tình cảm sâu đậm, Hoàng Tiểu Long vu tội cho Luru Mực như vậy, khiến trong lòng nàng cảm thấy không thoải mái.

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại nói với Phí Hân:

“Chúng ta đi thôi.”

Nếu Trần Ly nói như thế vậy cũng không cần phải nói thêm gì nữa.

“Vâng thưa thiếu chủ. “

Phí Hân cung kính nói.

Trần Ly ngẩn ra, lên tiếng giải thích với Phí Hân:

“Phí Hân tiên bối, ta không phải có ý đó.”

Phí Hân lắc đầu, không lên tiếng, sau đó cùng Hoàng Tiểu Long rời đi.

Dù sao trước khi Hoàng Tiểu Long rời đi, đột nhiên ẩn một chương lên trên ngực của thủ lĩnh hân phi, thủ lĩnh hân phi kêu thảm một tiếng liên té bay, đụng ngã vô số cây cối, rơi xuống đất, dĩ nhiên không còn khí tức.

Tất cả đám người Trần Ly đều cả kinh.

Trước ánh mắt sợ hãi của đám người Trần Ly, Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo giục ngựa ly khai.

Nhìn theo bóng lưng của hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo rời đi, Lưu Mục sau khi qua cơn sợ hãi, rõ ràng thở phào một hơi. Hắn quét mắt một vòng thì thể của thủ lĩnh hãn phi và các hãn phi bốn phía đang nằm trên mặt đất rên rỉ không dứt, cau mày xong lập tức buông lỏng người ra.

Một đám rác rưởi.

“Tiểu thư, chúng ta cũng ly khai a.”

Lưu Mục nói với Trần Ly.

Trần Ly gật đầu.

Vì thế, sau khi Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo ly khai không được bao lâu thì đám người Trần Ly và Lưu Mục cũng đi ra khỏi núi rừng.

“Lưu Mục rõ ràng là cùng một nhóm với đám hãn phi kia.”

Sau khi rời đi, Phí Hạo nói:

“Đáng tiếc Trần Ly quá mức tin tưởng Lưu Mục rồi.”

Nói đến đây, hắn lắc đầu thở dài.

Hoàng Tiểu Long gật đầu đồng tình.

Trên đường đi, hai người Hoàng Tiểu Long cũng không chạy vội vàng mà giục ngựa chạy chậm chậm.

Một ngày sau khi đám người Trần Ly ly khai, lúc đi qua một đường núi, đột nhiên một đám Hắc y nhân từ trong rừng rậm và đường núi xông ra. Đám Hắc y nhân này ăn mặc giống y như đám hãn phi đêm qua, hiển nhiên là cùng một nhóm.

Nhìn Hắc y nhân trùng trùng vây khốn bốn phía, Trần Ly vô cùng hoảng sợ.

Sau khi đám Hắc y nhân vây khốn đám người Trần Ly trùng trùng, không nói hai lời liền đánh tới, quơ đao tru diệt. Không bao lâu đã thuận lợi giết chết toàn bộ hơn mười người hộ vệ bên cạnh Trần Ly, nhưng khiến cho Trần Ly kinh nghi chính là không ngờ những hãn phi kia lại không có ai công kích Lưu Mục.

Trong lúc Trần Ly đang kinh nghi thì một vị hãn phi tiến lên, đi tới trước người Lưu Mục, thần thái cung kính nói:

“Lưu quân gia.”

Lưu Mục gật gật đầu.

Trần Ly trợn to đôi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Lăn nữa đụng mặt

“Lưu thúc, chẳng lẽ ngươi thật như vậy sao... không ngờ...”

Trần Ly nhìn Lưu Mục bằng vẻ mặt khó tin, cho tới lúc này nàng vẫn chưa thể tin sự thật ở trước mắt.

“Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo nói không sai.”

Đến bây giờ Lưu Mục cũng không sợ thừa nhận, gật đầu nói:

“Đám hãn phi trước đó cũng là thông đồng với ta.”

Thân thể Trần Ly chấn động lên, vừa sợ vừa giận, cắn răng nói:

“Tại sao?”

Luru Mục cười lạnh nói:

“Tại sao ư? Cái này phải hỏi phụ thân ngươi đó. Trần Ly, đến lúc ngươi chết cũng đừng trách ta, muốn trách thì trách phụ thân ngươi.”

“Trách phụ thân của ta sao?”

Trần Ly nói.

“Đúng vậy, phụ thân ngươi năm đó diệt đi cả nhà Long gia, chỉ có điều hần không ngờ tới người của Long gia vẫn chưa chết tuyệt.”

Luru Mục lạnh lùng nói.

“Luru quân gia, nói nhiều với nàng ta như vậy làm cái gì. Thiếu chủ còn chờ tin tức của chúng ta.”

Tên hần phi phía sau lưng Luru Mục tiến lên nói.

Luru Mục gật đầu, vung hai tay lên, hần phi ở bốn phía lập tức tiến lên bắt Trần Ly lại.

“Các ngươi muốn làm gì ta? Muốn mang ta đi đâu?”

Trần Ly hoảng sợ nói.

“Mang ngươi đi đâu ư?”

Luru Mục cười lạnh nói:

“Yên tâm đi, bây giờ ngươi không thể chết được, thiếu chủ nói cứ để cho ngươi chết như vậy thì không giải được mối hận trong lòng hần. Thiếu chủ bảo ta dẫn ngươi trở về để cho hần hưởng thụ một tháng. Đến khi nào hần cảm thấy nhàm chán thì xử tử ngươi, sau đó quay lại treo thi thể của ngươi trên công chính Trần phủ, để cho phụ thân của ngươi thương thức một chút.”

Trần Ly vừa sợ vừa giận, nhìn Luru Mục bằng ánh mắt hận thù:

“Luru Mục, uống công cha ta không xử bạc với ngươi, ngươi là đồ chó ăn cây táo rào cây sung.”

Nói xong, nàng phun nước bọt vào mặt Luru Mục.

Luru Mục đưa tay sờ nước bọt trên mặt, liếm liếm, cặp mắt sáng lên nhìn thân hình của Trần Ly, cười hăng hắc nói:

“Không ngờ nước trong miệng ngươi thơm như vậy, nếu không phải là thiếu chủ có mệnh, hiện tại ta đã muốn hầu hạ ngươi rồi.”

Trần Ly lại tức giận đến nổi bộ ngực phập phồng không dứt.

“Mang đi.”

Luru Mục quát.

“Thi thể của những người khác không có chỗ dùng, thì ném bỏ ở đây, tiện cho mấy con yêu thú và phi cầm.”

“Vâng, Luru quân gia.”

Luru Mục và các hần phi dẫn Trần Ly đi ra khỏi chỗ đó, cũng không đi đường lớn mà là chuyên đi theo đường núi hiểm thấy vết chân người.

Nửa ngày trời sau mọi người đi tới một đường núi hoang dã.

Thế nhưng ngay lúc các hần phi đi về phía trước, Luru Mục đột nhiên ngừng lại, gương mặt khó tin và hoảng sợ nhìn hai thân ảnh đi tới ở phía trước.

Không ngờ là Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo hai ngày trước đã rời đi.

Không ngờ lại đụng phải hai người này.

Lúc này Trần Ly cũng phát hiện Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo ở phía trước, gương mặt xinh đẹp vui mừng, nàng vốn đang tuyệt vọng vô hạn, tuy nhiên lúc này nàng bị phong bế miệng nên không thể kêu thành tiếng, chỉ có thể phát ra âm thanh Ô ô ô...

Xa xa, hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo đang đi lại cũng phát hiện ra đám người Trần Ly, Luru Mục, họ cũng cảm thấy rất bất ngờ, hiển nhiên không ngờ sẽ gặp lại đám người Trần Ly.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo nhìn nhau, hai người giục ngựa tiến lên.

“Luru quản gia, làm sao vậy?”

Tên hãn phi ở phía sau lưng Luru Mục trông thấy đột nhiên Luru Mục ngừng lại, gương mặt đầy hoảng sợ thì cảm thấy nghi hoặc trong lòng, tiến lên hỏi.

Luru Mục chỉ chỉ vào Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu đang đi tới ở phía trước:

“Là bọn họ, bọn họ.”

“Bọn họ?”

Tên hãn phi kia vô cùng nghi hoặc.

Hắn đã nhìn thấy hai người kia, tuy nhiên không thấy có cái gì đặc biệt.

Hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu đi tới trước mặt đám người Luru Mục, Hoàng Tiểu Long quét mắt qua đám hãn phi một cái, ánh mắt ngừng lại trên người Trần Ly một chút, sau đó nhìn Luru Mục cười nói:

“Đây không phải là Luru quản gia sao? Không ngờ trùng hợp như vậy, chúng ta lại gặp nhau. Xem ra chúng ta thật đúng là có duyên.”

Luru Mục không lên tiếng, sắc mặt có chút khó coi.

“Đây không phải là Trần Ly tiểu thư sao?”

Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Vì sao thế? Các ngươi muốn đi đâu mà cần phải cột hai tay của Trần Ly tiểu thư lại, nhét miệng của nàng ta lại mới được!”

Luru Mục vẫn không lên tiếng, tên hãn phi phía sau hắn không nhịn được cả giận nói:

“Tiểu tử, ngươi không có chuyện gì ở nơi này, tốt nhất lập tức rút đi chỗ khác, nếu không lão tử chặt cho ngươi một đao.”

Âm thanh của hắn vừa dứt, đột nhiên một đao kiếm mang lóe lên, cặp mắt của tên hãn phi trọn tròng rồi sau đó đại đi, ngã xuống, lúc hắn ngã xuống, huyết mới từ nơi cổ phun vãi ra đầy trên đất.

Hãn phi bốn phía đều thất kinh, đua nhau rút đao ra, vừa kinh vừa nộ nhìn hai người Hoàng Tiểu Long.

“Tất cả dừng tay cho ta.”

Luru Mục vội vàng lên tiếng quát.

Hắn biết Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu muốn giải quyết những người này, cũng chỉ là mất mấy phút thôi.

Hãn phi bốn phía vốn muốn xông lên nghe vậy không khỏi ngừng lại.

Luru Mục nhìn Hoàng Tiểu Long, cười gằn nói:

“Hoàng công tử, Phí Hẫu tiên bối, chuyện này không có liên quan gì tới các ngươi, hai vị ly khai, sau này thiếu chủ của ta sẽ cảm tạ hai vị.”

“Thiếu chủ.”

Hoàng Tiểu Long sắc mặt lạnh nhạt:

“Lúc trước không phải ngươi nói chúng ta là chủ mưu hay sao? Không phải ngươi nói ngươi đi theo tiểu thư các ngươi mười mấy năm nay, trung thành và tận tâm hay sao? Lúc trước không phải ngươi còn nói chúng ta vu tội cho ngươi hay sao?”

Luru Mục không biết trả lời như thế nào, còn Trần Ly lại bị ngậm kín miệng, vẻ mặt hổ thẹn. Lúc trước nàng còn thành khẩn nói nàng tuyệt đối tin tưởng Luru Mục, không ngờ đảo mắt lại bị Luru Mục cùng với người bắt cóc mình.

“Hai vị, các ngươi muốn thế nào?”

Sau một hồi, sắc mặt Luru Mục âm trầm lên tiếng, nói đến đây, hắn lấy ra một túi tiền, ném tới:

“Trong này có một tấm kim tạp trị giá mười vạn kim tệ, có thể đến đổi tại bất kỳ một tiền trang nào ở Vực ngoại vương quốc.”

Hoàng Tiểu Long nhận lấy túi tiền, gương mặt điềm đạm

“Mười vạn kim tệ.”

Về mặt Trần Ly đầy lo lắng, lên tiếng ô ô..., lắc đầu.

“Mười vạn kim tệ, đuổi ăn mày đi còn có thể.”

Hoàng Tiểu Long nhìn Luru Mục nói.

Luru Mục nhú mày, lại ném qua một túi tiền:

“Trong đây cũng có một tấm kim tạp trị giá mười vạn kim tệ nữa.”

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu:

“Các ngươi có hơn một trăm người, mạng của các ngươi không đáng giá như vậy sao? Như vậy đi, ta cũng không cần nhiều, một mạng mười vạn kim tệ.”

Một mạng mười vạn kim tệ, vậy chính là hơn một ngàn vạn.

Hơn một ngàn vạn.

Đợi đến khi Luru Mục hiểu rõ ý tứ trong lời nói, liền nổi giận lên:

“Ngươi đang trêu ta đó sao?”

Lúc này hắn đã hoàn toàn hiểu rõ ngay từ đầu Hoàng Tiểu Long đã trêu đùa bọn họ.

“Trêu đùa ngươi thì sao?”

Hoàng Tiểu Long nhún nhún vai, đưa mắt tỏ ý với Phí Hạo. Phí Hạo hiểu rõ thân hình liền nhoáng lên một cái, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Luru Mục. Dưới ánh mắt hoảng sợ của Luru Mục, bàn tay Phí Hạo ngưng khí như đao, rạch một cái trên cổ của hắn.

Luru Mục há miệng, cương cứng ở nơi đó. Thân hình Phí Hạo không ngừng, hai tay không ngừng huy động. Luru Mục và hãn phi bốn phía không ngừng ngã xuống, liên tiếp vang lên tiếng hét thảm.

Không bao lâu thì tiếng hét thảm dần dần im bật, cuối cùng chỉ còn lại Trần Ly đứng ở nơi đó.

Sau khi giải quyết đám người Luru Mục, Phí Hạo đi tới trước mặt Trần Ly, vung trường kiếm trong tay lên, Trần Ly nhắm mắt hoảng sợ, trường kiếm của Phí Hạo chém xuống, nhưng lại thấy dây thừng trói nơi cánh tay của nàng đã đứt ra.

Phí Hạo lui về bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

“Chúng ta đi thôi.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, không để ý tới đối phương, cùng Phí Hạo giục ngựa ly khai.

Sau đó Trần Ly mở hai mắt ra, nhìn theo bóng lưng của Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo biến mất, nhìn lại thi thể của Luru Mục và đám người ở bốn phía, đột nhiên nàng bật khóc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Ta là phụ thân hắn

Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo rời đi đã lâu, một luồng gió lạnh thổi qua, Trần Ly giật mình tỉnh lại, hoảng sợ vội vã ly khai. Lúc đi ngang qua bên cạnh thi thể của Luru Mục, bị vấp phải thi thể của Luru Mục, khiến bỗng chốc té ngã lộn đầu, u đầu sứt trán, nước mắt hòa với bùn đất, gương mặt bẩn thỉu. Trần Ly khóc lóc bỏ chạy sợ hãi ly khai, cũng giống như Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, cứ đi theo hướng Vực ngoại Vương thành.

Hai ngày sau.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo đứng trước cổng chính một tòa thành trì cự đại. Phí Hạo không kiềm chế được kích động trong lòng. Bảy năm trôi qua, cuối cùng đã trở về rồi.

Cổng chính Vực ngoại Vương thành dường như cũng giống như trước đây, không có thay đổi gì.

“Chúng ta vào đi thôi.”

Sau đó Hoàng Tiểu Long nói.

Phí Hâu nén kích động trong lòng xuống, gật đầu đáp ứng.

Hai người vào thành.

Đi vào cửa thành, dọc theo đám người đi tới đường phố phồn hoa náo nhiệt. Nhìn bốn phía đầy cửa hàng náo nhiệt, Phí Hâu có chút hoài cảm nhớ lại, bảy năm trôi qua Vực ngoại Vương thành vẫn náo nhiệt theo lệ thường, chẳng qua là đường phố bốn phía không ít cửa hàng đều đã thay đổi môn bài, một số kiến trúc cũng thay đổi trở nên xa lạ hơn một chút.

Hoàng Tiểu Long nhìn đường phố bốn phía Vực ngoại Vương thành phồn hoa náo nhiệt thì âm thầm gật đầu, Vực ngoại Vương thành phồn hoa náo nhiệt hơn rất nhiều so với Lạc Thông vương thành, hơn nữa nhìn từ các phương diện kiến trúc và bố cục cũng thịnh vượng hơn so với Lạc Thông vương thành.

Khoảng cách đến ngày đại hôn của Phí Hâu kết hôn còn hai ngày nữa, nếu như đã đến Vực ngoại Vương thành rồi, hai người cũng không vội vã chạy tới Phí phủ, cứ chậm chậm bước đi.

Hơn hai giờ sau đã gần đến buổi trưa, đi qua một đại tửu lâu, chợt Phí Hâu ngừng lại, cười nói với Hoàng Tiểu Long:

“Thiếu chủ, nhà đại thực lâu tuyệt mỹ này là một trong ba đại tửu lâu tại Vực ngoại Vương thành, ừ tạo ra Liệt Hỏa tửu có thể nói tuyệt nhất, uống còn ngon hơn so với Tuyệt Nguyệt tửu của Mỹ Vị đại tửu lâu ở Lạc Thông vương thành, chúng ta có nên đi vào uống chút rượu hay không?”

Hoàng Tiểu Long gật đầu cười nói:

“Liệt Hỏa tửu? Vậy thì tốt, chúng ta đi vào nếm thử một chút.”

Vì thế hai người Hoàng Tiểu Long liền đi vào đại thực lâu tuyệt mỹ này.

Vừa vào tửu lâu, Hoàng Tiểu Long nhìn lại thì thấy nơi lầu một đang tranh cãi vô cùng âm ỉ. Hơn 100 bàn, không ngờ không có bàn nào còn trống, đúng lúc này có một vị trung niên ra dáng ông chủ bước nhanh về phía Phí Hâu, nét mặt vui vẻ nói:

“Ngươi là Phí Hâu hầu tước?”

Phí Hâu gật đầu, cười nói:

“Trần lão bản, mấy năm không gặp, tửu lâu kinh doanh càng thêm thịnh vượng a.”

Người trung niên này chính là lão bản của tửu lâu, trước kia Phí Hâu thường tới đây uống Liệt Hỏa tửu cho nên hai người cũng xem như là người cũ.

“Ha ha, Phí Hâu hầu tước nói đùa, mấy năm không gặp, Phí Hâu hầu tước càng thêm trẻ a.”

Tửu lâu Trần lão bản cười nói:

“Dáng vẻ không giống như ta, càng ngày càng già rồi.

Nói đến đây hắn ra dáng mời thỉnh:

“Phí Hâu hầu tước xin mời, thỉnh lên lầu hai, để ta cho người an bài chỗ ngồi cho ngài.”

Phí Hâu gật đầu, sau đó cùng Hoàng Tiểu Long đi lên lầu hai. Lầu hai cũng náo nhiệt gần như không có chỗ trống, thế nhưng ông chủ tửu lâu nhanh chóng gọi người an bài chỗ ngồi cho hai người Hoàng Tiểu Long.

Hai người Hoàng Tiểu Long ngồi xuống chưa được bao lâu thì rượu và thức ăn đã lên tới bàn.

Hai vò rượu, vò rượu rất lớn, cũng có chén rượu đặc chế, chén rượu màu lửa đỏ như dung nham.

Hoàng Tiểu Long rót một chén, mùi rượu ập vào mũi lan xuống cổ họng, trong vị ngọt thuần mang theo một loại sức nóng xông bừng như hỏa, khiến cho máu huyết toàn thân dường như bắt đầu cháy rừng rực, khiến trong lòng người dâng lên một cảm giác sáng khoải láng láng, nhẹ nhàng vui vẻ.

“Rượu ngon!”

Hoàng Tiểu Long khen.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu nâng chén không ngừng.

Trong lúc hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu không ngừng nâng chén, người trong một số bàn rượu ở bên cạnh cũng đều đàm luận.

“Nghe nói là quốc vương tự mình thụ phong Dương An là hầu tước.”

“Chắc chắn! Dương An chỉ mới 21 tuổi thôi a. 21 tuổi chính là hầu tước, đây chính là đầu tiên của Vực ngoại vương quốc chúng ta rồi. Ta xem chưa tới mấy năm, Dương An sẽ thụ phong làm công tước rồi.”

“Ai bảo Dương An là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài của Vực ngoại vương quốc chúng ta, một năm trước là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong rồi, chiếu theo tốc độ hấn tu luyện, ta xem ra năm nay là có thể đột phá đến Thập giai.”

“21 tuổi đã là Thập giai, quá yêu nghiệt rồi. Chưa tới mấy năm nữa, Dương An sẽ đi tới Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, với thiên phú của hắn, nói không chừng có cơ hội đoạt được mười vị trí đầu.”

Mọi người bốn phía nghị luận, mấy chục bàn trên lầu hai gần như mỗi một đề tài nghị luận đều có liên quan tới Dương An đó.

“À, Dương An?”

Hoàng Tiểu Long nghe được trong lòng hơi động.

“Không ngờ bây giờ Dương An đã là hầu tước.”

Lúc này, Phí Hưu thở dài:

“Năm đó lúc ta rời đi, Dương An mới vừa vặn đột phá Bát giai.”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hưu.

Phí Hưu giải thích với Hoàng Tiểu Long:

“Thiếu chủ, Vũ hồn của Dương An này là Vũ hồn đứng đầu 12 cấp Khiếu Thiên Thần Sư, là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài của Vực ngoại vương quốc chúng ta. Hiện tại hắn học tập ở Vực ngoại học viện, nói không chừng đến lúc đó sẽ cùng thiếu chủ đi tới Đoạn Nhận đế quốc để tham gia Hoàng Thành chi chiến.

“Vũ hồn đứng đầu 12 cấp, Khiếu Thiên Thần Sư.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Ngoại trừ Khương Đăng, sư huynh Trần Thiên Tề, Đoạn Nhận đế quốc đại đế, đây là người thứ tư có Siêu cấp Vũ hồn mà hắn nghe được.

Dù sao Quang Minh Thánh hồ Khương Đăng là Nhất Lưu Vũ hồn cấp mười một, thiên phú của Dương An còn tốt hơn không ít so với Khương Đăng.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu vừa chạm cốc vừa nghe mọi người bốn phía nghị luận, sau đó Phí Hưu tính tiền rồi đi. Lúc tính tiền thì ông chủ quán rượu giảm một nửa giá cho Phí Hưu, còn đích thân tiễn Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu ra cửa.

Sau đó hai người Hoàng Tiểu Long rời khỏi quán rượu, trực tiếp đi tới Phí phủ.

Hơn một giờ sau, hai người tới đường cái trước Phí phủ, tuy còn hai ngày nữa mới tới ngày Phí Minh - đại tôn tử Phí Hưu kết hôn, thế nhưng trước cổng chính Phí phủ đã vô cùng náo nhiệt, xe ngựa nối liền nhau không dứt.

Hiển nhiên đều là một số quý tộc tới bái phỏng chúc mừng.

Đứng ở đường cái phía trước Phí phủ, Phí Hưu nhìn cổng chính Phí phủ mà trong lòng thật lâu không thể nào bình tĩnh. Lúc hắn và Hoàng Tiểu Long đến gần Phí phủ lại không ức chế được kích động trong lòng.

Ngay lúc hai người Phí Hưu và Hoàng Tiểu Long tới trước đại môn Phí phủ, muốn đi vào chợt hai gã hộ vệ cổng chính Phí phủ đột nhiên đưa tay cản lại:

“Hai vị làm gì? Tiến vào Phí phủ có chuyện gì?”

Phí Hưu ngăn người:

“Các ngươi không nhận ra ta sao?”

Hai gã hộ vệ nhìn Phí Hưu trên dưới một cái, một người trong đó cười nói:

“Ta nói lão già này, ngươi cho rằng ngươi là ai, tại sao chúng ta phải nhận ra ngươi.”

Phí Hưu ngăn người, nhíu mày, hắn lý khai khỏi Phí phủ đã bảy năm, xem ra hắn là hai người này mới tiến vào hộ vệ cho Phí phủ mấy năm này, do đó không biết hắn.

Hắn quay đầu lại, có chút ngượng ngùng nhìn Hoàng Tiểu Long.

Không ngờ chưa tiến vào Phí phủ đã phát sinh ra chuyện như thế này.

Hoàng Tiểu Long cười cười, cũng không lên tiếng, chuyện này chỉ có thể để cho Phí Hạo giải quyết.

Lúc này, Phí Hạo nói với tên hộ vệ kia:

“Gọi gia chủ các ngươi ra đây đi.”

Tên hộ vệ kia nở nụ cười, nói:

“Gọi gia chủ chúng ta đi ra sao? Lão già này, ngươi sợ là không rõ ràng tình huống rồi, gia chủ của chúng ta là người như thế nào mà người nào muốn gặp là gặp a?”

“Ta là phụ thân của hắn.”

Phí Hạo không khỏi có chút bức bối nói:

Thế nhưng nghe lọt vào trong tai hai gã hộ vệ ấy lại nghĩ là Phí Hạo đang mắng gia chủ của bọn họ, hai người không khỏi sắc mặt lạnh lùng.

“Lão già này, cảm tình ngươi đến gây chuyện a? Mất chó của ngươi mù hay sao, không nhìn xem ở đây là chỗ nào há.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Thập sự là lão tử của gia chủ?

Gây sự?

Mất chó đuôi mù?

Cũng không nhìn đây là chỗ nào.

Phí Hạo sững sờ, tiếp đó phẫn nộ, còn Hoàng Tiểu Long thì lắc đầu nhún vai cười.

“Cần rồi.”

Phí Hạo quát, đột nhiên vung tay phải lên, một trận cuồng phong gào thét thuận lợi quét bay gã tên hộ vệ đó đập vào mặt đất phía xa xa.

Hai gã hộ vệ kêu thảm một tiếng, lập tức bốn phía hoàn toàn đại loạn, những quý tộc qua lại, hoặc tới bãi phóng đều sợ hãi lui sang một bên.

Lúc này ở bên trong Phí phủ có hàng loạt tiếng bước chân, chỉ thấy từ bên trong phủ xông ra một đội hộ vệ khoảng hai mươi mấy người.

Tên hộ vệ phía trước là một người trung niên râu rậm, xem ra có chút hung thần ác sát, hắn là hộ vệ trưởng.

“Chuyện gì xảy ra?”

Trung niên râu đen xông ra sau, quát lớn rồi đi tới bên cạnh hai gã hộ vệ.

Hai gã hộ vệ chật vật bò dậy nói với trung niên:

“Lâm đội trưởng, là hai người này. Hai người này đến Phí phủ chúng ta gây sự, hắn mắng gia chủ chúng ta, còn ra tay làm chúng ta bị thương.”

Rồi hắn chỉ vào Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo.

Người trung niên râu đen bỗng nhìn về phía Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, mặt tối sầm mặt lại, râu đen nhếch lên, lãnh đạm nói:

“Hai vị ăn tim hùm gan báo rồi sao? Dám đến Phí phủ chúng ta gây sự? Có biết Phí phủ là chỗ nào hay không?”

Hoàng Tiểu Long có chút bó tay, xem ra mấy người trung niên râu đen này cũng không nhận ra Phí Hạo, Phí Hạo ra ngoài đã bảy năm, dường như hộ vệ Phí phủ đã thay đổi rất nhiều?

Phí Hàu cũng có chút buồn bực.

“Gọi Phí Vinh đi ra đây.”

Phí Hàu nhường mày nói.

Trung niên râu đen thấy Phí Hàu cứ gọi danh tiếng của gia chủ bọn họ, bất kính đối với gia chủ thì sầm mặt lại:

“Lên, bắt hai người này lại cho ta, giao cho gia chủ xử trí.”

“Vâng, Lâm đội trưởng.”

Hộ vệ Phí phủ bốn phía cao giọng đáp ứng, đua nhau vọt tới vây lấy Hoàng Tiểu Long và Phí Hàu. Ngay tại lúc bọn họ muốn động thủ, hai tay của Phí Hàu đã vỗ tới phía trước.

“Phong Vũ chỉ ấn.”

Vô số chuông ấn kèm theo cuồng phong như mưa đột nhiên bay ra, ấn trên người những hộ vệ Phí phủ, đánh bay toàn bộ ra ngoài.

Toàn bộ hộ vệ Phí phủ nằm rên rỉ dưới đất.

Lâm đội trưởng biến sắc, không ngờ thực lực của Phí Hàu lại mạnh như vậy, hẳn là cường giả Cửu giai, hẳn nhận ra được ít nhất Phí Hàu cũng là Thập giai trở lên.

Lúc này, Phí Vinh đang ngồi trên đại sảnh Phí phủ, đang nói cười cùng mấy vị gia chủ.

“Phí gia chủ, chúc mừng chúc mừng a, lần này lệnh công tử cưới Đào tiểu thư làm thê tử, là một chuyện mừng lớn của Vương thành a.”

“Đúng vậy, Đào tiểu thư có thể nói là hòn ngọc quý trên tay Đào công tước, lại là mỹ nhân nổi danh của Vực ngoại Vương thành chúng ta. Phí Minh tiểu tử này có thể lấy được lòng mỹ nhân, ngay cả ta Trần bá bá đây cũng thật hâm mộ.”

Phí Vinh cười ha hả, đang muốn lên tiếng, đột nhiên phía ngoài truyền đến tiếng ồn ào và tiếng hét phẫn nộ, mọi người không khỏi ngẩn ra, chẳng lẽ có người dám tới Phí phủ gây sự hay sao?

Lúc này, một hét thảm vang lên, hẳn nhận ra là tiếng của hộ vệ đội trưởng Lâm Thành Hổ. Phí Vinh nhũ mày, Lâm Thành Hổ có thể nói là Cửu giai trung kỳ, không ngờ người đến lại có thể làm Lâm Thành Hổ bị thương, chẳng lẽ là Thập giai cao thủ?

“Mấy vị.”

Phí Vinh đứng lên:

“Tại hạ xin lỗi không tiếp được các vị trong giây lát.”

Mấy vị khác gia chủ nhìn nhau, lần lượt đứng lên.

Một người cười nói:

“Chúng ta cùng Phí huynh đi ra xem một chút đi, ta cũng muốn xem thử ai dám đến Phí phủ gây sự.”

Phí Vinh cười nói:

“Tốt, đa tạ các vị.”

Nói xong, hẳn cùng mấy vị gia chủ đi ra đại sảnh tới trước cổng chính Phí phủ, sau đó đám người Phí Vinh liền đi tới cổng chính Phí phủ.

Đi tới cổng chính Phí phủ, đột nhiên Phí Vinh ngừng lại, thân thể bỗng chấn động lên, tiếp đó về mặt ngạc nhiên nhìn thân ảnh trên đường phố trước cổng chính.

Hộ vệ đội trưởng Lâm Thành Hổ bị Phí Hàu đánh bay ngã xuống đất, trông thấy Phí Vinh đi ra gương mặt liền vui mừng, thảm hại bò dậy, đi tới trước mặt Phí Vinh:

“Gia chủ, là hai người này đến Phí phủ chúng ta gây sự.”

Phí Vinh dường như không nghe được lời hắn, bước nhanh đẩy hắn qua một bên, sau đó đi tới trước mặt người trung niên vừa mới xuất thủ đánh bay người hộ vệ, trước ánh mắt nhìn chăm chú, đột nhiên nura quỳ xuống người trung niên kia:

“Phụ thân, người đã quay về.”

Phụ thân, người đã quay về.

Lâm Thành Hồ ngẩn ngơ.

Mấy vị gia chủ đi theo Phí Vinh đều ngẩn ngơ.

Tất cả mọi người qua lại bốn phía và quý tộc tới bái phỏng cũng đều ngẩn ngơ, hai gã hộ vệ ngăn Phí Hào trước đó cũng dờ dẩn ở nơi nào.

Phụ thân? Hai gã hộ vệ sắc mặt trắng nhợt, nói như vậy trung niên này thật sự là lão tử (phụ thân) của gia chủ, chứ không phải đến đây gây chuyện.

Nghĩ vậy, hai người sợ tới mức đột nhiên rụt cổ xuống.

Phí Hào quay đầu lại nhìn con trai, biểu tình đang lạnh lùng chợt buông lỏng, nở nhoen miệng cười:

“Đứng lên đi.”

“Vâng, phụ thân.”

Phí Vinh cung kính đứng lên, vẻ mặt tươi cười:

“Phụ thân, cuối cùng phụ thân cũng quay về.”

Thấy phụ thân trở về, trong lòng Phí Vinh vô cùng mừng rỡ, vài ngày tới chính là ngày con trai kết hôn, phụ thân có thể quay về thật là một chuyện vui lớn nhất.

Phí Hào cười ha hả, đột nhiên gương mặt nghiêm túc nói với Phí Vinh:

“Đây là thiếu chủ, con qua đây bái kiến.”

Thiếu chủ?

Phí Vinh thất kinh nhìn Hoàng Tiểu Long, tiếp đó hần nhìn phụ thân với vẻ mặt nghi ngờ, sao phụ thân lại nhận một thiếu niên chỉ khoảng 15, 16 tuổi làm thiếu chủ như thế?

“Còn không mau tới bái kiến.”

Phí Hào thấy con trai chần chờ giọng chợt trầm xuống, quát.

Phí Vinh thấy thần sắc của phụ thân lập tức hoảng sợ, cho bao giờ hần trông thấy phụ thân có vẻ nghiêm túc như vậy, xem ra thật sự phụ thân không phải đang nói đùa rồi.

“Phí Vinh bái kiến thiếu chủ.”

Phí Vinh mau đi tới trước hành lễ.

Hoàng Tiểu Long đưa tay đỡ hần dậy:

“Phí gia chủ không cần đa lễ, mau đứng lên.”

Hộ vệ Phí phủ và quý tộc bốn phía ai nấy đều nét mặt khó tin cứ nhìn một màn trước mắt.

Cuối cùng lão gia tử trong truyền thuyết của Phí phủ đã quay về, không ngờ lại nhận một thiếu niên làm thiếu chủ.

Thiếu niên này có thân phận gì?

Lúc này, những gia chủ kia cũng đều đưa nhau tiến lên hành lễ cùng Phí Hào:

“Bái kiến Phí Hào tiên bối.”

Phí Hào gật đầu.

“Phụ thân, chúng ta về trong phủ a?”

Phí Vinh nói cùng Phí Hào.

“Được.”

Phí Hào lên tiếng, sau đó cung kính nói cùng Hoàng Tiểu Long:

“Thiếu chủ, mời.”

Hoàng Tiểu Long không có cách nào đành đi vào trong Phí phủ. Đợi cho Phí Hầu, Phí Vinh cùng với gia chủ đợi đám người Hoàng Tiểu Long đi vào Phí phủ sau một hồi, Lâm Thành Hồ và bọn hộ vệ Phí phủ vẫn đứng ở nơi đó, chưa hồi tỉnh lại.

Đi vào đại sảnh của Phí phủ, Phí Hầu thỉnh Hoàng Tiểu Long lên ghế trên, bản thân mình ngồi ở một bên, còn Phí Vinh và gia chủ khác chỉ có thể ngồi xuống dưới hai bên đại sảnh.

Đối với Hoàng Tiểu Long, tuy trong lòng Phí Vinh tràn đầy nghi ngờ nhưng vẫn không dám hỏi gì.

“Phí Minh tiểu tử kia đâu?”

Sau khi ngồi xuống, Phí Hầu hỏi.

Phí Vinh cung kính nói:

“Phụ thân, Phí Minh mới vừa cùng Đào Triết tiểu thư đi ra ngoài, ta sẽ cho người triệu nó quay về.”

Phí Hầu gật đầu.

Đúng lúc này đột nhiên một vị hộ vệ Phí phủ hét hoảng chạy vào, nói:

“Gia chủ, không xong, Phí Minh thiếu gia bị người đánh bị thương.”

“Cái gì?”

Tất cả mọi người trong đại sảnh liền biến sắc.

“Chuyện gì xảy ra? Là ai làm?”

Phí Vinh đột nhiên giật dử.

Đây quả thực là không đặt Phí phủ vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Dám làm gì ta

Tên hộ vệ kia chần chờ một chút, bảm báo nói:

“Là Dương Triễn Phi đã thương.”

“Dương Triễn Phi.”

Mọi người trong đại sảnh đều sợ hãi, ngay cả Phí Vinh vốn đang giật dử cũng phải biến mất vẻ giật dử của mình.

Hoàng Tiểu Long thấy thần sắc của mọi người, không khỏi hỏi:

“Dương Triễn Phi là ai?”

Phí Hầu cung kính nói:

“Dương Triễn Phi chính là đệ đệ của Dương An.”

“Dương An?”

Hoàng Tiểu Long cũng có chút bất ngờ.

Chính là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài Dương An tại ngoại vương quốc? Trên đường đi, cái tên hán nghe được nhiều nhất chính là cái tên Dương An này, không nghĩ Dương Triễn Phi chính là đệ đệ của Dương An.

“Thiếu gia của các người hiện đang ở đâu?”

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại hỏi tên hộ vệ Phí phủ kia.

Phí Hầu và đám người Phí Vinh đều nhìn tên hộ vệ kia.

Hộ vệ nhanh chóng hồi đáp:

“Ngay tại phố Vạn Đức.”

“Phố Vạn Đức?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hầu:

“Phố Vạn Đức cách Phí phủ bao xa? “

“Khoảng chừng ba bốn con phố, không xa lắm.”

Phí Hầu vội vàng nói.

“Bây giờ chúng ta đi tới nhìn một chút.”

Hoàng Tiểu Long đứng lên.

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của đám người Phí Vinh, không qua bao lâu, đám người Phí Hầu và Hoàng Tiểu Long đã đi tới phố Vạn Đức. Lúc đi tới phố Vạn Đức lập tức trông thấy trên đường phố phía trước có một đám người vây quanh chỉ chỉ chỗ chỗ trông thật náo nhiệt.

Đội đám người Hoàng Tiểu Long tới gần, bên trong liền truyền đến một âm thanh phách lối:

“Mẹ nó, xem dung mạo dạng gấu chó của người cũng xứng với Đào Triết ư? Đừng tưởng rằng Phí phủ các người là to lớn gì, ở trong mắt ta Phí phủ các người chẳng là cái thá gì hết.”

“Nói cho Phí Minh người biết, hôm nay lão tử đánh người thì đã sao? Phí phủ các người dám làm gì ta, ngay cả thằng phụ thân của người vậy, cũng chỉ là một dạng gấu chó mà thôi.”

Theo đó là một tràng cười ha hả.

Hiển nhiên là tiếng cười của đám nô tài và hộ vệ của Dương Triển Phi.

“Dương Triển Phi, ta liều mạng với người.”

Tiếng gầm giận dữ vang lên.

Sau đó là một tiếng hét thảm truyền ra.

Phí Vinh biến sắc, vừa giận vừa tức, hộ vệ Phí phủ xông lên trước, gạt mọi người dạt ra. Mọi người lập tức trông thấy một thanh niên khoảng 24, 25 tuổi đang nằm trên mặt đất, miệng đầy vết máu, một nữ tử khoảng 23, 24 tuổi rất xinh đẹp lo lắng đỡ hấn dậy, đồng thời về mặt tức giận nhìn thanh niên mặc áo gấm phía đối diện ở cách đó không xa.

Dáng vẻ của nữ tử này chính là Đào Triết, còn thanh niên mặc áo gấm chính là Dương Triển Phi rồi.

“Phí Minh, huynh có sao không?”

Đào Triết đỡ Phí Minh dậy, vội vàng thăm hỏi.

Phí Minh lắc lắc đầu.

Lúc này, hộ vệ Phí phủ gạt đám người sang một bên, Phí Vinh bước nhanh vọt vào.

“Phụ thân.”

Phí Minh nhìn thấy Phí Vinh xông vào, vừa mới lên tiếng đột nhiên nhìn thấy Phí Vinh ở sau lưng thì khó mà tin được, tiếp đó là vẻ mặt vui mừng, rung giọng nói:

“Gia gia.”

“Gia gia, người đã quay về.”

Phí Minh không để ý tới thương thế, bước nhanh xông lên trước, đi tới trước mặt Phí Hào.

Phí Hào gạt đầu, lộ ra nụ cười từ ái, vội vàng đỡ tôn tử, nhanh chóng dò xét thương thế của hắn, lập tức hắn thở phào, tôn tử tổn thương cũng không nặng, chỉ có chút ít vết thương nhẹ, xem ra Dương Triển Phi xuất thủ vẫn có phân tặc.

Dương Triển Phi trông thấy Phí Hào thì trong lòng hơi kinh hãi, Phí Hào biến mất đã nhiều năm như vậy không ngờ lại đã quay trở lại? Hắn biết Phí Hào là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong cường giả.

“Ha ha, không ngờ hộ vệ Phí phủ tới thật nhanh, ngay cả Phí gia chủ cũng tới rồi.”

Dương Triển Phi lên tiếng cười hăng hắc:

“Yên tâm, Phí Minh còn chưa chết. Chẳng qua là lần sau sẽ không có vận tốt như vậy đâu.”

Nói đến đây, hắn nhìn Phí Minh:

“Sau này nhìn thấy ta tốt nhất trốn xa một chút, đỡ phải ta gặp một lần đánh một lần.”

“Chúng ta đi.”

Dương Triển Phi vung tay lên, nói với các nô tài và hộ vệ ở phía sau.

“Đứng lại.”

Ngay lúc Dương Triển Phi cùng các nô tài, hộ vệ muốn rời đi, một tiếng to rõ vang lên.

Dương Triển Phi không khỏi dừng thân, nhìn lại, người lên tiếng chính là Phí Hào.

Phí Hào chậm rãi đi tới.

Nếu như hôm nay cứ để cho đối phương đi như vậy, sau này Phí phủ còn mặt mũi nào tại Vực ngoại Vương thành nữa chứ?

Dương Triển Phi nhìn Phí Hào đi tới, gương mặt vẫn giữ bình tĩnh:

“Ngươi chính là Phí Hào sao? Muốn báo thù thay cho tôn tử của ngươi sao?”

Nói đến đây, hắn quét mắt qua đám hộ vệ của Phí phủ:

“Thế nào, các ngươi muốn lấy nhiều khi ít hay sao? “

Phí Hào vừa muốn lên tiếng, đột nhiên Hoàng Tiểu Long đi tới, mở miệng nói:

“Chỉ cần ngươi có thể tiếp được ta một chiêu, chúng ta sẽ cho ngươi ly khai khỏi nơi này.”

Dương Triển Phi nhìn Hoàng Tiểu Long, đột nhiên nở nụ cười:

“Tiểu tử, ngươi nói cái gì? Tiếp ngươi một chiêu ư? Ngươi lặp lại một lần nữa xem, ta sợ nghe không rõ.”

Nô bộc và hộ vệ ở sau lưng Dương Triển Phi nở nụ cười.

Về mặt Hoàng Tiểu Long tỏ ra lạnh nhạt.

“Tiểu tử, từ đâu xuất hiện một đứa nhỏ xấu xí như ngươi vậy, có thể làm chủ sao?”

Dương Triển Phi ngưng cười mở miệng nói.

“Hắn là thiếu chủ của ta, ý của hắn chính là ý tứ của ta.”

Lúc này Phí Hào mở miệng nói.

Thiếu chủ?

Dương Triển Phi kinh ngạc nhìn Hoàng Tiểu Long với vẻ mặt thất kinh.

Không ngờ Phí Hào lại xưng hô thiếu niên xem chừng chỉ có 15, 16 tuổi này là thiếu chủ.

Nô bộc và hộ vệ phía sau lưng Dương Triển Phi cũng nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt sợ hãi.

Dương Triển Phi sau khi giặt mình, nhìn Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói:

“Nếu như vậy, ta cũng muốn xem thử một chương của người đánh bại ta như thế nào.”

Nói đến đây, hàn mang trong mắt hắn nhoáng lên một cái.

Tuy rằng Phí Hưu xưng Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ, khiến cho hắn giặt mình, nhưng hắn cũng không chân chính xem trọng Hoàng Tiểu Long, hoặc là hoàn toàn không tin một tiểu tử mười lăm mười sáu tuổi như Hoàng Tiểu Long có thể đánh bại được hắn, đừng nói tới một chương đã bán bại rồi.

Lúc này, mọi người bốn phía tự động lui ra.

Dương Triển Phi và hai người Hoàng Tiểu Long đứng ở nơi đó, một cỗ khí lưu hình thành.

Mọi người đều nhìn Dương Triển Phi và hai người Hoàng Tiểu Long. Phí Vinh cũng nhìn chăm chăm vào Hoàng Tiểu Long, hắn cũng rất muốn nhìn xem thực lực của Hoàng Tiểu Long ra sao.

Rốt cuộc thiếu niên này có tư cách gì khiến cho phụ thân nhận là thiếu chủ.

“Phụ thân, hắn là?”

Phí Minh lên tiếng hỏi Phí Vinh, ý chỉ Hoàng Tiểu Long, vừa rồi gia gia hắn lại xưng người đó là thiếu chủ, hắn còn giặt mình và nghi ngờ hơn so với trước đó Phí Vinh mới nghe qua.

“Chuẩn bị xong chưa?”

Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt mà nhìn đối phương.

“Vạn Tinh Chúng Thánh quyền.”

Đúng lúc này, đột nhiên thân hình Dương Triển Phi lao lên, đánh một quyền tới ngực của Hoàng Tiểu Long, vô số tinh quang bắn nhanh, một đạo khí tức thần thánh như có như không khuếch tán ra.

Mọi người đều kinh hãi, không ngờ Dương Triển Phi sẽ bắt ngờ ra tay như vậy.

Phí Vinh cũng giặt mình.

“Cẩn thận.”

Phí Minh bật nói to lên, có thể nói Dương Triển Phi là Thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Trong lúc tất cả mọi người nghĩ đến Dương Triển Phi một quyền đánh bay Hoàng Tiểu Long, đột nhiên Hoàng Tiểu Long nâng tay phải lên, nghênh đón một chương này.

“Oành.”

Âm thanh vang dội.

Dương Triển Phi kêu thảm một tiếng, bay ngược ra sau, roi mạnh xuống đất khiến cho mặt đất cũng chấn động.

Một chương.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Đám người Phí Vinh tròn tròn mắt, vừa mới bật thốt lên nhắc nhở Hoàng Tiểu Long cẩn thận thì Phí Minh tất cương trực ở nơi nào, miệng vẫn còn đang mở to.

Nô tài và hộ vệ của Dương Triển Phi nhất thời đã quên tiến lên đỡ hắn dậy.

Hoàng Tiểu Long đi tới trước Dương Triển Phi, gương mặt Dương Triển Phi lập tức hoảng sợ, cái miệng cọt sứt mặt đất, hoảng sợ thối lui:

“Ngươi, ngươi muốn thế nào?”

“Ta muốn thế nào ư?”

Hoàng Tiểu Long đi tới trước người đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Dương An đến

Hoàng Tiểu Long đột nhiên nâng chân đá bay Dương Triển Phi ra ngoài, đập vào ngưỡng cửa kiến trúc hai bên đường phố, đập vào ngưỡng cửa ngã bay tán loạn, mảnh vỡ bắn ra.

Mọi người bốn phía hoảng sợ thối lui.

“Nhị thiếu gia.”

Lúc này hộ vệ của Dương gia mới phản ứng được, đưa nhau tiến lên đỡ Dương Triển Phi dậy.

Thậm chí còn có vài tên hộ vệ của Dương gia vọt tới Hoàng Tiểu Long, rút đao chém Hoàng Tiểu Long, nhưng mấy tên hộ vệ Dương gia này chưa kịp tới đến trước người Hoàng Tiểu Long đã bị một chưởng của Phí Hưu tát bay ra ngoài.

Ngay lúc mấy tên hộ vệ của Dương gia bị một chưởng của Phí Hưu đánh bay, đột nhiên có một đạo nhân ảnh phá không lao tới, quát:

“Ai dám tổn thương đệ đệ của ta.”

Tiếng như kinh lôi cuộn cuộn tới, chấn cho tất cả mọi người chấn động màng tai.

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, cặp mắt ngưng tụ. Lúc này đạo nhân ảnh nhoáng lên một cái, một người trẻ tuổi mặc cẩm bào màu vàng phiêu nhiên rơi xuống trước mặt mọi người.

Người trẻ tuổi cũng có chút tương tự như Dương Triển Phi, chẳng qua là thần thái có một loại ngạo khí khinh người.

“Là Dương An.”

“Đại thiếu gia.”

Mọi người bốn phía nhìn thấy rõ người đến đều kinh hãi, hộ vệ Dương phủ mặt mày vui mừng.

“Đại ca.”

Dương Triển Phi đẩy hộ vệ của Dương phủ ra, bước nhanh tới trước mặt Dương An, chỉ về phía Hoàng Tiểu Long:

“Đại ca, là hắn, là hắn xuất thủ tổn thương đệ đệ của ta.”

Dương An nhìn Hoàng Tiểu Long bằng cặp mắt lạnh lùng:

“Lần đầu tiên có người dám ra tay tổn thương đệ đệ của ta.”

Sắc mặt của Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt:

“Như vậy thì đã sao? “

“Bây giờ ngươi quý xuống một mực đập đầu, cầu xin đệ đệ của ta tha thứ. Nếu đệ đệ ta có thể tha thứ cho ngươi thì ta sẽ tha cho ngươi một mạng.”

Sắc mặt của Dương An thật lạnh lùng.

“Khẩu khí thật lớn đó.”

Phí Hưu ở một bên không nhịn được cười lạnh nói:

“Đừng tưởng rằng bây giờ ngươi được quốc vương cưng chiều là ta không dám giết ngươi.”

Dương An nhìn Phí Hưu bằng ánh mắt lạnh lùng:

“Thì ra là Phí Hưu hầu tước, giết ta sao? Chỉ bằng một mình ngươi Thập giai hậu kỳ đỉnh phong?”

Nói xong, hắn giải phóng khí thế toàn thân, dòng khí cản quét ra bốn phía.

Mặc dù Dương An là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong, thế nhưng đã bước chân vào Thập giai, dựa của Siêu cấp Vũ hồn và Bản mệnh Hồn kỹ của hắn, hắn

nhận thấy cho dù Phí Hâu là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong cường giả cũng không làm gì được hắn.

Lúc này lại có mấy đạo âm thanh xé gió truyền đến, sau đó vài thân ảnh cao thủ Dương phủ đã tìm đến.

Mấy tên cao thủ Dương phủ sau khi đi tới thì lạnh lùng nhìn Phí Hâu.

“Phí Hâu, cẩn thận họa là từ miệng mà ra, nói không chừng một ngày nào đó Phí phủ ngươi sẽ bị người diệt.”

Một tên lão giả khoảng bảy mươi nhìn Phí Hâu cười lạnh.

Tên lão giả bảy mươi này chính là Chu Ý - đại quân gia Dương phủ, năm đó cũng là cường giả Thập giai hậu kỳ tối đỉnh như Phí Hâu.

“Thật sao?”

Phí Hâu đột nhiên chụp tới một chuông.

Chu Ý thấy thế, không lùi mà tiến tới.

“Băng Linh trảo.”

Một trảo nghênh hướng Phí Hâu, bốn phía như rơi vạn trượng hăm băng.

“Mấy năm không gặp, ta sẽ cho ngươi nhìn xem mấy năm này thực lực của ta đề thăng như thế nào.”

Hung mang trong mắt Chu Ý nhoáng lên một cái, trước kia hai người đã từng giao thủ mấy lần nhưng một mực không phân thắng bại. Tuy nhiên hiện tại hắn tự tin dựa vào thực lực của hắn bây giờ có thể áp chế được Phí Hâu rồi.

Nhưng đúng lúc này, sắc mặt hắn sợ hãi đại biến, chuông lực của Phí Hâu không ngờ lại như vòi rồng cuộn cuộn, đánh tan Băng Linh trảo của hắn trong nháy mắt, tiếp đó phủ trùm tới hắn.

Chu Ý còn chưa kịp hiểu rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra lập tức bị đánh trúng, thân thể bay ngược ra sau như cánh diều đứt dây.

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Dương An, Dương Triển Phi cũng sợ hãi nhìn Chu Ý bị đập bay đi.

Chu Ý là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí cũng không tiếp nổi một chiêu của Phí Hâu.

Bốn phía an tĩnh lại, đám người Chu Ý, Dương An đi tới đây vốn cảm thấy ý khí hăng hái, toàn bộ hộ vệ Dương phủ đặc chí vừa lòng không nói tiếng nào.

Phí Vinh, Phí Minh cùng với mấy vị gia chủ và hộ vệ Phí phủ ai nấy đều khiếp sợ nhìn Phí Hâu.

“Tiên... Tiên Thiên cường giả.”

Hồi lâu sau, một vị cao thủ Dương phủ rung giọng nói.

Tiên Thiên cường giả.

Tất cả mọi người đều chấn động thân thể.

Phí Vinh biểu lộ ra ngoài nổi lòng mừng rỡ như điên của mình.

“Phụ thân, không ngờ gia gia đã đột phá Tiên thiên, đột phá Tiên thiên rồi.”

Tiên thiên, Phí Hâu đột phá Tiên thiên.

Trước đây tuy Phí phủ cũng là một đại gia tộc của Vực ngoại Vương thành, nhưng vốn chỉ coi như là một đại gia tộc, một mực không có cách nào chen chân vào nhóm đại gia tộc siêu cấp ở Vương thành.

Bởi vì Phí phủ không có Tiên Thiên cường giả.

Thế nhưng hiện tại hết thảy đều đã khác xưa rồi.

Sau này Phí phủ sẽ chen chân vào hàng ngũ đại gia tộc siêu cấp.

Phí Vinh như thế, Phí Minh và tất cả hộ vệ Phí phủ cũng giống như vậy, đều lâm vào trong một trận kích động, mừng rỡ như điên và điên cuồng kích phấn.

Chu Ý bò dậy khỏi mặt đất, cũng khiếp sợ cùng mọi người bốn phía nhìn Phí Hạo, trong khiếp sợ còn có lòng hâm mộ, ghen tỵ, thậm chí không cam tâm.

Không ngờ Phí Hạo lại bước vào Tiên thiên trước hắn một bước.

Tiên thiên, một bước lên trời. Một khi bước vào Tiên thiên thì thân phận địa vị lập tức hoàn toàn khác biệt rồi.

Phí Hạo nhìn Chu Ý đã bò dậy khỏi mặt đất lập tức lạnh lùng nói:

“Diệt Phí phủ ta dựa vào nguoi sao? “

Sắc mặt của Chu Ý thật vô cùng khó coi.

“Phí Hạo, tuy rằng nguoi đột phá Tiên thiên, nhưng tốt nhất đừng quá kiêu ngạo.”

Lúc này, Dương An mở miệng nói:

“Đừng tưởng rằng nguoi đột phá Tiên thiên là vô địch thiên hạ. Trước mặt gia gia ta nguoi chẳng là cái gì.”

Gia gia Dương An “Dương Động” cũng là Tiên thiên, hơn nữa còn là Tiên thiên nhị giai, đã đột phá Tiên Thiên từ ba mươi năm trước.

Dương An nói đến đây thì nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu tử, ngày hôm nay Phí Hạo bảo vệ nguoi, vậy ta bỏ qua nguoi, để ta xem lúc nào Phí Hạo cũng có thể bảo vệ được cho nguoi hay không?”

“Chúng ta đi.”

Dương An nói xong, lập tức muốn dẫn đám người Dương Triển Phi rời đi.

Nhưng hắn mới vừa định quay đi, đột nhiên một đạo nhân ảnh nhoáng lên, một đạo quyền kinh phá không lao tới.

Dương An cả kinh, một quyền nghênh đón tiếp lấy, hai quyền chạm đánh vào nhau, hai người đều lui ra sau mấy bước.

“Nguoi.”

Khi Dương An trông thấy rõ người xuất thủ thì gương mặt kinh ngạc, không thể tin được. Người xuất thủ chính là Hoàng Tiểu Long. Không chỉ là Dương An, ngay cả Chu Ý cũng với mọi người bốn phía đều khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Phụ tử Phí Vinh, Phí Minh cũng kinh hãi như vậy.

Một cú đánh vừa rồi, dường như Hoàng Tiểu Long không phân cao thấp cùng Dương An?

Không phân cao thấp.

Dương An có thể nói là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài Vực ngoại vương quốc, bây giờ là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong, nửa bước tiến vào Thập giai, còn Hoàng Tiểu Long xem chừng chỉ mới 15, 16 tuổi.

“Đệ nhất yêu nghiệt thiên tài Vực ngoại vương quốc sao?”

Về mặt của Hoàng Tiểu Long tỏ ra khinh bạc, nói:

“Ta xem chẳng qua chỉ có như thế.”

Sắc mặt Dương An trở nên đỏ tím lên, cặp mắt tức giận phát ra.

“Đại thiếu gia.”

Chu Ý mới vừa lên tiếng, Dương An liền đẩy ra một tay, quát:

“Các nguoi đều cút ngay cho ta, ngày hôm nay ai dám ngăn trở ta, ta giết nguoi đó.”

Nói xong, đầu khí quang mang toàn thân tăng mạnh, phía sau lưng hiện lên một cự Sư.

Nhất Lưu Vũ hồn cấp mười hai, Khiếu Thiên Thần Sư.

Khiếu Thiên Thần Sư là Vũ hồn đứng đầu trong Thụ Vũ Hồn Sư tộc, cao hơn hai đại cấp so với Nguyên soái Hạo Thiên Hắc Minh Sư.

Khiếu Thiên Thần Sư xuất hiện, ngửa mặt lên trời rít gào. Phong vân biến sắc, trời cao xuất hiện cuồng phong gào thét, sấm chớp đùng đùng.

“Phụ thân, chúng ta thì sao?”

Phí Vinh đi tới sau lưng Phí Hầu, cung kính hỏi, ý hấn là có cần phải ra tay hay không.

Phí Hầu lắc lắc đầu:

“Không có mệnh lệnh của thiếu chủ, các người không cần ra tay.”

Nói xong liền bảo tất cả mọi người Phí phủ lui về phía sau, còn hấn cũng lui qua một bên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Sư vương biến thân

Dương An triệu Khiếu Thiên Thần Sư Vũ hồn ra, cảm nhận được sự kinh ngạc và ánh mắt kính sợ của mọi người bốn phía, hấn không khỏi đứng chấp tay, thần tình cao ngạo lãnh đạm nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Đừng nói ta không để cho người cơ hội, triệu Vũ hồn của người ra.”

Về mặt Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh nhạt, lắc lắc đầu:

“Cho dù ta không triệu Vũ hồn cũng có thể đánh bại được người.”

“Cái gì?”

Mọi người bốn phía nhất thời chấn động một trận, tiếng gầm ngất trời.

Mọi người cảm thấy Hoàng Tiểu Long thật quá ngông cuồng, cho dù là cường giả Thập giai sơ kỳ, không triệu Vũ hồn ra thì không thể là đối thủ của Dương An triệu Khiếu Thiên Thần Sư ra.

Hơn nữa không ít người cảm thấy vừa rồi Dương An không hề phòng bị, Hoàng Tiểu Long lại ra tay bất ngờ, do đó mới ngang tay, đương nhiên Hoàng Tiểu Long không thể nào là đối thủ của Dương An.

Dương An nghe vậy đột nhiên giận dữ, Khiếu Thiên Thần Sư phía sau lưng vừa hô, toàn thân quang mạng nhoáng lên một cái, lập tức Hồn hóa. Sau khi Hồn hóa thì hình thể cả người Dương An căng ra lớn hơn một vòng, tóc vàng óng ánh, nhìn lại thật giống như một con sư tử đang nổi giận.

Vừa Hồn hóa, Dương An đột nhiên vọt tới Hoàng Tiểu Long, nhưng lúc xông tới chợt thân hình Dương An lao đảo nghiêng ngã giống như say rượu, thế nhưng mỗi bước bước ra quang mạng toàn thân liền căng ra một vòng to, đồng thời khí lưu bốn phía rít gào.

“Sư Vương bộ.”

Đây cũng là Bản mệnh Hồn kỹ của Dương An.

Sư Vương bộ, mỗi một bước bước tới dẫn động Không Gian Chi Lực, sinh ra một loại trọng lực xung kích, mỗi một bước trọng lực xung kích chồng chất lên nhau xung kích tới phía trước, cuối cùng như cự sơn đụng tới.

Khi Dương An bước tới cho đến bước thứ năm, đụng phải lực cường đại khiến cho tất cả mọi người lần nữa sợ hãi lui về sau, còn kiến trúc đường phố bốn phía cũng đều chấn động không ít, vỡ ra, đá vụn đua nhau rơi xuống.

Xa xa, Phí Vinh cũng biến sắc.

Tuy hấn vừa mới đột phá Thập giai, nhưng tự thấy cũng rất khó tiếp được nếu đối mặt với một cú đánh Bản mệnh Hồn kỹ của Dương An.

Lúc này, Dương An đi tới trước người Hoàng Tiểu Long cách khoảng ba thước, một bước tiếp tục bước tới, đột nhiên lao đụng tới trước ngực của Hoàng Tiểu Long.

Còn Hoàng Tiểu Long dường như vì tốc độ thân hình Dương An quá nhanh cho nên phản ứng không kịp, vẫn đang đứng đực ra ở nơi đó.

Ngay lúc tất cả mọi người đều nghĩ rằng Hoàng Tiểu Long sẽ bị Dương An xông lên đánh bay, đột nhiên Hoàng Tiểu Long đứng ở nơi đó đâm ra một quyền.

“Băng quyền.”

Đầu khí lớp này tiếp sau lớp khác, ủa tới trước như một con sóng lớn.

“Oành.”

Một tiếng vang dội.

Dương An lui về sau một bước, còn Hoàng Tiểu Long lui về phía sau sáu bước.

Thời gian tạm ngưng đọng.

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, không ngờ hắn đã đón đỡ được.

Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại đón lấy một kích toàn lực của Dương An trong tình huống không triệu ra Vũ hồn.

Tuy rằng Hoàng Tiểu Long so sánh với Dương An lui nhiều hơn năm bước, thế nhưng Hoàng Tiểu Long cũng không hề triệu ra Vũ hồn, hơn nữa không có thi triển Bản mệnh Hồn kỹ.

Sắc mặt của Dương An thật khó coi, trông rất âm trầm, tiếp đó hắn nâng tay phải lên, đưa ra một động tác khiến cho người ta cảm thấy kỳ quái, tay phải hắn từ từ về phía bên phải, về một vòng, lúc này toàn bộ áo bào nơi cánh tay phải nổ tan, lộ ra cánh tay phải đầy cơ bắp khỏe mạnh. Trên cánh tay phải có từng gân xanh căng lên, lộ ra hào quang màu vàng như những con giun vàng vậy, bên trong như ẩn chứa lực lượng khủng bố.

“Thần Vương Độc Tý quyền.”

Đột nhiên cánh tay phải của Dương An đâm một cú tới Hoàng Tiểu Long.

Lúc cánh tay phải của Dương An công kích, cánh tay trái và toàn thân đều không động đậy tí nào. Một quyền ẩn cực lớn phá không lao tới với tốc độ nhanh đến nỗi Phỉ Vinh Thập giai sơ kỳ cường giả cũng không nhìn thấy rõ.

Hoàng Tiểu Long nhìn quyền ẩn cực lớn phá vỡ hư không lao tới, Tu La Chi Dao đã xuất hiện ở trong hai tay chẳng biết từ lúc nào, đột nhiên vung lên.

Vô số đao mang xuất hiện, hai luồng cự phong xoay chuyển, tiếng địa ngục nghẹn ngào không ngừng truyền ra, đánh vào Thần Vương Độc Tý quyền của Dương An, không ngừng xung kích, không ngừng xé nát.

Sau khi đánh ra một chiêu Địa Ngục Chi Phong, thân hình Hoàng Tiểu Long tung bay lên giữa không trung, Tu La Chi Dao vung xuống Dương An.

Vô số đao mang hợp thành mưa to gió lớn, nổ oành ùng vang dội. Dương An vô cùng hoảng sợ lập tức thối lui. Thế nhưng điều khiến cho hắn sợ hãi chính là, đao mang tạo thành bạo vũ không ngờ cũng chuyển động, Dương An chột lui, lúc thân hình lui về sau thì trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, hắn chém trường kiếm ra.

Một đạo kiếm mang cự đại chém tới nhận vũ, thế nhưng Dương An và mọi người bốn phía trông thấy đại kiếm mang to lớn chém tới nhận vũ, trong nháy mắt liền bị nhận vũ cản lại.

Dương An không ngừng lùi lại, mỗi một lần lui về sau liền huy kiếm đánh tới nhận vũ, một mực công kích đến mười mấy kiếm, cuối cùng mới cản lại được nhận vũ.

Ngay lúc Dương An thâm thở phào, đột nhiên hắn thấy toàn thân Hoàng Tiểu Long không ngừng xoay tròn ở giữa không trung, từng đạo lôi quang xuất hiện, lôi quang tạo thành từng con Giao lôi khuếch tán ra bốn phía, lực lượng hủy diệt tràn ngập.

Dương An nhìn Giao lôi tràn ngập lao tới mình thì kinh hãi, huy kiếm ra. Thế nhưng Giao lôi trong nháy mắt liền thôn phệ kiếm mang của hắn, thậm chí men dọc theo kiếm mang tập kích tới hắn.

Dương An không tránh kịp, bị Giao lôi đánh trúng, toàn thân đột nhiên chấn động lui về sau mấy bước, bị Giao lôi đánh trúng ngực cháy đen một vùng.

Lúc này, lại một đạo Giao lôi đánh tới.

Dương An hoảng sợ tránh lui, nhưng mới vừa tránh thoát một đạo, lại có hai đạo đánh tới.

Bị hai đạo đánh trúng, Dương An không kìm nổi đau khổ, kêu hự lên một tiếng.

Sau đó là mấy đạo Giao lôi đánh tới, lại tiếp tục bị đánh trúng, Dương An bị đánh bay ra ngoài, va vào kiến trúc hai bên đường phố khiến kiến trúc hai bên đường phố sụp đổ một vùng.

“Đại thiếu gia.”

“Đại ca.”

Chu Ý và cao thủ Dương phủ kinh hải muốn tiến lên, đột nhiên một đạo chưởng lực bài sơn đảo hải lao tới, cản lại đám người Chu Ý xuống dưới, Chu Ý nhìn lại, người xuất thủ chính là Phí Hâu.

“Phí Hâu, ngươi.”

Chu Ý vừa kinh vừa nộ.

“Đây là quyết đấu giữa hai người bọn họ, không ai được nhúng tay vào.”

Phí Hâu lạnh lùng nói.

Chu Ý vừa tức vừa nổi giận, thế nhưng hắn cũng biết nếu ngăn trở Phí Hâu, dựa mấy người bọn họ thì không cách nào đột phá phòng ngự của Phí Hâu.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long từ không trung phiêu nhiên hạ xuống. Dương An từ từ đứng lên khỏi mặt đất. Hoàng Tiểu Long nhìn Dương An đứng lên, không thể không thừa nhận Dương An có Nhất Lưu Vũ hồn cấp mười hai có lực phòng ngự đích xác rất mạnh, cho dù là có Thập giai cường giả có Vũ hồn thập cấp bị Phong Đô Chi Lô của hắn đánh trúng, cũng không có khả năng đứng lên được.

Dương An đứng lên, ngửa mặt lên trời gầm thét, nhìn Hoàng Tiểu Long bằng cặp mắt đỏ tươi, trong mắt hận ý và sát ý đậm đặc hơn, khiến mọi người đều kinh hãi.

Dương An, Vực ngoại vương quốc đệ nhất yêu nghiệt thiên tài, lại bị một thiếu niên thua hắn năm, sáu tuổi đánh bại hoàn toàn. Hơn nữa còn trong tình huống phương không triệu hoán Vũ hồn, đây đối với hắn mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã.

Ánh mắt mọi người bốn phía nhìn trừng lên trên người hắn, giống như từng cây thương thường đâm vào vậy.

“Chết, chết, chết.”

Trong lòng Dương An chỉ có sát ý, chỉ còn lại sát ý.

Toàn thân hắn sinh ra Kim Mao giống như sư tử vậy.

“Sư Vương Biến Thân.”

Đây là Nhất Lưu Vũ hồn cấp mười hai của hắn, Khiếu Thiên Thần Sư khi đột phá Thất giai lột xác thức tỉnh Bản mệnh Hồn kỹ thứ hai.

Sau khi sử dụng Sư Vương Biến Thân, thân thể hắn lần nữa phóng lớn lên, làn da toàn thân vàng óng ánh như dát lên một lớp nước son vàng, cặp mắt vàng đỏ, một cỗ khí tức phát tán từ bên trong thân thể càng kinh khủng hơn so với lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Đương nhiên không thể tính như vậy được

Sau khi biến thân Sư vương, nơi cổ họng Dương An phát ra tiếng hô giống như tiếng của sư tử. Hắn bước ra một bước, mặt đất chấn động, mặt đất lát đường phổ cứng rắn như thế không ngờ lại bị phá tan.

Lực của một cú đá này nặng đến không ngờ.

Dương An bước từng bước tới Hoàng Tiểu Long.

Mỗi một bước mặt đất sàn nhà nhất định phải tan vỡ.

Khí thể cường đại tràn quét bốn phía, cát đá trên mặt đất theo khí thể cường đại của hắn bắt đầu không ngừng bay vòng vòng.

Dương An giống như Sư vương đi ra khỏi rừng rậm cổ hoang, từ trên vương tọa đi xuống từng bước từng bước, đi tới gần con mồi của mình.

Hoàng Tiểu Long nhìn Dương An đang đi tới chỗ mình bằng vẻ mặt bình tĩnh. Đang lúc mọi người đều chăm chú nhìn, toàn thân Hoàng Tiểu Long giải phóng Đấu khí, từng đạo khí lưu màu đen không ngừng xoay tròn lên, sát khí giết chóc kinh khủng lan ra, đồng thời cặp mắt của Hoàng Tiểu Long trở nên đỏ như máu, sau lưng mọc ra hai cánh dài màu đen.

Tất cả mọi người cả kinh.

“Đây là công pháp gì? Thật là sát khí giết chóc khủng khiếp.

“Khí tức của hắn không ngờ lại tăng lên nhiều như vậy? Thật mạnh!

Mọi người bốn phía sợ hãi nghị luận, mọi người phát hiện khí tức của Hoàng Tiểu Long không ngừng tăng lên, thậm chí mơ hồ vượt trên Dương An sau khi biến thân Sư vương.

Phí Hưu nhìn thấy Hoàng Tiểu Long sau khi biến thân thì cặp mắt vô cùng kích động. Tu La Chi Thân, đây cũng là Tu La Chi Thân tối cao vô thượng của Tu La môn trong truyền thuyết.

Đi theo Hoàng Tiểu Long đã bảy năm nay, cuối cùng hắn cũng nhìn thấy Hoàng Tiểu Long thi triển ra Tu La Chi Thân rồi.

Phí Vinh nhìn phụ thân kích động đến thân thể tóc tai cũng run rẩy thì nghi ngờ trong lòng.

Hoàng Tiểu Long hóa ra Tu La Chi Thân, sau lưng đột nhiên triển khai Ác Ma Chi Dực. Một hình phía sau lưng, mọi người chỉ có thấy một bóng dáng màu đen chột lóe lên trong nháy mắt, Hoàng Tiểu Long đã đi tới trước mặt Dương An.

Dương An còn chưa kịp phản ứng, Hoàng Tiểu Long liền đánh ra một băng quyền trong chớp mắt, đánh lên bộ ngực của hắn. Gương mặt của Dương An rất đau khổ, quyền kinh cường đại nháy mắt xuyên phá phòng ngự bên ngoài thân của hắn, đánh đến lục phủ ngũ tạng bên trong cơ thể hắn.

Dương An bị đánh lui mười mấy bước.

Thân hình Hoàng Tiểu Long lao nhanh, trong nháy mắt lại một cú miên chương chương lực đánh vào trong ngực của Dương An.

Dương An lại thối lui nữa.

Hoàng Tiểu Long cũng không thi triển đấu kỹ khác, chỉ dùng băng quyền và miên chương, liên tiếp hơn mười cái băng quyền và miên chương đánh vào ngực của Dương An, khiến Dương An bị đánh lui xa hơn trăm thước.

Oành.

Dương An bị đập bay, hung hăng đụng mạnh vào trên tường đá bên đường phố, một vùng tường đá bị đổ nát, tường đá đổ nát đã che khuất thân thể không lồ của hắn.

Bốn phía lần nữa an tĩnh.

“Đại ca.

Dương Triển Phi kịp phản ứng trước tiên. Hắn xông lên trước, Chu Ý cùng với hộ vệ Dương phủ cũng đua nhau tiến lên đào bới đồng đá ra để đưa Dương An ra khỏi đồng đá vỡ.

Dương An vốn anh tuấn, cao ngạo lãng nhãng nhưng giờ đây mặt và toàn thân dính đầy đá vụn và bụi bặm. Sư vương biến thân đã biến mất, cả người rút nhỏ đi hai vòng, thần tình héo rũ.

“Oa.

Dương An chỉ cảm thấy cổ họng nóng lên, học ra một ngụm huyết tanh, nhuộm đỏ cả mặt đất.

“Đại thiếu gia.

Chu Ý và mọi người thất kinh.

Bốn phía vốn an tĩnh lập tức kinh hô sôi trào.

Dương An thi triển bản mệnh hồn kỹ thứ hai, sau khi Sư vương biến thân lại vẫn thua mà không có một chút cơ hội phản kháng nào. Không ngờ thua dứt khoát, thua hoàn toàn như thế.

“Đại ca, đại ca thấy thế nào?

Dương Triển Phi hỏi.

Dương An chỉ yếu ớt khe khẽ lắc đầu. Hiện tại hắn cũng không còn khí lực để mở miệng nói chuyện. Hắn cảm giác toàn bộ lồng ngực dường như đều bị đánh bệt, đập dẹp rồi. Hắn nhìn Hoàng Tiểu Long với cặp mắt không che giấu được kinh ý trong lòng. Nếu hắn không Hồn hóa, đồng thời Sư vương biến thân, phòng ngự mạnh đến nỗi có thể so sánh với cường giả Thập giai sơ kỳ đỉnh phong, chỉ sợ vừa rồi đã bị Hoàng Tiểu Long đánh vỡ ngực rồi.

Dương An nuốt một viên liệu thương đan dược, sau khi điều tức mới cất giọng khàn khàn nói:

“Chúng ta trở về đi.

Được các hộ vệ Dương phủ nâng đỡ, đám người Dương An rời đi.

“Thiếu chủ.

Lúc này, Phí Hào đi tới sau lưng Hoàng Tiểu Long.

“Thiếu chủ.

Phí Vinh, Phí Minh cùng với tất cả hộ vệ Phí phủ đi tới phía sau lưng Hoàng Tiểu Long, toàn bộ cung kính nói. Lúc này mọi người nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt đã hoàn toàn khác biệt với so với trước đó.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, thu hồi Tu La Chi Thân.

“Chúng ta đi thôi.

Đợi cho bóng lưng của đám người Dương An biến mất, Hoàng Tiểu Long mới nói với đám người Phí Hào.

“Vâng, thưa thiếu chủ.

Lúc Hoàng Tiểu Long rời đi, toàn bộ đám người bốn phía nhường đường từ rất xa, lui sang một bên, ánh mắt kính sợ.

Đám người Hoàng Tiểu Long ly khai không được bao lâu, tin tức Dương An bị Hoàng Tiểu Long đánh bại đã như sóng lớn cán quét thiên địa, nổ tung toàn bộ Vực ngoại Vương thành.

“Dương An bị một thiếu niên 15, 16 tuổi đánh bại.

“15, 16 tuổi? Ta nghe nói đối phương chỉ có 13, 14 tuổi.

“13, 14 tuổi ư? Ta xem chỉ có 5, 6 tuổi.

Mọi người nghị luận, càng ngày càng ngoại hạng, càng ngày càng ly kỳ, càng ngày càng nóng sốt, càng ngày lan truyền càng xa.

Đồng thời tin tức Phí Hào đột phá Tiên thiên cũng lan truyền theo đó. Địa vị của Phí phủ trong nháy mắt đề thăng, thậm chí bởi vì Hoàng Tiểu Long mà Phí phủ trong mắt mọi người cũng biến đổi trở nên thần bí.

Về tới Phí phủ, Phí Hào gọi phụ tử Phí Vinh, Phí Minh đến gian phòng của mình.

“Phí Minh, thương thế như thế nào rồi?

Phí Hào nhìn tôn tử, cười hỏi.

Phí Minh nhanh chóng hồi đáp:

“Gia gia, thương thế của con đã khôi phục rất nhiều rồi.

Phí Hào an ủi gật gật đầu.

“Cha, tin tức cha đột phá Tiên thiên đã truyền ra khắp Vương thành, vừa mới nhận được quà tặng của không ít siêu cấp đại gia tộc ở Vương thành đưa tới.

Phí Vinh cười nói.

Chuyện con trai Phí Minh kết hôn, những đại gia tộc siêu cấp Vương thành kia vốn là không nhìn tới. Nhưng bây giờ truyền ra tin tức Phí Hào đột phá Tiên thiên trở về, đã có sáu bảy đại gia tộc siêu cấp Vương thành đưa quà tặng tới.

Điều này làm cho Phí Vinh cảm giác mừng rỡ không thôi.

“Cha có thể đột phá Tiên thiên nhanh như vậy, toàn là dựa vào thiếu chủ.

Lúc này Phí Hào mới nói.

“Thiếu chủ?

Hai người Phí Vinh, Phí Minh sợ ngây người.

Phí Hào gật đầu nói:

“Đúng vậy, chính vì thiếu chủ truyền cho ta một bộ công pháp tu luyện, cho nên cha mới có thể đột phá Tiên thiên nhanh như vậy. Các con nhớ kỹ, hết

thầy những gì Phí phủ có đều là do thiếu chủ ban cho.

Hai người Phí Vinh, Phí Minh gật đầu ứng thị.

“Cha, thân phận của thiếu chủ kia là như thế nào?”

Phí Vinh không nhận được nghi ngờ trong lòng, hỏi.

Giọng của Phí Hưu đột nhiên trở nên nghiêm khắc:

“Thân phận của thiếu chủ không phải là để cho các con có thể phỏng đoán. Sau này thiếu chủ cho phép tự nhiên cha sẽ nói cho các con, hiểu chưa?”

Hai người Phí Vinh chấn động trong lòng, nhanh chóng cung kính ứng thị.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đang tu luyện Phong Đô Chi Lôi ở bên trong độc viện của Phí phủ. Trải qua giao thủ cùng Dương An lần này, hắn có cảm ngộ rất thâm sâu đối với chiêu Phong Đô Chi Lôi này.

Sau khi tu luyện Phong Đô Chi Lôi một hồi, Hoàng Tiểu Long liền vào Linh Lung Bảo tháp uống một viên Diễm Long châu, bắt đầu tu luyện Tu La quyết. Mấy tháng trôi qua, Hoàng Tiểu Long đã đột phá đến cửu giai trung kỳ.

Trong lúc Hoàng Tiểu Long đang tu luyện tại Linh Lung Bảo tháp, bên trong Dương phủ, Dương Chính nhìn con trai Dương An được hộ vệ Dương phủ đưa về bằng sắc mặt âm trầm đến đáng sợ.

“Cha, chuyện này chúng ta không thể coi như xong được a.

Dương Triền Phi mở miệng nói.

Âm thanh Dương Chính âm trầm:

“Chuyện này dĩ nhiên là không thể cho qua như vậy được, nhưng dù sao gia gia con còn đang bế quan, chờ mấy ngày sau gia gia con đi ra, chúng ta sẽ tới Phí phủ. Đến lúc đó cha muốn hôn lễ của Phí phủ sẽ biến trở thành tang lễ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Người của dương phủ đến rồi

Rất nhanh, hai ngày đã trôi qua.

Hoàng Tiểu Long tu luyện tại Linh Lung Bảo tháp mới đi ra ngoài.

Đột phá đến Cửu giai trung kỳ, Đấu khí không ngừng thôi luyện bắp thịt, gân, mô, hơn nữa còn có Linh Lung Kim thân. Hiện tại lớp da của Hoàng Tiểu Long quả thực còn cứng cõi hơn so với da trâu, bắp thịt còn cứng rắn hơn thép, còn gân có thể kéo dài thật dài, trong nháy mắt lực bộc phát đạt đến trình độ kinh người.

Hoàng Tiểu Long ra khỏi Linh Lung Bảo tháp thì đi thẳng tới đại sảnh Phí phủ. Dọc trên đường đi hắn gặp những hộ vệ, nô bộc của Phí phủ, tất cả đều cung kính khom người cung kính hành lễ với Hoàng Tiểu Long, xưng hô với hắn là thiếu chủ.

Một số thị nữ xinh đẹp trong lúc hành lễ cùng Hoàng Tiểu Long, thậm chí còn có chút ngượng ngùng.

Ngày hôm nay là ngày tôn tử của Phí Hưu “Phí Minh kết hôn, toàn bộ Phí phủ náo nhiệt một cách khác thường. Vũ hồn thế giới cũng có pháo, bên ngoài công chính phủ pháo vang lên không ngừng, hân hoan vui mừng tràn ngập cả một vùng.

Lúc Hoàng Tiểu Long đến đại sảnh thì phụ tử Phí Vinh, Phí Minh đang ngồi ở đại sảnh nói cười cùng các gia chủ. Trông thấy Hoàng Tiểu Long bước vào, lập tức phụ tử Phí Vinh, Phí Minh và các gia chủ vội vàng đứng lên, thành hoàng thành khùng, thái độ kia quả thực tựa như mông độn phải lửa.

“Xin chào thiếu chủ.”

Hai người Phí Vinh, Phí Minh vội nói.

Những gia chủ kia cũng cười vô cùng rạng rỡ:

“Xin chào Hoàng công tử a.”

Hoàng Tiểu Long gật gật đầu, hỏi:

“Phí Hầu đâu?”

Phí Vinh tiến lên, nhanh chóng hồi đáp:

“Phụ thân đang ở trong nội viện, thiếu chủ muốn tìm phụ thân ta sẽ đi gọi phụ thân ngay.”

“Không cần, ta tự đi tìm hắn.”

Hoàng Tiểu Long phát tay áo, sau đó rời khỏi đại sảnh.

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời đi, mọi người thở phào một hơi, đặc biệt là phụ tử Phí Vinh và Phí Minh, trên trán của hai người rõ ràng đã có lấm tấm mồ hôi rồi.

Phí phủ đang trong bầu không khí hân hoan, náo nhiệt. Bên trong mật thất Dương phủ đột nhiên vang lên tiếng nổ oành ùng, một đạo nhân ảnh phá cửa bước ra, nhovn miệng cười, khí tức cường đại bao phủ toàn bộ Dương phủ. Tất cả mọi người Dương phủ đều cả kinh.

Phụ tử Dương Chính, Dương Triển Phi đang canh giữ ở bên ngoài mật thất thì về mặt rất vui mừng.

“Phụ thân, gia gia.”

Hai người tiến lên phía trước nói.

Người vừa đi ra khỏi mật thất chính là Dương Động - gia gia của Dương An - cường giả Tiên thiên nhị giai.

Dương Động cúi người xuống, ánh mắt quét qua, mở miệng nói:

“An nhi đâu? Vì sao không thấy An nhi.”

Thường khi hắn xuất quan, khẳng định là đưa cháu Dương An mà hắn quý nhất sẽ nghênh tiếp mới đúng.

Phụ tử Dương Chính, Dương Triển Phi chần chờ một chút.

“Chuyện gì xảy ra vậy?”

Dương Động nhíu mày.

“Phụ thân, Dương An bị người đánh trọng thương, hiện tại còn nằm bên trong Lục tuyến của gia tộc, vì thế không thể tới đón tiếp phụ thân xuất quan.”

Dương Chính tiến lên nói.

Dương gia Lục tuyến chính là thánh trì trị thương, khi đệ tử nòng cốt của Dương gia bị thương nặng sẽ lập tức tiến vào trong đó để trị thương.

“Cái gì?”

Toàn thân Dương Động quang mang chớp động, khí tức khủng bố ngất trời, cặp mắt hàn mang lập lòe:

“Là ai, ai làm?”

“Là người của Phí phủ. “

Dương Triển Phi chen lời nói.

“Phí phủ? Là Phí Hầu, hắn đã trở lại sao?”

Dương Động hỏi.

Hắn nhận thấy ở Phí phủ cũng chỉ có Phí Hầu mới có thể gây tổn thương cho Dương An được thôi.

Dương Chính lắc đầu:

“Phí Hầu là đã trở lại, tuy nhiên không phải là Phí Hầu, mà là một tiểu tử họ Hoàng chừng 15, 16 tuổi. Hắn trở về cùng Phí Hầu a.”

“Tiểu tử họ Hoàng sao?”

Dương Động có chút bất ngờ và giật mình:

“Mới chỉ 15, 16 tuổi ư.”

15, 16 tuổi mà đánh bại Dương An?

Dương đứng gật đầu:

“Đúng vậy, hơn nữa kỳ quái là Phí Hâu xưng hô với tiểu tử này là thiếu chủ. Còn nữa thừa phụ thân, Phí Hâu đã đột phá Tiên Thiên rồi.”

“Vậy à, đột phá Tiên Thiên?”

Dương Động lần nữa bất ngờ, lập tức cười lạnh nói:

“Thì ra đột phá Tiên Thiên, trách không khỏi dám ra tay ngay cả với tôn tử của Dương Động ta. Tưởng rằng đột phá Tiên thiên không đặt Dương phủ ta vào trong mắt sao? Hình như ngày hôm nay là ngày hôn lễ của tôn tử Phí Hâu phải không?”

“Đúng vậy thừa phụ thân.”

Dương Chính nói.

“Đi, bây giờ các người đi theo ta tới Phí phủ, ta sẽ tặng cho bọn họ một phần đại lễ.”

Phụ tử Dương Chính, Dương Triển Phi cung kính ứng thị, mảy mảy vui mừng.

“Có phụ thân xuất thủ, lần này Phí phủ chết chắc rồi.”

Dương Chính thầm cười lạnh.

Vì thế, dưới sự suất lĩnh của Dương Chính, mọi người Dương phủ quy mô rầm rộ một đường đi đến Phí phủ. Trước khi ra khỏi Dương phủ, Dương Chính đi Lục tuyền thăm tôn tử Dương An một chút, hần trông thấy toàn bộ phần ngực của Dương An cơ hồ bị đánh bẹp đi, trong lòng lại tức giận tràn đầy sát ý.

Nơi bọn người Dương phủ đi qua, toàn bộ người đi đường trên phố đều sợ hãi, đều trốn tránh ra xa xa hai bên đường.

Đợi cho bọn người Dương phủ đi xa sau đó mọi người mới dám khe khẽ bàn luận.

“Là người của Dương phủ. Xem bộ dáng là đi Phí phủ đấy.”

“Có trò hay để xem rồi. Ngày hôm nay Phí phủ đang có hôn sự, nói không chừng lát nữa phải có máu chảy thành sông.”

“Đi, chúng ta cùng đi tới đó nhìn một chút.”

Dọc theo đường đi, người đi đường đi theo sau lưng bọn người Dương Động từ xa xa, đi tới Phí phủ. Mới đầu chỉ có mấy người, mỗi một đoạn đường lại có thêm nhiều người nữa. Cứ như thế, người đi theo càng lúc càng nhiều. Cuối cùng, ở phía sau bọn người Dương Động là một rừng đầu người đen thui lù, có đến hơn mấy trăm người.

Tại Phí phủ.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu ngồi ở chủ tọa đại sảnh, đang nói cười cùng các gia chủ, đột nhiên trước cổng chính Phí phủ truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, nhiều tiếng hô kinh ngạc vang lên.

Lúc này, một vị hộ vệ Phí phủ kinh hoàng chạy vào, nói với Phí Hâu:

“Lão gia tử, người của Dương phủ đến rồi, là Dương Động.”

“Dương Động.”

Trên đại sảnh, tất cả gia chủ đi tới chúc mừng đều cả kinh.

Dương Động là đại biểu cho cường giả Tiên thiên nhị giai.

Hơn nữa Dương Động có tiếng là rất bao che bệnh vực người nhà. Có một lần, một vị con trai hầu tước đánh một gã hộ vệ Dương phủ, Dương Động tự mình đến quý phủ hầu tước để hỏi tội, thậm chí còn cho tên hộ vệ Dương phủ kia đánh con trai hầu tước đến gần chết. Sau đó vị hầu tước ấy đến cáo trạng trước mặt quốc vương, thế nhưng cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Lần này, người bị trọng thương có thể nói là tôn tử mà Dương Động yêu quý nhất “Dương An. Lần này Dương Động tới đây, e rằng...

Rất cuộc đã tới.

Sắc mặt của Phí Hâu lạnh lùng, hai ngày nay hắn đã chuẩn bị tốt để chờ Dương Động tới đây.

“Thiếu chủ.”

Phí Hâu quay đầu lại hỏi Hoàng Tiểu Long.

“Chúng ta đi ra xem một chút.”

Hoàng Tiểu Long đứng lên nói. Phí Hâu, Phí Vinh, Phí Minh cùng với tất cả gia chủ đứng lên, đi theo Hoàng Tiểu Long ra khỏi đại sảnh đi tới công chính. Lúc đi tới công chính, ngược lại chỉ thấy mấy vị hộ vệ Dương phủ nằm trên mặt đất, bốn phía tường viện bị đánh sập một vùng, hộ vệ Phí phủ và hộ vệ Dương phủ vẫn còn đang đánh đầu trên đường phố trước công chính, Đẩu khí kích động.

Đám người Dương Động, Dương Chính đang đứng chấp tay.

Xa xa hai bên đường phố có không ít người vây xem.

Phí Hâu đi ra, Dương Động nhìn lại, ánh mắt hai người chạm nhau. Dương Động thu hồi ánh mắt lại nhìn sang Hoàng Tiểu Long, cặp mắt hắn như đao, hàn mang bạo xạ.

Đám người Hoàng Tiểu Long, Phí Hâu đi ra, hộ vệ Phí phủ và hộ vệ Dương phủ lập tức ngừng đánh nhau và lui sang một bên. Lúc này đám người Dương Động, Dương Chính chậm rãi tiến lên.

“Tiểu tử, ngươi chính là tiểu tử họ Hoàng?”

Dương Động lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Ta không cần biết ngươi có thân phận gì, nếu ngươi đã thương tổn tử ta, yêu cầu của ta cũng không quá đáng, chỉ cần ngươi chịu tự chặt đứt hai cánh tay là ta có thể bỏ qua cho ngươi.

Nói đến đây, hắn quét nhìn qua đám người Phí Hâu:

“Hôm nay không chỉ là ngày ngươi phải chết, mà ngay cả người của Phí phủ cũng sẽ chôn chung cùng với ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Thảm hại rời đi

Âm thanh của Dương Động vừa rơi xuống, đột nhiên thân hình Phí Hâu chợt động, trong nháy mắt đi tới trước người Dương Động và đột ngột đâm ra một quyền, quyền kinh rít gào hư không. Dương Động cả kinh trong lòng, hoảng sợ giơ tay lên ngăn tiếp một quyền này.

Tiếng động vang lên ầm ầm, hai người đều lui ra sau mấy bước.

“Tiên thiên nhị giai?”

Ánh mắt Phí Hâu giễu cợt nói:

“Dương Động, ngươi cũng giống như tôn tử Dương An của ngươi, cái đầu cũng dùng như cái mông.”

“Cái đầu dùng như cái mông là sao?”

Dương Động sững sờ.

Lúc này, người vây xem chung quanh bật cười ồn ào.

Sắc mặt của đám người Dương phủ cực kỳ khó coi.

Trong lúc mọi người bốn phía cười vang, Dương Động mới phản ứng được, trong khi Dương Động giận dữ, đột nhiên Hoàng Tiểu Long vung tay lên:

“Vây lại toàn bộ, không tha một tên nào.”

Hoàng Tiểu Long vừa dứt tiếng, lập tức bóng người bắt đầu khởi động, chỉ thấy năm, sáu trăm tên hộ vệ từ bên trong Phí phủ xông ra, bao vây đám

người Dương phủ trùng trùng.

Tuy rằng Dương Động lần này cũng mang rất nhiều hộ vệ đi tới, thế nhưng cũng chỉ có hai, ba trăm người, hẳn thấy, dựa thực lực Tiên thiên nhị giai của hắn, hẳn một người đều có thể càn quét toàn bộ Phí phủ, cho dù Phí Hầu đột phá Tiên thiên, cũng căn bản không phải đối thủ của hắn.

Thế nhưng vừa rồi một quyền, thực lực Phí Hầu dường như?

“Giết cho ta!”

Dương Động nhìn hộ vệ Phí phủ bao vây bốn phía, lạnh lùng quát lớn, tiếp đó toàn thân hắn quang mang chớp động, triệu ra Vũ hồn.

Dương Động Vũ hồn không ngờ là một cái bình đen cự đại.

Bình đen này cao khoảng mười mấy mét, bên ngoài thân là màu đen, ngoại trừ màu đen ra còn có một chút phù văn quái dị màu đỏ, còn có một chút cảm giác U Linh khủng bố cực kỳ quái dị.

Dương Động triệu ra Vũ hồn bình đen, trong nháy mắt Hồn hóa, bên ngoài toàn thân như thoa lên một lớp màu đen, thân thể bốn phía không ngừng trào ra từng đoàn từng đoàn hắc vụ, thân thể hắn ẩn nấp bên trong hắc vụ.

Thân hình Dương Động vừa động, trong nháy mắt đi tới trước người Phí Hầu, một cánh tay màu đen từ trong hắc vụ đột nhiên đưa ra, đập tới ngực của Phí Hầu. Nhưng Phí Hầu đã sớm có chuẩn bị, quang mang nhoáng lên một cái, Ngân Hà Vũ hồn biến thành một cái Ngân Hà xoay tròn hộ thể, cản lại công kích của đối phương.

Sau khi Phí Hầu đỡ được một cú đánh của đối phương, Ngân Hà Vũ hồn không ngừng quán vòng quanh Phí Hầu, mỗi một lần xoay tròn là căng ra một vòng to, đồng thời Đấu khí quang mang trên người Phí Hầu cũng căng ra một vòng to, khí tức càng mạnh.

Vũ hồn cường hóa.

Sau khi Phí Hầu đột phá Tiên thiên đã có thể cường hóa Vũ hồn bảy lần.

Dương Động cảm thụ được sau khi Phí Hầu cường hóa Vũ hồn khí tức biến hóa, thì biến sắc, toàn thân hắc vụ đột nhiên chột tăng, khuếch tán ra như hắc vân cuộn cuộn, một cỗ khí tức làm người sợ hãi từ trong hắc vụ lan ra.

“Hắc Vân chương.”

Một đại chương ẩn từ trong hắc vụ bay ra, chương ẩn lơ lửng như một đóa Hắc Vân to lớn.

Phí Hầu phi thân lên.

“Toái Tâm quyền.”

Quyền kinh đánh ra, không gian nổ vang như phá tan ra, đánh vào Hắc Vân của đối phương, chương ẩn, quyền ẩn đồng thời nổ tan.

Hai người Dương Động, Phí Hầu kịch chiến, còn các hộ vệ Phí phủ và Dương phủ cũng đang hỗn chiến với nhau.

Phí Vinh đối chiến Dương Chính.

Phí Minh đối chiến Dương Triển Phi.

Dương Triển Phi vốn nghĩ có thể đánh bại Phí Minh một cách nhanh chóng giống hai ngày trước, đánh như đánh chó. Thế nhưng ngày hôm nay hắn phát hiện chẳng những Phí Minh bình phục thương thế, hơn nữa thực lực còn đề thăng không ít, đồng thời thi triển ra một loại quyền pháp quái dị, khiến cho hắn khó lòng phòng bị, tránh né rất chật vật.

Điều này làm cho hắn vừa sợ vừa giận.

Hoàng Tiểu Long nhìn trong lúc mọi người kịch chiến, thân hình nhoáng lên một cái, đột nhiên đi tới trước mặt một vị hộ vệ Dương phủ. Tên hộ vệ Dương phủ chưa kịp phản ứng lập tức bị Hoàng Tiểu Long một chương đánh bay.

Thân hình Hoàng Tiểu Long liên tục chớp động, mỗi một lần chớp động là có một vị hộ vệ Dương phủ bị đánh bay.

Những hộ vệ Dương phủ kia, ngoại trừ mấy người Chu Ý thì cũng chỉ là thất giai, ngay cả bát giai, cửu giai cũng rất ít, làm thế nào ngăn cản được công kích của Hoàng Tiểu Long.

Dương Động trong lúc kịch chiến cùng Phí Hầu cũng chú ý tới tình huống của Hoàng Tiểu Long ở bên này. Nhìn từng hộ vệ Dương phủ bị Hoàng Tiểu Long đánh ngã mà trong lòng hắn đầy phẫn nộ, thế nhưng hắn bị Phí Hầu quán lấy, không thể nào rảnh tay công kích Hoàng Tiểu Long.

Kịch chiến với Phí Hầu, Dương Động càng đánh càng kinh ngạc, mặc dù Phí Hầu chỉ là Tiên thiên nhất giai nhưng nhục thể phòng ngự, lực lượng, ngay cả phẩm chất Đấu khí cũng không yếu hơn so sánh với hắn Tiên thiên nhị giai.

Hơn nữa sau khi cường hóa Vũ hồn, sức mạnh công kích của Phí Hầu không ngờ còn mơ hồ muốn vượt qua cả hắn.

Bốn phía liên tiếp hét thảm, hộ vệ Dương phủ không ngừng nằm thẳng cẳng.

Hôm nay hộ vệ Dương phủ tới đây với nhân số khá ít, hơn nữa Dương Động bị Phí Hầu quán lấy, hộ vệ Dương phủ gần như bị nghiêng hẳn sang một bên. Đánh nhau chưa được một giờ, hơn 200 tên hộ vệ Dương phủ đi tới đây chỉ còn lại có hơn một trăm người đang ngoan cố chống trả.

Phụ tử Dương Chính, Dương Triền Phi phát hiện tình huống hiện trường thì sắc mặt khó coi, cứ theo đà này thì hộ vệ Dương phủ tới đây nhất định toàn quân sẽ bị diệt.

Sau khi Hoàng Tiểu Long liên tiếp đánh bay 30, 40 tên hộ vệ Dương phủ thì đi tới trước mặt Dương Triền Phi đang kịch chiến cùng Phí Minh. Dương Triền Phi nhìn Hoàng Tiểu Long trước mắt mình với mặt đầy sợ hãi.

“Phụ thân.”

“Gia gia.”

“Cứu con.”

Hắn run giọng gào thét.

Hai người Dương Chính, Dương Động nghe được tiếng hô lập tức quay đầu lại, nhìn thấy Hoàng Tiểu Long một chương chụp vào ngực Dương Triền Phi.

“Tiểu cầu họ Hoàng kia, ngươi dám.”

Dương Động rống giận:

“Ngươi dám động đến một cọng tóc gáy của tôn nhi ta, ta sẽ chém ngươi thành muôn mảnh.”

Nhưng lời của hắn vừa dứt, Hoàng Tiểu Long hung hăng ấn một chương nữa vào ngực của Dương Triền Phi. Dương Triền Phi kêu rống lên một tiếng khoa trương, cổ làm ra vẻ kinh thiên động địa. Hắn chỉ cảm thấy một chương này của Hoàng Tiểu Long như muốn lật lên toàn bộ lực phủ ngũ tạng của hắn. Hắn ói mật đắng, máu huyết đầy ra đất, thậm chí còn kèm theo mấy thứ nhỏ vụn gì đấy, không biết có phải là bị đánh nát gan rồi hay không.

Lúc Dương Triền Phi rơi xuống đất, hắn đau đến xoay người nằm co lại một đống.

Một chương này, Hoàng Tiểu Long không nương tay như giống như hai ngày trước, mà là một chương toàn lực đánh cho Dương Triền Phi không chỉ có học máu, mà nước mắt cũng chảy ra, thậm chí thiếu chút nữa muốn tè ra quần.

“Phi nhi.”

Dương Chính đau lòng kinh hô, phẫn nộ đánh song quyền tới Phí Vinh. Phí Vinh vừa lui, lắc mình đi tới trước người con trai Dương Triền Phi.

Đúng lúc này mặt đất đột nhiên chấn động, mọi người sợ hãi nhìn lại, chỉ thấy mấy đội quân đội mặc áo giáp đang cười chiến mã chạy về đằng này.

Có hơn mấy ngàn người, cuối cùng hộ thành vệ đội Vực ngoại vương quốc chạy đến.

“Tất cả dừng tay cho ta.”

Hộ thành vệ đội chạy tới, một vị trung niên mặc chiến giáp tướng quân quát.

Hộ vệ Dương phủ và hộ vệ Phí phủ đành phải ngừng lại, lui sang một bên, hai người Dương Động và Phí Hầu kịch chiến giữa không trung sau một kích cũng nhẹ nhàng hạ xuống.

“Dương Động công tước, Phí Hầu hầu tước.”

Tướng quân tướng lĩnh đi tới trước mặt, kinh hô với hai người Dương Động và Phí Hầu.

Nếu hộ thành vệ đội đến, như vậy trận kịch chiến đành phải dừng ở đây rồi.

Mặc dù Dương Động càng không cam lòng và tức giận hơn nữa, thế nhưng chỉ có thể lạnh lùng nhìn Phí Hầu và Hoàng Tiểu Long rồi nói:

“Ngày hôm nay ta tạm thời bỏ qua cho các ngươi, lần sau ta sẽ khiến cho các ngươi chết không có chỗ chôn.”

Nói xong, vung áo bào lên:

“Chúng ta đi.”

Mọi người Dương phủ hoảng sợ đi theo sau, thảm hại rời đi.

Nhìn theo đám người Dương phủ thảm hại rời đi, mọi người Phí phủ hoan hô và cười to ồn ào cả một vùng.

Chết không có chỗ chôn? Hoàng Tiểu Long nhìn thân ảnh của Dương Động mà cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Di bảo xuất thế

Đám người Dương Động rời đi, hôn lễ Phí phủ không bị ảnh hưởng gì, ngược lại càng thêm náo nhiệt. Tới gần buổi trưa, một số gia chủ đại gia tộc siêu cấp gần đó đích thân mang quà tặng đi tới chúc mừng.

Phí phủ ngập trong không khí vui mừng.

Phụ tử Phí Vinh, Phí Minh cười đến nỗi không khép được miệng.

Hôn lễ náo nhiệt cả ngày, kéo dài đến tận đêm khuya.

Đêm đã khuya, dần dần yên tĩnh trở lại.

Mặt đất hoàn toàn yên tĩnh.

Hoàng Tiểu Long đứng trong sân, nhìn ánh trăng trên trời cao. Trăng đêm nay rất sáng, rất đẹp, sương mù nhàn nhạt thỉnh thoảng thổi qua, càng tô điểm thêm một vẻ đẹp mong lung.

Hồi tưởng lại tình cảnh Phí phủ náo nhiệt ngày hôm nay, Hoàng Tiểu Long không khỏi nhớ tới phụ mẫu của kiếp trước và phụ mẫu của kiếp này tại Lạc Thông Vương thành, Hoàng Tiểu Long cứ lẳng đặng suy nghĩ xa thật xa...

Hồi lâu sau, Hoàng Tiểu Long mới quay về phòng, đi vào trong Linh Lung Bảo tháp để tu luyện.

Sau đó Hoàng Tiểu Long nuốt một viên Diễm Long châu rồi vận chuyển Tu La quyết. Hắc Lam song long trôi lơ lửng, đột nhiên cắn nuốt Cửu U Minh khí cuộn cuộn rơi xuống từ hư không.

Trong kinh mạch Hoàng Tiểu Long, Cửu U Minh khí vùng vẫy lưu chuyển không dứt. Khí hải còn hơn thế, lúc Hoàng Tiểu Long vận chuyển Đấu khí, Cửu U Minh khí bên trong khí hải cuộn cuộn kích động giống như sóng lớn.

Sau mấy năm trải qua Diễm Long châu không ngừng cường hóa Cửu U Đấu khí, phẩm chất Cửu U Đấu khí đã đề cao rất nhiều, về phần cụ thể đạt đến cấp độ nào thì Hoàng Tiểu Long không thể nào xác định được.

Khí hải hồi tụ Cửu U Đấu khí giống như một khu hải dương màu đen, trải qua Diễm Long châu không ngừng cường hóa, Cửu U Đấu khí đã hoàn toàn chuyển thành màu đen, hơn nữa trong màu đen còn có một cảm giác trong suốt bóng loáng.

Cửu U Minh khí tiến nhập vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long không ngừng được Hoàng Tiểu Long luyện hóa, Hắc Lam song long quang mang phía sau lưng phun ra nuốt vào không dứt, đen, lam quang mang bao phủ toàn bộ tầng thứ nhất không gian Linh Lung Bảo tháp.

Một đêm trôi qua, Hoàng Tiểu Long hồi tỉnh lại, dừng tu luyện, đi ra khỏi Linh Lung Bảo tháp.

Khi Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Linh Lung Bảo tháp, Vương cung đặc sứ của Vực ngoại vương quốc liền đến Phí phủ. Vực ngoại vương quốc Vương cung đặc sứ đến, là tấn phong công tước vị cho Phí Hầu.

Trên hầu tước là công tước, mỗi một vị hầu tước sau khi tấn thăng Tiên Thiên, Vực ngoại quốc vương đều tấn phong lên làm công tước.

Chỉ có khiến điều khiến cho Hoàng Tiểu Long không ngờ tới chính là, Vực ngoại quốc vương ngoài việc tấn phong Phí Hầu là công tước ra, còn phong cho mình là công tước.

Phải biết rằng chỉ có Tiên Thiên cường giả mới có thể được phong làm công tước. Cho dù Dương An được khen là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài Vực ngoại vương quốc chỉ mới là hầu tước mà thôi, huống chi Hoàng Tiểu Long cũng không phải là công dân của Vực ngoại vương quốc.

Khi Hoàng Tiểu Long nói với đặc sứ vương cung rằng mình không phải là công dân của Vực ngoại vương quốc, đặc sứ cười đáp:

“Hoàng công tử không phải công dân Vực ngoại vương quốc, vương thượng biết điều đó. Tuy nhiên cho dù không phải là công dân Vực ngoại vương

quốc cũng có thể thụ phong tước vị Vực ngoại vương quốc.”

Hoàng Tiểu Long nhìn sang Phí Hào.

“Đúng vậy, thừa thiếu chủ.”

Phí Hào gật đầu nói, nói đến đây chợt nhỏ giọng:

“Nếu đây là tâm ý của vương thượng, thiếu chủ ngài?”

Ngừng lại.

Hoàng Tiểu Long đã hiểu ý tứ của Phí Hào, mặc dù với thân phận của hắn cũng không cần phải quan tâm tới một chức vị công tước, thế nhưng đã có chức vị công tước cũng không phải là chuyện xấu gì, sau này hành động làm việc gì tại Vực ngoại vương quốc sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Vì thế, Hoàng Tiểu Long nhận lấy huân chương công tước của đặc sứ.

Sau đó nét mặt của đặc sứ vương cung đầy phấn khởi, cáo từ hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào, phục mệnh quay trở về vương cung.

Sau khi đặc sứ vương cung rời đi, Hoàng Tiểu Long dự định đi ra ngoài một chút.

Đến rồi Vực ngoại Vương thành đã mấy ngày, Hoàng Tiểu Long một mực chưa đi thăm thú chỗ nào, qua trận liên miên muốn trở về Lạc Thông vương quốc rồi, trước khi rời đi cũng nên đi dạo một chút, nhìn ngó một chút mới phải.

Vì thế Phí Hào đi theo hắn. Hai người Hoàng Tiểu Long ra khỏi Phí phủ, đi dạo Vực ngoại Vương thành.

Phí Hào ly khai đã bảy năm, Vực ngoại Vương thành biến hóa không nhỏ.

Phí Hào và Hoàng Tiểu Long đi dạo một vòng Vực ngoại Vương thành, đã gần đến trưa, lúc đi qua Tuyệt mỹ Đại thực lâu thì hai người bước vào, gọi hai vò Liệt Hỏa rượu thưởng thức trên lầu hai.

Phí Hào và Hoàng Tiểu Long đến, lão bản tử lâu càng nhiệt tình, cung kính hơn lần trước.

Chuyện Phí Hào đột phá Tiên thiên, Hoàng Tiểu Long đánh bại Dương An đương nhiên lão bản tử lâu đã sớm nghe nói.

Cuối cùng tới lúc hai người tính tiền, lão bản tử lâu nói hai người không lấy kim tệ của hai người, thậm chí còn nói sau này hai người Phí Hào và Hoàng Tiểu Long đến đây lúc nào cũng đều là miễn phí.

Hai người cũng không từ chối thịnh tình của lão bản tử lâu.

Cứ như vậy, ba ngày trôi qua.

Ba ngày nay, Hoàng Tiểu Long ngoại trừ tu luyện Tu La quyết tại Linh Lung Bảo tháp ra, thì tu luyện Tu La Kiếm pháp trong sân Phí phủ.

Bốn chiều Địa Ngục Chi Phong, Tu La Chi Lệ, Minh Vương Chi Nộ, Phong Đô Chi Lôi này, Hoàng Tiểu Long thi triển nối liền, tiếng động như địa ngục ồ ồ, phong lôi gầm thét không ngừng phập phồng.

Ngày hôm ấy, Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La Kiếm pháp tại Phí phủ viện tử, đột nhiên mặt đất chấn động mãnh liệt. Chấn động kịch liệt một hồi, Hoàng Tiểu Long kinh hãi, mặt đất lần nữa lắc lư kịch liệt, đá từ ngọn núi giả trong viện tử đua nhau đổ xuống ầm ầm.

Lắc lư kịch liệt như thế chừng năm sáu lần mặt đất đột nhiên ngừng lắc lư.

Đúng lúc này, thiên không xa xa như như thiêu đốt vậy, trở thành một vùng lửa đỏ, từng dòng khí cực nóng cuộn cuộn khuếch tán ra bốn phương. Tất cả mọi người Vực ngoại Vương thành nhìn dị tượng đột nhiên này ai nấy đều thất kinh.

Theo dòng khí cực nóng khuếch tán sang bốn phương, nhiệt độ toàn bộ Vương thành trong nháy mắt tăng cao, khiến cho người ta có cảm giác rơi vào hỏa lò.

“Đây là?”

Hoàng Tiểu Long ngưng tụ đôi mắt.

Nhưng lúc này, dòng khí cực nóng đột nhiên ngừng lưu động, trong nháy mắt lui trở về giống như thủy triều.

Hoàng Tiểu Long phát hiện Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể hắn lại bắt đầu rung động kịch liệt, giống như phía trước có cái gì hấp dẫn nó đi đến đó. Đồng thời Hoàng Tiểu Long cũng cảm giác Linh Lung Bảo tháp có chấn động rung mình, dường như đối mặt với tồn tại so với nó còn khủng bố hơn vậy.

Dòng khí cực nóng lui về, không trung khôi phục như lúc ban đầu, trước sau chỉ có thời gian một khắc, dường như dị tượng trước đó chưa từng xuất hiện.

vậy.

Vực ngoại Vương thành vốn vô cùng náo nhiệt lại an tĩnh rất nhiều.

Không được bao lâu, Phí Hưu lập tới đi tới bẩm báo Hoàng Tiểu Long:

“Thiếu chủ, vương thượng vừa mới hạ lệnh phong tỏa toàn thành, không cho phép người nào ra vào.”

“Phong tỏa toàn thành.”

Hoàng Tiểu Long kinh hãi, bình thường mà nói chỉ khi nào một quốc gia đã xảy ra biến cố trọng đại, thậm chí lúc nguy nan mới có thể phong tỏa vương thành một nước.

Chẳng lẽ có liên quan đến dị tượng vừa rồi hay sao? Hoàng Tiểu Long hơi động trong lòng, vội hỏi:

“Phí Hưu, người nói dị tượng vừa rồi là cái gì vậy?”

Phí Hưu trầm ngâm một hồi, nói ra:

“Hắn là có bảo bối xuất thế, cho nên mới có dị tượng vừa rồi.”

Bảo bối xuất thế.

Hoàng Tiểu Long hồi tưởng sự khác thường của Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể vừa rồi. Chẳng lẽ là dị bảo xuất thế? Hơn nữa hắn là dị bảo có thứ hạng còn cao hơn so với Linh Lung Bảo tháp, chỉ có giải đáp này mới có thể giải thích được vì sao vừa rồi Linh Lung Bảo tháp có sự chấn động kinh hãi.

Dị bảo.

Dị bảo có thứ hạng còn cao hơn Linh Lung Bảo tháp.

Đôi mắt của Hoàng Tiểu Long lập lòe, hắn hít sâu một hơi.

Nhìn dị tượng và sự khác thường của Linh Lung Bảo tháp, hắn là dị bảo sắp xuất thế, không ngờ chuyến đi tới Vực ngoại vương quốc lần này sẽ gặp phải dị bảo xuất thế.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Dị bảo xuất thế sắp tới

“Phí Hưu, người đi tìm hiểu chuyện này đi.”

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, trầm ngâm nói.

Hoàng Tiểu Long vốn dự định mấy ngày nữa sẽ quay trở về Lạc Thông vương quốc, thế nhưng hiện tại gặp sự việc này đành phải ở lại Vực ngoại vương quốc này vậy.

“Vâng, thưa môn chủ.”

Phí Hưu cung kính ứng thị liền xoay người rời đi.

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hưu xoay người rời đi, khoanh tay nắm chặt hai quyền. Dị bảo lần này bất kể như thế nào, nhất định hắn phải đoạt được.

Mấy năm này có Linh Lung Bảo tháp là dị bảo trọng yếu đã khiến Hoàng Tiểu Long có thể lĩnh hội sâu đậm. Nếu không có Linh Lung Bảo tháp, mặc dù hắn có Song Long Vũ hồn cũng không thể tu luyện nhanh như vậy.

Nếu lần này lại thu phục được một dị bảo có thứ hạng còn hơn cả Linh Lung Bảo tháp, như vậy thì tốc độ tu luyện của hắn chắc chắn càng nhanh hơn nữa. Nói không chừng trong vòng hai, ba năm là có thể đột phá Tiên thiên.

Hoàng Tiểu Long rất khao khát đề thăng thực lực.

Hơn một giờ sau Phí Hưu trở về, lập tức bẩm báo với Hoàng Tiểu Long:

“Môn chủ, đã hỏi thăm rõ ràng, nơi dị tượng xuất hiện hẳn là tại Thánh Minh hồ, Thánh Minh hồ cách Vực ngoại Vương thành hơn ba trăm dặm.”

“VẬY à, Thánh Minh hồ sao?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hào.

Phí Hào nhanh chóng giải thích:

“Đúng vậy, môn chủ. Thánh Minh hồ được xưng là đệ nhất hồ tại Vực ngoại vương quốc chúng ta. Thánh Minh hồ rất lớn, khoảng mấy ngàn dặm vuông. Hiện tại trong ngoài Thánh Minh hồ đã đồn trú mười vạn quân đội của Vương thành. Không ai được tới gần trong vòng trăm dặm Thánh Minh hồ. Vương thượng đã hạ lệnh, người nào dám cả gan tới gần hoặc tự tiện xông vào Thánh Minh hồ, cứ luật án theo tội phản quốc xử tử.”

“Đồn trú mười vạn quân đội.”

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long lập lòe, không ngờ Vực ngoại vương quốc phản ứng nhanh như vậy. Như vậy đối phương cũng đoán được dị bảo xuất thế, cho nên mới phải trọng binh trú đóng như thế.

“Đúng vậy, hơn nữa quân đội của quận khác cũng được điều động lục tục quay về. Vài ngày sau, chỉ sợ quân đội trú đóng tại Thánh Minh hồ sẽ lên đến 30, 40 vạn người.”

Phí Hào nói.

30, 40 vạn.

Ngay cả một số cường giả Tiên Thiên cường đại cũng phải vẫn lạc trước mặt 30, 40 vạn quân đội a.

Hoàng Tiểu Long nhíu mày.

“Người đi xuống trước đi, tiếp tục nghe ngóng tình hình.”

Sau đó Hoàng Tiểu Long lên tiếng.

“Vâng, thưa môn chủ.”

Phí Hào cung kính lui ra ngoài.

Hoàng Tiểu Long rơi vào trầm tư.

Xem ra, không thể mạnh mẽ xông vào Thánh Minh hồ được, chỉ có thể ẩn thân tiềm nhập. Tuy nhiên, cho dù Hoàng Tiểu Long có bản mệnh hồn kỹ ẩn nấp trong không gian, muốn tiềm nhập Thánh Minh hồ mà không bị phát hiện cũng rất khó a.

Thử nghĩ tình cảnh mấy chục vạn quân đội trú đóng là như thế nào, cách mấy trăm mét là có quân đội dò xét.

“Xem ra chỉ có thể yên lặng theo dõi diễn biến của nó mà thôi.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Thường thường sau thiên địa dị tượng một hai tháng thì dị bảo mới chân chính xuất thế. Vì thế Hoàng Tiểu Long cũng không vội vàng, hiện tại hẳn chỉ có thể chờ đợi...

Sắc trời dần dần tối lại.

Một ngày đi qua.

So sánh với ngày xưa, ban đêm ở Vực ngoại Vương thành phồn hoa náo nhiệt, ngày hôm nay trở nên an tĩnh, trên đường phố ít thấy người qua lại. Trên đường phố Vương thành gần như đều là quân đội Vương thành dò xét.

Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng bên trong Linh Lung Bảo tháp, hân nướ một viên Diễm Long châu sau đó tĩnh tâm tu luyện Tu La quyết.

Lúc tu luyện trong rừng rậm Ngân Nguyệt, Hoàng Tiểu Long đã săn giết đủ yêu đan, tồn trữ trong Tu La giới không ít. Do đó cho dù không còn tu luyện ở rừng rậm Ngân Nguyệt nữa, yêu đan trong Tu La giới của Hoàng Tiểu Long cũng đủ cung cấp cho Linh Lung Bảo tháp ngưng luyện Diễm Long châu suốt một năm.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long ra khỏi Linh Lung Bảo tháp, sau đó trở lại chỗ ngụ tu luyện Tu La Kiếm pháp, miên chương, băng quyền.

Trong lúc Hoàng Tiểu Long tu luyện miên chương, Phí Hào liền vào bẩm báo với Hoàng Tiểu Long, nói hiện tại đã truyền mở thành trì phụ cận Vương

thành, nói Thánh Minh hồ xuất hiện trọng bảo, không ít cường giả đã lên vào Thánh Minh hồ, nhưng bị quân đội đóng tại Thánh Minh hồ phát hiện và đã xảy ra xung đột, ngoại trừ mấy gã Tiên Thiên cường giả trốn thoát được, những người khác đều bị quân đội giết chết.

Hoàng Tiểu Long nghe Phí Hưu bẩm báo, gật gật đầu, trong lòng vui mừng, sự việc hắn dự đoán quả nhiên có phát sinh. Tin tức Thánh Minh hồ xuất hiện trọng bảo đã lan truyền ra. Hắn tin tưởng tin tức ngày càng lan truyền thì cường giả lên vào Thánh Minh hồ sẽ càng ngày càng nhiều, đến lúc đó xung đột sẽ càng ngày càng hỗn loạn.

Đến lúc hỗn loạn đó Hoàng Tiểu Long sẽ có cơ hội.

Hoàng Tiểu Long lại hỏi Phí Hưu một số về tình huống Thánh Minh hồ, sau đó khiến cho Phí Hưu tiếp tục dò xét tình hình ở đó.

Đội Phí Hưu sau khi lui xuống, Hoàng Tiểu Long tiếp tục tu luyện Tu La Kiếm pháp, Miên chương, băng quyền.

Mấy ngày trôi qua.

Mỗi ngày, Phí Hưu đều bẩm báo tình hình Thánh Minh hồ cho Hoàng Tiểu Long biết. Đúng như Hoàng Tiểu Long dự đoán, hiện tại tin tức một truyền mười, mười truyền một trăm, trăm truyền vạn, Thánh Minh hồ sắp xuất hiện trọng bảo đã lan truyền hoàn toàn, các quận cường giả các phe toàn bộ Vực ngoại vương quốc đều đã biết, đua nhau chạy đến Vực ngoại Vương thành.

Cường giả các phe đua nhau tiềm nhập Thánh Minh hồ tìm tòi hư thực, xung đột cùng quân đội trú đóng ở Vực ngoại vương quốc càng ngày càng nhiều, quân đội đóng tại Thánh Minh hồ áp lực càng lúc càng lớn.

Hoàng Tiểu Long cho Phí Hưu lui xuống.

“Cứ theo đà này, mười ngày nữa tháng nữa là thế lực nước láng giềng sẽ chạy đến, quân đội trú đóng ở Vực ngoại vương quốc áp lực càng lớn hơn, đến lúc đó lại càng hỗn loạn hơn.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Ban đêm.

Đứng ở trong sân, chân trái Hoàng Tiểu Long bước ngang phía bên trái, quỳ gối ngồi xổm xuống, hai tay chống nạnh, cong khuỷu tay lật bàn tay lên, cánh tay giống như nâng một vật nặng vậy. Một lát sau, lật bàn tay xuống dưới, cánh tay duỗi thẳng buông lỏng, theo động tác cứ lặp đi lặp lại như thế, Hoàng Tiểu Long không ngừng thở nạp, thiên địa linh khí cuộn cuộn kéo đến.

Theo Hoàng Tiểu Long đề thăng Đấu khí tu vi, hắn cũng tu luyện Dịch Cân Kinh thể thứ tám, Tam Bản Lạc Địa thể, hơn nữa đã tu luyện đến Thể thứ tám hậu kỳ, không lâu sau nữa thì có thể đột phá cho đến Thanh Long Thâm Thảo thể thứ chín.

Hoàng Tiểu Long không ngừng thở nạp, sương trắng ngưng tụ trên đỉnh đầu tạo thành hình hoa, mơ hồ có ba đoá.

Sau khi thiên địa linh khí đi vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, không ngừng hội tụ tại đan điền của hắn, nội lực hội tụ vào đan điền và Đấu khí hội tụ vào khí hải mơ hồ có sự hô ứng lẫn nhau.

Đến Vũ hồn thể giới được tám năm, hiện tại Hoàng Tiểu Long không cần dùng Đấu khí, chỉ thi triển nội lực đã có thể đánh chết cường giả cửu giai hậu kỳ.

Lúc này Hoàng Tiểu Long thở nạp, hít thở cực kỳ lâu dài, dường như tiến nhập vào trạng thái quy tức.

Nếu Hoàng Tiểu Long tu luyện Dịch Cân kinh đến thể thứ 10, đi vào Tiên thiên, như vậy nội lực tuần hoàn ở trong người cho dù bế khí dưới nước mười ngày, thậm chí nửa tháng cũng vô sự.

Như thế, lại qua mười ngày.

Mười ngày, Hoàng Tiểu Long ở trong sân, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện Tu La quyết, Dịch Cân kinh ra, thì tu luyện Tu La Kiếm pháp, băng quyền, Miên chương, Đấu kỹ và võ học.

Mười ngày trôi qua, Thánh Minh hồ đã càng ngày càng hỗn loạn, một số nước láng giềng tới gần thế lực Vực ngoại Vương thành đã chạy đến Thánh Minh hồ. Gần như mỗi ngày, Thánh Minh hồ đều xảy ra chém giết.

Quân đội đóng tại Thánh Minh hồ của Vực ngoại Vương thành đã tăng lên đến 30, 40 vạn, nhưng vẫn không thể nhận chịu thế lực nước láng giềng gây áp lực khắp nơi, gần như rơi vào trạng thái băng tán.

Mà gần đây nước trong Thánh Minh hồ tăng lên không ngừng, phập phồng, thậm chí không ngừng truyền ra một âm thanh quái dị. Hết thảy mọi thứ đã rõ ràng: dị bảo đã sắp xuất thế.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Đoạn nhận đế quốc nhúng tay

Dù sao Hoàng Tiểu Long cũng không vội vàng đi tới Thánh Minh hồ. Hắn vẫn tĩnh tâm tu luyện trong sân nhỏ, yên lặng theo dõi diễn biến.

Hiện tại, cho dù Hoàng Tiểu Long có chạy tới Thánh Minh hồ cũng không có tác dụng gì, khoảng cách dị bảo xuất thế phải còn thêm một thời gian nữa. Hơn thế quân đội Vực ngoại Vương quốc vẫn còn trú đóng cũng không hề triệt hồi.

Mà cho dù dị bảo xuất thế thì không phải ai cũng có thể thu phục được, giống như dị bảo xếp vào mười hạng đầu như Linh Lung Bảo tháp này, chỉ người có Vũ hồn cấp 13 trở lên mới có thể thu phục được.

Cứ như thế, năm ngày lại trôi qua.

Ngày hôm ấy, Hoàng Tiểu Long đang tu luyện trong sân thì Phí Hâu đi đến bẩm báo:

“Môn chủ, thuộc hạ dò thám được biết người của Đại Kiếm tông thuộc Bạo Long vương quốc đến Vực ngoại Vương thành.”

Đại Kiếm tông.

Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long nhoáng lên hàn mang:

“Người nào?”

Phí Hâu cung kính nói:

“Vu Thần và Lâm Trí Nhân đều tới, dẫn theo không ít trưởng lão Đại Kiếm tông đến đây.”

Lúc trước sư tôn của Lưu Uy là tông chủ Đại Kiếm tông, Vu thần.

Lưu Uy bị Nguyên soái Hạo Thiên giết chết tại Hoàng gia trang, sau đó sư đệ hắn Lâm Trí Nhân tiếp nhận vị trí tông chủ Đại Kiếm tông, không ngờ lần này Vu Thần và Lâm Trí Nhân đều tới.

“Ngoại trừ Đại Kiếm tông ra, Ninh Vương “tộc trưởng Ninh Vũ gia tộc của Bạo Long vương quốc cũng tới.”

Phí Hâu nói tiếp.

“VẬY Ờ, Ninh Vũ gia tộc tộc trưởng Ninh Vương cũng tới.”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hâu.

“Đúng vậy, ngoài ra, tông chủ Từ Y Kiếm tông của Vân Hải vương quốc cũng dẫn theo không ít người đến đây.”

Phí Hâu gật đầu nói:

“Còn có người của Thanh Vân các của Vân Hải vương quốc.”

Mấy ngày nay Phí Hâu lần lượt nghe ngóng tin tức về các đại thế lực của nước láng giềng bốn phía, lui tới bẩm báo cho Hoàng Tiểu Long.

Từ Y Kiếm tông là đệ nhất tông môn Vân Hải vương quốc.

Thanh Vân các là thương hội lớn nhất ở Vân Hải vương quốc, thế lực trải rộng toàn bộ Vân Hải vương quốc, thậm chí không ít quận thành các nước láng giềng đều có phân các của Thanh Vân các.

“Xem ra người đến không ít a.”

Đợi Phí Hâu bẩm báo xong, Hoàng Tiểu Long cười cười:

“Mấy ngày nữa phải còn có thể náo nhiệt hơn.”

Tuy rằng rất nhiều người đến, nhưng ngược lại Hoàng Tiểu Long lại vui hơn, tựa như trước hắn đã nói, càng nhiều thế lực tới thì càng tốt, càng loạn càng tốt.

Lúc Phí Hâu bẩm báo tình hình Thánh Minh hồ cho Hoàng Tiểu Long, bên trong Vực ngoại Vương cung, quốc vương Phạm Dã sau khi nghe đại soái đóng tại Thánh Minh hồ bẩm báo thì cau mày.

“Vương thượng, hiện tại thế lực khắp nơi đi tới Thánh Minh hồ càng ngày càng nhiều. Đại Kiểm tông, Ninh Vũ gia tộc, Cửu Phụng cốc của Bạo Long vương quốc, Tứ Y Kiểm tông Vân Hải vương quốc, Thanh Vân các đều tới, mới đây còn có...”

Đại soái chỉ huy trú đóng ở Thánh Minh hồ nói đến đây bỗng chần chờ.

“Nói đi. Vừa mới cái gì?”

Phạm Dĩ trầm giọng nói.

“Bạo Long vương quốc, Vân Hải vương quốc. Tứ cực vương quốc, Đại Tượng vương quốc liên thủ cùng với bảy vương quốc vương thất đặc sứ liên thủ đi tới, nói nếu như chúng ta không triệt bỏ đóng quân ở Thánh Minh hồ, như vậy bảy nước sẽ liên thủ ra quân tấn công Vực ngoại vương quốc chúng ta.”

Đại soái Trần Thống như thật bầm báo.

“Cái gì. Bọn họ dám sao? Những tiểu quốc kia, không cho bọn họ nhìn một chút màu sắc, còn phản trời rồi.”

Lúc này, vương tử Phạm Nghĩa Triết ngồi trên Vương điện phẫn nộ nói.

Lúc bình thường, những nước nhỏ này đều một mực cung kính trước mặt Vực ngoại vương quốc, đến cái rắm cũng không dám thả, bây giờ lại dám liên thủ cường bức Vực ngoại vương quốc ư?

Vực ngoại quốc vương Phạm Dĩ nghe xong cặp mắt cũng bạo xạ hàn mang, uy lực vương giả trên người vô hình tán phát, đại soái Trần Thống hoảng sợ cúi thấp đầu, đổ mồ hôi lạnh.

“Quân đội cứ tiếp tục trú đóng ở Thánh Minh hồ, nhưng lui giữ một bên, triệt bỏ cấm lệnh.”

Sau đó Phạm Dĩ trầm ngâm nói.

Lui giữ một bên, triệt bỏ cấm lệnh.

Đại soái Trần Thống đứng ngây người.

Tuy rằng không hề triệt bỏ quân đội trú đóng, thế nhưng triệt bỏ cấm lệnh, vậy thì đồng nghĩa với việc tùy ý cho thế lực khắp nơi đi vào Thánh Minh hồ, đây chính là thỏa hiệp giữa Bạo Long vương quốc cùng với bảy nước.

“Phụ vương, chúng ta không thể triệt bỏ cấm lệnh.”

Vương tử Phạm Nghĩa Triết không khỏi gấp giọng nói:

“Lần này nói không chừng bảo bối Thánh Minh hồ xuất thế.”

“Thôi được rồi, không cần nói nhiều.”

Vực ngoại quốc vương Phạm Dĩ giơ tay lên cắt ngang, nói với Trần Thống:

“Ta sẽ phái ba Tiên Thiên cường giả trong cung qua giúp ngươi. Bất kể như thế nào, lần này trọng bảo Thánh Minh hồ không thể hạ nhân thủ xuống.”

Ba tên Tiên Thiên cường giả.

Về mặt Trần Thống rất vui mừng, cung kính nói:

“Vâng, thỉnh vương thượng yên tâm, thần thề sống chết cướp lấy trọng bảo Thánh Minh hồ.”

“Ừm, đi thôi.”

Không đến bao lâu, quân đội Vực ngoại Vương thành đóng ở Thánh Minh hồ lập tức lui thủ một phương, triệt bỏ cấm lệnh. Rất nhanh, Phí Hưu thuận lợi bẩm báo tin tức này cho Hoàng Tiểu Long.

“VẬY À, TRIỆT BỎ CẤM LỆNH SAO?”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy rất đổi vui mừng.

“Vâng, thưa môn chủ. Vậy hiện tại chúng ta có tới Thánh Minh hồ hay không?”

Phí Hưu hỏi.

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói:

“Y theo phán đoán của người, Thánh Minh hồ trọng bảo sẽ xuất thế khi nào?”

Phí Hâu ngần ra, ngẫm nghĩ sau đó hồi đáp:

“Còn khoảng mười ngày nữa.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Vậy chúng ta cứ chờ một chút.”

Cấm lệnh đã triệt bỏ, hiện tại thế lực khắp nơi khẳng định sẽ sau tiếp trước tràn vào Thánh Minh hồ. Hiện tại là thời điểm Thánh Minh hồ rối loạn nhất, dĩ nhiên không nên đi vào Thánh Minh hồ.

Ba ngày trôi qua.

Ba ngày nay, mỗi ngày Phí Hâu đều đến thăm báo cùng Hoàng Tiểu Long mấy lần.

Thế lực khắp nơi tràn vào Thánh Minh hồ, không ngừng xung đột, chém giết còn nhiều hơn, kịch liệt hơn so với trước khi có cấm lệnh, hiện tại gần như có thể lấy hình ảnh máu chảy thành sông để hình dung.

Ngày thứ tư, lúc Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu La Kiếm pháp trong sân thì Phí Hâu bước vào với vẻ mặt ngưng trọng. Hoàng Tiểu Long trông thấy thần sắc của Phí Hâu, không khỏi ngừng lại.

“Môn chủ, vừa mới nhận được tin tức Đoạn Nhận đế quốc phái người đến đây.”

Phí Hâu đi tới thăm báo với Hoàng Tiểu Long.

“Đoạn Nhận đế quốc.”

Hoàng Tiểu Long thất kinh trong lòng.

Có thể nói Đoạn Nhận đế quốc cách Vực ngoại vương quốc trăm vạn dặm, cho dù là cường giả Thánh vực cũng không thể từ Đoạn Nhận đế quốc đuổi kịp đến Vực ngoại vương quốc trong thời gian một tháng.

Hiện tại, người của Đoạn Nhận đế quốc đã đến rồi.

Chuyện gì xảy ra?

“Hoàng thất của Đoạn Nhận đế quốc khởi động Thời Không Thánh khí.”

Phí Hâu nhìn thấu nghi ngờ trong lòng Hoàng Tiểu Long, nói.

“Thời Không Thánh khí?”

Đây là lần đầu tiên Hoàng Tiểu Long nghe nói tới Thời Không Thánh khí.

Phí Hâu gật đầu nói:

“Đúng vậy. Thời Không Thánh khí là Thời Không phi hành khí do cường giả Thánh vực chế tạo, có năng lực xuyên qua thời không với tốc độ cực nhanh. Dù sao toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc cũng chỉ có một món của hoàng thất Đoạn Nhận đế quốc.”

Hoàng Tiểu Long nhíu mày.

Không ngờ hoàng thất của Đoạn Nhận đế quốc lại vận dụng Thời Không Thánh khí. Lần này người của hoàng thất của Đoạn Nhận đế quốc nhúng tay vào, chuyện kia sẽ rất phiền toái.

“Có cường giả Thánh vực đi tới hay không?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hâu lắc đầu:

“Có cường giả Thánh vực hay không còn không biết, thế nhưng đã xác định có người tới bên trong, có nhị hoàng tử Đoạn Nhận đế quốc - Đoạn Vô Ngân.”

“Đoạn Vô Ngân?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hưu.

“Đúng vậy, Đoạn Vô Ngân chính là người có thiên phú mạnh nhất trong mấy chục hoàng tử của Đoạn Nhận đế quốc, được Đoạn Nhận đại đế rất coi trọng.”

Phí Hưu bẩm báo:

“Tu luyện hai trăm năm, hiện tại đã là Tiên Thiên cường giả cửu giai.”

Tiên Thiên cửu giai.

Tuy Tiên Thiên cửu giai không là Thánh Vực, thế nhưng cũng tiếp cận đến sự kinh khủng của Thánh vực rồi.

“Có biết Vũ hồn của Đoạn Vô Ngân này hay không?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Đoạn vô ngân

Phí Hưu lắc đầu nói:

“Không ai biết Vũ hồn của Đoạn Vô Ngân, nghe nói hắn chưa bao giờ triển lộ ra Vũ hồn ở trước mặt mọi người.”

Hoàng Tiểu Long trầm tư, vậy không phải không có ai biết Vũ hồn của Đoạn Vô Ngân, hắn là những người biết đều đã bị chết, bị Đoạn Vô Ngân giết chết rồi, cho nên thế giới bên ngoài không ai biết.

Thế nhưng Đoạn Vô Ngân có thể tu luyện đến Tiên Thiên cửu giai hai trăm năm, như vậy cấp bậc Vũ hồn tuyệt đối không thấp, ít nhất là siêu cấp Vũ hồn.

Cấp 12, hay là?

Phí Hưu thấy Hoàng Tiểu Long trầm tư cũng không dám lên tiếng cắt ngang.

“Môn chủ, vậy chúng ta làm gì bây giờ?”

Sau đó Phí Hưu nhỏ giọng hỏi.

Hoàng Tiểu Long hồi tỉnh lại:

“Chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta sẽ đi Thánh Minh hồ.”

Tuy rằng Đoạn Nhận đế quốc nhúng tay sẽ càng tăng thêm những biến số, nhưng bất kể như thế nào, lần này dị bảo xuất hiện, nhất định Hoàng Tiểu Long phải đoạt được.

Đây là cơ hội của Hoàng Tiểu Long.

Chỉ có đoạt được dị bảo này như vậy Hoàng Tiểu Long mới có thể đột phá Tiên Thiên nhanh hơn, sau này còn là càng có thêm một phần vốn liếng để đối kháng sư huynh Trần Thiên Tề.

Phí Hưu cung kính vâng lời, sau đó lui ra ngoài.

Sau khi Phí Hưu lui ra, Hoàng Tiểu Long liền vào Linh Lung Bảo tháp uống Diễm Long châu tiếp tục tu luyện.

Thánh Minh hồ, A Nhĩ sơn.

Thánh Minh hồ có núi vây quanh bốn phía. A Nhĩ sơn là một ngọn núi cao nhất, lớn nhất vây quanh Thánh Minh hồ. Trên đỉnh A Nhĩ sơn có một người mặc cẩm bào màu vàng đang đứng vững chãi trên đỉnh núi, diện mạo trung niên xem ra chỉ chừng hơn 30 tuổi, trên cằm bào màu vàng khắc tám cái đầu rồng. Người trung niên ấy cứ đứng sừng sững chấp tay, mắt nhìn xuống Thánh Minh hồ ở phía trước.

Đứng trên đỉnh A Nhĩ sơn nhìn xuống Thánh Minh hồ là có thể nhìn không sót một thứ gì.

Người trung niên đứng ở đó, một cỗ khí thế vô hình tán phát bao trùm chúng sinh, dường như hấn chính là trời, hết thảy đều đặt dưới chân của hắn.

Lúc này, một đám người đang đi lên đỉnh núi A Nhĩ sơn, cách người trung niên chừng mười mấy thước thì ngừng lại, vẻ mặt cung kính hành lễ:

“Bọn thần bái kiến nhị hoàng tử điện hạ.”

Trong đám người này, Vực ngoại quốc vương Phạm Dã thành linh xuất hiện.

Những người này là Vực ngoại vương quốc và vương thất Chu vương quốc

Vực ngoại vương quốc và Bạo Long vương quốc đều là những vương quốc dưới trướng Đoạn Nhận đế quốc. Do đó đám người Phạm Dã đều là tử thần của Đoạn Nhận đế quốc.

Đoạn Vô Ngân đi tới Thánh Minh hồ, đám người Phạm Dã biết được liền nhanh chóng đi tới bái kiến.

Đoạn Vô Ngân vẫn đang đứng chấp tay, không trả lời, âm thanh lạnh nhạt và mờ ảo:

“Các ngươi đều đứng lên đi.”

“Cảm tạ nhị hoàng tử điện hạ.”

Đám người Phạm Dã cung kính ứng thị, đứng lên.

“Tuy rằng lần này ta đi tới Thánh Minh hồ, nhưng các ngươi không cần lo lắng, mấy ngày nữa trọng bảo xuất thế, ta chuẩn tranh đoạt cùng với các ngươi.”

Đoạn Vô Ngân nói tiếp.

Đám người Phạm Dã nhìn nhau, trong lòng đều vui mừng. Trước đó bọn họ còn lo lắng về chuyện này.

“Cảm tạ nhị hoàng tử điện hạ.”

Đoạn Vô Ngân giờ tay lên một cái:

“Thôi được rồi, các ngươi đều lui ra đi.”

Đám người Phạm Dã cung kính ứng thị lui xuống.

Sau khi đám người Phạm Dã lui xuống, cao thủ Tôn Lượng của Đoạn Nhận đế quốc tiến lên trước Đoạn Vô Ngân, nói:

“Điện hạ, ngài cho bọn họ cùng nhau tranh đoạt, đến lúc đó chẳng phải là?”

Vẻ mặt của Đoạn Vô Ngân không thêm đề ý, nói:

“Cho bọn họ tranh đoạt thì có sao đâu? Làm thế nào mà những người nực cười này có khả năng thu phục được thiên địa dị bảo được chứ? Cứ cho bọn họ một tia hi vọng cũng tốt. Mười năm nữa là tới kỳ hạn Thần điện tuyển chọn đệ tử rồi, Thánh Minh hồ dị bảo lần này, ta nhất định phải đoạt được.”

Tôn Lượng nói:

“Lần này cũng chỉ có điện hạ mới có thể thu phục được dị bảo xuất thế. Mười năm sau nhất định điện hạ có thể trở thành đệ tử của Thần điện.”

Đoạn Vô Ngân gật đầu, nhìn hư không ở xa xa...

Bóng đêm dần dần buông xuống, sau đó dần dần rút đi.

Khi sắc trời dần sáng, Hoàng Tiểu Long ngừng tu luyện, đi ra khỏi Linh Lung Bảo tháp.

Trong một tháng khổ tu này, thực lực của Hoàng Tiểu Long lại tăng lên không ít. Chiêu Phong Đô Chi Lôi thi triển ra uy lực lại mạnh hơn một phần so với lúc đánh bại Dương An.

Từ lúc ra khỏi Linh Lung Bảo tháp, Phí Hưu đã sớm cung kính chờ ở đó.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu ra khỏi Phí phủ, đi thẳng tới Thánh Minh hồ.

Lần này Hoàng Tiểu Long không dẫn ai đi cùng, chỉ dẫn theo Phí Hưu. Chuyến đi Thánh Minh hồ lần này càng nhiều người ngược lại càng phiền toái hơn. Thánh Minh hồ đã triệt bỏ cấm lệnh, cũng rút lui phong tỏa Vương thành, vì thế lúc đến Vương thành hai người cũng không bị ngăn trở.

Sau hai giờ, hai người tới Thánh Minh hồ.

Đứng trước Thánh Minh hồ, Hoàng Tiểu Long nhìn Thánh Minh hồ u lam, mặt hồ vô cùng tĩnh thuận mà xúc động nhẹ nhẹ, chờ cho đến ngày dị bảo xuất thế vậy không biết u lam này, mặt hồ tĩnh thuận này phải nhiễm đỏ máu của biết bao nhiêu người...

“Môn chủ, chúng ta tìm một chỗ nghỉ một trước một chút chứ?”

Lát sau Phí Hưu mở miệng đề nghị.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Ngay lúc hai người định rời đi, đột nhiên một âm thanh quái dị từ trong Thánh Minh hồ truyền ra. Tiếng kêu quái dị cực kỳ chói tai, có chút u dị. Thậm chí trong tiếng kêu quái dị có ẩn chứa một tiếng khóc, khiến cho người ta nghe xong cực kỳ khó chịu.

“Từ một tháng trước khi xảy ra dị tượng, Thánh Minh hồ thường xuyên có tiếng kêu quái dị này, hơn nữa gần đây càng ngày càng thường xuyên, cách mỗi một giờ là vang lên một lần.”

Phí Hưu giải thích.

Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn vào giữa Thánh Minh hồ, sau một tiếng kêu quái dị, giữa mặt hồ Thánh Minh hồ vốn bình tĩnh chợt phập phồng kịch liệt, phảng phất như có cự thủ tuyệt thế nào đó từ đáy hồ muốn xông ra.

Lúc này, Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể Hoàng Tiểu Long chợt chấn động kịch liệt một cái, như muốn từ bay ra khỏi cơ thể của Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cả kinh, nhanh chóng vận chuyển Linh Lung kim thân, Linh Lung Bảo tháp lúc này mới từ từ bình tĩnh lại.

Sau khi tiếng kêu quái dị biến mất một lúc, mặt hồ Thánh Minh hồ lại khôi phục bình tĩnh.

“Chúng ta đi thôi.”

Hoàng Tiểu Long nói với Phí Hưu.

Hắn cảm giác dị bảo ở nơi này sẽ xuất thế qua hai ngày nữa, trước tiếng kêu quái dị, tức là dị bảo sắp xuất thế.

Sau khi rời khỏi, hai người tìm một đỉnh núi ở gần đấy, sau đó ngồi xếp bằng tĩnh tâm chờ đợi dị bảo xuất thế.

Từ ngọn núi đó hai người nhìn xuống là có thể thấy rõ phần lớn động tĩnh ở Thánh Minh hồ, thật là một vị trí không tệ.

Thế nhưng hai người vừa mới ngồi xếp bằng xuống không đến bao lâu lập tức có một đám nam nữ trẻ tuổi mặc áo bào màu đen bạc màu đi tới, có hai mươi mấy người, trên ngực của bọn họ đều có một Thần Điều đỏ án.

Đám nam nữ trẻ tuổi đi tới trước mặt hai người Hoàng Tiểu Long, một người nam trong đó nói với Hoàng Tiểu Long:

“Vị tiểu huynh đệ này, vị trí này là chúng ta thấy trước, phiền các ngươi rời khỏi nơi này đi.”

“Nhìn trước hay sao?”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt, hỏi:

“Nếu chúng ta không rời đi thì sao?”

“Tiểu tử, đừng rượu mồi không uống muốn uống rượu phạt.”

Một người trẻ tuổi khác tiến lên phía trước nói:

“Ngô sư huynh chúng ta bảo các ngươi rời đi, các ngươi phải đập đầu cút khỏi nơi này. Nếu không cút đi thì đừng trách chúng ta không khách khí đối với các ngươi.”

“Nói nhảm với bọn họ nhiều như vậy làm gì, cứ giết bọn họ là được.”

Một cô gái khác không nhịn được liền đề nghị.

Người lên tiếng lúc đầu chính là Ngô sư huynh, hắn nói với Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu huynh đệ, ngươi cũng thấy các sự đệ, sự muội của ta tính khí cũng không tốt như ta. Ta xem tốt nhất là các ngươi rời đi ngay lập tức, đừng hành động theo cảm tính, vì một vị trí mà mất mạng, đó không phải là giá trị.”

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu nhìn nhau, hai người đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Cần phải bò qua nơi này

Ngô sư huynh thấy hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo đứng lên, trên mặt nở nụ cười, cười nói:

“Quả nhiên tiểu huynh đệ rất thức thời, là người hiểu đạo lý.”

Sư huynh kia cho rằng hai người Hoàng Tiểu Long đã suy nghĩ kỹ càng và muốn rời đi.

“Chậm đã. Ngô sư huynh, cứ để cho bọn họ bỏ đi như vậy thật quá dễ dàng cho bọn họ rồi sao.”

Thanh niên cao gầy lên tiếng trước đó đột nhiên mở miệng nói.

“Không thể để cho bọn họ rời đi như vậy.”

Một nam mập một khác cũng hưởng ứng tiếp lời.

Ngô sư huynh nhìn hai vị sư đệ:

“Chuyện này...?”

Người nam cao gầy nói với Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo:

“Nể mặt Ngô sư huynh, chúng ta cũng không làm khó các ngươi. Như vậy đi, các ngươi muốn rời đi cũng được, nhưng phải bò ra qua khỏi đây.”

Nói xong, hắn đứng ở giữa đường, hai chân dẹt ra, chỉ ở phía dưới dừng quần.

Nam nữ trẻ tuổi bốn phía vừa nhìn đều cười ầm ĩ.

Ngô sư huynh quay đầu lại nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo làm ra vẻ khó chịu, nói ra:

“Tiểu huynh đệ, thật ngại quá. Ý của ta là bảo các ngươi rời khỏi nơi này, nhưng ý của sư đệ ta lại muốn các ngươi bò qua khỏi dừng quần của hắn, đành phải ủy khuất các ngươi rồi.”

Nói đến đây hắn cũng cười ha ha.

“Nếu không, các ngươi qua cầu xin sư đệ ta một chút, như vậy các ngươi cũng không cần bò từ dừng quần hắn bò ra.”

Hắn vừa nói vừa cười to.

Tiếng cười của hắn vừa rơi xuống, đột nhiên một đạo trào ảnh nhào lên một cái, tiếng cười ngưng bật ngay lập tức, hắn hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, cổ họng của hắn đã bị Hoàng Tiểu Long nắm một trái, huyết từ cổ họng từ từ rịn ra.

“Ai nói cho ngươi biết chúng ta phải rời đi?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Ngô sư huynh bằng cặp mắt lạnh lùng, tiếp đó là siết, tiếng xương bẻ nát truyền ra... Cặp mắt của Ngô sư huynh tròn trũng, không dám tin tưởng nhìn Hoàng Tiểu Long, tiếp đó là ngê ngốc, mềm nhũn ngã xuống đất. Có lẽ cho đến chết lúc hắn cũng không thể ngờ tới Hoàng Tiểu Long sẽ ra tay bắt nạt, sau đó giết hắn không chút chần chừ.

Nam nữ trẻ tuổi bốn phía nhìn Hoàng Tiểu Long bóp nát cổ họng của Ngô sư huynh một cách đột ngột thì đều ngưng bật tiếng cười, thần tình ngẩn ngơ. Biến hóa quá mức đột ngột.

Ngay cả người nam cao gầy vừa mới đứng ở giữa, hai chân vươn ra, muốn hai người Hoàng Tiểu Long bò dưới dừng quần của hắn cũng đứng chết trân tại đó.

Hai chân của hắn đang giang ra đột nhiên khẽ run run.

Lúc Ngô sư huynh mềm nhũn ngã xuống, Phí Hạo đứng sau lưng Hoàng Tiểu Long nhào lên một cái, nháy mắt đã đi tới trước người thanh niên cao gầy.

Phí Hầu nâng chân đá lên, chẳng qua là không đập vào ngực của đối phương mà là đá trúng vào ngay chính giữa đũng quần của hần.

Một âm thanh nghe như tiếng vỏ trứng vỡ vang lên.

Thanh niên cao gầy kêu hét thảm thiết thê lương như mỏ heo, ôm lấy đũng quần mà nhảy cồm lên.

“Đồ của ta.”

“Phá nát cái ấy của ta rồi.”

Lời hần nói cũng không mạch lạc rồi

Lúc này, nam nữ trẻ tuổi bốn phía mới phản ứng trở lại.

“Trương sư huynh.”

Người nam mập hoảng sợ đi tới thanh niên cao gầy đang nhảy tung tung ở bên cạnh, vội vàng cất tiếng:

“Trương sư huynh, huynh như thế nào rồi?”

Dù sao câu hỏi của hần hiển nhiên là dư thừa, thanh niên cao gầy đã bị phá “vật” ấy, còn có thể như thế nào được bây giờ?

Những người khác đua nhau vây Hoàng Tiểu Long và Phí Hầu lại.

“Người dám giết đệ tử của Cửu Phượng cốc ta.”

Người nữ lên tiếng chính là người lúc nãy đề nghị trực tiếp giết hai người Hoàng Tiểu Long, lúc này nàng nhìn Hoàng Tiểu Long, lãnh đạm nói:

“Giết thì thế nào?”

Về mặt Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh nhạt.

Thật ra, hần nhìn phục sức của đám nam nữ trẻ tuổi này thì đã sớm biết bọn họ là Cửu Phượng cốc đệ tử, lúc trước hần tu luyện tại rừng rậm Ngân Nguyệt, lúc tìm được thiết quả đã từng giết chết hai người trẻ tuổi chính là đệ tử của Cửu Phượng cốc.

Từ đó hần còn tìm thấy một bản gọi là Bảo Giám thư mà một người trong đó mang trên người.

Giết thì thế nào? Nữ tử kia nghe nói vậy đột nhiên giận dữ, nàng vừa muốn xuất thủ đột nhiên một nữ tử khác ở sau lưng mờ miện nói:

“Phong sư tỷ, bọn chúng ta đợi sư tôn đến rồi động thủ cũng không muộn.”

Ngô sư huynh là bát giai sơ kỳ, Trương sư huynh là thất giai hậu kỳ đỉnh phong, có thể nói là Hoàng Tiểu Long và Phí Hầu trước mặt kia sẽ không đi đâu được. Nữ đệ tử kia cảm thấy mặc dù các nàng có nhiều người, thế nhưng không thể đối phó được hai người Hoàng Tiểu Long.

Phong sư tỷ vừa nghe cũng chần chờ.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, nháy mắt ra hiệu với Phí Hầu. Phí Hầu gật đầu hội ý, trường kiếm đột nhiên xuất hiện trong tay, hần vung tay lên, kiếm mang chọt lóe lên.

Thanh niên cao gầy vốn còn đang ôm đũng quần nhảy bắn gào hét thảm thiết đột nhiên ngừng lại, nhẹ buông hai tay đang ôm đũng quần, cặp mắt tròn trừng nhìn thẳng, ngã xuống.

Máu huyết phun vung vẩy.

“Trương sư huynh.”

Cửu Phượng cốc đệ tử bốn phía kinh hô.

Nam đệ tử mập hoảng sợ lui về sau.

Nhưng trong lúc hần hoảng sợ lui về sau thì Phí Hầu vung trường kiếm lên, mấy đạo kiếm mang lóe lên, thân hình hần chột ngưng lại, cũng ngã xuống giống như thanh niên cao gầy kia.

Nhìn hai người đệ tử cao gầy và mập liên tiếp bị Phí Hầu giết chết bằng một kiếm, lúc này sắc mặt của Cửu Phượng cốc đệ tử còn lại đã hoàn toàn đại biến, trở nên vô cùng sợ hãi.

“Mọi người không phải sợ, chúng ta...”

Phượng sư tỷ lên tiếng nói to lên, nhưng nàng còn chưa kịp hô xong cổ họng đã bị người siết, nàng hoảng sợ nhìn lại, người đang siết cổ họng của nàng chính là Hoàng Tiểu Long.

“Ah ah uhh...”

Nàng lên tiếng muốn nói cái gì đó.

Ánh mắt của Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, tay phải ra sức siết vào, lời của Phượng sư tỷ bị ngưng hoàn toàn ở miệng.

“Người nói không sai, không cần thiết phải nhiều lời, trực tiếp giết là được.”

Hoàng Tiểu Long nói, sắc mặt không chút thay đổi, tay phải nhẹ buông rồi nhìn thi thể của đối phương ngã xuống.

Cửu Phượng cốc đệ tử sợ hãi hét to, toàn bộ hoảng sợ vội vàng thối lui.

Phí Hưu đứng nơi đó, nâng trường kiếm trong tay làm động tác khiến cho Cửu Phượng cốc đệ tử kinh dị. Phí Hưu nâng trường kiếm đâm thẳng lên trời cao, tiếp theo đột nhiên đâm về phía trước một cái, vô số kiếm mang lập tức bạo phát ra từ mũi trường kiếm giống như đóa hoa nở rộ vậy, vô cùng rực rỡ ở giữa không trung.

Những kiếm hoa này xoay tròn, từng cái một xoay tròn qua bên cạnh Cửu Phượng cốc đệ tử, lúc kiếm hoa biến mất thì những Cửu Phượng cốc đệ tử từng tên một lần lượt ngã xuống, trên cổ mỗi người đều in một kiếm hoa đỏ văn mỹ lệ, huyết từ trong kiếm hoa đỏ vân phun ra nhuộm hồng cả mặt đất bốn phía.

Xa xa, một số thế lực nhìn thấy Cửu Phượng cốc đệ tử xung đột cùng Hoàng Tiểu Long vốn cảm thấy há hê, giờ này bọn họ nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu với vẻ mặt kinh sợ, vẻ há hê trên mặt đã hoàn toàn biến mất.

“Ai dám giết Cửu Phượng cốc đệ tử ta.”

Trong lúc Cửu Phượng cốc đệ tử ngã xuống, xa xa một tiếng quát vừa kinh vừa nộ truyền đến. Một đạo nhân ảnh phá không lao tới, kích ảnh trùng trùng, trong nháy mắt tập đến ngực của Phí Hưu.

Phí Hưu ngưng tụ cặp mắt lại, trường kiếm trong tay vung lên, vô số kiếm hoa bạo xạ chạm đánh vào kích ảnh đối phương.

“Két!!!”

Tiếng nổ vang không ngừng truyền ra, dòng khí kích động cán quét bốn phương, thân hình đối phương chấn động, người nhẹ nhàng hạ xuống, là một trung niên.

Người trung niên mặc phục sức giống như Cửu Phượng cốc đệ tử, nhưng Thần Điều đồ án trên ngực có màu khác. Người trung niên nhẹ nhàng rơi thân hình xuống, khí huyết trong cơ thể sôi trào không dứt, nhìn Phí Hưu với gương mặt sợ hãi. Lúc này lại có ba lão giả mặc phục sức trường lão của Cửu Phượng cốc phá không lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Giết bọn chúng đi

Ba gã trường lão của Cửu Phượng cốc đến, xem xét thi thể của Cửu Phượng cốc đệ tử trên mặt đất, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

“Cốc chủ.”

Ba người đi tới phía sau lưng người trung niên.

Người trung niên chính là Cốc chủ của Cửu Phượng cốc Lôi Thiên Hành.

Lôi Thiên Hành lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu:

“Nói, tại sao giết Cửu Phượng cốc đệ tử ta?”

“Tại sao ư?”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt:

“Vi bọn chúng đáng chết.”

Về mặt của bốn người Lôi Thiên Hành âm trầm.

“Cốc chủ, giết bọn chúng.”

Trong đôi mắt già nua của một vị trưởng lão của Cửu Phụng cốc ẩn chứa sát ý nồng đặc.

Lôi Thiên Hành chăm chú nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu, đột nhiên mở miệng nói:

“Người đi giải quyết tiểu tử kia.”

Hắn chỉ vào Hoàng Tiểu Long.

“Vâng, thưa cốc chủ.”

Thân hình trưởng lão của Cửu Phụng cốc vừa động, trong nháy mắt đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long. Còn Lôi Thiên Hành và hai người khác đương nhiên đánh tới Phí Hưu.

“Tiểu tử, chết đi.”

Sau khi trưởng lão của Cửu Phụng cốc đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long thì cặp mắt đỏ tươi, đâm trường kiếm tới, kiếm mang lóe lên nhanh như sấm sét.

Trong đám Cửu Phụng cốc đệ tử đã chết trước đó có hai người chính là đệ tử thân truyền của hắn, một người còn là chất tử của hắn.

Nhìn trưởng lão của Cửu Phụng cốc đâm kiếm tới, trong tay Hoàng Tiểu Long xuất hiện Tu La Chi Đao, vung song nhận lên, hai luồng Địa Ngục Chi Phong không ngừng càn quét lưu động.

Cửu Phụng cốc trưởng lão này là thập giai cường giả, nhưng chỉ là thập giai sơ kỳ, mạnh hơn Dương An một chút.

Vì thế Hoàng Tiểu Long liền thi triển Tu La Kiếm pháp công kích tới hắn.

Hai luồng Địa Ngục Chi Phong xoay tròn xé nát kiếm mang của trưởng lão của Cửu Phụng cốc, trong nháy mắt đi tới trước đối phương, hiển nhiên trưởng lão của Cửu Phụng cốc không ngờ một cú đánh cường lực như vậy mà lại bị Hoàng Tiểu Long - một tiểu tử chỉ chừng 15, 16 tuổi này phá đi, hắn có chút trở tay không kịp.

“Phong Lôi kiếm.”

Hắn đột ngột quát lớn, vung trường kiếm trong tay lên.

Mấy đạo kiếm mang xoay tít, mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh mẽ, bốn phía nổ oanh ùng vang dội.

Lúc này Hoàng Tiểu Long phi thân lên, không ngừng xoay chuyển giữa không trung, đồng thời không ngừng chém ra Tu La Chi Đao. Từng đạo lôi quang lóe lên hóa thành từng lòi giao, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt trưởng lão của Cửu Phụng cốc.

Cửu Phụng cốc trưởng lão hoảng sợ tránh lui, nhưng vẫn chậm một bước, trong nháy mắt đã bị lôi giao đánh trúng, ngực vang lên một tiếng trầm thấp, thân hình bị đập bay. Vị trí lồng ngực bị cháy đen một mảng, tỏa ra mùi thịt nướng.

Hắn vừa mới bị đập bay lại bị một đường lôi giao đánh tới, lại đánh bay hắn một lần nữa.

So với một tháng trước giao thủ cùng Dương An, cảm ngộ của Hoàng Tiểu Long đối với chiêu Phong Đô Chi Lôi này sâu hơn rất nhiều. Trong một tháng tu luyện, không chỉ đề thăng uy lực Phong Đô Chi Lôi mà công kích lại quý dị khó lường, khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

Gần như trong nháy mắt, liên tiếp hơn mười đạo lôi giao liền đánh đến trên người của trưởng lão của Cửu Phụng cốc, cho đến khi Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất thì toàn thân của trưởng lão của Cửu Phụng cốc đã hoàn toàn cháy đen, đã không tìm được một nơi nào còn nguyên vẹn. Cả người như vừa mới bước ra từ trong lò lửa vậy, từng đạo lôi quang không ngừng lưu động bên ngoài thân thể của hắn.

Xa xa, cường giả các đại thế lực nhìn mà ồ lên náo loạn.

“Tiểu tử kia là ai? Ở đâu xuất hiện một tên yêu nghiệt kinh khủng như vậy chứ? Hắn mới bao nhiêu tuổi? Ngay cả trưởng lão của Cửu Phụng cốc cũng không phải là đối thủ của hắn.”

“Một tháng trước nghe nói có một thiếu niên họ Hoàng đã đánh bại Dương An, thiếu niên đó cũng cỡ 15, 16 tuổi, chẳng lẽ chính là hắn đó sao?”

“Hắn là như thế rồi.”

Cùng lúc đó, ba người Lôi Thiên Hành đang giao thủ cùng Phí Hưu chợt nghe tiếng của trưởng lão của Cửu Phụng cốc hét thảm, quay đầu lại cũng giật

mình, khó mà tin được.

Lôi Thiên Hành vốn nghĩ trưởng lão của Cửu Phượng cốc sẽ nhanh chóng giải quyết Hoàng Tiểu Long ổn thỏa, sau đó quay lại trợ giúp cho hắn, bốn người cùng nhau liên thủ đối phó với Phí Hạo.

Hắn nhận thấy thực lực của Phí Hạo tuy mạnh hơn hắn, thế nhưng cũng chỉ là Tiên Thiên nhất giai giống như hắn, nếu bốn người liên thủ là có thể đánh chết được Phí Hạo.

Thế nhưng nhìn hiện tại mà xem.

Toàn thân trưởng lão của Cửu Phượng cốc cháy đen, đang cố gắng bò lên từ dưới đất, bởi vì gương mặt cũng cháy đen một mảng cho nên chỉ nhìn được đôi mắt của hắn.

Trong hai mắt của hắn lộ ra vẻ hoảng sợ, phần nộ và sát ý càng thêm nồng đậm.

Hắn thân là trưởng lão của Cửu Phượng cốc, cường giả thập giai sơ kỳ lại bị một tên mao đầu tiểu tử đánh bại ở trước mặt mọi người.

“Đại Địa Chi Hùng.”

Hắn vừa hô, bắt đầu khởi động quang mang toàn thân, một con Cự Hùng trôi lơ lửng phía sau lưng, chính là Vũ hồn của hắn.

Ngay tại lúc hắn muốn Hồn hóa thì đột nhiên toàn thân Hoàng Tiểu Long bắt đầu khởi động từng đạo ánh sáng màu đen. Sát khí giết chóc kinh khủng lan ra, sau lưng mọc ra hai cánh màu đen. Hai cánh duỗi ra, cả người hóa thành một đạo ánh sáng màu đen trong nháy mắt liên lao tới trước người trưởng lão của Cửu Phượng cốc.

“Minh Vương Chi Nộ.”

Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, vung Tu La Chi Dao trong tay lên.

Lập tức, hai đạo đao mang phát ra như núi lửa, như vô số tiếng thần thú gầm thét, chạy ồa, chấn động.

Trước đôi mắt hoảng sợ của trưởng lão của Cửu Phượng cốc, trong con tuyệt vọng, Minh Vương Chi Nộ đánh trúng vào bộ ngực của hắn. Hắn lộ ra vẻ sâu thẳm quát to một tiếng, bay ngược ra trăm thước, lăn tròn trên mặt đất.

Khi thân thể của hắn đã dừng lăn, nhích động vài cái trên mặt đất, cuối cùng thì mềm nhũn ngã xuống đất không còn khí tức. Bộ ngực của hắn bị phá ra hai cái lỗ máu to, từ trong lỗ máu có thể nhìn thấy được nội tạng bị chấn nát ở trong cơ thể hắn.

Xa xa, thể lực cường giả khắp nơi nhìn trưởng lão của Cửu Phượng cốc chết thảm thì hít ngược một hơi khí lạnh.

Ba người Lôi Thiên Hành vừa kinh vừa nộ không dứt.

Thật ra, cũng do trưởng lão của Cửu Phượng cốc quá sơ suất. Hắn thấy Hoàng Tiểu Long bất quá chỉ là một tiểu tử 15, 16 tuổi, thực lực có mạnh hơn nữa cũng sẽ không mạnh đến mức nào, vì thế dĩ ngay từ đầu không hề triệu ra Vũ hồn, nếu như hắn triệu ra Vũ hồn ngay từ đầu, Hồn hóa. Hoàng Tiểu Long muốn giết hắn cũng rất khó, ít nhất sẽ không dễ dàng như thế.

Sau khi Hoàng Tiểu Long giết chết trưởng lão của Cửu Phượng cốc thì quay đầu lại nhìn mấy người Lôi Thiên Hành đang giao thủ cùng Phí Hạo. Thân hình hắn nhao lên một cái, song nhận đánh tới một tên trưởng lão của Cửu Phượng cốc trong đó.

Hắn nhận ra tên trưởng lão của Cửu Phượng cốc này là người có thực lực yếu nhất trong đám ba người Lôi Thiên Hành, là thập giai trung kỳ, chỉ cần hắn quán lấy một người, như vậy Phí Hạo có thể giải quyết hai người còn lại.

Tên trưởng lão của Cửu Phượng cốc kia thấy Hoàng Tiểu Long đánh tới thì không dám khinh thường, trường kiếm của hắn cũng đánh tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long quán lấy tên trưởng lão của Cửu Phượng cốc đã giảm bớt áp lực cho Phí Hạo. Ngân Hà Vũ hồn trong nháy mắt cường hóa bảy lần, khí tức trên người tăng lên không ngừng. Không được bao lâu, một đòn Toái Tâm quyền đã thuận lợi làm vỡ nát lực phủ ngũ tạng trong cơ thể của một gã trưởng lão của Cửu Phượng cốc khác, sau đó bắt đầu chuyên tâm đối phó với Cốc chủ của Cửu Phượng cốc.

Cốc chủ của Cửu Phượng cốc tuy cũng là Tiên Thiên nhất giai nhưng sao có thể là đối thủ của Phí Hạo sau khi đã cường hóa Vũ hồn bảy lần được chứ? Trước đó, Dương Động Tiên Thiên nhị giai giao thủ cùng Phí Hạo sau khi cường hóa Vũ hồn bảy lần, khó khăn lắm cũng chỉ đầu ngang tay mà thôi.

Dưới sự công kích của Phí Hạo, Cốc chủ của Cửu Phượng cốc không ngừng thảm hại lui về sau, thậm chí cũng không có cơ hội để thở dốc.

Hắn muốn mở miệng cầu hòa, thế nhưng dưới sự công kích như mưa to gió lớn của Phí Hạo khiến cho hắn không có thời gian để lên tiếng.

Sau đó Cốc chủ của Cửu Phượng cốc bị một đòn Toái Tâm quyền của Phí Hạo đánh tới, trào máu thối lui.

“Chậm đã.”

Cốc chủ của Cửu Phụng cốc vội vàng lên tiếng.

Nhưng âm thanh vừa dứt, Phí Hạo đã nâng trường kiếm đâm thẳng lên trời cao, tiếp đó là đâm thẳng vào hắn, từng đóa kiếm hoa nở rộ từ trong mũi trường kiếm, lướt qua xung quanh thân thể của hắn.

Cốc chủ của Cửu Phụng cốc ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Linh thú

Cốc chủ của Cửu Phụng cốc nhìn nơi thân thể bị kiếm hoa lướt qua có thêm từng đóa kiếm hoa đỏ án, huyết từ trong đó trào ra ngoài.

“Ôc...”

Cốc chủ của Cửu Phụng cốc phun ra máu tươi, thân thể mềm nhũn, quỳ xuống.

“Ta.”

Lúc này, hắn vẫn không tin rằng hắn sẽ bị chết ở nơi này, chết ở trong tay cường giả Tiên Thiên nhất giai như hắn.

“Ta muốn biết chiêu vừa rồi gọi là gì?”

Hắn nhìn Phí Hạo hỏi, giọng nói khàn khàn.

“Từ Vong Chi Hoa.”

Phí Hạo lạnh lùng đáp.

“Từ Vong Chi Hoa?”

Cốc chủ của Cửu Phụng cốc lẩm bẩm niệm một câu, sau đó ngã xuống, thân thể co quắp vài cái rồi không có động tĩnh nữa.

Trưởng lão Cửu Phụng cốc đang kịch chiến cùng Hoàng Tiểu Long trở nên sợ hãi, đánh một kiếm tới Hoàng Tiểu Long, sau đó hoảng sợ xoay người chạy trốn.

Phí Hạo thấy thế thì lạnh giọng cười, triệu xuất thân thể Ngân Hà Vũ hồn biến thành một cái Kiếm Hà, trong nháy mắt cản trưởng lão của Cửu Phụng cốc lại, Kiếm Hà quán chặt lấy đối phương rồi xoay tròn một cái, sau đó về tới sau lưng Phí Hạo.

Cửu Phụng cốc trưởng lão ngã xuống, đầu lia khỏi cổ, rớt xuống, máu phun đầy mặt đất.

Đến đây thì tất cả mọi người Cửu Phụng cốc đi tới Thánh Minh hồ đều bị giết chết.

Cửu Phụng cốc được xem là một đại tông môn tại Bạo Long vương quốc, thế nhưng cũng chỉ có một vị Tiên Thiên chính là cốc chủ của Cửu Phụng cốc. Bây giờ cốc chủ đã bị Phí Hạo giết chết, sau này Cửu Phụng cốc sẽ diệt xuất ra khỏi nhóm đại tông môn Bạo Long vương quốc.

Các đại thế lực cường giả xa xa nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, ánh mắt đã hoàn toàn đại biến.

Thật ra trước Cửu Phụng cốc, chung quanh cũng có một số đệ tử thế lực đã nhìn trúng vị trí của Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, đã từng có ý nghĩ muốn tiến lên bảo hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo rút đi, hiện giờ đệ tử những thế lực này nhìn Cốc chủ của Cửu Phụng cốc, trưởng lão đều chết dưới tay của Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo thì trán đổ mồ hôi lạnh, âm thầm mình may mắn không thôi.

Nếu không phải Cửu Phụng cốc đệ tử tiến lên thay thế bọn họ một kiếp, chỉ sợ hiện tại người nằm chết nơi đó chính là bọn họ rồi.

Giải quyết xong đám người Cửu Phụng cốc, Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của mọi người chung quanh, hai người về tới chỗ ngồi, sau đó ngồi xếp bằng.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo kịch chiến cùng đám người Cửu Phụng cốc, toàn bộ cuộc chém giết đã rơi vào trong mắt của đám người Đại Kiếm tông.

Lúc này đám người Đại Kiếm tông đang ở trên một đỉnh núi bên ngoài mấy trăm thước.

Vu Thần quay đầu lại, hỏi một vị trưởng lão phía sau lưng:

“Tiểu tử kia chính là Hoàng Tiểu Long đó sao?”

Trưởng lão kia cung kính đáp:

“Đúng thế, thừa lão tông chủ. Hắn chính là Hoàng Tiểu Long, còn vị kia là Phí Hưu. Lưu Uy tông chủ chính là chết ở trong tay Hạo Thiên - sư huynh của Phí Hưu.”

Vu Thần gật đầu, nhìn thân ảnh của hai người Hoàng Tiểu Long bằng sắc mặt âm lãnh:

“Không ngờ tiểu tử này trưởng thành nhanh như vậy. Ngay cả trưởng lão của Cửu Phụng cốc cũng chết trên tay hắn, nếu cứ tiếp tục trưởng thành như thế, e rằng sau mười năm nữa là đến ngày Đại Kiếm tông chúng ta diệt tông.”

“Sư tôn, hay là thừa dịp này, chúng ta...?”

Lâm Trí Nhân tiến lên, làm dấu tay trầm sát.

Vu Thần ngẫm nghĩ, lắc đầu nói:

“Không vội, chờ trọng bảo xuất thế là chúng ta có cơ hội đánh lại. Bất kể như thế nào cũng không thể để cho tiểu tử này rời khỏi Thánh Minh hồ.”

Có Phí Hưu ở đây, muốn đánh chết Hoàng Tiểu Long trắng trợn hiển nhiên là rất khó, vì thế Vu Thần tính toán mấy ngày nữa khi trọng bảo xuất hiện trên đời, Phí Hưu sẽ phân tâm, đến lúc đó lại tìm cơ hội.

Hai ngày lại qua.

Hai ngày này, tiếng rít trong Thánh Minh hồ càng lên tiếng thường xuyên hơn, gần như cách mỗi nửa tiếng thì Thánh Minh hồ liền truyền ra một lần rít lên, hơn nữa theo tiếng rít, mặt nước Thánh Minh hồ càng lúc càng dao động.

Thậm chí một số ngọn núi thấp nhỏ bị mặt nước Thánh Minh hồ dao động dâng lên bắt đầu ngập hết trong nước hồ.

Ngày thứ ba, không ngờ mực nước Thánh Minh hồ lại tăng cao đến hai ba trăm mét, hơn nữa tăng chậm chậm kéo dài đến tới bốn, năm trăm mét mới dừng lại. Thế nhưng sau khi dừng lại thì mặt nước Thánh Minh hồ cũng không hề hạ xuống như trước.

Cùng lúc đó, mặt Thánh Minh hồ có từng đạo quang mang sáng chói không ngừng phóng lên cao, đây chính là quang mang tán phát khi dị bảo sắp xuất thế.

Nhìn cảnh tượng này, các thế lực bốn phía đều vui mừng.

“Trọng bảo sắp xuất thế rồi.”

Một số người không kìm nổi đua nhau phi thân nhảy xuống Thánh Minh hồ.

Ngay lúc những người này vừa mới rơi vào Thánh Minh hồ thì đột nhiên có tiếng hét thảm vang lên, chỉ thấy một đầu trâu to lớn từ trong Thánh Minh hồ đột nhiên phóng lên cao. Hai cái sừng sắc nhọn trên đầu của đầu trâu đang đâm xuyên qua thi thể của hai người, xuyên từ trước ngực xuyên thấu qua phía sau lưng, máu tươi nhuộm đỏ cả mặt hồ.

Đầu trâu to lớn, sừng đỏ tươi, to lớn như có bốn năm quả cầu vậy.

“Quái vật, chạy mau.”

Những người khác muốn nhảy vào Thánh Minh hồ để tìm kiếm dị bảo dưới đáy hồ khi nhìn đầu trâu to lớn ấy thì hoảng sợ hét lên, đua nhau vạch nước phi thân lên, cố thoát đi.

Đúng lúc này, đầu trâu to lớn đột nhiên phát ra một tiếng rít, tiếng rít chấn động, lực công kích kinh khủng xuyên thấu theo tiếng rít đưa nhau đánh trúng vào cường giả các phái đang muốn thoát đi.

Những người này như bị một con lốc đánh trúng, toàn bộ đều rơi xuống mặt hồ.

Đầu trâu to lớn mở miệng hút một cái như cự kinh hút nước, nuốt hết thầy những người này vào trong cái miệng khổng lồ của nó.

Cường giả các phe vốn muốn tiếp tục nhảy vào trong Thánh Minh hồ thấy thế, thần sắc đều đại biến, sợ tới mức nhanh chóng ngừng lại, toàn thân túa mồ hôi lạnh đầm dề.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu cũng có chút sợ hãi, không ngờ Thánh Minh hồ vẫn còn loại quái vật này.

“Là Linh Thú thú hộ trọng bảo.”

Phí Hàu đưa mắt nhìn, mở miệng nói.

Yêu thú đột phá thập giai hậu kỳ đỉnh phong, sau khi tiến nhập Tiên Thiên là có thể nói được tiếng người, được gọi là Linh Thú.

Linh Thú.

Hoàng Tiểu Long nhìn chăm chăm vào đầu trâu to lớn:

“Người nhận ra được đây là Linh Thú gì không?”

“Hắn là Cuồng Mãng Thanh Ngu.”

Phí Hàu trầm ngâm nói:

“Cuồng Mãng Thanh Ngu là một loại Linh Thú rất hiếm thấy, là hai loại Linh Thú Cuồng Mãng và Thanh Ngu giao phối với nhau sinh ra Linh Thú biến bị. Loại Cuồng Mãng Thanh Ngu có tính tình cực kỳ hung tàn, cuồng bạo, công kích cực mạnh, đặc biệt là ở trong nước. Lờn đồn chỉ cần Cuồng Mãng Thanh Ngu ở trong nước thì gần như là Bất Từ Chi Thân.”

“Ồ trong nước là Bất Từ Chi Thân?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hàu.

Phí Hàu gật đầu:

“Đúng vậy, Cuồng Mãng Thanh Ngu có một kỹ năng đặc thù, có thể khôi phục thương thế cực nhanh ở trong nước. Cuồng Mãng Thanh Ngu này hẳn là Tiên Thiên tứ giai, ngũ giai. Nếu nó ở trong nước, cho dù là nhân loại cường giả Tiên Thiên lục giai cũng rất khó có thể đối phó được nó.”

Hoàng Tiểu Long nhìn Cuồng Mãng Thanh Ngu ở trong hồ nước, có thể khôi phục thương thế cực nhanh sao? Điểm này giống bản mệnh hồn kỹ thứ ba của mình, có thể khôi phục trong nháy mắt.

Chỉ có điều bản mệnh hồn kỹ thứ ba có thể khôi phục trong nháy mắt của Hoàng Tiểu Long, hiện tại chỉ có thể khôi phục Đầu khí.

Sau khi Cuồng Mãng Thanh Ngu nuốt mười mấy người nhảy vào trong hồ, cái đầu to trầm xuống, lại quay về dưới đáy hồ.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Các phe cường giả nhìn nhau, nhưng không ai dám tiến vào hồ nữa.

Đột nhiên từ trên A Nhĩ sơn, một đạo nhân ảnh bắn nhanh, trong nháy mắt lao tới trên không Thánh Minh hồ, đột nhiên đánh một quyền vào phía dưới Thánh Minh hồ.

“Grào...ooo!!!”

Một tiếng gầm rú thê lương, Cuồng Mãng Thanh Ngu bị thương gào thét, đầu trâu to lớn lại xông phá mặt hồ, cắn nuốt người công kích tới mặt hồ. Nhưng thân hình người đó nhoáng lên một cái, tránh thoát khỏi công kích của Cuồng Mãng Thanh Ngu, lại đánh một quyền trúng vào bụng dưới của Cuồng Mãng Thanh Ngu. Cuồng Mãng Thanh Ngu bị đập bay ra ngoài, toàn bộ Thánh Minh hồ vùng vẫy không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Bị đuổi giết

Nhìn người đó liên tiếp bị Cuồng Mãng Thanh Ngu đả thương một cách dễ dàng, cường giả chung quanh ồ lên kinh ngạc, kể cả quân đội đóng ở một bên của Vực ngoại Vương quốc.

“Là nhị hoàng tử.”

“Nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân điện hạ.”

Lên tiếng kinh hô trước tiên chính là vương thất và đại thần của Vực ngoại Vương quốc và các vương quốc chung quanh.

“Đoạn Vô Ngân.”

Hoàng Tiểu Long nhìn thân ảnh lồi lạc đứng lặng tại thượng không mặt hồ, đây là Tiên Thiên cửu giai Đoạn Vô Ngân đó sao? Hắn có dáng vẻ khoảng hơn 30 tuổi, gương mặt có những đường cong rõ nét như được gọt dũa bằng đao vậy, cho người một cảm giác lạnh lùng, áp bách vô hình. Đoạn Vô Ngân không hề cố ý tán phát khí tức, thế nhưng Hoàng Tiểu Long ở cách xa ngàn thước vẫn có thể cảm giác được khí thế trên người Đoạn Vô Ngân như muốn đâm thủng bầu trời.

Toàn thân Đoạn Vô Ngân giống như một thanh bảo đao tuyệt thế có thể rút ra khỏi vỏ bất cứ khi nào.

Trước ánh mắt khiếp sợ của mọi người ở chung quanh, Đoạn Vô Ngân cứ đứng chấp tay, nhìn Cuồng Mãng Thanh Ngu ở dưới hồ:

“Nghiệt súc, bây giờ ta cho ngươi hai con đường, một là làm linh sủng cho ta, còn lại chính là chết.”

Cuồng Mãng Thanh Ngu nhô cái đầu to lớn lên khỏi mặt hồ, cặp mắt căm tức nhìn Đoạn Vô Ngân, miệng nói được tiếng người:

“Muốn ta làm linh sủng của ngươi ư? Đồ nhân loại đáng chết, ngươi đừng có mơ tưởng.”

Nói xong, toàn thân nó bay lên, đứng trên bầu trời Thánh Minh hồ.

Lúc này, toàn bộ thân hình của Cuồng Mãng Thanh Ngu lộ ra ngay trước mắt mọi người, nhìn thân thể to cao trăm trượng của Cuồng Mãng Thanh Ngu, mọi người đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Chỉ riêng hai cái trảo dưới bụng Cuồng Mãng Thanh Ngu cũng lớn bằng một tòa núi nhỏ rồi.

Cuồng Mãng Thanh Ngu đứng trên bầu trời Thánh Minh hồ. Nước dưới Thánh Minh hồ đột nhiên bay ngược dựng lên, quán lấy thân thể to lớn của nó. Hoàng Tiểu Long phát hiện sau khi nước dưới Thánh Minh hồ bay lên thì không ngừng xông vào trong cơ thể của Cuồng Mãng Thanh Ngu, cứ thế, dòng nước xông vào cơ thể của nó khiến bên ngoài thân thể của Cuồng Mãng Thanh Ngu sinh ra một tầng lân giáp thật dày.

Đồng thời, vết thương dưới bụng nó trước đó bị Đoạn Vô Ngân đánh trúng đã bắt đầu khôi phục với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Đoạn Vô Ngân nhìn vết thương ở dưới bụng của Cuồng Mãng Thanh Ngu đã khôi phục lại, cũng không để ý.

“Bãi sơn đảo hải.”

Vết thương dưới Cuồng Mãng Thanh Ngu đã khôi phục, đột nhiên nó kêu lên, nước dưới Thánh Minh hồ phóng lên cao, hóa thành từng con sóng lớn kinh khủng xung kích tới Đoạn Vô Ngân.

Khi những con sóng lớn kinh khủng này xung kích tới Đoạn Vô Ngân, không ngừng ngưng kết thành từng cự lăng hàng nhận như những thanh đao lạnh buốt.

Ngay khi những cự lăng hàn nhận này vọt tới trước mặt, Đoạn Vô Ngân đột nhiên nâng tay phải về phía trước một chút, cứ như vậy nhẹ nhàng điểm một cái, chỉ thấy tất cả cự lăng hàn nhận xung kích toàn bộ nổ tan ra, sau đó rơi vào dưới hồ.

Cuồng Mãng Thanh Ngu thấy cú đánh tuyệt đối mạnh mẽ của mình lại bị Đoạn Vô Ngân phá đi một cách dễ dàng như vậy thì vừa sợ vừa giận, thân hình to lớn của nó phốc tới, hai trảo vỗ xuống Đoạn Vô Ngân, lực trảo kinh khủng còn chưa đánh tới, đá lớn trên ngọn núi chung quanh Thánh Minh hồ đua nhau vỡ nát lẫn xuống.

Đoạn Vô Ngân ngẩng đầu nhìn hai trảo của Cuồng Mãng Thanh Ngu đập từ trên cao xuống, hắn nắm hai tay lại, trực tiếp nghênh đón hai trảo này.

“Oành...”

Âm thanh chấn động vang dội.

Bản thể to lớn của Cuồng Mãng Thanh Ngu bị đánh bay, sau đó đập mạnh vào trong một ngọn núi xa xa. Ngọn núi đổ nát, đá vụn bắn nhanh ra ngoài.

Thân hình Đoạn Vô Ngân nhoáng lên một cái, trong nháy mắt đi tới bầu trước Cuồng Mãng Thanh Ngu, hai tay ngưng khí thành đao, chém ra một đao.

Cuồng Mãng Thanh Ngu phát ra tiếng hét thảm từ vọng. Cái đầu to bị một đao chặt đứt, máu phun lên thành vòi cao tới mấy trăm trượng, nhuộm đỏ cả bốn phía chung quanh ngọn núi và Thánh Minh hồ, thi thể đập xuống hồ, mặt hồ nhấc lên con sóng lớn thiên trọng.

Chung quanh một vùng tĩnh lặng như tờ.

Các phe cường giả nhìn cảnh tượng Cuồng Mãng Thanh Ngu bị Đoạn Vô Ngân trăm sát mà kinh ngạc vô cùng.

Đây chính là Tiên Thiên Linh Thú đó, một con Tiên Thiên Linh Thú cũng bị chết trước mặt bọn họ như vậy.

Trước đây, Tiên Thiên Linh Thú trong lòng bọn họ chính là đại danh từ: tai nạn và kinh khủng.

Su khi Đoạn Vô Ngân giết chết Cuồng Mãng Thanh Ngu, chợt nhiếp hút một viên Yêu đan rực rỡ bay tới rơi vào trong tay của hắn. Yêu đan của Tiên

Thiên Linh Thú Tiên Thiên ngưng tụ Yêu Nguyên chi lực đối với người tu luyện chính là một vật cô cùng quý giá, không những dùng để luyện đan, còn có thể làm được nhiều việc khác.

Thu Yêu đan của Cuồng Mãng Thanh Ngu vào trong không gian giới chỉ, thân hình Đoạn Vô Ngân nhoáng lên một cái, phá vỡ mặt hồ Thánh Minh, tiến nhập vào đáy Thánh Minh hồ.

Sau khi Đoạn Vô Ngân đi vào Thánh Minh hồ, Thánh Minh hồ lại yên tĩnh trở lại.

Mọi người bốn phía nhìn nhau, ai nấy đều ẩn chứa những tâm tư khác nhau.

Thế nhưng Đoạn Vô Ngân đã tiến vào hồ một hồi lâu, mà vẫn không có ai dám tiến vào hồ theo hấn.

Đoạn Vô Ngân trầm sát Tiên Thiên Linh Thú Cuồng Mãng Thanh Ngu đã uy hiếp tất cả mọi người, đi theo Đoạn Vô Ngân tiến vào hồ đoạt bảo chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao?

Mặc dù trọng bảo hấp dẫn người tuy nhiên mạng người càng trọng yếu hơn a.

Cuối cùng, vẫn có người không kìm nổi dụ hoặc của trọng bảo, vì thế phi thân rơi xuống, tiến nhập vào Thánh Minh hồ. Đã có người đầu tiên tất sẽ có người thứ hai, người thứ ba, người thứ mười.

Tiếp theo lần lượt từng cường giả thế lực kết thành một đoàn, đua nhau tiến nhập vào Thánh Minh hồ.

“Môn chủ, chúng ta có tiến vào hay không?”

Thấy mọi người lần lượt tiến vào hồ, Phí Hạo hỏi.

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói:

“Được, chúng ta cũng đi xuống.”

Nói xong, cùng Phí Hạo đứng lên, hai người phi thân rơi đáy hồ Thánh Minh.

Vừa vào đáy hồ Thánh Minh, nước trong hồ lạnh như băng.

Hoàng Tiểu Long có chút kinh ngạc, không ngờ nước trong Thánh Minh hồ lại lạnh như vậy.

Bây giờ đang là dưới cái nóng mùa hè, thế nhưng nước trong Thánh Minh hồ kết băng cứ như trời đông giá rét.

Sau khi đi đáy hồ Thánh Minh, Hoàng Tiểu Long phát hiện ra đáy hồ Thánh Minh lớn hơn so với tưởng tượng của hấn, giống như tiến nhập vào biển cả, một khu mờ mịt bát ngát.

Tuy Hoàng Tiểu Long chưa đột phá Tiên Thiên, nhưng dựa vào thực lực Đấu khí và nội công hiện tại của hấn, cho dù ở dưới đáy nước ba bốn tiếng đồng hồ cũng không sao.

Sau đó hai đi tới phía trước đáy hồ Thánh Minh, Hoàng Tiểu Long nói với Phí Hạo:

“Chúng ta phân nhau ra tìm tòi, nếu gặp chuyện bất ngờ, người trở về Phí phủ chờ ta.”

“Chuyện này...”

Phí Hạo chần chờ.

“Người không cần lo lắng cho an toàn của ta.”

Hoàng Tiểu Long biết vì sao Phí Hạo đắn đo, mở miệng trấn an:

“Thôi được rồi, như vậy đi, nếu như không xảy ra chuyện gì, trong vòng 3 ngày ta sẽ trở về Phí phủ.”

“Vâng, thưa môn chủ.”

Phí Hạo thấy vậy cũng không dám nói gì, cung kính vâng dạ, sau đó phân cách khỏi Hoàng Tiểu Long để tìm tòi.

Sau khi Hoàng Tiểu Long tách khỏi Phí Hạo, tiếp tục đi theo hướng đông.

Trước đó trên ngọn núi có thể thấy Thánh Minh hồ dị bảo phát ra hào quang óng ánh, thế nhưng sau khi đi vào đáy hồ lại không có bất kỳ dị tượng và quang mạng nào.

Nửa giờ sau.

Hoàng Tiểu Long đang đi về phía trước đột nhiên gặp một đám người đi tới.

Rõ ràng là đám người Đại Kiếm tông.

Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long ngưng tụ lại, dùng thần hình.

Lúc này đám người Đại Kiếm tông cũng trông thấy Hoàng Tiểu Long.

Lâm Trí Nhân nhìn Hoàng Tiểu Long, cặp mắt bắn ra hung mang, cười to nói:

“Thật đúng là đập phá thiết hại vô mịch xử, đệ tử của Đại Kiếm tông nghe lệnh của ta đây, người nào giết được tiểu tử này, tông môn sẽ có trọng thưởng tương đương phần thưởng của nhiệm vụ nhất đẳng.”

“Vâng, thưa tông chủ.”

Đại Kiếm tông đệ tử, trưởng lão cao giọng vang dạ, lập tức phá vỡ sóng nước, đưa nhau công kích tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long sầm mặt lại, toàn thân bạo phát quang mang màu đen, Ác Ma Chi Dực sau lưng mở ra, trong nháy mắt đã lao ra ngoài trăm thước.

“Không thể để cho tiểu tử này chạy thoát!”

Lâm Trí Nhân phần nộ quát to, thân hình nhoáng lên một cái, không ngừng tới gần Hoàng Tiểu Long với tốc độ cực nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Tìm được dị bảo

Tuy Hoàng Tiểu Long hóa ra Tu La Chi Thân, mượn nhờ Ác Ma Chi Dực và bản mệnh hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình, tốc độ có thể so sánh với thập giai trung kỳ cường giả. Tuy nhiên Lâm Trí Nhân là thập giai hậu kỳ đỉnh phong đã bước chân vào Tiên Thiên, vì thế hắn nhanh chóng đuổi kịp Hoàng Tiểu Long.

Lúc hắn đi tới sau lưng Hoàng Tiểu Long còn khoảng mười mét, sát ý trong mắt Lâm Trí Nhân chợt lóe lên, trong nháy mắt hắn đánh trường kiếm ra.

“Chết đi.”

Kiểm mang biến thành một con giao long, gầm thét, tập kích đến sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Ngay lúc kiếm mang tập kích phía sau lưng Hoàng Tiểu Long thì thân hình của Hoàng Tiểu Long đột nhiên biến mất một cách quỷ dị, không có chút dấu vết nào.

Kiểm Long rơi vào khoảng không, đánh vào đá ngầm bên ngoài mấy trăm thước, đá ngầm vỡ vụn bay vút.

“Biến mất? Làm sao có thể biến mất được chứ?!”

Lâm Trí Nhân sau giây lát ngẩn người chợt giật dử hét lớn, âm thanh quanh quần sóng nước chung quanh, quét mắt nhìn khắp bốn phương như một con hung thú bị thương.

Lúc này, phía sau có mấy tên trưởng lão của Đại Kiếm tông chạy tới.

“Tông chủ, tiểu tử kia ở đó.”

Đột nhiên, một tên trưởng lão của Đại Kiếm tông chỉ về phía trước rồi nói.

Lâm Trí Nhân nhìn lại, chỉ thấy thân ảnh Hoàng Tiểu Long xuất hiện bên ngoài ngàn thước.

“Hoàng tiểu cầu, ta xem ngươi chạy đi đâu?”

Lâm Trí Nhân phần nộ hô lên, thân hình tạt lướt ra tiếp tục truy đuổi đánh tới Hoàng Tiểu Long. Các trưởng lão của Đại Kiếm tông và đệ tử cũng đua nhau truy kích lần nữa.

Không được bao lâu, Lâm Trí Nhân lại tới gần Hoàng Tiểu Long, nhưng ngay tại hắn xuất thủ công kích lần nữa thì thân hình Hoàng Tiểu Long lại biến

mất một cách quý dị, đến khi lúc xuất hiện trở lại thì Hoàng Tiểu Long đã cách xa ngoài 1000 mét.

Cứ lặp đi lặp lại như thế, mỗi lần Lâm Trí Nhân tới gần xuất thủ thì Hoàng Tiểu Long lập tức biến mất... Sau vài chục lần như thế, Lâm Trí Nhân gào thét liên tục, vô cùng tức giận.

Còn các trưởng lão và đệ tử Đại Kiếm tông đi theo truy đuổi phía sau thì tức giận và bức bối.

Sau một tiếng đồng hồ, đám người Đại Kiếm tông cứ liên tiếp truy đuổi, không ít đệ tử thở hổn hển không dứt.

Dưới đáy hồ, tổn hao Đẩu khí nhiều hơn so với trên mặt đất.

Hoàng Tiểu Long ẩn nấp trong một không gian, nhìn Đại Kiếm tông đệ tử thở hổn hển, Tu La Chi Nhận trong tay đột nhiên vung lên, trong nháy mắt lập tức xẹt qua cổ họng của một vị Đại Kiếm tông đệ tử.

Tên Đại Kiếm tông đệ tử này chỉ là cửu giai trung kỳ, không ngờ rằng Hoàng Tiểu Long ẩn nấp ở bên cạnh mình và ra tay bất ngờ, trong tình hình hấn buông lỏng thần tình, trong nháy mắt cổ họng đã bị cắt đứt.

Máu tanh phun ra nhuộm đỏ nước mặt hồ chung quanh.

“Cửu sư đệ.”

Đệ tử Đại Kiếm tông khác kinh hô, nhưng lúc bọn họ kịp phản ứng truy kích thì thân hình Hoàng Tiểu Long đã cách xa ngoài ngàn mét.

Khi những Đại Kiếm tông đệ tử này dừng lại, Tu La Chi Dao của Hoàng Tiểu Long lập tức công kích tới.

Sau nửa tiếng đã có sáu gã Đại Kiếm tông đệ tử chết dưới Tu La Chi Dao của Hoàng Tiểu Long.

Lâm Trí Nhân thấy Đại Kiếm tông đệ tử của mình lần lượt bị Hoàng Tiểu Long giết chết, hấn tức giận gào thét như sấm, ánh mắt hận không thể chặt nát Hoàng Tiểu Long thành thịt băm.

Những Đại Kiếm tông đệ tử này đều là đệ tử nòng cốt của Đại Kiếm tông, đều có thiên phú rất tốt, mỗi tên đều được Đại Kiếm tông hao tổn rất nhiều tâm huyết để bồi dưỡng, vậy mà bây giờ lần lượt bị giết chết rồi a.

Tâm tư của Lâm Trí Nhân quả thực đang rỉ máu...

Hai giờ trôi qua.

Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng bên trong một động đá ngầm dưới đáy Thánh Minh hồ, bản mệnh hồn kỹ Thuần Gian Khôi Phục được thi triển, không ngừng khôi phục Đẩu khí đã hao tổn.

Sau khi liên tiếp đánh chết tám tên đệ tử Đại Kiếm tông, Hoàng Tiểu Long tránh thoát Lâm Trí Nhân truy kích.

May mắn là lần này Vu Thần cũng không ở cùng một chỗ với Lâm Trí Nhân, nếu không thì trước mặt Vu Thần là Tiên Thiên nhị giai cường giả, cho dù Hoàng Tiểu Long có ẩn nấp trong không gian cũng không thể tránh né được.

“Nếu tình huống cứ như vậy nữa, thì một giờ nữa đành phải quay về mặt đất thôi.”

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm, từ khi xuống đáy hồ cho đến bây giờ đã qua hơn hai giờ, chưa tới hơn một giờ nữa là Hoàng Tiểu Long nhất định phải trở về mặt đất thông khí mới được.

“Không biết Phí Hầu thế nào rồi.”

Hao phí hai giờ rồi, đừng nói là dị bảo, ngay cả cái rầm dị bảo cũng không có, điều này khiến cho Hoàng Tiểu Long buồn bức nhưng Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

“Chẳng lẽ món dị bảo ấy đã bị thu phục rồi sao?”

Hoàng Tiểu Long nhíu mày.

Tuy nhiên chỉ có Vô Hồn cấp 13 mới có thể thu phục được mười dị bảo đứng hàng đầu. Nhưng vậy chẳng lẽ là? Trong đầu óc Hoàng Tiểu Long naoảng lên một cái. Đoạn Vô Ngân!

Cũng chỉ có Đoạn Vô Ngân mới có khả năng sở hữu Vô Hồn cấp 13.

Nghĩ đến đây khả năng này, trong lòng Hoàng Tiểu Long lập tức trầm xuống.

Nếu thật sự là như thế, vậy điều hấn muốn trong vòng hai, ba năm nữa đột phá Tiên Thiên là không thể nào. Hơn nữa sau khi Đoạn Vô Ngân tu luyện dị bảo này, về tới Đoạn Nhận đế quốc và đi vào Đoạn Nhận học viện, dựa vào dị bảo này nói không chừng hấn có thể cảm ứng được sự tồn tại của Đoạn

Hồn châu xếp hàng thứ bốn, sau đó cũng thu phục luôn cả Đoạn Hồn châu.

Như vậy thật là phiền toái.

Đúng lúc này đột nhiên, Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể Hoàng Tiểu Long chấn động một cái..

“Ừm, đây là?”

Hoàng Tiểu Long vô cùng vui mừng, bỗng nhiên đứng lên, sau đó vội vã phi thân tiến đến phương hướng mới vừa cảm ứng được.

Sau đó Hoàng Tiểu Long ngừng lại, dựa theo cảm ứng vừa rồi thì vị trí phải là gần nơi này mới đúng.

Hoàng Tiểu Long quét mắt nhìn chung quanh, cuối cùng ánh mắt dừng lại một vách núi phía trước, hắn tiếp tục phi thân vút tới nơi vách núi ở phía trước.

Vách núi này rộng vài chục thước, trên vách núi đá có khắc một vài bức đồ họa. Hoàng Tiểu Long cẩn thận xem xét, phát hiện những bức đồ họa này vẽ tình cảnh của chiến trường thời viễn cổ. Trên chiến trường viễn cổ có từng chủng tộc có thân hình quái dị, hai cánh hoặc bốn cánh, hoặc sáu cánh đang giao chiến chém giết nhau.

Nhìn đồ họa qua một lần, ánh mắt của Hoàng Tiểu Long cuối cùng định tại một Hoàn Hình Kim quyền kim quang sáng lạng trong hình vẽ.

Bất luận nhìn thế nào, Hoàn Hình Kim quyền này tỏ ra quái dị và đáng chú ý vô cùng.

Ngay lúc ánh mắt của Hoàng Tiểu Long rơi vào kim quyền, đột nhiên kim quyền vốn khắc trên vách núi đá có quang mang rực rỡ chói diệu động khắp bốn phương, một cỗ khí tức kinh khủng từ trên kim quyền tuôn trào ra.

Loại khí tức này vừa có chút tương tự như Linh Lung Bảo tháp, nhưng vừa không giống nhau, hơn nữa còn mạnh hơn, kinh khủng hơn so với Linh Lung Bảo tháp.

Linh Lung Bảo tháp bắt đầu chấn động kịch liệt trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, đồng thời Song Long Vũ hồn trong cơ thể Hoàng Tiểu Long cũng giống như lần trước thu phục Linh Lung Bảo tháp, tự động bay ra khỏi cơ thể của Hoàng Tiểu Long, bay về phía Hoàn Hình Kim quyền.

Khi Hắc Lam Song Long Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long bay về phía Hoàn Hình Kim quyền, gần như toàn bộ cường giả Thánh Minh hồ đều nhìn thấy được hào quang óng ánh của kim quyền.

Bên ngoài mười mấy dặm, Đoạn Vô Ngân nhìn thấy kim quyền phát hào quang óng ánh thì nét mặt vui mừng, thân hình nhanh chóng lao tới chỗ Hoàng Tiểu Long. Tốc độ của Đoạn Vô Ngân cực nhanh, lướt qua không gian chỉ để lại vết ảnh mờ nhạt.

Ngoại trừ Đoạn Vô Ngân ra, Vu Thần của Đại Kiếm tông, Ninh Vương của Ninh Vũ gia tộc và Tiên Thiên cường giả của Vương cung Vực ngoại Vương quốc, toàn bộ đều lao tới vị trí của Hoàng Tiểu Long.

Cảm ứng được cường giả các phe từ bốn phương tám hướng chạy tới, sắc mặt Hoàng Tiểu Long biến đổi, toàn lực vận chuyển Đấu khí toàn thân, Hắc Lam Vô Hồn quán chặt lấy Hoàn Hình Kim quyền, đột nhiên chợt bay dựng lên, thế nhưng ngay lúc Hắc Lam Vô Hồn muốn quán lấy kim quyền bay trở về trong cơ thể Hoàng Tiểu Long thì kim quyền vang lên vù vù, một tiếng rít truyền ra, một cỗ lực lượng thần bí chấn Hắc Lam Vô Hồn ra.

Lúc này Đoạn Vô Ngân đã đi tới bên ngoài mười mấy dặm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Di Bảo Tù Thần Quyền

Hoàng Tiểu Long cảm ứng được khí tức khủng bố của Đoạn Vô Ngân càng lúc càng tới gần vì thế hắn vô cùng lo lắng. Nếu Đoạn Vô Ngân chạy tới đây, vậy Hoàng Tiểu Long phải chết là không thể nghi ngờ.

Bây giờ tháo chạy hay là tiếp tục thu phục kim quyền?

Đi bây giờ còn kịp, có dị bảo ở đây Đoạn Vô Ngân sẽ không đuổi giết theo hắn, còn nếu tiếp tục thu phục kim quyền vậy có lẽ hắn vừa mới thu phục được, hoặc là đang thu phục thì Đoạn Vô Ngân sẽ chạy tới ngay lập tức.

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Hoàng Tiểu Long lo lắng, lòng như lửa đốt, thậm chí không cam tâm.

Trong lúc Hoàng Tiểu Long đang lo lắng vạn phần, đột nhiên Hắc Lam Song Long bị kim quyền chấn ra đã phản nộ ngửa mặt lên trời chột gằm lên, quang mang toàn thân tăng mạnh, uy áp của Viễn Cổ Thần Long bao trùm thiên địa, tiếp tục quán quanh kim quyền. Kim quyền kim quang lập lòe, rít vang lên lần nữa, nhưng lần này không thể chấn ra Hắc Lam Song Long.

Hắc Lam Song Long quán chặt lấy kim quyền, mang kim quyền bay trở về trong cơ thể Hoàng Tiểu Long.

Khi kim quyền về tới cơ thể Hoàng Tiểu Long, không gian chung quanh Hoàng Tiểu Long bắt đầu khởi động quang mang, không ngờ lại xuất hiện một hắc động, hắc động sinh ra một cỗ lực thu nạp cường đại, thu nạp Hoàng Tiểu Long vào trong đó.

Hắc động rút nhỏ, biến mất.

Khi hắc động biến mất, một đạo nhân ảnh cấp tốc phá không lao tới, chính là Đoạn Vô Ngân.

Đoạn Vô Ngân nhìn hắc động biến mất, hai tay đột nhiên nhiếp về phía trước. Mặt đất bốn phương ở nơi này phảng phất bị cú nhiếp này kéo tới. Hoàng Tiểu Long trong hắc động thiếu chút nữa bị hút kéo ra ngoài. Nhưng mà lúc này hắc động sinh ra một cỗ chấn lực đánh tan lực hút của Đoạn Vô Ngân, vì thế Hoàng Tiểu Long mới may mắn thoát khỏi.

Đoạn Vô Ngân bị chấn lực của hắc động chấn lui về phía sau mấy bước, sắc mặt sầm lại, sau đó là rống giận, đột nhiên chém ra một chưởng, đá ngầm, bèo, rong, cá... chung quanh toàn bộ đều bị nổ tung.

“Chết tiệt.”

“Mẹ kiếp.”

Một bước cuối cùng.

Chỉ thiếu chút nữa thôi, dị bảo đã bị người cướp đi, biến mất ngay trước mắt hắn.

Mặc cho hắn có định tính và tu dưỡng tốt hơn nữa, cũng không nhìn được liên tiếp phun ra những lời thô tục.

Đây chính là dị bảo. Dị bảo. Hắn ngàn khổ vạn khổ, không tiếc thỉnh cầu phụ vương, khởi động Thời Không Thánh khí từ Đoạn Nhận đế quốc bay đến đây, khởi động Thời Không Thánh khí tiêu hao trăm vạn linh đan, vừa nghĩ tới tiêu hao trăm vạn linh đan nhưng ngay cả lông mao của dị bảo cũng không gặp, Đoạn Vô Ngân lập tức vô cùng tức giận.

Lúc này, một vị môn chủ đại tông môn của Bạo Long vương quốc lao tới, gặp được Đoạn Vô Ngân ở đây thì không khỏi ngần ra, tiếp đó tiến lên cười nói:

“Chúc mừng nhị hoàng tử điện hạ đoạt được trọng bảo. Nhị hoàng tử điện hạ uy lâm thiên hạ.”

Thế nhưng âm thanh của hắn vừa dứt, Đoạn Vô Ngân phản nộ quay đầu lại, sát ý trong mắt nhoáng lên một cái, trong khi môn chủ của đại tông môn đang thấy kỳ lạ, Đoạn Vô Ngân đột nhiên đâm ra một quyền, quyền kinh đập thấu vào trong lồng ngực của hắn, từ trước ngực xuyên qua sau lưng.

Môn chủ Đại tông môn nhìn lỗ máu to lớn ngay trước ngực, chỉ chỉ vào Đoạn Vô Ngân rồi sau đó ngã xuống, cho đến lúc hắn chết cũng nghĩ không thông tại sao Đoạn Vô Ngân lại giết hắn?

Chẳng lẽ là bởi vì Đoạn Vô Ngân được trọng bảo, hắn thấy được, cho nên Đoạn Vô Ngân phải giết người diệt khẩu hay sao?

Hắn không biết bởi vì vừa rồi hắn vuốt sai móng ngựa mà dẫn đến thảm kịch này.

Lúc này lại có vài tên môn chủ của đại tông môn, gia chủ của đại gia tộc chạy tới, thấy Đoạn Vô Ngân một quyền đánh chết môn chủ của đại tông môn lập tức hoảng sợ, sắc mặt sợ hãi đại biến, hoảng sợ chạy trốn.

Đoạn Vô Ngân tức giận chưa bình, thấy thế lại đâm ra một quyền, dưới một quyền này phân ra mấy đạo quyền kinh, lần lượt xuyên qua sau lưng của vài tên môn chủ của đại tông môn, gia chủ của đại gia tộc ở nơi này.

“Một đám cầu nô tài ti tiện.”

Đoạn Vô Ngân lạnh lùng nhìn thi thể của mấy người này, phi thân nhoáng lên, biến mất ngay chỗ đó.

Sau khi Đoạn Vô Ngân biến mất, đám người Đại Kiếm tông tông chủ Vu Thần, Ninh Vũ gia tộc tộc trưởng Ninh Vương lần lượt chạy tới, nhìn những thi thể trên mặt đất mà kinh hãi.

Đám người đưa mắt nhìn nhau.

Mọi người nhận thấy mấy vị môn chủ, tông chủ này đều là Tiên Thiên cường giả, người có thực lực có thể giết chết mấy vị Tiên Thiên cường giả này chỉ có nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân mới có.

Mấy người này do Đoạn Vô Ngân giết chết, như vậy trọng bảo của Thánh Minh hồ đã bị Đoạn Vô Ngân cướp đi ư?

Mặc dù mọi người không rõ, thế nhưng gần như đều nhận định là Đoạn Vô Ngân đã cướp trọng bảo đi rồi.

Tuy mọi người không cam lòng, nhưng kết quả này trước đó ít nhiều cũng đã liệu đến cho nên cũng không có quá nhiều oán niệm, mọi người lần lượt rời đi.

Còn Hoàng Tiểu Long sau khi bị hắc động hút vào, quang mang nhoáng lên trước mắt, đi tới một chiến trường thời viễn cổ. Chiến trường viễn cổ này có hình ảnh giống y như chiến trường viễn cổ đã thấy trên vách núi đá trước đó: thê lương, hồng hoang, hoang vắng, tử vong, sát lục, bạo ngược và nhu hòa cùng xuất hiện. Đây là chiến trường thời viễn cổ trước mắt.

Hoàng Tiểu Long vận chuyển Đấu khí, tụ thần chú ý tình huống chung quanh, chậm rãi đi về phía trước.

Mặt đất cát đá có chút mềm mại, màu xám vàng, chung quanh đều đỏ nát thê lương, nhưng lại không thấy thi thể chủng tộc có hai, bốn, sáu cánh ấy.

Lúc Hoàng Tiểu Long đang đi về phía trước, Hoàn Hình Kim quyền trong cơ thể chấn động một cái, vang lên tiếng vù vù, trong đầu óc Hoàng Tiểu Long có thêm một chút ký ức.

“Tù Thần quyền.”

Từ trong ký ức, Hoàng Tiểu Long đã biết tên của Hoàn Hình Kim quyền này là Tù Thần quyền.

Hoàng Tiểu Long đứng vững ở nơi đó, nhắm hai mắt lại, sau đó đột nhiên mở hai mắt ra, võ song chưởng tới phía trước, từng đạo chưởng lực hình vòng tròn phá không lao ra, phá vỡ khí lãng chung quanh đến mấy trăm mét.

Đây cũng là đấu kỹ truyền thừa của Tù Thần quyền, Tù Thần chưởng.

Dựa theo ký ức, Tù Thần chưởng tu luyện đến cực hạn, nhốt bốn phương thiên địa, cầm cố hết thủy thời gian, không gian của bốn phương thiên địa, thậm chí có thể tù cầm ngay cả thần.

Thần chân chính.

“Thật mạnh, thậm chí có thể cầm tu ngay cả thần chân chính.”

Hoàng Tiểu Long giật mình, hơn nữa trong thiên địa thì thời gian, không gian đều là vật vô hình, Tù Thần chưởng có thể nhốt thời gian, không gian, vậy chính là có thể nhốt cả thiên địa vạn vật rồi còn gì?

“Tuy nhiên không biết Tù Thần quyền xếp hạng mấy trên bảng dị bảo. Đoạn Hồn châu của Đoạn Nhận học viện xếp hàng thứ tư, truyền thừa đấu kỹ Đoạn Hồn chỉ có thể nhìn rõ Địa Ngục, không biết ai mạnh ai yếu đây?”

“Còn nữa, sau khi khai mở Tù Thần quyền là có thể đi vào chiến trường viễn cổ này, không biết chiến trường viễn cổ này có ích lợi gì?”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Nếu khai mở Tù Thần quyền là có thể đi vào chiến trường viễn cổ, vậy nhất định là chiến trường viễn cổ có công dụng.

Chẳng lẽ cũng có thể dùng để tu luyện hay sao? Hoàng Tiểu Long đột nhiên động lòng, tiếp đó ngồi xếp bằng vận chuyển lên Tu La quyết. Hắc Lam Song Long ở sau lưng Hoàng Tiểu Long phi ra, Cửu U Minh Khí cuộn cuộn rơi từ hư không, thế nhưng Hoàng Tiểu Long phát hiện ngoại trừ Cửu U Minh Khí ra, bên trong chiến trường viễn cổ này còn có một loại linh khí không ngừng tràn vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long.

“Đây là linh khí gì?”

Hoàng Tiểu Long giật mình.

Sau khi linh khí này đi vào trong cơ thể của hắn, không chỉ có thể dung hợp cùng Cửu U Đấu khí, hơn nữa Hoàng Tiểu Long phát hiện tốc độ Cửu U Đấu khí ngưng tụ bên trong khí hải lại nhanh hơn mấy lần so với trước kia.

Thời gian trôi qua.

Hoàng Tiểu Long tu luyện liên tục mấy ngày trong chiến trường viễn cổ này. Trong mấy ngày kế tiếp, Đấu khí của Hoàng Tiểu Long đề thăng cực nhanh, mấy ngày tu luyện có hiệu quả tương đương bằng một tháng tu luyện so với trước kia.

Hoàng Tiểu Long vui mừng trong lòng, cứ tiếp tục tu luyện, nửa tháng nữa là hắn có thể đột phá đến cửu giai hậu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Lý phủ bị diệt

Vài ngày sau, Hoàng Tiểu Long ra khỏi chiến trường thời viễn cổ, lúc hắn đi ra vẫn là ở tại Thánh Minh hồ, nơi lúc trước bị hắc động thu nạp vào. Nhưng lúc này Đoạn Vô Ngân đã rời đi, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Hoàng Tiểu Long quét mắt nhìn chung quanh, đá ngầm chung quanh, hết thảy dưới đáy hồ đều bị người dùng chương lực phá hủy đi, mặt đất nơi đáy hồ để lại một vết chường to lớn dài đến mấy ngàn mét.

Hoàng Tiểu Long nhìn mà âm thầm kinh hãi, hắn biết đây là do Đoạn Vô Ngân lưu lại. Nếu thời điểm đó hắn không kịp thời bị hắc động thu nạp vào chiến trường viễn cổ, chắc hắn cũng đã bỏ mạng lại nơi này rồi.

“Bất kể như thế nào trước hết cứ đột phá Tiên Thiên.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Chuyến đi Thánh Minh hồ lần này càng ngày càng khiến cho hắn thấy sự bức thiết phải đột phá Tiên Thiên.

Ở nơi Vô Hồn thế giới này, chỉ có đột phá Tiên Thiên thì hắn mới chính thức có được chút thực lực để tự vệ.

Sau khi quét mắt nhìn một vòng chung quanh, Hoàng Tiểu Long phi thân ra khỏi hồ.

Sau đó Hoàng Tiểu Long ra khỏi Thánh Minh hồ.

Từ khi ra khỏi Thánh Minh hồ, chung quanh ngọn núi không có người, thế lực cường giả khắp nơi cũng đã rời đi.

“Hắn Phí Hưu đã trở về Phí phủ rồi.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ, hắn có ước định cùng Phí Hưu, nếu không xảy ra chuyện gì thì trong vòng 3 ngày hắn sẽ quay về Phí phủ, hiện tại đã qua ba ngày, chỉ sợ Phí Hưu đã phái người tìm kiếm khắp nơi rồi a.

Quả nhiên, lúc Hoàng Tiểu Long rời khỏi Thánh Minh hồ quay về Vực ngoại Vương thành, nửa đường liền gặp hộ vệ Phí phủ tìm kiếm khắp nơi. Hộ vệ của Phí phủ trông thấy Hoàng Tiểu Long đương nhiên là rất vui mừng.

Gặp được Hoàng Tiểu Long an toàn trở về, Phí Hưu cảm ơn trời đất, phấn khích thiếu chút nữa nước mũi chảy ròng.

Trên đại sảnh Phí phủ.

Hoàng Tiểu Long ngồi nơi đó, nghe Phí Hưu bẩm báo một số chuyện phát sinh ở Thánh Minh hồ trong mấy ngày hắn biến mất.

“Tám Tiên Thiên cường giả chết?”

Hoàng Tiểu Long có chút giật mình.

Phí Hưu gật đầu nói:

“Đúng thế. Bọn họ đều bị nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân giết chết. Đoạn Vô Ngân cướp đi trọng bảo, tám Tiên Thiên gia chủ, môn chủ gặp được vì thế đã bị Đoạn Vô Ngân diệt khẩu.

“Đoạn Vô Ngân cướp đi trọng bảo?”

Hoàng Tiểu Long ngăn ra.

Phí Hưu nói:

“Đúng vậy, hiện bên ngoài đã lan truyền.”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, âm thầm lắc đầu cười thầm. Không ngờ ngược lại Đoạn Vô Ngân lại gánh tội thay cho mình. Đoạn Vô Ngân nghe được lời đồn như thế, chỉ sợ tức giận đến mức ngay cả đi bộ cũng muốn giết người a.

“Đoạn Vô Ngân trở về Đoạn Nhận đế quốc rồi chứ?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Hắn là vậy. Cùng ngày hắn đoạt được trọng bảo lập tức cười Thời Không Thánh khí quay trở về.”

Phí Hào hỏi đáp:

“Lần này quân đội Vực ngoại Vương quốc đóng ở Thánh Minh hồ cũng tổn thất không ít. Nghe nói có bảy, tám vạn binh lính cùng thế lực khắp nơi bị giết chết trong xung đột.”

Vực ngoại Vương quốc nằm trong hơn 1000 vương quốc dưới trướng Đoạn Nhận đế quốc, thực lực xếp mười hạng đầu, tổn thất bảy, tám vạn binh lính đối với Vực ngoại Vương quốc mà nói cũng không bị thương đến gân cốt.

Tiếp đó Phí Hào bẩm báo cho Hoàng Tiểu Long biết về tình hình của Đại Kiếm tông và Ninh Vũ gia tộc.

Khi Phí Hào nói Đại Kiếm tông bị tổn thất tám gã đệ tử nòng cốt. Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Là ta giết.”

Phí Hào ngăn ra:

“Là môn chủ giết sao?”

Tiếp đó cười nói:

“Ta nói mà. Thì ra tám tên đệ tử nòng cốt của Đại Kiếm tông là do môn chủ giết, hiện tại lão gia hỏa Vu Thần kia tức giận tới mức nhảy bắn lên. Tuy nhiên chúng ta phải cẩn thận lão gia hỏa Vu Thần kia mới được.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu đồng tình.

Sau đó Phí Hào thối lui ra khỏi đại sảnh.

Hoàng Tiểu Long cũng không nói chuyện mình đoạt được dị bảo Tù Thần quyền cho Phí Hào biết, không phải là hắn không tin nhiệm Phí Hào mà là cảm thấy không cần thiết. Phí Hào cũng biết quá ít về chuyện dị bảo, nên cũng không biết Tù Thần quyền xếp thứ hạng bao nhiêu tại dị bảo bảng và một số công dụng của Tù Thần quyền.

Sau khi Phí Hào thối lui ra khỏi đại sảnh, Hoàng Tiểu Long về tới chỗ ngụ rồi khai mở Tù Thần quyền, tiến nhập vào chiến trường thời viễn cổ để tu luyện.

Sắp tới đột phá cửu giai hậu kỳ, Hoàng Tiểu Long dự tính đột phá cửu giai hậu kỳ xong lại quay về Lạc Thông vương quốc vậy.

Đi vào chiến trường thời viễn cổ, Hoàng Tiểu Long triệu Linh Lung Bảo tháp ra, nuốt vào một viên Diễm Long châu sau đó ngồi xếp bằng ở chiến trường thời viễn cổ, vận chuyển lên Tu La quyết thu nạp linh khí của chiến trường thời viễn cổ.

Hoàng Tiểu Long phát hiện bên trong chiến trường viễn cổ này có một cỗ không khí sát phạt như có như không, tu luyện ở trong này cũng có thể cường hóa linh hồn và ý chí.

Mười hai ngày qua đi.

Sự kiện dị bảo Thánh Minh hồ xuất thế đã qua gần hai mươi ngày, phong ba từ dị bảo Thánh Minh hồ xuất thế đã dần dần ổn định xuống, tuy vẫn có người còn đàm luận về chuyện này nhưng cũng đã phai nhạt nhiều.

Ngày mười hai qua đi, Hoàng Tiểu Long nuốt Diễm Long châu vẫn tu luyện bên trong chiến trường viễn cổ, cuối cùng hắn đã đột phá đến cửu giai hậu kỳ.

Đột phá đến cửu giai hậu kỳ, Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi chiến trường viễn cổ.

Sau khi đi ra, Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hào lập tức lên đường quay trở về Lạc Thông vương quốc.

Lần này trở về Lạc Thông vương quốc, hai người Hoàng Tiểu Long cũng xuyên qua rừng rậm Ngân Nguyệt, vừa đi vừa tu luyện.

Hơn hai tháng sau, hai người Hoàng Tiểu Long về tới Lạc Thông vương thành.

Sau khi về tới Lạc Thông vương thành, Hoàng Tiểu Long cũng không đi Tinh Không học viện mà quay về Thiên Huyền phủ.

“Đại ca đã quay về.”

Vừa vào Thiên Huyền phủ, muội muội Hoàng Mẫn từ xa trông thấy Hoàng Tiểu Long thì vui mừng nói, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, kéo tay của Hoàng Tiểu Long:

“Đại ca, lần này đại ca đi Vực ngoại Vương quốc có mang cái gì về cho muội hay không?”

Hoàng Tiểu Long nhón miệng cười:

“Đã biết tiểu nha đầu nguoi khó dây dưa a.”

Nói xong, lấy ra rất nhiều thứ từ trong Tu La giới.

Nhìn Hoàng Tiểu Long lấy rất nhiều thứ từ trong Tu La giới ra, Hoàng Mẫn vui mừng hét to.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, chưa tới mấy tháng, nha đầu này cũng mười lăm rồi mà cứ như một đứa bé con vậy.

Lúc hán đi vào đại sảnh Thiên Huyền phủ, phụ mẫu Hoàng Bằng và Tô Yến đều có mặt ở đây, Lý Lộ cũng có mặt, nhưng cặp mắt của Lý Lộ đỏ bừng, hẳn là mới vừa khóc to đây.

Không khí ở đại sảnh có vẻ hơi áp bức.

“Làm sao vậy?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

Lúc này, Lý Lộ đi tới rồi bỏ nhào vào trước người Hoàng Tiểu Long, đột nhiên ôm lấy Hoàng Tiểu Long và khóc lên.

Hoàng Tiểu Long có chút ngạc nhiên, nhìn về phía phụ mẫu.

Hoàng Bằng trầm giọng lên tiếng:

“Thương Lan huyện vừa mới truyền đến tin tức, nói trên dưới mấy trăm người ở Lý phủ đều bị giết chết toàn bộ.”

Hoàng Tiểu Long kinh hãi. Trên dưới mấy trăm người của Lý phủ bị giết chết toàn bộ sao? Nói như vậy là Lý Thành phụ thân của Lý Lộ, gia gia của Lý Mộc đều chết hết?

“Thôi được rồi, đừng khóc nữa.”

Hoàng Tiểu Long vỗ nhẹ nhẹ vào lưng của Lý Lộ, dịu dàng nói.

Lý Lộ khóc thảm một hồi, sau đó mới dần dần buông lỏng hai tay đang ôm lấy Hoàng Tiểu Long rồi rời ra, lau nước mắt, nhìn bả vai của Hoàng Tiểu Long bị nước mắt của mình thấm ướt, gương mặt xinh đẹp của Lý Lộ có chút ngưng ngưng đỏ hồng.

Mọi người lại ngồi xuống.

“Có tra ra là do ai làm hay không?”

Hoàng Tiểu Long lên tiếng hỏi.

Tô Yến lên tiếng:

“Ngực của Lý Thành và Lý lão gia từ Lý Mộc đều bị trúng Độc Huyết chương.” Nguyên soái Hạo Thiên nói.

“Độc Huyết chương.”

Hoàng Tiểu Long nhíu mày, trước đây tại Lạc Thông vương thành, bang chủ Tường Vi của Thanh Ứng bang cũng bị đánh chết bởi Độc Huyết chương. Nói như vậy người giết chết Tường Vi và Lý Thành là cùng một người sao?

Hơn bảy năm trước lúc Lý Mộc tổ chức lễ mừng đại thượng thọ tám mươi tuổi, hai tên có Độc Xà Vô Hồn nói trong vòng ba năm nhất định phải lấy tánh mạng của Lý Mộc, hiện tại đã hơn bảy năm rồi, có khi nào là hai tên có Độc xà Vô Hồn ấy làm hay không?

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Xung kích thập giai

Lần này Hoàng Tiểu Long trở về Vực ngoại Vương quốc, không ngờ đã nghe tin tức Lý phủ bị diệt cũng có chút đột ngột. Mấy năm này, Hoàng Tiểu Long cũng cho Nguyên soái Hạo Thiên phải người chú ý và bảo vệ Lý phủ rồi, không ngờ Lý phủ vẫn bị diệt.

Lúc này nghe tin Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo trở về, Nguyên soái Hạo Thiên lập tức chạy tới phủ nguyên soái.

Sau khi Nguyên soái Hạo Thiên khấu kiến Hoàng Tiểu Long, liền bẩm báo cặn kẽ cho Hoàng Tiểu Long về chuyện Lý phủ bị diệt.

“Thiếu chủ, ta đã cho người truy tra hung thủ rồi.”

Sau khi bẩm báo, Nguyên soái Hạo Thiên nói.

“Hạo Thiên, theo người phán đoán thì thực lực của đối phương như thế nào?”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm hỏi.

“Nhìn Độc Huyết chương lực nơi ngực của Lý Mộc và Lý Thành, có thể thấy đối phương phải là Tiên Thiên cường giả.”

Về mặt Nguyên soái Hạo Thiên ngưng trọng nói.

“Tiên Thiên cường giả.”

Hoàng Tiểu Long nhíu mày.

Lúc trước khi đánh chết bang chủ Trường Vi của Thanh Ưng bang, đối phương mới là thập giai hậu kỳ đỉnh phong, chẳng lẽ hiện tại đối phương đột phá đến Tiên Thiên hay sao? Nếu như vậy chuyện này có chút phiền phức rồi.

Cho dù đối phương mới vừa đột phá Tiên Thiên cũng rất phiền toái a.

Hiện tại chỉ có hai người Phí Hạo và Nguyên soái Hạo Thiên là đối phó được.

Sau đó hai người Phí Hạo và Nguyên soái Hạo Thiên lui đi.

Hoàng Tiểu Long tăng cường hai người hộ vệ cho Thiên Huyền phủ, đặc biệt bảo vệ sự an toàn cho Lý Lộ.

Hiện giờ Lý phủ chỉ còn lại một mình Lý Lộ, hung thủ sẽ phải nhỏ cỏ tận gốc, ắt tới giết Lý Lộ.

Đêm xuống.

Ánh trăng sáng tỏ.

Hoàng Tiểu Long đứng ở trong sân, nhìn ánh trăng sáng trên trời cao.

Bấy giờ có tiếng bước chân truyền đến, Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, là Lý Lộ. Lý Lộ mặc một áo màu tím, vóc người nổi bật, đi dưới ánh trăng như là tiên nữ nhân gian.

Lý Lộ đi tới trước người Hoàng Tiểu Long thì đứng yên tại nơi đó.

“Tiểu Long.”

Lý Lộ mở miệng nói, chân chờ giây lát rồi nói tiếp:

“Muội có chuyện muốn nói với huynh.”

“Nói đi.”

Hoàng Tiểu Long cười nhìn Lý Lộ.

“Muội đột phá thất giai rồi.”

Lý Lộ nói.

“Thất giai ư?”

Hoàng Tiểu Long có chút bất ngờ, dựa theo thiên phú của Lý Lộ thì không có khả năng đột phá thất giai nhanh như vậy, cho dù mấy năm này Lý Lộ nuốt Diễm Long châu của mình và tu luyện thiết quả thì cũng không thể đột phá nhanh như vậy.

Chẳng lẽ Lý Lộ lại có kỳ ngộ gì?

Lý Lộ nhìn thấu nghi ngờ của Hoàng Tiểu Long, liền nói:

“Trước đó vài ngày, học viện ra ngoài thí luyện, sau đó muội rơi vào trong một đầm nước dưới thâm uyên, vì đói bụng nên đã ăn một số cỏ nhỏ giống như

nắm vậy, từ lúc giai hậu kỳ trực tiếp đột phá đến thất giai.”

Hoàng Tiểu Long mở trừng hai mắt, Lý Lộ còn có loại kỳ ngộ như thế này, từ lúc giai hậu kỳ trực tiếp đột phá đến thất giai, như vậy rốt cuộc nắm đó là linh vật gì?

Trong khi Hoàng Tiểu Long còn đang giật mình về kỳ ngộ của Lý Lộ thì toàn thân Lý Lộ bắt đầu khởi động quang mang, một trường kiếm màu đen trôi lơ lửng đằng sau lưng của Lý Lộ, trên trường kiếm lưu động từng đạo phù văn hắc ám

Đây cũng là Vô Hồn đứng đầu cửu cấp của Lý Lộ, Âm Thần kiếm.

Thế nhưng tiếp đó, phía sau lưng Lý Lộ quang mang nhoáng lên lần nữa, một trường kiếm màu trắng xuất hiện, thanh trường kiếm màu trắng này có chút trong suốt, lộ ra khí thánh khiết, trên thân trường kiếm quấn vòng quanh vật gì đó giống như tiểu tinh linh màu vàng vậy.

“Đây là?”

Hoàng Tiểu Long thất kinh.

Ngoại trừ Âm Thần kiếm Vô Hồn ra, Lý Lộ còn có một Vô Hồn giống mình, Song Sinh Vô Hồn. Hơn nữa giống như mình, Song Sinh Vô Hồn là chủng loại Vô Hồn khác, song kiếm một đen một trắng.

Hoàng Tiểu Long nhận thấy Vô Hồn trường kiếm màu trắng của Lý Lộ mạnh hơn nhiều so với Âm Thần kiếm, dường như là Siêu cấp Vô Hồn?

Nhưng vì sao từ trước đến giờ mình lại không biết gì về Song Sinh Vô Hồn Lý Lộ?

“Vô Hồn thứ hai này là muội vừa mới thức tỉnh sau khi đột phá thất giai đấy. Đây là Thánh Quang kiếm, Nhất Lưu Vô Hồn cấp 12.”

Lý Lộ giải thích.

Vừa mới thức tỉnh.

Hoàng Tiểu Long chột hiệu.

Khó trách, hẳn không có khả năng biết về Song Sinh Vô Hồn Lý Lộ trước kia.

Trước kia, Hoàng Tiểu Long lật xem thư tịch của Tinh Không học viện giới thiệu Vô Hồn, cũng giống như tình huống của Lý Lộ vậy. Vô Hồn thể giới cũng có qua, ở Vô Hồn thể giới tám bảy tuổi thì tiến hành thức tỉnh Vô Hồn, thế nhưng có người thức tỉnh Vô Hồn thứ hai tương đối trẻ, bình thường cần phải đột phá đệ tứ giai hoặc đột phá thất giai mới có thể thức tỉnh.

Thức tỉnh Vô Hồn thứ hai càng muộn thì càng mạnh.

Có người đang đột phá tứ giai thì thức tỉnh Vô Hồn thứ hai, Vô Hồn thứ hai cao hơn một thậm chí hai cấp bậc so với Vô Hồn thứ nhất. Lý Lộ đột phá thất giai mới phát giác tỉnh Vô Hồn thứ hai, không ngờ Vô Hồn thứ hai lại là Nhất Lưu Vô Hồn Thánh Quang kiếm cấp 12, cao hơn hai cấp bậc so với Vô Hồn thứ nhất.

Dĩ nhiên tình huống như Lý Lộ là cực kỳ hiếm thấy. Chuyện như vậy trong lịch sử Vô Hồn đếm được cũng không quá hai bàn tay.

Hoàng Tiểu Long nhìn Song kiếm Vô Hồn ở sau lưng Lý Lộ mà không khỏi mừng thay cho Lý Lộ. Vô Hồn thứ hai của Lý Lộ thức tỉnh, hơn nữa còn là Nhất Lưu Siêu cấp Vô Hồn cấp 12, sau này tốc độ tu luyện tuy không kinh khủng như mình, nhưng khẳng định cũng rất kinh người, đến lúc đột phá Tiên Thiên cũng là chuyện nhất định rồi.

“Tiểu Long, sư huynh nói xem, muội có thể chết hay không?”

Đúng lúc này đột nhiên Lý Lộ lên tiếng buồn bã.

Hoàng Tiểu Long ngăn ra, tiếp đó an ủi nàng:

“Yên tâm đi, không có việc gì.”

Lý Lộ gật đầu, đột nhiên ôm lấy Hoàng Tiểu Long:

“Muội rất sợ sau này sẽ không còn được gặp lại sư huynh, sẽ không còn được gặp lại huynh.”

Nói đến đây nàng cất tiếng khóc lên.

Hoàng Tiểu Long vỗ vỗ vào lưng của Lý Lộ, dịu dàng nói:

“Không có chuyện gì nữa, hết thảy đều sẽ đi qua, Nguyên soái Hạo Thiên đã dò xét hung thủ, chẳng mấy chốc sẽ tra ra đối phương, sau này Huyền phủ chính là nhà của muội.”

Thân hình Lý Lộ hơi chấn động trong giây lát, nàng ngẩng đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, ngượng ngùng gật gật đầu ở dưới ánh trăng.

Sau đó Lý Lộ rời khỏi tiểu viện.

Sau khi Lý Lộ rời đi, Hoàng Tiểu Long lập tức tiến nhập vào chiến trường thời viễn cổ, nuốt Diễm Long châu tiếp tục tu luyện.

Như vậy, ba tháng trôi qua.

Ba tháng này Hoàng Tiểu Long cũng không đi rừng rậm Ngân Nguyệt tu luyện nữa, mà khổ tu trong Thiên Huyền phủ. Ba tháng trôi qua, Hoàng Tiểu Long đã đạt đến cửu giai hậu kỳ đỉnh phong, nửa bước bước vào thập giai, khoảng cách thập giai chỉ còn nửa bước nữa.

Ba tháng này một mực gió êm sóng lặng.

Hoàng Tiểu Long bảo Lý Lộ hạn chế ra khỏi Thiên Huyền phủ. Hiện tại Lý Lộ ngoại trừ đi học ở Tinh Không học viện ra là một mực tu luyện tại Thiên Huyền phủ. Nàng đi Tinh Không học viện cũng có cao thủ phủ nguyên soái hộ vệ. Sau khi Lý Lộ Vô Hồn thứ hai thức tỉnh, tốc độ tu luyện đích xác rất kinh người, tuy chỉ mới qua ba tháng nhưng đã đột phá đến thất giai trung kỳ.

Tuy nhiên Nguyên soái Hạo Thiên truy tra hung thủ Lý phủ vẫn chưa có kết quả, đối phương sau khi giết chết người Lý phủ dường như đã biến mất khỏi nhân gian.

Dĩ nhiên, cũng không loại trừ đối phương mới vừa rời khỏi Lạc Thông vương quốc.

Mặc dù đối phương không xuất hiện, nhưng Hoàng Tiểu Long không hề buông lỏng cảnh giác.

Hai tháng lại qua.

Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng bên trong chiến trường viễn cổ, quang mang Hắc Lam Song Long phía sau lưng phun ra nuốt vào không dứt. Cửu U Minh khí trút xuống từ trong hư không, Kinh mạch trong nội thể cùng Cửu U Đẩu khí trong khí hải gầm thét, mãnh liệt không dứt.

Theo Hoàng Tiểu Long vận chuyển Tu La quyết, Cửu U Đẩu khí hết lần này đến lần khác đánh thẳng vào thập giai chướng bích, truyền ra con đau kịch liệt ngừng. Đột phá thập giai chướng bích khó khăn và đau khổ hơn nhiều so với đột phá cửu giai. Mỗi một lần xung kích bức tường ngăn cản đột phá thập giai là lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Hoàng Tiểu Long dường như bị cự châm hung hăng đâm vào vậy, đau đến mức khó có thể nhịn được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Hoàng Mẫn Và Lý Lộ Mất Tích

Hoàng Tiểu Long chịu nhịn từng cơn đau nhức truyền đến khi xung kích Thập giai chướng bích, kiên trì vận chuyển Tu La quyết, linh khí bên trong chiến trường viễn cổ không ngừng tràn vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long có quang mang phun ra nuốt vào không dứt.

Cửu U Đẩu khí bên trong kinh mạch và khí hải bắt đầu điên cuồng khởi động. Hoàng Tiểu Long nỗ lực không chế, nhưng vẫn không có cách nào áp chế được.

Đau nhức kịch liệt dâng trào như từng cơn sóng lớn...

Có kinh nghiệm đột phá trước đó, Hoàng Tiểu Long biết rằng sắp tới đột phá Thập giai, vì thế hắn không thể buông bỏ.

Nếu như bỏ qua, lần đầu tiên xung kích không thành công, như vậy lần thứ hai sẽ khó hơn.

Còn lần thứ ba, lần thứ tư cơ hội thành công sẽ thấp hơn.

Vì đau nhức kịch liệt mà trên trán Hoàng Tiểu Long rịn ra từng dòng mồ hôi.

Cứ như thế không biết đã đi qua bao lâu, đột nhiên trong cơ thể Hoàng Tiểu Long chấn động lên, dường như sinh mạng phá xác ra vậy, Cửu U Đẩu khí trong tầng kinh mạch thứ chín đột phá trời buộc, cuồng hô tràn vào tầng kinh mạch thứ mười.

Cuối cùng đã đột phá Thập giai chướng bích.

Hoàng Tiểu Long vô cùng mừng rỡ.

Cửu U Đầu khí không ngừng sôi trào tràn vào trong tầng kinh mạch thứ mười, chen chúc lao chạy, lưu động, sau khi Cửu U Đầu khí lưu chuyển trong tầng kinh mạch thứ mười một lần xong, trở về khí hải, khí hải lần nữa khuếch trương lớn ra.

Đột phá Thập giai, hình thể Hắc Lam Song long phía sau lưng Hoàng Tiểu Long căng lớn hơn một vòng, hơn nữa càng ngày càng ngưng thực, từ từ chuyển hóa thành thực thể.

Khi Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên thiên, như vậy Hắc Lam Song long sẽ hóa thành thực thể, thành rồng thực sự.

Rồng sống sờ sờ.

Cửu U Đầu khí lưu chuyển trong khí hải và thập tầng trong kinh mạch, sau ba lần lưu chuyển lập đi lập lại như thế, Hoàng Tiểu Long mới ngừng vận chuyển Tu La quyết, mở hai mắt ra.

“Đột phá Thập giai rồi.”

Hoàng Tiểu Long thở ra một hơi trọc khí cực lớn. Với lực lượng và phòng ngự bản thể hắc, phối hợp Tu La Chi Thân, Tu La Kiếm pháp, bản mệnh hồn kỹ, cho dù không có Hồn hóa, Hoàng Tiểu Long tự tin có thể đánh chết Thập giai hậu kỳ đỉnh phong.

Nếu Hồn hóa tuyệt đối hẳn là vô địch dưới Tiên thiên.

Hoàng Tiểu Long kiềm chế sự vui mừng, đi ra khỏi chiến trường viễn cổ.

Hoàng Tiểu Long vừa mới ra khỏi chỗ ngủ, lập tức nhìn thấy gương mặt lo lắng, hoảng sợ của Phí Hạo đang đi đến:

“Môn chủ, không thấy nhị tiểu thư và Lý Lộ tiểu thư.”

“Cái gì? Chuyện gì xảy ra?”

Hoàng Tiểu Long sầm mặt lại.

Phí Hạo nhanh chóng hồi đáp:

“Sáng sớm nhị tiểu thư và Lý Lộ tiểu thư ra ngoài, đã một giờ mà vẫn chưa trở về, thuộc hạ liền cho người đi tìm, tìm được bốn thi thể của hộ vệ của phủ nguyên soái ở trên đường Bình Định, nhưng hai người nhị tiểu thư và Lý Lộ tiểu thư thì không thấy.

Trong lòng Hoàng Tiểu Long trầm xuống.

Nguyên soái Hạo Thiên phái tới hộ vệ tới bảo vệ cho hai người muội muội Hoàng Mẫn và Lý Lộ, các hộ vệ đều là Thập giai. Có thể giết chết bốn vị Thập giai chỉ có thể là cường giả Tiên thiên rồi.

“Bốn vị hộ vệ đó chết như thế nào?”

Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Trúng Độc Huyết chương.”

Phí Hạo vội vàng nói.

Quả nhiên là Độc Huyết chương.

Đối phương không ngờ vẫn tới đây.

Sau khi đối phương tiêu diệt Lý phủ thì biến mất năm tháng, hiện tại xuất hiện lần nữa.

“Người thông tri cho Hạo Thiên biết, nói hắc phong tỏa toàn thành, truy tra hung thủ.”

Hoàng Tiểu Long trầm giọng nói:

“Bây giờ người dẫn ta đi xem thi thể của bốn vị hộ vệ ấy một chút.”

Hạo Thiên thân là Nguyên soái, có quyền lực phong tỏa toàn thành.

“Vâng, thưa Môn chủ.”

Phí Hạo cung kính ứng thị, sau đó dẫn Hoàng Tiểu Long đi tới đại sảnh.

Trên đại sảnh có đặt thi thể của bốn vị hộ vệ của phủ nguyên soái, Phí Hạo phát hiện thi thể của bốn người nên đã mang về đây.

Đến đại sảnh, phụ mẫu Hoàng Bàng, Tô Yến và đệ đệ Hoàng Tiểu Hải đều có mặt ở đó.

Hoàng Bàng và Tô Yến thấy Hoàng Tiểu Long đến, vội bước lên trước.

“Tiểu Long, con nhất định phải mau cứu muội muội của con, mau cứu Lý Lộ.

Tô Yến khóc nức nở, nói.

“Mẫu thân, mẫu thân yên tâm đi, nhất định ta sẽ tìm được muội muội.

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, tuy hắn cũng không biết tình hình hiện nay của muội muội Hoàng Mẫn và Lý Lộ như thế nào.

Nếu hiện tại hai người cũng đã...?

Nghĩ đến điều này, trong lòng Hoàng Tiểu Long mơ hồ đau đớn.

Lúc bấy giờ hắn mới phát hiện bất kể là muội muội Hoàng Mẫn hay là Lý Lộ, hai người đều có vị trí trọng yếu ở trong lòng hắn như vậy.

Hoàng Tiểu Long hít sâu một hơi, đi tới trước thi thể của bốn vị hộ vệ phủ nguyên soái, nhìn chường ấn màu xanh lục sậm chói mắt ở ngực của bốn người, vẻ mặt của hắn ngưng trọng, thậm chí phẫn nộ.

Đối phương dám làm như thế, quả thực là không đặt Thiên Huyền phủ và phủ nguyên soái vào trong mắt rồi.

Nếu tìm ra đối phương, nhất định hắn phải khiến cho đối phương trả một giá cực thảm.

Lúc này, Nguyên soái Hạo Thiên đã nhận được tin tức, từ phủ nguyên soái vội vàng chạy tới đây.

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo hai người, nói ra:

“Đi, bây giờ chúng ta tới phố Bình Định.”

“Vâng, thưa thiếu chủ.”

Hoàng Tiểu Long dẫn Nguyên soái Hạo Thiên và đám người Phí Hạo ra khỏi Thiên Huyền phủ, đi tới phố Bình Định. Phụ mẫu Hoàng Bàng và Tô Yến cũng muốn đi nhưng Hoàng Tiểu Long bảo hai người ở lại Thiên Huyền phủ, nhằm tránh xảy ra chuyện gì bất ngờ.

Sau đó đám người Hoàng Tiểu Long đi tới địa điểm đã xảy ra sự chuyện, phố Bình Định.

Lúc Hoàng Tiểu Long đi tới, đã thấy có mấy bãi máu còn đọng lại trên mặt đất ở chung quanh, tuy nhiên vết máu đã hơi khô đi. Nhìn vết máu dưới mặt đất, Hoàng Tiểu Long cứ đứng yên tại chỗ, xong nhắm mắt và cảm ứng bốn phía.

Đột nhiên, từ trong không gian bốn phía, Hoàng Tiểu Long nắm bắt được mùi của muội muội Hoàng Mẫn và Lý Lộ.

Trên người của mỗi người đều có mùi độc đáo.

Từ khi đột phá Thất giai, Hắc Lam Song long Vũ hồn lột xác lần thứ hai, cảm ứng của Hoàng Tiểu Long đối với khí vị chung quanh được tăng cường không ngừng.

Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, nhìn về phía chính nam, hắn phi thân cấp tốc lướt theo hướng chính nam. Nguyên soái Hạo Thiên và đám người Phí Hạo tuy cảm thấy kỳ quái nhưng nhanh chóng lao theo phía sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long không giữ lại thực lực, cấp tốc lướt với tốc độ cực nhanh. Nguyên soái Hạo Thiên và đám người Phí Hạo đi theo sau lưng Hoàng Tiểu Long thì kinh hãi.

Hai người Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo nhìn nhau.

Môn chủ đã đột phá Thập giai rồi sao?

Thập giai.

Môn chủ đột phá Cửu giai không được bao lâu a, cũng chưa tới một năm. Từ Cửu giai đột phá đến Thập giai chưa tới một năm, đây là khái niệm gì? Vừa nghĩ tới đó, toàn thân hai người lập tức rung chuyển không kìm nổi.

Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo mang tâm tư như thế, còn những hộ vệ phủ nguyên soái và hộ vệ Thiên Huyền phủ ở phía sau thì nhìn thân ảnh của Hoàng Tiểu Long mà kinh ngạc bội phần.

Hoàng Tiểu Long một mạch bay nhanh về phía nam, chưa được bao lâu đã ra khỏi Lạc Thông vương thành.

Hơn một giờ sau đã đi tới một vùng núi.

Lúc chạy tới vùng núi, Hoàng Tiểu Long ngừng lại, nhú mày, đi tới nơi này thì khí vị của muối muối Hoàng Mẫn và Lý Lộ liền mất dấu.

“Mọi người chia nhau tìm bốn phía chung quanh.”

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, nói với mọi người phía sau lưng.

“Vâng, thưa Thiếu chủ.”

Mọi người cung kính ứng thi, sau đó phân cách ra tìm tòi bốn phía chung quanh.

Đột nhiên, bên trong một khu rừng núi xa xa, một gã hộ vệ vui mừng kêu lên:

“Thiếu chủ, nhị tiểu thư ở đây.”

Hoàng Tiểu Long và mọi người nghe vậy, vội vàng lướt tới phiến rừng núi phía xa xa đó, tiến vào núi rừng, Hoàng Tiểu Long lập tức trông thấy muối muối Hoàng Mẫn. Muối muối Hoàng Mẫn bị người dùng một thủ pháp nào đó định lại tại đó, nhưng không thấy được Lý Lộ.

Trông thấy đám người Hoàng Tiểu Long, muối muối Hoàng Mẫn vô cùng mừng rỡ, vội vàng chuyển động nhưng không cách nào lên tiếng được, cũng không thể nhúc nhích.

Hoàng Tiểu Long bước nhanh tới trước mặt muối muối.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Lý lộ ly khai

Đi tới trước mặt muối muối Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Long dò xét tình huống của muối muối rồi lập tức cau mày, với nhãn lực của hắn cũng không nhận ra rốt cuộc muối muối bị người dùng thủ pháp định thân gì, không phải là thủ pháp điểm huyết, toàn bộ Vũ hồn thể giới cũng chỉ có Hoàng Tiểu Long mới có thủ pháp điểm huyết.

Hai người Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo tiến lên dò xét, thần tình cũng giống như Hoàng Tiểu Long, hiển nhiên là không có biện pháp giải khai định thân của Hoàng Mẫn.

Trong lúc Hoàng Tiểu Long gấp rút đến độ lông mày như muốn thiêu cháy, đột nhiên vốn đang bị cố định không thể nhúc nhích, không thể lên tiếng, chợt thân thể Hoàng Mẫn buông lỏng, bắt đầu động đậy được.

“Đại ca.”

Hoàng Mẫn lên tiếng kêu lên.

Hoàng Tiểu Long vui mừng, vội vàng đỡ muối muối:

“Tiểu nha đầu, như thế nào rồi?”

Hoàng Mẫn lắc đầu:

“Muội không sao.”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy mới mới thở phào nhẹ nhõm, hỏi:

“Lý Lộ đâu? Chuyện gì xảy ra?”

Hoàng Mẫn nói:

“Sáng sớm muối và Lý Lộ tỷ tỷ đi ra ngoài, lúc đi qua phố Bình Định đột nhiên trước mặt liền xuất hiện hai người trung niên, bốn vị hộ vệ phủ nguyên soái bị giết chết, bọn họ bắt chúng muối mang ra khỏi vương thành, mang chúng ta tới đây.”

Nói tới đây Hoàng Mẫn ngừng lại, thở ra một hơi.

Hoàng Tiểu Long không hỏi nữa, đợi muội muội nói tiếp.

Hoàng Mẫn tiếp tục:

“Hai người mang chúng ta tới đây, ép hỏi Lý Lộ tỷ tỷ, hỏi Sơn Hà bảo lục gì đó ở đâu. Lý Lộ tỷ tỷ nói không biết. Lý Lộ tỷ tỷ khóc nói muốn giết hai người đó để báo thù cho ca ca và phụ thân của nàng, báo thù cho gia gia. Cuối cùng hai người kia nổi giận, muốn xuất thủ giết chúng ta.”

Mọi người yên lặng nghe.

“Ngay lúc hai người muốn xuất thủ giết chúng ta, chợt có một phụ nhân xinh đẹp xuất hiện liền ra tay, đánh bay hai người kia.”

Hoàng Mẫn tiếp tục nói:

“Hai người kia đành bỏ qua chúng ta, hoảng sợ chạy trốn, nhưng phụ nhân xinh đẹp đó không giết hai người mà để cho hai người kia chạy thoát. Cuối cùng, nữ nhân xinh đẹp mang Lý Lộ tỷ tỷ đi rồi.”

“Mang Lý Lộ đi sao.”

Hoàng Tiểu Long ngăn ra.

“Vâng, phụ nhân xinh đẹp nói nàng tìm một vị truyền nhân mấy trăm năm rồi. Thiên phú của Lý Lộ tỷ tỷ rất thích hợp để nàng ta truyền cho y bát, vì thế nàng muốn thu Lý Lộ tỷ tỷ làm đệ tử thân truyền. Lý Lộ tỷ tỷ cũng đồng ý đi theo nàng.”

Hoàng Mẫn nói ra:

“Muội có ý ngăn trở, bà nương ấy thấy thế cho nên đã định muội ở đây bằng thủ pháp gì không biết. Bà nương đó nói sau một tiếng nữa sẽ tự động giải khai, chỉ có cường giả Thánh vực mới có thể giải được Định Thân chỉ cái gì đó của nàng.”

“Cường giả Thánh vực.”

Nguyên soái Hạo Thiên và đám người Phí Hưu đều kinh hãi, ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng thất kinh.

Phụ nhân xinh đẹp nói chỉ có cường giả Thánh vực mới có thể giải được Định Thân chỉ của nàng, nói như vậy phụ nhân xinh đẹp này là cường giả Thánh vực hay sao?

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long lập lòe.

Dù sao Lý Lộ được một vị cường giả Thánh vực nhìn trúng, thu làm đệ tử thân truyền, hẳn thật mừng thay cho Lý Lộ. Lý Lộ nguyện ý đi theo đối phương, đã bái làm sư chắc cũng muốn học công pháp, đấu kỹ... để ngày sau báo thù.

“Phụ nhân xinh đẹp có nói nàng mang Lý Lộ đi đâu hay không?”

Sau đó Hoàng Tiểu Long trầm ngâm hỏi.

“Nàng nói nếu chúng ta muốn tìm Lý Lộ, phải đi Thần điện.”

Hoàng Mẫn trả lời.

“Thần điện?”

Hoàng Tiểu Long nhìn về phía Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hưu bằng ánh mắt nghi ngờ, thần tình của hai người cũng nghi ngờ, xem ra cũng không biết Thần điện.

Hoàng Tiểu Long không ngờ ngay cả hai người Hạo Thiên mà cũng không biết Thần điện.

Sau này đành tra xét từ từ vậy.

Lý Lộ được phụ nhân xinh đẹp thu làm đệ tử thân truyền, sẽ được an toàn không xảy ra chuyện gì, chỉ sợ là rất lâu mới có thể gặp lại Lý Lộ. Lần sau hai người gặp nhau có lẽ là phải mười năm sau, có khi phải hai mươi năm sau?

“Chúng ta trở về đi.”

Hoàng Tiểu Long than thở trong lòng, lên tiếng, sau đó dẫn Hoàng Mẫn và mọi người trở về Thiên Huyền phủ.

Mặc dù biết Lý Lộ không sao, thậm chí được Thánh Vực thu làm đệ tử thân truyền, thế nhưng trong lòng Hoàng Tiểu Long mơ hồ có một cảm giác mất mát...

Lý Lộ được Thánh Vực thu làm đệ tử thân truyền, vậy nàng sẽ có thể đích thân báo mối thù của Lý phủ, nàng cũng hy vọng như vậy.

Về tới Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long bảo Nguyên soái Hạo Thiên đình chỉ truy tra hung thủ.

Ba ngày trôi qua.

Ba ngày nay Hoàng Tiểu Long không hề tu luyện. Lý Lộ đột nhiên rời đi khiến cho hắn có chút không thích ứng. Mấy năm này hắn đã quen với sự có mặt của Lý Lộ, hiện giờ Lý Lộ đã rời khỏi đây, khiến trong lòng hắn có chút mất mát...

Ừ, đúng vậy, đúng là có chút mất mát.

Hoàng Tiểu Long nhìn ánh trăng tròn trên bầu trời, mấy tháng trước trăng cũng tròn như vậy, cũng sáng tỏ như vậy.

“Tiểu Long, sư huynh nói xem, muội có chết hay không?”

Hoàng Tiểu Long còn nhớ rõ câu nói của Lý Lộ lúc đó, thậm chí thần tình sâu kín của Lý Lộ lúc đó dường như hiện lên rõ ràng ở trước mặt Hoàng Tiểu Long.

Lúc đó Lý Lộ còn ôm lấy Hoàng Tiểu Long.

“Muội rất sợ sau này sẽ không còn được gặp lại sư huynh, sẽ không còn được gặp lại sư huynh.”

Lý Lộ khóc.

Cảnh tượng trong ký ức tiêu tán.

Hoàng Tiểu Long hít một hơi, lẩm bẩm:

“Thần điện.”

Năm ngày trôi qua.

Hoàng Tiểu Long đang tĩnh tọa trong tiểu viện, muội muội Hoàng Mẫn bước vào, trông thấy thần tình của Hoàng Tiểu Long liền mở miệng nói:

“Đại ca đang nhớ tới Lý Lộ tỷ tỷ sao?”

Hoàng Tiểu Long gật gật đầu, nói ra:

“Hai ngày nữa chính là ngày học viện tranh tài rồi. Lần này muội muội có nắm chắc đoạt được đệ nhất ban hay không?”

Lúc trước, Hoàng Tiểu Long đã muốn viện trưởng Tôn Chương cấp hai hạn ngạch cho muội muội Hoàng Mẫn và đệ đệ Hoàng Tiểu Hải. Mấy năm nay hai người luôn luôn học tập tu luyện tại Tinh Không học viện.

Tuy cấp bậc Vũ hồn của hai người không cao lắm, thế nhưng những năm này có Hoàng Tiểu Long bồi dưỡng và Phí Hầu chỉ điểm, vì thế thực lực đề thăng cũng không chậm hơn so với những thiên tài học sinh của Tinh Không học viện.

“Dĩ nhiên rồi đại ca. Lần này muội muội đoạt được đệ nhất ban cho đại ca xem.”

Hoàng Mẫn cười nói, gương mặt đầy tự tin.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, với thực lực lục giai hiện tại của Hoàng Mẫn, muốn đoạt được đệ nhất ban cũng không khó.

Sau đó Hoàng Mẫn rời đi.

Hoàng Tiểu Long bình tĩnh tâm tình trong giây lát rồi khai mở Tù Thần quyền, tiến nhập vào chiến trường thời viễn cổ, bắt đầu tu luyện Tu La quyết và Tù Thần chương.

Mấy tháng này khổ tu, Hoàng Tiểu Long đã cảm ngộ Tù Thần chương sâu hơn rất nhiều, thi triển ra uy lực cũng tăng lên rất nhiều.

Hai ngày trôi qua.

Hoàng Tiểu Long, muội muội và đệ đệ cùng nhau đi Tinh Không học viện.

Một năm qua đi.

Khi Hoàng Tiểu Long xuất hiện, học sinh học tại Tinh Không học viện khi nhìn thấy Hoàng Tiểu Long thì không khỏi chỉ trỏ và bàn tán xôn xao.

Lúc đi tới Thánh điện, cũng giống một năm trước, một số nữ sinh mê trai lại hét lên.

“Hoàng Tiểu Long, ta yêu ngươi.”

Trong tiếng gào thét của đám nữ sinh mê trai, Hoàng Tiểu Long đi tới lớp của mình, mặc dù Hoàng Tiểu Long đã đột phá Thập giai nhưng vẫn chưa thân thành khảo hạch tấn thăng, cho nên vẫn là học sinh năm hai.

Lục Khải thấy Hoàng Tiểu Long đến đây liền cười nói:

“Tên gia hỏa ngươi lại mất tích một năm, nghe nói ngươi đi Vực ngoại Vương quốc?”

Hoàng Tiểu Long gật đầu nói:

“Ừm, đi một chuyến Vực ngoại Vương quốc.”

Lục Khải vừa nghe, vội kéo Hoàng Tiểu Long đến một bên, nhỏ giọng cười hỏi:

“Ta nghe nói nữ nhân Vực ngoại Vương quốc rất đẹp, rất có khí chất.”

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, tiếp đó cười gượng, gật đầu:

“Cũng có khí chất.”

Cặp mắt của Lục Khải sáng ngời:

“Vậy đến lúc đó ta tìm cơ hội nói với phụ vương, theo đặc sứ đi Vực ngoại Vương quốc một chuyến.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu nhún miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Gặp lại Khương Đăng

Sau đó hai người Tôn Chương và Hùng Sở đến.

Sau khi hai người đến thì cũng giống lúc trước, bắt đầu đọc diễn văn thi đấu, sau đó tuyên bố bắt đầu thi đấu.

Cấp năm hai ban sáu, chủ nhiệm lớp Trần Phi Dung vẫn đề cử hai người là Hoàng Tiểu Long và Lục Khải.

Cuộc tranh tài học viện lần trước, Lục Khải là Thất giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng một năm qua đi, cuối cùng tiểu tử này đã đột phá đến Bát giai.

Đứng trên đài, Lục Khải triệu Thiên Bằng Vũ hồn ra, trong nháy mắt Hồn hóa, không nói hai lời, một chiêu đại Đại Tịch Diệt quyền đánh tới Hoàng Tiểu Long.

Mặc dù biết bản thân mình tất sẽ bại, thế nhưng Lục Khải thân là vương tử của Lạc Thông vương quốc, cho dù thực lực của Hoàng Tiểu Long có mạnh hơn nữa, hắn cũng phải nghênh chiến, không phải ảnh hưởng ác liệt.

Nhìn một chiêu Đại Tịch Diệt quyền sau khi Hồn hóa của Lục Khải đánh tới, Hoàng Tiểu Long đứng trên đài không nhúc nhích, trong ánh mắt giết mình của mọi người, một quyền của Lục Khải đánh tới ngực của Hoàng Tiểu Long.

“Oanh...”

Một tiếng vang dội.

Lục Khải và mọi người đều kinh hãi và bất ngờ.

Trong lúc Lục Khải và tất cả mọi người đều giết mình vì Hoàng Tiểu Long không có xuất thủ, nhưng Lục Khải khiếp sợ phát hiện một quyền của hắn lúc đánh tới ngực của Hoàng Tiểu Long không ngờ dường như đánh vào vách sắt vô cùng cứng rắn.

Hoàng Tiểu Long vẫn đứng nơi đó, bất động, sừng sững như núi.

“Cái này...”

Lục Khải trợn to cặp mắt.

Lúc này, một cổ lực lượng khủng bố trong cơ thể Hoàng Tiểu Long trào ra, Hoàng Tiểu Long chấn động vai phải về phía trước, thân hình Lục Khải lui về phía sau, không bị khống chế ngã rơi xuống dưới đài.

Tất cả mọi người đều kinh sợ.

Lục Khải cũng tròn tròn đôi mắt.

Hắn đã đột phá Bát giai cộng thêm trạng thái Hồn hóa, phối hợp địa giai Đấu kỹ Đại Tịch Diệt quyền, cho dù là cường giả Bát giai hậu kỳ đỉnh phong không Hồn hóa, trong tình huống này cũng không dám chịu đựng hấn một quyền của hắn như vậy.

Hiện tại, Hoàng Tiểu Long không chỉ không có Hồn hóa mà còn nhận chịu một cú Đại Tịch Diệt quyền của hắn, ngay cả không dùng hai tay vẫn trực tiếp chấn hắn đến rơi xuống đài?

Lục Khải lắc đầu cười gượng:

“Tên biến thái này đừng nói là đột phá Cửu giai rồi chứ?”

Trừ phi Hoàng Tiểu Long đột phá Cửu giai.

Giống như Lục Khải, gần như mọi người đều nhận định Hoàng Tiểu Long đột phá đến Cửu giai.

Trên chủ tịch đài, Tôn Chương nhìn kết quả này, cười nói:

“Tên tiểu tử này đột phá cho đến Cửu giai rồi sao? Nhanh hơn chúng ta dự liệu đến nửa năm.”

“Đúng vậy a. Còn một tháng nữa, tiểu tử này mới chỉ 16 tuổi thôi.”

Hùng Sở nhìn Hoàng Tiểu Long trên đài với vẻ mặt ước ao...

Cửu giai năm 16 tuổi.

Trong lịch sử toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc không có tiền lệ như vậy.

Biến thái, yêu nghiệt, không thể dùng từ nào để hình dung ra Hoàng Tiểu Long rồi.

Siêu cấp biến thái. Siêu cấp yêu nghiệt.

Hoàng Tiểu Long đánh bại Lục Khải, không huyền niệm chút nào đoạt đến đệ nhất của lớp. Kế tiếp chính là niên cấp thứ nhất, Hoàng Tiểu Long cũng lần lượt đánh bại một cách dễ dàng đệ nhất của những lớp đạt được cấp 2 khác. Đoạt được đệ nhất của cấp năm 2, nhưng một trong ba đại mỹ nữ của học viện là Trần Thái Tú là trước bị Hoàng Tiểu Long đánh bại đã đột phá Cửu giai, thông qua khảo hạch tấn thăng, thăng lên cấp năm 3, vì thế một cuộc tỷ thí cuối cùng, đối thủ của Hoàng Tiểu Long không phải là Trần Thái Tú.

Sau mấy giờ, cuộc tranh tài học viện của năm nay đã xong.

Giống như năm ngoái, ngoại trừ phần thưởng bình thường ra, hai người Tôn Chương, Hùng Sở còn cho Hoàng Tiểu Long một viên Linh đan ngũ phẩm cao giai ngoài mức quy định.

Hiện tại, Hoàng Tiểu Long tham gia thi đấu học viện hàng năm, không phải đi Long Diễm cốc tu luyện, chỉ là vì ba viên ngũ phẩm linh đan của học viện.

Ba viên ngũ phẩm linh đan này hàng năm Hoàng Tiểu Long đều phân cho bốn người là cha Mẫu thân, muội muội, đệ đệ.

Mặc dù bây giờ Hoàng Tiểu Long kiểm kim tệ không ít hơn mấy trăm vạn một năm tại Cửu Đình thương hội, thế nhưng Linh đan ngũ phẩm không phải có tiền là có thể mua được.

Lúc hai người Tôn Chương và Hùng Sở cho Hoàng Tiểu Long Linh đan ngũ phẩm cao giai, Hoàng Tiểu Long thân thỉnh hai người chuyện khảo hạch tấn thăng cấp năm 3.

Tôn Chương cười nói:

“Ngươi bây giờ đột phá Cửu giai rồi, với thực lực ngươi đã so sánh với không ít học sinh mạnh của cấp năm 3, thế nhưng tấn thăng cấp năm 3 chỉ có thể hoàn thành bất kỳ khảo hạch của học viện mới được. Quy củ này chúng ta không thể phá được.”

Hùng Sở tiếp nhận cười nói:

“Hiện tại đã kết thúc học kỳ, ngươi thân thỉnh khảo hạch tấn thăng nhất định phải chờ đến năm kế tiếp mới được, chờ sau một học kỳ bắt đầu thì ngươi qua đây, chúng ta sẽ an bài cho ngươi.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Vây tốt.”

Thấy Tôn Chương và Hùng Sở và những người khác lầm tưởng mình chỉ đột phá Cửu giai, Hoàng Tiểu Long cũng không nói gì, dù sao sự việc mình đột phá Thập giai cũng đã quá mức dọa người rồi.

Thi đấu một năm trước, lúc hắn đánh bại Trần Thái Tú mới là Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, qua một năm, nếu để người ta biết đã đột phá đến Thập giai, chỉ sợ ngay cả Đoạn Nhận đế quốc ở cách xa trăm vạn dặm cũng sẽ kinh động.

Dĩ nhiên, việc Hoàng Tiểu Long bại lộ Vũ hồn bản thân mình đứng đầu cấp 12, Hắc Long Viễn Cổ Thần Long, người của Đoạn Nhận đế quốc cũng biết rằng thiếu niên thiên tài Hoàng Tiểu Long có siêu cấp Vũ hồn, Đoạn Nhận đế quốc cũng chú ý đến sự trưởng thành của hắn.

Nhưng Đoạn Nhận đế quốc sẽ không cố ý bảo vệ và bồi dưỡng cho đám người Hoàng Tiểu Long, trừ phi đám người Hoàng Tiểu Long đoạt được trăm người đứng đầu trong Hoàng Thành chi chiến, đi vào Đoạn Nhận học viện.

Thi đấu đã xong, Hoàng Tiểu Long và muội muội, đệ đệ trở về Thiên Huyền phủ.

Quả nhiên muội muội Hoàng Mẫn đoạt được đệ nhất của lớp.

Về tới Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long đi vào chiến trường thời viễn cổ tiếp tục tu luyện.

Rất nhanh, một tháng trôi qua.

Một tháng trôi qua, hai ngày nữa là đến tân niên.

Toàn bộ Thiên Huyền phủ giăng đèn kết hoa, một vùng không khí vui mừng, náo nhiệt.

Hoàng Tiểu Long cũng ngừng tu luyện, dành nhiều thời gian tán gẫu cùng phụ mẫu, muội muội và đệ đệ.

Đi tới thế giới này 16 năm, thế nhưng phần lớn thời gian Hoàng Tiểu Long đều dùng để tu luyện, rất ít khi hàn huyên với phụ mẫu, muội muội và đệ đệ.

“Đáng tiếc, Lý Lộ không có ở đây.”

Ở đại sảnh, người trong nhà nói chuyện trên trời dưới đất, đột nhiên Tô Yến mở miệng nói:

“Nếu không tân niên năm nay hắn là náo nhiệt.”

Hoàng Mẫn cũng nói:

“Đúng vậy a, nếu có Lý Lộ tỷ tỷ thật là vui biết bao.”

Đại sảnh có chút trầm tĩnh.

Hoàng Tiểu Long bắt đầu rời khỏi đại sảnh đi đến đường lớn, hắn cứ tùy tiện đi tới, hít thở không khí, trên mặt đường hiện một lớp tuyết thật mỏng. Thời tiết rất lạnh, thế nhưng đường phố có nhiều người qua lại rất náo nhiệt, khắp nơi vang tiếng mua sắm hàng tết rất náo nhiệt của mọi người.

Hoàng Tiểu Long nhìn mọi người mua sắm hàng tết, thần tình vui mừng, tâm tình thoải mái. Thật ra cái mọi người cần không nhiều lắm, cùng ở với người nhà, khoái lạc, toàn gia ở cùng một chỗ, đó chính là hạnh phúc.

Hoàng Tiểu Long đi dạo rảnh rồi một vòng thì trở về Thiên Huyền phủ.

Đêm đó, Thiên Huyền phủ đèn đuốc sáng trưng.

Hoàng Tiểu Long cũng không tu luyện mà chỉ điểm một vài vấn đề mà muội muội Hoàng Mẫn và đệ đệ Hoàng Tiểu Hải gặp phải trong quá trình tu luyện.

...

Rất nhanh, năm mới lại trôi qua.

Tỉnh Không học viện bắt đầu học kỳ mới.

Hoàng Tiểu Long đi tới Tỉnh Không học viện, sau khi đến Tỉnh Không học viện thì trực tiếp đi tới phòng viện trưởng, nhưng Hoàng Tiểu Long không ngờ lúc đi tới phòng viện thi Khương Đăng cũng có mặt ở đó.

Mấy năm trôi qua, Khương Đăng đã trưởng thành trở thành một thiếu niên cao hơn một thước bảy. Nhưng mấy năm trôi qua, Khương Đăng có siêu cấp Vũ hồn Quang Minh Thánh Hồn, lại được Tôn Chương và Hùng Sở bồi dưỡng cũng chỉ đạt tới Thất giai hậu kỳ. Hiện tại Hoàng Tiểu Long đã là thứ mà hắn ngưỡng vọng, hai người đã cách biệt như trời và đất.

Hiển nhiên Khương Đăng cũng không ngờ sẽ gặp Hoàng Tiểu Long ở đây, bởi vì hắn cố ý trốn tránh Hoàng Tiểu Long, vì thế hai ba năm nay hai người không gặp mặt nhau.

“Hoàng... Hoàng sư huynh.”

Khương Đăng thấy Hoàng Tiểu Long tiến vào thì cũng vội đứng lên, có chút khấn trương nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Săn giết thiết ngạc

Hoàng sư huynh? Nghe Khương Đăng xưng hô với mình như thế, Hoàng Tiểu Long ngẩn ra.

“Tiểu Long, ngươi đã đến rồi.”

Lúc này, hai người Tôn Chương và Hùng Sở tươi cười đứng lên, bảo Hoàng Tiểu Long ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Hùng Sở nói:

“Chuyện khảo hạch tấn thăng của ngươi đã định rồi, đi tới trước đầm lầy Nam Nhai, săn giết một con Thiết Ngạc, mang về Yêu đan của một con Thiết Ngạc là được.”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy lập tức gật gật đầu.

Thiết Ngạc là thuộc họ cá sấu, nhưng mà phòng ngự và công kích mạnh hơn so với cá sấu, bình thường đều có thực lực Cửu giai, thực lực mạnh thì có Thập giai. Khảo hạch để tấn thăng này đối với Hoàng Tiểu Long mà nói vẫn là tương đối dễ dàng.

Chỉ có điều đầm lầy Nam Nhai cách Lạc Thông vương thành hơi xa.

Đầm lầy Nam Nhai ở cực nam của Lạc Thông vương quốc, cách đầm lầy Nam Nhai cũng không xa là xuyên qua biên giới Lạc Thông vương quốc, nơi ấy chính là tổng bộ Đại Kiếm tông của Bạo Long vương quốc.

Tiếp đó Tôn Chương và Hùng Sở dặn dò Hoàng Tiểu Long một số việc cần phải chú ý.

Sau đó Hoàng Tiểu Long ra khỏi phòng viện trưởng, về tới Huyện phủ, hắn nói với phụ mẫu chuyện mình muốn đi đầm lầy Nam Nhai săn giết Thiết Ngạc, sau đó lập tức lên đường đi tới đầm lầy Nam Nhai.

Lần này đi tới đầm lầy Nam Nhai, Hoàng Tiểu Long không dẫn Phí Hưu và hộ vệ theo, mà chỉ dẫn theo Phệ Linh Tử Hưu.

Mấy năm trôi qua, thân hình của Phệ Linh Tử Hưu cũng không biến hóa bao nhiêu, chỉ có lông tóc càng thêm sáng bóng, ánh mắt xanh lam thêm, trông càng đáng yêu hơn.

Nếu người không biết, khẳng định sẽ cho rằng Phệ Linh Tử Hưu chỉ là một con sủng vật bình thường.

Mấy năm này thực lực của Phệ Linh Tử Hưu tăng lên với tốc độ khủng khiếp giống như Hoàng Tiểu Long.

Ba tháng trước, Hoàng Tiểu Long là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong, Phệ Linh Tử Hưu cũng là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong. Nhưng hiện tại Hoàng Tiểu Long đã đột phá đến Thập giai, còn Phệ Linh Tử Hưu vẫn chưa đột phá.

Nhưng Hoàng Tiểu Long đoán chừng trong vòng hai tháng nữa là Phệ Linh Tử Hưu cũng sẽ đột phá đến Thập giai.

Nhìn tốc độ đề thăng kinh khủng của Phệ Linh Tử Hưu, ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng kinh ngạc tán thán và hâm mộ, thậm chí ghen tỵ không dứt. Phải biết, bản thân mình ngoại trừ song sinh siêu cấp Vũ hồn, còn thu phục được dị bảo Linh Lung Bảo tháp đứng hàng thứ tư, trước đó không lâu còn thu phục được Tù Thần quyền có thứ hạng còn cao hơn nữa, vì thế mới đột phá đến Thập giai được.

Còn Phệ Linh Tử Hưu thì sao?

Con khi này dường như theo thực lực không ngừng tăng lên, lực lượng nào đó trong cơ thể cũng không ngừng kích phát, thôn phệ Yêu đan, tốc độ thu nạp Yêu đan, Yêu nguyên lực cũng càng lúc càng nhanh.

Sau khi ra khỏi Lạc Thông vương thành, Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hưu liền đi tới đầm lầy Nam Nhai.

Tuy hai người Tôn Chương và Hùng Sở không hề quy định thời gian hoàn thành, nhưng Hoàng Tiểu Long muốn mau sớm săn giết được Thiết Ngạc, hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch tấn thăng, không muốn lãng phí nhiều thời gian vào việc này.

Đó vốn là ý tứ của Hoàng Tiểu Long, không muốn khảo hạch tấn thăng, thế nhưng chỉ có tấn thăng cấp năm ba mới có tư cách tranh đoạt cuộc thi tổng giành đệ nhất học viện.

Dọc theo đường đi, Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu vừa chạy vừa tu luyện.

Có Phệ Linh Tử Hầu làm bạn thật sự cũng không nhàm chán chút nào.

Hơn hai tháng sau, Hoàng Tiểu Long đi tới một vách núi, hắn xem xét phía trước một chút, cát bay lên, phía trước và bốn phía đều là vách núi cao lớn, có vách núi cao đến mấy trăm trượng.

Đây cũng là nơi vách núi phía cực nam của Lạc Thông vương quốc, gọi là Nam Nhai.

Hoàng Tiểu Long dẫn Phệ Linh Tử Hầu cấp tốc chạy lên phía trên vách núi, sau đó đi tới một khu đầm lầy rộng lớn mênh mông vô bờ. Đây là mục đích chuyến này của Hoàng Tiểu Long, đầm lầy Nam Nhai.

Đứng bên cạnh đầm lầy Nam Nhai, mùi hôi thối ẩm ướt của bèo, rong, nấm mốc không ngừng xông vào mũi.

Hoàng Tiểu Long thu liễm khí tức cùng Phệ Linh Tử Hầu dọc theo đầm lầy đi tới trước.

Tuy thực lực của Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu đều không yếu, thế nhưng bên trong đầm lầy này không thiếu một số Thiết Ngạc Thập giai hậu kỳ đỉnh phong. Một, hai con thì Hoàng Tiểu Long không sợ, nhưng một bầy thì thật phiền toái a.

Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu đi phía trước, chú ý hết thấy động tĩnh bốn phía.

Hiện tại, hết thấy động tĩnh trong phạm vi trăm trượng đều không thể thoát khỏi cặp mắt và cảm ứng của Hoàng Tiểu Long.

Cứ đi như thế được hơn một giờ, vẫn không thấy bóng dáng một con Thiết Ngạc nào.

Khu vực đầm lầy hoàn toàn yên tĩnh, thỉnh thoảng vang lên mấy tiếng sấu bọ kêu và tiếng kêu của một số loài thú không biết tên.

Sau hai giờ thì Hoàng Tiểu Long ngừng lại, nhú mày, cứ tiếp tục như vậy không phải là biện pháp hay. Thiết Ngạc thường nằm dưới đáy vùng đầm lầy, hơn nữa rất ít tới gần bờ đầm lầy và leo lên bờ. Hoàng Tiểu Long không có cơ hội săn giết được Thiết Ngạc.

“Chẳng lẽ phải xuống dưới đầm lầy?”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ nhưng lắc đầu ngay lập tức.

Đầm lầy không thể so sánh với nước a, nước trong đầm lầy đặc sệt. Nếu đi vào đầm lầy thì thực lực sẽ giảm đi nhiều, hơn nữa bên trong đầm lầy có hàng đàn Thiết Ngạc, đến lúc đó bị quần khởi vây công, muốn thoát thân cũng không dễ.

Hoàng Tiểu Long chỉ có thể ở trên bờ cùng Phệ Linh Tử Hầu chậm rãi chờ đợi mà thôi.

Chờ đợi Thiết Ngạc lên bờ và bơi ra đầm lầy.

Một ngày qua đi.

Đêm tối buông xuống.

Hoàng Tiểu Long nhìn màn đêm, tìm một động đá nơi vách núi để nghỉ ngơi một đêm cùng Phệ Linh Tử Hầu.

Động đá rất lớn, khoảng mười mét vuông. Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu nướng thịt thú vừa mới săn giết ở bên trong động đá.

Mùi vị thịt thú này thật không tệ, cộng thêm Tuyết Nguyệt tửu và Liệt Hỏa tửu ở bên trong Tu La giới, một người một khi no say căng bụng.

Bóng đêm chậm rãi trôi qua.

Ngày thứ hai, Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hầu tiếp tục đi dọc theo bờ đầm lầy tìm mục tiêu.

Thời gian trôi qua, mấy giờ, cho tới gần trưa.

Trời cao, ánh nắng đã lên rất cao, thế nhưng trên người Hoàng Tiểu Long lại không có bất kỳ một chút ẩm áp nào. Nơi đầm lầy này, buổi trưa ngược lại khí ẩm ướt càng lúc càng tăng lên.

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long đi về phía trước, đột nhiên cặp mắt chợt động bỗng nhiên nhìn sang, hắn trông thấy xa xa giữa hồ đầm lầy có một động vật

màu đen dài khoảng năm mươi, sáu mươi mét trông giống cá sấu đang nổi trên mặt hồ.

Thiết Ngạc.

Hoàng Tiểu Long quá vui mừng.

Tuy nhiên khoảng cách Thiết Ngạc với bờ đầm lầy khoảng 200m, cần phải vượt qua khoảng cách 200m đánh chết Thiết Ngạc kia, sau đó quay người về, xem ra có chút khó khăn a.

Thế nhưng lúc này Hoàng Tiểu Long không để ý được nhiều như vậy, trong nháy mắt hóa ra Tu La Chi Thân, mở rộng Ác Ma Chi Dực phía sau lưng, thân hình nhoáng lên một cái, lẳng không vượt qua mặt đầm lầy, lao tới trên không trên con Thiết Ngạc kia.

Khi Hoàng Tiểu Long lướt tới trên không của Thiết Ngạc, Thiết Ngạc chợt kinh hãi cảm giác, đột nhiên quay đầu, há cái miệng máu khổng lồ ra. Tuy nhiên, nó không cắn Hoàng Tiểu Long mà phun ra một cỗ độc dịch màu xanh lục.

Dưới ánh mặt trời, độc dịch tản ra khiến cho quang mang rừng mình, một mùi hôi thối ghê tởm ập vào mặt.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, thân hình đột nhiên xoay tròn một trận, tránh thoát khỏi độc dịch, từng đạo lôi quang lập lòe, Tu La Chi Dao trong tay vung lên, lôi giao đánh trúng vào bên dưới cặp mắt của Thiết Ngạc. Thiết Ngạc liền kêu thảm một tiếng.

Lúc này, thân hình Hoàng Tiểu Long rơi xuống cách vài mét trên đầu Thiết Ngạc. Hắn vung Tu La Chi Dao xuống, trong nháy mắt cắm xuống bầu trời trên đầu Thiết Ngạc, rạch một đường, huyết dịch màu xanh lục bùng ra tung tóe khắp nơi.

Trung tâm đầu Thiết Ngạc là chỗ trí mạng, cơ hồ trong một hơi thở là Thiết Ngạc bị Hoàng Tiểu Long giết chết.

Thế nhưng Thiết Ngạc mới vừa bị Hoàng Tiểu Long giết chết, Hoàng Tiểu Long còn chưa kịp lấy Yêu đan của nó, vô số Thiết Ngạc bốn phía đầm lầy ngửi được máu tanh và nghe được tiếng gào thảm của đồng bạn, vọt sang bên này nhiều vô kể, giống như một đàn nòng nọc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Gặp đệ tử đại kiếm tông

Cảm ứng được vô số Thiết Ngạc xông tới từ bốn phương tám hướng trong đầm lầy, Hoàng Tiểu Long biến sắc.

Trong đàn Thiết Ngạc này có chút khí tức cường đại, đã vô hạn tiếp cận cấp độ Tiên thiên.

Đúng lúc này, đột nhiên có tiếng rít gào quái dị vang lên, chỉ thấy thân hình Phệ Linh Tử Hào nhoáng lên một cái, đi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long, hầu chừng vô tới bốn phương.

Hầu chương vừa vỗ tới, bùn ở dưới đầm lầy không ngừng xoay tròn giống như vòi rồng, tạo thành một đạo con lốc bùn. Đồng thời, lực xé rách cường đại xoay tròn khuếch tán ra bốn phía. Những Thiết Ngạc đua nhau xông tới có không ít con bị nhấc lên, quăng bay đi, nhất thời đầm lầy bốn phía trở thành một vùng hỗn loạn.

Hoàng Tiểu Long vui mừng, Tu La Chi Dao trong tay rạch xuống một cái, rạch thân thể của Thiết Ngạc ra, một tay hút siết một cái, một viên Yêu đan rơi vào trong tay.

“Chúng ta đi.”

Hoàng Tiểu Long dẫn theo Phệ Linh Tử Hào, phi thân nhoáng lên lập tức đã về tới bên bờ.

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào vừa lên bờ, đột nhiên phía dưới đầm lầy có một con Thiết Ngạc to lớn phi thân lên. Con Thiết Ngạc này thân dài đến khoảng trăm thước, to lớn như một tòa núi nhỏ.

Thiết Ngạc quật bốn móng vuốt, đột nhiên công kích tới Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào.

Trong nháy mắt mạnh mẽ tập kích đến sau lưng Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào.

Mất thấy đối phương công kích sẽ đánh trúng Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào, Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào muốn tránh cũng không được, đột nhiên, thân hình Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào biến mất, công kích của Thiết Ngạc rơi vào khoảng không, đánh rơi xuống đầm lầy phía dưới, vô số bùn đất bay lên.

Thiết Ngạc đang lúc kinh ngạc, chợt thân hình của Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào lại xuất hiện ở trên bờ.

Thiết Ngạc kia thấy thế phần nộ rống lên, nó phi thân nhao lên một cái, lao tới tấn công Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào, những con Thiết Ngạc khác trong đầm lầy cũng đua nhau tấn công tới bọn họ.

Thân hình Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào nhao lên, vội vàng tránh thoát khỏi đòn công kích đàn Thiết Ngạc này, sau một hồi thờ đã ở ngoài mây trăm thước, tránh thoát được đàn Thiết Ngạc công kích. Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào vẫn không ngừng lại, tiếp tục lướt bay, đàn Thiết Ngạc chỉ có thể găm thét không dứt, nhìn theo thân ảnh của Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào càng ngày càng lướt xa.

Sau đó đàn Thiết Ngạc lui về đầm lầy.

Nhìn đàn Thiết Ngạc lui xuống đầm lầy, Hoàng Tiểu Long thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này Hoàng Tiểu Long mới thu hồi viên Thiết Ngạc Yêu đan kia vào trong Tu La giới.

Thiết Ngạc Yêu đan đã vào tay, lần này xem như hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch tấn thăng.

Hoàng Tiểu Long và Phệ Linh Tử Hào lập tức quay về, nhưng mới vừa rời khỏi đầm lầy không được bao lâu liền nghe phía trước có tiếng đánh nhau, kèm theo là tiếng mắng chửi và tiếng cười đầy đắc ý.

“Đệ tử Đại Kiếm tông các ngươi không chết từ té được, táng tận thiên lương, ngay cả đứa nhỏ ba tuổi mà cũng giết được.”

“Ta liều mạng cùng các ngươi.”

Lúc này có tiếng hét thảm vang lên.

Đại Kiếm tông? Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long phát lạnh, hắn cùng Phệ Linh Tử Hào phi thân bay tới hướng có tiếng đánh nhau.

Khi tới nơi đó, nhìn cảnh tượng trước mắt mà Hoàng Tiểu Long không khỏi cảm phẫn.

Chỉ thấy phía trước không ít người đã nằm trong vũng máu, trong đó có không ít thi thể của lão nhân, hài tử. Những lão nhân này có người đã tám mươi, chín mươi tuổi, còn hài tử mới chỉ hai, ba tuổi, thậm chí còn có hài tử mới sinh không lâu.

Hơn mười đệ tử Đại Kiếm tông đang tay cầm trường kiếm vẫn còn giết chóc. Những người này xem ra hẳn là bộ lạc chủng tộc sinh sống gần sườn núi Nam Nhai.

Nhìn đệ tử đệ tử Đại Kiếm tông vẫn đang sát lục, cặp mắt Hoàng Tiểu Long nhao lên hàn mang, thân hình biến mất, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt những tên đệ tử Đại Kiếm tông kia. Lúc này một vị đệ tử Đại Kiếm tông đang huy kiếm muốn bỏ tới một phụ nữ có thai bụng to, người phụ nữ mang thai đó hoảng sợ nhắm mắt hét lên, gương mặt đầy tuyệt vọng.

Thế nhưng người phụ nữ mang thai chợt nghe tên đệ tử Đại Kiếm tông kêu thảm thiết, người phụ nữ giật mình, mở hai mắt ra, liền trông thấy tên đệ tử Đại Kiếm tông bay ngược ra sau, đứng trước mặt nàng lại là một thiếu niên chừng 16, 17 tuổi.

Tất cả mọi người sợ ngây người, đều nhìn lại.

Lúc này, toàn bộ đệ tử Đại Kiếm tông đang ở sát lục lập tức ngừng lại.

“Tiểu tử, ngươi chán sống hả, không chỉ rảnh rồi dám quân đệ tử Đại Kiếm tông chúng ta, còn dám giết đệ tử Đại Kiếm tông chúng ta nữa sao.”

Một tên đệ tử Đại Kiếm tông có gương mặt rất gầy, nhìn Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Tiếng của tên đệ tử Đại Kiếm tông kia vừa dứt, đột nhiên một tên đệ tử Đại Kiếm tông đi tới sau người, run giọng nói:

“Chu sư huynh, hắn... hình như hắn là... Hoàng... Hoàng Tiểu Long.”

Chu sư huynh hiển nhiên nhất thời không kịp phản ứng, bật thốt lên:

“Cái gì mà Hoàng Tiểu Long, Bạch Tiểu Long, ta bất kể hắn là rồng gì.”

Lời vừa mới nói ra khỏi miệng, đột nhiên gương mặt hắn cứng đờ, tiếp đó là cặp mắt tròn tròn nhìn Hoàng Tiểu Long, sau đó là vẻ mặt hoảng sợ.

“Hoàng... Hoàng Tiểu Long.”

“Hắn là Hoàng Tiểu Long sao?”

Đệ tử Đại Kiếm tông chung quanh lên tiếng kinh hô, toàn bộ đều thụt lùi một bước.

Sau chuyện ở Thánh Minh hồ, hiện tại đệ tử Đại Kiếm tông nói đến Hoàng Tiểu Long cũng đều biến sắc.

“Chạy mau.”

Đột nhiên, đệ tử Đại Kiếm tông phi thân lên bốn phía, không đánh mà cao chạy xa bay.

Hoàng Tiểu Long nhìn đệ tử Đại Kiếm tông lần trốn khắp bốn phía thì cười lạnh, Tu La Chi Dao trong tay vung lên, hai luồng Địa Ngục Chi Phong càn quét, trong nháy mắt đã đuổi kịp những tên đệ tử Đại Kiếm tông này.

Còn Phệ Linh Tử Hồn cũng hoảng hốt thân hình lên một cái, hai trảo quét ra, mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông không ngừng ngã xuống, liên tiếp không ngừng hết thảy.

Sau mười mấy hơi thở, toàn bộ đám đệ tử Đại Kiếm tông có thực lực Thất giai, Bát giai đều nằm trên mặt đất.

Hoàng Tiểu Long nhìn thi thể của bọn đệ tử Đại Kiếm tông bằng sắc mặt lạnh lùng. Hắn đột phá Tiên thiên, trong vòng hai năm nhất định phải diệt Đại Kiếm tông.

Lúc này, chủng tộc bộ lạc được cứu vãn đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long mà quỳ cảm tạ không dứt.

Hoàng Tiểu Long bắt đầu hỏi mọi người vì sao đệ tử Đại Kiếm tông giết bọn họ. Một vị lão giả bát tuần mặt mũi nhăn nheo nói trong nước mắt:

“Nơi này gần tổng bộ Đại Kiếm tông, đệ tử Đại Kiếm tông thường xuyên đi qua bên này săn giết một loại yêu thú gọi là Phong lang, nghe nói Đại Kiếm tông tu luyện một loại công pháp rất cần nội đan của Phong lang. Khi đệ tử Đại Kiếm tông tới bên này săn giết Phong lang, thường xuyên đi qua một số bộ lạc chung quanh chúng ta, vô cớ giết giết người của bộ lạc chúng ta.”

“Bọn họ còn thường thi đấu xem người nào giết được nhiều hơn.”

Một thanh niên không nhịn được nói.

“Vậy thủ quân của Nam Nhai thành không đề ý tới hay sao?”

Hoàng Tiểu Long trầm giọng hỏi.

“Thủ quân của Nam Nhai thành ư?”

Lão giả tám mươi tuổi nói:

“Nhi tử trưởng của thành chủ Nam Nhai thành chính là đệ tử Đại Kiếm tông. Tộc trưởng chúng ta đến Nam Nhai thành báo chuyện này, thành chủ Nam Nhai thành lại nói chúng ta cố tình gây sự, còn đánh tộc trưởng của chúng ta bị gãy một chân, nói lần sau còn dám cố tình gây sự thì không chỉ có tộc trưởng chúng ta bị cắt một chân, mà ngay cả bộ lạc chúng ta cũng bị trị tội.”

Những người khác cũng đua nhau bắt đầu lên tiếng... đều là mạnh mẽ lên án thành chủ Nam Nhai thành, nói thành chủ Nam Nhai thành chính là chó của Đại Kiếm tông nuôi.

“Thành chủ Nam Nhai thành.”

Hoàng Tiểu Long lặp lại một lần, cặp mắt đầy hàn mang.

“Vị thiếu gia này, nghe nói thành chủ Nam Nhai thành là đệ đệ của Vi Tất công tước ở vương thành.”

Lúc này, lão giả hơn tám mươi tuổi mở miệng nói:

“Bọn họ thế lực rất lớn, ta xem ngươi chưa nên xen vào chuyện này để miễn bị liên lụy tới thân, đến lúc đó ngay cả gia tộc cũng gặp phải tai ương a.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Giết thành chủ nam nhai thành

Hoàng Tiểu Long biết rõ lão giả tám mươi tuổi là có lòng tốt, cũng không đề ý, gật đầu nói: "Được, ta đã biết."

Một lát sau, mọi người trong bộ lạc đã xử lý sạch sẽ thi thể của đệ tử Đại Kiếm Tông.

Hoàng Tiểu Long cùng mọi người trong bộ lạc tách ra, sau khi tách ra, Hoàng Tiểu Long cũng không trực tiếp quay về Lạc Thông vương thành, mà là cùng Phệ Linh Tử Hồn đi tới Nam Nhai thành.

Nam Nhai thành là một tòa chủ thành nằm ở cực nam của Lạc Thông vương quốc.

So với Lạc Thông vương thành, Nam Nhai thành nhỏ hơn rất nhiều, có lẽ là do bão cát thổi bào mòn, tường thành cao lớn loang lổ, mấp mô.

Sau khi Hoàng Tiểu Long tiến vào Nam Nhai thành, hỏi thăm một chút chỗ thành chủ phủ, rồi đi thẳng đến.

Sau khi đi vào thành chủ phủ, Hoàng Tiểu Long cũng không vào bái phỏng, mà là gọi một ít rượu và đồ nhắm ở tửu lâu gần đó, cùng Phệ Linh Từ Hầu ăn như vũ bão.

Cơm nước no nê, màn đêm buông xuống, Hoàng Tiểu Long cùng Phệ Linh Từ Hầu tính tiền rồi đi.

Đêm dài yên tĩnh.

Bóng đen bao phủ.

Thành chủ phủ Nam Nhai thành đèn đuốc sáng trưng, nhiều đội hộ vệ tuần tra.

Đột nhiên, một bóng đen bay qua bức tường cao của thành chủ phủ, tiến vào trong, bóng đen tránh thoát hộ vệ tuần tra, đi tới một chỗ sân nhỏ.

Bóng đen này, dĩ nhiên là Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long bước vào sân nhỏ, đi tới một căn phòng gần đây.

Theo như hần biết, cái sân nhỏ này có lẽ chính là nơi ở của thành chủ Nam Nhai thành, Vi Dương.

Tới gần gian phòng, Hoàng Tiểu Long mở ra một khe hẹp trên cửa sổ gỗ, liền nhìn thấy dưới ánh nến, hai cơ thể trần truồng trên giường đang chuyển động, nam nhân hơn năm mươi tuổi, dáng người trắng kiện, nữ bộ dáng mới hai mươi tuổi.

Nam đang nhấp nhô lên xuống, nữ thở gấp rên rĩ, hai bầu ngực lớn không ngừng lắc lư.

Trước khi đến, Hoàng Tiểu Long biết một chút dung mạo của thành chủ Vi Dương Nam Nhai thành, biết rõ nam nhân trung niên đang ở trên giường chuyển động này đúng là Vi Dương, về phần người nữ kia, không biết là tiểu thiếp thứ mấy của hắn, Vi Dương ngoại trừ vợ chính còn nạp thêm bảy tiểu thiếp.

Thân hình Hoàng Tiểu Long chậm rãi biến mất, khi xuất hiện lần nữa, đã ở trong phòng cùng với Phệ Linh Từ Hầu. Nhưng mà hiển nhiên hai người kia đang làm chính sự, vì vậy Hoàng Tiểu Long đến, cũng không biết mà giật mình.

Hoàng Tiểu Long thấy Vi Dương vẫn đang hết mình ở trên giường, chỉ có thể ho khan hai tiếng.

"Ai?" Lập tức, Vi Dương lẩn tiểu thiếp kia cả kinh, bỗng nhiên quay đầu quát.

Chẳng qua, lúc thấy rõ Hoàng Tiểu Long chỉ là một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, thần tình hai người rõ ràng buông lỏng.

Sau khi cả kinh, nhưng Vi Dương cũng không có từ trên thân thể tiểu thiếp đứng lên, phía dưới vẫn tiếp tục động đồng thời lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long: "Tiểu tử, nói, là ai phái ngươi đến?"

Người nào phái ta đến sao?

Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình, Vi Dương này biết mình tới giết hắn vẫn còn có tâm tình tiếp tục làm chính sự, nhưng mà đôi phương dường như đã đến thời điểm quan trọng.

Tiểu thiếp kia thấy người đang sò sò đứng bên cạnh, có chút xấu hổ, nhưng thấy Vi Dương không ngừng lại nên vẫn cứ tiếp tục vận vẹo bờ mông để nghiền hợp.

"Nhi tử của ngươi là đệ tử của Đại Kiếm Tông?" Hoàng Tiểu Long sắc mặt lạnh lùng.

Vi Dương cười ha ha: "Đúng vậy, ngươi là do bộ lạc những tên dân đen kia phái tới sao? Haha, những con lợn ngu xuẩn kia cũng quá dễ mất đến Vi Dương ta rồi, không biết ta là Cao thủ Cửu giai à? Vậy mà lại phái một thằng nhóc tới giết ta?"

Cửu giai!

Đây cũng là lý do vì sao Vi Dương sau khi gặp Hoàng Tiểu Long vẫn không sợ hãi mà tiếp tục làm chính sự.

"Ngươi thân là thành chủ chủ thành của Lạc Thông vương quốc, vậy mà lại bao che cho đệ tử Đại Kiếm Tông Bạo Long vương quốc đồ sát con dân Lạc Thông vương quốc." Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên hàn mang.

Vi Dương phía dưới tiếp tục động, càng lúc càng nhanh, xem ra đã muốn xong việc rồi.

"Đúng vậy, thế thì sao nào? Tiểu tử, chờ ta giết ngươi sau đó lại bắt hết đám dân đen bộ lạc kia, nhốt toàn bộ vào lao, hầu hạ thật tốt, vừa vặn gần đây nhà tù Nam Nhai thành có chút vắng vẻ rồi."

Lúc này, Vi Dương quát to một tiếng, hung hăng chạy nước rút một phát, rút cuộc ngừng lại, sau đó bò dậy từ trên thân tiểu thiếp, cũng không khoác áo bào trên vai, cứ như vậy bước xuống giường.

Phệ Linh Tử Hầu trên vai của Hoàng Tiểu Long chỉ vào phía dưới của Vi Dương, "chít chít" kêu lên.

Ngay khi vẻ mặt Vi Dương đang nghi hoặc, Hoàng Tiểu Long cười nói: "Tiểu gia hỏa này nói, nhìn ngươi phía trên lớn lên trắng kiện, không nghĩ tới phía dưới vậy mà lại nhỏ gầy như thế!"

"Cái gì?" Vi Dương khẽ giật mình, tiếp theo kịp phản ứng, giận tím mặt, nhưng đúng lúc này, đột nhiên bóng người lóe lên, Hoàng Tiểu Long đã đi tới trước mặt hắn.

Vi Dương kinh hoàng, một quyền oanh kích tới Hoàng Tiểu Long, nhưng đã chậm một bước, hai đạo hàn mang chọt lóe lên, một đạo xẹt qua cổ Vi Dương, một đạo bổ xuống dưới mi tâm của hắn.

Hai mắt Vi Dương ngốc thẳng, nhìn Hoàng Tiểu Long, sau đó ngã xuống.

Tiểu thiếp kia vừa muốn từ trên giường đứng lên, mặc quần áo, đột nhiên chứng kiến Vi Dương ngã xuống, đầu bay lên trời, máu phun đầy đất, không khỏi che miệng hét âm lên, có thể kêu to bao nhiêu liền kêu to bấy nhiêu, đồng thời, cũng bất chấp chưa mặc quần áo, hoảng sợ bỏ chạy ra ngoài cửa. Không thể không nói, tiểu thiếp này của Vi Dương đáng người không tệ, thon thả mảnh mai, trắng trắng mềm mềm, dường như có thể bóp ra nước, khi chạy, ngực rung lắc dữ dội không ngừng, khu rừng phía dưới còn có mùi thơm.

Có điều, vừa chạy tới cửa, thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên, đã đến trước mặt ả, Tu La Chi Dao vung lên, vẽ một đường ngang qua yết hầu.

Tiểu thiếp Vi Dương thẳng tắp té xuống. Lúc ngã xuống, mặt úp xuống dưới, mông hướng lên trên.

Lúc này, trong thành chủ phủ vang lên một hồi tiếng bước chân lộn xộn, tiếng quát không ngừng tới gần hướng bên này, hiển nhiên hộ vệ bốn phía thành chủ phủ vừa rồi nghe được tiếng thét chói tai của tiểu thiếp Vi Dương, vì vậy toàn bộ chạy đến đây.

Hoàng Tiểu Long không ở lại, mang theo Phệ Linh Tử Hầu lách mình ra sân nhỏ, thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ.

Hoàng Tiểu Long vừa rời đi không bao lâu, toàn bộ hộ vệ thành chủ phủ đã vội vàng chạy đến, tràn vào gian phòng, liền thấy được Vi Dương và ả tiểu thiếp đang tắm trong vũng máu.

Tuy nhiên, hầu như toàn bộ ánh mắt hộ vệ đều tập trung lên trên thân thể ả tiểu thiếp của Vi Dương, nhìn thân thể trần trụi đó, yết hầu bọn họ đều khẽ chuyển động. Mặc dù tiểu thiếp úp mặt xuống, nhìn không thấy được bộ ngực đầy đặn, nhưng mà bờ mông to tròn hướng lên trên, hơn nữa còn thấp thoáng lộ ra khu rừng kia cũng đủ để khơi khích phía dưới của những hộ vệ này, đứng quần chống cao.

"Tìm cho ta, nhất định phải bắt được hung thủ!" Một lát sau, đội trưởng đội hộ vệ mà đứng quần đang chào cờ mới tỉnh ngộ, phẫn nộ, luống cuống quát.

Thành chủ đã chết!

Nếu như bắt không được hung thủ, đến lúc đó công tước Vi Tất trách tội xuống, bọn hắn toàn bộ đều phải chôn cùng!

Lúc này, những hộ vệ kia cũng kịp phản ứng, nghĩ đến hậu quả nghiêm trọng của sự việc, phía dưới toàn bộ mềm nhũn, hoảng sợ tuân lệnh, bắt đầu tìm kiếm xung quanh, đuổi bắt người gọi là hung thủ.

Chẳng qua, ngay cả hung thủ là ai, bọn họ cũng không biết, làm thế nào để đuổi bắt hung thủ?

Sau khi Hoàng Tiểu Long ra ngoài thành chủ phủ Nam Nhai thành, trực tiếp rời khỏi Nam Nhai thành, quay về Lạc Thông vương thành. Không bao lâu sau, tin tức thành chủ Vi Dương của Nam Nhai thành và tiểu thiếp bị giết liền truyền ra, nhưng so với tin tức Vi Dương bị giết, mọi người đối với chuyện tiểu thiếp Vi Dương lúc bị giết toàn thân trần trụi, bờ mông đầy đặn kia càng bàn luận sôi nổi hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Thanh vân các náo loạn

Thành chủ Nam Nhai thành bị giết, không bao lâu đã truyền về Lạc Thông vương thành.

Bên trong Vi phủ Lạc Thông vương thành, công tước Vi Tất nghe được tin này, phần nộ tung một chuông, đập nát vụn toàn bộ ghế đá xung quanh.

"Tìm cho ta, cho dù là lật tung Lạc Thông vương quốc, cũng phải tìm ra hung thủ cho ta!" Vi Tất gào thét.

Hộ vệ công tước phủ trong lòng run lên, hoảng sợ vâng lệnh.

"Còn có, nhốt tất cả hộ vệ thành chủ phủ Nam Nhai thành lại cho ta, hỏi tội từng tên một. Bọn chó chết này, mấy nghìn người mà không bảo vệ nổi đệ đệ của ta, bọn chúng có tác dụng gì!" Vi Tất tiếp tục gào thét.

"Mặt khác, những hộ vệ xông vào phòng lúc ấy, đã nhìn thấy thi thể của thành chủ Vi Dương, lập tức xử tử toàn bộ!" Sau đó, Vi Tất lại tức giận đến run rẩy nói.

Chứng kiến thi thể thành chủ Vi Dương? Có phải chính là chứng kiến thi thể tiểu thiếp của thành chủ Vi Dương không?

Lúc này, hộ vệ công tước phủ đã hiểu rõ ý tứ công tước, sau khi cung kính nhận lệnh thì lui ra ngoài.

Đội sau khi chứng hộ vệ lui xuống, hai mắt Vi Tất đỏ ngầu, từng chữ một, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta nếu biết rõ người là ai, là ai giết đệ đệ của ta, ta nhất định sẽ cắt nát cái của người đem cho chó ăn!"

Trong khi Vi Tất nghiêng răng nghiêng lợi, Hoàng Tiểu Long đang trên đường đến Lạc Thông vương thành.

Hơn hai tháng sau, Hoàng Tiểu Long rút cuộc cũng về tới Lạc Thông vương thành.

Trở lại Lạc Thông vương thành, Hoàng Tiểu Long không trở lại Thiên Huyền phủ, mà trước tiên đi đến Tỉnh Không học viện.

Khi đi vào phòng viện trưởng, Hùng Sở không ở đây mà chỉ có Tôn Chương, Hoàng Tiểu Long lấy miếng Thiết Ngạc Yêu đan trong Tu La giới ra.

Nhìn miếng Thiết Ngạc Yêu đan kia, Tôn Chương nhẹ gật đầu, mỉm cười nói: "Là Thiết Ngạc Yêu đan, bây giờ người đã là đệ tử tam ban năm thứ ba rồi, ta và Hùng Sở sẽ đề cử người đến nội viện. Có điều, chúng ta còn phải cùng chúng nguyên lão của nội viện mở hội nghị mới có thể quyết định, đương nhiên, với thiên phú của người, muốn vào nội viện, hẳn là không có vấn đề gì đâu."

Nội viện hàng năm lấy mười danh ngạch, nhưng mà danh ngạch cũng không phải là do Tôn Chương và Hùng Sở quyết định, cần phải cùng chúng nguyên lão nội viện mở hội nghị, chín mươi phần trăm nguyên lão trở lên đồng ý, như vậy mới được.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, kỳ thật có vào nội viện hay không với hắn mà nói cũng không quan trọng, hắn tấn chức năm thứ ba, chỉ là để đến lúc đó đoạt được vị trí thứ nhất ở tổng thi đấu học viện.

Nhưng mà ngay khi Hoàng Tiểu Long muốn rời đi, Tôn Chương đột nhiên nói: "Thành chủ Nam Nhai thành Vi Dương và tiểu thiếp của hắn là do người giết à?"

Hoàng Tiểu Long quay đầu, có chút ngoài ý muốn, việc này, Tôn Chương làm sao biết?

Tôn Chương cười nói: "Đừng nhìn ta, ta cũng là đoán đấy, thật không ngờ quả là người."

Hoàng Tiểu Long lập tức giật mình, hẳn là bản thân đi đàm lấy Nam Nhai săn giết Thiết Ngạc, vội vàng chạy đến Nam Nhai thành cùng với thời gian Vi Dương bị giết vừa vặn trùng khớp, cho nên Tôn Chương mới đoán vậy.

"Nghe nói, thân hình tiểu thiếp Vi Dương không tệ, bờ mông rất lớn, phải không?" Sau đó, Tôn Chương đột nhiên hỏi.

Hoàng Tiểu Long kinh ngạc, không ngờ tới Tôn Chương sẽ hỏi như thế, lắc đầu cười cười. Tôn Chương này, hóa ra cũng nhàm chán như này sao?

"Không sai, là ta giết đấy." Hoàng Tiểu Long thẳng thắn.

Thừa nhận cũng không sao.

Đương nhiên, Tôn Chương cũng không thể nói ra.

Hoàng Tiểu Long nói xong, quay người rời đi.

Tôn Chương còn muốn mở miệng hỏi cái gì đấy, nhưng mắt thấy Hoàng Tiểu Long đã rời đi, chỉ có thể lắc đầu cười: "Tiểu tử này!"

Hoàng Tiểu Long ra khỏi học viện, liền trở về Thiên Huyền phủ.

Hoàng Tiểu Long trở lại Thiên Huyền phủ, Phí Hầu đến đây bái kiến, Hoàng Tiểu Long hỏi tình hình Thiên Huyền phủ mấy tháng nay, sau khi Phí Hầu bẩm báo xong từng việc một, đột nhiên mở miệng nói: "Môn chủ, gần đây Thanh Vân Các cùng Cửu Đỉnh thương hội của chúng ta đã xảy ra không ít xung đột."

Thanh Vân Các là thương hội lớn nhất của nước láng giềng Vân Hải vương quốc, phát triển gần trăm năm, thế lực trải rộng, ngay cả trong Lạc Thông

vương quốc cũng có mười phân hội cùng thế lực không nhỏ.

Lúc ấy, dị bảo hồ Thánh Minh Ngoại Vực vương quốc xuất thế, Thanh Vân Các cũng đi không ít người.

"Xung đột chuyện gì?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hưu cung kính nói: "Nửa tháng trước, đệ tử phân hội Thanh Vân Các ở Đại Triều quận Lạc Thông đi đến phân hội ở Đại Triều quận của Cửu Đình thương hội chúng ta, nói muốn mua một trăm vạn phân Cửu Đình san, đệ tử phân hội ở Đại Triều chúng ta nói không có, đệ tử Thanh Vân Các liền ra tay đá thương đệ tử phân hội chúng ta."

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên, muốn một trăm vạn phân Cửu Đình san, rõ ràng là đối phương có ý gây rối rồi.

"Người xác định, là đệ tử bọn chúng xuất thủ đá thương người trước?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Vâng, chắc chắn!" Phí Hưu vẻ mặt khẳng định nói: "Bọn đệ tử Thanh Vân Các sau khi ra tay đá thương người, còn phát ngôn điên rồ, nói Cửu Đình thương hội ngay cả một trăm vạn san cũng không cung ứng nổi, còn làm ăn cái gì, dứt khoát đóng cửa cho rồi. Nửa tháng nay, đệ tử phân hội Đại Triều Thanh Vân Các ngày nào cũng đến phân hội Đại Triều Cửu Đình chúng ta làm loạn và đánh người!"

"Bọn hán mỗi ngày trôi qua, đều muốn phân hội Đại Triều Cửu Đình chúng ta cung ứng cho bọn hán một trăm vạn Cửu Đình san."

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, hai mắt phát lạnh, đệ tử Thanh Vân Các mỗi ngày đều đến phân hội Đại Triều làm loạn cùng đánh người, việc này căn bản là không để Thiên Huyền phủ của hán vào mắt rồi, hoặc là nói, không để Hoàng Tiểu Long, còn có phủ nguyên soái vào mắt!

"Tra rõ ràng Thanh Vân Các này tại Lạc Thông vương quốc có thế lực nào?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hưu hồi đáp: "Đã điều tra xong, Thanh Vân Các sở dĩ kiêu ngạo như vậy, ngoại trừ ganh ghét thu nhập của Cửu Đình thương hội chúng ta, chủ yếu là bởi vì sau lưng có đám người tể tướng Ngũ Phong, công tước Vi Tất, thượng thư Lý Kiện làm chỗ dựa!"

Tể tướng Ngũ Phong!

Hoàng Tiểu Long hai mắt lạnh lẽo, trách không được Thanh Vân Các này ngay tại Lạc Thông vương quốc mà vẫn kiêu ngạo như vậy, hóa ra sau lưng có tể tướng Ngũ Phong làm chỗ dựa!

Lạc Thông vương quốc, nguyên soái Hạo Thiên là võ thần đứng đầu, là tam triều nguyên lão, địa vị dưới một người, trên vạn người. Chẳng qua tể tướng Ngũ Phong này cũng là văn thần đứng đầu, là tam triều nguyên lão, tuy rằng địa vị thoảng không bằng nguyên soái Hạo Thiên nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Hơn nữa tại Lạc Thông vương quốc, tể tướng Ngũ Phong này cùng nguyên soái Hạo Thiên, một văn một võ, luôn luôn bất thường. Hần nhiều lần can ngăn quốc vương Lục Triết, nói nguyên soái Hạo Thiên thống lĩnh đại quân Lạc Thông vương quốc gây đe dọa rất lớn với Lạc Thông vương quốc, yêu cầu quốc vương Lục Triết thu hồi chức của nguyên soái Hạo Thiên.

Nói không chừng sự tình Thanh Vân Các lần này, chính là tể tướng Ngũ Phong ngầm cho phép đấy.

Mấy năm này, Cửu Đình thương hội phát triển lớn mạnh, thu nhập một ngày gần mười vạn kim, hoàn toàn khiến cho rất nhiều người khó chịu cùng ghen ghét.

"Hóa ra là lão gia hỏa này!" Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Chỉ có điều, ngoại trừ tể tướng Ngũ Phong ra, không nghĩ tới công tước Vi Tất kia cũng là chỗ dựa sau lưng của Thanh Vân Các.

Mà Hoàng Tiểu Long lại vừa giết đệ đệ hán, thành chủ Nam Nhai thành, Vi Dương.

"Phân hội khác, có loại tình huống này hay không?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Phân hội khác, tạm thời không có." Phí Hưu hồi đáp, chần chờ một chút, mới nói: "Môn chủ, người xem việc này, hay là, ta tự mình qua thành Đại Triều quận xử lý một chút?"

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Ngày mai, người đi cùng ta."

Hoàng Tiểu Long dự định tự mình đi một chuyến.

Nếu đây là sự tình của Thanh Vân Các, thì cứ như vậy được rồi, không chỉ gây bất lợi đối với sự phát triển của Cửu Đình thương hội, mà Hoàng Tiểu Long cũng như nguyên soái Hạo Thiên đều bị ảnh hưởng.

"Môn chủ muốn đích thân qua?" Phí Hưu khẽ giật mình, lập tức cung kính vâng lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 133: Đi đến thành đại triều quận

Tiếp đó, Hoàng Tiểu Long lại phân phó Phí Hầu cho người chú ý động tĩnh của đám người tể tướng Ngũ Phong, công tước Vi Tất.

Phí Hầu cung kính tuân lệnh.

Một lát sau, Phí Hầu lui ra ngoài.

Sau khi Phí Hầu rời khỏi, phụ mẫu Hoàng Bằng cùng Tô Yến liền vào.

"Tiểu Long, nghe nói thương hội ở Đại Triều quận bên kia xảy ra chuyện?" Sau khi đi vào, Hoàng Bằng liền mở miệng hỏi, vẻ mặt Tô Yến cũng lo lắng nhìn Hoàng Tiểu Long.

Phân hội Đại Triều Cửu Đình thương hội xảy ra chuyện, hai người cũng nghe nói.

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói: "Chỉ là một vài phiền toái nhỏ, thương hội phát triển, có người ghen tỵ, làm loạn, đây khẳng định là điều rất bình thường. Phụ thân, mẫu thân, hai người không cần lo lắng, ngày mai, ta cùng Phí Hầu sẽ đi xử lý một chút."

Hai người gật đầu.

"Tiểu Long, vậy ngươi phải chú ý an toàn." Tô Yến nói: "Nói không chừng, bọn họ chính là muốn ngươi qua đó."

Tô Yến vừa nói như vậy, làm cho Hoàng Tiểu Long trầm rùng mình, phân hội Thanh Vân Các giống trông khua chiêng mà gây sự như thế, chẳng lẽ thực sự có âm mưu gì hay sao?

"Được, mẫu thân, ta đã biết." Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Một lát sau, Hoàng Bằng cùng Tô Yến rời đi.

Hoàng Tiểu Long ngồi ở đại sảnh nghĩ về lời của mẫu thân, rơi vào trầm tư.

Nếu Thanh Vân Các này có âm mưu, thì chắc hẳn là nhắm vào mình, như vậy, đối phương muốn làm gì? Khiến mình đi qua, sau đó giết mình? Hai mắt Hoàng Tiểu Long lãnh mang lập lòe.

Đêm đến, cảnh đêm thật đẹp.

Hoàng Tiểu Long mở ra Tủ Thần quyền, tiến vào bên trong chiến trường Viễn Cổ, sau đó nuốt Diễm Long Châu bắt đầu tu luyện.

...

Nhiệm vụ khảo hạch tấn chức, trên đường, Hoàng Tiểu Long cũng không buông lỏng tu luyện, năm tháng trôi qua, hiện tại, Hoàng Tiểu Long đã đột phá đến Thập giai trung kỳ, hơn nữa đã tiếp cận Thập giai trung kỳ đỉnh phong.

Không bao lâu nữa, có thể đạt tới Thập giai trung kỳ đỉnh phong.

Nhưng mà, khoảng cách đến Thập giai hậu kỳ, còn cần phải mất một thời gian.

Ngồi xếp bằng ở bên trong chiến trường Viễn Cổ, Hoàng Tiểu Long một lần lại một lần vận chuyển Tu La quyết, sau lưng Hắc Lam Song long thôn phệ Cửu U minh khí, Cửu U đầu khí tại tầng thứ mười kinh mạch và trong khí hải không ngừng cuộn cuộn lưu động.

Sau khi Diễm Long Châu không ngừng cường hóa, Cửu U đầu khí trong kinh mạch và khí hải đã hoàn toàn biến thành màu đen như mực, thậm chí còn mang theo một tia hào quang màu tím.

Hiện tại, Hoàng Tiểu Long vẫn không xác định Cửu U đầu khí có phải đã hoàn toàn tiến hóa thành một loại đầu khí khác có phẩm chất cao hơn hay không, nhưng có thể khẳng định, Cửu U đầu khí bây giờ so với lúc trước, khi Hoàng Tiểu Long chưa nuốt Diễm Long Châu đã cao hơn một bậc.

Bởi vì, cường độ uy lực của cả hai đã hoàn toàn không cùng một đẳng cấp nữa.

Cùng với Hoàng Tiểu Long vận chuyển Tu La 1 quyết, chiến ý và sát ý trong chiến trường Viễn Cổ cũng đều không ngừng rèn giũa linh hồn và ý chí của Hoàng Tiểu Long, thu phục Tủ Thần quyền cũng đã một năm rồi, một năm này, lợi ích tu luyện trong chiến trường Viễn Cổ hiển nhiên có thể dễ dàng nhận thấy.

Đặc thù linh khí của chiến trường Viễn Cổ không chỉ giúp cho Hoàng Tiểu Long tu luyện nhanh hơn, hơn nữa linh hồn cùng ý chí cũng cường hóa không ít. Nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hạo đã từng nói với Hoàng Tiểu Long, đột phá Tiên thiên rất khó, đây không chỉ đơn thuần là cần đầu khí tu vì bản thân trùng kích được bức tường ngăn cản Tiên thiên, mà còn cần linh hồn cùng ý chí cứng cỏi để kiên trì.

Nếu như linh hồn và ý chí bạc nhược, đến lúc đó không những trùng kích Tiên thiên không được, mà đầu khí phản xung, làm chấn động kinh mạch với khí hải trong cơ thể, ngược lại còn tổn hại đến tu vi.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long ngừng vận chuyển Tu La quyết, đứng lên, sau đó tu luyện Tù Thần Chương.

Hoàng Tiểu Long phát hiện Tù Thần Chương đang tu luyện trong chiến trường Viễn Cổ, làm chơi ăn thật.

Sau một lúc tu luyện Tù Thần Chương, Hoàng Tiểu Long mới từ trong chiến trường Viễn Cổ đi ra.

Lúc đến đại sảnh, Phí Hạo đã đợi ở đó.

Nguyên soái Hạo Thiên cũng ở đây.

Thấy Hoàng Tiểu Long đến, nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo tiến lên bái kiến.

Sau khi cho hai người đứng lên, Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói: "Hạo Thiên, lần này, ngươi cũng đi cùng chúng ta."

"Cùng đi?" Không chỉ có nguyên soái Hạo Thiên khẽ giật mình mà ngay cả Phí Hạo cũng có chút ngoài ý muốn.

Những chuyện như thế này, một mình Phí Hạo đi xử lý là được rồi, hiện tại không chỉ có môn chủ đồng hành, hơn nữa còn muốn Hạo Thiên cùng đi?

"Ta cảm thấy sự tình Thanh Vân Các lần này không hề đơn giản như vậy." Hoàng Tiểu Long nói.

"Không đơn giản như vậy." Hai người Hạo Thiên và Phí Hạo cùng liếc nhìn nhau.

"Môn chủ, ngươi nói là, lần này Thanh Vân Các cố ý làm như vậy, chủ yếu là muốn dẫn ngươi qua?" Hạo Thiên trầm ngâm hỏi.

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Tuy rằng không chắc chắn nhưng mà cẩn thận vẫn hơn, chỉ có điều, lần này qua Đại Triều quận, ta cùng Phí Hạo sẽ giải quyết, ngươi không cần ra mặt."

"Vâng, môn chủ!" Hai người cung kính tuân lệnh.

Sau đó, đám người Hoàng Tiểu Long ra khỏi Thiên Huyền phủ, thẳng đến Đại Triều quận.

Đại Triều quận cách Lạc Thông vương thành cũng không xa, chỉ cách nhau một cái quận.

Năm ngày sau, nhóm người Hoàng Tiểu Long liền đi tới thành Đại Triều quận.

Đại Triều quận là một trong những quận lớn nhất của Lạc Thông vương quốc, cũng nằm trong mấy quận phát triển nhất Lạc Thông vương quốc, trong thành Đại Triều quận rất nhộn nhịp, thậm chí không kém hơn Lạc Thông vương thành bao nhiêu.

Hai bên đường phố thành Đại Triều quận cửa hàng san sát nhau, người đi đường nườm nượp không ngớt.

Sau khi vào thành, Hoàng Tiểu Long liền cùng Phí Hạo đi thẳng đến phân hội của Cửu Đỉnh thương hội ở Đại Triều quận.

Hơn một giờ sau, đám người Hoàng Tiểu Long đã xuất hiện ở trước đại môn của phân hội Đại Triều quận Cửu Đỉnh thương hội.

Đại môn của phân hội Cửu Đỉnh thương hội có hình vòm, kiến trúc chia làm hai tầng, phong cách thiết kế tổng thể rất giống với một số kiến trúc cổ xưa ở Địa Cầu Châu Âu, đây là yêu cầu của Hoàng Tiểu Long.

Mỗi một phân hội của Cửu Đỉnh thương hội trải rộng khắp các quận thành tại Lạc Thông vương quốc đều có kiến trúc giống nhau.

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo tới đây, cũng không thông báo cho người ở phân hội Đại Triều quận bên này, vì vậy khi nhóm người Hoàng Tiểu Long đến, phân hội bên này cũng không có ai ra nghênh đón.

Lúc Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo đi vào phân hội, chỉ thấy trong đại sảnh, một đệ tử của phân hội đang mặt ủ mày chau ngồi ở đó, hơn nữa cánh tay phải còn quấn vài gạc, hiển nhiên là đã bị thương.

Đệ tử Cửu Đỉnh thương hội này thấy có người tiến đến, vẻ mặt bơ phờ ngẩng đầu lên, chờ khi thấy rõ diện mạo Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, vẻ mặt đệ tử kia kinh hãi, hơi luống cuống đứng dậy, bước nhanh đến trước mặt Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo: "Thiếu chủ, đại quân sự Phí Hạo!"

Đệ tử ở phân hội lớn của Cửu Đỉnh thương hội, đều nhận ra Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo.

Hoàng Tiểu Long cho phép đệ tử này đứng lên.

"Lý Tân đâu?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Lý Tân là hội trưởng phân hội của Cửu Đỉnh thương hội ở Đại Triều quận.

"Hội trưởng Lý Tân đang ở bên trong điện chữa thương, thuộc hạ lập tức sẽ đi bẩm báo cho đám người hội trưởng Lý Tân!" Đệ tử kia nhanh chóng cung kính trả lời.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, tên đệ tử kia thi lễ một cái, lui ra ngoài, quay người bước nhanh vào trong điện thông báo cho đám người Lý Tân. Không bao lâu sau, tên đệ tử kia liền cùng một đám người từ trong điện đi ra, dẫn đầu là một người trung niên mày thô, vai rộng, đúng là Lý Tân. Chỉ có điều lúc Lý Tân đi ra, là chống gậy, cả nhấc từng bước một, đệ tử phân hội đi ra trên người phần lớn đều quần vải.

Lý Tân cả nhấc từng bước cùng những đệ tử khác trong phân hội về mặt kinh hi, vội vã đến trước mặt Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu.

"Bái kiến Thiếu chủ, đại quân sự Phí Hâu!"

Đi đến trước mặt Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hâu, đám người Lý Tân quỳ lễ.

Hoàng Tiểu Long nhìn thương thế của đám người Lý Tân đang quỳ lễ với mình, trong mắt hàn mang lập lòe. Trước khi đến, hẳn không nghĩ tới bọn họ lại bị thương nặng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Người thanh vân các

Hoàng Tiểu Long nhìn ra được, đùi phải Lý Tân đã bị đánh gãy rồi, hơn nữa xương cốt có lẽ đã bị đánh nát, cho dù sau này có phục hồi, hành động cũng không bằng trước kia.

Ngoài ra, nội thương của Lý Tân cũng rất nặng, kinh mạch đều bị đả thương.

Lý Tân như thế, đệ tử khác trong phân hội cũng chẳng khá hơn bao nhiêu, có một đệ tử thương thế quá nặng, ngay cả tai trái cũng bị cắt đứt.

Phí Hâu nhìn thấy thương thế của đám người Lý Tân, hai mắt đờ đờ sát ý.

"Tất cả các người đứng lên đi." Hoàng Tiểu Long cho phép đám người Lý Tân đứng lên.

Đám người Lý Tân cung kính vâng lời, sau đó đứng lên.

"Những ngày này, đã để các người chịu ủy khuất rồi." Hoàng Tiểu Long nhìn đám người Lý Tân, mở miệng nói.

Đám người Lý Tân hai mắt đều đỏ lên.

"Thiếu chủ, chúng ta không ủy khuất." Lý Tân với hai mắt đỏ, nói: "Thật sự, chúng ta một chút cũng không ủy khuất, chỉ là đáng tiếc, chúng ta đánh không lại những câu tạp chủng Thanh Vân Các kia."

"Các người yên tâm, các người bị thương, món nợ này ta sẽ đòi lại Thanh Vân Các gấp trăm lần!" Hoàng Tiểu Long kiên quyết nói.

"Tạ thiếu chủ!" Đám người Lý Tân đều hành lễ, quỳ tạ Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hâu đã đến, khiến cho đám người Lý Tân đã có tâm phúc, trong lòng kiên định.

Hoàng Tiểu Long vội vàng bảo bọn họ đứng lên.

"Phí Hâu, cho bọn họ, mỗi người một viên Âm Dương huyền đan!" Hoàng Tiểu Long quay đầu, nói với Phí Hâu.

Phí Hâu cùng đám người Lý Tân khẽ giật mình, lập tức, Phí Hâu cung kính vâng lệnh.

"Thiếu chủ, cái này, chúng ta, chúng ta tuyệt đối không thể nhận!" Lúc này, Lý Tân đột nhiên mở miệng nói: "Âm Dương huyền đan quá quý trọng rồi!"

Âm Dương huyền đan, linh đan tam phẩm cấp cao, là đan dược chữa thương vô cùng tốt, nhưng mà giá cũng không rẻ, một viên sẽ phải mất nghìn kim tệ,

phân hội bọn họ có hơn một trăm người, chẳng phải là mất hơn mười vạn kim tệ sao?

Sau khi Lý Tân mở miệng, những đệ tử khác trong phân hội cũng nhao nhao mở miệng.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, nói: "Được rồi, các ngươi không cần nói nữa." Nói xong, ý bảo Phí Hạo đem Âm Dương huyền đan cho đám người Lý Tân.

Một lát sau, đám người Lý Tân mỗi người trong tay cầm một viên Âm Dương huyền đan, nhìn viên Âm Dương huyền đan trong tay, bọn họ nhìn không được mắt lại cay cay, bái tạ Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long gọi mọi người đứng lên, rồi hỏi: "Người Thanh Vân Các, có phải hằng ngày đều đến đây gây sự hay không?"

"Đúng vậy, Thiếu chủ, người Thanh Vân Các mỗi ngày đều đến." Lý Tân tiến lên cung kính hồi đáp: "Bình thường đều là giữa trưa, vào khoảng thời gian này."

"Khoảng thời gian này?" Hoàng Tiểu Long gật đầu, trong mắt hàn ý lóe lên.

Lúc này, bên ngoài đại môn đột nhiên vang lên một thanh âm kiêu ngạo kêu la: "Đám cầu tôn tử Cửu Đỉnh thương hội kia, gia gia của các ngươi đã đến, còn không mau ra dập đầu nghênh đón?"

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo quay đầu lại.

"Thiếu chủ, người Thanh Vân Các đến!" Lý Tân cả kinh, tiến lên nói với Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo.

Lý Tân vừa dứt lời, hai mươi mấy người liền từ ngoài cửa đi vào.

Hai mươi mấy người đều mặc cẩm bào màu xám nhạt, phía trên cẩm bào được thêu một đám mây xanh, đây là trang phục của đệ tử Thanh Vân Các.

Đi đầu là một thanh niên hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, thần thái có chút cao ngạo.

"Hắn là hội trưởng phân hội Thanh Vân Các, nhi tử của Mai Sâm, Mai Bành Lược." Lý Tân giải thích Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, nhìn tên Mai Bành Lược này. Hắn lớn lên có chút gầy, hai mắt hẹp dài, môi mỏng, cả người gọi lên một loại cảm giác rất nham hiểm, dường như bất cứ lúc nào hắn cũng có thể mở miệng răn độc cắn người.

Đám người Mai Bành Lược sau khi đi vào liền bắt gặp Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo, không khỏi khẽ giật mình, lúc này, Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo đều mặc trang phục của Cửu Đỉnh thương hội.

"Này, tiểu tử, ngươi là từ phân hội khác Cửu Đỉnh thương hội tới? Cửu Đỉnh thương hội bộ không còn ai hả, vậy mà phái một thằng nhóc tới đây?" Mai Bành Lược cười haha, cong khõe miệng, cười đến mê người.

Đệ tử Thanh Vân Các khác nghe vậy nở nụ cười, cười đến can rở, cười đến không kiêng dè ai.

Rõ ràng, đám người Mai Bành Lược không biết Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo, tất nhiên, bọn hắn cũng sẽ không ngờ lần này Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo lại đến nhanh như vậy, hơn nữa là hai người tự mình tới đây.

Đám người Lý Tân nghe Mai Bành Lược nói lời bất kính với Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo thì đều giận dữ, đang muốn mở miệng thì Hoàng Tiểu Long đưa tay, ngăn cản.

Hoàng Tiểu Long hỏi Lý Tân: "Đùi phải của ngươi là do ai đánh gãy?"

Lý Tân chỉ tay vào Mai Bành Lược: "Thiếu chủ, chính là tên Mai Bành Lược này!"

Thiếu chủ? Đám người Mai Bành Lược còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên, một bóng người lóe lên, Hoàng Tiểu Long liền đi tới trước mặt Mai Bành Lược, một chưởng đánh ra.

Chưởng lực không một tiếng động, thế nhưng sắc mặt Mai Bành Lược đại biến, sợ xanh mặt, lúc này, hắn muốn trốn cũng quá muộn rồi.

"Tiểu tử, ngươi dám dả thương Thiếu chủ của ta!" Một gã cao thủ đằng sau Mai Bành Lược phẫn nộ gầm lên, hai tay đánh về phía Hoàng Tiểu Long, chưởng lực tên cao thủ này điên cuồng gào thét, có tiếng kim loại giao kích.

Phí Hạo đang muốn ra tay, Hoàng Tiểu Long thờ ơ nói: "Không cần."

Phí Hạo dừng lại thân hình, lui sang một bên.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long một chưởng đánh vào trên ngực Mai Bành Lược, một âm thanh như bốp nghẹn vang lên, Mai Bành Lược hét thảm một tiếng, toàn bộ người cong về phía sau.

Đồng thời, chưởng lực của tên cao thủ kia đánh tới người Hoàng Tiểu Long, âm thanh khó chịu vang lên, chỉ là sau đó mọi người trong Thanh Vân Các

hiếp sợ nhìn thấy, Hoàng Tiểu Long vậy mà sừng sững bất động, sắc mặt như thường, dường như một chưởng vừa rồi không phải đánh vào trên người hắn vậy.

"Cái này, làm sao có thể?" Tên cao thủ kia càng không thể tin được, hắn thế nhưng là Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, cho dù là cường giả Cửu giai hậu kỳ bị một chưởng toàn lực của hắn đánh trúng, cũng sẽ bị thương nôn ra máu.

Hoàng Tiểu Long đột phá Thập giai, Linh Lung Kim Thân đã tu luyện đến tầng thứ ba, hơn nữa còn dùng thiết quả, Diễm Long Châu không ngừng rèn luyện bản thể, thân thể phòng ngự đã mạnh mẽ đến trình độ kinh người, nói là người thứ nhất dưới Tiên thiên cũng không quá đáng.

Đừng nói Bát giai hậu kỳ đỉnh phong, cho dù là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong một chưởng đánh trúng, Hoàng Tiểu Long cũng không mấy may có việc gì.

Sau khi Hoàng Tiểu Long một chưởng đánh bay Mai Bành Lược, trở tay một chưởng, ấn đến trên ngực tên cao thủ Thanh Vân Các, tên cao thủ kia như bị cự sơn đụng trúng, la hét thảm thiết, hung hăng nện bay ra ngoài, vừa vụn rơi vào trên người Mai Bành Lược.

Đám người Thanh Vân Các sắc mặt hoảng sợ, đại biến.

Trong đám người Thanh Vân Các đến đây lần này, thực lực mạnh nhất chính là cái vị mới vừa rồi bị Hoàng Tiểu Long trở tay một chưởng đánh bay kia.

"Người, người là Hoàng Tiểu Long?" Nhớ lại xưng hô vừa rồi của Lý Tân với Hoàng Tiểu Long, Mai Bành Lược giấy giữa muốn bò lên, miệng phun máu tươi, khàn giọng nói, trong mắt khó nén sự sợ hãi.

Hoàng Tiểu Long vậy mà so với lời đồn còn kinh khủng hơn nhiều, vốn dĩ lúc trước hắn cũng nghe được một số lời đồn về Hoàng Tiểu Long, nhưng một mực không tin, tưởng rằng bên ngoài cô tình phóng đại.

Trước đó vài ngày, bên ngoài truyền tin Hoàng Tiểu Long đã đột phá đến Cửu giai, hắn vô luận như thế nào cũng không tin, một Cửu giai không tới mười sáu tuổi? Đánh chết hắn cũng không tin.

Chẳng qua, bây giờ tuy hắn còn chưa có chết, nhưng lại đã tin rồi.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi về phía Mai Bành Lược, sắc mặt lạnh lùng: "Đúng vậy, ta chính là Hoàng Tiểu Long."

Nhìn thấy Hoàng Tiểu Long đi tới, vẻ mặt Mai Bành Lược chán nản, hoảng loạn lui về.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Giam cầm?

Đám người Thanh Vân Các nhìn thấy Hoàng Tiểu Long dồn ép Mai Bành Lược, luống cuống lui về bên cạnh Mai Bành Lược, sợ hãi nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, lạnh giọng cười cười, thân hình lóe lên, đã đến trước mặt đám người Thanh Vân Các, một quyền vung ra, liền đánh bay một gã cao thủ Thanh Vân Các, sau đó, mỗi một quyền Hoàng Tiểu Long liền đánh bay một gã đệ tử Thanh Vân Các.

Một lúc sau, ngoại trừ Mai Bành Lược ở ngoài, toàn bộ đệ tử Thanh Vân Các đều nằm la liệt trên mặt đất, nhưng mà Hoàng Tiểu Long cũng không giết chết những đệ tử Thanh Vân Các này, mà là đánh cho trọng thương, nằm dưới đất.

Mai Bành Lược nhìn những đệ tử đi theo mình đến đây hết thảy đều nằm trên mặt đất, mặt càng tái mét, trán đổ đầy mồ hôi lạnh.

"Hoàng Tiểu Long, ngươi... ngươi muốn thế nào?" Mai Bành Lược không ngừng lui về phía sau, một mực thối lui đến vách tường đại sảnh, mắt thấy không thể lui được nữa mới run giọng nói với Hoàng Tiểu Long.

"Ta muốn thế nào?" Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói, tay phải hiện lên móng vuốt, một trảo chụp vào hư không, xách Mai Bành Lược từ đằng xa tới, một trảo đập đến trên ngực Mai Bành Lược.

Một đạo hàn khí âm lãnh đến cực điểm dọc theo ngực Mai Bành Lược khuếch tán ra toàn thân, hàn khí âm lãnh đến cực điểm này giống như một con độc trùng đáng sợ không ngừng cắn nuốt mỗi một góc ngách trong cơ thể Mai Bành Lược. Hắn kêu rên thảm thiết, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Hàn khí này là hàn khí Tu La của Tu La Quỷ Trảo, chẳng qua, một trảo vừa rồi cũng không phải là Tu La Quỷ Trảo, nếu là Tu La Quỷ Trảo, Mai Bành Lược bị đánh trúng, thì sớm đã chết rồi.

Bây giờ tu luyện Tu La Quỷ Trảo, Hoàng Tiểu Long đã có thể vận dụng hàn khí Tu La của Tu La Quỷ Trảo cho mọi loại chiêu thức và trong công kích, mặc dù không có uy lực Tu La Quỷ Trảo nhưng mà người bị đánh trúng, bị hàn khí Tu La cắn nuốt, đau đến mức muốn chết đi sống lại.

Đám người Lý Tân của Cửu Đình thương hội chứng kiến bộ dạng thê thảm của Mai Bành Lược và những đệ tử trong Thanh Vân Các thương hội, không khỏi nhao nhao hoan hô, trong lòng rửa hận, nhưng lần nữa nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, ánh mắt càng thêm kính nể.

Ngay tại lúc Mai Bành Lược đang kêu la, lẫn lộn quần quai trên mặt đất, đột nhiên bên ngoài đại môn lại có một đám người tràn vào.

Mấy người dẫn đầu đều đang mặc trang phục của đệ tử Thanh Vân Các, mà năm sáu chục người phía sau thì mặc quân phục thủ vệ Đại Triều quận.

Vài tên đệ tử Thanh Vân Các xông vào nhìn thấy đám người Mai Bành Lược đang nằm dưới đất với bộ dạng thảm hại, sắc mặt đại biến.

"Thiếu chủ, Thiếu chủ!"

"Thiếu chủ, người sao rồi?"

Mấy tên đệ tử Thanh Vân Các luống cuống bước nhanh đến trước người Mai Bành Lược, trong đó một người trung niên nhanh chóng vận chuyển đầu khí, trong tay lửa đỏ, ấn đến sau lưng Mai Bành Lược, hiển nhiên, hắn ta đã nhìn ra Mai Bành Lược trúng âm hàn chi khí, muốn dùng một loại công pháp hòa tính nào đó xua tan âm hàn chi khí trong cơ thể Mai Bành Lược.

Tuy nhiên, khi hắn ta áp tay vào sau lưng Mai Bành Lược thì mới kinh ngạc phát hiện, một đạo hàn khí màu xanh thăm vậy mà dọc theo hòa tính đầu khí trong bàn tay muốn xâm nhập vào trong cơ thể hắn. Hắn sợ tới mức rút tay về, vội vàng vận khí, đem đạo hàn khí màu xanh thăm kia xua tan, sau khi xua tan đạo hàn khí màu xanh thăm kia, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn quay đầu lại, lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long, Phí Hạo cùng đệ tử Cửu Đình thương hội, nói với một gã thủ vệ: "Ngô đội trưởng, trong thành Đại Triều quận cấm đánh nhau, chém giết, hiện tại ngươi cũng thấy đây, đệ tử Cửu Đình thương hội ra tay đã thương đệ tử Thanh Vân Các ta, vi phạm pháp luật Đại Triều quận, coi rờ quốc pháp Lạc Thông vương quốc, ngươi còn không bắt giam những người này lại?"

Tên Ngô đội trưởng kia nghe vậy, không khỏi khó xử, tuy rằng hắn nhận không ít lợi ích từ Thanh Vân Các, nhưng mà hắn ta làm sao có thể chọc vào Cửu Đình thương hội?

"Làm sao? Còn chưa động thủ?" Người trung niên Thanh Vân Các kia thấy thế, quát.

Có điều, thanh âm hắn vừa dứt, đột nhiên một đạo chưởng lực âm âm tới, hắn kinh sợ đưa tay, nhưng mà đã chậm một bước, chưởng lực đánh trúng nện bay đi.

Những người khác của Thanh Vân Các kinh hãi, nhưng mà cũng không có ngoại lệ, bọn họ đều bị Hoàng Tiểu Long một chưởng đánh bay.

Sắc mặt Ngô đội trưởng có chút khó coi.

Dưới cái nhìn của hắn, Hoàng Tiểu Long cũng quá điên cuồng rồi, hắn ở đây, còn dám trước mặt hắn, đánh bay chấp sự Thanh Vân Các. Mặc dù hắn khiếp sợ thực lực của Hoàng Tiểu Long nhưng mà sắc mặt hắn trong nháy mắt chìm xuống, quát Hoàng Tiểu Long: "Tiểu tử, ngươi cũng quá càn rỡ rồi, trong mắt ngươi có còn vương pháp hay không?"

"Vương pháp?" Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, hai mắt lạnh lùng, đột nhiên một chưởng tát lên mặt Ngô đội trưởng ở đằng kia khiến hắn quay vòng vòng, sau khi quay được vài vòng, Ngô đội trưởng mới ngừng lại được.

Đối phương mặc dù là đội trưởng đội thủ vệ nhưng chỉ là Thất giai, trước mặt Hoàng Tiểu Long không khác gì một thằng nhóc.

"Ngô đội trưởng!"

"Ngô đội trưởng, ngươi không sao chứ?"

Thủ vệ binh sĩ lấp bắp kinh hãi, nhao nhao kinh hô hỏi.

Thân hình Ngô đội trưởng ngừng quay, sờ má phải đau rát, không thể tin được mà nhìn Hoàng Tiểu Long: "Tiểu tử, ngươi... ngươi dám đánh ta?"

"Đánh ngươi thì sao?" Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Đệ tử Thanh Vân Các mỗi ngày đến Cửu Đình thương hội gây sự, đệ tử Cửu Đình thương hội mỗi ngày đều bị đệ tử Thanh Vân Các đánh, nhưng một bóng thủ vệ Đại Triều quận cũng không thấy, hiện tại đệ tử Thanh Vân Các bị thương, chịu tới quản rồi hả?

Hơn nữa, trước khi đến Hoàng Tiểu Long đã tra xét một chút, thành chủ Đại Triều quận là đệ tử của tể tướng Ngũ Phong, cái này cũng đúng lúc giải thích vì sao tháng này đệ tử Cửu Đình thương hội mỗi ngày đều bị đệ tử Thanh Vân Các đánh, rồi lại không có một thủ vệ Đại Triều quận nào để ý tới.

Ngô đội trưởng kia thấy Hoàng Tiểu Long còn dám lật lọng, nói đánh ngươi thì sao, sắc mặt lập tức tái mét, lửa giận trong lòng bốc lên, lửa giận này cũng khiến cho cô kỵ của hắn với Cửu Đình thương hội biến mất.

"Ngươi! Bắt giam tên tiểu tử này lại cho ta!" Ngô đội trưởng chỉ Hoàng Tiểu Long, phẫn nộ, vung tay lên nói với bọn binh lính phía sau.

“Vâng, Ngô đội trưởng!”

Bọn binh lính nghe lệnh dồn dập vây quanh Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, thân hình Hoàng Tiểu Long lùi lại, Phí Hầu thấy thế, hai tay vung lên, chưởng lực phá không mà ra, trong nháy mắt quét bay những binh lính này.

Ngô đội trưởng nhìn bọn binh lính ngã xuống đất, rên rĩ xung quanh, không thể tin được mà nhìn Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hầu: "Các người dám kháng cự?"

Đúng lúc này, trong tay Hoàng Tiểu Long đột nhiên xuất hiện một tấm phù lệnh ánh vàng rực rỡ, phía trên phù lệnh, long phượng vũ trào, một chữ "Soái" to lớn áp bức mà đến.

Ngô đội trưởng nhìn tấm phù lệnh kia, hai chân run rẩy quỳ xuống, hoảng sợ nói: "Đội trưởng đội thủ vệ thứ ba thành Đại Triều quận Ngô Tiểu Đông bái kiến đại nhân!"

Hoàng Tiểu Long cầm trong tay đúng là phù lệnh của nguyên soái Hạo Thiên, thấy nó như thấy Hạo Thiên, trước khi đến, Hoàng Tiểu Long đã cân nhắc đến loại tình huống này, vì vậy đã lấy phù lệnh nguyên soái của Hạo Thiên.

Hoàng Tiểu Long nhìn Ngô đội trưởng đang quỳ rạp trên mặt đất, không ngừng run rẩy, lãnh đạm nói: "Cút đi."

Ngô đội trưởng ngẩng đầu, tựa hồ không ngờ tới Hoàng Tiểu Long sẽ bỏ qua cho hắn, ngẩn ngơ.

“Thế nào, không muốn đi sao?” Hoàng Tiểu Long nói.

"Dạ dạ, đại nhân, đi, đi, ta đây liền cút đi!" Ngô đội trưởng hoảng sợ gật đầu, sau đó từ mặt đất bò lên, cùng binh sĩ đến đây chen lấn, chạy ra đại môn.

Chờ sau khi đám người Ngô đội trưởng chạy đi, Lý Tân tiến lên, cẩn thận hỏi Hoàng Tiểu Long: "Thiếu chủ, bọn Mai Bành Lượng kia xử trí như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Người dám?

Hoàng Tiểu Long nhìn đám người Mai Bành Lượng vẫn đang nằm dưới đất la hét thảm thiết, không ngừng rên rĩ, cười lạnh nói: “Lột sạch quần áo bọn chúng, sau đó dùng dây thừng treo từng tên lên cột đá đối diện đường đi, ta nghĩ, có lẽ rất nhiều người sẽ cảm thấy hứng thú với cái này.”

“Lột sạch quần áo? Treo lên cột đá đối diện đường?” Lý Tân và các đệ tử Thanh Vân Các về mặt muôn màu muôn vẻ.

Chiều này, tuyệt!

Quả thực quá tuyệt rồi!

Mà Mai Bành Lượng, người bị hàn khí Tu La cắn nuốt sau khi nghe được Hoàng Tiểu Long nói liền phẫn nộ, vậy mà ngất đi rồi.

Ngẫm lại cũng đúng, hán đường đường là nhi tử của hội trưởng phân hội Thanh Vân Các ở Đại Triều quận, thân phận cỡ nào? Cho dù là con cháu quý tộc trong thành Đại Triều quận còn phải nịnh bợ hắn, đến lúc đó, hắn bị lột sạch quần áo, người trần như nhộng mà treo trên đường lớn, vậy hắn còn mặt mũi nào gặp người khác?

Không chỉ có Mai Bành Lượng, toàn bộ đệ tử Thanh Vân Các đến đây đều cực kỳ tức giận.

"Người, người dám?" Sau đó, người trung niên Thanh Vân Các chạy đến gầm lên giận dữ, gào thét với Hoàng Tiểu Long.

"Ta không dám?" Hoàng Tiểu Long cười ha ha, quay đầu lại, ánh mắt ra hiệu cho bọn Lý Tân.

Đám người Lý Tân hiểu ý, cao giọng đáp: “Vâng, Thiếu chủ!” Nói xong, chen chúc tiến lên, như sói nhào vào bầy cừu!

Chúng đệ tử Thanh Vân Các bị Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hầu đã thương, hoàn toàn không có sức phản kháng, chỉ có thể tro mắt nhìn đám người Lý Tân đem cầm bảo trên người mình, lột sạch từng cái một.

Cuối cùng, trên mặt đất, gần ba mươi cơ thể trần truồng nằm đó, trắng có, đen có.

Mai Bành Lượng nhìn Lý Tân lột hết quần áo trên người mình, trong lòng quả thực vừa thẹn vừa giận, vừa tức vừa hận, hận không thể xé xác đám người

Hoàng Tiểu Long

"Lý Tân lão cầu, rồi sẽ có một ngày, ta sẽ khiến ngươi chết rất thảm, rất thảm, chết không có chỗ chôn!"

"Ta muốn ngươi sống cũng không được, chết cũng không xong!"

Mai Bành Lược chịu đựng nỗi đau bị hàn khí Tu La cắn xé, nghiêng răng nghiêng lợi nói với Lý Tân.

Lý Tân nhìn cái thứ ở bên dưới Mai Bành Lược kia, cười chế nhạo: "Thật sao?" Nói xong, một cước đạp xuống, Mai Bành Lược hét lên thê lương thảm thiết, cái kia vốn dĩ rất lớn bị Lý Tân giẫm mạnh thì nhanh chóng thu nhỏ như trái cây bị rút cạn nước, khô quắt lại.

Vốn chúng đệ tử Thanh Vân Các đang chờ lấy chờ để đệ tử Cửu Đỉnh thương hội chứng kiến bộ dạng thê thảm của Thiếu chủ Mai Bành Lược bọn họ, bị dọa cho sắc mặt đại biến, toàn bộ lặng ngắt như tờ, hai chân kẹp chặt.

Đệ tử Cửu Đỉnh thương hội thấy thế, đều cười to sung sướng.

Một tháng này, mỗi ngày đều bị đám người Thanh Vân Các trút giận, chúng đệ tử Cửu Đỉnh thương hội đã thật lâu không có hả giận như vậy rồi.

Sau đó, chúng đệ tử Cửu Đỉnh thương hội lấy dây thừng ra, trói từng tên đệ tử Thanh Vân Các lại, một số đệ tử Cửu Đỉnh thương hội khi buộc thậm chí còn cố ý trói cái thứ bên dưới kia của đối phương lại, siết chặt, một loạt tiếng hét thảm thiết vang lên.

Sau khi buộc chặt đám đệ tử Thanh Vân Các và Mai Bành Lược, dựa theo phân phó của Hoàng Tiểu Long, đệ tử Cửu Đỉnh thương hội trói bọn chúng lên cột đá đối diện đường.

Đám người Mai Bành Lược vừa mới bị trói không bao lâu, bình dân, quý tộc Đại Triều quận qua lại sau khi nhìn thấy, toàn bộ dừng chân xuống vây xem bình luận, thương thức.

"Này, hình như là nhi tử của hội trưởng Thanh Vân Các Mai Sâm, Mai Bành Lược?"

"Hình như vậy!"

"Không nghĩ tới hắn lớn lên một bộ dạng tiêu bạch kiêu, phía dưới lại đen như thế, còn rậm nữa chứ!"

"Đáng tiếc, hơi nhỏ!"

Một số con cháu quý tộc quen biết Mai Bành Lược nhìn thấy, không khỏi lên tiếng bình luận, chỉ chỉ trỏ trỏ, thậm chí cố ý vừa nói vừa cười. Mai Bành Lược đầu đã cúi thấp đến ngực, trong lòng cực kỳ xấu hổ và giận dữ, lúc này, nếu trước mặt có một cái hang chuột, hắn tình nguyện chui vào, cho dù là chui vào được nửa cái đầu.

Mai Bành Lược như thế, đệ tử Thanh Vân Các khác cũng không hơn là bao.

Ngay tại lúc đám Mai Bành Lược bị treo trên đường phố, trong đại sảnh phân hội Thanh Vân Các ở Đại Triều quận, Mai Sâm đang cùng một vị trung niên mặc cẩm bào màu đỏ nhạt chuyện trò, ngữ khí với người trung niên mặc cẩm bào màu đỏ nhạt mang theo cung kính và nịnh nọt.

Người trung niên đang mặc cẩm bào màu đỏ nhạt này rõ ràng là tộc trưởng Ninh Vũ gia tộc của Bạo Long vương quốc, Ninh Vương!

Lúc này, một vị đệ tử Thanh Vân Các luống cuống chạy vào: "Hội trưởng, không hay rồi!"

Mai Sâm nhướng mày: "Chuyện gì?"

"Thiếu chủ đã xảy ra chuyện!" Tên đệ tử Thanh Vân Các kia sợ hãi, gấp giọng nói.

"Lược nhi đã xảy ra chuyện?" Mai Sâm nhìn biểu hiện của tên đệ tử kia, trong lòng mơ hồ có loại cảm giác bất an: "Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Thiếu chủ bọn họ toàn bộ bị trói trên đường đối diện Cửu Đỉnh thương hội!" Tên đệ tử Thanh Vân Các kia vội vàng đáp.

Bị trói trên đường phố? Mai Sâm trong lòng buông lỏng, hắn còn tưởng rằng nhi tử gấp bất trắc gì.

Nhưng mà tên đệ tử Thanh Vân Các kia lại nói: "Thiếu chủ bọn họ, còn, còn toàn bộ bị cởi hết quần áo!"

Toàn bộ bị cởi hết quần áo? Mai Sâm khẽ giật mình, tiếp theo bỗng nhiên từ trên ghế đứng dậy, một mặt sát ý: "Ngươi nói cái gì?" Nói xong, bắt lấy vạt áo tên đệ tử kia, tóm đối phương lên.

Tên đệ tử Thanh Vân Các kia bị dọa đến sắc mặt xám xịt, đầu lưỡi run rẩy nói: "Thiếu chủ, bọn họ bị người Cửu Đỉnh thương hội cởi sạch quần áo, sau đó trói lên đường đối diện Cửu Đỉnh thương hội!"

Mai Sâm nghe vậy, phần nộ rống lên, quát tên đệ tử Thanh Vân Các đi, ném ra ngoài đại sảnh.

Đệ tử Thanh Vân Các kêu thảm một tiếng.

"Cửu Đình thương hội, ta muốn giết các ngươi!" Mai Sâm hai mắt sát ý hùng hực, quát, nói xong liền muốn triệu tập chúng đệ tử Thanh Vân Các đi đến Cửu Đình thương hội.

"Chậm đã!" Đúng lúc này, tộc trưởng Ninh Vũ gia tộc Ninh Vương mở miệng nói.

Mai Sâm khẽ giật mình: "Ninh tộc trưởng, ngươi đây là?"

Ánh mắt Ninh Vương lập loè, trầm ngâm nói: "Có thể là Hoàng Tiểu Long đã đến."

"Hoàng Tiểu Long!" Mai Sâm nghe vậy, hai mắt sát ý lóe lên: "Ngươi nói là?"

Ninh Vương gật đầu: "Nếu không phải Hoàng Tiểu Long đã đến, người Cửu Đình thương hội dám làm vậy sao? Chỉ là, có phải Hoàng Tiểu Long đã đến hay không, cho người đi cứu nhi tử của ngươi về, hỏi chút liền biết."

"Nếu thật sự Hoàng Tiểu Long đã đến, haha, thành Đại Triều quận này chính là nơi chôn thân của hắn!"

Mai Sâm gật đầu.

Vì vậy, Mai Sâm đề xuống sát ý và lửa giận trong lòng, chỉ phái đệ tử Thanh Vân Các đi trước, cứu đám người Mai Bành Lược.

Nhưng mà một lát sau, một gã đệ tử Thanh Vân Các sợ hãi chạy vào đại sảnh, bẩm báo với Mai Sâm đang chờ đợi tin tức, nói những đệ tử đi cứu bọn Mai Bành Lược lại bị người Cửu Đình thương hội bắt rồi, hơn nữa toàn bộ lột sạch, cũng trôi lên trên đường đối diện Cửu Đình thương hội.

Mai Sâm nghe được bẩm báo, cơ hồ tức giận đến thổ huyết, chẳng qua, mặc dù không cứu được nhi tử trở về nhưng căn cứ theo miêu tả của đệ tử Thanh Vân Các, đã xác định là Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo đến đây.

Cuối cùng, Mai Sâm không còn cách nào, chỉ có thể mời thủ vệ Đại Triều quận đến, cứu đám người nhi tử về, khiến cho hắn thở dài một hơi chính là, lần này Hoàng Tiểu Long cũng không ngăn cản.

Nửa ngày sau, lúc Mai Sâm nhìn bộ dạng thảm hại được đưa trở về của Mai Bành Lược, hai tay Mai Sâm nắm chặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hoàng Tiểu Long, Mai Sâm ta không giết ngươi, thế không làm ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Vây giết thanh vân các

Cửu Đình thương hội.

Trong đại sảnh, Phí Hạo cười, nói với Hoàng Tiểu Long: "Thiếu chủ, hiện tại trên dưới thành Đại Triều quận đều bàn tán xôn xao về chuyện Mai Bành Lược và các đệ tử Thanh Vân Các bị lột sạch quần áo, trôi trên đường!"

Lý Tân cũng cười nói: "Đúng vậy, nghe nói Mai Sâm tức giận đến thổ huyết."

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

"Thiếu chủ, không ngờ Mai Sâm này vậy mà có thể bình chân như vại." Phí Hạo trầm ngâm nói: "Xem ra Thiếu chủ lúc trước suy đoán rất đúng."

Hoàng Tiểu Long quay đầu nói với Lý Tân: "Phân phó xuống dưới, đệ tử Cửu Đình thương hội những ngày gần đây không được ra khỏi cửa."

Nhi tử Mai Bành Lược bị lột sạch quần áo, bị trôi trên đường để mua vui cho người khác, loại chuyện vô cùng nhục nhã này, Mai Sâm lại vẫn có thể giữ được bình tĩnh, điều này có chút khác thường, sự tình khác thường tất có quỷ, Mai Sâm không trả thù thì thôi, một khi đã ra tay thì chỉ có huy diệt.

"Vâng, Thiếu chủ!" Lý Tân cung kính hồi đáp, vẻ mặt ngưng trọng, hắn cũng biết tính nghiêm trọng của sự việc.

Nhưng mà, ba ngày trôi qua.

Hết thấy vẫn sóng yên biển lặng.

Toàn bộ Đại Triều quận, tựa hồ so với thường ngày an tĩnh hơn nhiều, có lẽ rất nhiều thế lực lớn nhỏ ở Đại Triều quận đều ngửi được một mùi khác thường, vì vậy cũng đều hạn chế con cháu gia tộc mình những ngày gần đây nên ít lang thang ngoài đường.

Toàn bộ Đại Triều quận, có loại cảm giác mưa gió sắp ập đến.

Loại cảm giác này, ngay cả một vài thường dân cũng cảm nhận được.

Ba ngày này, Hoàng Tiểu Long cũng không đi ra ngoài, mà là tu luyện ở trong sân Cửu Đỉnh thương hội.

Trong khi tu luyện Tu La quyết, Hoàng Tiểu Long cũng không buông lỏng tu luyện Dịch Cân Kinh.

Đứng trong sân, hai chân Hoàng Tiểu Long mở ra, nắm tay dựa eo, tay phải hướng về phía trước, bên trái dò xét, năm ngón tay tạo thành một cái móc, thân trên quay sang trái, eo quay từ trái sang phải, tay phải vòng từ trái qua phải, không ngừng hít vào thở ra.

Một năm nay khổ tu, Dịch Cân Kinh của Hoàng Tiểu Long cũng đều đạt đến thế thứ chín Thanh Long Thảm Trảo hậu kỳ đỉnh phong, nếu như đột phá thế thứ mười, vậy thì nội công Hoàng Tiểu Long liền có thể đột phá Tiên thiên, chỉ bằng vào nội công đã là cường giả Tiên thiên rồi.

Hoàng Tiểu Long tu luyện Dịch Cân Kinh một lúc mới ngừng lại, lúc này, Phí Hạo đi đến.

"Thanh Vân Các còn chưa có động tĩnh?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hạo cung kính hồi đáp: "Đúng vậy, môn chủ, Mai Sâm lão gia hỏa này thật đúng là bình thản."

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long lập lòe: "Bọn họ là đang đợi."

"Đợi?" Phí Hạo nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói: "Nếu như vậy, chúng ta cũng không thể khiến người ta đợi quá lâu, lát nữa, người cùng ta đi ra ngoài một chuyến."

"Bây giờ đi ra ngoài?" Phí Hạo khẽ giật mình, hiện tại đã là đêm khuya.

Hoàng Tiểu Long ngẩng đầu nhìn ánh trăng trên cao, đêm nay trăng rất đẹp rất tròn, gió có chút lớn, Hoàng Tiểu Long không khỏi nhớ tới câu "nguyệt hắc phong cao sát nhân dạ"(*).

"Ánh trăng rất đẹp, chúng ta tới Đại Triều quận cũng mấy ngày rồi nhưng lại không ra ngoài thưởng thức trọn vẹn, đêm nay ánh trăng vừa vặn." Mắt Hoàng Tiểu Long chứa thâm ý, cười nói với Phí Hạo.

Phí Hạo trông thấy thần tình của Hoàng Tiểu Long, đã hiểu rõ ý tứ Hoàng Tiểu Long, cười nói: "Môn chủ nói không sai, đêm nay ánh trăng vừa vặn."

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long liền dẫn Phí Hạo ra ngoài Cửu Đỉnh thương hội, sau đó tùy tiện đi dạo.

Đi vào một con đường vắng người, Hoàng Tiểu Long đột nhiên ngừng lại, lạnh lùng nói: "Nếu như đã đến, liền ra đi, chẳng lẽ người Thanh Vân Các đều là rùa rút cổ?"

Giọng Hoàng Tiểu Long lạnh dần, đột nhiên bóng người lay động, mấy đạo thân ảnh lướt qua rơi xuống, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo.

Hoàng Tiểu Long nhìn mấy người mới xuất hiện, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Mai Sâm và Ninh Vương.

Tuy rằng chưa từng gặp Mai Sâm nhưng mà căn cứ theo miêu tả của Lý Tân, Hoàng Tiểu Long biết người trung niên ục ịch này chính là Mai Sâm, một người khác, cũng làm cho Hoàng Tiểu Long có chút ngoài ý muốn, dĩ nhiên là tộc trưởng Ninh Vũ gia tộc, Ninh Vương!

Lúc ở hồ Thánh Minh, Hoàng Tiểu Long cùng Ninh Vương này từng chạm mặt, chẳng qua là lúc đó cả hai người đều bình yên vô sự.

Ninh Vương bước đến trước mặt Hoàng Tiểu Long, lạnh lùng cười cười: "Thế nào, gặp ta ở đây bất ngờ lắm phải không?"

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Thật đúng là có chút ngoài ý muốn, chỉ là đáng tiếc." Nói đến đây, lắc đầu.

"Đáng tiếc cái gì?" Ninh Vương nhướn mày.

"Đáng tiếc, vốn, ta còn muốn cho người sống thêm hai năm đấy." Hoàng Tiểu Long hờ hững nói.

Ninh Vương khẽ giật mình, cùng Mai Sâm hai người nhìn nhau cười cười, bốn gã cường giả đi theo phía sau hai người cũng đều nở nụ cười, bốn người này đều là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, cái loại đã bước nửa chân vào Tiên thiên.

Ninh Vương nhìn Hoàng Tiểu Long, cười nói: "Hoàng Tiểu Long, người chẳng lẽ còn không rõ ràng tình cảnh bây giờ của mình? Người cho rằng, người còn có thể chạy thoát được sao? Nói thật cho người biết, Thanh Vân Các gây sự, chính là vì dụ người tới đây, đương nhiên, ta cũng không ngờ người lại đến nhanh như vậy, thành Đại Triều quận này chính là nơi chôn thân của người!"

Hai mắt Mai Sâm tia máu lập lòe: "Chờ đó, sau khi giết người, ta sẽ treo thi thể của người cùng Phí Hạo lên cột đá trên đường đối diện Cửu Đỉnh thương

hội, đương nhiên cũng lột sạch quần áo, sáng mai, trên dưới Đại Triều quận đều sẽ dùng chân lại xem!"

Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hào khẽ cười một cái.

"Ngươi chắc chắn vậy sao?" Phí Hào cười nói: "Có lẽ, ngày mai bị treo chính là thi thể của bọn ngươi?"

Ninh Vương cười lạnh: "Hoàng Tiểu Long, ta biết rõ ngươi đêm nay ra ngoài, là cố ý dẫn chúng ta tới đây, nhưng ta thật sự nghĩ không ra ngươi dựa vào đâu mà cảm thấy Phí Hào có thể bảo vệ được ngươi? Trừ phi Hạo Thiên có thể thuận di, có thể từ Lạc Thông vương thành thuận di tới Đại Triều quận."

Mai Sâm vỗ tay, lập tức, bóng người xung quanh bắt đầu lay động, toàn bộ đệ tử Thanh Vân Các ẩn nấp ở bốn phía dần xuất hiện, có hơn hai ba trăm người, hơn nữa toàn bộ thủ sẵn cung tiễn, trên tên đen đen xanh xanh, hiển nhiên đã tắm kịch độc.

Nhìn đệ tử Thanh Vân Các xuất hiện xung quanh, về mặt Hoàng Tiểu Long vẫn bình tĩnh.

Hắn đã tu luyện Linh Lung Kim Thân đến tầng thứ ba, lúc vận chuyển, cho dù là kịch độc cũng không gây thương tổn cho hắn, còn Phí Hào là Tiên thiên, có Tiên thiên Cương Khí bảo vệ, kịch độc này cũng vô dụng với Phí Hào.

Mai Sâm gọi đệ tử Thanh Vân Các ở xung quanh ra, nhìn Hoàng Tiểu Long cười đắc ý: "Thế nào? Phần lễ vật này được chứ? Ngươi tới thành Đại Triều quận mới mấy ngày, thế nhưng phần lễ vật này ta đã vì ngươi chuẩn bị lâu rồi."

Theo Mai Sâm, thậm chí thực lực của Hoàng Tiểu Long có mạnh đến đâu, nhưng mà nếu chưa đột phá Tiên thiên, trúng mũi tên tắm độc này, cường thịnh đến mấy cũng sẽ biến thành chó chết.

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, cười nói: "Lễ vật không tệ, xem ra những ngày này, ngươi nhọc lòng rồi."

Mai Sâm cười nói: "Nên mà, nói thế nào, ngươi cũng là hội trưởng tiếng tăm lẫy lừng của Cửu Đình thương hội, chuẩn bị cho ngươi chút lễ vật này cũng phải, lúc trước ta còn sợ ngươi không hài lòng phần lễ vật này đây."

"Được rồi, đừng phí lời với tiểu tử này nữa!" Ninh Vương đột nhiên mở miệng ngắt lời: "Ta và ngươi liên thủ giết Phí Hào, những người khác giết Hoàng Tiểu Long."

"Được!" Mai Sâm đồng ý, lập tức cùng Ninh Vương phi thân lên, công kích về phía Phí Hào.

Tuy Mai Sâm chỉ mới đột phá Tiên thiên nhưng vẫn là cường giả Tiên thiên, mà Ninh Vương, trước đây không lâu đã đột phá Tiên thiên nhị giai, mặc dù lúc ở hồ Thánh Minh, Phí Hào triển lộ thực lực làm cho Ninh Vương kinh hãi, nhưng mà Ninh Vương tin tưởng, hai người liên thủ nhất định giết được Phí Hào.

...

(*) Nguyệt hắc phong cao sát nhân dạ: Đêm trăng mờ giết người, ngày gió cao phóng hỏa, chỉ hoàn cảnh hiểm ác (thường là buổi tối).

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Ngươi đi giết hoàng tiểu long

Khi Ninh Vương cùng Mai Sâm công kích Phí Hào, gọi Vũ hồn ra.

Vũ hồn Ninh Vương là một con chu tri (*) khổng lồ, nó có tám chân, ngoài thân màu sắc rực rỡ, phủ đầy thất thái quang văn, đây chính là thất thái chu tri bên trong chu tri Vũ hồn, hơn nữa vô cùng độc.

Độc tính mạnh, hòa lẫn vào trong không khí, cho dù là cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong hít vào một chút, chỉ sau vài hơi thở liền bỏ mạng.

Ninh Vương gọi ra Vũ hồn, trong nháy mắt hồn hóa, hai tay trải rộng thất thái quang văn, hơn nữa mọc ra đầy gai độc như là chân chu tri vậy, đột nhiên một quyền công kích tới Phí Hào, gai độc hai tay mở lớn.

Về phần Mai Sâm, Vũ hồn của hắn là một loại dây leo màu đen, dây leo màu đen mọc đầy gai, đương nhiên cũng có kịch độc, ngay sau Ninh Vương, Mai Sâm hồn hóa, tấn công Phí Hào.

Phí Hào thấy thế, không dám khinh thường, gọi Ngân Hà Vũ hồn ra, trong nháy mắt Vũ hồn cường hóa bảy lần, lại không bảo lưu thực lực, nghênh đón hai người Ninh Vương và Mai Sâm.

Lúc này, bốn gã cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong phía sau Ninh Vương cùng Mai Sâm cũng đều công kích về phía Hoàng Tiểu Long, vũ hồn của

bốn người này đều là khí Vũ hồn, liên đao!

Liên đao rất dài, hơn nửa lưỡi đao phủ đầy răng cưa y hệt dao và cưa.

Lúc bốn người tấn công Hoàng Tiểu Long, bày bố thành một loại trận pháp, lực công kích rất mạnh.

Tuy bốn người đều là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng mà sau khi bày bố trận pháp, chỉ sợ đã không thể so với cường giả vừa mới đột phá Tiên thiên, giống như Mai Sâm vậy.

Có điều, đối mặt với trận pháp công kích của bốn người, sắc mặt Hoàng Tiểu Long không thay đổi, gọi Tu La Chi Đao ra, một chiêu Địa Ngục Chi Phong trong nháy mắt công kích ra, đồng thời, hóa ra Tu La Chi Thân, sau lưng Ác Ma Chi Dực mở rộng, phối hợp với bản mệnh hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình, không ngừng xuyên thẳng qua công kích của bốn người họ.

Bốn người mỗi lần mất thấy chặn đánh được Hoàng Tiểu Long thì đều bị Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng tránh thoát.

Bốn người càng đánh càng sợ.

"Người, đột phá Thập giai?" Một người hoảng sợ nói.

Hội trưởng bọn hắn cùng tộc trưởng Ninh Vương chẳng phải đã nói tên Hoàng Tiểu Long này mới Cửu giai thôi sao? Tội đa Cửu giai trung kỳ, nhưng bây giờ, Hoàng Tiểu Long vậy mà đột phá đã đến Thập giai!

Đáng sợ hơn chính là, bốn người liên thủ công kích, vậy mà đều không làm gì được Hoàng Tiểu Long?

Hoàng Tiểu Long không trả lời mà phi thân lên, không ngừng xoay tròn trên không trung, lời quang lập loè, hình thành Giao Lôi, lúc Tu La Chi Nhận vung lên, Giao Lôi không ngừng công kích tới bốn người.

Bốn người cả kinh.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng rơi xuống, toàn thân hắc sắc quang mang bắt đầu khởi động, một tiếng rỗng ngâm rung trời vang lên, vang vọng khắp đường, dưới ánh mắt khiếp sợ của chúng đệ tử Thanh Vân Các, một con Hắc Long dài mấy chục mét hiện ra sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Tuy rằng lúc trước đã sớm biết vũ hồn của Hoàng Tiểu Long nằm trong mười hai cấp đứng đầu, Viễn Cổ Thần Long Hắc Long Vũ hồn, nhưng mà lúc đệ tử Thanh Vân Các xung quanh nhìn thấy Hoàng Tiểu Long gọi ra Hắc Long Vũ hồn, vẫn là vẻ mặt khiếp sợ không thôi.

Hắc Long ngửa mặt lên trời ngâm, long uy toả ra, bao phủ bốn phương tám hướng, tiếp đó hào quang lóe lên, cùng Hoàng Tiểu Long hợp thể hồn hóa.

Sau khi hồn hóa, toàn thân Hoàng Tiểu Long được bao phủ bởi một lớp vảy rồng màu đen hệt như áo giáp sắt, hai cánh tay vừa thô vừa to hơn, hai tay như móng vuốt rồng, một hoa văn đầu rồng màu đen xuất hiện sau lưng.

Sau khi hồn hóa, Tu La Chi Thân Ác Ma Chi Dực cũng không hề biến mất.

Ác Ma Chi Dực mở ra, thân ảnh Hoàng Tiểu Long trong nháy mắt biến mất, đi tới trước mặt bốn gã Thập giai hậu kỳ đỉnh phong kia, hai tay vừa nhấc dựng lên, một chưởng đánh về một tên trong đó, khi chưởng lực đập đến trước người, tên cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong kia mới giật mình tỉnh lại, kinh sợ đón một quyền của Hoàng Tiểu Long.

"Ầm!" Một tiếng chấn động vang lên, chỉ thấy tên cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong kia hét thảm một tiếng, thân hình liên tiếp lùi về phía sau, đồng thời cánh tay phải trúng một kích của Hoàng Tiểu Long rũ xuống.

Một kích vừa rồi, lực lượng cường đại kinh khủng vọt tới, vậy mà đã cắt đứt cánh tay phải của hắn!

"Người!" Tên cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong kia không thể tin được mà nhìn Hoàng Tiểu Long.

Sau khi Hoàng Tiểu Long hồn hóa, lực công kích vậy mà đã khủng bố đến loại trình độ này.

Ngay cả hắn - người đã bước một chân vào Tiên thiên cũng bị đẩy lui, hơn nữa theo một kích vừa rồi, hắn phát hiện Hoàng Tiểu Long thân thể phòng ngự, sức mạnh thậm chí còn khủng bố hơn, có thể so với hội chủ Mai Sâm vừa mới đột phá Tiên thiên của bọn hắn!

Lúc này, ba người khác kịp phản ứng, công kích dồn dập về phía Hoàng Tiểu Long.

Ba người vừa quát, tay vung lên, ba thanh liên đao cực lớn xuất hiện, sau đó dung hợp thành một cái liên đao, không ngừng xoay tròn, mang theo một mảnh lại một mảnh lưỡi đao, cắt chém về phía Hoàng Tiểu Long và không gian xung quanh hắn.

Nếu như một kích này đánh trúng, Hoàng Tiểu Long phòng ngự cường thịnh đến đâu thì cũng sẽ bị cắt thành trăm mảnh, dù sao Hoàng Tiểu Long phòng ngự mạnh hơn cũng vẫn là ngày sau, không thể coi nhẹ bất luận công kích nào.

Ngay khi liên đao của ba người công kích đến trước mặt Hoàng Tiểu Long, thân hình Hoàng Tiểu Long biến mất không thấy tăm hơi.

Bản mệnh hồn kỹ, không gian ẩn nấp.

Đột phá Thập giai, bản mệnh hồn kỹ không gian ẩn nấp của Hoàng Tiểu Long đã có thể ẩn náu trong không gian khoảng chừng mười lăm hơi thở, hơn nữa sau khi ẩn nấp, cho dù là cường giả Tiên thiên nhất giai cũng không phát hiện được vị trí của Hoàng Tiểu Long, ngay cả cường giả Tiên thiên nhị giai cũng rất khó phát hiện ra.

Ba người công kích thất bại, nhìn vị trí Hoàng Tiểu Long biến mất, không khỏi ngẩn ngơ.

Tuy nhiên lúc này, trước mắt ba người đột nhiên hàn mang lóe lên, kinh hãi, hoảng hốt nhanh chóng thoái lui, nhưng mà có một người vẫn chậm một bước, bị Tu La Chi Dao trong nháy mắt cắt đứt yết hầu.

Thân hình Hoàng Tiểu Long từ không gian hiện ra rõ ràng.

Trong lúc chiến đấu kịch liệt với Phí Hạo, hai người Ninh Vương và Mai Sâm nghe được tiếng kêu thảm thiết, nhin không được nhìn qua bên này, chứng kiến tên cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong ôm lấy yết hầu ngã xuống, đều lắp bắp kinh hãi.

Bốn gã Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, hơn nữa là Vũ hồn tương tự nhau, liên thủ vậy mà không đối phó được một Hoàng Tiểu Long?

Lúc này, Ác Ma Chi Dực Hoàng Tiểu Long mở ra, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt tên cường giả thập giai hậu kỳ đỉnh phong bị hấn đánh gãy tay phải kia. Tên cường giả kia nhìn thấy Hoàng Tiểu Long đột nhiên hiện ra trước mặt mình, hai mắt hoảng sợ, dưới ánh mắt kinh hoàng của hắn, Tu La Chi Nhận càng lúc càng lớn, cuối cùng tương tự với tên cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong vừa rồi, bị Hoàng Tiểu Long cắt vỡ yết hầu.

Hai gã!

Còn lại hai người, nhìn Hoàng Tiểu Long, tràn ngập sợ hãi, đã hoàn toàn mất đi tự tin giao chiến với Hoàng Tiểu Long.

"Mai Sâm, người đi giết Hoàng Tiểu Long!" Lúc này, Ninh Vương rốt cuộc nhin không được quát: "Phí Hạo này, giao cho ta là được!"

Mai Sâm gật đầu, một quyền đánh tới Phí Hạo, đồng thời thụt lùi lại, quay người tấn công Hoàng Tiểu Long, lúc này, hắn đã nhìn ra, chỉ dựa vào những tên phế vật dưới tay kia sẽ không giết được Hoàng Tiểu Long.

Mai Sâm một quyền đuổi giết đến, vô số dây leo màu xanh đồng thời cuốn tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cũng không gắng đỡ, thân hình lóe lên, tránh thoát công kích của Mai Sâm.

Mai Sâm nhìn thấy công kích của mình bị Hoàng Tiểu Long tránh thoát, hai mắt ngưng động, chậm rãi đi tới Hoàng Tiểu Long: "Hoàng Tiểu Long, xem ra, là ta đánh giá thấp ngươi, không nghĩ tới ngươi tiến bộ nhanh như vậy, không những đã đột phá Thập giai, mà còn đạt đến Thập giai trung kỳ đỉnh phong!"

"Có điều, ta cũng không tin, một Tiên thiên như ta, lại giết không được ngươi!"

...

(*) Con nhện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Cực hạn giết chóc

Trong nháy mắt Mai Sâm vọt tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, mười ngón tay mở ra, vô số dây leo màu đen ùn ùn kéo đến, công kích về phía Hoàng Tiểu Long như mưa trút nước.

Nhưng mà, Hoàng Tiểu Long nhìn những dây leo màu đen ùn ùn công kích tới, cũng không né tránh, mà vẫn đứng ở đó, hơn nữa khiến cho Mai Sâm có chút khó chịu chính là lúc này Hoàng Tiểu Long vẫn vòng tay ôm ngực, dường như đang xem xét tư thế công kích của hắn?

Hai mắt Mai Sâm sát ý hừng hực, toàn thân hắc sắc quang mang dâng cao.

"Tiểu tử, ta cũng không tin tàng hình của ngươi, lần này có thể tránh thoát công kích của ta!"

Mắt thấy dây leo màu đen kia tập kích đến ngực Hoàng Tiểu Long, đột nhiên, một đạo nhân ảnh lóe lên, vô số kích ảnh phá không mà đến.

"Thiên nộ kích!"

Vô số kích ảnh chấn khai dây leo màu đen của Mai Sâm, một cổ lực mạnh mẽ bắn ngược trở lại, Mai Sâm nhin không được liên tiếp lui về phía sau, khiếp sợ nhìn về phía thân ảnh ngăn lại công kích của mình.

"Nguyên soái, Hạo Thiên!" Mai Sâm không thể tin được mà nhìn người tới.

Ngăn lại công kích của hắn dĩ nhiên là nguyên soái Lạc Thông vương quốc, Hạo Thiên!

"Ngươi, không phải ở Lạc Thông vương thành?" Sau đó, Mai Sâm buột miệng nói ra.

Hắn đã điều tra rất rõ ràng, lần này, đi theo Hoàng Tiểu Long đến đây chỉ có Phí Hạo, hơn nữa Lạc Thông vương thành bên kia cũng truyền đến tin tức, nói nguyên soái Hạo Thiên đang ở tại phủ nguyên soái.

Nguyên soái Hạo Thiên đi đến trước người Hoàng Tiểu Long, hô một tiếng "Thiếu chủ" với Hoàng Tiểu Long, nghe vậy quay đầu lại, nhìn Mai Sâm cười lạnh: "Là ai nói với ngươi, ta đang ở Lạc Thông vương thành?" Ánh mắt tràn ngập châm chọc.

Sắc mặt Mai Sâm cực kỳ khó coi.

Lần này, nguyên soái Hạo Thiên lại đi theo Hoàng Tiểu Long đến, hơn nữa còn ân thân trong tới!

Bọn hắn một chút cũng không biết rõ tình hình!

Lúc này, hắn rốt cuộc hiểu rõ Hoàng Tiểu Long dựa vào không phải Phí Hạo, mà là nguyên soái Hạo Thiên!

Xa xa, Ninh Vương đang kịch chiến cùng Phí Hạo nhìn thấy nguyên soái Hạo Thiên đột nhiên xuất hiện, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, bọn hắn hoàn toàn bị Hoàng Tiểu Long tính kế.

Hoàng Tiểu Long!

Hơn nữa làm cho hắn kinh sợ chính là, thực lực Phí Hạo vậy mà lại so với lúc ở hồ Thánh Minh mạnh hơn không ít, một Tiên thiên nhị giai như hắn mà lại không hạ được Tiên thiên nhất giai, đây quả thực là vô cùng nhục nhã.

Ninh Vương một quyền bức lui Phí Hạo, phi thân lên, vừa lui vừa quát: "Bắn tên cho ta! Toàn bộ bắn chết Hoàng Tiểu Long cho ta!" Nói xong, toàn thân hào quang xoay tròn, cả người như cuồng phong, tung bay lên, liền muốn chạy trốn.

Độc tiễn có thể bắn chết Hoàng Tiểu Long, dĩ nhiên là tốt, bắn không chết, cũng chỉ có thể lại tìm cơ hội khác.

Nguyên soái Hạo Thiên xuất hiện lần này muốn lại trăm phần trăm giết chết Hoàng Tiểu Long, dĩ nhiên không có khả năng.

Mai Sâm thấy Ninh Vương lại không đếm xỉa đến mình mà muốn chạy trốn trước, vừa tức vừa giận, thân hình lóe lên như đạo lục quang tung bay, cũng muốn chạy trốn, mà đệ tử Thanh Vân Các bốn phía dồn dập buông tên độc ra, bắn chết Hoàng Tiểu Long.

Nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hạo cả kinh, phi thân lui về bên cạnh Hoàng Tiểu Long, ra tay ngăn độc tiễn xạ kích tới đây.

"Các ngươi không cần quan tâm ta, ta không sao, đuổi theo giết Ninh Vương cùng Mai Sâm, tuyệt đối không thể để cho hai người này chạy thoát!" Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, vung Tu La Chi Nhận lên, Địa Ngục Chi Phong quét sạch, cuốn hết độc tiễn bốn phía vào trong đó.

Nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo thấy thế, cung kính nghe lệnh, phi thân lóe lên, chia ra đuổi giết Ninh Vương và Mai Sâm.

Nguyên soái Hạo Thiên đuổi theo Ninh Vương.

Phí Hạo đuổi theo Mai Sâm.

Mấy năm nay, nguyên soái Hạo Thiên tu luyện Ngũ Dương bí quyết mà Hoàng Tiểu Long truyền thụ cho thực lực tăng lên không chậm hơn so với Phí Hạo, đã đạt đến Tiên thiên nhị giai hậu kỳ đỉnh phong, hơn nữa thường xuyên nuốt Diễm Long Châu, Thiết Quả của Hoàng Tiểu Long tu luyện, thực lực có thể sánh ngang với Tiên thiên tam giai.

Không bao lâu sau, nguyên soái Hạo Thiên đã đuổi kịp Ninh Vương, mà cũng Phí Hạo bắt kịp Mai Sâm.

Sau khi hai người nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo rời đi, thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên, tung bay, Tu La Chi Dao chém ra, vô số hàn mang hóa thành cuồng phong bão táp.

Địa Ngục Chi Phong mang theo Tu La Chi Lệ không ngừng cuốn động, công kích tới tập về phía những đệ tử Thanh Vân Các kia.

Thanh âm Địa Ngục nước nổ nghẹn ngào cùng với tiếng khóc Tu La đồng thời vang lên.

Gần đây tu luyện Tu La Kiếm Pháp, Hoàng Tiểu Long đã thử dung hợp Địa Ngục Chi Phong cùng Tu La Chi Lệ, đồng thời thi triển, không nghĩ tới dung hợp thành công. Tuy rằng dung hợp vẫn chưa hoàn mỹ nhưng uy lực công kích sau dung hợp so với thi triển hai chiêu đơn độc lại mạnh hơn không chỉ một

lần.

Chỉ thấy dưới sự càn quét của Địa Ngục Chi Phong, những đệ tử Thanh Vân Các bị cuốn vào trong không ngừng hoảng sợ kêu la thảm thiết, một số đệ tử né tránh được Địa Ngục Chi Phong thì bị Tu La Chi Lệ đánh trúng, toàn thân loang lổ vết máu không đều.

Rất nhanh, hơn hai trăm đệ tử Thanh Vân Các xung quanh đã ngã xuống phân nửa.

Những đệ tử Thanh Vân Các này, đại bộ phận là Thất giai, Bát giai, căn bản không ngăn cản được công kích của Hoàng Tiểu Long, có điều, cũng từ đây đó có thể thấy được thể lực Thanh Vân Các.

Phân hội Thanh Vân Các ở Đại Triều quận, chẳng qua cũng chỉ là một phân hội mà thôi.

Đương nhiên, Thanh Vân Các phát triển trăm năm, thể lực cùng cường giả dưới tay dĩ nhiên không phải đại gia tộc nào cũng có thể sánh bằng.

Một số đệ tử Thanh Vân Các may mắn né tránh Địa Ngục Chi Phong cùng Tu La Chi Lệ nhìn đồng bọn bốn phía ngã xuống đất, rên rĩ không ngớt, sắc mặt hoảng sợ đại biến, rồi rút quay người chạy trốn.

Hoàng Tiểu Long nhìn những đệ tử Thanh Vân Các tranh nhau chạy trốn, phi thân lên, Tu La Chi Dao công kích mà ra, ngăn hai gã đệ tử Thập giai hậu kỳ đình phong lại.

Những người khác có thể rời đi, nhưng mà hai người này tuyệt đối không thể.

Hai người này đã bước nửa chân vào Tiên thiên, không lâu nữa sẽ đột phá Tiên thiên, nếu như lần này trốn thoát, về sau đột phá Tiên thiên, muốn giải quyết thì phiền toái rất nhiều.

Hai người thấy Hoàng Tiểu Long ngăn bọn họ lại, sắc mặt sợ hãi, nhưng cũng không công kích Hoàng Tiểu Long, mà là quay người chạy theo hướng khác, hơn nữa là chia ra mà chạy.

Hoàng Tiểu Long nhìn thấy hai người chia nhau ra chạy, bay lên, ở không trung không ngừng xoay tròn, Tu La Chi Nhận chém ra, vô số Lôi Quang lập loè, Lôi Giao gào thét, trong nháy mắt liền đánh trúng hai người phía sau, đánh bay ra ngoài.

Thân hình Hoàng Tiểu Long bay xuống, Tu La Chi Nhận lần nữa công kích mà ra, một đoàn Địa Ngục Chi Phong càn quét một người trong đó, một đoàn Địa Ngục Chi Phong khác thì cuốn tên còn lại.

Hai người bị Địa Ngục Chi Phong cuốn ở bên trong, tại Địa Ngục Chi Phong bị vô số khí nhọn hình lưỡi dao cắt, tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng truyền ra, đợi đến khi Địa Ngục Chi Phong dừng lại, thì thể hai người từ không trung rơi xuống.

Sau khi đánh chết bọn họ, Hoàng Tiểu Long nhìn về phía những đệ tử Thanh Vân Các bỏ trốn xung quanh, phi thân lên, Tu La Chi Nhận giống như từ thần chi dao, không ngừng cắt đứt sợi dây sinh mệnh của những đệ tử này.

Đệ tử Thanh Vân Các ngã xuống từng người một.

Máu, nhuộm đỏ cả bốn phía đường đi.

May mà nơi đây vắng vẻ, bằng không thì sớm đã đánh thức người dân xung quanh, không ngừng vang lên tiếng kêu thảm thiết cùng thanh âm địa ngục nức nở nghẹn ngào, tiếng khóc Tu La, như là địa ngục nhân gian.

Cuối cùng, hơn hai trăm đệ tử Thanh Vân Các, chỉ trốn thoát hai mươi mấy người, một phần mười!

Những người khác, toàn bộ bị Hoàng Tiểu Long giết chết.

Nhìn đệ tử Thanh Vân Các nằm la liệt trên mặt đất, Hoàng Tiểu Long rút cuộc ngừng lại, thoáng thờ dốc, hắn phát hiện, cầm trong tay Tu La Chi Dao, hóa ra Tu La Chi Thân, càng giết chóc, sát lực chi khí trên thân lại càng nặng, lại càng muốn chém giết.

Thời điểm giết chóc, bản thân tựa hồ thật sự hóa thành Địa Ngục Tu La.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Trảm thảo trừ căn

Gió đêm thổi qua, mùi máu tươi phiêu tán.

Bên trong thi thể của đệ tử Thanh Vân Các, tiếng địa ngục nức nở nghẹn cùng với tiếng Tu La thút thít ní non vẫn không ngừng kéo dài.

Hoàng Tiểu Long đứng ở nơi đó, toàn thân từ đầu đến chân, lóe lên một chút lam sắc quang mang.

Một lát sau, lam sắc quang mang toàn thân biến mất, Hoàng Tiểu Long thở dài một hơi, sau khi thi triển khôi phục bản mệnh hồn kỹ, đấu khí hao tổn đã khôi phục bảy tám phần.

Hoàng Tiểu Long nhìn thi thể đệ tử Thanh Vân Các bốn phía, sau đó đi tới bên cạnh thi thể bốn gã Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, từ trên người bọn họ, Hoàng Tiểu Long tìm ra hai quyển công pháp cùng ba bản đấu kỹ.

Hai quyển công pháp, đều là công pháp địa phẩm cấp thấp, ba bản đấu kỹ, có hai quyển là địa phẩm cấp thấp, một quyển là huyền phẩm cao cấp.

Hai quyển công pháp cùng công pháp địa phẩm cấp thấp này tuy rằng vô dụng với mình nhưng lại có thể cho cha mẹ, đệ đệ, muội muội tu luyện.

Hoàng Tiểu Long đã thu vào trong Tu La giới.

Trên người bốn gã, Hoàng Tiểu Long còn lục soát được không ít kim tệ, linh đan.

Kim tệ, Hoàng Tiểu Long hiển nhiên không cần, chỉ là những linh đan kia, cũng không phải là linh đan tốt gì, đều là nhị phẩm, tam phẩm, ngay cả tam phẩm cao giai cũng không có.

Lúc này, nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo trở lại.

Trên tay Phí Hạo mang theo thi thể Mai Sâm, song, nguyên soái Hạo Thiên lại tay không quay về, hiển nhiên đã để Ninh Vương chạy thoát.

Hai người trở về, chứng kiến thi thể đệ tử Thanh Vân Các khắp nơi, cũng đều thất kinh.

Những đệ tử Thanh Vân Các này đều do môn chủ giết chết?

"Môn chủ!" Hai người tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, thi lễ.

"Thế nào?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Nguyên soái Hạo Thiên tiến lên phía trước nói: "Thuộc hạ đuổi theo Ninh Vương, mặc dù làm trọng thương đối phương, nhưng lại để cho hắn chạy thoát, nhưng mà, hắn nhận một chưởng Hắc Minh Sư của ta, trong vòng nửa năm, thương thế sẽ không thể khôi phục."

Phí Hạo tiến lên phía trước nói: "Thuộc hạ đuổi theo Mai Sâm, cuối cùng đã giết chết Mai Sâm." Nói đến đây lấy một chiếc nhẫn ra, nói: "Môn chủ, đây là sau khi thuộc hạ giết chết Mai Sâm lục soát không gian giới chỉ trên người hắn."

Không gian giới chỉ?

Hoàng Tiểu Long nhận lấy chiếc nhẫn, có chút kinh ngạc, không ngờ Mai Sâm này vậy mà có được một cái không gian giới chỉ, không gian giới chỉ cực kỳ quý hiếm, phải biết rằng, thậm chí nguyên soái Hạo Thiên cũng không có.

Hoàng Tiểu Long vận chuyển đấu khí, mở không gian giới chỉ ra, phát hiện bên trong có vô số linh đan, vậy mà đều là linh đan tam phẩm, tứ phẩm, hơn nữa còn có một vài linh dược trân quý cùng một vài công pháp, đấu khí bí tịch.

Lúc này, Phí Hạo chỉ tay về phía thi thể của Mai Sâm cùng chúng đệ tử Thanh Vân Các: "Môn chủ, thi thể đám người Mai Sâm xử lý như thế nào?"

"Đề lại đây đi, không cần đề ý." Hoàng Tiểu Long nhìn lên trời, lúc này, ánh trăng đã hơi ảm đạm, gió vẫn như trước có chút lén.

"Chúng ta đi thôi."

Ba người lách mình biến mất, rời khỏi nơi này.

Sau khi ba người Hoàng Tiểu Long rời khỏi không bao lâu, thủ vệ thành Đại Triệu quận liền đến tra xét. Lúc những thủ vệ này đến, chứng kiến thi thể đệ tử Thanh Vân Các nằm đầy đất, trước mắt dường như là tình cảnh dưới địa ngục vậy, vẻ mặt đều hoảng sợ, sắc mặt đại biến.

Có thủ vệ binh sĩ thậm chí nhìn không được ở một bên nôn mửa, ngay cả một ít thuốc bổ tráng dương uống tới hôm qua cũng đều phun ra.

Lúc này, đột nhiên bên trong thi thể đệ tử Thanh Vân Các vang lên tiếng địa ngục nức nở nghẹn ngào cùng với tiếng khóc Tu La, bọn họ sợ tới mức thiếu chút nữa mất khống chế.

Hồi lâu sau những thủ vệ binh sĩ này mới dám tiến lên xem xét.

"Kia là, hội trưởng của Thanh Vân Các, Mai Sâm?" Đột nhiên một gã thủ vệ binh sĩ chỉ vào một cỗ thi thể ở đằng xa, kinh sợ kêu lên.

Hết thấy thủ vệ binh sĩ cả kinh, rối rít tiến lên, vây quanh thi thể Mai Sâm.

"Thật sự chính là thi thể Mai Sâm!"

Thấy rõ diện mạo Mai Sâm, Ngô đội trưởng sợ hãi nói, toàn thân nhین không được rùng mình.

Mai Sâm có thể là cường giả Tiên thiên, vậy mà đều bị giết chết rồi!

Hơn nữa bộ dạng khi chết cực thảm, toàn thân máu thịt lẫn lộn, thậm chí mặt cũng không còn nguyên vẹn.

"Mau, mau bẩm báo cho thành chủ!"

Một lát sau, Ngô đội trưởng mới tỉnh táo lại, hoảng sợ run giọng hét lớn.

Lần này là thực sự xảy ra chuyện lớn rồi!

Mai Sâm, hội trưởng phân hội Thanh Vân Các tại Đại Triều quận lại bị giết, hơn nữa là ở ngay trong thành Đại Triều quận!

Ngoại trừ Mai Sâm, còn có hơn hai trăm tên đệ tử Thanh Vân Các!

Hơn hai trăm tên!

Đệ tử phân hội Thanh Vân Các tại Đại Triều quận toàn bộ đều chết tại đây rồi!

Trong thành Đại Triều quận đã nhiều năm qua không xảy ra chém giết, đánh nhau thảm liệt như vậy rồi!

"Ngô đội trưởng, người nói, có phải là người của Cửu Đình thương hội làm hay không?" Một gã thủ vệ binh sĩ nhin không được nói.

Cửu Đình thương hội!

Toàn bộ thế lực Đại Triều quận hầu như đều biết những ngày gần đây Cửu Đình thương hội và Thanh Vân Các xảy ra không ít xung đột và mâu thuẫn.

Song Ngô đội trưởng cũng không mở miệng.

Lúc này, bên trong đại sảnh Thanh Vân Các, Mai Bành Lược đang ngồi ở đấy, không ngừng nhìn ngóang phía bên ngoài đại sảnh.

"Thiếu chủ, người yên tâm, lần này hội chủ cùng tộc trưởng Ninh Vương ra tay, còn có toàn bộ chúng đệ tử Thanh Vân Các xuất động, Hoàng Tiểu Long cùng Phí Hạo kia có mà chạy đằng trời!" Một gã đệ tử Thanh Vân Các thấy thế, mở miệng nói.

"Đúng vậy, Thiếu chủ, giết chết Hoàng Tiểu Long, đến lúc đó tổng bộ Các chủ khen thưởng, hội chủ nói không chừng liền có thể thăng lên làm phó Các chủ đây!" Một gã đệ tử Thanh Vân Các khác cũng cười nịnh nọt.

Mai Bành Lược gật đầu.

Nhưng mà lúc này, đột nhiên, hai mươi mấy tên đệ tử Thanh Vân Các từ bên ngoài hoảng sợ, bối rối chạy vào, toàn thân dính máu, đúng là hai mươi mấy tên đệ tử may mắn thoát khỏi tay Hoàng Tiểu Long.

Mai Bành Lược thấy những đệ tử Thanh Vân Các này trở về, bỗng nhiên đứng dậy, gấp giọng hỏi: "Phụ thân ta đâu?"

"Thiếu chủ, chúng ta bị Hoàng Tiểu Long tính kế, không nghĩ tới nguyên soái Hạo Thiên cũng theo hắn đến Đại Triều quận, chúng ta là may mắn trốn về, những đệ tử Thanh Vân Các khác đều chết hết rồi!" Một gã đệ tử sợ hãi run giọng nói.

"Cái gì? Toàn bộ đệ tử Thanh Vân Các khác đã chết!" Sắc mặt Mai Bành Lược cùng với những đệ tử đứng trong đại sảnh đại biến.

"Còn phụ thân ta đâu?" Mai Bành Lược lần nữa quát hỏi.

"Không biết, lúc chúng ta trốn đi, hội trưởng cùng tộc trưởng Ninh Vương đã đi trước rồi." Một gã đệ tử Thanh Vân Các hồi đáp.

Mai Bành Lược nghe vậy, trong lòng thả lỏng, nhưng mà lúc này, lại có một gã đệ tử Thanh Vân Các luống cuống chạy vào, nói: "Thiếu chủ, hội trưởng bị giết chết rồi!"

"Cái gì?" Đầu Mai Bành Lược nổ tung, như sét đánh bên tai.

Về mặt những đệ tử Thanh Vân Các khác đều hoảng sợ, xám xịt.

"Thiếu chủ, chúng ta có chạy không, nói không chừng Hoàng Tiểu Long lát nữa liền giết đến đây!" Một gã đệ tử Thanh Vân Các lên tiếng khuyên nhủ.

Hiện tại cho dù là đứng ở Thanh Vân Các, cũng không an toàn rồi.

Mai Bành Lược như bưng bình, sau đó cùng các đệ tử Thanh Vân Các còn sót lại ngay cả quần áo cũng không mang theo, sợ hãi rời Thanh Vân Các đi, suốt đêm chạy khỏi thành Đại Triều quận.

Lúc Hoàng Tiểu Long trở lại Cửu Đỉnh thương hội, Lý Tân chú ý động tĩnh Mai Bành Lược liền bẩm báo với hắn, nói đám người Mai Bành Lược suốt đêm trốn khỏi thành.

"Trốn?" Hoàng Tiểu Long cười lạnh, sau đó quay đầu ra hiệu cho Phí Hưu.

Phí Hưu hiểu ý, cung kính nói: "Vâng, Thiếu chủ, thuộc hạ hiện tại đi ngay." Nói xong, quay người rời đi.

Hoàng Tiểu Long đương nhiên sẽ không để cho Mai Bành Lược chạy thoát, nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Buổi đấu giá vạn bảo

Sau khi Phí Hưu rời đi, Hoàng Tiểu Long cùng nguyên soái Hạo Thiên ở phòng khách Cửu Đỉnh thương hội đợi Phí Hưu.

Khi sắc trời từng tối đen, Phí Hưu trở về, trong tay cầm theo cái đầu của Mai Bành Lược.

Phí Hưu bẩm báo: "Môn chủ, Mai Bành Lược cùng những đệ tử khác của Thanh Vân Các đã đều bị thuộc hạ chém giết!"

Hoàng Tiểu Long gật đầu, kết quả này, hắn từ lâu đã đoán được.

"Qua mấy ngày nữa, chúng ta lại về Lạc Thông vương thành." Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói, mặc dù nói phụ tử Mai Sâm, Mai Bành Lược của Thanh Vân Các đã được giải quyết, thế nhưng vẫn còn có chuyện phải xử lý, vì lẽ đó Hoàng Tiểu Long dự định mấy ngày nữa lại về Lạc Thông vương thành.

"Vâng, Môn chủ!" Hai người Phí Hưu đều cung kính xác nhận.

Khi sắc trời còn chưa sáng, tin tức Mai Sâm bị giết tựa như một viên đạn cực lớn được bắn ra, chấn động kịch liệt trọn cả Đại Triều quận thành, hầu như toàn bộ Đại Triều quận thành đô đều sôi trào lên.

Thậm chí ngay cả bình dân bách tính đều biết tin tức phân hội ở Đại Triều quận Thanh Vân Các bị diệt, cho tới phân hội hội trưởng Mai Sâm, và từng đệ tử thấp nhất của Thanh Vân Các toàn bộ đều bị diệt!

Trong phủ thành chủ Đại Triều quận, sắc mặt thành chủ Ngô Đông khó coi mà nhìn về phía thi thể Mai Sâm.

Mai Sâm cùng hắn giao tình không tệ.

"Thành Chủ, có phải trọng binh vây đi bao vây Cửu Đỉnh thương hội không?" Lúc này, một tên hộ vệ phủ thành chủ tiến lên, hỏi Ngô Đông: "Đám người Mai Sâm hội trưởng nhất định là do Cửu Đỉnh thương hội giết!"

"Đúng vậy, Thành Chủ, cho dù sau lưng Cửu Đỉnh thương hội có nguyên soái làm chỗ dựa thì làm sao chứ? Vương tử phạm pháp, xử tội như dân, ta cũng không tin, Cửu Đỉnh thương hội còn dám phản kháng!" Lại một tên hộ vệ phủ thành chủ hộ vệ mở miệng nói.

Sắc mặt Ngô Đông âm trầm, một lát sau, mới lên tiếng nói: "Vẫn là trước tiên đem việc này bẩm báo tể tướng đại nhân đã, tất cả để tể tướng đại nhân định đoạt!"

Nói xong, để một tên thân tín đem việc này bẩm báo lên vương thành tể tướng Ngũ Phong.

Sau mấy tiếng, Ngô Đông đã có được chỉ lệnh trả lời của tể tướng Ngũ Phong.

Nhìn chỉ lệnh của tể tướng Ngũ Phong, Ngô Đông như trút được gánh nặng.

Năm ngày đi qua.

Thời gian mà đám người Mai Sâm cùng chúng đệ tử Thanh Vân Các bị giết đã qua năm ngày, mọi nghị luận trong Đại Triều quận quận thành dần dần lắng xuống. Điều khiến tất cả mọi thế lực lớn nhỏ của Đại Triều quận quận thành bất ngờ chính là, Đại Triều quận phủ thành chủ dĩ nhiên một điểm phản ứng đều không có mà cả một chút việc động chạm đến Cửu Đỉnh thương hội cũng đều không có. Thậm chí không chỉ có không có chuyện gì, chuyện làm ăn của Cửu Đỉnh thương hội trái lại càng thêm nhộn nhịp.

Sau mười ngày, Hoàng Tiểu Long cùng hai người nguyên soái Hạo Thiên, Phí Hưu mới rời khỏi Đại Triều quận, trở về Lạc Thông vương thành.

Sau khi trở lại Lạc Thông vương thành, Hoàng Tiểu Long trực tiếp trở về Thiên Huyền phủ.

Chỉ có điều vừa hồi thiên Huyền phủ chưa được bao lâu, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở của Tinh Không học viện liền đã đến. Hai người đến đó là muốn nói với Hoàng Tiểu Long về việc của nội viện.

Ngồi ở trên đại sảnh của Thiên Huyền phủ, Tôn Chương chần chờ một chút, rồi mới nói với Hoàng Tiểu Long: “Tiểu Long, ngày hôm trước chúng ta tổ chức hội nghị nội viện, ta cùng Hùng Sở đề nghị người tiến vào bên trong viện, đa số nội viện nguyên lão cũng đã đồng ý người tiến vào bên trong viện. Chỉ là...” Nói đến đây, Tôn Chương ngừng lại.

Hùng Sở nói tiếp: “Chỉ là, có ba nguyên lão không đồng ý chuyện người được tiến vào bên trong viện.”

Nội viện có tổng cộng mười nguyên lão, ba người không đồng ý, như vậy liền đại biểu Hoàng Tiểu Long không vào được nội viện rồi, bởi vì phải chín người trở lên đồng ý mới được.

“Hả, ba nguyên lão?” Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn rất bình tĩnh. Có được vào nội viện hay không đối với hắn mà nói đều không quan trọng cho lắm, vào bên trong viện, chỉ là so với sinh viên năm thứ ba được lĩnh nhiều tài nguyên tu luyện hơn chút mà thôi, tỷ như chuyện phân phối linh đan, khen thưởng vân vân, thế nhưng Linh Lung Bảo Tháp Diễm Long Châu so với một số linh đan tam phẩm, tứ phẩm đều quá tốt.

Tôn Chương cùng Hùng Sở thấy vẻ mặt của Hoàng Tiểu Long liền cảm thấy có chút bất đắc dĩ. Xem ra tên tiểu tử này thật sự đối với việc được tiến vào nội viện không có mấy hứng thú?

Phải biết, có thể được tiến vào bên trong viện là giấc mơ của mỗi một đệ tử năm nhất trong Tinh Không học viện, mỗi một học sinh hoàn toàn lấy việc được tiến vào bên trong viện làm mục tiêu.

“Lý do mà ba nguyên lão kia không đồng ý cho người vào bên trong viện là, từ trước đến nay nội viện khi chiêu thu học sinh đều là Thập giai trở lên, mà người chỉ có Cửu giai.” Tôn Chương nói tiếp. “Đúng rồi, ba người bọn họ, cùng Ngũ Phong tể tướng đều có quan hệ không cạn.”

Hùng Sở nói rằng hai người, Ngũ Phong tể tướng cùng Hạo Thiên nguyên soái luôn luôn mâu thuẫn, theo Hùng Sở, lần này ba người không đồng ý Hoàng Tiểu Long vào bên trong viện, chỉ sợ cũng bởi vì Ngũ Phong tể tướng đã ở sau lưng thao túng, còn cái gì mà phải yêu cầu thực lực Thập giai, chỉ là một cái có mà thôi.

“Tể tướng Ngũ Phong!” Hoàng Tiểu Long hai mắt phát lạnh, lại là tể tướng Ngũ Phong.

Gần đây, tể tướng Ngũ Phong này tựa hồ cùng hắn đối nghịch ở khắp nơi? Chỉ là bởi vì nguyên soái Hạo Thiên? Hay là, sự tình không đơn giản như vậy.

Một lát sau, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở rời khỏi Thiên Huyền phủ, trước khi rời đi, Hoàng Tiểu Long hỏi hai người tên của ba nguyên lão kia.

Đó là Tạ Uy! Khương Hằng Dục! Trần Phong Lập!

Hoàng Tiểu Long ghi nhớ tên của ba người một chút, sau đó mở ra Tủ Thần Quyển tiến vào chiến trường Viễn Cổ tiếp tục tu luyện, hắn đạt đến Thập giai trung kỳ đỉnh phong nhiều ngày rồi, mấy hôm nay khi tu luyện, cảm giác đột phá Thập giai hậu kỳ đã không xa.

Từ giờ đến lúc học viện thi đấu niên cấp còn có bốn tháng, Hoàng Tiểu Long dự định trước khi thi đấu niên cấp lần này sẽ tận lực đột phá đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, sau đó đoạt được đệ nhất trong cuộc thi đấu tổng thể học viện!

Đoạt được đệ nhất trong cuộc thi đấu tổng thể học viện, như vậy năm tiếp theo sẽ đi tới Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến!

Vốn dĩ Hoàng Tiểu Long dự định năm tiếp theo đột phá Tiên thiên sau đó sẽ đoạt được đệ nhất trong cuộc thi đấu tổng thể học viện, như vậy đi tới Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến càng chắc chắn một ít, thế nhưng hiện tại, hắn đã cải biến chủ ý.

Hắn phải nhanh một chút tiến vào Đoạn Nhận học viện, sau đó tìm tới Đoạn Hồn Châu xếp hạng thứ tư kia!

Hoàng Tiểu Long xếp bằng ở bên trong chiến trường viễn cổ, không ngừng vận chuyển Tu La quyết, thôn phệ Cửu U minh khí cuộn cuộn từ hư không tràn xuống dưới.

Hắc Lam Song long trời nổi sau lưng Hoàng Tiểu Long, toàn thân ánh sáng lấp lánh, trên khuôn mặt dài mười mấy mét của Song long, từng khối từng khối Long Lân không ngừng ngưng tụ.

Cùng với thực lực không ngừng áp sát đến Tiên thiên của Hoàng Tiểu Long, thân rồng của Hắc Lam Song Long cũng càng thêm ngưng tụ, từ xa nhìn lại, đã có thể nhìn thấy hình ảnh của hai Viễn Cổ Thần Long sừng sững.

Nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng này, Hoàng Tiểu Long hầu như đều ở trong chiến trường Viễn Cổ tu luyện, ngoại trừ tu luyện Tu La quyết, Hoàng Tiểu Long còn tu luyện Dịch Cân Kinh. Dịch Cân Kinh cũng mơ hồ có dấu hiệu đột phá thể thứ mười.

Đột phá thể thứ mười, đó là Tiên thiên!

Đến lúc đó, cho dù Đầu khí Hoàng Tiểu Long không đột phá Tiên thiên, nội công đột phá Tiên thiên thì khi ở Hoàng Thành chi chiến lúc cũng có tác dụng rất lớn.

Ánh sáng toàn thân Hoàng Tiểu Long không ngừng lấp lánh, bên ngoài thân thậm chí mơ hồ sinh ra một loại ánh sáng giống như hỏa diễm vậy.

Sau nửa tháng tu luyện, Cửu U đầu khí trong kinh mạch không ngừng lưu chuyển, lẫn lộn.

Đột nhiên, trong thân thể Hoàng Tiểu Long chấn động, kinh mạch và khí hải bên trong Cửu U đầu khí lần thứ hai khuếch đại ra gấp đôi.

Thập giai hậu kỳ, rốt cục đột phá!

Hoàng Tiểu Long tiếp tục vận chuyển Tu La quyết, sau mấy tiếng mới ngừng lại, mở hai mắt ra, hai mắt tinh mang như hàn đao bắn mạnh ra.

Hoàng Tiểu Long từ trong chiến trường Viễn Cổ đi ra.

Mới vừa từ chiến trường thời viễn cổ đi ra, liền đụng phải muội muội Hoàng Mẫn.

Hoàng Mẫn thấy Hoàng Tiểu Long, liền vui vẻ chạy tới, lôi kéo Hoàng Tiểu Long: “Đại ca, huynh tu luyện rốt cục cũng đi ra.”

Hoàng Tiểu Long thấy biểu hiện của muội muội Hoàng Mẫn, biết nha đầu này khẳng định lại có chuyện gì rồi, liền cảm thấy có chút đau đầu. Quả nhiên, muội muội Hoàng Mẫn nói tiếp: “Đại ca, đi thôi, huynh theo muội đi đến buổi đấu giá Vạn Bảo.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: Đi tới buổi đấu giá

“Buổi đấu giá Vạn Bảo?” Hoàng Tiểu Long ngăn ra.

Buổi đấu giá Vạn Bảo Đây là buổi đấu giá của Vạn Bảo thương hội.

Vạn Bảo thương hội là một trong ba đại thương hội của Đoạn Nhận đế quốc. Ở dưới trướng Đoạn Nhận đế quốc có hơn một ngàn vương quốc, Vạn Bảo thương hội có hơn hai ngàn cái phân hội, phân biệt thiết lập ở tất cả các vương thành trọng yếu ở các đại vương quốc dưới trướng của Đoạn Nhận đế quốc.

Lạc Thông vương thành có một phân hội của Vạn Bảo thương hội.

Hoàng Tiểu Long sáng lập Cửu Đình thương hội hiện tại mặc dù là một trong đại thương hội của Lạc Thông vương quốc, thế nhưng so với Vạn Bảo thương hội, quả thực một cái là địa, một cái là thiên.

Hoàng Mẫn nói: “Đại ca ngươi không biết chứ, lần này trong buổi đấu giá Vạn Bảo, nghe nói ngoại trừ bán đấu giá công pháp Địa phẩm cấp cao cùng bảo bối ra, còn bán đấu giá thiên địa linh vật, Địa Tâm Nhũ!”

“Cái gì? Địa Tâm Nhũ!” Hoàng Tiểu Long kinh hãi.

Ở dưới đại địa vạn trượng, trải qua vô số năm, dưới một điều kiện nào đó sẽ sinh ra một loại linh vật thần kỳ, đó chính là Địa Tâm Nhũ.

Địa Tâm Nhũ này chính là bảo bối do các loại linh khí trên đại địa vô số năm hội tụ mà hình thành, người tu luyện Đầu khí dùng, khó có thể tưởng tượng chỗ tốt to lớn đến mức nào.

Địa Tâm Nhũ này ngoại trừ có thể kéo dài tuổi thọ ra, còn có thể tăng tu vi Đầu khí tự thân lên cực lớn.

Mà tác dụng kéo dài tuổi thọ này không phải là như dùng một số Linh Dược kéo dài tuổi thọ đơn giản khác.

“Đúng vậy đó, Địa Tâm Nhũ, nghe nói lần này ở buổi đấu giá Vạn Bảo trong Lạc Thông vương thành chúng ta, một số thế lực ở bốn phía nước láng giềng cũng chạy đến!” Hoàng Mẫn nói tiếp.

Hoàng Tiểu Long hai mắt lấp lánh. Địa Tâm Nhũ! Vốn dĩ trước khi cuộc thi đấu niên cấp hắn đột phá đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong cũng không chắc chắn, thế nhưng nếu như hắn có thể mua được Địa Tâm Nhũ này, dùng nó để tu luyện, như vậy, hắn tuyệt đối chắc chắn sẽ đột phá Thập giai hậu kỳ đỉnh phong trước khi cuộc thi đấu niên cấp mở ra!

Hoàng Mẫn thấy biểu hiện của Hoàng Tiểu Long, biết đại ca đã động lòng.

“Đại ca, còn có hai giờ nữa là buổi đấu giá liền bắt đầu. Chúng ta mau chóng đi qua đi?” Hoàng Mẫn lên tiếng thúc giục.

“Được, chúng ta bây giờ đi qua!” Hoàng Tiểu Long gật đầu, vốn dĩ từ xưa hấn đối với những buổi đấu giá loại hình như này cũng không có mấy hứng thú, thế nhưng buổi đấu giá Vạn Bảo lần này có Địa Tâm Nhũ, hấn nhất định phải đấu giá để mua về!

Hoàng Mẫn thấy Hoàng Tiểu Long đáp ứng, vô cùng vui vẻ, hoan hô một tiếng, sau đó lôi kéo Hoàng Tiểu Long ra Thiên Huyền phủ.

Khi ra khỏi Thiên Huyền phủ lúc, gặp nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo.

“Thiếu chủ muốn đi tham gia buổi đấu giá Vạn Bảo?” Hai người nghe thấy việc Hoàng Tiểu Long muốn đi tham gia buổi đấu giá Vạn Bảo, có chút bất ngờ.

“Thiếu chủ muốn đấu giá mua Địa Tâm Nhũ?” Phí Hạo suy đoán, hỏi.

Lần này buổi đấu giá Vạn Bảo có tuyên truyền long trọng, nên hai người Phí Hạo cùng Hạo Thiên tự nhiên cũng nghe nói lần này trong buổi đấu giá Vạn Bảo có bán đấu giá Địa Tâm Nhũ.

Hoàng Tiểu Long gật đầu: “Không sai.”

Đối với hai người này hấn cũng không có gì phải che giấu.

“Các ngươi có chuyện gì?” Hoàng Tiểu Long thấy biểu hiện của hai người, xem bộ dáng là có chuyện muốn bẩm báo.

“Chúng ta lại đây, là muốn bẩm báo với thiếu chủ về việc Đại Kiểm Tông Vu Thần tới Lạc Thông vương thành, ngoại trừ Vu Thần, còn cả Ninh Vương kia cũng tới.” Nguyên soái Hạo Thiên cung kính nói.

“Hả? Vu Thần, Ninh Vương!” Hoàng Tiểu Long hai mắt lóe lên.

Không nghĩ tới hai người dĩ nhiên tới Lạc Thông vương thành.

Hai người lúc này đến Lạc Thông vương thành, như vậy cũng hấn là vì buổi đấu giá Vạn Bảo lần này ở Lạc Thông vương thành rồi!

“Ở Đại Triều quận thành đã để cho Ninh Vương chạy trốn, không nghĩ tới hấn lần này lại vẫn dám đến Lạc Thông vương thành!” Hoàng Tiểu Long lạnh giọng cười nói, nói đến đây, quay đầu nói với hai người Hạo Thiên cùng Phí Hạo: “Đi thôi, các ngươi cùng ta cùng đi buổi đấu giá Vạn Bảo!”

“Vâng, thiếu chủ!” Hai người cung kính xác nhận.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long dẫn theo muội muội Hoàng Mẫn, Hạo Thiên cùng Phí Hạo hai người tùy tùng, đi tới buổi đấu giá Vạn Bảo.

Khoảng cách đến buổi đấu giá Vạn Bảo bắt đầu còn có hai giờ, Hoàng Tiểu Long cũng không vội nên cứ chậm rãi đi.

“Đại ca, hai lão Vu Thần Ninh Vương kia lần này tới đây, không thể để cho bọn hấn chạy trốn!” Trên đường, muội muội Hoàng Mẫn vung quyền soàn soạt, mặt oán hận nói.

Mấy năm qua, Đại Kiểm Tông, Ninh Vũ gia tộc vẫn không ngừng phái người đến ám sát mọi người Hoàng gia, có mấy lần, Hoàng Mẫn suýt chút nữa đã bị thương, thế nên sự thù hận của Hoàng Mẫn đối với hai người tự nhiên không cạn.

Hoàng Tiểu Long nhìn muội muội vung quyền soàn soạt, không khỏi nở nụ cười: “Đợi đến lúc đến buổi đấu giá rồi sẽ biết, thấy hai lão đầu ấy, ngươi đi tới đánh cho bọn họ ngã chống kèn!”

Hoàng Mẫn nghe vậy kinh ngạc, tiện đà bấu môi một cái, nói: “Đại ca, ngươi biết rõ nhân gia đánh không lại hai lão kia mà!”

Hoàng Tiểu Long cười ha hả.

Hai người Hạo Thiên cùng Phí Hạo cũng nở nụ cười.

Lúc đi tới buổi đấu giá Vạn Bảo, Hoàng Tiểu Long phát hiện người đi trên đường phổ nhiều hơn bình thường một chút, hơn nữa trên người họ mang đủ loại các thức trang phục, hấn nghĩ chắc bọn họ đều là tất cả thể lực lớn đi về hướng phía buổi đấu giá Vạn Bảo của Lạc Thông vương thành.

Sau một tiếng, đám người Hoàng Tiểu Long đã đi tới buổi đấu giá Vạn Bảo.

Địa điểm thiết lập buổi đấu giá Vạn Bảo là tại đoạn đường nhộn nhịp nhất của Lạc Thông vương thành. Bình thường đoạn đường này vốn dĩ rất nhộn nhịp, hiện tại, càng là chen chúc đến cơ hồ nước chảy không lọt.

Lúc mấy người Hoàng Tiểu Long đến đó, người người đã tấp nập, nhìn sang chỉ thấy một mảnh màu đen đầu người.

Phía trước, người chen đến khó có thể thông hành.

Phí Hàu thấy thế, không khỏi tiến lên thay Hoàng Tiểu Long mở đường.

Chỗ Phí Hàu đi qua, cường đại khí lưu hình thành, mọi người phía trước tự động nhường ra một cái đường nhỏ.

Một lát sau, mấy người Hoàng Tiểu Long đi tới trước cửa lớn của buổi đấu giá Vạn Bảo.

Quản sự thương hội canh giữ ở trước cửa lớn buổi đấu giá Vạn Bảo đó nhìn thấy Hoàng Tiểu Long phía sau nguyên soái Hạo Thiên, lấy làm kinh hãi, nụ cười lập tức nở ra, sau đó tiến lên cung kính mời đám người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên đến thông đạo của quý khách.

Các thế lực khắp nơi đang xếp hàng ở phía sau thấy thế, không khỏi giật mình nghị luận.

“Tiểu tử kia là ai? Thậm chí ngay cả quản sự thương hội Vạn Bảo đều tự mình đón tiếp?”

“Người đây mà cũng không biết? Hẳn chính là thiên tài thiên phú quái dị nhất của Lạc Thông vương quốc - Hoàng Tiểu Long! Phía sau hắn là Hạo Thiên nguyên soái của Lạc Thông vương quốc, một một người trên vạn người đó!”

“Cái gì? Hẳn chính là Hoàng Tiểu Long! Có người nói, một năm trước, Ngoại Vực vương quốc Dương An đều bị hắn đánh bại!”

Mọi người bạo động.

Nhưng trong đám người, có một người trẻ tuổi mặc cẩm bào màu đen khuôn mặt tràn ngập vẻ oán hận nhìn theo bóng lưng của Hoàng Tiểu Long đi vào phía thông đạo dành cho khách quý của buổi đấu giá Vạn Bảo, thần tình kia, dường như muốn đem Hoàng Tiểu Long cắt thành trăm vạn mảnh vỡ vụn.

“Thiếu chủ, người bây giờ còn chưa phải là đối thủ của Hoàng Tiểu Long, người phải nhẫn nhục một chút!”

Lúc này, một lão già đứng đằng sau người trẻ tuổi mặc cẩm bào màu đen phía sau tiến lên nhỏ giọng nói.

“Yên tâm đi, Lưu thúc, ta biết, ta sẽ không kích động, cuối cùng có một ngày, ta nhất định sẽ diệt Hoàng gia Thiên Huyền phủ, thay phụ thân báo thù!” Người trẻ tuổi mặc cẩm bào màu đen nghiêng răng nghiêng lợi, lạnh lùng nói.

Tên quản sự của buổi đấu giá Vạn Bảo kia sau khi dẫn đám người Hoàng Tiểu Long, nguyên soái Hạo Thiên đến thông đạo dành cho khách quý, đã tự sắp xếp cho mấy người Hoàng Tiểu Long một gian phòng khách quý.

Sau khi sắp xếp xong xuôi, tên quản sự kia còn dặn dò Hoàng Tiểu Long cùng nguyên soái Hạo Thiên, có nhu cầu gì, xin cứ việc phân phó những đệ tử ở bên ngoài buổi đấu giá.

Sau khi chờ tên quản sự kia lùi ra khỏi phòng, Hoàng Tiểu Long nhìn về hiện trường buổi đấu giá phía dưới, đột nhiên thấy được một đạo bóng người quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Gặp lại dương an

Dương An!

Đạo thân ảnh kia rất quen thuộc, chính là Dương An mà lúc ở Vực Ngoại vương quốc bị Hoàng Tiểu Long đánh bại.

Không nghĩ tới lần này đến Vực Ngoại vương quốc Dương An cũng tới Lạc Thông vương thành, nếu Dương An tới, như vậy gia gia hắn Dương Động hẳn là cũng tới?

Hoàng Tiểu Long hai mắt nhú lại.

“Dương An?”

Lúc này, Phí Hàu cũng nhìn thấy Dương An ở trong hiện trường buổi bán đấu giá, có chút bất ngờ nói. “Tiểu tử kia chính là Dương An?”

Nguyên soái Hạo Thiên nhìn theo ánh mắt của Phí Hàu về phía Dương An trong hiện trường bán đấu giá, tuy rằng hắn lúc đó không có đi Vực Ngoại vương quốc, thế nhưng đối với việc Hoàng Tiểu Long đánh bại Dương An ở Vực Ngoại vương quốc, cũng đều biết.

Phí Hàu gật đầu: “Đúng là tiểu tử kia.”

Lúc này, Dương An cũng đi vào thông đạo dành cho khách quý của buổi bán đấu giá, xác nhận suy đoán của Hoàng Tiểu Long, Dương Động kia quả nhiên cũng tới, bởi vì, cũng chỉ có Tiên thiên cường giả mới có thể được sắp xếp gian phòng quý khách. Nếu như Dương Động không tới, Dương An không thể đạt được sắp xếp gian phòng quý khách.

Hiện trường của buổi bán đấu giá không ngừng có người đi vào, tất cả thế lực lớn của bốn phía vương quốc đều có.

Bọn họ ồn ào một mảnh.

Sau khi đi vào buổi đấu giá, Hoàng Mẫn xưa nay vốn rất hiếu động giờ đã an tĩnh không ít, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó, đôi mắt to đen lay láy nhìn chăm chăm xuống hiện trường buổi đấu giá phía dưới, tựa hồ như đang tìm ai đó?

Hoàng Tiểu Long thấy, không khỏi cười hỏi: “Ta nói tiểu nha đầu, ngươi đến buổi đấu giá không phải để đấu giá mua đồ à? Hay là đến để tìm người?”

Hoàng Tiểu Long vốn là muốn trêu ghẹo mà nói, không nghĩ tới Hoàng Mẫn bỗng mặt đỏ bừng, có chút tức giận trừng mắt nhìn Hoàng Tiểu Long một chút: “Đại ca, ngươi nói cái gì đó? Ta đến buổi đấu giá, đương nhiên cũng là muốn đấu giá mua đồ!”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, không nghĩ tới mình vậy mà đã nói trúng rồi, muội muội lẽ nào thật sự chính là tìm đến người hay sao?

“Vậy ngươi nói, ngươi muốn đấu giá mua món đồ gì trong buổi đấu giá hôm nay thế?” Hoàng Tiểu Long trong mắt chứa thâm ý, cười hỏi.

Hoàng Mẫn ừ a ừ ớ không nói ra được, cuối cùng, nàng giả vờ cá giận nói: “Dù sao ta chính là muốn tới đấu giá mua đồ.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu nở nụ cười. Hai người nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo cũng cười cười.

Lúc này, hiện trường buổi đấu giá đã rất tấp nập, hiện trường này rất lớn, có 10 ngàn chỗ ngồi, thế nhưng hiện giờ đã không còn chỗ, toàn bộ đã được ngồi đầy.

Hiện trường như vậy, mấy chục gian phòng quý khách của buổi đấu giá Vạn Bảo, khẳng định từ lâu cũng đã đầy.

Không đến bao lâu, buổi đấu giá hiện trường liền đình chỉ người khác tiến vào, một vị lão giả thất tuần thân mang áo bào người bán đấu giá đi lên bàn đấu giá.

Sau khi lão giả lên đài, liền giới thiệu đơn giản một chút về thân phận mình, nói mình chính là người bán đấu giá cao cấp của buổi đấu giá Vạn Bảo hôm nay.

Người bán đấu giá cao cấp trong phân hội của buổi đấu giá Vạn Bảo ở Lạc Thông vương thành chỉ có hai người, sơ cấp, trung cấp cũng không ít, lần đấu giá này sẽ do một vị cao cấp người bán đấu giá đến chủ trì, có thể thấy được sự coi trọng đối với lần đấu giá này như thế nào.

Sau khi lão giả giới thiệu một chút về thân phận của mình, lại nói một cách đơn giản về quy củ của buổi đấu giá, sau đó liền tuyên bố buổi đấu giá bắt đầu.

Món đồ đầu tiên bắt đầu được đưa ra bán đấu giá chính là một khối ô tinh.

Ô tinh chính là một trong những tài liệu quan trọng để luyện chế linh đan tứ phẩm cấp cao, bình thường ô tinh chỉ có loại to bằng nắm đấm tay của trẻ con, thế nhưng khối trước mắt này, lại có kích thước to như nắm tay của người lớn vậy, lớn hơn đến tận gấp hai ba lần.

Giá khởi điểm của nó là mười vạn kim tệ.

Đồ vật được đưa ra bán đấu giá đầu tiên, thường thường sẽ là đồ có giá trị rẻ nhất của buổi đấu giá này.

Mười vạn kim tệ!

Vừa nghĩ tới giá cả đem ra bán đấu giá của những đồ vật phía sau, liền khiến một số thế lực nhỏ đến tham gia buổi đấu giá ngày hôm nay hoảng sợ.

“Mười một vạn!”

“Mười hai vạn!”

Rất nhanh, phía dưới âm thanh đấu giá không ngừng.

Cuối cùng, khối này ô tinh bị người bỏ ra mười ba vạn kim tệ đấu giá mua lại.

Hoàng Tiểu Long ngồi ở bên trong gian phòng quý khách, cũng không hề mở miệng, ô tinh mặc dù là tài liệu trọng yếu để luyện đan, thế nhưng đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì.

Sau đó, món đồ thứ hai bán đấu giá là một thanh kiếm có tên gọi là Nam Ly trường kiếm.

Theo người bán đấu giá giới thiệu, thanh Nam Ly trường kiếm này dùng hàn tinh vạn năm cùng các loại tinh thiết hiếm thấy chế tạo thành, cực kỳ sắc bén, nhưng đây đều là thứ yếu, quan trọng nhất là chủ nhân trước của thanh Nam Ly trường kiếm này, theo người bán đấu giá từng nói, chủ nhân trước của nó

tên gọi Tô Phi, là một vị cường giả Tiên thiên Thất giai.

Hơn 100 năm trước, Tô Phi này ở bốn phía vương quốc, uy danh rất lớn, sau đó chết đi, thanh Nam Ly Kiếm liền biến mất. Cách đây không lâu đã được người của buổi đấu giá Vạn Bảo tìm ra.

Hoàng Tiểu Long có Tu La Chi Đao, tự nhiên thanh Nam Ly trường kiếm này sẽ không lọt mắt, thế nhưng Hoàng Mẫn sau khi thấy Nam Ly trường kiếm này, hai mắt thẳng nhìn chăm chú, nhìn ra được nàng yêu thích thanh kiếm này đến dường nào.

“Đại ca, ngươi... có thể hay không?” Hoàng Mẫn có chút thật không tiện mở miệng nói.

Hoàng Tiểu Long thấy biểu hiện của muội muội, liền nói: “Ngươi muốn đấu giá mua thanh Nam Ly trường kiếm này?”

Hoàng Mẫn gật đầu, tuy rằng những năm này, nàng cũng có tích trữ, thế nhưng muốn đấu giá mua thanh Nam Ly trường kiếm này khả năng vẫn còn có chút không đủ. “Hai mươi vạn!”

Lúc này, phía dưới có người phát giá nói.

Giá khởi điểm của thanh Nam Ly trường kiếm này là mười tám vạn.

“Hai mươi một vạn!” Lại có người kêu lên.

“Ba mươi vạn!” Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long ở phòng khách quý hô.

Ba mươi vạn! Không ít người lấy làm kinh hãi.

“Ba mươi một vạn!”

Nhưng Hoàng Tiểu Long vừa dứt tiếng, sát theo đó có người ở một gian phòng khách quý khác lên tiếng tranh giá.

“Bốn mươi vạn!” Sắc mặt Hoàng Tiểu Long bình tĩnh.

Bốn mươi vạn!

Hiện trường yên tĩnh lại, phòng khách quý lúc này lên tiếng tranh giá kia cũng yên tĩnh lại.

Cuối cùng, thanh Nam Ly Kiếm kia bị Hoàng Tiểu Long mua với giá bốn mươi vạn.

Khi người của buổi đấu giá Vạn Bảo đem thanh Nam Ly Kiếm vào phòng khách quý, Hoàng Mẫn nắm lấy thanh Nam Ly trường kiếm, đôi mắt đẹp ánh lên niềm vui mừng tột độ.

“Vậy bây giờ ngươi có thể nói, ngươi đến buổi đấu giá muốn tìm ai?” Hoàng Tiểu Long nhìn ánh mắt vui mừng của muội muội, cười hỏi.

Hiện tại Cửu Đỉnh thương hội giàu nứt đố đổ vách, bốn mươi vạn này đối với Hoàng Tiểu Long mà nói chẳng qua cũng chỉ là như muối bỏ bể.

Hoàng Mẫn chần chờ một chút, có chút xấu hổ nói: “Ta là tới tìm Quách Thái.”

“Quách Thái?”

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long nghi hoặc, nhìn về phía hai người nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hạo.

Hai người lắc đầu, hiển nhiên cũng chưa từng nghe nói đến danh tự này.

Hoàng Mẫn cúi đầu thấp xuống, nói nhỏ: “Hắn là nhi tử của Quách Thế Nguyên.”

“Quách Thế Nguyên!”

Hoàng Tiểu Long, Hạo Thiên, Phí Hạo ba người bất ngờ.

Quách Thế Nguyên - hội trưởng của phân hội Vạn Bảo thương hội ở Lạc Thông vương thành!

Sau khi Hoàng Tiểu Long bất ngờ, tiện đà lắc đầu nở nụ cười, hóa ra mục đích thực sự muội muội tới buổi đấu giá Vạn Bảo, chính là vì người yêu mà đến!

Nhưng ngẫm lại cũng phải thôi, qua năm nay muội muội cũng đã mười sáu tuổi rồi, chừng hai năm nữa cũng gần như đến tuổi đàm hôn luận gả.

“Phụ thân và mẫu thân có biết hay không?” Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Còn chưa biết.” Hoàng Mẫn có chút e thẹn nói.

“Vậy thì tìm một cơ hội, dẫn tiểu tử Quách Thái kia đến Thiên Huyền phủ, để đại ca và phụ thân, mẫu thân xem xem sao.” Hoàng Tiểu Long cười nói.

Hoàng Mẫn thấy Hoàng Tiểu Long không phản đối, trong lòng không khỏi vui vẻ, gật đầu liên tục: “Được!”

Tiếp theo, buổi đấu giá lại tiếp tục đấu giá mười mấy món đồ.

“Hiện tại muốn bán đấu giá chính là thiên địa kỳ vật, Địa Tâm Nhũ!”

Lúc này, trên đài đấu giá người bán đấu giá cất cao giọng nói.

Địa Tâm Nhũ!

Nhất thời, hiện trường bán đấu giá trở nên một mảnh bạo động, lần này tất cả thế lực lớn đến đây, phần lớn cũng là vì Địa Tâm Nhũ mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Đấu giá mua địa tâm nhũ

Hoàng Tiểu Long thấy bắt đầu bán đấu giá Địa Tâm Nhũ, hai mắt cũng đều sáng ngời.

Rốt cục cũng đã đến lúc bán đấu giá Địa Tâm Nhũ rồi!

Hoàng Tiểu Long chăm chú nhìn về phía bục của người bán đấu giá, chỉ thấy một tên quân sự thận trọng đem tới một cái bình ngọc đến bàn đấu giá, người bán đấu giá thận trọng tiếp nhận bình ngọc.

Bình ngọc màu xanh lục, màu phi thúy.

Người bán đấu giá đem bình ngọc để trên bàn đấu giá, nhìn quét mọi người phía dưới, nói: “Tác dụng thần kỳ của Địa Tâm Nhũ, mọi người hẳn là đều biết rồi, ta cũng không muốn nói nhiều, bình ngọc này dùng cực phẩm ngọc tâm chế tạo, bên trong nó chính là Địa Tâm Nhũ. Để Địa Tâm Nhũ ở trong đó, mặc kệ đặt thời gian bao lâu, cũng sẽ không trôi đi một điểm được lực, Địa Tâm Nhũ trong bình ngọc này tổng cộng sáu giọt!”

Sáu giọt!

Hiện trường lại ồ lên một mảnh.

Hoàng Tiểu Long cũng lấy làm kinh hãi.

Vốn dĩ hẳn cứ nghĩ lần đấu giá này Địa Tâm Nhũ nhiều nhất là hai giọt, dù sao như loại thiên địa kỳ vật Địa Tâm Nhũ này, có thể bán đấu giá hai giọt cũng đã rất khó gặp rồi.

Một giọt Địa Tâm Nhũ hình thành, khả năng muốn vạn năm thậm chí mấy vạn năm.

“Bình ngọc Địa Tâm Nhũ Này, giá khởi điểm đúng là 300 vạn!”

Sau đó, người bán đấu giá mở miệng nói ra một con số khiến thế lực khắp nơi hoảng sợ.

300 vạn!

Nếu là Hoàng Tiểu Long trước đây ở Hoàng gia trang, chỉ sợ là đem Hoàng gia trang đi bán, cũng gom góp không được 300 vạn!

Với con số đó, vốn dĩ một số thế lực nhỏ muốn tham gia đấu giá mua Địa Tâm Nhũ cơ hồ đã bị mưa băng xối đi, từ đầu đến chân, toàn thân mát lạnh, buông tha ý nghĩ đấu giá.

“310 vạn!”

Thế nhưng âm thanh người bán đấu giá hạ xuống không đến bao lâu, một âm thanh trong gian phòng khách quý vang lên.

Hoàng Tiểu Long nhìn lại, đúng là phòng khách quý số thứ chín, âm thanh có chút quen thuộc.

“Đúng là âm thanh Dương Chính!” Phí Hào nói.

Âm thanh của Dương Chính!

Hoàng Tiểu Long bừng tỉnh, không trách có chút quen thuộc, hẳn nhất thời nghe không ra đúng là Dương Chính, nhưng Phí Hào lại nghe ra.

Dương Chính, nói như vậy, Dương An, Dương Động cùng Dương gia mọi người đúng là ở phòng khách quý số chín này?

“350 vạn!” Đúng lúc này, phòng khách quý số 10 hô.

Hoàng Tiểu Long bỗng nhiên nhìn về phía phòng khách quý số 10, Ninh Vương!

Âm thanh này chính là âm thanh của Ninh Vũ gia tộc tộc trưởng Ninh Vương.

Tiếp theo, âm thanh phòng khách quý số 12 vang lên: “360 vạn!”

Đúng là âm thanh của Đại Kiếm Tông Vu Thần!

Hoàng Tiểu Long cười gằn. Lúc trước, đám người Ninh Vương, Vu Thần, Dương Chính vẫn không có lên tiếng, đến lúc xuất hiện đấu giá Địa Tâm Nhũ, rốt cục toàn bộ lộ ra rồi!

Nhưng lúc trước Hoàng Tiểu Long đấu giá mua Nam Ly Kiếm, đám người Ninh Vương khẳng định cũng biết Hoàng Tiểu Long ở phòng khách quý số năm.

“Năm trăm vạn!” Chờ âm thanh Đại Kiếm Tông Vu Thần hạ xuống, Hoàng Tiểu Long bệ vệ, năm ngón tay duỗi một cái, hô.

Năm trăm vạn!

Âm thanh cuộn cuộn, bầu trời hiện trường đang đấu giá vang vọng thật lâu, chấn động đến mức tất cả lỗ tai mọi người ù ù.

“Năm trăm vạn!”

“Phòng khách quý số năm là ai vậy?”

“Hình như là Hoàng Tiểu Long!”

Tất cả mọi người cực kỳ giật mình, lại một mảnh dao động.

Trong phòng khách quý số 10, Ninh Vương ngồi ở trên ghế lạnh lùng nở nụ cười: “Hoàng tiểu cầu kia quả nhiên giàu nứt đổ đổ vách, tùy tiện cũng ra năm trăm vạn.”

Nói đến đây, hắn hô: “Sáu trăm vạn!”

Nói xong, còn đưa ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Hoàng Tiểu Long ở phòng khách quý số năm.

“610 vạn!” Mở miệng cũng không phải Hoàng Tiểu Long, cũng không phải Dương Chính cùng Vu Thần, mà là phòng khách quý số hai.

Ninh Vương ngẩn ra.

“630 vạn!” Phòng khách quý số một hô.

“640 vạn!”

“670 vạn!”

Tiếp theo, âm thanh tranh giá liên tiếp vang lên.

Rất nhanh, giá cả liên cao lên đến bảy trăm vạn.

Phía dưới một số thể lực nhỏ nghe mọi người trong phòng khách quý liên tiếp nghe thấy thanh âm tranh giá, kinh tâm táng đờm, sáu trăm vạn, bảy trăm vạn, đây là con số mà bọn hắn không dám tưởng tượng.

“710 vạn!” Âm thanh Đại Kiếm Tông Vu Thần lại vang lên.

“Ngàn vạn!” Đột nhiên, thanh âm của Hoàng Tiểu Long như kinh thiên lôi, nổ vang các góc hiện trường bán đấu giá.

Ngàn vạn! Một số tộc trưởng gia tộc thể lực nhỏ thậm chí sợ đến nổi suýt chút nữa đã ngã ra khỏi ghế, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, mà trong đó cũng bao gồm cả đám người Vu Thần, Ninh Vương, Dương Chính.

Trên đài đấu giá người bán đấu giá cũng ngạc nhiên, nhất thời không phản ứng kịp.

Ngàn vạn, con số nhìn thấy mà giật mình, một ngàn vạn kim tệ nếu là chồng chất tại bên trong kia, nếu nói không chút nào khuếch đại thì chính là một toà kim sơn khổng lồ rồi.

Hiện trường bán đấu giá tao động thật lâu.

Hồi lâu, mọi người vẫn cứ còn trong khiếp sợ.

“Phòng khách quý số năm ra ngàn vạn, còn có ai tranh giá hay không?”

Trên đài đấu giá âm thanh người bán đấu giá vang lên.

Âm thanh người bán đấu giá khiến mọi người an tĩnh không ít. Thế nhưng khi mọi người ở đây cho rằng sẽ không có người nào sẽ lại ra giá tiền cao hơn, thì đột nhiên một thanh âm vang lên: “Một ngàn một trăm vạn.”

Tất cả mọi người ngẩn ngơ.

Một ngàn một trăm vạn!

Vẫn còn có người tranh giá?

Tất cả mọi người nhìn về phía khởi nguồn âm thanh, là phòng khách quý số 10!

Âm thanh của Ninh Vũ gia tộc Ninh Vương!

Hoàng Tiểu Long nghe thấy Ninh Vương lên tiếng, khoe miệng cười gằn, như vậy xem ra, người của Thanh Vân Các cũng ở đó? Cũng chỉ có thương hội Thanh Vân Các như vậy mới dám bỏ ra hơn một ngàn vạn để đến đấu giá!

Ninh Vũ gia tộc tuy rằng cũng là gia tộc siêu lớn trong Bạo Long vương quốc, thế nhưng Ninh Vương cũng không thể cam lòng cầm hơn một ngàn vạn đến cùng mình đấu giá.

“Hai ngàn vạn!” Ngay khi tất cả mọi người giật mình khi nghe Ninh Vương ra giá một ngàn một trăm vạn, đột nhiên, Hoàng Tiểu Long lần nữa lên tiếng.

Hai ngàn vạn! Như trời quang lôi điện lớn, chấn động đến mức tất cả mọi người ù tai ong ong, không biết ở nơi nào, tất cả trong đầu mọi người, một lần lại một lần quanh quẩn con số hai ngàn vạn!

Trên đài đấu giá người bán đấu giá giờ cây búa đứng đờ ở trên bục.

Đại Kiếm Tông Vu Thần cũng đờ người ra.

Dương Chính, Dương Động, Dương An cũng không phải ngoại lệ.

Trong phòng khách quý số 10, một lão già gầy gò cũng ngồi trên ghế cùng Ninh Vương hai mắt hằn mang bắn mạnh, lạnh lùng nói: “Bỏ ra hai ngàn vạn đấu giá mua Địa Tâm Nhũ, họ Hoàng tiểu tử quả nhiên có quyết đoán, chẳng trách các ngươi đều sợ hắn!”

Sắc mặt Ninh Vương có chút lúng túng, thế nhưng cũng không hề mở miệng phản bác, đối với lão già gầy gò trên người mặc trang phục Thanh Vân Các này, biểu hiện mơ hồ có chút sợ hãi.

“Tiểu tử này là điên rồi sao! Bỏ ra hai ngàn vạn để đấu giá mua Địa Tâm Nhũ!” Phòng khách quý số chín, Dương Chính hừ lạnh nói.

Địa Tâm Nhũ mặc dù là thiên địa kỳ vật, thế nhưng cũng chỉ đối với cường giả Tiên thiên trở xuống có tác dụng lớn, đối với cường giả Tiên thiên tác dụng liền nhỏ, vì lẽ đó dùng hai ngàn vạn để đấu giá mua Địa Tâm Nhũ, bao gồm Dương Chính cùng tất cả mọi người cảm thấy không đáng.

Tất cả thế lực lớn nhỏ tại hiện trường bán đấu giá càng là khiếp sợ nghị luận không ngớt.

Cuối cùng, trong lúc mọi người còn đang khiếp sợ nghị luận, Hoàng Tiểu Long đã xuất ra hai ngàn vạn để mua Địa Tâm Nhũ!

Sau khi Hoàng Tiểu Long giao nộp hai ngàn vạn kim tệ, quân sự buổi đấu giá tự mình đem Địa Tâm Nhũ đến gian phòng quý khách của Hoàng Tiểu Long.

Cầm ngọc tâm lục bình, trong lòng Hoàng Tiểu Long vui vẻ.

Địa Tâm Nhũ, rốt cục đã đấu giá mua lại được rồi.

Ở trong mắt người khác, hai ngàn vạn đấu giá mua Địa Tâm Nhũ tuy rằng không đáng, thế nhưng hiện tại Hoàng Tiểu Long ở Cửu Đỉnh thương hội chính là không bao giờ thiếu tiền.

Trong mắt Hoàng Tiểu Long hai ngàn vạn đấu giá mua dưới Địa Tâm Nhũ lại rất đáng giá. Có Địa Tâm Nhũ này, trước cuộc thi niên cấp cuối năm hắn

liền tuyệt đối chắc chắn đột phá đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong.

Sau khi buổi đấu giá bán xong Địa Tâm Nhũ, tiếp theo vẫn còn bán đấu giá một bộ công pháp Địa phẩm cao cấp.

Công pháp Địa phẩm cao cấp tuy rằng cũng quý hiếm không kém, thế nhưng cuối cùng đấu giá giá cả vẫn kém hơn rất nhiều so với Địa Tâm Nhũ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Có tin tức vu minh

Sau khi một bộ công pháp Địa phẩm cao cấp được bán đấu giá xong xuôi, buổi đấu giá tiếp theo lại đấu giá một bộ Đấu kỹ Địa phẩm cao cấp.

Bộ Đấu kỹ Địa Phẩm cao cấp này có tên gọi là Chính Phản kiếm pháp.

Hoàng Tiểu Long lấy năm trăm vạn đấu giá mua lại bộ Chính Phản kiếm pháp này, Hoàng Mẫn luôn luôn chỉ yêu kiếm cùng kiếm pháp, bộ kiếm pháp này chính là Hoàng Tiểu Long đấu giá mua lại cho muội muội Hoàng Mẫn.

Không bao lâu sau, buổi đấu giá kết thúc.

Nhóm người Hoàng Tiểu Long rời đi sau khi buổi đấu giá kết thúc, sau đó quay về Thiên Huyền phủ.

Tuy rằng tất cả mọi người biết Địa Tâm Nhũ bị Hoàng Tiểu Long đấu giá mua lại, thế nhưng sau khi Hoàng Tiểu Long rời khỏi buổi đấu giá, cũng không có người dám chặn lại cướp giật.

Dù sao, bên cạnh Hoàng Tiểu Long còn có hai đại cao thủ Tiên thiên tùy tùng là nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hưu.

Hoàng Tiểu Long hữu kinh vô hiểm về tới Thiên Huyền phủ.

Sau khi trở lại Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long liền mở Tủ Thần Quyển ra, đi vào chiến trường Viễn cổ, bắt đầu bế quan tu luyện.

Ngồi xếp bằng trong chiến trường Viễn cổ, Hoàng Tiểu Long cũng bắt đầu lấy ngọc tâm lục bình từ trong Tủ La giới ra, sau đó mở ra.

Vừa mở ra, nhất thời một đạo hương thơm ngát mê người từ trong bình ngọc tán mát ra. Loại này hương vị, có điểm giống hương vị rượu được ủ lên men chôn vùi vô số năm trong lòng đất, khiến người ta vừa ngửi đã muốn say, lỗ chân lông mở lớn.

Hoàng Tiểu Long nhìn lại về phía ngọc tâm lục bình, chỉ thấy bên trong nó có đựng một loại sền sệt dịch nước màu trắng, dịch nước màu trắng này phảng phất có một loại ma lực khôn kể, khiến người ta sau khi xem, nhất thời không thể rời hai mắt đi, tâm thần cũng nhất thời vì đó mê huyền, có cảm giác mình lạc vào trong mộng ảo.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long thu liễm tâm thần, có chút giật mình.

Sau khi thu liễm tâm thần, Hoàng Tiểu Long đổ dịch nước màu trắng sền sệt Địa Tâm Nhũ trong ngọc tâm lục bình vào trong miệng, rồi toàn bộ nuốt vào.

Tuy rằng một lần dùng sáu giọt có chút nhiều, thế nhưng một thiên địa kỳ vật như Địa Tâm Nhũ này ẩn chứa được lực năng lượng cũng không cuồng bạo, cho dù dùng nhiều hơn nữa cũng không có chuyện gì.

Địa Tâm Nhũ vừa vào cổ họng, Hoàng Tiểu Long cảm thấy trong miệng đầy thơm ngát, hương vị ấy trong nháy mắt tràn ngập mỗi góc trong thân thể. Từ xưa đến nay Hoàng Tiểu Long chưa từng nuốt vật gì thơm như vậy, ăn ngon như vậy.

Không đến bao lâu, từng dòng nước ấm sản sinh, Hoàng Tiểu Long nhanh chóng vận chuyển Tủ La quyết, một lần lại một lần thu nạp, luyện hóa từng dòng nước ấm này.

Khi luyện hóa năng lượng được lực của Địa Tâm Nhũ, kinh mạch cùng khí hải Đầu khí trong thân thể Hoàng Tiểu Long không ngừng quay cuồng, không ngừng ngưng tụ, càng ngày càng nhiều, mà khí hải cũng đều không ngừng mở rộng.

Đồng thời, trong khí hải Cửu U đầu khí bắt đầu xảy ra sự chuyển biến từ hoá khí chuyển về hoá lỏng.

Khi Cửu U đầu khí trong Khí hải chuyển biến từ hoá khí sang hoá lỏng, khí hải Cửu U đầu khí không ngừng ngưng tụ. Mà Hắc Lam Song long phía sau Hoàng Tiểu Long cũng phun ra nuốt vào ánh sáng không ngớt, trên thân rồng Long Lân một khối lại một khối chợt bắt đầu bóc ra!

Mà sau khi bóc ra, trên khuôn mặt rồng lại không ngừng sinh ra một khối lại một khối Long Lân, tân sinh Long Lân càng thêm ngưng tụ.

Hoàng Tiểu Long một lần lại một lần vận chuyển Tu La quyết, không ngừng luyện hóa năng lượng được lực sản sinh của Địa Tâm Nhũ.

Trong chiến trường Viễn cổ cũng có ngày đêm. Mặt trời lên cao rồi lại lặn xuống, như vậy nhiều lần, không biết đi qua bao nhiêu ngày đêm, ánh sáng toàn thân Hoàng Tiểu Long càng ngày càng mạnh mẽ.

Đột nhiên, thân thể Hoàng Tiểu Long chấn động.

Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, rốt cục đột phá!

Hoàng Tiểu Long trong lòng vui vẻ, nhưng hắn cũng không hề dừng lại, mà vẫn tiếp tục luyện hóa năng lượng được lực Địa Tâm Nhũ. Cửu U đấu khí bên trong kinh mạch và khí hải dần dần hóa thành trạng thái lỏng.

Khi Hoàng Tiểu Long toàn bộ luyện hóa được lực Địa Tâm Nhũ trong thân thể đến mức tận cùng rồi mới ngừng lại.

Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, ngửa mặt lên trời hét một tiếng, như Thần Long ngâm, tiếng ngâm vang vọng thật lâu ở trong chiến trường Viễn cổ.

Thập giai hậu kỳ đỉnh phong!

Tuy rằng cũng không hề đột phá Tiên thiên, thế nhưng với thực lực của hắn bây giờ, như Song Long Hồn hóa, coi như là cường giả Tiên thiên vừa mới đột phá Tiên thiên ấy hắn cũng có tự tin có thể đánh giết!

Hoàng Tiểu Long từ trong chiến trường Viễn cổ đi ra.

Sau khi ra ngoài, khi đi ngang qua sân, Hoàng Tiểu Long nghe thấy âm thanh luyện kiếm trong sân, không khỏi ngừng lại, đi vào. Chỉ thấy muội muội Hoàng Mẫn đang say sưa ở trong sân tu luyện kiếm pháp.

Thanh trường kiếm mà Hoàng Mẫn cầm trong tay chính là thanh Nam Ly kiếm lúc đầu ở buổi đấu giá Hoàng Tiểu Long mua lại.

Kiểm thức mà Hoàng Mẫn tu luyện rất kỳ quái, công kích lên phía trước, đột nhiên thân hình đảo ngược, hướng về phía sau đâm đi qua, vừa đâm ngược lại phía sau, mũi kiếm xoay một cái, lại hướng về phía trước công kích mà tới.

“Đây là Chính Phán kiếm pháp?” Hoàng Tiểu Long lên tiếng hỏi.

Hoàng Mẫn nghe thấy giọng nói của Hoàng Tiểu Long liền ngừng lại, quay đầu, hai mắt vui vẻ chạy tới: “Đại ca, ngươi bế quan cuối cùng cũng coi như đi ra!”

Hoàng Tiểu Long nở nụ cười: “Ta lần bế quan này, thời gian bao lâu?”

“Gần ba tháng rồi đấy.” Hoàng Mẫn trả lời.

Ba tháng!

Hoàng Tiểu Long lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới lần bế quan này dĩ nhiên lại gần ba tháng!

Nhưng cũng may, cũng không hề làm lỡ buổi thi đấu niên cấp cuối năm.

“Đúng rồi, đại ca, Phí Hưu tiền bối hẳn có việc muốn bẩm báo với ngươi.” Hoàng Mẫn chợt nhớ ra nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, chỉ điểm một chút về kiếm pháp cho muội muội Hoàng Mẫn, sau đó liền ra khỏi sân đi tới phòng khách, gọi Phí Hưu đến.

“Môn chủ, ngươi rốt cục cũng đi ra!” Phí Hưu nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, trong lòng vui vẻ, nhanh nói tiếp: “Môn chủ, tin tức tốt, có tin tức sư tôn!”

“Cái gì, có tin tức Vu Minh?” Hoàng Tiểu Long ngẩn ngơ, rồi cảm thấy vui vẻ, đây quả nhiên đúng là tin tức tốt.

“Sư tôn ngươi hẳn ở đâu?” Hoàng Tiểu Long hỏi tiếp.

“Mấy ngày trước, ta cùng Hạo Thiên sư huynh nhận được sư tôn truyền tin, sư tôn nói hai tháng sau có thể đến Lạc Thông vương thành, lần này đến cùng sư tôn còn có Triệu Thư tá sứ!” Phí Hưu cung kính hồi đáp.

Triệu Thư tá sứ!

Hoàng Tiểu Long đại hỉ.

Mấy năm qua, hắn vẫn lo lắng sư huynh Trần Thiên Tề biết việc mình, sẽ đối xử bất lợi đối với mọi người Hoàng gia, hiện tại Triệu Thư tá sứ này đến đây, đến lúc đó có một vị cường giả Thánh vực ở bên cạnh, như vậy mọi người Hoàng gia liền an toàn rất nhiều.

Hai tháng sau.

Đó chính là năm sau, Vu Minh cùng Triệu Thụ sẽ đi tới Lạc Thông vương thành rồi.

“Đại Kiếm Tông, Ninh Vũ gia tộc, còn có Thanh Vân Các gần đây có động tĩnh gì không?” Hoàng Tiểu Long thu hồi tâm thần, hỏi.

“Năm tháng trước, Đại Kiếm Tông Lâm Trí Nhân đột phá Tiên thiên, nên cả tông chúc mừng, mời không ít thế lực của Bạo Long vương quốc cùng tham gia lễ mừng. Ninh Vũ gia tộc cùng Thanh Vân Các gần đây giống như có mưu đồ bí mật gì đó, mấy tháng này, Ninh Vương cùng Thanh Vân Các phó Các chủ Kha Vũ đi lại rất gần.” Phí Hưu từng việc từng việc hồi đáp.

“Kha Vũ?” Hoàng Tiểu Long hỏi.

“Đúng, Kha Vũ này là Tiên thiên cấp hai, hơn nữa còn là một đại mỹ nhân.” Phí Hưu hồi đáp: “Ninh Vương đối với Kha Vũ này có hứng thú.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Vốn dĩ qua mấy ngày nữa hắn đột phá Tiên thiên cũng không nắm chắc phần tuyệt đối có thể diệt Đại Kiếm Tông, Ninh Vũ gia tộc cùng Thanh Vân Các, thế nhưng hai tháng sau, Vu Minh cùng Triệu Thụ tới rồi, Đại Kiếm Tông, Ninh Vũ gia tộc cùng Thanh Vân Các, tất nhiên sẽ diệt!

Hoàng Tiểu Long dự định chờ Vu Minh cùng Triệu Thụ sau khi tới đây sẽ đi một chuyến đến Bạo Long vương quốc.

“Còn nữa thừa Môn chủ, gần đây hộ vệ Thiên Huyền phủ cùng hộ vệ tể tướng phủ xảy ra không ít xung đột.” Lúc này, bất chợt Phí Hưu lại nói.

“Tể tướng phủ?” Hoàng Tiểu Long hai mắt lạnh lẽo: “Chuyện gì xảy ra?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Đoạt được đệ nhất lớp?

“Trước đó vài ngày, hộ vệ Thiên Huyền phủ chúng ta đang trên đường phố mua đồ, sau đó đã gặp hộ vệ tể tướng phủ. Bọn chúng nói những thứ đó đúng là những thứ bọn hắn đã sớm dự định...” Phí Hưu hồi đáp: “Sau đó hai bên bắt đầu ồn ào lên, cuối cùng hộ vệ tể tướng phủ ra tay, tổn thương hộ vệ Thiên Huyền phủ chúng ta, và sau đó hai bên liền đánh nhau.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Tể tướng phủ sao?

“Phân phó, sau này thấy hộ vệ tể tướng phủ, không cần khách khí, cứ mặc sức đá thương đánh cho tàn phế, chỉ cần không chết là được!” Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

“Vâng, Môn chủ!” Phí Hưu cung kính xác nhận.

“Phía Thần điện, có tin tức gì hay không?” Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long giọng nói vừa chuyển, trầm ngâm hỏi.

Hơn một năm nay ra, Hoàng Tiểu Long vẫn để Phí Hưu điều tra Thần điện cùng tin tức Lý Lộ.

Phí Hưu lắc lắc đầu: “Vẫn không có tin tức...”

Hơn một năm nay, hắn hầu như vận dụng tất cả những mối quan hệ mà mình có thể sử dụng, thậm chí để cả mọi người Vực Ngoại vương quốc phí phủ hỏi thăm dò xét, vẫn cứ không có tin tức của Thần điện.

Thần điện này cơ hồ như không thể tra ra, hơn nữa trong lúc điều tra Thần điện này luôn gặp phải một loại trở lực vô hình, một loại lực cản không thể nói rõ ra được là gì.

Tiếp theo Phí Hưu bẩm báo chuyện gặp phải loại lực cản này nói với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nghe xong, rơi vào trầm tư.

Tra không thể tra?

Xem ra thế lực Thần điện này so với tưởng tượng của mình phải lớn hơn rất nhiều.

“Không biết Lý Lộ hiện tại ra sao rồi.” Hoàng Tiểu Long nghĩ thầm.

Đã hơn một năm Lý Lộ rời đi, sự vui vẻ khi đón tân niên ở Thiên Huyền phủ đã giảm đi không ít.

Hiện tại, lại đến cuối năm rồi, chỉ còn hơn một tháng nữa là đến tân niên. Nhưng Vũ hồn thứ hai của Lý Lộ thức tỉnh, Hắc Ám, Quang Minh song kiếm Vũ hồn, nhất chính nhất phản, âm dương điều hòa, tốc độ tu luyện kinh người, hơn một năm đi qua hẳn là đạt đến Bát giai rồi ấy nhỉ!

Hoàng Tiểu Long lại hỏi một chút Phí Hầu về các tình huống của Cửu Đỉnh thương hội.

Cửu Đỉnh thương hội hiện tại đã mở phân hội ở một số nước láng giềng, mỗi ngày cũng kiếm được mười vạn kim tệ.

Từ sau lần Đại Triều quận quận thành phát sinh việc Thanh Vân Các, Hoàng Tiểu Long liền đề Phí Hầu mời chào cường giả Bát giai, Cửu giai, Thập giai, tăng mạnh sự thù hờ an toàn cùng sức mạnh tất cả các phân hội.

Hiện tại, Cửu Đỉnh thương hội đang có tiền.

Tuy rằng cường giả Thập giai khó có thể mời chào, thế nhưng cường giả Bát giai, Cửu giai tuy khó mời chào nhưng cũng vẫn có.

Hoàng Tiểu Long nghe Phí Hầu bẩm báo xong, lại hỏi tình huống tu luyện.

Hoàng Tiểu Long truyền thụ cho Lôi Thủy quyết Phí Hầu, Phí Hầu đã tu luyện đến tầng thứ sáu, hiện tại đã là Tiên thiên cấp một hậu kỳ đỉnh phong.

Nhưng muốn đột phá Tiên thiên cấp hai vẫn còn phải mấy năm. Dù sao, Vũ hồn Phí Hầu chỉ là cấp mười nhất lưu, thiên phú có hạn, cho dù mấy năm qua không ngừng dùng Diễm Long Châu của Hoàng Tiểu Long tu luyện, cũng vẫn không đột phá được Tiên thiên cấp hai.

Một hồi sau, Phí Hầu mới lui ra.

Khi Phí Hầu lui ra, Hoàng Tiểu Long lại cho Phí Hầu ba mươi viên Diễm Long Châu. Bảy năm này nếu không có Phí Hầu, Cửu Đỉnh thương hội cũng không thể phát triển được như vậy, tuy rằng Phí Hầu chỉ là dựa theo cấu tứ cùng ý nghĩ của Hoàng Tiểu Long mà đi chấp hành, thế nhưng nếu như không có Phí Hầu, chỉ sợ Cửu Đỉnh thương hội đến một nửa quy mô của hiện tại cũng không có.

Sau khi Phí Hầu lui ra, Hoàng Tiểu Long đi tới sân của phụ mẫu Hoàng Bằng cùng Tô Yến.

Hoàng Bằng cùng Tô Yến đang ở trong sân đối luyện đấu kỹ.

Những năm này. Thực lực của Hoàng Bằng cùng Tô Yến cũng tăng lên rất lớn.

Hoàng Bằng hiện tại đã là Bát giai sơ kỳ đỉnh phong, Tô Yến cũng đạt tới Thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Thấy Hoàng Tiểu Long đến, hai người tất nhiên là vui vẻ, ngừng đối luyện. Tô Yến càng muốn lôi kéo Hoàng Tiểu Long nói này nói kia, Hoàng Tiểu Long nhìn hai người Hoàng Bằng cùng Tô Yến, trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp.

Hơn hai giờ sau.

Hoàng Tiểu Long rời khỏi sân của phụ mẫu, tiếp tục mở Tù Thần Quyển ra tu luyện. Mặc dù đã đột phá đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, thế nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn hy vọng có thể ở năm tiếp theo đi tới Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến đột phá đến Tiên thiên.

Như ở Đoạn Nhận để quốc Hoàng Thành chi chiến đạt được thứ tự càng cao, như vậy sau này ở Đoạn Nhận học viện, nhất định càng được coi trọng, tài nguyên bồi dưỡng cũng sẽ càng nhiều, đối với việc tu luyện sau này của Hoàng Tiểu Long cũng càng có lợi.

Hoàng Tiểu Long mặc dù là Tu La Môn Môn chủ, thế nhưng vẫn còn không tính là Tu La Môn Môn chủ chân chính, vẫn không cách nào đạt được tài nguyên tu luyện của Tu La Môn.

Một tháng, lại qua.

Một tháng này, Hoàng Tiểu Long ngoại trừ tu luyện Tu La quyết, cũng đều nỗ lực tu luyện Dịch Cân Kinh. Hắn cảm giác, đột phá Dịch Cân Kinh thế thứ mười cũng không xa.

Ngoại trừ Tu La quyết, Dịch Cân Kinh ra, Hoàng Tiểu Long tu luyện đó là Tu La Kiếm Pháp cùng Tù Thần Chương. Tu La Quỷ Trảo, Hoàng Tiểu Long tu luyện ít một chút. Dù sao tu luyện Tu La Quỷ Trảo, cần thu nạp Huyết hồn khí mới được.

Một tháng trôi qua, tu vi đấu khí của Hoàng Tiểu Long lại tăng lên không ít, đến gần vô hạn Tiên thiên.

Hiện tại Hoàng Tiểu Long đạt đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, bắp thịt dị thường no đủ, ngưng tụ, gân co duỗi càng là mạnh mẽ, lực bộc phát hung mãnh cực điểm, da cũng cứng cỏi đến cực điểm. Theo Hoàng Tiểu Long đánh giá, hiện tại hẳn cùng Hắc Long Hồn hóa, coi như là một vị cường giả Thập giai hậu kỳ đỉnh phong cầm đao sắc chém một đao ở trên người Hoàng Tiểu Long, cũng chỉ có thể lưu lại một đạo vết đao nhọt nhọt, chứ không thể cắt nát làn da của hắn!

“Ngày mai là đến giải thi đấu của học viện rồi.” Hoàng Tiểu Long tự nói.

Lần này, Hoàng Tiểu Long không chỉ muốn đoạt đến số một năm thứ ba, còn muốn đoạt được số một tổng thể thi đấu của học viện!

Hoàng Tiểu Long từ trong chiến trường Viễn Cổ đi ra. Khi đến đại sảnh, phụ mẫu Hoàng Bàng, Tô Yến, còn có muội muội Hoàng Mẫn, đệ đệ Hoàng Tiểu Hải đều ở đó, bọn họ đang cười nói, không biết đang nói về cái gì.

“Mọi người đang nói cái gì đây?” Hoàng Tiểu Long đi vào phòng khách, cười nói.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, ai nấy đều vui vẻ.

“Tiểu Long, ngươi xuất quan ra thật đúng lúc. Mần nhi nói, mấy ngày nữa sẽ dẫn Quách Thái về đây cùng dùng cơm.” Tô Yến cười nói.

“Há, thật sao?” Hoàng Tiểu Long nhìn về phía muội muội Hoàng Mẫn.

Hoàng Mẫn có chút ngượng ngùng gật gật đầu.

“Quách Thế Nguyên có biết chuyện các ngươi gặp gỡ hay không?” Hoàng Tiểu Long hỏi.

Hoàng Mẫn lắc đầu, nói: “Quách Thái dự định qua mấy ngày mới nói cho phụ thân hần biết.”

Tô Yến nói: “Tuy rằng Quách gia là gia tộc lớn của Đoạn Nhận đế quốc, thế nhưng Thiên Huyền phủ Hoàng gia chúng ta hiện tại cũng không yếu, Mần nhi tuyệt đối xứng với Quách Thái kia, Quách Thế Nguyên đến lúc đó biết, khẳng định cũng sẽ không phản đối.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, đến đại sảnh ngồi xuống, hỏi tình hình học tập ở Tinh Không học viện của đệ đệ Hoàng Tiểu Hải. Tuy rằng đệ đệ Hoàng Tiểu Hải so với muội muội Hoàng Mẫn nhỏ hơn hai tuổi, thế nhưng thiên phú Vũ hồn so với muội muội Hoàng Mẫn lại hơn, qua năm mười bốn tuổi đã là Lục giai hậu kỳ.

Lúc màn đêm buông xuống, bóng đen bao phủ.

Hoàng Tiểu Long cũng không tu luyện mà đứng ở trong sân, nghĩ về một số người, một số chuyện.

Qua một tháng nữa, sang năm là hần mười bảy tuổi.

Mười bảy tuổi, vậy là hần tới cái Vũ hồn thế giới này đã được mười bảy năm.

“Không biết còn có cơ hội trở lại Địa cầu hay không.” Hoàng Tiểu Long thầm nói. Bóng đêm, dần dần tăng thêm, Hoàng Tiểu Long ở trong sân đã tọa một hồi, điều tức một chút.

Sắc trời từng bước sáng rõ, Hoàng Tiểu Long mới đứng lên, đi ra sân.

Sau khi đến đại sảnh, hần cùng muội muội, đệ đệ đi tới Tinh Không học viện.

Khi đi tới Tinh Không học viện đụng phải Lục Khải. Lục Khải nhìn thấy Hoàng Tiểu Long liền mặt mày vui vẻ, tiến lên một quyền đánh vào vai Hoàng Tiểu Long, cười nói: “Huynh đệ, ngươi vừa lên cấp năm thứ ba, không phải là lại muốn đoạt được đệ nhất lớp chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 147: Sẽ không hạ thủ lưu tình

"Đệ nhất lớp?" Hoàng Tiểu Long sững sờ, tiện đà cười nói: "Đúng vậy, lần này ta lại muốn đoạt được đệ nhất lớp!"

Đương nhiên, Hoàng Tiểu Long còn chưa nói hết về sau. Lần này hần không chỉ muốn đoạt đệ nhất lớp mà còn đoạt cả đệ nhất niên cấp, đệ nhất tổng thể học viện thi đấu!

Lục Khải nghe xong, vẫn nở nụ cười: "Được! Ngươi mạnh lắm! Tiếp tục làm đệ nhất bất bại thần thoại đi!"

Từ lúc Hoàng Tiểu Long tiến vào Tinh Không học viện, vẫn đứng là đệ nhất lớp, hoặc là đệ nhất niên cấp, mỗi một năm đều thế. Hiện tại Tinh Không học viện đã ở thịnh truyền Hoàng Tiểu Long là bất bại thần thoại!

Lục Khải nói đến đây, cười nói: "Nhưng ngươi lên cấp năm thứ ba, năm nay, ca rốt cục lại có thể đoạt một lần đệ nhất lớp rồi!"

Hoàng Tiểu Long lên cấp năm thứ ba, Lục Khải thực lực mạnh nhất năm nay năm thứ hai lớp sáu, muốn đoạt đệ nhất lớp năm thứ hai lớp sáu, cũng không hồi hộp.

Kỳ thực, Hoàng Tiểu Long lên cấp năm thứ ba, Lục Khải cũng cảm thấy rất vui vẻ. Mấy năm qua cùng Hoàng Tiểu Long cùng ở năm thứ hai lớp sáu, bị

Hoàng Tiểu Long liên tục đè ép, mấy năm qua đúng là mấy năm hấn thân là vương tử của Lạc Thông vương quốc cảm giác thấy uất ức nhất.

Hoàng Tiểu Long cùng Lục Khải vừa cười vừa nói, hướng về học viện Thánh Điện mà tới.

"Tiểu tử ngươi hiện tại phú khả địch quốc nữa à!" Lục Khải có chút than thở nói: "Trên buổi đầu giá Vạn Bảo, ngươi tùy tiện ném hơn hai ngàn vạn, ta hiện tại đến hai vạn còn không có!"

Hoàng Tiểu Long cười nói: "Sau khi ngươi kế thừa vương vị, toàn bộ Lạc Thông vương quốc đều là của ngươi."

Lục Khải lắc đầu nở nụ cười: "Còn không biết năm nào tháng nào đây."

Tuy rằng Lục Khải đã được chỉ định là người thừa kế vương vị tiếp theo của Lạc Thông vương quốc, thế nhưng mỗi một giới Lạc Thông vương quốc điều kiện thứ nhất của người thừa kế vương vị chính là nhất định phải đạt đến Thập giai.

Lục Khải thiên phú mặc dù không tệ, thế nhưng muốn đạt đến Thập giai, còn không biết phải bao lâu.

Hoàng Tiểu Long cười cười, không có tiếp lời. Một lát sau, mấy người Hoàng Tiểu Long, Lục Khải liền đi tới Thánh Điện của Tinh Không học viện.

Hoàng Tiểu Long cùng Lục Khải đến, đem tới Thánh Điện một mảnh ầm ầm bạo động.

Hoàng Tiểu Long bây giờ ở Tinh Không học viện đúng là một cái truyền kỳ, một người để mấy ngàn đệ tử của học viện sùng bái. Thậm chí đến trang phục của Hoàng Tiểu Long cũng được rất nhiều đệ tử của học viện tranh nhau mô phỏng theo.

Hoàng Tiểu Long tóc rối tung vai, chỉ là tùy tiện tết thành một đoàn, mà áo bào bình thường đều là mặc màu lam nhạt.

Qua năm, Hoàng Tiểu Long mười bảy tuổi, hiện tại đã hơn một mét tám, da dẻ không trắng, nhưng lại có một loại ánh sáng khỏe mạnh lộng lẫy. Hai mắt thâm thúy, mũi cao thẳng, tuyệt đối đúng là một thiếu niên anh tuấn hai trăm phần trăm.

Hơn nữa, ở trên người Hoàng Tiểu Long tản ra một loại khí phách phiêu dật, không sai, chính là khí phách phiêu dật, khiến bản thân Hoàng Tiểu Long tăng thêm một phần khí chất, để nữ nhân thấy mà bỗng nhiên động lòng.

"Hoàng Tiểu Long!"

"Hoàng Tiểu Long, ta yêu ngươi!"

Thánh Điện nhấc lên một mảnh sóng cuồng dậy sóng, giống như năm vừa rồi, một số nữ học sinh điên cuồng kích động kêu gào, cái này có chút giống các fan ở Địa cầu theo đuổi minh tinh.

"Hiện tại, ánh sáng vương tử này của ta đã hoàn toàn bị ngươi che đi rồi!" Lục Khải cười nói đối với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long cười cười.

Nhưng bên trong tòa Thánh điện, cũng không phải tất cả mọi người đều phản kích điên cuồng đối với Hoàng Tiểu Long. Có một số nam sinh lại đem lòng oán hận Hoàng Tiểu Long không ít. Dù sao, nam nhân nào nhìn thấy một nam tử được nhiều nữ nhân như vậy theo đuổi, hâm mộ điên cuồng thì chẳng cảm thấy trong lòng đều khó chịu, đặc biệt khi phải nhìn thấy chính nữ nhân mà mình quý mến cũng đang điên cuồng gào thét tên của nam nhân đó.

Trong đám người, một nữ tử mặc áo trắng có đôi mắt đẹp dị sắc nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long, thành linh chính là nữ nhân lúc trước cùng Hoàng Tiểu Long tranh cướp đệ nhất năm thứ hai - Trần Thái Tú.

Trần Thái Tú so với Hoàng Tiểu Long lên cấp năm thứ ba sớm một năm, nhưng hiện tại cũng là năm thứ ba lớp ba, cùng Hoàng Tiểu Long ở chung lớp.

"Không nghĩ đến cái tên nam nhân biến thái này năm nay cũng lên cấp năm thứ ba rồi." Trần Thái Tú tự lẩm bẩm.

Mà một nam sinh anh tuấn từ trước đến nay vẫn luôn quan tâm đến Trần Thái Tú nhìn thấy thân thái thất thần của Trần Thái Tú, liền đưa ánh mắt lạnh lùng mà nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Nam sinh anh tuấn này chính là Chu Đăng ở bên trong học viện.

Chu Đăng, đệ tử thực lực mạnh nhất xuất hiện ở trong học viện, cũng là đệ tử thiên tài được cả Tinh Không học viện hiện tại công nhận thực lực mạnh nhất.

Chu Đăng đối với Trần Thái Tú luôn luôn quý mến, nhưng đã biểu lộ mấy lần đều gặp phải từ chối.

Lúc này, một tên thiếu niên mặt trắng phía sau Chu Đăng tiến lên cười nói đối với Chu Đăng: "Hoàng Tiểu Long này ý vào thiên phú Viễn Cổ Thần Long, có chút đặc ý vênh vào rồi, Chu đại ca, có muốn đợi lát nữa để Lâm Hàn đặc biệt chiêu cố đối với Hoàng Tiểu Long một chút hay không?"

Lâm Hàn, chính là đệ tử đứng ở vị trí năm thứ ba lớp ba của Hoàng Tiểu Long, hiện nay đúng là thực lực mạnh nhất năm thứ ba lớp ba.

Chu Đẳng nhìn tên thiếu niên mặt trắng một chút, gật đầu nói: "Đi thôi, nói cho Lâm Hàn, đánh bại Hoàng Tiểu Long, ta thưởng hấn một viên Linh đan ngũ phẩm cấp trung!"

"Vâng, Chu đại ca."

Lúc này, Hoàng Tiểu Long cùng Lục Khải, lục lục Hoàng Mẫn, đệ đệ Hoàng Tiểu Hải đã đi vào thánh điện giờ tách ra, đi tới vị trí lớp của mình bây giờ, năm thứ ba lớp ba.

Khi đi tới năm thứ ba lớp ba, Hoàng Tiểu Long nhìn thấy Trần Thái Tú, ngẩn ra, nhưng vẫn gật đầu chào đối phương.

Trần Thái Tú đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cười nói: "Không nghĩ tới ngươi cũng nhanh như vậy lên cấp năm thứ ba rồi, hiện tại, chúng ta ở chung lớp, nói không chừng lát nữa còn có cơ hội giao thủ."

Hoàng Tiểu Long cười nói: "Vậy ngươi đợi lát nữa hãy hạ thủ lưu tình."

Trần Thái Tú che miệng cười duyên một tiếng: "Lời này đúng là ta đối với ngươi nói mới đúng."

Năm đó, nàng đột phá Cửu giai, Hoàng Tiểu Long mới Bát giai trung kỳ đỉnh phong, nàng cũng không là đối thủ, dưới cái nhìn của nàng, hiện tại Hoàng Tiểu Long cũng đột phá Cửu giai rồi, nàng coi như là Cửu giai sơ kỳ đỉnh phong, cũng không thể nào là đối thủ Hoàng Tiểu Long.

Xa xa, Chu Đẳng nhìn Trần Thái Tú cùng Hoàng Tiểu Long vừa nói vừa cười, càng là đỏ kị, ngực như được nhóm lên một đồng lửa.

Lúc này, Lâm Hàn tiến lên, đi tới trước mặt Trần Thái Tú cùng Hoàng Tiểu Long. "Ngươi chính là Hoàng Tiểu Long?" Lâm Hàn trên dưới nhìn Hoàng Tiểu Long một vòng.

"Không sai." Hoàng Tiểu Long mặt bình tĩnh.

"Ta là Lâm Hàn." Lâm Hàn lên tiếng nói: "Tiến vào Tỉnh Không học viện, ngươi hàng năm đều là đệ nhất lớp, nhưng năm nay, thần thoại bất bại này của ngươi liền chấm dứt ở đây rồi." Một đạo nồng nặc mùi thuốc súng lan ra.

Bốn phía mọi người không khỏi nhìn về phía này.

"Thật sao?" Hoàng Tiểu Long đạm mạc nói.

Lâm Hàn cười lạnh nói: "Đừng tưởng rằng viện trưởng coi trọng ngươi, sau lưng lại có nguyên soái làm chỗ dựa thì ta sẽ sợ ngươi. Thi đấu trên đài, ta sẽ không giống những người khác đối với ngươi hạ thủ lưu tình." Lời nói này bày tỏ tâm ý, không thể nghi ngờ là nói Hoàng Tiểu Long trước đây mỗi một năm có thể đoạt được đệ nhất lớp thậm chí niên cấp, đều là vì có người kiêng kỵ nguyên soái sau lưng Hoàng Tiểu Long, cho nên đối với Hoàng Tiểu Long hạ thủ lưu tình, nhường cho Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long mới thắng.

Hoàng Tiểu Long nghe được ra, bốn phía mọi người cũng nghe được ra.

"Ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình đối với ngươi." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

Lâm Hàn nghe vậy, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

"Lâm Hàn này thực lực rất mạnh, Hoàng Tiểu Long, đợi lát nữa ngươi phải cẩn thận, hấn là Thập giai sơ kỳ đấy!" Trần Thái Tú thấy Lâm Hàn rời đi, không khỏi nhắc nhở đối với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn ánh mắt lo lắng của Trần Thái Tú, không khỏi cười một tiếng nói: "Ta hiểu rồi."

Gương mặt xinh đẹp của Trần Thái Tú bỗng trở nên ửng hồng, gật đầu rồi sau đó xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Bị lâm hàn một quyền đánh trúng

Một lát sau, hai người Tồn Chương cùng Hùng Sở đến, cũng giống như những năm trước, sau khi hai người đến thì bắt đầu đọc diễn văn thi đấu, sau đó tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Chủ nhiệm lớp năm thứ ba lớp ba của Hoàng Tiểu Long gọi là Trần Tiểu Kính, nhưng có điều hấn đề cử hai người có thực lực mạnh nhất của năm thứ ba lớp ba cũng không phải là Hoàng Tiểu Long.

Mà là Lâm Hàn lúc này cùng một nữ sinh tên là Hoàng Văn.

Lâm Hàn đúng là Thập giai sơ kỳ, mà Hoàng Văn này đúng là Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong.

Hoàng Tiểu Long nghe đề cử hai người thực lực mạnh nhất năm thứ ba chính là Lâm Hàn cùng Hoàng Văn mà không có tên mình thì cũng không cảm giác thấy bất ngờ.

Dù sao, chính mình vừa lên cấp năm thứ ba, trong mắt của mọi người, mình cho dù có tăng lên nhanh hơn nữa, cũng chỉ là Cửu giai sơ kỳ đỉnh phong mà thôi.

Tỷ thí trên võ đài. Lâm Hàn cùng Hoàng Văn cùng lên. Khi người chủ trì nói tỷ thí bắt đầu, Hoàng Văn triệu Vũ hồn triệu ra, Vũ hồn của nàng chính là một loại Băng Vũ hồn, tự nhiên Vũ hồn bên trong băng.

Nhưng Băng Vũ hồn cũng có rất nhiều loại, có Băng Vũ hồn rất mạnh, mà có Băng Vũ hồn thì lại đối lập yếu một ít.

Băng Vũ hồn của Hoàng Văn đúng là Bạch Băng.

Sau khi gọi Bạch Băng Vũ hồn ra, toàn thân Hoàng Văn được bao phủ ở bên trong thế giới băng, trong nháy mắt Hồn hóa, sau đó công kích hướng về phía Lâm Hàn. Chỉ có điều, Lâm Hàn cũng không hề gọi Vũ hồn ra, đồng thời không quyền đối chiến.

Dù là như vậy, cuối cùng Hoàng Văn vẫn thất bại bởi Lâm Hàn.

Cửu giai hậu kỳ đỉnh phong cùng Thập giai sơ kỳ, mặc dù chỉ là cách biệt một cấp, thế nhưng Cửu giai cùng Thập giai là một khoảng cách giai khá lớn, thực lực cả hai cách biệt rất lớn.

Hoàng Văn bị thua, bốn phía mọi người cũng không thấy kỳ quái, dù sao Lâm Hàn cũng được công nhận là đệ nhất năm thứ ba lớp ba, đánh bại Hoàng Văn cũng là chuyện đương nhiên.

Lâm Hàn đánh bại Hoàng Văn, đứng ở trên võ đài, đứng chấp tay, nhìn quét dưới đài bốn phía. Khi nhìn thấy Hoàng Tiểu Long ở dưới đài, ánh mắt hân hân chứa sự khiêu khích.

"Lâm Hàn thắng! Còn có ai tiến lên khiêu chiến?" Người chủ trì ở trên võ đài, lên tiếng nói: "Nếu như không ai tiến lên khiêu chiến thì danh hiệu đệ nhất năm thứ ba lớp ba chính là Lâm Hàn!"

"Ta!" Đột nhiên, một thanh âm vang lên, tất cả mọi người không khỏi quay đầu nhìn theo chỗ phát ra âm thanh.

Khi mọi người nhìn thấy người vừa lên tiếng đúng là Hoàng Tiểu Long thì cảm thấy đầu óc có chút ong ong, phản ứng không đồng nhất.

"Hoàng Tiểu Long này quả nhiên muốn khiêu chiến!"

"Lẽ nào hắn cảm thấy hắn thắng được Lâm Hàn? Năm nay còn có thể đoạt được đệ nhất lớp?"

Bốn phía mọi người nghị luận.

Hoàng Tiểu Long là tiêu điểm của cả học viện, mọi người thấy Hoàng Tiểu Long muốn khiêu chiến Lâm Hàn, phản ứng rất lớn.

Lúc này, chủ nhiệm lớp năm thứ ba lớp ba Trần Tiểu Kính đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, trầm ngâm nói: "Hoàng Tiểu Long, ngươi thật sự dự định khiêu chiến Lâm Hàn? Ngươi năm nay vừa lên cấp năm thứ ba, ta xem, ngươi hay là năm tiếp theo lại khiêu chiến chứ?"

Thiên phú Hoàng Tiểu Long tuy rằng kinh người, nhưng hắn vừa mới lên cấp năm thứ ba nên tất nhiên sẽ không tin Hoàng Tiểu Long có thể thắng Lâm Hàn.

Hoàng Tiểu Long được viện trưởng coi trọng, đúng là hi vọng của Tinh Không học viện, nhưng Trần Tiểu Kính cũng không hy vọng với thực lực bây giờ của Hoàng Tiểu Long đủ để đi khiêu chiến Lâm Hàn, miễn cho đợi lát nữa bị Lâm Hàn đánh trọng thương.

Lúc này, Lâm Hàn trên đài cười nói: "Trần lão sư, chỉ là luận bàn mà thôi, yên tâm đi, đợi lát nữa ta ra tay sẽ chú ý một chút."

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn rất lãnh đạm đi lên võ đài.

Trần Tiểu Kính nhìn theo bóng người của Hoàng Tiểu Long, hơi nhướng mày nhưng rồi cuối cùng cũng không khuyên nhủ gì nữa.

"Đã như vậy, đợi lát nữa để hắn ăn chút giáo huấn cũng tốt, mài mòn ngạo khí trong lòng hắn!" Trần Tiểu Kính thầm nghĩ trong lòng, một thiên chi kiêu tử như Hoàng Tiểu Long đúng là nhất định trong lòng có ngạo khí.

Dưới sự nghị luận, soi mói của mọi người, Hoàng Tiểu Long đi tới võ đài rồi đứng lại.

Lâm Hàn nhìn Hoàng Tiểu Long đi lên lôi đài, cười lạnh nói: "Khà khà, không nghĩ tới ngươi thật sự dám đi lên đây. Ta nói rồi ta ra tay sẽ chú ý một chút, chúng ta sẽ chú ý một chút!"

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu: "Người quá phí lời, ra tay đi."

"Ra tay?" Lâm Hàn ngẩn ra, tiện đà sắc mặt âm trầm, trong mắt chứa châm chọc nói: "Người bảo ta xuất thủ trước?"

"Không sai." Hoàng Tiểu Long vẫn sắc mặt bình tĩnh.

Dưới đài bốn phía mọi người càng là bạo động.

"Hoàng Tiểu Long này lại dám kêu Lâm Hàn xuất thủ trước?"

"Quá ngông cuồng rồi!"

"Cuồng? Cái này gọi là khí phách, cái này gọi là tự tin, đây mới gọi là nam nhân!"

Một số nữ sinh hai mắt sáng lên nhìn Hoàng Tiểu Long, một số nam sinh lại cảm thấy Hoàng Tiểu Long quá ngông cuồng, thế nhưng một ít nữ sinh cảm thấy Hoàng Tiểu Long đúng là khí phách, đúng là tự tin!

Trần Tiểu Kính nghe Hoàng Tiểu Long kêu Lâm Hàn xuất thủ trước, hần lắc lắc đầu, hiển nhiên, hần cũng cảm thấy Hoàng Tiểu Long quá ngông cuồng, quá tự phụ rồi!

Trần Thái Tú một mặt lo lắng.

Nghe thấy tiếng nghị luận của mọi người ở bốn phía, hai mắt Lâm Hàn âm lãnh, nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long: "Nếu như vậy, trong mười cái hô hấp, ta sẽ đánh người rớt xuống đài. Vốn dĩ ta dự định cho người nghỉ ngơi ở trên đài nhiều một chút, cho người thêm chút mặt mũi!"

Nói xong, thân hình nhảy lên một cái, một quyền hướng về Hoàng Tiểu Long oanh kích mà tới.

"Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền!"

Đánh ra một quyền, một quyền ẩn không lộ đột nhiên xuất hiện, ánh trắng chiếu diệu, phảng phất trắng tròn giữa trời, mà khí lưu bốn phía quyền ẩn đã biến thành màu đen, cực kỳ quý dị.

Kèm theo cú đấm này đánh ra, một đạo khí tức âm hàn hướng bốn phía khuếch tán ra, một số đệ tử có thực lực yếu ớt không khỏi kinh ngạc thối lui về phía sau.

Hoàng Tiểu Long nhìn Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của đối phương đánh tới, thân hình cũng không nhúc nhích, mà cứ đứng ở nơi đó, sau đó dưới con mắt giật mình của mọi người, miễn cưỡng chịu đựng quyền ẩn của đối phương.

"Bình!"

Một tiếng động vang vọng.

Quyền ẩn như thực địa oanh đến trên ngực Hoàng Tiểu Long.

"Xoạt!"

Nhất thời, dưới đài đệ tử bốn phía ồ lên.

"Chỉ là một chiêu, Hoàng Tiểu Long liền bị Lâm Hàn đánh trúng vào!"

"Uy lực Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của Lâm Hàn cực mạnh, cho dù cường giả Thập giai trung kỳ bị đánh trúng cũng muốn trọng thương, Hoàng Tiểu Long phải thua không thể nghi ngờ!"

"Ta đã sớm nói Hoàng Tiểu Long quá ngông cuồng rồi, người xem, hiện tại bị Lâm Hàn sư huynh một quyền đánh bại!"

"Cái gì bất bại thần thoại, ta xem đúng là chó má đi, ta thấy Lâm Hàn sư huynh nói không sai, trước đó Hoàng Tiểu Long hàng năm có thể thắng là vì có người nhường cho hần, đối với hần hạ thủ lưu tình!"

Một số nam sinh đổ kị Hoàng Tiểu Long thấy sau khi Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của Lâm Hàn đánh trúng Hoàng Tiểu Long mặt mày liền vui vẻ, thậm chí hưng phấn mà bắt đầu nghị luận, đem hết thảy oán niệm lúc trước toàn bộ phát tiết đi ra, mà một số nam nhân và nữ sinh vốn dĩ lúc trước cảm thấy Hoàng Tiểu Long khí phách, tự tin giờ cũng ngạc nhiên, ánh mắt trở nên thất vọng.

Hóa ra bất bại thần thoại ở trong lòng các nàng lại vô dụng như vậy?

Xa xa, Chu Đăng nhìn một quyền Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của Lâm Hàn oanh trúng Hoàng Tiểu Long, không khỏi gật đầu cười nói: "Lâm Hàn tiểu tử này làm rất tốt."

Hắn đối với uy lực Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của Lâm Hàn rất tin tưởng.

Bên trên đài chủ tịch đài, Tôn Chương cùng Hùng Sở nhìn thấy Hoàng Tiểu Long bị Lâm Hàn đánh trúng, cũng là ngạc nhiên. Dưới cái nhìn của bọn họ, cho dù Hoàng Tiểu Long hiện tại còn không phải đối thủ Lâm Hàn, thế nhưng cũng không thể dễ dàng liền bị Lâm Hàn đánh bại như thế!

Lâm Hàn một quyền đánh trúng, người nhẹ nhàng vừa rơi xuống, trên mặt lộ ra nụ cười, thế nhưng đúng lúc ấy, đột nhiên nụ cười trên mặt hắn trở nên cứng đờ... tiếp theo, hai mắt lộ ra ánh mắt vẻ khó có thể tin tưởng được. Mà bốn phía vốn đang sôi nổi buông lời trào phúng, hưng phấn nghị luận, phát tiết oán niệm của một số nam sinh cũng chậm chậm đình chỉ nghị luận, vẻ hưng phấn trên mặt biến mất, không thể tin được mà nhìn bóng người Hoàng Tiểu Long trên võ đài.

Bốn phía, yên tĩnh lại, rất yên tĩnh!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Quả thực chính là gái ngựa cho ta

Chỉ thấy trên đài, Hoàng Tiểu Long chịu đựng một quyền Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của Lâm Hàn, thân hình vẫn như là một ngọn núi đứng sừng sững ở chỗ đó, bất động tia vân.

Trần Thái Tú đứng chờ người ra.

Trần Tiểu Kính đứng chờ người ra.

Trên đài chủ tịch, Tôn Chương cùng Hùng Sở cũng ngẩn ngơ.

Hết thấy sư sinh đang chăm chú xem Hoàng Tiểu Long đánh với Lâm Hàn toàn bộ đứng chờ người ra.

Chịu đựng một quyền Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền của cường giả Thập giai sơ kỳ Lâm Hàn này, dĩ nhiên không có chuyện gì?

Xa xa, sắc mặt Chu Đằng vốn đang tươi cười giờ âm trầm lại.

Hoàng Tiểu Long nhìn Lâm Hàn đang chờ ra, dùng tay phải vỗ vỗ chỗ ngực bị Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền đánh trúng, tựa hồ như phui sạch tro bụi chẳng may dính trên đó vậy.

"Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền? Uy lực của nó chỉ có thể thôi à?" Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói với Lâm Hàn: "Hãy trở toàn bộ tài lực từ lúc bú sữa của người ra đi, vừa này quả thực chính là gái ngựa cho ta mà thôi."

Gái ngựa?

"Đùng!"

Nhất thời, hết thấy sư sinh bốn phía kinh ngạc đến ngây người, mọi người ai ấy đều chấn động ồ lên.

Hoàng Tiểu Long mới vừa nói cái gì?

Lâm Hàn, Thập giai cấp thấp Lâm Hàn, một quyền Nguyệt Hoa Thái Âm Quyền vừa này chỉ là gái ngựa cho Hoàng Tiểu Long?

Đây cũng quá, quá biến thái rồi!

Mà đám nữ sinh lúc này vốn dĩ còn ôm chút thất vọng đối với Hoàng Tiểu Long thì bây giờ lại điên cuồng hét rầm lên.

"Hoàng Tiểu Long, người rất đẹp trai!"

"Hoàng Tiểu Long, ta yêu người chết mất!"

"Hoàng Tiểu Long, người quá nam nhân, cuộc đời này nếu không phải người ta sẽ không lấy chồng!" Một số nữ sinh điên cuồng hét lên từng đợt lại từng đợt những âm thanh hâm mộ ấy.

Trên đài chủ tịch, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở cười khổ không thôi.

"Tiểu tử này, không nghĩ tới sớm đã đột phá Thập giai rồi, giấu cho chúng ta thật là khổ!"

Tôn Chương nhìn bóng người Hoàng Tiểu Long, cười nói.

Hùng Sở cũng cười cười lên tiếng: "Đúng vậy a, hơn nữa phòng ngự cũng quá biến thái đi, nhưng có điều ngươi xem xem hắn đã xuất thực lực chân chính chưa?"

Tôn Chương lắc đầu: "Không thấy được."

Tuy rằng Tôn Chương đứng là Tiên thiên, thế nhưng hiện tại vẫn không thể nhìn ra thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long. Còn Lâm Hàn ở trên đài, sau khi nghe Hoàng Tiểu Long nói, lại tiếp tục nghe thấy bốn phía chúng nữ sinh điên cuồng hét lên, sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn vừa giận vừa sợ mà nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Vừa nãy Hoàng Tiểu Long dĩ nhiên nói mình là gãi ngứa cho hắn?

Đây quả thực là sỉ nhục!

Trần trụi mà sỉ nhục!

"Hoàng Tiểu Long, ngươi phòng ngự mạnh, nhưng ta cũng không tin ngươi công kích mạnh như thế!" Lâm Hàn phẫn nộ hống một tiếng, trên người ánh sáng lóe lên phía sau trời nổi ra một toà bia đá màu đen!

Toà bia đá màu đen này, toàn thân màu đen, cao mấy mét, tản ra khí tức lạnh lẽo, âm hàn.

Đây chính là Vũ hồn của Lâm Hàn.

Hoàng Tiểu Long nhìn Vũ hồn của Lâm Hàn, không khỏi lắc đầu nở nụ cười.

Vũ hồn Lâm Hàn là tấm bia đá màu đen đúng là một loại khí Vũ hồn, thế nhưng nó lại khiến Hoàng Tiểu Long nghĩ tới tấm đá bia mộ.

Lâm Hàn thấy mình sau khi mình gọi Vũ hồn ra, Hoàng Tiểu Long lại lắc đầu cười khế, trong lòng càng giận dữ, nhất thời Hồn hóa, cả người ánh sáng màu đen phun trào ra, toàn thân bao trùm một tầng kim loại màu đen.

Lâm Hàn bỗng nhiên bay người lên trong nháy mắt liền vọt tới trên đỉnh đầu của Hoàng Tiểu Long, cả người xoay tròn, như một toà bia đá xoay tròn bình thường trong nháy mắt hướng về phía Hoàng Tiểu Long ép xuống.

"Trần Ngục Thiên Cầm Trụ!"

Đây cũng là Vũ hồn bản mệnh hồn kỹ của Lâm Hàn.

Một khi rơi dưới, sẽ như một ngọn núi, có thể ép tất cả đồ vật phía dưới thành bụi phấn!

Ở dưới sức ép này của hắn, coi như là một số cường giả Thập giai trung kỳ có thực lực cao hơn hắn một chút cũng muốn tránh né.

Hắn cũng không tin, Hoàng Tiểu Long vẫn cứ dám đứng ở nơi đó, chịu đựng sức ép này của hắn.

Hoàng Tiểu Long nhìn Lâm Hàn từ trên không khung đang ép xuống, sắc mặt vẫn vô cùng bình tĩnh, đột nhiên tay phải giơ lên, một quyền tiến lên nghênh tiếp.

Chỉ là đơn giản một quyền, cùng Lâm Hàn bỗng nhiên chạm kích.

Giữa không trung ầm ầm vang vọng, bốn phía khí lưu rung động.

Khi mọi người kinh ngạc nhìn kỹ, hóa ra Lâm Hàn kia kêu thảm một tiếng, cả người bay ngược mà lên, sau đó mạnh mẽ đập xuống, vô đài ầm ầm chấn động, trên đài tro bụi cũng bị chấn động đến mức tung tóe bay.

Tất cả mọi người kinh trệ, nhìn Lâm Hàn bị đập xuống vô đài, nằm sõng soài trên vô đài không có động tĩnh.

Cứ như vậy đã xong?

Lâm Hàn đã gọi Vũ hồn ra, đã Hồn hóa, đã triển khai bản mệnh hồn kỹ, tiếp theo lại bị một quyền, liền bị đánh bay, bị thua?

Bốn phía yên tĩnh trọn vẹn phải mười mấy hơi thở, sau mười mấy hơi thở, nhất thời, toàn bộ Thánh điện mới bắt đầu bùng nổ.

"Lâm Hàn thất bại!"

"Một quyền bị thua!"

"Hoàng Tiểu Long này rốt cuộc là thực lực ra sao? Điều này cũng quá kinh khủng chứ?"

Tất cả mọi người lại chìm trong nghị luận điên cuồng, một số nữ sinh tự nhiên lại điên cuồng hét lên.

Tất cả mọi người đều đang phỏng đoán thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long.

Đứng ở dưới lôi đài, Trần Tiểu Kính nhìn Lâm Hàn đang nằm nhoài trên võ đài, lắc đầu cười khổ, nhớ lại những lời mà vừa nãy hấn khuyên bảo Hoàng Tiểu Long... tự dưng mặt đỏ lên.

Một số nam sinh lúc trước có oán niệm đối với Hoàng Tiểu Long, còn lớn tiếng trào phúng Hoàng Tiểu Long chó má giờ đã triệt để im miệng rồi.

Trên đài chủ tịch, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở sau khi nhìn thấy kết quả này liền giật mình, nở nụ cười.

Hoàng Tiểu Long, rốt cục trưởng thành rồi!

Trong sự khiếp sợ và âm ỉ nghị luận của mọi người, người chủ trì tuyên bố Hoàng Tiểu Long thắng cuộc tỷ thí này.

Năm nay, Hoàng Tiểu Long lần thứ hai đoạt được đệ nhất lớp!

Bất bại thần thoại, tiếp tục được kéo dài!

Hoàng Tiểu Long từ dưới lôi đài đi ra, bốn phía vẫn cứ bạo động thật lâu, nghị luận không ngớt.

Xa xa, Chu Đằng nhìn Hoàng Tiểu Long, hai mắt lấp lánh không ngừng.

Thiếu niên mặt trắng phía sau Chu Đằng lạnh lùng nói: "Không ngờ thực lực tên tiểu cẩu Hoàng Tiểu Long kia dĩ nhiên đạt đến mức độ này! Với thực lực của hắn bây giờ, chỉ sợ năm nay không chỉ có đoạt đệ nhất lớp đơn giản như vậy!"

Một người dáng dấp hơi mập khác cười lạnh nói: "Lẽ nào hắn còn dám cùng Chu đại ca tranh cướp đệ nhất tổng thể thi đấu của học viện năm nay?"

Thiếu niên mặt trắng còn định muốn nói nữa, Chu Đằng nhấc lên tay, ngăn cản nói: "Được rồi, không cần nói nữa."

Nói đến đây, trên người khí thế dâng lên: "Năm nay mặc kệ ai ngăn cản ta tranh cướp ngôi vị đệ nhất tổng thể thi đấu học viện, đều phải chết!"

Chết!

Chu Đằng nói đến đây lúc, hai mắt đằng đằng sát khí.

Thiếu niên mặt trắng cùng các đệ tử nội viện khác đang đứng phía sau Chu Đằng trong lòng đều cảm thấy run rẩy.

Chúng đệ tử nội viện ai nấy đều biết, Chu Đằng nói được là làm được, nếu hắn nói ai ngăn cản hắn tranh cướp ngôi vị tổng thể thi đấu học viện, đều phải chết như vậy, thì kẻ đó nhất định phải chết!

Chu Đằng xưa nay đều là nói được là làm được!

Không đến bao lâu, kết quả đệ nhất năm thứ ba lớp ba đã có.

Hoàng Tiểu Long đứng là đệ nhất năm thứ ba lớp ba. Đệ nhất năm thứ ba lớp hai là một người tên là Vinh Quang Bàn Tử, mà đệ nhất năm thứ ba lớp một là Lưu Mỹ Quân.

Tỉnh Không học viện có tam đại mỹ nữ, Lý Du, Trần Thái Tú, mà một người khác đó là Lưu Mỹ Quân!

Lý Du đáng yêu, ôn nhu, Trần Thái Tú xinh đẹp nhưng bên trong cô luôn tỏa ra một luồng anh khí bức người, còn Lưu Mỹ Quân lại gây cho tất cả mọi người cảm giác đầu tiên chính là lạnh diễm. Rất lạnh, rất diễm lệ, dường như uy lực ở băng sơn đỉnh Tuyết Liên.

Cuộc tỷ thí tranh giành ngôi vị đệ nhất năm thứ ba khác với năm thứ nhất, năm thứ hai. Ở năm thứ nhất, năm thứ hai, các đệ nhất lớp sẽ tiến hành rút thăm luân phiên tỷ thí, còn năm thứ ba là ba người cùng lên đài, đồng thời giao thủ, người cuối cùng còn đứng ở trên võ đài, người đó là đệ nhất năm thứ ba!

Đệ nhất năm thứ ba, đến lúc nếu như muốn tranh đoạt đệ nhất tổng thể thi đấu học viện, có thể khiêu chiến với đệ nhất nội viện.

Ba người Hoàng Tiểu Long, Vinh Quang, Lưu Mỹ Quân đứng ở trên võ đài, mỗi người chiếm một góc, hình thành tư thế tam giác.

Cuộc thi đấu tuy rằng vẫn chưa chính thức bắt đầu, thế nhưng trên võ đài, từng luồng từng luồng khí lưu không ngừng va chạm, cứ như thế nổ vang không ngớt.

Tất cả mọi ánh mắt của mọi người trong Thánh điện đều tập trung vào thân thể của ba người bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Băng tằm thụ mộng chưởng

Hoàng Tiểu Long khí định thần nhàn mà đứng ở trên võ đài, nhưng hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân thì lại mặt mày ngưng trọng nhìn chăm chú hai bên, phóng thích Đấu khí toàn thân.

Vốn dĩ thực lực mạnh nhất năm thứ ba chính là Lưu Mỹ Quân, Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, thực lực thứ nhì là mập mạp Vinh Quang, Thập giai hậu kỳ. Nhưng hiện tại, lại lùi ra một tiểu tử Hoàng Tiểu Long. Là con hắc mã to lớn nhất năm nay! Đã thế lại còn là thuần sắc.

Ngay khi tất cả ánh mắt mọi người toàn bộ dừng tại trên thân thể ba người, đột nhiên ánh sáng toàn thân của Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân lóe lên, trước sau triệu Vũ hồn đi ra.

Vũ hồn của Vinh Quang chính là một độc giác ngư, toàn thân độc giác ngư màu trắng, nhưng hai mắt rất đen. Có điều con độc giác ngư này rất béo tốt, thân thể trắng kien hầu như tròn vo, đầu đầu cũng có thịt mỡ, cùng Vinh Quang mập mạp này có điểm giống nhau, khiến người ta thấy cảm giác có chút không ra ngô ra khoai.

Mà Vũ hồn của Lưu Mỹ Quân lại là một con băng tằm! Băng tằm rất mềm mại, toàn thân tản ra ánh sáng màu lam. Khi băng tằm xuất hiện, nhiệt độ ở toàn bộ khu Thánh điện đều hạ thấp xuống.

Đây là Băng Tằm Thụ Mộng! Một cái tên rất dễ nghe, thế nhưng là đúng là Vũ hồn khiến người ta nghe mà biến sắc.

Ba năm trước Vũ hồn của Hoàng Văn cũng là Băng Vũ hồn, Bạch Băng, thế nhưng Vũ hồn Bạch Băng của Hoàng Văn cùng Vũ hồn Băng Tằm Thụ Mộng của Lưu Mỹ Quân có chênh lệch một mảng lớn.

Sau khi Vinh Quang mập mạp cùng lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân gọi Vũ hồn ra, hai người trong nháy mắt Hồn hóa.

Sau khi Hồn hóa, thể hình của Vinh Quang mập mạp lại lớn hơn một vòng, thịt mỡ tăng nhanh, toàn thân hiện ra bạch quang. Điều khiến người ta kỳ dị chính là, trên trán lại sinh ra một cái một sừng, mà cái sừng này lại giống Vũ hồn độc giác ngư như đúc.

Còn Lưu Mỹ Quân sau khi Hồn hóa, thân thể bốn phía phảng phất dát lên một tầng ánh sáng bông tuyết, lam quang lấp lánh, khiến người ta nhìn thấy càng cảm giác vừa đẹp vừa lạnh hơn.

Nhìn hai người gọi Vũ hồn ra, Hoàng Tiểu Long cũng không thêm để ý, một mặt đạm mạc nói: "Các ngươi cùng lên đi!"

Hai người Mập mạp Vinh Quang cùng lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân đều ngẩn ra.

Cùng tiến lên?

Hai người nhìn nhau. Kỳ thực, trước khi lên đài hai người xác thực đều có ý nghĩ muốn công kích về phía Hoàng Tiểu Long, bởi vì hai người mập mạp Vinh Quang cùng lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân đều có sự hiểu biết nhất định, khá rõ ràng đối với thực lực đối phương, thế nhưng thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long lại vô cùng thần bí khó lường.

Theo hai người xem ra, Hoàng Tiểu Long mới là uy hiếp to lớn nhất.

Trước tiên giải quyết Hoàng Tiểu Long!

Sau khi hai người nhìn nhau, đồng thời cùng lúc bay người lên, liên thủ song song hướng về Hoàng Tiểu Long mà công kích tới.

Dưới đài, hai người Hoàng Mẫn cùng Hoàng Tiểu Hải thấy thế, không khỏi mặt mày căng thẳng.

Nhìn hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân đồng thời công kích Hoàng Tiểu Long, xa xa, Chu Đăng cười lạnh, cho dù là hấn, khi phải đối mặt với đòn công kích của Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân cũng không dám khinh thường, hấn ngược lại muốn xem xem Hoàng Tiểu Long đối phó như thế nào với đòn công kích của hai người đó.

Dưới sự quan sát của tất cả mọi người, hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân công kích đến trước người Hoàng Tiểu Long.

Vinh Quang triển khai chính là một môn quyền pháp Đấu kỹ, mà Lưu Mỹ Quân là kiếm pháp Đấu kỹ.

Quyền kỹ toả ra ánh sáng màu trắng, ánh kiếm thì cứ từng đoàn lại từng đoàn, hàn ý kinh người.

Ngay khi hai người công kích tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long liền chuyển động, hai tay nắm thành nắm đấm, Đấu khí tăng vọt, trực tiếp nghênh đón công kích của hai người.

"Bình!"

"Coong!"

Hai tiếng vang vọng, hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân đồng thời kinh ngạc thốt lên, thân hình liên tiếp lui về phía sau không ngớt, một mực thối lui đến bên cạnh lối đi.

Lưu Mỹ Quân cũng còn tốt chút, còn thân hình mập mạp của Vinh Quang lay động không ngớt, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hiển nhiên một quyền tùy ý vừa nảy của Hoàng Tiểu Long đã làm hấn chấn thương.

Nhìn thấy tình cảnh cả hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân liên thủ công kích, mà giờ đây không chỉ có bị Hoàng Tiểu Long ung dung đón đỡ, trái lại còn bị đẩy thối lui liên tiếp, mọi người có mặt trong Thánh điện không khỏi ồ lên một tiếng.

Sắc mặt hai người Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải đều không khỏi vui vẻ.

Tâm trạng của Trần Thái Tú lúc này căng thẳng giờ cũng buông lỏng.

Bên trên phía Chủ tịch đài, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở càng là đại hỉ.

Còn sắc mặt Chu Đăng âm trầm đến cực điểm, hai mắt hần mang lấp lánh.

Hoàng Tiểu Long không để ý đến những lời ồ lên đàm phán và bình luận của mọi người, nhìn Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân đang đứng phía đối diện, nói: "Thi triển đòn công kích mạnh nhất của bọn người ra đi."

Công kích mạnh nhất!

Ánh mắt của hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân khó nén khỏi sự khiếp sợ, hai người vừa nảy liên thủ, lại còn là dễ dàng bị Hoàng Tiểu Long đẩy lui?

Hơn nữa Hoàng Tiểu Long căn bản không có Hồn hóa, không chỉ không có Hồn hóa, đến bản mệnh hồn kỹ, Đấu kỹ cũng đều không có thi triển đi ra.

Hai người không hề lên tiếng, đột nhiên, một đạo ánh sáng màu trắng cực hạn từ trên người mập mạp Vinh Quang phun trào ra, kịch liệt giống như là núi lửa phun trào vậy.

Theo ánh sáng màu trắng dâng trào, trên người mập mạp Vinh Quang xuất hiện từng đạo từng đạo lam sắc lôi điện.

Những lôi điện này tuy rằng không lớn, chỉ to chừng bằng nửa cái ngón tay út, thế nhưng ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, khiến cho chúng đệ tử đứng gần dưới đài phải kinh ngạc dồn dập lui về phía sau.

Đồng thời, toàn thân Lưu Mỹ Quân cũng lấp lánh từng đạo từng đạo Băng Lam hàn quang, bốn phía thân thể dĩ nhiên ngưng tụ từng đoá từng đoá băng hoa!

Một luồng sức mạnh càng khủng bố hơn so với lôi điện của mập mạp Vinh Quang khiến người ta run sợ không ngừng ngưng tụ ở trên người Lưu Mỹ Quân.

Sắc mặt tất cả mọi người ngưng trọng.

Đám người vừa nảy ồ lên vang vọng Thánh điện giờ yên tĩnh lại, cả Thánh điện im phăng phắc, dường như nghe được cả tiếng kim rơi.

Mọi người biết, tiếp đó chính là mập mạp Vinh Quang cùng lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân sẽ triển khai một đòn bản mệnh hồn kỹ mạnh nhất. Đòn bản mệnh hồn kỹ mà hai người liên thủ này liệu Hoàng Tiểu Long còn có thể tiếp được hay không?

Hoàng Tiểu Long cảm ứng được sức mạnh ngưng tụ trên cơ thể của hai người, âm thầm gật đầu, thực lực của hai người quả thật là không tệ, nếu là gặp phải cường giả cùng cấp khác, chỉ sợ không mấy người có thể tiếp được một đòn của hai người liên thủ. Nhưng đáng tiếc, người mà hai người gặp gỡ lại chính là mình.

Hoàng Tiểu Long cũng không gọi Hắc Long Vũ hồn ra, mà là hóa ra Tu La Chi Thân, khí lưu màu đen không ngừng xoay tròn quanh thân thể, trên người Sát Lục chi khí lan ra, hai mắt đỏ như máu, phía sau Ác Ma Chi Dực mở rộng ra.

Đồng thời, Hoàng Tiểu Long vận chuyển Linh Lung Kim Thân lại, trên thân thể loé lên từng đạo từng đạo tia sáng óng ánh màu vàng.

"Độc Giác Chi Lôi!"

"Băng Tâm Thụy Mộng Chương!"

Lúc này, đột nhiên, thân hình mập mạp Vinh Quang cùng lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân đồng thời nhấc lên, hướng về phía Hoàng Tiểu Long mà công kích tới.

Chỉ thấy trên trán của mập mạp Vinh Quang vài cái vòi tua có ánh chớp phun trào, hướng về phía hư không chỗ Hoàng Tiểu Long đâm một cái, vô số khí lưu màu trắng kèm theo lôi điện cũng hướng về phía Hoàng Tiểu Long cuộn cuộn mà đến.

Lôi điện tràn ngập, uy thế cực cường.

Còn lãnh mỹ nhân Lưu Mỹ Quân thì lại kiêu quát một tiếng, một chưởng hướng về Hoàng Tiểu Long đánh tới, chưởng lực phá không, từng đạo từng đạo ánh sáng băng màu lam xuất hiện, không ngừng quần vòng quanh hướng về Hoàng Tiểu Long cuốn tới.

Những ánh sáng băng màu lam này khi ở giữa không trung xẹt qua, bốn phía không gian cơ hồ như đi vào một loại trạng thái ngủ say. Thậm chí không chỉ có như vậy, phảng phất ngưng kết thành thể giới Lam Băng vậy.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Dưới ánh mắt quan sát chăm chú của mọi người, hai tay hắn vừa nhấc lên, tung chưởng đánh ra.

"Tù Thần Chưởng!"

Thanh âm của Hoàng Tiểu Long vang lên, tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn thấy, từng cái từng cái chưởng ấn màu vàng dường như Hoàn Hình kim quyền vậy, không ngừng hướng về phía Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân cuộn cuộn mà đến. Một khi nó đến, hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân đang công kích dĩ nhiên ngưng ở giữa không trung, không sai, chính là quý dị mà ngưng ở giữa không trung!

Không chút động đậy!

Nhìn một màn thần kỳ này, bên trên đài chủ tịch, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi, còn tất cả mọi người trong Thánh Điện đều kinh trệ chờ người ra đó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Tranh đoạt đệ nhất tổng thể thi đấu học viện

“Làm sao có khả năng?”

“Sao có thể có chuyện đó? Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân công kích bỗng nhiên ngưng lại!”

“Chuyện gì thế này?”

Tất cả ý nghĩ trong đầu mọi người trong nháy mắt bỗng nổi lên loạn xạ.

Ai nấy đều cảm thấy chuyện này là không thể nào, bởi vì nhìn thấy một màn trước mắt này thực sự nó quá thần kỳ, thần kỳ đến nỗi hầu như không có ít chân thực nào hết, cho dù tận mắt nhìn thấy cũng không thể nào tin nổi.

Bao gồm đám người Chu Đăng, thiếu niên mặt trắng của nội viện đều tỏ rõ một vẻ mặt đầy khiếp sợ.

Ngay khi hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở bỗng nhiên từ chỗ ngồi đứng lên, sau đó bọn hắn nhìn thấy chưởng ấn Hoàn Hình kim quyền áp sát Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân. Hai người Vinh Quang cùng Lưu Mỹ Quân đồng dạng đứng tại nơi đó, hai người phảng phất như bị thi triển thuật định thân vậy, không thể nhúc nhích một chút nào được.

Trên võ đài, tựa hồ như hết thảy tất cả mọi thứ đều dừng lại.

Tất cả khí lưu.

Tất cả ánh chớp.

Tất cả chưởng ấn.

Tất cả Lam Băng.

Thậm chí ngay cả gió cũng đều đứng im tại nơi đó!

Đám người Tôn Chương, Hùng Sở, Chu Đăng, thiếu niên mặt trắng hai mắt trừng lớn, mọi người trong Thánh điện cũng há hốc miệng, có thể nhét vừa cả quả trứng gà, dường như đang phải chịu một loại áp lực cực lớn vậy.

đám người Tôn Chương, Hùng Sở thì như vậy, còn Vinh Quang cùng Lư Mỹ Quân mà bị Tù Thần Chương của Hoàng Tiểu Long định tại đó càng là hai mắt ngơ ngác.

Tuy rằng thân thể hai người bị bất định, thế nhưng tư tưởng vẫn còn, hơn nữa miệng cũng có thể năng động. Dưới sự khiếp sợ của mọi người, ánh mắt khó mà tin nổi song chương Hoàng Tiểu Long đánh tới trước người Vinh Quang cùng Lư Mỹ Quân.

Tay trái Hoàng Tiểu Long ấn đến ngực Vinh Quang, một tiếng trầm thấp vang lên, Vinh Quang bị nện bay ra ngoài, nhưng khi tay phải của Hoàng Tiểu Long muốn ấn đến ngực của Lư Mỹ Quân, Hoàng Tiểu Long nhìn thấy bộ ngực đầy đặn kia của Lư Mỹ Quân, bàn tay đột nhiên thay đổi, vỗ tới vai nàng.

Lư Mỹ Quân cũng tùy ý bay ngược ra ngoài.

Hai người Vinh Quang, Lư Mỹ Quân bay ngược, rơi xuống dưới lồi đài.

Sau khi rơi xuống dưới lồi đài chạm mặt đất, thân hình hai người bắt đầu dĩ phải thối lui liên tiếp mấy bước mới ổn hạ thân hình.

Hai người đã thua!

Sau khi rơi xuống, trong ánh mắt khiếp sợ của Lư Mỹ Quân cũng cố né tránh về thẹn thùng vừa nãy bàn tay phải của Hoàng Tiểu Long đã suýt chút nữa liên đụng tới bộ ngực nàng, suýt chút nữa!

Chương phong của Hoàng Tiểu Long thậm chí từ trên mặt nàng quét tới, khiến trong lòng nàng sinh ra một loại cảm giác khác thường.

Hai người Vinh Quang Lư Mỹ Quân rơi xuống đất hồi lâu rồi mà mọi người trong Thánh điện vẫn còn cảm thấy vô cùng khiếp sợ, hồi lâu sau, mới bùng nổ ra tiếng sấm giống như vang động.

Tiếng sấm vang động thật lâu không dứt, đặc biệt một số nữ sinh lại điên cuồng kêu gào, vui mừng gào thét, la hét kêu thật to: “Hoàng Tiểu Long, ngươi thật biến thái!” Một số nữ sinh khác lại cũng điên cuồng hưng phấn gào thét lên: “Có điều, ta thích!”

“Ta yêu ngươi!”

Khắp nơi trong Thánh điện vang vọng những tiếng kêu gào điên cuồng.

Một số nữ sinh thậm chí muốn lên lồi đài, muốn lao về phía Hoàng Tiểu Long, cũng may là Thánh điện có đội hộ vệ học viện giữ gìn trật tự công chúng đã ngăn những nữ sinh đó lại.

Dưới đài, Trần Thái Tú mặc dù không có điên cuồng kêu gào, thế nhưng đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm bóng người Hoàng Tiểu Long.

Bên trên đài Chủ tịch đài, Tôn Chương cùng Hùng Sở nhìn đám nữ sinh điên cuồng gào thét tên Hoàng Tiểu Long, có chút há hốc mồm, lập tức lắc đầu cười khổ.

Xa xa Chu Đăng thấy về mặt Trần Thái Tú đang nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long, song quyền của hắn xiết chặt, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Hoàng Tiểu Long thắng!”

Dưới sự điên cuồng kêu gào, la hét của đám nữ sinh, người chủ trì tuyên bố kết quả này.

Hoàng Tiểu Long thắng!

Hiện trường Thánh điện lần thứ hai lại bạo động.

Trên võ đài, Hoàng Tiểu Long nhìn nữ sinh điên cuồng ở bốn phía, trong lòng bắt đầu dĩ cười khổ.

Thế giới Vũ hồn không hề có ca sĩ, minh tinh điện ảnh, thế nhưng những nữ sinh này có phản ứng so với những fan mê ca nhạc, mê diễn viên điện ảnh kia ở Địa cầu còn kinh khủng hơn nhiều lắm.

Hồi lâu sau đám nữ sinh mới chậm rãi bình tĩnh lại, nhưng những người trong Thánh điện vẫn cứ đang nằm trong sự khiếp sợ, trong sự bạo động.

Đệ nhất năm thứ ba, rốt cục hết thấy đều kết thúc.

Hoàng Tiểu Long đoạt được đệ nhất năm thứ ba, đây là điều mà đầu tiên mọi người lúc trước đều không có nghĩ đến.

Nhưng sau khi có danh hiệu đệ nhất năm thứ ba đệ nhất, tiếp theo đó sẽ là cuộc tranh đấu giành danh hiệu đệ nhất tổng thể thi đấu học viện.

Khi người chủ trì hỏi Hoàng Tiểu Long có muốn khiêu chiến đệ nhất nội viện Chu Đăng, tranh đoạt đệ nhất tổng thể thi đấu học viện hay không, Hoàng Tiểu Long hờ hững gật đầu: “Đương nhiên muốn!”

Nghe thấy Hoàng Tiểu Long muốn khiêu chiến đệ nhất nội viện Chu Đẳng, tranh đoạt đệ nhất tổng thể thi đấu học viện, Thánh điện lần thứ hai ồ lên vang động.

Tất cả mọi người lần thứ hai kích động lên.

Chu Đẳng, đệ nhất nội viện, một năm trước cũng đã là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, một chân bước vào Tiên thiên, đến gần với tồn tại vô hạn Tiên thiên.

Chu Đẳng tuy rằng cùng Lưu Mỹ Quân đứng là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, thế nhưng thực lực không thể giống nhau.

Nửa năm trước, hai người từng giao thủ, Lưu Mỹ Quân bị Chu Đẳng đánh bại dễ dàng.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long thi đấu cùng Chu Đẳng, ai sẽ là?

Tất cả mọi người đang chờ mong.

Bên trên đài Chủ tịch, Tôn Chương cười nói: “Tiếp theo sẽ là cuộc thi đấu giành danh hiệu đệ nhất tổng thể thi đấu học viện, thật là khiến người ta chờ mong ah!”

Hùng Sở cũng cười nói: “Đã hai năm rồi không ai dám khiêu chiến đệ tử đệ nhất nội viện, năm nay rốt cục đã có người khiêu chiến! Rất lâu đã không có giải thi đấu học viện đặc sắc như thế rồi!”

Dưới đài, chủ nhiệm lớp năm thứ ba lớp ba Trần Tiểu Kính cảm khái liên tục.

Chỉ ở một canh giờ trước, chính bản thân Trần Tiểu Kính còn khuyên Hoàng Tiểu Long năm tiếp theo hãy khiêu chiến đệ nhất lớp.

Một lát sau, hai người Hoàng Tiểu Long cùng Chu Đẳng đứng ở trên đài.

“Đại ca, cố lên!”

Dưới đài, Hoàng Mẫn cùng Hoàng Tiểu Hải la lớn.

Hoàng Tiểu Long gật đầu nở nụ cười đối với hai người, sau đó quay đầu lại nhìn Chu Đẳng đang đứng ở phía đối diện: “Ngươi là đệ tử của Tạ Uy cùng Khương Hằng Dục?” Hoàng Tiểu Long hỏi hững hờ.

Chính là ba nguyên lão lúc trước lấy cớ phải là Thập giai, phản đối Hoàng Tiểu Long tiến vào nội viện: Tạ Uy! Khương Hằng Dục! Trần Phong Lập!

Chu Đẳng ngẩn ra, lên tiếng nói: “Không sai.”

“Lâm Hàn đúng là ngươi dặn dò hay sao?” Đột nhiên sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh lẽo.

Chu Đẳng lạnh giọng nở nụ cười: “Vậy thì như thế nào? Chỉ là ta không nghĩ tới, phế vật kia đến một quyền của ngươi cũng không tiếp nổi!”

“Ồ trong mắt ta, ngươi giống như hán, cũng chỉ là đồ rác rưởi!” Hoàng Tiểu Long sắc mặt lãnh đạm.

Hai mắt Chu Đẳng hán mang bắn mạnh, ánh sáng toàn thân phun trào, sau người hiện ra một con rùa đen cực lớn!

Rùa đen, mai rùa hắc bên trong có ánh lục, trên mặt mai rùa Quy vân mơ hồ hình thành một chữ “Thánh”.

Đây cũng là Vũ hồn của Chu Đẳng, Hắc Xác Thánh Quy!

Hắc Xác Thánh Quy tuy rằng không phải siêu cấp Vũ hồn, thế nhưng cũng là Vũ hồn cấp mười nhất lưu đến gần với tồn tại vô hạn siêu cấp Vũ hồn.

Sau khi Chu Đẳng gọi Vũ hồn Hắc Xác Thánh Quy ra, trong nháy mắt Hồn hóa, toàn thân ánh sáng màu đen phun trào, đồng thời, phía sau lưng xuất hiện một cái tượng tự mai rùa, trên mai rùa có từng cái từng cái hoa văn, hình thành một chữ thánh tự.

Nhìn Hồn hóa sau đó của Chu Đẳng, Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, không khỏi lắc đầu nở nụ cười.

Sau khi Hồn hóa, Chu Đẳng thật sự có một chút giống như vương bát, hơn nữa Chu Đẳng vốn có diện mạo xấu, miệng hơi lớn, mũi hơi to, điều này làm cho Hoàng Tiểu Long nhớ tới Long cung Quy thừa tướng.

Chu Đẳng Hồn hóa, thấy Hoàng Tiểu Long lắc đầu mỉm cười, sắc mặt có chút đỏ lên, trong lòng lửa tức giận càng bốc lên, Vũ hồn Hắc Xác Thánh Quy của hán mặc dù là đến gần tồn tại vô hạn siêu cấp Vũ hồn, thế nhưng sau khi Hồn hóa, đáng vẻ xác thực rất xấu, cái này cũng là tâm bệnh của hán.

Thân hình Chu Đẳng bỗng nhiên vút mạnh lên, trong sự chăm chú quan sát của mọi người, hai tay, hai chân bỗng nhiên rút trở về, cả người xoay tròn, dường như từ ngoài khơi nổi lên một con ốc xoáy khủng bố, hướng về phía Hoàng Tiểu Long trực tiếp va chạm mà tới.

“Hải Phong Chàng!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Tam đại nguyên lão đánh lén

Nhìn thấy Chu Đăng đang xoay tròn hướng về phía chính mình đánh tới, sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, nắm tay phải một oanh mà ra, một Băng quyền hướng về phía trước oanh kích mà ra, lập tức liền đánh bay Chu Đăng đi ra ngoài.

Cả người Chu Đăng như là con rùa đen không có chân cứ xoay tròn, giữa không trung không ngừng bay ngược vòng qua vòng lại.

Chu Đăng rơi xuống trên lồi đài, không ngừng lui về phía sau.

Lúc này, Ác Ma Chi Dực sau lưng Hoàng Tiểu Long mở ra, lập tức liền đi tới trước người Chu Đăng, ánh mắt lạnh lùng, tay phải đột nhiên một chưởng đánh ra.

“Tù Thần Chưởng!”

Chưởng ấn Hoàn Hình kim quyền xuất hiện lần nữa, hướng về phía Chu Đăng phá không mà đến.

Về mặt Chu Đăng hoảng sợ, lúc này tránh né dĩ nhiên không kịp, hắc sắc quang mang trên toàn thân hắn bắt đầu khởi động, hào quang chữ thánh trên mai rùa sau lưng lập loè, thân hình cong một cái, chưởng ấn Tù Thần Chưởng của Hoàng Tiểu Long ấn đến phía trên mai rùa của đối phương.

Cũng giống như Vinh Quang, Lưu Mỹ Quân, thân hình Chu Đăng bị định tại chỗ đó.

Thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên, một cái Băng quyền trực tiếp oanh tại ngực Chu Đăng.

Chu Đăng “Phốc!” một cái.

Như thế một tiếng, trong miệng huyết tanh phun ra, thân hình bay ngược, rơi đập xuống nền đất của lồi đài.

Chu Đăng bại!

Mọi người bốn phía lại kinh ngạc, hai mắt trừng thẳng mà nhìn người rơi đập xuống mặt đất lồi đài có phải Chu Đăng.

Chu Đăng vậy mà thất bại?

Đệ nhất nội viện Chu Đăng nhanh như vậy mà đã bị Hoàng Tiểu Long đánh bại!

Vốn dĩ mọi người vẫn là chờ mong Chu Đăng cùng Hoàng Tiểu Long sẽ đánh nhau thật lâu, thể hiện sự đặc sắc như thế nào đó, hiện tại thì đánh lâu không có, đặc sắc càng không có, thậm chí so với trận chiến của Hoàng Tiểu Long lúc trước cùng Vinh Quang, Lưu Mỹ Quân vẫn không thú vị bằng, càng không có đáng xem.

Một hồi sau, mọi người mới kịp phản ứng.

Một mảnh âm thanh “Ồ” vang lên. Cơ hồ tất cả mọi người đều mang vẻ mặt trào phúng mà nhìn xem Chu Đăng bị Hoàng Tiểu Long đánh bại.

“Vậy mà được gọi là đệ nhất nội viện? Không chịu nổi một kích!”

“Cũng không thể nói như vậy, Chu Đăng hoàn toàn chính xác rất mạnh, đáng tiếc đụng phải Hoàng Tiểu Long!”

Không ít người nhỏ giọng nghị luận.

Tiếng nghị luận tuy nhiên không lớn, nhưng Chu Đăng lại nghe thấy rõ ràng.

Chu Đăng chống tay xuống mặt đất đứng lên, lửa giận trong lòng phóng lên trời, nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, hai mắt sát ý mãnh liệt bắn ra.

Sỉ nhục!

Hắn không cam lòng!

Hắn không cam lòng!

“Hoàng Tiểu Long, ta muốn giết ngươi!”

Thân hình Chu Đăng đột nhiên bay vọt lên, thẳng về phía Hoàng Tiểu Long ở lối dài mà công kích tới.

Mọi người vốn đang ồn ào nghị luận không khỏi kinh hô lên, không ngờ tới Chu Đăng bị Hoàng Tiểu Long đánh rơi lối dài, vậy mà không để ý đến quy định của học viện, vẫn tiếp tục ra tay với Hoàng Tiểu Long?

Bên trên đài Chủ tịch đài, hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở biến sắc, tiếp theo giận tím mặt.

Nhìn thấy Chu Đăng hai mắt huyết hồng, đã hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng, đang hướng về phía chính mình mà công kích tới, hai mắt Hoàng Tiểu Long lạnh lẽo, Tu La Chi Dao ở hai tay đột nhiên xuất hiện.

“Minh Vương Chi Nộ!”

Hai đạo hàn mang như lôi điện cuộn cuộn lớn bình thường phát ra tiếng nổ vang rền, giống như ngàn vạn yêu thú đang rầm rập tiến đến, điên cuồng trùng kích!

Hào quang chói lọi hiện lên.

Chu Đăng bị một chiêu Minh Vương Chi Nộ của Hoàng Tiểu Long đánh trúng, thân hình đột nhiên chấn động sau đó bay vèo ra ngoài, kêu thảm thiết một tiếng.

“Chu Đăng!”

“Hoàng Tiểu Long, ngươi dám!”

Ngay lập tức khi Chu Đăng bị Hoàng Tiểu Long đánh bay, đột nhiên bên ngoài Thánh điện có ba đạo nhân ảnh phá không mà đến, giống như là lôi quang lập tức tiến tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, đồng thời phản nộ tung một kích về phía Hoàng Tiểu Long.

Ba người công kích, cuồng phong gào thét, không gian rít gào tiếng nổ, toàn bộ Thánh điện ầm ầm chấn động.

Sắc mặt tất cả mọi người kinh hãi đại biến.

Bên trên đài Chủ tịch đài, Tôn Chương cùng Hùng Sở không có ngờ tới sẽ phát sinh tình huống đột biến như thế.

“Tạ Uy! Khương Hằng Dục! Trần Phong Lập! Các ngươi dám?”

Tôn Chương cùng Hùng Sở bạo vọt lên, ý đồ ngăn cản, nhưng hiển nhiên đã ngăn cản không kịp.

Hướng về phía Hoàng Tiểu Long ra tay chính là ba nguyên lão lúc trước ngăn cản Hoàng Tiểu Long tiến vào nội viện: Tạ Uy, Khương Hằng Dục Trần Phong Lập!

Tạ Uy, Khương Hằng Dục cũng là sư tôn của Chu Đăng.

Hoàng Tiểu Long nhìn thấy ba người công kích về phía mình, sắc mặt lạnh lùng. Kỳ thật ba người ẩn nấp ở ngoài điện, Hoàng Tiểu Long sớm đã phát hiện, hiện tại, Hoàng Tiểu Long đặt tới Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, cảm giác đã rất mạnh. Trong vòng trăm trượng, cho dù là cường giả Tiên thiên sơ kỳ cũng không cách nào tránh được cảm giác của hắn.

Chính vì thế khi ba người đột ngột công kích đến người Hoàng Tiểu Long, đột nhiên một tiếng rỗng ngấm rung trời vang lên, sau đó tất cả mọi người thấy được một đầu Viên Cổ Hắc Long lơ lửng sau lưng Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long lập tức Hồn hóa.

Một tầng Long Lân màu đen bao trùm toàn thân Hoàng Tiểu Long, hai tay Hoàng Tiểu Long thậm chí dài ra như là long cốt đâm ra màu đen khiến người ta trông thấy phải kinh sợ.

Phía sau lưng Hoàng Tiểu Long, Hắc Long ngửa đầu, Long Uy vô tận phát ra.

Hai mắt Hoàng Tiểu Long hoàn toàn biến thành màu đen, lúc này, ba người công kích cuối cùng đã tới.

Con người màu đen của Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn ba người, đột nhiên hai tay xoắn lại tung một quyền, trực tiếp oanh hướng về phía Tạ Uy.

Tạ Uy khẽ giật mình, tiếp theo hai mắt hiện lên ngoan lệ hung mang, một Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, cho dù Hồn hóa, cũng muốn ngăn cản công kích của cường giả Tiên thiên như hắn?

“Không biết tự lượng sức mình!” Tạ Uy cười lạnh, Đấu khí vận chuyển, hai tay Đấu khí càng là lan tràn.

“Bình!” Hai nắm đấm của hắn đụng vào hai nắm đấm của Hoàng Tiểu Long. Ngay lúc va chạm, đột nhiên Tạ Uy biến sắc, tiếp theo hai mắt hoảng sợ: “Ngươi!”

Nhưng hắn còn chưa nói xong, đột nhiên hai khúc xương ống tay của hai tay bỗng đột ngột lòi ra.

Hắn kêu thảm một tiếng, cả người giống như Chu Đăng bị đánh bay lúc trước vậy, hung hăng nện bay ra ngoài, ngã xuống mặt đất của lồi đài.

Lúc này, hai người Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập oanh trúng ngực Hoàng Tiểu Long.

Nhưng hai người cũng hoảng sợ phát hiện, khi hai người oanh trúng ngực Hoàng Tiểu Long, cơ hồ như oanh đến một vách đá vô cùng cứng rắn, cứng rắn như sắt vậy, di chấn ngược lại khiến hai tay của bọn hắn tê rần rần, đau đớn!

“Như thế nào? Thật bất ngờ?” Hai mắt Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai người, đột nhiên đưa hai nắm đấm oanh ra một quyền với xu thế sét đánh không kịp bưng tai, oanh trúng ngực hai người.

Hai người phun huyết bay ngược, rồi đập xuống phía dưới lồi đài, lăn đến bên cạnh Tạ Uy.

Tất cả mọi người đột nhiên bị một màn biến hóa trước mắt làm cho kinh ngạc, ngây ngốc đứng im tại chỗ.

Đầu tiên là Chu Đăng không để ý đến quy củ của học viện, sau khi bị thua vẫn ra tay với Hoàng Tiểu Long, cho đến tình huống ba người Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập bị Hoàng Tiểu Long đánh bay, nhưng tất cả chỉ là sự tình xảy ra trong nháy mắt, biến hóa thật sự quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến tất cả mọi người nhất thời phản ứng không kịp, hoặc là nói nhất thời không cách nào tiếp nhận nỗi sợ thật trước mắt.

Nhìn thấy ba người Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập bị Hoàng Tiểu Long đánh bay, trong nội tâm tất cả mọi người hơn nữa là kinh ngạc, không cách nào nói hết sự kinh ngạc của mình.

Ba người Tạ Uy chính là nguyên lão nội viện ah!

Tạ Uy là Tiên thiên nhất giai! Hai người Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập mặc dù chỉ là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, nhưng là thực lực so với Chu Đăng hiệu thắng rất nhiều. Ba người công kích, vậy mà từng người bị Hoàng Tiểu Long đánh bại!

Điều khiến cho người ta sợ hãi nhất chính là một Tạ Uy Tiên thiên nhất giai Hoàng Tiểu Long trước mặt mà cũng không có sức hoàn thủ!

Tôn Chương cùng Hùng Sở vốn định ra tay ngăn cản ba người Tạ Uy giờ thì thân hình đứng ở giữa không trung, nhìn xem ba người Tạ Uy rơi xuống đất. Chứng kiến cảnh tượng này, hai người họ thiếu chút nữa cũng ngã từ trên không trung ngã rơi xuống.

Hai người tranh thủ thời gian ổn định thân hình, rơi xuống lồi đài.

Tôn Chương cùng Hùng Sở nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, ánh mắt lại biến, trong mơ hồ, ngầm cảm thấy kính sợ.

Đúng vậy, chính là kính sợ.

Kể cả Tiên thiên cấp hai Tôn Chương. Hai người chưa từng có nghe nói qua, cường giả Hậu thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong có thể đánh bại cường giả Tiên thiên đấy!

Thập giai hậu kỳ đỉnh phong cùng Tiên thiên nhất giai mặc dù chỉ là nửa bước chênh lệch, nhưng luận về thực lực thì là ngày đêm khác biệt. Loại chênh lệch này, so Cửu giai sơ kỳ đến Thập giai hậu kỳ đỉnh phong chênh lệch vẫn là lớn, cho nên, Thập giai hậu kỳ đỉnh phong căn bản không có khả năng đánh thắng Tiên thiên nhất giai!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Đệ nhất tổng thi đấu học viện

Dưới đài, chủ nhiệm lớp năm thứ ba lớp ba Trần Tiểu Kính nhìn thấy Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập bị Hoàng Tiểu Long đánh bay, càng là cả kinh đến nỗi cái cằm thiếu chút nữa rớt xuống mặt đất.

Mà thiếu niên mặt trắng của nội viện bị dọa đến sắc mặt trắng bạch, hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa quỳ xuống mặt đất.

Một số nam sinh đã từng lớn tiếng trào phúng Hoàng Tiểu Long lúc trước là hàng năm đoạt được đệ nhất lớp là vì sau lưng có chỗ dựa nên người khác đã hạ thủ lưu tình thì giờ càng là hai chân run lên, như là bị kinh phong, cứ run rẩy đứng tại đó.

Thánh điện một mảnh tĩnh mịch.

Một số nữ sinh nhìn thấy thân ảnh của Hoàng Tiểu Long trên lồi đài, trái tim như con nai con vừa chạy điên cuồng, “Bịch bịch bịch” nhảy loạn, hai mắt tỏa ánh sáng lấp lánh.

Nếu hội tụ tất cả những ánh sáng lấp lánh trong ánh mắt của những nữ sinh này, chỉ sợ có thể giật điện chết một đầu heo.

Hồi lâu sau, Thánh điện đang là một mảnh tĩnh mịch lại lần nữa bộc phát ra một trận âm thanh khủng bố.

Toàn bộ Thánh điện ầm ầm.

Lúc này, ba người Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập chật vật bò lên từ trên mặt đất, cổ giương mắt nhìn Hoàng Tiểu Long, hai mắt của bọn họ đều là sự hoảng sợ cực kỳ.

Vốn trong mắt bọn hắn, Hoàng Tiểu Long đến danh hiệu đệ nhất lớp năm nay đều không đoạt được vậy mà giờ lại còn biến thái đến loại trình độ này!

Nghe bốn phía ầm ầm tiếng hoan hô, tiếng nghị luận, sắc mặt ba người cực kỳ khó coi.

“Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập, ba người các ngươi vậy mà không để ý quy củ của học viện, thân là nguyên lão, không chỉ nhúng tay vào việc của các đệ tử học viện tỷ thí, còn ra tay công kích Hoàng Tiểu Long!”

Lúc này, Tôn Chương vẻ mặt lạnh lùng nhìn ba người, khiển trách quát mắng.

Tạ Uy thấy Tôn Chương cùng Hùng Sở, cười lạnh nói: “Thì tính sao? Tôn Chương, cho dù các ngươi muốn chế áp chúng ta, cũng phải tổ chức buổi các nguyên lão nghị luận mới được!”

Ba người Tạ Uy thân là nguyên lão nội viện, cho dù phạm vào chuyện gì cũng phải tổ chức buổi các nguyên lão nghị luận, ở trong buổi các nguyên lão nghị luận ấy mới có thể định tội ba người, cho dù là hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở cũng không thể tự tiện quyết định.

Sắc mặt Tôn Chương cùng Hùng Sở có chút khó coi.

Trên mặt Tạ Uy, Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập có chút ít đắc ý.

Đúng lúc này, Hoàng Tiểu Long đi tới phía ba người.

Ba người Tạ Uy thấy Hoàng Tiểu Long đi tới liền biến sắc.

“Hoàng Tiểu Long, ngươi muốn làm gì?” Tạ Uy ngoài miệng trong yếu quát Hoàng Tiểu Long.

Khương Hằng Dục tiếp tục quát theo: “Ngươi vậy mà không trọng cao thấp, ra mạnh tay tổn thương nguyên lão nội viện. Ngươi hãy chờ bị học viện khai trừ đi!”

Vừa rồi rõ ràng là ba người nhúng tay vào việc tỷ thí của học viện, ra tay công kích đánh lên Hoàng Tiểu Long, hiện tại lại ngang nhiên nói ngược lại rằng Hoàng Tiểu Long không tôn trọng bề trên, ra mạnh tay tổn thương nguyên lão nội viện, muốn khai trừ Hoàng Tiểu Long!

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn rất lạnh lùng: “Vậy sao? Nhưng có điều muốn khai trừ ta, hình như các ngươi không có quyền lực này!”

Muốn khai trừ một học sinh, bất kể là đệ tử nội viện vẫn ngoại viện, đều chỉ có thể là chính viện trưởng Tôn Chương mới có cái quyền lực này.

Ba người Tạ Uy khẽ giật mình.

Vừa rồi, thật sự bọn hắn đã quên mất vấn đề này.

Hoàng Tiểu Long tiếp tục tiến đến gần sát ba người bọn họ.

Ba người kinh hãi lui về phía sau.

“Hoàng Tiểu Long ngươi dám làm gì với chúng ta!” Tạ Uy lần nữa lại miệng cọt gan thò quát Hoàng Tiểu Long, thế nhưng còn chưa nói xong, Ác Ma Chi Dục phía sau lưng Hoàng Tiểu Long liền mở ra đi tới trước mặt hắn, một quyền oanh trúng má phải hắn.

Đầu Tạ Uy bị đánh nghiêng vẹo hẳn đi một cái, cả người cũng theo đà bị nện bay ra ngoài.

Hoàng Tiểu Long lại hướng về phía Khương Hằng Dục, Trần Phong Lập đi tới.

Sắc mặt hai người tỏ rõ sự hoảng sợ.

“Hoàng Tiểu Long, có... có chuyện gì ngươi cứ từ từ nói, đừng xằng bậy!” Hai người run giọng nói.

Có chuyện gì từ từ nói?

Đừng xằng bậy?

Hoàng Tiểu Long cười lạnh, hai tay hai chưởng, phân biệt đánh trúng ngực hai người, đánh bay cả hai người ra ngoài.

Thánh điện vốn dĩ đang nghị luận ầm ầm bỗng nhiên lại yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều trở mắt nhìn tình huống đang xảy ra ở bên này.

Hoàng Tiểu Long nhìn ba người Tạ Uy ngược lại đang nằm nhoài trên mặt đất, lần nữa lại đi tới.

Hai người Tôn Chương cùng Hùng Sở nhìn nhau, cũng không hề lên tiếng, mừng rỡ ở một bên xem kịch vui.

Ba người Tạ Uy từ xưa đến nay vẫn là ba nguyên lão chiếm ác trong nội viện, lại ý vào Tề tướng Ngũ Phong chống lưng nên gần đây hai người cũng cảm thấy không vừa mắt chút nào mất, trong lòng hai người đối với ba người Tạ Uy đã sớm khó chịu.

Tạ Uy thấy Tôn Chương cùng Hùng Sở hai tay khoanh trước ngực đứng ở một bên quan sát vừa tức vừa giận: “Tôn Chương, Hùng Sở, các ngươi thân là viện trưởng, phó viện trưởng, vậy mà lại đứng đó điềm nhiên nhìn đệ tử trong học viện ra tay công kích nguyên lão của học viện! Đến lúc đó tổ chức nội viện nghị luận, ta muốn đề nghị, triệt tiêu các ngươi!”

Tôn Chương cười lạnh nói: “Vậy sao? Chẳng sao cả, ta không thấy gì cả.”

Không thấy gì cả?

Ba người Tạ Uy thấy Tôn Chương vậy mà dám trợn mắt nói lời bịa đặt, tức giận đến nổi thiếu chút nữa thổ huyết, hiện tại bọn hắn mới xem như biết rõ Tôn Chương “Vô liêm sỉ” đến cỡ nào!

Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt ba người, ba người luống cuống giãy dụa cố gắng đứng lên.

Ba người vừa mới đứng lên, liền bị Hoàng Tiểu Long một cước đá bay từng người. Rơi xuống đất, Trần Phong Lập ôm ngực, co rúc ở một chỗ, vẻ mặt thống khổ cực kỳ.

“Hủy rồi!” Hắn khàn giọng nói.

Một cước vừa rồi của Hoàng Tiểu Long chính là hạ đủ lực lượng, hơn nữa ẩn chứa Tu La hàn khí bên trong Tu La kiếm pháp, thế nên khiến ba người thống khổ cực kỳ.

Nhìn ba người đang kêu rên thảm thiết không thôi trên mặt đất, bọn người thiếu niên mặt trắng trong nội viện càng là vẻ mặt sợ hãi.

Lúc này, Tôn Chương mở miệng nói: “Tiểu Long, ba người bọn họ cứ giao cho chúng ta đi.”

Cũng không thể thật sự cứ đứng nhìn Hoàng Tiểu Long giết chết ba người họ, dù sao cũng có rất nhiều lão sư và học sinh của học viện đều ở đây.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Kỳ thật, hắn cũng thật sự không có ý định đánh chết ba người vào lúc này.

Nhưng hiện tại ba người, cho dù không chết, cũng đã bị phế nửa người.

Vừa rồi Tu La hàn khí của Hoàng Tiểu Long đã xâm nhập vào kinh mạch cùng khí hải của ba người, cho dù hiện tại bọn hắn có thể tạm thời áp chế, nhưng cũng rất khó khu trừ nó hoàn toàn.

Giải thi đấu của học viện lần này, đến đây kết thúc.

Hoàng Tiểu Long đoạt được vị trí đệ nhất năm thứ ba lớp ba, đệ nhất năm thứ ba, đệ nhất tổng thi đấu học viện!

Sang năm, Hoàng Tiểu Long sẽ đại biểu cho Tinh Không học viện tiến về Đoạn Nhận hoàng thành tham gia Hoàng Thành chi chiến.

Hoàng Thành chi chiến!

Giải thi đấu của học viện chấm dứt, Tôn Chương cùng Hùng Sở đem ban thưởng Linh đan cho Hoàng Tiểu Long.

Sau khi mọi người rời đi, chỉ còn lưu lại Hoàng Tiểu Long, hai người lại còn cho Hoàng Tiểu Long thêm hai viên Linh đan Ngũ phẩm cấp cao.

Trước kia hàng năm đều là cho một viên, năm nay là hai viên!

Linh đan Ngũ phẩm cấp cao, cho dù là hai người cũng không nỡ bỏ ra ăn mà tu luyện, như thế có thể thấy được sự hậu ái cùng coi trọng của hai người đối với Hoàng Tiểu Long như thế nào.

Hai người đương nhiên sẽ hi vọng Hoàng Tiểu Long trước khi tham gia Hoàng Thành chi chiến sẽ có thể tăng thực lực lên một cách hết sức nhất có thể.

Trước khi Hoàng Tiểu Long đi, Tôn Chương còn thăm thía nói: “Tiểu Long, hiện tại ngươi Hồn hóa, mặc dù ngay cả Tạ Uy cũng không phải đối thủ của ngươi, nhưng hàng năm các đệ tử của học viện quốc gia tiến về Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến có thực lực mạnh hơn Tạ Uy cũng không ít. Thực lực và thiên phú của họ chênh lệch thế nào với ngươi còn chưa biết, ngươi nhớ chớ nên khinh địch.”

Hùng Sở cũng lên tiếng, ý tứ đại khái cũng giống như lời của Tôn Chương, là hi vọng Hoàng Tiểu Long không kiêu không nóng nảy.

Một hồi sau, Hoàng Tiểu Long rời đi.

Hùng Sở nhìn theo bóng lưng của Hoàng Tiểu Long, vui mừng nhưng cũng than thở nói: “Không biết lần này tại Hoàng Thành chi chiến, Tiểu Long có thể xếp hàng thứ mấy?”

Tôn Chương cũng trầm ngâm nói: “Top 10 có lẽ không có vấn đề, nhưng nếu muốn đoạt ngôi vị thứ nhất, e rằng vẫn còn có chút khó. Phải biết, thiên tài yêu nghiệt ở Đoạn Nhận để quốc cũng không hề ít.”

Lúc Hoàng Tiểu Long trở lại Thiên Huyền phủ, toàn bộ Thiên Huyền phủ dậy lên tiếng hoan hô vui mừng.

Năm nay, Hoàng Tiểu Long không chỉ đoạt được đệ nhất niên cấp, mà còn là đệ nhất tổng thi đấu học viện! Đại biểu cho Tinh Không học viện tiến về Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, cũng là đại biểu toàn bộ Lạc Thông vương quốc đi tham gia, đây chính là vinh quang chí cao vô thượng!

Năm đó Hoàng Băng, Tô Yến đến năm mơ cũng không dám mộng tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Nội lực đột phá tiên thiên

Hoàng Tiểu Long đoạt được danh hiệu đệ nhất tổng thi đấu học viện, các hộ vệ, nô bộc của Thiên Huyền phủ cũng được thom lây, “vênh vào tự đắc” không ít.

Trước đại môn Thiên Huyền phủ, tiếng pháo nổ rền vang, thắng tấp liên tục hơn một giờ.

Màn đêm buông xuống, Thiên Huyền phủ bày đặt yến hội.

Các thế lực lớn nhỏ, tất cả đại quý tộc của Lạc Thông vương thành toàn bộ đến góp vui, một mảnh không khí vui mừng.

Ngày hôm sau, thậm chí đến quốc vương Lạc Triết cũng đều đến Thiên Huyền phủ, quốc vương Lạc Triết còn dẫn theo nhi tử Lạc Khải cùng đi đến.

Quốc vương Lạc Triết nói với Hoàng Tiểu Long rất nhiều lời động viên, và còn ban thưởng Hoàng Tiểu Long ba viên Linh đan Ngũ phẩm cao giai cùng vô số Linh dược. Cũng giống như hai người Tôn Chương, Hùng Sở, quốc vương hi vọng Hoàng Tiểu Long dùng Linh đan tu luyện, có thể trước khi đi tham gia Hoàng Thành chi chiến tận lực tăng thực lực lên.

Nếu đề thăng thêm một phần thực lực, Hoàng Tiểu Long đến lúc đó càng được bài danh lên trước, như vậy, thân là Lạc Thông vương quốc quốc vương Lạc Triết cũng được Đoạn Nhận Đại Đế khen thưởng càng nhiều!

Trước khi đi, Lạc Khải vỗ vỗ vai Hoàng Tiểu Long cười nói: “Vẫn là huynh đệ ngươi đi, bà mẹ nó, tại trận đấu trước, ta vẫn nói ngươi có không thể đoạt được vị trí đệ nhất lớp, không ngờ tiểu tử ngươi không chỉ mấy năm liên tục đều chiếm đệ nhất cấp, còn chiếm luôn danh hiệu đệ nhất tổng thi đấu học viện!”

Hoàng Tiểu Long cười nói: “Tiểu tử ngươi cũng không chiếm đệ nhất lớp?” Lạc Khải cười hắc hắc, tiếp sau đó ghé sát vào tai Hoàng Tiểu Long, nhỏ giọng cười nói: “Huynh đệ, ngươi phải cẩn thận đấy, ta thấy Trần Thái Tú nàng đối với ngươi cũng có chút ý tứ.”

Nói xong, chạy biến đi.

Hoàng Tiểu Long nhìn theo thân ảnh của Lạc Khải, lắc đầu cười cười.

Tiểu tử này!

Yến hội ăn mừng trong Thiên Huyền phủ liên tục kéo dài ba ngày, đó là ý tứ của phụ mẫu Hoàng Băng cùng Tô Yến, Hoàng Tiểu Long cũng không muốn ngăn cản, miễn sao phụ mẫu của mình vui vẻ là được.

Ba ngày này, Hoàng Tiểu Long cũng không tu luyện Tu La quyết, mà tu luyện Dịch Cân Kinh.

Dịch Cân Kinh của Hoàng Tiểu Long đã đạt đến thể thứ chín Thanh Long Tham Trảo Thể cực hạn, tùy thời có khả năng đột phá đến thể thứ mười.

Sau khi ba ngày qua đi, Thiên Huyền phủ khôi phục lại về yên tĩnh ngày xưa.

Ba ngày sau, Hoàng Tiểu Long mở Tủ Thần quyển ra, tiến nhập chiến trường Viễn Cổ, dùng Linh đan mà lần này giải thi đấu học viện ban thưởng cùng Linh đan của quốc vương Lục Triết ban thưởng tu luyện.

Qua hết năm, liền sẽ lên đường tiến về Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, cho nên, việc đề thăng thực lực bản thân là công việc hết sức bức thiết, Hoàng Tiểu Long cũng không đưa những viên Linh đan được ban thưởng năm nay cho phụ mẫu tu luyện nữa mà giữ lại cho mình.

Lần này, Linh đan của giải thi đấu học viện cộng với Linh đan mà quốc vương Lục Triết ban thưởng, tổng cộng bảy viên!

Một viên là Ngũ phẩm sơ giai, một viên là Ngũ phẩm trung giai, năm viên còn lại là Ngũ phẩm cao giai!

Mỗi ngày Hoàng Tiểu Long dùng một viên.

Ngày đầu tiên dùng viên Ngũ phẩm sơ giai, ngày hôm sau dùng viên Ngũ phẩm trung giai, sau đó mới đến viên Ngũ phẩm cao giai.

Bảy ngày sau đó, Hoàng Tiểu Long cũng đã hoàn toàn luyện hóa hết bảy viên linh đan.

Sau khi luyện hóa, không chỉ có Đấu khí mà nội công của Hoàng Tiểu Long cũng đều tăng lên không ít.

Tuy nhiên Đấu khí vẫn đang không có cách nào đột phá Tiên thiên, nhưng lần nữa đã tới gần Tiên thiên thêm một bước.

Nửa tháng đi qua.

Cảnh ban đêm mờ mịt lung.

Hoàng Tiểu Long đứng bên trong mảnh sân nhỏ, hai chân mở ra, hai tay nắm vào chống lên eo, tay trái lại duỗi về phía trước dò xét, năm ngón tay tạo thành móc câu, thân trên ngoẹo sang phía bên trái, không ngừng thở nạp hô hấp.

Từng đạo Thiên Địa linh khí hướng về phía Hoàng Tiểu Long hội tụ mà đến, không ngừng theo từng lần hô hấp thở nạp tiến vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long.

Phía trên đỉnh đầu của Hoàng Tiểu Long linh khí ngưng tụ lại thành hình tam hoa.

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long hô hấp thở nạp, đột nhiên thân thể bỗng chấn động, đan điền phía dưới rốn bỗng thấy một ánh hào quang sáng chói, một đoàn khí lưu như là hòa diễm trong đan điền của cơ thể Hoàng Tiểu Long bạo phát ra, toàn bộ khí lưu trong mảnh sân nhỏ chấn động.

Cơ hồ toàn bộ mọi người trong Thiên Huyền phủ đều cảm thấy một cỗ áp lực thật kinh khủng.

Chỗ ở của Phí Hưu cách nơi Hoàng Tiểu Long đang đứng không xa, hẳn đang tại tu luyện Đấu kỹ, cảm giác được cỗ áp lực này, liền chấn động, nhìn về phía sân nhỏ nơi Hoàng Tiểu Long đang đứng, tiếp theo kinh hô: “Chẳng lẽ Môn chủ đột phá Tiên thiên?”

Đột phá Tiên thiên!

Một khi đột phá Tiên thiên, chính là đạt được trình độ cường giả cao nhất của vương quốc!

Thân phận địa vị có sự cải biến nghiêng trời lệch đất.

Bên trong sân nhỏ, hào quang hòa hồng nơi đan điền của Hoàng Tiểu Long vẫn không ngừng lưu chuyển, nội lực vốn dĩ hóa khí trong đan điền đột nhiên toàn bộ bốc hơi lên trên đan điền, sau đó không ngừng ngưng tụ, hóa lỏng tạo thành từng giọt nước, cuối cùng vừa vắn rơi xuống đan điền.

Đan điền tràn đầy, kích động.

Đợi đến khi toàn lực trong đan điền hoàn toàn biến hóa thành trạng thái dịch, Hoàng Tiểu Long mới chậm rãi đỉnh chỉ hô hấp thở nạp, thu hồi hai chân, hai tay, hai mắt đại hỉ.

Nội lực rốt cục đã đột phá Tiên thiên!

Tuy nhiên không phải Đấu khí, nhưng là nội lực đột phá Tiên thiên, Hoàng Tiểu Long cũng coi là một gã cường giả Tiên thiên rồi.

Lúc này, Phí Hưu đứng ở sân nhỏ bên ngoài đi đến, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, vui vẻ nói: “Môn chủ, người đã đột phá Tiên thiên?”

“Cứ coi như thế đi.” Hoàng Tiểu Long gật đầu cười cười: “Là nội lực đột phá Tiên thiên.”

Phí Hưu khẽ giật mình, tiếp theo chúc mừng cười nói: “Chúc mừng Môn chủ đột phá Tiên thiên.”

Hắn tu luyện Lôî Thủy quyết, biết rõ nội lực đột phá Tiên thiên cùng Đẩu khí đột phá Tiên thiên đều trọng yếu như nhau.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, mở miệng nói: “Người vận chuyển Đẩu khí, toàn lực tiếp ta một chương.”

Phí Hầu ngẩn ngơ, gật đầu, toàn thân hào quang lập lòe, Đẩu khí vận chuyển, về mặt ngưng trọng.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đột nhiên đưa tay ấn một Miên Chương hướng về phía Phí Hầu công kích mà đến, chương lực vô thanh vô tức, lập tức liền công kích ngay đến trước người của Phí Hầu.

Tuy Phí Hầu sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn là lấp bấp kinh hãi, tranh thủ thời gian một quyền nghênh đón một chương của Hoàng Tiểu Long.

“Toái Tâm Quyền!”

“Bình!”

Quyền chương va chạm nhau, một tiếng nổ âm vang. Trong sân, khí lưu cường đại không ngừng kích động, xoay tròn, một số ghế đá bị nhấc lên bay đến phía xa góc sân.

Thân hình Phí Hầu chân động, liên tiếp thối lui về phía sau năm bước, mà Hoàng Tiểu Long chỉ lui về phía sau ba bước.

Phí Hầu đã thối lui nhiều hơn hai bước!

Nhìn thấy kết quả này, về mặt Phí Hầu khiếp sợ.

Một kích vừa rồi, vậy mà hắn đã rơi xuống hạ phong!

Hắn so với Hoàng Tiểu Long đột phá sớm hơn vài năm, vẫn luôn dùng Diễm Long Châu của Hoàng Tiểu Long để tu luyện, hơn nữa còn tu luyện thêm cả Lôî Thủy quyết, tu vi Đẩu khí của hắn có thể so với một số cường giả vừa mới đột phá Tiên thiên nhị giai, thế nhưng bây giờ lại bị thua bởi một Hoàng Tiểu Long vừa mới đột phá không đến một giờ.

Hơn nữa hai người cũng không hề gọi Vũ hồn ra, nếu Hoàng Tiểu Long gọi Vũ hồn ra, cho dù Hoàng Tiểu Long chỉ gọi ra Hắc Long Vũ hồn, chỉ dựa vào Hắc Long Vũ hồn thì đã đủ áp chế Ngân Hà Vũ hồn của hắn. Đến lúc đó, hắn càng không phải đối thủ của Hoàng Tiểu Long.

Trong lúc Phí Hầu khiếp sợ, thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên, lại hướng về phía hắn công kích thêm một chương.

Phí Hầu thấy thế, tranh thủ thời gian thu liễm tâm thần, nghênh đón tiếp lấy.

Bên trong đối luyện, Phí Hầu càng đánh càng kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, Hoàng Tiểu Long càng đánh, lực lượng càng mạnh, công kích càng mạnh.

“Chẳng lẽ kỹ năng lập tức khôi phục bốn mạng hồn kỹ và khôi phục nội toàn lực của Môn chủ cũng hữu dụng?” Phí Hầu giật mình trầm nghĩ, hắn biết rõ bốn mạng hồn kỹ lập tức khôi phục của Hoàng Tiểu Long là có thể khôi phục Đẩu khí.

Cùng Hoàng Tiểu Long đối chiến hơn mấy chục chiêu, ngay khi Phí Hầu khó có thể chống đỡ được thêm nữa, Hoàng Tiểu Long đột nhiên ngừng lại, áp lực của Phí Hầu giảm nhiều, thở dốc không thôi, thở ra một hơi dài.

Liên tục vài ngày sau đó, Hoàng Tiểu Long chính là cùng Phí Hầu còn có nguyên soái Hạo Thiên đối chiến luyện tập.

Lúc đối chiến, ba người đều phải gọi Vũ hồn ra, Phí Hầu không phải đối thủ của Hoàng Tiểu Long. Chỉ với tình huống hợp thể Song Long, cộng thêm Tu La kiếm pháp, bốn mạng hồn kỹ, Linh Lung Kim Thân cùng Tu La hóa thân, Hoàng Tiểu Long mới có thể chiến hòa cùng với nguyên soái Hạo Thiên trận, chứ không có cách nào đánh bại cả.

Dù vậy, hai người nguyên soái Hạo Thiên cùng Phí Hầu cũng là kinh hãi không thôi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Hoàng gia và Quách gia đính hôn

Nguyên soái Hạo Thiên là cường giả Tiên thiên nhị giai, hơn nữa không phải Tiên thiên nhị giai bình thường, nếu như không thể đánh bại được Hoàng Tiểu Long!

Vậy thì quá dọa người rồi!

Hơn nữa Hoàng Tiểu Long mới bao lớn? Còn mười ngày nữa, qua năm mới mười bảy tuổi mà?!

Nguyên soái Hạo Thiên thì đã tu luyện hơn một trăm năm rồi!

Đây còn là cái tình huống mà Đấu khí của Hoàng Tiểu Long chưa đột phá Tiên thiên, Đấu khí sắp đột phá Tiên thiên. Nếu đến lúc Hoàng Tiểu Long Đấu khí đột phá Tiên thiên rồi, chỉ sợ ngay cả nguyên soái Hạo Thiên cũng không phải là đối thủ của Hoàng Tiểu Long!

Ngày hôm nay, Hoàng Tiểu Long đang đối chiến luyện tập cùng Phí Hạo và nguyên soái Hạo Thiên trong sân, muội muội Hoàng Mẫn đột nhiên chạy tới, gọi Hoàng Tiểu Long.

“Đại ca, phụ thân mẫu thân bảo huynh đi đại sảnh một chuyến.” Hoàng Mẫn nói. Nói đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của nàng đột nhiên đỏ bừng.

“Lại gọi ta đi đại sảnh, có chuyện gì à?” Hoàng Tiểu Long thấy vẻ mặt đó của muội muội, lòng thấy kỳ quái, không khỏi hỏi.

Hoàng Mẫn cúi đầu thấp thấp, nói ra: “Quách Thái đến rồi.”

“Quách Thái?” Hoàng Tiểu Long ngớ ra, rồi nở nụ cười, thảo nào hôm nay tiểu nha đầu này tự mình chạy tới gọi, nếu là bình thường phụ thân cùng mẫu thân có việc thì đều sai hạ nhân đến gọi mình mà.

“Đại ca mau đi nào, người ta đợi ở đại sảnh những nửa giờ rồi.” Hoàng Mẫn mắc cỡ nói. Nói xong, nàng lôi kéo Hoàng Tiểu Long đi tới phía đại sảnh.

Hoàng Tiểu Long tỏ ra bất đắc dĩ, quay đầu nói với Phí Hạo và nguyên soái Hạo Thiên: “Hôm nay đối chiến đến đây thôi, ngày mai chúng ta lại tiếp tục.”

“Vâng, thiếu chủ!” Hai người cung kính xác nhận.

Bị Hoàng Mẫn kéo, Hoàng Tiểu Long đi tới đại sảnh.

Còn chưa đến đại sảnh thì đã nghe thấy tiếng cười bên trong, ngoại trừ giọng nói của phụ thân mẫu thân Hoàng Bằng cùng Tô Yên ra, còn có đệ đệ Hoàng Tiểu Hải và một thiếu niên xa lạ khác.

Khi Hoàng Tiểu Long cùng Hoàng Mẫn đi vào đại sảnh, mọi người nhìn sang bọn họ. Nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, thiếu niên xa lạ kia luống cuống đứng lên, dáng vẻ có phần căng thẳng.

Thiếu niên có đôi mắt sáng và đẹp, lông mày lười kiêu và mũi cao thẳng, là một thiếu niên anh tuấn. Chẳng qua nếu so với Hoàng Tiểu Long thì thiếu đi một phần bá khí, thêm một phần văn nhã thanh tú.

Thiếu niên này chính là Quách Thái.

Quách Thái đã biết đến đại danh của Hoàng Tiểu Long. Khi quen biết Hoàng Mẫn hẳn không biết Hoàng Mẫn chính là muội muội của Hoàng Tiểu Long. Hẳn cũng không đi điều tra thân phận Hoàng Mẫn, nên hai tháng trước khi nghe Hoàng Mẫn nói đại ca của nàng là Thiên Huyền phủ Hoàng Tiểu Long, Quách Thái thất kinh.

Hoàng Tiểu Long là đệ nhất yêu nghiệt thiên tài mà vương quốc Lạc Thông công nhận. Phụ thân hắn là Quách Thế Nguyên cũng thường thường đề cập đến cái tên Hoàng Tiểu Long, còn bảo hắn là hãy lấy Hoàng Tiểu Long làm mục tiêu.

Nhìn Hoàng Tiểu Long và Hoàng Mẫn đi vào đại sảnh, Quách Thái hơi căng thẳng mà tiến lên vài bước rồi nói với Hoàng Tiểu Long: “Đại ca!”

Quách Thái và Hoàng Tiểu Long bằng tuổi, nhưng hắn nhỏ hơn Hoàng Tiểu Long hai tháng, cho nên hắn gọi Hoàng Tiểu Long là đại ca theo Hoàng Mẫn.

Quách gia vốn là một gia tộc lớn của Đoạn Nhận đế quốc, Quách Thái còn là chất nam của gia chủ Quách gia hiện tại nên cho dù hắn từng gặp không ít các vị đại công tước của Đoạn Nhận đế quốc, cũng sẽ không khản trương như thế. Hoàng Tiểu Long lại là ngoại lệ.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long luôn là người mà hắn sùng bái.

Hoàng Tiểu Long nhìn Quách Thái, gật đầu rồi cười nói: “Ngồi đi.”

“Cảm ơn đại ca.” Quách Thái mới lại ngồi xuống chỗ ngồi.

Hoàng Tiểu Long và Hoàng Mẫn cũng ngồi xuống.

Hoàng Tiểu Long ngồi ở bên cạnh phụ thân mẫu thân Hoàng Bằng và Tô Yên, mà Hoàng Mẫn thì ngồi ở bên cạnh Quách Thái.

Hoàng Tiểu Long nhìn Quách Thái ở phía đối diện mình, âm thầm khen ngợi. Theo ấn tượng ban đầu, tên Quách Thái không tệ, ít nhất không có cái dáng vẻ lông bông, kiêu căng và xốc nổi của một số tên con cháu quý tộc.

Sau đó, người một nhà bắt đầu cười nói.

Quách Thái vốn còn câu nệ, nhưng cũng dần thả lỏng theo dòng câu chuyện, chẳng qua, ngôn ngữ đối với Hoàng Tiểu Long luôn mang theo kính sợ và sùng bái.

“Vài ngày trước, ta và phụ thân ta cũng đi xem giải đấu học viện của đại ca.” Quách Thái cười nói với Hoàng Tiểu Long: “Sau khi trở về, phụ thân ta vẫn nhớ lại và nói rằng đại ca thật là quá yêu nghiệt rồi, ngay cả ba vị nguyên lão của Tinh Không học viện cũng không phải là đối thủ của đại ca!”

Mọi người cười cười.

Không lâu sau tới lúc ăn trưa, cả gia đình Hoàng gia cùng Quách Thái cùng dùng bữa. Sau khi ăn xong, Hoàng Mẫn liền cùng Quách Thái rời đi.

Trong đại sảnh, Hoàng Bằng hỏi Hoàng Tiểu Long: “Tiểu Long, con thấy Quách Thái này như thế nào?”

Mặc dù đây là thế giới Vũ hồn, thường thì phụ thân mẫu thân quyết định chuyện hôn nhân cho nữ tử của mình là được, nhưng ở Thiên Huyền phủ bây giờ, rất nhiều chuyện lớn đều do Hoàng Tiểu Long quyết định.

Hoàng Tiểu Long cười nói: “Tiểu nha đầu thích là được mà.”

Nếu muội muội Hoàng Mẫn và Quách Thái đều thích nhau, và bản thân Quách Thái cũng không tệ, Hoàng Tiểu Long tất nhiên sẽ không làm cái chuyện vung gậy đánh uyên ương.

Hoàng Bằng cùng Tô Yến liếc nhau, Tô Yến cười nói: “Nếu như vậy, vài ngày tới ta và phụ thân con sẽ cùng muội muội của con đi Quách phủ bái phỏng Quách Thế Nguyên một chuyến. Nếu như Quách Thế Nguyên không phản đối, chúng ta sẽ định việc hôn nhân này!”

Năm sau Hoàng Mẫn sẽ mười sáu tuổi. Chuyện mười sáu tuổi訂 hôn, mười tám tuổi chính thức đón dâu vốn là chuyện rất bình thường ở thế giới Vũ hồn này.

Hoàng Tiểu Long gật đầu: “Phụ thân mẫu thân quyết là được.”

Nói chuyện với phụ thân mẫu thân thêm một lúc, Hoàng Tiểu Long liền trở về sân nhỏ, sau đó tiếp tục tu luyện.

Nội lực của hắn đã đột phá Tiên thiên, Đấu khí cũng phải sớm đột phá Tiên thiên mới được.

Nếu là Đấu khí cũng đột phá Tiên thiên, như vậy Hoàng Tiểu Long sẽ chắc chắn đạt được vị trí hạng nhất trong Hoàng Thành chi chiến!

Học viện Đoạn Nhận bắt đầu vào tháng chín, còn thời gian của Hoàng Thành chi chiến sắp tới là vào tháng tám, cho nên hiện tại Hoàng Tiểu Long còn tám tháng nữa là tới Hoàng Thành chi chiến.

Chín ngày trôi đi.

Thiên Huyền phủ lại náo nhiệt lên. Năm nay Thiên Huyền phủ còn náo nhiệt hơn những năm trước.

Không chỉ bởi vì Hoàng Tiểu Long đoạt được vị trí hạng nhất trong cuộc tổng thi đấu của Tinh Không học viện, sang năm tới Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, còn bởi vì mấy ngày hôm trước hôn sự giữa Hoàng Mẫn cùng Quách Thái đã được định ra rồi!

Mấy ngày hôm trước, Hoàng Bằng, Tô Yến dẫn theo Hoàng Mẫn đi Quách phủ. Quách Thế Nguyên rất vui mừng. Sau đó, Hoàng Bằng và Quách Thế Nguyên lập tức định luôn việc hôn nhân này.

Đứng trong sân nghe những âm thanh náo nhiệt trong từng ngõ ngách của Thiên Huyền phủ, Hoàng Tiểu Long không tu luyện mà nghĩ đến việc sắp tới đến Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến.

Chừng mười ngày nữa, Vu Minh cùng Triệu Thư sẽ đến Lạc Thông vương thành. Đến lúc đó, Hoàng Tiểu Long đi tới Đoạn Nhận đế quốc, dọc đường có đi qua Bạo Long vương quốc, hẳn định tiêu diệt Đại Kiếm tông, Ninh Vũ gia tộc, Thanh Vân các trước!

Mà trong trận đấu học viện, Hoàng Tiểu Long làm ba người nguyên lão Tạ Uy bị thương nặng, về sau, nguyên lão nghị viện triệu tập, Tôn Chương lột bỏ vị trí nguyên lão của ba người Tạ Uy kia, nhưng Tể tướng Ngũ Phong lại không có phản ứng gì.

“Hi vọng lão gia hòa Ngũ Phong kia thức thời.” Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ. Nếu là lão ta lại quấy rối và chĩa đầu mâu vào mình, như vậy Hoàng Tiểu Long không ngại diệt Đại Kiếm tông, phế lão gia hòa Ngũ Phong kia trước.

Năm mới rốt cuộc đã đến.

Tuyết lạnh bay là tả.

Thiên Huyền phủ càng náo nhiệt hơn, tiếng hoan hô và tiếng cười đùa vang khắp nơi.

Mùng hai tết, cả nhà Hoàng gia đi Quách phủ chúc tết. Ban đầu Hoàng Tiểu Long không định đi, chẳng qua muội muội Hoàng Mẫn quán quýt mãi làm hắn không có biện pháp, đành phải đi.

Người Hoàng gia đã đến, phụ thân nhi tử Quách Thế Nguyên và Quách Thái tỏ ra vô cùng vui mừng, cực kỳ nhiệt tình, đặc biệt là đối với Hoàng Tiểu Long, khiến cho Hoàng Tiểu Long có phần không thoải mái.

Quách Thế Nguyên đồng ý hôn sự giữa Hoàng gia cùng Quách gia là có nguyên nhân cả. Tuy hiện giờ Hoàng gia chưa thể so được với Quách gia, nhưng người mà hắn coi trọng chính là Hoàng Tiểu Long. Với thiên phú của mình, sau này Hoàng Tiểu Long chắc chắn sẽ là kẻ làm mưa làm gió khắp Đoạn Nhận đế quốc này.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Triệu Thụ và Vu Minh đến

Về từ Quách phủ, Hoàng Tiểu Long lập tức mở Tủ Thần quyền để vào chiến trường Viễn cổ mà tu luyện.

Hiện tại Hoàng Tiểu Long chủ yếu tu luyện Tu La quyết, còn kiếm pháp như những Đấu kỹ Tu La Quỷ Trảo, Linh Lung Kim Thân và Tủ Thần chương thì tu luyện rất ít.

Với Hoàng Tiểu Long mà nói, bây giờ chuyện quan trọng nhất là Đấu khí đột phá Tiên thiên.

Những Đấu kỹ kia chỉ là thứ phụ!

Hơn nữa các Đấu kỹ như Tu La kiếm pháp dù có tu luyện thêm một năm nữa thì tiến bộ sẽ không lớn. Chỉ cần Đấu khí của Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên thiên, như vậy thực lực hắn đã thay đổi hoàn toàn rồi.

Ngoài tu luyện Tu La quyết, Hoàng Tiểu Long còn rút ra mỗi ngày hai giờ đối chiến luyện tập với Phí Hưu và nguyên soái Hạo Thiên.

Trải qua việc luyện tập đối chiến với hai vị Tiên thiên là Phí Hưu và nguyên soái Hạo Thiên, Hoàng Tiểu Long sử dụng Đấu kỹ càng thêm thuần thục.

Chín ngày trôi đi.

Một ngày này, Phí Hưu và nguyên soái Hạo Thiên vui mừng đi vào sân, rồi bẩm báo với Hoàng Tiểu Long: "Môn chủ, sư tôn nói rằng còn một giờ nữa người và Triệu Thụ tả sứ sẽ tới đây!"

"À, còn một giờ nữa!" Nghe vậy, Hoàng Tiểu Long vui vẻ, thò ra một hơi thật dài: "Đi nào, chúng ta tới cửa vương thành!"

Hoàng Tiểu Long dù là Môn chủ Tu La môn, nhưng Triệu Thụ lại là cường giả Thánh Vực, nên việc Triệu Thụ đến mà Hoàng Tiểu Long tới cửa vương thành nghênh đón là chuyện rất bình thường.

"Vâng, Môn chủ!" Phí Hưu và Hạo Thiên cung kính xác nhận. Nghe Hoàng Tiểu Long nói là sẽ ra cửa thành chào đón Triệu Thụ, hai người không hề thấy kỳ quái.

Cho dù người như Đoạn Nhận đại đế thì cũng phải tỏ ra khách khí với cường giả Thánh Vực, hơn nữa Triệu Thụ còn không phải là Thánh Vực sơ cấp bình thường.

Vì vậy Hoàng Tiểu Long mang theo Phí Hưu và nguyên soái Hạo Thiên ra Thiên Huyền phủ, tới chỗ cách cửa thành vương thành Lạc Thông ba dặm mà chờ Vu Minh và Triệu Thụ tới.

Nghĩ tới lát nữa sẽ được bái kiến cường giả Thánh Vực, Phí Hưu và Hạo Thiên đều kích động không thôi, vẻ mặt còn vô cùng khấn trương. Hai người tuy đều là cường giả Tiên thiên, có địa vị và thân phận rất cao ở một vương quốc, đặc biệt là nguyên soái Hạo Thiên, nhưng ở trước mặt cường giả Thánh Vực thì hai người chẳng là gì. Nếu là lúc trước, hai người thậm chí còn không có tư cách gặp gỡ cường giả Thánh Vực.

Ba người Hoàng Tiểu Long vừa đi ra không lâu, hai bóng người đột ngột xuất hiện ở sơn đạo xa xa.

Nhìn hai bóng người ấy, ba người Hoàng Tiểu Long đều mắt ngời sáng.

Một người trong đó chính là Vu Minh!

Vu Minh đi theo sau một người trung niên anh tuấn, tuổi chừng năm mươi. Hai người đều ngồi trên thú cưỡi trông giống bò tót, nhưng khác với bò tót ở chỗ chúng không có đuôi, mà toàn thân lại có ánh sáng như ngọn lửa đang lượn lờ.

Tuy cách rất xa nhưng ba người Hoàng Tiểu Long vẫn có thể cảm nhận được khí tức khủng bố trên người của người trung niên kia.

Hoàng Tiểu Long biết người trung niên này chính là tả sứ Triệu Thụ của Tu La môn!

Triệu Thụ và Vu Minh ngồi trên tọa thủ mà đi, trông như chậm rãi nhưng lại rất nhanh, chỉ vài hơi thở sau là đã tới nơi cách đám người Hoàng Tiểu Long chừng trăm mét.

Khi tới gần, Hoàng Tiểu Long phát hiện đôi mắt Triệu Thụ khá to, vừa lạnh lùng vừa có thần như thiết ưng.

Khi Hoàng Tiểu Long quan sát Triệu Thụ, Triệu Thụ cũng quan sát Hoàng Tiểu Long. Theo những gì Vu Minh bẩm báo và miêu tả, hẳn biết tên thiếu niên trông tầm mười bảy tuổi trước mắt này hẳn là đệ tử thân truyền của lão Môn chủ, Hoàng Tiểu Long, kẻ nắm giữ Tu La giới.

Ba người Hoàng Tiểu Long đi lên trước.

Vu Minh và Triệu Thụ xuống khỏi tọa thủ.

"Trưởng lão Tu La môn Vu Minh khấu kiến Môn chủ!" Vu Minh đi tới trước người Hoàng Tiểu Long, hành lễ bái rồi cung kính nói.

Triệu Thụ cũng tiến lên, khễ khom người và cung kính nói với Hoàng Tiểu Long: "Tả sứ Tu La môn Triệu Thụ bái kiến Môn chủ!"

Tất cả cường giả Thánh Vực ở Tu La môn khi hành lễ bái Môn chủ thì chỉ cần khom người xuống một chút là được.

"Triệu Thụ tả sứ và Vu Minh trưởng lão mau miễn lễ!" Hoàng Tiểu Long vội vàng bước tới để hai người miễn lễ.

Lúc này Phí Hạo và Hạo Thiên cũng tiến lên khom người với Triệu Thụ, vô cùng cung kính mà nói: "Đệ tử Tu La môn Phí Hạo, Hạo Thiên bái kiến Triệu Thụ tả sứ!"

Triệu Thụ gật đầu, cho hai người miễn lễ.

Phí Hạo và Hạo Thiên thế mới cung kính gọi Vu Minh: "Sur tôn!"

Vu Minh gật đầu.

Mọi người không nói gì thêm, quay người trở về Thiên Huyền phủ.

Dọc đường đi, Triệu Thụ nói với Vu Minh: "Hai tên đệ tử mà người nhận này không tệ." Hắn nhìn ra được rằng các phương diện về bản thể của Phí Hạo và Hạo Thiên đều mạnh hơn các cường giả cùng cấp rất nhiều.

Vu Minh nhanh chóng cung kính nói: "Triệu Thụ tả sứ quá khen rồi!"

Kỳ thật Vu Minh cũng khá giật mình trước sự thay đổi của hai đệ tử Phí Hạo và Hạo Thiên này.

Còn Phí Hạo, Hạo Thiên khi nghe được lời khen của Triệu Thụ thì đều kinh sợ.

Lúc này Hạo Thiên cung kính nói: "Tả sứ đại nhân, chúng ta có thể có được thành tựu ngày hôm nay đều là do Môn chủ bồi dưỡng cả."

"Ồ?" Triệu Thụ và Vu Minh đều bất ngờ.

Hoàng Tiểu Long cười nói: "Ta chỉ truyền thụ một bộ công pháp cho hai người thôi. Bọn họ có được thành tựu như hôm nay đều là kết quả của việc nỗ lực tu luyện cả."

Tuy Hoàng Tiểu Long nói vậy, nhưng đã gián tiếp thừa nhận lời Hạo Thiên nói.

Triệu Thụ và Vu Minh không khỏi thấy tò mò với công pháp mà Hoàng Tiểu Long truyền cho Phí Hạo và Hạo Thiên.

Không lâu sau, cả đám người về tới Thiên Huyền phủ.

Khi trở lại đại sảnh của Thiên Huyền phủ, bọn họ gặp phụ thân và mẫu thân của Hoàng Tiểu Long, Hoàng Bằng và Tô Yến. Hoàng Tiểu Long cẩn thận giới thiệu thân phận của Triệu Thụ và Vu Minh với Hoàng Bằng và Tô Yến.

Đặc biệt là giới thiệu Triệu Thụ.

Vu Minh tuy đã từng tới Thiên Huyền phủ, nhưng đám người Hoàng Bằng và Tô Yến chưa từng gặp Vu Minh. Nghe Hoàng Tiểu Long giới thiệu rằng Vu Minh là sư tôn của Phí Hạo và Hạo Thiên, Hoàng Bằng và Tô Yến đều tỏ ra thất kinh.

Tuy rằng khi Hoàng Tiểu Long giới thiệu Triệu Thụ thì không nói rõ thân phận thật của Triệu Thụ, nhưng nhìn nhĩ tử giới thiệu Triệu Thụ còn thận trọng hơn cả khi giới thiệu Vu Minh, hai người càng giật mình.

Hai người vội chào hỏi: "Triệu Thụ tiền bối, Vu Minh tiền bối!"

Mà Hoàng Bằng và Tô Yến là song thân của Hoàng Tiểu Long nên Triệu Thụ và Vu Minh không dám chậm trễ, vội đáp lại.

Hoàng Bàng và Tô Yến biết nhi tử còn chuyện muốn nói, nên rời khỏi đại sảnh.

Chờ khi Hoàng Bàng và Tô Yến rời khỏi đại sảnh, Hoàng Tiểu Long hỏi Vu Minh về những chuyện xảy ra mấy năm nay. Năm đó nếu mà không có chuyện gì ngoài ý muốn, Vu Minh hẳn đã trở về từ sáu năm trước rồi.

Vu Minh nhanh chóng bẩm báo chuyện mấy năm nay cho Hoàng Tiểu Long.

Thì ra khi hắn rời khỏi Phong Tuyết đại lục mà chạy tới Tinh Vân đại lục, hắn có đi ngang qua một nơi gọi là eo biển Tử Vong. Lúc ấy hắn gặp phải một con lốc xoáy rất khủng bố ở eo biển Tử Vong, rồi bị cuốn vào trong một không gian không rõ ở eo biển Tử Vong, bị nhốt tới sáu năm!

Sáu năm sau, nhân lúc không gian này xuất hiện vết nứt không gian, Vu Minh mới thoát ra được.

Hoàng Tiểu Long nghe mà ngạc nhiên. Vu Minh về muộn sáu năm, hoá ra là gặp chuyện như vậy?

Tức thì Hoàng Tiểu Long gượng cười, không biết nên nói là Vu Minh may mắn hay là bất hạnh đây. Lúc trước hắn tưởng Trần Thiên Tề đã biết rõ về chuyện của mình, nên có lẽ Vu Minh bị Trần Thiên Tề nhốt.

Hai người Phí Hưu và Hạo Thiên cũng ngạc nhiên, không ngờ sư tôn lại gặp phải chuyện này.

Lúc này Hoàng Tiểu Long hỏi Triệu Thu và Vu Minh: "Triệu Thu tả sứ, Vu Minh trưởng lão, không biết các ngươi có từng nghe nói tới một dị bảo trên bảng dị bảo có tên là Tù Thần Quyền không?"

"Tù Thần Quyền!" Triệu Thu và Vu Minh đều chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Chủ nhân trước của tù thần quyền

Thấy vẻ mặt hai người kia như vậy, Hoàng Tiểu Long chắc chắn hai người này biết về Tù Thần Quyền.

Quả nhiên Triệu Thu nói: "Môn chủ, Tù Thần Quyền chính là một trong số mười dị bảo đứng đầu của bảng Dị Bảo, là dị bảo xếp thứ sáu."

"Xếp thứ sáu!" Hoàng Tiểu Long mắt sáng, lòng đầy vui vẻ.

Lúc trước hắn đã đoán rằng Tù Thần Quyền đứng trước Linh Lung Bảo Tháp, không ngờ lại được xếp hạng ở vị trí thứ sáu!

Bình thường những dị bảo được xếp ở mười vị trí đầu kia, mỗi một dị bảo ở vị trí cao hơn đều có uy lực khác biệt rất lớn.

Tù Thần Quyền còn được xếp trên Linh Lung Bảo Tháp chừng ba vị trí!

"Triệu Thu tả sứ nói không sai." Lúc này Vu Minh nói tiếp: "Môn chủ, hơn ba nghìn năm trước Tù Thần Quyền này từng xuất hiện ở thế giới Vũ hồn, làm dậy lên một hồi gió tanh mưa máu. Lúc ấy chủ nhân của Tù Thần Quyền là một người tên là Lâm Thánh Kiệt. Lâm Thánh Kiệt này là Môn chủ của một Ma môn, bản tính trời sinh thích giết chóc, sau đó khiến rất nhiều thế lực ở thế giới Vũ hồn căm phẫn mà cùng liên kết lại vây công Lâm Thánh Kiệt. Lâm Thánh Kiệt tuy có thực lực rất mạnh, nhưng bị rất nhiều cường giả của các thế lực ở thế giới Vũ hồn vây công, cuối cùng thì bị giết chết. Ngay cả Ma môn mà hắn sáng lập ra cũng bị các thế lực kia tiêu diệt!"

"Môn chủ Ma môn, Lâm Thánh Kiệt?!" Hoàng Tiểu Long kinh hãi, không ngờ chủ nhân trước của Tù Thần Quyền lại là một vị Môn chủ của một Ma môn.

"Vâng." Triệu Thu nói: "Lúc ấy Lâm Thánh Kiệt này là kẻ ở Thánh Vực cấp chín cao nhất, chỉ thiếu chút nữa là đột phá tới Thần Vực rồi. Số cường giả Tiên thiên và Thánh Vực chết trong tay hắn nhiều vô số kể. Năm đó cường giả của nhiều thế lực mạnh ở thế giới Vũ hồn vây công, tuy giết được hắn, nhưng cũng khiến một nửa số cường giả kia chết theo!"

"Thánh Vực cấp chín cao nhất!"

"Một nửa số cường giả!"

Hoàng Tiểu Long lại giật mình.

Trên Thánh Vực là Thần Vực ư?!

Đây là lần đầu tiên hắn nghe nói rằng trên Thánh Vực là Thần Vực!

Triệu Thu nói tiếp: "Trận chiến năm đó, máu chảy thành sông." Nói tới đây, Triệu Thu đột nhiên cười với Hoàng Tiểu Long rồi nói: "Lâm Thánh Kiệt đó do chính lão Môn chủ giết chết mà."

"Sư tôn?" Hoàng Tiểu Long bất ngờ.

Triệu Thu gật đầu: "Năm đó lão Môn chủ chính là Thánh Vực cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, cũng tham gia vây công Lâm Thánh Kiệt." Nói tới đây, Triệu Thu đổi giọng, dường như nhớ tới điều gì đó: "Năm đó hình như Lâm Thánh Kiệt chết ở trên Vô Tuyệt sơn."

Hoàng Tiểu Long nhìn Triệu Thu.

"Lúc ấy Đoạn Nhận đế quốc còn chưa tồn tại, nhưng bây giờ Vô Tuyệt sơn nằm ở ngay trong lãnh thổ Đoạn Nhận đế quốc của các ngươi, chẳng qua ba nghìn năm trôi qua rồi, khó mà tìm được vị trí cụ thể của Vô Tuyệt sơn nữa." Triệu Thu nói: "Năm đó sau khi Lâm Thánh Kiệt chết, Tù Thần Quyền thành vật vô chủ. Các thế lực tìm kiếm Tù Thần Quyền đã rất nhiều năm, nhưng chưa từng nghe nói rằng có người đạt được Tù Thần Quyền này."

Hoàng Tiểu Long phải nói là cảm xúc nhấp nhô. Chẳng lẽ Vô Tuyệt sơn chính là dãy núi vờn quanh bốn phía hồ Thánh Minh ở bên ngoài lãnh thổ vương quốc ư?

Hắn là thế rồi! Bằng không Tù Thần Quyền không thể rơi vào trong hồ Thánh Minh được.

Nhưng hơn ba nghìn năm trước sư tôn Nhậm Ngã Cuồng đã là cường giả Thánh Vực cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, như vậy trước khi hắn mất tích, cũng chính là sáu mươi năm trước, hắn có thực lực như nào? Chẳng lẽ đã đạt tới Thần Vực?! Nếu đạt tới Thần Vực thì đã chết như nào? Bị người ta giết chết ư? Là ai giết?...

Cũng có thể là sư tôn chưa chết!

Đột nhiên ý nghĩ ấy nảy lên trong đầu Hoàng Tiểu Long. Cho tới nay hắn luôn cho rằng sư tôn Nhậm Ngã Cuồng đã chết, nhưng nếu sư tôn Nhậm Ngã Cuồng chưa chết thì sao? Chỉ là đi chỗ nào đó? Tựa như giống những gì người Tu La môn nói, chỉ là mất tích mà thôi.

"Môn chủ, sao ngài đột nhiên hỏi tới Tù Thần Quyền này vậy?" Lúc này Vu Minh đột nhiên hỏi.

Mọi người đều nhìn Hoàng Tiểu Long.

"Kỳ thật ta đã có được Tù Thần Quyền kia rồi!" Đối mặt với ánh mắt của mọi người, Hoàng Tiểu Long nói. Trước khi hỏi Triệu Thu và Vu Minh, hắn không hề có ý định giấu diếm.

Việc bản thân thu phục Linh Lung Bảo Tháp, Vu Minh chắc chắn là đã bẩm báo cho Triệu Thu rồi. Nên nếu Triệu Thu biết mình có được dị bảo Linh Lung Bảo Tháp xếp thứ chín, cho dù biết mình có được Tù Thần Quyền thì cũng không có gì.

"Cái gì?!" Bốn người đang ngồi đây đều khiếp sợ, tất cả bật dựng lên khỏi chỗ đang ngồi. Kể cả Phí Hưu và Hạo Thiên đều không biết Hoàng Tiểu Long đã thu phục được Tù Thần Quyền.

Trong ánh mắt đầy khiếp sợ của mọi người, Hoàng Tiểu Long triệu Tù Thần Quyền ra.

Nhìn Tù Thần Quyền đang toả ra từng vòng sáng màu vàng trên đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long, lảng lảng lơ lửng giữa không trung, bốn người đều chăm chú nhìn Tù Thần Quyền.

Dường như Tù Thần Quyền có một thứ ma lực khó lường nào đó mà thu hút toàn bộ sự chú ý của cả bốn người.

Triệu Thu cảm thấy cảm xúc phập phồng. Một năm trước Vu Minh trở lại tổng bộ của Tu La môn, bẩm báo với hắn về chuyện Hoàng Tiểu Long. Nghe tới việc Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn song sinh siêu cấp, thu phục được dị bảo Linh Lung Tháp đứng thứ chín, hắn và hữu sứ Trương Phù đều khiếp sợ không thôi, hiện giờ không ngờ lại tận mắt nhìn thấy dị bảo thứ sáu Tù Thần Quyền đã bị Hoàng Tiểu Long thu phục!

Triệu Thu không thể đè nén được sự kích động trong lòng.

Dị bảo thứ chín và thứ sáu trên bảng Dị Bảo đều bị Hoàng Tiểu Long thu phục, lại thêm Vũ hồn song sinh siêu cấp của Hoàng Tiểu Long nữa, có thể thấy được thành tựu sau này sẽ như nào!

"Môn chủ vô địch thiên hạ!" Hồi lâu, Triệu Thu dần sự kích động xuống, đột nhiên quỳ gối mà hô lên với Hoàng Tiểu Long.

"Môn chủ vô địch thiên hạ!" Ba người Vu Minh, Phí Hưu và Hạo Thiên kịp phản ứng, cũng quỳ gối với Hoàng Tiểu Long, hô to lên, về mặt kích động không thôi.

Vô địch thiên hạ!

Hoàng Tiểu Long nhìn bốn người đang quỳ, không khỏi gượng cười.

"Các ngươi đứng lên đi." Hoàng Tiểu Long chỉ có thể bảo bốn người đứng lên.

"Tạ ơn Môn chủ." Triệu Thu đứng lên trước, ba người Vu Minh lần lượt làm theo.

Sau đó Hoàng Tiểu Long lại hỏi Triệu Thu và Vu Minh những gì liên quan tới Tù Thần Quyền và Tu La môn.

Triệu Thu và Vu Minh đương nhiên là biết gì nói vậy.

Biết chuyện về Tù Thần Quyền và Tu La môn, Hoàng Tiểu Long nói với Triệu Thu và Vu Minh: "Mười ngày sau chúng ta sẽ đi Đoạn Nhận đế quốc."

"Môn chủ định đi tới Đoạn Nhận đế quốc sao?" Triệu Thu và Vu Minh ngăn ra.

Lúc này Hạo Thiên nói: "Thưa Triệu Thu tả sứ, sư tôn, năm nay Môn chủ giành được hạng nhất trong giải thi đấu học viện Tinh Không, cho nên tới lúc đó sẽ phải tới Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến!"

"Tham gia Hoàng Thành chi chiến!" Triệu Thu và Vu Minh tròn trừng mắt.

Triệu Thu và Vu Minh cũng có hiểu biết về Hoàng Thành chi chiến của Đoạn Nhận đế quốc, đó là một trận chiến của các thiên tài tới từ các đế quốc lớn trong Tinh Vân đại lục, nơi toạ lạc của Tu La môn.

Nhưng hình như năm nay Môn chủ mới mười bảy tuổi mà? Mười bảy tuổi mà đã đoạt được hạng nhất ở giải đấu của học viện Tinh Không, tham gia Hoàng Thành chi chiến của Đoạn Nhận đế quốc?

"Môn chủ, bây giờ người đã đột phá Thập giai sao?" Vu Minh cẩn thận hỏi.

Theo Vu Minh nghĩ thì Hoàng Tiểu Long mà đạt được hạng nhất ở giải thi đấu học viện Tinh Không, chỉ ít cũng phải Thập giai. Chỉ là Hoàng Tiểu Long mới mười bảy tuổi mà đã đột phá Thập giai, Vu Minh vẫn thấy khó tin. Triệu Thu cũng nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, nói: "Hai tháng trước ta đã đạt tới Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, hiện tại chỉ còn nửa bước nữa là đột phá Tiên thiên."

Hai tháng trước, Thập giai, hậu kỳ đỉnh phong!

Chỉ còn nửa bước nữa là bước vào Tiên thiên.

Triệu Thu và Vu Minh tròn đôi mắt thật to, rồi hít vào một hơi thật sâu. Mười bảy tuổi, Thập giai hậu kỳ đỉnh phong? Chờ đã, hai tháng trước, khi đó Môn chủ hình như mới mười sáu tuổi thì phải?

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 158: Đi tới đoạn nhận đế quốc

Triệu Thu và Vu Minh nghe nói Hoàng Tiểu Long chỉ thiếu nửa bước nữa là đột phá tới Tiên thiên, cả hai đều khiếp sợ trong lòng. Đương nhiên Hoàng Tiểu Long không kể cho hai người chuyện nội lực của mình đã đột phá tới Tiên thiên, chứ nếu hai người mà biết thực lực bây giờ của Hoàng Tiểu Long đã không thua gì Hạo Thiên, mạnh hơn Phí Hưu, sợ là sẽ kinh ngạc tới mức đờ đẫn ra rồi.

Vì vậy Triệu Thu và Vu Minh ở lại Thiên Huyền phủ luôn.

Mười ngày sau, hai người cùng Hoàng Tiểu Long đi tới Đoạn Nhận đế quốc.

Mười ngày này, Hoàng Tiểu Long bàn giao rất nhiều chuyện cho Phí Hưu. Hiện giờ sắp đi Đoạn Nhận đế quốc, chẳng biết khi nào mới có thể quay về Lạc Thông vương quốc, cho nên Hoàng Tiểu Long phải chuẩn bị rất nhiều việc. Ví dụ như chuyện Cửu Đỉnh thương hội, ví dụ như chuyện về phụ mẫu, muối muối và đệ đệ sau này.

Những chuyện này Hoàng Tiểu Long đều phải chuẩn bị trước tiên.

Sau này Hoàng Tiểu Long sẽ định cư ở Đoạn Nhận hoàng thành, nên đương nhiên tổng bộ của Cửu Đỉnh thương hội cũng phải dời tới Đoạn Nhận hoàng thành.

Chờ khi Hoàng Tiểu Long ổn định ở Đoạn Nhận hoàng thành, người của Hoàng gia cũng sẽ dời qua đó.

Mười ngày nhanh chóng trôi qua.

Mười ngày này, ngoài việc dọn dò Phí Hầu chuẩn bị công việc, Hoàng Tiểu Long còn cố gắng tu luyện Tu La Quyết.

Hiện tại trong Tu La giới chỉ của Hoàng Tiểu Long đã có hơn vạn viên Yêu đan Thập giai, đủ cho Hoàng Tiểu Long tu luyện Diễm Long châu mười năm.

Một vạn Yêu đan Thập giai dù là một con số khiến người ta sợ hãi, nhưng với Cửu Đỉnh thương hội hiện giờ thì không là gì cả. Hiện giờ Hoàng Tiểu Long đã không cần phải dựa vào việc tự săn yêu thú để tích Yêu đan nữa.

Mười ngày sau, tu vi Đẩu khí của Hoàng Tiểu Long đã tăng lên thêm.

Ngày này, trời trong xanh, nắng ấm áp.

Một đám người đứng bên ngoài cửa thành Lạc Thông vương thành.

Ngoài người của Hoàng gia, quốc vương Lục Triết của Lạc Thông vương quốc, vương tử Lục Khải, còn cả Tôn Chương và Hùng Sở của Tinh Không học viện cũng tới đưa tiễn Hoàng Tiểu Long.

Lần này Hoàng Tiểu Long không mang nhiều người tới Đoạn Nhận đế quốc, ngoài Triệu Thu và Vu Minh ra thì hẳn chỉ mang Phí Hầu theo.

Bốn người gói gém đơn giản mà đi.

Hạo Thiên có chức vị quan trọng, là nguyên soái của Lạc Thông vương quốc nên không thể cùng Hoàng Tiểu Long tới Đoạn Nhận đế quốc được. Hơn nữa Lạc Thông vương quốc cần Hạo Thiên tọa trấn, sự an toàn của người của Hoàng gia ở Thiên Huyền phủ cũng cần Hạo Thiên bảo vệ.

Mấy người bên Lạc Thông quốc vương là Lục Triết và Hùng Sở không biết Vu Minh bên cạnh Hoàng Tiểu Long, nhưng Tôn Chương lại nhận ra. Thấy Vu Minh, Tôn Chương giật mình, vội vàng chạy tới cung kính nói: "Vu Minh tiền bối!"

Nghe Tôn Chương gọi người đàn ông trung niên trông khá bình thường bên cạnh Hoàng Tiểu Long là tiền bối, quốc vương Lục Triết và mấy người Hùng Sở đều khiếp sợ.

Tôn Chương nhanh chóng giới thiệu thân phận Vu Minh cho quốc vương Lục Triết và Hùng Sở. Khi nghe nói rằng Vu Minh là sư tôn của nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hầu, quốc vương Lục Triết, Hùng Sở hoảng sợ, vội vàng tới chào. Hai người đều biết sư tôn của nguyên soái Hạo Thiên chính là một nhân vật khủng bố đã tới gần Thánh Vực.

Nhưng lại nghe Vu Minh cũng gọi Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ, không chỉ Tôn Chương, mà đám người quốc vương Lục Triết, Hùng Sở đều toát mồ hôi lạnh.

Mà bọn họ đều phát hiện Vu Minh cũng tỏ ra cực kỳ cung kính với Triệu Thu có tướng mạo cũng bình thường kia. Ở trước mặt Triệu Thu, nguyên soái Hạo Thiên và Phí Hầu đều tỏ ra sợ hãi. Nhưng Triệu Thu cũng gọi Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ.

Sau đó Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hầu cười tọa thú mà đi. Hồi lâu sau, quốc vương Lục Triết, Tôn Chương và Hùng Sở vẫn ngây ra đó, dõi theo bóng lưng bốn người Hoàng Tiểu Long mà mãi chưa hồi thần.

Mấy người quốc vương Lục Triết như vậy, Lục Khải còn sợ tới mức đã không thể nghĩ được gì, đầu óc trống rỗng.

Hồi lâu, thấy đám người quốc vương Lục Triết hãy còn ngơ ngẩn ở đó, Hoàng Bằng tiến tới, cẩn thận hỏi: "Vương thượng, chúng ta về thôi nhỉ?"

Đám người quốc vương Lục Triết, Tôn Chương mới tỉnh lại.

Quốc vương Lục Triết hoảng sợ, vội nói: "Ừ ừ, Hoàng Bằng huynh đệ, chúng ta về thôi!"

Hoàng Bằng huynh đệ?

Hoàng Bằng cũng hoảng sợ, quốc vương Lục Triết lại gọi hắn là hoàng đệ? Hắn có nghe nhầm không? Nếu là ở Hoàng gia trang lúc trước, đây quả thực là chuyện không thể nào tin được, cho dù là bốc phét thì cũng không dám nói ấy chứ.

"Không dám, mời vương thượng đi trước!" Hoàng Bằng vội nói.

Tuy hẳn biết quốc vương Lục Triết gọi hắn là huynh đệ hoàn toàn do Hoàng Tiểu Long nhi tử của mình, nhưng Hoàng Bằng không dám xưng huynh gọi đệ với quốc vương Lục Triết.

Chẳng có điều Hoàng Bằng tuy mời quốc vương Lục Triết đi trước, quốc vương Lục Triết lại kiên trì đòi đồng hành với Hoàng Bằng, cũng nhiệt tình kéo tay Hoàng Bằng trở về vương thành Lạc Thông.

Tôn Chương, Hùng Sở nhìn quốc vương Lục Triết kéo tay Hoàng Bằng, hai người không cảm thấy nhục cười, mà hâm mộ. Hai người này không hâm mộ Hoàng Bằng, mà đang hâm mộ quốc vương Lục Triết.

Sau khi trở lại vương thành Lạc Thông, quốc vương Lục Triết không về hoàng cung mà lên xa giá tới Thiên Huyền phủ. Đến Thiên Huyền phủ rồi, hẳn nhiệt tình nói chuyện với Hoàng Bằng mấy giờ, thế mới trở về hoàng cung.

Hoàng Bàng tự mình tiến quốc vương Lục Triết ra khỏi Thiên Huyền phủ, nhìn bóng lưng quốc vương Lục Triết mà hần cảm thấy như đang nằm mơ.

Người vừa kéo tay hần và nhiệt tình vô cùng, thậm chí là nhiệt tình tới mức khiến Hoàng Bàng nổi da gà, quả thực là vị quốc vương Lục Triết của bọn họ à?

Dù là thật, nhưng hần vẫn cảm thấy khó tin.

Về hoàng cung rồi, quốc vương Lục Triết lập tức triệu kiến nguyên soái Hạo Thiên.

Triệu nguyên soái Hạo Thiên đến rồi, quốc vương Lục Triết hỏi thăm tình hình trấn giữ biên cảnh xong, chần chờ một lát rồi bảo: "Nguyên soái, không biết bản vương có thể hỏi người một chuyện được không?"

"Xin vương thượng cứ hỏi." Nguyên soái Hạo Thiên nói, tuy không biết vương thượng định yêu cầu việc gì, chẳng qua hần vẫn đoán ra được.

Quả nhiên Lục Triết hỏi: "Cái tên Triệu Thụ kia, có thân phận gì vậy?" Nói xong, hần khẩn trương nhìn chăm chăm Hạo Thiên.

Hạo Thiên trầm ngâm nói: "Thần không dám nói thân phận Triệu Thụ tiền bối ra, nhưng thần có thể nói rằng, thực lực của Triệu Thụ tiền bối mạnh hơn sư tôn của thần rất nhiều."

Mạnh hơn rất nhiều?!

Lục Triết ngẩn ra, sư tôn Vu Minh của Hạo Thiên chính là một nhân vật khủng bố đã tới gần Thánh Vực, mà kẻ này còn mạnh hơn cả Vu Minh, đây chẳng phải nói Triệu Thụ kia là...? Sắc mặt Lục Triết thay đổi, nghĩ tới một khả năng mà toàn thân lạnh run, suýt nữa thì ngã khỏi long toạ, trái tim đập thình thịch một cách điên cuồng.

Triệu Thụ lại chính là...?!

Như vậy Hoàng Tiểu Long thì sao? Thân phận thật của Hoàng Tiểu Long là gì? Ngay cả Triệu Thụ đều gọi hần là thiếu chủ!

Toàn thân Lục Triết lạnh ngắt, đồng thời cũng thấy may mắn là thái độ của mình với Hoàng Bàng đã đủ "nhiệt tình", cũng đã xưng huynh gọi đệ với Hoàng Bàng rồi. Nếu đắc tội Hoàng Bàng, sau này Hoàng Tiểu Long giận dữ mà để cho Triệu Thụ kia phóng một quả rắm là diệt luôn được cả toà vương thành Lạc Thông này.

"Truyền chỉ lệnh của ta, phong Hoàng Bàng làm đại công tước, thừa kế tước vị." Lục Triết tỉnh táo lại, nhanh chóng nói với thái giám bên người: "Còn nữa, phong Tô Yến làm nhất phẩm phu nhân!"

Thái giám kia khiếp sợ: "Vương thượng, hình như, điều này không ổn lắm?"

Toàn bộ Lạc Thông vương quốc này chỉ có ba vị đại công tước, hơn nữa đều được phong khi Lạc Thông vương quốc mới bắt đầu xây dựng nước. Giờ lại vô duyên vô cớ phong Hoàng Bàng một chức đại công tước, sợ rằng văn võ bá quan khắp triều sẽ phản đối.

Nhưng thái giám kia vừa nói xong, Lục Triết bỗng vung tay cho thái giám kia một cái bạt tai, khiến thái giám kia ngã lộn xuống đất.

"Người là vương thượng hay ta là vương thượng?" Lục Triết quát to, mặt lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Đi qua thành nam nhai

Thái giám kia bị vả bay, sợ tới mức như tro tàn, liên tục dập đầu hô: "Nô tài đáng chết, nô tài đáng chết!"

Không lâu sau, tin quốc vương Lục Triết hạ lệnh phong Hoàng Bàng làm đại công tước lan truyền ra ngoài, khiến toàn bộ vương thành Lạc Thông đều sôi trào.

"Hoàng Bàng? Phụ thân của Hoàng Tiểu Long? Cho dù Hoàng Tiểu Long đại diện cho Lạc Thông vương quốc tới Đoạn Nhận để quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, mà dù có đạt được hạng nhất thì quốc vương Lục Triết cũng không thể tùy tiện phong Hoàng Bàng làm đại công tước chứ?!"

"Không sai, hơn nữa Hoàng Tiểu Long này còn chưa đạt được hạng nhất đâu! Hoàng Tiểu Long còn chưa đột phá Tiên thiên nữa, có khi việc lọt vào mười vị trí đứng đầu sợ là còn khó!"

"Quốc vương Lục Triết bị lừa đá vào đầu nên ngu đi rồi à?"

Các thế lực khắp nơi đều bàn tán.

Ngay cả đám tiểu dân phố phường trong vương thành cũng bàn tán xôn xao, cảm thấy quốc vương Lục Triết bị điên rồi.

Đại điện hoàng cung, văn thần và võ thần đứng khắp điện.

Nguyên soái Hạo Thiên đứng ở trước đám võ tướng, mà người sóng vai với nguyên soái Hạo Thiên là một lão giả đầu bạc, thân mình cao lớn, tuổi chừng bát tuần. Lão ta chính là người đứng đầu văn thần, tể tướng Ngũ Phong.

"Vương thượng, việc phong Hoàng Bàng đại công tước là rất không ổn." Lúc này Ngũ Phong bước lên, nói.

Rất không ổn!

Chỉ sợ trong đám văn võ đại thần ở đây, chỉ có nguyên soái Hạo Thiên và Ngũ Phong là dám nói với Lục Triết như vậy.

"Không sai! Vương thượng, từ khi Lạc Thông vương quốc ta dựng nước tới nay, số đại công tước thụ phong chỉ có ba người, đều là những người đã lập được công lao hiển hách với Lạc Thông vương quốc thuở mới dựng nước!" Một vị văn thần khác bước lên, nói.

Vì vậy đám văn thần đều mở miệng phản đối.

Lục Triết không nói gì, sắc mặt ngày càng âm trầm.

"Đủ rồi!" Ngay khi một vị văn thần vừa nói xong, Lục Triết vốn không nói gì bỗng đứng phắt dậy, giơ tay chỉ vào đám người Ngũ Phong, gầm lên: "Toàn bộ đều là rắm chó! Ta là quốc vương của Lạc Thông, ta nói phong ai làm đại công tước thì kẻ đó sẽ làm đại công tước!"

Mọi người khiếp sợ.

Toàn bộ đại điện im lặng, không chút tiếng động.

Rắm chó?!

Một vị quốc vương Lục Triết luôn uy nghiêm và hoà nhã trước mặt chúng thần, nay lại mắng mỗ hết như đám tiểu dân phố phường?

Mà trong lúc văn võ bá quan Lạc Thông vương quốc tranh luận việc Hoàng Bàng thụ phong đại công tước, bốn người Hoàng Tiểu Long đã đi qua quận Đại Triều, đến biên cảnh Lạc Thông vương quốc.

Trên đường đi, Hoàng Tiểu Long có nghe nói Lục Triết muốn phong phụ thân mình làm đại công tước, mà hắn không để ý cho hắn. Phụ thân có thụ phong hay không đều không quan trọng với Hoàng Tiểu Long. Đến lúc hắn định cư ở Đoạn Nhận đế quốc, phụ thân và gia đình cũng sẽ dời tới Đoạn Nhận đế quốc mà thôi.

Nửa tháng sau, Hoàng Tiểu Long đi tới cực nam của Lạc Thông vương quốc, thành Nam Nhai.

Đi vào thành Nam Nhai, Hoàng Tiểu Long vẫn nhớ cái cảnh tượng giết thành chủ Vi Dương và tiểu thiếp của hắn. Vi Dương chết rồi, vị thành chủ Nam Nhai mới tên là Vi Thanh.

Lúc trước Vi Thanh là thuộc hạ của thuộc hạ của thuộc hạ của nguyên soái Hạo Thiên, là tướng thủ thành ở biên cảnh.

Khi bốn người Hoàng Tiểu Long tới thành Nam Nhai, trời đã tối. Hoàng Tiểu Long dự định nghỉ ngơi ở đây một đêm, hôm sau tiếp tục lên đường.

Đi vào thành Nam Nhai này, Hoàng Tiểu Long không thông báo Vi Thanh, bốn người thuê bốn gian phòng ở một tửu lầu lớn tên là Văn Hương ở gần phủ thành chủ.

Đêm dần đen.

Đêm xuống, người đều đang say ngủ.

Ánh trăng trắng như nước.

Hoàng Tiểu Long ngồi yên điều tức trong phòng. Đúng lúc này, tiếng bước chân rất nhỏ vang lên trên nóc nhà.

Hoàng Tiểu Long ngấm nghĩ rồi ra khỏi phòng. Hắn dõi mắt về phương xa, thấy hai hắc y nhân che mặt đang không ngừng lướt đi trên các nóc nhà, rồi lác mình vượt qua tường viện, đi vào phủ thành chủ.

Lúc Hoàng Tiểu Long đi ra, ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hầu cũng ra theo.

"Môn chủ, có cần?" Triệu Thu bước tới, hỏi.

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm, lễ nói: "Đi xem có chuyện gì xảy ra."

Lúc này hai hắc y nhân n vào phủ thành chủ đang dừng lại trên một mái nhà, nằm úp xuống không biết móc gì từ trong ngực ra. Sau đó dùng ống thổi vào căn phòng bên dưới. Không lâu sau, một người nhảy xuống, rồi lát sau khiêng một bao tải ra.

Hai người nhìn xung quanh, sau đó khiêng bao tải, tránh được hộ vệ của phủ thành chủ leo tường bỏ chạy.

Bốn người Hoàng Tiểu Long nhìn rất rõ hành động của hai người kia, xem ra hai vị hắc y nhân này làm người trong phòng hôn mê, rồi nhét vào trong bao tải, cướp đi.

"Triệu Thụ, Vu Minh, các người ở đây, ta và Phí Hưu đi xem thế nào." Hoàng Tiểu Long nói.

"Điều này..." Triệu Thụ và Vu Minh đều chần chờ.

"Yên tâm, vài tên tặc nhỏ, không có việc gì." Hoàng Tiểu Long nói.

"Vâng, Môn chủ!" Hai người cung kính xác nhận.

Thế là Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu phi thân theo đuôi hai hắc y nhân kia.

Ban đầu Hoàng Tiểu Long không hứng thú quan tâm việc này, nhưng nếu đối phương dám to gan lén vào phủ thành chủ cướp người, Hoàng Tiểu Long lại muốn xem đối phương là ai.

Hoàng Tiểu Long mơ hồ cảm thấy chuyện không đơn giản như vậy.

Hoàng Tiểu Long và Phí Hưu bám theo hai hắc y nhân một đoạn. Một giờ sau, hai hắc y nhân khiêng bao tải tới một sân nhỏ đồ nát, bị bỏ hoang đã lâu ở phía bắc thành Nam Nhai.

Có sáu người đứng trong sân này, Hoàng Tiểu Long nhìn thì thấy sáu người kia đều mặc phục sức của đệ tử Đại Kiếm tông.

Đại Kiếm tông!

"Vi sư huynh!" Lúc này hai hắc y nhân khiêng bao tải tới trước mặt một người trông khá trẻ tuổi, đặt xuống.

Người trẻ tuổi kia hỏi: "Mang người đến rồi à?" Nói tới đây, hắn nhìn bao tải.

"Vi sư huynh hãy yên tâm, nữ tử của Vi Thanh đang ở trong này." Một hắc y nhân cười nói: "Có lẽ phải một giờ nữa mới tỉnh được."

Người trẻ tuổi kia cười nói: "Làm không tệ!" Rồi đi tới, mở bao tải ra, để lộ khuôn mặt của một thiếu nữ chừng mười bảy, mười tám tuổi, rất xinh đẹp.

"Phụ thân ta bị người giết, không ngờ rằng đề lão già Vi Thanh kia làm thành chủ mà lại không biết điều, không chịu hợp tác với Đại Kiếm tông ta. Vi Thanh, nữ tử út người trông không tệ, đêm nay ta sẽ hưởng thụ mùi vị của nữ tử của ngươi." Người trẻ tuổi kia cười khà khà: "Lần sau mà không dám ứng thì sẽ tới đứa nữ tử lớn của ngươi!"

Mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông khác đều tỏ ra hâm mộ mà nhìn người trẻ tuổi này.

Ở đằng xa, Hoàng Tiểu Long khá bất ngờ, người trẻ tuổi kia là nhi tử của thành chủ Vi Dương của thành Nam Nhai đã bị hắn giết lúc trước, tên Vi Tiểu Đông đã báii nhập Đại Kiếm tông?

Lúc này Vi Tiểu Đông quay đầu lại, nói với các tên đệ tử Đại Kiếm tông khác: "Các người ra ngoài canh gác bốn phía cho ta." Hiện nhiên hắn định "giải quyết" nữ tử út xinh xắn này của Vi Thanh ở ngay trong cái sân cũ nát này.

"Vâng, Vi sư huynh!" mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông kia cung kính nghe lời.

Nhưng ngay khi bọn họ vừa nói xong, một tiếng vỗ tay đột nhiên vang lên, rất là đột ngột. Đám người Vi Tiểu Đông giật thót, nhìn qua thì thấy một người trẻ tuổi chừng mười bảy, mười tám và một người đàn ông trung niên đi tới.

Vi Tiểu Đông đứng bật dậy, sau đó trừng hai tên hắc y nhân kia một cái: "Lũ ăn hại, chả được việc gì, chỉ giỏi làm hỏng!" Đối phương chắc chắn đi theo hai tên này rồi.

Hai gã hắc y nhân kia cúi đầu, không dám nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Dẫn binh bao vây

Vi Tiểu Đông nhìn Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu, sau đó cùng mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông đi tới phía hai người Hoàng Tiểu Long.

"Các hạ là ai?" Vi Tiểu Đông nhìn Hoàng Tiểu Long, hỏi. Nói đến đây, hất ra hiệu bằng ánh mắt cho hai gã hắc y nhân kia. Hai người này hiểu ý, buộc bao tải lại.

Hoàng Tiểu Long phát giác hành động của hai gã hắc y nhân, nhưng hắn không thèm để ý, mà nhìn Vi Tiểu Đông rồi nói: "Là người sắp lấy mạng ngươi!"

Là người sắp lấy mạng ngươi!

Vi Tiểu Đông giật mình, rồi cười nói: "Các hạ đang đùa giỡn à? Bọn ta là đệ tử Đại Kiếm tông."

"Ngươi thấy ta đang nói giỡn với ngươi à?" Hoàng Tiểu Long nhún vai: "Ta đúng là muốn giết đám đệ tử Đại Kiếm tông các ngươi."

Hoàng Tiểu Long vừa nói câu này xong, Vi Tiểu Đông đột nhiên vung tay tới phía Hoàng Tiểu Long. Vô số hàn tiêu phá không đánh úp tới Hoàng Tiểu Long và Phí Hẫu. Dưới ánh trăng, những hàn tiêu này loé lên tia sáng màu lục, hiển nhiên đã được bôi kịch độc.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, cười khẩy một cái. Hắn và Phí Hẫu đồng thời nâng một chưởng lên. Chưởng phong phá không, đánh rơi toàn bộ hàn tiêu kia.

Thấy thế, Vi Tiểu Đông biến sắc, không để ý tới mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông kia, quay người bỏ chạy.

Hoàng Tiểu Long thấy thế, lập tức quay người chặn trước mặt Vi Tiểu Đông. Vi Tiểu Đông hoảng sợ tung quyền tấn công Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long giơ tay cầm lấy quyền kia, rồi nắm lại. Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên, Vi Tiểu Đông kêu la thảm thiết.

Với thực lực bây giờ của mình, Hoàng Tiểu Long chỉ cần bóp lại thì ngay cả một gốc cây nghìn năm tuổi cũng sẽ bị Hoàng Tiểu Long bóp thành mảnh vụn, huống chi là Vi Tiểu Đông.

Sau khi bóp nát xương nắm tay của Vi Tiểu Đông, Hoàng Tiểu Long hất ra, ném Vi Tiểu Đông trở lại.

Mà những tên đệ tử Đại Kiếm tông còn lại đều kêu thảm thiết, nằm sấp dưới đất. Chỉ giây lát cả lũ đã bị Phí Hẫu giải quyết hết, kể cả hai tên hắc y nhân kia.

Mùi máu tươi tràn ngập bốn phía, cực kỳ gay mũi.

Vi Tiểu Đông ngửi thấy mùi máu của đệ tử Đại Kiếm tông xung quanh, vẻ mặt hoảng sợ như tro tàn, mông cọt xuống đất, không ngừng lùi ra sau: "Các ngươi đừng có giết ta, cầu xin các ngươi đó! Đừng có giết ta, ta sẽ cho các ngươi hết!"

"Cái gì cũng cho à?" Hoàng Tiểu Long cười khẩy: "Ngươi thì có gì để cho ta?"

Vi Tiểu Đông ngẩn ra.

"Cầu các ngươi hãy thả ta đi, muốn ta làm gì cũng được." Sau đó hắn sửa miệng, cầu xin tha thứ, dập đầu liên tục.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói: "Ngươi nhu nhược hơn phụ thân Vi Dương của ngươi nhiều lắm."

"Phụ thân ta?" Vi Tiểu Đông ngẩn ra.

"Nói thật cho ngươi biết nhé, phụ thân Vi Dương của ngươi bị ta giết đó." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

"Là ngươi!" Vi Tiểu Đông trừng to mắt.

"Ta là kẻ thù giết cha của ngươi! Thế nào, ngươi không định báo thù cho phụ thân của mình à?"

Sắc mặt Vi Tiểu Đông biến hoá, tức thì cười tươi: "Huynh đệ đang nói giỡn với ta đó hả."

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, không muốn làm nhảm nên hất triệu Tu La Chi Dao ra, rồi vung hai tay lên. Hai tia sáng lạnh vẽ qua cổ và mi tâm Vi Tiểu Đông.

Vi Tiểu Đông mắt tròn trũng, đổ xuống đất, máu chảy đầy đất.

"Môn chủ, nữ tử kia làm sao giờ?" Phí Hẫu hỏi, chỉ vào nữ tử út của thành chủ Vi Thanh của thành Nam Nhai đang bị nhốt trong bao tải.

"Mang về trước đã." Hoàng Tiểu Long trầm ngâm rồi nói.

"Vâng, Môn chủ!"

Sau đó Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo mang nữ tử út của Vi Thanh lách mình biến mất. Không lâu sau hai người đưa nữ tử của Vi Thanh về tới gian phòng ở lầu kia.

Triệu Thu và Vu Minh thấy hai người đưa một thiếu nữ về, bèn hỏi Phí Hạo. Phí Hạo cung kính kể chuyện vừa rồi cho Triệu Thu và Vu Minh nghe.

Lúc này nữ tử út của Vi Thanh từ từ tỉnh lại. Nàng mở mắt ra, thấy bốn người Hoàng Tiểu Long trong phòng, lập tức ngồi bật dậy, vẻ mặt đầy hoảng sợ: "Các người là ai? Các người định làm gì?"

Hoàng Tiểu Long nhìn Phí Hạo. Phí Hạo hiểu ý, tiến lên giải thích qua nguồn cơn câu chuyện cho nữ tử của Vi Thanh.

Nghe những gì Phí Hạo kể, nữ tử út của Vi Thanh là Vi Lâm mới cảm thấy đỡ hơn, nhưng vẫn nghi ngờ mà nhìn bốn người Hoàng Tiểu Long, hiển nhiên không hoàn toàn tin tưởng những gì Phí Hạo vừa nói.

"Bây giờ người có thể đi về." Hoàng Tiểu Long nói. Hắn không quan tâm đối phương tin hay không, cứu nàng ta chỉ là hành động mang tính hứng thú nhất thời và trùng hợp mà thôi.

"Ta có thể về rồi?" Vi Lâm nghi ngờ, sau đó chậm rãi ra khỏi phòng, cứ bước được hai bước lại quay đầu liếc bốn người Hoàng Tiểu Long một cái.

Chờ khi ra khỏi phòng, ra lầu mà không thấy gì khác thường, nàng ta mới thở phào nhẹ nhõm. Sau khi ra khỏi lầu, nàng hoảng hốt bay về phủ thành chủ.

Lúc này phủ thành chủ đã phát hiện việc Vi Lâm mất tích, đã hỗn loạn vô cùng.

"Lâm nhi, chuyện gì vậy?" Thấy nữ tử trở về, Vi Thanh lòng lo lắng, vội hỏi.

Vi Lâm khóc lóc rồi kể lại những gì Phí Hạo bảo mình.

"Đại Kiểm tông." Vi Thanh giận dữ: "Kính người quá đáng!"

"Thành chủ, ta thấy bốn người kia cũng có vấn đề." Lúc này quản gia Lưu Văn bước tới, nói: "Theo như những gì đối phương nói, nếu hắn đã phát hiện hai hắc y nhân kia lên vào phủ thành chủ bắt cóc tiểu thư, vì sao không ngăn cản luôn lúc đó? Mà phải đợi đối phương đưa tiểu thư tới một sân nhỏ hoang phế rồi mới ra tay cứu giúp?"

Vi Thanh nhướng mày.

"Tất cả đều là bốn người kia nói, chứ chúng ta không rõ chân tướng sự tình như nào." Quản gia Lưu Văn nói: "Có khi hoàn toàn không có người của Đại Kiểm tông nào cả, kỳ thật chính là bốn kẻ đó đã bắt cóc tiểu thư rồi đổ tội lên người Đại Kiểm tông, sau đó lại cố tình thả tiểu thư ra!"

Vi Thanh ngẫm nghĩ, rồi quay đầu nói với đám hộ vệ sau người: "Mười người các người đi thành bắc tìm xem có thi thể đám đệ tử Đại Kiểm tông không? Những người khác cùng ta đi tới lầu Văn Hương!"

"Nếu chuyện này là thật thì thôi! Nếu bốn kẻ kia thật sự cố tình đổ tội lên Đại Kiểm tông..." Nói tới đây, hàn quang loé lên trong mắt Vi Thanh.

Sau đó, hộ vệ phủ thành chủ bao vây lầu Văn Hương chặt như nêm cối.

Cư dân xung quanh đều tỉnh giấc.

Trong phòng của lầu, Phí Hạo nói với Hoàng Tiểu Long: "Môn chủ đoán không sai, Vi Thanh kia không tin là chúng ta cứu nữ tử của hắn."

Hoàng Tiểu Long gật đầu, Vi Thanh không tin là bình thường, nếu là những kẻ khác thì cũng không tin như vậy thôi.

"Môn chủ, có cần thuộc hạ..." Vu Minh bước lên, hỏi.

Hoàng Tiểu Long khoát tay áo: "Không cần."

Lúc này, cửa phòng đột nhiên bị phá vỡ, đám hộ vệ phủ thành chủ chen nhau lao vào. Sau đó Vi Thanh mặc cẩm bào của thành chủ đi tới.

Đi vào rồi, khuôn mặt Vi Thanh vốn sa sầm đột nhiên ngẩn ra, ngây ngốc nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hai năm trước Vi Thanh từng theo một vị tướng quân tới phủ nguyên soái ở Lạc Thông vương thành để báo cáo quân tình cho nguyên soái Hạo Thiên. Lúc ấy hắn còn chưa có cái tư cách vào phủ nguyên soái, nên đứng ở cổng phủ nguyên soái, có thấy Hoàng Tiểu Long một lần từ xa. Hắn hãy còn nhớ rất rõ tình cảnh lúc ấy, nguyên soái Hạo Thiên rất cung kính với người trẻ tuổi này. Sau đó hắn có hỏi thăm, mới biết người trẻ tuổi đó chính là Hoàng Tiểu Long.

"Hoàng... Hoàng... Hoàng công tử!" Vi Thanh tỉnh táo lại, sắc mặt trắng bệch, chân mềm nhũn: "Là... Là Hoàng công tử cứu tiểu nữ à?"

Hắn lại dẫn binh vây Hoàng Tiểu Long? Đến lúc đó nếu nguyên soái biết, hắn sẽ có kết cục gì? Nghe nói hiện giờ cả quốc vương cũng đang xưng huynh gọi đệ với phụ thân của Hoàng Tiểu Long rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Hoàng tiểu long chạy đằng trời

"Không sai." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt đáp.

Vi Thanh nghe vậy, toàn thân run rẩy. Trong cái nhìn chằm chằm của đám binh lính và quân gia Luru Văn, Vi Thanh đột nhiên quỳ xuống: "Tiểu nhân đáng chết! Tiểu nhân hồ đồ, không biết là Hoàng công tử, tiểu nhân đáng chết, đáng chết!" Nói năng lộn xộn.

Vi Thanh vừa nói vừa giơ tay tự bạt tai mình thật mạnh.

Máu trào ra từ khoé miệng.

Đám binh lính của phủ thành chủ và quân gia Luru Văn đều ngơ ngẩn nhìn vị thành chủ Vi Thanh của bọn họ.

Hoàng công tử?!

Tất cả binh lính và quân gia Luru Văn của phủ thành chủ đều nhìn Hoàng Tiểu Long.

Đám người Luru Văn không biết Hoàng Tiểu Long, tuy không biết hẳn là ai nhưng thấy thành chủ bọn họ bây giờ như thế này, bọn họ cũng biết đã xảy ra chuyện lớn.

Cả lũ vội sợ hãi quỳ rạp xuống đất, không dám thở mạnh.

Hoàng Tiểu Long nhìn Vi Thanh đang quỳ trước mặt mình, lạnh nhạt bảo: "Người không sai, đứng lên đi."

Vi Thanh thế mới vội vàng vãi lạy cảm ơn Hoàng Tiểu Long, sau đó mới dám đứng lên.

"Các người lui đi, đừng quấy nhiễu người khác, ta chỉ đi ngang qua nơi này thôi!" Hoàng Tiểu Long nói.

"Vâng, vâng, Hoàng công tử!" Vi Thanh cung kính vâng dạ, cúi người thi lễ với Hoàng Tiểu Long rồi mới lui ra ngoài. Sau đó đám hộ vệ phủ thành chủ cũng sợ hãi rời khỏi từ lâu.

Đêm lại yên tĩnh trở lại.

Khi trời dần sáng, bốn người Hoàng Tiểu Long rời khỏi thành Nam Nhai, đi qua biên cảnh Lạc Thông vương quốc mà tới Bạo Long vương quốc.

Đi vào Bạo Long vương quốc rồi, bốn người Hoàng Tiểu Long tới thẳng chỗ tổng bộ Đại Kiếm tông.

Trên đường đi, Phí Hào nói cho Triệu Thư và Vu Minh về chuyện giữa Hoàng Tiểu Long và Đại Kiếm tông, gia tộc Ninh Vũ và Thanh Vân các.

Quận Cuồng Long nằm ở cực bắc của Bạo Long vương quốc, núi non liên miên. Trên những rặng núi ấy, cung điện thành quần thể. Đây chính là nơi toạ lạc của một đại tông môn của Bạo Long vương quốc, tổng bộ của Đại Kiếm tông.

Lúc này trên đại điện Đại Kiếm tông, Vu Thần nghe đệ tử bẩm báo chuyện ở thành Nam Nhai. Sau khi nghe xong, Vu Thần trầm giọng nói: "Đám Vi Tiểu Đông bị giết, mọi người thấy sao?"

Vi Tiểu Đông là đệ tử hạch tâm của Đại Kiếm tông, lần này là hãn phái Vi Tiểu Đông đi thành Nam Nhai, không ngờ lại chết ở đó, cùng với mấy tên đệ tử Đại Kiếm tông kia, bị giết hết.

"Kẻ cứu Vi Lâm là một thanh niên mười bảy, mười tám tuổi, có bốn người. Vi Thanh gọi người trẻ tuổi kia là Hoàng công tử, cực kỳ kính sợ, chẳng lẽ Hoàng công tử kia là Hoàng Tiểu Long?" Trên điện, Lâm Trí Nhân trầm ngâm nói.

Làm cho Vi Thanh sợ như vậy, mà lại họ Hoàng, cộng thêm miêu tả bề ngoài, không khó đoán được thân phận của Hoàng Tiểu Long.

"Chắc là Hoàng Tiểu Long rồi. Hãn giành được hạng nhất ở cuộc thi đấu học viện Tinh Không, phải tới Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến, chắc là hãn đi ngang qua thành Nam Nhai." Một lão phụ trưởng lão Đại Kiếm tông nói.

"Hoàng Tiểu Long muốn tới Đoạn Nhận đế quốc tham gia Hoàng Thành chi chiến thì ắt phải đi qua Bạo Long vương quốc chúng ta. Ta thấy hẳn là hai ngày này sẽ đi qua chỗ Đại Kiếm tông chúng ta. Lão tông chủ, tới lúc đó chúng ta bày thiên la địa võng giết luôn tên Hoàng Tiểu Long kia dọc đường đi." Một trưởng lão Đại Kiếm tông khác nói.

"Không sai! Lão tông chủ, lần này chúng ta nhất định phải giết được Hoàng Tiểu Long, bằng không cứ để cho Hoàng Tiểu Long này tiếp tục trưởng thành, mà hần vốn quá yếu nghiệt rồi, lại tiếp tục phát triển thì sợ là hai năm nữa hần sẽ đột phá Tiên thiên, đến lúc đó Đại Kiếm tông ta khó mà giết hần được!"

"Hơn nữa lần này không có nguyên soái Hạo Thiên đi theo, chỉ có Phí Hầu bên cạnh, là một cơ hội vô cùng tốt."

Đám trưởng lão Đại Kiếm tông đều nói.

Vu Thần ngẫm nghĩ, gơ tay ra hiệu cho mọi người yên lặng, sau đó lạnh lùng nói: "Truyền lệnh của ta, điều động tất cả đệ tử Đại Kiếm tông canh gác con đường Hoàng Tiểu Long phải đi qua, chặn giết Hoàng Tiểu Long!"

Mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông cùng lên, lần này Hoàng Tiểu Long có mà chạy đằng trời!

"Vâng, lão tông chủ!" Đám trưởng lão Đại Kiếm tông cất tiếng đáp lời.

Nhưng đúng lúc này mấy tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên. Vài tên đệ tử Đại Kiếm tông bị đập bay vào từ bên ngoài đại điện.

Mọi người kinh hãi, vội nhìn ra.

"Hoàng Tiểu Long!" Vu Thần giật mình, đứng bật dậy. Đám người Lâm Trí Nhân cũng đứng lên theo.

"Hoàng Tiểu Long, không ngờ ngươi lại dám chạy tới tổng bộ Đại Kiếm tông ta!" Vu Thần đi xuống đại điện từng bước một, phóng thích Đấu khí toàn thân, nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long.

Đám trưởng lão Đại Kiếm tông xung quanh tản ra, bao vây đám người Hoàng Tiểu Long lại.

Lúc này, một tiếng chuông rung trời vang lên, tức thì toàn bộ đám đệ tử Đại Kiếm tông đều chạy tới đại điện.

Mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông cùng tới, tiếng xé gió không ngừng vang lên.

Mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông nhanh chóng đuổi tới, vây đại điện lại chặt như nêm cối.

Lâm Trí Nhân nhìn Hoàng Tiểu Long, cười khẩy rồi nói: "Hoàng Tiểu Long, lần này ta xem ngươi trốn như nào?!"

"Trốn?" Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói: "Ai bảo ta định trốn?"

Vu Thần liếc bốn người Hoàng Tiểu Long một cái, cuối cùng tầm mắt dừng trên người Triệu Thu và Vu Minh, lòng nghi hoặc, chẳng lẽ hai kẻ này là chỗ dựa cho Hoàng Tiểu Long?

Triệu Thu và Vu Minh đã thu liễm hết khí tức vào trong nên Vu Thần đương nhiên không nhìn ra tu vi của hai người.

"Hoàng Tiểu Long, ngươi cho rằng bằng bốn người các ngươi là có thể chống lại mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông ta à?" Lúc này Lâm Trí Nhân cười ha ha, nói tới đây thì liếc đám người Hoàng Tiểu Long: "Ngươi cho rằng ngươi là cường giả Thánh Vực hả?"

Bằng sức của một người mà tiêu diệt cả một đại tông môn của một vương quốc, đó là chuyện chỉ có cường giả Thánh Vực mới làm được.

Nhưng hần vừa nói xong, Triệu Thu đột nhiên gơ tay lên, nắm lấy hư không. Chỉ thấy Lâm Trí Nhân cách đó vài trăm mét như bị một bàn tay khổng lồ nhấc lên.

Triệu Thu lập tức phóng thích khí tức toàn thân, kinh thiên động địa.

Không gian mấy vạn dặm trên không trung toàn bộ Đại Kiếm tông bất ngờ thay đổi. Trời vốn đang nắng trong lành đột nhiên tối sầm lại, tiếng sấm vang rền rền. Một thứ uy áp kinh khủng tràn ngập mọi góc ngách Đại Kiếm tông.

Dưới uy áp ấy, Lâm Trí Nhân và đám người Vu Thần như cá rời khỏi nước, mất lời ra, miệng há to, dường như bất cứ lúc nào cũng không thể thở nổi.

Linh khí thiên địa khắp nơi đều bị rút sạch!

"Thánh... Thánh Vực... Cường giả Thánh Vực!" Lâm Trí Nhân vô cùng hoảng sợ, toàn thân run rẩy bầy, cố gắng nói.

Cường giả Thánh Vực!

Cũng chỉ có cường giả Thánh Vực mới có được uy áp khủng bố như vậy. Cũng chỉ có cường giả Thánh Vực mới có thể cách hư không mà khống chế được cường giả Tiên thiên Lâm Trí Nhân này. Bởi vì chỉ có cường giả Thánh Vực mới có thể nắm giữ được pháp tắc không gian, khống chế được linh khí thiên địa ở một phương.

Triệu Thu lạnh lùng liếc Lâm Trí Nhân một cái, hư không nắm chặt. Dưới cái nhìn chòng chọc của đám người Vu Thần, cổ Lâm Trí Nhân đột nhiên bị vạn

gãy, rơi xuống khỏi không trung.

Một cường giả Tiên thiên đã chết!

Triệu Thụ quay đầu nhìn đám người Vu Thần.

"Tiên... Tiên bối... Tha mạng... Tha mạng!" Vu Thần sợ hãi, vội vàng nói liên hồi.

Triệu Thụ hừ lạnh một tiếng. Đột nhiên Vu Thần như bị giáng cho một đòn mạnh, miệng phun máu tươi, rồi cứ thế ngã xuống. Khi Vu Thần ngã xuống, đám trưởng lão Đại Kiếm tông mới hoảng sợ phát hiện ở ngực Vu Thần, nơi trái tim, chẳng biết đã bị một thứ sức mạnh gì đục thủng tự bao giờ.

Trong chớp mắt, hai vị cường giả Tiên thiên là Vu Thần và Lâm Trí Nhân đã chết.

Hơi thở từ vong lập tức ngập tràn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Sắp đột phá tiên thiên?

Tất cả đám trưởng lão Đại Kiếm tông trên đại điện đều hoảng sợ, vẻ mặt tuyệt vọng như tro tàn.

Cường giả Thánh Vực!

Không ngờ lại là cường giả Thánh Vực!

Tại sao lại có thể là cường giả Thánh Vực được!

Cường giả Thánh Vực này, cho dù là toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc thì cũng không có mấy, giờ mười đầu ngón tay ra cũng đếm không hết, bây giờ lại xuất hiện ở Đại Kiếm tông!

Hơn nữa còn tới cùng Hoàng Tiểu Long!

Hoàng Tiểu Long lại có thể mời được cường giả Thánh Vực? Hoàng Tiểu Long có thân phận gì?

Ngay khi đám trưởng lão Đại Kiếm tông nghĩ rằng Triệu Thụ là do Hoàng Tiểu Long mời tới, Triệu Thụ bỗng quay đầu lại, cung kính nói với Hoàng Tiểu Long: "Thiếu chủ, những tên trưởng lão Đại Kiếm tông này, đệ tử nên xử lý như nào?"

Thiếu chủ?!

Tất cả đám trưởng lão và đệ tử Đại Kiếm tông đều nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt khó tin.

Hoàng Tiểu Long quét mắt qua đám trưởng lão Đại Kiếm tông trên đại điện, lạnh nhạt nói: "Giết toàn bộ!"

Giết toàn bộ!

Diệt cỏ tận gốc!

Lần này Hoàng Tiểu Long rời khỏi Lạc Thông vương quốc mà đi tới Đoạn Nhận đế quốc, tất nhiên không dám để lại họa ngầm nào. Tám năm trước hắn đã từng thề sẽ tiêu diệt Đại Kiếm tông.

Tất cả đám trưởng lão và đệ tử Đại Kiếm tông nghe vậy thì toàn thân run lẩy bẩy, hoảng hốt bỏ chạy tứ phía, tranh nhau chạy khỏi đại điện.

Nhưng bọn họ vừa bay lên thì đột nhiên phát hiện bốn phía như ngưng lại, bọn họ bị dính chặt ở nơi đó.

Triệu Thụ lạnh lùng nhìn đám trưởng lão Đại Kiếm tông đang bị giữ chặt, giờ hai tay vung lên bốn phía. Những đạo không gian chi lực vô hình như gió xuyên qua ngực đám trưởng lão và đệ tử Đại Kiếm tông kia.

Đám trưởng lão và đệ tử Đại Kiếm tông kia ngã rầm xuống từ giữa không trung, người giật giật, ngực chỉ chít lỗ thủng.

Sau đó không gian chi lực không ngừng khuếch tán, khiến tất cả đệ tử Đại Kiếm tông ở ngoài đại điện đều ngã xuống hết.

Không lâu sau, mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông không còn ai có thể đứng vững.

Mặc dù là Hoàng Tiểu Long và Phí Hâu, nhìn đám đệ tử Đại Kiếm tông nằm la liệt dưới đất, tạo thành một mảng đen sì, cũng đều kinh hãi không thôi.

Cường giả Thánh Vực lại khủng bố như vậy đó!

Chỉ một cái vẩy tay mà một đại tông môn của một vương quốc bị diệt như thế đó?!

Một ngày sau, tin mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông bị giết như quả bom oanh tạc toàn bộ Bạo Long vương quốc, khiến cả toà vương quốc khiếp sợ không thôi. Từ quốc vương, các đại quý tộc, cho tới dân chúng tầm thường, vô lại phổ phùng đều sôi trào, không ai dám tin.

Mấy vạn đệ tử Đại Kiếm tông, bao gồm cường giả Tiên thiên là Vu Thần và Lâm Trí Nhân đều bị giết hết!

Tin này thật đáng khiếp sợ!

Phản ứng đầu tiên của mọi người khi biết tin chính là đối phương đang nói đùa.

Nhưng mười ngày sau, tin Ninh Vũ gia tộc bị tiêu diệt lại như quả bom thật lớn nổ tung toàn bộ Bạo Long vương quốc. Mà mười ngày sau khi Ninh Vũ gia tộc bị diệt, tin về mấy nghìn cao thủ ở tông bộ Thanh Vân các bị giết cũng truyền ra.

Đại Kiếm tông, Ninh Vũ gia tộc, Thanh Vân các!

Bất cứ một thế lực nào đều là cự bá ở Bạo Long vương quốc này!

Nhưng hiện tại, chỉ trong vòng một tháng, cả ba thế lực ấy đều bị tiêu diệt!

Toàn bộ Bạo Long vương quốc khiếp sợ, khủng hoảng vô cùng.

Ngay cả các vương quốc lân cận cũng khiếp sợ không thôi, đều bàn tán đoán xem ai đã diệt Đại Kiếm tông, Ninh Vũ gia tộc và Thanh Vân các, ai là kẻ có thể diệt được ba thế lực này?

Không ai biết kẻ nào đã làm chuyện này, nhưng cách thức tiêu diệt cả ba thế lực này đều giống nhau. Phần lớn các thế lực đều cho rằng là một thế lực nào đó đã tiêu diệt ba thế lực Đại Kiếm tông, Thanh Vân các và Ninh Vũ gia tộc.

Khi Bạo Long vương quốc và các vương quốc xung quanh khiếp sợ việc Đại Kiếm tông, Ninh Vũ gia tộc và Thanh Vân các bị diệt, bốn người Hoàng Tiểu Long đã vượt qua biên cảnh Bạo Long vương quốc mà bước vào vương quốc Hắc Thiết.

Con đường mà bốn người Hoàng Tiểu Long phải đi qua để tới được Đoạn Nhận đế quốc băng qua gần hơn hai mươi vương quốc như Bạo Long vương quốc và vương quốc Hắc Thiết.

Cho nên tuy cách Hoàng Thành chỉ chiến còn bảy tháng nữa, nhưng thời gian bây là khá cấp bách với Hoàng Tiểu Long và những người kia. Theo Hoàng Tiểu Long đoán, bốn người mà nhanh chóng lên đường thì cũng phải mất sáu tháng.

Dọc đường đi không xảy ra việc gì.

Năm tháng trôi qua.

Hoàng Tiểu Long vừa vội vã đi, vừa cố gắng rút thời gian tu luyện Tu La quyết.

Năm tháng, Cửu U Đẩu khí trong kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long đã ngưng tụ lại, đậm đặc hơn trước rất nhiều. Đại bộ phận Cửu U Đẩu khí trong kinh mạch và khí hải đã chuyển hoá thành thể lỏng.

Khi Cửu U Đẩu khí trong kinh mạch và khí hải hoàn toàn chuyển hoá thành thể lỏng thì đó là lúc Đẩu khí của Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên thiên. Mà một khi đột phá Tiên thiên rồi sẽ như lên một tầng khác.

Mười ngày cứ thế trôi đi.

Một đêm này, bóng đêm yên lặng.

Bốn người Hoàng Tiểu Long dừng lại ở một ngọn núi hoang, định nghỉ ngơi một đêm rồi tiếp tục đi.

Ánh lửa sáng rực, chiếu cho bốn phía sáng trưng. Thi thoảng có tiếng sói tiếng thú kêu trong núi hoang.

Bốn người Hoàng Tiểu Long ngồi cạnh đồng lửa, bên trên là thịt thú quay, mùi thơm toả ra khắp nơi.

Cảnh này làm Hoàng Tiểu Long nhớ lại năm đó hấn dẫn gia đình mình rời khỏi Hoàng gia trang tới Lạc Thông vương quốc, cũng ngồi bên đồng lửa như này.

Năm đó mười mấy Hoàng Mẫn còn bảo là sẽ cố gắng tu luyện để đánh bại Hoàng Vĩ.

Lúc ấy nàng không biết Hoàng Vĩ và Hoàng gia trang đã bị Đại Kiếm tông tiêu diệt, nhưng tám năm đã qua đi, Đại Kiếm tông rốt cuộc đã bị mình tiêu diệt rồi.

"Môn chủ, còn nửa tháng nữa là chúng ta có thể tới Đoạn Nhận đế quốc." Lúc này Vu Minh nói.

Hoàng Tiểu Long thu hồi suy nghĩ. Đúng vậy, còn nửa tháng nữa là có thể tới được Đoạn Nhận đế quốc.

Đoạn Nhận đế quốc!

Đó chính là một khởi đầu khác cho Hoàng Tiểu Long!

Trận Hoàng Thành chi chiến của Đoạn Nhận đế quốc lần này, hẳn nhất định phải giành được vị trí thứ nhất!

Lúc này thịt quay đã chín, bốn người Hoàng Tiểu Long dùng dao cắt ra, bắt đầu ăn.

"Không biết bây giờ tên nhóc Phệ Linh Tử Hầu kia thế nào rồi?" Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Ban đầu Hoàng Tiểu Long định mang Phệ Linh Tử Hầu cùng tới Đoạn Nhận đế quốc, nhưng tiểu gia hỏa này đã đi vào Ngân Nguyệt sâm lâm, đành chờ lần sau quay về vương thành Lạc Thông rồi đưa nó tới Đoạn Nhận đế quốc.

Hai năm qua, Phệ Linh Tử Hầu không chỉ đột phá tới Thập giai mà còn đạt tới Thập giai hậu kỳ đỉnh phong.

Lần sau Hoàng Tiểu Long quay về vương thành Lạc Thông, có lẽ Phệ Linh Tử Hầu đã đột phá tới Tiên thiên rồi.

Hoàng Tiểu Long lấy rượu Liệt Hoả và rượu Tuyệt Nguyệt ra khỏi Tu La giới, cùng uống với ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hầu.

Tuy quá trình đi đường rất không thú vị, nhưng có rượu có thịt cũng coi như không quá chán.

Ăn xong, ba người Triệu Thu đi canh gác, Hoàng Tiểu Long mở Tủ Thần Quyền ra tiến vào chiến trường Viễn cổ, dùng Diễm Long châu tiếp tục tu luyện.

Hoàng Tiểu Long cảm thấy trong hai ngày này Đấu khí hẳn là sẽ đột phá Tiên thiên.

Hoàng Tiểu Long dùng Tu La quyết. Sau lưng hắn, Hắc Lam song long quay vòng quanh, cắn nuốt Cửu U Minh khí rút xuống từ trong hư không.

Mấy tháng trôi qua, hình thể Hắc Lam song long càng thêm chân thật. Từng miếng long lân trên thân nó loé lên vẻ sáng bóng, dường như có thể chuyển hoá thành Viễn cổ thần long chân chính bất cứ lúc nào.

Cửu U Đấu khí trong kinh mạch và khí hải trong cơ thể Hoàng Tiểu Long không ngừng sôi trào. Hiện giờ Cửu U Đấu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long đã hoàn toàn biến thành màu tím.

Cửu U Đấu khí màu tím khiến người ta nhìn mà sợ hãi. Lúc vận chuyển trông nó hết như Minh Hà tới từ địa ngục Cửu U.

Ngay khi Hoàng Tiểu Long đang hấp thụ Cửu U Minh khí đang cuộn cuộn kéo đến, đột nhiên Cửu U đấu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long rung lên dữ dội.

Đây là?! Hoàng Tiểu Long giật mình, chẳng lẽ sẽ đột phá Tiên thiên vào lúc này?!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Đấu khí đột phá tiên thiên

Cửu U Đấu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long hết như một con ngựa thoát cương, điên cuồng lao đi. Đây là dấu hiệu trước khi đột phá.

Từ khi bắt đầu tu luyện Đấu khí năm bảy tuổi, Hoàng Tiểu Long đã biết rất rõ về dấu hiệu khi sắp đột phá.

Hoàng Tiểu Long nhanh chóng thu liễm tinh thần, vận chuyển Tu La quyết mà ngăn chặn Cửu U Đấu khí đang điên cuồng lao đi kia.

Trong kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long, Cửu U Đấu khí chảy theo vòng tuần hoàn, lặp đi lặp lại.

Lúc này xung quanh thân thể Hoàng Tiểu Long, những làn khói đen không ngừng bốc lên. Những khói đen này ngưng tụ, ngày càng nhiều. Cuối cùng

hoàn toàn bao phủ Hoàng Tiểu Long lại.

Trong màn sương mù đen kìa, cơ thể Hoàng Tiểu Long như ẩn như hiện.

Mà Hắc Lam song long bay lượn giữa không trung sau lưng Hoàng Tiểu Long, tiếng rền ngâm vang lên liên tục. Hình thể song long không ngừng to lên, không ngừng trở nên chân thật. Lúc vụt sáng rồi tắt đi. Mỗi một lần vụt sáng ấy, hình thể Hắc Lam song long sẽ to lên thêm, đồng thời lân giáp trên thân Hắc Lam song long bắt đầu rung. Lúc rung thì còn chảy ra máu.

Long huyết!

Đây là long huyết chân chính!

Long huyết nhỏ lên mặt đất của chiến trường Viễn cổ, khiến thần linh thượng cổ ngủ say trên chiến trường Viễn cổ ấy như người được mùi long huyết mà thức tỉnh.

Chiến trường Viễn cổ vang lên những tiếng trống. Sau đó là tiếng trống trận, rồi vạn mã lao lên, kiếm thương kích va chạm, và tiếng giết chóc!

Từng cảnh tượng ấy không ngừng xuất hiện trong đầu Hoàng Tiểu Long.

Từng đám thần tộc bốn cánh, sáu cánh, tám cánh ngã xuống.

Lúc này hào quang toả ra từ cơ thể Hoàng Tiểu Long càng lúc càng ngời sáng. Đầu khí trong cơ thể điên cuồng lao đi, không ngừng đánh lên bức tường Tiên Yêu kia, dường như có một con đàu dữ dội đến từ linh hồn không ngừng lan ra.

Đau!

Linh hồn như đang bị xé rách!

Hoàng Tiểu Long cảm thấy đầu mình sắp nổ bung, gần như không thể chịu được. Nhưng mà ngay khi Hoàng Tiểu Long không thể chịu nổi, đột nhiên Linh Lung Bảo Tháp và Tù Thần Quyển trong cơ thể Hoàng Tiểu Long toả ra ánh sáng chói mắt. Hai dòng năng lượng thần bí được phát ra từ hai dị bảo này. Khi hai dòng năng lượng thần bí ấy trào ra, đầu óc Hoàng Tiểu Long lập tức mất rụi, cảm giác đau đớn ở linh hồn biến mất.

Mỗi khi Hoàng Tiểu Long không thể chịu được cái nỗi đau xé rách linh hồn kia, Linh Lung Bảo Tháp và Tù Thần Quyển sẽ phóng ra hai dòng năng lượng thần bí tưới nhuận linh hồn Hoàng Tiểu Long.

Cứ một lần rồi lại một lần.

Hoàng Tiểu Long như rơi vào thế giới băng hoả.

Không biết bao lâu sau, đột nhiên thân thể Hoàng Tiểu Long run rẩy, mặt đất như vỡ tan. Bức tường Tiên Yêu rốt cuộc đã bị Cửu U Đầu khí trong kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long phá tan.

Mặt đất vỡ tan, sinh mệnh sống lại.

Cửu U Đầu khí điên cuồng vọt vào kinh mạch Tiên thiên, không ngừng lao đi.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long đang toả ra một thứ khí tức thuộc dạng sinh mệnh. Mặt đất xung quanh nơi Hoàng Tiểu Long đang ngồi xếp bằng ở chiến trường Viễn cổ này lại nảy ra màu xanh lục.

Đây là màu xanh của sinh mệnh!

Ngay khi Hoàng Tiểu Long đột phá được bức tường Tiên thiên, Hắc Lam song long trên trời cao cũng phình to ra, phóng ra ánh sáng lúc đen lúc xanh lam ra trầm đậm xung quanh chiến trường Viễn cổ. Tiếng rền ngâm như tới từ thời Viễn cổ, vang khắp chiến trường này. Long uy mệnh mỏng như sóng lớn khuếch tán ra bốn phía từng đợt một.

Hắc Lam song long vốn đang phát sáng thì đã ngừng lại, những mảnh long lân như thiết giáp màu xanh đen đang không ngừng mọc ra trên thân. Long trảo trắng kiện, hai chiếc sừng mọc lên trên trán.

Hắc Lam song long đã hoàn toàn ngưng tụ thành thực thể.

Khí tức của thần long Viễn cổ rất đậm.

Hồi lâu sau, sương đen bao phủ lấy thân thể Hoàng Tiểu Long dần nhạt đi, để lộ ra hình thể của Hoàng Tiểu Long.

Hệt như Hắc Lam song long rụng vảy, da ở trên người Hoàng Tiểu Long cũng rụng ra một tầng bì, khiến làn da hơi vàng nhạt của Hoàng Tiểu Long trắng ra không ít.

Hoàng Tiểu Long mở mắt ra, một dòng khí khủng khiếp cũng thổi quét ra theo. Bụi đất trên chiến trường Viễn cổ bắn lên tung toé.

Hoàng Tiểu Long mừng rỡ không thôi, ngửa mặt lên trời kêu to.

Cuối cùng thì Đấu khí đã đột phá Tiên thiên!

Tiên thiên!

Nội lực và Đấu khí đều ở Tiên thiên!

Với thực lực hiện giờ của hắn, cho dù Tiên thiên nhị giai bình thường thì hắn cũng có thể dễ dàng giết chết!

Hoàng Tiểu Long đứng lên, nhìn Hắc Lam song long đang bay lượn trên bầu trời cao, lòng kích động không thôi.

Hắc Lam song long đã ngưng tụ thành thực thể, hoá thành một thần long Viễn cổ chân chính!

Đột phá Tiên thiên rồi, lúc này mỗi một con rồng trong Hắc Lam song long đều dài tới hơn hai mươi mét.

Hoàng Tiểu Long động ý nghĩ, Hắc Lam song long bay lượn trên bầu trời cao gầm một tiếng, rồi bay xuống trước người Hoàng Tiểu Long. Vũ hồn Hắc Lam song long mặc dù là thân thể độc lập, nhưng có kết nối với tinh thần của Hoàng Tiểu Long, hết như một bộ phận trong thân thể Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long có thể dùng ý nghĩ của mình để triệu hồi bất cứ lúc nào.

Nhìn Hắc Lam song long lượn quanh người mình, Hoàng Tiểu Long phi thân nhảy lên đầu Hắc Long, đứng đón gió. Mà Lam Long thì quay quanh người Hoàng Tiểu Long.

"Hắc Long, đi!" Hoàng Tiểu Long vỗ Hắc Long một cái.

Hắc Long ngâm một tiếng rồi phi thân mang Hoàng Tiểu Long bay lên.

Ở trên không, Hoàng Tiểu Long nhìn chiến trường Viễn cổ xa xôi nghìn trượng bên dưới, không khỏi than thở liên tục, đây chính là cảm giác phi hành mà!

Trong thế giới Vũ hồn, chỉ có cường giả Thánh Vực lĩnh ngộ pháp tắc không gian mới có thể thật sự ngự không phi hành. Cho dù cường giả Tiên thiên cấp chín hậu kỳ đỉnh phong cũng chỉ có thể đứng ở giữa không trung, chứ không thể ngự không được.

Nhưng hiện tại dựa vào Vũ hồn song long mà Hoàng Tiểu Long có thể phi hành hết như cường giả Thánh Vực.

Cười Hắc Long ngự không, có Lam Long quán quanh, Hoàng Tiểu Long không khỏi cảm thấy mình thật phong cách!

Nhìn bầu trời phía trước, Hoàng Tiểu Long đột nhiên có cái cảm giác mình ngộ về con đường tu luyện sau này.

Hắn muốn làm một thần long Viễn cổ chân chính, bay lượn khắp cửu thiên!

Hoàng Tiểu Long thở ra một hơi dài, đứng trên Hắc Long nhìn xuống chiến trường Viễn cổ này, đột nhiên một ý nghĩ nảy lên trong đầu. Cho tới nay hắn vào chiến trường Viễn cổ này, nhưng không biết chiến trường này rộng lớn như nào. Nếu hiện giờ Hắc Long song long đã có thực thể, chỉ bằng nhân cơ hội đi xem chiến trường Viễn cổ này rộng lớn ra sao?

Hoàng Tiểu Long cười Vũ hồn Hắc Long bay thẳng đi, nhưng điều khiến Hoàng Tiểu Long bất ngờ là bay một canh giờ rồi mà mãi không thấy điểm cuối của chiến trường này.

Dường như không gian chiến trường Viễn cổ này như không hề có điểm cuối!

Nhưng Hoàng Tiểu Long lại cảm giác được dường như có một thứ gì đó ở một nơi cực kỳ xa xôi đang triệu hồi hắn. Loại cảm giác này hết như lúc Hoàng Tiểu Long được Tù Thần Quyền triệu hồi lúc ở hồ Thánh Minh.

"Xem ra phải chờ sau này rồi xem lại xem rốt cuộc ở cuối chiến trường Viễn cổ này có cái gì." Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ. Vũ hồn song long tuy đã ngưng tụ thành thực thể, có thể phi hành, nhưng tốc độ vẫn khá chậm.

Sau này tùy theo thực lực của Hoàng Tiểu Long tăng lên, thực lực của song long cũng tăng theo, tốc độ phi hành sẽ không ngừng được tăng theo.

Hoàng Tiểu Long làm cho Vũ hồn Hắc Long ngừng lại, sau đó làm cho Vũ hồn Lam Long mang theo mình phi hành, lại phát hiện tốc độ của Vũ hồn Lam Long nhanh hơn Vũ hồn Hắc Long đôi chút.

"Hiện giờ đã đột phá Tiên thiên, có thể mở được tầng thứ hai của Linh Lung Bảo Tháp rồi, không biết trong tầng thứ hai đó có gì?" Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Ánh sáng loé lên giữa không trung, Hoàng Tiểu Long triệu Linh Lung Bảo Tháp ra.

Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên thiên nên dường như Linh Lung Bảo Tháp lại sáng hơn không ít.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164: Tầng thứ hai của linh lung bảo tháp

Hoàng Tiểu Long rút Đầu khí vào, khiến Linh Lung Bảo Tháp toả ra ánh sáng rực rỡ. Sau đó ánh sáng loé lên trước mắt Hoàng Tiểu Long, rồi hần đi tới một không gian.

Không gian này khá giống không gian tầng thứ nhất của Linh Lung Bảo Tháp. Nhưng không trung ở không gian tầng thứ nhất của Linh Lung Bảo Tháp có linh vân do Diễm Long châu và Long Diễm khí hình thành, mà tầng thứ hai thì không có.

Không trung tầng thứ hai của Linh Lung Bảo Tháp trống không, mà ở trung tâm của mặt đất lại có một đỉnh lô. Một cái đỉnh lô có sáu chân, dường như được đúc từ thủy tinh.

Ngoài đỉnh lô này, không còn vật nào khác.

Hoàng Tiểu Long nhìn đỉnh lô như đúc từ thủy tinh này, ngẩn ra.

Đỉnh lô đó dùng để luyện đan à?

Hắn nghĩ rằng tầng thứ hai của Linh Lung Bảo Tháp sẽ có bảo bối còn cao hơn Diễm Long châu một bậc nữa, cho rằng tầng thứ hai có được linh vật có thể gia tăng cho cường giả Tiên thiên, nhưng không ngờ là tầng hai chỉ có một đỉnh lô như này!

Hoàng Tiểu Long vòng quanh đỉnh lô thủy tinh kia một vòng. Đỉnh lô này cao hơn một mét, trên thân có khắc mấy ký hiệu thời thượng cổ, còn một số yêu thú có hình dáng kỳ quái nữa.

Hoàng Tiểu Long bước tới, định nhắc đỉnh lô kia lên thì sợ hãi phát hiện rằng với sức hắn bây giờ lại không nâng được đỉnh lô kia lên. Cho dù Hoàng Tiểu Long có sử dụng Đầu khí hay nội lực thì đỉnh lô kia vẫn không hề suy chuyển.

Đỉnh lô ấy như là một thể với Linh Lung Bảo Tháp!

Hoàng Tiểu Long nhướng mày, trầm tư. Sau đó hắn dùng Tu La Chi Dao cắt đầu ngón tay, nhỏ một giọt máu tươi lên đỉnh lô. Tức thì đỉnh lô toả sáng, rung lên âm ầm.

Đồng thời Hoàng Tiểu Long có thêm chút ký ức trong đầu. Là những ký ức về đỉnh lô.

Đỉnh lô này tên là Vạn Thú đỉnh. Bên trong Vạn Thú đỉnh này, có hai đại trận Tiên thiên, một là Diệt Ma Thôn Phệ trận, cái khác là Thiên Địa Quy Nguyên trận.

Vạn ma Thôn Phệ trận có thể nuốt vạn vật vào trong Vạn Thú đỉnh, mà Thiên Địa Quy Nguyên trận thì có thể luyện hoá tất cả những thứ bị nuốt vào trong Vạn Thú đỉnh thành thứ nguyên bản nhất, rồi ngưng tụ thành đan!

Hai trận dùng cùng nhau là có thể nuốt được vạn vật, luyện ra đan dược, rất thần kỳ!

Hoàng Tiểu Long hoảng sợ, thứ này có vẻ quá kinh khủng rồi!

Dựa theo những gì mà ký ức miêu tả, chỉ cần người có được Linh Lung Bảo Tháp có đủ thực lực thì khi sử dụng Vạn Thú đỉnh này uy lực sẽ càng mạnh hơn. Sau này cho dù muốn nuốt cả một ngọn thần sơn hay biển lớn đều không thành vấn đề.

Sau khi hoảng sợ, Hoàng Tiểu Long cảm thấy mừng như điên.

Nuốt vạn vật, luyện thành đan, đây chẳng phải là nuốt thứ gì càng tốt, càng ẩn chứa nhiều linh tính thì Linh đan mà nó luyện chế ra sẽ có cấp bậc càng cao hơn?! Đến lúc đó bản thân muốn luyện chế bao nhiêu đan dược tứ phẩm, ngũ phẩm cũng được?!

Hoàng Tiểu Long mất ngủ sáng.

Thật lâu sau, Hoàng Tiểu Long mới đè nén sự kích động trong lòng, rồi lấy một Yêu đan Thập giai ra. Yêu đan Thập giai này được lấy ra từ trong cơ thể yêu thú Thập giai hậu kỳ đỉnh phong.

Hoàng Tiểu Long vận chuyển Đầu khí. Vạn Thú đỉnh loé sáng, rồi một thứ lực hút rất mạnh được sinh ra, sau đó nuốt Yêu đan Thập giai trong tay Hoàng Tiểu Long vào trong. Tiếp theo đó Thiên Địa Quy Nguyên trận trong Vạn Thú đỉnh chuyển động. Vạn Thú đỉnh toả sáng rực rỡ, rung rung và vang lên những tiếng ong ong. Thân đỉnh phát ra khí vụ trông như thủy tinh. Hơn một giờ sau, Vạn Thú đỉnh mới ngừng lại.

Sau khi Vạn Thủ đình ngừng lại, một luồng sáng phóng lên cao từ miệng đình. một viên Linh đan màu vàng đen to bằng ngón tay cái, sáng bóng và toả ra hương thơm vô cùng chậm rãi bay ra từ trong đình.

Hoàng Tiểu Long vui vẻ, giơ tay lên hút viên Linh đan kia vào trong tay. Sau đó hất bỏ vào miệng, tức thì một dòng nước ấm lan toả khắp cơ thể.

Hoàng Tiểu Long ngồi xuống, vận chuyển Tu La quyết luyện hoá được lực.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long đứng lên.

Trải qua lần luyện hoá vừa rồi, viên Linh đan được luyện chế từ Yêu đan Thập giai hậu kỳ đỉnh phong hẳn là đạt tới tứ phẩm cao cấp.

Tứ phẩm cao cấp!

Linh đan tứ phẩm cao cấp tuy không quý hiếm như ngũ phẩm, nhưng cũng là thứ hiếm thấy, cho dù mang đi bán đâu giá thì cũng phải được cái giá hai đến ba mươi vạn.

Một viên Yêu đan Thập giai hậu kỳ đỉnh phong thường được bán với giá mười vạn gì đó trên thị trường. Một Yêu đan Thập giai hậu kỳ đỉnh phong có thể luyện chế ra Linh đan tứ phẩm cao cấp, như vậy Yêu đan của linh thú Tiên thiên thì sao? Đó chính là Linh đan ngũ phẩm!

Ở Lạc Thông vương thành, Linh đan ngũ phẩm chính là thứ mà dùng kim tệ chưa chắc đã mua được. Bởi vì Linh đan ngũ phẩm quá khó để luyện chế được, cần rất nhiều linh dược. Một Linh đan ngũ phẩm bình thường cần chỉ ít năm, sáu chục loại linh dược, hơn nữa mỗi loại đều phải trên hai ba trăm năm. Luyện chế ra chưa chắc đã có thể thành công trăm phần trăm, mà xác suất thành công chỉ là một nửa.

Hoàng Tiểu Long thở ra một hơi thật dài.

Linh đan ngũ phẩm, cho dù là với cường giả Tiên thiên thì cũng rất có tác dụng!

Linh đan ngũ phẩm, ở Đoạn Nhận đế quốc hẳn là thứ bán chạy lắm nhỉ?!

Nhưng Hoàng Tiểu Long lập tức nhướng mày.

Vừa rồi hẳn sử dụng Đấu khí mà thôi động Vạn Thủ đình để luyện đan, hơn một giờ mà gần như đã tiêu hao sạch sẽ Cửu U Đấu khí trong cơ thể hẳn rồi.

Hiện giờ hẳn đã đột phá Tiên thiên, Cửu U Đấu khí trong cơ thể còn nhiều hơn cường giả Tiên thiên nhị giai bình thường khá nhiều, nhưng cũng chỉ đủ để luyện hoá ra một viên Linh đan tứ phẩm cao cấp.

Nếu đến lúc đó sẵn được linh thú Tiên thiên, dùng Yêu đan Tiên thiên để luyện ra Linh đan ngũ phẩm, chẳng phải sẽ hút khô hẳn?!

"Chỉ có thể chờ tới lúc đó rồi hãy nghĩ cách giải quyết thôi." Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Sau đó Hoàng Tiểu Long ra khỏi chiến trường Viễn cổ.

Bên ngoài, Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu đã chờ đợi đến mức rất lo lắng. Lần này Hoàng Tiểu Long vào chiến trường Viễn cổ tu luyện đã ba ngày ba đêm. Thấy Hoàng Tiểu Long ra ngoài, ba người mới thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, Triệu Thu và Vu Minh giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long. Với nhãn lực của mình, bọn họ đương nhiên nhìn ra lần bế quan này, Hoàng Tiểu Long đã khác biệt rất rõ so với trước khi bế quan.

"Môn chủ, người đột phá Tiên thiên rồi?!" Triệu Thu bật thốt lên.

Phí Hưu khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn về mặt ba người, cười nói: "Không cẩn thận thế là đột phá."

Theo cái nhìn của Hoàng Tiểu Long thì đó đúng là không cẩn thận, bởi hẳn đầu có nghĩ sẽ đột phá nhanh như vậy. Nhưng ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu lại choáng váng, không cẩn thận mà lại đột phá Tiên thiên.

Mười bảy tuổi đã Tiên thiên!

Nếu truyền ra, sợ rằng cả Phong Tuyết đại lục này sẽ phải chấn động.

Mặc dù Triệu Thu là Thánh Vực nhưng lòng cũng cực kỳ kinh ngạc.

Sau đó Hoàng Tiểu Long hỏi Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu rằng nếu luyện đan mà mất quá nhiều Đấu khí vào việc sử dụng đại trận trong đình lộ, nên giải quyết như nào.

Ba người Triệu Thu không nghĩ nhiều, Triệu Thu nói: "Có thể dùng linh thạch để thay thế."

"Linh thạch?" Đôi mắt Hoàng Tiểu Long bừng sáng, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nghe nói đến linh thạch này.

"Vâng, Môn chủ. Linh thạch là một thứ khoáng thạch do linh khí thiên đại ngưng tụ, trải qua nhiều năm mà hình thành, có ẩn chứa linh khí rất tinh thuần. Bình thường khi các cường giả Tiên thiên luyện chế Linh đan ngũ phẩm đều dùng linh thạch để thổi động đỉnh lô đại trận. Linh khí trong một khối linh thạch tam phẩm cũng đủ để luyện chế một viên Linh đan ngũ phẩm rồi." Triệu Thu nói.

Một khối linh thạch tam phẩm luyện chế ra một viên Linh đan ngũ phẩm.

Sau đó Triệu Thu giải thích rằng linh thạch chia ra làm nhiều phẩm cấp, có ngũ phẩm, tứ phẩm, tam phẩm, nhị phẩm và nhất phẩm. Ngũ phẩm là thấp nhất, mà trên nhất phẩm còn có thiên phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Đi tới đoạn nhận đế quốc

Một khối linh thạch tam phẩm luyện chế ra một viên Linh đan ngũ phẩm, linh thạch tứ phẩm, ngũ phẩm luyện chế Linh đan dưới tứ phẩm, mà linh thạch nhị phẩm và nhất phẩm thì luyện chế được Linh đan lục phẩm, thất phẩm.

Nhưng linh thạch có giá khá đắt đỏ, một khối linh thạch tam phẩm cần ba vạn kim tệ. Linh thạch tam phẩm có giá ba vạn kim tệ, mà linh thạch nhị phẩm thì còn đắt hơn, phải năm mươi vạn gì đó.

Hoàng Tiểu Long thả lỏng người. Linh thạch nhị phẩm tuy có cái giá năm mươi vạn tệ, nghe có vẻ quá đắt, nhưng Cửu Đỉnh thương hội của Hoàng Tiểu Long bây giờ không hề thiếu kim tệ.

Sau đó bốn người Hoàng Tiểu Long tiếp tục lên đường.

Mười ngày sau, bốn người Hoàng Tiểu Long đến gần Đoạn Nhận đế quốc.

Trong mười ngày này, mỗi một ngày Hoàng Tiểu Long đều vào chiến trường Viễn cổ rồi dùng một viên Linh đan tứ phẩm cao cấp mà tu luyện cùng với Diễm Long châu.

Đầu khí của Hoàng Tiểu Long đã hoàn toàn ổn định ở tu vi Tiên thiên. Lúc tu luyện Tu La quyết, Hoàng Tiểu Long cũng cố gắng tu luyện cả Dịch Cân kinh, nên nội lực cũng được tăng lên không ít.

Ban đêm, Hoàng Tiểu Long đứng trên đỉnh một ngọn núi hoang, chân phải sai một bước rồi quỳ gối xuống, thân thể nghiêng ra đằng trước, chống hai tay xuống đất, đầu ngẩng lên, không ngừng hô hấp thổ nạp.

Đây là thế thứ mười của Dịch Cân kinh, thế Ngoại hổ vồ mồi.

Theo việc thổ nạp, linh khí trong trời đất không ngừng lao tới Hoàng Tiểu Long. Những tầng sương trắng bao bọc Hoàng Tiểu Long lại.

Những sương trắng ấy càng lúc càng thật, nhìn từ xa thì thấy một đám sương trắng mà thôi.

"Đây là công pháp nội công mà Môn chủ nói à?" Đàng xa, Triệu Thu hỏi.

Phí Hưu nhanh chóng đáp: "Vâng, thưa Triệu Thu tả sứ."

Vu Minh sợ hãi mà than: "Công pháp nội công này đều do Môn chủ sáng chế ra? Thế mà không cần Vũ hồn cũng có thể tu luyện được. Nếu truyền những công pháp nội công này đi, sợ rằng sẽ gây nên một hồi gió tanh mưa máu khắp thế giới Vũ hồn rồi."

Triệu Thu gật đầu: "Không sai, Phí Hưu, nếu Môn chủ đã truyền thụ Lôi Thủy quyết kia cho ngươi, như vậy ngươi không được tiết lộ phương pháp tu luyện Lôi Thủy quyết cho bất cứ ai."

"Vâng, Triệu Thu tả sứ." Phí Hưu cung kính nói: "Môn chủ nói mấy ngày nay ngài ấy đang cải tiến hai bộ công pháp nội công. Sau khi cải tiến xong sẽ truyền thụ cho tả sứ đại nhân và sư tôn."

Triệu Thu và Vu Minh nghe vậy thì ngạc nhiên, lòng đầy vui mừng.

Bây giờ hai người đã biết Phí Hưu tiến bộ nhanh như vậy chính là việc cùng tu Đầu khí và nội công.

Đêm đen rút đi, trời dần sáng. Hoàng Tiểu Long ngừng hô hấp thổ nạp.

Sau khi ngừng tu luyện Dịch Cân kinh, Hoàng Tiểu Long không khỏi trầm tư. Tuy cùng tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh, tốc độ tu luyện Đấu khí và nội công đều tăng lên không ít, nhưng tách hai cái ra để tu luyện thì khá phiền toái. Như vậy thời gian để Hoàng Tiểu Long tu luyện Đấu kỹ sẽ ít đi.

Một ngày có hai mươi tư giờ, trừ lúc đi đường, phần lớn thời gian đều được Hoàng Tiểu Long dành cho tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh.

"Không biết có thể đồng thời vận chuyển, tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh không?" Ý nghĩ này nảy lên trong đầu Hoàng Tiểu Long.

Nếu có thể đồng thời tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh, như vậy có thể tiết kiệm không ít thời gian cho Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long đứng đó, thử vận chuyển Tu La quyết và hô hấp thở nạp theo Dịch Cân kinh.

Nhưng vận chuyển Tu La quyết xong, vừa mới dùng Dịch Cân kinh hô hấp thở nạp thì Đấu khí ngừng vận chuyển, mà việc di chuyển của nội lực cũng như nhận phải một lực cản nào đó.

Hơn một giờ sau, Hoàng Tiểu Long dừng lại.

Trải qua một giờ thử nghiệm, Hoàng Tiểu Long vui mừng nhận ra hẳn có thể đồng thời vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh, Đấu khí và nội lực quả thực có thể vận hành cùng lúc, chẳng qua trạng thái này không duy trì được lâu.

Tuy không duy trì được thời gian dài, nhưng Hoàng Tiểu Long tin rằng sau này chỉ cần hắn kiên trì tu luyện, chắc chắn có thể thoải mái vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh, như lúc hắn triệu hồi Vũ hồn song long lúc trước vậy.

Ngay từ đầu hắn triệu hồi Vũ hồn song long, Vũ hồn song long đồng thời xuất hiện, sau đó hắn dần dần có thể điều khiển việc khiến cả hai Vũ hồn đều xuất hiện, hoặc xuất hiện riêng lẻ.

"Môn chủ!" Thấy Hoàng Tiểu Long ngừng tu luyện, ba người Triệu Thu phi thân tới.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, trầm ngâm nói: "Triệu Thu, Vu Minh, ta có hai bộ công pháp nội công đã được cải tiến, định truyền thụ cho các ngươi, không biết các ngươi có muốn tu luyện không?"

Triệu Thu và Vu Minh nghe thế thì ngẩn ra, rồi mừng rỡ không thôi, liên tục gật đầu và vái tay cảm ơn Môn chủ.

Hoàng Tiểu Long để hai người đứng dậy, rồi truyền thụ hai bộ công pháp nội công kia cho hai người.

Công pháp mà Hoàng Tiểu Long truyền thụ cho hai người là kỳ ngộ mà Hoàng Tiểu Long có được ở kiếp trước. Hai bộ công pháp này tuy không bằng Dịch Cân kinh, nhưng ở phương diện khác thì không hề thua kém Dịch Cân kinh.

Sau khi truyền thụ hai bộ công pháp này cho hai người kia, Hoàng Tiểu Long giải thích tường tận những điểm tối nghĩa của hai bộ công pháp. Hai người kia chăm chú nghe, ghi nhớ trong lòng.

Mấy giờ sau, bốn người mới tiếp tục lên đường.

Cứ như vậy, lại ba ngày trôi đi.

Ba ngày nay Triệu Thu và Vu Minh tu luyện thứ công pháp nội công mà Hoàng Tiểu Long truyền thụ cho hai người. Bọn họ phát hiện tốc độ tu luyện Đấu khí quả nhiên nhanh hơn trước không ít, lại càng vui mừng.

Trong ba ngày tu luyện này, còn điểm nghi vấn nào cả hai đều thỉnh giáo Hoàng Tiểu Long. Qua sự chỉ điểm của Hoàng Tiểu Long, những gì hai người còn không rõ đều trở nên rõ ràng hết.

Một ngày này, mặt trời chiếu trên cao, bốn người Hoàng Tiểu Long cười toạ thú đi trên sơn đạo.

"Môn chủ, theo tốc độ này của chúng ta thì một ngày nữa là tới Đoạn Nhận đế quốc rồi." Triệu Thu nói với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Còn một ngày nữa.

Nhưng ngày mai có thể tới được Đoạn Nhận đế quốc, còn muốn tới Đoạn Nhận hoàng thành thì phải chùng nửa tháng nữa.

Giờ là tháng bảy, đến khi tới Đoạn Nhận hoàng thành thì cách Hoàng Thành chi chiến chừng mười ngày, vừa đủ thời gian.

"Không biết bên phía Lạc Thông vương thành thế nào rồi!" Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Mấy tháng này đều đi qua các vùng núi hoang dã, không liên hệ gì với bên phía Lạc Thông vương quốc. Nhưng Đại Kiếm tông, Thanh Vân các và Ninh Vũ gia tộc đã bị diệt, lại có nguyên soái Hạo Thiên toạ trấn Lạc Thông vương thành, hẳn là người của Hoàng gia đều an toàn.

Một ngày sau, bốn người Hoàng Tiểu Long đã tới Đoạn Nhận đế quốc!

Vào Đoạn Nhận đế quốc, Hoàng Tiểu Long thường xuyên gặp được các cường giả từ các vương quốc lớn tới tham gia Hoàng Thành chi chiến, hoặc đi xem trận chiến này.

Hoàng Thành chi chiến của Đoạn Nhận đế quốc là cuộc tỷ thí công khai, cho nên không ít vương thất và các thế lực của vương quốc phụ thuộc Đoạn Nhận đế quốc đều tới Đoạn Nhận hoàng thành xem.

Sau khi tới Đoạn Nhận đế quốc, bốn người Hoàng Tiểu Long không hề dừng lại mà tiếp tục chạy tới Đoạn Nhận hoàng thành.

Nửa tháng sau, bốn người Hoàng Tiểu Long rốt cuộc tới được Đoạn Nhận hoàng thành.

Đứng ở trước Đoạn Nhận hoàng thành, Hoàng Tiểu Long nhìn cửa thành cực lớn của toà hoàng thành này, cùng với bức tường cao lớn kia, ngơ ngẩn nơi đó.

So với Đoạn Nhận hoàng thành trước mặt này, Lạc Thông vương thành, vương thành các vương quốc khác, thậm chí vương thành của mấy vương quốc mà bọn họ đi qua trên đoạn đường này quả thực chính là nhà quê.

Tường thành của Đoạn Nhận hoàng thành rất lớn, cao tới một trăm trượng!

Một trăm trượng!

Người đứng dưới tường thành hết như con kiến bò dưới đất, đúng vậy, chính là kiến bò dưới đất.

Nhìn Đoạn Nhận hoàng thành, Hoàng Tiểu Long cảm thấy mình thật nhỏ bé. Hoàng Tiểu Long là vậy, Phí Hạo cũng như thế.

Đây là lần thứ hai Phí Hạo tới Đoạn Nhận hoàng thành, nhưng lòng hắn vẫn còn rung động lắm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Không tra được?

So với Hoàng Tiểu Long và Phí Hạo, sắc mặt Triệu Thu và Vu Minh có vẻ bình tĩnh hơn nhiều. Hai người chưa phải là chưa từng nhìn thấy hoàng thành còn to lớn hơn cả Đoạn Nhận hoàng thành này. Cho dù tổng bộ của Tu La môn, Tu La thành cũng cao lớn hơn Đoạn Nhận hoàng thành rất nhiều!

"Môn chủ, chúng ta vào thôi nhỉ?" Triệu Thu mở miệng hỏi.

Hoàng Tiểu Long hồi thần, hít vào một hơi thật sâu rồi gật đầu, nói: "Ừ, chúng ta vào thôi!" Khi cất bước đi vào Đoạn Nhận hoàng thành, Hoàng Tiểu Long không thể kìm nén được mà kích động.

Đoạn Nhận hoàng thành!

Nơi này chính là khởi đầu mới của hắn!

Hoàng Tiểu Long thật sự muốn ngửa đầu lên trời thét to rằng: Đoạn Nhận hoàng thành, Hoàng Tiểu Long ta tới rồi!

Bốn người Hoàng Tiểu Long cùng đám người tới từ các đại vương quốc đi vào Đoạn Nhận hoàng thành, nhưng khi đi qua cửa thành Đoạn Nhận hoàng thành, mỗi người phải nộp một trăm kim tệ.

Một trăm kim tệ!

Nếu để cho mấy gia tộc bình dân ở các vương quốc chi tiêu thì một trăm kim tệ cũng đủ dùng trong một năm.

Hoàng Tiểu Long đi trên đường phố rất rộng trong Đoạn Nhận hoàng thành, vừa chậm chậm đi vừa nhìn các cửa hàng xung quanh đường.

Đường phố trong Đoạn Nhận hoàng thành rất rộng, phải tới ba, bốn trăm mét. Hơn nữa Hoàng Tiểu Long còn phát hiện rằng con đường rộng ba bốn trăm mét này lại được trải đá Thái Hoa một màu. Thái Hoa thạch là một loại đá rất cứng ở thế giới Vũ hồn, còn cứng hơn cả Tinh Quang thạch ở quảng trường Tinh Không học viện. Đương nhiên, giá của nó cũng đắt hơn nhiều.

Mỗi một khối Tinh Quang thạch có giá một nghìn kim tệ, mà Thái Hoa thạch trải khắp đường phố Đoạn Nhận hoàng thành, không biết bao nhiêu dặm này sẽ tốn bao nhiêu kim tệ?

Đường phố Đoạn Nhận hoàng thành được lát Thái Hoa thạch như này làm toát lên một loại hoàng khí, bá khí, phồn vinh và rực rỡ, nhưng không mất đi

sự trang nghiêm

Tuy xe ngựa và người đi lại trên đường phố Đoạn Nhận hoàng thành rất nhiều, nhưng không hề chật chội.

Đi hơn hai giờ, tới gần giữa trưa, ngang qua một túl lầu lớn tên là "Túy Nan Vong", Hoàng Tiểu Long dừng lại. Nhìn thực khách đang ra vào không ngớt ở cửa túl lầu, Hoàng Tiểu Long quay đầu nói với Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hâu: "Nhìn túl lầu này, hẳn là đồ ăn cũng được, chúng ta vào đây ăn gì cái nhỉ?"

"Vâng, thiếu chủ!" Ba người kia cung kính tuân theo. Trước mặt người ngoài, Triệu Thu cũng sửa miệng mà gọi Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ.

Vì vậy bốn người Hoàng Tiểu Long bước vào toà túl lầu Túy Nan Vong này.

Túl lầu này được chia làm ba tầng. Khi bốn người Hoàng Tiểu Long đi vào tầng một thì đã không còn chỗ trống, nên bốn người lên tầng hai. Tầng hai tuy vẫn còn bàn ghế, nhưng số lượng còn thừa thì không nhiều, chỉ có hai chỗ, mà đám người Hoàng Tiểu Long lại có bốn người.

"Chúng ta lên tầng ba." Hoàng Tiểu Long nói.

Ngay khi bốn người Hoàng Tiểu Long định lên tầng ba, hai tên tiểu nhị của túl lầu canh ở cầu thang lên tầng ba ngăn bốn người Hoàng Tiểu Long lại, khách khí mà nói: "Rất xin lỗi các vị, tầng ba của túl lầu Túy Nan Vong bọn ta chỉ dành cho những người có tước vị từ Nam tước trở lên của Đoạn Nhận đế quốc mới lên được."

Hai người dù nói rất khách khí, nhưng ánh mắt kia vẫn toát lên vẻ mắt chó thấy người thấp.

Triệu Thu và Vu Minh tức thì lạnh lùng, mà Vu Minh thì phóng thích khí thế trên người ra.

Trên bầu trời bên trên túl lầu Túy Nan Vong, từng cơn lốc hình thành, xoáy tròn, gầm thét.

Đột nhiên toàn bộ dòng khí trong túl lầu Túy Nan Vong như ngừng lại. Toàn bộ túl lầu vốn âm ỉ tiếng tranh cãi say rượu bỗng yên lặng lại. Tất cả thực khách ở tầng một, tầng hai, thậm chí là tầng ba đều hoảng sợ nhìn Vu Minh ở tầng hai.

Ở dưới uy áp, hai tên tiểu nhị kia suýt nữa thì không thở được, vẻ mặt đầy sợ hãi. Chân chúng mềm nhũn, tức thì quỳ rạp xuống.

"Khí thế kia mạnh thật! Người trung niên kia chắc chắn là Tiên thiên Cửu giai, thậm chí là Tiên thiên Thập giai, đã tới rất gần Thánh Vực rồi!"

"Bốn người kia là ai? Xem ra người trung niên đó là hộ vệ của thiếu niên kia à?!"

Trên tầng hai có không ít cường giả hoàng thành và cường giả tới từ các vương quốc khác, khi cảm ứng được khí thế của Vu Minh, bọn họ hoảng sợ, xì xào bàn tán.

Trong Đoạn Nhận hoàng thành này, cường giả Tiên thiên tuy không hiếm thấy, nhưng cường giả trên Tiên thiên cấp bảy lại cực kỳ ít.

Tiên thiên từ Nhất giai tới cấp ba được gọi là Tiên thiên sơ cấp, từ cấp bốn tới cấp sáu là trung cấp, cấp bảy mới là cao cấp. Cường giả Tiên thiên cao cấp có địa vị và thân phận hoàn toàn khác với Tiên thiên sơ cấp.

Trong đám hoàng tử của Đoạn Nhận đế quốc, vị hoàng tử với thiên phú mạnh nhất là Đoạn Vô Ngân cũng mới chỉ Tiên thiên Thập giai.

Trong lúc mọi người đang khiếp sợ, một người đàn ông trung niên mặc trang phục của lão bản túl lầu vội vã chạy tới, dẫn theo hai tên hộ vệ. Hai tên hộ vệ này cũng là Tiên thiên, chẳng qua chỉ là Tiên thiên Nhị giai.

Lão bản túl lầu đi lên thì đi tới trước người Vu Minh, cung kính hỏi chuyện gì đã xảy ra.

Chờ khi biết chuyện, lão bản túl lầu liên tục xin lỗi với bốn người Hoàng Tiểu Long và Vu Minh. Lúc này hẳn ta thật sự muốn vung đao giết luôn hai tên tiểu nhị kia.

"Công tử, ta sẽ sắp xếp phòng khách quý ở tầng ba cho công tử ngay đây." Lão bản túl lầu vừa cung kính mời bốn người Hoàng Tiểu Long lên tầng ba, vừa nói.

Hoàng Tiểu Long vốn không định lên, nhưng không ngờ Vu Minh phóng thích khí thế ra lại dẫn đến kết quả như vậy. Hiện giờ hẳn chỉ có thể theo ý tốt và sự cung kính của lão bản túl lầu mà cùng Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hâu lên tầng ba. Nhưng như vậy cũng tốt, thôi thì ngẩng cao đầu mà tiến vào Đoạn Nhận hoàng thành thôi.

Mười ngày sau, đến trận Hoàng Thành chi chiến, Hoàng Tiểu Long muốn khiêm tốn nhỏ nhẹ thôi cũng không được. Nếu đã như vậy, hiện giờ dù có thu hút sự chú ý thì cũng không sao cả.

Đương nhiên lần này Hoàng Tiểu Long có được Vũ hồn Hắc Long thay mặt Lạc Thông vương quốc, đại diện cho học viện Tinh Không tham gia Hoàng Thành chi chiến, nên hoàng thất Đoạn Nhận đế quốc và một số thế lực khác chắc chắn đã biết và cũng đã chú ý tới hắn.

Lão bản túl lầu cung kính mời bốn người Hoàng Tiểu Long lên tầng ba rồi thì dẫn bốn người tới phòng khách quý số ba.

Tầng ba có tất cả hai mươi gian phòng khách quý. Số càng cao thì thân phận địa vị lại càng tôn quý.

Gian phòng khách quý số một được lập ra cho cường giả Thánh Vực, nhưng luôn để trống quanh năm. Đương nhiên nếu lão bản tử lâu biết được trong bốn người Hoàng Tiểu Long có Triệu Thu là cường giả Thánh Vực, sợ rằng sẽ sợ tới đái ra quần mà mời bốn người Hoàng Tiểu Long vào gian phòng khách quý số một.

Tử lâu Tuy Nan Vong mặc dù là một trong những tử lâu lớn ở Đoạn Nhận hoàng thành, nhưng cũng chỉ hôm thành lập là có cường giả Thánh Vực ở lại, cho nên luôn để trống gian phòng khách quý số một kia.

Bốn người Hoàng Tiểu Long bước vào gian phòng khách quý số ba. Bên trong gian phòng được trang trí cực kỳ lộng lẫy, tựa như một biệt thự nhỏ.

Sau khi ngồi xuống, Hoàng Tiểu Long bảo lão bản tử lâu cho bọn họ một bàn rượu và đồ ăn ngon nhất tử lâu này. Lão bản tử lâu xác nhận, thế mới lui xuống.

Mà khi bốn người Hoàng Tiểu Long được lão bản tử lâu mời vào gian phòng khách quý số ba, trong gian phòng khách quý số hai, một thanh niên mặc cẩm bào màu vàng, tuổi tầm hai lăm, hai sáu đang ngồi đó. Người này đẹp đẽ tới mức yêu dị, đặc biệt là đôi mắt kia, khi chuyển động trông mắt sẽ hiện ra ánh sáng màu vàng.

Người trẻ tuổi giơ tay phải lên vẫy vẫy, nói với gã hộ vệ sau lưng: "Người đi điều tra thân phận bốn người kia đi. Trong vòng một giờ, ta muốn biết lai lịch và thân phận của bốn kẻ đó."

"Vâng, công tử!" Tên hộ vệ kia cung kính vâng dạ rồi lui ra ngoài.

Người trẻ tuổi gõ nhẹ lên bàn, vang lên tiếng lạch cạch, tạo nên một giai điệu khá hay ho.

Lúc này, một nữ tử đẹp vô cùng, đẹp đến mức vẻ đẹp ấy như có thể nhỏ thành nước, tuổi chừng hai mươi bốn, hai mươi lăm cười khanh khách như châu ngọc rơi, như cạo vào lòng người, đôi gò bồng đảo không ngừng rung lên, dường như sẽ nảy ra bất cứ lúc nào.

Nàng ta ngừng cười, khẽ hé đôi môi đỏ mọng mà nói: "Không ngờ Tuyệt Tình công tử của chúng ta lại có lúc cảm thấy hứng thú với kẻ khác."

Người trẻ tuổi mặt vô cảm: "Triệu Vô Cơ người còn hứng thú với bọn họ hơn ta."

Triệu Vô Cơ cười nũng nịu, nhích lại gần người trẻ tuổi kia, cả người như áp lên người trẻ tuổi, còn áp áp bầu ngực của mình lên hắn, cười nói: "Lúc này người lại sai rồi, hiện giờ ta chỉ cảm thấy hứng thú với người thôi."

Đám hộ vệ trong phòng khách quý số hai giật mình, đứng thẳng.

Người trẻ tuổi Tuyệt Tình công tử thì lạnh lùng đẩy Triệu Vô Cơ ra: "Ta thì không có hứng thú với người."

Nghe vậy, Triệu Vô Cơ cười đầy xán lạn: "Cũng vì người không hứng thú với ta nên ta mới có hứng thú với người."

Sau đó, hộ vệ vừa đi điều tra trở về, bẩm báo: "Công tử, đã tra ra được người trẻ tuổi tóc đen kia tên là Hoàng Tiểu Long, là người đại diện cho học viện Tinh Không ở Lạc Thông vương quốc tới Đoạn Nhận hoàng thành tham gia Hoàng Thành chi chiến, thực lực là Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong."

Triệu Vô Cơ bật cười đầy kiêu căng, nói: "Một tên tiểu tử Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong mà thôi, loại nam tử không hàng này, bà đây càng không có hứng thú."

Lúc này hộ vệ kia bẩm báo tiếp: "Nhưng Hoàng Tiểu Long này năm nay mới mười bảy tuổi!"

"Mười bảy tuổi!" Tuyệt Tình công tử và Triệu Vô Cơ giật mình.

Mười bảy tuổi mà Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong?!

"Sao có thể được? Không thể nào! Làm sao mới mười bảy tuổi mà đã tu luyện tới Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong được?!" Triệu Vô Cơ bật thốt.

Theo những gì nàng biết, cho dù Vô Ngân công tử Đoạn Vô Ngân, người đứng đầu ngũ đại công tử ở Đoạn Nhận đế quốc, thân là hoàng tử cũng không thể đột phá tới Hậu Thiên Thập giai đỉnh phong vào năm mười bảy tuổi được!

"Là tin tức chính xác!" Hộ vệ kia nói tiếp: "Thuộc hạ đã xác minh tuổi của Hoàng Tiểu Long. Vũ hồn của hắn là thần long Viễn cổ, Vũ hồn Thập giai song long nhất lưu, Hắc Long!"

"Vũ hồn Thập giai song long nhất lưu, Hắc Long!" Tuyệt Tình công tử và Triệu Vô Cơ lại khiếp sợ. Nhưng Tuyệt Tình công tử lập tức nhượng mảy, cho dù Hoàng Tiểu Long này có được Vũ hồn Thập giai song long nhất lưu kia, nhưng tốc độ tu luyện không thể nhanh như vậy chứ!

Hắn cũng có Vũ hồn Thập giai song long nhất lưu, lại có gia tộc dốc sức bồi dưỡng, nhưng tốc độ tu luyện lại không hề khủng khiếp như Hoàng Tiểu Long này.

Hiển nhiên Triệu Vô cơ cũng nghĩ tới vấn đề này, trầm ngâm suy nghĩ.

"Ba người kia thì sao?" Tuyết Tinh công tử hỏi hộ vệ.

Hộ vệ nhanh chóng đáp: "Trong ba người kia, một người tên là Phí Hầu, là sư đệ của nguyên soái Hạo Thiên ở Lạc Thông vương quốc, nhưng đều cùng nguyên soái Hạo Thiên kia gọi Hoàng Tiểu Long làm thiếu chủ. Kỳ quái là Hoàng Tiểu Long này sinh ra trong một gia tộc bình thường ở Lạc Thông vương quốc, xuất thân rất tầm thường."

Kim quang loé lên trong đôi mắt Tuyết Tinh công tử: "Hoàng Tiểu Long này có thân phận khác!"

Bằng không một kẻ với xuất thân bình thường há có thể khiến nguyên soái của một vương quốc gọi là thiếu chủ được!

Triệu Vô Cơ gật đầu.

"Hai người còn lại thì sao?" Tuyết Tinh công tử hỏi tiếp.

Hộ vệ kia chần chờ một lát rồi nói: "Về hai người đó, thuộc hạ tạm thời chưa tra được."

"Không tra được?!" Tuyết Tinh công tử bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Bắt đầu hoàng thành chi chiến

Triệu Vô Cơ cũng cảm thấy khá bất ngờ, hệ thống tình báo của Điều gia, gia tộc của Tuyết Tinh công tử Điều Phi, trải khắp Đoạn Nhận đế quốc, được gọi là không gì không biết, ấy vậy mà không tra ra được thân phận của hai người kia!

"Hai người này không phải người của Đoạn Nhận đế quốc?" Triệu Vô Cơ bật thốt lên, nghĩ tới một khả năng. Cũng chỉ có khả năng ấy mới giải thích được.

Tuyết Tinh công tử Điều Phi không nói gì, mắt lập loè.

"Công tử, ngài xem?" Hộ vệ kia nói.

"Không phải chuyện của ngươi, lui ra." Điều Phi phát tay.

"Vâng, công tử!"

Lúc này trong phòng khách quý số ba, lão bản tửu lâu đã tự mình đưa một bàn đồ ăn và rượu tới.

Chờ khi bốn người Hoàng Tiểu Long mở vỏ rượu ra, nhắm nháp đồ ăn, gạt đầu bảo không tệ, lão bản tửu lâu mới cung kính lui ra ngoài.

Bốn người Hoàng Tiểu Long nâng chén với nhau, mùi rượu bay bốn phía.

Căn cứ vào lời giới thiệu vừa rồi của lão bản thì rượu này tên là rượu Mỹ Nhân, khi rượu vào cổ họng thì hết như đang nhắm nháp mỹ nữ, cảm giác giống vô cùng.

Hoàng Tiểu Long nhấp thử một ngụm, rượu này quả thực không tệ, phải nói là hơn rượu Liệt Hoả và Tuyết Nguyệt không ít. Rượu Liệt Hoả và rượu Tuyết Nguyệt tuy không tệ, nhưng đơn điệu hơn nhiều.

Hơn hai giờ sau, bốn người Hoàng Tiểu Long mới rời khỏi tửu lâu Tuý Nan Vong này.

Trước khi đi, Hoàng Tiểu Long mua không ít rượu Mỹ Nhân rồi cất vào trong Tu La giới.

Hiện giờ Tu La giới của Hoàng Tiểu Long không có mấy thứ, nhưng rượu thì chắc chắn nhiều. Nếu Nhậm Ngã Cuồng mà biết Hoàng Tiểu Long dùng Tu La giới để đựng rượu, không biết sẽ nghĩ như nào.

Rời khỏi tửu lâu, bốn người Hoàng Tiểu Long tới một khách sạn có tên là Độc Tur, thuê bốn gian trang viện rồi ở lại.

Lôi đài của Hoàng Thành chi chiến ở mười ngày sau chính là ở một quảng trường bên ngoài cửa Đoạn Nhận hoàng cung, cách khách sạn Độc Tur này không xa.

Khi bốn người Hoàng Tiểu Long vào ở, trong một cung điện ở dưới lòng đất sâu trong hoàng cung của Đoạn Nhận hoàng thành, một người đàn ông trung niên mặc long bào đang ngồi. Người này không cao không gầy, trên mi tâm có một ký hiệu. Nhìn kỹ thì thấy ký hiệu này lại là một thanh đoạn đao bản thu nhỏ!

"Bệ hạ!" Lúc này một lão giả mặc quan phục hoàng cung đi vào cung điện trong lòng đất, cung kính lễ bái.

Bệ hạ!

Người đàn ông trung niên này chính là Đoạn Nhận đại đế của Đoạn Nhận đế quốc! Toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc này, người được xưng là bệ hạ cũng chỉ có Đoạn Nhận đại đế mà thôi.

"Đứng lên đi." Đoạn Nhận đại đế nói, giọng lạnh nhạt, lại mang theo sự uy nghiêm khôn cùng.

"Tạ ơn bệ hạ!" Lão giả mặc quan phục nói, rồi cung kính đứng dậy: "Bệ hạ, sáu người Tạ Bô Đề, Dương Cương, Bằng Ngọc, Thôi Lệ, Đới San Ny và Hoàng Tiểu Long đã tới Đoạn Nhận hoàng thành rồi."

Sáu người này chính là sáu thiên tài duy nhất có được Vũ hồn siêu cấp trong số các thiên tài tới từ hơn một nghìn vương quốc tới dự thi năm nay. Mỗi một thiên tài mà có được Vũ hồn siêu cấp đều sẽ được Đoạn Nhận đế quốc đặc biệt chú ý.

Đoạn Nhận đại đế gật đầu: "Trình Kiểm, người nói xem, ai trong số sáu kẻ này sẽ đoạt được giải nhất năm nay?"

Lão giả Trình Kiểm trầm ngâm rồi nói: "Hẳn là Tạ Bô Đề."

Đoạn Nhận đại đế gật đầu: "Người cũng có suy nghĩ giống ta." Nói đến đây lại chuyển sang hướng khác: "Nhưng người bảo Vô Nhai chú ý cái tên Hoàng Tiểu Long kia nhiều chút."

"Hoàng Tiểu Long?!" Trình Kiểm khá bất ngờ. Theo như những gì hắn biết, trong số sáu gã thiên tài có được Vũ hồn siêu cấp tới dự thi lần này, chỉ có Hoàng Tiểu Long là ở Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, còn năm người kia đều là Tiên thiên nhất giai trở lên.

Hoàng Tiểu Long tuy có được Vũ hồn song long Thập giai nhất lưu, nhưng thực lực có hạn, không biết liệu lần này có lọt được vào mười người đứng đầu không? Thế mà đại đế lại chú ý tới tên Hoàng Tiểu Long này?

Lúc này Đoạn Nhận đại đế nói: "Hoàng Tiểu Long tuy chưa đột phá Tiên thiên, nhưng thực lực không kém. Hắn từng đánh bại nguyên lão của học viện Tinh Không, một cường giả Tiên thiên Nhất giai. Việc Hoàng Tiểu Long đạt được mười vị trí đầu hẳn là không thành vấn đề! Hơn nữa hắn mới mười bảy tuổi!"

"Vâng, bệ hạ, thần đã biết!" Trình Kiểm cung kính nói.

"Ừ, người lui ra đi." Đoạn Nhận đại đế nói: "Bất cứ chuyện gì liên quan tới Hoàng Thành chi chiến thì đều có thể bẩm báo ta bất cứ lúc nào."

Trình Kiểm cung kính xác nhận, cúi người thi lễ rồi mới lui ra.

Mà sau khi ở trọ lại khách sạn Độc Tư, Hoàng Tiểu Long không cùng ba người Triệu Thư ra ngoài đi dạo, mà mở Tủ Thần Quyền ra rồi tiến vào chiến trường Viên cổ để tu luyện.

Lần này Hoàng Tiểu Long tiếp tục thử vận chuyển cùng lúc Tu La quyết và Dịch Cân kinh. Theo việc thử đó, khi Tu La quyết và Dịch Cân kinh cùng vận chuyển, việc lưu chuyển của Đẩu khí và nội lực càng lúc càng thông thuận.

Khi thử đồng thời vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh, Hoàng Tiểu Long bắt đầu tu luyện chiêu thứ năm của Tu La kiếm pháp là Bì Ngạn Chi Hoa.

Hoàng Tiểu Long đã tu luyện chiêu thứ tư Phong Đô Chi Lôi của Tu La kiếm pháp tới mức đại thành, giờ còn thiếu là việc tăng Đẩu khí của mình lên. Sau này Đẩu khí mà tăng lên thì uy lực của chiêu thức cũng mạnh hơn.

Hoàng Tiểu Long nhớ lại cẩn thận và chi tiết tư thế tấn công của chiêu thứ năm Bì Ngạn Chi Hoa được vẽ trên giấy, tới từng đường vận chuyển khí kinh một cách kỹ càng, sau đó hắn đứng trong chiến trường Viên cổ, vùng Tu La Chi Đao lên.

Hai thanh Tu La Chi Đao được vung lên thì vô số hàn quang xoay tròn, toạ thành hai bông hoa. Bông hoa này màu mực tím, giống hệt màu của Cửu U Đẩu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long hiện tại.

Hai bông hoa màu tím ấy không ngừng xoay tròn, không ngừng nở rộ.

Nhưng hai bông hoa chỉ không ngừng xoay tròn ở trước người Hoàng Tiểu Long ba mét, không hề tấn công tới phía trước. Nhưng đúng lúc này, hai bông hoa kia đột nhiên biến mất. Sau đó, ở cách Hoàng Tiểu Long một trăm mét về phía rước, hai tảng đá lớn bỗng biến thành bột vụn.

Hoàng Tiểu Long dừng lại, sau đó nhắm mắt hồi tưởng tư thế và đường vận chuyển khí kinh của đòn tấn công ban nãy.

Dựa theo bản vẽ kia, hai bông hoa vừa rồi được gọi là Bì Ngạn hoa.

Bi Ngạn chi hoa nở ở bờ đối diện, tựa xa mà không phải xa, như gần mà chẳng phải gần, đòn tấn công thần bí khó lường khiến đối thủ khó mà phòng bị. Khi Bi Ngạn chi hoa biến mất thì thường là sẽ một kích giết chết đối thủ luôn.

Mười ngày trôi đi.

Hoàng Tiểu Long đã có thể vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh cùng một lúc mà tu luyện, còn chiêu thức Bi Ngạn Chi Hoa thì đã có uy lực được tăng lên không ít.

Khi Hoàng Tiểu Long tấn công, ánh sáng toả ra khi Bi Ngạn Chi Hoa nở rộ càng mạnh, thời gian xuất hiện càng ngắn, như vậy thì uy lực công kích càng mạnh hơn.

Khi tu luyện Bi Ngạn Chi Hoa, Hoàng Tiểu Long thì thoảng tu luyện lại Địa Ngục Chi Phong, Tu La Chi Lệ, Minh Vương Chi Nộ và Phong Đô Chi Lôi, rồi thử hoà hợp năm chiêu thức lại làm một.

Hoàng Tiểu Long đã có thể hoà hợp được Địa Ngục Chi Phong và Tu La Chi Lệ, mà uy lực còn lớn hơn.

Mười ngày này, tu vi Đấu khí của Hoàng Tiểu Long lại tăng lên.

Mỗi ngày dùng Linh đan tứ phẩm cao cấp, Diễm Long châu, còn hấp thu linh khí trên chiến trường Viễn cổ để tu luyện, Hoàng Tiểu Long phải nói là tăng thực lực lên hàng ngày.

Mười ngày trôi đi, rốt cuộc thì Hoàng Thành chi chiến đã đến!

Sắc trời dần sáng, gần như toàn bộ Đoạn Nhận hoàng thành đều sôi trào. Tất cả các con đường trong Đoạn Nhận hoàng thành đều tấp nập người đi lại.

Hoàng Thành chi chiến đều là việc trọng đại hàng năm ở Đoạn Nhận đế quốc. Dân trong Đoạn Nhận hoàng thành cũng sẽ tới xem.

Khi Hoàng Tiểu Long ra khỏi phòng, ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hạo đã chờ sẵn ở đó.

"Môn chủ!" Thấy Hoàng Tiểu Long đi ra, ba người nhanh chóng bước tới.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, hít sâu một hơi: "Đi thôi, giờ chúng ta tới quảng trường hoàng thành Đoạn Nhận."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Ta ngồi ở đây được không?

"Vâng, môn chủ!" Ba người Triệu Thu cung kính xác nhận.

Hoàng Tiểu Long quay người cùng ba người Triệu Thu đi ra khỏi khách sạn, tới cửa chính của Đoạn Nhận hoàng cung. Khi đi tới đường phố thì thấy đầu đầu cũng là đầu người đen sì. Gần như tất cả mọi người đang đi về cùng một phía.

Cửa chính của Đoạn Nhận hoàng cung!

Quảng trường Đoạn Nhận!

Bốn người Hoàng Tiểu Long hoà theo dòng người đi đến quảng trường Đoạn Nhận.

Nửa giờ sau, bốn người Hoàng Tiểu Long đi tới quảng trường.

Quảng trường này rất lớn. Mỗi lần duyệt binh mười năm một lần của Đoạn Nhận đế quốc thì đều tổ chức ở quảng trường Đoạn Nhận này, như vậy có thể tưởng tượng được sự to lớn của quảng trường này như nào.

Trước quảng trường Đoạn Nhận chính là bức tường thành cao lớn của Đoạn Nhận hoàng cung. Tường thành của Đoạn Nhận hoàng cung và tường thành của Đoạn Nhận hoàng thành cao như nhau, nhưng tường thành của hoàng cung trông uy nghiêm hơn hẳn.

Khắp bốn phía quảng trường có nhiều đội trọng binh canh gác.

Bốn người Hoàng Tiểu Long đi phía khu vực lõi đài.

Khu vực lõi đài khá lớn, có mười lõi đài và một lõi đài chính.

Xung quanh khu lối đi này cũng có trọng binh canh gác đầy đặc, người tới xem không cách nào tiến vào khu vực lối đi được, chỉ có những đệ tử thiên tài đại diện cho các đại vương quốc tới tham gia cuộc chiến như Hoàng Tiểu Long mới có thể tiến vào.

Khi bốn người Hoàng Tiểu Long tới đây, đã có vô số người đứng trên quảng trường Đoạn Nhận, nhưng các đệ tử thiên tài của các vương quốc tới dự thì chỉ có đường riêng để tiến vào.

Đi vào rồi, Hoàng Tiểu Long nói với ba người Triệu Thu: "Các người ở ngoài chờ ta."

"Vâng, thiếu chủ!" Ba người cung kính xác nhận.

Hoàng Tiểu Long theo lối đi mà bước vào đứng trước khu lối đi, lấy thẻ dự thi mà Tôn Chương và Hùng Sở đưa cho ra, đám thủ vệ canh giữ bốn phía lối đi cho Hoàng Tiểu Long đi vào.

Sau khi bước vào trong khu vực lối đi, Hoàng Tiểu Long đi tới nơi dành cho các đệ tử thiên tài của các quốc gia nghỉ ngơi.

Khi đi tới khu vực dành cho các đệ tử thiên tài nghỉ ngơi, hắn thấy số đệ tử thiên tài của các quốc gia tới dự thi đã tới không ít. Hoàng Tiểu Long đảo mắt qua, đại khái chừng bảy, tám trăm người đang ở đây. Nhưng thấy Hoàng Tiểu Long lại đây, đám đệ tử thiên tài tới dự thi đều gạt mình, bàn tán.

"Tiểu tử này cũng tới tham gia Hoàng Thành chi chiến à? Không thể nào, nhìn qua thì hình như mới mười bảy, mười tám mà!"

"Mười bảy, mười tám mà đã tới tham gia Hoàng Thành chi chiến, nếu không phải tên nhóc này tự tin vào thực lực của mình, thì là kẻ cuồng vọng ngu ngốc rồi!"

Đám đệ tử thiên tài của các quốc gia nhìn Hoàng Tiểu Long với những ánh mắt khác nhau.

Điều kiện để tham gia Hoàng Thành chi chiến là ba mươi tuổi hoặc dưới ba mươi. Bình thường các đệ tử thiên tài của các quốc gia trước khi tới tham gia Hoàng Thành chi chiến thì đều đã tu luyện đến chừng ba mươi tuổi, hoặc là ba mươi tuổi mới tới tham gia.

Thêm một phần thực lực thì sẽ thêm một phần cơ hội.

Cái kiểu chưa tới hai mươi tuổi mà đã tới tham gia Hoàng Thành chi chiến như Hoàng Tiểu Long là cực kỳ ít, thậm chí phải nói là chưa từng xuất hiện. Cho dù Hoàng Tiểu Long có thiên phú cao tới đâu, đám đệ tử thiên tài của các quốc gia không tin rằng một tiểu tử mười bảy tuổi sẽ có thực lực cao tới mức nào.

Tất nhiên không ít tên đệ tử thiên tài nhìn Hoàng Tiểu Long mới ánh mắt ít nhiều mang theo vẻ khinh miệt.

Nhưng trong đám người này lại có một thanh niên tuổi chừng hai mươi bảy, hai mươi tám, mặc áo trắng nhìn Hoàng Tiểu Long đi tới với ánh mắt rất nghiêm túc.

"Hoàng Tiểu Long, không ngờ lại là Hoàng Tiểu Long!"

"Năm nay tiểu tử này cũng tới tham gia Hoàng Thành chi chiến! Sao lại nhanh như vậy!"

Thanh niên áo trắng gạt mình.

Hai năm trước ở vương quốc Vực Ngoại, thanh niên áo trắng đã chứng kiến rất rõ Hoàng Tiểu Long đánh bại Dương An. Mà hai năm trước Hoàng Tiểu Long mới là Cửu giai, thậm chí còn chưa tới Thập giai.

Hắn nhớ rõ rằng thiên phú mà Hoàng Tiểu Long thể hiện ra lúc ấy khiến hắn khiếp sợ dị thường.

Lúc ấy hắn còn nghĩ, nếu cho Hoàng Tiểu Long mười năm tu luyện, mười năm sau kẻ đứng đầu ở Hoàng Thành chi chiến của Đoạn Nhận để quốc chắc chắn sẽ là Hoàng Tiểu Long!

Nhưng không tới mười năm, mới chỉ hai năm thôi mà Hoàng Tiểu Long đã tới tham gia rồi!

"Hai năm đã qua, không biết nay Hoàng Tiểu Long có thực lực gì? Thập giai?" Thanh niên áo trắng tự suy đoán.

Thanh niên áo trắng này chính là đệ tử thiên tài Chu Kiệt, kẻ thay mặt vương quốc Vực Ngoại tới tham gia Hoàng Thành chi chiến năm nay.

"Thập giai mà đã tới tham gia Hoàng Thành chi chiến rồi?" Chu Kiệt nhướn mày.

Theo hắn thấy, trong hai năm này dù thực lực của Hoàng Tiểu Long có tăng lên rất nhiều thì cũng chỉ Thập giai mà thôi, hơn nữa còn là mới đột phá lên Thập giai.

Ở học viện của vương quốc thì Thập giai là cường giả, nhưng với các đệ tử thiên tài tới tham gia Hoàng Thành chi chiến thì lại là kẻ xếp bét.

Nhưng Hoàng Tiểu Long có thể đạt được hạng nhất ở giải thi đấu học viện Tinh Không, chứng tỏ thực lực của hắn không chỉ Thập giai. Thanh niên áo trắng Chu Kiệt lại nghĩ vậy.

Hoàng Tiểu Long nghe tiếng bàn tán của các đệ tử thiên tài các quốc gia khác, không để ý ánh mắt của bọn họ mà đi tới ngồi ở một vị trí trống, tĩnh tâm chờ Hoàng Thành chi chiến bắt đầu.

Sau Hoàng Tiểu Long, các đệ tử thiên tài của các quốc gia khác cũng lần lượt tới.

Đúng lúc này, đám người xôn xao.

"Tạ Bò Đề! Tạ Bò Đề tới rồi!"

"Nghe nói Tạ Bò Đề này có được Vũ hồn Thập giai nhất lưu, Hắc Hoả Phượng Hoàng! Hơn nửa một năm trước vừa tiến vào Tiên thiên nhị giai!"

"Tiên thiên Nhị giai! Hắc Hoả Phượng Hoàng! Tạ Bò Đề này có thực lực đáng sợ thật! Lần này hạng nhất của Hoàng Thành chi chiến chắc chắn là của hắn rồi! Không ít thế lực lớn trong Đoạn Nhận hoàng thành đều cá cược rằng Tạ Bò Đề sẽ giành được hạng nhất!"

Nghe tiếng bàn tán của đám thiên tài các quốc gia xung quanh, Hoàng Tiểu Long quay sang nhìn, thì thấy một thanh niên mặc chiến bào màu đỏ rực đi tới bên này.

Người này có thân hình cao lớn, toàn thân như chất chứa thứ năng lực như chực bùng nổ, màu lông mày cũng đỏ rực. Lúc bước đi, có ánh sáng như lửa rực cháy tỏa ra xung quanh.

Đây chính là Tạ Bò Đề! Đây khí phách!

"Tạ Bò Đề?" Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ. Xem ra Tạ Bò Đề này chính là kẻ có thực lực mạnh nhất trong Hoàng Thành chi chiến lần này.

Vũ hồn Thập giai, Hắc Hoả Phượng Hoàng? Tiên thiên Nhị giai!

Quả thực Tạ Bò Đề này là một đối thủ mạnh.

Sau khi Tạ Bò Đề đến, đi qua vị trí trống bên cạnh Hoàng Tiểu Long, rồi ngồi xuống một vị trí trống khác cách Hoàng Tiểu Long chừng năm mét.

Tạ Bò Đề ngồi xuống, một dòng khí nóng rực khuếch tán ra xung quanh. Mấy tên đệ tử thiên tài vốn ngồi xung quanh đều hoảng sợ hô to, rồi đứng dậy tránh ra xa.

Dòng khí nóng rực kia đánh úp tới Hoàng Tiểu Long, khi đi tới cách người Hoàng Tiểu Long một mét thì bị một lực cản vô hình chặn lại.

Hoàng Tiểu Long ngồi nguyên tại chỗ, sắc mặt bình thường.

"Ồ?" Tạ Bò Đề kinh ngạc, quay sang nhìn Hoàng Tiểu Long, ánh sáng đỏ loé lên trong mắt. Hiển nhiên hắn không ngờ được lại có kẻ chặn được Phượng Hoàng hoả khí của mình, mà lại là một tên thiếu niên mới mười bảy, mười tám tuổi.

Những đệ tử thiên tài có khả năng tranh đoạt vị trí mười người đứng đầu hiện lên trong đầu hắn, nhưng không giống tướng mạo của thiếu niên tóc đen này.

"Thú vị đấy." Tạ Bò Đề trầm nghĩ.

Các đệ tử thiên tài khác thấy Hoàng Tiểu Long đỡ được Phượng Hoàng hoả khí của Tạ Bò Đề, ai nấy đều kinh ngạc.

"Cái gì? Tiểu tử này có thể chặn được Phượng Hoàng hoả khí của Tạ Bò Đề kia!"

"Hắn có lai lịch gì vậy?!"

Mấy tên đệ tử thiên tài ban nãy không chịu được Phượng Hoàng hoả khí của Tạ Bò Đề tức thì cười khẩy:

"Chẳng qua tiểu tử này tu luyện Đấu khí mang tính hàn, vừa hay khắc chế được Phượng Hoàng hoả khí của Tạ Bò Đề mà thôi. Hơn nữa Tạ Bò Đề cũng nhẹ tay rồi, bằng không tiểu tử này có thể chặn được chắc?"

"Không sai, chắc chắn là thế rồi!"

Nghe đám đệ tử thiên tài đó nói móc, Hoàng Tiểu Long bình tĩnh ngồi yên.

"Là Dương Cương! Dương Cương đến rồi!"

Đúng lúc này, đám người lại xôn xao.

"Dương Cương, Tiên thiên Nhất giai hậu kỳ đỉnh phong, Vũ hồn là Vũ hồn Thập giai nhất lưu, Thái Âm Thủ!"

Lúc này một thanh niên mặc cẩm bào màu xanh nhạt đi tới bên này.

Dương Cương!

Hoàng Tiểu Long ngẩng đầu liếc đối phương một cái, vẻ mặt bình tĩnh.

Lại thêm một kẻ có được Vũ hồn siêu cấp, hơn nữa còn là Thập giai nhất lưu. Không ngờ trận Hoàng Thành chi chiến năm nay lại có hai vị đệ tử thiên tài có được Vũ hồn từ Thập giai hai trở lên.

Dương nhiên tính cả Hoàng Tiểu Long thì là ba người!

Nếu là những trận Hoàng Thành chi chiến trước đây thì đỉnh phong cũng chỉ là Vũ hồn Thập giai, mà cũng chỉ có một hai người có Vũ hồn siêu cấp.

Đám đệ tử thiên tài bốn phía đều bàn tán rằng năm nay Dương Cương có khả năng sẽ giành được vị trí thứ hai.

Sau khi đi tới, thấy Tạ Bô Đề, Dương Cương giật mình, mắt toát ra ý chí chiến đấu. Hắn đi tới phía Tạ Bô Đề. Nhìn Dương Cương đi tới phía Tạ Bô Đề, đám đệ tử thiên tài từ các quốc gia không khỏi nhìn theo.

Dương Cương đi tới trước mặt Tạ Bô Đề, nói: "Trận Hoàng Thành chi chiến năm nay, ta chắc chắn sẽ giành được hạng nhất! Tạ Bô Đề, ta chắc chắn sẽ đánh bại được ngươi!"

Nghe vậy, Tạ Bô Đề cười nhạt một tiếng: "Đánh bại ta? Người đánh bại hắn trước rồi hãy nói." Dừng ánh mắt hướng về phía Hoàng Tiểu Long ở cách đó năm mét.

Dương Cương quay đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, hắn ngăn ra rồi tức giận nhìn Tạ Bô Đề: "Người có ý gì?" Hoá ra ở trong mắt Tạ Bô Đề, hắn chỉ là kẻ ngang với Hoàng Tiểu Long thoạt trông chỉ mười bảy, mười tám tuổi kia thôi à? Điều này khiến hắn cảm thấy bị khinh thường, hoặc giả có thể nói là bị sỉ nhục!

Tạ Bô Đề không trả lời.

Sắc mặt Dương Cương trầm xuống, hắn quay sang nhìn Hoàng Tiểu Long: "Tiểu tử, hy vọng lúc lên lôi đình ngươi đừng có gặp phải ta. Nếu gặp ta, ta sẽ làm cho ngươi bò xuống khỏi lôi đài."

Hắn trút lửa giận lên người Hoàng Tiểu Long.

"Vậy sao?" Hoàng Tiểu Long lạnh lùng đáp.

Thấy Hoàng Tiểu Long dám mở miệng phản bác, Dương Cương mắt lộ hàn quang, chẳng qua trước khi Hoàng Thành chi chiến bắt đầu, không được đánh nhau dưới lôi đài, mà hắn thì không dám làm trái với quy định này.

Dương Cương lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long một cái, sau đó đi tới một vị trí trống rồi ngồi xuống.

"Khà khà, tên nhóc đó đắc tội Dương Cương rồi. Tới lúc lên lôi đài mà gặp phải Dương Cương, muốn chết cũng khó." Mấy tên thiên tài không chịu được Phụng Hoàng hoá khí của Tạ Bô Đề mà phải né ra ban này thấy thế, tỏ ra sung sướng khi người khác gặp hoạ.

Không lâu sau, đám người lại xôn xao.

Nhưng lần này kẻ dẫn tới sự xôn xao ấy không phải nam, mà là một vị mỹ nữ mặc váy màu xanh nhạt, tên là Thôi Lệ, tuổi chừng hai mươi sáu, hai mươi bảy, miệng cười ngọt ngào, đôi mắt đẹp sáng ngời.

Thôi Lệ cũng là một đệ tử thiên tài có được Vũ hồn siêu cấp, Vũ hồn Thập giai nhất lưu bình thường, Phệ Lôi Thú.

Sự xuất hiện của Thôi Lệ dẫn tới náo động không thua gì Tạ Bô Đề. Đây là do phần lớn đám đệ tử thiên tài tới tham chiến lần này đều là nam cả.

"Ta có thể ngồi ở đây được không?" Sau khi tới, Thôi Lệ đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, rồi chỉ vào vị trí trống bên cạnh hắn.

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, gật đầu nói: "Cứ tự nhiên."

Thôi Lệ cười đầy ngọt ngào: "Cảm ơn." Nói xong bèn ngồi xuống bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

Một mùi thơm cơ thể mê người xộc vào mũi Hoàng Tiểu Long.

Lúc này đám nam đệ tử thiên tài tới từ các quốc gia kia đều nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt như có thể phun ra lửa, chứa đầy ghen tị.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Hoàng thành chi chiến (1)

Hoàng Tiểu Long làm như không thấy những ánh mắt đầy ghen tị kia của đám đệ tử thiên tài khác, hắn vẫn ngồi chỗ đó, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Người tên là Hoàng Tiểu Long, đúng không?" Sau khi ngồi xuống, Thôi Lệ nghiêng mặt qua, hỏi Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long quay mặt sang nhìn.

Nghiêng mặt nhìn gần thì trong nụ cười ngọt ngào ấy còn thêm cả vẻ quyến rũ, chiếc mũi nhỏ nhắn xinh xắn và bờ môi hồng hào ướt át, làm cho người ta động lòng.

Hai người ngồi rất gần, chỉ cách một cánh tay, Hoàng Tiểu Long chỉ cần giơ tay là có thể chạm vào mặt Thôi Lệ, thậm chí là bên dưới.

Thôi Lệ nhìn Hoàng Tiểu Long. Hai người nhìn nhau chừng vài giây.

"Đúng vậy." Hoàng Tiểu Long gật đầu nói.

Nếu Thôi Lệ này biết hắn tên là Hoàng Tiểu Long, lại ngồi cạnh hắn như này, chắc chắn không phải trùng hợp.

"Nghe nói người mới mười bảy tuổi mà đã đạt tới Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong rồi!" Thôi Lệ mắt loé sáng, tiếp tục hỏi bằng chất giọng ngọt ngào.

Mười bảy tuổi, Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong!

Đám đệ tử thiên tài bốn phía đều lắp bắp kinh hãi, không dám tin tưởng mà nhìn Hoàng Tiểu Long. Bao gồm cả tên Chu Kiệt của vương quốc Vực Ngoại kia.

Tạ Bò Đề và Dương Cương cũng khá bất ngờ.

Hoàng Tiểu Long liếc Thôi Lệ một cái, nhướn mày nhìn chằm chằm đối phương một lát, rồi quay đầu đi mà không nói gì, không thêm để ý tới nàng ta nữa.

Thôi Lệ bị bỏ qua, nhưng không hề tỏ ra tức giận.

Sau đó có thêm hai đệ tử thiên tài có được Vũ hồn siêu cấp nữa là Băng Ngọc, Đới San Ny cũng tới.

Băng Ngọc là nam, Đới San Ny là mỹ nữ. Nhưng so với Thôi Lệ, Đới San Ny trông dịu dàng hơn nhiều.

Không lâu sau, toàn bộ đám đệ tử thiên tài của các vương quốc tới tham gia Hoàng Thành chi chiến đều đến cả.

Lúc này mặt trời đã lên cao, chiếu sáng mặt đất. Trời khá nóng.

Ánh nắng chiếu lên người Hoàng Tiểu Long, ấm áp.

Đúng lúc này, cửa chính màu đỏ của Đoạn Nhận hoàng cung đột nhiên mở ra.

Một thái giám cất cao giọng hô: "Nhị hoàng tử điện hạ đến!"

Nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân!

Theo tiếng thái giám hô vang, Đoạn Vô Ngân cười một con Sur Vương thú đi ra từ cửa chính của hoàng cung, trong sự vây quanh của đám hộ vệ hoàng cung và quan chức.

Từ ba mươi năm trước, mỗi một lần Đoạn Nhận đế quốc tổ chức Hoàng Thành chi chiến, Đoạn Nhận đại đế đều giao cho Đoạn Vô Ngân chủ trì, có thể thấy Đoạn Vô Ngân được coi trọng như nào.

Đoạn Vô Ngân và đám quan chức đi vào khu vực lõi đài. Đám hộ vệ tản ra canh giữ bốn phía.

Thấy Đoạn Vô Ngân tiến vào, đám đệ tử thiên tài của các quốc gia đều đứng lên.

"Bái kiến nhị hoàng tử điện hạ!" Mọi người khom mình hành lễ.

"Các vị miễn lễ!" Đoạn Vô Ngân giơ tay, giọng nói lạnh nhạt mà đầy uy nghiêm. "Mời ngồi!" Nói xong, hắn ngồi lên ghế ở chính giữa của đài quan chức.

Các quan viên khác ngồi theo, thấy thế đám đệ tử thiên tài của các quốc gia mới ngồi xuống.

Đoạn Vô Ngân nhìn lướt qua đám đệ tử thiên tài của các quốc gia, khi lướt qua người Tạ Bò Đề, Dương Cương thì ngừng một chút.

Khi Đoạn Vô Ngân quan sát các đệ tử thiên tài, Hoàng Tiểu Long cũng quan sát Đoạn Vô Ngân. So với lúc ở hồ Thánh Minh vào hai năm trước, hiện giờ khí thế trên người Đoạn Vô Ngân càng thêm kinh người, vẻ uy nghiêm trên mình cũng nặng như núi cao.

Sau khi Đoạn Vô Ngân đến, không khí nơi này trở nên nghiêm túc hơn hẳn.

Lúc này, một lão giả tóc bạc, vóc người cao lớn, mặc chiến bào ngồi cạnh Đoạn Vô Ngân đi ra trước đài chủ tịch, lấy một thánh chỉ ra và bắt đầu tuyên đọc. Thánh chỉ là những quy định và phần thưởng của Hoàng Thành chi chiến do Đoạn Nhận đại đế soạn ra.

Giọng lão ta hữu lực và hùng hậu, vang vọng khắp không trung quảng trường Đoạn Nhận, mọi người đều nghe được rất rõ.

Những thế lực lớn và dân chúng bình dân đứng xem ở khắp xung quanh khu lõi đài và trên quảng trường Đoạn Nhận đều yên lặng lắng nghe.

Tuyên đọc ước chừng mười mấy phút, ông ta mới đọc xong.

Giống như năm trước, một trăm vị trí đầu trong Hoàng Thành chi chiến là có thể vào học phủ đỉnh phong ở Đoạn Nhận đế quốc, học viện Đoạn Nhận, mà trở thành một đệ tử của học viện đó.

Nhưng so với trước thì một trăm người đứng đầu sẽ được thưởng gấp đôi.

Lúc trước, một trăm người đứng đầu sẽ được thưởng mỗi người một trăm khối linh thạch nhị phẩm, một viên Linh đan lục phẩm sơ cấp. Mà năm nay, bọn họ sẽ được thưởng hai trăm khối linh thạch nhị phẩm, hai viên Linh đan lục phẩm sơ cấp!

Lúc trước từ người đứng thứ hai tới thứ mười thì mỗi người được thưởng hai trăm khối linh thạch nhị phẩm, một viên Linh đan lục phẩm trung cấp. Mà năm nay bọn họ được thưởng bốn trăm linh thạch nhị phẩm, hai viên Linh đan lục phẩm trung cấp.

Còn về hạng nhất, năm ngoái được thưởng mười khối linh thạch nhất phẩm, một viên Linh đan lục phẩm cao cấp, mà năm nay lại được hai mươi khối linh thạch nhất phẩm, hai viên Linh đan lục phẩm cao cấp.

Phần thưởng của năm ngoái đã quá hấp dẫn rồi, mà năm nay phần thưởng ấy còn được tăng lên gấp bội. Nên khi lão giả tóc trắng kia đọc xong, người trong và ngoài khu lõi đài đều sôi trào.

Đặc biệt là đám đệ tử thiên tài từ các vương quốc tới dự thi thì ai nấy kích động, hưng phấn, mắt sáng ngời.

Các thế lực mạnh đều đoán xem tại sao năm nay Đoạn Nhận đại đế lại tăng phần thưởng lên gấp bội. Nhưng đại đa số cho rằng hẳn là đám đệ tử thiên tài tham gia Hoàng Thành chi chiến năm nay có thiên phú cao hơn mọi năm nhiều lắm, cho nên Đoạn Nhận đại đế mới tăng phần thưởng lên như vậy.

Hoàng Thành chi chiến trước đây chỉ có một, hai thiên tài là có Vũ hồn siêu cấp, mà năm nay lại có sáu người. Hơn nữa đã ba trăm năm nay không có đệ tử thiên tài có Vũ hồn Thập giai xuất hiện, năm nay lại có.

"Năm nay hai mươi khối linh thạch nhất phẩm và hai viên Linh đan lục phẩm cao cấp của hạng nhất chắc chắn sẽ rơi hết vào tay Tạ Bò Đề rồi!" Bên ngoài khu lõi đài, một cường giả đứng bên cạnh Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu hâm mộ mà nói.

Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu nghe vậy thì liếc cường giả kia một cái, không nói gì.

Phần thưởng cho một trăm người đứng đầu thì tăng gấp bội so với năm trước, mà quy định về tỷ thí thì khá giống với lần Hoàng Tiểu Long tranh hạng nhất niên cấp ở học viện Tinh Không lúc trước. Đó là sắp xếp cho một nửa người rút thăm, lấy số thăm đó để quyết định đối thủ.

Lần này có tổng cộng một nghìn ba trăm sáu mươi hai đệ tử thiên tài tới tham dự Hoàng Thành chi chiến từ các vương quốc. Sáu trăm tám mươi một người được sắp xếp cho lên bốc thăm.

Hoàng Tiểu Long cũng thuộc đội ngũ bốc thăm đó.

"Số sáu mươi hai, vương quốc Mạc Nhĩ, Bách Thủ." Hoàng Tiểu Long nhìn thẻ trong tay mình. Nói cách khác, đối thủ đầu tiên của hắn là Bách Thủ của vương quốc Mạc Nhĩ, số thứ tự sáu mươi hai.

Trong khu lõi đài này có mười lõi đài, sẽ có mười cặp cùng tiến hành tỷ thí.

Hoàng Tiểu Long được bố trí ở vòng thứ sáu.

Sau khi bốc thăm xong, từ một đến số mười ở vòng đầu tiên cùng lên lõi đài tỷ thí.

Nhưng điều khiến mọi người bất ngờ là trong trận tỷ thí vòng đầu này còn có cả Tạ Bò Đề!

Thấy Tạ Bò Đề, kẻ có được Vũ hồn Thập giai nhất lưu lên đài, người xem bốn phía phải nói là cảm xúc sôi trào, ngay cả đám đệ tử thiên tài ở dưới đài cũng đổ dồn ánh mắt về phía lõi đài nơi Tạ Bò Đề đang đứng.

Đối thủ của Tạ Bò Đề là một thanh niên tên Trần Bách Lộ, tót từ vương quốc Ni Khắc.

Trần Bách Lộ này có thực lực không yếu, là Tiên thiên Nhất giai.

Nhưng mọi người lại không khỏi thấy bi ai thay cho Trần Bách Lộ này, vừa vào vòng đầu tiên đã gặp phải Tạ Bò Đề, đúng là xui xẻo.

Bằng không với thực lực Tiên thiên Nhất giai, Trần Bách Lộ rất có hy vọng được bước vào hàng ngũ một trăm người đứng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Hoàng thành chi chiến (2)

Trần Bách Lộ nhìn Tạ Bò Đề ở phía đối diện, sắc mặt rất là khó coi.

Không ngờ ngay vòng đầu tiên mà hắn đã gặp phải hạng nhất. Nhưng hắn không cam lòng!

Ánh sáng lấp lánh khắp người Trần Bách Lộ, là một thứ tia sáng màu xanh lục. Sau lưng hắn, một con rắn cực lớn màu xanh lục xuất hiện.

Con rắn màu lục này có hình thể trắng kiện, mà lưng lại mọc ra đôi cánh trông khá kỳ dị. Đây là một loại Vũ hồn biến dị thuộc xà loại, tên là Lưỡng Dực Hoa Xà.

Ở chỗ đầu rắn có một bông hoa màu đỏ, trông như cái mũ rắn hình đoá hoa.

Sau khi triệu hồi Vũ hồn ra, Trần Bách Lộ lập tức hồn hoá. Toàn thân hắn toả ra ánh sáng xanh lục chói lóa, lưng thì mọc ra đôi cánh màu lục. Hắn gầm lên một tiếng, đôi cánh sau lưng đang ra, tức thì phi tới trước người Tạ Bò Đề.

Đôi mắt Trần Bách Lộ đỏ ngầu, hắn tung một quyền đột ngột tấn công tới ngực Tạ Bò Đề. Quyền vừa ra, không gian kêu ầm ầm, rung chuyển dữ dội. Kèm theo quyền kinh là một thứ khí vị màu lục cũng tuôn trào theo.

Đòn tấn công của Trần Bách Lộ quá nhanh, quá đột ngột, khiến người dưới đài đều kêu to.

Mất thấy quyền này của Trần Bách Lộ sắp đánh lên ngực Tạ Bò Đề, không ít người căng thẳng.

Đúng lúc này thân hình Tạ Bò Đề nhoáng một cái rồi biến mất ngay trước mặt Trần Bách Lộ.

Thấy quyền này thất bại, Trần Bách Lộ ngẩn ngơ.

"Đòn tấn công của ngươi chậm quá." Một giọng nói lạnh lùng vang lên sau lưng hắn. Trần Bách Lộ kinh hãi, đang định quay người thì bị một chưởng lực khủng bố ấn lên lưng. Một dòng khí nóng rực tức thì khuếch tán khắp người hắn, khiến lực phủ ngũ tạng của hắn như đang bị thiêu đốt. Hắn kêu la thảm thiết, ngã lăn ra ngoài.

Người dưới đài đều thấy rõ sau khi Trần Bách Lộ ngã xuống khỏi đài, toàn thân hắn toát ra những ngọn lửa màu đỏ, chỉ chớp lát đã đốt cháy toàn bộ áo bào trên người hắn.

Trần Bách Lộ lăn lộn, gào thét không thôi, khiến đám đệ tử thiên tài tới từ các quốc gia khác đều biến sắc.

Ngay cả Dương Cương, kẻ đã từng nói rằng sẽ đánh bại Tạ Bò Đề để đạt được vị trí thứ nhất, cũng tỏ ra nghiêm túc hơn hẳn.

Lúc này thủ vệ của Đoạn Nhận đế quốc tiến lên, đội thùng băng lên người Trần Bách Lộ, nhưng càng đội thì lửa kia lại càng cháy to hơn.

Một mùi thịt nướng cháy lan ra. Đám đệ tử thiên tài tới tham chiến đều khiếp sợ hơn hẳn.

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long thì lạnh nhạt.

Lúc này Thôi Lệ ngồi cạnh Hoàng Tiểu Long nói: "Không ngờ Tạ Bò Đề lại hung ác, ra tay ác độc như vậy. Đến lúc đó ta mà gặp phải hắn thì chẳng phải cũng bị Phương Hoàng hoà khí của hắn nướng thành heo quay à?" Nói xong, tỏ ra "kinh hãi" mà gio đôi tay vỗ lên bầu ngực đầy đặn của mình một cách khoa trương.

Đôi gò bồng đảo bị hai tay nàng ta vỗ vỗ không ngừng mà in hình tròn lên lớp y phục. Rất lớn!

Đám đệ tử thiên tài xung quanh đều nuốt nước miếng ực ực.

Hung ác? Bị nướng thành heo quay?

Hoàng Tiểu Long nghe những từ mà Thôi Lệ dùng, thâm sắc đầu. Nhưng hắn biết Thôi Lệ này thoạt trông hay cười ngọt ngào, kiêu thiên sứ mê người, nhưng thủ đoạn không hề tầm thường, chỉ ít không hề trong sáng như vẻ bề ngoài, mà là một cô ả rất lợi hại.

"Tiểu Long đệ đệ, nếu mà ta phải gặp ngươi thì ngươi nhớ thương hoa tiếu ngọc, nhẹ tay với ta thôi nhé." Thôi Lệ đột nhiên chuyển chủ đề, nói rất dịu dàng, nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt đưa tình, đặc biệt là khi nàng ta càng nhẹ nhàng thì ánh mắt lại càng dịu dàng.

Tiếng nuốt nước miếng lại vang lên bốn phía.

Đệ đệ? Hoàng Tiểu Long nhìn Thôi Lệ, ả này luôn nói lung tung, nói thật là hắn thấy phiền.

Chỉ là hắn không hiểu tại sao cô ta lại có "hứng thú" với hắn?

Là vì hắn đạt tới Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong khi mới mười bảy tuổi?

"Lên lôi đài rồi, trong mắt ta chỉ có đối thủ." Hoàng Tiểu Long quay mặt đi, nói với vẻ mặt lạnh nhạt.

Thôi Lệ vẫn cười ngọt ngào, nói: "Tiểu Long đệ đệ, không biết ngươi có hứng thú với dạng nữ tử kiêu như nào? Kiểu dịu dàng? Hay đáng yêu?"

Hoàng Tiểu Long nhướn mày, không trả lời, mặc kệ đối phương luôn.

Lúc này vòng thứ nhất, mười cặp tỷ thí đầu tiên đã kết thúc. Tạ Bồ Đề đi xuống lôi đài, trở lại vị trí cũ rồi ngồi xuống.

Vòng tỷ thí thứ nhất đã chấm dứt, tiếp theo là số mười đến số hai mươi cùng đối thủ lên lôi đài tỷ thí.

Các vòng tỷ thí diễn ra rất nhanh, sau đó đến lượt số sáu mươi một đến bảy mươi lên lôi đài với đối thủ.

Hoàng Tiểu Long đứng dậy, chậm chậm đi tới lôi đài số hai.

Kẻ đứng đối diện Hoàng Tiểu Long là một thanh niên tuổi chừng hai mươi tám, hai mươi chín, trông khá đen. Hắn có vóc dáng tầm trung, so với một Hoàng Tiểu Long cao một mét tám thì thấp hơn hắn một cái đầu.

Bách Thủ, vương quốc Mạc Nhĩ.

Đây là đối thủ vòng đầu tiên của Hoàng Tiểu Long.

Có lẽ là vì Thôi Lệ nên có không ít đệ tử thiên tài đều nhìn về phía lôi đài số hai nơi Hoàng Tiểu Long đang đứng.

Thôi Lệ cũng nhìn bóng lưng Hoàng Tiểu Long mà không hề chớp mắt.

Sau khi biết Hoàng Tiểu Long đạt tới Hậu Thiên Thập giai hậu kỳ đỉnh phong khi mới mười bảy tuổi, nàng ta cảm thấy hứng thú với Hoàng Tiểu Long hơn cả Tạ Bồ Đề.

Nàng cảm thấy Hoàng Tiểu Long không hề đơn giản.

"Bách Thủ này chính là Tiên thiên Nhất giai, ta thấy tên Hoàng Tiểu Long này sẽ bị loại ngay từ vòng đầu tiên thôi!"

"Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long này là Vũ hồn Hắc Long, Vũ hồn Thập giai nhất lưu? Khả khả, như vậy hắn sẽ là kẻ có Vũ hồn siêu cấp đầu tiên trong lịch sử bị loại bỏ, không thể vào được học viện Đoạn Nhận đây mà!"

Đám đệ tử thiên tài không nhận được mà châm chọc Hoàng Tiểu Long.

Lúc này Thôi Lệ nhăn mày lại, dùng đôi mắt đẹp kia "hung tợn" mà liếc đám đệ tử thiên tài vừa châm chọc kia một cái. Đám đệ tử thiên tài ấy bị "doạ" cho sợ mà hạ thấp giọng xuống.

Trên lôi đài, Bách Thủ đứng chấp tay sau lưng, nhìn Hoàng Tiểu Long mà lắc đầu cười: "Không ngờ đối thủ vòng đầu tiên của ta lại là ngươi. Ngươi chính là Hoàng Tiểu Long ấy hả? Triệu Vũ hồn siêu cấp Hắc Long của ngươi ra đây, hồn hoá rồi có lẽ ngươi còn tiếp được vài chiêu của ta!"

Cường giả Tiên thiên đúng là cường giả Tiên thiên, là một độ cao mà Hậu Thiên không thể vượt qua được. Theo hắn thấy, cho dù Hoàng Tiểu Long có được Vũ hồn siêu cấp thì cũng không thể là đối thủ của hắn.

Hoàng Tiểu Long không tức giận, bình tĩnh nói: "Đối phó ngươi thì chưa cần."

Bách Thủ ngẩn ra, tiện đà cười nói: "Cho ngươi cơ hội rồi mà không biết quý trọng, vậy ta sẽ không nương tay nữa." Nói xong, hắn cũng không triệu Vũ hồn ra, mà di chuyển bước chân tới phía trước, cả người như dán vào bề mặt lôi đài mà lướt tới phía Hoàng Tiểu Long.

"Đây là Đấu kỹ địa phẩm trung cấp, Nghênh Phong Bộ!"

"Nghênh Phong Bộ này đã biến mất nhiều năm, không ngờ Bách Thủ này lại có được!"

"Nghe đồn Nghênh Phong Bộ này cực kỳ quái, công kích khó lường, làm người ta khó mà phòng bị được. Rất ít người có thể phá được Đấu kỹ này!"

Dưới đài, không ít người kinh ngạc hô lên.

Thôi Lệ bỗng thấy lòng căng thẳng.

Tạ Bò Đề thì nhìn Bách Thủ đang thi triển Nghênh Phong Bộ, còn Dương Cương cười khẩy, đang chờ xem Hoàng Tiểu Long sẽ đón đỡ đòn tấn công này của Bách Thủ như nào.

Gần như trong chớp mắt, Bách Thủ đã tới trước mặt Hoàng Tiểu Long.

"Toái Bạng chừng!"

Về tàn nhẫn loé lên trong mắt Bách Thủ, hắn giơ hai tay đánh lên ngực Hoàng Tiểu Long. Hắn muốn dùng một chiêu đánh bại Hoàng Tiểu Long. Nghĩ tới việc một Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn song long Thập giai đứng đầu bị mình đánh bại, hắn thấy hưng phấn không thôi.

Rốt cuộc song chương đã đánh lên ngực Hoàng Tiểu Long.

Nhưng lại vang lên một tiếng keng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Hoàng thành chi chiến (3)

Chứng kiến song chương của Bách Thủ ấn mạnh lên ngực của Hoàng Tiểu Long, lập tức dưới đài có một trận xáo động nho nhỏ:

"Ha ha, ta nói tiểu tử này sẽ bị đào thải ngay vòng thứ nhất."

"Người đầu tiên có Siêu cấp Vũ hồn mà vẫn đào thải, không thể tiến vào Học viện Đoạn Nhận. Hoàng Tiểu Long này quả thực mất hết thể diện của người có Siêu cấp Vũ hồn."

Không ít tiếng cười của đệ tử thiên tài vang lên.

Ngay cả Tạ Bò Đề cũng đều lắc đầu, thảm thiết vọng.

"Xem ra ta đánh giá cao Hoàng Tiểu Long rồi."

Vốn trước đó hắn thấy Hoàng Tiểu Long có thể đỡ được Phượng Hoàng Hỏa Khí của hắn, đã cảm thấy Hoàng Tiểu Long xứng làm đối thủ của hắn, hiện tại xem ra không hãn như vậy rồi.

Những đệ tử kia nói không sai, Hoàng Tiểu Long quả thực mất hết sĩ diện của người có Siêu cấp Vũ hồn rồi.

Dương Cương ngồi nơi đó, nhìn song chương của Bách Thủ ấn trên ngực của Hoàng Tiểu Long, nở nụ cười trên mặt.

Về phần Thôi Lệ, đôi mắt đẹp cũng mờ mờ, thậm chí mang theo nỗi thất vọng, hiển nhiên nàng cũng không ngờ nam nhân làm cho nàng cảm thấy hứng thú lại không chịu nổi một kích nhanh như vậy.

Bách Thủ đánh song chương trúng Hoàng Tiểu Long thì thầm vui mừng.

Hắn vốn nghĩ để giải quyết được Hoàng Tiểu Long phải gặp chút phiền phức, dù sao Hoàng Tiểu Long có Siêu cấp Vũ hồn, không như Thập giai hậu kỳ bình phong thường, thế nhưng không ngờ lại thuận tay dễ dàng như vậy.

"Tiểu tử, ta bảo ngươi triệu ra Vũ hồn, nhưng ngươi trang bức không chịu triệu. Hiện tại đây là hậu quả của việc trang bức."

Lúc này Bách Thủ phá lên cười, cười không thêm kiêng kỵ.

Nhưng đột nhiên hắn cảm thấy có gì đó bất thường.

Bởi vì.

Khi hần ngừng đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, chỉ thấy Hoàng Tiểu Long lạnh lùng đứng ở nơi đó, bất động chẳng nói gì, chỉ đang nhìn hần.

“Ngươi...”

Sắc mặt Bách Thủ biến đổi, không thể tin được.

Lúc này, một cỗ lực lượng mạnh mẽ từ trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long trào ra, trước cỗ lực lượng mạnh mẽ này, song chưởng của Bách Thủ ấn lên ngực Hoàng Tiểu Long chấn động, thân hình không kiềm nổi liền tiếp lui về phía sau.

“Cái gì?”

“Tại sao có thể như vậy chứ.”

Nhìn Hoàng Tiểu Long chịu đựng một cú đánh song chưởng của Bách Thủ mà vẫn không sao, không chỉ không sao mà còn đẩy lui Bách Thủ ra ngoài, sắc mặt mọi người đều biến hẳn, lên tiếng hô lên cả kinh. Không ít đệ tử thiên tài dưới đài thậm chí thất thố phía dưới bỗng nhiên đứng lên từ chỗ ngồi.

Một trận xôn xao.

Đám người Đoạn Vô Ngân chú ý tới đài chủ tịch của lời đài số 2.

Trong mắt của Đoạn Vô Ngân nhìn thân ảnh Hoàng Tiểu Long ẩn chứa tán thưởng, nói:

“Phụ hoàng bảo ta chú ý tới Hoàng Tiểu Long kia, xem ra Hoàng Tiểu Long đích xác không đơn giản.”

Trình Kiếm ngồi bên cạnh Đoạn Vô Ngân cười nói:

“Bệ hạ phán đoán luôn luôn rất đúng.”

Lúc này ai nấy cũng đều nhận thấy thực lực của Hoàng Tiểu Long tuyệt đối không như Thập giai hậu kỳ đỉnh phong đơn giản như vậy.

Ở dưới đài, Tạ Bồ Đề cũng kinh ngạc nhìn Hoàng Tiểu Long ở trên đài, toàn thân hóa hồng quang mang lập lòe. Về phần Dương Cương thì mang sắc mặt âm trầm.

Tất nhiên là Thôi Lệ nhìn Hoàng Tiểu Long với vẻ kinh ngạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn không để ý đến hình tượng cũng hé lớn ra, bộ ngực đầy đặn phập phồng nhún nhảy kịch liệt.

Giống như khi xưa lúc ở Học viện Tinh Không, sau khi Hoàng Tiểu Long thực sự nhận chịu một kích Nguyệt Hoa Thái Âm quyền toàn lực của Lâm Hàn ở cấp năm 3, trong sự kinh ngạc của các sư sinh của Học viện Tinh Không, tất cả mọi người tại Đoạn Nhận quảng trường đều kinh ngạc đặt toàn bộ chú ý vào lời đài số 2.

Nhận chịu một cú đánh bằng song chưởng của cường giả Tiên thiên nhất giai, không ngờ lại không sao?

Sau khi tất cả mọi người đều không thể tin được thì ý niệm đầu tiên chính là... biến thái.

Giống như trước đây, sau khi thừa nhận một cú đánh Nguyệt Hoa Thái Âm quyền của Lâm Hàn, Hoàng Tiểu Long vẫn lấy tay vỗ vỗ ngực, phui những mảnh băng vỡ trên ngực xuống, nhìn Bách Thủ bằng gương mặt lạnh lùng:

“Toái Băng chương? Ngươi sử dụng tất cả lực lượng ra đây, vừa rồi quả thực chỉ là gỡ ngựa cho ta.”

Sử dụng tất cả lực lượng ra đây.

Gỡ ngựa.

Quảng trường Đoạn Nhận sau một hồi yên tĩnh ngắn ngủi, lần nữa lại xôn xao một trận.

“Quá ngông cuồng! Thật là ngông cuồng rồi. Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại nói Bách Thủ đang gỡ ngựa cho hần.”

Thôi Lệ đứng ở nơi đó, bộ ngực đầy đặn vẫn phập phồng không dứt.

Trên lời đài, sắc mặt của Bách Thủ cực kỳ khó coi.

Nghe mọi người bốn phía dưới đài ồ lên nghị luận, cặp mắt hần bắn lên sự tức giận, toàn thân bắt đầu khởi động quang mang màu đen, xuất hiện một khối Khô Lâu hình người hiện ra trôi lơ lửng.

Khối Khô Lâu hình người này có toàn thân màu đen, có hai tay hai chân giống như người vậy, tuy nhiên trong hốc mắt móp méo lại lóe ra hỏa diễm giống như Quỷ hỏa.

Đây cũng là Vũ hồn của Bách Thủ, Siêu cấp Vũ hồn gần đứng đầu cấp 10 “Hắc Khô Lâu.”

Sau khi Bách Thủ triệu Vũ hồn ra thì không có Hồn hóa, mà là khởi động Hắc Khô Lâu công kích tới Hoàng Tiểu Long.

Hắc Khô Lâu phá vỡ hư không, trong nháy mắt liền đi tới đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long, hỏa diễm bên trong hốc mắt đột nhiên biến thành hai ánh lửa đánh vào ngực của Hoàng Tiểu Long. Đồng thời hai tay của nó trở nên dài thêm mười mấy lần, đánh vào trên đỉnh đầu của Hoàng Tiểu Long.

Đúng lúc này, thân hình Bách Thủ cũng nhoáng lên một cái, lướt tới trước người Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng như gió.

“Chết đi.”

Cặp mắt đầy sát ý của hắn chợt lóe lên, đột nhiên vỡ song chưởng ra, chưởng lực phá vỡ hư không, tiếng xé gió chấn động.

Vừa rồi bởi vì khinh thường cho nên Toái Băng chưởng chỉ dùng bảy thành lực lượng, còn bây giờ song chưởng ẩn chứa toàn bộ lực lượng của hắn.

Dưới đài, mọi người vốn xáo động nhất thời an tĩnh lại, nhìn chăm chăm lên trên đài.

Lúc này Hoàng Tiểu Long chợt động, hai tay nhấc lên, một chưởng chụp tới hỏa diễm của Khô Lâu, một chưởng lại nghênh đón hai tay của Khô Lâu.

Dưới một chưởng của Hoàng Tiểu Long, Khô Lâu hỏa diễm nổ tan ra, đồng thời hai tay bị một chưởng của Hoàng Tiểu Long cắt nát. Hắc Khô Lâu bắn ngược ra ngoài, đúng lúc này Bách Thủ ẩn song chưởng vào ngực Hoàng Tiểu Long.

Trong nháy mắt Bách Thủ ẩn song chưởng vào ngực Hoàng Tiểu Long, bên ngoài thân Hoàng Tiểu Long nổi lên từng đạo thủy tinh quang hoa.

“Àm.”

Một tiếng động vang dội.

Cuối cùng, song chưởng của Bách Thủ lại đánh trúng ngực của Hoàng Tiểu Long lần nữa cực mạnh.

Bách Thủ mừng thầm. Hắn không tin lần này Hoàng Tiểu Long chịu đựng được một kích song chưởng toàn lực của hắn mà có thể bình yên vô sự được nữa.

“Đây là toàn bộ thực lực của ngươi đó sao?”

Đột nhiên có âm thanh lạnh lùng của Hoàng Tiểu Long vang lên. Bách Thủ còn chưa kịp phản ứng thì Hoàng Tiểu Long đã vỡ ra một Miên chưởng, đánh tới ngực của hắn.

“Phốc.”

Máu tươi phun ra, Bách Thủ bay lộn ngược trở lại, ngã bên cạnh lối đài.

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Tiếp đó là tiếng nổ vang ầm ầm.

Bên ngoài lối đài, không ít người xem đều sôi trào.

Một số người vốn không hề chú ý tới người trên lối đài số 2 cũng phải đưa nhau nhìn sang bên này.

Ở dưới đài, sắc mặt của Dương Cương âm trầm như nước, còn cặp mắt của Tạ Bô Đề thì bạo phát hồng mang. Thực lực của Hoàng Tiểu Long không ngờ đã vượt xa dự liệu của hắn.

Tiên thiên nhất giai Bách Thủ cũng bị đánh bại như vậy sao?

Hắn nhận ra Bách Thủ đã bị trọng thương, hoàn toàn mất đi sức tái chiến.

Kết quả của cuộc tỷ thí này đã định.

Về phần Thôi Lệ thì hai đỉnh ngực phập phồng quá mức, cảm giác dường như có thể vỡ bụng áo ra rồi.

Một số thiên tài các quốc gia chung quanh quét ánh mắt tới, nuốt nước bọt không thôi.

Trong đám người này có Siêu cấp Vũ hồn Băng Ngọc, Đái San Ny cũng nhìn Hoàng Tiểu Long bằng cặp mắt cả kinh.

Lúc này, Bách Thủ loạng choạng lắc lư đứng lên trên lối đài, quệt quệt vết máu nơi khóe miệng, nhìn Hoàng Tiểu Long với cặp mắt không cách gì che giấu nỗi sợ hãi.

“Ta nhận thua.”

Hắn gượng đứng lên, không đợi Hoàng Tiểu Long xuất thủ nữa, lập tức hoảng sợ run giọng nói.

Nhận thua.

Mọi người lại nổ vang một trận.

Sau khi người chủ trì phán định Hoàng Tiểu Long đã thắng trong cuộc tỷ thí này, lúc đó Hoàng Tiểu Long đi xuống lôi đài, nhìn vào ánh mắt nồng cháy của Thôi Lệ rồi về tới chỗ ngồi ban đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Hoàng thành chi chiến (4)

Sau khi Hoàng Tiểu Long ngồi xuống, đệ tử thiên tài của các quốc gia chung quanh nhìn hắn bằng ánh mắt phức tạp. Vài thiên tài trước đó lên tiếng châm chọc khiêu khích hắn lúc này hoàn toàn im miệng, nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt kính sợ, thậm chí mơ hồ có chút hối hận.

Hoàng Tiểu Long mới vừa ngồi xuống, Thôi Lệ liền nhích tới gần hắn, toàn bộ thân thể yêu kiều gần như áp vào cánh tay của hắn, nhỏ giọng thò thè:

“Tiểu Long, vừa rồi ngươi thật sự rất mạnh.”

Vừa rồi thật sự rất mạnh.

Lời này khiến cho người ta nghĩ đến ý nghĩa khác.

Đệ tử thiên tài chung quanh nghe được thì lỗ mũi nóng lên, lấy tay quạt quạt thấy hồng hồng, thì ra là máu mũi.

Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn Thôi Lệ, chỉ thấy dưới gương mặt ngọt ngào của Thôi Lệ là hai đỉnh ngực cao ngất gần như đụng vào cánh tay vậy.

Vừa rồi còn Tiểu Long đệ đệ, mà bây giờ từ đệ đệ cũng bỏ đi rồi, trực tiếp gọi là Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn chằm chằm vào Thôi Lệ một hồi, quay đầu lại lên tiếng:

“Tiểu Long, lát nữa nếu đụng phải người ta trên lôi đài, cũng không cho phép người khi dễ người ta.”

Lúc này, Thôi Lệ tới gần lần nữa, ôn ôn cất lời, âm thanh vô cùng mềm dẻo khiến cho lòng người khê dậy sóng.

Cánh tay của Hoàng Tiểu Long đụng phải một thứ gì đó rất mềm mại.

Rất mềm mại, vô cùng mềm.

Không cần nhìn cũng biết là chạm phải ngực của nàng.

Hoàng Tiểu Long cũng không khỏi mặt đỏ hồng, lúng túng trước mặt mọi người.

Thôi Lệ trông thật ngọt ngào, trong sáng, không ngờ trong thâm tâm lại như vậy?

Trong lúc Hoàng Tiểu Long đang suy tính có nên thay đổi chỗ ngồi hay không, Thôi Lệ chợt ngồi thẳng lên, vẻ mặt cười ngọt ngào nói:

“Vừa rồi đùa với người thôi.”

Rồi nàng cười duyên một tiếng, đáng đáp cực kỳ trong sáng.

Lúc này tỷ thí đã đến vòng bảy tổ mười lên lôi đài.

Dương Cương bất ngờ cùng ở vòng thứ 7. Dương Cương là số 72, cùng Hoàng Tiểu Long ở lôi đài thứ hai.

Thấy Dương Cương tỷ thí, mọi người Hoàng Tiểu Long vừa mới nghị luận không khỏi yên tĩnh trở lại, dời chú ý quan sát đến Dương Cương.

Đối thủ của Dương Cương cũng là một cường giả Tiên thiên nhất giai, tên là Trần Triều Quang. Không ngờ Vũ hồn của Trần Triều Quang cũng giống như

Vũ hồn của Phí Hân, đó là Ngân Hà.

Khi Trần Triều Quang triệu Vũ hồn ra, Hoàng Tiểu Long chợt sùng sốt một lúc.

Nhưng Ngân Hà Vũ hồn của Trần Triều Quang yếu hơn không ít so với Phí Hân, chỉ đạt tới trình độ năm lần cường hóa.

Sau khi Trần Triều Quang triệu Ngân Hà Vũ hồn ra, trong nháy mắt Vũ hồn cường hóa năm lần, khí thế tăng lên tới mức cực hạn, đột nhiên đánh tới Dương Cương.

Trần Triều Quang sử dụng là một cây trường tiên, vung thẳng tới 30, 40m. trên thân tiên có từng cây gai xương cực kỳ sắc bén. Trong tay của Trần Triều Quang, trường tiên biến thành một con rắn độc, quấn quanh tới Dương Cương, trên thân tiên có gai xương há lớn vuron ra cái miệng rắn khổng lồ, lộ ra răng độc.

Dương Cương nhìn trường tiên đánh tới, lạnh giọng nhoen miệng cười, giơ tay lên chụp ra một chuông, dưới ánh mắt giạt mình của mọi người, chỉ thấy trường tiên kết băng trong nháy mắt, tiếp đó không ngừng vỡ nát, rơi xuống lòi đài trở thành từng khối băng.

Mọi người ồ lên.

Hoàng Tiểu Long âm thầm gật đầu.

Phát tay thành băng, uy lực Âm Hàn chi lực của Dương Cương đích xác rất mạnh.

Kết cục không có huyền niệm, chưa được bao lâu Trần Triều Quang đã bị Dương Cương dễ dàng đánh bay bằng một chuông, rớt xuống dưới lòi đài. Lúc rớt xuống mặt đất, toàn thân của Trần Triều Quang kết thêm một tầng băng mỏng, sắc mặt hân xanh lét, rùng mình phát run không dứt.

Từ đầu tới cuối, Dương Cương vẫn chưa triệu ra Vũ hồn.

Đang lúc mọi người lên tiếng rối loạn, Dương Cương từ trên lòi đài đi xuống dưới về tới chỗ ngồi, hân nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt khiêu khích.

Về mặt của Hoàng Tiểu Long vẫn điềm đạm.

Sau đó là thứ 80 cho đến 91, một đợt tiếp một đợt, tổ mười người tiếp theo tổ mười người.

Chưa bao lâu, toàn bộ 1,362 đệ tử thiên tài của các quốc gia đã hoàn tất tỷ thí.

Đào thải một nửa, còn dư lại 681 người.

Ngoài ra có ba Siêu cấp Vũ hồn là Thôi Lệ, Băng Ngọc, Đái San Ny cũng đều triển lộ thực lực cực mạnh, đánh bại dễ dàng đối thủ để tiến vào vòng thứ hai.

Chưa được bao lâu, cuối cùng đợt thứ hai bắt đầu.

Giống như lần trước, một nửa người tiến lên rút thăm, chẳng qua là có 681 người, dư một người, rút được thăm trống theo quy tắc không cần tỷ thí, trực tiếp đi vào vòng kế tiếp.

Cũng không biết là trùng hợp hay là Đoạn Nhận đế quốc cố ý an bài, rút được thăm trống chính là Tạ Bò Đề. Vì thế, Tạ Bò Đề không cần tỷ thí mà trực tiếp tiến vào vòng thứ hai.

Hoàng Tiểu Long rút được số tám mươi sáu, nhưng đối thủ lần này không phải Tiên thiên mà là Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, là một người thanh niên tên là Đặng Đường của Bạch Lộc vương quốc.

Đặng Đường thấy đối thủ là Hoàng Tiểu Long thì sắc mặt đại biến, vừa lên đài liền thuận lợi triệu ra Vũ hồn, sau đó Hồn hóa trong nháy mắt, thi triển công kích mạnh nhất tới Hoàng Tiểu Long.

Ý của hân là muốn thừa dịp Hoàng Tiểu Long chưa chuẩn bị xong, đánh cho Hoàng Tiểu Long trở tay không kịp. Tính toán của hân quá tốt, thế nhưng hân đã quên rằng hân có công kích mau hơn nữa, công kích mạnh mấy đi nữa, ngay cả phòng ngự của Hoàng Tiểu Long cũng không phá được vậy có ích lợi gì chứ?

Cơ hồ là một hơi thở, hân liền bị một quyền của Hoàng Tiểu Long đánh xuống lòi đài.

Chưa qua bao lâu, đợt tỷ thí thứ hai của tổng tổ đã kết thúc.

Đào thải một nửa, còn lại 340 người, cộng thêm Tạ Bò Đề không cần tỷ thí là 341 người.

Sau đó vòng thứ ba lại có thêm một người ra, rút được thăm trống vẫn là Tạ Bò Đề.

Bấy giờ mọi người đều minh bạch đây là Đoạn Nhận đế quốc đã cố ý an bài.

Cũng có người lên tiếng oán trách.

Thiên phú và thực lực của Tạ Bò Đề còn tại đó.

Cứ hết vòng này tới vòng khác, từng tổ tỷ thí, vàng thái dương treo cao trên không trung đã dần dần ngã về tây, ánh mặt trời dần dần mất đi nhiệt độ.

Hoàng hôn buông xuống, cũng là lúc danh sách một trăm người tỷ thí cuối cùng được quyết định.

Hoàng Tiểu Long, Tạ Bò Đề, Dương Cương, Thôi Lệ, Bàng Ngọc, Đái San Ny là sáu vị có Siêu cấp Vũ hồn đều tiến nhập vào một trăm người đứng đầu.

Trong ngày tỷ thí này, sáu người Hoàng Tiểu Long cũng không gặp nhau, hẳn là do Đoạn Nhận đế quốc đã an bài.

Ngày tỷ thí thứ nhất đến đây là kết thúc.

Hoàng Thành Chi Chiến phân ra ba ngày. Ngày thứ nhất là cuộc chiến giành một trăm vị trí đứng đầu, ngày thứ hai là cuộc chiến giành mười vị trí đầu, ngày thứ ba cũng là ngày cuối cùng, tranh vị trí đệ nhất.

Ngày tỷ thí thứ nhất đã xong, sau khi Trình Kiếm tuyên đọc danh sách một trăm người đứng đầu, cường giả của các phe và dân thường xem cuộc chiến trên quảng trường Đoạn Nhận đua nhau rời đi.

Tuy ngày tỷ thí đầu đã kết thúc, nhưng mọi người vẫn còn đang hưng phấn nghị luận không dứt về cuộc chiến của ngày hôm nay. Mọi người bàn nhiều nhất không phải là Tạ Bò Đề, cũng không phải là Dương Cương, mà là Hoàng Tiểu Long.

Trước tỷ thí, trong số sáu người có Siêu cấp Vũ hồn, thì Hoàng Tiểu Long người không được mọi người chú ý và không được đánh giá tốt nhất. Nhưng bây giờ, mọi thứ về Hoàng Tiểu Long đều đã trở thành đề tài cho mọi người nghị luận.

Ví dụ như, Hoàng Tiểu Long mới mười bảy tuổi, Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long là Viễn Cổ Thần Long, Hắc Long, hay ví dụ như thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long. Thậm chí có người còn so sánh Hoàng Tiểu Long với Tạ Bò Đề và Dương Cương.

Tuy không biết thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long, thế nhưng gần như mọi người đều nhận định Hoàng Tiểu Long có thể tiến vào mười vị trí đầu.

Kết thúc ngày thi đấu đầu tiên, Hoàng Tiểu Long và ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu về tới khách sạn.

Màn đêm dần buông xuống.

Hoàng Tiểu Long mới vừa về tới khách sạn chưa được bao lâu, lập tức có một vị khách không mời mà đến.

Thôi Lệ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Hoàng thành chi chiến (5)

Thôi Lệ mặc lễ phục tới, cổ áo rất thấp, có thể thấy được một rãnh rất sâu giữa hai ngực của nàng, gương mặt xinh đẹp và trong sáng lộ ra một sự quyến rũ mê người.

Nhưng Thôi Lệ không tới một mình, cùng đi với nàng còn có một nữ nhân khoảng 24, 25 tuổi, đẹp tuyệt mỹ, đẹp đến rung động lòng người.

Nữ nhân này cũng mặc lễ phục có cổ thấp, màu hồng phấn, cực mịn, nhưng khác với vẻ trong sáng của Thôi Lệ, toàn thân nữ nhân này lại có một vẻ quyến rũ như thiêu đốt cứu hỏa.

Lúc hai nàng đến, Hoàng Tiểu Long và ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu đang nói chuyện sau này di chuyển Cửu Đình thương hội đến Đoạn Nhận đế quốc.

Hai nàng tiến vào, Thôi Lệ liền nhích lại gần Hoàng Tiểu Long, nghiêm mặt nhìn Hoàng Tiểu Long rồi cười tươi nói:

“Tiểu Long, tới đây, ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là Triệu Vô Cơ tỷ tỷ. Triệu Vô Cơ tỷ tỷ rất đẹp phải không? Có thể nói tỷ ấy là một trong tứ đại mỹ nhân của Đoạn Nhận Hoàng thành chúng ta.”

Người đi cùng Thôi Lệ này chính là Triệu Vô Cơ lúc trước đi cùng với Tuyệt Tình công tử Điều Phi ở lầu lâu Túy Nan Vong.

Lúc này, Triệu Vô Cơ tiến lên, che miệng cười khẽ một tiếng rồi nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, ngươi không ngại ta và Thôi Lệ muội muội gọi ngươi là Tiểu Long chứ?”

Lúc che miệng cười khẽ, Triệu Vô Cơ nâng cánh tay lên, cái rãnh rất sâu vốn bị đè ép bởi bộ ngực của nàng lại càng sâu hơn, khiến cho máu huyết người ta chảy nhanh hơn.

“Không biết hai vị tới đây vì chuyện gì?”

Hoàng Tiểu Long điềm điềm hỏi.

Thôi Lệ nghe Hoàng Tiểu Long xưng hô xa cách như vậy cũng không để ý, ngọt ngào cười nói:

“Dĩ nhiên là chuyện tốt.”

Triệu Vô Cơ lấy từ trong lòng ra một tấm thiệp màu vàng rồi đưa cho Hoàng Tiểu Long, cười nói:

“Ngày hôm nay Tiểu Long ngươi lực áp quần hùng trên lôi đài. Tuyệt Tình công tử thiết yến tại Túy Nan Vong tửu lâu, yến thỉnh ngươi để chúc mừng ngươi.”

Hoàng Tiểu Long cầm lấy kim thiệp mở ra xem, xong tùy tiện gấp lại, lắc đầu nói:

“Không cần đâu.”

Hai người Thôi Lệ và Triệu Vô Cơ ngẩn ra, không ngờ Hoàng Tiểu Long lại cự tuyệt dứt khoát như vậy.

Thôi Lệ mở miệng nói:

“Tiểu Long, Tuyệt Tình công tử và nhị hoàng tử điện hạ đều là một trong Ngũ đại công tử của Đoạn Nhận đế quốc. Hắn thiết yến, người có thể được hắn yến thỉnh không nhiều lắm a.”

Giọng của Thôi Lệ có chút lo lắng.

“Nghe nói Hoàng gia và Quách gia đính hôn rồi?”

Lúc này Triệu Vô Cơ cười nói:

“Cho dù là Quách lão gia tử của Quách gia cũng phải nể mặt Tuyệt Tình công tử.”

Dĩ nhiên Quách gia là chỉ Quách Thế Nguyên, Quách Thái của Quách gia. Hoàng Mẫn đính hôn cùng Quách Thái, Triệu Vô Cơ đã tra được rất dễ dàng.

Tuy vẻ mặt của Triệu Vô Cơ tươi cười vô cùng quyến rũ, thế nhưng trong lời lẽ mang ý uy hiếp, mọi người tại hiện trường đều nhận ra được.

Ngay cả Quách lão gia tử của Quách gia cũng phải nể mặt mũi của Tuyệt Tình công tử, nàng không tin Hoàng Tiểu Long sau khi đã minh bạch về thân phận và địa vị của Tuyệt Tình công tử lại còn dám cự tuyệt.

Thôi Lệ lên tiếng muốn nói, nhưng cuối cùng không nói gì. Dù sao nàng cũng cảm thấy Hoàng Tiểu Long không nên đắc tội Tuyệt Tình công tử. Bao nhiêu thiên tài đệ tử của Học viện Đoạn Nhận muốn nịnh bợ Tuyệt Tình công tử mà không có cơ hội.

Hoàng Tiểu Long nhìn Triệu Vô Cơ bằng sắc mặt điềm điềm, nói:

“Thật vậy sao?”

Tiếp đó là quay đầu nói với Phí Hưu:

“Tiền khách.”

Hai người Thôi Lệ và Triệu Vô Cơ ngẩn ra.

Tiền khách?

Vừa rồi, hai người đã giới thiệu đầy đủ rõ ràng thân phận của Tuyệt Tình công tử rồi, ngay cả Quách lão gia tử cũng phải nể mặt hắn, khách khí đối với hắn, vậy mà Hoàng Tiểu Long cự tuyệt yến thỉnh của Tuyệt Tình công tử hay sao?!

Triệu Vô Cơ nhìn Hoàng Tiểu Long với vẻ mặt đầy quái dị, cười nói:

“Hoàng công tử, không suy nghĩ thêm một chút sao? “

Vừa rồi còn Tiểu Long, hiện tại nàng đã xưng hô biến thành Hoàng công tử rồi.

Thôi Lệ thầm rung động, nàng biết rõ tính nết của Triệu Vô Cơ, nàng hiểu rằng Triệu Vô Cơ đang thâm tức giận.

“Tiểu Long, người...”

Thôi Lệ vội vàng lên tiếng.

“Tiễn khách.”

Sắc mặt của Hoàng Tiểu Long vẫn như thường.

“Hai vị, xin mời.”

Phí Hưu tiến lên, nói với Thôi Lệ và Triệu Vô Cơ.

Triệu Vô Cơ nhìn chằm chằm vào Hoàng Tiểu Long, lắc lắc đầu, cười nói:

“Hoàng công tử, người sẽ hối hận vì hành vi của người ngày hôm nay đấy.”

Nói xong lập tức cùng Thôi Lệ xoay người ly khai.

“Chậm đã.”

Đột nhiên Hoàng Tiểu Long nói.

Triệu Vô Cơ quay đầu lại, cười nói:

“Hoàng công tử thay đổi chủ ý rồi sao? Quả nhiên Hoàng công tử là một người thông minh.

Nhưng nàng mới vừa nói xong, Hoàng Tiểu Long thuận lợi ném trả kim thiếp vào tay của nàng:

“Người cầm cái này đi.”

Triệu Vô Cơ nhận lấy kim thiếp, gương mặt xinh đẹp âm trầm.

Nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Phí Hưu mời hai nàng đi ra, sau đó hắn xoay người quay về, bẩm báo lại cho Hoàng Tiểu Long biết.

“Môn chủ, Tuyết Tinh công tử, có khi nào...?”

Phí Hưu đắn đo.

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu:

“Không cần để ý tới.”

Cái gì mà Tuyết Tinh công tử, cho dù bây giờ Đoạn Vô Ngân thiết yến mời hắn, nếu hắn thật sự không muốn đi thì sẽ không đi.

Hoàng Tiểu Long sẽ không làm chuyện ngênh hợp a dua. Dĩ nhiên, hiện tại hắn có đầy đủ tư cách cự tuyệt lời mời của Tuyết Tinh công tử.

Lúc này, Triệu Thu mở miệng nói:

“Hy vọng Tuyết Tinh công tử đó biết điều một chút, nếu như không biết thức thời, ta không ngại bóp vỡ quả trứng của hắn, dạy cho hắn một bài học cả đời khó quên.”

Bóp vỡ quả trứng.

Hoàng Tiểu Long, Vu Minh, Phí Hưu đỏ mặt hỏi.

“Phí Hưu, hai ngày nay người tra về Tuyết Tinh công tử đó một chút.”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói.

“Vâng, Môn chủ.”

Mà lúc này, Thôi Lệ, Triệu Vô Cơ về tới Túy Nan Vong đại tửu lâu, đi tới phòng số 2 dành cho khách quý.

Bên trong phòng số 2 này, ngoại trừ Tuyệt Tình công tử Điều Phi ra, ba người Dương Cương, Bàng Ngọc, Đái San Ny không ngờ cũng đang ngồi ở đây. Cộng thêm Thôi Lệ, đã có bốn người có Siêu cấp Vũ hồn tham gia Hoàng Thành Chi Chiến năm nay có mặt.

Tuyệt Tình công tử Điều Phi thấy chỉ có hai người Thôi Lệ và Triệu Vô Cơ quay về, sắc mặt liền trầm xuống:

“Hoàng Tiểu Long ấy đâu?”

Một cỗ khí thế tán phát ra, ép tới đám người chung quanh, khiến cho bọn Dương Cương, Bàng Ngọc muốn ngộp thở.

Thôi Lệ cũng cả kinh.

Triệu Vô Cơ lại không quan tâm tới khí thế của Tuyệt Tình công tử, nhoen miệng cười nũng nịu, đi tới chỗ trống ở bên cạnh và ngồi xuống, cười nói:

“Họ Hoàng ấy ngày hôm nay lực áp quần hùng, có thể nói là không đặt danh tiếng của Tuyệt Tình công tử ngươi vào trong mắt đâu.”

Ý này không cần nói cũng biết, Hoàng Tiểu Long đã không nhận lời mời.

Một luồng hơi lạnh trào ra từ trên thân Điều Phi.

Không khí trong phòng khách quý chợt lạnh xuống.

“Ngươi có nói rõ thân phận của ta cho hắn biết không?”

Điều Phi không thay đổi sắc mặt, âm thanh lạnh vô cùng.

Triệu Vô Cơ cười nói:

“Nói rõ, ta còn nói ngay cả Quách lão gia tử của Quách gia cũng phải nể mặt ngươi, nhưng Hoàng Tiểu Long nghe xong vẫn thờ ơ, còn hạ lệnh tiễn khách. Lúc ta rời đi còn bảo ta cầm kim thiếp đi.”

Nói đến đây, nàng liền lấy kim thiếp ra.

Điều Phi nhận lấy kim thiếp, cặp mắt âm lãnh, đột nhiên một đạo hỏa diễm màu lam toát ra từ lòng bàn tay của hắn, nuốt trọn kim thiếp trong nháy mắt, biến nó thành hư vô, ngay cả tro bụi cũng không để lại trên mặt đất.

“Đây là lần đầu tiên có người dám cự tuyệt lời mời của ta.”

Điều Phi lạnh lùng nói.

Lần này, hắn mời năm người Dương Cương, Bàng Ngọc, Đái San Ny, Thôi Lệ, Hoàng Tiểu Long. Duy chỉ có Hoàng Tiểu Long là không tới. Chuyện này làm cho hắn rất mất thể diện trước mặt đám người Dương Cương, Bàng Ngọc.

Tạ Bô Đề là Tạ gia đệ tử của Đoạn Nhận Hoàng thành, Tạ gia cùng Điều gia là đại gia tộc siêu cấp ở Đoạn Nhận đế quốc. Vì thế Điều Phi cũng không hề mời mọc Tạ Bô Đề.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Hoàng thành chi chiến (6)

Dương Cương ngồi ở chỗ đó, nhìn thấy Hoàng Tiểu Long dám cả gan cự tuyệt lời mời của Tuyệt Tình công tử, không khỏi âm thầm cười lạnh và có chút hả hê. Hắn nhận thấy Hoàng Tiểu Long đắc tội với Tuyệt Tình công tử Điều Phi vậy thì chết chắc rồi.

Ngũ đại công tử của Đoạn Nhận đế quốc, mỗi một người đều có bản lĩnh một tay che trời. Đặc biệt là kẻ đứng đầu Ngũ đại công tử “nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân” và người thứ hai là Ngũ đại công tử Tuyệt Tình công tử Điều Phi.

Trong Ngũ đại công tử, Đoạn Vô Ngân và Điều Phi có thực lực mạnh nhất. Hơn nữa Điều gia của Điều Phi chính là gia tộc cực kỳ không lồ có truyền thừa hơn hai nghìn năm. Thậm chí lịch sử của Điều gia còn dài hơn so với Đoạn Nhận đế quốc.

Ngay cả Đoạn Nhận đại đế cũng có kỵ đối với Điều gia lão tổ.

Lúc này, Dương Cương cười nói với Tuyệt Tình công tử Điều Phi có vẻ nịnh bợ:

“Hoàng Tiểu Long không biết trời cao đất rộng, không ngờ lại dám cả gan cự tuyệt lời mời của Tuyết Tinh công tử người. Xin Tuyết Tinh công tử yên tâm, nếu đụng phải Hoàng Tiểu Long trên lối đi, ta nhất định sẽ đánh bại hắn, làm nhục hắn một phen, để cho Tuyết Tinh công tử hả giận.”

Điều Phi nhìn Dương Cương một cái, thần thái khôi phục như thường, mặt không chút thay đổi nói:

“Một tên tiểu tử chưa ráo máu đầu mà thôi, hắn chưa có tư cách khiến cho ta để mắt tới.”

“Lại càng không có tư cách khiến cho ta tức giận.”

Dương Cương ngăn ra.

Bàng Ngọc nhìn nọt cười nói:

“Tuyết Tinh công tử nói phải. Tuyết Tinh công tử là thân phận gì, còn Hoàng Tiểu Long là thân phận gì, ngay cả rách giầy, làm bẩn rửa mặt cho Tuyết Tinh công tử hắn cũng không có tư cách.”

Hai nàng Đái San Ny, Thôi Lệ ngồi ở chỗ kia không nói gì.

Loại yến tiệc này Đái San Ny cũng không nguyện ý đi đến. Tuy nhiên, danh tiếng của Tuyết Tinh công tử khiến nàng không thể không đến. Tuy rằng Đái Gia cũng là đại gia tộc của Đoạn Nhận Hoàng thành, thế nhưng so sánh với Điều gia là một cự vô bá thì sự khác biệt là một trời một vực.

Bóng đêm dần dần rút đi.

Mặt trời mọc, ánh mặt trời chiếu rọi khắp mặt đất.

Cũng giống như ngày hôm qua, ánh nắng cũng tươi sáng như ngày hôm qua. Toàn bộ Đoạn Nhận Hoàng thành lại sôi trào. Lúc Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu ra khỏi khách sạn thì đường phố đã đông nghìn nghịt người, gần như nửa bước cũng khó đi.

Hôm nay là ngày tranh đấu giành mười vị trí đầu.

Vì thế người tới xem cuộc chiến cũng nhiều hơn so với hôm qua.

“Hoàng Tiểu Long.”

“Là Hoàng Tiểu Long.”

Lúc Hoàng Tiểu Long mới vừa ra khỏi khách sạn, đột nhiên có người hét lên, nhận ra Hoàng Tiểu Long.

Một tiếng hét này lập tức khiến tất cả mọi người quay đầu lại, vẻ mặt đầy kích động giống như bầy sói trông thấy thịt béo, đều ồa tới Hoàng Tiểu Long.

Bốn phương tám hướng.

Hoàng Tiểu Long nhú mày.

Đột nhiên khí thế toàn thân Vu Minh bạo phát ra, một cỗ khí thế vô hình tán phát, che mười trượng chung quanh Hoàng Tiểu Long. Trong vòng mười trượng, tất cả mọi người không cách nào tiếp cận được.

Đám người ồa tới bị chặn lại giống như đụng phải bức tường vô hình vậy.

Hoàng Tiểu Long thấy thế mới thờ phào nhẹ nhõm, sau đó cùng ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu đi tới quảng trường Đoạn Nhận. Tuy rằng khí cương của Vu Minh chặn đám người tới gần Hoàng Tiểu Long, thế nhưng mọi người đều bám sát theo hắn, vừa đi vừa bàn tán xôn xao như nước thủy triều.

Khi Hoàng Tiểu Long đi tới quảng trường Đoạn Nhận, người đi theo sau lưng hắn chỉ ít là mười mấy vạn người.

Nhìn Hoàng Tiểu Long dẫn theo mười mấy vạn người, binh lính thủ hộ tại quảng trường Đoạn Nhận để quốc đều giật nảy mình. Nhưng những binh lính này đều nhận ra Hoàng Tiểu Long, nếu không ắt phải tưởng đó là đại quân Dịch quốc kéo tới công thành nữa.

Hoàng Tiểu Long đến, trực tiếp đi vào khu lối đi. Ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu thì ở ngoài khu lối đi để xem và chờ hắn.

Lúc đi tới khu lối đi, Tạ Bồ Đề đã ngồi ở vị trí ngày hôm qua.

Khi Hoàng Tiểu Long đi tới vị trí hôm qua rồi ngồi xuống, Tạ Bồ Đề cũng không thèm nhìn hắn, mà nhìn chủ lối đi giữa mười cái tiểu vũ đài kia, điềm điềm nói:

“Hy vọng đến lúc đó chúng ta có thể đánh một trận trên chủ lối đi.”

Ngày mai là một ngày cuối cùng của Hoàng Thành Chi Chiến, chủ lòì đài mới có thể khai mở. Chủ lòì đài được dùng để tranh hạng nhất, chỉ có mười cường giả đứng đầu mới có tư cách đứng trên chủ lòì đài, quyết định một trận thắng thua.

Hoàng Tiểu Long nhìn chủ lòì đài, trầm trầm nói:

“Ta cũng hy vọng đến lúc đó chúng ta có thể đánh một trận trên chủ lòì đài.

Theo Hoàng Tiểu Long nhận thấy, Hoàng Thành Chi Chiến lần này chỉ có Tạ Bô Đề mới là đối thủ của hắn, mới xứng làm đối thủ của hắn. Về phần đám người Dương Cương, Băng Ngọc thì Hoàng Tiểu Long không hề để tâm tới.

Kỳ thực trong lòng Tạ Bô Đề cũng nghĩ như vậy.

Trải qua những trận chiến ngày hôm qua, hắn đã coi Hoàng Tiểu Long là đối thủ của hắn, một đối thủ chân chính.

Hắn nhận thấy chỉ có Hoàng Tiểu Long mới có tư cách tranh đoạt đệ nhất cùng hắn.

Dĩ nhiên hắn có lòng tin tuyệt đối vào thực lực của mình.

Bất kể là Vũ hồn hay là thực lực, hắn đều có thể lấn áp Hoàng Tiểu Long. Hắn tự tin cho dù Hoàng Tiểu Long có mạnh mấy đi chăng nữa, thì Hoàng Tiểu Long cũng không phải là đối thủ của hắn.

Hoàng Tiểu Long đến không được bao lâu, Thôi Lệ cũng đến.

So với ngày hôm qua, hiển nhiên vẻ mặt của Thôi Lệ có chút u sầu. Nụ cười ngọt ngào của ngày hôm qua đã được thay bằng nụ cười trầm trầm có chút miễn cưỡng của ngày hôm nay.

Sau khi đi tới hiện trường, nàng nhìn vị trí còn trống ở bên cạnh Hoàng Tiểu Long, đắn đo giây lát, cuối cùng vẫn ngồi xuống bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

Sau khi ngồi xuống, nàng buồn bã nói:

“Ngày hôm qua thật sự ngơoi không nên cự tuyệt lời mời của Tuyệt Tình công tử.”

Hoàng Tiểu Long không thêm đề ý:

“Như vậy thì đã sao?”

Lúc này, Dương Cương tiến vào từ bên ngoài khu lòì đài.

Thôi Lệ nhận thấy Hoàng Tiểu Long không thêm đề ý thì thầm thở dài, nói:

“Ngơoi không hiểu, tóm lại sau này ngơoi phải cẩn thận một chút.”

Đối với thủ đoạn và thế lực của Tuyệt Tình công tử, ít nhiều nàng hiểu rõ được một chút, mặc dù chỉ là một góc của núi băng ngầm, nhưng cũng đủ khiến cho nàng phải kính ngạc và kính sợ.

Hoàng Tiểu Long nhìn Thôi Lệ một cái. Hắn nhận ra lời nói của Thôi Lệ là xuất phát từ nội tâm của nàng.

Chẳng lẽ Thôi Lệ thật sự có ý đối với mình? Tuy nhiên Hoàng Tiểu Long vẫn lập tức lắc đầu.

“Ta hiểu rồi.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Dương Cương đã đi tới khu lòì đài, nhìn Thôi Lệ ngồi ở bên cạnh Hoàng Tiểu Long, trầm trầm cười lạnh. Ngày hôm qua lúc yến hội giải tán, hắn đã từng bày tỏ ý tứ đối với các nàng, nhưng không ngờ ả này không quan tâm tới hắn.

Thế nhưng ngày hôm nay đến đây, Thôi Lệ không ngờ lại dám đến ngồi bên cạnh Hoàng Tiểu Long, điều này khiến hắn thầm bốc lửa giận. Cái ả này đúng là đồ dễ tiện. Xét về thân thế, địa vị, hắn có điểm nào kém hơn Hoàng Tiểu Long chứ? Rõ ràng là Hoàng Tiểu Long không có ý đối với ả, vậy mà vẫn bắt chấp tất cả áp tới gần.

Đồng thời, hắn lại khó chịu với Hoàng Tiểu Long.

Nhưng dù sao khi đến rồi, hắn không dùng lời lạnh lẽo nói với Hoàng Tiểu Long, chỉ lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long một cái rồi ngồi xuống vị trí của ngày hôm qua.

Dương Cương đến không được bao lâu thì hai người Băng Ngọc và Đái San Ný cũng đến. Băng Ngọc đến, nhìn Hoàng Tiểu Long một cái, trong mắt ít nhiều có chút hả hê.

Hắn nhận thấy cho dù Hoàng Thành Chi Chiến lần này, Hoàng Tiểu Long có danh tiếng vang dội, nhưng đắc tội với Tuyệt Tình công tử sẽ không có kết quả tốt đẹp gì.

Rất nhiều thiên tài cũng vì vậy mà biến mất, bị chết không minh bạch, không được bao lâu sẽ bị mọi người quên lãng, dần dần biến mất trong ký ức của mọi người.

Sau một lúc, một trăm đệ tử thiên tài của các quốc gia dự thi ngày hôm nay đều đã đến đông đủ. Đoạn Vô Ngân và quan viên của Đoạn Nhận đế quốc đã xuất hiện trên đài chủ tịch, bắt đầu chủ trì, tuyên bố tỷ thí ngày hôm nay bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Hoàng thành chi chiến (7)

Sau khi tỷ thí bắt đầu, có một nửa người tiến lên rút thăm, trong đó bao gồm Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long rút được số 31.

Số 31, Khúc Phong vương quốc, Trần Phủ Sinh, đây cũng là đối thủ của vòng thứ nhất trong ngày hôm nay của Hoàng Tiểu Long.

Khi biết đối thủ vòng thứ nhất ngày hôm nay là Hoàng Tiểu Long, Trần Phủ Sinh liền biến sắc.

Hiện tại gần như ai cũng nhận định Hoàng Tiểu Long có thực lực tranh đoạt mười vị trí đầu, ngoại trừ Tạ Bò Đề ra, Dương Cương, Hoàng Tiểu Long, Băng Ngọc, Thôi Lệ, Đái San Ny là các đối thủ mà thiên tài của các quốc gia dự thi không nguyện ý đụng phải nhất.

Tạ Bò Đề rút được số 1.

Cũng không biết là Đoạn Nhận đế quốc cố ý an bài hay là trùng hợp.

Sau trận chiến ngày hôm qua, nhiều người tin tưởng đây là Đoạn Nhận đế quốc đã cố ý an bài như vậy.

Số 1.

Đây là tạo thế cho Tạ Bò Đề!

Người bình thường đều liên hệ đệ nhất với số 1.

Do đó đây hẳn là Đoạn Nhận đế quốc ám hiệu cho mọi người, Đoạn Nhận đại đế nhận định Tạ Bò Đề sẽ đoạt được đệ nhất của Hoàng Thành Chi Chiến năm nay.

Hoàng Tiểu Long thấy Tạ Bò Đề rút được số 1, nghe mọi người nghị luận cũng không để trong lòng, vẻ mặt vẫn bình tĩnh.

Đối thủ của Tạ Bò Đề là Hoàng Nhất Bình của Xích Chu vương quốc.

Cùng họ Hoàng với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Nhất Bình thực lực không yếu, là Tiên thiên nhất giai trung kỳ đỉnh phong.

Hoàng Thành Chi Chiến năm nay có 1.362 người, Tiên thiên cường giả có hai trăm mười lăm người.

Trải qua đào thải ngày hôm qua, một trăm đệ tử thiên tài ngày hôm nay tham chiến đều có thực lực không yếu, toàn bộ đều là Tiên thiên cường giả.

Hàng năm đi vào Học viện Đoạn Nhận đều là Tiên thiên. Trong lịch sử, đệ tử thiên tài có tu vi Thập giai hậu kỳ đỉnh phong đi vào Học viện Đoạn Nhận có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hoàng Nhất Bình vừa lên đài, thuận lợi triệu ra Vũ hồn, trong nháy mắt Hồn hóa, sau đó đánh tới Tạ Bò Đề.

Hoàng Nhất Bình thi triển Đấu kỹ là một môn Đấu kỹ Địa phẩm trung cấp, gọi là Bình Địa Chi.

Thường thường thi Đấu kỹ về Chi pháp rất ít, Chi pháp Đấu kỹ ở bậc Địa phẩm càng ít hơn.

Hoàng Nhất Bình đánh một chỉ tới Tạ Bò Đề, chỉ kính như đao, quét sát qua mặt đất. Nói chỉ kính đánh qua, mặt lõi đài nổi lên một trận bụi đá.

Lôi đài được chế tạo từ cương thạch cực kỳ cứng rắn, đao kiếm bình thường rất khó lưu lại dấu vết trên đó. Chỉ kính của Hoàng Nhất Bình lại có thể tạo nên một trận bụi đá, có thể thấy là rất ác liệt.

Nhưng trước khi một chỉ của Hoàng Nhất Bình công kích được Tạ Bồ Đề, Tạ Bồ Đề đột nhiên giơ tay lên đánh ra một chưởng, thuận lợi cản lại một chỉ của Hoàng Nhất Bình, sau đó chém ra một chưởng:

“Đi xuống.”

Phượng Hoàng hòa khí như núi lửa phun trào, tuôn ra trong nháy mắt.

Hoàng Nhất Bình biến sắc, liên tiếp lui lại, cuối cùng thối lui đến bên cạnh lôi đài, hai tay hoảng sợ chụp tới trước một chưởng, khí kinh xung kích, thân hình rơi xuống dưới lôi đài.

Hoàng Nhất Bình bị đánh bại.

Mặc dù biết trước kết quả, thế nhưng thiên tài các quốc gia thấy Tạ Bồ Đề đánh bại Hoàng Nhất Bình một cách dễ dàng như vậy, lập tức sắc mặt sợ hãi.

Bên ngoài khu lôi đài ồn ào cả lên.

Không được bao lâu, Tạ Bồ Đề đã kết thúc tỷ thí, tiếp theo là lượt đấu của mười người thứ hai, sau đó là đến Hoàng Tiểu Long từ số 31 cho đến số 40.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long là Số 1 trong khoảng 31-40, cho nên lên đứng ở lôi đài số một của lượt đấu 10 người một lần này.

Đứng trên lôi đài, Hoàng Tiểu Long điềm điềm nhìn Trần Phủ Sinh ở đối diện, Trần Phủ Sinh rất cao, tầm 1m9 gần hai mét, bốn cánh tay cực kỳ lớn, hơn nữa lông mao toàn thân rất nhiều, có điểm giống như Thú nhân.

Nhìn tướng mạo của hắn, có lẽ tổ tông hắn là Thú nhân.

“Hoàng Tiểu Long, ta biết ta không phải là đối thủ của ngươi, nhưng ta sẽ không nhận thua.”

Trần Phủ Sinh nhìn Hoàng Tiểu Long, vẻ sợ hãi trong mắt biến mất, thay vào đó là chiến ý dâng lên hùng hục.

Tiếp theo, toàn thân hắn bắt đầu bốc lên quang mang, toàn thân đỏ rực, có thanh trường kiếm thiêu đốt ngọn lửa màu xanh bay lơ lửng trên đỉnh đầu.

Đây cũng là Khí Vũ hồn của Trần Phủ Sinh, Thanh Diễm kiếm.

Thanh Diễm kiếm cũng là Vũ hồn biến dị.

Tuy không phải là Siêu cấp Vũ hồn, thế nhưng cũng tiếp cận Siêu cấp Vũ hồn.

Trần Phủ Sinh triệu Vũ hồn Thanh Diễm kiếm ra, trong nháy mắt Hồn hóa, sau khi Hồn hóa thì toàn thân vạm vỡ của hắn toát ra từng đạo kiếm khí.

Kiếm khí mang theo ngọn lửa màu xanh.

Thân hình Trần Phủ Sinh nhoáng lên một cái, cả người như đồng hóa trở thành Thanh Diễm kiếm, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, công kích tới Hoàng Tiểu Long.

“Thanh Diễm kiếm trận.”

Trần Phủ Sinh vùng hai tay lên.

Lập tức, mấy kiếm hoá khí thành từng thanh Thanh Diễm kiếm. Thanh Diễm kiếm xoay tròn hợp thành một Thập Tự kiếm trận, ấn tới Hoàng Tiểu Long.

Trần Phủ Sinh là Tiên thiên nhất giai trung kỳ, thế nhưng uy thế công kích cũng không yếu hơn so với Tạ Bồ Đề đánh cùng Hoàng Nhất Bình trên đất bằng trước đó.

Mọi người đều nhìn chăm chăm vào Hoàng Tiểu Long, bao gồm cả Tạ Bồ Đề. Hắn cũng muốn nhìn xem Hoàng Tiểu Long phá cú đánh của Trần Phủ Sinh như thế nào.

Phòng ngự của Hoàng Tiểu Long dù có mạnh mấy đi nữa, nhưng nhục thân bản thể cũng không thể chịu đựng nổi một cú đánh của Trần Phủ Sinh.

Nhìn Thanh Diễm kiếm trận của Trần Phủ Sinh ấn đến mình, Hoàng Tiểu Long đột nhiên giơ tay lên, tay phải đánh ra một băng quyền tới trung tâm đang xoay tròn của Thanh diễm kiếm trận.

Quyền kinh gào thét, dưới một quyền của Hoàng Tiểu Long, không gian như sinh ra nếp uốn giống như cái chần bông vậy.

“Oành.”

Một tiếng vang thật lớn, Thanh Diễm kiếm trận nổ tan, mấy kiếm khí bắn nhanh ra bốn phía, quyền kinh của Hoàng Tiểu Long vẫn không thay đổi, đánh thẳng tới ngực của Trần Phủ Sinh. Một quyền thật mạnh.

Trần Phủ Sinh phát ra một tiếng kêu, thân hình bay lộn ngược trở lại, rớt xuống dưới lồi đài.

Trần Phủ Sinh bị đánh bại.

Hiện tại ngay cả Phí Hẫu cũng rất khó tiếp được nhất ký băng quyền của Hoàng Tiểu Long, huống chi là Trần Phủ Sinh.

Trần Phủ Sinh rớt xuống dưới lồi đài, sau đó bên ngoài lồi đài có tiếng hoan hô vang trời.

Về mặt của Tạ Bò Đề vẫn bình tĩnh, thế nhưng sắc mặt của hai người Dương Cương, Bàn Ngọc cũng rất khó coi.

Hoàng Tiểu Long đi xuống lồi đài và về tới chỗ ngồi.

Thôi Lệ nhìn Hoàng Tiểu Long, trong đôi mắt đẹp có chút phức tạp, nàng chần chờ một chút rồi nói:

“Tiểu Long, hay là đêm nay ngươi đi một chuyến đến Diêu phủ?”

“Đi Diêu phủ?”

Hoàng Tiểu Long nghi ngờ nhìn Thôi Lệ.

Thôi Lệ nói:

“Ngươi nên nể mặt giữ lễ cùng Tuyệt Tình công tử.”

Giữ lễ?!

Hoàng Tiểu Long nhú mày, âm thầm lắc đầu, nhưng hắn cũng biết Thôi Lệ muốn tốt cho mình vì thế cũng không nói gì.

Thôi Lệ thấy Hoàng Tiểu Long không lên tiếng thì thầm thở dài, không nói thêm nữa.

Không được bao lâu vòng so tài tỷ thí thứ nhất đã xong, đào thải năm mươi người, tiếp theo là rút thăm lần nữa, quyết định đối thủ.

Sau đào thải lần này còn lại hai mươi lăm người, thêm một người nữa, cũng giống như hôm qua, rút được số trống không không cần tỷ thí, hôm nay rút được số trống vẫn là Tạ Bò Đề.

Không được bao lâu đã có được mười hạng đầu.

Không nằm ngoài ý liệu của mọi người, sáu người Tạ Bò Đề, Dương Cương, Hoàng Tiểu Long, Bàn Ngọc, Thôi Lệ, Đái San Ny đều tiến vào mười vị trí đầu. Ngoại trừ sáu người Hoàng Tiểu Long ra, bốn người khác là Kim Đắc Thắng, Khương Đại dân, Hàn Đông, Hồ Trí. Tuy bốn người Kim Đắc Thắng không phải là Siêu cấp Vũ hồn, thế nhưng Vũ hồn cũng đứng đầu cấp 10, tiếp cận Siêu cấp Vũ hồn, hơn nữa thực lực đều cực mạnh, là Tiên thiên nhất giai hậu kỳ, thậm chí hậu kỳ đỉnh phong.

Ngày tỷ thí thứ hai kết thúc.

Ngày mai chính là ngày tranh đệ nhất, cũng là đặc sắc nhất, cạnh tranh nhất.

Bên ngoài lồi đài, mọi người từ từ tán ra khỏi quảng trường.

Đội sau khi mọi người tản đi, ba người Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu và Vu Minh, Phí Hẫu mới trở về khách sạn.

Lúc đám người Hoàng Tiểu Long mới vừa về tới khách sạn, chủ của khách sạn liền tiến lên với vẻ mặt áy náy với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, thật xin lỗi, tiểu điểm, chuyện này... các ngươi không thể ở đây nữa rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Hoàng thành chi chiến (8)

“Không thể tiếp tục ở được nữa hay sao?”

Hoàng Tiểu Long nhú mày, nhìn lão bản tửu điếm.

Lão bản của tửu điếm áp a áp ứng, gương mặt hoảng sợ, đột nhiên quỳ xuống trước mặt Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, thật xin lỗi, tiệm của ta thật sự không thể tiếp đãi các ngươì được nữa rồi, ta...”

“Bởi vì Tuyết Tinh công tử sao?”

Hoàng Tiểu Long nhìn lão bản của tửu điếm, lạnh lùng hỏi.

Lão bản của tửu điếm cả kinh, không lên tiếng.

Không lên tiếng vậy có nghĩa là thừa nhận.

“Ngươi sợ Tuyết Tinh công tử, chẳng lẽ không sợ chúng ta?”

Cặp mắt của Phí Hưu lạnh lùng, sát ý chọt lóe lên trong mắt:

“Hiện tại ta lập tức giết ngươi.”

Nói xong, liền muốn xuất thủ.

Hai người Triệu Thụ, Vu Minh cũng mang cặp mắt đầy hàn ý.

Nhưng lúc Phí Hưu muốn xuất thủ chọt Hoàng Tiểu Long đưa tay ngăn lại.

Lão bản của tửu điếm hoảng sợ dập đầu không dứt tới Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, cầu ngươi bỏ qua cho ta, bỏ qua cho ta, ta cũng bất đắc dĩ mà thôi.”

Nhìn lão bản không ngừng dập đầu, cái trán chảy máu, Hoàng Tiểu Long lên tiếng với ba người Triệu Thụ, Vu Minh và Phí Hưu:

“Chúng ta đi thôi.”

Hắn hiểu rằng chuyện này không thể trách lão bản của tửu điếm, bất kỳ người nào khi đối mặt với áp lực mà Tuyết Tinh công tử tạo ra cũng đều chọn lựa như vậy.

Trước khi rời đi, Hoàng Tiểu Long bảo Phí Hưu thanh toán phí dụng cho mười ngày ở trọ.

Lão bản của tửu điếm thấy bốn người Hoàng Tiểu Long ly khai thì khẩu tạ không dứt.

Mọi người ra khỏi khách sạn.

Hoàng Tiểu Long nhìn cả thành đường phố phồn hoa, người đi đường như thoi đưa, xe ngựa dày đặc, hắn liền trêu đùa với ba người Triệu Thụ:

“Xem ra, đêm nay chúng ta phải ở đầu đường xó chợ rồi.”

Cho dù bây giờ có đi đến những tửu lâu, khách sạn khác, chỉ sợ kết quả cũng giống vậy, không tửu lâu, khách sạn nào dám để cho bốn người Hoàng Tiểu Long lưu trú cả.

Xem ra động tác của Tuyết Tinh công tử thật đủ rồi a.

Đôi mắt của Hoàng Tiểu Long lóe lên hàn mang.

“Thiếu chủ. Hay là bây giờ chúng ta đi Điều phủ một chuyến?”

Triệu Thụ mở miệng đề nghị.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu:

“Tạm thời không cần.”

Nếu đó chính là ý định của Tuyết Tinh công tử, vậy Hoàng Tiểu Long cứ vui đùa cùng hắn một chút. Nếu giết chết ngay lập tức thật không thú vị, hơn nữa Điều gia là cự bá gia tộc truyền thừa hơn hai nghìn năm, thế lực thâm căn cố đế, khẳng định trong phủ cũng có cường giả Thánh vực trấn giữ, thậm chí không chỉ có một người.”

Hiện tại Hoàng Tiểu Long chưa muốn bại lộ thực lực của Triệu Thu.

“Xem ra phải sớm rước phụ mẫu đi qua bên này một chút.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Để đề phòng chuyện không may, sớm đưa phụ mẫu và mọi người của Hoàng gia đến. Đến lúc đó có mặt của Triệu Thu, Vu Minh, dĩ nhiên Hoàng gia sẽ không có vấn đề gì về an toàn.

Hoàng Tiểu Long dự định sau khi kết thúc Hoàng Thành Chi Chiến, hắn sẽ mua sắm phủ viện, đón tiếp mọi người của Hoàng gia.

Từ khi ra khỏi khách sạn, bốn người Hoàng Tiểu Long đi dạo chợ đêm của Đoạn Nhận Hoàng thành.

Đi dạo hơn hai giờ, bốn người Hoàng Tiểu Long liền đi thẳng tới quảng trường Đoạn Nhận, sau đó điều tức tại quảng trường Đoạn Nhận, chậm rãi chờ đến ngày mai.

Bóng đêm dần tan.

Trời dần dần sáng.

Người đến quảng trường Đoạn Nhận càng lúc càng nhiều.

So sánh với hai ngày trước, ngày hôm nay người đi tới quảng trường Đoạn Nhận xem cuộc chiến nhiều hơn, gần như tộc trưởng gia tộc lớn nhỏ của Đoạn Nhận Hoàng thành, toàn bộ cường giả đại thể lực các vương quốc phụ cận đều chạy tới.

Người đông nghìn nghịt.

Đội binh lính Đoạn Nhận để quốc phòng thủ khu lôi đài, Hoàng Tiểu Long liền tiến vào khu lôi đài, ngồi vào chỗ của hai ngày trước, còn ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu thì xem chiến ở bên ngoài khu lôi đài và chờ đợi.

Ngày hôm nay chỉ có mười người tham chiến, Hoàng Tiểu Long là người thứ nhất đi vào khu lôi đài.

Đài chủ tịch, bởi vì đám người Đoạn Vô Ngân vẫn chưa tới, cho nên toàn bộ khu lôi đài đều trống rỗng. Hoàng Tiểu Long ngồi ở chỗ đó đều bị người nhìn chăm chú.

Bên ngoài khu lôi đài có tiếng người huyên náo, mấy ánh mắt nhìn chăm chăm vào Hoàng Tiểu Long lên tiếng nghị luận không ngừng.

Dĩ nhiên là mọi người nghị luận xem ngày hôm nay ai sẽ đoạt được đệ nhất.

Đề tài này đã nghị luận kéo dài qua nhiều ngày, thế nhưng nhiệt tình của mọi người đối với đề tài này vẫn không hề suy giảm.

Hoàng Tiểu Long đến không bao lâu, Thôi Lệ liền tiến vào khu lôi đài.

Sau khi Thôi Lệ đến, nhìn thấy Hoàng Tiểu Long. Nàng chần chờ một chút nhưng không ngồi vào chỗ bên cạnh Hoàng Tiểu Long, mà lựa chọn một chỗ không có người, cách Hoàng Tiểu Long khoảng 30, 40m.

Hoàng Tiểu Long thấy thế thì âm thầm lắc đầu nhoen miệng cười.

Xem ra nữ nhân này cũng bị áp lực từ Tuyệt Tình công tử, hiện tại cũng phải giữ khoảng cách nhất định với mình rồi.

Hoàng Tiểu Long cũng không để trong lòng.

Sau đó là Dương Cương đến.

Dương Cương đến, nhận thấy Thôi Lệ không ngồi bên cạnh Hoàng Tiểu Long giống như hai ngày trước, hắn thầm đắc ý và cười lạnh. Sau đó hắn trực tiếp đi tới ngồi bên cạnh Thôi Lệ, thậm chí cô ý khen ngợi Thôi Lệ ở trước mặt Hoàng Tiểu Long:

“Lệ Nhi, hôm nay ngươi rất đẹp.”

Ngày hôm nay Thôi Lệ mặc một bộ la sam màu tím, cả người trông thật thanh thuần và rạng rỡ, đôi mắt mang theo niềm ưu tư làm động lòng người, làm người thêm yêu, đích xác là rất đẹp.

Thôi Lệ lạnh lùng nhìn Dương Cương một cái, sau đó đứng lên, đi đến một chỗ trống cách đó mười mấy thước.

Dương Cương thấy thế, vẻ mặt tỏ ra lúng túng, cặp mắt chột lóe lên sự tức giận.

Cái đồ đệ tiện này, cuối cùng sẽ có một ngày hắn sẽ khiến cho nàng quý trước mặt hắn mà cầu xin làm nô dịch cho hắn.

Sau đó là Tạ Bò Đề, Bàng Ngọc, Đái San Ny cũng lần lượt đến.

Ngày hôm nay có mười người tham chiến, toàn bộ đến đông đủ.

Tuy mười người đến đây, toàn bộ khu lôi đài vẫn có vẻ trống không.

Không được bao lâu, Đoạn Vô Ngân và quan viên Đoạn Nhận đế quốc từ Đoạn Nhận hoàng cung đi ra, xuất hiện trên đài chủ tịch.

Trình Kiểm đứng trên chủ tịch đài, sau khi nói ngắn gọn một số chuyện cần thiết phải lưu ý trong cuộc tỷ thí ngày hôm nay, liền tuyên bố tỷ thí ngày hôm nay bắt đầu.

Trong mười người Hoàng Tiểu Long, có năm người tiến lên rút thăm.

Không ngờ Hoàng Tiểu Long rút được đối thủ là Dương Cương.

Dương Cương.

Khi Hoàng Tiểu Long nhìn thấy tên của Dương Cương trên ký bài thì ngẩn ra, sau đó khòe miệng nở nụ cười.

Còn Dương Cương thấy đối thủ của vòng thứ nhất ngày hôm nay không ngờ lại là Hoàng Tiểu Long, cũng có chút bất ngờ, sau bất ngờ là cặp mắt lập lòe hàn mang. Hắn đã đợi trận chiến này hai ngày rồi, rốt cuộc ngày hôm nay đã tới.

Trận Hoàng Tiểu Long đánh với Dương Cương là tổ thứ ba.

Tổ thứ nhất đối quyết chính là Thôi Lệ cùng Kim Đắc Thắng, tổ thứ hai là Tạ Bò Đề cùng Hàn Đông.

Tổ thứ bốn là Bàng Ngọc cùng Khương Đại Dân, tổ 5 là Đái San Ny cùng Hồ Trí.

Danh sách vòng đối chiến thứ nhất đã có, bên ngoài khu lôi đài mọi người không khỏi ồ lên, nghị luận về khả năng kết quả của các tổ.

Mọi người nghị luận nhiều nhất là tổ thứ ba thuộc về Hoàng Tiểu Long và Dương Cương, cũng là một tổ nhận được tranh cãi nhiều nhất.

Một nửa người cho rằng Hoàng Tiểu Long sẽ thắng, một nửa người cho rằng Dương Cương sẽ thắng.

Trên chủ tịch đài, Đoạn Vô Ngân nhẹ nhàng gõ vào ghế, nói với Trình Kiểm:

“Trình Kiểm, người thấy trận đánh giữa Hoàng Tiểu Long và Dương Cương thế nào?”

Danh sách đối thủ của các tổ ngày hôm nay, Đoạn Nhận đế quốc cũng không hề nhúng tay vào, do đó khi Hoàng Tiểu Long rút trúng đối thủ là Dương Cương, Đoạn Vô Ngân cũng có chút bất ngờ.

Trình Kiểm trầm tư một chút, tiếp đó lắc đầu:

“Xem thì biết.”

Nếu như trước tỷ thí, hắn sẽ khẳng định là Dương Cương, thế nhưng hiện tại hắn rất khó phán đoán giữa hai người ai mạnh hơn một chút.

Lúc này, một vị đại tướng bên cạnh Đoạn Vô Ngân liền cười nói với Đoạn Vô Ngân:

“Nhị hoàng tử điện hạ nói người nào thắng, người đó sẽ thắng.”

Đoạn Vô Ngân nghe vậy nhoẻn miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Hoàng thành chi chiến (9)

Đang lúc mọi người nghị luận xôn xao, hai người của tổ thứ nhất Thôi Lệ và Kim Đắc Thắng đi lên lôi đài chính.

Sau khi hai người đi lên lôi đài chính, tiếng nghị luận bốn phía dần dần ngừng lại, hoàn toàn yên tĩnh.

Lập tức, toàn thân hai người bắt đầu khởi động quang mang, đồng thời triệu ra Vũ hồn.

Trận chiến cuối cùng ngày hôm nay, không ai tiếp tục giữ lại thực lực nữa.

Vũ hồn của Thôi Lệ là một Vũ hồn bình thường cấp mười, Phệ Lôi Thú, sau khi triệu ra, không gian thân thể bốn phía lập lòe lôi quang, tràn ngập, khuếch tán lực lượng mang tính hủy diệt.

Còn Vũ hồn của Kim Đắc Thắng là Vũ hồn nhất lưu cấp 10, tiếp cận Siêu cấp, Huyền Thủy Cự Viên.

Nhìn hình thể, Huyền Thủy Cự Viên lớn hơn năm, sáu lần so với so Phệ Lôi Thú, thế nhưng khí thế của Huyền Thủy Cự Viên hoàn toàn bị Phệ Lôi Thú áp chế, dưới lôi quang của Phệ Lôi Thú, Huyền Thủy quang văn của Huyền Thủy Cự Viên không ngừng nén ép.

Đột nhiên, Kim Đắc Thắng trầm giọng hét một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái, đột nhiên công kích một quyền tới Thôi Lệ, một phiến thủy vụ màu lam nhạt theo thân hình khuếch tán ra bốn phía.

Vũ hồn Tiên Thiên của hắn bị Thôi Lệ áp chế, thời gian kéo càng lâu càng bất lợi đối với hắn, do đó hắn muốn chớp thời cơ công kích trước.

Dưới đài, Hoàng Tiểu Long âm thầm lắc đầu.

Không cần nhìn cũng biết cuộc tỷ thí này nhất định là Thôi Lệ thắng, kết quả này không có chút huyền niệm nào.

Dù sao, cho dù là Vũ hồn hay là thực lực Đấu khí tự thân, Thôi Lệ cũng ổn áp hơn Kim Đắc Thắng một bậc.

Quả nhiên không được bao lâu, Kim Đắc Thắng liền bị Thôi Lệ đánh rơi xuống lôi đài.

Sau tổ thứ nhất chính là tổ thứ hai: Tà Bò Đề và Hàn Đông.

Cuộc chiến của Tà Bò Đề và Hàn Đông, kết quả không có gì bất ngờ.

Tà Bò Đề không triệu ra Vũ hồn, Hàn Đông bị đánh bại ngay lập tức.

“Tổ thứ ba: Hoàng Tiểu Long và Dương Cương.”

Sau kết quả của hai người Tà Bò Đề và Hàn Đông, âm thanh của Trình Kiếm vang lên.

Lời của Trình Kiếm vừa dứt, hai người Hoàng Tiểu Long và Dương Cương đồng thời đứng lên.

Hai người liếc nhìn nhau.

Dương Cương cười lạnh, đi lên lôi đài trước một bước.

Hoàng Tiểu Long thì vẻ mặt bình tĩnh, sau đó hắn chậm rãi đi lên lôi đài.

Hai người đứng vững lôi đài, tất cả ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào hai người.

Dưới đài, đôi mắt đẹp của Thôi Lệ cũng chăm chú nhìn hai người.

Dương Cương nhìn Hoàng Tiểu Long, lạnh giọng cười nói:

“Tôi hôm qua ngủ ở đầu đường xá chợ thấy mùi vị thế nào hả? Không tệ nhỉ?”

Nói đến đây, Dương Cương ngừng một chút rồi nói:

“Tuyệt Tình công tử muốn ta cho ngươi biết, đây chỉ là bắt đầu.”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh:

“Vậy à, thật sao?”

Hắn lắc lắc đầu, nhìn đối phương bằng vẻ mặt thương hại:

“Đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?”

Dương Cương sầm mặt lại.

“Đáng tiếc, làm chó cho người thường là sống không thọ.”

Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

“Ngươi...”

Cặp mắt của Dương Cương lập tức bạo xạ sát ý, quang mang toàn thân bắt đầu khởi động. Từng đoàn từng đoàn ám hắc sắc khí không ngừng khuếch tán ra bốn phía. Trong ám hắc sắc khí, bí mật mang theo một loại băng lam yêu dị. Một con cự thú toàn thân đen xì, đôi mắt Băng Lam, hình thể của nó tựa như sư nhưng không phải sư, tựa như hồ nhưng không phải hồ, xuất hiện ở sau lưng của Dương Cương.

Đây cũng là Vũ hồn của Dương Cương, Nhất Lưu Vũ hồn cấp 12, Thái Âm thú.

Thái Âm thú chính là thú chí âm chí nhu của Vũ hồn thế giới.

Dương Cương triệu ra Vũ hồn, khí thế lăng thiên, lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Ta nói rồi, hy vọng ngươi đừng đụng phải ta trên lôi đài, không thì ta sẽ cho ngươi xông pha xuống lôi đài.”

“Triệu Hắc Long Vũ hồn của ngươi ra đây đi.”

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu:

“Đánh bại ngươi, ta cũng không cần triệu ra Vũ hồn.”

“Cái gì?”

Dưới lôi đài, mọi người bốn phía vừa nghe đều giật mình ồ lên.

“Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại nói hắn không cần triệu ra Vũ hồn mà vẫn đánh bại được Dương Cương?!”

Ngay cả dưới đài, Thôi Lệ, Tạ Bồ Đề cũng đều thất kinh.

Trên chủ tịch đài, Đoạn Vô Ngân vốn đang dựa vào bảo tọa phía sau lưng cũng không khỏi đứng thẳng lên, quang mang trong mắt nhoáng lên một cái.

Trình Kiếm cùng các quan viên Đoạn Nhận đế quốc cũng như vậy.

Không ai ngờ rằng Hoàng Tiểu Long lại dám nói hắn không cần triệu ra Vũ hồn vẫn có thể đánh bại được Dương Cương. Dù sao trong mắt của đa số mọi người, thực lực của hai người Hoàng Tiểu Long và Dương Cương là sán sán với nhau.

Tất cả mọi người sau một lúc giật mình thì rất nhiều người lắc đầu cười, đều cảm thấy Hoàng Tiểu Long có chút cuồng vọng.

Nghe mọi người chung quanh ồ lên nghị luận, lửa giận trong lòng Dương Cương xông thẳng lên đỉnh đầu, sát ý trong ánh mắt càng nồng đặc hơn.

“Được lắm.”

Âm thanh Dương Cương vô cùng âm lãnh:

“Nếu như vậy, ta cũng không cần Vũ hồn.”

Nói xong, Vũ hồn Thái Âm thú phía sau lưng nhoáng lên quang mang một cái, không nhập vào trong cơ thể nữa.

Dương Cương thu hồi Vũ hồn, khí ám hắc bốn phía biến mất.

Hoàng Tiểu Long thấy đối phương thu hồi Vũ hồn thì nhún vai, đối với hắn, đối phương có thu hồi hay không thu hồi Vũ hồn đều giống như nhau.

“Ta để ngươi ra tay trước.”

Dương Cương thu hồi Vũ hồn, toàn thân khí thế giải phóng, lạnh lùng nói.

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, thân hình đột nhiên nhoáng lên một cái, lưu lại một đạo tàn ảnh tại lôi đài, trong nháy mắt liền đi tới trước đối phương, nếu như vậy hắn cũng không khách khí.

Ánh mắt của Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, một cái băng quyền đột nhiên đánh ra, trong nháy mắt liền đánh đến người Dương Cương.

“Oành.”

Một tiếng vang dội, Dương Cương kêu thảm một tiếng, từ lôi đài ngã bay xuống mặt đất, lăn lông lốc bên cạnh lôi đài.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người ngán ra nhìn Dương Cương lẫn bên cạnh lôi đài.

Sau một lát yên tĩnh, đột nhiên toàn bộ quảng trường Đoạn Nhận chợt nổ tung.

“Cái gì? Đạo tàn ảnh kia có chuyện gì?”

“Tốc độ của Hoàng Tiểu Long làm sao có thể như vậy.”

“Hay, quá hay. Đây là bản mệnh hồn kỹ của Hoàng Tiểu Long đó sao?”

Tất cả mọi người ai nấy đầy vẻ kích động, kinh ngạc, không thể tin được.

Dưới chủ tịch đài, Tạ Bô Đề vốn bình tĩnh bỗng nhiên cũng đứng lên tại chỗ, cặp mắt tràn đầy kinh ngạc. Thôi Lệ, Băng Ngọc, Đái San Ny đồng thời cũng đứng lên tại chỗ.

Một cú đánh của Hoàng Tiểu Long đã đánh bay Dương Cương, thậm chí Dương Cương còn chưa kịp phản ứng.

Sau khi Đẩu khí đột phá Tiên Thiên, Hoàng Tiểu Long thi triển bản mệnh hồn kỹ, Tật Ảnh Tùy Hình, tốc độ đã có thể so sánh với thân hình tốc độ của Phí Hâu. Sau khi đột phá Tiên Thiên, tốc độ của bản mệnh hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình không chỉ tăng một lần, hơn nữa Dương Cương khinh thường, do đó ngay cả phản ứng cũng không kịp, lập tức bị Hoàng Tiểu Long đánh bay.

Trên chủ tịch đài, cặp mắt của Đoạn Vô Ngân lóe lên quang mang, thân thể tiếp tục ngồi thẳng, nói với Trình Kiếm:

“Xem ra chúng ta đã đánh giá thấp Hoàng Tiểu Long.”

Trình Kiếm giật mình lúc đó mới hồi tỉnh lại, thâm dĩ vi nhiên gật gật đầu.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả bọn Đoạn Nhận đại đế cũng đánh giá thấp thực lực của Hoàng Tiểu Long.

Trước đó Đoạn Nhận đại đế xác nhận Hoàng Tiểu Long có thực lực tranh đoạt mười vị trí đầu, thế nhưng hiện tại Trình Kiếm thậm chí cười, nào chỉ là mười vị trí đầu, vừa rồi nhìn tốc độ công kích của Hoàng Tiểu Long e rằng phải có thực lực tranh đoạt đệ nhất cùng Tạ Bô Đề.

Hoàng Tiểu Long mới vừa nói không triệu Vũ hồn cũng sẽ đánh bại được Dương Cương, có người cảm thấy Hoàng Tiểu Long này cuồng vọng, thế nhưng hiện tại sẽ không có ai cho là như vậy.

Trước sự kinh ngạc của tất cả mọi người, bên trong tiếng nghị luận, Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới Dương Cương, sắc mặt lạnh lùng:

“Ngươi nên triệu Vũ hồn ra đây đi, nếu không ngay cả cơ hội trả đòn ngươi cũng không có đấy.”

Dương Cương bò dậy từ dưới đất, sờ vết máu trên khóe miệng rồi nhìn Hoàng Tiểu Long với cặp mắt phẫn nộ, si nhục, sát ý. Nhưng hắn biết là Hoàng Tiểu Long nói thật tình, nếu hắn không triệu Vũ hồn ra thì ngay cả cơ hội trả đòn cũng không có, bởi vì tốc độ Hoàng Tiểu Long thi triển bản mệnh hồn kỹ quá nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Hoàng thành chi chiến (10)

Dương Cương ngửa mặt lên trời hô lên, toàn thân quang mang tăng mạnh, khí lưu ám hắc sắc bí mật mang theo băng lam yêu dị càn quét bốn phương, hắn triệu ra Vũ hồn Thái Âm thú.

Thái Âm thú trôi lơ lửng ở sau lưng Dương Cương, vết máu nơi khóe miệng của Dương Cương đã biến mất.

Dương Cương hồi tưởng lời nói vừa rồi, sắc mặt hắn có chút đỏ lên, vừa rồi hắn nói cái gì không cần triệu ra Vũ hồn, nhưng lại để cho Hoàng Tiểu Long ra tay trước.

Hiện tại, quả thực chính là sự nhạo báng cực kỳ trần trụi.

Dương Cương ngẩng đầu, gương mặt chất chứa đầy vẻ oán độc, hận thù, nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt đầy sát ý.

Trong nháy mắt, Dương Cương hợp thể cùng Thái Âm thú, Hồn hóa.

Tuy rằng đột phá Tiên Thiên, Vũ hồn ngưng tụ thực thể có thể đơn độc tác chiến, thế nhưng bình thường sẽ chọn Hồn hóa, bởi vì sau khi Hồn hóa thì

thực lực chủ nhân mới có được sự cường hóa cực đại về các phương diện.

Sau khi Dương Cương Hồn hóa, thân hình lóe lên một cái, cả người hóa thành một đoàn dòng khí ám hắc, trong nháy mắt liền nhẹ nhàng bay tới Hoàng Tiểu Long với tốc độ cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn vừa rồi Hoàng Tiểu Long thi triển Tật Ảnh Tùy Hình một chút.

Đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cặp mắt của Dương Cương chợt lóe lên hung mang khát máu, đột nhiên ấn song chưởng vào ngực của Hoàng Tiểu Long.

“Khô Vinh chưởng.”

Song chưởng vỡ ra, ám hắc khí lưu phun dũng, băng lam lập lóe quang mang.

Đây cũng là Thái Âm chi lực.

Thái Âm chi lực chính là chí âm chí hàn thậm chí chí độc của thể giới.

Sau khi Dương Cương Hồn hóa đã có được Thái Âm chi lực Vũ hồn Thái Âm thú, còn Khô Vinh chưởng lại là Đấu kỹ địa phẩm trung cấp đỉnh phong, uy lực không yếu hơn so với Đấu kỹ Địa phẩm cao cấp.

Dương Cương thi triển một cú đánh rất mạnh, hẳn muốn cú đánh này cũng đánh bay được Hoàng Tiểu Long, như vậy mới có thể huyết tẩy mỗi sĩ nhục vừa rồi.

Vì ảnh hưởng bởi Thái Âm chi lực, cho nên không gian khí lưu bốn phía bị động lại toàn bộ.

Nhưng ngay lúc ấn song chưởng vào ngực Hoàng Tiểu Long, hai tay Hoàng Tiểu Long đột nhiên dựng lên, nghênh đón song chưởng.

“Àm.”

Một tiếng vang dội, song chưởng đối ấn.

Thân hình Hoàng Tiểu Long thoát cái lui về sau hai bước.

Sau khi lui về sau hai bước thì Hoàng Tiểu Long phát hiện song chưởng trong nháy mắt kết lên từng tầng băng ám đen. Đồng thời, từng đạo khí thể màu băng lam dọc theo song chưởng khí mạch mình, muốn xâm nhập vào trong cơ thể mình.

Dương Cương thấy thể cười lạnh:

“Hoàng Tiểu Long, không ngờ ngươi lại ngu xuẩn đón đỡ Thái Âm chưởng lực của ta. Nói cho ngươi biết, Thái Âm chi lực của ta sẽ chạy dọc theo khí mạch của ngươi, không ngừng xâm nhập vào bên trong cơ thể ngươi. Ngươi sẽ từ từ phát hiện kinh mạch toàn thân của ngươi, máu dần dần kết băng. Hơn nữa Thái Âm độc khí đi vào lục phủ ngũ tạng của ngươi như hàng vạn hàng ngàn con kiến cắn ngươi đến mức đau khổ dị thường.”

“Ngươi cứ chậm chậm hưởng thụ mùi vị tuyệt vời này đi.”

Dương Cương nói đến đây thì cười lên ha hả, tỏ ra đắc ý, tiếng cười của hắn cứ quanh quẩn.

Dưới lời đài, mọi người kinh ngạc, tiếp đó không ít người lắc đầu.

“Hoàng Tiểu Long sơ suất quá, bây giờ bị Thái Âm chi lực của Dương Cương xâm thể, muốn thắng e là rất khó. Thái Âm chi lực chí âm chí hàn chí độc, ngay cả cường giả Tiên Thiên tam giai cũng rất khó khu trừ.”

“Đáng đời! Hẳn tưởng một cú đánh vừa rồi là có thể đánh bay được Dương Cương hay sao. Hẳn tưởng hẳn thắng chắc cho nên mới đại ý như thế.

Mọi người nghị luận, có người lắc đầu đáng tiếc, không ít người nhìn hắn có chút hả hê.

Trên chủ tịch đài, mấy người Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm cũng đều nhíu mày.

Đúng lúc này, toàn thân Hoàng Tiểu Long trào ra quang mang đen nhánh, song chưởng chấn động, toàn bộ Ám Hắc chi băng ngưng kết trên song chưởng bị tróc ra, còn Thái Âm độc khí chạy dọc theo song chưởng khí mạch của Hoàng Tiểu Long định xâm nhập vào trong cơ thể hắn, khi gặp khí thể màu đen như mực trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, trong nháy mắt liền bị khí thể đen như mực này thôn phệ sạch sẽ.

Nhìn biến hóa đột ngột này, mọi người dưới lời đài không khỏi kinh ngạc, tiếp đó ồ lên.

Thái Âm chi lực chính là chí âm chí hàn chí độc chi lực, không ngờ Hoàng Tiểu Long lại không sợ Thái Âm chi lực và độc khí của Dương Cương.

Đoạn Vô Ngân nhìn quang mang đen như mực trào ra từ trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, gương mặt không khỏi trầm tư.

“Đây là Đấu khí gì?”

Về mặt của Trình Kiếm cũng kinh nghi.

Trên lời đài, nụ cười của Dương Cương trở nên cứng đờ.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn đối phương:

“Rất xin lỗi, Thái Âm chi lực của ngươi không có tác dụng đối với ta.”

Lúc này sắc mặt của Dương Cương vô cùng khó coi.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long cũng tuôn ra từng đoàn từng dòng khí âm hắc, trước ánh nhìn chăm chú của mọi người, Ác Ma Chi Dực phía sau lưng đưa ra, cặp mắt đỏ tươi, tóc đổi thành màu trắng, từng sợi tóc dựng ngược lên.

Từng cỗ sát khí giết chóc càn quét toàn bộ quảng trường Đoạn Nhận.

Mọi người cả kinh.

“Sát khí giết chóc thật mạnh.”

Cặp mắt của Tạ Bô Đề co lại.

“Đây là công pháp gì thế? Không có Hồn hóa cũng có thể biến thân hay sao?”

Trên chủ tịch đài, cặp mắt của Trình Kiếm lập lòe.

Đoạn Vô Ngân không lên tiếng, lúc này hắn nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt đã trở nên biến hóa rồi.

Dương Cương nhìn Hoàng Tiểu Long biến hóa, gương mặt về mặt kinh hãi, hắn có thể cảm giác được, Hoàng Tiểu Long hiện tại khí thế so sánh với lúc trước tăng rất nhiều, hơn nữa trên người sát khí giết chóc không ngờ lại để trong lòng hắn chỗ sâu dâng lên hàn ý.

Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long duỗi Ác Ma Chi Dực phía sau lưng ra, thân hình lóe lên một cái, trong nháy mắt liền tiến tới trước mặt Dương Cương, hai tay Tu La Chi Dao lóe lên hàn mang vung chém ra.

“Địa Ngục Chi Phong.”

Âm thanh lạnh lùng của Hoàng Tiểu Long vang lên trên bầu trời quảng trường Đoạn Nhận.

Mấy đạo hàn nhận quang mang bỗng nhiên xuất hiện, hóa thành hai luồng cự phong tập kích tới Dương Cương.

Tiếng động Địa Ngục truyền ra nghẹn ngào.

Nghe tiếng động Địa Ngục nghẹn ngào, mọi người trên quảng trường không hiểu sinh ra kinh khủng, hoảng sợ và cực kỳ khó chịu.

Dương Cương nhìn hai luồng cự phong tới gần, cặp mắt cả kinh không ngừng khuếch trương, thân hình lui nhanh, đồng thời điên cuồng vỗ ra Khô Vinh chưởng.

Trong lúc Dương Cương điên cuồng đánh tới, không gian khí lưu đông cứng, tốc độ của hai luồng Địa Ngục Chi Phong bắt đầu chậm lại.

Ngay tại lúc Dương Cương buông lỏng thì Hoàng Tiểu Long phi thân lên, lần nữa chém ra Tu La Chi Dao.

Cũng là Địa Ngục Chi Phong, nhưng lần này bên trong Địa Ngục Chi Phong còn kèm theo Tu La Chi Lệ.

Tiếng khóc Tu La từ trong Địa Ngục nghẹn ngào không ngừng xuyên thấu ra.

Dương Cương hoảng sợ, vừa lui lui nữa.

Lúc này hắn đã thối lui đến bên cạnh lời đài.

“Thái Âm chi thân.”

Đột nhiên, Dương Cương phần nộ hồ lên, làn da toàn thân bao trùm một tầng Băng Lam, tiếp đó thân thể hắn vận vẹo trong nháy mắt, dường như hóa thành cốt nhục, khó khăn lắm mới tránh thoát khỏi công kích của Hoàng Tiểu Long.

Thái Âm chi thân cũng là bản mệnh hồn kỹ của Dương Cương, sau khi thi triển thì toàn thân trở nên mềm vô cùng.

Thấy Dương Cương tránh thoát công kích lần thứ hai của mình, Hoàng Tiểu Long cũng không bất ngờ, nếu Dương Cương bị hắn đánh bại một cách dễ dàng như vậy, trước đó mọi người sẽ không cho rằng Dương Cương sẽ đoạt được đệ nhị của năm nay.

Sau khi Dương Cương tránh thoát công kích lần thứ hai của Hoàng Tiểu Long, thân thể hắn uốn éo rồi đột nhiên đánh tới Hoàng Tiểu Long. Chẳng biết từ lúc nào, trong tay Dương Cương đã có một thanh đoạn nhận.

Đoạn nhận trong tay Dương Cương có màu đỏ tươi và rất dài. Trên đoạn nhận có một Khô Lôu màu đen, lúc chém tới Hoàng Tiểu Long thì mang theo một mùi hôi thối vô cùng khó ngửi, nghe như mùi của thi thể mục nát đã rất lâu, thật khiến cho người ta ngửi mà muốn ngất xỉu.

Hoàng Tiểu Long chém ra Tu La Chi Đao, hai thanh đao giao kích khiến cho quang mang tóe lên.

Hai người đồng thời vừa lui.

Tiếp theo, Hoàng Tiểu Long lóe lên một cái đi tới giữa không trung, thân hình không ngừng xoay tròn, hắn đánh ra Tu La Chi Đao, Phong Đô Chi Lôi bao phủ toàn bộ lôi đài, ầm ầm đánh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Hoàng thành chi chiến (11)

Phong Đô Chi Lôi giống như cuồng phong bạo vũ cuộn cuộn cuốn tới Dương Cương. Gió đang gào thét, Địa Ngục đang rên rỉ, mưa đang trùng kích, tiếng khóc của Tu La, tiếng sấm vang rền.

Hiện tại là chiêu Tu La Kiếm pháp thứ tư, Phong Đô Chi Lôi, Hoàng Tiểu Long hợp chiêu thứ nhất Địa Ngục Chi Phong, chiêu thứ hai Tu La Chi Lệ vào, uy lực mạnh hơn không chỉ gấp đôi so với Địa Ngục Chi Phong dung hợp cùng Tu La Chi Lệ vừa rồi.

Ba chiêu cùng thi triển ẩn chứa một lực lượng kinh khủng, khiến cho rất nhiều cường giả bên ngoài khu lôi đài biến sắc.

Dương Cương cũng hoảng sợ nhìn toàn bộ lôi đài hoàn toàn bao phủ bởi Phong Đô Chi Lôi ầm ầm

“Thái Âm chi thân.”

Trong cơn hoảng sợ, Dương Cương lần nữa thi triển Thái Âm chi thân, toàn thân chỉ như cột bất đầu bay lên, không ngừng né tránh Phong Đô Chi Lôi trên trời cao, không ngừng xê dịch giữa không trung và mặt đất lôi đài. Cứ như thế, liên tiếp né tránh hơn mười đạo Phong Đô Chi Lôi, thế nhưng cuối cùng hắn vẫn bị một đạo đánh trúng vào ngực.

Dương Cương hô thảm lên, từ giữa không trung rơi xuống mặt lôi đài.

Lúc này, mấy Phong Đô Chi Lôi giống như nước lũ tìm được chỗ phát tiết, toàn bộ lao xuống. Dương Cương hoảng sợ nhào lộn, nhưng vẫn bị hai đạo đánh trúng vào sau lưng.

Có mùi da thịt bị cháy lan ra...

Phong Đô Chi Lôi dẫn động lực lượng công kích lôi hệ trong thiên địa, uy lực còn mạnh hơn lôi điện bình thường trong tự nhiên đến mấy lần. Dương Cương bị đánh trúng, cho dù có Thái Âm chi thân cũng không tránh được kết quả da thịt bị nướng.

Lúc này Phong Đô Chi Lôi biến mất.

Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng đáp xuống lôi đài, lạnh lùng nhìn Dương Cương nằm ở mặt lôi đài. Lúc này băng lam bên ngoài thân của Dương Cương từ từ rút đi. Do bị thương nặng, Đâu Khí không có cách gì chống đỡ, Thái Âm chi thân biến mất.

Trong cơ thể của Dương Cương truyền ra tiếng rên rỉ của địa ngục và tiếng khóc của Tu La.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới chỗ Dương Cương.

Dương Cương hét thảm rên rỉ trên lôi đài, lăn lộn với vẻ mặt vô cùng đau khổ. Áo bào toàn thân rách nát như muốn rách cả ngực, trong nháy mắt vết máu lớp lớp.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Không ai lên tiếng, nhưng ai cũng biết kết quả của cuộc tỷ thí này đã định.

Mọi người nhìn lên Dương Cương đang hét thảm, rên rỉ và lăn lộn trên lôi đài. Lúc này tiếng rên rỉ của địa ngục và tiếng khóc Tu La vẫn không ngừng truyền ra từ trong cơ thể của Dương Cương.

Dưới lời đài, đám người Thôi Lệ, Bàng Ngọc nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt khó che giấu được hoảng sợ trong lòng.

Nếu đối chiến cùng Hoàng Tiểu Long trên lời đài vừa rồi chính là bọn họ, chứ không phải là Dương Cương, vậy hiện tại kết quả của bọn họ sẽ như thế nào?!

Nhìn tình trạng Dương Cương vô cùng đau khổ, Bàng Ngọc thăm rùng mình, sau lưng cũng rịn mồ hôi lạnh.

Lúc này, trong mắt đám người Bàng Ngọc, Hoàng Tiểu Long so sánh với Tà Bò Đề còn kinh khủng hơn.

Bị đánh trúng bởi Phượng Hoàng Hỏa Khí của Tà Bò Đề, tuy Phượng Hoàng Hỏa Khí đốt người đến đau khổ, thế nhưng nỗi đau đớn thống khổ của Dương Cương ở trước mắt đây quả thực còn đau đớn hơn Phượng Hoàng Hỏa Khí thiêu đốt người.

“Ta... ta... ta...”

Dương Cương nhìn Hoàng Tiểu Long đang chậm rãi đi tới gần mình, nỗ lực lên tiếng.

Hoàng Tiểu Long cười lạnh. Hẳn hiểu Dương Cương muốn nói gì, tuy nhiên hẳn sẽ không cho đối phương cơ hội. Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long chột lóe lên sát ý, hai tay triệu ra Tu La Chi Dao.

Ngay khoảnh khắc Hoàng Tiểu Long vung Tu La Chi Dao tới cổ họng của Dương Cương, đột nhiên một giọng nói vang lên:

“Khoan đã!”

Âm thanh ẩn chứa ma lực, khiến trong đầu óc linh hồn của Hoàng Tiểu Long chấn động, hẳn không khỏi ngừng tay lại.

“Hoàng Tiểu Long, ngươi đã thắng trong cuộc tỷ thí này.”

Trình Kiếm đứng lên, mở miệng nói:

“Tỷ thí lời đài tỷ chỉ luận thắng thua, không quyết đấu sinh tử.”

Chỉ luận thắng thua, không quyết đấu sinh tử, đây là quy củ của Hoàng Thành Chi Chiến.

Hoàng Tiểu Long nhú mày, nhưng vẫn ngừng lại.

“Cuộc tỷ thí này, Hoàng Tiểu Long thắng.”

Sau đó Trình Kiếm tuyên bố kết quả.

Khi âm thanh của Trình Kiếm vừa dứt, trên quảng trường Đoạn Nhận bỗng nổ bùng ra.

Trước khi tỷ thí, không ai ngờ Dương Cương sẽ thảm bại như thế, hơn nữa còn dưới tình huống Hoàng Tiểu Long không hề triệu ra Vũ hồn. Nếu Hoàng Tiểu Long triệu ra Vũ hồn vậy thực lực kia sẽ kinh khủng như thế nào?

Bên ngoài khu lời đài, hơn 1000 đệ tử thiên tài của các quốc gia đã bị loại lúc trước xem tỷ thí giữa Hoàng Tiểu Long và Dương Cương, ai nấy đều cảm thấy may mắn và toát mồ hôi lạnh trên trán.

May mắn lúc trước không đối nghịch cùng Hoàng Tiểu Long trên lời đài.

Hoàng Tiểu Long đi xuống lời đài.

Khi hắn đi ngang qua Tà Bò Đề, Tà Bò Đề mở miệng nói:

“Ngươi mạnh hơn là ta nghĩ, cứ chờ đó, ta sẽ dốc toàn bộ thực lực đánh với ngươi một trận.”

Cặp mắt của Tà Bò Đề hùng hực chiến ý.

Hoàng Tiểu Long nhìn Tà Bò Đề một cái, gật gật đầu, không nói gì, sau đó về tới chỗ ngồi.

Thôi Lệ vẫn một mực chăm chú nhìn Hoàng Tiểu Long, lúc này mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, trong lòng nàng rất phức tạp.

Thật ra nàng rất có cảm tình với Hoàng Tiểu Long, tuy rằng hai người gặp nhau chưa được mấy ngày, nhưng cảm tình cũng không cần thời gian dài hơn mới có thể chứng minh được.

Tuy nhiên Thôi Lệ vừa nghĩ tới gia tộc, còn có Tuyệt Tình công tử, thăm thờ dài sâu kín.

Tổ thứ ba là Hoàng Tiểu Long tỷ thí cùng Dương Cương đã kết thúc, tiếp theo là tổ thứ bốn: Bàng Ngọc cùng Khương Đại Dân.

Không được bao lâu, kết quả đúng như mọi người dự đoán, Bàng Ngọc đánh bại Khương Đại Dân, thắng cuộc tỷ thí ở tổ thứ bốn. Còn tổ 5 là Đái San Ny cùng Hồ Trí, kết quả tỷ thí tổ 5 cũng giống như dự đoán trước đó của mọi người, Đái San Ny thắng trận.

Ngày hôm nay, năm tổ tỷ thí vòng thứ nhất đến đây đã kết thúc.

Sáu người có Siêu cấp Vũ hồn, ngoại trừ Dương Cường bị loại, năm người khác đều tiến vào năm vị trí đầu.

Nhìn kết quả này, mọi người đều than thở.

Vốn lúc trước mọi người còn tưởng rằng Dương Cường sẽ đoạt được hạng hai trong năm nay, hiện tại ngay cả năm vị trí đầu hắn cũng không chen chân vào được a.

Ngoài ra bây giờ bị Hoàng Tiểu Long gây trọng thương, chưa biết sau này tu luyện có ảnh hưởng gì hay không.

Năm tổ tỷ thí vòng thứ nhất đã xong, tiếp theo chính là năm người Hoàng Tiểu Long tranh đoạt ba vị trí đầu.

Lúc này trên chủ tịch đài, Trình Kiếm nói với Đoạn Vô Ngân:

“Nhị hoàng tử điện hạ, ngài xem tỷ thí kế tiếp, danh sách sẽ định như thế nào?”

Vốn dựa theo suy tính của Trình Kiếm lúc trước, sau khi đào thải năm người, kế tiếp thì Tà Bò Đề không cần tỷ thí, cứ trực tiếp bước vào ba vị trí đầu, thế nhưng thực lực mà Hoàng Tiểu Long vừa mới triển lộ đã khiến cho hắn chần chờ.

Đoạn Vô Ngân cũng phải nhíu mày.

Là Tà Bò Đề hay là Hoàng Tiểu Long trực tiếp đi vào ba hàng đầu? Hắn thật khó để lựa chọn.

“Hay là như cũ đi.”

Đoạn Vô Ngân trầm ngâm đưa ra quyết định.

Nếu khó có thể lựa chọn, vậy cứ dựa theo quyết định trước đó đi.

“Vâng, nhị hoàng tử điện hạ.”

Trình Kiếm đã minh bạch ý tứ của Đoạn Vô Ngân.

Sau đó, Trình Kiếm liền tuyên bố cho phép Tà Bò Đề trực tiếp tiến vào ba vị trí đầu mà không cần phải tỷ thí, bốn người còn lại là Hoàng Tiểu Long, Thôi Lệ, Bàng Ngọc, Đái San Ny thì rút thăm đối chiến.

Nghe được Trình Kiếm tuyên bố, Hoàng Tiểu Long cũng không để ý.

Hoàng Tiểu Long tiến lên rút thăm, rút được chính là Thôi Lệ.

Khi Thôi Lệ thấy đối thủ tiếp theo chính là Hoàng Tiểu Long, đôi mắt đẹp của nàng pha lẫn chút phức tạp.

Còn hai người Bàng Ngọc và Đái San Ny thì thở phào nhẹ nhõm.

Nếu đối chiến cùng Hoàng Tiểu Long, hai người tất bại không thể nghi ngờ. Hiện tại ít nhất còn có hy vọng đi vào ba hạng đầu.

Hoàng Tiểu Long và Thôi Lệ đứng trên lôi đài, hai người nhìn nhau.

Thôi Lệ nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt đẹp vô cùng sâu kín, mở miệng nói:

“Ngày ấy ta dẫn Triệu Cơ qua tìm ngươi, trong lòng ngươi có trách ta hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Hoàng thành chi chiến (12)

“Trách ngươi sao?”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, sau đó là lắc đầu. Chuyện này từ đầu tới cuối hẳn không hề để trong lòng.

Thôi Lệ thấy Hoàng Tiểu Long lắc đầu, tâm tư bỗng trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, nàng có cảm giác như trút được gánh nặng vậy.

Sau đó Thôi Lệ quay đầu lại nói với chủ trì Trình Kiếm:

“Cuộc tỷ thí này, ta nhận thua.”

Nhận thua.

Mọi người ngạc nhiên, tiếp đó là rối loạn lên.

Nhưng không có bao nhiêu người nhạo báng, ngay cả Dương Cương cũng không phải là đối thủ của Hoàng Tiểu Long, huống chi là Thôi Lệ. Thôi Lệ chủ động nhận thua cũng rất điều rất bình thường.

Đang lúc mọi người rối loạn lên tiếng nghị luận xôn xao, Thôi Lệ nhận thua, như vậy cuộc tỷ thí này đã kết thúc.

Hoàng Tiểu Long tiến nhập vào ba hạng đầu.

Sau đó là hai người Bàn Ngọc và Đái San Ny đối chiến.

Bàn Ngọc và Đái San Ny triệu ra Vũ hồn cấp, đều là Vũ hồn bình thường cấp 11. Thực lực thiên phú Vũ hồn hai người không kém lắm, hơn nữa thực lực Đấu khí đều là Tiên Thiên nhất giai hậu kỳ.

Vì thế lực lượng thực lực tổng hợp của hai người là ngang nhau, đánh một trận cực kỳ đặc sắc. Cuối cùng, Đái San Ny đánh bại Bàn Ngọc, chiến thắng trong cuộc tỷ thí ấy.

Sau đó chính là tranh giữa thứ nhất, thứ hai và thứ ba.

Hoàng Tiểu Long, Tạ Bò Đề, Đái San Ny.

Trong ba người, Đái San Ny có thực lực yếu nhất. Đái San Ny tự động nhận thua, xếp hạng thứ ba.

Đái San Ny nhận thua, sau đó chỉ còn lại Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề.

“Trận chiến cuối cùng, Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề, mời hai người lên lời đài.”

Lúc Đái San Ny tự động nhận thua, Trình Kiếm liền đứng lên, cao giọng nói to, âm thanh to rõ và vang dội hơn so với bất kỳ lần nào trước đó.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề.

Lập tức tất cả mọi người đều nhìn Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề. Toàn bộ quảng trường Đoạn Nhận an tĩnh lại.

Cuối cùng đã tới trận chiến cuối cùng rồi.

Trận chiến cuối cùng của Hoàng Thành Chi Chiến năm nay, cuộc chiến giành đệ nhất cũng là một trận đặc sắc nhất.

Hai người Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề đồng thời đứng lên.

Hai người sóng vai đi lên lời đài chính, sau đó đứng vững vàng tại chỗ.

Tạ Bò Đề nhìn Hoàng Tiểu Long, đột nhiên nở nụ cười:

“Nói thật, ba ngày trước ta không cho rằng ngươi có thể chiến một trận cuối cùng với ta, ta cho là Dương Cương.”

Ba ngày trước, đích xác là Tạ Bò Đề đã nghĩ như vậy.

Mọi người cũng đều nghĩ như vậy.

“Vừa rồi ta đã nói, ta sẽ dốc ra toàn bộ thực lực đánh với ngươi một trận. Hy vọng ngươi cũng như thế.”

Tạ Bò Đề vừa nói xong, toàn thân hào quang màu đỏ tăng mạnh, sau đó bên ngoài thân toát ra từng đoàn hỏa diễm màu đen, một con phượng hoàng to lớn trôi lơ lửng ở sau lưng của hắn. Hắc hỏa không ngừng khuếch tán ra không gian bốn phía.

Từ xa nhìn lại, chung quanh thân thể Tạ Bò Đề như quần một vùng biển lửa màu đen. Trên không của biển lửa màu đen này là một con Phượng Hoàng to lớn thiêu đốt hỏa diễm màu đen.

Sau khi Hắc Hỏa Phượng Hoàng được triệu ra, quảng trường Đoạn Nhận bỗng trở nên cực nóng lên.

Sức nóng không ngừng khuếch tán, khuếch tán ra ngàn mét, hai ngàn mét.

Trong khu lôi đài, đám người Thôi Lệ, Bàng Ngọc hoảng hốt vận chuyển Đấu khí chống đỡ, lúc này mới dễ chịu hơn đôi chút. Dù vậy vẫn có thể cảm giác được thân thể bốn phía nóng rực một cách dị thường.

Bên ngoài khu lôi đài, cường giả các phe đều cả kinh, đua nhau vận chuyển Đấu khí chống đỡ.

Trên chủ tịch đài, Đoạn Vô Ngân nhìn Tạ Bò Đẻ triệu ra Hắc Hỏa Phượng Hoàng thì cặp mắt lóe lên tia sáng kỳ dị, than thở nói:

“Vũ hồn cấp 13, đã bao nhiêu năm không xuất hiện rồi.”

Từ khi tỷ thí cho đến bây giờ, đây là lần đầu tiên Tạ Bò Đẻ triệu ra Vũ hồn.

Trình Kiếm cũng gật đầu nói:

“Đúng vậy a, Hắc Hỏa Phượng Hoàng, Nhất Lưu Vũ hồn cấp 13. Lối đòn hắc hỏa của Hắc Hỏa Phượng Hoàng này có thể đốt diệt hết thầy, ngay cả Nhũ Hoàng Tinh thiết cứng rắn nhất thế giới Vũ hồn cũng có thể bị dung hóa trong nháy mắt. Là tồn tại nhất lưu trong hệ Phượng Hoàng Vũ hồn.”

Đoạn Vô Ngân gật đầu:

“Một trận chiến này thật đúng là khiến cho người ta mong đợi.”

Nói đến đây, hắn nhìn Hoàng Tiểu Long rồi tiếp lời:

“Trình Kiếm, người nói trận chiến này ai sẽ thắng? Hay là chúng ta đánh cược được không?”

Trình Kiếm ngần ra, tiếp đó cười nói:

“Được, không biết nhị hoàng tử điện hạ muốn đánh cược như thế nào?”

“Người cảm thấy ai sẽ thắng?”

Đoạn Vô Ngân hỏi ngược lại.

“Thần cảm thấy hắn là Tạ Bò Đẻ.”

Trình Kiếm ngẫm nghĩ giây lát rồi đáp.

Tuy Hoàng Tiểu Long không cho triệu ra Vũ hồn lập tức đánh bại Dương Cương, thế nhưng Trình Kiếm vẫn nghiêng về phía Tạ Bò Đẻ.

Bởi vì Vũ hồn của Hoàng Tiểu Long là Hắc Long nhất lưu cấp 12, còn Hắc Hỏa Phượng Hoàng của Tạ Bò Đẻ chính là nhất lưu cấp 13.

Đẳng cấp của Vũ hồn càng cao thì thiên phú càng mạnh, uy lực chênh lệch cũng càng lớn.

Hiện tại Đấu khí của Tạ Bò Đẻ là Tiên Thiên nhị giai sơ kỳ, trừ phi Đấu khí của Hoàng Tiểu Long là Tiên Thiên nhị giai hậu kỳ, vậy mới có thể bù đắp vào sự chênh lệch của Vũ hồn.

Tiên Thiên nhị giai hậu kỳ? Theo Trình Kiếm là hoàn toàn không có khả năng.

Dù sao Hoàng Tiểu Long mới chỉ có mười bảy tuổi.

17 tuổi có thể đột phá Tiên Thiên, đã làm cho người ta cực kỳ kinh hãi rồi.

Trên lôi đài, Hoàng Tiểu Long nhìn Tạ Bò Đẻ triệu ra Hắc Hỏa Phượng Hoàng bằng vẻ mặt bình tĩnh, lập tức toàn thân bắt đầu khởi động quang mang màu đen, có tiếng Thiên Long gầm chấn động vang dội trời cao. Một con Hắc Long to lớn trôi lơ lửng sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Một đạo long uy đến từ Viễn Cổ Thần Long bao phủ thiên địa bốn phương.

Lúc này vang lên từng tiếng hét thánh thót của Phượng Hoàng, mơ hồ vượt qua tiếng gầm của Hắc Long.

Rồng gầm Phượng hét.

Trên quảng trường, tất cả mọi người nhìn Viễn Cổ Hắc Long và Hắc Hỏa Phượng Hoàng trên không trung của lôi đài bằng vẻ mặt đầy kích động và kinh ngạc.

Vũ hồn nhất lưu cấp 12.

Vũ hồn nhất lưu cấp 13.

Bất kể là cái nào cũng đều là Siêu cấp Vũ hồn hiếm thấy trên đời, ngày hôm nay lại cùng xuất hiện trên đài, đồng thời hai người có Hắc Long và Hắc Hỏa Phượng Hoàng gặp nhau và tiến hành một trận đánh đặc sắc nhất.

Sau khi Hoàng Tiểu Long triệu ra Hắc Long, sát khí giết chóc càn quét, hóa ra Tu La Chi Thân, phía sau lưng xuất hiện Ác Ma Chi Dực.

Tuy rằng đánh bại được Dương Cương một cách dễ dàng, thế nhưng Hoàng Tiểu Long biết rằng Dương Cương không thể so sánh cùng Tạ Bò Đề. Tạ Bò Đề có nhất lưu Vũ hồn cấp 13, Đấu khí tu vi đạt đến Tiên Thiên nhị giai, thực lực tuyệt đối mạnh hơn gấp mấy lần so với Dương Cương.

Vì thế Hoàng Tiểu Long thuận lợi triệu ra Hắc Long Vũ hồn ngay từ đầu.

Tuy Hoàng Tiểu Long đã triệu ra Hắc Long Vũ hồn, cũng hóa ra Tu La Chi Thân, nhưng nếu nhìn khí thế ở bên ngoài của hai người thì Tạ Bò Đề vẫn mạnh hơn không ít.

Tạ Bò Đề thấy Hoàng Tiểu Long triệu ra Hắc Long Vũ hồn thì âm thầm gật đầu, đột nhiên quát:

“Hắc hỏa, Phượng Hoàng Triển Sí.”

Theo âm thanh hân hô lên, Hắc Hỏa Phượng Hoàng trôi lơ lửng sau người chột hót dài một tiếng, gương đôi cánh, trong nháy mắt đánh tới Hắc Long và Hoàng Tiểu Long.

Tâm thần Hoàng Tiểu Long chột động, Hắc Long gầm vang, long trào gió lên đón nhận Hắc Hỏa Phượng Hoàng.

Lúc này, thân hình Tạ Bò Đề lóe lên một cái, dĩ nhiên đi tới trước người Hoàng Tiểu Long.

“Huyền Ảnh Hư Chi.”

Một chỉ liền đâm vào đầu chân mày của Hoàng Tiểu Long.

Dưới một chỉ này, chỉ ảnh trùng trùng, xen vào hư ảo khiến cho người ta thấy không rõ rốt cuộc cái nào mới thật sự là chỉ lực, cái nào chỉ là chỉ ảnh.

Hoàng Tiểu Long mở Ác Ma Chi Dực phía sau lưng, đột nhiên lóe lên một cái liền biến mất tại chỗ.

Chỉ ấn của Tạ Bò Đề rơi vào khoảng không, đánh vào một góc lồi đài, toàn bộ lồi đài chấn động. Mọi người nhìn thấy một góc lồi đài bị đánh trúng không ngờ lại xuất hiện một cái lỗ do chi phong chọc ra vô cùng kinh khủng.

Cái lỗ này không biết sâu bao nhiêu mét.

Nhưng điều khiến người ta cả kinh là đột nhiên Hoàng Tiểu Long biến mất.

Đột nhiên tiêu biến.

Ngay cả Tạ Bò Đề đánh hụt nhất chỉ cũng phải kinh hãi. Hắc linh cảm khuếch tán, bao phủ toàn bộ lồi đài, nhưng không cảm ứng được khí tức của Hoàng Tiểu Long.

“Đây là?”

Trên chủ tịch đài, cặp mắt của Đoạn Vô Ngân lóe lên một tia quang mang.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Hoàng thành chi chiến (13)

“Đây là bản mệnh hồn kỹ thứ hai.

Trình Kiểm ngưng tụ cặp mắt lại, chậm rãi nói.

Bản mệnh hồn kỹ thứ hai.

Một kỹ năng ẩn nấp.

“Bản mệnh hồn kỳ thật mạnh!”

Một vị đại tướng Đoạn Nhận đế quốc bên cạnh Đoạn Vô Ngân không kìm nổi thờ dài nói:

“Ngay cả ta hiện tại cũng không cảm ứng được khí tức của Hoàng Tiểu Long.”

Nhưng hẳn là Tiên thiên tam giai.

Tiên thiên tam giai cũng không cảm ứng được khí tức của Hoàng Tiểu Long, vậy có thể thấy bản mệnh hồn kỳ của Hoàng Tiểu Long này cường hãn như thế nào.

Bên ngoài khu lõi đài, cường giả các phe đều nghị luận chấn động lên.

Đám người Thôi Lệ, Bằng Ngọc đều quét mắt vào các ngõ ngách trên lõi đài với ý đồ cảm ứng Hoàng Tiểu Long.

Đúng lúc này, thân hình Hoàng Tiểu Long đột nhiên xuất hiện sau lưng Tạ Bò Đề giữa không trung, đánh một chưởng vào sau lưng Tạ Bò Đề.

Nhưng cú đánh sắp đánh tới lưng của Tạ Bò Đề thì bất chợt toàn thân của hắn dựng lên hỏa diễm màu đen, thôn phệ tới bốn phía. Hoàng Tiểu Long biến sắc, rút lui chưởng lại đồng thời lui về phía sau.

Tạ Bò Đề quay đầu lại.

Hai người lại lần nữa đứng vững vàng tại chỗ.

Trên trời cao, Hắc Long và Hắc Hỏa Phượng Hoàng vẫn đang kịch chiến, long gầm phượng hót không dứt, khí lưu cường đại bắn nhanh sang bốn phía, phong vân trở nên biến hóa.

Mặt trời nóng cháy vốn chiếu khắp mọi nơi đã hoàn toàn không thấy nữa, đã bị Âm Hắc khí lưu của một con rồng và một con phượng che khuất.

Hoàng Tiểu Long nhìn Tạ Bò Đề, nhú mày, toàn thân Tạ Bò Đề có hắc hỏa phòng hộ, căn bản không thể tới gần chung quanh thân thể hắn 10m, nếu muốn đánh bại Tạ Bò Đề, nhất định phải phá vỡ hắc hỏa phòng hộ mới được.

Tạ Bò Đề cũng nhú mày nhìn Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long ẩn nấp ở đâu? Hắn căn bản không cảm ứng được nơi Hoàng Tiểu Long ẩn nấp, như vậy muốn đánh bại Hoàng Tiểu Long rất khó.

Hai tay Hoàng Tiểu Long nhoáng lên quang mang, triệu ra Tu La Chi Dao, mở ra Ác Ma Chi Dực ở sau lưng, thi triển Tật Ảnh Tùy Hình rồi sau đó vung Tu La Chi Dao lên.

“Minh Vương Chi Nộ.”

Hai đạo đao mang như núi lửa yên lặng vạn năm chợt phun trào trong nháy mắt, cuộn cuộn tuôn trào tới trước như vạn thú bốn đẳng, thiên quân vạn mã, trong nháy mắt đã đánh tới trước người Tạ Bò Đề.

“Tốt.”

Tạ Bò Đề cả kinh. Toàn thân hắn toát ra hắc hỏa hỏa diễm, dưới hắc hỏa hỏa diễm, đao mang công kích của Minh Vương Chi Nộ lại bị dung hóa và thôn phệ.

Nhất lưu Vũ hồn cấp 13, hắc hỏa của Hắc Hỏa Phượng Hoàng được xưng là có thể thiêu hủy hết thảy, hiện tại cũng có thể dung hóa và thôn phệ ngay cả đao mang Tu La Chi Dao công kích.

Sau khi dung hóa và thôn phệ đòn công kích Minh Vương Chi Nộ của Hoàng Tiểu Long, thân hình Tạ Bò Đề nhoáng lên một cái, trong nháy mắt đi tới trước người Hoàng Tiểu Long, lại là một đòn chỉ phong, nhưng lần này không phải là hư chi ảo ảnh vừa rồi.

“Lư Tinh chi.”

Một chỉ công đánh đến, chỉ kính đột nhiên tàn ra, mấy Lư Tinh đột nhiên tập kích tới Hoàng Tiểu Long.

Lần này, Hoàng Tiểu Long cũng không hề tránh né và ẩn nấp, mà là giơ tay lên đánh ra một chỉ, đầu ngón tay phụt ra hào quang màu vàng, nghênh đón chỉ kính Lư Tinh của đối phương.

Hào quang màu vàng đụng vào Lư Tinh chỉ kính.

“Kít...”

Âm thanh va chạm không ngừng vang lên.

Bên ngoài khu lõi đài, cường giả các phe gần đó cảm thấy màng tai mình bị chấn động, ai nấy cũng đều cả kinh.

Hai chỉ đụng nhau, thân hình Hoàng Tiểu Long lui về sau ba bước.

Tuy Hoàng Tiểu Long phục dùng Diễm Long châu, Thiết quả để tu luyện, nhục thể phòng ngự, lực lượng đều mạnh hơn so với cường giả cùng giai, có thể so sánh với Tiên thiên nhị giai, thế nhưng Tạ Bò Đề cũng từng có kỳ ngộ, hơn nữa hắn được gia tộc bồi dưỡng, nhục thể phòng ngự, lực lượng có thể so sánh với cường giả Tiên thiên tam giai.

“Bạo Hổ chi.”

Thân hình Tạ Bò Đề nhoáng lên một cái, lần nữa đánh tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long thi triển bản mệnh hồn kỹ không gian ẩn nấp, thân hình biến mất.

Công kích của Tạ Bò Đề rơi vào khoảng không.

Cứ thế, hai người một công một lui, một lui một công, không ngừng công kích lẫn nhau, chiều này tiếp chiều kia. Toàn bộ khắp nơi trên lôi đài đều là chi kính, chưởng lực, quyền ấn công kích của hai người.

Hai người đánh qua đánh lại, công kích lẫn nhau hơn mười chiêu. Ở bốn phía lôi đài, một số cường giả chỉ nhìn thấy được tàn ảnh của hai người trên lôi đài mà thôi.

“Àm...”

Âm thanh vừa vang lên, hai người lập tức phân ra, lại đứng vững đối mặt nhau.

Vừa rồi hai người công kích lẫn nhau hơn mười chiêu, nhìn bên ngoài có vẻ như hai người ngang tay nhau, thế nhưng một số cường giả nhìn ra rằng thực tế Hoàng Tiểu Long ở thế hạ phong, nếu không phải Hoàng Tiểu Long có bản mệnh hồn kỹ không gian khiến cho hắn có thể ẩn nấp tránh né, chỉ sợ sớm đã bị thua rồi.

Bất kể về phương diện Đấu khí, lực lượng, hay là tốc độ, Hoàng Tiểu Long đều yếu hơn Tạ Bò Đề một chút.

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên có tiếng rống gầm truyền đến, mọi người chợt thấy Hắc Long và Hắc Hổ Phụng Hoàng vốn luôn luôn kịch chiến trên trời cao, lúc này Hắc Long bị Hắc Hổ Phụng Hoàng đánh trúng một trảo. Hắc Long bị đánh trúng, Long lân chung quanh thân bị tróc ra, long huyết ứa ra.

Hắc Long bị thương.

Hoàng Tiểu Long thấy thế chợt nhíu mày, thân hình hắn tung bay lên rồi hạ xuống trên đầu Hắc Long. Sau đó, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, toàn thân Hắc Long nổi lên nhiều quang điểm màu lam.

Thân rồng bị Hắc Hổ Phụng Hoàng đánh trúng, Long huyết chợt ngưng kết, sinh ra Long lân lần nữa.

Mọi người nhìn tình cảnh này thật khó mà tin nổi.

“Chuyện gì xảy ra?”

Thương thế của Hắc Long như vậy mà vẫn có thể khôi phục được ư?

“Là Hoàng Tiểu Long, bản mệnh hồn kỹ thứ ba của Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long lại có bản mệnh hồn kỹ thứ ba.”

Một số cường giả vẫn nhìn ra sơ dĩ thương thế của Hắc Long khôi phục nhanh như thế là bởi vì Hoàng Tiểu Long thi triển bản mệnh hồn kỹ thứ ba.

Mọi người đều cả kinh không thôi.

Không ngờ Hoàng Tiểu Long còn có bản mệnh hồn kỹ thứ ba.

Vũ hồn thế giới có bản mệnh hồn kỹ thứ hai đã cực kỳ hiếm lạ, vậy mà Hoàng Tiểu Long lại có bản mệnh hồn kỹ thứ ba.

Đám người Thôi Lệ, Bằng Ngọc sợ hãi chợt đứng lên. Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm mặc dù không đứng lên tại chỗ nhưng vẻ mặt ai cũng đều giật mình kinh hãi.

Tuy nói Vũ hồn thế giới cũng có người có bản mệnh hồn kỹ thứ ba, thế nhưng toàn bộ Phong Tuyết đại lục chỉ có thể đếm không đầy hai bàn tay. Ngay cả Đoạn Vô Ngân, thậm chí Đoạn Nhận đại đế cũng không có bản mệnh hồn kỹ thứ ba.

Tạ Bò Đề và mọi người cũng giật mình kinh ngạc.

Hoàng Tiểu Long không chỉ có bản mệnh hồn kỹ thứ ba, lại còn là khôi phục sinh mạng?

Bản mệnh khôi phục và ẩn nấp trước đó là cực kỳ hữu dụng, có thể so sánh với bản mệnh hồn kỹ nghịch thiên.

Thật ra, Hoàng Tiểu Long có bản mệnh hồn kỹ thứ ba, trong nháy mắt khôi phục, chỉ có thể khôi phục Đẩu khí tổn hao trước đó. Nhưng Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên thiên, trước đó không lâu phát hiện bản mệnh hồn kỹ thứ ba của hắn không ngờ lại sinh ra lột xác và tiến hóa, không những khôi phục được Đẩu khí tổn hao mà còn có thể tiến hành khôi phục sinh mạng.

Sau cơn cá kinh, thân hình Tạ Bô Đề nhoáng lên một cái rồi nhẹ nhàng hạ xuống trên người Hắc Hỏa Phượng Hoàng, chậm rãi nói:

“Không ngờ ngươi lại có bản mệnh hồn kỹ thứ ba, nhưng xem ra, ngươi không chỉ có một Vũ hồn a?”

Không chỉ có một Vũ hồn?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Tạ Bô Đề có ý tứ gì đây?

Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, chẳng lẽ Hoàng Tiểu Long?!

Hoàng Tiểu Long cũng ngẩn ngơ, không ngờ Tạ Bô Đề đã đoán được bản thân mình có Vũ hồn thứ hai rồi.

“Lam Long, ra đi.”

Nếu đã như vậy, Hoàng Tiểu Long cũng không ẩn giấu nữa, cao giọng hô lên một tiếng, toàn thân hắn lập lòe Băng Lam quang mang.

Trước ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, trước ánh mắt không thể tin được, một tiếng Thiên Long gầm vang, một con Lam Long to lớn xuất hiện sau lưng Hoàng Tiểu Long. Lam Long xuất hiện, một cỗ khí thế mạnh hơn cả Hắc Long, thậm chí còn mạnh hơn Hắc Hỏa Phượng Hoàng lan tỏa ra, long uy thiên hạ.

Đồng thời khí thế của Hoàng Tiểu Long cũng tăng lên không ngừng..

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Hoàng thành chi chiến (14)

Vũ hồn thứ hai.

Không ngờ Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn thứ hai.

Hơn nữa còn là Lam Long Vũ hồn cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện tại Vũ hồn thế giới.

Trên chủ tịch đài, Đoạn Vô Ngân một mực ngồi đó bỗng nhiên đứng dậy, gương mặt cả kinh nhìn Lam Long kia, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện Lam Long Vũ hồn. Tuyệt đối là Vũ hồn Long tộc biến dị, hơn nữa tuyệt đối là nhất lưu cấp 13, thậm chí là Vũ hồn cấp 14.

Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại có song sinh Siêu cấp Vũ hồn, hơn nữa thấp nhất là Hắc Long nhất lưu cấp 12.

Trình Kiếm và các đại quan viên, đại tướng của Đoạn Nhận đế quốc đều đứng lên toàn bộ, vẻ mặt bọn họ thật khó tin.

Kinh ngạc.

Kinh ngạc chưa từng có.

Song sinh Siêu cấp Vũ hồn, hơn nữa đều là nhất lưu, một Vũ hồn chưa từng xuất hiện qua.

Thiên phú như thế quả thực quá yêu nghiệt rồi!

Tình cảm của mọi người đều rất khó miêu tả, kích động, kinh ngạc, thậm chí hưng phấn?

Dưới đài, đám người Thôi Lệ, Băng Ngọc cũng kinh ngạc, ngay cả Tạ Bô Đề trên lời đài. Thật ra trước đó hắn chỉ suy đoán vậy thôi, hắn đoán Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn thứ hai.

Bởi vì trong một cơ hội tình cờ, hắn đọc được một bản thượng cổ điển tịch ở gia tộc, có người có bản mệnh hồn kỹ thứ ba, chín phần mười có hai Vũ hồn.

Chín phần mười.

Không nghĩ rằng đây lại là sự thật. Tạ Bò Đề nhìn Lam Long ở sau lưng Hoàng Tiểu Long mà thầm kinh ngạc, ngoài ra hắn còn mang tâm tư vô cùng phức tạp.

Lúc này khí thế của Hoàng Tiểu Long tăng lên sau khi triệu ra Lam Long Vũ hồn, rốt cục cũng ngừng lại. Khí thế của Hoàng Tiểu Long mơ hồ còn vượt trên cả Tạ Bò Đề.

Tuy rằng triệu ra Vũ hồn, đề cao Đấu khí tu vi với chủ nhân cũng không cao như Hồn hóa vậy, thế nhưng cũng có thể khiến cho chủ nhân đề thăng rất nhiều.

Lam Long quán vòng quanh Hoàng Tiểu Long, mọi người có ảo giác dường như Hoàng Tiểu Long chính là Viễn Cổ Thần Long hóa thân.

Ở dưới đài, Thôi Lệ, thậm chí ngay cả Đái San Ny và các thiếu nữ quý tộc, thiếu phụ nhìn Hoàng Tiểu Long bằng đôi mắt đẹp tỏa tia sáng kỳ dị.

Đột nhiên Hoàng Tiểu Long phi thân lên, đánh một băng quyền tới Tạ Bò Đề, quyền kinh phá vỡ hư không, lực lượng quyền kinh cường đại khiến cho không gian sinh ra một tiếng rít gào quái dị vang lên.

Tạ Bò Đề biến sắc, hắn phi thân lên, đánh ra một chỉ điểm tới Hoàng Tiểu Long.

“Toái Thiên chỉ.”

Mấy Đấu khí ngưng tụ trên đầu ngón tay, ánh sáng màu đen chột lóe lên, nghênh hướng quyền kinh của Hoàng Tiểu Long.

Tiếng âm âm vang dội.

Ở giữa không trung, thân hình hai người phân cách ra, lui về sau. Hoàng Tiểu Long vững vàng hạ thân xuống đầu của Hắc Long. Còn Tạ Bò Đề thì rơi xuống trên người Hắc Họa Phượng Hoàng, thân hình hắn lắc lư, lui về sau một bước.

Đã xác định phân biệt được cao thấp.

Sau khi triệu ra Hắc Lam Song long, cho dù là Đấu khí hay nhục thân thì Hoàng Tiểu Long cũng mạnh hơn Tạ Bò Đề một phần.

Tiếp đó Hoàng Tiểu Long phi thân lên lần nữa, trong tay triệu ra Tu La Chi Dao, không ngừng lượn vòng giữa không trung, đột nhiên Tu La Chi Dao vung lên.

“Phong Đô Chi Lôi.”

Mấy lôi quang biến thành lôi giao không ngừng đánh tới Tạ Bò Đề như mưa to gió lớn.

Tạ Bò Đề hoảng sợ, hai tay liên tục công kích, mấy chỉ kinh phá vỡ hư không nhưng đều vô dụng. Tuy chỉ kinh làm suy yếu tốc độ và lực lượng xung kích của lôi giao, thế nhưng lôi giao vẫn đánh tới hắn.

Tạ Bò Đề vội vàng vận chuyển Đấu khí, mấy hắc hỏa dựng lên, hắc hỏa thôn phệ và dung hóa.

Lôi giao đụng vào hắc hỏa, khí kinh cường đại của hắc hỏa xông ra làm nổ tan cả một khu, đánh bay hướng ra bốn phía.

Thân hình Tạ Bò Đề lại lui ra sau, Hắc Họa Phượng Hoàng dưới thân cũng bị khí kinh xông đến thân hình lui về sau, Phượng cất một tiếng hét.

Hắc hỏa của Hắc Họa Phượng Hoàng tuy được xưng có thể đốt diệt hết thảy mọi thứ, nhưng không phải là tuyệt đối mà phải nhìn vào thực lực của chủ nhân. Sau khi triệu ra Lam Long, thực lực của Hoàng Tiểu Long đã áp chế Tạ Bò Đề. Tuy hắc hỏa của Tạ Bò Đề vẫn có thể thôn phệ và dung hóa lực lượng công kích của Hoàng Tiểu Long, nhưng có thể nói đã không còn uy lực lớn như trước đó nữa rồi.

Dĩ nhiên điều này ít nhiều gì cũng bị áp chế bởi Lam Long.

Đẳng cấp của Lam Long vốn cao hơn Hắc Long.

Sau một kích, Hoàng Tiểu Long lần nữa vung lên Tu La Chi Dao, trước ánh mắt chăm chú của mọi người, đột nhiên hai đóa hoa nở rộ giữa không trung. Hai đóa hoa mặc tử sắc, mỗi đóa lớn khoảng bàn tay và lóe ra quang mang mặc tử yêu dị.

Nhìn hai đóa hoa mặc tử sắc không ngừng nở rộ và xoay tròn giữa không trung, mọi người đều ngẩn ngơ...

Đột nhiên hai đóa hoa mặc tử sắc biến mất.

Tạ Bò Đề ngẩn ra.

Đúng lúc này sắc mặt của hắn đột nhiên đại biến, hoảng sợ thối lui, đồng thời quát lên:

“Hắc Hỏa Thiên Hạ.”

Hắc hỏa trên người chọt phóng lên cao như sóng biển.

Lúc hắc hỏa từ trên người hấn phóng lên cao, dường như nhận lấy công kích mãnh liệt, bị đánh trúng nổ tan ra. Còn Tạ Bô Đề thì kêu lên một tiếng, từ trên thân Hắc Hỏa Phượng Hoàng rơi xuống lôi đài.

Tạ Bô Đề dùng sức lực ổn định thân hình lại, bay xuống lôi đài.

Mọi người hoảng sợ nhìn thấy đồ án mang hình dáng hai đóa hoa in trên ngực của Tạ Bô Đề, ngực áo hấn bị nổ tung ra, chung quanh hai đóa hoa toát ra từng đạo khí thể đen như mực.

Đồ án hai đóa hoa ấy, giống nhau như đúc với hai đóa hoa mà Hoàng Tiểu Long lúc trước công kích ra.

“Thật là khủng khiếp, công kích thật quý dị.”

“Đây là Đấu kỹ gì thế? Không ngờ uy lực lại mạnh mẽ như vậy, ngay cả hắc hỏa cũng không đỡ nổi.”

Tất cả mọi người kinh ngạc thờ dài tán thán.

Trên mặt của Đoạn Vô Ngân cũng mang ý sợ.

Nếu Đấu khí tu vi của Hoàng Tiểu Long gần giống như hấn, vậy chiều này hấn có thể tiếp được hay không?

“Trình Kiếm, ngươi có biết Đấu kỹ mà Hoàng Tiểu Long tu luyện là Đấu kỹ gì hay không?”

Đoạn Vô Ngân không kìm nổi, lên tiếng hỏi.

Trình Kiếm lắc đầu:

“Thần không nhìn ra.”

Lần đầu tiên hấn mới nhìn thấy Đấu kỹ mà Hoàng Tiểu Long thi triển.

Từ trên thân Hắc Long, Hoàng Tiểu Long nhẹ nhàng hạ xuống lôi đài.

Tạ Bô Đề sờ vết thương trên ngực rồi nhíu mày, ngược lại chiến ý trong đôi mắt lại cháy lên hùng hục:

“Hoàng Tiểu Long, ta thừa nhận Song long Vũ hồn của ngươi rất mạnh, nhưng ta sẽ không nhận thua, sẽ không bị ngươi đánh bại như vậy.”

Nói xong, Hắc Hỏa Phượng Hoàng sau lưng nhoáng lên quang mang, tiến hành Hợp thể Hồn hóa cùng hấn.

Sau khi Hợp thể Hồn hóa cùng Hắc Hỏa Phượng Hoàng, toàn thân Tạ Bô Đề không ngừng tăng cao khí thể, phong vân biến hóa trên trời cao, khí lưu cường đại lấy thân thể hấn làm trung tâm mà quét bốn phương.

Trên người Tạ Bô Đề bao trùm một tầng hắc giáp giống như viền cổ thần khải vậy, chỉ chừa miệng, lỗ mũi, cặp mắt.

Hoàng Tiểu Long thấy thế cũng vậy Hắc Lam Song long đang trôi lơ lửng phía sau lưng, Hắc Lam Song long quán quanh, song song Hợp thể Hồn hóa cùng Hoàng Tiểu Long, Long lân màu đen và Long lân màu lam bao trùm bên ngoài thân của Hoàng Tiểu Long, lóe ra quang mang Hắc Lam, còn sau lưng thì hiện lên đồ án long thủ Hắc Lam Song long, song chương Hoàng Tiểu Long mọc ra từng cái gai rồng.

Sau khi Tạ Bô Đề Hồn hóa thì khí thể tăng gấp đôi, thế nhưng Hoàng Tiểu Long sau khi Hồn hóa Song long khí thể cũng tăng mạnh. Trước đó khi chưa Hồn hóa, khí thể của Hoàng Tiểu Long mơ hồ đã vượt trên Tạ Bô Đề, hiện tại Hồn hóa thì khí thể của Hoàng Tiểu Long đã hoàn toàn lấn át Tạ Bô Đề.

“Bá Thần chi.”

Tạ Bô Đề Hồn hóa xong, giành lấy công kích trước, nháy mắt phá vỡ hư không đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, đánh ra một chỉ, chỉ kính ảm ảm, một cỗ bá khí lan ra đánh úp tới Hoàng Tiểu Long với thế phá hủy hết thảy.

“Không ngờ là Bá Thần chi thất truyền năm, sáu trăm năm?”

Một vị đại tướng bên cạnh Đoạn Vô Ngân đại tướng kinh hãi thốt lên.

“Bá Thần chi, đây chính là Đấu kỹ Địa phẩm cao cấp.”

Trình Kiếm cũng lộ đôi mắt sợ hãi.

Mắt thấy Tạ Bò Đề đánh ra một chỉ công kích vào ngực của Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long đột nhiên giơ tay lên nghênh đón một quyền Bá Thần chi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Hoàng thành chi chiến (15)

Oành...

Một tiếng vang dội, Bá Thiên chỉ kính của Tạ Bò Đề bị Hoàng Tiểu Long đánh tan bằng một quyền.

Phẩm bậc của Đấu kỹ kỳ thực cũng chỉ là đề thăng uy lực công kích Đấu khí tự thân mà thôi.

Trước lực lượng đấu khí cường đại như vậy, hết thảy đều là uổng công mà thôi.

Hoàng Tiểu Long đánh tan Bá Thiên chỉ kính của Tạ Bò Đề bằng một quyền, xông người lên đánh một quyền tới Tạ Bò Đề.

Tạ Bò Đề cả kinh, hoảng sợ lập tức ra quyền nghênh đón.

Hai quyền đụng nhau.

Thân thể của Tạ Bò Đề chấn động, hắn cảm thấy toàn bộ cánh tay tê rần, thân hình liên tiếp lui về phía sau, nhưng quyền Phượng hoàng Hắc Hỏa của Tạ Bò Đề đụng vào quyền của Hoàng Tiểu Long, tiếp đó mọi người phát hiện Phượng hoàng Hắc Hỏa hơi dính vào Long lân trên người Hoàng Tiểu Long, liền bị Đấu khí trong cơ thể Hoàng Tiểu Long đánh tan. Có Long lân hộ thể, Phượng hoàng Hắc Hỏa không thể gây thương tổn cho Hoàng Tiểu Long được.

Hoàng Tiểu Long phi thân nhao lên, lần nữa chém Tu La Chi Dao trong tay ra.

Bỉ Ngạn Chi Hoa lại xuất hiện giữa không trung. Bỉ Ngạn Chi Hoa lóe ra quang mang mặc từ yêu dị, tiếp theo cũng biến mất một cách quỷ dị giống như lúc trước.

Bỉ Ngạn Chi Hoa biến mất trong nháy mắt, Tạ Bò Đề chợt kêu lên, chỉ thấy Bỉ Ngạn Chi Hoa ẩn trong ngực của hắn.

Tuy Tạ Bò Đề Hồn hóa cùng Hắc Hỏa Phượng Hoàng, mặc áo giáp Hắc Hỏa Phượng Hoàng, thế nhưng bị Bỉ Ngạn Chi Hoa của Hoàng Tiểu Long đánh trúng tuyệt đối là không dễ chịu chút nào. Vị trí bị Bỉ Ngạn Chi Hoa đánh trúng truyền ra cơn đau đớn, hơn nữa khiến cho Tạ Bò Đề sợ hãi chính là một cô Âm Hồn Chi Khí như đến từ địa ngục dần dần xâm nhập vào trong cơ thể của hắn, khiến cho hắn không thể không vận chuyển Phượng Hoàng Đấu khí tới áp chế.

Hoàng Tiểu Long đã đánh trúng một cú, thân hình lại nhao lên, Tu La Chi Dao tiếp tục công kích tới.

Bỉ Ngạn Chi Hoa lần nữa tỏa ra quang mang màu tím đen.

Tạ Bò Đề lần nữa bị ẩn trúng Bỉ Ngạn Chi Hoa.

Chiều Bỉ Ngạn Chi Hoa công kích này cực kỳ quỷ dị, hơn nữa lúc xuyên qua không gian không có chút lực lượng dao động nào, cho nên rất khó tránh né, trừ phi thi triển không gian ẩn nấp giống như Hoàng Tiểu Long trước đó.

Dưới đài, mọi người lắc đầu.

Trước đó Tạ Bò Đề có hắc hỏa hộ thể khiến cho công kích của Hoàng Tiểu Long không cách nào tiếp cận phạm vi 10m chung quanh thân thể của hắn, thế nhưng hiện tại hắc hỏa và áo giáp của hắn đã vô dụng trước mặt Hoàng Tiểu Long, lại không cách nào tránh né công kích của Hoàng Tiểu Long, như vậy bị thua là chuyện tất nhiên rồi.

Khoảng mười phút sau, Hoàng Tiểu Long xuất chiêu Minh Vương Chi Nộ đánh trúng vào ngực của Tạ Bò Đề, Tạ Bò Đề bay lộn ngược, đập xuống mặt đất dưới lồi đài. Lúc này Hoàng Tiểu Long ngừng công kích.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Đang lúc mọi người đổ dồn ánh mắt nhìn chăm chú, Tạ Bò Đề chợt vật từ mặt đất đứng lên, thân thể lung la lung lay.

“Phá Diệt chi.”

Hắn phần nộ hô lên, vận chuyển Đẩu khí toàn thân tiếp tục công kích đến Hoàng Tiểu Long.

Nhưng hắn mới vừa tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long, lập tức bị Hoàng Tiểu Long đánh trúng một chưởng lại bay lộn ngược trở lại, từ lồi đài ngã rơi xuống đất.

Tạ Bò Đề bị đánh bại.

Tạ Bò Đề rơi xuống lồi đài sau ba bốn hơi thở, toàn bộ quảng trường Đoạn Nhận nổ vang rền, tiếng gầm như sóng biển, từng lớp từng lớp chấn động, thật lâu vẫn chưa ổn định được.

Trận chiến cuối cùng này cuối cùng cũng đã kết thúc.

Hoàng Thành Chi Chiến năm nay, không ngờ đệ nhất lại là Hoàng Tiểu Long. Không ai nghĩ đến kết quả này, càng không ai ngờ Hoàng Tiểu Long lại có song sinh Siêu cấp Vũ hồn.

Hơn nữa Vũ hồn Lam Long mạnh nhất là một loại Thần Long cho tới bây giờ chưa xuất hiện ở Vũ hồn thế giới.

Trận chiến cuối cùng đã kết thúc, nhưng mọi người thật lâu vẫn chưa thể bình tĩnh lại.

Một trận chiến đặc sắc vượt trên dự liệu của mọi người.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long.

Trên chủ tịch đài, Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm cũng than thở không dứt.

“Chờ kết quả bẩm báo phụ hoàng, chỉ sợ ngay cả phụ hoàng cũng cảm thấy bất ngờ a.”

Đoạn Vô Ngân trầm nghĩ.

Sau đó Trình Kiếm tuyên bố Hoàng Tiểu Long đã thắng trong trận chiến cuối cùng.

Âm thanh của Trình Kiếm vừa xong, quảng trường Đoạn Nhận lại nổ vang một trận.

Nhưng ngày mai mới phát thưởng của tỷ thí.

Hoàng Tiểu Long từ khi lồi đài đi xuống, khi đi qua bên cạnh Bảng Ngọc, Bảng Ngọc vội vàng cố gắng nở nụ cười thật tươi, kính sợ nhanh chóng lui về sau, nhường qua một bên.

Cho đến khi Hoàng Tiểu Long đã đi xa Bảng Ngọc mới thở phào một hơi nhẹ nhõm, sau lưng áo đã ướt đẫm, cũng may là phía dưới còn chưa ướt...

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi khu lồi đài, lúc hắn đi tới bên ngoài khu lồi đài thì có thiếu niên đệ tử một vài gia tộc, dân chúng thành thị đều hò hét rõ to, cao giọng nói:

“Hoàng Tiểu Long.”

“Hoàng Tiểu Long.”

“Hoàng Tiểu Long.”

Ba chữ “Hoàng Tiểu Long” vang vọng thật lâu trên bầu trời quảng trường Đoạn Nhận, âm vang từng đợt, từng đợt.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đã hoàn toàn trở thành một đối tượng để thiếu niên đệ tử một vài gia tộc sùng bái.

Song sinh Siêu cấp Vũ hồn, thiên phú yêu nghiệt như thế, Đoạn Nhận đế quốc từ khi dựng nước đến hơn một nghìn năm nay vẫn là người thứ nhất.

Mọi người lao tới Hoàng Tiểu Long.

May mà có Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hạo giúp đỡ, vì vậy Hoàng Tiểu Long mới có thể thoát thân, nếu không e rằng áo bào toàn thân đã bị những thiếu nữ quý tộc, thiếu phụ kia lột sạch đi rồi.

Thậm chí ngay cả lớp da ngoài thân của hắn cũng có thể bị lột bỏ.

Hoàng Tiểu Long rời đi đã lâu, lúc này mọi người không nguyện rời đi mới dần dần giải tán.

Hơn hai giờ sau, quảng trường Đoạn Nhận mới khôi phục khoáng đạt như lúc trước.

Bên trong phòng khách quý số 2 ở Túy Nan Vong từ lâu, Diêu Phi nhìn hai người Dương Cương và Bảng Ngọc với sắc mặt âm trầm.

Dương Cương và Bàn Ngọc cúi đầu, phất chúc hộ vệ bốn phía không dám thờ ơ.

“Phế vật.”

Điền Phi lạnh lùng nói.

Thân thể hai người Dương Cương và Bàn Ngọc chấn động lên.

“Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại có song sinh Siêu cấp Vũ hồn, ngay cả Tạ Bồ Đề cũng không phải là đối thủ của hắn.”

Giọng của Điền Phi lạnh lẽo vô cùng, cặp mắt nháy lên quang mang máu đỏ.

Trước nay hắn chưa từng ghen tỵ đối với Hoàng Tiểu Long.

Song sinh Siêu cấp Vũ hồn.

Thậm chí Lam Long có thể là cấp 14.

Cấp 14, loại Vũ hồn này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, trong thần thoại, không ngờ lại xuất hiện trên người Hoàng Tiểu Long - một người sinh ra trong một tiểu gia tộc bình thường.

Nếu như hắn có thiên phú như thế, lại được tài nguyên Điền gia bồi dưỡng, như vậy tuyệt đối hắn có hi vọng đột phá Thánh vực.

“Đáng hận.”

Đột nhiên Điền Phi kêu lớn lên, khí thế toàn thân chợt tăng, đánh vào chiếc ghế ngồi bên cạnh tan thành bột phấn.

Hai người Dương Cương và Bàn Ngọc sợ tới mức lui về sau, sắc mặt trắng nhợt.

Sau đó Điền Phi thu liễm hoàn toàn khí thế, lạnh lùng quét mắt nhìn Dương Cương và Bàn Ngọc một cái:

“Thôi được rồi, các người lui xuống đi.”

Dương Cương, Bàn Ngọc ngẩn ra, tiếp đó hoảng sợ gật đầu nói vâng rồi thối lui rút lui.

Đúng lúc này, bên trong cung điện sâu dưới lòng đất Đoạn Nhận hoàng cung, Đoạn Nhận đại đế sau khi nghe con trai Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm bẩm báo kết quả của trận chiến cuối cùng ngày hôm nay, vẻ mặt cũng kinh ngạc.

“Song sinh Siêu cấp Vũ hồn sao, không ngờ là song sinh Siêu cấp Vũ hồn.”

Đoạn Nhận đại đế lâm bầm, có chút kích động, thậm chí thất thố.

Đoạn Vô Ngân thấy thần tình thất thố của phụ hoàng thì kinh hãi, chưa bao giờ hắn trông thấy phụ hoàng thất thố như vậy, phụ hoàng thất thố trong sự kích động, dường như còn có một mong đợi và hi vọng nào đó?

Trình Kiếm thấy phản ứng của Đoạn Nhận đại đế như vậy, hắn cũng giật mình.

Giây lát sau Đoạn Nhận đại đế bình tĩnh, trầm ngâm nói:

“Ngày mai sau khi ban bố thưởng, con dẫn Hoàng Tiểu Long tới gặp ta.”

“Phụ hoàng muốn triệu kiến Hoàng Tiểu Long sao?”

Đoạn Vô Ngân kinh nghi, đã rất nhiều năm Đoạn Nhận đại đế không triệu kiến thiên tài của Hoàng Thành Chi Chiến rồi, đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến trước đó chưa từng có loại đãi ngộ này.

“Không sai.”

Đoạn Nhận đại đế nói.

“Vâng, thưa phụ hoàng.”

Đoạn Vô Ngân cung kính ứng thị, không dám hỏi nhiều.

“Thôi được rồi, các người đều lui ra đi.”

Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm cung kính ứng thị rồi lui ra ngoài.

Chương 184: Mua sắm nam sơn phủ

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời khỏi quảng trường Đoạn Nhận lập tức dẫn Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hạo đến thị trường giao dịch nhà đất. Nếu không sớm giải quyết chuyện này, khả năng tối nay bốn người lại phải ngủ ở ngoài đường rồi.

Đường đường là đệ nhất của Hoàng Thành Chi Chiến mà phải ngủ ở đầu đường xó chợ, lan truyền ra ngoài thật là nhục cười.

Sau đó bốn người đi tới khu vực thị trường giao dịch nhà đất, đi qua một nhà gọi là Tín Thiên thương hội thì Hoàng Tiểu Long ngừng lại, sau đó cùng ba người Triệu Thu đi vào.

Đoạn Nhận đế quốc có ba đại thương hội, một là Vạn Bảo thương hội của Quách gia cùng người Hoàng gia, một là Vinh Xương thương hội của Tạ Bồ Đề, Tạ gia, cuối cùng chính là Tín Thiên thương hội này.

Bốn người Hoàng Tiểu Long vừa mới bước vào, đột nhiên đại sảnh liên vang lên kinh hô:

“Hoàng Tiểu Long.”

Hoàng Tiểu Long nhìn lại, chỉ thấy trung niên chấp sự thương hội mặc áo bào đang có vẻ bất ngờ, ngạc nhiên nhìn Hoàng Tiểu Long.

Người trung niên tiến lên, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long và kích động cười nói:

“Quả nhiên là Hoàng công tử, khách quý, đúng là khách quý. Xin mời. Ta mới trở về từ quảng trường Đoạn Nhận, còn tưởng rằng nhìn lầm người nữa chứ.”

Trải qua Hoàng Thành Chi Chiến, hiện tại dĩ nhiên rất nhiều người ở Đoạn Nhận Hoàng thành nhận ra được Hoàng Tiểu Long.

Trước ánh mắt giật mình của mọi người ngoài đại sảnh, người trung niên vô cùng nhiệt tình và cung kính thỉnh bốn người Hoàng Tiểu Long tiến vào trong sảnh.

Trải qua giới thiệu, người trung niên tên là Chu Hoa, là chấp sự của phân hội Tín Thiên thương hội.

Khi biết ý đồ Hoàng Tiểu Long đến đây, Chu Hoa liền cười nói:

“Không biết Hoàng công tử muốn mua phủ viện ở đoạn đường nào?”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói:

“Đoạn đường nào không trọng yếu, trọng yếu nhất là phải lớn, càng lớn càng tốt.”

Lúc này Chu Hoa lúc này giới thiệu vài phủ viện cho Hoàng Tiểu Long, cuối cùng Hoàng Tiểu Long chọn một tòa gọi là Nam Sơn phủ viện.

Trong mấy phủ viện mà Chu Hoa giới thiệu, Nam Sơn phủ là rộng lớn nhất, hơn nữa chỗ đó vắng vẻ, rất phù hợp theo yêu cầu của Hoàng Tiểu Long.

Nhưng khi Hoàng Tiểu Long giao phó kim tệ thì Chu Hoa nhún nhường cười nói:

“Không cần, không cần. Nếu Hoàng công tử nhìn trúng Nam Sơn phủ rồi, sau này Nam Sơn phủ chính là của Hoàng công tử.”

“Không cần?”

Hoàng Tiểu Long ngăn ra. Nam Sơn phủ có diện tích hơn 10 ngàn thước vuông, tuy rằng chỗ này vắng vẻ nhưng Đoạn Nhận Hoàng thành tác đất tác vàng, phủ viện giống như Nam Sơn phủ này ít nhất cũng phải 20, 30 triệu kim tệ, Tín Thiên thương hội lại muốn miễn phí tặng cho mình ư?

“Đúng vậy, coi như Tín Thiên thương hội chúng ta tặng Nam Sơn phủ cho Hoàng công tử, chúc mừng Hoàng công tử đoạt được đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến năm nay.”

Chu Hoa cười nói:

“Ta vẫn có chút quyền lực này a.”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm.

“Hoàng công tử không nên từ chối, đây là một chút tâm ý của Tín Thiên thương hội chúng ta. “

Chu Hoa lại mở miệng nói.

“Vây được.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Nếu đã như vậy, nếu hần từ chối là bất kính rồi.

Chu Hoa thấy Hoàng Tiểu Long đáp ứng, trên mặt cao hứng cười nói:

“Hoàng công tử, ngươi còn muốn mua chút ít nô bộc không? Đi, ta dẫn ngươi đi thị trường giao dịch nô bộc của thương hội chúng ta một chút.”

Trước thịnh tình của Chu Hoa, Hoàng Tiểu Long cũng để cho hần dẫn bốn người bọn họ đi thị trường giao dịch nô bộc của Tín Thiên thương.

Cuối cùng, Hoàng Tiểu Long chọn được 32 nô bộc.

Sau khi chọn lựa nô bộc, Chu Hoa lại đích thân dẫn đám người Hoàng Tiểu Long đi tới trước Nam Sơn phủ.

Nam Sơn phủ dựa lưng vào một tòa núi nhỏ, bên trong phủ thiết kế cao nhã, đại khí. Tuy nhiên bởi vì đã hoang vắng một thời gian, cho nên một số tiểu viện trong Nam Sơn phủ trường đầy cỏ dại, trong phòng dính đầy tro bụi.

Phí Hầu tự tay chỉ huy, cho các nô bộc quét dọn sạch sẽ.

Nhìn Nam Sơn phủ sau khi được quét dọn, dọn dẹp sạch sẽ, núi giả lục hồ, cảnh sắc u nhã, Hoàng Tiểu Long trầm hải lòng. Sau này Nam Sơn phủ chính là nhà mới của hần, đến lúc đó mọi người Hoàng gia dọn tới vĩnh viễn ở chỗ này, cho dù không phải Hoàng gia, mọi người cũng sẽ ở Nam Sơn phủ này với thời gian rất lâu.

Sau khi dẫn Hoàng Tiểu Long chạy một vòng xem Nam Sơn phủ, lúc này Chu Hoa mới ly khai, trước khi rời đi hần nói Hoàng Tiểu Long sau này có chuyện gì cứ tới tìm hần, chỉ cần hần đủ khả năng, nhất định là làm được.

Hoàng Tiểu Long nhìn theo bóng lưng Chu Hoa rời đi, sau đó mới xoay người trở về trong phủ.

Sắc trời đã dần dần tối xuống.

Hoàng Tiểu Long bảo nô bộc đặc biệt làm một lửa trại tại hậu viện Nam Sơn phủ, sau đó đặt một số thịt thú vật lên trên rồi thoa phôi liệu, lấy Mỹ Nhân tửu, Liệt Hỏa tửu, Tuyết Nguyệt tửu từ trong tủ Tu La giới rồi cùng với ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hầu nhâm nhi thưởng thức.

Đã rất lâu Hoàng Tiểu Long không được thoải mái như vậy.

Đoạt được đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến còn vinh dự hơn cả đoạt được Võ Trạng Nguyên ở Địa Cầu thời cổ đại. Giờ này khắc này Hoàng Tiểu Long rất vui mừng thích ý.

Bốn người Hoàng Tiểu Long uống từng ngụm rượu lớn, ngoạm những miếng thịt lớn.

Tuy Hoàng Thành Chi Chiến lần này, Hoàng Tiểu Long đã bại lộ chuyện Song long Vũ hồn, thế nhưng Hoàng Tiểu Long cũng không để ý, trước khi đối chiến cùng Tạ Bò Đề, hần liền nghĩ triệu ra Song long Vũ hồn mới đánh bại được Tạ Bò Đề.

Tuy bản thân mình bại lộ song sinh Siêu cấp Vũ hồn, thế nhưng Hoàng Tiểu Long tu luyện Dịch Cân kinh, có nội lực, cũng không hề bại lộ, hơn nữa hần cũng không sử dụng Linh Lung Bảo tháp và Tù Thần quyền.

Dị bảo ngoại trừ công pháp có thể truyền thừa và Đấu kỹ ra, còn có thể triệu ra sử dụng như vũ khí công kích.

Ví dụ như mở ra tầng Linh Lung Bảo tháp thứ hai, hiện tại có thể triệu ra, sau đó thôi thúc Vạn Thú đỉnh tầng thứ hai Diệt Ma Thôn Phệ trận và Thiên Địa Quy Nguyên trận, có thể thu nạp đối thủ vào trong Vạn Thú đỉnh và trực tiếp luyện hóa.

Về phần Tù Thần quyền thì sau khi triệu ra, lúc công kích cũng có thể cố định được đối phương và không gian chung quanh đối phương, hơn nữa sau này theo thực lực Hoàng Tiểu Long đề thăng, uy lực Tù Thần quyền đại tăng, cũng có thể cố định được ngay cả lối suy nghĩ và hơi thở của đối phương.

Ngay cả lối suy nghĩ và hơi thở của đối phương mà cũng có thể cố định được, chuyện này quả là kinh khủng bậc nào.

“Phí Hầu, sự tình điều tra ra thế nào rồi.”

Uống một ngụm rượu, Hoàng Tiểu Long hỏi.

Mấy ngày nay, Hoàng Tiểu Long bảo Phí Hầu luôn điều tra về chuyện Điều Phi và Điều gia, mỗi ngày đều bẩm báo cho Hoàng Tiểu Long.

Phí Hầu cung kính hồi đáp:

“Hồi môn chủ, Điều Phi tuy xếp hàng thứ hai trong Ngũ đại Tuyệt Tình công tử, thế nhưng theo tra xét thì thực lực cực mạnh, không kém gì Đoạn Vô Ngân.”

Không kém gì Đoạn Vô Ngân sao?!

Hoàng Tiểu Long có chút bất ngờ, không ngờ Điều Phi có thực lực mạnh mẽ như vậy.

“Điều Phi có địa vị rất cao tại Điều phủ, rất được Điều gia lão tổ coi trọng và yêu mến. Ngoại trừ thế lực Điều gia ra, chính Điều Phi cũng dồi dào rất nhiều đại thế lực, nếu như Điều Phi phát động thế lực của hắn, muốn tiêu diệt một vương quốc giống Lạc Thông vương quốc e rằng cũng không khó a.”

Cặp mắt của Hoàng Tiểu Long trở nên ngưng trọng, tiêu diệt một vương quốc cũng không khó sao?

Không ngờ thế lực dưới tay Điều Phi lại to lớn như thế, Điều gia truyền thừa hơn hai nghìn năm, loại đại thế lực như vậy càng không cần phải nói a.

Đúng lúc này, đột nhiên Triệu Thu quay đầu lại, cười lạnh với hừ không và nói:

“Nếu đến rồi lập tức lăn ra đây cho ta.”

Nói xong, bàn tay phải chợt nhiếp hừ không. Trong hừ không, một lão đầu mặc hắc bào rơi xuống. Lão đầu ngã xuống, gương mặt khó tin và hoảng sợ nhìn Triệu Thu. Hiện nhiên hắn không ngờ hắn ẩn nấp ở hừ không như vậy mà vẫn bị Triệu Thu phát hiện.

Hơn nữa hắn còn phát hiện sau khi hắn ngã xuống, toàn thân cảm cố ở nơi đó, không cách nào nhúc nhích mấy may.

“Không chế không gian?”

Đầu óc hắn hoảng sợ nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Luyện hóa tiên thiên cường giả

Không chế không gian.

Cường giả Thánh vực. Tuyệt đối là cường giả Thánh vực.

Lão giả áo bào đen hoảng sợ, không phải bên cạnh Hoàng Tiểu Long chỉ có một Tiên thiên Thập giai sao?

“Nói đi, người nào phái ngươi tới?”

Hoàng Tiểu Long lạnh giọng hỏi.

Lão giả áo bào đen sợ hãi hồi tỉnh, nhưng không lên tiếng.

Ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hầu lạnh lùng, Hoàng Tiểu Long giơ tay lên cản lại, sau đó một ngón tay điểm vào ngực lão giả áo bào đen, lập tức Tu La khí dọc theo khí mạch xâm nhập vào trong cơ thể của đối phương.

Lão giả chỉ cảm thấy hàng vạn con kiến cắn mình, lập tức hét thảm lên.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng mà nhìn đối phương, Tu La khí xâm thể, nếu như không vận chuyển Đấu khí áp chế thì trong con đầu khổ, ngay cả cường giả Thánh vực cũng không thể chịu đựng được, huống chi là lão giả kia.

Lão giả áo bào đen dùng hai tay cào xé rách ngực, toàn thân, không bao lâu chảy ra lộp lộp vết máu.

“Là, là Tuyệt, Tuyệt Tình công tử, phái ta tới.”

Cuối cùng, lão giả áo bào đen chịu không được thống khổ Tu La khí xâm thể, đứt quãng nói.

Tuyệt Tình công tử.

Hoàng Tiểu Long cười lạnh.

Thật ra, cho dù lão giả áo bào đen không nói thì hắn cũng suy đoán được.

Lão giả có thực lực không yếu, hẳn là Tiên thiên bát giai, hoặc là cửu giai. Người có cửu oán cùng mình mà có thể phái ra cường giả Tiên thiên bát giai, cửu giai, trước mắt cũng chỉ có Tuyệt Tình công tử.

“Xin người hãy thả ta ra.”

Lão giả áo bào đen câu xin tha thứ.

Ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hạo nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn lão giả, đột nhiên trong lòng hơi động, nói với Vu Minh và Phí Hạo:

“Hai người các người thủ hộ bốn phía. Triệu Thu, người giúp ta giúp một tay.”

Nói đến đây, Hoàng Tiểu Long triệu ra Linh Lung Bảo tháp.

Tuy Vu Minh và Phí Hạo không biết Hoàng Tiểu Long muốn làm gì, thế nhưng cũng không hỏi nhiều, cung kính ứng thị, sau đó lui giữ một bên và triển khai linh thức, chú ý động tĩnh bốn phía bên trong phủ.

“Môn chủ ngài đây là...?”

Triệu Thu cũng trầm ngâm nghĩ ngợi.

“Người chuyên Đấu khí người vào trong cơ thể ta.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Triệu Thu tuy trầm ngâm nghĩ ngợi nhưng vẫn làm theo, lúc này vận chuyển Đấu khí, lực lượng đấu khí mệnh mông truyền vào sau lưng Hoàng Tiểu Long, chuyển vào trong cơ thể hắn.

Hoàng Tiểu Long vung hai tay lên, đánh Đấu khí tới, quán chú tiến vào Linh Lung Bảo tháp giữa không trung, lập tức Vạn Thú đỉnh của Linh Lung Bảo tháp tăng thứ hai chót tăng quang mang, vận chuyển Diệt Ma Thôn Phệ Trận, sinh ra một trận thu nạp chỉ lực cường đại lập tức thu nạp lão giả áo bào đen vào trong Vạn Thú đỉnh.

Nhìn lão giả áo bào đen bị Linh Lung Bảo tháp thu nạp vào, Triệu Thu cùng với Vu Minh và Phí Hạo thủ hộ ở một bên đều mở to cặp mắt.

Mặc dù ba người biết Hoàng Tiểu Long có Linh Lung Bảo tháp, thế nhưng không biết Linh Lung Bảo tháp còn có công dụng này.

Tiếp theo, trước ánh mắt giật mình của ba người, quang mang Linh Lung Bảo tháp tăng mạnh, chấn động không dứt.

Bên trong tháp truyền ra tiếng hét thảm của lão giả áo bào đen.

“Hoàng Tiểu Long, van cầu người tha cho ta, bỏ qua cho ta. Ta nguyện ý nhận người làm chủ nhân.”

“Ta khổ tu sáu trăm năm mới đạt tới Tiên thiên bát giai hậu kỳ. Ta không muốn chết. Hoàng Tiểu Long, cầu người thả ta.”

Nghe tiếng kêu khóc thảm thiết rợn tóc gáy của lão giả ở bên trong tháp, ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hạo không khỏi sợ hãi.

Lúc này ở trong Vạn Thú đỉnh, Thiên Địa Quy Nguyên trận vận chuyển, quy nguyên dị hỏa phóng lên, thiêu đốt lão giả giống như nung thiết vậy. Tuy lão giả vận chuyển Đấu khí để chống đỡ, thế nhưng quy nguyên dị hỏa không ngừng xông vào trong cơ thể lão, lực phủ ngũ tạng trong cơ thể lão dường như bị lửa thiêu, đau khổ đến dị thường.

Loại thống khổ này còn khó chịu và đau khổ hơn so với lúc trước bị Tu La khí xâm thể.

Hoàng Tiểu Long nghe lão giả áo bào đen hét thảm mà cười lạnh, tiếp tục khiến cho Triệu Thu quán chú Đấu khí tiến vào trong cơ thể mình, thôi thúc Thiên Địa Quy Nguyên trận, quy nguyên dị hỏa lại phóng lên không dứt.

Tuy lão giả kia cầu xin tha thứ, muốn nhận Hoàng Tiểu Long là chủ, nhưng dù sao đối phương cũng là người của Tuyệt Tình công tử, ai biết ngày nào đó lão sẽ nổi lên đi tâm, do đó nếu không nắm chắc đối phương tuyệt đối hàng phục trước, Hoàng Tiểu Long không thể nào giữ ở bên người, chỉ có thể đem luyện.

Nếu Vạn Thú đỉnh có thể luyện yêu đan thành linh đan, như vậy cũng có thể luyện cường giả Tiên thiên thành linh đan.

Kinh mạch cường giả Tiên thiên bậc cao, Đấu khí Tinh Nguyên ẩn chứa trong khí hải cực kỳ nồng hậu, hơn nữa tinh huyết ẩn chứa trong nhục thân cũng là vật đại bổ.

Ở bên trong Vạn Thú đỉnh, lão giả áo bào đen không ngừng vận chuyển Đấu khí chống đỡ, giằng co hơn một giờ, dần dần tiếng kêu thảm thiết càng lúc càng yếu, cuối cùng yếu đến mức không thể nghe thấy, hoàn toàn biến mất.

Sau khi tiếng kêu thảm thiết của lão giả hoàn toàn biến mất, Linh Lung Bảo tháp tỏa ra quang mang không dứt.

Còn Vạn Thú đỉnh ở tầng thứ hai Linh Lung Bảo tháp thì chấn động vù vù, quang mang càng lúc càng thịnh.

Hơn bốn giờ qua, đột nhiên Vạn Thú đỉnh kêu lên một tiếng, miệng đỉnh quảng hoa phóng lên cao, tiếp theo một viên hào quang rực rỡ, có linh đan lớn chừng ngón cái từ trong đỉnh bay ra, xuất hiện trên bầu trời Linh Lung Bảo tháp.

Linh đan xuất hiện, trên bầu trời toàn bộ Nam Sơn phủ hậu viện có sấm chớp, tia sáng quang mang kỳ dị không ngừng luân chuyển, hơn nữa bầu trời hậu viện mơ hồ có tiếng hồ gầm, một hư ảnh Hắc Bạch Hồ hiện lên, sau đó từ từ biến mất.

Linh khí thiên địa chung quanh trở nên rung động.

Vu Minh, Phí Hạo nhìn linh đan trên bầu trời Linh Lung Bảo tháp với ánh mắt ngưng trệ, ngay cả Triệu Thu cũng ngẩn ngơ.

“Thất phẩm linh đan.”

Ba người Triệu Thu đồng thời bật thốt lên.

Nếu luyện chế thành công linh đan bậc cao như thất phẩm trở lên thì thiên địa sẽ xuất hiện dị tượng, hơn nữa có thể đưa tới linh khí bốn phía có biến hóa.

Thất phẩm linh đan trở lên rất khó luyện chế, hơn nữa xác suất thành công cực thấp. Cho dù có vật liệu nhưng Triệu Thu cũng không nắm chắc có thể luyện chế thành công trăm phần trăm. Không ngờ Hoàng Tiểu Long có thể mượn nhờ Linh Lung Bảo tháp để luyện chế được.

Ba người sợ ngây người nhìn Linh Lung Bảo tháp.

Sau này có Linh Lung Bảo tháp, đây chẳng phải là có thể luyện chế được ngay cả bát phẩm, cửu phẩm, thậm chí thập phẩm linh đan hay sao?

Hoàng Tiểu Long nhìn thần tình của ba người, hiểu được suy nghĩ của ba người, hần lắc lắc đầu, thật ra nếu không phải ngày hôm nay có Triệu Thu Thánh vực trợ giúp, cho dù hần mượn nhờ Linh Lung Bảo tháp cũng hoàn toàn không thể luyện hóa được lão giả áo bào đen kia. Hơn nữa Hoàng Tiểu Long phát hiện ra để luyện hóa được lão giả kia, thì Diệt Ma Thôn Phệ Trận và Thiên Địa Quy Nguyên trận của Vạn Thú đỉnh đã rút lấy lực lượng Đấu khí quá kinh khủng.

Triệu Thu là cường giả Thánh vực, hơn nữa không phải Thánh Vực bậc thấp, vì thế lực lượng đấu khí lớn như thế nào có thể tưởng tượng được. Vậy mà để luyện hóa được lão giả kia, Vạn Thú đỉnh đã rút lấy của Triệu Thu hơn phân nửa lực lượng Đấu khí.

Hơn phân nửa.

Do đó nhất định phải là linh thạch.

Tam phẩm linh thạch luyện chế ngũ phẩm linh đan, nhị phẩm linh thạch luyện chế lục phẩm, muốn luyện chế thất phẩm linh đan nhất định phải nhất phẩm linh thạch.

Nhất phẩm linh thạch không có đấu giá và bán tại một số hội đấu giá và thị trường giao dịch, phải đi nơi nào tìm đây a?

Hoàng Tiểu Long dùng đơn chương chợt nhiếp hút, thu hút viên thất phẩm linh đan giữa không trung vào trong tay, bên trong linh đan mơ hồ có bóng dáng của một Hắc Bạch Hồ.

Đây là Vũ hồn của lão giả áo bào đen, cũng bị Vạn Thú đỉnh cùng luyện hóa tiến vào bên trong linh đan.

“Lời đồn thất phẩm linh đan không chỉ có thể tăng lực lượng Đấu khí lên tới trình độ cực lớn, mà còn có thể cải thiện nhục thể phòng ngự, cường hóa lực phủ ngũ tạng và linh hồn.”

Hoàng Tiểu Long nhìn linh đan, trầm nghĩ.

Nhưng bây giờ trời đã sắp sáng, ngày mai còn phải đi Đoạn Nhận hoàng cung tiếp thụ tướng thưởng, vì thế Hoàng Tiểu Long dự định sau khi tiếp nhận tướng thưởng thì quay về phục dùng linh đan để tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: To gan

Bởi vì luyện hóa lão giả áo bào đen cho nên Triệu Thu bị Vạn Thú đình rút lấy hơn phân nửa lực lượng Đẩu khí, vì thế Hoàng Tiểu Long liền khiến cho hắn xuống điều tức, còn Vu Minh và Phí Hưu thì Hoàng Tiểu Long bảo chuẩn bị mọi thứ cho hắn nghỉ ngơi ở Nam Sơn phủ.

Nếu đã giải quyết mọi chuyện rồi, tiếp theo có thể đưa mọi người trong Hoàng gia Lạc Thông vương quốc đến Đoạn Nhận đế quốc.

Lúc này, bên trong đại sảnh một tòa phủ viện ở phía bắc Điều phủ, Điều Phi đang đi dạo tản bộ, sắc mặt âm trầm, ánh mắt lập lòe.

Một bên đại sảnh, hai người Dương Cương, Bằng Ngọc đứng đó, không dám lên tiếng.

Sau một hồi, Dương Cương mới dám tiến lên, sau đó khẽ nói:

“Tuyệt Tình công tử, có thể Trương tiên bối đã ... hay không?”

Lúc này Điều Phi quay đầu lại, cặp mắt như đao, Dương Cương sợ tới mức mức lập tức ngừng lại.

“Thôi được rồi, các người đều lui ra đi, chờ một chút, các người còn phải đi tới Đoạn Nhận hoàng cung tiếp nhận thưởng.”

Điều Phi chậm rãi mở miệng nói.

“Vâng, thưa Tuyệt Tình công tử.”

Dương Cương và Bằng Ngọc cung kính ứng thị, sau đó lui ra ngoài.

Nhìn hai người lui xuống, Điều Phi vỗ tay một cái, trong hư không xuất hiện một Hắc y nhân toàn thân bao phủ trong hắc vụ.

“Người đi tra một chút xem sao đã lâu nhưng Trương Lương vẫn chưa quay về, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Âm thanh Điều Phi trầm thấp, nói.

“Vâng, công tử.”

Hắc y nhân cung kính ứng thị, hắn lắc mình biến mất, không có một chút lực lượng dao động nào.

Đội Hắc y nhân rời đi, Điều Phi ngồi xuống, cau mày và lâm vào trong trầm tư, hắn biết vừa rồi Dương Cương muốn nói gì, Trương Lương bị Hoàng Tiểu Long phát hiện?

Điều Phi lắc đầu.

Thực lực của Trương Lương hắn biết rất rõ, hơn nữa bản mệnh hồn kỹ có thể ẩn giấu ở trong màn đêm, không có một chút khí tức, cho dù bên người Hoàng Tiểu Long có Tiên thiên Thập giai cũng không thể phát hiện được.

Có thể nói đã mấy giờ trôi qua rồi, vì sao Trương Lương vẫn chưa về?

Điều Phi ngồi ở chỗ đó, yên lặng chờ Hắc y nhân dò xét trở về bẩm báo.

Không đến bao lâu, sắc trời dần dần sáng.

Hoàng Tiểu Long uống Diễm Long châu tại chiến trường thời Viễn cổ điều tức một chút, sau đó từ trong chiến trường Viễn cổ đi ra.

Lúc hắn mới rời chiến trường thời Viễn cổ đi ra đi tới tiền sảnh, thấy Triệu Thu cung kính chờ đợi ở một bên rồi, khi nghe Triệu Thu nói cần phải bảo vệ Hoàng Tiểu Long đi tới trước Đoạn Nhận hoàng cung, Hoàng Tiểu Long ngăn ra:

“Người muốn cùng ta đi Đoạn Nhận hoàng cung sao?”

Triệu Thu gật đầu nói:

“Là thuộc hạ không yên lòng cho sự an toàn của Môn chủ, hơn nữa thuộc hạ muốn đi gặp một người quen cũ.”

“Người quen cũ?”

Hoàng Tiểu Long nghi ngờ, Triệu Thu có người quen cũ trong Đoạn Nhận hoàng cung sao?

Tuy rằng nghi ngờ Triệu Thu có người quen tại Đoạn Nhận trong hoàng cung, thế nhưng Hoàng Tiểu Long không tiện hỏi người quen cũ của Triệu Triệu là ai, hắn gật đầu nói:

“Được, vậy người đợi lát nữa cùng ta đi tới Đoạn Nhận hoàng cung.”

Lần này đệ tử thiên tài đoạt được một trăm người nhất lưu Hoàng Thành Chi Chiến đi tới Đoạn Nhận hoàng cung nhận thưởng, mỗi người có thể dẫn một hộ vệ đi vào hoàng cung.

Vì thế, Vu Minh và Phí Hầu lưu thủ ở Nam Sơn phủ chuẩn bị các mọi thứ ở Nam Sơn phủ, bắt đầu an bài mọi người Hoàng gia chuyển tới Đoạn Nhận đế quốc, còn Hoàng Tiểu Long dẫn theo Triệu Thu ra khỏi Nam Sơn phủ, đi tới Đoạn Nhận hoàng cung tiếp thụ thưởng.

Không đến bao lâu, Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu đi tới cổng chính của Đoạn Nhận hoàng cung, vừa tới nơi, Hoàng Tiểu Long liền đụng phải Thôi Lệ cũng đi tới, đi theo sau lưng Thôi Lệ là một vị mỹ phụ, tuy rằng thu liễm khí tức nhưng Hoàng Tiểu Long nhận ra người mỹ phụ này có thực lực không yếu.

Hai người Hoàng Tiểu Long và Thôi Lệ cùng chạm ánh mắt nhau, trong đôi mắt đẹp của Thôi Lệ mang vui mừng cùng một chút chần chờ.

Hoàng Tiểu Long gật đầu với nàng, sau đó dẫn Triệu Thu tiến vào Đoạn Nhận hoàng cung chính môn trước một bước.

Các hộ vệ thủ hộ tại Đoạn Nhận hoàng cung chính môn nhận ra Hoàng Tiểu Long, vì thế không tiến lên ngăn trở và tra hỏi thân phận của Hoàng Tiểu Long.

Thôi Lệ đứng ở nơi đó với ánh mắt có chút u oán và phức tạp.

“Hắn chính là Hoàng Tiểu Long ư?”

Mỹ phụ nhân sau lưng Thôi Lệ mở miệng hỏi.

Thôi Lệ gật đầu:

“Đúng vậy, Tiểu Di.”

“Người trẻ tuổi không tệ, đáng tiếc hắn đắc tội với Tuyệt Tình công tử.”

Mỹ phụ nhân mở miệng nói:

“Hoàng Tiểu Long có thiên phú Song long Vũ hồn đích thật là hiếm thấy. Nhưng hắn cũng không biết thế lực của Tuyệt Tình công tử khủng bố cỡ nào, còn có thể lực Điều gia không như hắn tưởng tượng a.”

Mỹ phụ nhân lắc đầu:

“Nếu ta là hắn sẽ không đắc tội với Tuyệt Tình công tử.”

“Tiểu Di, chúng ta cũng vào đi thôi.”

Thôi Lệ mở miệng nói.

“Được.”

Mỹ phụ nhân gật đầu.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu đi vào được hai tên hộ vệ hoàng cung dẫn dắt tiến vào Đoạn Nhận hoàng cung, đi tới quảng trường Chính Đức trong hoàng cung.

Quảng trường Chính Đức mặc dù không lớn như Quảng trường Đoạn Nhận là cửa chính của hoàng cung, thế nhưng cũng không nhỏ, có thể chứa ba, bốn vạn người. Hai gã hộ vệ hoàng cung dẫn hai người Hoàng Tiểu Long đi tới trước quảng trường Chính Đức. Lúc Hoàng Tiểu Long đi tới đã có không ít người, Dương Cương, Bàng Ngọc, Đái San Ný đã tới rồi.

Các đệ tử thiên tài trông thấy Hoàng Tiểu Long đến đều thối lui, nhường một đường nhỏ, ánh mắt kính sợ, ngay cả hai người Dương Cương, Bàng Ngọc cũng vậy.

Hoàng Tiểu Long nhìn thấy thần tình và phản ứng của đám người Dương Cương, Bàng Ngọc cũng không để ý, sau đó đứng vững vàng chờ thưởng.

Ngay sau Hoàng Tiểu Long là Thôi Lệ cũng đến, Thôi Lệ đứng cách chỗ Hoàng Tiểu Long không xa, đôi mắt đẹp thảnh thơi lại nhìn bóng lưng của Hoàng Tiểu Long.

Thôi Lệ vừa tới không lâu, đột nhiên trong đám người rối loạn một khu.

“Tạ Bò Đê.”

“Tạ Bò Đề đến rồi.”

Hoàng Tiểu Long nhìn lại, chỉ thấy một bộ Tạ Bò Đề trong bộ chiến bào đỏ chót đi tới bên này, sau lưng là một vị lão giả cũng mặc áo bào đỏ.

Giống như tỷ thí trước đó, đầu tiên là Hoàng Tiểu Long bắt gặp ánh mắt của Tạ Bò Đề, ánh mắt của Tạ Bò Đề lộ ra khí phách ngông cuồng, tự tin, dường như ngày hôm qua hắn không hề bị Hoàng Tiểu Long đánh bại.

Tạ Bò Đề đi tới phía Hoàng Tiểu Long.

Đám người Dương Cương, Bằng Ngọc thấy thế đều nhìn có chút há hê, chờ xem kịch vui, ngay lúc đám người Dương Cương, Bằng Ngọc nghĩ rằng Tạ Bò Đề muốn ra tay với Hoàng Tiểu Long thì đột nhiên Tạ Bò Đề nở nụ cười trước Hoàng Tiểu Long:

“Ngày hôm qua đánh một trận, ta thua nhưng tâm phục khẩu phục.”

Sau đó còn đưa tay tới Hoàng Tiểu Long.

Mọi người đều ngẩn ngơ, thiếu chút nữa mất cảm.

Hoàng Tiểu Long chăm chú nhìn Tạ Bò Đề, ánh mắt hai người đụng nhau, sau đó Hoàng Tiểu Long cũng đưa bàn tay ra, hai người nắm tay nhau thật chặt.

Cái này có thể cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết.

Theo như Hoàng Tiểu Long nhìn nhận, thật ra hai người cũng giống như nhau, Tạ Bò Đề tự cao, khí phách, tự tin, thế nhưng trong thâm tâm Hoàng Tiểu Long cũng cao ngạo, khí phách, tự tin, hơn nữa theo thực lực của hắn không ngừng tăng lên, loại cao ngạo, khí phách, tự tin này càng ngày càng hiển lộ ra.

Hai người cùng chung chí hướng.

Lúc này đột nhiên truyền đến một tràng vỗ tay.

Mọi người hồi tỉnh, nhìn lại chỉ thấy Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm đi tới bên này, các hộ vệ hoàng cung theo ở phía sau.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề buông lỏng tay ra.

“Bái kiến nhị hoàng tử điện hạ.”

Hoàng Tiểu Long cùng đám người Tạ Bò Đề làm lễ ra mắt.

Hồng bào lão giả đi theo Tạ Bò Đề và nữ phụ đi theo Thôi Lệ cũng làm lễ ra mắt. Thế nhưng ngoại trừ một người, người đó chính là Triệu Thu sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Mọi người thấy Triệu Thu vẫn đứng ở nơi đó, không thấy Đoạn Vô Ngân đến thì không khỏi ngẩn ra.

“To gan.”

Lúc này, một vị đại tướng đứng sau Đoạn Vô Ngân không kìm nổi quát to với Triệu Thu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Cuối cùng tiểu hầu tử đã trưởng thành

Đại tướng sau lưng Đoạn Vô Ngân muốn lên trước lệnh cho Triệu Thu quỳ xuống hành lễ, nhưng Đoạn Vô Ngân giơ tay lên cản lại, nói:

“Được rồi.”

Đoạn Vô Ngân vẫn bình tĩnh, nhìn không lộ ra vui hay giận.

“Vâng, nhị hoàng tử điện hạ.”

Tên đại tướng cung kính ứng thị, lui sang một bên.

Dương Cương thấy thế mừng thầm trong lòng. Tuy Đoạn Vô Ngân nhìn Hoàng Tiểu Long mà không nói gì thêm, thế nhưng chỉ sợ đã bắt đầu không thích Hoàng Tiểu Long rồi.

Hoàng Tiểu Long kia, ngay cả hạ nhân cũng không dạy dỗ cho tốt, xui xẻo thật đáng đời.

Bàng Ngọc ghen tỵ với Hoàng Tiểu Long thấy thế cũng âm thầm vui mừng.

Đoạn Vô Ngân đi tới trước mặt mọi người, quét mắt nhìn mọi người một cái, sau đó cười nhạt một tiếng:

“Chúc mừng các vị đoạt được một trăm người nhất lưu Hoàng Thành Chi Chiến năm nay, sau này các ngươi chính là học sinh của Đoạn Nhận học viện.”

Âm thanh của Đoạn Vô Ngân vừa rơi xuống, mọi người biểu tình không giống nhau, nhưng phần lớn gương mặt đầy vẻ kích động.

Đoạn Nhận học viện là học phủ cao nhất của Đoạn Nhận đế quốc.

Đi vào Đoạn Nhận học viện, đây là vinh dự của tất cả mọi thế lực của Đoạn Nhận đế quốc.

Sau đó Đoạn Vô Ngân cũng không nói thêm gì, liền lệnh cho Trình Kiếm lần lượt thưởng tất cả mọi người.

Tướng thưởng phân thành ba vòng.

Vòng thứ nhất là thứ hạng từ mười một cho đến một trăm.

Vòng thứ hai là thứ hạng từ hai cho đến mười.

Vòng thứ ba là đệ nhất.

Vòng thứ nhất có chín mươi người, đương nhiên là thời gian tiếp thụ tướng thưởng dài nhất. Sau một tiếng thì vòng thứ nhất mới kết thúc, kế tiếp là vòng thứ hai, bao gồm đám người Tạ Bô Đề, Dương Cương, Bàng Ngọc.

Sau khi đám người Tạ Bô Đề, Dương Cương, Bàng Ngọc nhận thưởng cho đến Hoàng Tiểu Long lúc cuối cùng, Đoạn Vô Ngân đích thân ban tướng thưởng cho Hoàng Tiểu Long. Còn tướng thưởng cho đám người Tạ Bô Đề đều do Trình Kiếm phát, chỉ có Hoàng Tiểu Long là đích thân Đoạn Vô Ngân ban thưởng.

Đối với bọn Dương Cương mà nói, có thể được Đoạn Vô Ngân ban bố tướng thưởng là một vinh hạnh đặc biệt lớn lao.

Đoạn Vô Ngân thưởng cho Hoàng Tiểu Long một cái nhẫn không gian cực đẹp chứa 20 khối nhất phẩm linh thạch, hai viên lục phẩm cao cấp linh đan.

Tại Lạc Thông vương quốc, cũng chỉ có một người ở Lạc Thông vương quốc mới có thể có không gian giới chỉ, không gian giới chỉ tuy hiếm có tại Đoạn Nhận đế quốc, nhưng cũng không hiếm có như Lạc Thông vương quốc.

Một vài đệ tử nòng cốt của đại gia tộc tại Đoạn Nhận đế quốc thường có thể có một viên không gian giới chỉ.

Lúc Hoàng Tiểu Long nhận lấy không gian giới chỉ chứa nhất phẩm linh thạch, lục phẩm cao giai linh đan, Đoạn Vô Ngân nở nụ cười với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, hy vọng ngươi có một ngày có thể đột phá Thánh vực, trở thành người thủ hộ cho Đoạn Nhận đế quốc chúng ta.”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, sau đó gật đầu.

Người thủ hộ cho Đoạn Nhận đế quốc sao?!

Mặc dù biết đây chỉ là Đoạn Vô Ngân miễn cưỡng nói, thế nhưng Hoàng Tiểu Long tin tưởng vững chắc bản thân mình sẽ có một ngày nhất định đột phá Thánh vực, hơn nữa ngày ấy sẽ không quá xa...

Lúc này, Trình Kiếm tiến lên nói tướng thưởng đã xong, khiến cho mọi người đều lui.

Mọi người đều cung kính ứng thị.

Nhưng lúc Hoàng Tiểu Long muốn rời đi, Đoạn Vô Ngân mở miệng nói:

“Hoàng Tiểu Long, ngươi ở lại giấy lát, phụ hoàng ta muốn gặp ngươi.”

Tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Đoạn Nhận đại đế muốn triệu kiến Hoàng Tiểu Long!

Lúc này, ngay cả Tạ Bô Đề cũng hâm mộ, thậm chí bắt đầu ghen tỵ với Hoàng Tiểu Long. Đoạn Nhận đại đế “người khai sáng Đoạn Nhận đế quốc,

đáng tới cao trong lòng của tất cả con dân Đoạn Nhận đế quốc - muốn triệu kiến Hoàng Tiểu Long.

Ngay cả đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến trước đây cũng không có được niềm vinh hạnh đặc biệt này a.

Trong lòng đám người Dương Cương vô cùng phức tạp.

Lúc rời đi, đôi mắt đẹp đưa tình của Thôi Lệ nhìn chằm chằm vào Hoàng Tiểu Long.

Đội sau khi mọi người Tạ Bô Đề, Thôi Lệ toàn bộ rời đi, Đoạn Vô Ngân nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, ngươi đi theo ta.”

Nói xong, liền cùng Trình Kiếm dẫn hai người Hoàng Tiểu Long, Triệu Thụ ra khỏi quảng trường Chính Đức, các hộ vệ hoàng cung đi theo ở đằng sau.

Đoạn Nhận hoàng cung cực lớn, trên đường đi qua rất nhiều đại điện, ra khỏi quảng trường, cuối cùng Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm mới ngừng lại trước một tòa hoàng cung thâm viện ở trước mặt.

Lúc này các hộ vệ hoàng cung đang canh giữ ở phía ngoài.

Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm dẫn Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ đi vào.

Sau khi tiến vào, lại một đường xuyên qua bốn tiểu cung điện mới đi đến được một đại điện.

Trên đại điện, một người trung niên mặc long bào đang ngồi ở đấy. Trên mi tâm người trung niên ẩn trữ một Đoạn Nhận phù văn, chính là Đoạn Nhận đại đế.

Đi vào đại điện, hai người Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm mau bước tới trước muốn hành lễ, đột nhiên hai người thấy Đoạn Nhận đại đế ngồi trên long ỷ ngai vàng bỗng đứng lên, vẻ mặt đầy vẻ kích động dị thường, bước nhanh từ trên ngai vàng đi xuống.

Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm ngẩn ngơ.

Lúc này, Đoạn Nhận đại đế xuống đại điện, đi tới trước hai người Đoạn Vô Ngân.

“Phụ hoàng.”

Đoạn Vô Ngân tiến lên và lên tiếng, thế nhưng dường như Đoạn Nhận đại đế không nhìn thấy hẳn hành lễ vậy, trước ánh mắt khiếp sợ của Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm, hắn đi tới trước mặt Triệu Thụ đang ở sau lưng Hoàng Tiểu Long, cung kính và kích động nói:

“Là Triệu tiên sinh?”

Triệu tiên sinh?

Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm tròn tròn cặp mắt, vẻ mặt vô cùng khó tin.

Vừa rồi Đoạn Nhận đại đế xưng hô với hộ vệ của Hoàng Tiểu Long là gì?

Triệu tiên sinh?

Tiên sinh.

Ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng giật mình và bất ngờ.

Trong đầu óc Hoàng Tiểu Long chợt lóe lên, chẳng lẽ “người quen cũ” mà Triệu Thụ nói lúc trước chính là Đoạn Nhận đại đế?

Không ngờ lại là Đoạn Nhận đại đế.

Lúc này, cũng trước ánh mắt bất khả tư nghị của hai người Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm, Triệu Thụ nhoèn miệng cười với Đoạn Nhận đại đế:

“Đúng vậy, Tiểu Hầu Tử năm đó cuối cùng đã trưởng thành, hơn một nghìn năm qua đi, người không chỉ có đột phá Thánh vực mà còn sáng lập một đại đế quốc.

Tiểu Hầu Tử?

Cuối cùng đã trưởng thành?

Nghe Triệu Thụ xưng hô với Đoạn Nhận đại đế, Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm chợt lão đảo đứng không vững, thiếu chút nữa là té ngã xuống.

Đoạn Nhận đại đế ngượng ngừng cười nói cùng Triệu Thụ:

“Một Đoạn Nhận đế quốc nhỏ nhỏ mà thôi, khiến cho Triệu tiên sinh chê cười.”

Triệu Thụ gật đầu, sau đó nói với Đoạn Nhận đại đế:

“Đây là thiếu chủ của ta.”

Ý chỉ Hoàng Tiểu Long.

“Thiếu chủ?”

Đoạn Nhận đại đế nhìn Hoàng Tiểu Long, sợ ngây người, tiếp đó trong lòng hoảng sợ, nhưng hắn là hiểu thân phận của Triệu Thụ, hơn một ngàn năm trước lúc hắn còn chưa đột phá Thánh vực, Triệu Thụ đã là cường giả Thánh vực rồi.

“Phụ hoàng, đây là Hoàng Tiểu Long huynh đệ.”

Lúc này, Đoạn Vô Ngân mau tới trước, áp chế lại lòng kinh ngạc và giải thích với Đoạn Nhận đại đế.

Đoạn Vô Ngân hoàn toàn thay đổi xưng hô với Hoàng Tiểu Long.

Thế nhưng Đoạn Nhận đại đế cười nói với Hoàng Tiểu Long:

“Thì ra là Hoàng công tử đoạt được Hoàng Thành Chi Chiến năm nay.”

Hoàng công tử, Đoạn Nhận đại đế dùng kính ngữ.

Đoạn Vô Ngân toát mồ hôi lạnh, vừa rồi hắn xưng hô Hoàng Tiểu Long là huynh đệ dường như quá bất kính rồi sao?

Về phần Trình Kiếm sớm đã hóa thành một tượng gỗ, cái đầu hoàn toàn phản ứng không kịp.

“Đoạn Nhận đại đế khách khí.”

Hoàng Tiểu Long vội vàng nói.

“Không không không, sau này Hoàng công tử cứ trực tiếp gọi tên thật của ta là được rồi, gọi ta là Đoạn Nhận.”

Đoạn Nhận đại đế liền nói ngay.

Hai người Đoạn Vô Ngân, Trình Kiếm tiếp tục đổ mồ hôi trên trán.

“Chuyện này...”

Hoàng Tiểu Long nhìn Triệu Thụ, những biến hóa liên tiếp này thật ra Hoàng Tiểu Long cũng nhất thời khó có thể phản ứng kịp, hắn thật không ngờ Triệu Thụ không chỉ là người quen cũ cùng Đoạn Nhận đại đế, hơn nữa Đoạn Nhận đại đế lại cực kỳ cung kính đối với hắn.

Đoạn Nhận đại đế vốn là triệu kiến Hoàng Tiểu Long, hiện tại dường như trái ngược toàn bộ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Mối quan hệ giữa triệu thụ và đoạn nhận

Triệu Thụ thấy Hoàng Tiểu Long nhìn mình thì gật gật đầu, điều này có nghĩ là sau này Hoàng Tiểu Long cứ gọi Đoạn Nhận đại đế bằng tên thật cũng được.

Hoàng Tiểu Long thấy thế không khỏi cười khỏ, vừa nghĩ đến chuyện xưng hô tên thật của Đoạn Nhận đại đế ở trước mặt mọi người làm cho mọi người biểu tình, Hoàng Tiểu Long cũng có chút đau đầu.

Cuối cùng Hoàng Tiểu Long vẫn gật đầu một cái.

Đoạn Nhận đại đế thấy Hoàng Tiểu Long gật đầu thì rất phấn khích, sau đó nheo miệng cười cung kính với Triệu Thụ:

“Nếu sớm biết Triệu tiên sinh đến Đoạn Nhận đế quốc, Đoạn Nhận đã sớm đi nghênh tiếp rồi, ngược lại hiện tại Triệu tiên sinh lại đến hoàng cung, trong

lòng Đoạn Nhận cực kỳ bất an.”

Trong lòng hấn bất an là sự thật, hoặc nói là có chút sợ hãi.

Triệu Thụ có vẻ không thèm để ý, phất tay áo nói:

“Không sao, sau này ta và thiếu chủ có thể nán lại Đoạn Nhận để quốc một thời gian, đến lúc đó ngươi tu luyện có vấn đề gì có thể tới tìm ta.”

Đoạn Nhận đại để mừng rỡ:

“Vây Đoạn Nhận cung kính không bằng tông mệnh rồi.”

Mấy ngày nay, đích xác hấn tu luyện gặp một vài vấn đề, khổ sở không biết thìn giáo người nào đây.

Nửa giờ sau, Đoạn Nhận đại để đích thân tiễn Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ rời khỏi cung điện. Đoạn Nhận đại để vốn muốn tiễn Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ về tới Nam Sơn phủ, thế nhưng Hoàng Tiểu Long sợ gây ảnh hưởng không hay, vì thế chỉ đồng ý cho Đoạn Nhận đại để đưa ra khỏi cung điện. Dù vậy, lúc Đoạn Nhận đại để đưa hai người Hoàng Tiểu Long ra khỏi cung điện, các hộ vệ hoàng cung thủ hộ bên ngoài cung điện cũng ngày người nhìn theo.

Đoạn Nhận đại để đưa Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ rời cung điện, sau đó nói với Đoạn Ngân và Trình Kiếm:

“Các ngươi thay ta tiễn Hoàng công tử và Triệu tiên sinh về phủ.”

“Vâng, phụ hoàng.”

“Vâng thưa Bệ hạ.”

Đoạn Ngân và Trình Kiếm nhanh chóng cung kính đáp.

Nhưng lúc Đoạn Ngân và Trình Kiếm đưa hai người Hoàng Tiểu Long đến Hoàng Cung chính môn, Hoàng Tiểu Long liền bảo bọn họ dừng lại. Bọn họ thấy Hoàng Tiểu Long vẫn kiên trì nên không dám nghịch lại ý tứ của Hoàng Tiểu Long, đành phải thôi, đợi hai người Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ ly khai, thân ảnh biến mất, bọn họ mới trở về cung điện phục mệnh Đoạn Nhận đại để.

Đoạn Nhận đại để nhìn bọn họ đứng dưới đại điện, mở miệng nói:

“Nhất định là các ngươi rất kính ngạc và hiếu kỳ về thân phận của Triệu tiên sinh ấy a?”

“Phụ hoàng, Triệu tiên sinh là người nào?”

Đoạn Ngân tiến lên, cẩn thận hỏi.

“Triệu tiên sinh là hảo hữu chí giao của sư tôn ta.”

Đoạn Nhận đại để chậm rãi nói, nhìn vào phía trước đại điện và rơi vào trầm tư:

“Hơn một ngàn năm trước, lúc ta còn là Tiên thiên, này Triệu tiên sinh chính là cường giả Thánh vực rồi.”

Đoạn Ngân và Trình Kiếm kinh ngạc.

Hơn một ngàn năm trước chính là cường giả Thánh vực.

Hơn nữa lúc ấy Đoạn Nhận đại để vẫn là Tiên thiên.

Sau một hồi, Đoạn Ngân mới mở miệng nói:

“Phụ hoàng, hiện tại sư tổ...?”

Cho tới bây giờ hấn chưa từng nghe phụ hoàng đề cập qua chuyện về sư tổ.

“Sư tôn vẫn lạc rồi, hơn một ngàn năm trước bị kẻ thù vây giết, lúc đó Triệu tiên sinh chạy đến, đã cứu ta, nếu không nhờ Triệu tiên sinh thì ta và sư tôn đã chết hơn một ngàn năm trước.”

Đoạn Nhận đại để than thở nói:

“Sau khi Triệu tiên sinh cứu ta, nể tình sư tôn ta nên cực kỳ chiều chuộng với ta, đích thân chỉ điểm ta tu hành mấy chục năm. Sau đó Triệu tiên sinh ly khai, từ biệt lần ấy chính là hơn một nghìn năm.”

Hai người Đoạn Ngân và Trình Kiếm nhìn nhau.

Thì ra là thế.

Nói như vậy Triệu tiên sinh không chỉ là trưởng bối của phụ hoàng, hơn nữa còn là ân nhân cứu mạng của phụ hoàng, đồng thời xem như nửa ân sư của phụ hoàng rồi.

“Trách không khỏi phụ hoàng rất cung kính và kích động trước Triệu tiên sinh như thế.”

Đoạn Ngân trầm nghĩ.

“Bệ hạ, thực lực của Triệu tiên sinh như thế nào?”

Trình Kiếm cẩn thận hỏi.

“Sâu không lường được.”

Đoạn Nhận đại để trầm ngâm nói:

“Ít nhất là Thánh vực thất giai.

Thánh vực thất giai.

Hơn nữa còn là ít nhất.

Đoạn Ngân và Trình Kiếm lại toát mồ hôi lạnh trên trán.

Cường giả Thánh vực cho dù là toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc cũng chỉ có thể đếm được trên hai bàn tay, nhưng đều là Thánh vực bậc thấp, ngay cả Thánh vực trung cấp cũng có hai, ba người. Về phần Thánh vực thất giai trở lên, Đoạn Ngân lục tìm trong ký ức một lần dường như không có.

Thánh vực thất giai trở lên, tuyệt đối là siêu cấp lão quái vật trong lão quái vật.

Người như thế tuyệt đối là núi cao ngưỡng vọng to lớn đối với Đoạn Ngân, hần hồi tưởng chuyện lúc trước tại quảng trường Chính Đức, Triệu tiên sinh không hề hành lễ với mình, còn đại tướng bên cạnh thì quát Triệu tiên sinh, tay chân Đoạn Ngân liền có chút run rẩy.

Nếu lúc đó Triệu tiên sinh giận dữ, vậy chẳng phải là hiện tại ngay cả phía dưới của hắn cũng không giữ được?

Đoạn Nhận đại để thấy con trai khác thường, không khỏi lên tiếng hỏi:

“Ngân, chuyện gì xảy ra?”

Đoạn Ngân không dám che giấu, bấy giờ mới thuật lại chuyện trên quảng trường Chính Đức.

Đoạn Nhận đại để nghe xong thì sắc mặt lạnh lùng:

“Người xúc phạm Triệu tiên sinh phải chết, chém đại tướng đó.”

“Chém sao?”

Đoạn Ngân và Trình Kiếm ngẩn ngơ, đại tướng đó là một người nổi danh ở Đoạn Nhận đế quốc.

“Không nghe được lời của ta nói sao?”

Khí tức của Đoạn Nhận đại để chợt tăng lên.

“Vâng, phụ hoàng.”

Đoạn Ngân cả kinh, nhanh chóng cung kính vâng dạ.

“Đến lúc đó, ta sẽ bồi tội với Triệu tiên sinh.”

Đoạn Nhận đại để nói.

Hai người Đoạn Ngân và Trình Kiếm cúi đầu, không dám thở mạnh.

“Phụ hoàng, Hoàng Tiểu Long kia?”

Sau đó Đoạn Ngân không nhin được hỏi.

“Cần phải xưng hô là Hoàng công tử.”

Đoạn Nhận đại đế quát.

Đoạn Ngân nhảy dựng trong lòng, nhanh chóng ứng thị.

“Việc của Hoàng công tử ta cũng không biết, nếu Triệu tiên sinh muốn như thế nào tự nhiên đến lúc đó sẽ nói.”

Đoạn Nhận đại đế nói:

“Thân phận của Hoàng công tử, các người dò xét và nhìn cũng đoán được rồi, biết không?”

Bọn họ chỉ có thể liên tục ứng thị.

“Thôi được rồi, các người lui ra đi.”

Đoạn Nhận đại đế nói:

“Nhớ kỹ, không được tiết lộ chuyện về Hoàng công tử và Triệu tiên sinh ra ngoài.”

Hai người ứng thị, cung kính thi lễ rồi thối lui ra khỏi đại điện.

Thối lui ra khỏi đại điện, hai người một mực im lặng đi ra khỏi cung điện, đã lâu vẫn không ai mở miệng, cho đến khi đi tới hoàng cung chính môn, hai người mới phát hiện trước mắt mình chính là hoàng cung chính môn.

“Nhị hoàng tử điện hạ.”

Trình Kiếm mở miệng nói:

“Thần xin được cáo lui trước.”

“Ừ, người về trước đi.”

Đoạn Ngân gật đầu, hiện tại đầu óc của hắn như một nồi cháo, chuyện ngày hôm nay gây cho hắn quá nhiều kinh ngạc, hắn cần yên lặng một mình.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ về tới Nam Sơn phủ.

Về tới Nam Sơn phủ, Hoàng Tiểu Long cũng có rất nhiều nghi vấn.

Triệu Thụ hiểu được những nghi vấn trong lòng Hoàng Tiểu Long, nói ra:

“Môn chủ, năm đó ta và Đoạn Nhận sư tôn là hảo hữu chí giao.”

Vì thế, hắn kể lại chuyện năm đó sư tôn của Đoạn Nhận bị cửu địch vây giết, hắn chạy tới cứu Đoạn Nhận đại đế.

Lúc bấy giờ Hoàng Tiểu Long, Đoạn Ngân và Trình Kiếm mới hiểu được mối quan hệ giữa Triệu Thụ và Đoạn Nhận đại đế.

Đi tới đại sảnh, Vu Minh và Phí Hạo đã cung kính chờ đợi từ khi nào, hai người tiến lên hành lễ đối với Hoàng Tiểu Long và Triệu Thụ. Hoàng Tiểu Long hỏi hai người về chuyện an bài cho mọi người Hoàng gia đến Đoạn Nhận đế quốc.

Nghe Vu Minh và Phí Hạo bẩm báo xong, Hoàng Tiểu Long bảo ba người Triệu Thụ lui đi, sau đó khai mở Tù Thần quyền, tiến nhập vào chiến trường thời Viễn cổ.

Sau khi đi vào chiến trường thời Viễn cổ, Hoàng Tiểu Long lấy từ trong Tu La giới ra viên thất phẩm linh đan được luyện hóa từ lão giả áo bào đen.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Đoạn nhận học viện khai giảng

Đoạn Nhận học viện còn hơn hai chục ngày nữa là khai giảng, Hoàng Tiểu Long dự định ăn thất phẩm linh đan và hai viên lục phẩm cao giai linh đan phần thưởng Hoàng Thành Chi Chiến để tu luyện, nhắm tăng một ít thực lực trước khi mở đầu khóa học.

Hoàng Tiểu Long nuốt viên thất phẩm linh đan vào, lập tức một cỗ Đẩu khí Tinh Nguyên mệnh mông tuôn ra tiến vào kinh mạch và khí hải. Hoàng Tiểu Long nhanh chóng vận chuyển Tu La quyết, thu nạp và luyện hóa Đẩu khí Tinh Nguyên.

Trong lúc Hoàng Tiểu Long luyện hóa thất phẩm linh đan, Hắc Lam Song long quay quanh bầu trời sau lưng Hoàng Tiểu Long, cũng không ngừng thổ nạp tu luyện.

Đột phá Tiên thiên, Vũ hồn ngưng tụ thực thể đã có thể tự mình tu luyện.

Hoàng Tiểu Long phát hiện trong hai ngày này, Song long Vũ hồn đã có thể trao đổi với Thượng Cổ Long giới, thu nạp Chân Long chi khí của Thượng Cổ Long giới.

Chỉ thấy Hắc Lam Song long quay quanh sau lưng Hoàng Tiểu Long, không ngừng thổ nạp, từng đạo khí thể vàng đỏ từ trong hư không đáp xuống, chính là Chân Long chi khí.

Chân Long chi khí hạ xuống, một phần được Song long thu nạp luyện hóa, một phần thì rơi vào trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, được Hoàng Tiểu Long thu nạp luyện hóa.

Chân Long chi khí là một loại thiên địa linh khí có phẩm chất cực cao ở thế giới này, cùng phẩm bậc với Địa Ngục Cửu U Minh Khí, thậm chí còn cao hơn Cửu U Minh Khí một chút.

Chân Long chi khí vừa vào trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, không ngừng hòa tan tiến vào các ngõ ngách bên trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long phát hiện bất kể là bắp thịt, hay là kinh mạch, gân cốt, thậm chí lục phủ ngũ tạng cũng đang không ngừng cường hóa với tốc độ rõ rệt.

Cùng lúc đó, Cửu U Minh Khí cũng rơi xuống từ hư không, được Hoàng Tiểu Long luyện hóa không ngừng.

Sau khi Hoàng Tiểu Long luyện hóa Chân Long chi khí, biến thành Chân Long Đẩu khí tại kinh mạch và khí hải, biến thành Cửu U Đẩu khí cũng không bài xích Cửu U Minh Khí, cùng tồn tại bên trong kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long.

Kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long khuếch trương lần nữa.

Trước khi đột phá Tiên thiên, nếu nói kinh mạch của Hoàng Tiểu Long là một dòng sông nhỏ, thì hiện tại kinh mạch của Hoàng Tiểu Long đã là một dòng sông lớn gấp mười lần, và khí hải cũng lớn gấp mười lần.

Đột phá Tiên thiên, Đẩu khí đã hoàn toàn chuyển hóa từ trạng thái khí sang trạng thái lỏng. Hiện tại một giọt Đẩu khí ẩn của Hoàng Tiểu Long tích chứa lực lượng mạnh hơn vài lần so với trạng thái khí trước kia.

Hoàng Tiểu Long, Hắc Lam Song long không ngừng thổ nạp và tu luyện.

Thời gian trôi qua.

Một ngày đi qua. Hai ngày qua đi.

Rất nhanh, nửa tháng đã trôi qua.

Khi nửa tháng trôi qua, cuối cùng viên thất phẩm linh đan đã được Hoàng Tiểu Long luyện hóa hoàn toàn.

Sau khi viên thất phẩm linh đan được luyện hóa, Hoàng Tiểu Long đã tiếp cận một đường đột phá Tiên thiên nhất giai trung kỳ, đầu tiên là nhất giai trung kỳ. Tiếp theo là nhất giai trung kỳ đỉnh phong, kế tiếp là hậu kỳ.

Đạt đến nhất giai hậu kỳ.

Đây là thất phẩm linh đan, nhưng được luyện hóa bởi một cường giả Tiên thiên bát giai, có thể nói là Hoàng Tiểu Long đã thôn phệ một cường giả Tiên thiên bát giai.

Khi đạt đến Tiên thiên nhất giai hậu kỳ, Hoàng Tiểu Long ít nhiều có chút thất vọng, vốn hấn nghĩ luyện hóa thất phẩm linh đan này thấp nhất cũng có thể đạt đến nhất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Lập tức Hoàng Tiểu Long lắc đầu, bản thân mình có lòng tham không đáy rồi, chính mình mới vừa đột phá Tiên thiên bao lâu?

Trước sau không được hai tháng đi, hiện tại đã đạt đến nhất giai hậu kỳ. Nếu là người khác e rằng cần phải mười năm, thậm chí còn lâu hơn nữa.

Tiếp theo Hoàng Tiểu Long lại lấy hai viên lục phẩm cao giai linh đan ‘phần thưởng tỷ thí Hoàng Thành Chi Chiến, đồng thời cùng uống cả hai viên lục phẩm cao giai linh đan này.

Tuy rằng hai viên lục phẩm cao giai linh đan được uống cùng nhau, nhưng được lực sinh ra lại thấp hơn một viên thất phẩm linh đan rất nhiều.

Mười ngày trôi qua, Hoàng Tiểu Long đã luyện hóa hoàn toàn hai viên lục phẩm cao giai linh đan.

Sau khi đã luyện hóa xong hai viên lục phẩm cao giai linh đan, Hoàng Tiểu Long vẫn đang là Tiên thiên nhất giai hậu kỳ, không có cách nào đột phá nhất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Lục phẩm, thất phẩm linh đan tuy là quý hiếm, uống để tu luyện có lợi ích đề thăng cực lớn đối với Đấu khí, thế nhưng tác dụng cũng có hạn, nếu không thì một số đệ tử thiên tài của đại gia tộc siêu cấp uống ngũ phẩm, lục phẩm đan được vô hạn, chẳng phải là có thể đề thăng vô hạn sao?

Hơn nữa nếu đệ tử thiên tài thường xuyên uống linh đan để tu luyện thì căn cơ sẽ bất ổn, đột phá mỗi một cấp đột đều rất khó. Một số đệ tử thiên tài của đại gia tộc siêu cấp thường xuyên cắm ở nhất giai hậu kỳ đỉnh phong hoặc nhị giai hậu kỳ đỉnh phong, thật lâu không có cách nào đột phá nhị giai hoặc tam giai cũng bởi vì căn cơ bất ổn.

Sau khi luyện hóa được hai viên lục phẩm cao giai linh đan, Hoàng Tiểu Long suy tính sít sao một chút, khoảng cách Đoạn Nhận học viện khai giảng còn hai ngày nữa, vì thế không ra khỏi chiến trường thời Viễn cổ mà tiếp tục thử tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân kinh đồng thời.

Hai ngày qua đi.

Hoàng Tiểu Long đồng thời vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh đã trôi chảy rất nhiều, cứ theo đà này, không bao lâu nữa là hẳn có thể hoàn toàn vận chuyển thông suốt đồng thời Tu La quyết và Dịch Cân kinh.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi chiến trường Viễn cổ.

Lúc này sắc trời đã dần sáng, tháo dương đã lộ ra chân trời.

Hoàng Tiểu Long vô tình đi đến đại sảnh, sau đó bảo một vị thị bộc gọi ba người Triệu Thu, Vu Minh và Phí Hưu tới đây.

Ba người Triệu Thu đến, sau khi thành lễ thì Hoàng Tiểu Long bảo ba người an vị.

Ba người ngồi xuống, Hoàng Tiểu Long hỏi Phí Hưu về tình hình hiện nay của mọi người Hoàng gia.

“Môn chủ, mọi người Hoàng gia chủ hiện tại đã trên đường tới Đoạn Nhận đế quốc rồi, đã xuyên qua Bạo Long vương quốc, nhưng với tốc độ di chuyển của mọi người Hoàng gia, chỉ sợ phải chín tháng nữa mới có thể tới Đoạn Nhận đế quốc được a.”

Phí Hưu cung kính hồi đáp:

“Trên đường có Hạo Thiên sư huynh và các hộ vệ phủ nguyên soái hộ tống, rất an toàn.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, quay đầu nói với Vu Minh:

“Vu Minh, ngươi chờ chút rồi chạy tới tiếp ứng bọn họ.”

Tuy rằng Hoàng gia đã có Nguyên soái Hạo Thiên và các hộ vệ phủ nguyên soái hộ tống, thế nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn không yên lòng.

“Vâng, Môn chủ.”

Vu Minh đứng lên cung kính đáp.

“Tình hình Điều Phi thế nào?”

Tiếp đó Hoàng Tiểu Long hỏi.

Phí Hưu cười nói:

“Điều Phi vẫn đang tra lão giả áo bào đen đang ở đâu.”

Triệu Thu cũng cười nói:

“Nếu hẳn biết lão giả áo bào đen đó đã bị Môn chủ ăn hết, chỉ sợ muốn ói ra huyết.”

Mọi người đều bật cười.

Hoàng Tiểu Long đứng lên:

“Ngày hôm nay Đoạn Nhận học viện khai giảng, bây giờ ta đi qua một chuyến.

Mặc dù mối quan hệ cùng Đoạn Nhận đại đế, thế nhưng hôm nay là ngày thứ nhất Đoạn Nhận học viện khai giảng, Hoàng Tiểu Long cũng muốn đi tới nhìn một chút.

“Môn chủ, ta với ngươi cùng đi.”

Triệu Thu đứng lên nói.

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu:

“Không cần đâu.”

Bên trong Đoạn Nhận học viện sẽ không có nguy hiểm gì, hơn nữa Hoàng Tiểu Long không muốn lúc nào cũng nằm trong vòng bảo vệ của Triệu Thu.

Triệu Thu nghe vậy cũng không dám nhiều lời, liền cung kính ứng thị.

Vì thế Triệu Thu và Phí Hầu lưu thủ ở Nam Sơn phủ, chuẩn bị chuyến đi dời Cửu Đình thương hội, còn Vu Minh đã bay tới tiếp ứng cho mọi người Hoàng gia, hộ tống mọi người đến Đoạn Nhận để quốc an toàn.

Hoàng Tiểu Long ra khỏi Nam Sơn phủ, một thân một mình đến Đoạn Nhận học viện.

Đoạn Nhận học viện ở khu vực trung tâm của Đoạn Nhận hoàng thành, Hoàng Tiểu Long từng thường đi, hơn một giờ sau đó mới đến Đoạn Nhận học viện.

Lúc đi tới Đoạn Nhận học viện, quảng trường phía trước học viện đã đông nghìn nghịt người là người. Hôm nay là ngày Đoạn Nhận học viện khai giảng vì thế có rất nhiều người tới đây.

Đoạn Nhận học viện là học phủ tối cao của Đoạn Nhận đế quốc, nơi này hội tụ vô số thiên tài nhất lưu của hơn 1000 vương quốc Đoạn Nhận đế quốc, ai nấy cũng đều là thiên chi kiêu tử.

“Hoàng Tiểu Long.”

Ngay lúc Hoàng Tiểu Long đi tới quảng trường Đoạn Nhận học viện, phía sau truyền đến một âm thanh vui mừng

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Tân sinh báo đạo

Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn lại, thấy rõ được đối phương lập tức ngăn ra:

“Trần Thành.”

Trần Thành, Trần Thành ở Học viện Tinh Không tại Lạc Thông vương quốc.

Năm đó Hoàng Tiểu Long đi vào Học viện Tinh Không, tại năm 1 lúc đoạt được đệ nhất niên cấp, đi vào Long Diễm cốc tu luyện, năm đó đoạt được đệ nhất trong tổng tái của Học viện Tinh Không chính là Trần Thành.

Sau đó, Trần Thành đại biểu Học viện Tinh Không tham gia Hoàng Thành Chi Chiến năm đó, trong ti thí đột phá Tiên thiên tại Hoàng Thành Chi Chiến, cũng may mắn vừa mới chen vào một trăm người nhất lưu, đã trở thành học sinh của Đoạn Nhận học viện.

Năm đó, Trần Thành chen chân vào một trăm người nhất lưu tại Hoàng Thành Chi Chiến, trở thành học sinh Đoạn Nhận học viện đã tạo thành chấn động rất lớn tại Lạc Thông vương quốc.

Hoàng Tiểu Long không ngờ ngày khai giảng đầu tiên đã gặp được Trần Thành, nhìn thấy Trần Thành, Hoàng Tiểu Long không khỏi vui mừng. Hai người đều là người của Lạc Thông vương quốc và cũng cùng là học sinh của Học viện Tinh Không, tha hương nơi này có thể gặp gỡ được nhau thật là vui mừng biết mấy.

“Tiểu Long, đúng thật là ngươi.”

Trần Thành tiến lên, vỗ vỗ vào vai Hoàng Tiểu Long, cười ha hả một tiếng, có vẻ rất kích động, thậm chí hân còn ôm Hoàng Tiểu Long một cái.

Trần Thành buông lỏng ra, cười nói:

“Chúng ta đã đến tám năm không gặp a, bây giờ tiểu tử ngươi bộ dạng còn cao hơn ta rồi.”

Tuy rằng tám năm không gặp, hình dáng bên ngoài của Hoàng Tiểu Long cũng thay đổi không ít, nhưng Trần Thành vẫn nhận ra Hoàng Tiểu Long, dĩ nhiên vừa rồi lúc hân nhìn thấy Hoàng Tiểu Long còn không dám khẳng định.

Nhưng bây giờ thì xác định rồi.

Hoàng Tiểu Long cho đắm vào vai Trần Thành một quyền, cười nói:

“Sư huynh cũng lớn lên không ít.”

Tám năm không gặp, Trần Thành tráng kiện hơn rất nhiều so với năm đó. Năm đó Hoàng Tiểu Long thấp hơn Trần Thành một cái đầu, nhưng bây giờ hắn đã cao hơn Trần Thành nửa cái đầu rồi a.

“Nghe nói ngươi đoạt được đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến năm nay?”

Trần Thành than thở cười nói:

“Ngay cả Tiên thiên nhị giai Tạ Bồ Đề cũng bị ngươi đánh bại. Hiện tại, chỉ sợ ngay cả một chiêu của ngươi ta cũng không nhận nổi a.”

Tuy Trần Thành tiến vào Đoạn Nhận học viện sớm hơn Hoàng Tiểu Long tới tám năm, thế nhưng cũng chỉ là Tiên thiên nhất giai trung kỳ. Nếu bàn về thực lực, còn muốn yếu hơn Bách Thủ bị Hoàng Tiểu Long một chiêu đánh bại tại Hoàng Thành Chi Chiến.

Vì thế Trần Thành nói không nhận nổi một chiêu của Hoàng Tiểu Long ngược lại không phải là nói khiêm nhường.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long cùng Trần Thành nói chuyện cùng nhau, phần lớn là chuyện ở Học viện Tinh Không.

Học viện Tinh Không là ký ức của hai người.

Nhắc tới Học viện Tinh Không hai người đều than thở không dứt.

“Ta cũng tám năm không trở về, không biết học viện hiện tại như thế nào đây?”

Trần Thành nói ra:

“Thật muốn quay về thăm một chút.”

Còn nữa, cũng tám năm rồi hắn không gặp gia nhân, không biết người nhà hiện tại ra sao?

“Lần sau ta trở về Lạc Thông vương quốc, chúng ta cùng nhau trở về thăm.”

Hoàng Tiểu Long nói.

“Thật sao?”

Trần Thành cười nói:

“Vây thì tốt, quyết định như vậy đi.”

Nói đến đây, giọng nói của hắn chợt chuyển:

“Hôm nay sư đệ đi tới đăng ký a?”

Đi thôi, ta dẫn sư đệ tới đăng ký.

Nói xong, Trần Thành liền dẫn Hoàng Tiểu Long tới chỗ tân sinh đăng ký.

Đi một mạch xuyên qua quảng trường, vừa đi Trần Thành vừa giới thiệu về kiến trúc chung quanh và lịch sử của Đoạn Nhận học viện cho Hoàng Tiểu Long nghe.

Đoạn Nhận đế quốc sáng lập không được bao lâu là thành lập Đoạn Nhận học viện này, phải có hơn một nghìn năm lịch sử, do đó không ít kiến trúc đều lộ ra dấu vết năm tháng.

Lúc đi qua Danh Nhân đường, Trần Thành chỉ vào năm cái điều khắc trong Danh Nhân đường, giới thiệu từng người với Hoàng Tiểu Long.

Năm người đều là cường giả của Đoạn Nhận học viện sau khi tốt nghiệp, đột phá Thánh vực.

Lúc giới thiệu đến một người trẻ tuổi anh tuấn ở giữa năm cái điều khắc, vẻ mặt của Trần Thành đầy sùng bái và cuồng nhiệt, nói:

“Đây là Tạ Kha tiền bối truyền kỳ lớn nhất của Đoạn Nhận học viện chúng ta.”

“Tạ Kha tiền bối tu luyện 300 năm liền đột phá Thánh vực.”

Hoàng Tiểu Long thất kinh.

300 năm đột phá Thánh vực.

Trần Thành nói:

“Rất giât mình đúng không?”

Nói đến đây, Trần Thành đột nhiên đè áp âm thanh, nói ra:

“Tạ Kha tiền bối thật ra chính là Tạ gia lão tổ.”

Tạ gia lão tổ.

Hoàng Tiểu Long mở trừng hai mắt, nói như vậy, chẳng phải Tạ Kha là lão tổ của Tạ Bò Đề?

“Nghe nói tám trăm năm trước Tạ Kha tiền bối sáng lập ra Tạ gia.”

Trần Thành nhỏ giọng nói.

Đôi mắt của Hoàng Tiểu Long ngưng tụ lại.

Tám trăm năm.

Tạ gia chỉ mới thành lập tám trăm năm cũng đã mơ hồ có thể chống đỡ được Diêu gia có truyền thừa hơn hai nghìn năm, xem ra Tạ Kha đích xác không thể khinh thường.

Có cơ hội Hoàng Tiểu Long cũng muốn nhìn Tạ Kha một chút.

Nửa giờ sau, Trần Thành dẫn Hoàng Tiểu Long đi tới chỗ tân sinh đăng ký.

Nơi tân sinh đăng ký cũng có kiến trúc màu sắc cổ xưa, lúc hai người Hoàng Tiểu Long đi tới, một khu náo nhiệt, có rất nhiều người, ngoại trừ tân sinh còn có rất nhiều nam trung niên. Hoàng Tiểu Long ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trên kiến trúc có viết ba chữ cổ: Nghênh Phong điện.

Trước Nghênh Phong điện là mười mấy thềm đá.

Hai người Hoàng Tiểu Long đi lên thềm đá, Trần Thành giới thiệu cho Hoàng Tiểu Long biết về Nghênh Phong điện, nơi này ngoại trừ là chỗ tân sinh đăng ký, còn là chỗ học sinh học viện nhận nhiệm vụ và nhận lấy thưởng.

Bây giờ Hoàng Tiểu Long mới hiểu vì sao Nghênh Phong điện có nhiều nam trung niên ra vào như vậy.

Xem ra là tới Nghênh Phong điện nhận nhiệm vụ và nhận lấy thưởng.

Đi lên thềm đá, hai người tiến nhập vào cổng chính đại điện.

Cổng chính đại điện rất cao, đến khoảng hai mươi trượng, vừa tiến vào lập tức khí tức mệnh môn ập vào mặt, nhìn từ bên ngoài, Nghênh Phong điện chiếm diện tích không lớn, thế nhưng sau khi đi vào không ngờ đại điện lại cực kỳ to lớn, mặc dù không lớn bằng quảng trường Đoạn Nhận trước Đoạn Nhận hoàng cung, thế nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

Riêng từ chỗ cửa chính đại điện đi tới một góc đại điện nơi tân sinh đăng ký phải mất thời gian mười phút.

Lúc đi tới chỗ tân sinh đăng ký, Lão sư học viện phụ trách tân sinh đăng ký nghe được danh tính của Hoàng Tiểu Long, Lão sư học viện kinh hãi:

“Người chính là Hoàng Tiểu Long?”

Hiện tại danh khí của Hoàng Tiểu Long đã vang dội toàn bộ Đoạn Nhận học viện.

Toàn bộ mấy trăm ngàn sư sinh của Đoạn Nhận học viện đều biết năm nay có một tân sinh có Song Sinh Siêu cấp Vũ hồn, hần tên là Hoàng Tiểu Long.

“Không sai.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Lão sư học viện nghe vậy không khỏi nhìn Hoàng Tiểu Long một cái từ trên xuống dưới, tiếp đó cười nói:

“Thì ra người là Hoàng Tiểu Long, xem ra tiểu ný tử Tư Tư kia nói thật đúng.”

“Tư Tư?”

Ánh mắt Hoàng Tiểu Long có vẻ nghi ngờ.

Ấy học viện Lão sư cười nói:

“Nó là nữ tử của ta, nó cũng đi xem Hoàng Thành Chi Chiến năm nay, trở về nói dung mạo người siêu cấp xuất sắc.”

Siêu cấp xuất sắc.

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên, cười gượng không nói nên lời. Trần Thành ở bên cạnh lại cười ha hả.

“Đây là kim chương và áo bào của học viện.”

Sau đó lão sư học viện giao kim chương và áo bào cho Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhận lấy, sau đó thu vào trong Tu La giới.

Lão sư học viện lại nói vấn đề về quy củ của học viện cho Hoàng Tiểu Long biết, đồng thời phát cho Hoàng Tiểu Long một quyển sách rất dày, bên trong sách từ ngoại trừ giới thiệu quy củ của Đoạn Nhận học viện, còn nói tường tận tình huống của hơn 1000 vương quốc dưới trướng Đoạn Nhận đế quốc.

Trong lúc nói chuyện, Hoàng Tiểu Long biết được lão sư học viện phụ trách tân sinh đăng ký tên là Lâm Dương.

Sau đó Hoàng Tiểu Long và Trần Thành ly khai.

Sau khi rời đi, bọn họ ra khỏi cổng chính đại điện thì trông thấy Tuyệt Tình công tử đang từ trên thềm đá đi lên, đi theo sau lưng là một nhóm nhiều người, bất ngờ là Dương Cương và Bàn Ngọc cũng có mặt trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Giữ lại cái mạng chó của người

Tuy Hoàng Tiểu Long chưa từng gặp qua Điều Phi, nhưng thấy phía sau hắn là đám người Dương Cương, Bàn Ngọc, trong nháy mắt liền đoán được thân phận của Điều Phi.

Hoàng Tiểu Long nhìn Điều Phi mặc cẩm bào màu vàng, bộ dạng tuấn mỹ dị thường, có chút âm nhu thì không khỏi ngừng lại.

Lúc này, Dương Cương ở phía sau tiến lên, nói với Điều Phi:

“Công tử, là Hoàng Tiểu Long.”

Hoàng Tiểu Long.

Điều Phi không khỏi ngẩng đầu nhìn Hoàng Tiểu Long từ Nghênh Phong điện đi ra.

Ánh mắt hai người đụng nhau giữa không trung.

Một cỗ khí lưu vô hình kích động ở giữa không trung, không gian chung quanh vang lên tiếng nổ vang.

Một số sư sinh qua lại Đoạn Nhận học viện đều thất kinh, đưa nhau lui ra bốn phía.

Trong lúc mọi người chăm chú nhìn thì Điều Phi chấp hai tay sau lưng, chậm rãi đi tới Hoàng Tiểu Long, trông giống như đế vương của nhân gian, đi tới trước người Hoàng Tiểu Long khoảng ba thước.

Hoàng Tiểu Long đứng ở nơi đó sừng sững như núi, hai người giằng co nhau.

Đột nhiên Điều Phi mở miệng nói:

“Hoàng Tiểu Long, bây giờ người sẵn sàng về đầu phục vụ cho ta vẫn còn kịp, chỉ cần người quý xuống nhận sai, ta có thể tha thứ sai lầm của người.”

Quý xuống nhận sai ư?!

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn điềm đạm:

“Nhận sai ư? Điều Phi, ngươi quá nhìn trọng ngươi rồi, lời này phải là ta nói với ngươi mới đúng, nếu như ngươi bây giờ quỳ xuống nhận sai, ta có thể tha thứ cho sai lầm lúc trước và vừa rồi của ngươi.”

Mọi người bốn phía nghe vậy đều ồ lên, chỉ trò bàn tán.

Trong toàn bộ Đoạn Nhận học viện, không ngờ còn có người dám trực tiếp gọi tên của Tuyệt Tình công tử Điều Phi? Còn bảo Tuyệt Tình công tử Điều Phi quỳ xuống trước hân và nhận sai?

Ngay cả bọn Dương Cương, Bằng Ngọc đi theo Điều Phi cũng thất kinh, hoài nghi rằng đầu óc của Hoàng Tiểu Long có phải là... bị ung rồi hay không.

Điều Phi ngẩn ra, tiếp đó ngửa đầu nhìn trời mà cười lên ha ha, làm như hắn nghe được lời vô cùng thú vị vậy.

Thế nhưng người quen thuộc Điều Phi đều biết rằng Điều Phi đã nổi giận rồi. Một cổ sát ý như có như không tản ra từ trên thân thể Điều Phi.

Điều Phi ngưng cười, cặp mắt lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Giỏi lắm, ngươi là người đầu tiên dám bảo ta quỳ xuống nhận sai.”

“Như vậy thì đã sao?”

Sắc mặt của Hoàng Tiểu Long vẫn điềm đạm, làm như không thấy sát ý trên người Điều Phi.

Điều Phi nhìn Hoàng Tiểu Long, nói:

“Ta thật không hiểu đầu óc ngươi ngớ ngẩn hay là cuồng vọng không sợ chết thật. Tin hay không, hiện tại ta sẽ giết chết ngươi, đừng tưởng rằng đánh bại một Tạ Bồ Đề là vô địch thiên hạ rồi. Ta muốn giết ngươi cũng dễ dàng như là động một ngón tay vậy, hoặc là cũng không động đến ngón tay.”

“Thật sao?”

Hoàng Tiểu Long bình tĩnh ứng đáp.

Mọi người ở đây đều nghĩ Điều Phi muốn xuất thủ, đột nhiên sát ý trên người Điều Phi hoàn toàn thu liễm, hoàn toàn thu hồi khí thế:

“Nhưng nếu giết ngươi như vậy thật không thú vị lắm, hiện tại ta cần giữ cái mạng chó của ngươi, từ từ chơi với ta, chờ tới ngày nào đó ta chơi chán rồi, ta lại ra tay giết ngươi.”

Điều Phi nói xong, vung hai tay lên:

“Chúng ta đi.”

Nói xong hắn liền đi qua Hoàng Tiểu Long, tiến nhập vào Nghênh Phong điện. Đám người Dương Cương, Bằng Ngọc đi theo sau.

Lúc bọn Dương Cương, Bằng Ngọc đi qua bên cạnh Hoàng Tiểu Long, ánh mắt bọn họ nhìn Hoàng Tiểu Long cứ như nhìn một người chết, ngay cả sư sinh học viện bốn phía cũng đều nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt thương hại.

“Hắn chính là Hoàng Tiểu Long đó sao? Đệ nhất Hoàng Thành Chi Chiến năm nay? Đáng tiếc là đắc tội với Tuyệt Tình công tử.”

“Đến lúc đó chúng ta sẽ chờ xem kịch vui.”

Chúng sư sinh chung quanh lên tiếng nghị luận.

“Tiểu Long, chúng ta...”

Lúc này, Trần Thành mở miệng nói.

“Chúng ta rời đi trước.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu nói.

Đang lúc mọi người đang nghị luận, Hoàng Tiểu Long và Trần Thành đã đi ra Nghênh Phong điện.

Sau khi ra khỏi Nghênh Phong điện, xung quanh không có ai lúc này Trần Thành không nhịn được nói:

“Tiểu Long, vì sao sư đệ lại đắc tội với Tuyệt Tình công tử?”

Hoàng Tiểu Long cũng không che giấu, thuật chuyện Điều Phi bày yến mời mình nhưng mình cự tuyệt dự tiệc.

Trần Thành nghe xong, gương mặt lo lắng nói:

“Tiểu Long, sư đệ không biết thế lực của Tuyệt Tình công tử đó thôi, đắc tội với Tuyệt Tình công tử rất phiền toái.”

Nói đến đây, hần tiếp lời:

“Có hai người tại Đoạn Nhận học viện mà sư đệ ngàn vạn không thể đắc tội, người thứ nhất là Vô Ngân công tử. Vô Ngân công tử sư đệ biết rồi, còn một chính là Tuyệt Tình công tử này.”

Hoàng Tiểu Long nghe xong, không khỏi cười nói:

“Vậy hiện tại sư đệ đã đắc tội với Điều Phi rồi, làm sao bây giờ?”

Trần Thành thấy Hoàng Tiểu Long còn có tâm tư nói giỡn, không khỏi vội la lên:

“Hay là sư đệ...”

“Không thể được.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, hần biết Trần Thành muốn nói gì, không phải là cũng giống như Thôi Lệ, khuyên hần cứ nhận sai trước Điều Phi là ổn thỏa thôi.

Trần Thành còn định nói thêm nhưng Hoàng Tiểu Long mở miệng:

“Thôi được rồi, chúng ta không nói về chuyện này nữa, yên tâm đi, không có chuyện gì đâu.”

Trần Thành thấy thế đành thôi vậy.

Sau đó Hoàng Tiểu Long lại hỏi Trần Thành một số chuyện có liên quan đến Đoạn Nhận học viện, Trần Thành tới Đoạn Nhận học viện trước hần tám năm, ít nhiều cũng hiểu rõ Đoạn Nhận học viện.

Dựa theo Trần Thành nói, Đoạn Nhận đế quốc có ngũ đại công tử, trong đó tứ đại công tử là Vô Ngân công tử, Tuyệt Tình công tử, Tích Hoa công tử, Ma Kiếm công tử đều vào Đoạn Nhận học viện, là học sinh nội viện của Đoạn Nhận học viện.

Tứ đại công tử đều có thế lực không nhỏ tại Đoạn Nhận học viện. Vô Ngân công tử, Tuyệt Tình công tử thế lực mạnh nhất, Tích Hoa công tử, Ma Kiếm công tử yếu hơn một chút.

Hoàng Tiểu Long nghe xong cũng hiểu được một chút về các thế lực phân bố tại Đoạn Nhận học viện.

Sau đó Trần Thành dẫn Hoàng Tiểu Long đi tới khu vực túc xá tân sinh.

Học sinh của Đoạn Nhận học viện đều được phân một ngôi nhà vườn để lưu trú.

Mỗi một nhà vườn có hai phòng, hai học sinh ở cùng nhau.

Ký túc xá của Hoàng Tiểu Long là nhà vườn số 1 trong khu vực thứ chín mươi tám. Lúc Hoàng Tiểu Long và Trần Thành đi vào nhà vườn số một này, bên trong chỗ ngủ có đứng một người, đối phương đang xoay lưng về phía Hoàng Tiểu Long và Trần Thành.

Nhìn bóng lưng người này, Hoàng Tiểu Long ngẩn ra:

“Tạ Bò Đề.”

Tạ Bò Đề quay đầu lại, nhìn Hoàng Tiểu Long gật đầu nhoeo miệng cười:

“Hoàng Tiểu Long.”

Hoàng Tiểu Long trong đầu óc nhoáng lên một cái, bật thốt lên:

“Đừng nói người sẽ ở cùng ta trong nhà vườn này a?”

“Không sai.”

Tạ Bò Đề cười nói:

“Thế nào? Không hoan nghênh hay sao?”

Hoàng Tiểu Long tiến lên, cười ha hả sáng khoái:

“Hoan nghênh, dĩ nhiên hoan nghênh.”

Hai người hai tay nắm chặt, tiếng cười vang lên lần nữa.

Hoàng Tiểu Long rất bất ngờ khi ở cùng nhà với Tạ Bò Đề, và càng phần khởi nhiều hơn. Tuy hai người trò chuyện với nhau không nhiều lắm, thế nhưng tại trận chiến Hoàng thành cuối cùng, hai người đã coi là bạn tốt của nhau.

“Đây là Trần Thành, trước kia học cùng ta ở Học viện Tỉnh Không của Lạc Thông vương quốc.”

Hoàng Tiểu Long buông lỏng tay ra, chỉ vào Trần Thành và nói.

Trần Thành vội vàng chào:

“Tạ công tử, người khỏe a.”

Tạ Bò Đề phát tay áo, cười nói:

“Tạ công tử cái gì, gọi ta là Bò Đề giống như Tiểu Long được rồi. Người là bằng hữu của Tiểu Long, sau này cũng chính là bằng hữu của ta.”

Nghe Tạ Bò Đề nói như vậy, Trần Thành được sủng ái mà lo sợ. Tạ Bò Đề là đệ tử nòng cốt của Tạ gia, nghe nói rất được Tạ gia lão tổ Tạ Kha yêu quý.

“Nghe nói vừa rồi Diêu Phi bảo người quý xuống nhận sai?”

Tiếp đó Tạ Bò Đề quay đầu lại, cười hỏi Hoàng Tiểu Long. Nói đến đây, hắn liền giơ ngón tay cái lên trước Hoàng Tiểu Long, nói:

“Người mạnh quá. Đoán chừng toàn bộ học sinh Đoạn Nhận học viện, ngoại trừ Đoạn Vô Ngân ra, chỉ có một mình người dám nói như vậy với Diêu Phi rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Khu vực giải trí hưởng nhàn

Hoàng Tiểu Long ngần ra, chuyện phát sinh ở Nghênh Phong điện mới xảy ra chưa được một giờ, vậy mà Tạ Bò Đề đã biết rồi ư? Xem ra thế lực Tạ gia tại Đoạn Nhận học viện cũng không yếu, nếu không thì Tạ Bò Đề không thể nắm tin tức nhanh như vậy.

“Nhưng người phải cẩn thận Diêu Phi một chút.”

Tiếp đó Tạ Bò Đề mở miệng nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Điều này đương nhiên hắn biết.

“Tiểu Long, đi, chúng ta đi uống vài chén.”

Tạ Bò Đề chợt chuyển giọng đề nghị.

“Uống vài chén?”

Hoàng Tiểu Long ngần ra.

“Người không biết a? Đoạn Nhận học viện có khu vực vui chơi giải trí, bên trong có tòa đại tửu lâu Khiếu Hồi Vị có loại rượu gọi là Hồi Vị tửu, có vị ngon hơn cả Mỹ Nhân tửu của Túy Nan Vong.”

Tạ Bò Đề cười nói.

“Thật sao?”

Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Vậy thì phải đi xem thử.”

Sau khi đi tới thế giới này, Hoàng Tiểu Long phát hiện mình càng ngày càng thích rượu, ham thích của hấn không nhiều lắm, rượu là một ham thích lớn nhất.

Vì thế dưới hướng dẫn của Tạ Bồ Đề, ba người Hoàng Tiểu Long đến khu vực vui chơi giải trí của Đoạn Nhận học viện.

Khu vực vui chơi giải trí của Đoạn Nhận học viện cách khu túc xá tân sinh của Hoàng Tiểu Long không xa lắm, sau nửa giờ ba người đã đến nơi.

Lúc tới đó, khu vực vui chơi giải trí của Đoạn Nhận học viện còn náo nhiệt hơn trong tưởng tượng của Hoàng Tiểu Long. Người đến kẻ đi giống như một trần nhỏ phồn vinh.

Bên trong khu vực vui chơi giải trí có cửa hàng san sát, đường phố cực rộng, còn rộng hơn đường phố vương thành của vương quốc bình thường một chút. Học sinh mặc phục sức Đoạn Nhận học viện không ngừng đi lại, ngoại trừ học sinh cũng có không ít lão sư.

“Đi, chúng ta đi vào.”

Tạ Bồ Đề dẫn Hoàng Tiểu Long và Trần Thành cùng nhau đi vào khu vực vui chơi giải trí.

Đi trên đường phố khu vực nhân nhĩ, Hoàng Tiểu Long nhìn các cửa hàng chung quanh đường.

Tại khu vực vui chơi giải trí này, kiến trúc của cửa hàng chung quanh rất khác với lối kiến trúc của Đoạn Nhận học viện, Nghênh Phong điện với kiến trúc lộ ra vẻ nam tráng thượng tang và phong cách cổ xưa, còn kiến trúc của các cửa hàng tại khu vực vui chơi giải trí lại lộ ra tinh thần phấn chấn, đầy sức sống và thời thượng.

“Khu vực vui chơi giải trí này đều do các cửa hàng đại thương của các đại gia tộc Đoạn Nhận đế quốc lập đấy, mọi thứ mua được ở bên ngoài thì cũng mua được ở chỗ này, những thứ không mua được ở bên ngoài thì vẫn có thể mua ở đây.”

Tạ Bồ Đề vừa đi vừa giải thích cho Hoàng Tiểu Long:

“Thí dụ như không mua được thất phẩm linh đan ở bên ngoài, nhưng có thể mua được ở nơi này.

“Thất phẩm linh đan?”

Hoàng Tiểu Long có chút giật mình và bất ngờ.

Tạ Bồ Đề gật đầu:

“Không sai. Nơi này có một thị trường giao dịch gọi là Quang Minh, là do ba đại thương hội đế quốc cùng chung thành lập. Có khi cử hành hội đấu giá, thì có đấu giá thất phẩm linh đan, nhưng cũng không phải thường xuyên, bình thường mấy năm mới xuất hiện một viên thất phẩm linh đan.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Không ngờ ba đại thương hội đế quốc lại liên thủ cùng nhau dựng nên một thị trường giao dịch nổi trội như thế này, ngay cả thất phẩm linh đan cũng có thể đấu giá.

Đang đi đột nhiên Tạ Bồ Đề ngừng lại, chỉ vào một đại lâu trang sức màu hồng phấn ở đối diện bên đường và cười nói:

“Lần sau, ta dẫn ngươi đi vào trong ấy vui đùa một chút, bên trong đó rất vui a.”

Hoàng Tiểu Long nhìn theo ánh mắt của hấn, chỉ thấy trước cổng chính đại lâu cực kỳ náo nhiệt, người ra vào người nối liền không dứt. Nhìn một hồi, Hoàng Tiểu Long chợt hiểu ra chuyện, bởi vì người ra vào toàn bộ đều là nam sinh.

Hồng lâu.

Trong đầu của Hoàng Tiểu Long lóe lên, không ngờ bên trong khu vực vui chơi giải trí của Đoạn Nhận học viện còn có những chỗ như thế này.

Hồng lâu nói trắng ra là một chút, đó chính là kỹ viện.

“Có phải là ngạc nhiên khi thấy trong Đoạn Nhận học viện còn có chỗ như thế đúng không?”

Tạ Bồ Đề nói:

“Thật ra cũng không có gì kỳ quái. Đoạn Nhận học viện có mấy trăm ngàn sư sinh, tám phần mười đều là nam. Nam nhân mà, đều có nhu cầu sinh lý, có hồng lâu này cũng không có gì lạ. Hồng lâu vẫn được sự đồng ý của Đoạn Nhận đại đế.”

Đoạn Nhận cho phép sao?

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu.

“Hong lâu này có rất nhiều mỹ nhân, hơn nữa công phu của người nào cũng rất tốt.”

Tạ Bò Đề nói đến đây, âm thanh bỗng giảm thấp xuống, cười nói với Hoàng Tiểu Long:

“Triệu Vô Cơ là bà chủ đứng phía sau của hong lâu này đấy.”

Hoàng Tiểu Long tròn to đôi mắt.

Triệu Vô Cơ.

“Không ngờ tới sao?”

Tạ Bò Đề cười nói.

Hoàng Tiểu Long đích xác không ngờ tới.

Không ngờ Triệu Vô Cơ là lão bản sau màn của hong lâu kia.

“Triệu Vô Cơ và Điều Phi có quan hệ như thế nào?”

Hoàng Tiểu Long đột nhiên mở miệng hỏi.

Tạ Bò Đề ngẩn ra, trầm ngâm nói:

“Không có quan hệ gì, chỉ có liên quan đến lợi ích chung mà thôi. Thế lực phía sau Triệu Vô Cơ không yếu, hơn nữa đây là một "con ả" có gai, giống như Điều Phi ấy, chẳng phải là đồ tốt gì. Sau này nếu ngươi có gặp, phải cẩn thận một chút.”

Liên quan đến lợi ích chung? Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Trần Thành đi theo hai người Hoàng Tiểu Long nhưng không lên tiếng.

Khu vực vui chơi giải trí này tuy hán đã tới rồi, nhưng rất hiếm khi, chi phí bên trong cực cao, loại học sinh như hán không thể chi trả nổi những chi phí này.

Thí dụ như Hối Vị tửu của Hối Vị đại tửu mà Tạ Bò Đề nói, một bình gần mười vạn kim tệ.

Hơn nữa bình rất nhỏ, một bình có thể miễn cưỡng uống được mười ngum.

Sau đó ba người Hoàng Tiểu Long đi tới đại tửu lâu Tạ Bò Đề nói lúc này.

Tuy bọn họ vẫn chưa đi vào, thế nhưng mùi rượu thơm từ bên trong tửu lâu phiêu dạt ra khiến cho người ta có cảm giác vui vẻ thoải mái.

Ba người đi vào tửu lâu, tìm chỗ ngồi gần cửa sổ trên lầu một để ngồi.

Tửu lưu có ba tầng, một tầng dành cho cho học sinh Tiên thiên tam giai trở xuống, còn tầng hai là học sinh ưu tú trước tam, tứ giai đến lục giai, tam giai là dành cho học sinh hạch tâm nội viện có Tiên thiên thất giai trở lên.

Sau khi ngồi xuống, Tạ Bò Đề liền gọi tiểu nhị của tửu lâu đến.

“Ngày hôm nay còn bao nhiêu bình Hối Vị tửu?”

Tạ Bò Đề hỏi.

Tiểu nhị của tửu lâu ngẩn ra, hỏi đáp:

“Vẫn còn 123 bình.”

Mọi ngày Hối Vị đại tửu lâu chỉ bán một ngàn bình Hối Vị tửu.

“Đưa toàn bộ đến đây.”

Tạ Bò Đề mở miệng nói.

“Đem toàn bộ tới đây ư?!”

Tiểu nhị của tửu lâu thất kinh, không dám tin tưởng nhìn Tạ Bò Đề, hoài nghi mình có nghe lầm hay không. Một bình mười vạn kim tệ, 123 bình chính là 1230 vạn, cho dù là thiếu chủ một vài đại gia tộc cũng không tiêu phí như vậy.

Lúc này, Tạ Bò Đề lấy ra một tấm Tử Kim tạp rồi ném cho tiểu nhị của tử lâu:

“Đi thôi, đem hết toàn bộ lên đây.”

Tiểu nhị của tử lâu nhìn tấm Tử Kim tạp trong tay, ngần ngừ, tiếp đó nhanh chóng gật đầu, hoảng sợ nói:

“Thỉnh công tử chờ, tôi sẽ đưa hết Hồi Vị tửu còn lại đến đây.”

Nói xong nhanh chóng xoay người lui xuống.

Vào lúc này có hai người trẻ tuổi đi đến, mới vừa ngồi xuống, một người trong đó liền định đặc nói:

“Tiểu nhị, đi, đem lên đây toàn bộ Hồi Vị tửu còn lại ngày hôm nay cho ta.”

Tiểu nhị tiểu nhị của tử lâu đến đây, cúi người cười nói:

“Thật xin lỗi, công tử, Hồi Vị tửu còn lại ngày hôm nay vừa mới được vị công tử kia mau hết toàn bộ a.

Nói xong ánh mắt hắn nhìn tới bàn của Hoàng Tiểu Long.

Ấy hai vị trẻ tuổi quay đầu nhìn lại.

“Tạ Bò Đề.”

Hai người bật thốt lên.

Tạ Bò Đề gật đầu với hai người kia, lạnh nhạt nói:

“Thật xin lỗi, ta vừa đặt xong toàn bộ Hồi Vị tửu hôm nay.”

Hiển nhiên là hai người có biết Tạ Bò Đề, tuy không giao tình, nhưng hai người vừa mở miệng muốn mua hết số Hồi Vị tửu ngày hôm nay, có thể thấy được thân phận của bọn họ cũng không kém cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Tung tích của đoạn hồn châu

Bao mua toàn bộ rồi?

Sắc mặt hai người có chút khó coi.

Một người trong đó đang muốn lên tiếng, một người khác hơi mập lấy tay ngăn lại, lắc lắc đầu, tiếp đó quay đầu cười nói với Tạ Bò Đề:

“Nếu hôm nay đã hết Hồi Vị tửu rồi, Bò Đề huynh đệ đã mua toàn bộ, vậy ngày khác huynh đệ chúng ta sẽ tới uống.”

Nói xong hắn kéo thanh niên kia đứng lên, đi ra khỏi Hồi Vị đại tửu lâu trước ánh nhìn chăm chú của ba người Hoàng Tiểu Long.

Tạ Bò Đề nhìn theo bóng lưng hai người ly khai, nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hai người này cũng có chút liên quan tới người đó.”

“Có liên quan tới ta sao?”

Hoàng Tiểu Long nói với ánh mắt nghi ngờ.

Tạ Bò Đề gật đầu nói:

“Bọn họ là người của Quách gia.”

Quách gia.

Trong nhát mắt Hoàng Tiểu Long đã minh bạch ý của Tạ Bò Đề. Quách gia hẳn nói là Quách gia của Quách Thái – người đính hôn cùng muội muội. Quách gia chính là một trong ba đại thương hội của đế quốc- Vạn Bảo thương hội, chẳng trách vừa rồi hai người tiền của dồi dào như thế, vừa bước vào liền muốn mua toàn bộ số Hồi Vị tửu còn lại của ngày hôm nay.

“Người hơi mập kia gọi là Quách Chí, người còn lại tên là Quách Phi, là hai huynh đệ. Phụ thân của bọn họ là Quách Thế Văn. Quách Thế Văn là đại ca của Quách Thế Nguyên, cũng là kẻ người thừa kế chỉ định kế tiếp của Quách gia.”

Tạ Bò Đề nói tiếp.

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Nói như vậy Quách Chí, Quách Phi chính là đường huynh đệ của Quách Thái. Nếu sau này gả muội muội Hoàng Mẫn cho Quách gia thì Quách Thế Văn chính là đại bá của muội muội.

Lúc này, tiểu nhị của tửu lâu đã đem toàn bộ Hồi Vị tửu lên.

Tạ Bò Đề cười nói:

“Tới đây, ném thử chút Hồi Vị tửu này, bảo đảm hôm nay sau khi người uống xong, ngày sau sẽ tới mãi.”

Nói xong, tự mình mở ra một bình cho Hoàng Tiểu Long. Mùi rượu thơm ngát ngào bốn phía.

Hoàng Tiểu Long nhận lấy, ngửi ngửi rồi uống một ngụm, chỉ cảm thấy cảm giác trong miệng ngọt thuần, rượu vào cổ họng, lưu hương trên lưỡi trên răng, thật làm cho người ta rất lâu vẫn còn day dưa không dứt với mùi vị rượu. Đúng như Tạ Bò Đề nói, Hồi Vị tửu là thứ không thể thiếu hơn cả mỹ nhân.

Sau đó tiểu nhị của tửu lâu mang ra một bàn thức ăn ngon cho ba người Hoàng Tiểu Long.

Tại Hồi Vị tửu lâu, nếu một người mua một lần ba bình trở lên thì có thể được tặng miễn phí một bàn thức ăn ngon.

Vì thế, ba người Hoàng Tiểu Long không ngừng chạm cốc ly này tiếp ly nữa, không biết tự khi nào, ba người đã uống hết 123 bình Hồi Vị tửu.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề không cảm thấy gì, thế nhưng Trần Thành thì đau lòng không dứt.

123 bình Hồi Vị tửu chính là 1230 vạn a.

Trần Thành tại Trần gia mặc dù là một đại gia tộc của Lạc Thông vương quốc, thế nhưng cho dù Trần gia đập nồi bán sắt cũn không có được 1230 vạn.

Uống xong 123 bình Hồi Vị tửu, Hoàng Tiểu Long vẫn cảm thấy chưa tận hưởng.

Sau đó ba người ra khỏi tửu lâu và trở về ký túc xá.

Trên đường Trần Thành tách ra khỏi hai người.

Về tới nhà vườn số 1 khu vực thứ chín mươi tám, lúc này Hoàng Tiểu Long mới nhìn kỹ đánh giá gian phòng ký túc xá của mình. Phòng không lớn, chỉ khoảng 20 thước vuông, bên trong căn phòng có một tấm giường hàn ngọc, ngoại trừ giường hàn ngọc còn có tủ quần áo và một số thứ khác.

Lúc tu luyện có thể ngồi xếp bằng trên giường hàn ngọc, tuy rằng có thể đề thăng tốc độ ngưng tụ thiên địa linh khí, thế nhưng vật này đã đối với Hoàng Tiểu Long vô dụng.

Hơn nữa căn phòng bên trong Tu La giới còn tốt hơn rất nhiều so với hàn ngọc sàng.

Hoàng Tiểu Long nhìn gian phòng của mình xong thì tách ra khỏi Tạ Bò Đề, sau đó đi dạo một vòng Đoạn Nhận học viện.

Đương nhiên hẳn không quên mục đích quan trọng nhất khi hắn đến Đoạn Nhận học viện.

Dị bảo xếp hàng thứ tư - Đoạn Hồn châu.

Hiện tại hẳn có được Linh Lung Bảo tháp xếp hàng thứ chín và Tù Thần quyền xếp hàng thứ sáu, nếu có thể thu phục được Đoạn Hồn châu, như vậy tốc độ tu luyện sẽ đề thăng lần nữa. Hẳn phải mau sớm tăng lên tới Thánh vực mới được.

Dựa theo Triệu Thu nói, sư huynh Trần Thiên Tề có thể đột phá đến Thánh vực lục giai rồi, cho dù không phải là Thánh vực lục giai cũng là Thánh vực ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Hoàng Tiểu Long dạo quanh Đoạn Nhận học viện trong hai giờ, Linh Lung Bảo tháp và Tù Thần quyền trong cơ thể đều không có trạng thái khác thường gì.

Lúc này sắc trời đã tối.

Hoàng Tiểu Long cũng không trở về học viện ký túc xá mà ra khỏi học viện, trở về Nam Sơn phủ.

Về tới Nam Sơn phủ, Hoàng Tiểu Long liền cho thị bộc gọi Triệu Thu và Phí Hạo tới. Hai người vừa tới Hoàng Tiểu Long liền hỏi Phí Hạo về chuyện liên quan tới đi dò Cừu Đình thương hội, chuyện địa chỉ của tổng bộ.

Phí Hạo nói đã tìm được một nơi phủ viện cách Nam Sơn phủ cũng không xa, có thể sử dụng làm địa chỉ tổng bộ sau khi di chuyển Cừu Đình thương hội đến đây, tuy nhiên bây giờ đang liên lạc với người bán.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long bảo Phí Hạo chú ý tới động tĩnh của Điều Phi, cũng kể lại chuyện phát sinh giữa hắn và Điều Phi tại Nghênh Phong điện ngày hôm nay, để hai người cẩn thận Điều Phi một chút.

Triệu Thu nghe xong, hừ lạnh nói:

“Một tiểu tử chưa dứt sữa thôi. Nực cười, không ngờ lại dám cả gan bảo Môn chủ quý xuống nhận sai, còn làm đầu phục làm việc cho hắn?”

“Môn chủ, hay là chúng ta cứ dạy dỗ cho Điều Phi ấy một chút được không?”

Phí Hạo cũng lên tiếng.

Dạy dỗ một chút hay sao? Hoàng Tiểu Long trầm ngâm:

“Điều Phi vẫn còn phải người tới tra dò xét lão giả áo bào đen chứ?”

“Đúng vậy, Môn chủ.”

Phí Hạo cung kính nói.

“Sau này phải bắt tất cả những người mà Điều Phi phái tới tra dò xét lão giả áo bào đen, giết chết hết đi.”

Hoàng Tiểu Long quay đầu nói với Triệu Thu. Lão giả mà Điều Phi phái tới dò xét đều là Tiên thiên bậc cao, tổn thất mấy Tiên thiên bậc cao, ngay cả Điều Phi cũng phải đau lòng đến học máu mất thôi.

Dĩ nhiên, Hoàng Tiểu Long cũng không ngại luyện chế thêm mấy viên thất phẩm linh đan, cho dù Hoàng Tiểu Long không sử dụng cũng có thể giữ lại cho cha mẹ Hoàng Bằng và Tô Yến uống để luyện hóa.

Vũ hồn hai người hạn chế, không có hy vọng đột phá Tiên thiên, uống thêm mấy viên thất phẩm linh đan nhằm rèn luyện thân thể, còn có thể tăng tiến thọ nguyên.

“Vâng, Môn chủ.”

Triệu Thu đứng lên, đáp.

Sau đó hai người lui xuống.

Hoàng Tiểu Long khai mở Tù Thần quyền, đi vào bên trong chiến trường Viễn cổ tu luyện.

Sau khi đi vào bên trong chiến trường viễn cổ, Hoàng Tiểu Long tiếp tục thử đồng thời vận chuyển Tu La quyết và Dịch Cân kinh. Sau đó Hoàng Tiểu Long liền tu luyện Tù Thần chưởng.

Tù Thần chưởng chính là truyền thừa đấu kỹ của Tù Thần quyền, huyền diệu và thâm ảo, thậm chí liên lụy đến thời gian, pháp tắc không gian. Mỗi một lần tu luyện, Hoàng Tiểu Long đều thu được ích lợi không ít.

Một đêm trôi qua.

Ngày hôm sau, Hoàng Tiểu Long ra khỏi chiến trường viễn cổ, ra khỏi Nam Sơn phủ rồi đi tới Đoạn Nhận học viện. Khi đến Đoạn Nhận học viện, Hoàng Tiểu Long cũng không trở về ký túc xá mà tiếp tục chuyển qua các ngõ ngách trong Đoạn Nhận học viện.

Đoạn Nhận học viện rất lớn, phân nội viện, ngoại viện. Chỉ riêng ngoại viện, Hoàng Tiểu Long muốn đi hết tất cả các ngõ ngách cũng phải mất từ tám đến mười ngày.

Đoạn Nhận học viện khác với Học viện Tinh Không. Đoạn Nhận học viện không quy định thời khóa biểu, cũng không phân chia lớp và niên cấp.

Tại Hạo Hãn điện của Đoạn Nhận học viện, mỗi ngày đều có lão sư đặc biệt đi vào trong đó truyền thụ tâm đắc tu luyện, học sinh của Đoạn Nhận học viện có thể tự do đi đến nghe giảng.

Mười ngày trôi qua rất nhanh.

Hoàng Tiểu Long đã đi một lượt khắp các ngõ ngách ngoại viện, thế nhưng Tù Thần quyền, Linh Lung Bảo tháp trong cơ thể không hề có gì khác thường,

hay nói cách khác tại Đoạn Hồn Châu không có khả năng ở ngoại viện.

“Không có ở ngoại viện, như vậy chỉ có tại nội viện rồi?”

Hoàng Tiểu Long nhíu mày.

Tất cả học viên đều có thể ra vào ngoại viện, thế nhưng đi lại trong nội viện thì khác, phải là học sinh nội viện thì mới có thể ra vào nội viện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Phân thân thuật

“Xem ra chỉ có thể thông qua quan hệ với Đoạn Nhận thì mới có thể tiến nhập vào nội viện rồi.”

Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Đoạn Nhận học viện là do Đoạn Nhận đại đế sáng lập. Đoạn Nhận đại đế thân là người khổng chế Đoạn Nhận học viện, hẳn phải có chút quyền lực này.

“Không biết tiểu tử Tạ Bồ Đề có ở ký túc xá hay không?”

Lúc Hoàng Tiểu Long đi qua khu ký túc xá tân sinh, trong lòng hơi động, hẳn vội đi tới ký túc xá của mình

Đi vào khu nhà vườn ký túc xá, Tạ Bồ Đề không có ở đó.

Hoàng Tiểu Long đành quay trở về.

Đúng lúc Hoàng Tiểu Long vừa ra khỏi ký túc xá mình không được bao lâu, liền đụng phải Thôi Lệ, đi cùng cùng Thôi Lệ còn có Triệu Vô Cơ.

Ba người gặp nhau đều có chút bất ngờ.

Sắc mặt của Thôi Lệ có chút mất tự nhiên, nhưng Triệu Vô Cơ đã chủ động đi tới trước Hoàng Tiểu Long, cười khanh khách nói:

“Không ngờ Hoàng công tử leo lên cây to Tạ gia này a, nghe nói Tạ Bồ Đề mời người uống Hối Vị tửu, uống hơn một ngàn vạn.”

Hoàng Tiểu Long nghe xong sắc mặt vẫn điềm đạm

“Chẳng qua với thiên phú của Hoàng công tử, đích xác cũng đáng giá cho Tạ gia hao phí hơn một ngàn vạn.”

Triệu Vô Cơ nói tiếp, nói xong, một tay che cái miệng nhỏ nhắn, nũng nịu nhoẻn miệng cười, hai đỉnh ngực loạn chiến, phập phồng một cách mãnh liệt.

Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh lùng nhìn đối phương một cái, nói ra:

“Người còn có chuyện nào khác hay không? Nếu không có thì mang cái vú lớn của người cút đi đi.”

Vú lớn!

Cút!

Triệu Vô Cơ vốn đang nũng nịu cười chột nụ cười cứng đờ, gương mặt xinh đẹp cực kỳ khó coi, ngay cả Thôi Lệ cũng kinh ngạc nhìn Hoàng Tiểu Long. Nàng không ngờ trông Hoàng Tiểu Long anh tuấn nho nhã mà cũng nói lời thô tục như thế!

Gương mặt xinh đẹp của Triệu Vô Cơ ửng đỏ lên, đôi mắt đẹp bạo xạ hàn mang khiếp người, ngực phập phồng hiển nhiên là vô cùng tức giận.

Đã nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên có người dám nói nàng “mang cái vú lớn cút đi”.

“Hoàng Tiểu Long, người...”

Triệu Vô Cơ trợn mắt, một cổ khí thế kinh người từ trên người nàng phóng lên cao.

Ngay lúc Triệu Vô Cơ đang muốn động thủ, đột nhiên một giọng nói truyền đến:

“Triệu Vô Cơ ngơoi dám không nhìn quy củ của học viện, đánh nhau trong học viện hay sao?”

Mọi người nhìn thấy Tạ Bò Đề từ đằng xa chậm rãi đi tới.

Giương mặt xinh đẹp của Triệu Vô Cơ lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long một cái:

“Hy vọng lần sau ngươi còn có mạng nói chuyện với ta như vậy.”

Nói xong liền xoay người ly khai.

Thôi Lệ chần chờ một chút rồi xoay người đi theo Triệu Vô Cơ. Lúc rời đi, Thôi Lệ nhìn Hoàng Tiểu Long bằng ánh mắt chứa đầy phức tạp và lo âu.

Tạ Bò Đề đi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long, nhìn thân ảnh hai người Triệu Vô Cơ và Thôi Lệ biến mất thì quay đầu lại, gơ ngón tay cái lên trước Hoàng Tiểu Long, cười nói:

“Không hổ là huynh đệ giỏi, “mang cái vú vón của ngươi cút đi”, kinh điển, rất kinh điển a.”

“Đi, hai huynh đệ ta bây giờ đi Hồi Vị tửu lâu uống vài chén.”

Tạ Bò Đề nói xong cũng không đợi Hoàng Tiểu Long lên tiếng, lôi kéo Hoàng Tiểu Long đi Hồi Vị đại tửu lâu.

Đi tới Hồi Vị đại tửu lâu, cũng giống như ngày hôm đó, Tạ Bò Đề bảo tiểu nhị của tửu lâu mang toàn bộ Hồi Vị tửu còn lại đến.

Tiểu nhị của tửu lâu nhận ra Tạ Bò Đề, lần này không cần nhiều lời nữa hấn lập tức mang hơn hai trăm bình Hồi Vị tửu đến ngay.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề mới vừa uống không được bao lâu, liền thấy hai huynh đệ Quách Chí và Quách Phi vừa đến.

Huynh đệ Quách Chí, Quách Phi vừa vào, trông thấy Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề thì sắc mặt ngẩn ra, có chút mất tự nhiên. Lần trước đến đây đụng phải Tạ Bò Đề, không ngờ lần này xui xẻo lại gặp phải Tạ Bò Đề.

Tạ Bò Đề thấy hai người bước được, tâm tình không tệ, cười ha ha một lên tiếng:

“Thật xin lỗi hai vị, hôm nay ta lại mua toàn bộ Hồi Vị tửu rồi a.”

Sắc mặt hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi hơi khó coi.

“Nếu Bò Đề huynh đệ đã mua toàn bộ vậy ngày khác chúng ta quay lại.”

Quách Chí cười gượng gạo, nói xong hai người xoay người ly khai.

Sau khi rời khỏi tửu lâu, Quách Chí trầm giọng nói:

“Quay về, gọi người tra xem tên tiểu tử đi cùng Tạ Bò Đề kia là ai.”

“Hiểu rồi, đại ca.”

Sau mấy tiếng, Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề mới ra khỏi Hồi Vị đại tửu lâu. Hai người phân cách ra, Hoàng Tiểu Long ra khỏi học viện quay về Nam Sơn phủ.

Lúc này sắc trời đã tối, màn đêm dần dần buông xuống.

Hoàng Tiểu Long đang đi trên đường. Đường phố vắng lạnh, đột nhiên một luồng sát khí cực kỳ nhỏ chọt lóe lên. Hoàng Tiểu Long ngừng lại, trong nháy mắt thì triển ra bản mệnh hồn kỹ Tật Ảnh Tùy Hình lóe lên, vừa mới tránh ra, lập tức có một đạo kiếm mang chọt lóe qua nơi hắn vừa đứng.

Một Hắc y nhân toàn thân hắc bào hiển hiện ra.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn đối phương:

“Điều Phi phái ngươi tới sao?”

Đối phương không lên tiếng, phi thân lóe lên một cái, trường kiếm trong tay đâm tới Hoàng Tiểu Long lần nữa, từng đóa kiếm hoa tràn ra trong bóng đêm, tạo thành một đồ án hình tròn ở giữa không trung

Lúc này, Hoàng Tiểu Long hóa ra Tu La Chi Thân, sát khí giết chóc toàn thân lan ra, thân đuổi Ác Ma Chi Dực tránh thoát đối phương công kích. Hấn triệu ra Tu La Chi Nhận và vung lên.

“Địa Ngục chi phong.”

Trong đêm tối vang lên tiếng Địa Ngục gào thét.

Hai luồng Địa Ngục cự phong càn quét, trong nháy mắt bao trùm tới đối phương khiến cho đối phương sợ hãi, phi thân lui ra, bắt đầu khởi động Âm Hắc quang mạng toàn thân, phía sau lưng hiện lên một con Biên Bức (dơi).

Con Biên Bức này có sáu cánh, cặp mắt màu tím.

Hoàng Tiểu Long nhận ra đây là Từ Đồng Biên bức.

Từ Đồng Biên bức là một loại Vũ hồn cực kỳ hiếm thấy, tuy không phải là Siêu cấp Vũ hồn nhưng có thể so sánh với Siêu cấp Vũ hồn. Tương truyền trong đêm tối, loại Từ Đồng Biên bức đứng đầu cấp mười này có thể không ngừng thu nạp tinh hoa của ánh trăng, khiến cho tạm thời tấn thăng, có uy lực Vũ hồn cấp 10.

Hơn nữa trong đêm tối, thực lực chủ nhân mạnh hơn lúc bình thường đến ba phần.

Đối phương triệu ra Vũ hồn Từ Đồng Biên bức, trong nháy mắt Hồn hóa. Sau khi Hồn hóa thì sau lưng đối phương có thêm sáu cánh ngắn nhỏ màu đen, khí thế mạnh hơn trước rất nhiều, đạt đến Tiên thiên nhị giai hậu kỳ.

“Phân Thân thuật.”

Chỉ thấy đối phương phi thân lên, tiếp đó thân thể chọt nổ tung, hóa ra sáu người giống nhau như đúc.

Sáu người cầm kiếm lần nữa đâm tới Hoàng Tiểu Long, kiếm mang lập lòe.

Hoàng Tiểu Long thấy thế thì không dám khinh thường, liền triệu ra Vũ hồn Hắc Lam Song Long, Hồn hóa trong nháy mắt. Sau khi hợp thể cùng Hắc Lam Song Long Vũ hồn, Hoàng Tiểu Long bay lên giữa không trung, vung Tu La Chi Nhận ra, Phong Đô chi lôi tràn ngập bốn phía không gian. Dưới công kích của Phong Đô chi lôi, sáu cổ hóa thân của đối phương vốn biến ảo lần lượt bùng nổ, chỉ còn lại một chân thân.

Thế nhưng đúng lúc này đối phương lại phân thân lần nữa. Lần này không phải sáu, mà là 12 người.

12 người hợp thành một kiếm trận đánh tới Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng mà nhìn đối phương công kích tới mình, đột nhiên bàn tay phải nâng lên đánh tới một cú.

“Tù Thần chương.”

Từng đạo chương án quang quyền màu vàng phá không lao tới.

Trước ánh mắt kinh hãi của đối phương, nơi chương án màu vàng đi qua, tất cả không gian khí lưu dừng lại toàn bộ. Sau đó 12 cổ hóa thân của đối phương đều ngừng giữa không trung. Tiếp đó hóa thân biến mất chỉ còn lại chân thân.

Một Tù Thần chương đánh tới ngực đối phương, đánh đối phương bay ra ngoài.

Hoàng Tiểu Long người nhẹ nhàng đáp xuống, chậm rãi đi tới đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Tin tức của thần điện

“Người...”

Hắc y nhân hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, bò dậy từ dưới đất rồi hoảng sợ thối lui.

Trước khi tới hắn đã biết Hoàng Tiểu Long chỉ có Tiên thiên nhất giai, hơn nữa vừa mới đột phá Tiên thiên nhất giai không bao lâu, mặc dù nói đánh bại Tà Bồ Đề nhưng hắn cũng không quan tâm lắm. Hắn có Từ Đồng Biên bức Vũ hồn trong đêm tối vậy mà không ngờ lại thất bại!

“Nói đi, có phải là Diêu Phi phái người tới hay không?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn đối phương.

Đúng lúc này, Hắc y nhân phi thân lóe lên, thân thể nổ tung biến thành hai mươi bốn người, Biên Bức chỉ dục mở ra sau lưng muốn nhanh chóng trốn thoát.

Hóa thân 24 đã là phân thân cực hạn của hắn.

“Muốn chạy trốn hả?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, hai tay vươn ra thể trào công, đột nhiên vung một trào chụp tới hư không.

Từng đạo ám hắc sắc chất khí từ song trào của Hoàng Tiểu Long trào ra, khí thể màu ám đen ngưng tụ thành từng cái đầu quỷ ở giữa không trung, có chừng hai mươi bốn đầu quỷ gào thét, đồng loạt đánh trúng vào phía sau lưng 24 hóa thân của đối phương.

Hai mươi ba cỗ hóa thân biến mất, còn lại chân thân ngã xuống từ không trung, hét thảm một tiếng.

Hắc y nhân ngã xuống từ không trung, lên tiếng kêu rên liên hồi, lăn lộn trên mặt đất, đau khổ vô cùng. Phía sau lưng hắn bị đánh trúng máu thịt trở nên bầy nhầy, trong đám máu thịt bầy nhầy có ám hắc chất khí không ngừng nhuyển động, mơ hồ tạo thành một đầu quỷ, âm thanh ác quỷ kêu khóc không ngừng phiêu đảng lên.

Một chiêu Tu La quỷ trào, Vạn Quỷ Tề Khiếu. Tuy Hoàng Tiểu Long không tu luyện nhưng nhiều năm qua đi, theo thực lực đề thăng uy lực của hắn đã tăng lên rất nhiều.

Hiện tại, Hoàng Tiểu Long công kích ra chiêu thứ nhất Vạn Quỷ Tề Khiếu - Tu La quỷ trào, đã có thể ngưng tụ ba mươi mốt ác quỷ.

Bị Tu La quỷ trào đánh trúng, vạn quỷ khí xâm thể, loại thống khổ này tuyệt đối còn đau khổ hơn gấp mấy lần so với bị Tu La chi khí Tu La Kiếm pháp xâm thể.

“Van cầu ngươi, giết ta, giết ta đi.”

Không được bao lâu, Hắc y nhân liền chịu không được loại thống khổ này, cầu xin Hoàng Tiểu Long tha thứ.

“Nói, là ai phái ngươi tới?”

Hoàng Tiểu Long đi tới trước đối phương, lạnh lùng nói.

“Là, là Quách Chí.”

Hắc y nhân nói đứt quãng.

Quách Chí!

Hoàng Tiểu Long ngạc nhiên.

“Là hai huynh đệ Quách Chí Quách Phi của Quách gia?”

Âm thanh Hoàng Tiểu Long trầm thấp.

“Là, là bọn họ.”

Hắc y nhân nói:

“Van cầu ngươi giết ta, cho ta được thống khoái đi.”

Cặp mắt Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh lùng, không ngờ là huynh đệ Quách Chí và Quách Phi, trước đó hắn từng nghĩ đối phương là Diêu Phi hoặc là Triệu Vô Cơ phái tới.

Còn bây giờ lại là hai huynh đệ Quách Chí.

Chỉ là bởi vì đối phương hai lần muốn uống Hối Vị tửu, lại bị Tạ Bô Đề toàn bộ định xong không có cách nào uống được, lại không dám đối phó Tạ Bô Đề, sợ dĩ gián chó đánh mèo cho đến trên người mình?

Không nghĩ tới hai huynh đệ Quách Chí Quách Phi lòng dạ hẹp hòi như vậy.

Hoàng Tiểu Long nhìn Hắc y nhân lăn lộn gào thán trên mặt đất, trong lòng hơi động, tế Linh Lung Bảo tháp ra, thôi thúc Vạn Thú đỉnh Diệt Ma Thôn Phệ Trận, trong nháy mắt liền thu nạp đối phương vào trong Vạn Thú đỉnh. Chẳng qua là sau khi thu nạp đối phương vào Vạn Thú đỉnh, Hoàng Tiểu Long cũng không lập tức luyện hóa đối phương, mà là phi thân nhao lên một cái, trở về Nam Sơn phủ.

Sau khi về tới Nam Sơn phủ, Hoàng Tiểu Long lập tức gọi Phí Hưu đến.

Luyện hóa một Tiên thiên nhị giai cũng không khó, Hoàng Tiểu Long có Phí Hưu trợ giúp là được rồi.

Một ngày đi qua, Hắc y nhân đã bị Hoàng Tiểu Long luyện hóa. Tuy nhiên Hắc y nhân chỉ là Tiên thiên nhị giai, cho nên sau khi luyện hóa chỉ có ngũ phẩm trung cấp linh đan.

Ngũ phẩm trung cấp linh đan không có tác dụng gì với Hoàng Tiểu Long ở hiện tại.

Sau khi luyện hóa xong Hắc y nhân, hai người Hoàng Tiểu Long và Phí Hào ra khỏi phòng.

Đi tới đại sảnh thì hai người ngồi xuống.

Phí Hào hỏi:

“Môn chủ, Hắc y nhân là Điều Phi phái tới hay sao?”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu:

“Là hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi.”

“Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi?”

Phí Hào hết sức nghi ngờ.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long nói về thân phận của hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi và kể sơ qua chuyện tại Hồi Vĩ đại tửu lâu.

“Môn chủ, vậy chúng ta cần... hay không?”

Phí Hào mở miệng nói.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, phất tay áo, nói:

“Gần đây Điều Phi còn phái người tới tra xét chuyện lão giả áo bào đen lúc trước hay không?”

Phí Hào cung kính cười nói:

“Vừa định bẩm báo cho Môn chủ a, ngày hôm qua Triệu Thu tả sứ đại nhân bắt được một tên.”

“À?!”

Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Người ở đâu?”

“Tại ngục phòng đông viện.”

Phí Hào nói:

“Ta đi dẫn hắn tới đây.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Sau đó Phí Hào liền áp một lão giả mặt gầy tóc bạch kim đi tới đại sảnh.

Lão giả mặt gầy tóc bạch kim vừa đến đại sảnh, liền nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, tốt nhất bây giờ ngươi thả ta ra, nếu không nhất định Điều gia sẽ làm cho ngươi chết không có chỗ chôn.”

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh nhạt:

“Thật sao?”

Nói xong hắn giơ tay ấn một Tu La quỷ trảo vào ngực lão giả, vỗ bay đối phương ra ngoài, một đường bay ra tới cửa đại sảnh.

Mặc dù lão giả tóc bạch kim là Tiên thiên cửu giai, nhưng khí hải và khí mạch đã bị Triệu Thu cấm cố, không có sức phản kháng trước mặt Hoàng Tiểu Long.

Trong nháy mắt, vạn quỷ khí xâm thể, lão giả mặt gầy tóc bạch kim tiếng kêu rên liên hồi, không bao lâu không thể chịu nổi đau khổ, lên tiếng cầu xin tha thứ.

“Tha cho ngươi?”

Hoàng Tiểu Long đi tới trước đối phương, lạnh lùng nói:

“Yên tâm, không bao lâu nữa Diêu gia mà ngươi nói sẽ hoàn toàn biến mất khỏi Đoạn Nhận đế quốc.”

Nói xong rồi triệu ra Linh Lung Bảo tháp, thu vào bên trong Vạn Thú đỉnh.

Dù sao Triệu Thu cũng không có tại Nam Sơn phủ, sáng sớm hán đã đi Đoạn Nhận hoàng cung. Vì thế Hoàng Tiểu Long nhất định phải chờ hán trở về để luyện hóa lão giả này.

Chạng vạng tối thì Triệu Thu từ Đoạn Nhận hoàng cung trở về, hán cùng Hoàng Tiểu Long luyện hóa lão giả.

Tuy luyện hóa ra viên thất phẩm linh đan nhưng Hoàng Tiểu Long không uống để tu luyện, mà thu vào trong Túi La giới.

Sau khi luyện hóa lão giả xong, Hoàng Tiểu Long liền nói với Triệu Thu chuyện mình muốn vào nội viện Đoạn Nhận học viện, nhờ Triệu Thu có lời với Đoạn Nhận đại đế một chút.

“Thỉnh Môn chủ yên tâm, thuộc hạ sẽ đi nói cùng Tiểu Hầu Tử.”

Triệu Thu vừa nghe, cung kính đáp.

Hoàng Tiểu Long xua tay, nói:

“Không cần đi bây giờ, ngày mai hoặc lần sau lúc nào gặp Đoạn Nhận thì nói với hán cũng được.”

Tìm Đoạn Hồn châu không thể nóng lòng hai ngày này.

“Vâng, Môn chủ.”

Triệu Thu nói.

“Triệu Thu, ngươi có biết một thể lực tên là Thần Điện hay không?”

Hoàng Tiểu Long hơi động trong lòng, hỏi.

Thật ra, Hoàng Tiểu Long đã sớm muốn hỏi Triệu Thu về chuyện Thần Điện rồi.

Hai người Hạo Thiên và Phí Hầu không biết, có lẽ Triệu Thu sẽ biết.

“Thần Điện?”

Triệu Thu lắc lắc đầu:

“Không nghe nói.”

Ngay cả Triệu Thu cũng không biết? Hoàng Tiểu Long nhún mày, không ngờ Thần Điện thần bí đến mức này, ngay cả Triệu Thu cũng không biết.

“Môn chủ muốn nghe về chuyện Thần Điện, vậy đến lúc đó ta sẽ hỏi Tiểu Hầu Tử.”

Lúc này, Triệu Thu nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, đành phải như vậy thôi. Tuy nhiên mỗi khi Triệu Thu xưng Đoạn Nhận là Tiểu Hầu Tử, Hoàng Tiểu Long ít nhiều cảm thấy không được tự nhiên.

Hai ngày sau, Hoàng Tiểu Long không ra khỏi Nam Sơn phủ mà tu luyện trong Nam Sơn phủ.

Hai ngày qua đi. Hôm ấy, Triệu Thu bẩm báo cho Hoàng Tiểu Long biết:

“Môn chủ, có tin tức về Thần Điện rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Thần giới

“Thần điện có tin tức?”

Về mặt Hoàng Tiểu Long chấn động, vui mừng hỏi.

Triệu Thu gật đầu nói:

“Theo Đoạn Nhận nói, Thần điện này trăm năm mới xuất hiện một lần, cực kỳ thần bí, chẳng qua là ngay cả Đoạn Nhận cũng không biết tổng bộ của Thần điện này ở đâu. Chỉ biết là điện chủ của Thần điện này là một nữ nhân, thực lực sâu không lường được. Mỗi hai mươi năm, Thần điện chọn lựa 10 vị đệ tử tại Phong Tuyết đại lục, nghe nói phàm là đệ tử được Thần điện chọn lựa, sau này đều có cơ hội đi vào Thần giới tu luyện!”

Vì xưng hô Tiểu Hầu Tử khiến Hoàng Tiểu Long nghe không được tự nhiên, cho nên Triệu Thu sửa lại thành Đoạn Nhận.

“Cái gì? Thần giới?”

Hoàng Tiểu Long mở trừng hai mắt.

Thế giới này chẳng lẽ còn có Thần giới gì đó?!

Trước kia có nhắc đến trong chuyện thần thoại xưa của trái đất, đều có Tiên giới, Thần giới, nhưng đây chẳng qua là chuyện thần thoại xưa mà thôi.

Triệu Thu gật đầu:

“Chúng ta bây giờ đang ở Vũ hồn thể giới, thật ra chỉ là một không gian đẳng cấp thấp mà thôi. Trên Vũ hồn thể giới, còn có cấp bậc không gian cao hơn, Thần giới chính là đứng đầu. Chẳng qua là, muốn đi Thần giới, nhất định phải mở ra thông đạo đến Thần giới mới được, không nghĩ tới Thần điện này lại có thể đã thông thông đạo đến không gian Thần giới?”

Triệu Thu nói đến đây, gương mặt ngưng trọng, nói tiếp:

“Chẳng qua là đã thông thông đạo không gian Thần giới, không phải cường giả Thánh vực bình thường có thể làm được, cho dù là cường giả Thánh Vực Thập giai hậu kỳ đỉnh phong, cũng khó mà làm được! Trừ phi là mấy cường giả Thánh Vực Thập giai hậu kỳ đỉnh phong liên thủ, cộng thêm có lợi dụng thượng cổ thần trận, mới có thể mở ra thông đạo đến Thần giới không gian! Hoặc là cường giả Thần vực mới được!”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, thất kinh, bất kể là cái nào, đều có thể nhìn ra được thực lực của Thần điện này!

“Lần sau khi nào Thần điện chọn lựa đệ tử?”

Hoàng Tiểu Long đột nhiên mở miệng hỏi.

Triệu Thu ngẩn ra, tiếp đó nói:

“Sáu năm sau, không đến bảy năm, nghe Đoạn Nhận nói, Thần điện mỗi lần chọn lựa 10 vị đệ tử, điều kiện đầu tiên chính là có Siêu Cấp Vũ hồn, điều kiện thứ hai là Tiên thiên Thập giai trở lên.”

Tiên thiên Thập giai trở lên!

Hoàng Tiểu Long nhủ mày.

Thời gian hơn 6 năm, hắn không thể đột phá đến Tiên thiên Thập giai, cho dù hắn có thu phục dị bảo thứ tư Đoạn Hồn châu tốc độ tu luyện mau hơn nữa, cũng không có khả năng đạt được!

Hắn muốn vào Thần điện, đương nhiên không phải vì đi vào Thần giới tu luyện, mà là Lý Lộ!

Sau đó Hoàng Tiểu Long lại hỏi một số sự tình có quan hệ đến Thần điện.

Triệu Thu lần lượt trả lời, chỉ là chuyện về Thần điện, Đoạn Nhận biết cũng không nhiều lắm, cho nên, Triệu Thu cũng không thể trả lời nhiều.

Sau đó, Triệu Thu lui xuống.

Đêm, bắt đầu từ từ buông xuống.

Đêm nay không có ánh trăng, trời cao một mảng tối om.

Hoàng Tiểu Long đứng trong sân, nhìn trời cao yên tĩnh.

Trong đầu Hoàng Tiểu Long không ngừng hiện lên bóng hình xinh đẹp của Lý Lộ, lúc Lý Lộ cười, lộ ra hai lúm đồng tiền nhỏ, rất ngọt, rất đẹp, cặp mắt

khiến cho người ta mê ly động lòng.

Lý Lộ bị mỹ phụ kia của Thần điện mang đi, đã ba năm rồi, ba năm nay, mỗi khi Hoàng Tiểu Long dùng tu luyện ngồi yên nhìn trời, đều nhớ đến Lý Lộ.

Ba năm qua, thân ảnh của Lý Lộ không chỉ không biến mất theo thời gian, mà mơ hồ ngược lại càng ngày càng rõ ràng, hiện tại Hoàng Tiểu Long mới phát hiện Lý Lộ đã in dấu thật sâu ở trong nội tâm mình.

"Lý Lộ."

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm nói.

Đột nhiên, trong lòng Hoàng Tiểu Long đau đớn, lúc trước hẳn thật không nên để cho mỹ phụ nhân của Thần điện mang Lý Lộ đi, chẳng qua là, cho dù lúc trước hẳn ngăn trở cũng ngăn trở không được, đừng nói lúc trước, cho dù là hiện tại, cũng ngăn trở không được. Mỹ phụ nhân kia của Thần điện ít nhất là cường giả Thánh vực hơn nửa dựa lực lượng của Thần điện, muốn dẫn một người đi cho dù là nhiều đế quốc trên Phong Tuyết đại lục ngăn trở cũng không được, huống chi là Hoàng Tiểu Long hẳn?

Lực lượng!

Thực lực!

Là lực lượng, cũng là thực lực!

Khí tức Tu La trên người Hoàng Tiểu Long khuếch tán, sát khí tràn ngập.

Lúc này, trong tay hắn quang mang nhoáng lên một cái, một khối lệnh bài màu vàng xuất hiện.

Đây là Đoạn Nhận cho Triệu Thu, dựa vào Kim Lệnh này, Hoàng Tiểu Long sau này có thể tự do xuất nhập nội viện

Đoạn Hồn châu!

Bất kể như thế nào, hắn đều phải tìm được Đoạn Hồn châu, sau đó tập hợp ba đại đệ bảo lực lượng, tận lực nhanh chóng đề thăng tốc độ tu luyện của chính mình.

Ngày kế, ánh nắng tươi sáng, chiếu lên trên thân, ấm áp.

Hoàng Tiểu Long ra khỏi Nam Sơn phủ, đến học viện Đoạn Nhận.

Sau khi tới học viện Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long trực tiếp đi vào khu nhà phía trong, khu vực nội viện, so với ngoại viện có khác biệt, ngoại viện không ai tuần thú, thế nhưng nội viện lại có.

Khi Hoàng Tiểu Long vào khu vực nội viện, một đội thủ vệ thuận lợi ngăn Hoàng Tiểu Long lại.

Thủ vệ đội mười một người, trước mặt chính là một người đáng đáp cao gầy hơn bốn mươi tuổi, dưới cằm là chòm râu dê của người trung niên.

Người trung niên râu dê lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Tiểu tử, ngươi thân là học sinh ngoại viện, chẳng lẽ không biết học sinh ngoại viện không cho tiến vào nội viện sao? Dám cả gan tự tiện xông vào nội viện, phải bị hình phạt mười đao đó!”

Mười đao!

Chính là đối với người tự tiện xông vào nội viện, chịu mười đao, hơn nữa mũi đao từ bên này tiến vào, từ mặt trái xuyên qua mới được.

“Đi, cởi quần áo tiểu tử này ra, để chịu hình phạt!”

Người trung niên râu dê quay đầu nói với một người trong thủ vệ đội phía sau lưng.

“Vâng, Dương đội trưởng.”

Người trong thủ vệ đội muốn lên lúc trước, đột nhiên, Hoàng Tiểu Long lật tay, một khối kim bài xuất hiện trong tay, kim bài chặn tầm mắt tên đội viên kia, tên đội viên sợ hãi vừa lui.

Mọi người thấy kim bài trong tay Hoàng Tiểu Long, sợ ngây người.

“Đại Đế Kim Lệnh!”

“Đây là Đại Đế Kim Lệnh, không sai!”

Người trung niên râu dê gương mặt khiếp sợ nhìn kim bài trong tay Hoàng Tiểu Long

“Bái kiến Kim Lệnh đại nhân!”

Lúc này, đội viên thủ vệ đội toàn bộ quỳ sát xuống dưới, cung kính nói.

Phàm là người nắm giữ Kim Lệnh, bất kể người nào thấy, đều phải quỳ lễ, xưng Kim Lệnh đại nhân, đây là Đoạn Nhận quyết định.

Người trung niên râu dê hồi tỉnh lại, cũng quỳ xuống:

“Xin ra mắt Kim Lệnh đại nhân.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó chậm rãi đi hướng nội viện, chẳng qua là lúc đi qua bên cạnh người trung niên, nói:

“Dáng dấp râu của ngươi không tệ, Dương đội trưởng? Tên này cũng không tệ.”

Người trung niên râu dê ngẩn ra, tiếp đó sắc mặt khó coi, nhưng là giận mà không dám nói gì.

Những đội viên khác âm thầm bật cười.

Cho đến khi thân ảnh Hoàng Tiểu Long biến mất, mọi người bắt đầu đứng lên, người trung niên râu dê nhìn bóng lưng Hoàng Tiểu Long biến mất, cặp mắt lạnh lùng, Hoàng Tiểu Long!

Hoàng Thành Chi Chiến, hần có xem, tự nhiên biết được Hoàng Tiểu Long.

Nửa giờ sau, người trung niên râu dê xuất hiện bên trong một tòa độc viện.

“Ngươi xác định là Hoàng Tiểu Long?”

Diêu Phi đứng ở bên trong độc viện, đưa lưng về phía người trung niên, mở miệng nói.

“Đúng vậy, Tuyệt Tình công tử, ta dám khẳng định là Hoàng Tiểu Long!”

Người trung niên cung kính hồi đáp.

Diêu Phi cặp mắt lạnh lùng:

“Cầm Kim Lệnh trong tay? Hần là làm thế nào lấy được Kim Lệnh của Đoạn Nhận? Hoặc là Đoạn Vô Ngân vì lời kéo tiểu tử này, cho nên đem Kim Lệnh cho tiểu tử này?”

Toàn bộ đế quốc Đoạn Nhận, chỉ có 2 cái Kim Lệnh, một cái trong tay Đoạn Nhận, một trong tay Đoạn Vô Ngân.

“Ngươi làm tốt lắm, ngươi đi Tuyệt Tình điện nhận lấy 2 viên Tráng Thần đan.”

Diêu Phi giơ tay lên một cái. Tráng Thần đan, ngũ phẩm trung cấp linh đan.

“Tạ Tuyệt Tình công tử!”

Người trung niên vui mừng, nói cảm ơn, thi lễ một cái, sau đó thối lui ra khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Lý Lộ xuất hiện

Đội người trung niên thối lui ra ngoài, Diêu Phi lâm bần:

“Tiểu tử này tiến vào nội viện làm gì? Chẳng qua là, Đoạn Vô Ngân vì lời kéo tiểu tử này, đến Kim Lệnh cũng có thể tạm thời đưa cho tiểu tử này, xem ra thật đúng là xem trọng tiểu tử này! Nghe nói tiểu tử này rất thân cận với Tạ Bô Đề.”

"Chẳng qua là, Hoàng Tiểu Long, ngươi cho là ngươi được Đoạn Vô Ngân và Tạ gia nâng đỡ, ta sẽ không dám giết ngươi?"

"Ta muốn để ngươi hiểu rõ, đắc tội với Diêu Phi ta sẽ phải gánh lấy hậu quả đáng sợ!"

Thanh âm Điều Phi âm lãnh quanh quẩn trong sân.

Vừa nghĩ tới ngày đó tại Nghênh Phong điện, Hoàng Tiểu Long muốn để cho hắc quỷ xuống nhận sai trước mặt mọi người, sát ý trong lòng Điều Phi liền không thể ức chế được mà phát ra ngoài.

Hoàng Tiểu Long!

Hắn mang trong cặp mắt Điều Phi như đao.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long sau khi đi vào nội viện liền đi tới một tòa bảo tháp trước mặt.

Bảo tháp cao tới trăm trượng, tầng thứ mười có hình dáng như hình tròn xoay tròn hướng lên trên, bên ngoài vách tường của mỗi một tầng, đều khắc một số đồ án hình thù kỳ quái.

Đồ án có người có thú có núi còn có một số quái vật cổ quái.

Nhìn bảo tháp này, cặp mắt Hoàng Tiểu Long lấp lóe.

Bảo tháp này, từ hình dáng mà nói, không ngờ lại cực kỳ tương tự Linh Lung Bảo tháp.

Lúc này, phía sau Hoàng Tiểu Long vang lên một giọng nói:

“Đây là Vô Cực Bảo tháp, là Đoạn Nhận Đại Đế bắt chúc Linh Lung Bảo tháp chế tạo ra, bên trong có tụ linh pháp trận, tu luyện ở trong đó, đối với tu luyện Đấu khí có rất nhiều lợi ích.”

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, lên tiếng chính là một người trẻ tuổi mặc áo bào xanh, khoảng chừng 27, 28 tuổi, ngực đeo bội chương của học sinh nội viện.

Bắt chúc Linh Lung Bảo tháp chế tạo? Trách không được hình dáng tương tự Linh Lung Bảo tháp như vậy.

“Ta tên là Lưu Kiện Vũ.”

Người tuổi trẻ áo bào xanh cười nói.

“Hoàng Tiểu Long.”

Hoàng Tiểu Long nói.

“Ngươi chính là Hoàng Tiểu Long?! Hoàng Tiểu Long có Song Long Vũ hồn?”

Lưu Kiện Vũ nghe vậy kinh hãi, nhìn trên dưới Hoàng Tiểu Long một lần nữa.

“Không sai.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu khẳng định.

“Thì ra ngươi chính là Hoàng Tiểu Long.”

Lưu Kiện Vũ cười ha hả, có vẻ rất cao hứng, tiến lên duỗi tay về hướng Hoàng Tiểu Long:

“Đã sớm muốn biết một chút về người được xưng là thiên tài đệ nhất trong lịch sử Đoạn Nhận đế quốc, là Thần Long công tử trong Hoàng Thành Chi Chiến năm nay.”

“Thần Long công tử?”

Hoàng Tiểu Long ngăn ra, vươn tay, bắt tay đối phương.

Hai người buông tay.

Lưu Kiện Vũ cười nói:

“Ngươi sợ là không biết? Hiện tại, ngay cả Vô Ngân công tử, Tuyệt Tình ngũ đại công tử cũng nói ngươi là Thần Long công tử, hiện tại Đoạn Nhận đế quốc đã không phải ngũ đại công tử, mà là Lục Đại công tử.”

“Lục Đại công tử!”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu.

Không nghĩ tới bây giờ, bản thân mình lại bị gắn danh tiếng Thần Long công tử để trở thành Lục Đại công tử gì đó.

“Chẳng qua là, ngươi không phải học sinh nội viện, sao ngươi có thể vào bên trong này?”

Lưu Kiện Vũ hỏi.

“Ta có Kim Lệnh.”

Hoàng Tiểu Long đáp.

Việc có Kim Lệnh, không lâu khẳng định sẽ từ miệng đội thủ vệ truyền ra ngoài, cho nên chuyện này cũng không có gì cần phải che giấu.

Lưu Kiện Vũ vừa nghe, nhưng lại thất kinh, gương mặt khó tin nhìn Hoàng Tiểu Long tiếp đó cười nói:

“Kim Lệnh này là Vô Ngân công tử đưa cho ngươi à? Không nghĩ tới Vô Ngân công tử ngay cả Kim Lệnh cũng tạm thời đưa cho ngươi sử dụng.”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, cười cười, không nói gì.

Nếu hắn nói Kim Lệnh này được Đoạn Nhận cho hắn hơn nữa được sử dụng vô thời hạn, đừng nói Lưu Kiện Vũ không tin, cho dù là người của toàn bộ Đoạn Nhận đế quốc chỉ sợ cũng sẽ không ai tin tưởng.

Dĩ nhiên, ngoại trừ Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm.

Lưu Kiện Vũ cùng Hoàng Tiểu Long nói chuyện một hồi, sau đó cùng Hoàng Tiểu Long tách ra.

Tuy rằng Lưu Kiện Vũ không có nói, thế nhưng Hoàng Tiểu Long lại suy đoán được đối phương hẳn là Lưu gia đệ tử của Đoạn Nhận đế quốc.

Lưu gia tuy không so sánh được với Tạ Bò Đề Tạ gia, thế nhưng cũng là đại gia tộc, so với Quách gia của Quách Thái cũng chỉ kém một chút.

Đối với Lưu Kiện Vũ này, Hoàng Tiểu Long cảm giác cũng không tệ lắm, không kiêu ngạo hống hách như Quách Thái, hay một số tử đệ quý tộc đại gia tộc khác.

Sau khi tách ra khỏi Lưu Kiện Vũ, Hoàng Tiểu Long tiếp tục "Đi dạo" trong nội viện.

Một ngày trôi qua.

Linh Lung Bảo tháp và Tù Thần quyền trong cơ thể Hoàng Tiểu Long cũng không khác thường.

Lúc sắc trời chuyển tối, Hoàng Tiểu Long mới ra khỏi nội viện, trở về Nam Sơn phủ.

Mà thuộc hạ được Diêu Phi phân phó giám thị Hoàng Tiểu Long bẩm báo sau khi Hoàng Tiểu Long tiến vào nội viện, chỉ đi dạo một vòng nội viện.

“Đi dạo một vòng?”

Gương mặt Diêu Phi trầm tư.

“Công tử, tiểu tử kia không phải chỉ là tò mò đối với nội viện, cho nên chỉ có tiến vào nội viện tùy tiện nhìn một chút?”

Lúc này, một gã hộ vệ tiến lên nói.

Chẳng qua là hắn còn chưa nói hết, liền bị Diêu Phi một chương đánh qua bay vào góc tường.

“Ngươi cứ nói xem?”

Diêu Phi lạnh lùng nói.

Hộ vệ kia hoảng sợ liên tục vả miệng.

“Liên lạc với Kim Mộc một chút, bảo hắn trở về một chuyến.”

Diêu Phi quay đầu lại nói với một gã hộ vệ ở bên cạnh.

Tên hộ vệ kia chân chờ một chút, hồi đáp:

“Công tử, chúng ta đã mất đi liên lạc cùng Kim Mộc tiền bối hai ngày rồi, Kim Mộc tiền bối, dường như đã mất tích rồi!”

“Cái gì? Mất tích?”

Điều Phi trừng hai mắt.

“Đúng vậy, Kim Mộc tiền bối cùng Trương tiền bối, là mất tích ở phụ cận Nam Sơn phủ.”

Tên hộ vệ kia đáp.

Kim Mộc trong miệng Điều Phi chính là lão giả mặt gầy tóc bạc kim hai ngày trước đã bị Hoàng Tiểu Long dùng Linh Lung Bảo tháp luyện hóa.

“Đã mất tích hai ngày rồi, tại sao ngươi đến bây giờ cũng không bẩm báo cho ta biết?”

Điều Phi phẫn nộ, một chương đánh đánh bay hộ vệ kia.

Hộ vệ bốn phía cảm như hén.

“Cút ra ngoài, tra cho ta, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!”

Điều Phi quát.

“Vâng, công tử!”

Chúng hộ vệ hoảng sợ rút lui.

Cặp mắt Điều Phi hàn mang lập lòe:

“Hoàng Tiểu Long!”

Lúc này, bên trong Nam Sơn phủ, Hoàng Tiểu Long đứng ở trong sân, nội kinh vận chuyển trong cơ thể, cả người xương cốt từ từ co lại, miễn cưỡng ép được phân nửa, từ vóc người mà phán đoán, Hoàng Tiểu Long hiện tại chỉ cao chừng một thước, giống như đứa trẻ 7, 8 tuổi.

Sau khi thân người chỉ còn một thước, xương cốt cả người Hoàng Tiểu Long lại phát ra âm thanh răng rắc, lại từ từ cao hơn, khôi phục thân cao mét tám lúc trước.

Đây là Súc Cốt công.

Trước kia nội kinh không đột phá Tiên thiên, Súc Cốt công cũng không có tác dụng lớn. Hiện tại nội kinh đột phá Tiên thiên, Hoàng Tiểu Long tu luyện Súc Cốt công, xương cốt cả người đã có thể hoàn toàn co duỗi tự nhiên. Sau này, Hoàng Tiểu Long tùy thời có thể với biến đổi diện mạo và hình dáng, làm việc dễ dàng hơn rất nhiều.

Đây là thứ mà Đấu Khí không có cách nào làm được, cho dù là cường giả Thánh vực thậm chí cường giả Thần vực đều không cách nào làm được.

Một đêm trôi qua.

Sắc trời dần sáng, Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện Súc Cốt công, ra khỏi Nam Sơn phủ, thế nhưng lúc mới ra cổng chính Nam Sơn phủ, thân hình Hoàng Tiểu Long cứng đờ, đứng ở chỗ đó, không dám tin tưởng nhìn đường phố đối diện.

Chỗ ấy, một bóng người xinh đẹp đang đứng thẳng.

Lý Lộ!

Không ngờ lại là Lý Lộ - người bị Thần điện mỹ nữ kia mang đi!

Lý Lộ một thân bạch y, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long, hốc mắt hồng hồng, so với ba năm trước đây, gương mặt xinh đẹp thiếu đi mấy phần nghịch ngợm và tinh nghịch, nhiều hơn mấy phần quyến rũ và kiều diễm, một cái nhún mày một tiếng cười đều rung động lòng người, thân hình Lý Lộ so với ba năm trước đây cũng cao một đoạn, càng thêm đáng vẻ thướt tha mềm mại.

Hoàng Tiểu Long xoa nhẹ cặp mắt, sợ là ảo giác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Ngạo Bạch Tuyết

Hoàng Tiểu Long dụi dụi con mắt nhìn lại, đối diện đường phố, Lý Lộ thân mặc áo váy màu trắng biêng nhác còn đang ở đó!

Một cổ mừng như điện trong nháy mắt xông lên trong lòng Hoàng Tiểu Long. Hắn gần như bay ra khỏi cổng chính Nam Sơn phủ, xuyên qua đường phố, sau đó ở trước mặt Lý Lộ, nhìn Lý Lộ.

Lý Lộ cũng nhìn Hoàng Tiểu Long, hốc mắt đỏ hơn.

Hoàng Tiểu Long đột nhiên vươn hai tay ra, một tay ôm lấy Lý Lộ, ôm thật chặt, dường như muốn khắc Lý Lộ vào bên trong sinh mạng của mình, hòa cùng xương thịt, sợ Lý Lộ sẽ lần nữa ly khai.

“Lý Lộ, là người sao?”

Hoàng Tiểu Long run giọng lắp bắp.

“Là ta.”

Bị Hoàng Tiểu Long ôm chặt thân thể Lý Lộ có chút run rẩy, kích động nức nở nói.

Ba năm qua đi.

Hai người cuối cùng gặp lại lần nữa.

Ba năm nay, gần như mỗi ngày mỗi đêm, trong óc nàng đều hiện lên thân ảnh của Hoàng Tiểu Long, mà bây giờ cuối cùng được như nguyện, được Hoàng Tiểu Long ôm, cảm thụ được lồng ngực rộng lớn ấm áp của Hoàng Tiểu Long, Lý Lộ trước nay chưa từng cảm nhận được sự an toàn và ấm áp như vậy.

Ba năm qua đi, Hoàng Tiểu Long cũng cao hơn rất nhiều, diện mạo mặc dù có chút biến hóa, thể nhưng càng thêm dương cương, cặp mắt càng thâm thúy mê người.

Bị Hoàng Tiểu Long ôm, đôi tay Hoàng Tiểu Long vẫn mạnh mẽ như thế.

Hoàng Tiểu Long ôm Lý Lộ, hô hấp sâu, cổ mùi thơm của cơ thể thiếu nữ mê người chui vào lỗ mũi, vừa rồi kích động không có phát hiện, lúc này mới phát hiện Lý Lộ trong ngực thân thể yếu kiều mềm mại, non nớt, mềm mại không xương, eo thon nhỏ chỉ cần nhẹ nhàng là có thể nắm chặt, dường như có thể nhỏ ra nước, đặc biệt là chỗ ngực, hai cái gò cực kỳ mềm mại đè nặng ngực Hoàng Tiểu Long, ba năm qua đi, nơi này của Lý Lộ thay đổi lớn hơn rất nhiều.

Dần dần, phía dưới Hoàng Tiểu Long động một cái.

Trong ngực Lý Lộ cảm thấy phía dưới của Hoàng Tiểu Long biến hóa, gương mặt xinh đẹp vùi vào ở trong ngực Hoàng Tiểu Long đỏ ửng, không dám nâng lên.

Hoàng Tiểu Long có chút ngượng ngừng buông Lý Lộ ra, thân thể hai người tách ra.

“Người biết ta ở Đoạn Nhận hoàng thành?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Lộ, dịu dàng nói.

Có lẽ là vừa rồi phía dưới Hoàng Tiểu Long biến hóa khiến gương mặt xinh đẹp của Lý Lộ vẫn còn đỏ bừng, Lý Lộ có chút ý xấu hổ gật gật đầu.

“Vậy người lần này là?”

Hoàng Tiểu Long lên tiếng hỏi, nói đến đây, ngừng lại.

Gương mặt xinh đẹp của Lý Lộ ngẩng lên đôi mắt đầy tình nhìn nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Lần này ta đột phá Tiên thiên, sư tôn đồng ý ta ra ngoài báo thù.”

Chẳng qua là, phía sau còn có một câu nói, nàng cũng không có nói ra, chính là báo thù xong, nàng nhất định phải trở về Thần điện.

Hoàng Tiểu Long nghe vậy gật đầu.

Lý Lộ đột phá Tiên thiên, với thực lực của Lý Lộ bây giờ phối hợp Song Kiếm Vũ hồn, đích xác có thể báo thù huyết hận.

“Báo xong thù, người trở về Thần điện?”

Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Lộ nói, thanh âm đột nhiên có chút trầm thấp, Lý Lộ mặc dù không nói, thể nhưng hắn sao có thể không đoán được.

Thân thể Lý Lộ chấn động, nhìn Hoàng Tiểu Long, đôi mắt đột nhiên đỏ hồng, khẽ gật đầu một cái.

Lần này, nàng tìm được hung thủ năm đó sát hại Lý gia, sau khi chính tay giết chết thì đến nhìn Hoàng Tiểu Long, chỉ vì muốn nhìn Hoàng Tiểu Long một cái thôi.

“Có thể ngày mai mới đi hay không?”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói, tim đột nhiên đau đớn.

Trong hốc mắt Lý Lộ, nước mắt trong suốt. Đúng lúc này một tiếng hừ lạnh từ trong không trung truyền đến, mặc dù chỉ là một tiếng hừ lạnh, Hoàng Tiểu Long lại như bị trọng kích, thân thể chấn động, một cỗ lực lượng khủng bố như cự sơn hướng về phía Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long bay ngược ra sau, miệng phun máu tươi.

“Tiểu Long!”

Lý Lộ gương mặt xinh đẹp trắng bạch hô lên, đang muốn qua bên cạnh Hoàng Tiểu Long, đột nhiên một thanh niên mặc đạo bào bạch y, phong độ ung dung từ trong hư không đi ra, một tay cản lại, thuận lợi ngăn Lý Lộ lại.

Thanh niên mặc áo bào trắng, đầu chân mày có một kim văn, cặp mắt xanh lam, yêu dị tuấn mỹ.

Thanh niên ngăn Lý Lộ lại, lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Một Tiên thiên nhất giai nho nhỏ, dựa vào ngươi cũng xứng với Lý Lộ sư muội? Tiểu tử, sau này ngươi còn dám chạm vào một sợi tóc Lý Lộ sư muội, ta liền để ngươi sống không bằng chết!”

Nói xong, giờ tay lên, chỉ thấy công chính Nam Sơn phủ đối diện bị phá vỡ tạo thành một lỗ lớn, chỉ lực xuyên qua Nam Sơn phủ, tạo thành một hắc động trong không gian.

Một chỉ kích phá không gian!

Đây là lực lượng của cường giả Thánh vực!

Chỉ có cường giả Thánh vực mới có thể làm được như vậy!

Hoàng Tiểu Long bò dậy từ mặt đất, sờ vết máu trên khóe miệng, lạnh lùng nhìn thanh niên trước mặt:

“Cường giả Thánh vực?”

Thanh niên thấy Hoàng Tiểu Long sau khi biết mình là Thánh Vực, gương mặt vẫn bình tĩnh, không khỏi ngẩn ra, dậm dậm nói:

“Đúng vậy, ta là cường giả Thánh vực, ta muốn giết ngươi, căn bản không phải động thủ, một ánh mắt cũng có thể diệt ngươi, tiểu tử, ngươi chính là Hoàng Tiểu Long? Nể tình Lý Lộ sư muội, hôm nay ta không thể giết ngươi, tha cho ngươi một mạng, lần sau, ngươi nếu còn dám gặp Lý Lộ sư muội, ta sẽ lột từng khối từng khối da trên người ngươi, sau đó đưa ngươi luyện chế thành cây khô!”

“Ngạo Bạch Tuyết sư huynh, van cầu ngươi, bỏ qua Tiểu Long!”

Lý Lộ mặt đầy nước mắt, khóc lóc đầu nói:

“Việc này không liên quan đến Tiểu Long!”

Gương mặt Ngạo Bạch Tuyết lạnh nhạt, nhìn Hoàng Tiểu Long nói:

“Nói cho ngươi biết, Lý Lộ sư muội hiện tại đã là đệ tử của Thần điện, đệ tử của Thần điện chỉ có thể kết làm đạo侶 cùng đệ tử của Thần điện, đây là thân quy của Thần điện.”

“Đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, lần sau Thần điện chọn lựa đệ tử, nếu ngươi có thể được chọn trúng, trở thành đệ tử của Thần điện, ta liền cho ngươi một cơ hội.”

Ngạo Bạch Tuyết nói đến đây, tay nắm lấy Lý Lộ, muốn mang Lý Lộ đi.

“Tiểu Long!”

Lý Lộ khóc, hướng đưa tay về phía Hoàng Tiểu Long, gấp giọng hô.

Hoàng Tiểu Long cũng gấp lên, duỗi tay ra, thế nhưng lúc này, một cỗ lực lượng khủng bố vọt tới, đánh bay ra ngoài.

Ngạo Bạch Tuyết lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Không biết tự lượng sức mình!”

Hắn mang theo Lý Lộ, phi thân lên.

Đúng lúc này, một tiếng quát vang lên:

“Cút xuống cho ta!”

Một bàn tay to lớn từ hư không xuất hiện, đánh xuống một đòn vào đỉnh đầu Ngao Bạch Tuyết.

Ngao Bạch Tuyết biến sắc, buông Lý Lộ ra, hai tay nghênh đón, vỗ chuông lên.

“Oành!”

Tiếng nổ cực lớn. Không gian bốn phía xuất hiện từng vết rách.

Ngao Bạch Tuyết rút xuống mặt đất, trong miệng phun ra máu tươi.

Một thân ảnh từ trong hư không đi ra, chính là Triệu Thu trở về từ hoàng cung Đoạn Nhận, cảm ứng được lực lượng dao động bên Nam Sơn phủ nên cấp tốc chạy về.

Ngao Bạch Tuyết có chút cả kinh nhìn Triệu Thu:

“Thánh Vực cao giai!”

Có thể một chuông khiến hắn trọng thương cũng chỉ có cường giả Thánh Vực cao giai mới có thể làm được, bên cạnh Hoàng Tiểu Long vẫn còn có cường giả Thánh Vực cao giai?

Chẳng qua là, tuy rằng giết mình Triệu Thu là cường giả Thánh Vực cao giai, thế nhưng sắc mặt Ngao Bạch Tuyết trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh, lạnh lùng nhìn Triệu Thu:

“Các hạ thực lực không tệ, chẳng qua là, dám cả gan ra tay với người của Thần điện, kết quả chính là phải chết, nguoi cho dù là Thánh Vực cao giai cũng không ngoại lệ!”

Triệu Thu cười lạnh nói:

“Thật sao? Vậy ta cũng muốn nhìn xem thử nguoi giết chết ta như thế nào.”

Nói xong, một chuông tiếp tục đánh tới Ngao Bạch Tuyết, chuông lực vô hình, không gian không có một chút dao động, thế nhưng Ngao Bạch Tuyết lại biến sắc.

Đúng lúc này, đột nhiên một quang sáng màu xanh biếc phá không mà tới, nghênh đón một chuông của Triệu Thu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Gái điếm thổi từ tiểu hoàng gia trang

Oành!

Tiếng động vang dội.

Thân hình Triệu Thu lắc lư, lui về sau một bước, cả kinh, nhìn lại, chỉ thấy một mỹ phụ nhân đang bước tới từ hư không.

“Sư tôn!

Lý Lộ thấy mỹ phụ nhân xuất hiện, cả kinh kêu lên.

Lúc này, Ngao Bạch Tuyết cũng nhanh chóng bước tới, cung kính nói:

“Bái kiến sư thúc.”

Người mỹ phụ này chính là người ba năm trước đây mang Lý Lộ đi, thì ra là sư tôn Lý Mạc Lâm của Lý Lộ, cùng họ với Lý Lộ.

Lý Mạc Lâm gật gật đầu, sau đó chậm rãi đi tới trước mặt Triệu Thư:

“Người thực lực không tệ, chẳng qua là, còn không phải là đối thủ của ta!”

Triệu Thư lạnh giọng nhoen miệng cười:

“Vậy bây giờ thử một chút.”

Tuy rằng một chương vừa rồi, Triệu Thư rơi xuống thế hạ phong, thế nhưng Triệu Thư là hấp tấp chống lại, thật ra thực lực hai người cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Lý Mạc Lâm nghe vậy, không có phản bác, mà là quay đầu nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Người tên là Hoàng Tiểu Long, đúng không? Ta biết đồ nhi Lý Lộ của ta thích người, chẳng qua là, nàng hiện tại đã là đệ tử của Thần điện, người muốn ở cùng với Lý Lộ, ta cũng không phản đối, thế nhưng điều kiện tiên quyết là người có thể trở thành đệ tử của Thần điện.”

Lý Mạc Lâm nói đến đây, nhìn Triệu Thư một cái, đối với Hoàng Tiểu Long tiếp tục nói:

“Ta biết thân phận người không bình thường, chẳng qua là bất kỳ thân phận gì trước mặt Thần điện đều vô dụng, trừ phi người là cường giả Thần vực!”

Lý Mạc Lâm nói xong, đối với Ngao Bạch Tuyết và Lý Lộ nói:

“Chúng ta đi!”

Nói xong, phi thân lên, phá vỡ hư không ly khai.

Ngao Bạch Tuyết theo sau, bay lên.

Lý Lộ cặp mắt rung rung, nhìn Hoàng Tiểu Long một cái, nước nờ nói:

“Tiểu Long, ta sẽ luôn luôn ở Thần điện chờ người!”

Nói xong, cũng phi thân ly khai.

Triệu Thư thấy Lý Mạc Lâm ly khai, đang muốn xuất thủ, Hoàng Tiểu Long lắc đầu nói:

“Không cần.”

Cho dù Triệu Thư xuất thủ, cũng chưa chắc có thể ngăn cản được ba người.

Cũng như Lý Mạc Lâm nói, bất kỳ dùng thân phận trước mặt Thần điện đều vô dụng, trừ phi là cường giả Thần vực!

Cường giả Thần vực!

Hoàng Tiểu Long nhìn thân ảnh Lý Lộ còn có Ngao Bạch Tuyết rời đi, hai nắm chắc, nhìn thân ảnh Lý Lộ từng điểm từng điểm mờ hồ, càng ngày càng xa tâm Hoàng Tiểu Long không thể ức chế mơ hồ đau đớn.

Rất đau!

Cho tới nay, Hoàng Tiểu Long đều cảm giác mình có thể bảo vệ thân nhân của mình và người bên cạnh, thế nhưng hiện tại, hắn mới phát hiện cái ý nghĩ này thật mực cười.

Hắn ngay cả hắn người thương cũng không thể bảo vệ!

Hắn chỉ có thể trở mắt nhìn Lý Lộ bị mang đi.

Một cỗ sát khí lạnh như từ trên thân Hoàng Tiểu Long không ngừng trào ra, bốn phía không gian như bị đông lại

Cặp mắt Hoàng Tiểu Long đỏ như máu.

Triệu Thư đứng ở một bên, muốn khuyên một chút, thế nhưng cuối cùng không có lên tiếng. Hắn hiểu tâm tình của Môn chủ hiện tại, giống như hắn năm đó, hắn năm đó thực lực nhỏ bé, chỉ có thể trở mắt nhìn người thương bị người giết chết ở trước mặt mình, cái loại cảm giác này đau như xé tận tim ruột.

Thân ảnh Lý Lộ đã biến mất từ lâu, Hoàng Tiểu Long vẫn đứng đứng ở đó, Triệu Thư bảo vệ ở một bên.

Cho đến khi bóng đêm buông xuống, Hoàng Tiểu Long mới xoay người trở về Nam Sơn phủ, một câu cũng không nói, về tới tòa nhà nhỏ của mình, Hoàng Tiểu Long quay đầu nói với Triệu Thư ở sau lưng:

“Ngươi đi xuống đi, ta không sao.”

Thanh âm khàn khàn.

“Vâng, Môn chủ.”

Triệu Thụ cung kính đáp thi lễ một cái, sau đó lui xuống, hần hiều Hoàng Tiểu Long lúc này cần nhất chính là yên lặng một mình.

Sau khi Triệu Thụ rời đi, Hoàng Tiểu Long đi tới sân nhỏ, cứ như vậy ngồi xuống mặt đất, không nói một lời, sát khí trên người Hoàng Tiểu Long lạnh như băng càng ngày càng ngưng trọng.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long đã ngồi ở đó cả đêm, giống như bức tượng không nhúc nhích.

Ánh mặt trời xuyên qua bầu trời chiếu đến sân nhỏ, chiếu đến trên người Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long vẫn không nhúc nhích, trong sát khí trên người càng ngày càng ngưng trọng sinh ra một cỗ khí tức cô quạnh.

Triệu Thụ và Phí Hạo đi tới cửa viện của Hoàng Tiểu Long, thấy Hoàng Tiểu Long ngồi trên mặt sân hai người dừng tại cửa viện.

“Tiếp tục như vậy, ta thật lo lắng cho Môn chủ?”

Phí Hạo gương mặt lo lắng nói.

Triệu Thụ đã đem sự tình nói cho hắn.

“Chúng ta hay là để cho Môn chủ yên lặng một mình một chút.”

Triệu Thụ lắc đầu nói:

“Với tâm tính của Môn chủ, không có việc gì.”

Phí Hạo gật đầu.

Hai người lui xuống.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Cho đến khi mặt trời đã lên cao, trời nắng chang chang, từ từ ngã về tây, hoàng hôn, sắc trời lại tối xuống, Hoàng Tiểu Long vẫn ngồi yên như vậy.

Ngày thứ ba, ánh mặt trời xuất hiện lần nữa.

Cứ như vậy, Hoàng Tiểu Long đã ngồi ba ngày ba đêm trên mặt sân, không nhúc nhích.

Trong thời gian này, Triệu Thụ và Phí Hạo mỗi ngày đến xem Hoàng Tiểu Long ba lượt.

Ba ngày ba đêm, Hoàng Tiểu Long một mực ngồi trên mặt đất không nhúc nhích đột nhiên động một cái, sát khí và sự cô quạnh trên người giống như ngưng kết thành khối băng rồi bùng ra, theo gió phiêu tán.

Hoàng Tiểu Long đứng lên, từ sân nhỏ đi ra, thần tình dường như hoàn toàn khôi phục lại.

Triệu Thụ và Phí Hạo đến, gặp Hoàng Tiểu Long từ sân nhỏ đi ra, thần tình ngẩn ra, chỉ thấy tóc trên thái dương Hoàng Tiểu Long không ngờ lại biến thành màu trắng!

“Môn chủ, ngài!”

Hai người lên tiếng.

“Ta không sao.”

Thanh âm Hoàng Tiểu Long bình tĩnh.

Hai người vốn còn muốn lên tiếng, nhưng là thấy vậy, chỉ có thể ngừng lại.

“Triệu Thụ, Phí Hạo, các ngươi theo ta ra ngoài một chút.”

Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

“Vâng, Môn chủ!”

Hai người cung kính vâng dạ.

Và thế là, ba người Hoàng Tiểu Long liền ra khỏi Nam Sơn phủ.

Hoàng Tiểu Long đi dạo chẳng có mục đích, Triệu Thu, Phí Hầu hai người đi theo sau lưng Hoàng Tiểu Long, không dám lên tiếng.

Đi tới một chỗ đường phố náo nhiệt, đột nhiên trước mặt đi tới một đám người, rõ ràng là hai huynh đệ Quách gia Quách Chí, Quách Phi, phía sau hai người hộ vệ và tùy tùng Quách gia đi theo.

Cách một khoảng thời gian, hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi sẽ mang theo hộ vệ và tùy tùng đi dạo và giải trí tại Hoàng Thành.

“Đại ca, là tiểu tử Hoàng Tiểu Long kia!”

Quách Phi thấy Hoàng Tiểu Long từ xa đi tới, không khỏi mở miệng nói.

Quách Chí ngẩng đầu, gặp được Hoàng Tiểu Long, khóe miệng cười lạnh:

“Đi, chúng ta qua đó.”

Nói xong, dẫn theo chúng hộ vệ và tùy tùng Quách gia hướng về phía ba người Hoàng Tiểu Long đi tới.

Quách Chí dẫn theo mọi người ngăn ba người Hoàng Tiểu Long lại.

“Hoàng Tiểu Long, không nghĩ tới đêm đó không ngờ lại không có thể giết được ngươi!”

Quách Chí nhìn Hoàng Tiểu Long, thần tình kiêu căng nói.

Ngày đó sau khi bọn họ rời khỏi Hồi Vị tửu, liền điều tra thân phận Hoàng Tiểu Long, sau đó phái người ám sát Hoàng Tiểu Long, không nghĩ tới người phái đi một người cũng không thấy trở về.

Mặc dù có chút bất ngờ, thế nhưng Quách Chí từ đầu tới cuối đều không để Hoàng Tiểu Long ở trong lòng. Thân phận Hoàng Tiểu Long, hần điều tra thật sự rõ ràng, một đệ tử nhỏ nhoi từ Hoàng gia trang đi ra, tuy nhiên không hiểu rõ một Nguyên soái tiểu vương quốc vì cái gì gọi Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ, thế nhưng theo Quách Chí, cũng không có gì.

Nguyên soái Hạo Thiên của Lạc Thông vương quốc kia, hần tùy tiện mở miệng, cũng có thể làm cho hần hoàn toàn biến mất.

“Ta tâm tình không tốt, các ngươi hiện tại cắt ngay, còn kịp!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai người Quách Chí, Quách Phi, mở miệng nói.

Lý Lộ ly khai, Hoàng Tiểu Long hiện tại vô cùng vô cùng muốn giết người!

“Ngươi nói cái gì?”

Quách Chí nghe Hoàng Tiểu Long nói không ngờ lại bảo hần cắt đi, sắc mặt âm trầm:

“Tiểu tử, ngươi cho là muội muội ngươi đính hôn cùng tiểu tử Quách Thái kia, ta hiện tại không dám giết ngươi? Đừng nói muội muội ngươi đính hôn cùng tiểu tử Quách Thái kia, cho dù kết hôn cùng Quách Thái, ta cũng như thế có thể để cho tiểu tử Quách Thái kia bỏ muội muội ngươi!”

“Một thứ gái điếm thối từ Tiểu Hoàng gia trang của một tiểu vương quốc nhỏ mà thôi, cũng muốn tiến vào chúng ta Quách gia ta?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 200: Vừa rồi là hiểu lầm

Gái điếm thối từ Tiểu Hoàng gia trang mà thôi!!

Khi thanh âm Quách Chí vừa dứt, đột nhiên, bóng người trước mắt nhoáng lên một cái, cổ hần liền bị một bàn tay to mạnh mẽ nắm lấy!

Người xuất thủ chính là Hoàng Tiểu Long. Bàn tay Hoàng Tiểu Long một phen kiểm chế cổ Quách Chí, đem hần từ mặt đất nhấc lên, cặp mắt lạnh lùng,

một sát khí từ trên thân Hoàng Tiểu Long lan ra.

Quách Chí chỉ là Tiên thiên nhị giai trung kỳ đỉnh phong, căn bản không ngờ tới Hoàng Tiểu Long dám xuất thủ đối với mình, khoảng cách lại gần, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, ngay cả cơ hội tránh né cũng không có.

“Ngươi!”

Cổ của Quách Chí bị nắm chặt, sắc mặt đỏ lên, cặp mắt lờ ra, giống như tùy thời đều có thể rút ra, tùy thời đều có thể chết đi.

Quách Phi và chúng hộ vệ Quách gia kinh ngạc đến ngây người nhìn Quách Chí bị Hoàng Tiểu Long nắm cổ, nhấc lên từ mặt đất, nhất thời phản ứng không kịp, dù sao loại tình cảnh này, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Trước kia, hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cách một tháng đều mang chúng hộ vệ Quách gia đi dạo Hoàng Thành, tìm việc vui. Dân chúng Hoàng Thành thậm chí một số quý tộc lớn nhỏ, đều tránh đường, đều là bọn họ nắm cổ người khác, đừng nói bị người khác nắm bắt cổ, chính là một sợi lông trên người bọn họ, người khác ngay cả sờ cũng không dám sờ!

“Đại ca!”

Sau đó, Quách Phi rút cuộc phản ứng, cả kinh kêu lên, tiếp đó phần nộ chỉ vào Hoàng Tiểu Long quát:

“Hoàng tạp chủng, ngươi dám! Còn không buông đại ca của ta ra? Nếu không, ta diệt cửu tộc ngươi!”

Diệt cửu tộc ngươi!

Lời này của Quách Phi, ngược lại không phải là mạnh mẽ, dựa vào lực lượng Quách gia ở Đoạn Nhận đế quốc, muốn tiêu diệt cửu tộc một tiểu gia tộc, cũng đơn giản như thả cái rắm vậy.

Thế nhưng thanh âm Quách Phi vừa dứt, đột nhiên bóng người nhoáng lên một cái, tay trái Hoàng Tiểu Long một tay bắt lấy cổ Quách Phi nhấc lên từ mặt đất.

Giống Quách Chí lúc trước, sắc mặt Quách Phi đỏ lên, cặp mắt lờ ra, hoảng sợ, hoảng loạn thậm chí có chút ít không biết làm sao, muốn mở miệng, thế nhưng cổ họng bị nắm chặt, dù như thế nào cũng không nói được.

Chúng hộ vệ Quách gia nhìn bị Hoàng Tiểu Long một tay nắm cổ Quách Chí, một tay nắm cổ Quách Phi giữa không trung, sợ ngây người, phần nộ, nhưng sợ Hoàng Tiểu Long thương tổn thiếu chủ bọn họ, nhất thời không dám vọng động.

Cho nên, chúng hộ vệ Quách gia chỉ có thể ở một bên hò hét đe dọa.

“Tiểu tử ngươi biết Thiếu chủ của chúng ta là ai chẳng? Nếu biết, mau thả Thiếu chủ của chúng ta ra!”

“Thiếu chủ của chúng ta thiếu một cọng tóc, ngươi chết không có chỗ chôn!”

Quách gia chúng hộ vệ kêu gào nói tới nói lui cũng là mấy câu như vậy.

Ngay lúc chúng hộ vệ Quách gia kêu gào, cặp mắt Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, hai mắt như thần đao quét tới, chúng hộ vệ Quách gia sợ tới mức co rụt lại, im bặt.

Tiếp theo, sắc mặt Hoàng Tiểu Long lạnh lùng, bàn tay nắm hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi đột nhiên vừa dùng lực. Cặp mắt hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi trợn lên, hai chân ở phía dưới giãy dụa, hai tay nắm thật chặt hai tay Hoàng Tiểu Long, hiển nhiên cực kỳ thống khổ.

Thế nhưng lần này chúng hộ vệ Quách gia cũng không dám làm ầm ĩ nữa.

Lúc này, đầu óc bọn họ ý thức được, bọn họ kêu gào không có ích lợi gì.

Người qua lại bốn phía trên đường đường đua nhau ngừng lại, gương mặt khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, nhìn hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi bị Hoàng Tiểu Long nắm cổ giữa không trung.

Hai huynh đệ Quách Chí Quách Phi, dân chúng Hoàng Thành lớn nhỏ quý tộc đều biết, chính vì biết, mọi người mới kinh ngạc vô cùng.

Vẫn còn có người dám nắm cổ hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cổ, giữa không trung?!

“Tiểu tử này là người nào? Ngay cả hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cũng dám động?”

“Hình như là Hoàng Tiểu Long?”

“Hoàng Tiểu Long? Hoàng Thành Chi Chiến đệ nhất năm nay ‘Hoàng Tiểu Long?’”

Người từ bốn phía đường phố đua nhau nghị luận.

Hoàng Tiểu Long không để ý đến mọi người nghị luận, lạnh lùng nhìn hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi. Lúc này, hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi đã bắt đầu từ từ lòi to hai tròng mắt ra, dường như lúc nào cũng có thể tắt thở.

Thấy đã sắp đến lúc, hai tay Hoàng Tiểu Long dùng lực, hai người bị ném ra ngoài từ giữa không trung.

Hai người rớt xuống mặt đất, kêu thảm một tiếng, bay một đường trên mặt đất, xa hơn 10m mới ngừng lại.

“Thiếu chủ!”

Chúng hộ vệ và tôi tớ Quách gia sợ hãi, đua nhau vội vàng đi tới bên cạnh hai người, đỡ hai người từ mặt đất dậy.

Quách Chí, Quách Phi được chúng hộ vệ và tôi tớ Quách gia đỡ dậy, vì cổ họng bị Hoàng Long nắm, sắc mặt hai người nhất thời tím xanh, sau khi đứng lên, đứng ở nơi đó ho khan không ngừng.

Ở vị trí cổ hai người, in hai dấu tay.

“Nể mặt Quách Thái, ngày hôm nay ta không giết các ngươi, rút!”

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người, lạnh lùng nói.

Hoàng Tiểu Long thực sự nói thật, nếu không nể mặt muội phu tương lai Quách Thái, ngày hôm nay, Hoàng Tiểu Long trực tiếp đã phế hai người, thế nhưng lời nói Hoàng Tiểu Long lọt vào tai hai người Quách Chí, Quách Phi, nhưng lại vô cùng nhục nhã.

Đây là làm nhục trắng trợn!

Hai người sờ vết thương ở cổ, trợn mắt mà nhìn Hoàng Tiểu Long.

“Giết cho ta, giết cậu tạp chủng này!”

Đội cổ họng tốt hơn, Quách Chí chỉ vào Hoàng Tiểu Long gầm hét lên, giống như chó điên.

“Bất kể là ai, giết cậu tạp chủng này, thưởng một ngàn vạn!”

Quách Phi sau đó gầm hét lên.

Quách Phi vừa nói, bốn phía đường phố mọi người ồ lên.

Một số người qua lại trên đường cũng đều động lòng.

Giết Hoàng Tiểu Long, một ngàn vạn!

Một ngàn vạn đối với một số tiểu gia tộc là con số trên trời.

Lúc này, chúng hộ vệ và người hầu Quách gia đua nhau rút vũ khí ra, đánh giết về phía Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn Quách gia chúng hộ vệ và người hầu xông tới, lạnh lùng nhướn miệng cười. Khi chúng hộ vệ và người hầu Quách gia vọt tới trước người Hoàng Tiểu Long, đột nhiên, Triệu Thu và Phí Hân sau lưng Hoàng Tiểu Long động.

Phí Hân phi thân nhoáng lên một cái, một Ngân Hà bỗng nhiên xuất hiện. Ngân Hà quay quanh, lực lượng đầu khí cường đại bắn ra, chúng hộ vệ và người hầu Quách gia nhất thời bị cản lại.

Mà Triệu Thu đứng ở nơi đó, thì lại trực tiếp nâng tay phải lên, một chưởng chém ra, chỉ thấy mấy chục hộ vệ và người hầu Quách gia như bị sóng khủng bố đánh trúng, đua nhau bay ngược ra sau, trong miệng máu tươi phun ra không dứt.

Trong lúc nhất thời, đường phố yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người hít một hơi khí lạnh, gương mặt kinh hãi mà nhìn Triệu Thu sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Những hộ vệ này của Quách gia, đa số đều là cường giả Tiên thiên, mặc dù chỉ là nhất giai, nhị giai, thế nhưng đồng loạt ra tay, lực lượng đồng dạng sợ hãi, lại bị Triệu Thu sau lưng Hoàng Tiểu Long một chưởng đánh bay toàn bộ, không có người nào tránh thoát.

Cường giả vừa rồi vốn là đối với một ngàn vạn đột nhiên động tâm ai cũng mồ hôi lạnh túa ra đầm dề, sau lưng rét căm căm.

Mà gương mặt hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi đồng dạng khiếp sợ và không dám tin tưởng nhìn chúng hộ vệ và người hầu Quách gia nằm bốn phía.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long gương mặt lạnh lùng, chậm rãi đi tới phía hai người.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi lúc này mới phản ứng, nhìn Hoàng Tiểu Long đi về phía hai người, gương mặt hai người hoảng sợ, hoảng sợ không ngừng lùi lại.

“Tiểu Long, Tiểu Long huynh đệ, hiểu lầm, vừa rồi là hiểu lầm.”

Quách Chí gắng nặn ra nụ cười, liên tục xua tay, nói, thanh âm run rẩy.

“Đúng, đúng là hiểu lầm, chúng ta vừa rồi không phải ý đó.”

Quách Phi cũng cười nói, chỉ là cười so với khóc còn khó coi hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Thủ đoạn của trần thanh phong ta

“Vừa rồi là hiểu lầm sao?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai người, bước chân không ngừng tiến lại gần.

“Vâng vâng, đúng là hiểu lầm!”

Quách Chí cười nói.

Quách Chí vốn khá béo, lại cố gắng nhăn nhúm cười nịnh nọt, khuôn mặt béo múp xấu hết sức xấu.

“Đúng vậy, Tiểu Long huynh đệ, sau này mọi người gả vào Quách gia chúng ta, chúng ta sẽ là huynh đệ đó.”

Quách Phi cười gở gạc:

“Chúng ta là người một nhà.”

“Đúng đúng, người một nhà!”

Quách Chí liên tục gật đầu.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long chỉ còn cách hai người hơn ba mét, nhìn cả hai luống cuống, hoảng sợ, cười lạnh hỏi:

“Không phải các người vừa nói, chỉ một con điểm thối nhỏ nhỏ của Hoàng gia trang cũng muốn gả vào Quách gia các người sao? Chẳng lẽ tại ta có vấn đề, nghe nhầm?”

Sắc mặt Quách Chí, Quách Phi đen thui.

Trong ánh mắt soi mói của người qua đường xung quanh, đột nhiên Quách Chí giơ tay tát mạnh vào mặt mình một cái, cười hỏi Hoàng Tiểu Long:

“Là cái miệng này của ta có vấn đề, nói sai. Tiểu Long huynh đệ, hy vọng người đừng để bụng.”

Quách Phi cũng tát mạnh vào mặt mình một cái, cười nói:

“Đúng vậy, Tiểu Long huynh đệ, người đại nhân đại lượng, sẽ không so đo với chúng ta, đúng không?”

Mọi người xung quanh thấy hai huynh đệ Quách Phi, Quách Chí tự tát mình đôm đốp, cảm giác hơi hoang đường.

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người, lại lắc đầu:

“Đáng tiếc, gần đây ta không đại lượng. Cho nên...”

Hắn chậm rãi nâng hai tay lên, một cổ Đẩu khí khiến cho người ta run sợ ngưng tụ trên hai bàn tay.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi hoảng sợ luống cuống lùi lại mãi.

Đột nhiên một giọng nói uy nghiêm vang lên:

“Ai dám đánh thiếu chủ của ta!”

Sau đó, hai bóng người phá không phi tới, tốc độ cực nhanh.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi thấy người tới đều vui mừng.

Hoàng Tiểu Long thu lại Đẩu khí trên tay.

Trước mặt mọi người lóe một cái, hai lão giả mặc áo bào xám xuất hiện, một người lông mi cực dài cực trắng, người còn lại thì hai mắt lại trắng đục.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi bước nhanh tới trước mặt hai lão giả, kinh hi hô lên:

“Trần quân gia, Lộ quân gia!”

Chính là hai vị quân gia Quách phủ.

Quách phủ có bốn đại quân gia, là bốn đại cao thủ!

Kẻ có lông mi cực dài trắng tinh là Trần Quân gia, Trần Thanh Phong. Người có hai mắt trắng đục là Lộ quân gia, Lộ Nhất Phàm.

“Hai vị thiếu chủ, hai người không sao chứ?”

Trần Thanh Phong gật đầu với hai người Quách Chí, Quách Phi, hỏi.

Bốn đại quân gia Quách phủ, thân phận địa vị cực cao, đương nhiên không cần hành lễ với hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi như các hộ vệ khác.

Quách Chí nghe vậy đột nhiên quay sang chỉ vào Hoàng Tiểu Long, hai mắt đầu oán độc, phẫn nộ nói:

“May mắn hai vị quân gia tới, suýt nữa chúng ta đã bị tên cầu tạp chùng này giết!”

“Tên cầu tạp chùng này suýt nữa đã bóp nát yết hầu của chúng ta. Hai vị quân gia, hai người phải đánh chết hắn!”

Quách Phi tiếp lời.

“Không. Trước khi giết hắn, cần phải bắt hai lão cầu bên cạnh hắn lại, giao cho chúng ta!”

Đột nhiên Quách Chí nhắc, chỉ vào Triệu Thu, Phí Hào bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

Chứ nếu chỉ giết Hoàng Tiểu Long, sẽ không đủ để xoa dịu sự phẫn nộ của gã

Nhớ lại vừa rồi bị Hoàng Tiểu Long tóm cổ giờ lên giữa không trung si nhục ngay trước mặt mọi người, hai mắt Quách Chí lóe lên đầy hận ý, trừng trừng nhìn Hoàng Tiểu Long, chỉ hận không ăn thịt sống hắn được.

Còn nữa, vừa rồi cả hai phải cầu xin Hoàng Tiểu Long tha thứ, tự tát mình!

Quách Chí xoa xoa mặt, vẫn còn nóng rát và đau nhức. Vừa rồi, để thể hiện thành ý nhận sai, gã tự ra tay rất hết sức.

Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm nhìn ba người Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu, Phí Hào.

“Xin hai vị thiếu chủ cứ yên tâm. Không một ai sẽ thoát được!”

Lộ Nhất Phàm nhìn ba người Hoàng Tiểu Long, lạnh lùng đáp lại cực kỳ tự tin.

Trần Thanh Phong nhìn Hoàng Tiểu Long, cười lạnh:

“Tiểu tử, đây là người đầu tiên dám đánh thiếu chủ Quách phủ chúng ta ở Đoạn Nhận hoàng thành đấy. Các ngươi sẽ ngoan ngoãn giơ tay chịu trói, hay để ta phải ra tay?”

Trần Thanh Phong lạnh nhạt đe dọa:

“Nói thật, ta hy vọng các ngươi giơ tay chịu trói. Bởi vì nếu ta ra tay, các ngươi sẽ không thể tránh được phải chịu đau đớn đau, mà còn là đau đớn cực đáng sợ!”

Người đi đường xung quanh xôn xao bàn tán.

“Không ngờ hai vị quân gia Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm lại tự thân đến. Lần này Hoàng Tiểu Long này chết chắc rồi! Trần Thanh Phong quân gia là cao thủ Tiên thiên cứu giai đấy!”

“Hoàng Tiểu Long này cũng quá tự phụ ngông cuồng rồi. Nghe nói, lần trước ở học viện Đoạn Nhận còn dám bắt Tuyệt Tình Công Tử quỳ xuống nhận sai! Không ngờ mới có mấy ngày đã lại đắc tội Quách gia!”

“Đắc tội với hai nhà Quách, Diêu, cho dù thiên phú của Hoàng Tiểu Long này có tốt cỡ nào cũng vô dụng thôi!”

Không ít cường giả lắc đầu. Một vài đệ tử gia tộc ghen ghét với thiên phú của Hoàng Tiểu Long còn cười đắc ý hả hê.

Hoàng Tiểu Long vẫn đứng đó, bình tĩnh nhìn Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm, cười lạnh hỏi:

“Bây giờ nếu các ngươi đều quỳ xuống như chó, đều sửa hai tiếng như chó, rồi cút ngay. Ta còn có thể tha chết cho các ngươi!”

Hắn vừa nói dứt lời, xung quanh đều lặng đi, sau đó là ồm ồm ồn ào bàn tán. Cường giả khắp nơi đều lắc đầu, nhìn hắn đầy thương cảm. Bọn họ đã gặp người cuồng vọng tự phụ, nhưng chưa từng gặp ai cuồng vọng tự phụ như thế, không biết trời cao đất dày như thế.

Hai người Quách Chí, Quách Phi nhìn Hoàng Tiểu Long hả hê.

Hai người này biết rõ thủ đoạn của quân gia Trần Thanh Phong, ra tay cực kỳ tàn nhẫn. Có một lần, cả hai chứng kiến tận mắt Trần Thanh Phong giày vò một cừu địch đến chết đi sống lại, mỗi khi nhớ lại còn phải sờn gai ốc.

Nhất định Hoàng Tiểu Long chọc giận Trần Thanh Phong rồi. Trần Thanh Phong nổi giận, khẳng định Hoàng Tiểu Long sẽ sống không bằng chết.

Quả nhiên, khí thế Trần Thanh Phong dâng lên, một cỗ sát ý kinh khủng lạnh như băng tuôn ra, không gian vốn nắng ráo sáng sủa đột nhiên tối sầm lại, từng khối tuyết màu đen từ trên trời rơi xuống.

Người đi đường xung quanh đều kinh sợ, lùi lại.

“Tiểu tử, xem ra ngươi không biết thủ đoạn của Trần Thanh Phong ta!”

Giọng nói của lão ta lạnh như băng:

“Bây giờ ta sẽ cho ngươi biết thủ đoạn của Trần Thanh Phong!”

Nhưng ngay khi lão vừa dứt lời, một bàn tay cực lớn bất ngờ xuất hiện che kín cả bầu trời, như thái cổ cự sơn đột nhiên áp xuống đầu lão.

Ầm một cái, cả con đường đều rung lên, đá hoa bốn phía văng tung tóe.

Đất đai vắng khắp nơi, bụi mù mịt.

Chờ bụi tan, chỉ còn thấy Trần Thanh Phong bị ấn thật sâu vào lòng đất, tới vài mét! Một cái hố to hình người xuất hiện giữa đường.

Tất cả mọi người đều ngây ngốc nhìn cái hố hình người kia. Người trong đó là Trần Thanh Phong.

Tất cả đều hít một hơi khí lạnh, hoảng sợ nhìn Triệu Thu.

Vừa rồi, đúng là Triệu Thu ra tay.

Quách Chí, Quách Phi đang chờ xem kịch hay, vốn cho rằng Hoàng Tiểu Long sẽ bị Trần Thanh Phong hành hạ đến thảm cực thảm cũng sững sờ nhìn cái hố hình người, Trần Thanh Phong vừa rồi còn uy phong bát diện, bây giờ không đánh nổi một cái rắm, hoàn toàn ngu si đứng đó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì

Trần Thanh Phong, Tiên thiên cửu giai, lúc này bị ấn sâu xuống lòng đất.

Lộ Nhất Phàm đứng cạnh Trần Thanh Phong, cùng Trần Thanh Phong đến đây chỉ cảm thấy gió rét mãnh liệt rít gào xung quanh, toàn thân lạnh run. Với thực lực Tiên thiên bát giai hậu kỳ đỉnh phong của lão, mà toàn thân lão lại nổi lên lớp da gà trong truyền thuyết!

Triệu Thu nhìn sang.

Lộ Nhất Phàm toàn thân nổi da gà chỉ cảm thấy hai chân mình như bị một con trâu siêu to húc trúng, đột nhiên run lên, suýt nữa thì quỳ xuống.

“Tiền... tiền... tiền...”

Lộ Nhất Phàm quán đầu lưỡi lại, lắp bắp một hồi cũng không thể nói nổi một chữ “tiền bối” nguyên vẹn ra.

Ngay khi lão muốn nói tới chữ “bối”, Triệu Thu lại giơ tay ra, lại một bàn tay to tướng che khuất bầu trời xuất hiện trên đầu lão.

Lộ Nhất Phàm nhìn bàn tay to tướng này, sắc mặt tối sầm lại, sau đó, bên tai nổ ầm ục lớn.

Lão chỉ cảm thấy toàn thân đột nhiên rung lên, tựa như một ngọn thân sơn từ thời viễn cổ va trúng, thậm chí còn nghe được cả tiếng xương cốt trong người vỡ tan tành.

Gần như là ngay lập tức, lão mất ý thức.

Mà nửa giây trước khi mất đi ý thức, trong đầu lão hiện ra cảnh Trần Thanh Phong bị ấn xuống mặt đường như một cái bánh nướng áp chảo kia.

Sau đó, Lộ Nhất Phàm cũng giống như Trần Thanh Phong, bị Triệu Thu đập một chưởng, thành bánh nướng áp chảo, in xuống đường, mọi người xung quanh lại hít một hơi lạnh

Hai đại quân gia Quách gia, vậy mà bị đập như một con ruồi, thành bánh nướng áp chảo?

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh!

Tất cả mọi người đều nhìn Triệu Thu, ai nấy đều hoảng sợ.

Người đàn ông trung niên sau lưng Hoàng Tiểu Long nhìn có vẻ như yếu đuối này lại là cao thủ mạnh như thế!

Nhẹ nhàng giải quyết hai quân gia Quách gia Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm, cũng chỉ có Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, gần đạt tới Thánh vực khủng bố vô hạn mới làm được!

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người trong hố, sống chết không biết, sắc mặt đậm đặc, lại tiếp tục bước tới trước mặt hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi.

Nhưng lúc này, cả hai gã đều đang cứng đờ người nhìn Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm trong hố, không biết Hoàng Tiểu Long đang đến gần.

Tới khi hắn còn cách cả hai hơn hai mét, sát ý lạnh như băng trên người Hoàng Tiểu Long mới khiến cho cả hai giật mình tỉnh lại.

Cả hai quay phắt sang, thấy Hoàng Tiểu Long chỉ còn cách mình hai mét, quả tim như bị người ta dùng châm độc châm một cái, nhảy dựng lên, theo phản ứng có điều kiện, sợ tới mức nhảy ra đằng sau một bước.

“Tiểu... Tiểu Long huynh đệ!”

Mặt Quách Chí xám như tro, đầu lưỡi như dính vào vòm miệng phát âm không rõ.

“Tiểu Long huynh đệ?”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh, tiếp tục bước tới gần:

“Sao vậy? Không phải cầu tạp chúng sao?”

Vừa rồi hai người Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm đến, hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi lại dám mở miệng gọi hắn là cầu tạp chúng!

Hai người nghe vậy, sắc mặt rất khó coi.

“Không. Chúng ta... vừa rồi chúng ta...”

Quách Chí há miệng muốn giải thích, nhưng không biết giải thích thế nào. Chẳng lẽ lại nói là miệng mình có vấn đề nên nói sai như vừa rồi?

Quách Phi cười nịnh nọt:

“Vừa rồi chúng ta quá kích động, nhất thời hồ đồ, nhất thời điên, cho nên nói lung tung, nói lung tung. Tiểu Long huynh đệ, chúng ta là người một nhà, làm sao ta có thể nói người là cầu tạp chúng.”

Quách Phi tái mặt, vội tự tát vào mặt mình:

“Không không, Tiểu Long huynh đệ, ta không có ý đó.”

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đã đi tới trước mặt hai người, dừng bước, đột nhiên tay phải nhấc lên, quét tới một chưởng, năm đầu ngón tay in hằn rõ rệt trên mặt hai người

“Chúng ta là người một nhà?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng hỏi

Mặt Quách Chí, Quách Phi đều nóng rát, đầu đón, nghe vậy cũng cố chen lại mà cười:

“Dạ dạ, chúng ta là người một nhà!”

Nhưng cả hai vừa nói xong, Hoàng Tiểu Long lại nhấc tay phải lên, lại một chưởng nữa, trên mặt hai huynh đệ lại in hằn năm dấu tay màu đỏ.

“Chúng ta là người một nhà?”

Hoàng Tiểu Long lại lạnh lùng hỏi

“Không, không, chúng ta, chúng ta, chúng ta không phải người một nhà!”

Hai người không nói rõ nổi nữa rồi.

Vừa dứt lời, đột nhiên, Hoàng Tiểu Long vỗ ra hai chưởng, cả hai bị ấn lên ngực, đánh bay.

Trước ngực hai người có một chưởng ấn đen thui, tiếng u linh ác quỷ kêu thê lương thảm thiết từ trong chưởng ấn vọng ra

“Cút!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng đuổi

Nghe được lời này, hai huynh đệ như nghe tiên âm, bất chấp thương thế trước ngực và đám người Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm, luống cuống bỏ chạy, vừa chạy vừa ngã dúi dụi.

Mọi người xung quanh nhìn hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi té ngã luống cuống bỏ chạy mà ngơ ngác.

Tới khi cả hai đều biến mất, mọi người mới nhìn sang ba người Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu, Phí Hạo đầy kinh sợ.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn quét qua. Một vài đệ tử gia tộc và cường giả lẫn trong đám người vừa rồi còn há hê sợ tới mức luống cuống lùi lại, co cẳng chạy.

“Thiếu chủ, có muốn không?”

Triệu Thu tiến tới hỏi Hoàng Tiểu Long

“Không cần.”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu. Hắn hiểu ý Triệu Thu, nhưng những kẻ há hê kiểu này trên đời có nhiều lắm. Hắn cũng không thể ra tay trừng phạt với từng người.

“Chúng ta đi thôi!”

Nhìn Phí Hạo vẫn liếc nhìn Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm trong hố to, Hoàng Tiểu Long gọi

“Vâng, thiếu chủ!”

Trong ánh mắt kinh sợ của mọi người, ba người rời đi.

Ba cái bóng người vừa biến mất, oanh một cái, mọi người bàn tán âm ỹ.

Rời đi, Hoàng Tiểu Long cũng không còn lòng dạ nào đi dạo nữa, liền quay về phủ Nam Sơn.

Hắn quay về phủ Nam Sơn không lâu, hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cũng chạy bán mạng về tới được Quách phủ. Vừa vào đến cửa, cả hai đã gào lên khóc lóc:

“Phụ thân, cứu mạng!”

Tiếng kêu khóc của hai huynh đệ đã kinh động đến nhiều cường giả Quách phủ.

Lúc này, Quách Thế vẫn đang cùng đại quản gia Quách phủ Trương Nhạc trao đổi về buổi đấu giá thương hội Vạn Bảo sẽ tổ chức tại Hoàng thành vào tháng sau, đột nhiên nghe tiếng la khóc của hai đứa nhi tử Quách Chí, Quách Phi, đều kinh ngạc, đứng dậy đi ra cửa chính.

Đại quản gia Trương Nhạc cũng luống cuống đứng lên đi theo sát đằng sau.

Khi Quách Thế Văn ra đến đại sảnh, thấy hai đứa nhi tử mặt sưng thành đầu heo, ngực vẫn còn chườm ấn đen.

Nhìn nhi tử như vậy, Quách Thế Văn bước nhanh tới, cả giận hỏi:

“Chuyện gì xảy ra?”

Đây là lần đầu tiên có kẻ dám đánh nhi tử bảo bối của Quách Thế Văn, mà còn ra tay nặng như vậy!

“Phụ thân, phụ thân!”

Hai người Quách Chí, Quách Phi nhìn thấy lão ba lại càng khóc lớn gào to.

“Nói. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Quách Thế Văn quát lên.

“Là Hoàng Tiểu Long. Là cậu tạp chủng Hoàng Tiểu Long kia đánh bọn ta!”

Quách Chí đáp:

“Phụ thân, người không thể cho qua cho cậu tạp chủng Hoàng Tiểu Long kia!”

“Hoàng Tiểu Long?”

Quách Thế Văn khề giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Việc này không thể cho qua như vậy

“Vâng, là Hoàng Tiểu Long!”

Quách Phi tiếp lời.

Quách Thế Văn nghi hoặc nhìn đại quân gia Trương Nhạc, lão ta hoàn toàn không biết cái tên Hoàng Tiểu Long này.

Trước đó vài ngày, Quách Thế Văn còn bận tới phân hội xử lý công việc của thương hội Vạn Bảo, vừa mới về. Hơn nữa, lão ta bận trăm công ngàn việc, căn bản không có hơi đâu quan tâm đến chuyện Hoàng Thành chi chiến. Với lão, cái Hoàng Thành chi chiến này chỉ là trò chơi của đám trẻ con.

“Là đứng đầu Hoàng Thành chi chiến năm nay sao?”

Quách Thế Văn nhướn mày:

“Nghe nói tiểu tử Tạ gia Tạ Bò Đề cũng tham gia?”

“Đúng vậy. Tạ gia Tạ Bò Đề cũng tham gia Hoàng Thành chi chiến năm nay!”

Trương Nhạc cung kính đáp:

“Nhưng trong trận cuối, Tạ Bò Đề bị Hoàng Tiểu Long này đánh bại. Hoàng Tiểu Long này có thiên phú cực kinh người, là Vũ hồn song sinh siêu cấp!”

“Cái gì? Vũ hồn song sinh siêu cấp?”

Quách Thế Văn kinh hãi hỏi lại.

“Đúng vậy, hơn nữa, Vũ hồn song sinh siêu cấp của hắn đều là Thần long viễn cổ. Một là Hắc Long, một là Lam Long xưa nay chưa từng thấy!”

Trương Nhạc đáp.

“Lam Long xưa nay chưa từng thấy?”

Hai mắt Quách Thế Văn ngưng lại.

“Phụ thân, vừa rồi trên đường cái Hoàng Tiểu Long dám chỉ mặt nhục nhã chúng ta. Còn thiếu chút nữa thì bóp nát yết hầu bọn ta rồi!”

Quách Chí mách:

“Chúng ta không thể buông tha cho con cháu tạp chủng Hoàng Tiểu Long kia!”

Quách Thế Văn liếc nhìn hai đứa nhi tử, đột nhiên vỗ hai tay một cái, hai đạo hỏa diễm bay ra chui vào ngực hai người, dấu chưởng ấn màu đen biến mất với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy.

Quách Chí, Quách Phi không còn đau nữa, đều vui sướng.

“Hai người Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm đâu?”

Quách Thế Văn hỏi Trương Nhạc:

“Người gọi hai người bọn họ tới!”

“Vâng, gia chủ!”

Quách Chí mới chần chừ thưa:

“Phụ thân, vừa rồi, hai vị quân gia Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm bọn họ... bọn họ...”

“Nói!” Quách Thế Văn nhướn mày.

Quách Chí lại càng hoảng sợ, vội vàng kể:

“Vừa rồi chúng con gặp phải Hoàng Tiểu Long trên đường. Sau đó hai vị quân gia Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm cũng đuổi tới. Bây giờ... bọn họ vẫn ở đó!”

“Vẫn ở đó?”

Quách Thế Văn và Trương Nhạc nghi hoặc, không hiểu ý.

Trong cái nhìn soi mói của Quách Thế Văn và Trương Nhạc, Quách Phi áp a áp úng kể:

“Hai vị quân gia Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm đang bị thương, giờ vẫn nằm đó, sống chết không biết!”

“Cái gì?”

Quách Thế Văn và Trương Nhạc cùng chấn động, hai mắt trừng lớn.

Hai người Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm lại bị thương nặng, vẫn nằm đó, không biết sống chết?

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cúi đầu không dám nhìn Quách Thế Văn.

“Là hộ vệ bên cạnh Hoàng Tiểu Long sao?”

Quách Thế Văn trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy. Là một hộ vệ bên cạnh Hoàng Tiểu Long.”

Quách Chí vội vàng đáp, sau đó miêu tả sơ về ngoại hình Triệu Thu.

Nghe xong, Quách Thế Văn và Trương Nhạc nhìn nhau.

“Hộ vệ kia của Hoàng Tiểu Long đánh Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm bị thương như thế nào?”

Quách Thế Văn trầm ngâm hỏi.

“Gã hộ vệ ấy vung tay lên, đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một bàn tay cực to, đập bẹp hai vị quân gia Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm xuống đất!”

Quách Phi kể.

“Cái gì? Ý của con là, đối phương chỉ dùng một chưởng?”

Quách Thế Văn và Trương Nhạc đều khiếp sợ.

“Đúng vậy, đối phương chỉ dùng một chiêu!”

Quách Phi xác nhận.

Bầu không khí trong đại sảnh đông cứng lại một lát.

Quách Thế Văn đi qua đi lại.

Không ai dám nói gì.

Một lúc lâu sau, Quách Chí bước lên, cẩn thận hỏi:

“Phụ thân, việc này không thể cho qua như vậy được.”

Quách Thế Văn liếc nhìn hai đứa nhi tử, chậm rãi nói:

“Đương nhiên việc này không thể cho qua như vậy!”

Lão thân là người thừa kế gia chủ Quách gia chỉ định, hai đứa nhi tử lại bị người ta đánh cho thương nặng rồi sỉ nhục giữa phố. Nếu cứ như thế mà bỏ qua, Quách gia còn có mặt mũi nào?”

Trương Nhạc bước lên thưa:

“Gia chủ, nếu đối phương chỉ dùng một chiêu đã đánh Trần Thanh Phong và Lộ Nhất Phàm bị thương nặng, vậy có thể kẻ đó đã là Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, rất gần với Thánh Vực rồi.”

Quách Thế Văn lạnh lùng nói:

“Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong thì sao?

Hai mắt lão bắn ra hàn quang mãnh liệt:

“Cho dù là Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, dám đánh nhi tử ta bị thương, cũng chỉ có chết!”

Chết!

Một cổ khí tức kinh khủng từ trên cơ thể Quách Thế Văn bạo phát ra.

Lúc này, ở Diêu phủ.

Diêu Phi nghe thủ hạ báo lại, trầm tư suy nghĩ.

“Người đàn ông trung niên đánh Trần Thanh Phong, Lộ Nhất Phàm bị thương tên gì?”

Một lát sau Diêu Phi mới hỏi.

Một người đàn ông trung niên mặc cẩm bào màu lam nhạt bước lên thưa:

“Theo như thuộc hạ nghe nói, đối phương tên Triệu Thu.”

Người đàn ông mặc cẩm bào màu lam nhạt này tên Tiêu Đăng, là cánh tay phải của Diêu Phi.

“Triệu Thu!”

Diêu Phi lẩm bẩm nhắc lại.

Tiêu Đăng bước lên thưa tiếp:

“Công tử, hẳn là Triệu Thu này đã gần đạt tới Thánh vực rồi.”

“Xem ra hai người Kim Mộc và Trương Phi mất tích là do Triệu Thu này gây ra đây.”

Diêu Phi cười lạnh:

“Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong sao? Bảo sao Hoàng Tiểu Long lại cuồng vọng như vậy.

“Công tử, vậy Hoàng Tiểu Long này...?”

Tiêu Đàng chân chừ hỏi.

“Chỉ là một Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong mà thôi. Điều gia chúng ta truyền thừa hơn hai nghìn năm, chả lẽ còn sợ một tiểu tử miệng còn hôi sữa?”

Diêu Phi lạnh lùng nói:

“Mặc kệ Hoàng Tiểu Long kia có thân phận gì. Đắc tội ta, chỉ có một kết cục, là sống không bằng chết!”

“Phải người tiếp tục giám thị nhất cử nhất động của Hoàng Tiểu Long!”

“Vâng, công tử!”

Đêm khuya, cảnh vật tĩnh lặng.

Hoàng Tiểu Long đứng trong sân tiểu viện, trong đầu vẫn hiển hiện cảnh Lý Lộ bị bắt đi hôm ấy.

“Ngao Bạch Tuyết!”

Vừa nhớ lại Ngao Bạch Tuyết hôm đó, hần siết chặt hai nắm đấm.

Từ giờ đến khi Thần điện chọn đệ tử tiếp theo còn không tới bảy năm. Mà muốn trở thành đệ tử Thần điện, một trong số các điều kiện tiên quyết là phải có tu vi Tiên thiên thập giai.

Tiên thiên thập giai!

Cho dù thiên phú của Hoàng Tiểu Long có yêu nghiệt cỡ mấy, tốc độ tu luyện có nhanh hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể đột phá đến Tiên thiên thập giai trong vòng bảy năm!

Chẳng lẽ thực sự không có biện pháp gì sao? Hoàng Tiểu Long nhú chặt mày.

“Môn chủ!”

Tiếng Triệu Thu gọi bên ngoài ngắt quãng dòng suy nghĩ của hắn.

“Vào đi!”

“Môn chủ, ngài tìm thuộc hạ có việc sao?”

Triệu Thu vừa vào liền hỏi.

“Triệu thư, có cách nào để cho ta có thể đột phá Tiên thiên thập giai trong vòng bảy năm không?”

Triệu Thu nghe vậy trầm thờ dài. Hắn ta hiểu Môn chủ muốn làm gì, chỉ lắc đầu:

“Môn chủ, không có khả năng. Trừ phi...”

“Trừ phi cái gì?”

Hoàng Tiểu Long quay phắt lại, hai mắt sáng ngời.

“Trừ phi Môn chủ có thể vào Thần giới tu luyện!”

“Thần giới?”

Hoàng Tiểu Long sững sờ, sau đó chỉ cười mà như mếu. Đó là chuyện không thể, chỉ có Thần điện mới biết được thông đạo vào Thần giới. Hơn nữa, theo như lời Triệu thư, phải cần có mấy cao thủ Thánh vực thập giai hậu kỳ đỉnh phong liên thủ, kết hợp với Thượng cổ thần trận mới có thể mở được thông đạo tới Thần giới.

Chợt trong đầu Triệu Thu lóe lên một cái, bật thốt:

“Còn một biện pháp nữa, có lẽ có thể!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: Ta không phải họ quách

“Còn một biện pháp?”

Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình, mừng rỡ hỏi:

“Biện pháp gì?”

“Tu Di thần sơn!”

Triệu Thụ nghiêm túc đáp:

“Tu Di thần sơn!”

Hoàng Tiểu Long ngẩn ngơ, hai mắt lóe hào quang:

“Người nói tới Tu Di thần sơn xếp hàng đầu trong bảng dị bảo?”

Triệu Thụ gật đầu:

“Đúng vậy. Đúng là Tu Di thần sơn đứng đầu bảng dị bảo. Tu Di thần sơn có một sức mạnh thần kỳ, còn có thể sinh ra Địa tâm phật nhũ. Nuốt địa tâm phật nhũ tu luyện, tu vi có thể tiến triển cực nhanh. Nếu nói rằng trong thiên địa này có thứ gì có thể giúp Môn chủ đột phá lên Tiên Thiên thập giai trong vòng bảy năm, có lẽ chỉ có Tu Di thần sơn này thôi!

“Tu Di thần sơn!”

Hoàng Tiểu Long hít sâu một hơi.

“Tu Di thần sơn này cần người có Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại, trong đó có một Vũ hồn ngoài cấp mười ba mới có thể thu phục. Mà Môn chủ ngài vừa vặn có Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại, hơn nữa, Vũ hồn lam long cũng là ngoài cấp mười ba.”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long sáng lấp lánh, gật đầu, trầm ngâm nói:

“Nhưng nghe nói Tu Di thần sơn chỉ xuất hiện có một lần từ mấy vạn năm trước, sau đó không thấy xuất hiện nữa!”

Đây mới là vấn đề quan trọng nhất.

Cho dù Hoàng Tiểu Long có được Vũ hồn song sinh siêu cấp, còn có một Vũ hồn ngoài cấp mười ba, có thể thu phục Tu Di thần sơn, nhưng hiện giờ còn không biết Tu Di thần sơn ở đâu, làm sao thu phục?

“Thực ra thuộc hạ có biết vị trí đại khái của Tu Di thần sơn!”

“Cái gì?”

Hoàng Tiểu Long tròn to hai mắt, đầy kinh hỉ.

Triệu Thụ gật đầu đáp:

“Mấy năm trước, thuộc hạ có xem một Phật điển thượng cổ, tình cờ biết được có lẽ Tu Di thần sơn này ở trong Phật quật của Đế quốc Thiên Phật!”

“Đế quốc Thiên Phật!”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long sáng lờ lờ.

Đại lục Phong Tuyết có mười bảy đế quốc.

Trong số rất nhiều Đế quốc ở Đại lục Phong Tuyết, thực lực của Đế quốc Thiên Phật tuyệt đối có thể nằm trong số ba Đế quốc mạnh nhất. Nhưng Đế quốc Thiên Phật ở tận đầu phía nam đại lục Phong Tuyết, cực kỳ xa Đế quốc Đoạn Nhận.

“Đúng vậy, là Phật quật của Đế quốc Thiên Phật!”

Triệu Thụ nhắc lại, rồi chần chừ nói tiếp:

“Có điều, Môn chủ, Phật quật này là thánh quật ở Đế quốc Thiên Phật, muốn vào rất khó!”

Tuy mấy năm trước Triệu Thư có biết được tin Tu Di Thần sơn ở trong Phật quật của Đế quốc Thiên Phật trong một cuốn kinh Phật từ thượng cổ, nhưng Phật quật lại là thánh quật của Đế Quốc Thiên Phật, có rất nhiều cao thủ thủ hộ, cho nên Triệu Thư chưa từng tới đó.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu mà Triệu Thư không tới Phật quật là vì hắn ta không có Vũ hồn song sinh siêu cấp cùng loại, không thể thu phục Tu Di thần sơn.

Đã không có cách nào thu phục Tu Di thần sơn, có đi cũng vô dụng.

“Phật quật của Đế quốc Thiên Phật!”

Hoàng Tiểu Long nhắc lại, mày nhăn tít lại.

Giờ đã biết vị trí của Tu Di sơn, nhưng lại không ngờ nó ở trong Phật quật, thánh quật của Đế quốc Thiên Phật.

“Môn chủ.”

Thấy hắn trầm tư một lúc, Triệu Thư mới gọi thử.

Hoàng Tiểu Long bừng tỉnh.

“Môn chủ định sẽ tới Phật quật của Đế quốc Thiên Phật hay là...?”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu:

“Sau này rồi nói!”

Với tốc độ hiện tại của Hoàng Tiểu Long, muốn từ Đế quốc Đoạn Nhận chạy tới Phật quật của Đế quốc Thiên Phật, dù không cần tới một năm cũng phải mất chín tháng, hơn nữa, tới được Đế quốc Thiên Phật rồi, muốn vào Phật quật cũng rất khó. Bây giờ cứ thu phục Đoạn Hồn Châu của Đế quốc Đoạn Nhận rồi nói sau.

Tuy Đoạn Hồn Châu không thể so với Tu Di thần sơn, nhưng dù sao cũng là bảo vật xếp hàng thứ tư trong bảng dị bảo, có Đoạn Hồn Châu, tốc độ tu luyện của Hoàng Tiểu Long có thể tăng lên không ít.

Sau đó, hắn lại hỏi Triệu Thư về chuyện liên quan đến Tu Di thần sơn và Phật quật của Đế quốc Thiên Phật.

Triệu Thư thành thật trả lời hết những gì mình biết.

Có điều, hắn ta cũng chỉ đọc kinh Phật thượng cổ mà biết có thể Tu Di thần sơn có trong Phật quật của Đế Quốc Thiên Phật, chứ không biết vị trí cụ thể trong Phật quật.

Phật quật của Đế quốc Thiên Phật rất lớn, thậm chí còn lớn gấp vài lần Hoàng thành của Đế quốc Đoạn Nhận.

Cho dù sau này Hoàng Tiểu Long có vào được Phật quật của Đế quốc Thiên Phật, muốn tìm Tu Di thần sơn cũng không dễ.

Sau đó, Triệu Thư lui xuống.

Chỉ còn một mình, Hoàng Tiểu Long lại trầm tư. Xem ra, hắn phải nhanh chóng tìm được Đoạn Hồn Châu, rồi thu phục nó, sau đó sẽ tới Đế quốc Thiên Phật.

Dù thế nào thì Đoạn Hồn Châu Hoàng Tiểu Long cũng muốn thu phục, Tu Di thần sơn hắn cũng muốn thu phục!

Sau đó, hắn mở Tủ Thần quyển, tiến vào chiến trường Viễn Cổ tu luyện.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long từ chiến trường viễn cổ đi ra, rồi phủ Nam Sơn, tới học viện Đoạn Nhận, tiếp lấy kim lệnh, vào trong nội viện học viện, tiếp tục cảm ứng vị trí Đoạn Hồn Châu.

Có điều, khi hắn xuất hiện ở học viện Đoạn Nhận, ánh mắt các thầy trò học viện nhìn hắn đều khác đi vài phần.

Kính sợ, có vẻ có chút hả hê, ghen ghét, thậm chí còn có bội phục.

Chuyện hôm qua hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi bị đánh thành đầu heo trên đường đã truyền khắp học viện Đoạn Nhận. Tin chắc rằng, không lâu nữa, sẽ truyền khắp các ngõ ngách hẻo lánh trong Đoạn Nhận hoàng thành.

Tuy danh tiếng của hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi ở học viện không thể so với uy danh của mấy đại công tử như Đoạn Vô Ngân, Điều Phi, nhưng

cũng đã gần với các đại công tử rồi. Vậy mà hiện giờ đã bị Hoàng Tiểu Long đánh thành đầu heo!

Chẳng thêm đề ý đến ánh mắt quái dị của các thầy trò, hấn đi vào trong học viện, “đi dạo” một ngày, nhưng Linh Lung bảo tháp, Tù thần quyền trong cơ thể vẫn không có gì khác thường.

Thấy trời dần tối, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể rời nội viện, định về phủ Nam Sơn, ngày mai lại tìm tiếp.

Nhìn sắc trời một chút, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể ra nội viện, ý định hỏi Nam Sơn phủ, ngày mai lại tiếp tục tìm.

Nhưng khi hấn vừa rời khỏi nội viện, đột nhiên, một đám người từ đằng xa vọt tới, dẫn đầu chính là hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi mới hôm qua bị hấn đánh thành đầu heo.

Đám người Quách Chí, Quách Phi đi tới đâu, thầy trò nhao nhao kinh sợ tránh né tới đó.

Thấy đám người kia xông tới mình, Hoàng Tiểu Long chỉ cười cười lạnh, không tránh đi, cứ đứng đó, bình tĩnh chờ.

Đám người Quách Chí, Quách Phi chạy một lát đã tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, nhao nhao tản ra, bao vây hấn.

Sau một ngày, hai người Quách Chí, Quách Phi không biết đã dùng linh dược gì mà khuôn mặt đã khôi phục gần như nguyên dạng.

“Hoàng Tiểu Long, lần này lão đầu Triệu Thụ kia không có bên cạnh, ta xem ai cứu được ngươi nữa!”

Quách Chí hắc hắc cười lạnh, vẻ mặt dữ tợn, hai mắt lóe ra đầy oán độc hung mãnh.

“Vậy sao?”

Hai mắt Hoàng Tiểu Long lạnh đi.

Thấy Hoàng Tiểu Long như vậy, Quách Phi càng nổi giận, chỉ một ngón tay vào hấn, gào lên:

“Hoàng Tiểu Long, cậu tạp chủng nhà ngươi, hôm nay nếu ta không đánh ngươi thành tàn phế đến mức mẫu thân ngươi cũng không nhận ra, ta sẽ không mang họ Quách!”

“Lên cho ta! Đánh cậu tạp chủng này thật đau cho ta! Chỉ cần không đánh chết là được!”

Quách Chí gào thét vung tay lên với chúng tùy tùng.

Khi đám tùy tùng muốn xông lên, đột nhiên, một giọng nói đậm mạc mà đầy uy hiếp vang lên:

“Chậm đã!”

Đám tùy tùng đều ngừng lại.

“Con mẹ nó ai dám quản chuyện của lão tử!”

Quách Chí nghe có người dám lên tiếng ngăn cản, phẫn nộ rống lên quay phát lại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Ngươi không sao chứ?

Quách Chí quay đầu lại, thấy người vừa lên tiếng, toàn thân tức thì cứng đờ, không còn vẻ giận dữ nữa. Y muốn cười mà cười không nổi.

Đoạn Vô Ngân mặc một bộ áo gấm màu vàng, trên thân thêu tám con rồng vàng đang đi tới, sau lưng là một đoàn cao thủ của học viện.

Chúng tùy tùng sau lưng hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi thấy là Đoạn Vô Ngân, vội vàng đổi sắc mặt, hành lễ:

“Bái kiến Nhị hoàng tử Điện hạ!”

Đoạn Vô Ngân bước tới trước mặt Quách Chí, lạnh lùng hỏi:

“Ngươi vừa mới nói cái gì?”

Một cỗ khí thế khủng bố bạo phát từ trên người y.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cùng đám tùy tùng đều hoảng sợ.

“Hiểu lắm, hiểu lắm, Nhị hoàng tử Điện hạ, vừa rồi chỉ là hiểu lắm!”

Quách Chí vội nặn ra vẻ mặt cười cười, liên tục khoát tay:

“Ta không biết là ngài. Nếu biết, ta nào dám, nào dám!”

Vừa rồi y nghe tiếng nói khá quen, nhưng không nghĩ được người tới lại là Đoạn Vô Ngân. Nếu biết, có cho thêm mười lả gan y cũng không dám chửi tục Đoạn Vô Ngân.

Đoạn Vô Ngân hai mắt như đao nhìn hai người, sau đó, trong cái nhìn đầy hoảng sợ của bọn Quách Chí, Quách Phi, đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long.

Tới trước mặt hắn, vẻ mặt của Đoạn Vô Ngân đã hoàn toàn thay đổi, đột nhiên chuyển sang tươi cười, hỏi:

“Tiểu Long huynh đệ, ngươi không sao chứ?”

Tiểu Long huynh đệ, ngươi không sao chứ?

Tất cả mọi người như bị sấm sét bổ trúng, đứng đó, cứng ngắc.

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi trợn trừng mắt, nhìn Nhị hoàng tử Đoạn Vô Ngân mà không thể tin nổi. Nhị hoàng tử vừa nói cái gì vậy? Tiểu Long huynh đệ? Ngài lại xưng huynh gọi đệ với Hoàng Tiểu Long?

Ấy vậy mà Đoạn Vô Ngân lại hỏi tiếp:

“Bọn họ không dọa ngươi chứ?”

Chợt y vội nói tiếp như giải thích:

“Không không không, ý ta là, bọn họ không tới quấy rầy ngươi chứ?”

Nhìn Đoạn Vô Ngân phải giải thích với Hoàng Tiểu Long, chân hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi như nhũn ra, choáng váng xây xẩm.

Những người khác đều trợn mắt há mồm, bao gồm cả các cao thủ học viện đi theo Đoạn Vô Ngân tới đây.

Chuyện gì đang xảy ra thế này?

Đoạn Vô Ngân là Nhị hoàng tử Đế quốc Đoạn Nhận, mà Hoàng Tiểu Long thì sao? Nếu bàn về thân phận, Hoàng Tiểu Long chỉ là một học viên trong học viện, một học viên rất bình thường.

Ai nấy đều ngẩn ra, không thể hiểu được rốt cuộc chuyện này là thế nào.

“Ta không sao!”

Hoàng Tiểu Long đáp.

Sau đó, mọi người đều có thể thấy rõ ràng, Đoạn Vô Ngân thở ra một hơi,

Vốn Đoạn Vô Ngân cũng phải tôn xưng Hoàng Tiểu Long là công tử giống phụ thân mình Đại Đế Đoạn Nhận, nhưng Hoàng Tiểu Long sợ cách xưng hô thế này dọa người quá, nên dặn y, trước mặt mọi người, cứ gọi mình là huynh đệ thôi.

Dù sao, vậy cũng đủ khiến cho đám Quách Chí khiếp sợ vãi mặt rồi.

“Tiểu Long huynh đệ, ngươi xem, nên xử trí bọn họ thế nào?”

Ý Đoạn Vô Ngân muốn hỏi về đám Quách Chí, Quách Phi.

Tất cả mọi người đều nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn Quách Phi, Quách Chí.

Tim cả hai như bị siết chặt lại.

Hoàng Tiểu Long vẫn chậm rãi bước tới gần hai người Quách Phi, Quách Chí.

“Hoàng... Hoàng... Hoàng...!”

Quách Chí hoảng sợ đầy mặt muốn nói cái gì đó nhưng không biết nên mở miệng thế nào. Đoạn Vô Ngân nhận Hoàng Tiểu Long làm huynh đệ, xem ra, y muốn gọi Hoàng Tiểu Long là huynh đệ cũng không đủ tư cách.

Quách Phi cũng cực kỳ hoảng sợ.

Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt hai người, lạnh lùng nói:

“Hôm qua ta đã cho các ngươi cơ hội!”

Quách Chí, Quách Phi vô cùng hoảng sợ, mặt xám như tro.

Đột nhiên Quách Chí quỳ xuống, mặt mày như đưa đám cầu xin:

“Tiểu Long huynh đệ, chúng ta sai rồi, cầu ngươi lại cho chúng ta một cơ hội!”

“Đứng đứng, sau này chúng ta không dám nữa!”

Quách Phi cũng quỳ xuống luống cuống cầu xin.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng đáp:

“Tiếc quá, muộn rồi!”

Sắc mặt hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi đại biến, còn muốn mở miệng, đột nhiên Hoàng Tiểu Long vỗ ra hai chưởng, ấn lên ngực hai người. Cả hai kêu thảm, bay ngược ra đằng sau, trượt dài dưới đất, đập vào hai gốc cổ thụ cách đó hơn một trăm mét.

Bình!

Bình!

Hai gốc cổ thụ rung lên bần bật lung lay muốn gãy.

Sau mấy hơi thở, hai cây cổ thụ gãy xuống, đè lên hai người.

“Thiếu chủ!”

Đám tùy tùng của hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi kinh hô, đang muốn tiến lên thì một đạo đao khí khủng bố bổ xuống, bổ ra một cái khe lớn dưới mặt đất.

Đám tùy tùng sợ hãi lùi lại.

Đao khí khủng bố kia chính là do Đoạn Vô Ngân đánh ra. Đoạn Vô Ngân thu tay lại, lạnh lùng nói:

“Ai dám tiến lên. Chết!”

Chết!

Ngay lập tức, không một ai trong đám tùy tùng của hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi dám tiến lên.

“Khí hải của ta!”

Bị hai cây cổ thụ đè lên, hai huynh đệ Quách Chí đột nhiên kêu lên thê lương.

Vừa rồi, song chưởng của Hoàng Tiểu Long vừa vịn đánh trúng khí hải của hai người. Cả hai đều vỡ nát.

Khí hải là nơi chứa Đẩu khí. Nên có thể tưởng tượng được kết cục khi khí hải bị đánh vỡ thế nào.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

“Tiểu Long huynh đệ, chúng ta sao?”

Đoạn Vô Ngân tiến lên hỏi.

“Chúng ta đi thôi.”

Đoạn Vô Ngân khẽ giật mình, thở dài một hơi. Quả thực y rất sợ Hoàng Tiểu Long sẽ giết hai người Quách Chí, Quách Phi luôn. Hai huynh đệ này không giống với các đệ tử Quách gia khác, nếu giết sẽ gây ra phiền toái không nhỏ.

Đoàn người Hoàng Tiểu Long, Đoạn Vô Ngân đi rồi, chúng tùy tùng của Quách Chí, Quách Phi mới luống cuống chạy tới nâng dậy cứu chữa.

Không bao lâu sau, tin Quách Chí, Quách Phi bị Hoàng Tiểu Long đánh vỡ khí hải âm âm truyền khắp học viện Đoạn Nhân.

Không đến một ngày, cả học viện Đoạn Nhân nhắc lên sóng to gió lớn.

“Nghe nói Nhị hoàng tử Điện hạ lại xưng huynh gọi đệ với Hoàng Tiểu Long đó!”

“Hoàng Tiểu Long này rốt cuộc có thân phận gì? Không phải chỉ là một đệ tử gia tộc nho nhỏ của Vương quốc Lạc Thông thôi sao? Còn nữa, hộ vệ Triệu Thư bên cạnh hắn đã tiếp cận với Thánh vực rồi đó!”

“Bây giờ khí hải của Quách Chí, Quách Phi bị đánh vỡ rồi, không biết Quách gia sẽ phản ứng thế nào?”

Khắp học viện Đoạn Nhân đều xôn xao bàn tán. Dần dà, các đại gia tộc trong Đoạn Nhân hoàng thành cũng biết việc này.

Tại Điều phủ, Điều Phi nghe thủ hạ Tiêu Đằng bẩm báo cũng phải lắp bắp kinh hãi. Y giật mình không phải vì Quách Chí, Quách Phi bị đánh vỡ khí hải, mà là vì Đoạn Vô Ngân lại xưng huynh gọi đệ với Hoàng Tiểu Long!

“Công tử, xem ra thân phận của Hoàng Tiểu Long này không đơn giản!”

Tiêu Đằng bước lên nói.

Thân phận của Đoạn Vô Ngân như thế mà còn xưng huynh gọi đệ với hắn. Dù là ai cũng biết thân phận Hoàng Tiểu Long không đơn giản rồi.

Điều Phi quay đầu lại cười:

“Như vậy mới càng có ý định đầu tư, không phải sao? Nếu quá yếu, thì nhảm chán lắm!”

Tiêu Đằng nghe vậy cười hùa:

“Công tử nói đúng lắm. Nếu Hoàng Tiểu Long kia quá yếu thì không có ý nghĩa gì rồi!”

“Bây giờ mọi người Hoàng gia đến đâu rồi?”

Đột nhiên Điều Phi hỏi.

“Có lẽ hai ngày nữa sẽ rời Vương quốc Thái Nguyên!”

“Vương quốc Thái Nguyên...”

Hai mắt Điều Phi sáng lập lòe.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Thánh vực các

Điều Phi thoáng trầm tư một lát, sau đó khẽ vẫy tay, gọi Tiêu Đằng tới, nhỏ giọng dặn dò gì đó.

“Vâng, công tử, ngài yên tâm!”

Tiêu Đằng cung kính nhận lệnh.

Điều Phi vung tay, Tiêu Đằng lui xuống.

Lúc này, trong Quách phủ, Quách Thế Văn nhìn hai đứa nhi tử được khiêng về, sắc mặt âm trầm cực kỳ, một cỗ sát ý kinh khủng đang không ngừng vận chuyển trong thâm tâm lão.

“Hoàng Tiểu Long!”

Quách Thế Văn nghiêng răng nghiêng lợi, phần nộ rống lên.

Các cao thủ Quách gia trong đại sảnh đều câm như hến.

Đây là lần đầu tiên các cao thủ Quách gia thấy Quách Thế Văn tức giận như vậy.

Không ai lên tiếng.

Kể cả Trương Nhạc thân là đại quân gia.

Lúc này, trong thâm tâm Trương Nhạc cũng đang bùng bùng lửa giận, muốn giết người. Hai người Quách Chí, Quách Phi là thiếu chủ Quách phủ, lại bị người ta đánh vỡ khí hải, phế đi! Đây quả thực là vũ nhục Quách phủ, trần trụi khiêu khích Quách phủ!

Căn bản đối phương không thêm nề Quách gia, không coi Quách gia ra gì!

Hoàng Tiểu Long này quá làm càn rồi!

Hiện giờ Quách gia đã là một thế lực lớn ở Hoàng thành Đoạn Nhận.

Thân là đại quân gia Quách phủ, Trương Nhạc vẫn vô cùng phần hận Hoàng Tiểu Long.

“Gia chủ, việc này có cần bẩm báo lên lão tổ không?”

Một lát sau, Trương Nhạc tiến lên hỏi.

Quách Thế Văn lạnh lùng nhìn lão:

“Phụ thân đang bế quan, là cửa trùng kích Thánh Vực cực kỳ quan trọng. Không thể quấy nhiễu người!”

“Vâng, gia chủ!”

Trương Nhạc nghe lời, dừng một lát, lại hỏi:

“Việc đính hôn của muội muội Hoàng Mẫn của Hoàng Tiểu Long cùng thiếu gia Quách Thái, gia chủ, ngài xem...”

“Đính hôn?”

Quách Thế Văn cười lạnh:

“Đưa một phong mật hàm tới tận tay đệ đệ Thế Nguyên của ta. Để cho y giải trừ hôn sự của tiểu tử Quách Thái kia đi!”

“Muội muội của cái gã Hoàng Tiểu Cầu này, thứ đệ tiện cũng đòi gả vào Quách gia ta sao?”

Trương Nhạc nhận lấy mật hàm, cung kính xác nhận, nói tiếp:

“Còn Hoàng Tiểu Long kia?”

“Lần này phụ thân bế quan nhất định có thể trùng kích Thánh vực thành công.”

Quách Thế Văn lạnh lùng nói:

“Chờ phụ thân xuất quan rồi đi thu thập Hoàng Tiểu Cầu và Triệu Thư kia!”

“Gia chủ anh minh!”

Ba ngày sau.

Các gia tộc lớn nhỏ trong thành Đoạn Nhận đều đang chờ mong con tức giận của Quách gia, chờ xem kịch vui Quách gia sẽ điên cuồng trả thù Hoàng Tiểu Long, nhưng thực bất ngờ, Quách gia chẳng có phản ứng gì.

Tất cả đều sóng êm gió lặng.

Phản ứng của Quách gia lại khiến cho mọi người kinh ngạc.

Quách gia không chế thương hội Vạn Bảo, là một trong ba thương hội lớn của Đế quốc Đoạn Nhận, các phân hội trải rộng khắp các Vương quốc phụ thuộc của Đế quốc Đoạn Nhận, tài lực kinh người, truyền thừa đã gần ngàn năm, là một bức tường đồng như Tà gia, Điều gia. Bây giờ hai đại thiếu chủ bị

người ta đánh bại khí hải mà vẫn nhin???

Có vẻ không giống như tác phong gần đây của Quách gia!

Cho dù Hoàng Tiểu Long kia có được Nhị Hoàng tử Đoạn Vô Ngân xưng huynh gọi đệ, nhưng Quách gia cũng không thể không phóng lầy nổi một cái rầm chứ!

Phản ứng của Quách gia quá khác thường rồi.

Không để ý tới mọi người nghị luận thế nào, Quách gia phản ứng thế nào, ba ngày này, hôm nào Hoàng Tiểu Long cũng tới nội viện học viện Đoạn Nhận “đi đạo”, cảm ứng vị trí Đoạn Hồn châu, đến tới về phủ Nam Sơn, lại mở Tủ thần quyền, tiến vào chiến trường viễn cô tu luyện.

Có điều, ba ngày rồi vẫn không có thu hoạch gì, vẫn không cách nào cảm ứng được vị trí của Đoạn Hồn châu.

Cứ như vậy, mười ngày nữa trôi qua.

Đêm nay, Hoàng Tiểu Long đứng trong sân, nhủ mày.

Đã nửa tháng rồi, nửa tháng này, gần như hần đã đi khắp các góc nhách hẻo lánh nhất trong học viện Đoạn Nhận rồi, thậm chí cả khu ký túc xá nữ sinh cũng tới. Nhưng đều không cảm nhận được vị trí Đoạn Hồn châu.

“Chẳng lẽ Đoạn Hồn châu không ở trong học viện Đoạn Nhận?”

Hoàng Tiểu Long trầm hỏi.

Đột nhiên, trong óc Hoàng Tiểu Long lóe lên, trong học viện Đoạn Nhận vẫn còn một nơi hần chưa tới.

“Thánh Vực các!”

Thánh Vực các là cấm địa của học viện Đoạn Nhận.

Thánh Vực các là một không gian khác do các cường giả Thánh vực của học viện mở ra.

Nhưng cho dù Hoàng Tiểu Long có được lệnh bài bằng vàng của Đại Đế Đoạn Nhận cũng không thể vào Thánh Vực các. Bởi vì, Thánh Vực các này, mỗi năm chỉ mở ra một lần, do các Thánh vực của học viện liên thủ mở ra. Trong Thánh Vực các có một loại khí linh thánh cực kỳ có lợi cho việc tu luyện Đẩu khí. Mỗi lần mở ra chỉ đưa mười học viên học viện Đoạn Nhận vào tu luyện một tháng.

“Thánh Vực các!”

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm. Hần gọi Triệu Thu tới, bảo hần ta tới Hoàng thành Đoạn Nhận, nói với Đoạn Nhận, lần sau mở Thánh Vực các ra mình cũng muốn vào một chuyến.

Đại đế Đoạn Nhận thân là người sáng lập ra học viện Đoạn Nhận, hàng năm có thể chỉ định ba cái tên có thể vào Thánh Vực các tu luyện!

Bảy suất khác sẽ do Tạ gia, Diêu gia, Quách gia, Ngôn gia, Triệu gia, Lâm gia, Trần gia, bảy đại gia tộc chia nhau mỗi gia tộc một tên.

Ngày tiếp theo, Triệu Thu từ hoàng cung về, bẩm báo với Hoàng Tiểu Long rằng mình đã chuyển lời tới Đại đế Đoạn Nhận. Đương nhiên hần ta đồng ý, cũng nói một vài chuyện liên quan đến thời điểm mở Thánh Vực các lần sau.

“Hai tháng sau.”

Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm.

Hai tháng sau sẽ là ngày mở ra Thánh Vực các.

Như vậy, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể chờ thêm hai tháng.

Đoạn Nhận cũng không thể tùy tiện thay đổi thời gian mở Thánh Vực các.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long bèn ở lại trong phủ Nam Sơn, tĩnh tâm tu luyện, chờ Thánh Vực các lại mở ra.

Một hôm, Hoàng Tiểu Long đang luyện Tu La kiếm pháp trong sân, đột nhiên Phí Hạo tiến vào bẩm báo:

“Môn chủ, hiện giờ trong Hoàng thành đang xôn xao truyền tai nhau rằng Quách Thế Nguyên của Quách phủ mới tuyên bố giải trừ hôn ước của tiểu thư cùng Quách Thái!”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, hai mắt lạnh đi:

“Là Quách Thế Nguyên tự mở miệng tuyên bố sao?”

“Bên ngoài đồn là vậy!”

Phí Hưu cung kính đáp.

“Đi xác nhận xem có phải Quách Thế Nguyên tự mình lên tiếng tuyên bố không!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng ra lệnh:

“Còn nữa, ý Quách Thái thế nào?”

“Vâng, Môn chủ!”

Phí Hưu cung kính đáp rồi lui xuống.

Phí Hưu lui xuống rồi, Hoàng Tiểu Long vung Tu La Chi Dao trong tay ra, hai đóa hoa bỉ ngạn nở rộ giữa không trung, rồi lập tức biến mất. Sau đó, một tảng đá lớn trong trang viện khác hóa thành bột phấn.

Mấy hôm nay Hoàng Tiểu Long vẫn tu luyện chậm rãi du nhập Miên chương ám lực vào chiêu bỉ ngạn hoa này, đòn tấn công lại càng thêm quý dị, uy lực càng mạnh hơn, càng khiến cho người ta khó phòng bị hơn!

Hiện giờ, cho dù là cao thủ Tiên thiên nhị giai sơ kỳ, trung kỳ, Hoàng Tiểu Long chỉ cần thi triển một chiêu này, có thể nắm chắc một đòn giết tốt!

Trong sân, Hoàng Tiểu Long lại một lần nữa luyện năm chiêu trong Tu La kiếm pháp: địa ngục chi phong, Tu La chi lệ, minh vương chi nộ, phong đô chi lôi, bỉ ngạn hoa.

Mấy giờ sau, Hoàng Tiểu Long dừng tay, thở ra một hơi, nghĩ thầm:

“Xem ra qua trận là có thể tu luyện chiêu thứ sáu rồi.”

Hiện giờ chiêu bỉ ngạn hoa này đã luyện tới không tệ rồi.

Lúc này, Phí Hưu đi ra ngoài nghe ngóng đã quay về, bẩm báo với Hoàng Tiểu Long:

“Môn chủ, đã nghe rõ ràng xác nhận lại tin tức, đúng là Quách Thế Nguyên tự mình lên tiếng tuyên bố. Nhưng Quách Thái cũng không đồng ý!”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, sắc mặt khá hơn một chút.

“Tạm thời đừng đề cho nhị tiểu thư biết việc này!”

Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói.

“Vâng, Môn chủ!”

“Người lui xuống trước đi!”

Phí Hưu cung kính lui xuống.

“Có lẽ bảy tháng nữa nhị muội cùng phụ thân sẽ tới Hoàng thành Đoạn Nhận rồi.”

Hoàng Tiểu Long nhún mày. Đến lúc đó, giấy không gói được lửa, nhất định muội muội sẽ biết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Luân hồi chi nhãn

“Lão gia hóa Quách Sâm kia đang bế quan trùng kích Thánh vực!”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh. Đương nhiên hắn biết nguyên nhân hiện giờ Quách gia không nóng lòng đối phó mình.

Quách gia không vội ra tay với mình, đơn giản là vì đang đợi, đợi lão tổ tông Quách gia Quách Sâm trùng kích Thánh vực thành công, xuất quan rồi sẽ đối

phó với mình.

Đã vậy, hấn sẽ chơi với Quách gia!

Cứ như thế, một tháng qua đi.

Trong chiến trường viễn cổ của Tu La quyền, Hoàng Tiểu Long ngồi xếp bằng dưới đất, vận chuyển Dịch Cân kinh cùng Tu La quyết, linh khí thiên địa cùng địa ngục Cửu U mình khí đều dồn lại hấn.

Đồng thời, hai con rồng một đen một lam quần quanh trên không, không ngừng hút vào chân long chi khí không ngừng cuộn cuộn từ trong thượng cổ long giới giáng xuống.

Từng đạo chân long chi khí màu hồng không ngừng rơi xuống người hai con rồng và Hoàng Tiểu Long.

Màu đen, màu lam lập lờ.

Sau gần hai tháng tu luyện, Đấu khí chân long trong cơ thể Hoàng Tiểu Long mạnh hơn trước kia gấp mười lần.

Hiện giờ, chân long chi khí và Cửu U Đấu khí cùng tồn tại trong kinh mạch và khí hải của Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, trên khí hải của hấn, chân long chi khí không ngừng ngưng tụ, một hư ảnh thần long viễn cổ màu vàng hồng chậm rãi thành hình, Cửu U Đấu khí đã tạo thành một hư ảnh ma thần địa ngục.

Hai hư ảnh lớn càng lúc càng ngưng thực.

Cảm ứng được khí hải khác thường, Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình.

Theo như lời Triệu Thu, chỉ có tới gần Thánh vực, là cao thủ Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong mới có hư ảnh pháp tướng của Đấu khí xuất hiện trong khí hải.

Hiện giờ trong khí hải của Hoàng Tiểu Long đã bắt đầu ngưng tụ hư ảnh pháp tướng của Đấu khí rồi sao?

Thần long viễn cổ màu hồng vàng, ma thần địa ngục kia đều là hư ảnh pháp tướng của Đấu khí.

Triệu Thu đã từng nói với Hoàng Tiểu Long, khi trong khí hải đã có được hư ảnh pháp tướng của Đấu khí, uy lực của Đấu khí sẽ tăng lên đáng kể, tốc độ tu luyện cũng tăng rất nhiều.

Đột phá Thánh vực, hư ảnh pháp tướng trong khí hải sẽ ngưng thực, trở thành một thực thể.

Cảm ứng được hai hư ảnh pháp tướng trong khí hải, thâm tâm Hoàng Tiểu Long vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ.

Quả nhiên, sau khi sinh ra được hư ảnh pháp tướng, tốc độ thu nạp phun ra nuốt vào chân long chi phí và Cửu U chi khí tăng lên không ít.

Mười ngày nữa trôi qua.

Trong chiến trường viễn cổ, ngoài tu luyện, Hoàng Tiểu Long chỉ có tu luyện. Hiện giờ hấn đã có thể đồng thời vận chuyển Dịch Cân kinh và Tu La quyết một cách dễ dàng.

Mà tu vi Đấu khí của Hoàng Tiểu Long cũng đã từ Tiên thiên nhất giai hậu kỳ đột phá lên Tiên thiên nhất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Một hôm, Hoàng Tiểu Long lấy ra một bản vẽ từ trong Tu La giới. Hấn đã hoàn toàn lĩnh ngộ chiêu thứ năm của Tu La kiếm pháp bí ngân hoa. Tiếp theo, hấn có thể luyện tới chiêu thứ sáu.

Chiêu thứ sáu: Luân hồi chi nhãn!

Hoàng Tiểu Long xem kỹ, rồi nhắm mắt hồi tưởng lại, chờ khi ghi nhớ hoàn toàn tư thế tấn công và cách vận chuyển khí kinh của Luân hồi chi nhãn mới cất bản vẽ vào trong Tu La giới.

Nhưng hấn không nóng lòng tu luyện, chỉ nhắm mắt, một lần nữa diễn luyện trong đầu.

Hơn một giờ sau, Hoàng Tiểu Long cầm Tu La Chi Dao trong tay, vung lên.

Vô số lưỡi đao lạnh lẽo xuất hiện, không ngừng xoay tròn theo một quỹ tích hình tròn.

Khí kinh của hấn nhận không ngừng xoay tròn, một ánh mắt đầy sát khí, đỏ như máu quỷ dị xuất hiện giữa không trung.

Ánh mắt đỏ như máu kia tản ra hào quang đỏ sậm sâu kín, không gian bốn phía đều bị hào quang màu đỏ sậm này bao phủ.

Sau đó, ánh mắt đỏ như máu kia xoay tròn, vô số khí kinh hàn nhận mạnh mẽ không ngừng bắn ra. Khí kinh có thể dễ dàng xuyên thủng tường đá cách cả trăm trượng bên ngoài.

Theo như hướng dẫn trên bản vẽ, nếu tu luyện đại thành được chiêu Luân hồi chi nhãn này, một chiêu như vừa rồi đánh ra, trong vòng trăm vạn dặm, mọi sinh linh có ý thức đều sẽ bị ảnh hưởng, tiến vào các ảo cảnh khác nhau.

Đồng thời, Luân hồi chi nhãn sẽ bắn ra ánh sáng Luân hồi. Người nào bị ánh sáng của Luân hồi chi nhãn đánh trúng sẽ bị hấp vào trong đau khổ của Luân hồi.

Đây mới là chỗ đáng sợ của chiêu Luân hồi chi nhãn này.

Sau khi tấn công, Hoàng Tiểu Long dừng lại, nhắm mắt minh tưởng.

Một giờ sau, lại tấn công lần nữa.

Lần này, ánh hào quang đỏ sậm của Luân hồi chi nhãn phát ra lại mạnh hơn một chút, phạm vi bao phủ rộng hơn trước kia vài chục trượng.

Đồng thời, ánh sáng Luân hồi mà Luân hồi chi nhãn bắn ra cũng mạnh hơn đáng kể.

Sau khi tấn công, Hoàng Tiểu Long lại dừng lại.

Một giờ sau, lại tấn công lần nữa.

Cứ như thế, lặp đi lặp lại nhiều lần.

Hoàng Tiểu Long không ngừng tu luyện, uy lực của chiêu Luân hồi chi nhãn này lại càng mạnh.

Mười ngày sau, chỉ còn một ngày nữa Thánh Vực các sẽ mở ra, Hoàng Tiểu Long mới rời chiến trường viễn cổ.

Mười ngày qua, uy lực của chiêu Luân hồi chi nhãn còn mạnh lên gấp đôi uy lực của mười ngày trước. Tu vi Đấu khí của Hoàng Tiểu Long cũng tăng lên rất nhiều.

Hiện giờ, có hư ảnh pháp tướng trong khí hải, lại có Diễm long châu, linh khí của chiến trường viễn cổ, tu vi Đấu khí của Hoàng Tiểu Long đều tăng lên rõ rệt.

Rời chiến trường viễn cổ, Hoàng Tiểu Long gọi Phí Hạo, Triệu Thu lại, hỏi tình hình trong Hoàng thành và phủ Nam Sơn mấy ngày gần đây.

“Môn chủ, mấy hôm trước, Diêu gia và Quách gia đã liên thủ cử hành một buổi đấu giá.”

Phí Hạo thưa.

Hoàng Tiểu Long khá bất ngờ, nghe ra được ý ngoài lời của Phí Hạo:

“Diêu gia và Quách gia liên thủ rồi sao?”

“Chỉ e là vậy.”

Phí Hạo gật đầu.

Triệu Thu cười lạnh:

“Hiện giờ trong Hoàng thành Đoạn Nhận đang truyền nhau rằng Môn chủ ngài sợ Diêu phi và Quách gia trả thù, vẫn cứ trốn trong phủ Nam Sơn, không dám ra ngoài.”

Hoàng Tiểu Long khoát tay áo, không quan tâm:

“Bọn họ thích nói thế nào cứ để họ nói.”

Hắn hỏi Phí Hạo:

“Đoàn người phụ thân ta đến đâu rồi?”

“Thưa Môn chủ, đoàn Hoàng gia chủ đã tới Vương quốc Bắc Hồng, có lẽ phải bốn tháng nữa mới tới được Hoàng thành Đoạn nhận! Hiện giờ sư tôn sẽ đi cùng đoàn Hoàng gia chủ!”

Nghe nói Vu Minh sẽ đi cùng đoàn người phụ thân, Hoàng Tiểu Long an tâm không ít.

“Đúng rồi, Môn chủ, thuộc hạ tra ra được, ngày mai Thánh Vực các sẽ mở. Lần này Diêu Phi cũng sẽ tiến vào. Ngoài ra còn có một đệ tử Quách gia tên

Quách Hứa Phi nữa. Quách Hứa Phi này là Tiên thiên bát giai. Tà Bò Đề của Tà gia cũng sẽ tiến vào!”

Phí Hàu báo.

Hoàng Tiểu Long cười lạnh.

Mặc dù trong Thánh Vực các này có khí thánh linh, nhưng với cao thủ Tiên thiên cao giai thì tác dụng không lớn nữa. Điều phi, còn cả đệ tử Quách gia Quách Hứa Phi kia đi vào không cần nói cũng biết ý đồ, đơn giản là để đối phó mình!

“Môn chủ ngài yên tâm. Ngày mai Thánh Vực các mở ra, thuộc hạ đã dặn Đoạn Nhận ai bài hai Tiên thiên cao giai đi vào!”

Triệu Thụ tới giờ mới lên tiếng.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Chín phần mười Đoạn Hồn châu đang ở trong Thánh Vực các. Ngày mai, Thánh Vực các sẽ mở ra, hẳn nhất định phải nắm chặt cơ hội này tìm được vị trí của nó rồi thu phục.

Hôm sau, trời xanh nắng vàng.

Hoàng Tiểu Long rời phủ Nam Sơn, không gọi Triệu Thụ và Phí Hàu mà một mình tới học viện Đoạn Nhận. Vào trong đó, hẳn tiến thẳng tới ngọn núi đằng sau học viện. Lần này Thánh Vực các sẽ mở ra ở ngay ngoại viện sau núi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Thánh vực các mở ra

Khi Hoàng Tiểu Long tới ngoại viện sau núi, nơi này không còn náo nhiệt như mọi khi nữa, vắng tĩnh không một bóng người.

Hôm nay Thánh Vực các mở ra, ngoại viện phía sau núi đã được phong tỏa. Hoàng Tiểu Long phải xác nhận xong thân phận mới có thể vào trong.

“Tiểu Long!”

Hoàng Tiểu Long vừa tới ngoại viện thì gặp phải Tà Bò Đề. Tà Bò Đề vui vẻ bước tới gần hắn.

Thấy y, hắn cũng cười cười.

“Tiểu tử ngươi, mấy tháng nay trốn ở phủ Nam Sơn tu luyện không thấy bóng dáng đâu, hại ta đã uống được rượu ngon uống rượu nào khác cũng đều nhạt thêch!”

Tà Bò Đề nắm một cái vào vai Hoàng Tiểu Long, cười nói.

“Lần này ra khỏi Thánh Vực các, chúng ta sẽ đi uống vài chén!”

“Ha ha ha, được. Quyết định vậy đi. Nhưng uống vài chén thì làm sao đủ, tới lúc đó chúng ta phải uống mấy trăm bình!”

“Lần sau ta mời.”

“Vậy ta càng phải uống nhiều hơn!”

Hai người cười cười nói nói đi vào trong.

“Nghe nói Đoạn Vô Ngân đưa cho ngươi cả kim bài? Mà còn xưng huynh gọi đệ với ngươi?”

Thấy Tà Bò Đề cũng hiểu lầm kim bài của mình là Đoạn Vô Ngân cho, Hoàng Tiểu Long chỉ cười cười, không giải thích, hỏi:

“Lần này Điều Phi, còn cả Quách Hứa Phi của Quách gia cũng tới sao?”

Tà Bò Đề gật đầu:

“Lần này ngươi phải cẩn thận một chút. Mặc dù vào trong Thánh Vực các các đệ tử bị cấm không được chém giết, nhưng bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra. Điều Phi là một con bọ cạp độc. Bị y theo dõi, y không cần chết ngươi sẽ không cam lòng!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Ta biết rồi!”

Sau đó, hai người tới nơi đã được chỉ định trước phía sau núi. Điều Phi đã ở đó, còn có bảy người nữa.

Cộng cả Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề, tất cả mười người đều đã đến đủ.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề tới, mọi người đều nhìn sang, sắc mặt khác nhau.

Hai mắt Điều Phi lóe lên sát ý, tuy chỉ nhàn nhạt thôi nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn bắt được. Ngoài Điều Phi, Hoàng Tiểu Long còn cảm ứng được sát ý của một người trẻ tuổi khác, thoạt nhìn khoảng hai tám hai chín tuổi, mặt cáo bảo xám, trên lông mày có một vết sẹo đỏ nhạt của kiếm.

“Y chính là Quách Hứa Phi của Quách gia.”

Tạ Bò Đề nhắc nhở Hoàng Tiểu Long.

Hắn gật đầu.

Dù Tạ Bò đề không nói hắn cũng đoán được. Dù sao cũng chỉ có Điều Phi và Quách gia muốn giết mình thôi.

Hoàng Tiểu Long tới, hai người đàn ông trung niên mặc áo bào tím gật đầu mỉm cười với hắn. Hắn cũng khẽ gật đầu chào lại. Theo như lời Triệu Tông, hẳn hai người này là người do Đoạn Nhận an bài vào trong Thánh Vực các bảo vệ mình.

Mọi người đến đông đủ cả, không ai nói gì, không khí khá quái dị.

Đột nhiên, thiên hà chi thủy khủng bố uly áp như vô tận đột nhiên từ trên không trung cuộn cuộn đổ xuống, sau đó tràn ra, tràn ngập không gian sau núi.

Bọn Hoàng Tiểu Long cả kinh, ngẩng đầu nhìn lên. Trên không trung xuất hiện sáu bóng người cao lớn, khí tức của từng người cũng uly như địa ngục. Sáu bóng người cao lớn như ở trong một không gian khác. Đám người Hoàng Tiểu Long không thể thấy rõ diện mạo của họ.

“Bái kiến Đại đế cùng các vị Thánh tôn!”

Đám Tạ Bò Đề vội vàng cung kính hành lễ. Hoàng Tiểu Long cũng chỉ có thể làm theo, thi lễ một cái.

Tuy không thấy rõ diện mạo của sáu người kia, nhưng tất cả mọi người ở đây đều biết đó là Đại đế Đoạn Nhận và năm Đại thủ hộ giả của học viện Đoạn Nhận. Năm Đại thủ hộ giả này đều là Thánh vực, thường vẫn được các đệ tử học viên gọi là Thánh Tôn.

“Đứng lên đi!”

Trong không trung vang lên một âm thanh nhàn nhạt.

Mười người Hoàng Tiểu Long đón lấy quang mang vạn trượng màu vàng từ trên sáu bóng người cao lớn bắn ra. Sáu người khoa cả hai tay, một dòng ánh sáng bảy màu từ trên hư không đáp xuống.

Từng đạo hào quang hợp lại thành một đồ án thần bí. Sau đó, ngay trước mặt đám Hoàng Tiểu Long, tạo thành một pháp trận khổng lồ hình lục giác.

Khí tức mệnh môn từ bên trong pháp trận ầm ầm truyền ra.

“Đây là...”

Hoàng Tiểu Long chăm chú nhìn.

Tạ Bò Đề truyền âm đáp:

“Là thần trận thượng cổ!”

“Thần trận thượng cổ!”

Hoàng Tiểu Long lấp bấp kinh hãi, Học viện Đoạn Nhận vậy mà cũng có thần trận thượng cổ!

Mỗi thần trận thượng cổ đều có uy lực vô cùng, mạnh khó lường nổi.

“Thần trận thượng cổ này tên Lục giác tinh mang trận, là do Đại đế lấy được trong một động phủ từ thời thượng cổ. Có điều, nghe nói lục giác tinh mang trận này còn chưa hoàn chỉnh, thiếu mất một phần. Dù vậy, có Đại đế và năm vị Thánh tôn thúc giục, uy lực vẫn rất mạnh.”

Bên tai Hoàng Tiểu Long vang vang tiếng của Tạ Bò Đề!

Không trọn vẹn!

Hoàng Tiểu Long gật gù.

Lúc này, sáu người Đoạn Nhận chia ra đứng ở sáu góc pháp trận, mỗi người vung hai tay đánh ra một phù văn. Lơ lửng trên trận, sáu phù văn không ngừng đan vào nhau, kim quang một hồi, một cái cổng không gian lớn xuất hiện.

Từng đạo thánh linh chi khí từ trong cánh cổng không gian kia phiêu dật lọt ra.

Thánh Vực các!

Hoàng Tiểu Long nhìn chăm chăm vào cổng không gian.

“Thánh Vực các mở ra, các đệ tử vào trong Thánh Vực các không được chém giết đánh nhau trong đó. Nếu có người vi phạm, nhất nhất khai trừ khỏi học viện Đoạn Nhận, biết chưa?”

Giọng Đại đế Đoạn Nhận vẫn lãnh lạnh nhàn nhạp, nhưng ẩn chứa uy nghiêm vô tận từ trên không trung vọng xuống.

Mọi người khẽ giật mình!

“Vâng, Đại đế!”

“Tốt rồi. Hiện giờ các ngươi vào đi thôi. Một tháng sau, Thánh Vực các đóng cửa, các ngươi sẽ tự động bị tống xuất ra!”

Đoạn Nhận dứt lời, một đệ tử phi thân lên, đi đầu tiến vào trong cánh cổng không gian, sau đó lại một đệ tử nữa đi vào trong.

Tạ Bò Đề nói với Hoàng Tiểu Long: “Chúng ta cũng vào đi thôi!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Hai người phi thân lên, vào trong Thánh Vực các.

Diêu Phi và Quách Hứa Phi của Quách gia vẫn đang đứng đó không nhúc nhích thấy vậy mới phi thân lên, đi theo hai người Hoàng Tiểu Long nhập vào Thánh Vực các.

Đương nhiên, sau khi cả mười học viên vào trong Thánh Vực các, trận pháp giữa không gian chậm rãi khép lại rồi biến mất. Sáu người Đoạn Nhận cũng biến mất, mọi thứ lại quay lại như trước kia.

Hoàng Tiểu Long vừa vào Thánh Vực các, từng đạo thánh linh chi khí liền đập vào mặt, hít một cái đã cảm thấy toàn thân thoải mái sáng khoái. Nhìn lại, Thánh Vực các này thực ra chính là một mảnh trời đất mới, núi xanh nước xanh, cỏ thụ che trời, cũng không thiếu yêu thú cấp thấp, cấp trung tồn tại.

Đột nhiên, Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền trong cơ thể Hoàng Tiểu Long hơi rung lên. Cảm nhận được hai bảo bối khác thường, Hoàng Tiểu Long mừng ron. Xem ra mình đoán không sai. Đoạn Hồn châu kia quả nhiên ở trong Thánh Vực các!

Hai người Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề cùng nhẹ nhàng đáp xuống đất.

Nhưng đúng lúc này, lại có hai bóng người lóe lên chắn trước mặt Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề, là Diêu Phi và Quách Hứa Phi của Quách gia.

Tạ Bò Đề lạnh lùng hỏi:

Diêu Phi, Quách Hứa Phi, các ngươi muốn làm gì? Các đệ tử vào trong Thánh Vực không được đánh nhau chém giết. Đây là quy định của học viện! Các ngươi dám làm trái quy định của học viện?”

Diêu Phi cười lạnh:

“Quy định của học viện à? Đừng có nói cái quy định khi gió gì với ta. Diêu Phi ta muốn giết, cho dù là cao thủ Thánh vực cũng không ngăn được! Tạ Bò Đề, ta chỉ giết Hoàng Tiểu Long, bây giờ ngươi rút đi vẫn còn kịp. Nếu không, đợi thêm chút nữa, ta không dám cam đoan có lỡ tay giết chết ngươi luôn không!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Tìm kiếm đoạn hồn châu

Điều Phi dứt lời, nhấc tay lên, một đoàn hỏa diễm màu đen không ngừng ngưng tụ trong tay y. Trong ánh lửa màu đen, có một cỗ lực lượng bí ẩn khiến cho người ta phải nhói tim vì sợ đang ẩn ẩn truyền ra.

Hỏa diễm màu đen trong tay Điều Phi khác với lửa đen của Hắc Hỏa phượng hoàng của Tạ Bò Đề. Hắc Hỏa phượng hoàng của Tạ Bò Đề bá đạo, liều lĩnh, hủy diệt. Mà ngọn lửa màu đen trong tay Điều Phi lại lấy ra từ như minh hỏa từ trong địa ngục, u lãnh, âm hàn, như một con rắn độc không lồ há miệng một cái cũng khiến người ta rùng mình.

Lại có vài phần giống với Đầu khí Tu La của Hoàng Tiểu Long, rồi lại bất đồng.

Lúc này, khí thế của Quách Hứa Phi của Quách gia kia cũng tăng lên. Phóng ra Đầu khí, quanh thân y xuất hiện một đàn bướm bướm, nhưng lại tràn ngập hắc ám, khí tức tà ác lượn quanh.

Con bướm nhỏ nhỏ hai mắt màu lục tối sẫm, chân có bốn cái vuốt nhọn hoắt, lóe ra ánh sáng màu lục sẫm.

Đây là Vũ hồn của Quách Hứa Phi!

Ngực mình quý điệp!

Trong thế giới Vũ hồn có một loại Vũ hồn thuộc về Vũ hồn vong linh. Vũ hồn vong linh đều rất tà ác, có ngoại hình xấu xí đến buồn nôn. Ngực mình quý điệp này là một loại Vũ hồn vong linh.

Đương nhiên, quanh thân thể Quách Hứa Phi có mấy chục con Ngực mình quý điệp không phải vì y có vài chục cái Vũ hồn, mà đây là một khả năng của Ngực mình quý điệp.

Khả năng phân thân!

Giống như Vũ hồn của sát thủ áo đen trước kia hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi thuê giết Hoàng Tiểu Long. Từ Đồng biên bức.

Hỏa diễm màu đen trong tay Điều Phi ngưng tụ lại, vỡ một chường tới Hoàng Tiểu Long. Quách Hứa Phi cùng lúc vung hai tay, vô số Ngực mình quý điệp phô thiên cái địa nhắm Hoàng Tiểu Long mà phi tới.

Tạ Bò Đề cả kinh!

Đúng lúc này, hai thủ ấn màu đỏ như lửa phá không mà tới, đón lấy chường lực của Điều Phi và Ngực mình quý điệp của Quách Hứa Phi.

Ầm ầm ầm, không gian rung chuyển.

Chường lực hỏa diễm đen của Điều Phi nổ bay, Ngực mình của điệp của Quách Hứa Phi cũng biến mất.

Khí lưu mạnh mẽ cuốn quanh tứ phía.

Điều Phi còn khá tốt, nhưng Quách Hứa Phi kia bị chấn động cực lớn, phải lùi lại tới hơn mười mét mới đứng vững được.

“Phụt!” Khí huyết của Quách Hứa Phi sôi trào, yết hầu nóng lên, máu tươi phụt ra nhuộm đỏ cả mặt đất.

Mọi người cả kinh. Hai bóng người phá không mà đến.

Khương Dương!

Lưu Chí!

Sắc mặt Điều Phi trầm xuống.

Là Khương Dương, Lưu Chí được Đoạn Nhận phái vào Thánh Vực các bảo vệ Hoàng Tiểu Long.

“Hoàng công tử, ngài không sao chứ?”

Hai người Khương Dương, Lưu Chí vừa đáp chân xuống đất đã chạy tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cung kính hỏi thăm.

“Ta không sao!”

Hoàng Tiểu Long lắc đầu.

“Khương Dương, Lưu Chí, các ngươi có ý gì?”

Điều Phi u lãnh nhìn chăm chăm hai người mới tới lạnh giọng quát.

Trong nội viện của học viện Đoạn Nhận có một thiên bằng. Chỉ các học viên có thực lực mạnh nhất học viện mới được ghi tên trên đó. Điều Phi là một cao thủ trong thiên bằng. Hai người Khương Dương, Lưu Chí cũng vậy. Gần đây Điều Phi và bọn họ nước sông không chạm nước giếng, nhưng hôm nay họ dám ngăn cản việc tốt của mình, Điều Phi giận điên.

“Không có gì.”

Sắc mặt Khương Dương vẫn đăm đăm:

“Nhiệm vụ của chúng ta là bảo vệ cho Hoàng công tử an toàn!”

Hai mắt Điều Phi lạnh đi hỏi:

“Là Đoạn Vô Ngân bảo các ngươi làm vậy?”

Hai người Khương Dương, Lưu Chí không mở miệng.

Điều Phi quay đầu lại lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, coi như mạng ngươi lớn. Không ngờ Đoạn Vô Ngân không chỉ tranh cho ngươi được một suất tiến vào Thánh Vực, còn phái thêm hai người tới bảo vệ ngươi. Đoạn Vô Ngân đúng là nhọc lòng rồi!”

“Nhưng lần sau sẽ không may mắn như vậy đâu!”

Dứt lời, Điều Phi rời đi.

Có hai người Khương Dương và Lưu Chí bảo vệ Hoàng Tiểu Long, y có muốn giết hấn cũng không được nữa.

Tuy rằng nếu đơn đả độc đấu, Khương Dương hay Lưu Chí đều không phải đối thủ của hấn, nhưng nếu hai người liên thủ cũng đủ để áp chế hấn.

Còn về Quách Hứa Phi, chỉ là một tiên thiên bát giai, căn bản là vô dụng.

Thấy Điều Phi rời đi, Quách Hứa Phi cũng cuống lên phi thân rời đi theo.

Khương Dương, Lưu Chí thấy vậy cũng không ngăn cản. Nhiệm vụ của hai người chỉ là bảo vệ cho Hoàng Tiểu Long an toàn. Một tháng sau, Hoàng Tiểu Long an toàn ra ngoài, còn lại, họ bỏ qua.

Hoàng Tiểu Long nhìn theo bóng Điều Phi, Quách Hứa Phi rời đi, lạnh lùng cười cười, hai mắt lóe hàn mang. Xem ra lần này từ Thánh Vực các ra ngoài đều tiên là phải giải quyết con bọ cạp độc Điều Phi này rồi.

Ban đầu hấn định giữ Điều Phi lại chơi đùa một chút, nhưng bây giờ hấn có kế hoạch phải tới Phật quốc của Đế quốc Thiên Phật tìm Tu Di thần sơn. Hấn không muốn giữ lại một con bọ cạp độc uy hiếp đến sự an toàn của người nhà mình.

“Tiểu Long, chúng ta cũng đi thôi.”

Tạ Bò Đề nhắc.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Bốn người phi thân lên, rời khỏi chỗ đó.

Tạ Bò Đề cười nói:

“Tiểu tử ngươi đó, ta còn đang nghĩ sao ngươi chẳng có vẻ gì là sợ hãi cả. Thì ra ngươi đã biết Khương Dương, Lưu Chí kia là do Đoạn Vô Ngân phái tới bảo vệ mình. Hại ta còn phải lo lắng cho ngươi nữa!”

Hoàng Tiểu Long cười cười đáp:

“Sau khi rời khỏi đây ta sẽ tự phạt mình thêm mấy chén!”

“Vậy không được, ngươi phải để ta uống thêm mấy bình mới được!”

Cả hai cười cười.

Bốn người phi hành một lúc, Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền trong cơ thể Hoàng Tiểu Long rung động càng lúc càng nhiều, hiển nhiên hấn đang càng gần Đoạn Hồn châu hơn.

“Tiểu Long, chúng ta tách ra tu luyện đi. Bảo bối của Thánh Vực các không ít đâu, xem ai may mắn gặp được!”

Tạ Bò Đề nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu:

“Được!”

Dù Tạ Bò Đề không nói, hắn cũng sẽ nói. Tuy hắn và Tạ Bò Đề vừa gặp đã thân, nhưng chuyện thu phục Đoạn Hồn châu vẫn không nên cho y biết mới được, tránh phiền toái.

Tạ Bò Đề rời đi, Hoàng Tiểu Long cũng kiếm cớ muốn tách khỏi hai người Khương Dương và Lưu Chí, tu luyện một mình.

Hai người kia nghe hắn nói vậy, nhìn nhau. Khương Dương trầm ngâm nói:

“Nếu vậy, Hoàng công tử cầm miếng tín phù này đi. Nếu gặp nguy hiểm, cứ thông truyền cho chúng ta. Chúng ta sẽ tới ngay!”

Dứt lời, y lấy ra một đồ án phù bằng nửa lòng bàn tay có vẽ đồ án thần bí ra.

Hoàng Tiểu Long nhận lấy, gật đầu nói:

“Được!”

Hai người ôm quyền với hắn, phi thân rời đi.

Chờ hai người đi rồi, Hoàng Tiểu Long mới xoay người cảm ứng vị trí của Đoạn Hồn châu, thi triển thân pháp không ngừng lướt bay nhắm thẳng dãy núi phía trước.

Đi một hồi, hắn tới một cái sơn cốc.

Tới sơn cốc, Linh Lung bảo tháp và Tù Thần quyền trong cơ thể Hoàng Tiểu Long đang rung lên bần bật đột nhiên ngừng lại. Hắn hơi giật mình. Vừa rồi, bằng cảm ứng, hắn cảm thấy có lẽ Đoạn Hồn châu đang ở trong sơn cốc này, nhưng vì sao Linh lung bảo tháp và Tù thần quyền lại dừng rung động?

Hắn lướt vào trong sơn cốc. Trong đó dày đặc sương mù xám xám, đưa tay không thấy được năm ngón. Với nhãn lực của Hoàng Tiểu Long mà chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy thứ cách mình mười mét.

Hoàng Tiểu Long đã đột phá Tiên thiên, dù sương mù có vừa dày vừa đặc, cũng có thể nhìn được trăm trượng, vậy mà hiện giờ chỉ nhìn được vài mét, khá dị thường rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Sơn cốc khủng bố

Nhìn sơn cốc quái dị ẩn trong làn sương mù dày đặc, Hoàng Tiểu Long cẩn thận hơn, hóa ra Tu La chi thân, cánh ác ma mở rộng sau lưng, cẩn thận chú ý tình huống xung quanh, chậm rãi đi về phía trước.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Yên tĩnh đến mức hơi quỷ dị. Thi thoảng, từ trong làn sương mù dày đặc phía trước vọng ra tiếng quái gọi thê lương. Tiếng gọi khiến người ta phải rùng mình.

Cứ như vậy, Hoàng Tiểu Long đi khoảng một giờ, vẫn hoàn toàn chỉ có màn sương mù dày đặc màu xám tro.

Tuy này giờ đi vào trong vẫn không xảy ra chuyện gì, nhưng càng vào sâu, nội tâm hắn càng bất an hơn. Cảm giác bất an này tới từ linh hồn Tiên thiên.

Bất an này khiến cho hắn cảm thấy giống như mình đang bước từng bước xuống vực sâu địa ngục vậy.

Lại đi thêm hơn một giờ nữa.

Sương mù càng đậm càng đặc hơn. Vừa rồi, khi mới vào sơn cốc, hắn còn có thể nhìn thấy những thứ trong vòng mười mét, nhưng bây giờ, chính thức là giờ tay lên không thấy được năm ngón. Hắn thử rồi.

Hắn đang đi về phía trước, đột nhiên làn sương dày đặc lưu động rất nhanh, như nước chảy, tiếng quái gọi thể lương lại càng xuất hiện dày đặc hơn, càng rõ ràng hơn.

Dường như khi làn sương mù này lưu động còn kéo dài tiếng quái gọi hơn.

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long hết sức căng thẳng chuyên chú, vận chuyển Đầu khí toàn thân, bất kỳ lúc nào cũng có thể gặp phải đột biến. Tiếng quái gọi thể lương giống như của vật nào đó phát ra, nhưng hẳn là không phải yêu thú, giống như là của yêu ma địa ngục vậy.

Đột nhiên, phía trước có thứ gì đó lao tới, khí kinh khủng bố phá không mà đến. Hoàng Tiểu Long cả kinh, mở rộng cánh ác ma sau lưng, thi triển hồn kỹ bốn mạng tạt ảnh tùy hình, lóe lên.

Một con quái vật màu đen sẫm đen sâu vọt tới. Con quái vật này, hình thể thì giống người, nhưng lại có bốn tay, hai mắt đỏ thẫm, toàn thân bùng bùng hỏa diễm khủng bố.

Khó khăn lắm Hoàng Tiểu Long mới tránh thoát được quái vật công kích.

Quái vật đen surọt qua bên cạnh Hoàng Tiểu Long, hỏa diễm khủng bố trên người nó để lại luồng hơi nóng cực nóng, Hoàng Tiểu Long cảm giác như mình rơi vào trong rừng đao biển lửa, toàn thân như phải bỏng.

Cũng may, hắn đã cẩn thận hóa ra Tu La chi thân, lại thêm nhiều năm nuốt Diễm Long châu, cho dù có bị dội nước sôi cũng không hề gì. Hiện giờ, luồng khí lưu này lại khiến cho hắn nóng bỏng, có thể thấy sự đáng sợ của hỏa diễm này.

Con quái vật lướt qua hắn, không tiếp tục quay lại, mà phi đi tiếp, tan biến trong làn sương mù dày đặc.

Có điều, Hoàng Tiểu Long vừa mới tránh thoát được đòn tấn công của con quái vật này, thở được mấy hơi, lại có một con quái vật khác từ phía trước xông tới.

Hoàng Tiểu Long cả kinh, vội vàng thi triển tạt ảnh tùy hình.

Mới tránh thoát được một chút, lại có một con quái vật đen thui nữa xuất hiện.

Cứ như thế, đám quái vật này như vô cùng vô tận, cứ một con biến mất, con khác lại xuất hiện, mà Hoàng Tiểu Long cũng phải biến sắc vì càng về sau tốc độ tấn công của quái vật càng nhanh, hỏa diễm trên người lại càng khủng bố hơn.

Lúc mới bắt đầu, luồng khí lưu của đám hỏa diễm này chỉ khiến cho Hoàng Tiểu Long bỏng da, mà bây giờ, cảm giác nóng rực đau đớn này lại nhập sâu vào lục phủ ngũ tạng.

Cảm giác này, cực kỳ thống khổ.

Sau khi tránh thoát được mấy chục con quái vật, thấy lại một con quái nữa xông tới, thậm chí, Hoàng Tiểu Long còn hơi ớn lạnh.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, con quái đã tiến tới ngay trước mặt Hoàng Tiểu Long rồi. Hắn lại một lần nữa thi triển hồn kỹ bốn mạng tạt ảnh tùy hình, nhưng cánh tay vẫn bị đánh phải một chút hỏa diễm mà như bị đánh phải hoa lửa địa ngục, đau đớn vô hạn. Mặc dù Hoàng Tiểu Long cũng nhận được không kêu than nhưng cũng phải rên lên một tiếng.

Hắn nhìn lại, nơi đánh hỏa diễm đã tróc da bong thịt, xuất hiện một lỗ máu, sâu đủ thấy xương!

Hoàng Tiểu Long hoảng sợ!

Với phòng ngự hiện nay của cơ thể hắn, đây là lần đầu tiên bị thương nặng như vậy.

Hắn không dám chần chờ nữa, lập tức triệu hoán Vũ hồn song long hắc, lam, lập tức Hồn hóa.

Song long hợp thể, long lân bao trùm, vết thương trên cánh tay chậm rãi khép lại.

Lúc này, quái vật đen thui lại xông tới, thân hình Hoàng Tiểu Long lóe lên một cái, tránh thoát.

Sau khi Hồn hóa, tốc độ của hắn tăng lên rất nhanh. Nhưng luồng khí lưu của hỏa diễm trên người con quái kia vẫn có thể xuyên thấu qua long lân quanh thân hắn, hắn cũng cảm nhận được cái nóng rực lửa.

Sau nửa giờ.

Sau khi Hồn hóa, Hoàng Tiểu Long giữ vững được thêm nửa giờ nữa. Nửa giờ sau, lại một con quái vật màu đen phá không mà tới, tốc độ cực nhanh, dù đã Hồn hóa nhưng Hoàng Tiểu Long cũng khó có thể tránh thoát.

Hai tay hắn bị hỏa diễm đánh phải, long lân bao trùm vậy mà bong ra từng khối.

Con quái vật mới xuất hiện đã nhanh gấp năm sáu lần con đầu tiên.

Mấy phút sau.

Long lân quanh toàn thân Hoàng Tiểu Long đều bong tróc ra hết. Long lân không còn, cả người Hoàng Tiểu Long đều thay đổi, làn da bị dính phải hỏa điểm của quái vật, ngàn vết lở trăm lỗ thủng.

“Không ngờ mình sẽ chết ở đây!”

Hoàng Tiểu Long thâm tự giễu:

“Không biết chết rồi mình có xuyên không về địa cầu được không nhỉ?”

Ngay khi hần đang lao đảo sắp ngã, ý thức dần dần mơ hồ, đột nhiên làn sương mù màu tro xung quanh biến mất, tiếng kêu thê lương thảm thiết cũng biến mất. quái vật đen thui cũng biến mất.

Hoàng Tiểu Long khẽ giật mình, ngáo ngơ nhìn quanh. Sau khi làn sương dày đặc tan đi, cảnh vật sơn cốc hiện ra rõ ràng trước mắt Hoàng Tiểu Long.

Trong sơn cốc, khắp nơi đều là đá tảng màu xám tro. Ngoài ra, còn có một vài cái cây roi lá tả tơi màu xám. Đám cây cối này hình dạng rất quái dị, mỗi cây chỉ có hai nhánh, giống như hai tay người.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đứng dậy, lấy ra một viên thuốc từ trong Túi La giới, uống xong, hồn kỳ bỗng mạng lập tức khôi phục thi triển, toàn thân lấp lóe ánh sáng màu lam.

Nửa giờ sau, miệng vết thương trên cả cơ thể hần chậm rãi khép lại, thương thế khôi phục hơn phân nửa.

Nhìn bên ngoài, hoàn toàn không nhận ra được thương thế của hần.

Hoàng Tiểu Long thở ra một hơi thật sâu, bước chân đi tiếp, tiến vào sâu trong sơn cốc. Lại đi thêm hơn một giờ nữa thì tới điểm cuối của sơn cốc.

Trên vách núi cuối cùng của sơn cốc có một miệng hang đen ngòm.

Từ trong miệng hang ấy vọng ra tiếng nước nổ nghẹn ngào, nghe mà sợ.

Chần chừ một chút, cuối cùng, Hoàng Tiểu Long vẫn đi vào. Nếu đã tới tận đây rồi mà còn lùi lại rời cốc, hần không cam lòng.

Vừa đi vào trong hang, đột nhiên, Linh Lung bảo tháp và Túi Thần quyền trong cơ thể hần lập tức rung động kịch liệt. Từ khi vào trong sơn cốc, Linh Lung bảo tháp và Túi thần quyền vẫn không có động tĩnh gì, bây giờ đột nhiên lại rung động. Hoàng Tiểu Long vô cùng mừng rỡ. Xem ra, quả nhiên Đoạn Hồn châu ở trong sơn cốc này, thậm chí, chính xác hơn, là ở ngay trong cái hang này!

Hoàng Tiểu Long men theo thành hang tiến vào bên trong. Trong hang, không có một tí ánh sáng nào, Hoàng Tiểu Long chỉ có thể nhìn được trong mười trượng. Tuy trong này không có sương mù dày đặc nhưng hần vẫn không buông lỏng đề phòng, vẫn giữ nguyên trạng thái Hồn hóa, chú ý mọi sự thay đổi lúc nào cũng có thể xảy ra.

Nhưng dường như cái hang này không có điểm cuối. Hoàng Tiểu Long đi vào mấy giờ rồi vẫn không thấy đáy hang.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Đột biến

Trong cái hang đó, hoàn toàn tối đen.

Đây quả thực là một loại dày vò về tâm linh.

Thử nghĩ xem, một người ở trong một cái hang đen thui không thấy mặt trời, một mực đi về phía trước suốt mấy giờ đồng hồ, mà lúc nào cũng phải đề phòng có thể xảy ra nguy hiểm. Chỉ sợ người bình thường đã phát điên rồi.

Hoàng Tiểu Long tâm tính cứng cỏi, vẫn lẳng lặng đi tiếp.

Có điều, ngoại trừ khi mới vào trong hang, Linh Lung bảo tháp và Túi thần quyền trong cơ thể hần không có động tĩnh gì nữa.

Khoảng một ngày sau.

Hoàng Tiểu Long vào trong hang đã khoảng một ngày rồi, vẫn chưa đi tới đáy hang.

Cứ đi miết trong một cái hang nhỏ hẹp không có ánh sáng như vậy suốt gần một ngày trời, cho dù là Hoàng Tiểu Long tâm tính cứng rắn cũng không khỏi buồn bực, lửa giận nhen nhóm.

Cuối cùng, hắn dứt khoát dừng lại, ngồi xếp bằng, bắt đầu mình tưởng điều tức tiêu trừ sự buồn bực và cơn tức giận trong lòng mình.

Cứ như vậy, không biết qua bao lâu sau, tiêu trừ được hết bực bội giận hờn, hắn lại đứng dậy, tiếp tục đi tiếp.

Lại một ngày nữa trôi qua.

Hoàng Tiểu Long lại dừng lại, lại mình tưởng và điều tức, bình tĩnh cảm xúc trong nội tâm.

Trong hang này không có ánh mặt trời, hắn chỉ có thể thầm tính toán đại khái thời gian đã đi bao lâu.

Khi cả cơ thể hắn gần như muốn chết lặng, đột nhiên, trong bóng tối vô tận trước mắt có một điểm sáng.

Một điểm sáng!

Dù chỉ là một điểm sáng, nhưng Hoàng Tiểu Long đã đi trong bóng tối không biết bao nhiêu ngày, vẫn chỉ có bóng tối làm bạn sướng phát điên.

Ánh sáng. Hy vọng!

Với Hoàng Tiểu Long, hiện giờ, dù chỉ là một điểm sáng thôi, cũng là hy vọng vô hạn!

Hoàng Tiểu Long phi thân lướt đi, gần như dốc hết tốc độ phi hành chạy nước rút tới hướng ánh sáng.

Nhưng, điểm sáng này, nhìn thì như gần, nhưng thực ra lại cực xa. Hắn phi hành suốt một giờ đồng hồ vẫn chưa tới.

Hắn không ngừng phi hành, ánh sáng ban đầu chỉ bé và yếu ớt như một hạt cát đã không ngừng to ra, cuối cùng thành một khe hở to tướng.

Khe hở càng lúc càng lớn, chậm rãi bao phủ lấy Hoàng Tiểu Long. Khi toàn thân hắn tiến vào trong khe hở thì đột nhiên cảnh vật trước mắt thay đổi. Hắn đã ra khỏi cái hang tối đen, tới một vùng núi trông trải.

Khắp nơi trong núi này đều là xương trắng!

Ngoài xương người, còn có xương các loại yêu thú, thậm chí còn có vài loại quái vật không biết tên.

Xương trắng chất thành từng đống.

Thậm chí có tòa núi xương cao tới trăm trượng!

Từng đạo âm sát chi khí từ số xương trắng này phát tán trên đỉnh núi, cuốn thành gió rít như quỷ kêu. Rùng cả mình!

Hoàng Tiểu Long nhướn mày.

Đây là nơi nào? Trong Thánh vực các sao có thể có nơi này? Bao nhiêu xương quái vật, yêu thú, thi thể người thế này không nên ở trong Thánh vực các mới đúng.

Chẳng lẽ không gian này không còn là ở trong Thánh vực các?

Đột nhiên trong đầu Hoàng Tiểu Long lóe lên một suy nghĩ như vậy.

Hắn chậm rãi bước tới, có cảm giác như đang đi vào địa ngục xương trắng.

Đột nhiên, Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền trong cơ thể hắn chấn động kịch liệt. Hai mắt hắn sáng ngời, cảm ứng được vị trí Đoạn Hồn châu, mở rộng cánh ác ma, cấp tổng phi hành.

Lần này, Linh Lung bảo tháp và Tù Thần quyền không như lần trước, chỉ khẽ nhúc nhích rồi dừng lại đứng im, mà vẫn tiếp tục rung lên, càng lúc càng rung mạnh.

Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền rung động càng lúc càng mãnh liệt, sau đó, tự động bay ra khỏi cơ thể Hoàng Tiểu Long.

Hai dị bảo lơ lửng giữa không trung, lóng lánh tỏa ra ánh sáng mãnh liệt, sau đó phá không tự động phi hành về phía trước.

Hoàng Tiểu Long thi triển thân pháp bám theo chúng.

Cứ như vậy, Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền cứ bay vù vù, tốc độ bay càng lúc càng nhanh.

Hoàng Tiểu Long phải dốc toàn lực phi hành mới miễn cưỡng đuổi kịp chúng.

Đột nhiên, chúng dừng lại. Hoàng Tiểu Long nhìn lên, chỉ thấy, cách đó không xa, có một hạt châu màu tím lơ lửng giữa không trung.

Đoạn Hồn châu!

Không nghi ngờ gì nữa, hạt châu màu tím này chính là Đoạn Hồn châu rồi!

Hoàng Tiểu Long tập trung nhìn, bên ngoài Đoạn Hồn châu lượn lơ sương mù dày đặc, chính là lớp sương màu xám tro mà hắn gặp khi mới vào sơn cốc. Nhưng làn sương mù quanh Đoạn Hồn châu còn dày hơn, đậm hơn, như một thứ dung dịch màu xám tro sền sệt.

Trong làn sương mù màu xám tro này, thi thoảng còn có vài tia bóng đen xuất hiện cùng tiếng kêu thê lương thảm thiết, chính là đám quái vật màu đen đã khiến cho Hoàng Tiểu Long kinh hãi.

Trong cái nhìn soi mói của Hoàng Tiểu Long, Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền bay tới gần Đoạn Hồn châu, không ngừng xoay quanh nó. Nhưng khi hai dị bảo tới gần, làn sương mù màu xám tro quanh Đoạn Hồn châu không ngừng lưu động, ngăn chúng ở bên ngoài.

Trong làn sương đó, vô số quái vật đen thui kêu gào thảm thiết, như thể lúc nào cũng có thể giãy giụa chạy ra khỏi làn sương.

Giữa không trung, ba đại dị bảo tỏa ra ánh hào quang lóng lánh.

Linh Lung bảo tháp tỏa hào quang đỏ thắm, Tù thần quyền tán ra kim quang sắc lạn, mà Đoạn Hồn châu tán ra ánh sáng màu tím thắm.

Ba ánh hào quang không ngừng quán lấy nhau.

Lúc này, song long hắc, lam trong cơ thể Hoàng Tiểu Long bay ra, quán lấy Đoạn Hồn châu.

Vũ hồn song long bay ra khỏi cơ thể Hoàng Tiểu Long, thể cân bằng của ba dị bảo bị phá vỡ. Linh Lung bảo tháp và Tù thần quyền càng lúc càng tỏa ra hào quang mãnh liệt hơn, mà hào quang màu tím của Đoạn Hồn châu lại nhạt dần.

Khi hào quang màu tím sẫm của Đoạn Hồn châu gần như tiêu biến, đột nhiên, đủ các loại xương cốt người, quái vật, yêu thú quanh vùng núi bắt đầu chuyển động.

Hoàng Tiểu Long biến sắc.

Đám xương này, không tới mấy tỷ cũng phải ngàn vạn. Ngàn vạn bộ xương trắng như sóng lớn đánh tới Hoàng Tiểu Long. Đồng thời, âm sát chi khí khủng bố phô thiên cái địa hình thành nên một đám ác ma lệ quỷ, như muốn xông tới Hoàng Tiểu Long.

Hắn muốn tránh cũng không được. Ngay lập tức, hắn bị vô số bộ xương ở đây đè kín, sau đó sẽ bị âm sát chi khí trùng kích, hai mắt tối sầm, mất đi ý thức.

Gần như Hoàng Tiểu Long đã tiến vào một giấc mộng dài rất dài. Trong mộng, vô số xương trắng xung quanh đều biến mất, xuất hiện vô số biển máu. Biển máu biến mất. Lại là vô số ác ma địa ngục giương nanh múa vuốt. Ác ma địa ngục biến mất, lại là cảnh tượng địa ngục thảm thương, có âm quỷ, có cả đầu trâu mặt ngựa trong truyền thuyết, có cả quỷ chặt đầu.

Từng hình ảnh kéo chuyển qua trước mắt hắn.

Hoàng Tiểu Long bồng bềnh trong dòng sông ký ức.

Rất lâu sau, đột nhiên trước mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên hào quang, ý thức chậm rãi khôi phục. Hắn tỉnh lại, mở to hai mắt, là một khuôn mặt, dần dần, khuôn mặt đó rõ ràng hơn.

Tạ Bò Đề!

Hoàng Tiểu Long lắc lắc đầu, cố gắng đứng dậy, nhìn quanh, hỏi:

“Đây là đâu?”

Tạ Bò Đề bị hỏi vậy, nhìn hắn một cách đầy quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Hồn pháp

Thấy sắc mặt quái dị của Tạ Bồ Đề, Hoàng Tiểu Long cúi đầu nhìn mình. Vẫn còn nguyên quần áo, không có gì khác thường.

Tạ Bồ Đề khoa trương sờ lên trán hấn, cười hỏi:

“Ta hỏi này, huynh đệ, ngươi còn chưa tỉnh ngủ sao?”

“Tỉnh ngủ?”

Hoàng Tiểu Long vẫn ngơ ngác.

“Bây giờ chúng ta đã ở bên ngoài rồi. Nhưng khi ngươi bị truyền tống ra thì vẫn còn đang ngủ. Ta gọi thế nào cũng không dậy. Đừng có nói với ta một tháng ở trong Thánh vực các ngươi chỉ có ngủ thôi!”

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, cười cười, gật gật đầu.

Tạ Bồ Đề trợn trừng hai mắt, chỉ hấn, rồi cười ha hả:

“Con mẹ nó. Huynh đệ ngươi quá mạnh mẽ đi. Ta thấy ngươi là đầu tiên vào Thánh vực các mà ngủ đấy! Còn là ngủ hấn một tháng!”

Tạ Bồ Đề nói đúng. Thánh vực các đã được mở nhiều lần trong nhiều năm, cho tới bây giờ, chưa từng nghe nói có đệ tử nào vào đây là ngủ!

“Đây là tiểu viện của Tạ phủ. Chúng ta đã ra ngoài được nửa ngày rồi, thấy ngươi vẫn ngủ mê mết, ta bèn đưa ngươi về Tạ phủ trước. Thế nào, bây giờ chúng ta đi uống mấy trăm bình Túy Nan Vong nhé!”

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Tuy bây giờ hấn đang muốn quay về phủ Nam Sơn, kiểm tra tình hình thân thể một chút, nhưng trước khi tiến vào Thánh vực các, hấn đã đồng ý uống rượu với Tạ Bồ Đề, cũng không định từ chối.

“Được, huynh đệ, đi!”

Tạ Bồ Đề lôi kéo Hoàng Tiểu Long rời Tạ phủ, sau đó tới tú lều Túy Nan Vong ở học viện Đoạn Nhận.

Trên đường đi, Hoàng Tiểu Long không nhận được thăm dò một chút tình huống trong cơ thể mình.

Nhìn một cái, thần sắc chán động, tiếp theo là mừng như điên!

Đoạn Hồn châu!

Trên linh hồn chi hải của hấn, ba đại đệ bảo Linh Lung bảo tháp, Tù thần quyền, Đoạn Hồn châu đang lơ lửng. Ba đại đệ bảo đứng thành thế chân vạc, tản ra từng ánh sáng bao lấy.

Màu đỏ thắm, màu vàng kim, màu tím thắm, ba đệ bảo không ngừng luân chuyển, tương dung.

Đoạn Hồn châu cũng không chống lại Linh Lung bảo tháp và Tù Thần quyền như ở trong vùng núi bạch cốt nữa, mà hòa bình ở chung.

“Có chuyện gì thế nhỉ?”

Trong nội tâm, hấn vừa kinh hi vừa không hiểu.

Khi bị vô số bộ xương trắng và âm sát chi khí bao trùm lấy, ý thức lập tức mất đi, hấn còn cho rằng mình xong đời rồi, không ngờ bây giờ không chỉ không chết, mà đã thành công thu phục được Đoạn Hồn châu!

Đoạn Hồn châu!

Xếp hàng thứ tư bằng đệ bảo!

Hoàng Tiểu Long hít sâu một hơi.

Rốt cuộc đã thu phục được Đoạn Hồn châu! Vậy, tiếp theo, mình có thể tới Đế quốc Thiên Phật tìm Tu Di thần sơn rồi!

Sáu năm!

Bất kể thế nào, mình cũng phải đạt tới Tiên thiên thập giai!

Sau đó, hần phát hiện ra tu vi Đẩu khí của mình đã đột phá đến Tiên thiên nhất giai hậu kỳ đỉnh phong, đạt tới Tiên thiên nhị giai. Không chỉ là Tiên thiên nhị giai, mà còn là Tiên thiên nhị giai sơ kỳ đỉnh phong, có thể đột phá lên Tiên thiên nhị giai trung kỳ bất kỳ lúc nào. Ngay cả nội lực cũng được phóng đại!”

Phát hiện Đẩu khí và tu vi nội lực đều phóng đại, Hoàng Tiểu Long lại mừng rỡ.

Chẳng lẽ âm sát chi khí kia không chỉ không có hại mà còn là thứ đồ đại bổ? Nếu không, Đẩu khí và nội lực của mình làm sao có thể bất ngờ tăng cao chỉ trong một tháng?

“Huynh đệ, ngươi không sao chứ?”

Tạ Bò Đề phát hiện Hoàng Tiểu Long có vẻ bất thường bèn hỏi.

Hoàng Tiểu Long tỉnh lại, giấu bớt sự kinh hi trong lòng, lắc đầu cười đáp:

“Không có việc gì!”

Ngủ ở Thánh vực các một tháng, mình lại kiếm được lợi lớn! Giấc ngủ này, rất có giá trị.

Tạ Bò Đề nghe vậy cười cười:

“Đã lâu lắm rồi không uống Tửu Nan Vong rồi. Lần này nhất định hai huynh đệ chúng ta phải uống thật hăng, không say không về!”

Hoàng Tiểu Long cười nói:

“Chúng ta có ở đây uống mấy tháng cũng không say được!”

Cả hai cười cười.

Hoàn toàn chính xác, với tu vi Tiên thiên của hai người, cho dù có uống mấy tháng liền cũng khó mà say được.

Sau đó, hai người tới Tửu Nan Vong. Hôm nay cả hai đi từ sớm, khi vào trong vẫn còn hơn bốn trăm bình. Hoàng Tiểu Long lập tức hào sảng nói với tiểu nhị:

“Đem hơn bốn trăm bình còn lại cho Tửu Nan Vong tới cả đây!”

Hơn bốn trăm bình. Hơn bốn ngàn vạn!

Tiểu nhị lắp bắp kinh hãi, nhìn sang Tạ Bò Đề.

Tạ Bò Đề cười nói:

“Lần này là vị huynh đệ kia của ta mời đi, chúng ta mới cho ngươi lên. Huynh đệ ta bảo ngươi mang lên thì ngươi cứ mang lên!”

Tiểu nhị giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lập tức ném ra một tấm thẻ vàng.

Dù sợ, tiểu nhị kia vẫn phải nhận lấy, vội vàng cười cười thưa:

“Tạ công tử, Hoàng công tử, hai vị chờ một lát. Ta sẽ lập tức đưa tất cả Tửu Nan Vong của quán tới.”

Nói xong, gã xoay người rời đi, không bao lâu sau đã đưa toàn bộ số Tửu Nan Vong tới, ngoài ra, còn soạn thêm một mâm đồ ăn ngon.

Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề chạm cốc, uống say sưa.

Lần này vào Thánh vực các, thành công thu phục Đoạn Hồn châu, Đẩu khí và tu vi nội lực đều tăng thêm rất nhiều. Trong thâm tâm, hần vô cùng sáng khoái.

Nhưng hai người chưa chạm cốc được bao lâu thì thấy hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi từ bên ngoài quán rượu đi vào, vừa đi vừa nói chuyện.

“Không ngờ lần này tới Thánh vực các, Đoạn Vô Ngân lại phái Khương Dương, Lưu Chí bảo vệ cho Hoàng Tiểu Cầu. Đáng hận, Quách Phi không thể giết hần!”

“Yên tâm đi, sau này lão tổ tông trùng kích thành công Thánh vực, khi lão tổ tông xuất quan, sẽ là ngày chết của Hoàng Tiểu Cầu và Triệu Thu!”

“Nghe nói lần này Hoàng Tiểu Long vào Thánh vực các chỉ có ngủ. Hiện giờ, cả Hoàng thành đều lan truyền Hoàng Tiểu Cầu này là một con lợn ham ngủ!”

Hai người vừa nói vừa cười, không chú ý tới Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề cũng ở trong quán. Hoặc cũng có thể nói, căn bản là họ không ngờ Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề vừa rời Thánh vực các sẽ tới Túy Nan Vong tửu lâu này uống rượu.

Hai người đi vào trong, đột nhiên thấy không gian lạnh đi. Ngẩng đầu nhìn, họ mới thấy Hoàng Tiểu Long và Tạ Bò Đề.

Sắc mặt hai người tái mét, lại càng hoảng sợ, vội vàng quay lưng hoảng hốt chạy trốn.

“Được rồi!”

Khi Tạ Bò Đề định dứt đây, Hoàng Tiểu Long đưa tay đề lại, can:

“Không nên để hai tên hề kia làm hỏng hứng rượu của chúng ta!”

Tạ Bò Đề nghe vậy cười cười, ngồi xuống:

“Được!”

Hai người lại tiếp tục.

Mấy giờ sau, cả hai rời quán, ra học viện. Hai người tách nhau, Hoàng Tiểu Long quay về phủ Nam Sơn.

Về tới phủ Nam Sơn thì trời đã tối, Hoàng Tiểu Long triệu Phí Hầu ra, hỏi thăm một chút tình hình phủ Nam Sơn một tháng nay, rồi mở Tủ thần quyền, tiến vào trong chiến trường Viễn cổ, triệu Đoạn Hồn châu trong cơ thể ra.

Hắn nhỏ một giọt máu vào hạt châu. Máu thấm vào trong, Đoạn Hồn châu tản ra hào quang màu tím. Đột nhiên, một dòng chữ màu tím từ trong Đoạn Hồn châu chảy vào mi tâm Hoàng Tiểu Long, tiến nhập vào cơ thể hắn. Trong đầu hắn lại có thêm một chút tri thức.

Là phương pháp khống chế Đoạn hồn chi và Đoạn Hồn châu.

Theo như tri thức đó, Hoàng Tiểu Long biết rõ, ngoại trừ đầu kỹ Đoạn chi hồn, Đoạn Hồn châu còn có một môn bí pháp uy lực khó lường, tên hồn pháp.

Hiển nhiên, hồn pháp này là một môn bí pháp khống chế linh hồn người ta!

Hoàng Tiểu Long chấn động. Theo như hướng dẫn, chẳng phải sau khi tu luyện thành công hồn pháp này sẽ có thể thu phục và khống chế người khác một cách triệt để sao?

Hơn nữa, hồn pháp này không chỉ có tác dụng với con người, mà còn với cả yêu thú. Chỉ cần là sinh mạng là có thể dùng!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Ngay tại tuyệt tình điện

Hoàng Tiểu Long cố kiềm chế nội tâm đang mừng muốn phát điên, bắt đầu nghiên cứu Đoạn hồn chi và Hồn pháp.

Mấy tiếng sau, vẫn ngồi xếp bằng dưới đất, hắn giơ một ngón tay, một đạo chỉ kinh mạnh mẽ phá không bắn ra, quanh nó là làn sương mù dày đặc màu xám tro cuộn chuyển động như sóng biển phủ kín cả không gian, đồng thời, trong làn sương, quái vật màu đen xuất hiện.

Chính là lũ quái vật trước đó xuất hiện ở sơn cốc mà Hoàng Tiểu Long đã gặp.

Đây cũng là Đoạn hồn chi!

Trong làn sương mù dày đặc màu xám tro, chỉ kinh xuyên qua, vô thanh vô tức, có cả uy lực xuyên thủng thiên địa!

Quả thực còn khủng bố và khó phòng bị hơn chiêu thứ năm của Tu La kiếm pháp Bỉ ngạn hoa nhiều.

Theo như trong hướng dẫn của Đoạn Hồn châu, Hoàng Tiểu Long thi triển Đoạn hồn chi, làn sương mù màu xám tro càng dày đặc hơn, quái vật màu đen càng mạnh hơn, lực tấn công của Đoạn hồn chi càng đáng sợ hơn.

Mỗi lần Hoàng Tiểu Long thi triển Đoạn hồn chi, luồng khí màu tím quanh Đoạn Hồn châu sẽ càng phun ra mạnh hơn. Hắn thu nạp lấy, luyện hóa. Đây cũng là hồn khí. Hoàng Tiểu Long không ngừng cảm ngộ ý cảnh tấn công của Đoạn hồn chi và thu nạp hồn khí, khi thi triển Đoạn hồn chi, làn sương mù

xám tro sẽ càng dày đặc hơn, quái vật đen thui kia cũng càng mạnh hơn, uy lực của Đoạn hồn chỉ càng mãnh liệt hơn!

Ba ngày ba đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long cúi ngón tay, một làn sương mù màu xám tro dày đặc cuộn cuộn, quái vật màu đen trong sương kêu gọi thê lương, xông thẳng ra khỏi làn sương.

So với ba ngày trước, uy lực Đoạn hồn chỉ của Hoàng Tiểu Long tăng lên rất nhiều.

Ba ngày sau, hắn mới dừng tu luyện Đoạn hồn chỉ, bắt đầu tu luyện Hồn pháp.

Mình tưởng một chút, vận chuyển Đẩu khí hồn pháp trong kinh mạch, đột nhiên hắn mở bừng hai mắt, trong hai đồng tử có một chữ “hồn” màu tím sẫm!

Sau đó, hai mắt hắn bắn ra hào quang. Hai chữ hồn màu tím sẫm kia phá không bay ra, hợp thành một thể, ẩn lên một tòa đồ nát trên chiến trường, nó lập tức sụp đổ.

Hồn pháp này không chỉ khống chế linh hồn có sinh mạng, còn có sức tấn công đáng sợ, thậm chí không hề yếu hơn Đoạn hồn chỉ, chỉ là không quý dị khó lường như Đoạn hồn chỉ mà thôi.

Cứ như vậy, Hoàng Tiểu Long không ngừng tu luyện Đoạn hồn chỉ và Hồn pháp trong chiến trường viễn cổ, trong khi tu luyện hắn phát hiện hồn khí bên trong Đoạn hồn chỉ không ngừng dung nhập vào kinh mạch và khí hải của mình. Đẩu khí của hắn tăng cao với tốc độ chóng mặt, quả thực còn nhanh hơn cả ăn viên quả linh đan ngũ phẩm mỗi ngày.

Đương nhiên, ăn linh đan ngũ phẩm quá nhiều sẽ bất lợi cho việc tu luyện của Hoàng Tiểu Long, nhưng hồn khí này thì khác, không có ảnh hưởng gì.

Phát hiện ra điều này, hắn mừng lắm.

Theo như tốc độ tu luyện hiện tại, chỉ sợ không lâu nữa có thể đột phá lên Tiên thiên nhị giai trung kỳ, tiếp theo là nhị giai hậu kỳ, nhị giai hậu kỳ đỉnh phong, rồi lên Tiên thiên tam giai!

Mà Đoạn Hồn châu chỉ xếp hàng thứ tư thôi đó. Tu Di thần sơn xếp hạng nhất còn “quái vật” tới mức nào?

Một tháng trôi qua.

Hoàng Tiểu Long vốn chỉ có tu vi Tiên thiên nhị giai sơ kỳ đỉnh phong rồi cuộc đã đột phá lên tới Tiên thiên nhị giai trung kỳ. Một tháng sau, uy lực Đoạn hồn chỉ của hắn thi triển ra đã mạnh gấp năm sáu lần một tháng trước, uy lực của hồn pháp cũng tăng lên rất nhiều.

Vốn hắn định sau khi thu phục Đoạn Hồn châu, rời Thánh vực các sẽ tới thẳng Đế quốc Thiên Phật, nhưng cân nhắc một hồi vẫn quyết định chờ mọi người Hoàng gia tới rồi mới đi.

Một tháng sau, ngoại trừ tu luyện Đoạn hồn chỉ, và Hồn pháp, hắn còn tu luyện cả Dịch Cân kinh, Tu La quyết, và chiêu thứ sáu của Tu La kiếm pháp Luân hồi chi nhãn.

Rất nhanh, hai tháng nữa qua đi.

Khi Hoàng Tiểu Long đang luyện Luân hồi chi nhãn, đột nhiên lệnh phù trong lòng rung lên một cái.

Hắn dừng lại, lấy lệnh phù ra.

Lệnh phù này là Triệu Thu cho hắn, có cường giả Thánh vực ẩn pháp tắc không gian bên trong, thông qua lệnh phù, song phương có thể liên hệ tin tức giữa các không gian khác nhau.

Tin tức của Triệu Thu truyền tới.

“Môn chủ, Vu Minh đã quay lại, đoàn người Hoàng gia chủ gặp tai kiếp!”

Độc được tin, hắn biến sắc.

Đoàn phụ thân gặp tai kiếp!

Ngay lập tức, hắn bắt chặp, vội vàng rời chiến trường Viễn cổ, cấp tốc lướt ra ngoài đại sảnh. Ba người Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hầu đều ở đó.

Ngoài ra còn có vài người hộ vệ Hoàng gia.

Mấy hộ vệ kia, Hoàng Tiểu Long nhận ra.

Hắn tới, mọi người đều đứng dậy.

Vu Minh muốn lên tiếng trước, Hoàng Tiểu Long đã giơ tay lên, nói:

“Tất cả mọi người ngồi xuống trước đi.”

Sau đó, hắn ngồi xuống ghế chủ tọa của đại sảnh.

Mọi người lại ngồi xuống.

An tọa, hắn mới hỏi:

“Vu Minh, ngươi nói xem có chuyện gì xảy ra?”

Vu Minh vội đứng dậy bẩm báo:

“Thiếu chủ, khi chúng ta đi qua Vương quốc Thác Lý, đã bị hơn mười cường giả Tiên thiên tấn công.”

“Hơn mười cường giả Tiên thiên tấn công?”

Hai con người Hoàng Tiểu Long đánh lại.

“Đúng vậy, trong đó, có bốn người là Tiên thiên cửu giai, sáu gã Tiên thiên bát giai, sáu gã Tiên thiên thất giai!”

Vu Minh bẩm báo.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng hỏi:

“Là Diêu Phi?”

Có thể phái ra nhiều cường giả Tiên thiên cao giai một lúc như vậy để cướp mấy người phụ thân, thù hận như thế cũng chỉ có Diêu Phi.

Đương nhiên, ngoài Diêu Phi, Quách gia cũng có thể.

Vu Minh gật đầu:

“Đúng vậy. Thiếu thủ, ngoài bốn gã Tiên thiên cửu giai cướp mấy người Hoàng gia chủ, thuộc hạ đã đánh giết sáu gã Tiên thiên thất giai và bốn gã Tiên thiên bát giai, bắt sống hai vị Tiên thiên bát giai, sau khi thẩm vấn, đã xác định được đúng là do Diêu Phi phái tới!”

“Dẫn hai người kia tới!”

Hoàng Tiểu Long lóe sát ý.

“Vâng, thiếu chủ!”

Vu Minh cung kính đáp rồi lui xuống, không bao lâu sau liền áp giải hai gã đàn ông trung niên mặc áo bào màu đen tới.

Hai người đàn ông trung niên vừa tới, một kẻ cười lạnh với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, nếu ngươi muốn phụ mẫu, muội muội, đệ đệ ngươi không có việc gì thì tốt nhất bây giờ nên để chúng ta đi!”

Tên còn lại hung ác cười lạnh:

“Nếu chậm, chúng ta cũng không dám cam đoan phụ mẫu ngươi có xảy ra chuyện gì không. Mẫu thân ngươi, còn cả muội muội ngươi nữa, đúng là thủy linh, ta nhìn cũng phải động tâm, chớ nói đến các hộ vệ khác của Diêu phủ!”

Hai kẻ vừa nói xong, đột nhiên một cái bóng lóe lên, Hoàng Tiểu Long đã xuất hiện ngay trước mắt chúng, duỗi hai tay, nắm cổ cả hai.

Cả hai trợn ngược mắt.

Hắn lạnh lùng nhìn hai gã:

“Bây giờ ta sẽ đưa hai ngươi xuống địa ngục!”

Dứt lời, hắn dùng sức siết tay, cái cổ nghiêng đi một chút, bị vặn gãy.

Vặn gãy cổ hai gã, hắn lập tức thu vào Vạn thú đỉnh trong Linh lung bảo tháp, quay sang hỏi Vu Minh:

“Diêu Phi ở đâu?”

“Thưa thiếu chủ, bây giờ Diêu Phi đang ở Tuyệt Tình điện ở học viện Đoạn Nhận.”

Tuyệt Tình điện!

“Các người cùng ta tới Tuyệt Tình điện!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

“Vâng, thiếu chủ!”

Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hâu cùng cung kính đáp.

Sau đó, bốn người Hoàng Tiểu Long rời phủ Nam Sơn, cấp tốc phi tới Tuyệt Tình điện trong học viện Đoạn Nhận.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Tất cả các người sẽ phải chết ở đây

Hoàng Tiểu Long và bốn Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hâu đằng đằng sát khí đi qua phố, ai thấy cũng phải tránh né.

Không bao lâu sau, đoàn người đã tới học viện Đoạn Nhận, đi vào trong. Chúng thầy trò đều cảm nhận được sát ý của họ, ai nấy đều kinh hãi.

“Đó là Hoàng Tiểu Long?” Hắn dẫn nhiều hộ vệ và người ngoài tới học viện Đoạn Nhận làm gì?”

“Chẳng lẽ hắn không biết quy định của học viện không được mang người ngoài vào trong học viện sao?”

“Hoàng Tiểu Long này đúng là ý có Đoạn Vô Ngân làm chỗ dựa, muốn làm gì thì làm rồi hả? Hắn dẫn theo hộ vệ và người ngoài vào học viện Đoạn Nhận, ta thấy ngày mai nhất định sẽ bị Đại đế Đoạn Nhận khai trừ. Cho dù thiên phú của hắn tốt đến đâu cũng không thể làm trái với quy định của học viện!”

Chúng thầy trò tránh lui, chỉ tro bóng lưng đoàn người Hoàng Tiểu Long thì thầm nghị luận.

“Hoàng Tiểu Long, người dẫn theo hộ vệ và người ngoài vào học viện là muốn làm gì?”

Bốn Hoàng Tiểu Long vào học viện không được bao lâu, đội hộ vệ của học viện đã xông tới ngăn họ lại. Đội trưởng đội hộ vệ chỉ hắn, quát lên.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn gã đội trưởng, sát ý trong mắt khiến cho gã phải kinh ngạc, sau đó, lấy ra kim lệnh, lạnh lùng quát:

“Cút!”

Đội trưởng đội hộ vệ biến sắc, nhưng thấy kim lệnh trong tay hắn cũng đành lui ra.

Đoàn người thẳng tiến vào trong nội viện.

Lúc này, trong Tuyệt Tình điện, Tiêu Dăng cười nói với Diêu Phi:

“Công tử, hiện giờ bốn người Hoàng gia đều rơi vào tay ta cả rồi. Đến lúc đó, công tử muốn chơi cái tên Hoàng Tiểu Long kia thế nào cũng được!”

“Đến lúc đó, sẽ phải để cho tiểu tử này thè lưỡi liếm ngón chân công tử trước mặt mọi người!”

Một gã hộ vệ cười nịnh nọt.

“Để cho hắn liếm ngón chân công tử, công tử còn ngại bẩn đấy. Cứ để cho hắn quỳ xuống liếm đầu ngón chân chúng ta là được rồi.”

Bên cạnh Diêu Phi, đám hộ vệ cười cợt.

Diêu Phi lạnh lùng nói:

“Để cho hắn liếm đầu ngón chân các người thì lời cho hắn quá rồi. Đợi lát nữa Hoàng Tiểu Long biết phụ mẫu mình đang ở trong tay ta, nhất định sẽ dẫn theo Triệu Thu kia tới. Ta muốn hắn phải ăn phân người trước mặt mọi người! Tiêu Dăng người đi chuẩn bị một chút đi. Không cần quá nhiều, một thùng là được!”

“Vâng, công tử!”

Tiêu Đằng cung kính đáp.

“Còn nữa, triệu hai người Cố Tự Minh, Đỗ Lam tới đây. Bọn họ có đi được không?”

Cố Tự Minh, Đỗ Lam và Tiêu Đằng là ba người mạnh nhất dưới trướng Điều Phi, cũng là ba học sinh bảng chữ Thiên của học viện, thực lực đều là Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, đã gần với Thánh vực.

Điều Phi thấy hai người kia đến, triệt để yên tâm.

Như vậy, hiện giờ chỉ còn chờ Hoàng Tiểu Cầu tới!

“Bẩm công tử, Hoàng Tiểu Long dẫn theo đám người Triệu Thu đã tiến vào nội viện, đang đi tới Tuyệt Tình điện này!”

Một học sinh học viện vội chạy vào bẩm với Điều Phi.

Nghe vậy, hai mắt Điều Phi lóe lên, cười lạnh:

“Không ngờ Hoàng Tiểu Cầu tới nhanh thế. Vậy cũng tốt, ta khỏi phải chờ lâu!”

“Đi, các người cùng ta ra ngoài. Hoàng Tiểu Cầu đã tới!”

“Vâng, công tử!”

Điều Phi đi đầu, dẫn đám Cố Tự Minh, Đỗ Lam rời Tuyệt Tình điện, ra tới quảng trường bên ngoài điện.

Điều Phi đứng trên quảng trường, nhắm mắt, khí định thần nhàn chờ Hoàng Tiểu Long đến.

Sau đó, đột nhiên gã mở to hai mắt, hàn mang mãnh liệt bắn ra. Trước mắt gã, một đám người đang hùng hùng hổ hổ xông tới Tuyệt Tình điện. Người đi đầu là Hoàng Tiểu Long, sau lưng hắn là Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu, còn có hộ vệ Hoàng gia.

Ngoài ra, còn có một nhóm lớn đi theo sau phía xa xa, là học trò và thầy giáo học viện đến xem.

Hoàng Tiểu Long nhìn Điều Phi đang khí định thần nhàn đứng chờ mình tới bên ngoài Tuyệt Tình điện, hai mắt lóe lên sát ý. Hai người đối mặt, cách nhau một khoảng không, khí lưu vô hình va chạm lóe lửa.

Hoàng Tiểu Long đi tới, còn cách Điều Phi hơn mười bước thì dừng lại.

Điều Phi lạnh lùng nhìn Triệu Thu, Vu Minh, Phí Hưu sau lưng Hoàng Tiểu Long, cười lạnh nói:

“Hoàng Tiểu Long, chỉ có mấy người các người mà cũng dám tới Tuyệt Tình điện của ta à? Ta giới thiệu với người một chút nhé.”

Y chỉ Cố Tự Minh, Đỗ Lam, Tiêu Đằng sau lưng:

“Ba vị này là Cố Tự Minh, Đỗ Lam, Tiêu Đằng, là cường giả bảng chữ Thiên của nội viện. Đều là Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong!”

Y lại chỉ một nhóm ba bốn mươi người sau lưng:

“Bọn họ đều từ Tiên thiên thất giai trở lên!”

Điều Phi quay đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, lạnh lùng nói:

“Ta biết hôm nay người tới Tuyệt Tình điện là vì muốn cứu phụ mẫu người. Nhưng người cho rằng thực lực hiện nay của mình có thể cứu được họ sao? Khi ở Nghê Phong điện ta đã nói rồi, ta sẽ giữ con chó cảnh người lại, từ từ chơi đùa.”

Y nhìn sang Tiêu Đằng ra ý.

Tiêu Đằng hiểu ý:

“Vâng, công tử!”

Gã cho người bưng một cái thùng gỗ lớn lên.

Chúng thầy trò xem kịch vui phía xa xa khẽ giật gáy, cực kỳ buồn nôn.

Điều Phi chỉ vào cái thùng gỗ lớn, nói với Hoàng Tiểu Long:

“Chỉ cần ngươi ăn hết số phân này, ta có thể cân nhắc xem có thể thả phụ mẫu ngươi ra không. Hơn nữa, ta còn tạm tha cho cái mạng chó của ngươi. Nhưng mạng chó của ngươi thì có thể giữ, chứ bọn Triệu Thu thì hôm nay sẽ phải chết ở đây!”

Hoàng Tiểu Long không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn Diêu Phi, chờ y nói xong mới cười lạnh hỏi:

“Ngươi còn di ngôn gì nữa không?”

Tất cả mọi người đều khẽ giật mình.

Di ngôn?

Diêu Phi đang ngao nghể đắc ý lập tức sa sầm mặt:

“Ngươi nói cái gì?”

Hoàng Tiểu Long lãnh đạm đáp:

“Ta nói rằng, tất cả các ngươi, hôm nay, sẽ phải chết ở đây!”

Diêu Phi nghe vậy ngửa mặt lên trời cười phá lên, chỉ Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu:

“Chỉ bằng ngươi và cái tên Triệu Thu này á?”

Cố Tự Minh, Đỗ Lam, Tiêu Đẳng, còn có các cao thủ khác sau lưng Diêu Phi đều phá lên cười, như thể vừa nghe được câu chuyện cười huyền thoại, các thầy trò học viện xung quanh cũng lắc đầu cười.

Nhưng lúc này, đột nhiên, một cỗ khí tức như uy như ngục từ Triệu Thu bạo phát ra. Tiếng cười của bọn Diêu Phi lập tức cứng khựng lại, ai nấy đều hoảng sợ nhìn Triệu Thu.

Diêu Phi sợ hãi phát hiện, đối diện với khí thế của Triệu Thu, mình khó mà thờ nổi, thậm chí còn không thể nhúc nhích, ngay cả ý niệm phản kháng trong đầu cũng không ngóc đầu lên được.

“Thánh... Thánh vực!”

“Lão... Lão là cường giả Thánh vực!”

Sau lưng Diêu Minh, đám Cố Tự Minh, Tiêu Đẳng đều run run.

Bọn họ vốn tưởng rằng Triệu Thu chỉ tới gần với Thánh vực, vậy mà bây giờ đã là cường giả Thánh vực!

Chúng thầy trò xung quanh cũng hoảng sợ nhìn Triệu Thu.

Triệu Thu nâng hai tay lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Lão tổ quách gia xuất quan

Trong vô số ánh mắt đổ dồn, Triệu Thu nắm chặt tay, Tiêu Đẳng bên cạnh Diêu Phi nổ tung.

Bùm! Một tiếng thật lớn, huyết nhục bắn tung tóe.

Máu rơi xuống như mưa.

Một cường giả Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, vẫn lạc!

Mưa máu rơi xuống tung tóe lên người đám Diêu Phi, Cố Tự Minh, Đỗ Lam. Thậm chí trên mặt, trên mũi Diêu Phi còn dính một vãi mẩu thịt nhỏ của Tiêu Đẳng.

Mùi máu tanh tràn ngập.

Mà trái tim chúng thầy trò ở xa xa cũng nhảy lên.

Tiêu Đẳng, cánh tay phải của Điều Phi, Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong, đã gần với Thánh vực, lại chết như thế!

Điều Phi nhìn mẩu thịt vụn của Tiêu Đẳng trên chóp mũi mình, nghe mùi máu tanh nồng khắp nơi, vừa hoảng sợ vừa buồn nôn.

Gần đây y thích sạch sẽ, áo bào không dính dù chỉ một hạt bụi. Ấy vậy mà bây giờ, trên mũi, trên mặt dính cả mẩu thịt vụn của Tiêu Đẳng, có thể hình dung được y cảm thấy buồn nôn cỡ nào.

Lúc này, Triệu Thu lại nắm tay lại, Cổ Tự Minh cũng nổ tung, máu thịt lại bay lên, mưa máu lại rơi xuống.

Lại một Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong vẫn lạc!

Lại có mấy mẩu thịt nhỏ dính lên mặt Điều Phi, thậm chí còn có mấy mẩu rơi trúng môi y. Da mặt Điều Phi run rẩy, muốn há miệng kêu to mà không thể, toàn thân từ trong ra ngoài đều run rẩy như vừa ăn phải mấy vạn con ruồi sống.

Ánh mắt Triệu Thu lạnh đi, lại nắm chặt tay lần nữa. Đỗ Lam cũng nổ tung.

Gã Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong thủ hạ của Điều Phi cuối cùng, vẫn lạc!

Có vẻ Triệu Thu đã nhận lệnh của Hoàng Tiểu Long trước, không vội giết hết cả đám người Điều Phi một lượt, mà để cho y nhìn tận mắt từng thủ hạ chết, để cho y cảm nhận được bước chân của tử thần đang tới gần, khiến cho Điều Phi sợ hãi vô hạn.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long nhìn Triệu Thu ra ý ngừng tay. Triệu Thu hiểu ý, gạt đầu, vung hai tay lên, giải trừ phong bế âm thanh cho bọn Điều Phi.

Điều Phi há miệng hét lên.

“Thịt. Thịt. Mau lấy mẩu thịt chết tiệt này ra cho ta!”

Tiếng hét cao một quãng tám vang lên chói tai giữa quảng trường.

Câu đầu tiên Điều Phi gào lên không phải là la mắng Hoàng Tiểu Long, cũng không phải cầu xin tha thứ, mà là muốn người ta lấy hết thịt nát dính trên mặt, mũi, miệng mình ra.

Nhưng không há ra thì thôi, vừa há ra, hét lên, một miếng thịt dính trên môi rơi trúng vào mồm y rồi kẹt lại ở yết hầu.

Điều Phi tái mặt, há miệng muốn găm rú lần nữa, nhưng yết hầu bị mẩu thịt bịt kín, sắc nạng, mặt mũi tím ngắt.

Khi mẩu thịt kia rơi xuống được, nuốt được, Điều Phi lại há miệng, phẫn nộ nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng Tiểu Long, cái con chó hoang nhà ngươi. Ta phải giết ngươi! Ta nhất định phải giết ngươi!”

Hai mắt y phun ra lửa giận cực độ, như thể muốn lột da nuốt sống Hoàng Tiểu Long.

“Vậy sao?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói với Triệu Thu:

“Tiếp tục!”

“Vâng, thiếu chủ!”

Triệu Thu gạt đầu, nâng hai tay, nhưng bây giờ không phải là nắm chặt nữa mà là vỗ một cái. Hai thủ hạ sau lưng Điều Phi lại nổ tung.

Mưa máu như pháo hoa nổ rộ giữa không trung, huyết tinh rơi xuống.

“Hoàng Tiểu Long, Hoàng công tử, van cầu ngài, van cầu ngài tha cho chúng ta!”

“Vâng vâng, Hoàng công tử, cầu xin ngài tha cho cái mạng chó của chúng ta. Chúng ta xin nghe theo lời ngài!”

Các cao thủ còn lại của Tuyệt Tình điện nhao nhao hoảng sợ cầu xin Hoàng Tiểu Long tha thứ.

Nhưng hán vẫn lạnh lùng thờ ơ.

Triệu Thu lại vỗ tay một cái.

Mỗi lần vỗ tay, lại có hai cao thủ nổ tung.

Chúng thầy trò cách đó xa xa cũng đều sợ hãi.

Các cao thủ Tuyệt Tình điện vừa vẫn lạc đều là cường giả Tiên thiên cao giai, ở Đế quốc Đoạn Nhận, số lượng vẫn cực ít, mỗi người đều có thân phận và địa vị. Hiện giờ, nguyên một đám chết ngay trước mặt hơn.

Máu chảy đầm đìa.

Trần trụi.

Một vài thầy trò trong học viện đi theo Hoàng Tiểu Long đến Tuyệt Tình điện vốn chỉ là muốn xem hắn bị xấu mặt, bị Tuyệt Tình Công tử Điều Phi hành hạ đến thương tích đầy mình giờ đang tái mặt.

May mà vừa rồi mình chỉ đi theo, không lên tiếng châm chọc khiêu khích hắn. Nếu không thì...

Cuối cùng, ba mươi mấy cường giả Tiên thiên cao giai sau lưng Điều Phi đều chết cả.

Chỉ còn lại Điều Phi.

Cứ mỗi một gã cao thủ Tiên thiên cao giai bị nổ tung, thịt vụn máu tươi sẽ vãi tung tóe lên người Điều Phi. Điều Phi liên tục hét lên như bị hóa điên, hoàn toàn không còn vẻ cao ngạo từ trên nhìn xuống, không chế sinh tử của mọi người xưa kia.

Mọi người thấy Điều Phi như bị phát điên cũng âm thầm lắc đầu.

Trong đám người, Ma Kiếm công tử, cùng Điều Phi nổi danh là ngũ đại công tử, hai mắt sáng lấp lánh, không biết nghĩ gì.

Sau khi giết hết các cao thủ Tuyệt Tình điện, Triệu Thu dừng tay, thối lui lại sau lưng Hoàng Tiểu Long. Lúc này, Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới trước mặt Điều Phi.

“Nói. Phụ thân ta đang ở đâu?”

Hoàng Tiểu Long đứng trước mặt Điều Phi, lạnh lùng hỏi.

Điều Phi dừng la hét, nhìn Hoàng Tiểu Long, đột nhiên cười phá lên:

“Hoàng Tiểu Cầu, người dám giết ta, đám người nhà ngươi cũng sẽ phải theo ta bồi táng! Còn nữa, lát nữa lão tổ Điều gia sẽ đến đây. Tốt nhất người giết ta luôn đi, bằng không, chờ lát nữa lão tổ Điều gia cùng các cao thủ tới, ta sẽ khiến người phải hối hận vì đã sinh ra trên đời này!”

Điều Phi hung ác cười to, vẻ mặt đầy dữ tợn.

“Vậy sao?”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh, quét mắt một cái, nhìn thùng phân to tướng lúc này đám Tiêu Đẳng mang đến.

Dường như đoán được hắn nghĩ gì, Điều Phi tái mặt phần nộ gào lên:

“Hoàng Tiểu Long, ngươi muốn làm gì? Ngươi dám!”

Hoàng Tiểu Long chỉ thùng gỗ, nhàn nhạt nói:

“Không có gì, không phải vừa rồi ngươi mới nói muốn ta ăn hết chỗ đó sao? Bây giờ ta cho ngươi nếm thử hương vị trước, chờ lát nữa ngươi nói cho ta nghe nó thế nào!” Dứt lời, hắn vung hai tay lên, thùng phân bay lên, nhắm thẳng Điều Phi.

...

Lúc này, trong mật thất dưới lòng đất Quách phủ, đột nhiên, một đạo khí tức cường hoành phá không phóng lên trời. Bầu trời biến sắc.

Ở đại sảnh, Quách Thế Văn cảm ứng được khí tức này, mừng rỡ:

“Phụ thân trùng kích Thánh vực thành công rồi!”

Đại quân gia Trương Nhạc sau lưng Quách Thế Văn tiến tới cười nói:

“Chúc mừng gia chủ. Lão tổ trùng kích Thánh vực thành công, sau này nhất định uy danh Quách gia sẽ càng thêm đại chấn!”

Quách Thế Văn cười ha hả.

Quách Chí cũng ở đại sảnh bước tới nói:

“Phụ thân, lần này gia gia trùng kích Thánh vực thành công, người nhất định phải thuyết phục gia gia báo thù cho con, giết chết Hoàng Tiểu Long và Triệu

Thư kia!”

“Đúng vậy, phụ thân, nhất định người phải thuyết phục gai gia trút con giận này cho chúng con!”

Quách phi cũng nói.

Quách Thế Văn lạnh lùng đáp:

“Các ngươi yên tâm. Lần này, Hoàng Tiểu Long và Triệu Thư kia chắc chắn sẽ phải chết!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Cường giả thánh vực?

“Đi, chúng ta đến cung nghênh lão tổ xuất quan!”

Quách Thế Văn suất lĩnh mọi người đến mật thất Quách gia. Bọn họ vừa đến nơi, đột nhiên đại môn mật thất ầm ầm vỡ vụn, một bóng người phá không bay ra, nhẹ nhàng rơi xuống.

Nhận ra người này, Quách Thế Văn mừng rỡ, vẻ mặt thu liễm lại, tiến lên cung kính chào:

“Chúc mừng phụ thân trùng kích Thánh Vực thành công!”

“Chúc mừng gia gia trùng kích Thánh Vực thành công!”

Hai huynh đệ Quách Chí, Quách Phi cũng tiến lên cung kính chào.

Lúc này, Trương Nhạc cùng các cao thủ Quách gia mới bước tới cung kính hành lễ chúc mừng.

Người từ trong mật thất ra là một người tóc bạc trắng nhưng khuôn mặt lại như thanh niên hai bảy hai tám tuổi. Người này mặc một bộ cẩm bào màu bạc, khí tức trên người như uy như ngục. Người đó chính là lão tổ Quách gia - Quách Sâm!

Quách Sâm nhìn mọi người hành lễ chúc mừng, cười cười gật đầu nói:

“Các ngươi đứng cả lên đi!”

Lần này trùng kích Thánh Vực thành công, tâm tình của lão cực kỳ tốt. Quách gia tài lớn lực lớn, không chế thương bại Vạn Bảo là một trong ba thương hội lớn nhất Đế quốc Đoạn Nhận. Nếu bàn về tài lực, Quách gia không hề kém Tạ gia, Điều gia, nhưng vẫn không thể chen chân vào danh sách các gia tộc siêu cấp cực vô phách cũng là vì Quách gia không có cường giả Thánh Vực! Nhưng bây giờ, có rồi! Lão đã trùng kích Thánh Vực thành công, nháy lên làm cường giả đỉnh phong của Đế quốc Đoạn Nhận.

Quách Sâm không nhịn được ngửa đầu cười ha hả, tiếng cười quanh quẩn khắp từng góc ngách hẻo lánh của Quách phủ.

Không ai dám lên tiếng.

Quách Sâm ngừng cười, ánh mắt quét qua một cái, đột nhiên dừng lại nhìn hai đứa cháu nam Quách Chí, Quách Phi:

“Có chuyện gì xảy ra?”

Giọng nói của lão hơi lạnh đi.

Vội nhãn lực của mình, đương nhiên liếc một cái lão đã nhận ra khí hải của hai Huyết đệ Quách Chí, Quách Phi đã bị người ta đánh vỡ.

Quách Thế Văn vội vàng tiến tới cung kính đáp:

“Phụ thân, là một tiểu tử tên Hoàng Tiểu Long đánh vỡ khí hải Chí nhi, Phi nhi!”

“Hoàng Tiểu Long?”

Quách Sâm không biết.

“Hoàng Tiểu Long này là người đứng đầu cuộc chiến Hoàng thành năm nay, sinh ra ở một Hoàng gia trang nho nhỏ trong Lạc Thông vương quốc. Nhưng

không hiểu sao lại có hao cao thủ Tiên thiên đi theo. Một trong số đó tên Triệu Thu, đã tiến tới gần Thánh Vực rồi!”

Quách Sâm lạnh lùng cười:

“Tiến tới gần Thánh Vực? Chỉ một Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong nho nhỏ mà thôi. Vậy giờ Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu kia đang ở đâu?”

Quách Thế Văn cung kính đáp:

“Con mới tra ra được, hiện giờ Tuyệt Tình Công tử Điều Phi đang giữ phụ mẫu Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long đang dẫn theo Triệu Thu tới Tuyệt Tình điện trước học viện Đoạn Nhận. Đoán chừng bây giờ đến nơi rồi.”

“A, đến Tuyệt Tình điện sao?”

“Đúng vậy. Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn song sinh siêu cấp, Đoạn Vô Ngân kia cực kỳ coi trọng tiểu tử này, cho nên đã đưa kim lệnh cho hắn. Tiểu tử này nhờ vào kim lệnh của Đoạn Vô Ngân mới được tiến vào học viện Đoạn Nhận!”

“Thì ra là vậy!”

Quách Sâm cười lạnh:

“Dám ý vào Đoạn Vô Ngân làm chỗ dựa, lại đánh chết nam Quách gia ta bị thương? Cho dù hắn có Đoạn Vô Ngân chống lưng, hôm nay cũng phải chết! Đi. Chúng ta tới Tuyệt Tình điện thôi. Nếu đến trễ, Hoàng Tiểu Long kia chết trong tay Điều Phi thì không còn ý nghĩa gì cả!”

“Vâng, phụ thân!”

Quách Thế Văn cung kính thưa.

Quách Sâm phi thân lên, dẫn theo một đoàn Quách Thế Văn, Quách Chí, Quách Phi, Trương Nhạc tới học viện Đoạn Nhận. Với tốc độ của Quách Sâm, chẳng mấy chốc đoàn người Quách gia đã tới học viện, nhắm thẳng Tuyệt Tình Điện.

Trên đường đi, họ gặp rất ít thầy trò học viện. Không bao lâu sau, Quách Sâm và đoàn người Quách gia đã thấy Tuyệt Tình Điện phía xa xa, thấy một đám người đông kín kịt ngay trước quảng trường Tuyệt Tình điện. Lúc này, trên quảng trường, miệng Điều Phi ngậm đầy một búng phân vàng rực, trong thùng chỉ còn lại một nửa, một nửa trong bụng Điều Phi.

Mặt mũi Điều Phi xám như tro, đã không thể tìm thấy từ nào có thể diễn tả được tâm tình hiện tại của y. Y phẫn nộ, hận ý trùng thiên, sát ý hùng liệt, chỉ hận không thể băm thầy Hoàng Tiểu Long thành vạn mảnh, nhưng lại cũng muốn cầu xin hắn tha thứ mong hắn dừng tay. Lúc này, dạ dày y đang dòi sống lấp bẻ, thậm chí y còn có thể ngửi được mùi thối từ trên người mình.

“Hoàng Tiểu Long, ta không giết ngươi, thề không làm ngươi!”

Điều Phi phẫn nộ gầm rú, sát ý phóng lên tận trời, nhưng y vừa mở miệng đã bị thứ trong thùng gỗ bay lên bịt chặt.

Quách Sâm mang theo bọn người Quách Thế Văn phá không mà đến, vừa vặn thấy được cảnh tượng mà cả đời cũng khó mà quên được xảy ra ngay trên quảng trường Tuyệt Tình điện. Tuyệt tình công tử Điều Phi lại đang ăn phân!

Quách Sâm đến, khí thế cường đại khiến cho mọi người trên quảng trường đều kinh ngạc ngẩn đầu.

“Là Quách gia lão tổ!”

Có người nhận ra Quách Sâm, hô lớn.

“Quách gia lão tổ! Nghe nói Quách gia lão tổ đã bế quan trùng kích Thánh Vực, lần này xuất quan chẳng lẽ đã thành công?”

“Khí thế của Quách gia lão tổ mạnh lắm, hẳn là đã trùng kích thành công rồi!”

Trong tiếng xôn xao của mọi người, Quách Sâm dẫn theo đoàn người Quách gia lách mình tới quảng trường Tuyệt Tình điện.

Quách Sâm lách mình vào, giật mình nhìn Điều Phi miệng nhòe đầy phân. Mà đám người Quách Thế Văn, Quách Chí, Quách Phi, lại càng giật mình hơn. Tuy Điều Phi không phải gia chủ Điều gia, nhưng việc kế thừa vị trí gia chủ Điều gia chỉ là sớm hay muộn. Thân phận địa vị hiện giờ của y thậm chí còn cao hơn gia chủ Quách gia Quách Thế Văn một chút. Bây giờ, lại bị người ta nhét phân vào mồm!

Quách Sâm nhìn sang Hoàng Tiểu Long.

“Phụ thân, hẳn chính là Hoàng Tiểu Long!”

Quách Thế Văn bước tới giải thích với Quách Sâm.

Quách Sâm giật mình, đồng tử đột nhiên co rút lại. Lúc này, không hiểu sao trong lòng lão lại cảm thấy trước kia đối phó với Hoàng Tiểu Long là quyết

định sai chăng?

Hoàng Tiểu Long cũng quay đầu lại, nhìn Quách Sâm, hai ánh mắt va chạm.

“Ngươi là Quách Sâm, Quách gia lão tổ?”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng hỏi.

Thấy Hoàng Tiểu Long dám gọi thẳng tên cúng cơm của mình, Quách Sâm nhướn mày. Tuy cảm thấy có lẽ hẳn không đơn giản như mình tưởng nhưng dù sao hiện giờ lão cũng đã đột phá Thánh Vực, còn Hoàng Tiểu Long chỉ là một Tiên thiên nho nhỏ, thấy mình không những không quý mà còn dám gọi thẳng tên mình. Lão khá là khó chịu. Nhưng lão còn chưa mở miệng, Quách Chí kia đã không nhịn được mà nắc:

“Hoàng Tiểu Long, gan chó của ngươi thật lớn quá mà! Dám gọi thẳng tên gia gia của ta. Nói cho ngươi biết, gia gia của ta đã trùng kích Thánh Vực thành công, là cường giả Thánh Vực. Bây giờ ngươi quỳ xuống cầu xin tha thứ thì vẫn còn kịp!”

Quách Chí vừa dứt lời, bốn phía bạo động:

“Quả nhiên Quách gia lão tổ đã trùng kích Thánh Vực thành công rồi!”

“Cường giả Thánh Vực! Về sau Đế quốc Đoạn Nhận chúng ta lại có thêm một cường giả Thánh Vực rồi. Sau này Quách gia là siêu cấp đại tộc rồi!”

Chúng thầy trò đều khiếp sợ nghị luận.

“Cường giả Thánh Vực?”

Triệu Thu chậm rãi đi tới, cười lạnh nhấc lại. Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người đột nhiên nhấc hai tay lên, đánh ra một chưởng vào hư không nhắm thẳng Quách Sâm, một bàn tay cực lớn che khuất cả bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Đại đế đoạn nhận tới

Bàn tay to tướng che kín cả mặt trời lập tức ập tới trước mặt Quách Sâm. Quách Sâm hoảng sợ đưa tay ra đón lấy.

“Bá thiên vô cực thủ!”

Một thủ ấn phá không mà ra. Quanh thủ ấn lóe ra hai đạo quang mang một sáng một đen, khí phách tràn ngập khắp không gian.

Hai chưởng ấn va vào nhau, khí kinh khủng nổ ra tứ phía. Nhưng ngay lập tức, Bá thiên vô cực thủ của Quách Sâm đã bị chưởng ấn của Triệu Thu phá vỡ. Sau đó, bàn tay che trời đã đến ngay trước mặt Quách Sâm.

Quách Sâm kêu thảm một tiếng, bay ngược lại rơi xuống một góc quảng trường.

Tất cả mọi người đều kinh hô tránh lui. Toàn bộ quảng trường Tuyệt Tình điện hoàn toàn yên tĩnh. Dường như tất cả mọi người đều nghe được tiếng tim đập thành thịch.

Lúc này, khí kinh magn theo tất cả sức mạnh khiến cho Tuyệt Tình điện bắt đầu đổ xuống ầm ầm.

Nhìn Tuyệt Tình điện sụp đổ, lại nhìn quanh xem Quách Sâm ở đâu, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Quách Sâm, Quách gia lão tổ, trùng kích thành công Thánh Vực, cường giả Thánh Vực lại không thể tiếp nổi một chưởng của Triệu Thu!

Tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn Triệu Thu. Rốt cuộc Triệu Thu này có thực lực gì? Thực lực thực sự như thế nào? Ngay cả Diêu Phi cũng khiếp sợ nhìn hắn.

Còn Quách Chí vừa mới nãy còn kêu gào muốn Hoàng Tiểu Long quỳ xuống nhận sai với gia gia mình cũng nhìn gia gia mình nằm đó, mặt mũi như đông đá, rung mình một cái, sau đó là tay chân run rẩy. Quách Chí nhìn Hoàng Tiểu Long và Quách Thu đầy sợ hãi.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long chậm rãi tiến tới, đứng trước mặt Quách Thế Văn, lạnh lùng hỏi:

“Ngươi hạ lệnh để cho Quách Thế Nguyên giải trừ hôn ước giữa muội muội ta và Quách Thái?”

Da mặt Quách Thế Văn giật giật, lùi lại đằng sau, khoát tay áo, nhún nhún cười:

“Không. Không có chuyện này. Tuyệt đối không có, không có chuyện này!”

“Không có chuyện này?”

Hoàng Tiểu Long cười lạnh:

“Vậy bên ngoài kia là đồn sai à?”

“Vâng đúng, chắc chắn là đồn sai!”

Quách Thế Văn cười tươi sáng lạn:

“Nhất định có một vài gia tộc có thế lực cố ý bịa đặt, ghen ghét quan hệ thông gia giữa Quách gia ta và Hoàng gia, nên cố ý bịa chuyện tung lời đồn bậy!”

Quách Sâm bị một chương của Triệu Thu đánh bay đang cố gắng bò lên khỏi mặt đất. Thấy vậy, Quách Thế, Văn, Quách Chí, đám đệ tử Quách gia mới kịp phản ứng lại, chạy tới trước mặt Quách Sâm.

“Phụ thân, người không sao chứ?”

Quách Thế Văn vừa hỏi dứt lời, Quách Sâm oạc một cái, phun ra một ngụm máu tươi, nhuộm hồng cả mặt đất.

Cả Quách gia đều sợ hãi hoảng loạn. Quách Sâm chính là trụ cột Quách gia đó. Nếu Quách Sâm chết, Quách gia sẽ bị ảnh hưởng vô cùng lớn, thậm chí Quách Phi kia còn “kích động” đến mức bật thốt lên:

“Gia gia, ngàn vạn lần người không thể chết!”

Gã vừa dứt lời, Quách Sâm lại nôn ra một búng máu nữa.

Quách Thế Văn nhìn đứa nhi tử vô dụng, giận dữ vung một chương đánh bay gã. Quách Phi lăn đến bên ngoài quần trường, các đệ tử Quách gia khác cũng không buồn tới nâng gã dậy.

“Ta không sao.”

Quách Sâm yếu ớt nói vậy. Thực ra, có sao hay không, rốt cuộc cũng chỉ có lão biết. Vừa rồi một chương kia của Triệu Thu đã làm tổn thương đến căn cơ Thánh Vực của lão, suýt nữa thì đánh cho lão rơi từ Thánh Vực xuống thành Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong. Quách Sâm vừa mới đột phá THánh Vực, Thánh Vực vẫn chưa vững chắc.

“Đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình!”

Quách Sâm nói với Triệu Thu, sắc mặt kính sợ và cung kính. Lão biết, nếu chương vừa rồi Triệu Thu không lưu tình, chỉ sợ lão đã bị đánh rơi xuống thành Tiên thiên thập giai hậu kỳ đỉnh phong.

Triệu Thu lạnh lùng nói:

“Ta nể mặt Hoàng tiểu thư, nên chương vừa rồi mới lưu tình như vậy. Bằng không thì... hừ!”

“Hoàng tiểu thư?”

Quách Sâm nhìn Quách Thế Văn, không hiểu. Tuy vừa rồi lão cũng có nghe cuộc đối thoại giữa Hoàng Tiểu Long và Quách Thế Văn, nói cái gì mà giải trừ hôn ước, nhưng cũng không rõ lắm. Quách Thế Văn vội vàng giải thích:

“Khi phụ thân bề quan, Quách Thái và muội muội Hoàng công tử Hoàng Mẫn tiểu thư đã định ra hôn ước!”

Quách Sâm giận dữ quát:

“Sao ngươi không nói sớm?”

Quách Thế Văn cúi đầu không dám mở miệng. Quách Sâm quay sang cười nói với Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử, việc này ngươi cứ yên tâm, nhất định ta sẽ cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng. Về sau Quách gia ta và Hoàng gia là quan hệ thông gia, là thân gia rồi, là Quách gia chúng ta trào cao rồi!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng liếc nhìn Quách Sâm, quay sang, nhìn Điều Phi, lạnh lùng hỏi:

“Nói, phụ thân ta đang ở đâu?”

Tất cả mọi người đều nhìn Diêu Phi. Y lạnh lùng nhìn Hoàng Tiểu Long, cười nói:

“Hoàng Tiểu Long, ta thừa nhận ta đã xem thường ngươi, không ngờ được bên ngươi lại có cao thủ như thế.”

Y nhìn sang Triệu Thu, cười lạnh:

“Nhưng ngươi dám đưa người ngoài vào trong học viện Đoạn Nhận, đánh đệ tử học viện bị thương. Không lâu nữa, Đại đế sẽ cùng các Đại Thánh tôn giá lâm, dù Triệu Thu có mạnh hơn nữa cũng sẽ phải chết!”

Diêu Phi vừa dứt lời, đột nhiên xa xa có tiếng xé gió, từng đạo khí tức cường hoành đến mức dày đặc cấp tốc ập đến. Trước mặt mọi người, một người mặc long bào, mi tâm có một phù văn Đoạn Nhân thu nhỏ, chính là Đại đế Đoạn Nhận. Sau lưng Đại đế là năm vị lão giả mặc chiến bào hoàng kim, đây cũng chính là năm Đại Thánh Tôn của học viện Đoạn nhận.

Sau lưng năm Đại Thánh Tôn là Đoạn Vô Ngân cùng các cao thủ học viện Đoạn Nhận.

Thấy Đại đế Đoạn Nhận cùng năm Đại Thánh Tôn và các cao thủ tới, Diêu Phi mừng ra mặt, nhìn Hoàng Tiểu Long, khuôn mặt cười đến mức dữ tợn:

“Hoàng Tiểu Long, nhất định ngươi sẽ phải chết. Ha ha. Chờ lát nữa ta xem ngươi trốn thế nào!”

Trong vô số ánh mắt của Diêu Phi, Quách gia và các thầy trò, đoàn người Đại đế Đoạn Nhận rốt cuộc đã tới quảng trường Tuyệt Tình điện.

“Bái kiến Đại đế và năm vị Thánh Tôn!”

Các thầy trò học viện Đoạn Nhân và cả Diêu Phi đều quỳ xuống, hành lễ. Trong trường, chỉ còn Quách Sâm, Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu, Vu Minh vẫn còn đứng.

Đại đế Đoạn Nhận khẽ gật đầu, nhìn mọi người, khai kim khẩu:

“Tất cả mọi người đứng lên đi!”

“Tạ ơn Đại đế!”

Mọi người đứng dậy, trong vô số cái nhìn, Đại đế Đoạn Nhận bước về phía đoàn người Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu.

Diêu Phi nhìn Đại đế Đoạn Nhận, khuôn mặt dần nở ra nụ cười, hai mắt độc hận tỏa ra hào quang lập lòe. Hoàng Tiểu Long, để ta xem ngươi chết thế nào!

Đại đế Đoạn Nhận đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu, đột nhiên cung kính nói với Triệu Thu:

“Triệu tiên sinh, Đoạn Nhân đã tới chậm!”

Tất cả mọi người đều đóng băng, ngay người đứng đó. Bọn Diêu Phi, Quách Sâm, Quách Thế Văn đều tròn trừng hai mắt,

“Triệu... Triệu tiên sinh?”

Diêu Phi hoang mang. Đại đế Đoạn Nhận lại gọi Triệu Thu là Triệu tiên sinh, lại với thái độ cung kính như thế?

Đại đế Đoạn Nhận quay sang cung kính chào Hoàng Tiểu Long:

“Hoàng công tử!”

Tất cả mọi người đều tròn trừng hai mắt. Đoạn Vô Ngân và Trình Kiếm cũng tiến lên cung kính chào:

“Triệu tiên sinh, Hoàng công tử!”

Não bộ của mọi người nổ ầm ầm, không biết nên phản ứng thế nào, đầu óc trống rỗng. Đột nhiên, có người nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng. Kim lệnh trong tay Hoàng Tiểu Long, chẳng lẽ không phải Đoạn Vô Ngân cho, mà là Đại đế Đoạn Nhận!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Thần điện lại hiện ra

Người khác nghĩ tới kim lệnh của Hoàng Tiểu Long, Điều Phi cũng nghĩ tới. Nghĩ đến khả năng này, trái tim y nhảy dựng lên. Nếu kim lệnh trong tay Hoàng Tiểu Long là do Đại đế Đoạn Nhận cho, vậy...?

Hoàng Tiểu Long khẽ gật đầu với Đại đế Đoạn Nhận, Đoạn Vô Cương.

“Không cần đa lễ!”

Đại đế Đoạn Nhận nghe vậy, sắc mặt trầm tĩnh lại.

Mọi người thấy vậy đều toát mồ hôi. Sao có vẻ như Đại đế còn sợ Hoàng Tiểu Long và Triệu Thu trách tội?

Hoàng Tiểu Long lại nhìn sang Điều Phi. Điều Phi thấy vậy, sắc mặt bình tĩnh trở lại, lại nở nụ cười:

“Hoàng Tiểu Long, ngươi khiến ta giật mình rồi đấy. Không ngờ kim lệnh trong tay ngươi lại do Đại đế ban cho.”

Sắc mặt Điều Phi không có phần hận, không có sát ý, không có kinh hoàng, như buồn để ý đến Hoàng Tiểu Long cùng Triệu Thu.

Nghe vậy, tuy cảm thấy kỳ quái, nhưng Hoàng Tiểu Long cũng không nghĩ nhiều, cười lạnh nói:

“Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng. Nói. Phụ thân ta đang ở đâu?”

Điều Phi cười lạnh:

“Ta cũng nói với ngươi lần cuối. Giết ta, đoàn người Hoàng gia cũng phải chôn cùng! Còn nữa, Hoàng Tiểu Long, ngươi cho rằng ngươi đã thắng sao?”

Sát ý lóe lên trong mắt Hoàng Tiểu Long, Tu La Chi Dao cầm sẵn trong tay.

“Vậy, ngươi chết đi!”

Tu La Chi Dao vung lên, hàn mạng lập lòe, cắt thẳng vào cổ Điều Phi.

Khi Tu La Chi Dao chạm tới cổ Điều Phi, đột nhiên một đạo quang mang màu xanh lục phá không mà tới, với một tốc độ cực nhanh, không gian gào thét, chấn động khắp nơi.

Triệu Thu biến sắc ngăn ngay trước Hoàng Tiểu Long, đột nhiên hai tay vỗ một cái, đón đầu tia sáng màu xanh, đồng thời hô lên:

“Thiếu chủ, coi chừng!”

Chưởng lực của Triệu Thu va chạm với tia sáng màu lục, cả không gian đều nổ tung kịch liệt.

Hoàng Tiểu Long vừa lùi lại, bảy bóng người lóe ra xuất hiện ở quảng trường. Hai mắt Hoàng Tiểu Long đang lại, đằng trước chính là Lý Mạc Lâm, sư tôn của Lý Lộ. Sau lưng Lý Mạc Lâm có sáu người, một trong số đó vô tình lại chính là Ngao Bạch Tuyết!

Còn có một người nữa, mặc quần áo và trang sức Điều gia, nhưng khác với đệ tử Điều gia ở chỗ ở ngoài ngực không khắc con thần thú Xích Diễm. Xem phục sức, có lẽ chính là Điều gia lão tổ, Điều Sơn rồi.

Bảy người Lý Mạc Lâm chạy đến khí thế hùng bố che trời đảo đất, khiến cho thầy trò học viện Đoạn Nhận ở đó ai cũng kinh sợ rồi lui đi.

Điều Sơn nhìn quanh quảng trường, thấy Điều Phi mồm đầy phân, nhurón mảy, hai mắt lóe ra sát ý, vung tay lên, muốn phá giải không gian pháp tắc mà Triệu Thu thi triển trên người Điều Phi. Nhưng khi thánh lực của lão vừa chạm phải thân thể Điều Phi thì y lóe lên hào quang, đánh cho thánh lực này xơ xác.

Điều Phi cả kinh. Lý Mạc Lâm vung hai tay lên, vậy mới bài trừ được không gian pháp tắc trên người Điều Phi. Cơ thể Điều Phi có thể hoạt động trở lại, vội vàng bước tới cung kính thi lễ với bảy người Lý Mạc Lâm.

“Bái kiến Lý trưởng lão cùng các vị tiền bối!”

“Đứng lên đi!”

Lý Mạc Lâm nhàn nhạt nói.

Điều Phi nghe vậy mới đứng dậy, chạy tới trước mặt Điều Sơn:

“Lão tổ!”

Điều Sơn gật gù đầu, liếc nhìn qua Hoàng Tiểu Long, lạnh đạm hỏi:

“Là tiểu tử này làm hay sao?”

Ý là chỉ chuyện mồm miệng Diêu Phi bị nhồi đầy phân vừa rồi.

“Vâng, lão tồ!”

Diêu Phi đọc địa phần hận nhìn Hoàng Tiểu Long:

“Là tiểu tử này!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn mấy người Diêu Phi, không ngờ Diêu gia cũng có quan hệ với Thần điện, hơn nữa, xem ra có vẻ quan hệ rất sâu! Bằng không thì Diêu gia lão tử cũng không thể mời mấy người Lý Mạc Lâm tới đây được.

“Hoàng Tiểu Long, không ngờ chúng ta gặp lại nhau nhanh như thế.”

Lý Mạc Lâm lạnh nhạt nói.

Hoàng Tiểu Long cũng lạnh nhạt đáp lại:

“Ta cũng không nghĩ tới.”

Lý Mạc Lâm nhìn đám người Triệu Thu, Đại đế Đoạn Nhận, Quách Sâm:

“Bây giờ ta muốn đưa Diêu Phi đi, có lẽ sẽ không có ai phản đối?”

Tất cả mọi người đều im lặng, không ai nói gì. Đại đế Đoạn Nhận cũng chỉ nhưn mày không nói. Trong lòng các cao thủ ở đây đều hiểu Thần điện đại biểu cho cái gì. Mà ngay cả Đoạn Nhận cũng trông cậy vào lần tiếp theo Thần điện chọn đệ tử có thể trúng nhĩ tử Đoạn Vô Ngân của mình.

“Diêu Phi hôm nay phải chết, ở đây!”

Khi tất cả mọi người đều yên lặng, đột nhiên một giọng nói lạnh lùng vang lên. Mọi người đều cả kinh, đó là Hoàng Tiểu Long.

Lý Mạc Lâm khẽ giật mình, sau đó nhoen cười, cười đến mức run rẩy cả người. Nhưng ngực Lý Mạc Lâm không lớn, nên có cười thế nào đằng trước cũng không gọn được sóng. Cười xong, Lý Mạc Lâm nhìn Hoàng Tiểu Long, nói:

“Tiểu gia hỏa này, ngươi có biết đang nói chuyện với ai không? Người trẻ tuổi, đôi khi vẫn phải suy nghĩ có kỹ rồi hẵng nói, đừng có lúc nào cũng nói mấy lời mất não đấy, nếu không sẽ dẫn đến họa sát thân!”

Hoàng Tiểu Long nhìn Lý Mạc Lâm cười tủm tỉm. Vốn lần trước Lý Mạc Lâm xuất hiện đem Lý Lộ đi, hắn đã không còn chán ghét lão như vậy nữa, nhưng bây giờ đột nhiên hắn ghét lão đến không thể ghét hơn! Không chỉ có Lý Mạc Lâm, mà là cả Thần điện! Cảm giác chán ghét này đột nhiên dâng lên cực kỳ mãnh liệt!

“Giết!”

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên thân hình Triệu Thu lóe lên một cái, cả người biến mất không có tí dấu hiệu nào. Thân hình Lý Mạc Lâm cũng biến mất. Sau đó, giữa không gian quảng trường không ngừng có tiếng ầm ầm vọng xuống. Mỗi một tiếng nổ đều to như tiếng sấm từ cửu thiên, chấn động mọi người.

Mọi người đều kinh hoàng. Nhưng lúc này, Ngao Bạch Tuyết cùng Diêu gia lão tổ Diêu Sơn đồng thời phi thân lên, đánh ra một chưởng, chưởng sóng cuộn cuộn, muốn giết Hoàng Tiểu Long.

Khi hai chưởng lực đã tới sát ngực Hoàng Tiểu Long rồi, một bóng người lóe lên che trước mặt hai người, nâng hai tay lên, xòe ra chính diện nghênh đón lấy hai chưởng lực.

Ầm ầm ầm, Ngao Bạch Tuyết và Diêu Sơn đều lùi lại. Sau đó, hạ xuống, thân hình lão đảo đứng không vững, lùi lại liền mấy bước nữa.

“Đoạn Nhận, ngươi cũng dám nhúng tay vào chuyện của Thần điện, chẳng lẽ ngươi không sợ toàn Đoạn Nhận để quốc bị diệt?”

Ngao Bạch Tuyết trầm giọng quát.

Vừa rồi chính là Đoạn Nhận Đại đế ra tay ngăn cản. Đoạn Nhận cười lạnh:

“Thần điện rất mạnh, nhưng nếu muốn tiêu diệt Đế quốc Đoạn Nhận ta cũng không dễ dàng như vậy?”

Ngao Bạch Tuyết giận dữ, phi thân tiến lên, xông thẳng tới Đại đế Đoạn Nhận. Mà bốn người khác của Thần điện cùng Diêu Sơn tới cũng xông lên, kịch chiến với năm Đại Thánh Tôn của học viện. Tất cả đều là cường giả Thánh Vực, lực công kích chấn động bốn phía, mang theo tính hủy diệt, phá hủy tất cả mọi thứ, Đoạn Vô Ngân cùng các thầy trò học viện chỉ có thể lui xuống. Cuộc chiến giữa các cường giả Thánh Vực không phải thứ bọn Đoạn Vô Ngân có thể tham dự, ngay cả Vu Minh cũng chỉ có thể che chở cho Hoàng Tiểu Long lui ra sau, xem chiến từ xa xa.

Sau một hồi bị quần xé, Tuyệt Tình điện đỏ nát đã biến thành bột mịn, trên quảng trường, đá lót sân cũng bị lật tung lên, toàn bộ đều biến thành bụi đất, bột phấn, thậm chí, cả mặt đất cũng đã bắt đầu văng tung tóe. Sâu trong lòng đất, địa khí phun ra từng mảnh. Thậm chí đã có vết rách không gian xuất hiện.

Hoàng Tiểu Long nhìn chăm chăm Diêu Phi ở xa xa, nói với Vu Minh:

“Không cần để ý tới ta. Giết Diêu Phi!”

“Vâng, thiếu chủ.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Tới diêu phủ

Vu Minh bay ra, hào quang tỏa sáng, một người đã khổng lồ xuất hiện. Người đó này toàn thân màu lục đỏ, hai mắt lóe ánh đỏ kim. Đây là Vũ hồn của Vu Minh, lục thạch cự nhân. Lục thạch cự nhân là một loại Vũ hồn chủng viễn cổ, sức phòng ngự và sức mạnh đều cực kỳ khủng bố.

Vu Minh triệu Vũ hồn ra, lập tức Hồn hóa, cả người độ thêm một lớp áo giáp màu lục đỏ, vùng một quyền đuổi giết Diêu Phi.

Bị Vu Minh tấn công, toàn thân Diêu Phi phụt lên một ngọn lửa màu tối đen, một người khổng lồ màu đen xuất hiện trên không sau lưng y. Người khổng lồ này toàn thân bọc một ngọn lửa đen, vừa âm lãnh vừa tà ác, uy nghiêm vô thượng. Đây cũng là Vũ hồn của Diêu Phi, giống với Vũ hồn của Vu Minh, đều là Vũ hồn chủng tộc viễn cổ, tên Hắc Âm Quân Vương.

Hắc Âm Quân Vương là Quân vương tộc hắc ám từ viễn cổ, là Vũ hồn cấp mười hai đỉnh phong. Diêu Phi triệu Vũ hồn ra cũng lập tức Hồn hóa, toàn thân mặc áo giáp đen, được bao quanh bởi một ngọn lửa đen bùng bùng cháy.

Y phi thân lên, hóa ra hai thân ảnh đón đòn tấn công của Vu Minh.

Ầm một tiếng, cả hai đồng thời bị đẩy lui.

Tuy Diêu Phi đã bị thánh lực của Triệu Thu gây thương tích từ trước, nhưng thực lực của y vẫn mạnh hơn Vu Minh một chút, đẳng cấp Vũ hồn cũng áp chế hẳn Vu Minh, cho nên mặc dù y bị thương nhưng Vu Minh vẫn khó có thể đánh bại trong vài chiêu. Bị đẩy lui, hai mắt Vu Minh lạnh lẽo, vùng hai đám. Cả hai lại cuốn lấy nhau kịch chiến.

Dưới quảng trường, mọi người đang khiếp sợ xem Triệu Thu, Đại đế Đoạn Nhận kịch chiến cùng bọn Lý Mạc Lâm. Có thể đột phá Thánh vực, nhất định Vũ hồn sẽ là loại siêu cấp. Lúc này, mấy người Triệu Thu, Đại đế Đoạn Nhận đã triệu Vũ hồn ra. Mười Thánh vực triệu ra mười Vũ hồn siêu cấp cùng một lúc ngay trước mặt mọi người, thực sự rất hoành tráng.

“Nhị Hoàng tử Điện hạ, chúng ta có nên đi lên không?”

Cường giả hoàng cung Trình Kiểm hỏi Đoạn Vô Ngân. Nhìn Vu Minh kịch chiến cùng Diêu Phi xa xa, y muốn xông lên hỗ trợ Vu Minh.

Ngay khi Đoạn Vô Ngân khẽ gạt đầu một cái, một đạo khí tức khủng bố từ giữa không trung giáng lâm, tung một quyền nhắm thẳng đến nơi Triệu Thu và Lý Mạc Lâm đang kịch chiến. Lý Mạc Lâm kinh hãi, chín đạo quang mang toàn thân lóe sáng, đồng thời vùng ra một chưởng đón lấy. Quyền chưởng va chạm, Lý Mạc Lâm chấn động toàn thân, liên tiếp lùi lại giữa không trung.

“Ha ha, Trương Phủ, cuối cùng ngươi cũng đến rồi!”

Triệu Thu cười lớn chào. Giữa không trung, một người đàn ông trung niên cao lớn cường tráng râu tóc bạc trắng xuất hiện.

Trương Phủ! Người tới chính là Hữu sứ Tu La Môn Trương Phủ!

Vừa rồi, khi ở trong Hoàng thành Đoạn Nhận, để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Thu cùng Hoàng Tiểu Long đã truyền tin gọi Trương Phủ tới. Và Trương Phủ đã tới. Trương Phủ nhìn Triệu Thu, cười lớn:

“Tràng diện náo nhiệt thế này làm sao thiếu được Trương Phủ ta. Lâu rồi không vận động, gân cốt lỏng lẻo lắm rồi, chuyến này quả nhiên không uổng công!”

“Ha ha, vậy giao bà nương này cho ngươi!”

“Không vấn đề gì!”

Trương Phủ phi thân lên, triệu ra một con Cự sư Vũ hồn đen trắng, lập tức Hồn hóa, tấn công Lý Mạc Lâm.

Thấy mình bị hai lão già chia nhau như chia con mồi, Lý Mạc Lâm nổi giận, yêu kiều quát lên, nhoáng một cái khôi phục chín cái đuôi lớn, tấn công Trương Phủ, đồng thời, quang sáng chín màu quanh thân bà ta lại lóe lên.

Lúc này, Triệu Thu đã lùi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long dặn:

“Ngươi đi giết Điều Phi!”

“Vâng, thiếu chủ!”

Triệu Thu phi thân lên, cùng Vu Minh kích chiến Điều Phi. Hai luồng kinh khí hủy diệt ập thẳng tới Triệu Thu. Hắn ta cười lạnh, giơ một tay lên muốn đập cho Điều Phi một chương tan nát, đột nhiên, một đạo kiếm khí cực kỳ nhẹ phá không mà tới. Triệu Thu cả kinh, ấn một chương, khí kinh kích động.

Một cái bóng loáng một cái tới bên cạnh Điều Phi, cuốn lấy y, lóe lên một cái, biến mất giữa không trung, để lại một câu:

“Sư muội, về Thần điện trước!”

Lý Mạc Lâm đang kịch chiến với Trương Phủ nghe vậy, đột nhiên đánh Trương Phủ một chương, bức lui đối phương, hừ lạnh:

“Trương Phủ đứng không? Lần sau ta sẽ lấy cái mạng chó của ngươi!”

Bà ta phi thân, nhoáng một cái đã biến mất.

Ngao Bạch Tuyết, Điều gia lão tổ cùng bốn vị Thánh vực khác của Thần điện cũng phi thân lên rồi biến mất.

Trương Phủ nhìn Lý Mạc Lâm đảo tẩu, nhướn mày, phi thân tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cung kính hành lễ:

“Thuộc hạ Trương Phủ bái kiến thiếu chủ!”

“Đứng lên đi!”

“Tạ thiếu chủ!”

Mấy người Đại Đế Đoạn Nhận thấy Trương Phủ chạy đến cũng gọi Hoàng Tiểu Long là thiếu chủ, thâm tâm rất kinh ngạc. Theo như vừa rồi đã chứng kiến, thực lực của Trương Phủ tuyệt đối không kém gì Triệu Thu, thậm chí còn mạnh hơn một chút! Rốt cuộc Hoàng Tiểu Long này có thân phận gì lại khiến cho hai cường giả Thánh Vực cao giai gọi mình là thiếu chủ? Tuy Triệu Thu là hảo hữu của sư tôn của Đoạn Nhận, nhưng hắn ta cũng không biết Triệu Thu chính là Tà sư Tu La Môn.

“Môn chủ, vậy bây giờ chúng ta đi đâu?”

Triệu Thu hỏi.

Hoàng Tiểu Long vẫn lạnh như băng, sát ý lập lòe:

“Tới Điều phủ!”

Không ngờ lần này lại để cho Điều Phi chạy thoát, hắn chỉ hy vọng bây giờ phụ thân đang ở Điều phủ, nếu không, chỉ sợ...

Mọi người khẽ giật mình.

“Vâng, thiếu chủ!”

Mấy người Triệu Thu, Trương Phủ cung kính xác nhận. Sau đó, Hoàng Tiểu Long phi thân lên, Triệu Thu, Trương Phủ, Vu Minh, Phí Hạo đi theo.

“Phụ thân, chúng ta có đi cùng không?”

Đoạn Vô Ngân tiến tới hỏi ý Đại đế Đoạn Nhận. Đại đế Đoạn Nhận gật đầu:

“Ừ, chúng ta cũng đi!”

Hắn ta cũng phi thân lên, dẫn một đoàn người rời học viện Đoạn Nhận, tới Điều phủ.

Lúc này, trong một gian mật thất của Điều phủ, Hoàng Băng, Tô Yến, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải đang bị người ta dùng dây thừng vừa thô vừa cứng trói chặt, phần nộ nhìn mấy tên hộ vệ Điều phủ xung quanh. Một gã hộ vệ đang nhìn Tô Yến và Hoàng Mẫn đang bị trói từ trên xuống dưới đầy dâm uế. Hai mẫu nữ bị dây thừng trói chặt, siết vào quần áo, hai ngọn núi phía trước hiện hiện ra rất rõ ràng. Gã hộ vệ Điều phủ cười nói:

“Mẫu thân và muội muội của Hoàng Tiểu Long này con mẹ nó đều mê người, nhìn qua còn tưởng là một đôi tỷ muội. Nếu không phải công tử đã có lệnh, ta đã không nhìn nổi nữa rồi!”

Một gã hộ vệ cao gầy khác cười nói theo:

“Yên tâm đi. Công tử giết Hoàng Tiểu Long xong, các ả cũng không còn giá trị gì để lợi dụng nữa, đến lúc đó người muốn chơi thể nào thì chơi!”

Gã hộ vệ lúc này lại nói:

“Chỉ một Hoàng Tiểu Long nho nhỏ thôi mà, bắt quá là ý vào Đoạn Vô Ngân chống lưng cho, thật không hiểu tại sao công tử lại kiêng kỵ hãn như thế. Bắn vào bản thân công tử, còn thêm Điều phủ giúp sức, muốn bóp chết Hoàng Tiểu Long còn phải động đến ngón tay nữa sao?”

“Ta cũng thấy thế. Chỉ một Hoàng Tiểu Long nho nhỏ, căn bản không cần để vào mắt!”

Mấy người đang thông thả nói chuyện, đột nhiên, ầm một tiếng thật lớn, toàn bộ thiên địa đều lay động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220: Điều phủ bị diệt

Trong mật thất, mấy gã hộ vệ Điều phủ biến sắc!

“Chuyện gì xảy ra?”

Gã hộ vệ ban này mở miệng dâm uế Tô Yến, Hoàng Mẫn sợ hãi đứng dậy.

Đúng lúc này, lại ầm một tiếng, cả mật thất lại rung lên một lần nữa, mấy gã hộ vệ Điều phủ sợ hãi ra mật. Mật thất được xây bằng đá tinh khiết cực kỳ chắc chắn nứt ra từng khúc, vết rách như mạng nhện không ngừng lan rộng.

Sau đó, bọn họ nghe được, bên ngoài mật thất, chúng nô bộc, hộ vệ Điều phủ bên ngoài đang kêu cha gọi mẹ kêu cứu mạng. Nhiều người nhìn nhau, đều thấy được sự hoảng sợ trong mắt đối phương. Tuy không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng có thể đoán được Điều phủ đang bị người khác công kích!

Để quốc Đoạn Nhận, Điều phủ, siêu cấp đại tộc truyền thừa hơn hai ngàn năm lại bị người ta tấn công! Nhiều người không thể tin nổi, thật sự không thể tin. Nhưng lại thêm một tiếng nổ cực lớn nữa vang lên. Trên không gian trên Điều phủ, Hoàng Tiểu Long bay lơ lửng nhìn đám hộ vệ và nô bộc Điều phủ đang kinh hoàng đào tẩu, nói với Triệu Thu:

“Thế nào rồi? Có cảm ứng được họ không?”

Triệu Thu đang thi triển không gian chi lực cảm ứng sự tồn tại của mấy người Hoàng Bàng, Tô Yến mở hai mắt, vui vẻ trả lời:

“Thiếu chủ, thuộc hạ vừa mới thi triển không gian chi lực, đã cảm ứng được sự tồn tại của Hoàng gia chủ. Họ đang ở ngay trong một mật thất dưới đất, góc phía đông bắc Điều phủ!”

Hoàng Tiểu Long mừng rỡ:

“Thật sao! Tốt quá, đi, chúng ta tới đó!”

Không ngờ mấy người phụ thân đang bị Điều Phi nhốt trong Điều phủ thật! Con tim từ nãy giờ treo ngược lên tận cổ của Hoàng Tiểu Long cuối cùng đã nằm yên được rồi. Nếu mấy người Hoàng Bàng, Tô Yến có xảy ra chuyện gì, cả đời này hãn sẽ sống trong xấu hổ và day dứt.

Triệu Thu dẫn theo đoàn người Hoàng Tiểu Long bay về phía gian mật thất ở góc đông bắc Điều phủ. Trong mật thất, mấy gã hộ vệ Điều phủ đang nhìn nhau. Vì mấy người Triệu Thu, Trương Phủ đã dừng tấn công nên bên ngoài an tĩnh lại một chút.

“Làm sao bây giờ?”

Gã hộ vệ cao gầy trầm giọng hỏi.

“Hãn là mấy bọn đạo chích tìm đến Điều phủ, đã bị cao thủ Điều phủ chúng ta chế trụ rồi, không có gì đáng lo đâu!”

“Không sai, với lực lượng của Điều phủ chúng ta, cho dù là Đoạn Nhận cũng không dám ra tay liều. Sợ cái chim!”

Hoàng Mẫn đang bị trói cười lạnh:

“Nhất định là đại ca ta tới cứu chúng ta. Lát nữa sẽ là lúc chết của các ngươi!”

Gã hộ vệ dâm uế nghe vậy, phần nộ đi tới trước mặt Hoàng Mẫn, tát cho nàng một cái:

“Mẹ nó, con quỷ nhỏ. Đừng cho là ta không dám động vào ngươi. Ngươi có tin là ta sẽ lột hết quần áo ngươi ra, chơi chết ngươi ở ngay đây không? Đại ca ngươi tới cứu các ngươi sao? Hừ. Đừng có vọng tưởng. Nhất định đại ca ngươi đã bị công tử chúng ta bóp chết lâu rồi!”

Gã vừa dứt lời, một giọng nói lạnh lùng vang lên:

“Vậy sao?”

Câu hỏi bất ngờ, ai nấy đều cả kinh.

“Ai?”

Vài tên hộ vệ Diêu phủ quay phắt sang.

Cánh cửa đá nặng nề của mật thất bị người ta đánh cho một chương, nổ cái ầm. Mấy bóng người xuất hiện trước mặt mọi người.

“Long nhi!”

“Đại ca!”

Bốn người Hoàng Bàng, Tô Yến, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải vừa nhìn thấy người tới đều kinh hãi hô lên.

Người tới chính là Hoàng Tiểu Long cùng Triệu Thu. Hoàng Tiểu Long tiến vào trong mật thất, nhìn quét qua một cái, thấy dấu tay trên má Hoàng Mẫn, nhìn sang mấy gã hộ vệ Diêu Phủ, lạnh lùng hỏi:

“Các ngươi muốn chết thế nào?”

Vu Minh, Phí Hưu tiến tới cắt đứt dây thừng đang trói chặt bốn người Hoàng Bàng. Đột nhiên, một gã hộ vệ Diêu phủ phi thân lên, vung một chương nhắm thẳng ngực Hoàng Tiểu Long mà đánh. Nhưng gã vừa mới bay lên thôi, ống tay áo của Triệu Thu đã vung lên, gã hộ vệ như cành cây mục bị sóng lớn đánh, bay ngược lại, đập vào vách tường, khi rơi xuống, xương cốt toàn thân và lục phủ ngũ tạng đều nát hết.

Mấy gã hộ vệ khác đều hoảng sợ, bóng của Tử thần lảng vảng quanh thân.

“Hoàng Tiểu Long, ngươi dám dẫn người đến támm công Diêu phủ ta. Chờ công tử và lão tổ của chúng ta về đến, ta xem ngươi trốn thế nào!”

Một gã hộ vệ ngoài mạng trong yếu quát lên với Hoàng Tiểu Long. Gã vừa dứt lời, bọn Vu Minh, Phí Hưu xung quanh đều cười, ngay cả Triệu Thu, Trương Phủ cũng lắc đầu cười. Vu Minh cười lạnh đáp:

“Công tử và lão tổ của các ngươi? Nếu không phải chân công tử và lão tổ nhà các ngươi dài một chút thì đã bị chúng ta giết từ lâu rồi. Ngươi còn trông cậy gì vào cái bọn công tử và lão tổ chó má đấy?”

Gã hộ vệ Diêu phủ nghe vậy, kinh ngạc ngậy người. Công tử và lão tổ nhà mình phải bỏ chạy thoát thân sao?

“Không, không có khả năng!”

Mấy người đều lắc đầu.

Hoàng Tiểu Long không nói nhảm với bọn họ, nhìn Vu Minh ra ý. Vu Minh hiểu, cung kính thưa vâng, thân hình lóe lên một cái, phi tới trước mặt mấy gã, ấn một chương vào ngực. Mấy gã hộ vệ đều ngã xuống, khí tức tuyệt, toàn thân sáng lên lóe lóe một lớp màu xanh lá.

“Phụ thân, mẫu thân!”

Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt Hoàng Bàng và Tô Yến, đang muốn nói gì đó, Tô Yến đã cười nói trước:

“Tiểu Long, chúng ta không sao.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, hai mắt đỏ hồng, quay đầu sang, lóe ra khí lạnh, nói với đám người Triệu Thu:

“Giết!”

“Vâng, thiếu chủ!”

Mấy giờ sau, Diêu phủ sừng sững hơn một nghìn năm ở Hoàng thành Đoạn Nhận đã đổ xuống ầm ầm, trở thành một đồng phế tích. Tất cả hộ vệ Diêu

phủ đều bị giết, bao gồm cả mười mấy đệ tử. Điều gia đã truyền thừa hơn hai nghìn năm, ở Đế quốc Đoạn Nhận tuyệt đối là một thế lực cực lớn, bây giờ, Điều phủ tổng bộ Điều gia đã hoàn toàn biến mất khỏi Hoàng thành Đoạn Nhận!

Đoàn người Đại đế Đoạn Nhận, Đoàn Vô Ngân, còn có các thầy trò học viện Đoạn Nhận đi theo bọn Hoàng Tiểu Long, Triệu Thu nhìn Điều phủ chỉ còn là một mảnh phế tích mà thở dài. Quách Sâm, Quách Thế Văn và đám người Quách gia ướm đầm mồ hôi lạnh. Nếu không nhờ tăng quan hệ của Quách Thái và Hoàng Mẫn muội muội của Hoàng Tiểu Long, chỉ sợ Quách PHủ cũng sẽ giống như Điều phủ mà trở thành một mảnh phế tích thôi.

Không bao lâu sau, cái tin Điều Phi cùng lão tổ Điều gia Điều Sơn bỏ chạy, Điều phủ tổng bộ Điều gia bị diệt đã như một cơn gió lan khắp cả Đoạn nhận Đế Quốc, bao gồm cả hơn một ngàn Vương quốc phụ thuộc Đoạn Nhận. Vô số gia tộc, vô số thế lực đều kinh ngạc.

Trận kịch chiến giữa các cường giả Thánh Vực trong học viện Đoạn Nhận cũng trở thành chủ đề bàn luận của hàng tỉ bá tánh và vô số cường giả trong một thời gian cực dài. Mà cái tên Hoàng Tiểu Long, cũng theo câu chuyện Điều phủ bị diệt, truyền khắp các góc ngách hẻo lánh của Đế quốc Đoạn Nhận. Từng Vương quốc, từng gia chủ, từng môn chủ, từng quý tộc của Đế quốc Đoạn Nhận đều nghe cái tên Hoàng Tiểu Long này.

Hoàng Tiểu Long, một kẻ thần bí mà ngay cả Đại đế Đoạn Nhận cũng phải cung kính!

Đêm khuya, trong phủ Nam Sơn, Hoàng Tiểu Long đứng trong sân, cau mày. Tuy đã cứu được phụ thân, còn diệt cả Điều phủ, nhưng Điều Phi, Điều Sơn lại chạy thoát. Hôm nay, ở học viện Đoạn Nhận, người chạy đến cứu Điều Phi có lẽ là sư tôn của Ngạo Bạch Tuyết, là sư huynh của Lý Mạc Lâm. Ngay cả sư tôn của Ngạo Bạch Tuyết cũng tới cứu Điều Phi, có thể thấy được quan hệ của Điều gia và Thần điện hết sức sâu đậm.

“Lý Lộ!”

Không hiểu sao, Hoàng Tiểu Long lại nghĩ tới Lý Lộ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Đi đến thiên phạt đế quốc

Nhớ tới Lý Lộ, trong lòng Hoàng Tiểu Long cảm thấy đau đớn.

Đột nhiên, hai nắm tay Hoàng Tiểu Long siết chặt, hai mắt hàn mang lóe lên, một cỗ khí thế lạnh người trên người hắn bạo phát ra.

Điều gia ngăn cản hắn, hắn sẽ diệt Điều gia!

Thần điện ngăn cản hắn, hắn cũng muốn diệt Thần điện!

Cuối cùng sẽ có một ngày, hắn sẽ tiêu diệt Thần điện!

“Một ngày nào đó, ta sẽ tiêu diệt!” Hai mắt Hoàng Tiểu Long kiên nghị.

Lúc trước hắn vốn có ý định tiến vào Thần điện, sau đó sẽ từ từ khống chế Thần điện, đến lúc đó không những được cùng Lý Lộ ở chung một chỗ, mà còn lại có thể đi vào Thần giới tu luyện.

Nhưng hiện tại, hắn lại thề, một ngày nào đó sẽ tiêu diệt Thần điện!

“Điều Phi, cho dù ngươi có Thần điện là chỗ dựa, nhưng dù có chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng muốn đích thân giết chết ngươi!” Hoàng Tiểu Long thề nguyền.

Hiện tại, hắn muốn cố gắng đề thăng thực lực của mình lên, điên cuồng tăng lên, vận dụng hết mọi khả năng để mau chóng tăng lên, bằng không thì đừng nói đến chuyện tiêu diệt Thần điện, mà cho dù chỉ là một tiểu cẩu Điều Phi hắn cũng không thể giết chết được!

Hắn muốn đột phá Thánh Vực!

Bước đầu tiên, đột phá Thánh Vực! Giết chết Điều Phi.

Bước thứ hai, đột phá Thần Vực, tiêu diệt Thần điện!

Cho dù con đường để trở thành Thánh Vực, Thần Vực có gian khổ đến cỡ nào, hắn cũng đều phải đi tiếp tục bước tiến.

“Thánh Vực!” Hoàng Tiểu Long nắm chặt.

Một trận chiến khi ở Đoạn Nhận học viện, chính tận mắt nhìn thấy cuộc chiến của các loại cường giả Thánh Vực Triệu Thu, Lý Mạc Lâm, Đoạn Nhận

Đại Đế, lực lượng của các cường giả Thánh Vực đã khiến cho Hoàng Tiểu Long có được một cảm giác thật sâu sắc. Nếu không đột phá Thánh Vực, hết thảy đều là uống công, Thánh Vực là căn bản, trong mắt của cường giả Thánh Vực thì Tiên thiên, cho dù là Tiên thiên Thập giai, cũng chỉ là con sâu cái kiến.

“Hiện tại đã cứu được đám người phụ thân trở về, qua mấy ngày là có thể đi đến Thiên Phật đế quốc rồi!” Hoàng Tiểu Long hai mắt lập loè, lần này đi đến Thiên Phật đế quốc, hấn thề cũng giống như Đoạn Hồn Châu, nhất định phải tìm được Tu Di Thần Sơn, thu phục nó.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long mở ra Tù Thần quyền, tiến vào trong chiến trường Viễn cổ tu luyện.

Một đêm đi qua.

Hoàng Tiểu Long từ trong chiến trường Viễn cổ đi ra đến đến đại sảnh, phụ mẫu Hoàng Bằng, Tô Yến còn có muội muội Hoàng Mẫn, đệ đệ Hoàng Tiểu Hải đều ở đó.

Ngoại trừ bốn người đó ra còn có sáu người, phụ tử Quách Thái, Quách Thế Nguyên, Quách Sâm, Quách Thế Văn, Quách Chí, Quách Phi.

Mọi người đang nói chuyện vui vẻ, nhưng khi trông thấy Hoàng Tiểu Long tiến đến ai nấy đều im bất tiếng cười, toàn bộ đứng hết lên. Sáu người Quách gia thần sắc có chút sợ hãi, kể cả Quách Sâm hay Quách gia lão tổ.

“Hoàng... Hoàng công tử.” Quách Sâm lão tổ tiến lên, vẻ mặt cung kính mà cười nói với Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long vẻ mặt đạm mạc liếc nhìn Quách Sâm một cái, nhẹ gật đầu. Quách gia lão tổ Quách Sâm thấy Hoàng Tiểu Long gật đầu với mình, ngược lại lại có cảm giác được đề ý đến.

Hoàng Tiểu Long đi đến trước mặt phụ mẫu Hoàng Bằng cùng Tô Yến: “Phụ thân, mẫu thân.”

Hai người Hoàng Bằng cùng cười lên tiếng: “Tiểu Long, ngươi đã đến rồi.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó đỡ hai người Hoàng Bằng Tô Yến ngồi xuống, còn chính mình đi về phía ghế chủ vị ngồi xuống, bọn người Quách Sâm lúc này mới cùng Hoàng Mẫn Hoàng Tiểu Hải ngồi xuống.

“Tiểu Long, Quách gia hôm nay tới, là cùng chúng ta nói chuyện về hôn sự của Quách Thái cùng Hoàng Mẫn.” Sau khi ngồi xuống Tô Yến cười nói: “Quách Sâm tiên bối nói hết thảy việc thời gian các loại của hôn sự này đều nghe theo ý tứ của chúng ta bên này, ngươi xem?”

Lúc này, Quách Sâm tranh thủ thời gian nói: “Đúng đúng, chúng ta hôm nay tới, chính là muốn thương lượng về chuyện hôn sự của Quách Thái cùng Hoàng Mẫn, ý của Hoàng công tử ngươi là?”

Về mặt của Quách Thái cũng dần trở nên căng thẳng.

Hoàng Tiểu Long liếc nhìn muội muội Hoàng Mẫn đang ngồi ở một bên, chỉ thấy vẻ mặt của muội muội Hoàng Mẫn cũng đầy khẩn trương chờ mong mình lên tiếng. Mẫu thuẫn của Quách gia cùng Hoàng Tiểu Long, Hoàng Mẫn cũng nghe nói, cũng biết lúc trước phụ thân Quách Thái là Quách Thế Nguyên từng nghe theo ý tứ của Quách Thế Văn, giải trừ hôn ước của hai người.

Hoàng Mẫn giờ cực sợ đại ca Hoàng Tiểu Long mở miệng nói một chữ không.

Nếu như đại ca Hoàng Tiểu Long nói một chữ không, như vậy chuyện của nàng cùng Quách Thái sẽ lập tức phải chấm dứt.

Bỗng nhiên lúc này, Quách Thái đột nhiên quỳ xuống, dập đầu đối với Hoàng Tiểu Long nói: “Hoàng đại ca, van cầu ngươi, ta là thật tâm ưa thích Hoàng Mẫn, van cầu ngươi, đáp ứng hôn sự của ta cùng Hoàng Mẫn, sau này ta nhất định sẽ toàn tâm toàn ý bảo vệ Hoàng Mẫn, dùng tánh mạng của ta để bảo vệ Hoàng Mẫn, ta sẽ không để cho Hoàng Mẫn phải chịu một chút ủy khuất nào!”

Quách Thế Nguyên cũng quỳ xuống, lên tiếng nói: “Hoàng công tử, tất cả là lỗi của ta, ngươi muốn trừng trị ta như thế nào cũng đều được, mọi chuyện không liên quan đến Thái nhi.”

Quách Thế Văn cũng quỳ xuống, Quách Chí, Quách Phi thấy thế, cũng hoảng sợ mà quỳ xuống.

“Đại ca, Quách Thái hấn...” Lúc này, Hoàng Mẫn cũng mang vẻ mặt hi vọng mà nhìn Hoàng Tiểu Long.

Trong nội tâm Hoàng Tiểu Long khẽ thở dài, nhẹ gật đầu, nói với Hoàng Mẫn: “Việc này, ngươi cùng phụ thân, mẫu thân làm chủ a.”

Hoàng Mẫn nghe thấy vậy, cùng Quách Thái cảm thấy tốt cùng vui vẻ, ý tứ của Hoàng Tiểu Long chính là đã đồng ý!

Nội tâm Quách Sâm cũng vì thế mà được triệt để buông lỏng.

Hoàng Tiểu Long nhìn Quách Thái, lãnh đạm nói: “Nhưng có điều, sau này nếu như ngươi không làm được như những gì ngươi vừa mới nói, lại để cho Hoàng Mẫn phải chịu ủy khuất, ngươi nên biết kết quả!”

“Hoàng đại ca, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ toàn tâm toàn ý bảo vệ Hoàng Mẫn!” Quách Thái mở miệng nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó ngồi thêm một lúc rồi rời khỏi đại sảnh, trở lại viện nhỏ của chính mình, cho gọi mấy người Trương Phủ, Triệu Thư, Vu Minh, Phí Hạo, Nguyên soái Hạo Thiên đến.

Hoàng Tiểu Long nói cho mấy người biết sự tình mấy ngày nữa mình muốn đi Thiên Phật để quốc.

“Cái gì? Môn chủ, người muốn tự mình đi đến Thiên Phật để quốc?!” Mấy người Trương Phủ, Triệu Thư đều giật mình.

“Đúng thế.” Hoàng Tiểu Long gật đầu.

“Môn chủ, việc này!” Hai người Trương Phủ, Triệu Thư nhìn nhau, đang muốn lên tiếng, Hoàng Tiểu Long lắc đầu nói: “Được rồi, ý ta đã quyết, lần này để ta tự mình đến Thiên Phật để quốc là được.”

Mấy người Trương Phủ, Triệu Thư thấy thế cũng đành lặng yên không nói, sự tình mà Hoàng Tiểu Long đã quyết định sẽ không bao giờ để cho người khác có thể thay đổi, cho dù hai người Trương Phủ, Triệu Thư cũng không có cách nào.

“Chuyện của Nam Sơn phủ đành phải giao cho các người thôi.” Hoàng Tiểu Long lên tiếng nói: “Vu Minh, Phí Hạo, việc bên phía Cửu Đỉnh thương hội, các người chủ trì. Nếu như trong Cửu Đỉnh thương hội có chuyện gì khó có thể quyết đoán, cứ để hai người Trương Phủ, Triệu Thư quyết định là được.”

“Xin Môn chủ yên tâm!” Mọi người cung kính nói.

“Hạo Thiên, một đường hộ tống đám người phụ thân ta chạy tới Đoạn Nhận Hoàng thành, người đã khổ cực nhiều rồi.” Hoàng Tiểu Long nói với Nguyên soái Hạo Thiên.

Hạo Thiên liền vội vàng lên tiếng: “Môn chủ, đây là việc mà thuộc hạ nên làm.”

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó phân phó mọi người một lượt nữa.

Cuối cùng mọi người lui xuống.

Sau khi tất cả mọi người đã lui xuống, Hoàng Tiểu Long liền không khỏi nhớ tới Phệ Linh Tử Hạo. Theo như lời của Nguyên soái Hạo Thiên, lần này Phệ Linh Tử Hạo cùng đám người phụ thân Hoàng Băng của hắn đến, chỉ có điều trên đường lọt vào sự công kích của đám cao thủ thủ hạ của Điều Phi, đám người Hoàng Băng bị cướp, còn Phệ Linh Tử Hạo lại bị mất tích.

“Hi vọng Phệ Linh tiểu gia hỏa này không sao.” Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Ba ngày qua rất nhanh đi.

Trong ba ngày đó, Hoàng Tiểu Long cố gắng tranh thủ từng chút thời gian để ở bên mấy người phụ mẫu, khi biết rõ Hoàng Tiểu Long sắp sửa tự mình đi đến Thiên Phật để quốc, Hoàng Băng, Tô Yến tất nhiên sẽ không nỡ, nhưng cả hai người đều biết vì có sự tình quan trọng nên Hoàng Tiểu Long mới phải rời đi như vậy, cho nên cũng không có khuyên bảo.

Việc hôn kỳ của hai người Hoàng Mẫn cùng Quách Thái đã được định ra rồi, bởi vì Hoàng Tiểu Long muốn đi đến Thiên Phật để quốc, cho nên đã định là một ngày trước khi năm mới đến.

Nếu như công việc của Hoàng Tiểu Long thuận lợi, có lẽ có thể sẽ kịp về để tham gia hôn lễ của hai người Hoàng Mẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Thiên Phật đại

Ba ngày đi qua, Hoàng Tiểu Long rời khỏi Nam Sơn phủ, ra khỏi Đoạn Nhận Hoàng thành, một mình tiến đến Thiên Phật để quốc.

Bọn người Hoàng Băng, Tô Yến, Hoàng Mẫn, Hoàng Tiểu Hải, Trương Phủ, Triệu Thư đứng tại cửa lớn của Đoạn Nhận Hoàng thành, đưa mắt nhìn theo thân ảnh của Hoàng Tiểu Long dần biến mất.

Tô Yến nhìn thấy bóng dáng của Hoàng Tiểu Long dần dần biến mất, mơ hồ đôi mắt đẹp đã dần ửng đỏ.

Từ năm Hoàng Tiểu Long tám tuổi rời khỏi Hoàng gia trang bắt đầu cất bước lịch lãm rèn luyện đến nay đã mười năm. Mười năm này, nàng cùng nhi tử ở chung với nhau thì ít mà xa cách thì nhiều.

Năm đó, nàng cũng không bao giờ có thể ngờ được, mười năm sau, nhi tử của mình vậy mà sẽ trở thành nhân vật phong vân của Đoạn Nhận để quốc,

đến Đoạn Nhận Đại Đế cũng phải cung kính đối với hắn.

Đây là điều mà mười năm trước, nàng đến nghĩ cũng không dám nghĩ đấy.

Đoạn Nhận Đại Đế!

Đoạn Nhận đế quốc là tồn tại cao nhất trong suy nghĩ hàng tỉ đệ tử.

“Chúng ta trở về đi.” Sau một hồi, Hoàng Băng lên tiếng nói, cùng mọi người trở về Nam Sơn phủ.

Mà sau khi Hoàng Tiểu Long rời khỏi Đoạn Nhận Hoàng thành, một đường hướng nam mà đi, hơn một tháng sau, liền đi tới biên cảnh của Đoạn Nhận đế quốc, bắt đầu ra khỏi địa phận của Đoạn Nhận đế quốc.

Tiếp giáp cùng Đoạn Nhận đế quốc chính là Phan Sở đế quốc.

Phan Sở đế quốc là một trong 17 Đại đế quốc ở Phong Tuyết, thực lực xếp vào hạng cuối cùng, so với Đoạn Nhận đế quốc thì nhỏ yếu hơn rất nhiều. Dưới trướng của Phan Sở đế quốc cũng chỉ có hơn bảy trăm vương quốc, cho nên lãnh thổ quốc gia quốc thổ Phan Sở đế quốc so với Đoạn Nhận đế quốc chỉ bằng khoảng một nửa mà thôi.

Trên đường đi, Hoàng Tiểu Long đều lựa chọn núi hoang đường nhỏ đi về phía trước, hơn nữa có khi đi suốt đêm.

Hoàng lộ không người, Hoàng Tiểu Long triệu Hắc Lam Song Long ra, phi thân rơi vào trên người Hắc Lam Song Long, để cho Hắc Lam Song Long mang theo mình phi hành.

Bởi vì có Hắc Lam Song Long, cho nên tốc độ của Hoàng Tiểu Long cực nhanh. Không bao lâu liền đã xuyên qua Phan Sở đế quốc.

Nhưng sau khi xuyên qua Phan Sở đế quốc, còn phải xuyên qua ba Đại đế quốc nữa mới có thể tới Thiên Phật đế quốc của Phong Tuyết đại lục.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long lựa chọn núi hoang đường nhỏ để đi về phía trước, cho nên trên đường cũng không phải những sự tình phiền toái gì, chỉ đơn giản là gặp phải một số tiểu mao tặc, những tiểu mao tặc này thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Hậu Thiên Thập giai.

Hậu Thiên Thập giai, đối với thực lực ở hiện tại của Hoàng Tiểu Long mà nói thì cũng chỉ là chuyện nhỏ như một cái ngón tay mà thôi.

Rất nhanh, nửa năm qua đi.

Nửa năm qua đi.

Hoàng Tiểu Long vừa đi vừa tu luyện, Đấu khí, nội lực đều đã được đề thăng lên rất nhiều.

Đầu tiên là Đấu khí, Hoàng Tiểu Long đạt đến Tiên thiên Nhị giai hậu kỳ đỉnh phong, đến gần sát Tiên thiên Tam giai, mà nội lực Dịch Cân Kinh của Hoàng Tiểu Long cũng đã tu luyện đến thế thứ chín Thanh Long Thảm Trảo thế hậu kỳ đỉnh phong, không lâu sau nữa là có thể tu luyện thế thứ mười thế.

Ban đêm.

Đêm lạnh như nước.

Một ngọn núi hoang ở trong rừng có một cái lòng lửa cháy bùng lên. Hoàng Tiểu Long ngồi ở bên cạnh đống lửa, lấy ra Nan Vong Tửu, vừa uống vừa ngẫm nghĩ sự tình. Còn nửa tháng nữa là có thể đến được Thiên Phật đế quốc rồi.

“Thiên Phật đế quốc!” Hoàng Tiểu Long lẩm bẩm.

Tương truyền cái tên Thiên Phật đế quốc này chính là do một người ở Phật giới tên là Thiên Phật sáng lập, nhưng có điều hơn một nghìn năm trước, Thiên Phật - người sáng lập ra Thiên Phật đế quốc này đã mất tích, hiện tại tiếp chương Thiên Phật đế quốc chính là đệ tử của hắn, gọi là Thích Phạm Thiên.

Thích Phạm Thiên là một nhân vật truyền kỳ trong Phong Tuyết đại lục. Tương truyền Thích Phạm Thiên này trời sinh Phật thể, lúc sinh ra trong miệng có ngậm một khối Phật ngọc, trên Phật ngọc có ghi lại một môn công pháp tuyệt thế, gọi là Bán Nhược Thần Công, hơn nữa chỉ có trời sinh Phật thể như Thích Phạm Thiên mới có thể tu luyện được.

“Lần này tiến về Thiên Phật đế quốc, không biết có thể nhìn thấy Thích Phạm Thiên này không?” Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Trước khi đến, Hoàng Tiểu Long đã từng nghe ngóng, hiểu rõ rằng thực lực của Thích Phạm Thiên này rất mạnh, hơn một nghìn năm trước lúc tiếp chương Thiên Phật đế quốc, đã là cường giả Thánh Vực Nhị giai.

Hơn nữa Hoàng Tiểu Long cũng hiểu rõ rằng, ngoại nhân nếu muốn tiến đến Thiên Phật đế quốc Phật Quật, phải nắm giữ Thiên Phật lệnh mới được, Thiên Phật lệnh tương đương với Kim Lệnh của Đoạn Nhận đế quốc, mỗi một Thiên Phật lệnh, đều do Thích Phạm Thiên tự mình ban cho xuống dưới đây.

Kim Lệnh của Đoạn Nhận đế quốc chỉ có hai, nhưng Thiên Phật lệnh của Thiên Phật đế quốc lại rất nhiều, tuy nhiên con số cụ thể thì lại không biết bao

nhieu miếng, nhưng có lẽ không dưới mười miếng.

Chỉ là, mỗi một miếng Thiên Phật lệnh rót cuộc rơi vào trong tay ai, cũng không rõ ràng lắm.

Hoàng Tiểu Long nhướng mày.

Hiện tại, chỉ có thể đến lúc đó lại nghĩ biện pháp thôi.

Một đêm đi qua.

Hoàng Tiểu Long tiếp tục lên đường.

Nửa tháng sau, rốt cục đi tới Thiên Phật đế quốc.

Sau khi đi vào lãnh thổ quốc gia Thiên Phật đế quốc, một đường đi qua thành thị, hẳn trông thấy kiến trúc Phật tượng quan rất nhiều, Phật miếu cơ hồ khắp thành đô, ngay cả kiến trúc bên trên mặt tiền của một số cửa hàng cũng đều khắc đủ loại Phật.

Toàn bộ Thiên Phật đế quốc, khí tức Phật tính cực kỳ đậm đặc, đến chỗ nào cũng đều có thể ngửi thấy mùi hương khải.

Sau khi đã đến Thiên Phật đế quốc, Hoàng Tiểu Long vừa hướng về phía Phật Quật đi tới, vừa nghe ngóng Thiên Phật lệnh được ban ra.

Phật Quật của Thiên Phật đế quốc, cũng không ở Hoàng thành Thiên Phật đế quốc, Hoàng thành Thiên Phật đế quốc ở phía nam của Thiên Phật đế quốc, mà Phật Quật lại ở phía bắc của Thiên Phật đế quốc.

Một nam một bắc, xa xa hô ứng.

Một tháng sau, Hoàng Tiểu Long đi tới một tòa thành gọi là Cổ Bắc thành ở gần Phật Quật.

Đi qua cái Cổ Bắc thành này không đến trăm dặm, là Phật Quật.

Phật Quật là cấm địa của Thiên Phật đế quốc, ngoại nhân cấm ra vào, nhưng ở Cổ Bắc thành này lại nhộn nhịp cực kỳ. Hoàng Tiểu Long vừa vào thành đã trông thấy ngựa xe như nước, người đến người đi, có người mặc Phật bào hòa thượng, có người mặc áo vải thường dân, thậm chí có người toàn thân mặc đạo bào đạo sĩ, ni cô cũng đều có, đủ loại mọi người.

Sau khi Hoàng Tiểu Long vào thành, đi qua một quán rượu có biển hiệu là Vân Khê liền ngừng lại, sau đó tiến vào quán rượu, chọn một vị trí gần cửa sổ, gọi tiểu nhị đem lên một bàn đồ ăn rồi rượu ngon.

“Nghe nói, Thiên Phật đài Phật Quật lại xuất thế!”

“Thiên Phật đài lại xuất thế! Đã hơn ba trăm năm Thiên Phật đài không có xuất thế rồi đó!”

“Đúng vậy, Thiên Phật đài xuất thế, Phật Quật tất có dị tượng, không biết lần này Thiên Phật đài sẽ chọn ai, nghe nói cái người mà mỗi một lần được chọn trúng sẽ được tiếp kiến Đại Đế chúng ta, và cũng được đáp ứng một yêu cầu.”

Lúc này, bên cạnh có một bàn rượu truyền đến tiếng nghị luận.

Nội tâm Hoàng Tiểu Long khẽ động.

Thiên Phật đài?

“Tiểu nhị,” Hoàng Tiểu Long gọi tiểu nhị đến.

“Vị thiếu gia này, không biết có chuyện gì?” Tiểu nhị tới, cúi người hỏi.

Hoàng Tiểu Long ném một túi tiền trong đó đã chuẩn bị mấy trăm miếng Kim tệ đi qua, hỏi: “Bọn hần nói cái gì Thiên Phật đài là chuyện gì xảy ra?”

Tiểu nhị tiếp nhận, suy nghĩ một thoáng, sau đó tươi cười sáng lạn, nói: “Thiếu gia không phải người Thiên Phật đế quốc chúng ta sao? Hôm nay là ngày Thiên Phật Đại Đế Thiên Phật đế quốc chúng ta lưu lại chi vật, cứ cách vài thập niên hoặc mấy trăm năm sẽ xuất hiện một lần, nếu như ai có thể được Thiên Phật đài chọn trúng, sẽ có thể được tiếp kiến Thích Phạm Thiên Đại Đế chúng ta, đồng thời cũng được hần đáp ứng một yêu cầu.”

Hoàng Tiểu Long lại hỏi tiểu nhị một số vấn đề liên quan, sau đó, khi tiểu nhị lui xuống, Hoàng Tiểu Long rơi vào trầm tư.

Theo như những gì mà tay tiểu nhị kia nói, mỗi một người được Thiên Phật đài chọn trúng đều có thể được tham gia Phật lực tẩy lễ của Thiên Phật đài, điều này ngoại trừ thực lực có một bước đại tiến ra, đối với việc tu luyện cũng có chỗ tốt rất lớn.

Cái này cũng không phải trọng yếu, quan trọng nhất là một yêu cầu của Thích Phạm Thiên!

Nếu như mình được Thiên Phật đài chọn trúng, như vậy nếu như có thể có được yêu cầu của Thích Phạm Thiên kia, có thể tiến tới Phật Quật rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Phản ứng của thiên phạt đài

Ngày hôm sau, ánh nắng sáng rõ.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi tử lâu, qua cửa bắc thành Cổ Bắc mà tới chỗ Thiên Phạt đài. Theo như tiểu nhị thì Thiên Phạt đài này ở ngay trên không trung quảng trường trước cửa hang Phật.

Mỗi một lần Thiên Phạt đài xuất hiện đều chờ người có duyên, sau khi lựa chọn được người có duyên rồi mới biến mất.

Lần này Thiên Phạt đài đã xuất hiện được một tháng.

Bởi vì hang Phật cách thành Cổ Bắc không xa nên không lâu sau Hoàng Tiểu Long đã tới quảng trường trước cửa hang Phật.

Quảng trường trước cửa hang Phật này được gọi là quảng trường Vạn Phật, rất rộng lớn. Xung quanh quảng trường là một vạn bức tượng đại Phật với những hình dáng và tư thế khác nhau, tất cả các bức tượng đều cao mười trượng.

Chỉ thấy trên không trung phía trước hang Phật hiện giờ có một toà kim án có hình lập phương đang lơ lửng.

Kim án to chừng mười mét vuông, trên mỗi bề mặt án đều có khắc tranh Phật, xung quanh tranh Phật ấy lại có những hoa văn Phật kỳ quái.

Kim án tỏa ra những tia sáng màu vàng, Phật tính tràn ngập không gian chừng trăm trượng.

Lúc này đám đông đang nhón nháo.

"Nhìn kia, là Lạc Vô Nhất của Lạc gia!"

Hoàng Tiểu Long nhìn theo tầm mắt của mọi người thì thấy một thanh niên mặc áo lam đang đi đến bên dưới kim án.

"Lạc Vô Nhất, thiên tài nghìn năm của Lạc gia, cũng là một trong những thiên tài mới nổi lên của đế quốc Thiên Phật chúng ta, có siêu cấp Vũ hồn hạng nhất cấp mười một, Phong Hoả Thủ. Với tư chất đó, có khi Lạc Vô Nhất sẽ được Thiên Phạt đài lựa chọn ấy chứ!"

Mọi người bàn tán.

Như vậy Vũ hồn có cấp bậc càng cao và tư chất càng tốt thì càng có thể được Thiên Phạt đài lựa chọn. Trước đây mỗi khi Thiên Phạt đài xuất hiện thì tuyệt đại đa số người được lựa chọn đều là thiên tài nghìn năm có Vũ hồn cấp bậc cao, đương nhiên cũng có ngoại lệ, có một lần Thiên Phạt đài lựa chọn một thanh niên có Vũ hồn cấp mười.

Đang lúc mọi người bàn tán, Lạc Vô Nhất đã tới bên dưới Thiên Phạt đài.

Sau khi đi tới bên dưới Thiên Phạt đài, toàn thân Lạc Vô Nhất phát sáng, hân phóng thích Đấu khí ra. Khi Lạc Vô Nhất phóng thích Đấu khí rồi, ánh sáng tức thì lấp lánh tỏa ra Thiên Phạt đài trên không trung kia.

"Nhìn kia, Thiên Phạt đài phản ứng rồi!"

"Nói không chừng Lạc Vô Nhất sẽ được Thiên Phạt đài lựa chọn!"

Mọi người xôn xao, hô lên.

Thiên Phạt đài xuất thế, đứng bên dưới Thiên Phạt đài mà phóng Đấu khí ra, nếu có thể khiến Thiên Phạt đài tỏa sáng vạn trượng, chiếu rọi Phật đồ khắp bốn phía Thiên Phạt đài, như vậy là được Thiên Phạt đài lựa chọn.

Hoàng Tiểu Long cũng neho mắt nhìn chăm chăm, nếu hôm nay Lạc Vô Nhất mà được Thiên Phạt đài lựa chọn, kế hoạch để bản thân yêu cầu Thích Phạm Thiên mà vào hang Phật coi như xôi hồng bông không, phải nghĩ cách khác.

Nếu là như vậy sẽ rất phiền toái.

Trong cái nhìn chăm chú của Hoàng Tiểu Long và mọi người, chỉ thấy ánh sáng từ Thiên Phạt đài lại càng sáng hơn, hơn nữa còn vang lên tiếng ù ù.

Thấy Thiên Phạt đài phản ứng như vậy, Lạc Vô Nhất ở bên dưới Thiên Phạt đài mừng rỡ.

Nói như vậy, có thể khiến Thiên Phật đài phản ứng, sinh ra tiếng ù ù tức là có một nửa cơ hội được Thiên Phật đài lựa chọn rồi! Nếu mà được Thiên Phật đài chọn, nhân Phật lựa của Thiên Phật đài trui rèn thì hẳn, một kẻ đã ngừng lại ở Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ đỉnh phong những bảy năm trời, chắc chắn có thể đột phá tới Tiên Thiên cấp bốn.

Tiên Thiên cấp bốn, Tiên Thiên trung cấp!

Đến lúc đó, địa vị và thân phận của hắn ở gia tộc sẽ hoàn toàn khác hẳn.

Ngay khi Lạc Vô Nhất đang mừng rỡ, đột nhiên Thiên Phật đài vốn đang toả hào quang mãnh liệt, vang lên tiếng ù ù bỗng ngừng lại, hào quang rút đi, rồi biến mất, cả tiếng ù ù cũng không còn.

Thiên Phật đài im lặng như trước.

Lạc Vô Nhất kinh ngạc.

Mọi người ngạc nhiên. Chừng hai, ba giây sau, có người xuy một tiếng.

Không ít người lắc đầu tiếc hận, mà phần đông lại là vui sướng khi người gặp họa.

Lạc Vô Nhất đứng bên dưới Thiên Phật đài, sắc mặt khá khó coi, vẻ mừng rỡ ban nãy đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là vẻ không cam lòng và buồn phiền tức giận.

"Lạc Vô Nhất, ngươi đã không được Thiên Phật đài lựa chọn thì hãy rút đi, đừng có chiếm vị trí như thế!" Lúc này, một giọng nói đầy kiêu ngạo và chói tai vang lên.

Mọi người lập tức quay sang nhìn.

"Là thiên tài Trần Định Nguyên của Trần gia!"

"Trần gia và Lạc gia vốn đối đầu với nhau, mà Trần Định Nguyên và Lạc Vô Nhất lại có thù oán, lần này Lạc Vô Nhất không được chọn, hẳn là Trần Định Nguyên đang sung sướng lắm!"

Mọi người bàn tán, sau đó lùi ra tạo thành một lối nhỏ. Trần Định Nguyên chậm chậm bước tới, toả ra một thứ khí thế cao ngạo khắp toàn thân, rồi đứng cách Lạc Vô Nhất chừng mười mét.

Lạc Vô Nhất sầm mặt xuống, lạnh lùng nhìn đối phương: "Ta không được Thiên Phật đài lựa chọn, chẳng lẽ ngươi cho rằng với cái Vũ hồn tầm thường cấp mười của ngươi thì sẽ được chọn?"

Trần Định Nguyên cười khẩy, mắt lóe hàn quang: "Ngươi không thể không có nghĩa là ta không thể."

Lạc Vô Nhất hừ một tiếng, không nói gì nữa mà đi ra khỏi bên dưới Thiên Phật đài, nhường lại vị trí. Sau đó hắn đứng một bên lạnh lùng nhìn Trần Định Nguyên.

Hoàng Tiểu Long và mọi người xung quanh đều nhìn Trần Định Nguyên.

Lúc này Trần Định Nguyên bước tới phía dưới Thiên Phật đài, phóng thích Đấu khí ra. Tức thì Thiên Phật đài lấp lánh ánh sáng. Nhìn hào quang toả ra từ Thiên Phật đài, Trần Định Nguyên vui vẻ ra mặt.

Sau đó hào quang của Thiên Phật đài vẫn tiếp tục toả ra, mà càng lúc càng thịnh. Không lâu sau, Thiên Phật đài vang lên một tiếng ù ù.

Mọi người thấy lòng mình căng thẳng.

Đúng lúc này, đột nhiên hào quang quay về Thiên Phật đài, giống như Lạc Vô Nhất ban nãy, sau tiếng ù ù đó Thiên Phật đài đột nhiên im bất.

Sau khi nó dừng lại, bốn phía nhốn nháo.

"Trần Định Nguyên, ngươi không được Thiên Phật đài lựa chọn thì rút xuống đi, đừng có chiếm vị trí!" Lúc này tiếng Lạc Vô Nhất vang lên, lời hắn nói giống hệt những gì Trần Định Nguyên vừa nói ban nãy.

Sắc mặt Trần Định Nguyên rất khó coi, nhưng cuối cùng vẫn phải đi ra mà nhường vị trí cho kẻ khác.

Sau đó lại có năm người nữa đi tới bên dưới Thiên Phật đài, nhưng năm người này phóng thích Đấu khí ra thì Thiên Phật đài lại chẳng có phản ứng gì.

Sau năm người này, bốn phía yên lặng hẳn.

Nói như vậy chỉ có người có Vũ hồn cấp mười trở lên mới được Thiên Phật đài lựa chọn. Cho nên người có Vũ hồn từ cấp mười trở xuống đều không có hy vọng, chính vì như vậy mà số người tiến lên thử không nhiều.

Thấy không ai tiến lên nữa, Hoàng Tiểu Long mới nhấc chân đi tới bên dưới Thiên Phật đài.

Người xung quanh thấy Hoàng Tiểu Long tiến lên, đều ồn ào bàn tán.

"Tiểu tử này trông lạ quá, không biết là đệ tử thiên tài của gia tộc nào ở đế quốc?"

"Đệ tử thiên tài á? Có khi là kẻ có Vũ hồn cấp mười thuộc dạng bình thường nhất, định lên thử vận may mà thôi. Nếu là đệ tử thiên tài thì sao có thể vô danh như vậy được!"

Sau khi lên thử một lần, Trần Định Nguyên và Lạc Vô Nhất không hề rời đi mà cũng đứng trong đám người, thấy Hoàng Tiểu Long tiến lên thì đều nhìn theo. Nhưng hai người này có chung ý nghĩ với mọi người, cảm thấy Hoàng Tiểu Long cũng tới thử vận may mà thôi.

Hoàng Tiểu Long đi tới bên dưới Thiên Phật đài. Trong cái nhìn chòng chọc của mọi người, toàn thân Hoàng Tiểu Long toả ra thứ ánh sáng sáng ngời, Đấu khí được phóng ra khỏi cơ thể. Sau đó Thiên Phật đài toả ra hào quang rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Khiếp sợ

Nhìn Thiên Phật Đài bỗng nhiên bùng phát hào quang rực rỡ, mọi người vốn đang bàn tán không ngừng đều dừng lại, ai nấy ngơ ngác nhìn Thiên Phật Đài trên bầu trời.

Lúc trước, khi hai người Lạc Vô Nhất và Trần Định Nguyên tiến lên, Đấu khí Thích thể, Thiên Phật Đài cũng chỉ nhấp nháy hào quang mà thôi.

Thế nhưng khi Hoàng Tiểu Long thả Đấu khí ra, Thiên Phật Đài lập tức rực rỡ hào quang!

Lần này Thiên Phật Đài đã xuất thế một tháng, một tháng này có không ít thiên tài của các đại gia tộc trong đế quốc Thiên Phật tới thử sức, thế nhưng chưa từng có thiên tài nào có thể khiến cho Thiên Phật Đài phản ứng kịch liệt như thế,

Sau khi mọi người giật mình thì lập tức bùng nổ tiếng nghị luận rối loạn.

"Rốt cuộc tiểu tử này là người nào? Vì sao Thiên Phật Đài lại có phản ứng lớn như vậy?"

"Lẽ nào thiên phú Vũ Hồn của hắn còn cao hơn cả Lạc Vô Nhất và Trần Định Nguyên sao?"

"Cũng chưa chắc, không phải có lần Thiên Phật Đài chọn trúng một tên chỉ có Vũ Hồn cấp mười sao? Nói không chừng Vũ Hồn của tiểu tử này cũng chỉ là cấp mười thôi!"

"Hiện tại Thiên Phật Đài phản ứng kịch liệt như vậy, nhưng cũng không đồng nghĩa với việc tiểu tử này sẽ được chọn!"

Mọi người nghị luận.

Mà Lạc Vô Nhất thì nhìn chằm chằm Hoàng Tiểu Long, còn Trần Định Nguyên thì lại chìm vào suy tư không biết đang nghĩ cái gì.

Trong tiếng bàn tán xôn xao của mọi người, hào quang của Thiên Phật Đài càng ngày càng rực rỡ mãnh liệt, tiếng vang ồ ồ không ngừng. Âm thanh vang vọng lần này của Thiên Phật Đài khác với lúc Lạc Vô Nhất và Trần Định Nguyên lên thử. Âm thanh của hai người họ là gián đoạn, còn của Hoàng Tiểu Long thì như sóng triều, càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, cuối cùng vang vọng khắp quảng trường Vạn Phật.

Mọi người khiếp sợ, hai mắt trừng lớn.

Đột nhiên, trong hào quang rực rỡ của Thiên Phật Đài lại bắn ra từng tia sáng màu vàng kim.

"Phật quang, trời ạ, thế mà lại là Phật quang!"

"Thiên Phật Đài thế mà sinh ra Phật quang!"

Trong mắt mọi người tràn đầy khiếp sợ.

Lạc Vô Nhất và Trần Định Nguyên cũng vô cùng hoảng hốt.

Đế quốc Thiên Phật vẫn có một truyền thuyết, nếu có người nào có thể kích phát Phật quang của Thiên Phật Đài, vậy thì người đó có bảy phần cơ hội

được Thiên Phật Đài chọn trúng!

Bây phần!

Đồng nghĩa với việc có hơn phân nửa cơ hội!

Trong lúc mọi người còn đang khiếp sợ, Thiên Phật Đài đột nhiên vang lên một loại phạm âm.

"Đây là phật âm!"

"Là phật âm do Vạn Phật ngâm xướng!"

Phật âm do Vạn Phật ngâm xướng! Trong lòng Lạc Vô Nhất và Trần Định Nguyên cũng vô cùng kinh ngạc. Lại thấy trên Thiên Phật Đài lóe lên từng tấm phù văn màu vàng khác thường, từng tấm phù văn này hợp thành từng phật ảnh ở giữa không trung.

"Hình bóng của Vạn Phật!"

Mọi người đã không còn từ ngữ nào miêu tả sự kinh ngạc của mình.

Hoàng Tiểu Long thể mà làm cho Thiên Phật Đài hiện ra hình bóng của Vạn Phật!

Nếu có thể làm cho Thiên Phật Đài hiện ra hình bóng của Vạn Phật, vậy thì người đó nắm chắc chín phần có thể được Thiên Phật Đài chọn trúng! Hiện tại, Hoàng Tiểu Long chỉ còn thiếu một bước cuối cùng!

Đó chính là Phật họa tứ diện của Thiên Phật Đài!

Nếu như Hoàng Tiểu Long có thể kích hoạt Phật họa tứ diện của Thiên Phật Đài, vậy thì Hoàng Tiểu Long chắc chắn sẽ là người mà Thiên Phật Đài lựa chọn, Thiên Phật Đài sẽ giảng phật lực xuống!

Toàn bộ mọi người có mặt đều hồi hộp, hai mắt không chớp nhìn chăm chăm Hoàng Tiểu Long, rồi nhìn Thiên Phật Đài.

Trong ánh mắt của mọi người, trong hào quang của Thiên Phật Đài đột nhiên chiếu rọi ra hình ảnh của một mặt Phật họa!

"Nhìn kia, Phật họa, thực sự đó, tiểu tử này thể mà thực sự kích hoạt được Phật họa rồi!"

Nghe tiếng hô hào của mọi người xung quanh, Trần Định Nguyên không nhịn được, lạnh lùng nói: "Chỉ có một mặt mà thôi, có thể kích hoạt bốn mặt hay không, còn chưa chắc mà!"

Lời của Trần Định Nguyên vừa dứt.

Lại có một mặt Phật họa nữa được hào quang Thiên Phật Đài chiếu rọi trên không trung!

Mặt thứ hai!

Mặt thứ hai rồi!

Trong lòng mọi người càng thêm căng thẳng, thậm chí còn có người sốt ruột hơn cả Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long đứng dưới Thiên Phật Đài cũng rất sốt ruột. Có thể được Thiên Phật Đài lựa chọn, được phật lực thanh tẩy hay không, Hoàng Tiểu Long thực sự không quan tâm lắm, hắn chỉ quan tâm có thể tiến vào Phật Quật hay không.

Hào quang Đẩu khí của Hoàng Tiểu Long rực cháy, lúc này, trong hào quang của Thiên Phật Đài đã lấp lóe mặt thứ ba của Phật họa. Nhìn thấy mặt thứ ba đã dần hiện ra, trong lòng mọi người càng thêm co rút.

Sau đó, mặt Phật họa thứ ba chiếu rọi trên không trung!

Mặt thứ ba rồi!

Chỉ còn lại một mặt cuối cùng.

Mọi người nhìn chăm chăm Thiên Phật Đài, một mặt cuối cùng!

Trái tim mọi người giờ phút này giống như bị cuốn chặt lại.

Lúc này, mặt thứ tư của Phật họa lấp lánh, cuối cùng chiếu lên không trung!

Thời điểm mặt thứ tư được chiếu lên, Phật họa tứ diện đột nhiên bay lên, không ngừng xoay tròn, phật quang phóng thẳng lên cao, ánh sáng bao phủ cả ngàn dặm, phật quang chói khiến cho toàn bộ dân chúng thành Cổ Bắc phía xa xa và tất cả cường giả đều thấy rõ.

Trong thành Cổ Bắc, mọi người gần như đều nhìn về phía Phật quang rực rỡ ở quảng trường Vạn Phật phóng lên cao, hai mắt mở lớn.

"Đây là, chẳng lẽ có người kích hoạt được Phật hóa tứ diện của Thiên Phật Đài rồi!"

"Lần này người được chọn của Thiên Phật Đài xuất hiện rồi!"

"Đi, đi qua quảng trường Vạn Phật xem!"

Vì vậy, hầu như tất cả mọi người bên trong thành Cổ Bắc đều lao tới quảng trường Vạn Phật.

Trên không trung quảng trường Vạn Phật, Phật hóa tứ diện xoay tròn quanh Thiên Phật Đài, từng luồng Phật lực từ trên Thiên Phật Đài chiếu xuống, bao phủ Hoàng Tiểu Long.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long lập tức ảm áp, giống như được trở về trong vòng tay mẹ, một sức mạnh ảm áp thấm vào kinh mạch, khí hải, ngũ tạng lục phủ, bấp thập toàn thân Hoàng Tiểu Long, một lần lại một lần, không ngừng cải thiện bản thể của Hoàng Tiểu Long.

Trong quá trình cải thiện này Hoàng Tiểu Long lại không chịu chút đau khổ nào, hơn nữa còn cực kỳ thoải mái, thoải mái tới mức hắn muốn rên rỉ.

Đây chính là sức mạnh của Phật!

Trên quảng trường Vạn Phật hoàn toàn yên tĩnh, mọi người đều nín thở nhìn Hoàng Tiểu Long được bao phủ bên trong Phật quang, có hâm mộ, có ghen tỵ, có sợ hãi.

Trần Định Nguyên nhìn Hoàng Tiểu Long tiếp thu sự thanh tẩy của Phật lực, hai mắt tràn ngập vẻ đố kỵ, tay phải đột nhiên xuất hiện một cây độc châm màu lam, thừa dịp mọi người không chú ý gã bắn nó ra, đâm thẳng về phía khí hải ở lồng ngực Hoàng Tiểu Long.

Thời điểm độc châm sắp đâm trúng khí hải của Hoàng Tiểu Long, hào quang toàn thân hắn đột nhiên sáng lên, độc châm bị văng ra ngoài.

Trần Định Nguyên thấy thế thì nổi lên sát ý, độc châm màu lam lại xuất hiện trong tay phải. Nhưng lúc gã định bắn cây độc châm này ra, bên tai lại vang lên một giọng nói nhỏ nhẹ, nghe giọng nói nhỏ nhẹ này nói xong gã mới không cam lòng thu hồi độc châm.

Hoàng Tiểu Long tiếp nhận sự thanh tẩy của Phật lực, theo thời gian trôi qua, cường giả từ các phương trong thành Cổ Bắc ập tới càng ngày càng đông, làm cho cả cái quảng trường Vạn Phật chật như nêm cối.

Quảng trường Vạn Phật, vô cùng náo nhiệt.

Mà ở bầu trời Phật Quật, trong một không gian đang có tám lão giả mặc Phật bào màu vàng kim ngồi nghiêm túc, khí tức mạnh mẽ trên thân tám người ngập tràn toàn bộ không gian. Lúc này, tám người đang xuyên qua không gian nhìn Hoàng Tiểu Long tiếp nhận Phật lực thanh tẩy ở quảng trường Vạn Phật.

"Pháp lão, ông xem người trẻ tuổi này đi, so với tên Phạm Thần lần trước thì thế nào?" Một lão giả trong nhóm hỏi một lão giả khác ngồi ở vị trí trung tâm, tóc phân nửa trắng nửa đen.

Hơn ba trăm năm trước, người được Thiên Phật Đài chọn là Phạm Thần - đệ tử thiên tài của Phạm gia, hiện tại Phạm Thần đã là cường giả Thánh Vực!

Pháp lão trầm mặc một lúc lâu mới lên tiếng: "Thành tựu của người này sau này còn cao hơn cả Phạm Thần!"

"Cái gì?" Bảy người khác giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 225: Gặp thích phạm thiên

Phạm Thần - đệ tử thiên tài của Phạm gia, sở hữu Vũ Hồn phổ thông cấp mười bốn. Cấp mười bốn đó! Toàn bộ đại lục Phong Tuyết, số người có chỉ đếm được trên đầu ngón tay, bây giờ Phạm Thần đã là nhân vật phong vân truyền kỳ nhất đế quốc Thiên Phật, thậm chí còn có người so sánh Phạm Thần này với Thích Phạm Thiên - đại đế hiện tại của đế quốc Thiên Phật.

Chẳng lẽ, thiên phú của tiểu tử trước mắt này còn cao hơn của Phạm Thần sao!

Còn cao hơn cả đại đế Thích Phạm Thiên sao?

Bảy người khác vô cùng khiếp sợ.

"Nếu lần này Thiên Phật Đài đã chọn được người hữu duyên, vậy chúng ta hãy truyền tin tức này lại cho đại đế thôi!" Lúc này, Pháp lão lên tiếng.

Bảy người khác bừng tỉnh, gật đầu.

Lúc này, ở phía nam đế quốc Thiên Phật, trong hoàng thành Thiên Phật có một tòa cung điện, bên trong cung điện có một người trung niên mặc phật bào màu hoàng kim đang trôi nổi giữa không trung, toàn thân tản ra phật lực, phật quang ngưng tụ xung quanh thân thể, hóa thành từng vị cổ phật.

Đây chính là Thích Phạm Thiên - đại đế hiện tại của đế quốc Thiên Phật.

Thích Phạm Thiên đột nhiên mở hai mắt ra, mờ mờ trên không, lòi ra được một miếng truyền tin phù.

"Hà? Lần này Thiên Phật Đài chọn được người hữu duyên rồi?" Đôi mắt Thích Phạm Thiên sáng lên, nhìn xuống tiếp: "Cái gì? Pháp lão thế mà nói thành tựu của người này về sau còn cao hơn của Phạm Thần!"

Sau đó, toàn thân Thích Phạm Thiên chợt lóe phật quang, biến mất trong đại điện.

Mà lúc này trên quảng trường Vạn Phật, Hoàng Tiểu Long vẫn đang tiếp nhận phật lực của Thiên Phật Đài thanh tẩy. Từ lúc Hoàng Tiểu Long kích hoạt được Phật hóa tứ diện tiếp nhận phật lực, đã qua sáu giờ.

Sáu giờ trôi qua.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long được phật lực thanh tẩy dường như trát lên một tầng sơn màu hoàng kim, từ xa nhìn lại, Hoàng Tiểu Long kim quang rực rỡ giống như một pho tượng điêu khắc bằng vàng.

Sáu giờ trôi qua, nhìn bề ngoài dường như Hoàng Tiểu Long không khác biệt gì so với sáu giờ trước, thế nhưng trong cơ thể đã xảy ra biến hóa biến hóa nghiêng trời lệch đất. Cho dù là kinh mạch, khí hải hay là ngũ tạng lục phủ, bắp thịt, da, thậm chí cả bộ lông của Hoàng Tiểu Long đều được cường hóa gấp hai!

Mà tu vi Đấu khí và nội lực của hắn cũng tăng lên không ngừng với một tốc độ khủng khiếp.

Qua nửa ngày, hào quang quanh thân Hoàng Tiểu Long đột nhiên bùng lên, từng luồng hào quang màu tím đen bùng lên ngút trời, khí thể toàn thân thay đổi lớn.

Tiên Thiên cấp ba!

Hoàng Tiểu Long vốn dừng lại ở Tiên Thiên cấp hai hậu kỳ đỉnh phong, rốt cuộc đột phá tới Tiên Thiên cấp ba rồi!

Mà lúc này, mới qua không tới hai năm kể từ khi Hoàng Tiểu Long tham gia Hoàng Thành chi chiến ở đế quốc Đoạn Nhận, lúc đó Hoàng Tiểu Long chỉ mới vừa đột phá lên Tiên Thiên mà thôi.

Trên quảng trường Vạn Phật, người càng ngày càng nhiều, mọi người nhìn Hoàng Tiểu Long tiếp nhận phật lực thanh tẩy mà đột phá, thì náo loạn ai nấy đều hâm mộ.

Mà về đồ kị trong mắt Trần Định Nguyên càng thêm sâu sắc.

Sau khi Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên Thiên cấp ba, phật lực của Thiên Phật Đài vẫn không ngừng chiếu xuống, tràn vào trong cơ thể Hoàng Tiểu Long được hấp thu nạp luyện hóa.

Đấu khí và nội lực của Hoàng Tiểu Long vẫn duy trì liên tục tăng lên.

Một ngày một đêm trôi qua.

Sau khoảng thời gian đó, phật lực của Thiên Phật Đài mới ngừng lại, không bao lâu sau thì Thiên Phật Đài cũng biến mất khỏi không trung. Qua một ngày một đêm đấu khí của Hoàng Tiểu Long một đường đột phá, từ Tiên Thiên cấp ba sơ kỳ tới Tiên Thiên cấp ba sơ kỳ đỉnh phong, tiện đường lên luôn Tiên Thiên cấp ba trung kỳ, sau đó Thiên Phật Đài biến mất thì mới ngừng lại.

Trên quảng trường Vạn Phật, mọi người thấy Thiên Phật Đài biến mất thì rối rít nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra nội thị tình huống bên trong cơ thể, trong lòng vui vẻ.

Không ngờ rằng, lần này tiếp nhận phật lực của Thiên Phật Đài thanh tẩy, tu vi Đấu khí còn tăng cao hơn của mình tưởng tượng rất nhiều.

Hoàng Tiểu Long vốn cho rằng chỉ có thể đột phá tới Tiên Thiên cấp ba sơ kỳ.

Hắn nhìn xung quanh, cuối cùng nhìn thẳng về phía Trần Định Nguyên.

Lúc hắn tiếp nhận phật lực thanh tẩy, Trần Định Nguyên dùng độc châm công kích hắn, hắn đều biết rõ.

Trần Định Nguyên thấy Hoàng Tiểu Long nhìn qua thì lạnh lùng cười, ánh mắt hai người gặp nhau trên không trung.

Lúc này, cả quảng trường Vạn Phật vốn chật như nêm cối đột nhiên rẽ ra một lối nhỏ, một đám người mặc quan bào của đế quốc Thiên Phật đi về phía Hoàng Tiểu Long. Dẫn đầu là một lão giả râu bạc trắng, hai mắt sáng ngời.

"Là Mã Bác Hoàng Tước của đế quốc Thiên Phật!"

"Mã Bác Hoàng Tước tới rồi, lần trước Phạm Thần được Thiên Phật Đài chọn trúng cũng là do Mã Bác Hoàng Tước tới đón đi. Đi Thiên Phật điện bái kiến đại đế."

"Lần trước đại đế gặp mặt Phạm Thần đã tặng cho hắn ta một khối linh thạch thiên phẩm!"

Hoàng Tiểu Long nghe mọi người xung quanh bàn tán thì giật mình.

Linh thạch thiên phẩm!

Nghe đồn linh thạch thiên phẩm đã sinh ra linh tính, ngoại trừ có thể dùng để luyện chế linh đan thiên phẩm ra, thì khi mang nó theo bên mình, lúc người tu luyện vận chuyển công pháp thu nạp linh khí thiên địa, nó có thể đẩy nhanh tốc độ thu nạp, vô cùng có lợi đối với việc tu luyện.

Lúc này, lão giả râu bạc trắng Mã Bác Hoàng Tước đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, gật đầu cười với hắn: "Chúc mừng công tử được Thiên Phật Đài chọn trúng, dựa theo quy củ, phẩm là người được Thiên Phật Đài tuyển chọn, đều có thể bái kiến đại đế, cũng được yêu cầu đại đế một việc. Hiện tại mời công tử theo ta đi tới Thiên Phật điện trước!"

"Được." Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Mã Bác Hoàng Tước tự tay làm một cái ghế mời, sau đó xoay người mang theo Hoàng Tiểu Long rời khỏi quảng trường Vạn Phật này.

Lúc Hoàng Tiểu Long đi ngang qua người Trần Định Nguyên, hắn ta hừ lạnh cười, truyền âm nói: "Tiểu tử, cho dù ngươi được Thiên Phật Đài chọn trúng thì cũng đừng đắc ý. Lão tử thấy ngươi đã ngửa mặt, sau này nhìn thấy ta thì ngươi nên cúi xa một chút, nếu không... Ta gặp ngươi một lần đánh ngươi một lần!"

Hoàng Tiểu Long lãnh đạm nói: "Vậy sao?" Trong mắt chột lóc sát ý.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long theo đám người Mã Bác rời khỏi quảng trường, lúc này mọi người trên quảng trường mới chậm rãi tản đi.

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời đi, đám người Trần Định Nguyên và Lạc Vô Nhất cũng rời đi theo mọi người.

Ra khỏi quảng trường Vạn Phật, Mã Bác Hoàng Tước mang Hoàng Tiểu Long đi dạo gần một giờ, mới đi tới trước một tòa kiến trúc thật to, cao tới cả trăm trượng, toàn bộ đều dùng quang minh thạch chế tạo thành, ở bức tường đá bên ngoài có khắc từng bức từng bức Phật họa tứ diện.

"Công tử, đây là Thiên Phật điện, đại đế đã chờ ngươi bên trong, chúng ta đi vào thôi." Đi tới trước kiến trúc vĩ đại, Mã Bác cười nói rồi mang theo Hoàng Tiểu Long đi vào đại điện.

Vừa vào đại điện, một luồng sức mạnh phật tính mạnh mẽ phô thiên cái địa tràn tới phía Hoàng Tiểu Long. Đối diện với sức mạnh phật tính như sóng thần này, Hoàng Tiểu Long có một loại ý niệm muốn quỳ xuống phủ phũ. Nhưng đúng lúc này, Vũ Hồn Song Long Hắc Lam bên trong cơ thể Hoàng Tiểu Long chấn động, một luồng long uy mãnh liệt tản ra từ trên người Hoàng Tiểu Long.

Sức mạnh phật tính mạnh mẽ lập tức biến mất.

Cảm nhận được long uy từ trên người Hoàng Tiểu Long, Mã Bác khiếp sợ, sau khi bình tĩnh thì tiếp tục mang theo Hoàng Tiểu Long đi vào đại điện.

Đại điện Thiên Phật điện cực lớn, thế mà lại không thua gì quảng trường Vạn Phật. Hoàng Tiểu Long nhìn xung quanh, thì thấy bốn phía trong Thiên Phật điện có rất nhiều cột trụ bằng bạch ngọc thạch, trên mỗi thạch trụ đều điêu khắc một con phật thú.

Sau khi tiến sâu vào đại điện, thì phía trước có một người chấp tay sau lưng, quay lưng về phía hai người Hoàng Tiểu Long.

"Đại đế, vị công tử này chính là người được chọn của Thiên Phật Đài lần này." Lúc này, Mã Bác lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Tiến về phạt quật

"Bái kiến đại đế." Hoàng Tiểu Long tiến lên chào hỏi.

Lúc này, người đưa lưng về phía hai người Hoàng Tiểu Long xoay người lại, là một người mặt trắng không râu, tướng mạo cực kỳ bình thường, lại khiến người ta liếc nhìn nhưng khó có thể quên, đây chính là Thích Phạm Thiên.

Thích Phạm Thiên tướng mạo bình thường nhưng là có một cỗ khí thế khó tả, cỗ khí thế này khác hẳn với uy thế của Lăng Nhân - đại đế Đoạn Nhận.

Thích Phạm Thiên và Hoàng Tiểu Long nhìn nhau, y cười ôn hòa: "Pháp lão nói thiên phú tư chất của ngươi cao hơn Phạm Thần, lúc đầu ta còn không tin, hiện giờ thì ta tin rồi. Thiên Phật Đài là sư phụ ta lưu lại, ngươi được Thiên Phật Đài chọn trúng thì coi như là sư đệ của ta rồi, ta cũng không có lẽ gặp mặt gì cả, cho ngươi khối linh thạch thiên phẩm này đi."

Trong tay Thích Phạm Thiên xuất hiện một khối đá toàn thân trong suốt, kích cỡ không lớn, chỉ chừng bàn tay, nhưng hào quang lấp lánh. Hoàng Tiểu Long phát hiện linh khí trong thiên địa xung quanh thể mà lại không ngừng hội tụ về phía tảng đá. Bên trong tảng đá đó dường như ẩn chứa một năng lượng như có như không khiến Hoàng Tiểu Long kinh hãi.

"Đại đế, cái này!" Hoàng Tiểu Long nhìn khối linh thạch thiên phẩm trong lòng có phần do dự.

Dù sao thì linh thạch thiên phẩm quá trân quý.

Thích Phạm Thiên khoát tay áo cười nói: "Về sau ngươi cứ gọi ta là sư huynh đi!"

Sư huynh? Hoàng Tiểu Long kinh ngạc. Lúc đầu khi nghe Thích Phạm Thiên nói mình được Thiên Phật Đài chọn trúng thì xem như là sư đệ y, hẳn còn tưởng chỉ là lời khách khí, vậy mà là thật sao?

"Sư huynh." Hoàng Tiểu Long yên lặng một lát lên tiếng. Nếu Thích Phạm Thiên đã nói vậy, thì hẳn cũng không ra về ta đây nữa. Hơn nữa có một sư huynh như vậy, thì làm việc ở đế quốc Thiên Phật sau này sẽ dễ dàng hơn.

Thích Phạm Thiên thấy Hoàng Tiểu Long đổi giọng thì tán thưởng nhìn hắn cười nói: "Dựa theo quy củ, đệ có được một yêu cầu, chỉ cần ta có thể làm được, thì sẽ giúp đệ hoàn thành."

Hoàng Tiểu Long suy nghĩ một chút nói: "Đệ muốn vào Phạt Quật."

Thích Phạm Thiên ngắt ra: "Đệ muốn vào Phạt Quật?"

Mã Bác Hoàng Tước sau khi mang Hoàng Tiểu Long tới thì đã lui sang một bên, cũng giật mình nhìn qua, không ngờ Hoàng Tiểu Long lại nói ra yêu cầu này.

"Sao vậy, không thể ư?" Hoàng Tiểu Long nhìn về mặt Thích Phạm Thiên, trong lòng căng thẳng. Nếu không được thì phiền toái rồi.

Thích Phạm Thiên thấy vẻ mặt khẩn trương của Hoàng Tiểu Long thì cười nói: "Không phải là không thể được, ta đã nói chỉ cần ta có thể làm được, thì sẽ giúp đệ hoàn thành. Nhưng yêu cầu của đệ thật sự chỉ là muốn vào Phạt Quật thôi sao? Cơ hội này chỉ có một lần, nếu đệ bỏ lỡ về sau có khi lại hối hận đấy. Lần trước, sư đệ Phạm Thần đòi ta một phần công pháp thiên phẩm cao cấp đấy."

"Công pháp thiên phẩm cao cấp!" Hoàng Tiểu Long hoảng sợ.

Thích Phạm Thiên có được công pháp thiên phẩm cao cấp sao!

Công pháp thiên phẩm cao cấp, mỗi một phần công pháp đều cực kỳ hiếm thấy, thậm chí còn hiếm thấy hơn cả cường giả Thánh Vực. Nghe ý trong lời nói Thích Phạm Thiên, năm đó y thực sự cho Phạm Thần một bộ công pháp thiên phẩm cao cấp?

Thích Phạm Thiên nhìn về mặt Hoàng Tiểu Long cười nói: "Đúng vậy, thiên phú của sư đệ Phạm Thần quả thực rất cao, nhưng cũng chính là nhờ tu luyện một phần công pháp thiên phẩm cao cấp - Ngụy Phật thần công mà ta đưa năm đó, cho nên mới nhanh chóng đột phá Thánh Vực như vậy."

"Ngụy Phật thần công." Hai mắt Hoàng Tiểu Long lóe sáng.

Ngụy Phật thần công này hắn đã từng nghe Triệu Thu nhắc tới, quả thật là công pháp thiên phẩm cao cấp, không ngờ lại nằm trong tay Thích Phạm Thiên, mà còn cho Phạm Thần tu luyện.

"Thế nào? Suy nghĩ sao rồi?" Thích Phạm Thiên nói thêm: "Mấy vị sư đệ trước Phạm Thần cũng vậy, không muốn công pháp thiên phẩm cao cấp thì cũng là đầu kỹ thiên phẩm cao cấp. Cơ hội như thế chỉ có một lần."

"Đệ muốn vào Phạt Quật." Hoàng Tiểu Long trầm ngâm nói.

Công pháp thiên phẩm cao cấp, đầu kỹ thiên phẩm cao cấp tuy mê người, thế nhưng còn không bằng một phần vạn của Tu Di Thần Sơn. Mục đích quan trọng nhất trong chuyến đi này của Hoàng Tiểu Long chính là Tu Di Thần Sơn.

Nhưng Hoàng Tiểu Long vẫn thầm giật mình, vì nghe ý Thích Phạm Thiên thì trong tay y có không ít công pháp và đấu kỹ thiên phẩm cao cấp?

Thích Phạm Thiên nghe Hoàng Tiểu Long vẫn yêu cầu được vào Phật Quật, có chút ngoài ý muốn. Lúc đầu y còn cho rằng Hoàng Tiểu Long đưa ra yêu cầu vào Phật Quật chỉ là ý nghĩ nhất thời, thông qua sự chỉ điểm của mình thì sẽ lựa chọn công pháp thiên phẩm cao cấp, không ngờ lại vẫn muốn vào Phật Quật.

Mã Bác Hoàng Tước đứng gần đó cũng bất ngờ.

"Được, nếu đây là quyết định của đệ, ta sẽ không nói nhiều thêm nữa." Sau đó Thích Phạm Thiên nói: "Đây là Thiên Phật lệnh, đệ cầm Thiên Phật lệnh là có thể vào Phật Quật rồi."

Trong tay Thích Phạm Thiên xuất hiện một tấm lệnh bài, hai mặt đều có hình tượng Phật, vàng chói lóa.

Hoàng Tiểu Long tiếp nhận Thiên Phật lệnh, không ngờ hẳn chỉ là muốn vào Phật Quật thôi, mà Thích Phạm Thiên lại đưa luôn cả Thiên Phật lệnh cho hẳn. Nên biết Thiên Phật lệnh của đế quốc Thiên Phật không phải ai cũng có thể cầm.

Lúc tiếp nhận Thiên Phật lệnh Hoàng Tiểu Long cảm kích nói: "Thật sự cảm ơn sư huynh."

Thích Phạm Thiên xua tay cười: "Một tấm Thiên Phật lệnh mà thôi, không cần khách khí với ta. Hơn nữa, giá trị của Thiên Phật lệnh trong tay đệ không thể so với Ngự Phật thân công của Phạm Thân."

Hoàng Tiểu Long cười.

Sau đó, Mã Bác Hoàng Tước mang Hoàng Tiểu Long rời khỏi Thiên Phật điện.

Thích Phạm Thiên nhìn bóng lưng Hoàng Tiểu Long rời đi, lầm bầm: "Xem ra hẳn chính là Hoàng Tiểu Long rồi, trách không được, trách không được!" Vừa rồi, lúc Hoàng Tiểu Long vào điện, long uy mãnh liệt trên người đã giúp Thích Phạm Thiên dễ dàng đoán ra thân phận hẳn.

Hoàng Thành chi chiến của đế quốc Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long sở hữu Vũ Hồn siêu cấp Song Long Hắc Lam, đã khiến cho cường giả của một vài đế quốc trên đại lục Phong Tuyết quan tâm.

Đại lục Phong Tuyết, người có được Vũ Hồn thân long viễn cổ không nhiều, ngoại trừ Hoàng Tiểu Long, còn có một người mà Thích Phạm Thiên cũng đã gặp qua.

Sau khi Mã Bác mang Hoàng Tiểu Long rời khỏi Thiên Phật điện thì cũng đưa cho hẳn một tấm Hoàng Tước lệnh phù. Mã Bác thân là Hoàng Tước của đế quốc Thiên Phật, địa vị thân phận cực cao, gần như ngang bằng với Thích Phạm Thiên và mấy vị Pháp lão ở Phật Quật. Hoàng Tiểu Long cũng không từ chối Hoàng Tước lệnh phù của Mã Bác, thu vào túi.

Sau này ở đế quốc Thiên Phật, Hoàng Tước lệnh phù của Mã Bác cũng có tác dụng không nhỏ, dù sao gặp phải chuyện gì mà lấy Thiên Phật lệnh ra cũng không tiện.

Mã Bác thấy Hoàng Tiểu Long nhận Hoàng Tước lệnh phù của mình thì mặt mày vui vẻ, dặn Hoàng Tiểu Long sau này gặp phải chuyện gì không giải quyết được, có thể tới thẳng Hoàng Tước phủ tìm hẳn ta.

Hoàng Tiểu Long gật đầu nói cảm ơn, sau đó Mã Bác rời đi.

Nhìn bóng lưng Mã Bác rời đi, Hoàng Tiểu Long cất Hoàng Tước lệnh phù đi. Đây có thể coi là Mã Bác đối tốt với mình, hoặc cũng có thể nói là lấy lòng.

Đợi sau khi Mã Bác rời đi, Hoàng Tiểu Long trực tiếp đi về phía Phật Quật.

Không bao lâu sau Hoàng Tiểu Long đã đi tới Phật Quật.

Nhưng lúc hẳn muốn bước vào Phật Quật thì có một sức mạnh cường đại từ trong Phật Quật đánh ra, chặn Hoàng Tiểu Long lại trước cửa, một bóng người xuất hiện.

Hoàng Tiểu Long biết đối phương là người thù hộ Phật Quật, nên không đợi đối phương mở miệng, hẳn đã lấy Thiên Phật lệnh ra.

Đối phương nhìn thấy Thiên Phật lệnh trong tay Hoàng Tiểu Long thì giật mình, sau đó gật đầu với Hoàng Tiểu Long, phi thân lóe lên biến mất tại chỗ.

Hoàng Tiểu Long thả lỏng, sau đó lách mình đi vào Phật Quật, lần này thì không gặp trở ngại gì nữa. Vừa vào Phật Quật, Hoàng Tiểu Long giống như đi vào một thế giới khác, chỉ thấy trước mắt đều là tượng Phật!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Tìm kiếm tu di thần sơn

Tùng pho tượng phật vĩ đại, đứng sừng sững trong thiên địa, mỗi bức đều cao tới vài chục trượng, có bức cao tới trăm trượng, mấy trăm trượng.

Hoàng Tiểu Long nhìn một vòng, tượng phật vĩ đại nhìn không thấy điểm cuối.

Trên quảng trường Vạn Phật có vạn bức tượng phật, vậy trong Phật Quạt này có bao nhiêu bức tượng phật đây? Trăm vạn? Thậm chí ngàn vạn!

Hoàng Tiểu Long thầm giật mình.

Những tượng phật này có hàng nghìn hàng vạn hình thái, mỗi một bức nhìn qua đều rất sống động, giống như một vị thần phật từ Phật giới hạ phàm vậy. Hoàng Tiểu Long bay qua bầu trời của những tượng phật này, nhìn ngắm những bức tượng phật này. Lúc đầu, hắn còn không cảm thấy gì, nhưng nhìn lâu thì có chút hoa mắt, trong đầu, thậm chí trong lòng đều chỉ suy nghĩ về tượng phật.

Bay không đến một giờ, Hoàng Tiểu Long thể mà lại vô cùng mệt mỏi, vội vàng tự ngừng lại, đáp xuống trên vai một bức tượng phật rộng lớn, ngồi xếp bằng xuống.

Hoàng Tiểu Long sờ trán, toàn bộ đều là mồ hôi! Hắn thực sự hoảng sợ, lấy thực lực Tiên Thiên hiện tại của hắn, đừng nói bay trong một giờ, cho dù bay cả một ngày cũng không có khả năng mệt mỏi, thế mà bây giờ lại còn đổ cả mồ hôi!

Chuyện này có chút kỳ lạ.

Hoàng Tiểu Long phát hiện, loại cảm giác mệt mỏi này không phải bởi vì Đấu khí bản thân bị tiêu hao, mà đến từ linh hồn, nội tâm, tinh thần mệt mỏi, hơn nữa, khí tức trong cơ thể cực kỳ hỗn loạn. Hoàng Tiểu Long hít thở sâu, vận chuyển Dịch Cân kinh chậm rãi điều tức, làm cho khí tức hỗn loạn trong cơ thể chậm rãi bình ổn lại.

Sau mấy tiếng, Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, khí tức trong cơ thể đã bình ổn nhưng vẫn còn chút mệt mỏi. Bay thế này còn mệt hơn đại chiến một trận với Tà Bồ Đề trong Hoàng Thành chỉ chiến lúc trước.

Tuy là vậy, Hoàng Tiểu Long vẫn đứng lên tiếp tục bay vào chỗ sâu trong Phật Quạt.

Mấy giờ trôi qua, Hoàng Tiểu Long lại bắt buộc phải ngừng lại, tiếp tục điều tức, bình ổn khí tức hỗn loạn trong cơ thể.

Nhưng sau lần điều tức này, linh hồn, tinh thần càng thêm mệt mỏi.

Hoàng Tiểu Long đứng lên tiếp tục bay.

Một ngày trôi qua.

Lúc này Hoàng Tiểu Long đang đáp xuống trên thân một tượng phật, cảm giác hoa mắt chóng mặt, thở hồng hộc. Hắn ngồi xếp bằng xuống, nhanh chóng vận chuyển công pháp, nuốt đan dược điều tức.

Nhưng dùng đan dược lại không có tác dụng gì đối với linh hồn và tinh thần.

Những đan dược này đều dùng để khôi phục Đấu khí, nội lực.

Lần điều tức này kéo dài một đêm.

Qua một đêm, lúc Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, tinh thần vẫn vô cùng mệt mỏi, ngay cả nhúc nhích cũng không muốn, cực kỳ muốn ngủ, lúc này Hoàng Tiểu Long thật sự muốn một giấc ngủ dài, vĩnh viễn không tỉnh lại.

"Xảy ra chuyện gì thế này?" Hoàng Tiểu Long kinh ngạc tỉnh lại.

Hoàng Tiểu Long nhớ lại không khỏi kinh ngạc. Rốt cuộc xảy ra vấn đề ở chỗ nào.

Là tượng phật.

Là những tượng phật này!

Trên thân những tượng phật này có một loại áp lực tinh thần, chính là áp lực tinh thần vô hình này khiến cho linh hồn và tinh thần của hắn mệt mỏi tới mức không chịu nổi như vậy.

Tìm ra vấn đề, Hoàng Tiểu Long nhún mày.

Nếu tiếp tục tiến sâu vào, thì linh hồn và tinh thần Hoàng Tiểu Long không thể chịu được áp lực tinh thần vô hình từ những tượng phật này, chỉ sợ tới lúc đó sẽ vỡ tan, rồi biến thành tinh thần thất thường, điên điên khùng khùng, cho dù là cường giả Thánh Vực cũng khó trị hết.

Hoàng Tiểu Long cảm nhận Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu trong cơ thể, một ngày trôi qua, ba dị bảo vẫn không có phản ứng khác thường nào.

Trước đó Hoàng Tiểu Long vào Thánh Vực các, dị bảo trong cơ thể thỉnh thoảng còn có phản ứng, nhưng hiện giờ lại không có chút phản ứng nào.

"Lê nào Triệu Thư phán đoán sai rồi?" Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Triệu Thư cũng là dựa vào kinh phật thượng cổ mà suy đoán Tu Di Thần Sơn ở trong Phật Quạt này, nếu như Triệu Thư suy đoán sai, vậy chuyến đi để quốc Thiên Phật này hoàn toàn phí công rồi.

Nếu như không tìm được Tu Di Thần Sơn, Hoàng Tiểu Long muốn đột phá tới Tiên Thiên cấp mười trong vòng sáu năm là chuyện hoàn toàn không thể.

Đừng nói Tiên Thiên cấp mười, cho dù là Tiên Thiên cấp bảy cũng chưa chắc đã đột phá được.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long thử mở rộng linh thức, cảm ứng bốn phía. Theo như cảm ứng của hắn, thì trong trời đất xung quanh đây thế mà lại lưu động một loại khí lưu thần bí. Khí lưu này cực yếu, còn như có như không, nếu Hoàng Tiểu Long không dùng linh thức cảm ứng thì rất khó phát hiện.

Khí lưu thần bí này có chút giống với phật lực của Thiên Phật Đài, nhưng lại có chỗ khác.

Hoàng Tiểu Long thử dẫn luồng khí lưu thần bí này vào trong cơ thể, chậm rãi luyện hóa. Sau khi luyện hóa, Hoàng Tiểu Long phát hiện linh hồn và tinh thần đã bớt mệt mỏi khá nhiều.

Phát hiện này làm Hoàng Tiểu Long cực kỳ mừng rỡ.

Nếu như vậy thì không cần lo lắng vấn đề, không chịu nổi áp lực tinh thần từ tượng phật khi tiếp tục đi sâu vào trong.

Lại trôi qua một ngày.

Hoàng Tiểu Long vẫn đang thu nạp, luyện hóa luồng khí lưu thần bí này, linh hồn và tinh thần vốn dĩ mệt mỏi quá độ giống như được tắm rửa, đã khôi phục gần như hoàn toàn.

Sau khi khôi phục ổn, lúc này Hoàng Tiểu Long mới đứng lên tiếp tục bay về phía trước, đi sâu vào bên trong.

Cứ như vậy, bay rồi dừng, mười ngày trôi qua.

Trong thời gian này ba dị bảo trong cơ thể Hoàng Tiểu Long vẫn không có một chút phản ứng nào.

Nhưng trong mười ngày này, Hoàng Tiểu Long phát hiện linh hồn và tinh thần của hắn thế mà lại được cường hóa không ít, hơn nữa khi luyện hóa khí lưu thần bí trong Phật Quạt này, Đầu khí và nội lực cũng tăng lên rất nhiều.

Tốc độ tu luyện này còn nhanh hơn nhiều khi hắn dùng Diễm Long châu tu luyện trong Tù Thần Quyển.

Linh hồn và tinh thần, Đầu khí và nội lực mặc dù tăng lên nhiều, nhưng Hoàng Tiểu Long lại không cảm thấy vui vẻ chút nào, tâm tình ngược lại còn dần dần nặng nề hơn.

Bởi vì ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có phản ứng!

Hơn nữa đã trôi qua mười ngày, trước mắt ngoại trừ tượng phật, vẫn chỉ có tượng phật.

Cái nơi Phật Quạt này, ngay cả Triệu Thư cũng chưa từng vào, cho nên trước khi tiến vào đây, Hoàng Tiểu Long hoàn toàn không biết cái nơi được mệnh danh là cấm địa của đế quốc Thiên Phật có dạng gì. Bây giờ thì hắn biết rồi.

Nhưng, tuy là hy vọng xa vời, thế nhưng cứ vậy mà ra khỏi Phật Quạt thì Hoàng Tiểu Long không cam lòng. Hơn nữa, thời gian vào Phật Quạt không bị hạn chế một tháng giống như Thánh Vực các, Hoàng Tiểu Long muốn ở trong Phật Quạt này bao lâu thì cứ ở.

Đồng thời tu luyện trong Phật Quạt này cũng không tệ, cho nên Hoàng Tiểu Long tiếp tục bay sâu vào trong.

Lúc Hoàng Tiểu Long tiếp tục bay sâu vào trong, thì ở trong một dị không gian của Phật Quạt, Pháp lão và bảy vị thủ hộ khác của Phật Quạt cũng đang chú ý tới Hoàng Tiểu Long.

"Đã trôi qua mười ngày, không ngờ tiểu tử này còn có thể tiếp tục tiến sâu!"

"Lần trước, tiểu tử Phạm Thần kia vào Phật Quạt ngay người được bao lâu rồi? Hình như là mười lăm ngày thì phải! Không biết tiểu tử này có thể kiên trì bao lâu!"

"Hắn thể mà có thể luyện hóa phật linh lực của Phật Quật!"

Mấy người bàn tán.

Pháp lão nhìn Hoàng Tiểu Long tiếp tục phi hành, hai mắt không ngừng lóe sáng.

"Tiểu tử này vào Phật Quật, hình như là tìm thứ gì đó?" Đột nhiên có một người lên tiếng.

"Tìm thứ gì sao?" Pháp lão trầm tư.

Cứ vậy lại qua thêm mười ngày.

Sau khi Hoàng Tiểu Long tiến vào Phật Quật hai mươi ngày, ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có phản ứng gì. Tuy là chúng không có phản ứng, nhưng thời gian này Hoàng Tiểu Long tham quan học tập trăm vạn tượng phật lại ngộ ra một bộ đấu kỹ, tên là Địa Phật chương.

Ở trong vô số tượng phật đó, Hoàng Tiểu Long vừa đi sâu vào vừa bắt đầu tu luyện Địa Phật chương này. Bộ đấu kỹ này chỉ có một chiêu, nhưng giống như ngàn vạn bức tượng phật trong Phật Quật, có hàng nghìn hàng vạn biến hóa.

"Tiểu tử này vào Phật Quật còn có tâm tư tu luyện đấu kỹ? Mà đây là chương gì? Chắc là đấu kỹ của phật môn chúng ta, thể nhưng trông rất lạ, chưa từng thấy bao giờ!"

Tám người Pháp lão nhìn Hoàng Tiểu Long diễn luyện Địa Phật chương trogn Phật Quật thì ồn ào bàn tán.

"Chắc là bộ đấu kỹ hắn tự sáng lập ra." Pháp lão nhìn Hoàng Tiểu Long diễn luyện Địa Phật chương thì trầm ngâm nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 228: Tung tích tu di thần sơn

"Cái gì? Sáng lập ra một bộ đấu kỹ?" Bảy người khác hoảng sợ hô to.

"Chuyện này, không thể nào đâu?" Một người trong đó dò hỏi lại.

Bởi vì mỗi một bộ đấu kỹ đều được lưu truyền xuống từ thượng cổ, mỗi một bộ đấu kỹ đều là nhân tộc thượng cổ sáng chế ra, còn những đấu kỹ thiên phẩm cấp đỉnh phong trong truyền thuyết thì là do thần tộc thượng cổ sáng chế.

Nhưng, đấu kỹ thiên phẩm cấp đỉnh phong đã thất truyền, hiện tại cao nhất chỉ có thiên phẩm cấp cao.

"Đúng vậy, Pháp lão, tiểu tử này không có khả năng tự nghĩ ra đấu kỹ đâu! Tự nghĩ ra đấu kỹ còn khó hơn cả đột phá Thần Vực! Cho dù là số ít cường giả đã đột phá Thần Vực đi tới vị diện cấp cao, cũng không nghe nói có ai có thể tự nghĩ ra đấu kỹ cả!" Lại có một người hoài nghi nói.

Pháp lão trầm ngâm nói: "Lúc đầu ta cũng không tin, nhưng các ngươi cứ quan sát kỹ thì sẽ phát hiện. Khi hắn diễn luyện bộ đấu kỹ Phật chương này, lúc đầu công kích biến hóa rất thô rất đơn giản, nhưng càng về sau, càng ngày càng hoàn thiện, công kích biến hóa càng ngày càng cao sâu khó lường, uy lực cũng càng ngày càng mạnh. Hơn nữa khi hắn diễn luyện, từng chiêu từng thức đều đang không ngừng được cải thiện."

Mọi người nghe xong thì đều cẩn thận quan sát, phát hiện quả là thế thật.

Chỉ là, dù đã tận mắt thấy, nhưng mọi người vẫn khó có thể tin được sự thật mà mình đã thấy.

Tự nghĩ ra đấu kỹ, nếu chuyện này truyền ra chắc chắn sẽ khiến thế giới Vũ Hồn chấn động.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đang diễn luyện Địa Phật chương trong Phật Quật hồn nhiên không biết, chính mình sáng lập ra Địa Phật chương đã làm cho tám người Pháp lão khiếp sợ, vẫn đang diễn luyện không ngừng hoàn thiện Địa Phật chương.

Ở bên trong Phật Quật, thân hình Hoàng Tiểu Long bay nhanh, vồ ra một chương, vô số tượng phật từ mặt đất phá không bay ra, áp lực tinh thần mạnh mẽ ùn ùn kéo đến.

Thời gian trôi qua rất nhanh, một tháng đã qua.

Hoàng Tiểu Long vào Phật Quật đã một tháng.

Một ngày này, khi đang bay Hoàng Tiểu Long đột nhiên bất ngờ mà nhìn về phía trước. Đằng trước bây giờ là một mảnh núi non trùng điệp, cỏ mọc che

trời, sông dài xanh biếc.

Thế mà hết tượng phật rồi!

Một tháng này, Hoàng Tiểu Long đã nhìn tượng phật tới đã mắt, trong ý thức của hắn, trong Phật Quật, ngoại trừ tượng phật thì chắc chắn còn cái gì khác, không ngờ bây giờ lại nhìn thấy núi non, thấy được vô số cỏ thụ chọc trời, còn có cả sông.

Nhìn dãy núi liên miên phía trước, Hoàng Tiểu Long vui vẻ, hăng hái bay tới, nhanh chóng ra khỏi khu vực tượng phật, đi tới vùng dãy núi.

Vừa ra khỏi khu vực tượng phật, Hoàng Tiểu Long lập tức cảm thấy toàn thân thả lỏng.

Ở trong khu vực đó, mỗi ngày mỗi linh hồn và tinh thần Hoàng Tiểu Long dường như đều bị một tảng đá lớn đè nặng, nhưng hiện giờ tảng đá lớn đó đã hoàn toàn biến mất.

Hoàng Tiểu Long xoay người nhìn lại phía sau, nhìn đồng tượng phật không có điểm cuối kia trong lòng sợ hãi.

Một tháng này, quả thực còn khó chịu hơn cả ở vực sâu địa ngục.

Hoàng Tiểu Long thở hắt ra một hơi, xoay người bay về phía trước, không lâu sau thì đi tới một ngọn núi. Hắn đứng trên ngọn núi, đưa mắt nhìn ra xa thì lại thấy ngoại trừ núi vẫn chỉ là núi.

Nhìn khu vực núi non vô tận này, Hoàng Tiểu Long nhướn mày, chẳng lẽ xuyên qua khu vực núi non này cũng sẽ mất một tháng như lúc đi qua khu vực tượng phật sao!

Ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có động tĩnh gì cả, điều này làm cho Hoàng Tiểu Long có phần buồn lòng.

"Quên đi, nếu đã tới, thì cứ tiếp tục tìm kiếm thôi!" Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ. Hiện tại mà rời đi thì hắn càng không cam lòng.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long tiếp tục bay về phía trước.

Một tháng lại nhanh chóng trôi qua.

Một tháng này ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có động tĩnh gì, Hoàng Tiểu Long gần như đã không còn ôm hy vọng gì nữa. Bởi vì theo suy nghĩ của hắn, nếu Tu Di Thần Sơn thực sự ở trong Phật Quật, thì không có khả năng ba dị bảo trong cơ thể lại không có động tĩnh gì.

Cho nên, Hoàng Tiểu Long tính, nếu như qua mười ngày nữa, ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có động tĩnh gì, thì hắn sẽ rời khỏi Phật Quật.

Không có Tu Di Thần Sơn thì phải tìm biện pháp khác.

Hoặc là đi tìm dị bảo đứng hạng hai, hạng ba trên bảng Dị Bảo. Hơn nữa, ở tổng bộ Tu La môn, sư phụ hắn lưu lại không ít bảo bối, cũng có trợ giúp vô cùng lớn đối với việc hắn tu luyện Tu La quyết, lại mượn sự trợ giúp từ Linh Lung Bảo Tháp, Từ Thần Quyền, Đoạn Hồn châu, chắc hẳn sẽ nhanh chóng đột phá được Tiên Thiên cấp mười thôi.

Ba ngày trôi qua rất nhanh.

Một ngày này, Hoàng Tiểu Long đi tới con sông dưới chân một ngọn núi, lúc hắn đang muốn rửa mặt thì đột nhiên đáy sông có một vệt kim quang xuyên thấu ra, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, thế nhưng Hoàng Tiểu Long lại bắt được.

Hắn lập tức ngừng lại, triển khai linh thức, thăm thấu xuống đáy sông. Thế nhưng khi linh thức vừa tiến vào đáy sông thì gặp một trở lực, trong lòng Hoàng Tiểu Long có chút suy nghĩ, đứng lên chân chờ một chút thì phi thân phá vỡ mặt sông, tiến vào đáy sông.

Hoàng Tiểu Long không ngừng trầm xuống.

Vừa rời nhìn mặt sông cũng không lớn, nhưng sau khi chìm xuống đáy sông mới phát hiện con sông này còn lớn hơn cả tượng tượng của bản thân, phải chìm xuống mấy trăm trượng mới tới mặt đất đáy sông.

Mà khi Hoàng Tiểu Long nhảy vào trong sông, mấy người Pháp lão vẫn luôn quan tâm theo dõi Hoàng Tiểu Long lập tức mất đi khí tức của hắn.

"Chẳng lẽ con sông này cũng là dị không gian?" Một người nhướn mày nói.

Trong Phật Quật tồn tại không ít dị không gian, mặc dù tám người là người thủ hộ Phật Quật, nhưng rốt cuộc trong này có bao nhiêu dị không gian thì bọn họ cũng không biết rõ.

"Khí tức của tiểu tử này đã hoàn toàn biến mất, xem ra con sông này thực sự là một dị không gian rồi." Một người trầm ngâm nói.

"Pháp lão, vậy chúng ta làm gì bây giờ?"

"Thuận theo tự nhiên thôi! Nhiệm vụ của chúng ta chỉ là bảo vệ Phật Quật."

"Dạ, Pháp lão!"

Mà sau khi Hoàng Tiểu Long tiến vào đáy sông thì đột nhiên đáy sông lóe hào quang, một cái động đen xuất hiện, Hoàng Tiểu Long còn chưa kịp phản ứng thì đã bị cái động đen to lớn đó hút vào trong.

Vừa vào trong động, cảnh vật xung quanh lập tức biến đổi, Hoàng Tiểu Long đi tới một bờ cát vàng.

"Đây là?" Hoàng Tiểu Long nhìn lại, chỉ thấy trước mắt là một vùng biển màu vàng, nước biển bốn bề sóng dậy, trên mặt biển có một con thuyền lá nhỏ, trên thuyền nhỏ có một lão già khoảng bảy mươi đang ngồi ở đầu thuyền thả câu.

Mà ở trung tâm biển vàng có một tòa kim sơn.

Bốn phía rất yên tĩnh, Hoàng Tiểu Long nhìn tình cảnh quái dị này không khỏi kinh ngạc.

"Người trẻ tuổi, hoan nghênh ngươi tới Khổ Hải." Lúc Hoàng Tiểu Long còn đang kinh ngạc, lão đầu đang thả câu trên thuyền nhỏ đột nhiên lên tiếng.

"Khổ Hải!" Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, lại đưa mắt nhìn biển lớn màu vàng óng trước mắt.

Lúc này, lão nhân kia ngẩng đầu lên, râu bạc trắng bay bay, vẻ mặt hồng nhuận, cười nói với Hoàng Tiểu Long: "Đã hơn sáu vạn năm rồi, không ngờ sáu vạn năm trôi qua rồi cuộc có người tiến vào không gian Khổ Hải này rồi."

"Hơn sáu vạn năm!" Hoàng Tiểu Long hoảng sợ. Ý lão nhân này nói là, ông ấy đã ở trong không gian Khổ Hải này ít nhất hơn sáu vạn năm rồi sao? Vậy chẳng phải ông lão này đã hơn sáu vạn tuổi!

Hơn sáu vạn năm, đây là khái niệm gì chứ!

Cho dù là cường giả Thánh Vực cũng không sống lâu như vậy!

Lẽ nào lão nhân này là? Hoàng Tiểu Long hít ngược một hơi.

"Người trẻ tuổi, ngươi là vì Tu Di Thần Sơn mà tiến vào Phật Quật nhỉ!" Lão đầu tiếp tục nói chuyện.

Hoàng Tiểu Long càng thêm hoảng sợ, vì sao lão nhân này lại biết?

"Đúng vậy." Sau khi hồi thần thì Hoàng Tiểu Long thừa nhận nói.

Lão nhân cười nói: "Coi như ngươi thành thật. Nếu vậy ta sẽ nói cho ngươi biết. Đúng, Tu Di Thần Sơn chính xác là ở trong Phật Quật."

Tu Di Thần Sơn ở trong Phật Quật!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: Luyện hóa tu di thần sơn

Hoàng Tiểu Long nghe vậy thì chấn động.

Tu Di Thần Sơn thế mà thực sự ở trong Phật Quật!

Lúc tiến vào nơi này, Hoàng Tiểu Long đã không còn ôm hy vọng gì nữa. Bởi vì đã tiến vào hơn hai tháng, nhưng ba dị bảo trong cơ thể vẫn không có động tĩnh gì.

Nhưng lời của lão nhân này Hoàng Tiểu Long tin tưởng, bởi vì đối phương không cần thiết phải lừa gạt hắn.

"Hơn nữa, ta biết vị trí cụ thể của Tu Di Thần Sơn!" Sau đó, lão nhân cười híp mắt nói.

Hai mắt Hoàng Tiểu Long trừng lớn.

Phật Quật cực lớn, Hoàng Tiểu Long đã bay hai tháng vẫn không thấy điểm cuối, thậm chí hắn cảm giác mình còn chưa bay hết một phần mười Phật Quật.

Tìm kiếm Tu Di Thần Sơn ở trong Phật Quật này không khác gì mò kim đáy biển.

Nhưng hiện giờ lão nhân trước mặt lại nói ông ấy biết rõ vị trí cụ thể của Tu Di Thần Sơn!

Tu Di Thần Sơn, dĩ bảo đứng đầu bảng Dĩ Bảo!

Cho dù là Hoàng Tiểu Long cũng không thể nén được, hô hấp dồn dập.

Lão nhân kia nhìn biểu tình của Hoàng Tiểu Long cười nói: "Ta hỏi ngươi ba vấn đề, chỉ cần ngươi trả lời khiến ta thỏa mãn thì ta sẽ nói cho ngươi biết tung tích của Tu Di Thần Sơn."

"Ba vấn đề?" Hoàng Tiểu Long kinh ngạc.

"Đúng vậy." Lão nhân cười híp mắt nói.

Khuôn mặt lão nhân có chút mập, lúc cười híp mắt thì có chút giống Phật Di Lặc trong truyền thuyết.

"Ngài hỏi đi." Hoàng Tiểu Long suy nghĩ một lát thì nói.

"Vấn đề thứ nhất, vì sao ngươi muốn tìm kiếm Tu Di Thần Sơn." Lão nhân hỏi.

Hoàng Tiểu Long chần chờ một chút nói: "Ta muốn mượn Tu Di Thần Sơn nhanh chóng đột phá Thánh Vực, thậm chí Thần Vực, sau đó tiêu diệt Thần Điện."

Lão nhân ngẩn ra, rồi cười nói: "Đột phá Thần Vực, tiêu diệt Thần Điện? Chỉ khi không nhỏ nha, nhưng lực lượng Thần Điện không nhỏ yếu như trong tưởng tượng của ngươi đâu." Nói tới đây, lão nhân hỏi tiếp: "Vấn đề thứ hai, Vũ Hồn của ngươi là loại gì?"

Vũ Hồn? Lúc này hào quang lóe lên quanh thân Hoàng Tiểu Long, hần gọi Vũ Hồn Song Long Hắc Lam ra, long uy mạnh mẽ tỏa ra.

"Lam Long?" Lão nhân nhìn Vũ Hồn Lam Long trên đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long có phần ngoài ý muốn và giật mình.

Sau khi lão nhân hồi hồn, hỏi tiếp: "Vấn đề thứ ba, nếu như sau này, ta nói là nếu như, có một ngày ngươi là người đứng đầu địa ngục Tu La giới, thống nhất hàng tỉ ác quỷ, tu la mà Tu La giới và Phật giới xảy ra mâu thuẫn, ngươi sẽ làm thế nào?"

Đứng đầu địa ngục Tu La giới? Hoàng Tiểu Long nhướn mày, mặc dù có một ngày hẳn có thể cường đại tới mức như vậy thật, thì cũng là chuyện của rất nhiều vạn năm sau rồi. Nhưng suy nghĩ một lát thì Hoàng Tiểu Long vẫn trả lời: "Nếu có một ngày ta thực sự là chủ địa ngục Tu La giới, thống nhất hàng tỉ ác quỷ tu la, mà Tu La giới và Phật giới lại xảy ra mâu thuẫn, thì ta sẽ không chủ động phát động chiến tranh với Phật giới, trừ phi Phật giới phát động chiến tranh với Tu La giới trước!"

Lão nhân gật đầu, cười híp mắt nói: "Tốt, hy vọng có một ngày, ngươi có thể nhớ kỹ lời ngươi nói hôm nay." Lão nhân nói xong, thân hình biến mất vào hư không.

Thấy lão nhân biến mất, Hoàng Tiểu Long sừng sốt, lại nghĩ tới một vấn đề quan trọng, hô to: "Ngài còn chưa nói cho ta tung tích của Tu Di Thần Sơn mà? Còn nữa, tiền bối là ai?"

"Tu Di Thần Sơn đang ở trước mắt ngươi, còn chuyện ta là ai không quan trọng, sau này chúng ta gặp lại sẽ biết." Lúc này trên không truyền xuống một giọng nói, âm thanh mờ ảo tựa như cách nhau vô số không gian.

Sau khi âm thanh biến mất.

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, Tu Di Thần Sơn đang ở trước mắt? Ý lão nhân kia nói? Hoàng Tiểu Long bỗng nhiên nhìn về phía tòa kim sơn ở trung tâm biển vàng.

Tu Di Thần Sơn!

Ý lão nhân nói đây chính là Tu Di Thần Sơn sao!

Hoàng Tiểu Long khó có thể đè nén kích động trong lòng.

Tu Di Thần Sơn, rốt cuộc tìm được!

Tìm được rồi!

Hoàng Tiểu Long hít sâu một hơi, phi thân lên, đáp xuống chiếc thuyền lá nhỏ trên mặt biển vàng kia.

Nhưng khi Hoàng Tiểu Long đáp xuống thuyền nhỏ, thì chiếc thuyền nhỏ kia đột nhiên lóe kim quang, từng đạo phù văn thần bí nổi lên quanh thân thuyền nhỏ, linh lực mạnh mẽ phóng lên cao.

"Đây là?" Hoàng Tiểu Long kinh hãi.

Lúc trước, lão nhân kia ngồi trên thuyền nhỏ thì thấy nó bình thường, nhìn qua dường như chỉ là một con thuyền tầm thường mà thôi, Hoàng Tiểu Long hoàn toàn không chú ý tới nó, hiện tại nhìn kỹ, thuyền nhỏ này hình như cũng là một bảo bối?

Giống như cảm ứng được suy nghĩ trong lòng Hoàng Tiểu Long, quanh thân thuyền nhỏ ánh lên hào quang, sau đó thu nhỏ lại chừng bàn tay, bay tới trước mặt Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn thuyền nhỏ trước mắt có trí tuệ như vậy, cười nói: "Tiểu tử kia, ngươi đã ngậy người trong không gian Khổ Hải này mấy vạn năm rồi? Muốn đi ra ngoài với ta hả?"

Thuyền nhỏ gật gù, phát ra tiếng ong ong.

Hoàng Tiểu Long cười vươn tay, thuyền nhỏ đáp xuống tay Hoàng Tiểu Long. Nhìn thuyền nhỏ trong lòng bàn tay, Hoàng Tiểu Long thực sự yêu thích, trích một giọt máu tươi rơi lên thân thuyền, lập tức có tâm huyết tương liên với thuyền nhỏ. Sau đó Hoàng Tiểu Long dùng tâm niệm thu thuyền nhỏ vào trong thân thể.

Tuy khẳng định thuyền nhỏ này là một bảo bối, nhưng chuyện quan trọng nhất hiện giờ là thu phục Tu Di Thần Sơn, cho nên, thuyền nhỏ này tạm gác lại nghiên cứu sau.

Thu thuyền nhỏ vào thân thể rồi, Hoàng Tiểu Long phi thân lên đáp lên tòa kim sơn ở trung tâm biển vàng.

Nhìn Tu Di Thần Sơn dưới chân, Hoàng Tiểu Long nén kích động trong lòng xuống, phi thân tìm kiếm thần trận trung tâm của Tu Di Thần Sơn.

Dựa theo cách nói của Triệu Thu, dị bảo đứng đầu bảng này có một thần trận trung tâm, chỉ cần tìm thấy cái thần trận này rồi luyện hóa nó, thì Hoàng Tiểu Long mới có thể thực sự khống chế và thu phục dị bảo Tu Di Thần Sơn này.

Tu Di Thần Sơn này thoạt nhìn không lớn, thế nhưng Hoàng Tiểu Long mất nửa giờ mới đi hết một vòng quanh Tu Di Thần Sơn này.

Nhìn bề ngoài, Tu Di Thần Sơn ngoại trừ kim quang sáng chói, thì cũng không khác gì những ngọn núi bình thường khác, chỉ là trên núi không có cỏ mọc, không có sông, mà toàn là núi đá.

Sau khi bay vòng quanh Tu Di Thần Sơn một vòng, Hoàng Tiểu Long phi thân đi tới chỗ cao nhất của Tu Di Thần Sơn. Theo đánh giá của Hoàng Tiểu Long thần trận trung tâm của Tu Di Thần Sơn hẳn là ở phía dưới nó!

Hoàng Tiểu Long vận chuyển Đấu khí, triển khai linh thức thử cảm ứng, đột nhiên một luồng lực hút cường đại sinh ra từ nền đất dưới chân, trước mắt Hoàng Tiểu Long chợt lóe ánh sáng, đi tới một đại điện.

Trong trung tâm đại điện khắc một thần trận to lớn, ở trung tâm thần trận là một bức Phật họa, vẽ mười hình Phật, từng luồng linh lực không ngừng lưu chuyển trong thần trận.

"Đây chính là thần trận trung tâm của Tu Di Thần Sơn rồi!" Nhìn thần trận trung tâm ở trong đại điện, Hoàng Tiểu Long vui mừng.

Rốt cuộc tìm được thần trận trung tâm, như vậy tiếp theo là nên luyện hóa nó.

Hoàng Tiểu Long phi thân ngồi xuống ghế trong đại điện, xếp bằng vận chuyển Đấu khí, vung hai tay lên bắt đầu luyện hóa thần trận trung tâm ở trong đại điện.

Theo sự luyện hóa của Hoàng Tiểu Long thần trận trung tâm không ngừng lóe lên hào quang.

Một ngày trôi qua.

Hào quang của thần trận trung tâm càng ngày càng mạnh mẽ, phóng lên cao, vô số hào quang dao động, khuếch tán tới từng góc ngách trong Tu Di Thần Sơn. Mười bức tượng Phật trong thần trận trung tâm phá không mà ra, Phật lực dâng trào.

Toàn thân Hoàng Tiểu Long chìm đắm trong đại dương Phật lực, cực kỳ thoải mái.

Hồi lâu sau, hào quang thần trận mới chậm rãi rút về.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Tu luyện tu di thần sơn

Khi ánh sáng thần trận hoàn toàn rút về, đại điện trở lại bình thường.

Hoàng Tiểu Long ngồi trên ngai vàng, cảm giác hình như mình và Tu Di Thần Sơn đã hợp làm một thể.

Tu Di Thần Sơn cuối cùng đã luyện hóa xong!

Hoàng Tiểu Long còn tưởng, luyện hóa Tu Di Thần Sơn - cốt lõi của Thập Phật trận phải phí không ít công phu khổ sở, ít nhất phải mười ngày nửa tháng nữa, không ngờ lại dễ dàng như vậy.

"Có lẽ là nhờ Thiên Phật đài." Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Bởi vì lúc trước được phật lực của Thiên Phật đài gột rửa ở Vạn Phật Nghiễm Ác tràng, nên Hoàng Tiểu Long mới có thể luyện hóa Tu Di Thần Sơn dễ dàng như vậy. Tu Di Thần Sơn và Thiên Phật đài đều là đồ của phật.

Lúc này, Ác Ương trong đại điện của Thập Phật trận đột nhiên phát ra một luồng phật lực, tạo thành một chùm ánh sáng bao phủ Hoàng Tiểu Long. Trong đầu Hoàng Tiểu Long có thêm rất nhiều trí nhớ.

Tu Di Thần Công!

Đấu kỹ mạnh nhất trong thiên địa!

Nhưng dựa theo trí nhớ truyền thừa của Hoàng Tiểu Long, Tu Di Thần Công này vừa là Đấu kỹ vừa là công pháp.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long đứng dậy khỏi ghế, phi thân chọt lóe đi ra khỏi đại điện, đi tới một căn mật thất trong thiên điện. Bên trong mật thất có một ao cá nhỏ, trong ao cá chứa đầy một loại chất lỏng màu trắng sữa, hương thơm tràn ngập, ngửi vào là muốn say, toàn thân cực kỳ sảng khoái.

Phật Nhũ Địa Tâm!

Kỳ vật trong trời đất, dùng tu luyện thì tu vi một ngày ngàn dặm!

Hoàng Tiểu Long đi tới trước, nhìn phật nhũ địa tâm trong ao, trong lòng mừng như điên. Trong cái ao nhỏ này có lẽ phải có tới một ngàn giọt Phật Nhũ Địa Tâm ấy!

Cho dù Hoàng Tiểu Long dùng tu luyện mỗi ngày, cũng đủ cho hắn tu luyện ba bốn năm!

Hai tay Hoàng Tiểu Long hút lấy một giọt Phật Nhũ Địa Tâm từ trong ao nhỏ, rồi rơi vào trong miệng hắn, giống như quỳnh tương ngọc dịch, miệng đầy hương thơm.

Nhưng Hoàng Tiểu Long lại không ngồi xuống luyện hóa năng lượng của một giọt Phật Nhũ Địa Tâm này, mà chạy vào Thập Phật trận trong đại điện, hai tay huy động, thân hình biến ảo. Theo hai tay Hoàng Tiểu Long huy động, ánh sáng Thập Phật trận bùng nổ, một cỗ phật lực mênh mông không biết là từ bao nhiêu không gian phật giới đáp xuống, bao phủ lấy Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long không ngừng hấp thu phật lực rơi ào ào từ hư không xuống, năng lượng của Phật Nhũ Địa Tâm trong cơ thể của Hoàng Tiểu Long, cũng không ngừng dung nhập vào trong kinh mạch, khí hải, đan điền của hắn, không ngừng cường hóa bản thể của Hoàng Tiểu Long.

Theo hai tay Hoàng Tiểu Long huy động, từ từ, trên thân Hoàng Tiểu Long lại sinh ra từng cánh tay!

Sau một giờ, đã có hơn hai mươi cánh tay!

Đồng thời, phật quang tỏa sáng quanh thân Hoàng Tiểu Long, giống như Bồ Tát ngàn tay trong truyền thuyết.

Đây cũng là Tu Di Thần Công!

Một ngày sau, toàn thân Hoàng Tiểu Long đã có hơn sáu mươi cánh tay. Lúc hơn sáu mươi cánh tay đó huy động, không gian gào thét, năng lượng dao động kịch liệt, khiến lòng người sợ hãi.

Sau một ngày một đêm, khi đã luyện hóa hoàn toàn một giọt Phật Nhũ Địa Tâm kia, Hoàng Tiểu Long mới dừng lại.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long phát hiện, sau một ngày một đêm luyện hóa, tu vi đấu khí của hắn rõ ràng tăng lên rất nhiều, hơn nữa bản thể của hắn ở trong Thập Phật trận được phật lực từ phật giới ào ào đổ xuống rèn luyện không ngừng, lại cường hóa hơn không ít. Phòng ngự và sức mạnh của bản thể hắn vốn đã cực mạnh, bây giờ còn mạnh hơn, có thể nói là biến thái.

"Dựa theo trí nhớ truyền thừa, dùng Phật Nhũ Địa Tâm tu luyện Tu Di Thần Công, quả nhiên là làm chơi ăn thật." Hoàng Tiểu Long nội thị tình huống trong cơ thể, mừng thầm nói.

Bây giờ, hắn đã có thể biến ảo ra hơn sáu mươi cánh tay, nói rõ đã tu luyện thành công Tu Di Thần Công sơ cấp. Nếu biến ảo một ngàn cánh tay, là đã đạt tới Tu Di Thần Công trung cấp. Nếu ngưng tụ một ngàn cánh tay thành thực thể, trở thành tồn tại chân thật, thì đạt tới Tu Di Thần Công đại thành.

Nhưng muốn tu luyện Tu Di Thần Công tới cảnh giới đại thành, rất khó.

Nếu Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu Di Thần Công tới cảnh giới đại thành, vậy thì toàn thân sẽ chia thành một ngàn phật thân!

Hơn nữa mỗi một phật thân đều là tồn tại chân thực, tương đương với một ngàn phân thân của Hoàng Tiểu Long.

Chính vì vậy, mà Tu Di Thần Công được gọi là đấu kỹ mạnh nhất trong thiên địa. Thử nghĩ xem, một ngàn phân thân, mỗi một phân thân có một ngàn cánh tay cùng công kích, ai có thể ngăn cản chứ!!!

Đó tương đương với một ngàn tên Hoàng Tiểu Long trong nháy mắt công kích một triệu lần!!!

Hơn nữa, sau khi tu luyện Tu Di Thần Công này tới cảnh giới đại thành, bản thể của Hoàng Tiểu Long sẽ trở thành thân thể Kim Phật chí cương chí nhu chí kiên, được gọi là không hỏng, cho dù là công kích mạnh thế nào, cũng không thể làm thương tổn tới thân thể Kim Phật của Hoàng Tiểu Long. Nếu muốn giết Hoàng Tiểu Long, chỉ có một biện pháp, chính là công kích linh hồn của Hoàng Tiểu Long, diệt chết linh hồn!

Hoàng Tiểu Long thở ra một ngụm trọc khí.

Tu Di Thần Công!

Một cỗ khí thế hào hùng khó tả sinh ra trên người Hoàng Tiểu Long.

Thần điện, Ngạo Bạch Tuyết, Điều Phi, Lý Mạc Lâm!

Đôi mắt Hoàng Tiểu Long tràn đầy vẻ rét lạnh.

Cuối cùng sẽ có một ngày, ta giẫm toàn bộ các nguoi xuống dưới chân, từng bước từng bước tiêu diệt!

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long bình ổn tâm tình, hai tay huy động, đầu khí phát ra thúc giục Ác Ương trong đại điện Thập Phật trận. Lúc này, Ác Ương trong biển khổ của Tu Di Thần Sơn đột nhiên chấn động, rồi bay ra khỏi biển khổ, sau đó phá vỡ hư không. Sau khi bay ra khỏi không gian biển khổ, lúc xuất hiện lại đã ra khỏi Phật quốc, đi tới không trung một vùng hoang dã của đế quốc Thiên Phật.

Đây cũng là uy lực của Tu Di Thần Sơn, Hoàng Tiểu Long có thể thông qua thúc giục Thập Phật trận, điều khiển Tu Di Thần Sơn phi hành, hơn nữa, Tu Di Thần Sơn còn có năng lực xuyên thấu không gian.

Ngoại trừ cái này, lúc đối địch, còn có thể khống chế Tu Di Thần Sơn công kích.

Dựa theo trí nhớ truyền thừa, toàn bộ sơn thể của Tu Di Thần Sơn là dùng vật cứng chắc nhất của Phật giới - Kim Nhu thần thạch tạo nên. Hơn nữa lúc đúc tạo, còn cho thêm phật huyết kim sắc của mười ngàn cỗ phật chí kiên chí nhu, ở thế giới Vũ Hồn, hẳn là không có ai có thể phá vỡ Tu Di Thần Sơn đâu.

Cho dù là cường giả Thần vực, cũng không cách nào phá vỡ nó!

Sau khi Tu Di Thần Sơn phá vỡ không gian biển khổ, thì trôi lơ lửng trên trời cao, cách mặt đất mấy chục ngàn trượng, sơn thể lớn không biết bao nhiêu ngàn dặm, che khuất bầu trời. Nếu khống chế Tu Di Thần Sơn công kích, có thể tưởng tượng uy lực lớn thế nào.

Một tòa sơn thể bình thường mà khổng lồ như vậy đập xuống, cũng có thể dọa chết người, huống chi là Tu Di Thần Sơn.

"Nhỏ, nhỏ, nhỏ, nhỏ đi chút nữa!" Hoàng Tiểu Long khống chế Thập Phật trận, làm cho Tu Di Thần Sơn không ngừng nhỏ lại. Tu Di Thần Sơn trôi lơ lửng trên không trung mấy chục ngàn trượng không ngừng thu nhỏ, cuối cùng chỉ lớn cỡ bàn tay!

"Nhỏ đi chút nữa!"

Tu Di Thần Sơn ép nhỏ thành kích cỡ một hạt cát!

Sau khi Tu Di Thần Sơn thu nhỏ thành vậy, Hoàng Tiểu Long nhận rõ phương hướng hơn, khống chế Tu Di Thần Sơn bay về phía một mảnh dãy núi phía trước. Mặc dù tìm được Tu Di Thần Sơn, nhưng Hoàng Tiểu Long không vội chạy về Đoạn Nhận đế quốc, mà định tìm một nơi tu luyện trước, sau khi đột phá Tiên Thiên cấp bốn thì tính tiếp!

Tiên Thiên cấp bốn là một ranh giới, một khi tiến vào Tiên Thiên cấp bốn, thì Hoàng Tiểu Long chính là cường giả Tiên Thiên trung cấp, thực lực biến hóa tới lật trời.

Sau hơn một giờ, Hoàng Tiểu Long khống chế Tu Di Thần Sơn tới trên không một dãy núi rồi hạ xuống. Tu Di Thần Sơn chỉ lớn cỡ hạt cát, nên hòa cùng cát bụi trên đất xung quanh, vô cùng che khuất.

Sau khi Tu Di Thần Sơn đáp xuống đất, Hoàng Tiểu Long đi tới thần điện, hai tay hút lấy một giọt Phật Nhũ Địa Tâm, thúc giục Thập Phật trận, tiếp tục tu luyện Tu Di Thần Công.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 231: Bốn bảo hợp một

Cứ như vậy, mỗi ngày Hoàng Tiểu Long dùng một giọt Phật Nhũ Địa Tâm, sau đó thúc giục Thập Phật trận, rồi ở trong đó tu luyện Tu Di Thần Công. Từng ngày từng ngày trôi qua.

Đầu khí và cả tu vi nội lực của Hoàng Tiểu Long đều tăng lên với tốc độ kinh người.

Chỉ vùn vùn mười ngày, từ Tiên Thiên cấp ba trung kỳ, Hoàng Tiểu Long đã đạt tới Tiên Thiên cấp ba trung kỳ đỉnh phong!

Sau hai mươi ngày, Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên Thiên cấp ba trung kỳ đỉnh phong, đạt tới Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ.

Khi Hoàng Tiểu Long đạt tới Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ, đã biến ảo ra hơn một trăm hai mươi cánh tay. Chỉ là sau khi biến ảo ra hơn một trăm cánh tay này, những cánh tay sau càng ngày càng thêm khó khăn.

Trước kia, tu luyện một ngày có thể sinh ra từ ba tới bốn cánh tay, nhưng sau khi đạt tới một trăm cái, thì tốc độ chậm lại, một ngày cũng chỉ có hơn một cái. Mỗi ngày dùng Phật Nhũ Địa Tâm tu luyện, lại thêm phật lực của phật giới trong Thập Phật trận rèn luyện, phòng ngự và sức mạnh bản thể của Hoàng Tiểu Long càng ngày càng mạnh.

Hơn hai mươi ngày sau, Hoàng Tiểu Long nội thị, phát hiện, khí mạch, kinh mạch trong cơ thể, kể cả gân cốt, hình như được phủ thêm một tầng phật quang màu vàng.

Thời gian trôi qua.

Trong Tu Di Thần Sơn, Hoàng Tiểu Long đã tu luyện được hơn một tháng.

Hơn một tháng, tu vi Đầu khí của Hoàng Tiểu Long đã đạt tới Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ đỉnh phong.

Mà Dịch Cân Kinh, cũng đã đột phá thức thứ chín, đạt tới thức thứ mười - Ngoại Hổ Phốc Thực.

Một ngày này, Hoàng Tiểu Long giống như mọi ngày, sau khi nuốt Phật Nhũ Địa Tâm thì ở trong Thập Phật trận tu luyện Tu Di Thần Công. Cánh tay biến ảo, Song Long Hắc Lam lượn quanh đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long, cũng không ngừng hấp thu khí tức chân long của Long giới.

Có lẽ là bị phật lực của phật giới ảnh hưởng, nên vẩy rồng bên ngoài Song Long Hắc Lam cũng lấp lánh kim quang.

Đang tu luyện, thân thể Hoàng Tiểu Long đột nhiên chấn động một cái, trong cơ thể vang lên một tiếng vỡ nát nhỏ xíu, một luồng kim quang lao ra từ trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, Song Long Hắc Lam đang lượn vòng trên đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long cũng không ngừng phát ra tiếng rồng ngâm.

Một cỗ khí thể hoàn toàn khác biệt tản ra trên thân Hoàng Tiểu Long.

Tiên Thiên cấp bốn!

Khỏi tu hơn hai tháng, rốt cuộc Hoàng Tiểu Long đã đột phá tới Tiên Thiên cấp bốn!

Đầu khí Cửu U mệnh mông cùng với khí chân long và phật khí không ngừng lưu chuyển trong thân thể Hoàng Tiểu Long.

Trước kia, trong khí hải của Hoàng Tiểu Long vốn chỉ có hai hư ảnh pháp tướng, một là Ma Thần địa ngục, một là Kim Long viễn cổ. Còn bây giờ, thì nhiều thêm một cái, Kim Phật!

Ba hư ảnh pháp tướng!

Hoàng Tiểu Long có thể đột phá Tiên Thiên cấp bốn nhanh như vậy, ngoại trừ nhờ Phật Nhũ Địa Tâm, thì cũng nhờ có ba hư ảnh pháp tướng này.

Ba hư ảnh pháp tướng giúp tốc độ chiếm đoạt linh khí thiên địa của Hoàng Tiểu Long tăng lên rất nhiều.

"Rốt cuộc đột phá Tiên Thiên cấp bốn!" Một lát sau, Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện, ánh mắt vui vẻ.

Đột phá Tiên Thiên cấp bốn, thực lực của hắn đã tăng gấp nhiều lần so với hồi còn ở Đế Quốc Đoạn Nhận.

Lúc rời Đế Quốc Đoạn Nhận tới Đế Quốc Thiên Phật tìm Tu Di Thần Sơn, Hoàng Tiểu Long mới là Tiên Thiên cấp hai, mà bây giờ thì liên tục đột phá hai cấp bậc lớn.

Mà từ khi Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên Thiên, tham gia Hoàng Thành chi chiến đến bây giờ còn chưa tới ba năm.

"Không biết tên Tạ Bồ Đề kia hiện giờ là cấp bậc nào?" Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Lúc Hoàng Thành chi chiến, Tạ Bồ Đề là Tiên Thiên cấp hai sơ kỳ, cao hơn Hoàng Tiểu Long một cấp lớn, còn hiện tại, có lẽ còn chưa đột phá tới cấp ba cũng nên.

Đột phá Tiên Thiên cấp bốn, cũng là thời điểm quay về để quốc Đoạn Nhận rồi.

Bây giờ chạy về để quốc Đoạn Nhận, có lẽ hẳn có thể kịp tới hôn lễ của muội muội Hoàng Mẫn.

Hoàng Tiểu Long phi thân ra khỏi Tu Di Thần Sơn.

Tu Di Thần Sơn là cốt lõi của thần trận, Thập Phật trận ở trong lòng Tu Di Thần Sơn, cho nên hơn hai tháng nay Hoàng Tiểu Long vẫn luôn tu luyện ở trong lòng núi Tu Di Thần Sơn.

Sau khi ra khỏi Tu Di Thần Sơn, tay phải Hoàng Tiểu Long khẽ vẫy, Tu Di Thần Sơn hóa thành hạt cát bay lên khỏi mặt đất, biến thành kích cỡ bằng lòng bàn tay, nằm trong bàn tay Hoàng Tiểu Long.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long thu nó vào trong cơ thể. Nhưng ngay khi Tu Di Thần Sơn vào trong linh hồn chi hải, ba dị bảo Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu vẫn luôn yên lặng đột nhiên phát ra ánh sáng kịch liệt.

Mà lúc này, Tu Di Thần Sơn cũng sôi trào Phật lực, kim mang Phật lực chiếu sáng mọi ngõ ngách trong không gian linh hồn chi hải của Hoàng Tiểu Long.

Cả ba dị bảo Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu đều bị kim mang Phật lực ảnh hưởng, ánh sáng trên thân càng thêm kịch liệt, tiếng vang ơng ơng không ngừng.

Hoàng Tiểu Long cảm ứng thấy sự khác thường của bốn dị bảo, thất kinh.

Lúc trước tiến vào Phật quốc, cho dù ở không gian biến khổ, thì Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu đều không phản ứng gì, sao bây giờ lại phản ứng kịch liệt như vậy.

Ba dị bảo kia giống như cực kỳ sợ hãi Tu Di Thần Sơn, liên thủ muốn chống lại nó. Nhưng trong kim mang Phật lực của Tu Di Thần Sơn, ánh sáng của ba dị bảo càng ngày càng yếu.

Đột nhiên, bốn dị bảo đồng loạt chấn động, bay ra khỏi cơ thể Hoàng Tiểu Long, không ngừng bay vòng vòng trên không trung.

Mà Tu Di Thần Sơn thì sinh ra một lực hút cường đại, hút Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu về phía nó. Ba dị bảo kia muốn tránh thoát, nhưng hoàn toàn không cách nào bay ra khỏi phạm vi trăm thước của Tu Di Thần Sơn.

Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, ba dị bảo càng ngày càng sát lại gần Tu Di Thần Sơn, ánh sáng giãy dụa trên thân chúng càng ngày càng kịch liệt, nhưng hoàn toàn vô ích. Ba dị bảo vẫn bị Tu Di Thần Sơn hút lại gần.

Cuối cùng, khi ba dị bảo tiến vào khu vực mười thước quanh Tu Di Thần Sơn, thì kim quang của Tu Di Thần Sơn đột nhiên phóng lên cao, mười pho tượng Phật đột nhiên phá không bay ra. Mười pho tượng Phật này chính là mười tượng Phật của Thập Phật trận.

Sau khi mười pho tượng bay ra, kim quang của Tu Di Thần Sơn lại càng tăng mạnh, Phật lực như sóng biển vô tận cuộn cuộn đẩy ra bốn phương, lập tức hấp thu ba dị bảo.

Sau khi ba dị bảo bị Phật lực hút vào thì rơi xuống Tu Di Thần Sơn. Linh Lung Bảo Tháp rơi ở sườn núi Tu Di Thần Sơn, Tù Thần Quyển thì khảm vào một ngọn núi trong sơn thể của Tu Di Thần Sơn, còn Đoạn Hồn Châu lại khảm lên đỉnh một ngọn núi khác trong Tu Di Thần Sơn.

Ánh sáng ba dị bảo lóe lên, nhưng không giãy dụa nữa, giống như bị thu phục rồi.

Hoàng Tiểu Long nhìn kết quả này thì có chút sửng sốt.

Ba dị bảo lại bị Tu Di Thần Sơn thu phục, tất cả hợp thành một thể?

Lúc này, trên Tu Di Thần Sơn, Phật lực, hỏa khí Diễm Long, thần linh chi khí ở chiến trường viễn cổ của Tù Thần Quyển, hồn khí của Đoạn Hồn Châu tụ vào một chỗ, dần dần hình thành một loại khí linh khí có cả bốn loại linh khí thiên địa Phật lực, Diễm Long khí, thần linh khí, hồn khí.

Tay phải Hoàng Tiểu Long vẫy một cái, Tu Di Thần Sơn rơi xuống trong tay Hoàng Tiểu Long, nhìn bốn bảo hòa làm một thể trên Tu Di Thần Sơn, Hoàng Tiểu Long thầm cười khổ một tiếng. Tu Di Thần Sơn bây giờ còn có thể gọi là Tu Di Thần Sơn sao?

Bốn bảo dính chung một chỗ, vậy gọi là Tu Di Linh Lung Tù Thần Đoạn Hồn Sơn đi!

Nhưng mà, bốn bảo hợp làm một thể hình như cũng không phải chuyện xấu.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long cảm ứng được, sau khi bốn bảo hợp nhất, uy lực của Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Quyển, Đoạn Hồn Châu không hề bị ảnh hưởng, ngược lại còn tăng cường uy lực của Tu Di Thần Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Người không phải tiên thiên cấp ba

Hoàng Tiểu Long nhìn Tu Di Thần Sơn đã là bốn bảo hợp một trước mắt trầm nghĩ, nếu thu phục tất cả dị bảo trên Bảng Dị Bảo, dung hợp toàn bộ với Tu Di Thần Sơn, thì không biết uy lực của Tu Di Thần Sơn sẽ mạnh tới mức nào!

Sau đó Hoàng Tiểu Long lắc đầu cười một tiếng, chuyện này là không thể nào.

Ba mươi hai món dị bảo, thất lạc khắp bốn phương trời đất, cơ hội tìm được toàn bộ gần như là số không, thậm chí có dị bảo còn không ở trong không gian Vũ hồn này.

Hơn nữa, còn có dị bảo đã bị người khác thu phục, nếu mình có thể tìm được, thì người khác cũng có thể tìm được.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long thu Tu Di Thần Sơn vào trong cơ thể, phi thân lên, rời khỏi dãy núi này.

Hoàng Tiểu Long vừa rời đi không bao lâu, hai bóng người phá không tới, tốc độ cực nhanh.

"Kỳ quái, mới vừa rồi, ta rõ ràng cảm ứng được bên này có uy lực của ba bảo vật!"

"Chẳng lẽ bị người khác nhanh chân giành trước?"

"Đi, tiếp tục tìm một chút!"

Sau khi Hoàng Tiểu Long rời đi, thì phi hành thẳng hướng nam, sau hơn một giờ lúc tới thành Cổ Bắc thì ngừng lại. Nhớ tới lúc hắn tiếp nhận phật lực của Thiên Phật đài gột rửa ở Vạn Phật Nghiễm Ác tràng, Trần Định Nguyên kia đã phóng độc châm về phía hắn, đôi mắt Hoàng Tiểu Long chợt lóe tia sáng lạnh, sau đó đi vào thành Cổ Bắc, hỏi thăm địa chỉ của Trần phủ rồi đi tới.

Một tòa tiểu viện phía bắc Trần phủ.

Trần Định Nguyên đang bình tĩnh ngồi trong đại sảnh, nghe thủ hạ Hàn Phi bẩm báo chuyện Phong Hội gia tộc.

Mỗi một năm đệ tử trẻ tuổi của Trần gia đều sẽ tiến hành tỷ thí xếp hạng, được Trần gia gọi là Phong Hội gia tộc.

"Công tử, dựa vào thiên phú và tư chất của ngài, lần Phong Hội gia tộc này, ngài nhất định có thể lấy được đệ nhất." Hàn Phi cười nói.

Trần Định Nguyên ngao ngễ cười nói: "Lần Phong Hội gia tộc này, ta đương nhiên phải đoạt đệ nhất. Không chỉ đoạt đệ nhất trong Phong Hội gia tộc, đến lúc Liên Hội của tứ đại gia tộc, ta cũng phải đoạt được đệ nhất!"

Hàn Phi cười nói: "Công tử nói đúng, lần này Lạc Vô Nhất kia chắc chắn bại dưới tay công tử!"

Trần Định Nguyên gật đầu cười một tiếng, đột nhiên nghĩ tới chuyện gì, hỏi: "Tiểu tử kia vẫn còn ở Phật quật?"

"Đúng vậy công tử, năm tháng trước, sau khi tiểu tử đó tiến vào Phật quật thì chưa từng đi ra!" Hàn Phi trả lời: "Thuộc hạ đã phái người chú ý Phật quật rồi, chỉ cần tiểu tử kia vừa ra khỏi Phật quật, thuộc hạ lập tức bẩm báo công tử."

Trần Định Nguyên hài lòng gật đầu, cười lạnh nói: "Chỉ cần tiểu tử kia vừa ra khỏi Phật quật, ta sẽ cho hắn một ký ức cả đời khó quên."

"Vậy sao?" Ngay lúc này, một giọng nói lạnh lùng đột nhiên vang lên.

"Ai?" Giọng nói đột ngột này khiến cho cả Trần Định Nguyên và Hàn Phi hoảng sợ.

Trong ánh mắt giết mình của hai người, một bóng người từ trong hư không dần dần hiện ra.

"Là người!" Sau khi thấy rõ diện mạo người tới, hai người Trần Định Nguyên đồng thời thốt lên.

Người tới chính là Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn Trần Định Nguyên: "Đúng vậy, là ta."

Sau khi hoảng sợ, Trần Định Nguyên lại cười phá lên: "Tiểu tử, không ngờ ngươi lại dám tự tiện xông vào Trần phủ ta. Lần trước, có một tên Tiên Thiên cấp mười hậu kỳ tự tiện xông vào Trần phủ ta, ngươi biết hậu quả là gì không? Chết không toàn thây! Nói thật, ta rất bội phục sự ngu xuẩn và dũng khí của ngươi!" Nói tới đây, gã đứng lên đi về phía Hoàng Tiểu Long, đồng thời ra hiệu một ánh mắt với Hàn Phi.

Hàn Phi gật đầu hiểu ý, phi thân chột lóe, ngăn cản đường lui của Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long thấy vậy nhưng vẫn bình tĩnh.

Trần Định Nguyên đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long cách năm thước, lạnh giọng cười nói: "Nể tình ngươi dám xông vào Trần phủ ta, chỉ cần ngươi có thể tiếp được ba chương của ta, ta sẽ để cho ngươi đi. Nếu ngươi không tiếp nổi ba chương của ta, ha ha ha!"

"Một chương." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

"Một chương?" Trần Định Nguyên ngẩn ra, sau đó lại cười nói: "Cũng được, một chương hay ba chương đối với ngươi mà nói đều giống nhau. Ta chỉ cần một chương là đủ giải quyết ngươi rồi. Tiểu tử, ngươi chuẩn bị tốt chưa?"

Hoàng Tiểu Long lắc đầu: "Ý ta là, ta chỉ cần một chương, để giải quyết ngươi!"

"Cái gì?" Sắc mặt Trần Định Nguyên lập tức trở nên khó coi, đôi mắt tràn đầy vẻ rét lạnh: "Tiểu tử, ta vốn còn muốn để cho ngươi một con đường sống. Đã vậy thì, ngươi lập tức chết đi!" Nói xong, gã phi thân lên, một quyền đập thẳng về phía Hoàng Tiểu Long.

Một quyền ấn to lớn phá không mà ra, mang theo ngọn lửa màu tím nhạt, âm thanh không gian rít gào. Quyền ấn còn chưa công kích tới, thì đã có một cỗ khí cực kỳ nóng bỏng đập về phía Hoàng Tiểu Long.

Đây là một quyền của Trần Định Nguyên - Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ đỉnh phong, uy lực cực mạnh.

Trong suy nghĩ của Trần Định Nguyên, cho dù Hoàng Tiểu Long có được phật lực của Thiên Phật đài gột rửa, đột phá tới Tiên Thiên cấp ba, thì cũng không phải là đối thủ của Tiên Thiên cấp ba hậu kỳ đỉnh phong như gã. Cho nên, gã cũng không gọi Vũ hồn ra hồn hóa.

Hoàng Tiểu Long nhìn quyền ấn của đối phương phá không mà tới, vẻ mặt lạnh lùng, tay phải đột nhiên nhấc lên, chỉ ra một công kích.

Theo một chỉ của Hoàng Tiểu Long, một luồng kinh khí phá không mà ra, sương mù màu xám tro dày đặc cuộn cuộn, giống như sóng biển nhấn chìm trời đất xung quanh.

Trong sương mù màu xám tro dày đặc này, một hư ảnh quái vật màu đen tuyền như ẩn như hiện, tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra, khiếp sợ tâm thần người nghe.

"Đoạn Hồn Chi!"

Nhìn sương mù màu xám tro cuộn cuộn đánh tới, còn có tiếng kêu thê lương của quái vật, sắc mặt Trần Định Nguyên hoảng sợ, thân hình nhanh chóng bay lui về phía sau, đồng thời hét: "Kim Cương Diệt Ma Cương!"

Toàn thân hiện lên kim quang, xoay tròn, hình thành một tầng cương khí hộ thể.

Nhưng lúc này, Đoạn Hồn Chi phá không tới, trong nháy mắt xuyên thủng tầng Kim Cương Diệt Ma Cương kia, sau đó xuyên qua ngực, từ sau lưng bay ra, cuối cùng kinh khí xuyên thủng vách tường đại sảnh phía sau.

"Phốc!"

Trần Định Nguyên bay ngược ra ngoài, hung hăng đập xuống đất, trong miệng phun đầy tinh huyết.

"Công tử!" Hàn Phi vốn đang ngăn cản đường lui của Hoàng Tiểu Long, nhưng khi thấy Trần Định Nguyên bị Hoàng Tiểu Long đánh bay, thì kinh hãi thốt lên, hoảng sợ phi thân tới bên người Trần Định Nguyên.

Chỉ thấy vết thương chỗ ngực Trần Định Nguyên, khí lưu đen tuyền kêu lên quái dị, máu thịt mơ hồ, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

"Ngươi không phải Tiên Thiên cấp ba!" Cổ họng Trần Định Nguyên khàn khàn, hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long. Gã không ngờ, năm tháng trước, lúc ở Vạn Phật Nghiễm Ác tràng, Hoàng Tiểu Long tiếp nhận phật lực của Thiên Phật đài gột rửa mới chỉ đột phá Tiên Thiên cấp ba. Tại sao bây giờ có thể là Tiên Thiên cấp bốn chứ!

"Ai bảo ngươi, ta là Tiên Thiên cấp ba." Hoàng Tiểu Long cười lạnh nói. Sau đó, trong tay xuất hiện Tu La chi nhận, vung ra một đóa hoa quỷ dị nở rộ giữa không trung.

Sau đó, đóa hoa biến mất trong hư không.

Trần Định Nguyên kêu thảm một tiếng, giữa trán phun ra một cột máu, nơi mi tâm có thêm một lỗ máu hình hoa.

Cặp mắt Trần Định Nguyên tròn tròn, nằm thẳng đơ.

"Công tử, công tử!" Hàn Phi kinh hoàng lớn tiếng kêu, dùng sức lắc lắc thi thể của Trần Định Nguyên. Nhưng mặc cho y kêu lớn cỡ nào, Trần Định Nguyên cũng không phản ứng.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đi tới.

Hàn Phi bỗng nhiên quay đầu, hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, đột nhiên há mồm kêu to: "Người đâu, có thích khách!"

Chỉ là, y vừa mới nói xong đã bị một chỉ của Hoàng Tiểu Long xuyên thủng mi tâm.

Sau khi đánh chết hai người, Hoàng Tiểu Long phi thân chọt lóe, che giấu không gian, thân hình biến mất tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 233: Trở lại hoàng thành đoạn nhận

Hoàng Tiểu Long mới vừa che giấu không gian rồi đi, Hàn Phi té xuống đất, một bóng người lập tức phá không tới.

"Ai có gan gây chuyện ở Trần phủ ta!"

Người tới là một lão già tầm tám mươi, mặc cẩm bào màu tím đậm, đôi mắt xanh biếc, chính là đại quân gia của Trần phủ - Trương Vinh.

Trương Vinh vừa đáp xuống đất, nhìn thấy Trần Định Nguyên và Hàn Phi nằm trong vũng máu, sắc mặt kinh hoàng.

"Định Nguyên thiếu gia!" Lão bước vội tới trước mặt Trần Định Nguyên, kêu to.

Không lâu sau, toàn bộ Trần phủ chấn động, mấy ngàn cao thủ Trần phủ xuất động.

Mà lúc này, Hoàng Tiểu Long đã sớm rời khỏi Trần phủ, đi tới cửa thành Cổ Bắc. Khi Hoàng Tiểu Long chạy tới cửa thành, thì nơi này đã bị bao vây.

Nhìn cửa thành đã bị bao vây, Hoàng Tiểu Long lạnh lùng cười một tiếng, đi vào một hẻm nhỏ không người, thân hình biến mất vào hư không. Lúc xuất hiện lần nữa, thì Hoàng Tiểu Long đã ở đại điện bên trong Tu Di Thần Sơn.

Thúc giục Thập Phật trận, Tu Di Thần Sơn hóa thành một hạt cát, Hoàng Tiểu Long khống chế Tu Di Thần Sơn phi hành trên bầu trời thành Cổ Bắc, nhanh chóng ra khỏi thành.

Đương nhiên, Hoàng Tiểu Long cũng có thể trình ra Hoàng Tước lệnh của Mã Bác hoặc Thiên Phật lệnh của Thích Phạm Thiên đưa cho hắn, là có thể an toàn rời khỏi thành Cổ Bắc. Nhưng làm như vậy có chút phô trương, nếu đã định rời khỏi đế quốc Thiên Phật, Hoàng Tiểu Long cũng không muốn có thêm phiền toái.

Sau khi rời khỏi thành Cổ Bắc, Hoàng Tiểu Long khống chế Tu Di Thần Sơn bay thẳng về phía nam, hai giờ sau mới ngừng lại.

Hai giờ, Hoàng Tiểu Long thúc giục Thập Phật trận, khống chế Tu Di Thần Sơn, Đấu khí trong cơ thể đã tiêu hao hết. Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên Thiên cấp bốn, Đấu khí và nội lực có thể sánh với cường giả Tiên Thiên cấp năm, nhưng cũng chỉ có thể khống chế Tu Di Thần Sơn phi hành hai giờ, có thể tưởng tượng ra, thúc giục Thập Phật trận hao tổn Đấu khí kinh khủng cỡ nào.

Sau khi dừng lại, Hoàng Tiểu Long đi tới thiên điện dùng một giọt Phật Nhũ Địa Tâm, vừa tu luyện Tu Di Thần Công, vừa khôi phục Đấu khí, nội lực.

Một ngày sau, Hoàng Tiểu Long dừng tu luyện, Đấu khí và nội lực đã khôi phục hoàn toàn.

"Không biết dùng linh thạch nhất phẩm thúc giục Thập Phật trận, có thể khống chế Tu Di Thần Sơn phi hành bao lâu nhỉ?" Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ, sau đó lấy ra một viên linh thạch nhất phẩm từ trong Tu La giới.

Ở Hoàng Thành chỉ chiến lúc trước, Hoàng Tiểu Long được thưởng hai mươi viên linh thạch nhất phẩm, vẫn luôn được hắn đặt trong Tu La giới.

Sau khi lấy viên linh thạch nhất phẩm kia ra, Hoàng Tiểu Long bắn nó khảm vào trong Thập Phật trận. Linh khí bên trong linh thạch nhất phẩm kia lập tức điên cuồng trào ra, ánh sáng Thập Phật trận sáng lên, tự động thúc giục.

Tu Di Thần Sơn cũng tự động phá không mà đi.

Hai ngày trôi qua, viên linh thạch nhất phẩm khảm trong Thập Phật trận mới nứt toác vỡ ra, biến mất.

Hoàng Tiểu Long đang tu luyện Tu Di Thần Công trong Thập Phật trận nhưn mảy một cái. Một viên linh thạch nhất phẩm, lại chỉ có thể không chế Tu Di Thần Sơn phi hành hai ngày.

Linh thạch nhất phẩm vô cùng trân quý, nếu ở trên thị trường đấu giá, cho dù có mười triệu cũng chưa chắc mua được một viên này. Chuyện này tiêu hao quá lớn rồi.

Nhưng, sau khi Tu Di Thần Sơn dung hợp cả ba dị bảo Linh Lung Bảo Tháp, Tù Thần Khuyển, Đoạn Hồn Châu, Hoàng Tiểu Long phát hiện. Khi hắn tu luyện Tu Di Thần Công trong Thập Phật trận, thì Diễm Long khí của Linh Lung Bảo Tháp, thần linh khí viễn cổ của Tù Thần Khuyển, hồn khí của Đoạn Hồn Châu đều đồng loạt rèn luyện bản thể của hắn.

Phật lực, Diễm Long khí, thần linh khí viễn cổ, hồn khí, bốn loại linh khí rèn thể, tốc độ tu luyện của Hoàng Tiểu Long lại tăng lên rất nhiều. Gần như là mỗi ngày, thực lực của Hoàng Tiểu Long đều có tiến bộ rõ ràng.

Trong sự rèn thể của bốn loại linh khí, sức mạnh và lực phòng ngự của bản thể Hoàng Tiểu Long càng ngày càng mạnh, cho dù là cường giả Tiên Thiên cấp năm sơ kỳ, cũng không có sức mạnh bản thể giống như Hoàng Tiểu Long.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long vừa đi đường, vừa tu luyện. Không bao lâu sau đã rời khỏi đế quốc Thiên Phật, quay về đế quốc Đoạn Nhận.

Nhưng mặc dù tốc độ phi hành của Tu Di Thần Sơn rất nhanh, lại tiêu hao quá lớn, cho nên Hoàng Tiểu Long không thúc giục Tu Di Thần Sơn phi hành nữa.

Hắn tính toán hành trình, cứ cách bốn ngày lại dùng một viên linh thạch nhất phẩm thúc giục Tu Di Thần Sơn phi hành.

Mặc dù linh thạch nhất phẩm trân quý, nhưng dùng linh thạch nhất phẩm thì Tu Di Thần Sơn tự động phi hành, Hoàng Tiểu Long có thể ở trong Thập Phật trận tu luyện, vừa không chậm trễ tu luyện, vừa không trì hoãn việc đi đường.

Còn đồng linh thạch nhất phẩm bị tiêu hao, thì sau khi trở về đế quốc Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long lại nghĩ biện pháp lấy lại.

Bốn tháng trôi qua.

Hoàng Tiểu Long một đường phi hành, rốt cuộc chạy về tới đế quốc Đoạn Nhận.

Chỉ là sau khi đột phá Tiên Thiên cấp bốn, mặc dù tốc độ tăng trưởng Đấu khí của Hoàng Tiểu Long mạnh hơn so với lúc trước, nhưng vẫn còn chậm chạp. Thế nhưng bốn tháng trôi qua, Hoàng Tiểu Long vẫn đạt tới Tiên Thiên cấp bốn hậu kỳ đỉnh phong, còn kém nửa bước là có thể đột phá tới cấp năm rồi.

Trở lại tới đế quốc Đoạn Nhận cũng giống như Hoàng Tiểu Long tính toán, dùng hết hai mươi viên linh thạch nhất phẩm.

Sau khi vào lãnh thổ đế quốc, lại mất thêm mười ngày, Hoàng Tiểu Long trở lại hoàng thành Đoạn Nhận. Nhìn cửa thành của hoàng thành Đoạn Nhận, trong lòng Hoàng Tiểu Long trong lòng dâng lên một loại tâm tình khó tả.

Loại cảm giác này giống như lúc trước sau khi rời khỏi Hoàng gia trang, rồi lại từ vương thành vương quốc Lạc Thông trở lại Hoàng gia trang vậy.

Hoàng Tiểu Long hít sâu một hơi, cất bước đi vào hoàng thành Đoạn Nhận.

Hoàng thành Đoạn Nhận vẫn phồn vinh náo nhiệt, giống như một năm trước khi Hoàng Tiểu Long rời đi, người đi trên đường như thoi đưa, ngựa xe như nước.

"Mấy ngày nữa chính là ngày vui của Quách gia và Hoàng gia. Nghe nói, lần này đám cưới giữa Quách gia và Hoàng gia, hơn một ngàn vương quốc, vương thất trong đế quốc Đoạn Nhận đều phái sứ giả hoặc vương tử tới chúc mừng!"

"Đâu chỉ vậy! Nghe nói, ngày đám cưới của Quách gia và Hoàng gia, Đại Đế Đoạn Nhận có thể sẽ tự mình đến hiện trường!"

"Rốt cuộc Hoàng Tiểu Long kia có thân phận gì? Còn Triệu Thu và Đại Đế Đoạn Nhận lại là quan hệ như thế nào?"

"Ai biết, nhưng nghe nói hiện giờ Hoàng Tiểu Long không có mặt ở hoàng thành Đoạn Nhận."

Hoàng Tiểu Long đi trên đường phố, nghe người đi đường xung quanh bàn tán.

Đám cưới của muội muội Hoàng Mẫn và Quách Thái tổ chức vào ba ngày sau. Đám cưới của Hoàng gia và Quách gia, nhưng trên đường phố hoàng thành Đoạn Nhận cũng treo đầy đèn màu, khung cảnh vui mừng.

Nghe thấy một người trẻ tuổi trước mặt nói Hoàng Tiểu Long không có ở hoàng thành Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long cười nói: "Tiểu huynh đệ, người nghe ai nói, Hoàng Tiểu Long bây giờ không có ở hoàng thành Đoạn Nhận vậy?"

Người trẻ tuổi kia nghe vậy quay đầu nhìn Hoàng Tiểu Long từ trên xuống dưới, cười nói: "Tiểu huynh đệ? Hình như ngươi không có lớn hơn ta đâu, ta có

một người anh em, hiện tại đang làm hộ vệ ở Hoàng phủ, đương nhiên biết. Ta xem người là theo trường bối trong gia tộc tới Hoàng phủ chúc mừng đi?"

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, sau đó cười một tiếng, không có trả lời.

Nhìn bộ dạng, người trẻ tuổi này chắc là từ vương quốc dưới tới, không nhận ra hắn.

Người trẻ tuổi kia thấy Hoàng Tiểu Long không trả lời, cho là Hoàng Tiểu Long ngầm thừa nhận, cười nói: "Người là lần đầu tiên tới hoàng thành Đoạn Nhận phải không?"

Ngay tại lúc này, đám người phía sau đột nhiên xôn xao, tiếng kinh hô liên tiếp vang lên.

Hai người Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn, thì thấy một đám người đang giục ngựa, vội vàng chạy tới phía này.

Người trẻ tuổi kia tái mặt: "Là người của Thiết gia!"

"Thiết gia?" Hoàng Tiểu Long nghi ngờ hỏi.

"Thiết gia cũng là sui gia với Quách gia. Muội muội Quách Hiểu Thanh của gia chủ hiện tại của Quách gia - Quách Thế Văn, gả cho gia chủ Thiết gia - Thiết Phương!" Người trẻ tuổi kia lên tiếng giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 234: Lại dám đả thương tiêu nhi của ta

"Cũng là sui gia của Quách gia?" Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, nhìn đệ tử Thiết gia giục ngựa xông tới, nhưn mảy một cái, nói: "Đệ tử Thiết gia lại dám giục ngựa chạy như điên trong hoàng thành, chẳng lẽ không sợ hoàng pháp?"

Người trẻ tuổi kia nghe vậy, lắc đầu cười một tiếng: "Bây giờ Quách gia dám hỏi với Hoàng gia, ngay cả Đại Đế Đoạn Nhận cũng phải cho Quách gia mặt mũi, Thiết gia là sui gia với Quách gia, đừng nói giục ngựa chạy hết tốc lực trong hoàng thành, cho dù giết người trên đường lớn hoàng thành, cũng không ai dám quản!"

Ngay tại lúc này, đám đệ tử Thiết gia đã giục ngựa tới cách Hoàng Tiểu Long hai trăm thước, người đi đường xung quanh ai cũng hét lên tránh ra.

Người trẻ tuổi kia thấy vậy, vội vàng nói: "Chúng ta nhanh tránh ra, nếu không đệ tử Thiết gia thật sẽ..." hắn còn chưa nói hết đã muốn kéo Hoàng Tiểu Long trốn qua một bên.

Nhưng, hắn kéo thế nào, Hoàng Tiểu Long cũng không nhúc nhích.

Người trẻ tuổi kia ngẩn ra, lúc này, đám đệ tử Thiết gia chỉ còn cách mấy chục thước. Hắn biến sắc, mặc kệ Hoàng Tiểu Long, cùng những người khác hoảng sợ lui qua một bên.

Lúc này, đệ tử Thiết gia đã chạy tới cách người Hoàng Tiểu Long mười mấy thước.

Đệ tử Thiết gia đang thúc ngựa chạy như điên thấy Hoàng Tiểu Long không hề né tránh, vẫn đứng giữa đường, có chút bất ngờ, sau đó cười phá lên.

"Các huynh đệ, lại còn có người không sợ chết!" Người trẻ tuổi dẫn đầu cười to nói.

Đệ tử Thiết gia ồn ào cười đáp lại.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn đám đệ tử Thiết gia đang ồn ào cười to xông tới.

Lúc đệ tử Thiết gia chỉ còn cách mấy thước, Hoàng Tiểu Long đột nhiên giơ tay phải lên, vỗ ra một chưởng. Từng vòng tròn kim sắc phá không bay ra, dưới ánh nhìn chăm chăm của mọi người, toàn bộ đệ tử Thiết gia dừng lại trước mặt Hoàng Tiểu Long mấy thước.

Người trẻ tuổi đã lui sang một bên giật mình, nhìn đám đệ tử Thiết gia bị định hình ở chỗ kia.

"Đây là Đẩu kỹ gì?"

Mọi người xung quanh cũng giật mình.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới phía người trẻ tuổi dẫn đầu của Thiết gia.

Người trẻ tuổi kia nhìn Hoàng Tiểu Long, vừa giận vừa sợ, ngoài miệng quát lên: "Tiểu tử, ngươi chết chắc, lại dám ra tay với chúng ta. Ngươi biết chúng ta là ai không? Chúng ta là người của Thiết gia! Ta là Thiết Tiêu, cha ta là gia chủ Thiết gia - Thiết Phung! Ngươi chết chắc rồi!"

"Thiết Phung?" Hoàng Tiểu Long cười nhạt.

Hóa ra tiểu tử này là con trai của gia chủ Thiết gia - Thiết Phung gì kia hả. Nói cách khác, gã là cháu của Quách Thế Văn rồi?

Bao sao tiểu tử này phách lối như vậy!

Hoàng Tiểu Long giơ tay lên, tay phải lập tức bóp một cái, nắm lấy cổ đối phương nhấc lên. Giống như năm đó, hắn làm với hai huynh đệ Quách Chí và Quách Phi trên đường lớn.

Thiết Tiêu bị Hoàng Tiểu Long nắm cổ nhấc lên, mặt đầy kinh hoàng và không tin, sắc mặt đỏ lên. Giống như gã không ngờ sau khi Hoàng Tiểu Long biết thân phận của gã rồi, mà còn dám làm vậy!

Bọn hộ vệ Thiết gia thấy thiếu chủ của bọn họ bị Hoàng Tiểu Long nắm cổ nhấc lên, thì hoảng sợ.

"Tiểu tử, ngươi dám!"

"Nhanh thả thiếu chủ của chúng ta xuống, nếu không trên trời dưới đất, không ai có thể cứu được ngươi đâu!"

"Không chỉ ngươi, toàn bộ gia tộc của ngươi, đều phải chết!"

Đám hộ vệ Thiết gia rối rít quát lên, mọi người bốn phía thì giật mình nhìn Hoàng Tiểu Long. Ngay cả người trẻ tuổi lúc này muốn kéo Hoàng Tiểu Long tránh thoát, cũng kinh ngạc sững người.

Hoàng Tiểu Long nghe đám hộ vệ Thiết gia quát to, lạnh giọng cười một tiếng, buông Thiết Tiêu ra.

Thiết Tiêu thấy Hoàng Tiểu Long thả mình, thì cho là Hoàng Tiểu Long sợ rồi, tức giận chỉ ngón tay về phía Hoàng Tiểu Long hét: "Tiểu tử, bây giờ ngươi mới buông ta ra, đã muộn! Ta muốn tiêu diệt cả nhà ngươi! Diệt ngươi!"

Nhưng gã còn chưa nói hết lời.

Hoàng Tiểu Long giơ tay lên đánh ra một chưởng, chính giữa ngực, Thiết Tiêu kêu thảm một tiếng, bay ra ngoài, lúc rơi xuống đất, còn liên tục phun ra máu tươi.

"Thiếu chủ!" Đám hộ vệ Thiết gia kêu lên.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long lại giơ tay đánh thêm một chưởng. Chưởng phong phá không, xoay tròn, không gian gào thét, nơi nó đi qua, toàn bộ hộ vệ Thiết gia đều bị đánh bay.

Một chưởng này của Hoàng Tiểu Long, dung hợp chiêu thứ nhất của Tu La kiếm pháp - Địa Ngục Chi Phong. Mặc dù không có công kích như Tu La Nhận, nhưng cũng không phải chuyện đùa.

Đám hộ vệ Thiết gia này, thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Tiên Thiên cấp hai, trước mặt Hoàng Tiểu Long cũng giống như gà đất chó cảnh.

Người đi đường nhìn Hoàng Tiểu Long đánh Thiết Tiêu trọng thương, thổi bay đám hộ vệ Thiết gia, trong ánh mắt nhìn Hoàng Tiểu Long, có thương hại, có kính sợ, có thán phục.

Lúc này, người trẻ tuổi lúc trước muốn kéo Hoàng Tiểu Long đi tới bên cạnh hắn, vội vàng nói: "Huynh đệ, ngươi nhanh chóng rời khỏi hoàng thành đi, càng xa càng tốt! Nếu không đợi lát nữa người của Quách gia và Thiết gia chạy tới, ngươi muốn đi cũng không đi được đâu!"

"Đi?" Hoàng Tiểu Long lắc đầu cười một tiếng: "Ta vừa mới trở về, ba ngày sau muội muội ta kết hôn, ta còn phải tham gia hôn lễ của muội muội, ta không đi đâu."

Người trẻ tuổi kia nghe vậy, ngần ngại, sau đó vội la lên: "Huynh đệ, lúc này mà ngươi còn nhớ tới hôn lễ của muội muội? Vẫn là chạy thoát thân quan trọng hơn, nếu mạng cũng mất rồi, thì ngươi tham gia hôn lễ của muội muội thế nào?"

Hoàng Tiểu Long nhìn người trẻ tuổi bộ dạng nóng nảy, thì sinh ra một chút thiện cảm với người này, dù sao lúc trước mình và người này cũng chả quen biết gì.

"Ngươi là người gia tộc nào?" Hoàng Tiểu Long cười hỏi.

Người trẻ tuổi kia ngần ngại, nhìn Hoàng Tiểu Long. Lúc này rồi, mà Hoàng Tiểu Long còn có tâm tình hỏi hắn là người gia tộc nào nữa?

"Huynh đệ, ngươi không cần để ý ta là người gia tộc nào đâu, bây giờ mau rời khỏi hoàng thành đi. Ta đoán người của Thiết gia và Quách gia đã biết chuyện nơi này rồi!" Người trẻ tuổi vội la lên.

Nhưng Hoàng Tiểu Long lại vô cùng bình tĩnh cười nói: "Ngươi tên gì?"

Người trẻ tuổi kia nghe xong, thì hoàn toàn hết nói nổi, cuối cùng bất đắc dĩ trả lời: "Ta tên là Cao Dững, là đệ tử Cao gia thuộc vương quốc Cách Nhĩ."

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Hiếm khi rảnh rỗi, chúng ta uống hai ly đi?"

Hiếm khi rảnh rỗi?

Uống hai ly?

Người trẻ tuổi kia có chút choáng váng, cũng không biết nên nói cái gì cho đúng.

Mà lúc này, đám người Quách Thế Văn, Quách Thế Nguyên đang ngồi ở phòng khách Quách phủ vừa nói vừa cười. Ngồi cạnh Quách Thế Văn là một mỹ phụ, đó chính là muội muội của hai huynh đệ - Quách Hiểu Thanh.

Quách Hiểu Thanh cười nói: "Đại ca, nhị ca, lần này Quách gia chúng ta đám hỏi và Hoàng gia. Hiện tại ngay cả Đại Đế cũng phải nể mặt Quách gia chúng ta, ta xem sau này ai dám nói Quách gia chúng ta không đúng!"

Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên tràn đầy ý cười.

"Gia chủ!" Lúc này, một vị hộ vệ của Quách gia hoang mang rồi loạn chạy vào: "Không hay rồi, thiếu gia Thiết Tiêu bị người đánh!"

Ba người Quách Thế Văn, Quách Thế Nguyên, Quách Hiểu Thanh ngẩn ngơ.

"Ngươi nói gì?" Sau khi giật mình, Quách Hiểu Thanh mới phản ứng được hộ vệ nói cái gì: "Ngươi nói là có người đã thương Tiều nhi của ta?"

"Dạ, ngay tại đường Triều Giang!" Hộ vệ kia vội vàng trả lời.

"Đường Triều Giang." Quách Thế Nguyên nói: "Cách Quách phủ chúng ta không xa."

Quách Hiểu Thanh đột nhiên đứng lên, tức giận nói: "Ta thật muốn xem một chút, ai lớn gan như vậy, ngai mạng lớn, lại dám đã thương Tiều nhi của ta!"

Quách Thế Văn cũng đứng lên, lạnh lùng cười nói với hộ vệ kia: "Bảo người phong tỏa cửa thành, không thể để cho tiểu tử kia chạy!" Nói xong thì nói với Quách Thế Nguyên, Quách Hiểu Thanh: "Bây giờ chúng ta đi qua xem một chút, bắt sống tiểu tử kia!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Hoàng công tử!

"Đại ca, chuyện này chúng ta có cần bẩm báo phụ thân hay không?" Lúc này, Quách Thế Nguyên chợt hỏi.

Quách Thế Văn nghe vậy, không khỏi cười một tiếng: "Ta nói này nhị đệ, chuyện có chút xú này mà cũng muốn bẩm báo cho lão nhân gia sao? Phụ thân lão nhân gia đang tiếp chuyện với Hoàng gia chủ và Hoàng Mẫn tiểu thư đấy."

"Đúng vậy." Quách Hiểu Thanh cũng lên tiếng: "Nhị ca, ta xem gan huynh hiện tại càng ngày càng nhỏ rồi. Với địa vị bây giờ của Quách gia chúng ta, còn phải sợ ai nữa? Cho dù là Đoạn Vô Ngân cũng phải cho Quách gia chúng ta một câu trả lời hợp lý!"

Quách Thế Nguyên nghe xong cũng không nói thêm gì nữa.

Vì vậy, ba người Quách Thế Nguyên dẫn mấy trăm hộ vệ Quách phủ khí thế hùng hổ đi tới đường Triều Giang, đồng thời, phong tỏa khắp hoàng thành Đoạn Nhận. Tất cả binh dân trong hoàng thành Đoạn Nhận đều cảm giác được một cỗ khí tức nặng nề, giống như khoảng lặng trước bão tố.

Mà lúc này, Hoàng Tiểu Long vẫn đứng ở đó nói chuyện trời đất với người trẻ tuổi tên Cao Dững kia.

Bộ dạng Cao Dững vô cùng nóng nảy, đột nhiên thân thể hắn chấn động một cái, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ nhìn sau lưng Hoàng Tiểu Long. Cuối phố, đám người Quách Thế Nguyên, Quách Thế Văn, Quách Hiểu Thanh đang nhanh chóng chạy về phía này.

Trong lòng Cao Dững chìm xuống.

Hoàng Tiểu Long nhìn về mặt Cao Dững thì biết, người Quách gia đã chạy tới sau lưng, vẻ mặt vẫn dừng đứng.

Mà Thiết Tiêu và đám hộ vệ Thiết gia nhìn thấy cuối đường hiện lên bóng người Quách gia, thì vẻ mặt mừng rỡ.

Đám người Quách Thế Nguyên dùng tốc độ nhanh nhất, chạy qua chỗ này.

Từ xa xa, Quách Hiểu Thanh đã thấy nhi tử Thiết Tiêu của mình và đám hộ vệ Thiết gia bị thương, tức giận không thôi.

Đám người Quách Thế Văn, Quách Thế Nguyên cũng nhìn thấy tình cảnh này.

Nhưng khi hai người thấy được bóng lưng màu vàng kia, thì đột nhiên giật mình.

"Đây là?" Hai người Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên nhìn nhau, cũng từ trong mắt đối phương nhìn ra sự sợ hãi, bất an, thậm chí là kinh hoàng.

Cho dù không nhìn thấy diện mạo Hoàng Tiểu Long, nhưng bóng lưng Hoàng Tiểu Long, sao hai người có thể không nhận ra chứ?

Lúc này, vẫn còn ở xa xa, Quách Hiểu Thanh thấy nhi tử bị thương thì giận dữ quát lên: "Là ai đã thương Tiêu nhi của ta! Ta phải tháo từng khúc xương trên người hắn xuống."

Hai người Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên nghe vậy, sắc mặt tái nhợt, mặt xám như tro tàn.

"Mẫu thân!" Thiết Tiêu được đám hộ vệ Thiết gia nâng dậy, đón Quách Hiểu Thanh, đi tới trước mặt nàng, chỉ về phía Hoàng Tiểu Long: "Là hắn, chính là tiểu tử này, là nó đấy! Mẫu thân, đợi sau khi bắt được tiểu tử này, con muốn tự mình ra tay, tháo từng khúc xương trên người hắn xuống!"

Quách Hiểu Thanh nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, lạnh giọng cười một tiếng: "Yên tâm, hắn trốn không thoát!" Nói xong, ánh mắt ra hiệu cho đám hộ vệ đi cùng. Ngay lúc đám hộ vệ kia muốn tiến lên bao vây Hoàng Tiểu Long, hai người Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên rút cuộc hoàn hồn lại.

"Dừng tay!" Hai người đồng thời lớn tiếng kêu lên.

Giọng nói của hai người đột ngột vang lên, khiến tất cả mọi người ngẩn ngơ, nhìn qua.

Dưới ánh nhìn chăm chăm của đám người Thiết Tiêu, Quách Hiểu Thanh còn cả Cao Dững. Hai người Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên tràn đầy sợ hãi, bất an, đi tới sau lưng Hoàng Tiểu Long nói: "Hoàng công tử!"

Hoàng công tử!

Nhìn bộ dạng cực kỳ sợ hãi, cung kính cúi người của hai người.

Tất cả mọi người khiếp sợ rồi.

Thiết Tiêu tròn to đôi mắt, Quách Hiểu Thanh tròn to đôi mắt, cả Cao Dững cũng tròn mắt.

Cao Dững nhìn Hoàng Tiểu Long, người có thể được hai người kia cung kính gọi là Hoàng công tử như thế, cũng chỉ có???

Hoàng Tiểu Long!

Hắn là Hoàng Tiểu Long! Trong đầu Cao Dững nổ bung, hô hấp dồn dập, nhất thời có chút hoa mắt chóng mặt. Hoàng Tiểu Long đứng ngay trước mặt hắn! Trời ạ! Hắn lại nói chuyện với Hoàng Tiểu Long! Hơn nữa mới vừa rồi, Hoàng Tiểu Long nói gì đó!!!

Huynh đệ?! Đúng, là huynh đệ, Hoàng Tiểu Long nói muốn uống với hắn hai ly?!

Cao Dững choáng váng tới mức không phân rõ đông tây nam bắc.

Mà Cao Dững từ xưng hô của Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên mà đoán ra thân phận của Hoàng Tiểu Long. Thì đám người Thiết Tiêu, Quách Hiểu Thanh đương nhiên cũng đoán ra được.

Hai tay hai chân Thiết Tiêu run rẩy, ngay cả đám hộ vệ Thiết gia kia cũng run lẩy bẩy, giống như chỗ bọn họ đã xảy ra siêu động đất cấp mười ba, hai chân không ngừng đong đưa.

Sắc mặt Quách Hiểu Thanh xám xịt lại.

Mới vừa rồi nàng nói muốn làm gì Hoàng Tiểu Long cơ? Muốn tháo từng khúc xương trên người Hoàng Tiểu Long xuống?

Lúc này, Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, nhìn Quách Thế Văn và Quách Thế Nguyên về mặt tràn đầy kinh hoàng bất an. Sau đó lại nhìn Thiết Tiêu chân tay run lẩy bẩy và Quách Hiểu Thanh mặt như tro tàn.

"Quách gia chủ." Hoàng Tiểu Long hờ hững nói.

Quách Thế Văn nghe gọi, lập tức nghiêm trang đáp: "Dạ có, Hoàng công tử!"

Dạ có Hoàng công tử!

Mọi người thấy gia chủ Quách gia - Quách Thế Văn, ở trước mặt Hoàng Tiểu Long, giống như một nô tài đợi lệnh, thì có đủ vẻ mặt.

Hoàng Tiểu Long quét nhìn mấy trăm hộ vệ Quách gia sau lưng Quách Thế Văn, lãnh đạm nói: "Quách gia chủ mang nhiều người tới như vậy, là muốn tháo tung khúc xương trên người ta xuống?"

Quách Thế Văn nghe vậy, mồ hôi lạnh đầy đầu, mặt đầy sợ hãi, lên tiếng giải thích: "Hoàng công tử, hiểu lầm, thật sự là hiểu lầm. Chúng ta thật sự không biết là ngài, thật đấy!" Nếu biết, cho hẳn mười ngàn lá gan, hẳn cũng không dám đâu! Bây giờ ngay cả ý tưởng chết đi Quách Thế Văn cũng có!

"Thiết Tiêu, ngươi còn không nhanh quỳ xuống thỉnh tội với Hoàng công tử!" Quách Thế Nguyên quay đầu, vội vàng lớn giọng quát Thiết Tiêu.

Thiết Tiêu run lên, hai chân run rẩy đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, quỳ xuống, vẻ mặt sợ hãi tột cùng nói: "Hoàng công tử, ta, ta không biết là lão nhân gia ngài, ta, tha mạng ạ!"

Lão nhân gia!

Hoàng Tiểu Long nhìn Thiết Tiêu bị sợ mất hết hồn vía, nói năng không lưu loát, nhưn mảy một cái.

Quách Thế Nguyên thấy Hoàng Tiểu Long cau mày, trong lòng chìm xuống. Ngay tại lúc này, có mấy bóng người đột nhiên phá không bay tới, trong chớp mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

"Lão tổ!"

"Triệu tiền bối, Trương tiền bối!"

Người tới chính là lão tổ Quách gia - Quách Thâm, Triệu Thụ và Trương Phủ.

Đám người Quách Thế Văn thấy Quách Thâm đến, âm thầm thở ra một hơi.

"Thiếu chủ!" Hai người Triệu Thụ và Trương Phủ người đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cung kính nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

"Phụ thân!" Lúc này, ba người đi tới Quách Thế Văn, Quách Thế Nguyên, Quách Hiểu Thanh đi tới trước mặt Quách Thâm, đang muốn mở miệng. Quách Thâm đột nhiên nổi giận nói với ba người: "Các ngươi cũng quỳ xuống cho ta!"

Ba người Quách Thế Văn nghe vậy, thân thể chấn động một cái, nhưng vẫn nghe lời quỳ xuống.

Quách Thâm đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, cười nói với hắn: "Hoàng công tử, chuyện đã xảy ra, ta cũng biết, ngươi yên tâm, ta sẽ xử phạt bọn chúng, chắc chắn khiến ngươi hài lòng mới thôi." Về mặt cung kính và kính sợ.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu một cái, nói: "Ba ngày sau là hôn lễ của muội muội ta, chuyện này bỏ qua đi. Nhưng sau này, ta không hy vọng lại nhìn thấy chuyện như vậy nữa!"

Quách Thâm cũng đã lên tiếng, Hoàng Tiểu Long cũng phải cho lão mặt mũi. Hơn nữa, muội muội còn muốn gả qua Quách gia, Hoàng Tiểu Long cũng không muốn làm lớn chuyện.

"Dạ, Hoàng công tử, ngươi cứ yên tâm, sau này tuyệt đối không xảy ra chuyện này nữa!" Quách Thâm thâm buông lòng, cười nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, quay qua nhìn Cao Dững đứng một bên gần ngõ, cười nói: "Chúng ta uống hai ly?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Khiến trần thiên tê nghi ngờ

Uống hai ly?! Cao Dững ngây ngốc nhìn Hoàng Tiểu Long, sau đó huyết dịch nhanh chóng lưu động toàn thân, tim nhảy lên thùng thùng.

Cái cổ cứng đờ của Cao Dững gật một cái.

Một lát sau, Cao Dững rời đi theo đám người Hoàng Tiểu Long. Lúc rời đi, Cao Dững chỉ cảm thấy hai chân trôi nổi, tựa như đạp thế nào cũng không thể chạm đất.

Khi đám người Hoàng Tiểu Long đi tới phủ Nam Sơn, mấy người Hoàng Bàng, Tô Yến đã sớm đứng trước cửa phủ ngóng trông. Khi Tô Yến thấy bóng dáng Hoàng Tiểu Long xuất hiện, đôi mắt lập tức đỏ lên, vội bước lên trước, sau đó ôm lấy Hoàng Tiểu Long: "Long nhi, con rốt cuộc trở lại!"

Bị mẫu thân ôm chầm trước mặt mọi người, trong lòng Hoàng Tiểu Long có chút lúng túng. Nhưng hắn có thể cảm giác được, sự nhớ nhung và tình yêu của một mẫu thân đối với nhi tử của Tô Yến.

"Đúng vậy, mẫu thân, con đã trở lại!" Hoàng Tiểu Long nói tới đây, lòng có chút chua.

"Được rồi, được rồi, nhi tử trở lại là tốt rồi. Nhiều người nhìn như vậy, Yến nhi chúng ta vào phủ trước đã." Lúc này, Hoàng Bàng lên tiếng cười nói.

Lúc này Tô Yến mới buông ra, nàng cũng biết thân phận nhi tử giờ khác rồi, ôm như vậy quả thực không tốt lắm.

"Đại ca!" Lúc này, Hoàng Mẫn đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, mặt mũi vui vẻ cười nói.

Hoàng Tiểu Long nhìn muội muội, cười một tiếng: "Qua hai ngày nữa là ngày vui của muội, may là đại ca chạy về kịp!"

"Đại ca!" Hoàng Mẫn đỏ mắt, cũng tiến lên ôm lấy Hoàng Tiểu Long một cái, lát sau mới buông. Hoàng Tiểu Long lấy tay lau nước mắt nơi khóe mắt Hoàng Mẫn, nhìn dung nhan xinh đẹp chọc người triu mến của muội muội, trong lòng Hoàng Tiểu Long vui vẻ yên tâm. Tiểu nha đầu năm đó rốt cuộc trưởng thành.

Hắn còn nhớ, năm đó hắn thường xuyên ở núi phía sau Hoàng gia trang tu luyện Dịch Cân Kinh, tiểu nha đầu này thường xuyên chạy tới đỉnh núi tìm hắn.

Chớp mắt một cái, mười mấy năm đã trôi qua.

Qua năm nay, tiểu nha đầu cũng đã mười chín, mà mình cũng đã hai mươi.

"Đã sắp gả làm vợ người ta rồi, còn khóc nhè. Đi thôi, chúng ta đi vào thôi." Hoàng Tiểu Long cười nói với Hoàng Mẫn.

Hoàng Mẫn gật đầu một cái, cười phá lên.

Vì thế, đám người Hoàng Tiểu Long, Hoàng Bàng, Tô Yến lần lượt kéo nhau vào phủ Nam Sơn.

Tới đại sảnh, mọi người ngồi xuống, tiếng cười nói vang lên.

Qua hai ngày nữa là đám cưới của Hoàng Mẫn, do Hoàng Tiểu Long trở về, nên toàn bộ phủ Nam Sơn tràn đầy vui vẻ.

Hoàng Tiểu Long là tâm điểm của mọi người, nếu đám cưới Hoàng Mẫn mà Hoàng Tiểu Long không chạy về kịp, thì đám cưới lần này sẽ thiếu đi rất nhiều vui vẻ và ý nghĩa.

Mấy canh giờ sau, Hoàng Tiểu Long mới rời khỏi đại sảnh, trở về viện của mình, sau đó gọi ba người Triệu Thu, Trương Phủ, Phí Hưu tới, hỏi những chuyện có liên quan tới phủ Nam Sơn này trong hơn một năm qua.

Hoàng Tiểu Long rời khỏi đế quốc Đoạn Nhận, đi đế quốc Thiên Phật, vào Phật quốc, tìm được Tu Di Thần Sơn, lại chạy trở về đế quốc Đoạn Nhận, trước trước sau sau đã qua hơn một năm.

Ba người Triệu Thu, Trương Phủ, Phí Hưu bẩm báo từng chuyện xảy ra ở nơi này trong hơn một năm qua cho Hoàng Tiểu Long.

Theo bẩm báo của ba người, thương hội Cửu Đỉnh đã thành công lập ra ở đế quốc Đoạn Nhận, hơn nữa cũng mở không ít phân hội ở các chủ thành trong đế quốc. Bởi vì có Đại Đế Đoạn Nhận ủng hộ, cho nên thương hội Cửu Đỉnh ở đế quốc Đoạn Nhận phát triển cực tốt. Trải qua hơn một năm phát triển này, thương hội Cửu Đỉnh đã hoàn toàn cắm rễ ở đế quốc Đoạn Nhận, doanh thu mỗi ngày ba bốn trăm ngàn kim tệ.

Dựa theo sự phát triển của thương hội Cửu Đỉnh, tin chắc hai ba chục năm sau sẽ trở thành một trong bốn đại thương hội của đế quốc Đoạn Nhận.

"Thần điện và Điều Phi có động tĩnh gì không?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Triệu Thu lắc đầu nói: "Từ khi Điều Phi đánh một trận ở học viện Đoạn Nhận kia, rồi được Thần điện cứu đi, thì vẫn chưa từng xuất hiện lại. Thần điện cũng không có động tĩnh gì."

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Mấy ngày nay, phải tăng cường lực lượng bảo vệ."

"Môn chủ, ý người là Thần điện và Điều Phi sẽ nhân dịp đám cưới của tiểu thư Hoàng Mẫn, tới quấy rối?" Trương Phủ nói.

"Không phải không có khả năng, cứ cẩn thận chút vẫn hơn." Hoàng Tiểu Long nói.

Tổng bộ Điều gia - Điều phủ bị mình diệt sạch, Điều Phi và lão tổ Điều gia chạy trốn giống như chó nhà có tang, đương nhiên không thể bỏ qua cho hắn, sớm muộn gì cũng sẽ trở lại.

Hoàng Tiểu Long có dự cảm, đám cưới của muội muội Hoàng Mẫn, chắc chắn sẽ có chuyện xảy ra,

"Môn chủ, thuộc hạ còn chuyện muốn bẩm báo." Lúc này, Triệu Thu đột nhiên lên tiếng.

"À, nói đi." Hoàng Tiểu Long nói.

"Sau khi chúng ta rời khỏi tổng bộ Tu La Môn, Trần Thiên Tề - tổng vực chủ có lẽ đã phát hiện ra chuyện gì. Hiện tại hắn đã phái người tới đại lục Phong Tuyết rồi." Triệu Thu có chút chần chờ, bẩm báo.

Hoàng Tiểu Long quay qua nhìn, ánh mắt sáng lên.

Trần Thiên Tề rốt cuộc đã phát hiện ra sự tồn tại của mình rồi sao?!

Nhưng hai người Triệu Thu và Trương Phủ rời khỏi tổng bộ lâu như vậy, khiến cho Trần Thiên Tề nghi ngờ cũng rất bình thường.

Nếu bây giờ, Trần Thiên Tề đã phái người tới đại lục Phong Tuyết, vậy thì chắc không lâu nữa, Trần Thiên Tề cũng sẽ đích thân tới.

Nhưng Hoàng Tiểu Long cũng biết, ngày này sớm muộn cũng đến.

Ngày mà Hoàng Tiểu Long và Trần Thiên Tề đụng nhau, có lẽ chính là lúc hai người tranh đoạt chức môn chủ Tu La Môn.

"Môn chủ Tu La Môn!" Tu La giới trong tay Hoàng Tiểu Long lóe lên ánh sáng.

Hoàng Tiểu Long muốn đối kháng Thần điện, chỉ dựa vào mình rất khó. Cho nên, Hoàng Tiểu Long muốn tranh đoạt vị trí môn chủ Tu La Môn trước, nắm Tu La Môn trong tay, sẽ thống trị cả triệu đệ tử Tu La Môn.

"Thật ra thì môn chủ không cần lo lắng, môn chủ có được Tu La giới, là người thừa kế mà lão môn chủ chỉ định. Đến lúc đó, cho dù Trần Thiên Tề tổng vực chủ biết rõ thân phận của người, cũng không dám đối diện trực tiếp với môn chủ đâu!" Trương Phủ nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Mặc dù là vậy, nhưng hắn muốn thống trị Tu La Môn, phải hàng phục Trần Thiên Tề!

"Môn chủ, lần này người đi để quốc Thiên Phật, vào Phật quốc sao?" Triệu Thu nhìn Hoàng Tiểu Long một cái, cẩn thận hỏi.

Hai người Trương Phủ, Phí Hầu cũng nhìn về phía Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long thấy vẻ mặt ba người, biết bọn họ nghĩ gì, nên nhướn miệng cười: "Không sai, Tu Di Thần Sơn, đã bị ta thu phục!"

Chuyện này cũng không có gì phải giấu, sau này ba người sớm muộn gì cũng biết.

Ba người sững sờ một lúc, sau đó đồng loạt quỳ xuống, mặt đầy vẻ kích động, hô to không ngừng: "Môn chủ vô địch thiên hạ!"

"Môn chủ vô địch thiên hạ!"

Tu Di Thần Sơn!

Đệ nhất trong Bảng Dị Bảo, không ngờ lại thật sự bị môn chủ bọn họ thu phục!

Đó là Tu Di Thần Sơn đấy, có sức mạnh không thể ngờ tới nhất trong thiên địa, mấy chục ngàn năm qua có vô số truyền thuyết.

Nghĩ tới đây, ba người đều vô cùng kích động.

Hai người Triệu Thu và Trương Phủ vốn còn không có lòng tin tuyệt đối với việc Hoàng Tiểu Long tranh đoạt chức môn chủ cùng Trần Thiên Tề, nhưng bây giờ, đã hoàn toàn tin tưởng. Ngay cả dị bảo như Tu Di Thần Sơn mà cũng có thể thực phục được, thì còn chuyện gì mà Hoàng Tiểu Long không làm được?!

"Các người đứng lên hết đi." Hoàng Tiểu Long nhìn ba người quỳ trên đất, lên tiếng.

Ba người cung kính "Dạ" một tiếng, rồi mới đứng lên.

"Các người giúp ta để ý linh thạch nhất phẩm một chút. Ta muốn thu mua một lượng lớn linh thạch nhất phẩm." Hoàng Tiểu Long ra lệnh.

Một lượng lớn? Ba người ngần ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Đệ nhất mỹ nữ đại lục phong tuyết

Một lượng lớn linh thạch nhất phẩm!

Ba người nhìn nhau.

"Môn chủ, người muốn nhiều linh thạch nhất phẩm như vậy làm gì?" Triệu Thu hỏi.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu một cái: "Ta tự có chỗ cần dùng, các người cứ để ý một chút cho ta là được."

"Dạ, môn chủ!" Ba người thấy vậy, cũng không dám hỏi nhiều.

Hoàng Tiểu Long lại hỏi ba người chuyện liên quan tới Trần Thiên Tề. Một lát sau, ba người rời khỏi tiểu viện của Hoàng Tiểu Long.

Đội ba người kia rời đi, Hoàng Tiểu Long lập tức tiến vào đại điện nằm ở trung tâm Tu Di Thần Sơn, sau đó dùng một giọt Phật Nhũ Địa Tâm, bắt đầu tu luyện Tu Di Thần Công.

Lúc Hoàng Tiểu Long tu luyện Tu Di Thần Công, Tu La Quyết và Dịch Cân Kinh trong cơ thể tự động vận chuyển, đồng thời Song Long Hắc Lam lượn quanh đỉnh đầu Hoàng Phủ Long, phun ra nuốt vào từng cỗ phật lực, chân long khí, minh khí cứ u từ hư không hạ xuống.

Trên khí hải Hoàng Tiểu Long, ba hư ảnh pháp tướng Kim Phật, Kim Long, Ma Thần không ngừng lóe lên ánh sáng.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, thở ra một ngụm trọc khí.

"Cứ theo đà này, thì trong vòng ba tháng, có thể đột phá cấp sáu!" Cảm ứng Đấu khí tu vi trong cơ thể tăng lên, Hoàng Tiểu Long mừng thầm.

Tiên Thiên cấp sáu!

Mà lúc này, cách thời điểm Hoàng Tiểu Long đột phá Tiên Thiên, mới chỉ ba năm.

Nếu là lúc trước, đây quả thực là chuyện Hoàng Tiểu Long không dám nghĩ tới.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Tu Di Thần Sơn, thấy Linh Lung Bảo Tháp khảm trên Tu Di Thần Sơn, thì trong lòng chợt nhớ tới một chuyện. Bây giờ hắn đã đột phá Tiên Thiên cấp năm, không biết có thể mở ra tầng thứ ba của Linh Lung Bảo Tháp hay chưa? Không biết tầng thứ ba có vật gì?

Hoàng Tiểu Long lập tức vận chuyển đấu khí, mở thử tầng thứ ba của Linh Lung Bảo Tháp.

Sau đó, trước mắt hắn lóe lên ánh sáng, đi tới một không gian khác.

Vách tường bốn phía trong không gian này đều là màu vàng, tương tự như tầng thứ nhất và tầng thứ hai, chỉ là không gian thì lớn hơn hai tầng kia không ít.

Hoàng Tiểu Long quét mắt nhìn một lượt, chỉ thấy trong không gian tầng thứ ba này, có một cái tế đài!

Một cái tế đài cực lớn!

Trên tế đài khắc vẽ vô số phù văn thượng cổ, những phù văn này hợp thành một loại pháp trận thần bí.

Mà trên mặt tế đài, có mười chín người khổng lồ ngồi xếp bằng, lóe lên tia sáng trong suốt!

Mười chín người khổng lồ, tản ra uy thế vô hình.

Ngoài trừ tế đài và mười chín người khổng lồ trên tế đài, thì không còn vật gì khác.

"Đây là khôi lỗi?" Hoàng Tiểu Long nhìn mười chín người khổng lồ trên tế đài, ngẩn người.

Hắn từng nghe Triệu Thu nói qua về khôi lỗi. Khôi lỗi là do một vài người, thông qua một vài bí pháp, dùng một vài vật chết luyện chế thành, một thứ trung thành tuyệt đối! Nhưng, khôi lỗi cũng có phân bậc cao thấp.

Một vài khôi lỗi cấp thấp không có suy nghĩ, biểu tình đờ đẫn, chỉ biết tuân theo sự khống chế của người ra lệnh. Nhưng những khôi lỗi cao cấp hơn thì lại có suy nghĩ và ý thức đơn giản, mặc dù không có trí khôn như người sống thực sự, nhưng vẫn có suy nghĩ và năng lực hành động độc lập.

Hoàng Tiểu Long phi thân chợt lóe, đi tới trên tế đài.

Nhìn ở khoảng cách gần, Hoàng Tiểu Long phát hiện, ở chỗ chân mày những khối lỗi người khổng lồ này, có một vài phù văn nhỏ bé. Những phù văn này trông giống như một vài chữ viết thượng cổ đặc biệt.

"Không biết làm thế nào mới có thể không chế những khối lỗi này?" Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ, phi hành một vòng quanh tế đài. Cuối cùng, Hoàng Tiểu Long đi tới một góc bên trái tế đài.

Ở nơi đó, có một vài chữ viết thượng cổ nhỏ bé. Hoàng Tiểu Long nhướn mày nhìn những chữ viết này. Đây chắc là phương pháp không chế những khối lỗi này đi.

Nhưng Hoàng Tiểu Long không nhận ra phần lớn chữ trong số này.

"Xem ra là phải đi học viện Đoạn Nhận tra một chút về những chữ viết thượng cổ này rồi." Hoàng Tiểu Long tự nói.

Hắn có trực giác, những chữ viết thượng cổ này, không chỉ đơn giản là phương pháp không chế những khối lỗi này.

"Không biết lấy thực lực bây giờ của ta, có thể mở ra tầng thứ tư hay không." Ngay sau đó, Hoàng Tiểu Long lại nghĩ tới một chuyện, thử vận chuyển đấu khí, muốn mở ra không gian tầng thứ tư của Linh Lung Bảo Tháp, nhưng không có chút phản ứng nào. Sau khi Hoàng Tiểu Long thử đi thử lại hai ba lần, vẫn như vậy, chỉ có thể từ bỏ.

Hắn có chút bức bối, xem ra phải đột phá Tiên Thiên cấp cao hơn mới có thể mở ra tầng thứ tư của Linh Lung Bảo Tháp.

Đi ra khỏi Linh Lung Bảo Tháp, Hoàng Tiểu Long rời khỏi phủ Nam Sơn, trực tiếp đi tới học viện Đoạn Nhận.

Nhưng vừa mới tới học viện Đoạn Nhận, lại đụng phải Tạ Bò Đề.

Tạ Bò Đề thấy Hoàng Tiểu Long cũng có chút bất ngờ, sau đó mặt tràn đầy vui mừng, tiến lên nắm một quyền lên vai Hoàng Tiểu Long, cười ha ha nói: "Ta nói tiểu tử ngươi đó, mất tích một cái là hơn một năm, hai huynh đệ ta muốn tìm một người uống rượu cũng không có. Ngươi không biết hơn một năm qua ta chịu đựng thế nào đâu!"

Hoàng Tiểu Long cũng cười một tiếng: "Vậy bây giờ chúng ta uống thống khoái luôn?"

"Đó là đương nhiên, hôm nay ngươi chạy cũng chạy không thoát." Tạ Bò Đề cười ha ha một tiếng.

Hai người ra khỏi học viện Đoạn Nhận, đi tới đại tửu lâu Hồi Vĩ.

Lúc đi qua khu Hồng Lâu, Tạ Bò Đề cười nói: "Thế nào? Hay là sau khi hai huynh đệ ta uống rượu xong, thì qua đây một đêm?"

Hoàng Tiểu Long ngần ra, sau đó cười khò nói: "Thôi đi."

Tạ Bò Đề cười nói: "Từ sau khi Diêu Phi chạy, cô nương Triệu Vô Cơ kia cũng ít xuất hiện trong học viện Đoạn Nhận. Hồng Lâu này, hiện tại đều do cô nương Thôi Lệ kia quản lý."

"Thôi Lệ." Hoàng Tiểu Long có chút ngoài ý muốn, trong đầu không khỏi hiện lên nụ cười vui vẻ của Thôi Lệ kia, lại nhớ tới hình ảnh khi Hoàng Thành chi chiến, Thôi Lệ theo sát "cắm dõ" mình.

Tính một chút, cũng hơn hai năm, hắn không thấy Thôi Lệ này rồi.

"Sao thế? Đang nhớ cô nương kia hả?" Tạ Bò Đề nhìn về mặt Hoàng Tiểu Long, cười trêu ghẹo nói.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, không trả lời.

Một lát sau, hai người tới đại tửu lâu Hồi Vĩ.

Vẫn như trước kia, hai người Hoàng Tiểu Long gọi toàn bộ rượu Hồi Vĩ trong ngày tới, sau đó cụng ly.

"Nghe nói, ngươi tới đế quốc Thiên Phật?" Tạ Bò Đề hỏi.

Hoàng Tiểu Long gật đầu một cái.

Tạ Bò Đề cười nói: "Nghe nói Phật nữ Thích Tiểu Phi của đế quốc Thiên Phật chính là đệ nhất mỹ nữ của đại lục Phong Tuyết. Thế nào? Lần này ngươi đi đế quốc Thiên Phật, có thấy không?"

Thích Tiểu Phi? Đệ nhất mỹ nữ đại lục Phong Tuyết.

Hoàng Tiểu Long sững sốt một chút, rồi lại cười khò. Hắn phát hiện Tạ Bò Đề này càng ngày càng giống Lục Khai ở vương quốc Lạc Thông kia, cũng không biết tên Lục Khai kia bây giờ ra sao rồi? Đã qua mấy năm, chắc là đã tiếp nhận vị trí quốc vương của vương quốc Lạc Thông rồi chứ?

Từ sau khi tới đế quốc Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long chưa từng gặp lại tên kia. Nói thật, có chút nhớ hần.

Hoàng Tiểu Long không có nhiều bằng hữu, Lục Khải tính là một, bây giờ Tạ Bò Đề cũng tính thêm một.

"Thích Tiểu Phi kia là tiểu nữ nhi của Đại Đế đế quốc Thiên Phật - Thích Phạm Thiên." Lúc này, Tạ Bò Đề mới nói: "Nghe tin đồn trong đại lục Phong Tuyết, sau này khi Thích Phạm Thiên rời khỏi Vũ Hồn giới đi Phật giới, Thích Tiểu Phi có lẽ sẽ là người thừa kế vị trí Đại Đế của đế quốc Thiên Phật đó."

"Hả!" Hoàng Tiểu Long có chút giật mình.

"Thôi, không nói tới Thích Tiểu Phi kia nữa." Tạ Bò Đề cười nói: "Ngày kia là đám cưới muội muội ngươi rồi, người làm ca ca như ngươi, tính lúc nào đây? Nếu không, huynh đệ ta giới thiệu cho ngươi một người?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 238: Hỗn loạn chi địa

Hoàng Tiểu Long nghe vậy, lắc đầu cười khổ một tiếng: "Không cần."

Nói tới đây, trước mắt Hoàng Tiểu Long lại hiện lên bóng dáng của Lý Lộ.

Tạ Bò Đề cười nói: "Chuyện của ngươi, ta cũng nghe nói. Là vì cô nương Lý Lộ bị Thần điện mang đi kia sao?"

Hoàng Tiểu Long không muốn nói tới cái vấn đề này, chuyển chủ đề hỏi: "Ngươi có biết buổi đấu giá nào có đấu giá linh thạch nhất phẩm hay không?" Tình báo của Tạ gia rất rộng, có lẽ Tạ Bò Đề biết được một hai.

"Ngươi muốn mua linh thạch nhất phẩm?" Tạ Bò Đề kinh ngạc, sau đó nói: "Linh thạch nhất phẩm cực kỳ hiếm thấy, hội đấu giá của ba đại thương hội trong đế quốc Đoạn Nhận chúng ta, cũng rất ít đấu giá vật này. Nhưng có một chỗ, chắc chắn có linh thạch nhất phẩm"

"Ồ, nơi nào?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Thành Tội Ác ở Hỗn Loạn chi địa!" Tạ Bò Đề chậm rãi nói.

Hoàng Tiểu Long nhướn mày một cái.

Hỗn Loạn chi địa này hắn đã từng nghe Triệu Thu nhắc tới, chính là nơi hỗn loạn nhất, phức tạp nhất, tàn bạo nhất, máu tanh nhất Vũ Hồn giới. Vùng đất của bóng tối, vùng đất hỗn loạn, khắp nơi đều là giết chóc, cướp đoạt, tội ác.

Thế giới Vũ Hồn có ba đại lục.

Đại lục Phong Tuyết, đại lục Tinh Vân, đại lục Thập Phương.

Hỗn Loạn chi địa nằm ở giữa đại lục Phong Tuyết và đại lục Thập Phương, chính là chiến trường Thần tộc thượng cổ, có không ít nơi tràn đầy tử khí và khí tà ác, hơn nữa khí hậu vô cùng tồi tệ, có nơi đóng băng ngàn dặm, có nơi lại giống như lò lửa nóng bỏng vô cùng, còn có nơi là vùng hoang vu vạn dặm.

Bởi vì tính đặc thù của Hỗn Loạn chi địa, cho nên không có đại lục nào hay đế quốc nào để ý tới khu vực này, vì thế Hỗn Loạn chi địa không thuộc ba đại lục kể trên.

Mà thành Tội Ác chính là chủ thành lớn nhất tại Hỗn Loạn chi địa.

Hai người vừa uống vừa trò chuyện, sau mấy canh giờ, hai người mới rời khỏi đại tửu lâu Hồi Vị.

Sau khi ra khỏi đại tửu lâu, Tạ Bò Đề lên tiếng: "Hai huynh đệ ta đã rất lâu không so tài. Hiện giờ chúng ta luyện một chút đi?"

Hoàng Tiểu Long sùng sốt một chút, sau đó cười nói: "Lần sau đi, lát nữa ta còn có việc." Hắn sợ tới lúc mình hiển lộ thực lực, người này sẽ không chịu nổi đã kích.

Nhưng Tạ Bò Đề nghe vậy lại cười nói: "Không được, mấy ngày trước ta vừa mới đột phá Tiên Thiên cấp ba, hôm nay ta nhất định phải luyện với ngươi một chút, báo thù Hoàng Thành chi chiến ba năm trước."

Hoàng Tiểu Long nhìn Tạ Bò Đề, cười nói: "Thật sự muốn luyện chút?"

Tạ Bò Đề vô cùng nghiêm túc gật đầu: "Thật sự luyện một chút!"

Một lát sau, hai người đi tới lõi đài mật thất trong học viện Đoạn Nhận.

Học viện Đoạn Nhận thiết kế lõi đài là để cho đệ tử học viện so tài luyện tập. Lõi đài phân ra làm công khai và mật thất. Hai người độc chiến trong lõi đài mật thất, thì người ngoài không biết.

Sau khi hai người tiến vào lõi đài mật thất, thì không tới mười phút sau, đã đi ra ngoài. Lúc đi ra, mặt Tạ Bò Đề đầy vết sưng bầm, bước đi tập tễnh, vẻ mặt sa sút tinh thần, vô cùng phức tạp, cổ quái liếc nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long nhìn Tạ Bò Đề, cười nói: "Ta nói lần sau đi, nhưng chính ngươi cứ muốn luyện một chút."

Tạ Bò Đề cười khỏ nói: "Mợ nó, tên biến thái nhà ngươi, lại đột phá tới cấp bốn rồi! Xem ra sau này ta muốn tìm ngươi báo thù là không thể nào!"

Lúc này, sau khi tiến vào mật thất, Hoàng Tiểu Long cũng chỉ triển lộ ra thực lực Tiên Thiên cấp bốn, mặc dù vậy, Tạ Bò Đề vẫn bị Hoàng Tiểu Long ngược tới không ngừng gào khóc kêu to, tình huống chiến đấu quả thực có thể dùng hai từ "thâm thiết" để hình dung. Ở trước mặt Hoàng Tiểu Long, Tạ Bò Đề hoàn toàn không có một chút lực phản kích.

Hoàng Thành chi chiến năm đó, Hoàng Tiểu Long chỉ là Tiên Thiên cấp một đã có thể chiến thắng Tạ Bò Đề Tiên Thiên cấp hai, bây giờ thì càng không cần phải nói.

Nghe thấy Tạ Bò Đề nói mình đột phá Tiên Thiên cấp bốn.

Hoàng Tiểu Long cũng không giải thích. Dù sao, nếu để cho tên này biết bản thân hiện tại không chỉ đã đột phá tới cấp năm, mà còn là cấp năm hậu kỳ đỉnh phong, thì có lẽ Tạ Bò Đề sẽ muốn đập đầu vào tường.

"Chỗ ta có đan dược chữa thương, có cần không?" Hoàng Tiểu Long cười nói, lấy ra một cái bình ngọc từ Tu La giới.

Tạ Bò Đề nhận lấy bình ngọc: "Đương nhiên cần, lúc này tiểu tử ngươi thật sự không nhẹ tay một chút nào."

Hoàng Tiểu Long cười nói: "Vậy lần sau ta ra tay nhẹ một chút."

Tạ Bò Đề nghe vậy, thân thể run lên, vội vàng lác đầu khoát tay nói: "Thôi đi, không có lần sau, sau này ta tìm ai luyện thì tìm, chứ không tìm tới quái vật nhà ngươi nữa!"

Hai người nhìn nhau cười một tiếng.

Một lát sau, Tạ Bò Đề rời khỏi học viện Đoạn Nhận, mà Hoàng Tiểu Long thì đi tới thư viện của học viện.

Lúc đi tới thư viện, Hoàng Tiểu Long vừa muốn đi vào thì bị đệ tử trông coi thư viện cản lại. Đệ tử trông coi thư viện nhìn hắn từ đầu tới chân, nói: "Ngươi là đệ tử mới? Không biết quy củ của học viện Đoạn Nhận sao? Muốn đi vào thư viện, phải trình thẻ đệ tử và mặc áo khoác của đệ tử học viện mới được vào."

Hoàng Tiểu Long nhướn mày một cái.

Học viện Đoạn Nhận quả thật có quy định này, nhưng tùy tình huống, đệ tử trông coi thư viện sẽ không thực sự yêu cầu từng người tiến vào trình ra thẻ đệ tử và mặc áo khoác đệ tử. Bởi vì, chưa có người nào dám mạo danh đệ tử học viện Đoạn Nhận tiến vào thư viện, trừ phi ngại mạng lớn.

Nhưng, đệ tử trông coi thư viện này lại không nhận ra mình? Hoàng Tiểu Long sờ gương mặt mình một chút, mình mới chỉ không tới học viện hai năm thôi mà.

"Trên người ta hiện tại không mang thẻ đệ tử." Hoàng Tiểu Long trả lời.

Hắn thật sự nói thật, trên người hắn hiện giờ đúng là không mang thẻ đệ tử.

Nhưng, mặc dù không có thẻ đệ tử thì vẫn có Kim lệnh của Đoạn Nhận, nhưng trong lúc hắn đang cân nhắc có nên lấy Kim lệnh của Đoạn ra không, thì đệ tử trông coi thư viện kia đã lạnh lùng cười một tiếng: "Không mang thẻ đệ tử? Tiểu tử, ta xem ngươi vốn không phải đệ tử học viện Đoạn Nhận chúng ta đi! Ngươi lại dám giả mạo đệ tử của học viện Đoạn Nhận chúng ta!"

Hoàng Tiểu Long ngẩn ra, cười khỏ một tiếng.

Lúc này, đệ tử trông coi thư viện kia tiếp tục hò hét: "Tiểu tử, lá gan ngươi không nhỏ đâu, lại dám giả mạo đệ tử học viện chúng ta! Đi, theo ta tới điện Chấp Pháp!" Nói xong, lập tức vươn tay, muốn bắt lấy Hoàng Tiểu Long.

Thực lực của đệ tử trông coi thư viện này không kém, kinh khí gào thét, trào ánh trùng trùng.

Hoàng Tiểu Long đứng tại chỗ, mặt đầy bình tĩnh, đợi khi kinh khí đối phương tới trước mặt mình thì nhấc tay phải lên, chưởng lực nhấn một cái, đánh nát trào ánh của đối phương.

Đệ tử trông coi thư viện kia chỉ cảm thấy một cỗ sức mạnh cường đại vọt tới, thân thể không chống nổi liền tiếp lui về phía sau, lui tới tận góc tường.

Bị một chương của Hoàng Tiểu Long đẩy lui, đệ tử trông coi thư viện kia vừa giận vừa sợ, toàn thân tản ra ánh sáng, muốn tiến lên công kích Hoàng Tiểu Long lần nữa.

"Chậm đã!" Hoàng Tiểu Long lên tiếng.

Nhưng đệ tử kia không thèm để ý tới, vẫn đánh một chương toàn lực về phía Hoàng Tiểu Long. Chương lực lần này mạnh hơn trước rất nhiều, hơn nữa còn kèm theo sát khí.

Hoàng Tiểu Long thấy vậy, đôi mắt lạnh lẽo, đối đối phương tới trước mặt mình thì thân hình chợt lóe, một chương ấn lên ngực đối phương.

Đệ tử kia kêu thảm một tiếng, ngã bay ra ngoài.

Lúc này, bước chân rầm rập vang lên, mười mấy luồng khí tức mạnh mẽ từ trong thư viện xông ra. Hiển nhiên chuyện ở đây đã kinh động tới các đệ tử khác đang trông coi bên trong thư viện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 239: Thượng cổ khô lồi thuật

Hoàng Tiểu Long cảm ứng mười mấy luồng khí tức mạnh mẽ từ trong thư viện xông ra, vẻ mặt bình tĩnh.

Sau mấy hơi thở, thì có thêm mười mấy đệ tử trông coi thư viện lắc mình xuất hiện trước mặt Hoàng Tiểu Long.

Khi mười mấy tên đệ tử kia đi ra, nhìn thấy Hoàng Tiểu Long, đa phần đều trở nên kinh hãi. Hiển nhiên, trong số bọn họ, phần lớn người đều nhận ra Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, tên đệ tử bị Hoàng Tiểu Long đánh bay bò dậy, đi tới phía mười mấy tên đệ tử vừa mới xuất hiện, nói với một người trong đó: "Trần sư huynh, tiểu tử này giả mạo đệ tử học viện chúng ta, muốn xông vào thư viện bị ta ngăn cản, nhưng lại ra tay đánh ta bị thương."

Tất cả đệ tử nhận ra Hoàng Tiểu Long nghe vậy, sắc mặt tái mét, trong nháy mắt xám xịt.

Trần sư huynh kia thì càng thêm giận dữ, một chương quét bay tên đệ tử kia đi, rồi vội vàng tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, quỳ xuống: "Hoàng công tử, hần có mắt không trông, không nhận ra lão nhân gia ngài, xin ngài hãy thứ tội ạ!"

Những đệ tử nhận ra Hoàng Tiểu Long đều đồng loạt quỳ xuống, vừa luống cuống vừa sợ hãi.

Mấy tên khác không nhận ra Hoàng Tiểu Long, nhưng không biết làm sao cũng quỳ xuống theo.

Còn tên đệ tử bị đánh bay lúc trước, sau khi bò dậy nhìn thấy Trần sư huynh của hần và các đệ tử khác đều quỳ đầy đất, thì hoảng sợ đứng ngốc tại chỗ, có chút mờ mịt.

Không nhận ra lão nhân gia ngài? Hoàng Tiểu Long nhìn "Trần sư huynh" đang quỳ thấp trước mặt, lắc đầu cười một tiếng. Minh già tới mức vậy sao?

"Được rồi, tất cả các người đứng lên đi." Hoàng Tiểu Long lên tiếng.

Trần sư huynh kia chần chờ một chút, cuối cùng từ từ đứng dậy. Mặc dù đã đứng dậy, nhưng vẫn khom lưng, cúi đầu, không dám thẳng người, các đệ tử khác cũng đều như vậy.

"Vậy thì ta có thể tiến vào rồi chứ?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Trần sư huynh kia sững sờ một chút, ngẩng đầu nhìn Hoàng Tiểu Long, không phản ứng kịp.

"Bây giờ ta có thể đi vào không?" Hoàng Tiểu Long thấy đối phương chưa phản ứng kịp, hỏi lại.

Lúc này Trần sư huynh kia mới tỉnh hồn, vội vàng liên tục gật đầu: "Có thể có thể, Hoàng công tử, mời mời mời!" Nói xong, vội vàng nhường đường cho Hoàng Tiểu Long.

Những đệ tử khác đều vội vàng tránh ra.

Hoàng Tiểu Long gật đầu một cái, nhấc chân đi vào.

Cho tới khi bóng dáng Hoàng Tiểu Long biến mất, Trần sư huynh kia mới đứng thẳng người lên, cảm thấy sau lưng toàn là mồ hôi lạnh, sờ trán một cái cũng ướt cả lòng bàn tay.

Mấy tên đệ tử không nhận ra Hoàng Tiểu Long, lúc này mới đi tới trước mặt Trần sư huynh, dè dặt hỏi: "Trần sư huynh, tiểu tử đó là ai vậy?"

Trần sư huynh kia nhìn mấy người một lượt, chậm rãi nói: "Hoàng Tiểu Long!"

Hoàng Tiểu Long!

Sấm sét nổ giữa trời quang, thân thể mấy tên đệ tử kia đột nhiên run lên, đôi mắt tràn đầy vẻ kinh hoàng.

Tên đệ tử vừa bò dậy từ mặt đất kia run rẩy hai chân, suýt chút nữa lại ngã lộn ra đất.

Lại là Hoàng Tiểu Long!

Người mà ngay cả Đoạn Nhận đại đệ cũng phải cung kính gọi là Hoàng công tử!

"Trời đất ơi, hóa ra là lão nhân gia đó sao!" Một hồi lâu sau, một đệ tử trông coi thư viện mở miệng kêu lên.

Trần sư huynh nhìn tên đệ tử vừa mới bò dậy nói: "Hy vọng Hoàng công tử không trách tội. nếu không, không chỉ chúng ta, ngay cả gia tộc chúng ta cũng bị liên lụy!"

Lúc này, Hoàng Tiểu Long đã đi tới trước kệ sách tra cứu chữ viết thượng cổ, sau đó so sánh chữ viết trên tế đài ở tầng thứ ba Linh Lung Bảo Tháp tra tìm, phiên dịch.

Chữ viết thượng cổ không chỉ có một loại, chữ viết của yêu tộc thượng cổ và chữ viết của nhân loại thượng cổ đều có điểm khác biệt.

Mà mỗi một chủng tộc nhân loại đều có phù văn và chữ viết thượng cổ đặc biệt của riêng mình.

"Linh Lung tộc." Đột nhiên Hoàng Tiểu Long lật tới một cuốn sách cũ về chữ viết thượng cổ của Linh Lung tộc, sau khi ngừng lại đối chiếu với chữ viết trên tế đài thì chắc chắn, chữ viết trên tế đài là của Linh Lung tộc thượng cổ.

Theo giới thiệu trong sách, Linh Lung tộc thượng cổ là một trong mười đại chủng tộc của nhân tộc thời thượng cổ.

"Linh Lung Kim Thân quyết?" Hoàng Tiểu Long chợt thấy trong sách nhắc tới Linh Lung Kim Thân quyết, không khỏi kinh hãi, tập trung nhìn kỹ.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long càng kinh hãi hơn. Giới thiệu trong sách nói, Linh Lung Kim Thân quyết chính là công pháp thánh điển của Linh Lung tộc thượng cổ!

"Chẳng lẽ Linh Lung Bảo Tháp là do Linh Lung tộc thượng cổ luyện chế thành?" Trong lòng Hoàng Tiểu Long khó mà bình tĩnh lại.

Bởi vì công pháp truyền thừa của Linh Lung Bảo Tháp chính là Linh Lung Kim Thân quyết!

Hơn nữa chữ viết trên tế đài trong không gian tầng thứ ba của Linh Lung Bảo Tháp, lại là chữ viết của Linh Lung tộc thượng cổ. Vậy thì chắc chắn Linh Lung Bảo Tháp có quan hệ với Linh Lung tộc thượng cổ.

Mấy giờ sau, Hoàng Tiểu Long rốt cuộc phiên dịch xong toàn bộ chữ viết trên tế đài tầng ba kia.

"Khô Lỗi thuật."

Sau khi chữ viết phiên dịch ra thì được một bản Thượng Cổ Khô Lỗi thuật!

Tu luyện Khô Lỗi thuật này có thể không ngừng rèn luyện linh hồn tinh thần, cường hóa ý chí tinh thần. Ý chí tinh thần càng mạnh, dựa vào thủ pháp luyện chế này, sẽ luyện chế được khô lỗi cao cấp hơn, thực lực cũng mạnh hơn.

Hoàng Tiểu Long thầm vui mừng.

Khô Lỗi thuật này lại có thể rèn luyện linh hồn tinh thần, cường hóa ý chí tinh thần!

Công pháp Đấu khí, Đấu kỹ, Hoàng Tiểu Long không thiếu, bây giờ, chỉ thiếu mỗi pháp môn rèn luyện tinh thần!

Lúc phiên dịch xong sổ chữ kia, thì sắc trời đã tối, Hoàng Tiểu Long ra khỏi thư viện. Lúc ra khỏi thư viện, thì thấy đám đệ tử trông coi thư viện đều tập trung ở chỗ này.

Mười mấy tên đệ tử kia thấy Hoàng Tiểu Long đi ra, thì run rẩy một cái, vội vàng tiến lên, sợ sệt nói: "Hoàng công tử, người ra rồi!"

Hoàng Tiểu Long lướt nhìn mọi người một cái, hẳn biết, trong lòng mấy tên đệ tử này lo lắng chuyện gì, bèn nói: "Được rồi, chuyện này ta không hề trách các ngươi, các ngươi đi đi."

Hoàng Tiểu Long thật sự không để việc này trong lòng, hơn nữa khi phiên dịch ra chữ viết trên tế đài lại là Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật, thì trong lòng Hoàng Tiểu Long cực vui mừng.

Hoàng Tiểu Long nói xong thì rời đi luôn.

Lúc này đám người Trần sư huynh kia mới hoàn toàn buông tâm, có loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Hoàng Tiểu Long trở lại phủ Nam Sơn, lập tức tiến vào không gian tầng thứ ba của Linh Lung Bảo Tháp, phi thân lên trung tâm tế đài, đọc lại một lần nữa những chữ viết trên đó, sau khi hoàn toàn khắc sâu vào đầu, thì mới xếp bằng ngồi xuống, bắt đầu tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật.

Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật này, chủ yếu là trầm tư suy tưởng, cảm ứng mọi thứ trong thiên địa xung quanh, để cho tinh thần mình không ngừng dung nhập vào không gian bốn phía, sau đó dùng địa phong thủy hòa của không gian xung quanh rèn luyện tinh thần mình.

Một đêm trôi qua rất nhanh.

Mặc dù chỉ là một đêm, nhưng Hoàng Tiểu Long có thể cảm giác được ý chí tinh thần mình tăng lên rõ ràng.

"Xem ra, phải sau ba tháng nữa, mình mới có thể khống chế những khôi lỗi người khổng lồ này." Hoàng Tiểu Long nhìn mười chín khôi lỗi người khổng lồ trên tế đài, thầm nói.

Dựa theo tiến độ tu luyện của hắn, ba tháng sau, Khôi Lỗi thuật của hắn mới có thể có chút thành tựu, tiến vào giai đoạn cấp một, có thể tri triển lạc ấn tinh thần. Sau khi thi triển lạc ấn tinh thần, thì thông qua nó khống chế khôi lỗi chân chính.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Quả nhiên xảy ra chuyện!

Hai ngày trôi qua, Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Linh Lung Bảo Tháp.

Hai ngày này, ngoài tu luyện Khôi Lỗi thuật ra, Hoàng Tiểu Long cũng hoàn thiện Địa Phật chú ngữ mà hắn sáng tạo ra khi ở trong hang Phật.

Địa Phật chú ngữ của Hoàng Tiểu Long là do hắn tạo ra khi quan sát hàng triệu bức tượng Phật ở trong hang Phật. Hàng triệu bức tượng Phật trong hang Phật toả áp lực tinh thần vô hình, có liên quan tới tinh thần, còn Khôi Lỗi thuật là pháp môn rèn luyện tinh thần và ý chí, cho nên việc tu luyện Khôi Lỗi thuật giúp Hoàng Tiểu Long hoàn thiện Địa Phật chú ngữ.

Hai ngày này, uy lực của Địa Phật chú ngữ của Hoàng Tiểu Long đã mạnh lên không ít.

Đương nhiên trong hai ngày này, Hoàng Tiểu Long cũng đang tu luyện Tu Di thần công, Tu La quyết và Dịch Cân kinh.

Thực lực của Hoàng Tiểu Long tăng lên mỗi ngày.

Khi Hoàng Tiểu Long ra khỏi Linh Lung Bảo Tháp, Triệu Thu và Trương Phủ cảm ứng được sự biến hoá về khí tức của Hoàng Tiểu Long. Hai vị Thánh Vực cấp cao lại thán phục không ngừng.

"Hai ngày nay có chuyện gì không?" Hoàng Tiểu Long hỏi Triệu Thu và Trương Phủ.

"Bẩm môn chủ, mọi chuyện đều bình thường." Triệu Thu cung kính đáp.

Hoàng Tiểu Long vừa đi tới tiền sảnh, vừa nói: "Hôm nay phải tăng phòng hộ, phải đặc biệt chú ý!"

Hôm nay là ngày đại hôn của muội muội!

Hoàng Tiểu Long có dự cảm rằng Tuyệt Tình công tử Điều Phi sẽ chọn ngày hôm nay để sinh sự!

"Vâng, môn chủ!" Triệu Thu và Trương Phủ cung kính xác nhận.

Sau đó Hoàng Tiểu Long đi tới đại sảnh.

Lúc này Hoàng Bằng, Tô Yến và Hoàng Tiểu Hải đều đang ngồi trong đại sảnh.

Thấy Hoàng Tiểu Long đến, ba người cùng đứng dậy.

"Phụ thân, mẫu thân." Hoàng Tiểu Long cười nói.

"Long nhi, con đã đến rồi." Tô Yến cười nói, sau đó kéo Hoàng Tiểu Long tới ngồi bên mình.

"A Mẫu đâu ạ?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Đang trang điểm ấy! Chắc là sắp xong rồi. Một giờ nữa, bên Quách Thái sẽ tới!" Tô Yến cười nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, lòng than thở, qua một giờ nữa là đội đón dâu của Quách gia sẽ tới đón muội muội Hoàng Mẫn đi, cho dù Quách phủ không xa phủ Nam Sơn là mấy, nhưng từ nay về sau muội muội sẽ là người của Quách gia rồi. Nhưng muội muội tìm được người thương, cùng nhau đi chung một con đường, Hoàng Tiểu Long còn vui mừng thay cho muội muội.

Ở đại sảnh, Hoàng Tiểu Long ngồi tâm sự với cha mẹ và Hoàng Tiểu Hải. Chừng nửa giờ sau, Hoàng Tiểu Long nói: "Chắc hẳn là xong rồi, chúng ta đi xem thế nào nhỉ?"

Ba người Hoàng Bằng, Tô Yến gật đầu.

Vì vậy bốn người đứng dậy, đi tới viện nhỏ của Hoàng Mẫn.

"Gia chủ, chủ mẫu, đại thiếu chủ, tam thiếu chủ!" Khi bốn người đi tới viện nhỏ của Hoàng Mẫn, đám thị nữ và hộ vệ đều quỳ gối hành lễ.

"Nhị tiểu thư đâu rồi?" Hoàng Bằng hỏi.

"Bẩm gia chủ, nhị tiểu thư đang trang điểm trong phòng, lúc này chắc là xong rồi ạ." Một thị nữ bẩm báo.

Hoàng Bằng gật đầu, bốn người đi vào phòng của Hoàng Mẫn.

"Phụ thân, mẫu thân, đại ca, tam đệ!" Hoàng Mẫn vừa trang điểm xong, thấy bốn người Hoàng Tiểu Long vào thì vui sướng đứng lên.

Mọi người mỉm cười gật đầu.

Hoàng Tiểu Long cười nói: "Hôm nay muội muội ta xinh đẹp nhất."

Hoàng Tiểu Long hoàn toàn nói thật, nhị muội Hoàng Mẫn khi trang điểm một lớp mỏng thì trong vẻ thanh thuần mang theo đẹp đẽ, làm người ta phải kinh ngạc.

Nghe vậy, Hoàng Mẫn hơi ngượng, cười nói: "Đại ca à, cứ giấu cợt người ta thôi."

"Nhị tỷ, đại ca nói thật mà, hôm nay nhị tỷ đẹp lắm ý!" Lúc này tam đệ Hoàng Tiểu Hải cười nói.

Hoàng Mẫn cười ngọt ngào: "Thật à?"

Hoàng Tiểu Hải cười thành thật, gật đầu đáp: "Là thật đó!"

Mọi người cười.

Tô Yến đột nhiên bước tới ôm chầm lấy Hoàng Mẫn, mắt đỏ bừng.

"Mẫu thân." Hoàng Mẫn hô một tiếng, xong đôi mắt cũng đỏ bừng.

"Được rồi, đây là chuyện vui mà, khóc cái gì chứ. Với lại có phải sau này Mẫn nhi không về nữa đâu." Hoàng Bằng mở miệng nói.

Hoàng Mẫn cũng gật đầu: "Mẫu thân, sau này con sẽ thường xuyên quay về thăm mọi người mà."

Tô Yến thế mới lau khô nước mắt.

Sau đó, bên ngoài vang lên tiếng trống, tiếng kèn, tiếng pháo nổ bùm bùm.

Đội ngũ đón dâu của Quách gia đã đến rồi.

"Chúng ta ra ngoài đi." Hoàng Tiểu Long nói.

Mấy người gật đầu, Tô Yến nắm tay Hoàng Mẫn rồi cùng nhau ra khỏi viện, đi tới cổng.

Lúc đi vào cổng thì đang náo nhiệt cực kỳ, ngoài đội đón dâu ra, còn có không ít đệ tử của gia tộc tới xem.

Đội đón dâu của Quách gia rất đồ sộ, xếp hàng từ cổng chính của phủ Nam Sơn cho tới cuối con đường, sợ là phải tới ba bốn trăm người. Thấy mấy người Hoàng Mẫn đi ra, Quách Thái đứng ở đầu đội ngũ đón dâu nhanh chóng tiến lên, chào Hoàng Bằng và Tô Yến: "Bá phụ, bá mẫu." Lại quay đầu cung kính nói với Hoàng Tiểu Long: "Đại ca."

Tuy hôm nay là ngày đại hôn của hai người, nhưng chỉ khi bá đường xong Quách Thái mới có thể gọi Hoàng Bằng, Tô Yến là phụ thân và mẫu thân được.

Mấy người Tô Yến gật đầu. Sau đó Tô Yến cầm tay Hoàng Mẫn đặt vào trong tay Quách Thái. Khi giao con gái cho Quách Thái, Tô Yến không nhận được mà rơi nước mắt.

"Quách Thái." Lúc này Hoàng Tiểu Long mở miệng nói: "Sau này ngươi phải đối xử tốt với muội muội của ta. Nếu ngươi dám bắt nạt con bé, để nó phải chịu ảm ức, ta quyết không tha cho ngươi!"

Quách Thái sợ hãi mà chân thành nói: "Đại ca xin yên tâm, sau này ta nhất định sẽ đối xử tử tế với Mẫn muội, sẽ không để muội ấy bị chút uất ức nào!"

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Sau đó đội đón dâu của Quách gia đưa kiệu hoa tới đón Hoàng Mẫn về Quách gia.

Nhìn đội đón dâu của Quách gia đi càng lúc càng xa, Tô Yến lau nước mắt đi.

Hoàng Bằng mở miệng, muốn nói lại thôi.

"Phụ thân, mẫu thân, chúng ta đi vào thôi." Hoàng Tiểu Long nói. Dựa theo tập tục của thế giới này, đám người Hoàng Tiểu Long phải chờ đội ngũ đón dâu của Quách gia nghênh Hoàng Mẫn về Quách phủ rồi thì bọn họ mới được đến Quách phủ dự hôn lễ.

Hoàng Bằng, Tô Yến gật đầu.

Nhưng ngay khi mấy người Hoàng Tiểu Long quay người định trở lại phủ, Hoàng Tiểu Long bỗng dừng lại, quay người nhìn tới một góc trên đường phố.

"Long nhi, sao vậy?"

Hoàng Tiểu Long nói: "Không sao đâu." Nói xong hắn đưa mắt ra hiệu cho Triệu Thu và Trương Phủ. Hai người hiểu ý, phi thân biến mất tại chỗ.

Sau đó Hoàng Tiểu Long cho ba người Hoàng Bằng, Tô Yến và Hoàng Tiểu Hải vào phủ trước. lát sau, Triệu Thu và Trương Phủ quay về.

"Thế nào?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

Triệu Thu và Trương Phủ lắc đầu: "Bẩm môn chủ, không phát hiện gì."

Hoàng Tiểu Long nhướng mày, rõ ràng vừa rồi hắn cảm ứng được sát khí, mặc dù chỉ loé lên nhưng cảm giác của hắn không thể sai được.

Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long giật thót mình, đội ngũ đón dâu của Quách gia!

"Triệu Thu, Trương Phủ, các ngươi đi xem đội đón dâu của Quách gia nhanh!" Hoàng Tiểu Long thốt ra.

Triệu Thu và Trương Phủ nhìn nhau, lập tức hiểu được ý của Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long đang lo Diêu Phi sẽ ra tay với đội ngũ của Quách gia?!

"Vâng, môn chủ!" Hai người cung kính xác nhận, rồi lắc mình biến mất.

Hoàng Tiểu Long thể mới khẽ thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng ngay khi Triệu Thu và Trương Phủ rời đi không lâu, phía trước truyền tới sự dao động năng lượng rất mãnh liệt. Hoàng Tiểu Long biến sắc, quả nhiên hàng ngũ đón dâu của Quách gia đã xảy ra chuyện.

Muội muội! Hoàng Tiểu Long sốt ruột quá, vội vàng phi người đi tới chỗ năng lượng dao động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 241: Bị tấn công mạnh

Khi Hoàng Tiểu Long đuổi tới, Triệu Thụ và Trương Phủ đang kịch chiến với bốn người trên không trung.

Kẻ đang kịch chiến với Trương Phủ là sư tôn của Lý Lộ, Lý Mạc Lâm. Mà số còn lại đang kịch chiến với Triệu Thụ là lão tổ Điều gia Điều Sơn và hai người khác, đều thuộc về Thần Điện, cũng mặc áo bào trường lão Thần Điện cả.

Nhưng không thấy Điều Phi đâu.

Trên mặt đất, có không ít đệ tử Quách gia trong đội đón đầu đã nằm trong vũng máu. Còn Quách Thái che chở Hoàng Mẫn lui vào một góc đường, họp thành một đoàn với đội đón đầu của Quách gia.

Thấy muội muội và Quách Thái không bị sao, Hoàng Tiểu Long mới thờ phào một hơi.

"Đại ca!" Thả Hoàng Tiểu Long đến, Hoàng Mẫn và đám người Quách Thái vội vàng đi tới bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

"Các người có sao không?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Bọn muội không sao hết." Hai người Hoàng Mẫn lắc đầu.

Nghe vậy Hoàng Tiểu Long mới hoàn toàn yên tâm.

Lúc này, vài tiếng xé gió truyền tới từ đằng xa. Mọi người nhìn theo tiếng thì thấy Đoạn Nhận đại đế và lão tổ Quách gia là Quách Thâm đang gấp rút bay vọt tới bên này.

"Chúng ta đi!" Lý Mạc Lâm đang kịch chiến với Trương Phủ, thấy Đoạn Nhận đế quốc và lão tổ Quách gia Quách Thâm tới thì đột nhiên vung chưởng đánh về phía Trương Phủ, rồi quát to.

Trương Phủ tung chưởng nghênh đỡ.

Ầm, một tiếng thật lớn vang lên, thân hình Lý Mạc Lâm loé lên rồi biến mất giữa không trung.

Điều Sơn, lão tổ Điều gia và hai người đang kịch chiến với Triệu Thụ cũng đột nhiên tung chưởng đẩy lùi Triệu Thụ, rồi phá không bỏ đi.

Bốn người Lý Mạc Lâm vừa rời đi, Đoạn Nhận đại đế và lão tổ Quách gia Quách Thâm đuổi tới đây.

Sau khi tới, Đoạn Nhận đại đế và lão tổ Quách gia Quách Thâm nhìn cảnh tượng ở hiện trường, sắc mặt đều biến đổi. Đặc biệt là Quách Thâm, sắc mặt sa sầm.

"Điều gia khinh người quá đáng!" Quách Thâm cắn răng nói, mắt loé hàn quang.

Hôm nay là ngày đại hôn của Quách gia, thế mà lão tổ Điều Sơn của Điều gia lại không quan tâm thân phận, mà mấy vị Thánh Vực lại ra tay với người Quách gia, điều này khiến Quách Thâm cực kỳ tức giận.

Sau khi Đoạn Nhận đại đế và lão tổ Quách Thâm của Quách gia tới, Đoạn Vô Ngân và cao thủ Quách gia lần lượt tới đây.

Nhưng không thể chậm giờ lành được, cho nên sau khi Quách Thâm tới, ông ta bảo đám cao thủ Quách gia xử trí tình hình đôi chút, rồi hỏi ý Hoàng Tiểu Long, sau đó cho Quách Thái dẫn đội đón đầu của Quách gia tiếp tục rước Hoàng Mẫn về Quách gia.

"Thiếu chủ, về đám người lão tổ Điều gia ấy, ngài xem chúng ta có cần?" Chờ khi đội ngũ đón đầu của Quách Thái đi xa, Triệu Thụ bước tới hỏi Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu, nói: "Không cần đuổi theo." Lão tổ Điều gia Điều Sơn dù chỉ là Thánh Vực cấp ba hậu kỳ cao nhất, nhưng có đám cao thủ Thần Điện như Lý Mạc Lâm đi cùng thì khó mà truy sát được bọn họ.

Đoạn Nhận." Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, nói với Đoạn Nhận đại đế bên người: "Phiền người hạ lệnh phong tỏa toàn thành, và tìm kiếm xem còn người của Thần Điện và đệ tử Quách gia không."

Đoạn Nhận đại đế khách khí nói: "Chuyện Hoàng công tử nói này nào có gì phiền toái, là điều bọn ta phải làm mà."

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Sau đó lão tổ Quách gia cũng phái cao thủ của Quách gia truy lùng toàn thành, mà tăng việc phòng hộ lên.

Hơn một giờ sau, đội đón đầu của Quách gia an toàn rước Hoàng Mẫn về Quách phủ.

Chờ khi đội đón đầu trở lại Quách gia, Hoàng Tiểu Long mới cùng người của Hoàng gia tới Quách phủ.

"Long nhi, không thì chúng ta hoà đàm với Điều gia đi?" Trên đường đi, Tô Yến lo lắng nói. Vừa rồi bà cũng nghe nói tới việc lão tổ Điều Sơn của Điều gia và cao thủ Thần Điện ra tay chặn giết đội ngũ đón đầu.

Hoàng Tiểu Long quay đầu, thấy mẫu thân rất lo lắng, bèn lắc đầu nói: "Mẫu thân, cho dù chúng ta hoà đàm với Điều gia, Điều gia sẽ không chấp nhận."

Không nói tới ân oán giữa Hoàng Tiểu Long và Tuyệt Tình công tử Điều Phi, riêng việc ngày đó Hoàng Tiểu Long tiêu diệt Điều phủ, tổng bộ đã truyền thừa cả nghìn năm của Điều gia, hẳn và Điều gia không có chuyện ngồi bàn bạc hoà thuận với nhau được.

Hơn nữa Hoàng Tiểu Long hoàn toàn không thể hoà đàm với Điều gia.

Nghe vậy, Tô Yến thở dài. Thực ra bà cũng biết chuyện hoà đàm với Điều gia là không thể.

"Chỉ là Thần Điện." Tô Yến chân chò rồi nói.

Nhắc tới Thần Điện, Hoàng Bằng cũng tỏ ra lo âu.

Thực ra Điều gia không đáng sợ, nhưng Thần Điện thì lại khác.

Hoàng Bằng và Tô Yến nghe được từ trong miệng đám người Triệu Thu, Trương Phủ, Vu Minh và Phí Hân nên cũng biết được Thần Điện rốt cuộc là gì. Đó là một tổ chức mà cả Đoạn Nhận đế quốc cũng phải cố kỵ!

"Mẫu thân và phụ thân hãy yên tâm đi, một ngày nào đó con sẽ đích thân tiêu diệt Thần Điện!" Hoàng Tiểu Long chậm rãi nói.

Mà ngày đó thì sẽ không xa!

Nghe vậy, Hoàng Bằng và Tô Yến chỉ cho là con đang an ủi mình, nên không nói gì nữa.

Hơn một giờ sau, Hoàng Tiểu Long và Hoàng Bằng, Tô Yến và Hoàng Tiểu Hải tới Quách phủ.

Đám người Hoàng Tiểu Long đến rồi, lão tổ Quách gia là Quách Thâm, Quách Thế Văn, Quách Thế Nguyên và Quách Thái đã đứng chờ sẵn ở cửa Quách phủ để nghênh đón.

Trong sự tiếp đón của đám người Quách Thâm, Hoàng Tiểu Long và gia đình đi vào chính điện ở đại sảnh của Quách phủ, sau đó ngồi xuống theo vị trí chủ và thứ.

Quách Thâm để Hoàng Tiểu Long ngồi vị trí chủ. Hoàng Tiểu Long suy nghĩ đôi chút rồi để cha mẹ Hoàng Bằng và Tô Yến ngồi ở giữa chủ vị, sau đó mình ngồi bên cạnh. Mà đám người Triệu Thu, Trương Phủ và Vu Minh thì chia ra ngồi hai bên.

"Đoạn Nhận đại đế đến!" Đám người Hoàng Tiểu Long ngồi xuống không lâu, tiếng quản gia Trương Nhạc của Quách gia vang lên.

Đoạn Nhận đại đế đến!

Hoàng Tiểu Long và mọi người nhìn nhau, sau đó đứng lên chào đón.

Dù thế nào thì hôm nay cũng là ngày vui của mọi người, hẳn cũng được coi là một nửa chủ nhân, nên Hoàng Tiểu Long tất nhiên phải chào đón khi Đoạn Nhận đại đế tự mình tới đây.

"Chúc mừng, chúc mừng!" Đám người Hoàng Tiểu Long vừa ra cửa phủ thì gặp Đoạn Nhận đại đế tới, tươi cười đầy mặt, ôm quyền chúc mừng.

Đám người Hoàng Tiểu Long và Quách Thâm cũng cười, ôm quyền đáp lễ.

Đoạn Vô Ngân đi theo sau Đoạn Nhận đại đế, cũng hành lễ chúc mừng Hoàng Tiểu Long và lão tổ Quách gia, sắc mặt rất là cung kính. Ngoài Đoạn Vô Ngân ra, có một người phụ nữ xinh đẹp và cao quý đi theo Đoạn Nhận. Hoàng Tiểu Long đoán rằng người này hẳn là mẫu thân của Đoạn Vô Ngân. Quả nhiên Đoạn Nhận đại đế giới thiệu với mọi người về thân phận của người phụ nữ xinh đẹp này, là mẫu thân của Đoạn Vô Ngân.

Đoạn Nhận đại đế đã đến, tất cả các quý tộc cả lớn cả nhỏ tới đây chúc mừng và gia chủ đều đứng dậy, tiến đến hành lễ. Không khí rất là náo nhiệt, sung sướng. Tiếng cười vang lên khắp nơi.

Mọi người đi vào đại sảnh, lại ngồi xuống.

Nhưng Hoàng Tiểu Long không hề buông lỏng cảnh giác, mà lệnh đám người Triệu Thu, Trương Phủ và Vu Minh chú ý tới tất cả các tình huống có khả năng xảy ra. Đám người lão tổ Điều gia tuy đã thất bại trong việc chặn giết đội đón đầu, nhưng Hoàng Tiểu Long có dự cảm rằng Điều gia sẽ không từ bỏ như vậy.

Còn nữa, Tuyệt Tình công tử Điều Phi vẫn chưa xuất hiện, khá là kỳ lạ.

Trong khi mọi người đang vui mừng cười nói với nhau, một hộ vệ của Hoàng gia vội vã chạy tới, sau đó đến trước người Hoàng Tiểu Long và nói: "Thưa thiếu chủ, mới nhận được tin là hơn mười phân hội của thương hội Cửu Đình bị tấn công rất mạnh."

Hơn mười phân hội của thương hội Cửu Đình bị tấn công rất mạnh!

Đại sảnh tức thì yên lặng.

Mọi người đều nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hàn ý loé lên trong mắt Hoàng Tiểu Long, không cần nói cũng biết chắc chắn là Điều gia và Thần Điện đã tấn công mười phân hội của thương hội Cửu Đình kia.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 242: Vô ảnh chi độc

Việc hơn mười phân hội của thương hội Cửu Đình bị tấn công mạnh thì ai nấy đều có chung suy đoán với Hoàng Tiểu Long, đó là Điều gia và Thần Điện làm. Không ai dám mở miệng quấy rầy mạch suy nghĩ của Hoàng Tiểu Long.

Lúc này đại điện im lặng đến cây kim rơi cũng có thể nghe được.

"Thiếu chủ, không bằng ta tới phân hội xem sao?" Sau đó Trương Phủ đứng lên, hỏi.

Nghe vậy, Hoàng Tiểu Long lắc đầu: "Không cần."

Hơn mười phân hội của thương hội Cửu Đình bị tấn công cùng lúc, mà lại chỉ có một mình Trương Phủ thì chẳng thể cứu được, nên có đi cũng vô dụng. Nói không chừng đi rồi còn trúng kế của Điều gia và Thần Điện. Điều gia và Thần Điện tấn công phân hội của thương hội Cửu Đình như vậy, có khi chính là muốn dẫn Trương Phủ và Triệu Thu đi.

"Thương vong ở các phân hội như nào?" Hoàng Tiểu Long quay đầu hỏi hộ vệ của Hoàng gia kia.

"Bẩm thiếu chủ, đệ tử của mười phân hội của thương hội gần như.... Gần như..." Hộ vệ Hoàng gia nói tới đây thì chần chừ.

"Nói đi!" Hoàng Tiểu Long nói.

"Gần như là chết hết rồi. Mỗi một phân hội chỉ có vài đệ tử may mắn chạy được." Hộ vệ Hoàng gia nhanh chóng đáp.

Gần như chết hết.

Sắc mặt Hoàng Tiểu Long nặng nề.

Mỗi một phân hội của thương hội Cửu Đình có ba, bốn trăm đệ tử cầm chốt, hơn mười phân hội chính là bốn, năm nghìn đệ tử!

"Truyền lệnh xuống, đệ đệ tử các phân hội rút về trước đã." Hoàng Tiểu Long trầm ngâm rồi nói.

Món nợ này sẽ thanh toán với Điều gia và Thần Điện sau!

"Vâng, thiếu chủ!" Tên hộ vệ Hoàng gia kia cung kính xác nhận.

Hoàng Tiểu Long phất tay cho hần lui xuống. Hôm nay là ngày vui của mười mười, chuyện hôn sự quan trọng hơn

Ngay lúc này, tại một trang viện bỏ hoang cỏ mọc thành bụi ở phía bắc Đoạn Nhận hoàng thành, không gian bỗng dao động. Lý Mạc Lâm, lão tổ Điều Sơn của Điều gia và hai trưởng lão của Thần Điện lắc mình đi ra. Ngoài bốn người này còn có Điều Phi và Ngao Bạch Tuyết của Thần Điện.

Sáu người đi ra, Lý Mạc Lâm lạnh lùng cười: "Không ngờ tên nhóc Hoàng Tiểu Long đó lại giữ được bình tĩnh, không hề mắc mưu!"

Ngao Bạch Tuyết nhướn mày: "Có Triệu Thu và Trương Phủ, chúng ta khó mà xuống tay!"

Điều Phi lạnh lùng nói: "Cho dù có Triệu Thu và Trương Phủ ở đó thì cũng không sao, Vô Ảnh chi độc của ta thì kể cả cường giả Thánh Vực cao cấp cũng không thể phát hiện được!" Nói tới đây, hần lấy một bình ngọc màu tím sậm từ trong không gian giới chỉ ra.

"Vô Ảnh chi độc!" Nghe vậy, người ở đây đều biến sắc mặt, kể cả Thánh Vực cấp cao là Lý Mạc Lâm.

Vô Ảnh chi độc chính là vua của kịch độc. Nghe đồn Vô Ảnh chi độc này không màu, không mùi, không hình dạng, cho dù là cường giả Thánh Vực cao cấp cũng không phát hiện được. Khi trúng phải Vô Ảnh chi độc, trừ khi cường giả Thánh Vực có thể dùng thánh lực trong cơ thể trấn áp rồi từ từ bài trừ nó ra, những cường giả dưới Thánh Vực sẽ chết hết!

Mà trúng phải Vô Ảnh chi độc rồi sẽ bị hàng vạn con kiến, rắn, ma quỷ tra tấn, cắn xé linh hồn, cực kỳ đau đớn!

Nhưng loại Vô Ảnh chi độc này đã biến mất hơn hai trăm năm, không ngờ Diêu Phi lại có, ngay cả lão tổ Diêu Sơn của Diêu gia cũng không biết.

"Không sai, Vô Ảnh chi độc!" Diêu Phi gật đầu, nói: "Một năm trước ta tới Ô Sơn, lấy được Vô Ảnh chi độc này từ trong một động phủ. Ta đã không chế hạ nhân chuẩn bị rượu mừng cho Quách gia, đã cho hãm thả Vô Ảnh chi độc này vào trong rượu mừng mà Quách gia sẽ dùng trong hôn lễ hôm nay."

Nói đến đây, đôi mắt Diêu Phi tràn đầy thù hận: "Đến lúc đó, tên oắt con Hoàng Tiểu Long uống vào... Khả khả!"

Hắn thậm chí đã tưởng tượng đến cái cảnh Hoàng Tiểu Long uống rượu mừng xong mà đau đớn tới chết.

Mấy người Lý Mạc Lâm nghe vậy thì hít vào một hơi thật sâu.

Nếu như vậy, hôm nay Quách phủ sẽ máu chảy thành sông, tử thi khắp nơi!

Đến lúc đó, không chỉ Hoàng Tiểu Long, người của Hoàng gia, thậm chí là con cháu Quách gia và đám quý tộc, tộc trưởng thay mặt các gia tộc và đám đệ tử đến Quách phủ chúc mừng đều sẽ chết hết!

Chỉ có lão tổ của Quách gia là Quách Thâm, và mấy tên Thánh Vực như Triệu Thư, Trương Phủ và Đoạn Nhận đại đế là có thể sống sót!

"Làm vậy liệu có được không?" Lão tổ Diêu Sơn của Diêu gia căng thẳng, nói: "Đoạn Vô Ngân và Trần phi đều đang ở Quách phủ."

Đoạn Vô Ngân là đứa con mà Đoạn Nhận đại đế coi trọng nhất, sẽ là người thừa kế Đoạn Nhận đại đế. Trần phi là phi tử mà Đoạn Nhận đại đế yêu thương nhất, cũng chính là mẹ đẻ của Đoạn Vô Ngân.

Nếu hai người này trúng phải Vô Ảnh chi độc, chết thảm ở Quách phủ, đó chính là kết thúc tử thù với Đoạn Nhận đại đế rồi. Tới lúc đó sẽ không chết không thôi, sẽ không còn chỗ dung thân cho Diêu gia ở Đoạn Nhận đế quốc nữa!

Diêu Phi hiểu nỗi băn khoăn của lão tổ, bèn nói: "Lão tổ, cho dù chúng ta không giết Đoạn Vô Ngân, Đoạn Nhận cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Thay vì như vậy, sao phải để ý một Đoạn Vô Ngân. Huống hồ sớm hay muộn chúng ta sẽ tiêu diệt Đoạn Nhận đế quốc, giờ giết một Đoạn Vô Ngân để chặt đi một cánh tay của lão già Đoạn Nhận kia không phải rất tốt à?"

Nghe xong, Diêu Sơn không nói gì, chỉ gật đầu.

Lúc này Quách phủ tràn đầy tiếng cười nói chúc mừng, không khí vô cùng vui vẻ.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long đề chuyện về phân hội của thương hội Cửu Đình xuống, cho nên bầu không khí vui mừng của hôn lễ không bị ảnh hưởng gì.

Tới gần trưa, tân lang tân nương Quách Thái và Hoàng Mẫn mặc hỉ phục đỏ rực rỡ, dưới sự dẫn dắt của lễ quan mà bắt đầu bái thiên địa và cha mẹ, trưởng bối.

"Nhất bái thiên địa!" Lễ quan hô to.

Chờ khi hai người bái thiên địa xong, lễ quan tiếp tục hô: "Nhị bái phụ mẫu song thân!"

Nhìn Quách Thái và Hoàng Mẫn đang quỳ lạy, Hoàng Bằng, Tô Yến và Quách Thế Nguyên đều cười đầy vui mừng. Hoàng Tiểu Long và Quách Thâm cũng tươi cười đầy mặt.

Hôn lễ đã xong!

Mọi người hoan hô ầm ĩ.

"Được rồi, chúng ta ngồi vào mâm chứ nhỉ?" Sau đó, lão tổ Quách Thâm của Quách gia cười nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu. Mọi người thế mới đứng lên, cùng ngồi vào bàn tiệc.

Các tộc trưởng các gia tộc lớn và đám quý tộc đến chúc mừng bên ngoài sảnh cũng đều ngồi vào vị trí.

Hỏi qua ý của Quách Thâm, Quách Thế Nguyên nói với quản gia Trương Nhạc: "Dâng rượu và đồ ăn!"

"Vâng!" Trương Nhạc cung kính xác nhận, rồi hô to: "Mang rượu và đồ ăn lên!"

"Mang rượu và đồ ăn lên!"

Hạ nhân của Quách gia lập tức bung từng vò rượu, từng đĩa thức ăn bày lên bàn tiệc. Sau đó toàn bộ đồ ăn và rượu được bày hết lên bàn.

Mỗi một bàn tiệc có mười sáu món, đều là sơn hào hải vị, cần gì cũng có, đủ sắc đủ vị.

Mọi người vẫn cười nói chuyện vui vẻ.

Ngay khi Quách Thái đứng lên, giờ chén rượu định mời rượu đám người Hoàng Bàng, Hoàng Tiểu Long để khai tiệc, Hoàng Tiểu Long đột nhiên nói: "Chờ đã!"

Hoàng Tiểu Long đột ngột nói như vậy khiến mọi người ngẩn ra, tất cả đều nhìn Hoàng Tiểu Long.

Trong cái nhìn chăm chú của mọi người, Hoàng Tiểu Long giờ một tay ra nhiếp một vò rượu lại, nói: "Rượu này có vấn đề!"

"Cái gì? Rượu có vấn đề?" Mọi người khiếp sợ.

"Đây?!" Mấy vị Thánh Vực là Quách Thâm, Đoạn Nhận đại đế, Triệu Thu và Trương Phủ nhìn nhau, ánh mắt đầy vẻ nghi hoặc.

Lúc này ánh sáng hắc lam loé lên khắp toàn thân Hoàng Tiểu Long. Vũ hồn Hắc Lam song long bay ra từ sau lưng, sau đó Hắc Lam song long khẽ hút, chỉ thấy từng ánh sáng màu tím sậm bay ra từ trong vò rượu, rồi hình thành một đám ma ảnh giữa không trung. Những ma ảnh này rít gào thảm thiết, khiến người ta không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 243: Thăng chức thánh nữ

Nhìn những ánh sáng màu tím sậm bay ra từ trong vò rượu rồi hình thành những ma ảnh gào thét thảm thiết, sắc mặt mọi người kịch biến. Bởi vì đây là khi kịch độc đã độc tới mức khủng khiếp, khí độc mới hình thành ma ảnh, các loại hình thái khủng bố!

Nhìn ma ảnh màu tím sậm giữa không trung, Triệu Thu chợt nghĩ tới điều gì đó, bật thốt lên: "Vô Ảnh chi độc!"

Vô Ảnh chi độc!

Đám quý tộc lớn nhỏ, tộc trưởng các đại gia tộc nghe vậy đều biến sắc. Đám người Đoạn Nhận đại đế và Quách Thâm thì đứng bật dậy, vẻ mặt kinh hãi.

"Vô Ảnh chi độc! Sao... Sao có thể chứ!"

"Không phải Vô Ảnh chi độc đã biến mất hơn hai trăm năm rồi sao? Sao lại xuất hiện ở đây?"

Nơi đây xôn xao ầm ĩ.

Ở đây có không ít tộc trưởng các đại gia tộc, và vương thất của một vài vương quốc có kiến thức rộng lớn, nên phần lớn đều đã nghe nói về Vô Ảnh chi độc. Ngay cả Hoàng Tiểu Long cũng khiếp sợ.

Lúc này Vũ hồn Lam Long trong cơ thể Hoàng Tiểu Long cứ bất an và xao động mãi, nên Hoàng Tiểu Long mới thấy kỳ quái, cuối cùng theo cảm giác của Vũ hồn Lam Long mà tập trung vào thứ rượu mà hạ nhân Quách gia vừa đặt lên.

Rượu này có vấn đề!

Khi Quách Thái nâng chén, Hoàng Tiểu Long đã kết luận như vậy, nên mới nói lời ngăn cản. Nhưng cho dù như vậy, Hoàng Tiểu Long vẫn không hề biết rượu này có Vô Ảnh chi độc. Không ngờ lại là Vô Ảnh chi độc! Sau khi khiếp sợ, đôi mắt hần bắn ra hàn quang, sát ý ngút trời.

Không chỉ Hoàng Tiểu Long, chính là Đoạn Nhận, Quách Thâm, Triệu Thu, Trương Phủ và đám tộc trưởng các đại gia tộc cũng đều phóng ra sát khí.

"Rốt cuộc là ai mà lại dám bỏ Vô Ảnh chi độc vào rượu mừng ngày cưới của Quách gia?!" Một tộc trưởng của một đại gia tộc nhìn không được mà giận dữ kêu lên.

Đây là định hạ độc chết toàn bộ người ở Quách phủ, bao gồm tất cả tộc trưởng và đệ tử các đại gia tộc tới chúc mừng!

Bởi vì lúc trước đám người Hoàng Tiểu Long phong toả tin đội đón dâu của Quách gia bị Điều gia tấn công, cho nên các tộc trưởng các đại gia tộc và các vị vương thất đến chúc mừng vẫn chưa biết. Nếu biết thì có lẽ sẽ đoán được người hạ độc là Điều gia!

Hoàng Tiểu Long liếc các vị tộc trưởng đang giận dữ, lạnh lùng nói: "Là Điều gia."

"Cái gì? Là Điều gia?!"

Mọi người ở đây lại khiếp sợ.

"Không sai, là Diêu gia! Ban nãy đội đón dâu của Quách gia ta bị lão tổ Diêu gia và cao thủ Thần Điện tấn công." Lúc này Quách Thâm mở miệng nói.

Đội đón dâu của Quách gia bị lão tổ Diêu gia và cao thủ Thần Điện tấn công! Mọi người giờ mới biết, ai nấy đều khiếp sợ.

"Diêu gia thật đáng chết! Lại định độc chết tất cả chúng ta ở đây! Nhất định phải giết hết bọn Diêu gia đó!"

"Đúng, giết hết đệ tử của Diêu gia đi!"

Đám tộc trưởng các gia tộc và vương thất phần nộ không thôi.

Đoạn Nhận đại đế giờ tay lên ra hiệu cho mọi người bình tĩnh lại, sau đó quay đầu nói với con trai Đoạn Vô Ngân của mình: "Truyền lệnh điều động quân đội các nơi các quốc gia, thanh trừ toàn bộ đệ tử Diêu gia. Ta không muốn thấy bất cứ một tên đệ tử Diêu gia nào ở trong lãnh thổ Đoạn Nhận đế quốc!" Giọng Đoạn Nhận lạnh lẽo như băng đá, toát ra sát ý khiến người ta rùng mình.

Diêu gia lại hạ Vô Ảnh chi độc vào rượu mừng của Quách gia, điều này đã hoàn toàn chọc giận Đoạn Nhận đại đế. Nếu vừa rồi Hoàng Tiểu Long không phát hiện, sợ rằng con trai Đoạn Vô Ngân và phi tử Trần phi của hắn cùng các tộc trưởng và vương thất trong sân đã bị hạ độc chết hết rồi.

Cảm nhận được sát ý trên người Đoạn Nhận đại đế, các tộc trưởng các gia tộc và vương thất đều biết rằng lần này Diêu gia xong đời thật rồi!

Lúc trước tuy Hoàng Tiểu Long tiêu diệt Diêu phủ, tổng bộ của Diêu gia, còn thanh trừ thế lực của Diêu gia ra khỏi các đại chủ thành của Đoạn Nhận đế quốc, nhưng Diêu gia còn không ít thế lực ở các trấn nhỏ và các vùng xa xôi khác. Nhưng lần này sẽ bị tiêu diệt toàn bộ!

Lúc này Hoàng Tiểu Long nói với Quách Thế Nguyên: "Bất toàn bộ hạ nhân phụ trách rượu à đồ ăn của hôm nay lại, thẩm vấn từng người một!"

Đám người Quách Thâm, Quách Thế Nguyên với giật mình tỉnh táo lại.

Đúng vậy, dù là Diêu gia hạ độc, nhưng nếu không có hạ nhân của Quách phủ làm nội ứng, Diêu gia không cách nào hạ độc vào rượu mừng được.

Lúc này Quách Thâm ra lệnh không chế toàn bộ hạ nhân phụ trách rượu và đồ ăn lại và bắt giam.

Nhưng Quách Thâm vừa ra lệnh không lâu, quân gia Trương Nhạc của Quách gia đã quay lại bẩm báo rằng toàn bộ hạ nhân phụ trách rượu và đồ ăn cho hôn lễ đã trúng độc chết hết.

"Cái gì? Trúng độc chết hết?!" Quách Thâm sa sầm mặt mày. Hiển nhiên đây cũng là những gì Diêu gia đã an bài sẵn. Quách Thâm nén giận trong lòng.

"Lệnh cho hạ nhân thay toàn bộ rượu, đổi hết toàn bộ rượu và thức ăn cho ta!" Sau đó, Quách Thâm nói với Quách Thế Văn.

Tuy chỉ phát hiện Vô Ảnh chi độc ở trong rượu, nhưng vì lý do an toàn nên Quách Thâm lệnh cho người thay mới toàn bộ rượu và đồ ăn luôn.

Lúc này Quách Thế Văn làm cho hạ nhân đổi toàn bộ rượu và đồ ăn.

Không lâu sau, hạ nhân thay đổi hết rượu thịt.

Tiệc cưới nên Quách gia đã chuẩn bị khá đầy đủ.

Sau khi thay đồ ăn thức uống xong, Hoàng Tiểu Long xác nhận là không bị hạ Vô Ảnh chi độc rồi, mọi người mới yên tâm nâng chén.

Nhưng chuyện vừa xảy ra khiến mọi người không còn tâm tình ăn uống, khiến không khí vui mừng trong hôn lễ giảm đi không ít.

Lúc này trong trang viên bỏ hoang ở phía bắc Đoạn Nhận hoàng thành, sắc mặt Diêu Phi khá khó coi. Hắn đã biết được chuyện Hoàng Tiểu Long phát hiện ra Vô Ảnh chi độc.

Mà sắc mặt lão tổ Diêu Sơn của Diêu gia thì lại càng khó coi. Hắn có thể tưởng tượng được sau này những đệ tử còn sót lại của Diêu gia sẽ gặp phải vận mệnh như nào. Hơn một nghìn năm vất vả kinh doanh của hắn ở Đoạn Nhận đế quốc này giờ đã hoá thành số không.

"Không ngờ tên oắt Hoàng Tiểu Long đó còn phát hiện được cả Vô Ảnh chi độc!" Bạch Ngạo Tuyết của Thần Điện lạnh lùng nói.

Diêu Phi cười gằn: "Như vậy cũng tốt, chứ hạ độc chết hắn luôn thì quá tiện cho hắn rồi. Đến lúc đó ta sẽ tự tay giết hắn, để hắn biết thế nào là sống không bằng chết."

Lý Mạc Lâm nói: "Lý Lộ Thân có huyết mạch đỉnh cao của Thần tộc, đã lọt vào mắt xanh của điện chủ, đến lúc đó sẽ được thăng lên làm thánh nữ. Chuyện này phải gạt nó đi."

Đám người Diêu Phi xác nhận.

"Được rồi, chúng ta về trước đã." Lý Mạc Lâm trầm ngâm nói: "Sau này tìm cơ hội giết tên Hoàng Tiểu Long này sau." Nói xong, biến mất tại chỗ.

Đám người Diêu Phi cũng lần lượt phi thân rời đi.

Trang viện bị bỏ hoang yên tĩnh trở lại.

Bóng đêm tĩnh lặng.

Lúc này đám người Hoàng Tiểu Long đã từ Quách phủ về tới phủ Nam Sơn.

Đứng trong sân, Hoàng Tiểu Long hồi tưởng chuyện đội đón dâu của Quách gia bị tấn công và rượu mừng bị bỏ Vô Ảnh chi độc, đôi mắt hần lạnh lùng như băng.

Phải sớm tiêu diệt Thần Điện và Diêu gia!

Ngày hôm sau, Hoàng Tiểu Long đi ra từ nội điện Tu Di thần sơn, đến đại sảnh thì thấy phụ thân và mẫu thân đều ở đây. Hần chần chờ một chút, rồi nói chuyện mình định đi Hồn Loạn chi địa cho phụ mẫu.

"Cái gì? Long nhi, con... lại phải đi à?" Tô Yến nghe vậy, sắc mặt buồn bã.

Thấy Tô Yến như vậy, Hoàng Tiểu Long cảm thấy áy náy, nhưng chỉ thờ dài rồi gật đầu nói: "Vâng, thừa mẫu thân." Hần phải đi Hồn Loạn chi địa, không chỉ là vì linh thạch nhất phẩm. Nhưng sắp đột phá cấp sáu, nên Hoàng Tiểu Long định đột phá cấp sáu xong mới đi.

Cho nên hần là tháng sau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Đột phá cấp sáu

Nghe Hoàng Tiểu Long nói là tháng sau mới đi Hồn Loạn chi địa, sắc mặt Tô Yến mới đỡ hơn.

Vì thế sau đó Hoàng Tiểu Long ở lại Tu Di thần sơn mà tập trung tu luyện.

Ngoài việc tu luyện Tu Di thần công, Tu La quyết và Dịch Cân kinh, Hoàng Tiểu Long chủ yếu là tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật và hồn pháp của Đoạn Hồn châu.

Với Hoàng Tiểu Long, Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật và hồn pháp rất quan trọng. Đến lúc đó Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật phối hợp với hồn pháp của Hoàng Tiểu Long, Hoàng Tiểu Long tin rằng hần có thể nhanh chóng không chế được, tạo nên một đội ngũ hùng hậu do cường giả Tiên Thiên tạo thành.

Với thực lực của Hoàng Tiểu Long, ba tháng sau khi tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật thành công, tiến vào cấp một, hần có thể luyện chế con rối với thực lực Tiên Thiên cấp sáu hoặc Tiên Thiên cấp bảy!

Hơn nữa hồn pháp của Hoàng Tiểu Long cũng có thể không chế được cường giả Tiên Thiên cấp sáu, cấp bảy.

Nếu sau này Hoàng Tiểu Long đột phá được Thánh Vực, có khi còn có thể luyện chế và không chế được cường giả Thánh Vực!

Thời gian hai mươi ngày trôi qua.

Hai mươi ngày này, phần lớn thời gian Hoàng Tiểu Long đều ở trong Tu Di thần sơn để tu luyện. Ngoài việc tu luyện, Hoàng Tiểu Long sẽ tới tán gẫu với phụ mẫu, còn chỉ điểm cho phụ mẫu và đệ đệ Hoàng Tiểu Hải việc tu hành.

Ba người tuy bị hạn chế về Vũ hồn, sau này không thể đột phá Tiên Thiên, nhưng Hoàng Tiểu Long tin rằng chuyện mà người khác không làm được thì hần lại có thể làm được. Sau này hần sẽ làm cho phụ mẫu, đệ đệ và cả muội muội đều đột phá được Tiên Thiên.

Cường giả Thánh Vực không làm vậy, vậy thì hần sẽ đột phá Thần Vực. Nếu cường giả Thần Vực vẫn không làm được, vậy hần sẽ đột phá tới mức cao hơn.

Trên Thần Vực còn có kẻ mạnh hơn.

Hai mươi ngày trôi đi, Hoàng Tiểu Long đã tới rất gần Tiên Thiên cấp sáu.

Trong kinh mạch của Hoàng Tiểu Long, Cửu U Đấu khí hùng mạnh, Chân Long Đấu khí, Cổ Phật Đấu khí không ngừng chảy xuôi. Trên khí hải, Ma Thần pháp tướng, Kim Long pháp tướng, Cổ Phật pháp tướng trông cũng ngày càng thật hơn.

Hoàng Tiểu Long tu luyện thổ nạp, ba pháp tướng cũng tu luyện thổ nạp theo.

Những dòng khí Cửu U Minh khí, Chân Long khí, Cổ Phật khí không ngừng chảy xuống từ hư không.

Trên đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long, Hắc Lam song long bay quanh, không ngừng gầm thét. Trên thân rồng to lớn kia, long lân loé lên ánh sáng. Hiện giờ Hắc Lam song long của Hoàng Tiểu Long đã dài bốn mươi trượng, thân mình rất lớn. Bay trên không gian trên đỉnh đầu sau lưng, quả thực như hai ngọn núi lớn.

Một ngày này, Hoàng Tiểu Long vẫn như trước, đó là dùng một giọt Đại Tâm Phật Nhũ, bắt đầu vận chuyển Tu Di thần công, Tu La quyết và Dịch Cân kinh, tu luyện trong Thập Phật trận ở nội điện Tu Di thần sơn.

Hoàng Tiểu Long phát hiện rằng trong Thập Phật trận có một loại năng lượng thần bí, không chỉ có thể kết nối với cổ Phật lực ở Phật giới, mà còn có thể khiến tinh thần của người tu luyện tiến vào trạng thái không linh.

Sau khi tiến vào trạng thái không linh, hiệu quả tu luyện vô cùng tốt.

Sau mỗi lần tu luyện, thân thể và linh hồn Hoàng Tiểu Long đều như trải qua một lần được Phật lực rèn luyện và trui rèn vậy.

Hoàng Tiểu Long không ngừng thổ nạp. Đột nhiên Cửu U Đầu khí, Chân Long Đầu khí, Cổ Phật đầu khí trong kinh mạch bỗng nhanh chóng phi đi. Bên trong khí hải, ba loại Đầu khí cuộn cuộn, nắp mô.

Ba Đầu khí cùng đánh sâu vào bích chương cấp sáu. Một cơn đau như bị xé rách linh hồn tức thì truyền đến.

Hoàng Tiểu Long biết đây là dấu hiệu của việc đột phá cấp sáu, vì vậy hắn giữ vững tinh thần, cố gắng áp chế ba Đầu khí trong cơ thể.

Một lần rồi lại một lần.

Đau đớn như bị xé rách linh hồn không ngừng lan ra.

Đột phá Tiên Thiên, đặc biệt là khi tiến vào Tiên Thiên trung cấp rồi, mỗi khi đột phá một cấp là rất khó. Loại đau đớn kia phải gấp hàng trăm lần Hậu Thiên.

Ngay cả người có ý chí kiên định như Hoàng Tiểu Long đều cảm thấy khó chống chịu được cái cơn đau xé rách linh hồn này.

Cứ như vậy mà không biết đã qua bao lâu, đột nhiên thân thể Hoàng Tiểu Long run bần bật, từ trong cơ thể truyền tới tiếng vang. Ba tia sáng lao ra khỏi cơ thể Hoàng Tiểu Long, chiếu sáng toàn bộ nội điện của Tu Di thần sơn.

Rốt cuộc đã đột phá được cấp sáu!

Cửu U Đầu khí, Chân Long Đầu khí và Cổ Phật Đầu khí không ngừng trào vào kinh mạch cấp sáu của Hoàng Tiểu Long, rất là vui sướng.

Mà Hắc Lam song long trên không trung cũng phóng hào quang, long lân bắt đầu rụng đi, rồi tái sinh cái mới.

Từ khi Hoàng Tiểu Long tiến vào Tiên Thiên, mỗi một lần hắn đột phá là Vũ hồn Hắc Lam song long sẽ lột xác một lần.

Hồi lâu sau, Hoàng Tiểu Long mới ngừng vận chuyển Tu Di thần công, Tu La quyết và Dịch Cân kinh.

Hoàng Tiểu Long nhìn vào trong cơ thể, lòng rất vui. Rốt cuộc đã đột phá cấp sáu, như vậy cấp bảy không còn xa nữa! Chỉ cần đột phá cấp bảy là Hoàng Tiểu Long chính là cường giả Tiên Thiên cấp cao rồi!

Cường giả Tiên Thiên cao cấp, dù ở đế quốc nào đều có địa vị và thân phận rất cao.

Nhưng tuy đã đột phá Tiên Thiên cấp sáu, Hoàng Tiểu Long chưa định lập tức đi tới Hồn Loạn chi địa. Hoàng Tiểu Long muốn ở thêm phủ Nam Sơn mấy ngày nữa, bớt chút thời gian ở cùng phụ mẫu.

Sau khi muội muội Hoàng Mẫn kết hôn, có cùng Quách Thái về phủ Nam Sơn vài lần.

Nhìn muội muội Hoàng Mẫn ngọt ngào hạnh phúc, Hoàng Tiểu Long cảm thấy lòng được an ủi. Lúc trước muội muội đã lựa chọn đúng.

Có khi nhìn muội muội và Quách Thái hạnh phúc với nhau, Hoàng Tiểu Long lại nhớ tới Lý Lộ, bóng dáng xinh đẹp mặc váy trắng, khi cười sẽ để lộ hai má lúm đồng tiền kia.

"Không biết giờ Lý Lộ thế nào rồi." Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Mười ngày nhanh chóng trôi đi.

Mười ngày này, Hoàng Tiểu Long đã củng cố tu vi Tiên Thiên cấp sáu. Ngoài củng cố tu vi Tiên Thiên cấp sáu ra, Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật và hồn

pháp của Hoàng Tiểu Long cũng tăng lên không ít.

Ban đầu theo những gì Hoàng Tiểu Long tính toán thì phải ba tháng sau mới tu luyện được Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật lên cấp một, nhưng giờ không cần tới ba tháng, chỉ cần hai tháng là đủ rồi.

"Đến lúc đi Hồn Loạn chia địa rồi." Một ngày này, Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Tu Di thần sơn, miệng lẩm bẩm.

Hồn Loạn chi địa!

Hoàng Tiểu Long đi Hồn Loạn chi địa, ngoài việc muốn kiếm linh thạch nhất phẩm, còn muốn bước đầu xây dựng thế lực của mình ở Hồn Loạn chi địa, một thế lực của riêng mình.

Hoàng Tiểu Long muốn tự tay tạo dựng nên một đế quốc hùng mạnh!

Mà Hồn Loạn chi địa là nơi không ai quản lý, là vùng đất lý tưởng với Hoàng Tiểu Long. Như vậy có thể tránh việc xung đột trực tiếp với các đế quốc khác.

Trong đại sảnh, nghe Hoàng Tiểu Long nói là sẽ khởi hành tới Hồn Loạn chi địa, hơn nữa còn đi một mình, Tô Yến không khỏi bật thốt lên: "Long nhi, con định một mình tới Hồn Loạn chi địa à? Không được!"

Tô Yến từng nghe Triệu Thu và Trương Phủ kể về Hồn Loạn chi địa, biết đó là nơi đầy giết chóc và tội ác

"Đúng vậy thiếu chủ, một mình ngài mà đi Hồn Loạn chi địa thì thật không an toàn. Hãy để ta hoặc Trương Phủ đi cùng đi!" Triệu Thu cũng nói.

Trương Phủ nói theo: "Đúng vậy đó thiếu chủ! Hồn Loạn chi địa không do được với Thiên Phật đế quốc. Ở Hồn Loạn chi địa, kể cả cường giả Tiên Thiên cấp mười hậu kỳ cao nhất cũng có thể chết bất cứ lúc nào."

Hoàng Tiểu Long lắc đầu: "Được rồi, các ngươi không phải nói nhiều, ta đã quyết định là sẽ đi một mình." Hoàng Tiểu Long muốn làm như vậy để tôi luyện chính mình. Bối hún sao không biết được sự nguy hiểm của Hồn Loạn chi địa là như nào.

Hơn nữa mặc dù Triệu Thu và Trương Phủ đi theo, cũng chưa chắc đã bảo vệ được sự an toàn cho hắn.

Đám người Tô Yến, Hoàng Bằng vẫn còn khuyên bảo, Hoàng Tiểu Long cười nói: "Phụ thân, mẫu thân, xin hãy yên tâm. Con là chủ nhân của Tu Di thần sơn, không thể dễ chết như vậy được."

Nghe đồn rằng người có được Tu Di thần sơn sẽ được một thứ sức mạnh thần bí nào đó bảo vệ, không chết dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Bước vào hồn loạn chi địa

"Người có được Tu Di thần sơn sẽ không dễ chết?" Hoàng Bằng và Tô Yến ngăn ra. Hai người dù biết con mình có được Tu Di thần sơn, nhưng chưa từng nghe nói tới chuyện đó.

Lúc này Triệu Thu bước lên, nói: "Hoàng gia chủ, thiếu chủ nói thật đó, đúng là có truyền thuyết như vậy."

Trương Phủ cũng gật đầu.

Hai người đều nghe nói tới truyền thuyết đó.

Thấy thế, Hoàng Bằng và Tô Yến mới an tâm đôi chút.

Nhưng dù như vậy, Tô Yến vẫn kéo Hoàng Tiểu Long dặn dò hơn một giờ rằng khi đến Hồn Loạn chi địa rồi Hoàng Tiểu Long phải cẩn thận, phải chú ý, phải cảnh giác, đừng có tranh đấu với người ta, linh tinh.

Hoàng Tiểu Long ngượng ngùng, nhưng vẫn nhẫn nại nghe mẫu thân cảm ràm hơn một giờ.

Hơn một giờ sau, trong sự đưa tiễn của Hoàng Bằng, Tô Yến, Triệu Thu và Trương Phủ, Hoàng Tiểu Long đi bộ rời khỏi Đoạn Nhận hoàng thành. Hoàng Tiểu Long có được Vũ hồn Hắc Lam song long, lại có Tu Di thần sơn nên hoàn toàn không cần toạ kỵ.

Nhìn bóng con mình dần biến mất khỏi tầm mắt, Tô Yến không nhịn được mà mắt đỏ bừng.

"Được rồi, đừng khóc. Long nhi nói rồi, trong vòng hai năm sẽ trở về mà." Hoàng Bằng khẽ an ủi, rồi ôm thê tử vào lòng.

Tô Yến gạt đầu, lau nước mắt, đột nhiên nói: "Không biết đứa bé Lý Lộ kia giờ thế nào rồi?"

Hoàng Bằng ngẩn ra, rồi thở dài: "Yên tâm, Long nhi và Lý Lộ sẽ về chung nhà!"

Tô Yến gạt đầu. Sau đó mọi người quay trở lại phủ Nam Sơn.

Lúc này trong một trang viện ở một vương quốc trong Đoạn Nhận đế quốc, Diêu Phi nghe thuộc hạ bẩm báo mà mắt toà sáng: "Người xác định là Hoàng Tiểu Long một mình rời khỏi Đoạn Nhận hoàng thành?!"

"Vâng thưa thiếu chủ, rất chính xác." Tên thuộc hạ kia cung kính đáp: "Hai tên Triệu Thụ và Trương Phủ không đi theo, vẫn ở lại phủ Nam Sơn!"

Nghe vậy, Diêu Phi cười ha ha: "Hoàng Tiểu Long ơi là Hoàng Tiểu Long, lần này ta xem ngươi làm gì để chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ta đây! Có tra được hân định đi đâu không?"

"Hiện tại vẫn chưa tra được." Tên thuộc hạ kia đáp: "Nhưng hân đi về hướng đông nam."

"Hướng đông nam." Diêu Phi lẩm bẩm, rồi quay đầu nói: "Người tiếp tục cho người chú ý động tĩnh của phủ Nam Sơn, đi đi." Nói xong vẫy tay cho kẻ này lui ra.

Thuộc hạ kia cúi người thi lễ rồi cung kính lui ra ngoài.

"Hướng đông nam." Thân hình Diêu Phi chợt loé, để lại tàn ảnh giữa không trung mà cấp tốc phá không phóng đi tới hướng đông nam.

Mười ngày sau, Diêu Phi hạ xuống một cánh đồng hoang. Sau khi hạ xuống, Diêu Phi cảm tức tung quyền ra, san bằng một ngọn núi cao trăm trượng đằng xa.

Mười ngày nay hân truy đuổi theo, đừng nói là bóng dáng của Hoàng Tiểu Long, thậm chí là một cọng lông cũng không thấy.

Theo những gì thuộc hạ bẩm báo, rõ ràng là Hoàng Tiểu Long đi về phía đông nam, nhưng hân truy đuổi suốt mười ngày mà không thấy bóng dáng Hoàng Tiểu Long đâu.

"Hoàng Tiểu Long, ta không tin ngươi có thể đột thiên nhập địa!" Diêu Phi lạnh lùng nói, mắt loé lên sát ý, phi thân tiếp tục đuổi theo. Chờ mãi mới được cái cơ hội Hoàng Tiểu Long một mình, mà đây còn là cơ hội hiếm có, hân không thể bỏ qua như vậy được.

Một tháng sau.

Trên không trung biên cảnh một vương quốc ở Phan Sở đế quốc, một bóng người vụt xuất hiện, là Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long thấy sắc trời đã muộn, quét mắt nhìn qua, sau đó phi hành tới một mảng núi non phía trước, quyết định nghỉ ngơi một đêm, chờ hừng đông lại tiếp tục đi.

Hoàng Tiểu Long không hề biết việc Diêu Phi đang truy lùng mình. Một tháng này Hoàng Tiểu Long thường điều khiển Tu Di thần sơn phi hành, còn mình thì ở trong Tu Di thần sơn mà tu luyện. Về khối linh thạch thiên phẩm kia, Hoàng Tiểu Long toàn dùng nó để mở Thập Phật trận.

Linh thạch thiên phẩm tuy quý giá, nhưng với Hoàng Tiểu Long hiện tại mà nói thì tăng thực lực bản thân lên quan trọng hơn. Chỉ khi thực lực được tăng lên, mới có cái vốn để tranh bá Vũ hồn giới được. Bằng không toàn bộ tiền tài hay thể lực đều là ảo ảnh mà thôi.

Cũng vì hân ở trong Tu Di thần sơn nên mới né tránh được sự truy tìm của Diêu Phi.

Tu Di thần sơn tự lập không gian riêng, chặn tất cả mọi thứ. Đừng nói Diêu Phi chỉ là một Tiên Thiên cấp mười hậu kỳ cao nhất, cho dù là Thánh Vực sơ cấp cũng khó lòng phát hiện.

Tung người hạ xuống một dãy núi ở phía trước, Hoàng Tiểu Long đi vào trong một rừng cây nhỏ, vận nội lực đốt lửa.

Lúc này trời vẫn còn giá rét, lửa bùng lên xua đi không ít cái lạnh.

"Không biết là tu luyện Dịch Cân kinh tới thể thứ mười hai, tu luyện xong toàn bộ tới tiểu viên mãn, liệu có thể sinh ra chân nguyên được không." Nhìn ngọn lửa, Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ, rồi lấy một vỏ rượu trong Tu La giới ra bắt đầu uống.

Mấy ngày nữa, Dịch Cân kinh của hân có lẽ sẽ đột phá được đến thể thứ mười một, Đà Cung thể.

Theo truyền thuyết thì tu luyện xong mười hai thể của Dịch Cân kinh là có thể tiến vào cảnh giới tiểu viên mãn, chân khí trong đan điền sẽ biến thành chân nguyên. Chân nguyên có tác dụng cải thiện cơ thể người, có thể làm cho người đó có dung nhan không già, thọ nguyên tăng cao.

Đến lúc đó đan điền của Hoàng Tiểu Long có thể kết xuất được nội đan rồi.

Sau khi kết xuất nội đan, nội đan sẽ không ngừng sinh sôi, tự vận chuyển, lúc nào cũng hấp thu linh khí thiên địa. Đến lúc đó, cho dù Hoàng Tiểu Long cố gắng tu luyện nội lực thì cũng có thể tu luyện bất cứ lúc nào.

Điều quan trọng hơn là sau khi kết xuất nội đan, Hoàng Tiểu Long có thể ngự kiếm phi hành.

Về tốc độ của ngự kiếm phi hành, Hoàng Tiểu Long đoán rằng hẳn là nhanh hơn tốc độ khi hấn cưỡi Lam Long.

Theo truyền thuyết về thời thượng cổ, mấy cao thủ Kết Đan mà ngự kiếm phi hành thì ngày có thể đi được vạn dặm.

"Còn nữa, Tu La quyết hình như sắp vào tầng thứ tư rồi." Hoàng Tiểu Long tự nói.

Sau khi Tu La quyết tiến vào tầng thứ tư, Hoàng Tiểu Long có thể mở được Địa Ngục chi nhãn.

Địa Ngục chi nhãn có thể nhìn thấu mọi ảo giác, bài trừ được mọi bức tường không gian, thậm chí có thể nhìn xuyên qua ngọn núi này mà thấy được ngọn núi khác.

Hơn nữa Địa Ngục chi nhãn có khả năng tấn công tinh thần khá kỳ quái. Nếu đến lúc đó mà mở được Địa Ngục chi nhãn, thực lực của Hoàng Tiểu Long sẽ được tăng lên không ít. Đương nhiên hành động sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Ngày hôm sau, khi trời tờ mờ sáng, Hoàng Tiểu Long phi thân lên, phá không mà phi tới Hỗn Loạn chi địa.

Hơn ba tháng trôi đi, Hoàng Tiểu Long rút cuộc đi qua Phong Tuyết đại lục mà tới Hỗn Loạn chi địa.

Hơn ba tháng này, ngoài việc di chuyển, thường thì Hoàng Tiểu Long đều ở nội điện của Tu Di thần sơn mà tu luyện, cho nên đi đường cũng không gặp phải chuyện gì. Có lúc hấn nghỉ ngơi ở một cánh đồng hoang, có mấy thế lực nhỏ thấy Hoàng Tiểu Long một mình ở đó nên định gây sự, đều bị Hoàng Tiểu Long giải quyết dễ dàng.

Hiện giờ với thực lực của mình, cho dù đối mặt với cường giả Tiên Thiên cấp bảy, Hoàng Tiểu Long cũng không sợ.

"Đây là Hỗn Loạn chi địa?!" Hoàng Tiểu Long nhìn phía trước, nơi cát bụi cuộn cuộn, một thứ khí tức tà ác đập thẳng vào mặt. Bước một bước vào Hỗn Loạn chi địa, Hoàng Tiểu Long lập tức cảm thấy một loại tử khí và khí tà ác, còn có cả một loại khí hỗn hợp sự máu me, tiêu điều và ác độc không nói nên lời.

Hoàng Tiểu Long vận chuyển nội lực và Đấu khí trong cơ thể, đề phòng chuyện có khả năng đột ngột xảy ra.

Bước vào Hỗn Loạn chi địa rồi, Hoàng Tiểu Long không vội lao đi, mà phi hành tới phía bắc.

Thành Tội Ác nằm ngay khu vực phía bắc của Hỗn Loạn chi địa.

"Phía trước có tử khí nồng quá, mùi máu tanh quá nặng!" Phi hành được hai giờ, Hoàng Tiểu Long đột nhiên dừng lại, cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 246: Làm cho tiểu tử này sung sướng

Cảm nhận được mùi máu me và tử khí dày đặc, Hoàng Tiểu Long giảm tốc độ lại, cẩn thận bay tới gần. Tử khí càng dày hơn, mùi máu me càng nồng đặc hơn.

"Tử khí mạnh quá!" Hoàng Tiểu Long thâm kinh hãi.

Tử khí đặc như này rõ ràng là phải vài chục vạn, thậm chí cả mấy trăm vạn người mới có thể tạo nên được. Như vậy chỉ có một khả năng, phía trước là chiến trường!

Giờ mùi máu tanh nồng như thế, chứng tỏ đằng trước đang giao chiến.

Hoàng Tiểu Long thi triển thần thức. Mười mấy phút đồng hồ sau, hấn hạ xuống đỉnh một ngọn núi, nhìn qua thì thấy quả nhiên có một trận chiến ở trên bình nguyên rộng lớn phía trước.

Hai đội quân một vàng một đỏ đang giao chiến dữ dội, khí thế hào hùng. Tiếng ngựa hí, tiếng hét thảm, tiếng gầm giận dữ đan xen vào nhau, tiếng hô giết chấn động cả bầu trời. Những luồng khí huyết tinh và tử khí hình thành những Tử Linh vân màu đỏ sậm trên không trung của bình nguyên này.

Hỗn Loạn chi địa dù không bị các đế quốc hay các thế lực Yêu tộc thống trị, nhưng có tới mấy vạn toà thành trì. Những thành trì này bị mấy thế lực và tông môn nhỏ nắm trong tay. Thế lực nhỏ thì nắm một toà thành, thế lực lớn thì nắm giữ vài toà, lớn hơn nữa thì vài chục.

Các thành trì thường xảy ra chiến tranh với nhau. Hôm nay chủ nhân của thành trì này là một gia tộc, nhưng đến ngày mai, hoặc tháng sau, có khi chủ nhân toà thành ấy đã đổi người khác rồi.

Cho nên nhìn hai quân đội đang giao chiến phấp phới trước, Hoàng Tiểu Long không cảm thấy kỳ quái. Nhìn từng đám Tử Linh chi vân đỏ sậm được hình thành từ từ khí và máu me trên bình nguyên kia, một ý nghĩ nảy lên trong đầu Hoàng Tiểu Long. Tử Linh chi vân này gần như đều do huyết hồn khí ngưng tụ, nhưng cũng vừa vận đề hấn tu luyện Tu La Quỷ Trảo.

Nhiều năm qua, vì Tu La Quỷ Trảo cần huyết hồn khí mà Hoàng Tiểu Long ít khi tu luyện nó. Nhưng không thể nghi ngờ là tổng cộng năm chiêu của Tu La Quỷ Trảo, mỗi chiêu đều có uy lực kinh thiên động địa. Nếu tu luyện tới cảnh giới đại thành, lực phá hoại còn mạnh hơn cả Tu La kiếm pháp.

Hoàng Tiểu Long lập tức dựa theo phương pháp vận khí của chiêu thứ nhất của Tu La Quỷ Trảo mà vận chuyển khí kinh, hai tay trình thành trảo rồi nhíp tới không trung trên bình nguyên phía trước. Chỉ thấy từng đạo khí thể màu đen sẫm bay ra khỏi Tử Linh chi vân trên không bình nguyên kia mà bay về phía đôi tay Hoàng Tiểu Long.

Khí thể đen sẫm kia không ngừng lượn dọc theo hai tay Hoàng Tiểu Long mà tiến vào cơ thể hấn, sau đó chảy xuôi theo đường di chuyển của khí kinh của Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lập tức vung hai trảo lên hư không.

Từng tiếng lẹ quýt rít gào thê lương vang lên. Chỉ thấy hai trảo ẩn đen sậm phá không bay ra, đập lên vách núi của ngọn núi đằng xa.

Sắc trời bốn phía tối om, những tầng sương mù đen sì bốc lên. Trong sương mù ấy, dường như có mười mấy ác quỷ đang cười điên cuồng.

Thấy thế, Hoàng Tiểu Long vui vẻ ra mặt.

Dùng Tử Linh chi vân do huyết hồn khí trên chiến trường ngưng tụ ra này để tu luyện Tu La Quỷ Trảo, quả nhiên hiệu quả hơn mình dự đoán rất nhiều!

Dựa theo hiệu quả này, nếu Hoàng Tiểu Long ở đây tu luyện chừng ba, bốn tháng là có thể tu luyện chiêu thứ nhất Vạn Quỷ Tề Khiếu của Tu La Quỷ Trảo tới cảnh giới đại thành rồi.

Thế là Hoàng Tiểu Long lập tức vận chuyển khí kinh mà hấp thu huyết hồn khí của Tử Linh chi vân ở đằng trước, lại tiếp tục tu luyện chiêu thứ nhất của Tu La Quỷ Trảo, Vạn Quỷ Tề Khiếu.

Hơn hai giờ đi qua, Hoàng Tiểu Long hoàn toàn đắm chìm trong việc tu luyện mà tiến vào cảnh giới vong ngã.

Mặc dù mới hơn hai giờ, nhưng uy lực của chiêu thứ nhất Vạn Quỷ Tề Khiếu của Tu La Quỷ Trảo đã được tăng lên rất nhiều. Khi đánh hai trảo ra, dấu ấn của quỷ trảo đã to gấp đôi, khói đen trông càng thật, ác quỷ gào thét điên cuồng, hết như vạn quỷ đang muốn thoát khỏi lồng cũi trong địa ngục vậy.

Đồng thời hắc khí cuộn cuộn khắp người Hoàng Tiểu Long, hoá thành từng ác quỷ bảo vệ toàn thân Hoàng Tiểu Long.

Đây là điểm lợi hại của Tu La Quỷ Trảo.

Khi dùng Tu La Quỷ Trảo tấn công, Tu La quỷ khí có thể đồng thời hộ thể, công phòng có cả, uy lực khó lường.

Khi Hoàng Tiểu Long đang tu luyện Tu La Quỷ Trảo, ở đằng xa, một tiếng xé gió vang lên, hai người đàn ông trung niên mặc cẩm bào màu tím sậm hạ xuống đỉnh một ngọn núi ở phía phía của chiến trường bình nguyên.

Một kẻ mi tâm có vết sẹo do đao kiếm, kẻ kia thì mặt dài như mặt ngựa.

Hai người đến đây rồi, nhìn hai quân đang giao chiến bên dưới, thẳm gât đầu.

"Giết đi, giết càng nhiều, Tử Linh huyết khí càng nhiều, vu thi mà chúng ta luyện chế có thể nhanh chóng thăng cấp đến địa phẩm cấp sáu." Người đàn ông trung niên có vết sẹo cười ha ha.

Tên mặt ngựa cũng cười nói: "Năm năm sau, vu thi của huynh đệ ta đầy tăng lên địa phẩm cấp bảy, đến lúc đó mà liên hợp lại thì ngoài sư tôn ra, không đệ tử nào của Vu Thi môn có thể làm đối thủ của chúng ta được!"

Người trung niên mặt sẹo nhìn Tử Linh chi vân trên không trung bình nguyên, đột nhiên nhướng mày: "Không đúng, sao hôm nay Tử Linh huyết khí thiếu đi nhiều vậy?"

Nghe người trung niên mặt sẹo nói, người trung niên mặt ngựa cũng quay sang nhìn Tử Linh chi vân trên không trung bình nguyên. Khi nhìn kỹ thì quả nhiên hôm nay Tử Linh huyết khí thiếu đi rất nhiều.

Ngày hôm qua hai người cũng tới thu thập Tử Linh huyết khí, lúc rời đi thì Tử Linh huyết khí không hề ít như vậy. Hôm nay hai quân tiếp tục giao chiến, hẳn là Tử Linh huyết khí phải nhiều lên chứ, thế mà giờ lại ít đi, đúng là khác thường.

Trên chiến trường này, từ khí dày đặc, nên bình thường Tử Linh huyết khí có thể tồn tại một thời gian dài trên không trung.

"Ồ, có kẻ thậm chí đang hấp thu Tử Linh huyết khí?!" Người trung niên mặt ngựa phát hiện rằng huyết khí trong Tử Linh chi vẫn đang không ngừng bị hút đi, mà phương hướng là một ngọn núi đằng xa.

Người trung niên mặt sẹo thấy thế, cười gằn: "Không ngờ có kẻ không sợ chết, dám tới chiến trường U Linh này cướp Tử Linh huyết khí với chúng ta! Nếu đã muốn chết, chúng ta sẽ giúp ngươi!" Nói xong hắn phi thân, hoá thành một làn khói đen bay vọt tới ngọn núi nơi Hoàng Tiểu Long đang ở.

Người trung niên mặt ngựa đi theo.

Từ đằng xa, hai người thấy được Hoàng Tiểu Long đang tu luyện Tu La Quỷ Trảo trên một đỉnh núi khác. Nhìn thấy Hoàng Tiểu Long chém ra hai trảo, quỷ trảo phá không, ác quỷ cười rít, hai người nhìn nhau, đều thấy được vẻ sợ hãi trong mắt của đối phương.

"Uy lực mạnh quá, rốt cuộc tên tiểu tử kia tu luyện Đấu kỹ gì vậy?!" Người trung niên mặt sẹo ngạc nhiên nói: "Đây, chỉ sợ còn mạnh hơn cả Thiên Vu Thủ Ấn của Thiên Vu môn chúng ta!"

Người trung niên mặt ngựa bật thốt lên: "Chẳng lẽ là Đấu kỹ thiên phẩm?!"

Đấu kỹ thiên phẩm!

Mắt hai người sáng bừng.

Người trung niên mặt sẹo cười ha ha: "Không ngờ chúng ta lại gặp được chuyện tốt thế này. Huynh đệ à, cả ông trời cũng ưu ái huynh đệ ta. Có Đấu kỹ thiên phẩm này, mai sau huynh đệ chúng ta tu luyện thành công, kẻ cả lão quỷ Trần kia cũng không phải đối thủ của chúng ta! Đến lúc đó á, Thiên Vu môn chính là của chúng ta!"

Người trung niên mặt ngựa cũng cười ha ha.

"Đi, chúng ta liên hợp bắt tiểu tử này trước, không để cho hắn chạy!"

"Bắt tiểu tử này lại rồi tra hỏi môn Đấu kỹ này, rồi lại cho tiểu tử này sung sướng một trận, cho hắn biết hậu quả việc cướp Tử Linh huyết khí với chúng ta là gì!"

Hai người phá không mà đến, tốc độ cực nhanh, nên chỉ chớp mắt đã hạ xuống ngọn núi nơi Hoàng Tiểu Long đang ở. Hai người một trước một sau kìm kẹp Hoàng Tiểu Long, đề phòng Hoàng Tiểu Long bỏ chạy.

Sau khi hạ xuống, hai người đi tới phía Hoàng Tiểu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Không đồng ý?

Mãi khi hai người đi tới cách Hoàng Tiểu Long trăm mét, Hoàng Tiểu Long đang trong tu luyện mới chậm rãi thu tay lại, dừng việc vận chuyển khí kinh Tu La quỷ khí, nhìn hai người này.

Kỳ thật khi hai kẻ này tới chiến trường, Hoàng Tiểu Long đã biết. Nhưng hai kẻ này là Tiên Thiên cấp sáu, nên Hoàng Tiểu Long hoàn toàn không để tâm.

Lúc này hai người đi tới cách Hoàng Tiểu Long mười mét thì đứng lại.

Người trung niên mặt sẹo quan sát Hoàng Tiểu Long từ trên xuống dưới, cười đầy hoà ái mà nói: "Tiểu huynh đệ, không biết ngươi là đệ tử của môn phái nào, nên xưng hô ra sao?"

Tuy lòng đã quyết định bắt Hoàng Tiểu Long để tra hỏi Đấu kỹ, nhưng người trung niên mặt sẹo không định ra tay ngay, mà nấn nèn tảng của Hoàng Tiểu Long để xem Hoàng Tiểu Long là đệ tử của môn phái nào.

Ở Hỗn Loạn chi địa, Thiên Vu môn là một thế lực tuy không yếu, nhưng trước mặt những môn phái siêu cấp thì Thiên Vu môn hết như con kiến. Nếu Hoàng Tiểu Long là đệ tử mấy tên cự bá kia, lại còn là đệ tử hạch tâm, thì trước khi xuống tay người trung niên mặt sẹo sẽ phải cố kỵ một hai. Bằng không chọc giận bọn họ, rồi để họ điều tra ra, hắn chắc chắn bị đánh cho cả cận cũng không còn.

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người này, biết ý định của bọn họ, lòng thì cười gằn, mặt lại lạnh nhạt: "Đệ tử môn phái nào?"

Người trung niên mặt ngựa cũng cười nói: "Không sai, nói không chừng sư tôn của huynh đệ còn là bằng hữu của sư tôn bọn ta ấy chứ."

"Các ngươi yên tâm đi, ta không phải đệ tử của môn phái nào ở Hỗn Loạn chi địa cả." Hoàng Tiểu Long mở miệng ngắt lời: "Cho nên các ngươi không cần phải lo lắng việc giết ta xong sẽ gặp phiền toái gì."

Người trung niên mặt sẹo và mặt ngựa ngẩn ra, không ngờ Hoàng Tiểu Long sẽ trả lời một cách "thẳng thắn" đến vậy.

Hai người nhìn nhau, rồi nhìn Hoàng Tiểu Long đang bình tĩnh đứng đó, lòng đầy nghi ngờ.

Không phải người của Hỗn Loạn chi địa?! Vậy Hoàng Tiểu Long dựa vào ai? Hai người đều nhìn ra Hoàng Tiểu Long là cấp sáu trung kỳ, mà hai người thì là cường giả cấp sáu hậu kỳ, hai người mà liên thủ thì Hoàng Tiểu Long không thể thoát được.

"Các ngươi ra tay đi." Ngay lúc hai kẻ này đang nghi hoặc, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói: "Ta cho các ngươi một cơ hội, các ngươi ra tay trước đi."

Hai người nghe vậy thì như rụng mảy nhìn Hoàng Tiểu Long, càng thêm nghi hoặc và ngạc nhiên.

Hai người lại nhìn lẫn nữa, nhưng không ai ra tay trước.

Nhìn vẻ mặt đó của hai kẻ này, Hoàng Tiểu Long lắc đầu cười: "Không phải các ngươi muốn biết có phải ta đang tu luyện Đấu kỹ thiên phẩm hay sao? Giờ ta nói cho các ngươi biết, Đấu kỹ mà ta vừa tu luyện quả thực là thiên phẩm, hơn nữa không phải thiên phẩm sơ cấp."

Không phải thiên phẩm sơ cấp! Hai người tức thì mắt toả sáng.

Đúng lúc này, Hoàng Tiểu Long đột nhiên phi thân lên, hai tay hiện hình trào rồi bỗng nhiên vỡ xuống.

Chỉ thấy dưới cú vỡ của Hoàng Tiểu Long, hai trào ẩn đen sậm cực lớn phá không bay ra, khói đen cuộn cuộn, mười mấy con ác quỷ rít gào.

Không gian xung quanh tức thì tối sầm xuống.

Nhìn trào ẩn cực lớn đang ầm ầm đánh xuống hai người từ trên trời cao, hai người hoảng sợ, vội phi thân lên, phóng Đấu khí ra, rồi tung hai đám

"Thiên Thi quyền!

"Thi Hoành Biến Dã!"

Hai người cùng thét lên.

Chỉ thấy dưới hai đám của bọn họ, từng luồng khí tử thi cực kỳ đặc cuộn cuộn bốc ra từ hai nắm đấm kia. Một mùi thối rất là khó ngửi tràn ngập bốn phía, như mùi thối của tử thi đã chết rất nhiều năm, khiến người ta ngửi phải mà buồn nôn.

Trong nháy mắt, Thiên Thi quyền của hai người đụng vào Tu La Quỷ Trào của Hoàng Tiểu Long.

Bùm!

Một tiếng nổ vang trời, như tiếng sấm đi đùng trên trời cao. Dòng khí bốn phía tán loạn. Núi đá đổ rào rào.

Bề mặt đỉnh núi nứt toác, vết nứt không ngừng lan tràn.

Mà hai người kinh hãi nhìn thấy trào ẩn của Tu La Quỷ Trào của Hoàng Tiểu Long đập tan Thiên Thi quyền ẩn của hai người, sau đó đè xuống hai người này.

Hai người đang định né tránh, thì trào ẩn của Tu La Quỷ Trào đã ẩn lên ngựa của bọn họ.

Hai người kêu thảm một tiếng, ngã khỏi không trung.

Bụi đất bay mù mịt.

"Phụt!" Rơi xuống đất, hai người học máu, nhuộm đỏ mặt đất xung quanh.

"Ngươi... Không thể nào!" Hai người hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long, vẻ mặt không thể tin tưởng.

Hai người là cấp sáu hậu kỳ, liên thủ lại mà bị một tên cấp sáu trung kỳ là Hoàng Tiểu Long đánh trọng thương một cách dễ dàng!

Hoàng Tiểu Long chậm chậm bước tới, không để ý vẻ khiếp sợ trên mặt hai người này, lạnh lùng nói: "Ta đã nói rồi, cho các ngươi một cơ hội ra tay trước."

Hai người cố gắng bò dậy, hoảng sợ lùi ra sau.

"Ngươi... Rốt cuộc muốn thế nào?!" Người trung niên mặt sẹo cố nén sự kinh hoàng trong lòng, hỏi.

"Ta muốn thế nào?" Hoàng Tiểu Long cười khẩy: "Không phải vừa rồi các ngươi định bắt ta, muốn tra hỏi ta về Tu La Quỷ Trảo sao?"

Nghe vậy, sắc mặt hai người sa sầm, thế mới biết thì ra Hoàng Tiểu Long biết thừa ý đồ của bọn họ từ trước rồi. Người trung niên mặt ngựa cố cười làm lành: "Huyñh đệ, chúng ta... Chúng ta..."

Đột nhiên bóng dáng Hoàng Tiểu Long loé cái, để lại tàn ảnh giữa không trung. Hắn lập tức đi tới trước mặt hai người này. Hai người hoảng sợ, định ra tay thì đã bị song chưởng của Hoàng Tiểu Long đánh bay.

Hai người bị đánh bay vào vách núi đá đằng xa, rồi rơi xuống.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới trước mặt hai người bọn họ.

"Huyñh đệ, bọn ta có mắt không trông, cầu xin ngươi... tha bọn ta..." Người trung niên mặt ngựa cầu xin, giọng run rẩy. Mặc kệ hai người có tin không, thực lực của Hoàng Tiểu Long quả thực hơn xa hai người này, bọn họ hoàn toàn không thể phản kháng lại Hoàng Tiểu Long.

"Tha cho các ngươi?" Hoàng Tiểu Long nói: "Muốn ta không giết các ngươi cũng không phải là không được."

Hai người ngẩn ra mà nhìn Hoàng Tiểu Long, không kịp phản ứng. Hai người bọn họ vốn tưởng rằng mình chết chắc rồi, Hoàng Tiểu Long sẽ không bỏ qua cho bọn họ. Nhưng hiện giờ Hoàng Tiểu Long lại không giết bọn họ?

"Ngươi không giết bọn ta sao?" Người trung niên mặt sẹo cẩn thận hỏi.

"Đúng vậy." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt đáp.

Người trung niên mặt sẹo chần chờ một lát, trầm ngâm rồi nói: "Ngươi muốn bọn ta giúp ngươi?" Chỉ có như vậy thì Hoàng Tiểu Long mới không giết hai người.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Hai người kia im lặng. Hoàng Tiểu Long không vội, nên chờ hai người bọn họ mở miệng.

Sau này Hoàng Tiểu Long muốn thống nhất toàn bộ Hỗn Loạn chi địa thì phải tiến hành từng bước. Kỳ thật vừa rồi Hoàng Tiểu Long đã muốn thu phục hai kẻ này rồi thu phục Thiên Vu môn. Từ đó lấy Thiên Vu môn làm nền tảng mà từng bước nắm Hỗn Loạn chi địa trong tay, bằng không vừa rồi Hoàng Tiểu Long đã giết hai kẻ này rồi.

"Được." Sau đó người trung niên mặt ngựa nói trước: "Ta sẵn sàng giúp ngươi."

Sau đó người trung niên mặt sẹo cũng nói là sẵn sàng giúp sức Hoàng Tiểu Long.

"Được rồi, giờ các ngươi mở linh hồn chi hải ra, ta sẽ gieo dấu ấn tinh thần lên linh hồn chi hải của các ngươi." Hoàng Tiểu Long gật đầu, nói.

"Gieo dấu ấn tinh thần!" Hai người thốt lên, rồi biến sắc mặt.

Thấy phản ứng của hai người này, hắn thầm cười khẩy trong lòng. Sao hắn không biết được ý định của hai kẻ này chứ, hiện giờ thì nói là sẵn sàng góp sức, nhưng có khi về Thiên Vu môn rồi chuyện đầu tiên bọn họ làm là kéo người tới giết Hoàng Tiểu Long.

"Sao nào? Không đồng ý?" Sát ý bốc lên trong mắt Hoàng Tiểu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Thành hắc ma

Sắc mặt hai người khá khó coi, bởi bọn họ không ngờ Hoàng Tiểu Long lại biết gieo Tinh Thần Lạc Ấn.

Bí pháp Tinh Thần Lạc Ấn đã thất truyền nhiều năm. Sáu trăm năm trước, từng có một vị cường giả Thánh Vực đã thông qua bí pháp Tinh Thần Lạc Ấn này mà khống chế gia chủ của mấy gia tộc lớn, và cả tông chủ của tông môn, rồi từ đó đẩy lên một hồi gió tanh mưa máu ở Vũ Hồn giới, khiến người ở Vũ Hồn giới đều khiếp sợ.

Năm đó phải tới vài chục vạn cường giả Tiên Thiên đã chết dưới tay vị cường giả Thánh Vực kia!

Vài chục vạn cường giả Tiên Thiên!

Về cường giả Hậu Thiên thì nhiều vô số kể.

Máu chảy thành sông!

Sau đó hấn chọc giận mấy vị cường giả Thánh Vực đang giấu mình trong không gian thần bí nào đó, bọn họ mới ra tay vây giết. Cuối cùng phải là một vị cường giả còn nửa bước nữa là vào Thần Vực ra tay thì mới giết được.

Người đời sau gọi vị cường giả Thánh Vực kia là Huyết Ma.

Thấy sắc mặt hai người, Hoàng Tiểu Long cười khẩy một tiếng, hai tay hấn loé ánh sáng, triệu Tu La chỉ nhận ra. Tu La chỉ nhận phát ra một thứ âm thanh quái dị ù ù. Trên lưỡi dao có loé lên màu đen sì.

Hai người khiếp sợ.

"Ta... Ta nguyện ý mở linh hồn chi hải ra!" Người trung niên mặt ngựa vội vàng nói.

"Ta cũng sẵn lòng!" Người trung niên mặt sẹo cũng sợ hãi mà nói.

So với chết, hai người đương nhiên càng muốn để Hoàng Tiểu Long gieo Tinh Thần Lạc Ấn lên linh hồn chi hải của bọn họ. Tuy làm vậy thì sẽ bị Hoàng Tiểu Long năm sinh tử trong tay, nhưng còn tốt hơn là bị giết chết lúc này.

Thấy thế, Hoàng Tiểu Long cười lạnh lùng, sau đó bảo hai người mở linh hồn chi hải ra. Hấn vận chuyển hồn pháp, đồng tử mắt xuất hiện hai hồn tự màu tím sậm. Sau đó, dưới ánh mắt đầy hoảng sợ của hai người kia, hai hồn tự màu tím sậm ấy bắn ra từ trong mắt Hoàng Tiểu Long, tức thì nhập vào đầu hai người, gieo xuống hai Tinh Thần Lạc Ấn vào linh hồn chi hải của hai người.

Hơn ba tháng nay, Hoàng Tiểu Long đã tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật tới cảnh giới cấp một, đã hoàn toàn có thể thi triển Tinh Thần Lạc Ấn. Không chỉ như vậy, hấn còn dung hợp Tinh Thần Lạc Ấn của Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật vào hồn pháp, hiệu quả khi vận dụng hồn pháp mà thi triển Tinh Thần Lạc Ấn là rất tốt. Người bị khống chế, về bề ngoài thì không khác gì lúc trước, cho dù người ở chung sớm tối cũng không thể phát hiện ra vấn đề gì.

Hai người cảm ứng được linh hồn chi hải bị Hoàng Tiểu Long gieo Tinh Thần Lạc Ấn xuống, thế mới hoàn toàn từ bỏ ý định phản bội.

"Các ngươi nuốt hai viên thuốc này đi." Ánh sáng chợt loé lên, Hoàng Tiểu Long lấy hai viên đan dược to bằng hai ngón tay ra từ trong Tu La giới.

Hai người nhìn đan dược trong tay Hoàng Tiểu Long, sắc mặt biến đổi.

"Đây là?!" Hai người buột miệng hỏi.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói: "Bảo các ngươi nuốt thì các ngươi nuốt đi!" Rồi vung tay lên, hai viên đan dược rơi vào tay hai người.

Hai người sợ hãi, nhưng cuối cùng vẫn nuốt chửng vào.

Đan dược vào miệng, một dòng nước ấm tức thì chảy trong cơ thể bọn họ. Hai người cảm giác được nội thương trong cơ thể đang khôi phục rất nhanh. Lúc này cả hai mới biết mình hiểu lầm Hoàng Tiểu Long, đây là đan dược chữa thương chứ chẳng phải độc đan gì.

Hai người nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt cảm kích.

"Giờ các ngươi đưa ta tới Thiên Vu môn của các ngươi, tiện thể nói cho ta tình hình về Thiên Vu môn nữa." Hoàng Tiểu Long nói.

"Vâng, chủ nhân!" Hai người cung kính đáp.

Hoàng Tiểu Long phi thân lên, theo sự dẫn đường của hai người kia mà rời khỏi bình nguyên chiến trường này.

Về Tu La Quỷ Trào, sau này Hoàng Tiểu Long sẽ tới đây tu luyện sau.

Dọc đường đi, hai người nói rõ tình hình Thiên Vu môn cho Hoàng Tiểu Long nghe. Người trung niên mặt ngựa tên là Đỗ Tân, còn người trung niên mặt sẹo thì tên là Đặng Quang. Hai người đều là trưởng lão của Thiên Vu môn. Mà môn chủ Thiên Vu môn Trần Tiểu Thiên là sư tôn của hai người này. Trần Tiểu Thiên có năm vị đệ tử. Nhưng trong năm đệ tử này của Trần Tiểu Thiên, hai người này có thực lực mạnh nhất, còn ba kẻ khác chỉ là Tiên Thiên cấp ba, cấp bốn và cấp năm.

Ngoài hai người ra, Thiên Vu môn có hơn một trăm ba mươi cường giả Tiên Thiên. Nhưng chỉ có hai mươi người là ở Tiên Thiên trung cấp, còn Tiên Thiên cao cấp thì chỉ có hai người.

Trong Tiên Thiên cao cấp kia, một người là sư tôn Trần Tiểu Thiên của bọn họ, ở Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ. Người còn lại là Thái Thượng trưởng lão Cảnh Kháng. Cảnh Kháng này là Tiên Thiên cấp bảy trung kỳ cao nhất.

Nói đến Vũ hồn của Trần Tiểu Thiên thì điều khiến Hoàng Tiểu Long bất ngờ là Vũ hồn của Trần Tiểu Thiên là Phong Hoá Thụ!

Phong Hoá Thụ, vũ hồn tự nhiên, thuộc loại Vũ hồn cây, Vũ hồn nhất lưu cấp mười một!

Trong thế giới Vũ hồn này, Vũ hồn cây cực kỳ ít, thậm chí còn ít hơn cả Vũ hồn hệ sông ngòi như Phí Hầu, càng khỏi nói với Vũ hồn cây thuộc loại siêu cấp.

Mà Vũ hồn của Cảnh Kháng lại không phải Vũ hồn siêu cấp, chỉ là Vũ hồn đứng đầu cấp mười, thuộc Vũ hồn khí, Chấn Thiên Chuy.

Cảnh Kháng này mặc dù chỉ là Thái Thượng trưởng lão, nhưng có thể lực không kém ở Thiên Vu môn. Một nửa trong số hai mươi vị trưởng lão Thiên Vu môn nghe theo lệnh hắn. Cho nên ở Thiên Vu môn này, Trần Tiểu Thiên không hề khổng chế được toàn bộ.

"Cảnh Kháng." Hoàng Tiểu Long tự nói.

Thực lực của Cảnh Kháng này yếu hơn Trần Tiểu Thiên mà lại có thể nắm giữ được một nửa thể lực của Thiên Vu môn trong tay, có địa vị ngang với Trần Tiểu Thiên, chứng tỏ có chỗ hơn người.

Hai người Đỗ Tân, Đặng Quang mang Hoàng Tiểu Long phi tới phía bắc. Hơn ba giờ sau, Hoàng Tiểu Long thấy được một toà thành đá sừng sững đứng trong hoang mạc.

Toà thành này rất lớn. Có lẽ bị bão cát tàn quét đã lâu nên đá trên tường thành loang lổ dấu vết. Tới gần thì Hoàng Tiểu Long mới thấy trên tường thành có không ít chỗ hiện ra màu đen sậm. Đây là do máu tươi vấy lên, rồi bị phơi khô theo năm tháng mà có được màu đó, nhưng cũng phải giết chóc số lượng lớn mới tạo thành như thế này được.

Có thể thấy tường thành này đã dính không ít máu người, có lẽ trăm vạn, hoặc là cả nghìn vạn!

"Đây là thành Hắc Ma?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Vâng, thiếu chủ, đây là thành Hắc Ma." Hai người Đỗ Tân, Đặng Quang cung kính đáp. Hoàng Tiểu Long không quen bị gọi là chủ nhân, nên bảo hai người gọi là thiếu chủ.

Thiên Vu môn nằm ngay trong thành Hắc Ma.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, sau đó mang theo hai người đi đến cửa thành Hắc Ma.

"Ra là hai vị trưởng lão Đỗ Tân và Đặng Quang." Khi đi vào cửa thành Hắc Ma, một thủ vệ cửa thành trông giống đội trưởng tiến đến ôm quyền cười nói với Đỗ Tân và Đặng Quang, sau đó bảo người mở cửa để ba người Hoàng Tiểu Long đi vào.

Hai người Đỗ Tân và Đặng Quang gật đầu với đội trưởng thủ vệ, rồi cùng Hoàng Tiểu Long vào cửa thành.

Vào thành Hắc Ma, Hoàng Tiểu Long đi trên đường phố mà quan sát bốn phía. Đường phố của thành Hắc Ma này không rộng, chỉ khoảng hai mươi mét. Hai bên đường là cửa hàng san sát, nhưng không hề có cảm giác ồn hoa như hoàng thành, thậm chí là mấy toà thành khác của Đoạn Nhận đế quốc. Trên cửa của không ít cửa hàng cửa tiệm ở nơi này đều có vết đao kiếm. Thậm chí biển hiệu chỉ còn lại một nửa. Thi thoảng có thể thấy vài bãi máu ở hai bên đường. Hiển nhiên là dấu vết sau một vụ đánh nhau.

Hoàng Tiểu Long đi trên đường phố, có không ít người đi đường nhìn Hoàng Tiểu Long với ánh mắt không tốt lành gì, nhưng khi thấy Đỗ Tân và Đặng Quang đi sau lưng Hoàng Tiểu Long thì đều biến sắc, sợ hãi vòng đường khác.

Đỗ Tân và Đặng Quang mặc áo bào trưởng lão của Thiên Vu môn, mà Thiên Vu môn lại là một trong ba thế lực ở thành Hắc Ma này.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249: Quỷ ảnh môn

Vì có Đỗ Tân và Đặng Quang đi theo nên dọc đường đi không ai trêu chọc Hoàng Tiểu Long, bằng không đã sớm có kẻ tiến lên "không có ý tốt" gì với Hoàng Tiểu Long rồi.

Dọc đường đi, Hoàng Tiểu Long quan sát thấy tuyệt đại đa số cư dân thành Hắc Ma này đều mang theo sát khí và mùi máu tươi, hơn nữa có được tu vi Đấu khí không hề kém. Ngay cả mấy đứa trẻ đi đường chưa vững cũng lộ ra khí tức khá hung hăng.

Kẻ có thể sống sót trong Hỗn Loạn chi địa này đều là những kẻ hung ác.

Ở Hỗn Loạn chi địa này, không ác không được!

"Xin người đừng giết ta, đừng giết ta mà!" Ngay khi Hoàng Tiểu Long đang đi, phía trước bỗng xôn xao. Hoàng Tiểu Long nhìn thì thấy một tráng hán

đang quỳ mọp dưới đất cầu xin một cô gái tha cho mình.

Cô gái này đưa lưng về phía Hoàng Tiểu Long, cho nên Hoàng Tiểu Long không thấy rõ diện mạo của cô ta, nhưng bóng lưng này khá đẹp, dáng người cao gầy, đường cong đầy đủ.

Tráng hán quỳ dưới đất cầu xin, cô ta lại chậm rãi rút trường kiếm bên hông ra. Thân kiếm màu xanh lam, loé lên thứ ánh sáng kỳ quái dưới ánh mặt trời.

Thấy thế, tráng hán kia càng hoảng sợ, dập đầu liên tục mà cầu xin tha thứ: "Đừng giết ta, ta biết sai rồi, sau này ta không dám nữa mà."

Hắn vừa nói xong, cô gái kia vung trường kiếm lên, rồi quét một vệt sáng đẹp đẽ trong không trung.

Tiếng cầu xin của tráng hán tức thì im bật, hắn chỉ vào cô gái rồi ngã rầm xuống đất. Ngã xuống rồi máu mới chảy ra từ cổ, nhuộm đỏ đường phố xung quanh.

Người đi đường đứng khắp bốn phía, từ xa mà nhìn, vừa cười vừa nói, dường như đã quá quen với chuyện này rồi, kiểu như thành thói quen rồi.

Cô gái giết tráng hán xong, cũng không thèm nhìn thi thể đối phương mà quay người rời đi. Khi quay người lại, Hoàng Tiểu Long thấy rõ dung mạo cô ta. Cô ta rất đẹp, nhưng lại rất lạnh lùng.

Khi đi cô ta có liếc Hoàng Tiểu Long một cái, thấy Đỗ Tân và Đặng Quang sau lưng Hoàng Tiểu Long thì ngăn ra, rồi đi sát qua vai Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long rung mình, cô gái này không hề đơn giản, thực lực không hề thua kém mình, chí ít cũng Tiên Thiên cấp bảy.

"Cô gái này hẳn là người của Quý Ảnh môn." Chờ khi cô ta đi rồi, Đỗ Tân bước tới nói với Hoàng Tiểu Long.

"Quý Ảnh môn?" Hoàng Tiểu Long hỏi.

"Vâng, thiếu chủ, ở Hỗn Loạn chi địa, Quý Ảnh môn có thể lực không thua kém Thiên Vu môn chúng ta, thậm chí còn mạnh hơn Thiên Vu môn chúng ta đôi chút." Đặng Quang nói: "Môn chủ Quý Ảnh môn là cường giả Tiên Thiên cấp tám, cô gái này hẳn là đệ tử của môn chủ Quý Ảnh môn. Quý Ảnh môn nằm ở thành Huyết Hà, cách thành Hắc Ma chúng ta không xa."

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Thành Huyết Hà à? Ừm, sau này hẳn thống trị thành Hắc Ma, đó chính là thành trì bốn phía thành Hắc Ma.

Sau đó Đỗ Tân và Đặng Quang dẫn Hoàng Tiểu Long tới phủ đệ của hai người.

Ở một chủ thành như thành Hắc Ma, có phủ đệ chính là tượng trưng cho thực lực và địa vị. Bình thường chỉ cường giả Tiên Thiên trung cấp như Đỗ Tân và Đặng Quang mới có được phủ đệ ở thành Hắc Ma. Còn mấy cường giả Tiên Thiên yếu hơn thì chỉ có được đình viện không lớn, không được gọi là phủ đệ.

Vào phủ đệ rồi, dọc đường đi, đám tôi tớ và hộ vệ đều hành lễ với Đỗ Tân và Đặng Quang.

Đến đại sảnh, Hoàng Tiểu Long ngồi ở chủ tọa, bảo Đỗ Tân, Đặng Quang gọi đám tôi tớ và hộ vệ đến. Hai người hiểu ý Hoàng Tiểu Long, lập tức triệu tập toàn bộ tôi tớ và hộ vệ trong phủ đệ lại đây.

Khi toàn bộ tôi tớ, hộ vệ được gọi tới, thấy Hoàng Tiểu Long ngồi trên chủ tọa, mà Đỗ Tân, Đặng Quang chỉ đứng một bên, ai nấy đều giật mình.

Thấy đám nô bộc, hộ vệ đã đến hết, Đỗ Tân nói qua về thân phận của Hoàng Tiểu Long, đương nhiên cũng không thật sự nói ra thân phận thật của Hoàng Tiểu Long, chỉ làm cho mọi người sau này gọi Hoàng Tiểu Long là Hoàng công tử, gặp Hoàng Tiểu Long thì phải cung kính như gặp mình.

Mọi người tuy nghi ngờ không biết Hoàng Tiểu Long là ai, nhưng không dám hỏi nhiều, đều cung kính vâng dạ.

Lúc này Hoàng Tiểu Long nhìn lướt qua đám tôi tớ, hộ vệ, nhìn vẻ mặt của bọn họ thì biết bọn họ đang nghi ngờ thân phận mình, nên chậm rãi nói: "Ta biết các ngươi tò mò về thân phận của ta, nhưng ta mong các ngươi hiểu rằng cái gì nên nói, cái gì không! Sau này ai dám tiết lộ ra ngoài, bản luận thân phận của ta mà để ta biết, sẽ xử tử tại chỗ! Biết chưa?" Nói tới đây, hắn phóng sát ý lạnh lẽo ra bao trùm toàn bộ đại sảnh.

Tất cả đám tôi tớ, hộ vệ trong đại sảnh bị sát ý này bao phủ, lập tức như rơi vào hầm băng ngàn năm, mắt đầy hoảng sợ, vội vàng quỳ xuống, liên tục nói không dám. Lúc này mọi người mới biết thực lực của vị Hoàng công tử trước mặt này còn mạnh hơn cả phủ chủ.

Nhìn đám người đang quỳ, Hoàng Tiểu Long gật đầu rồi cho bọn họ đứng dậy: "Giờ các ngươi lui ra đi, nên làm gì thì hãy làm nấy đi."

Mọi người cung kính vâng dạ rồi mới rời khỏi đại sảnh.

Hoàng Tiểu Long nhìn đám người rời khỏi đại sảnh, thu hồi tầm mắt. Lúc này hắn còn chưa nắm Thiên Vu môn trong tay, nên chưa muốn bị lộ thân phận, tránh việc bị Trần Tiểu Thiên và Cảnh Khăng hoài nghi, không thì sẽ phiền toái.

Tin rằng với lời cảnh cáo vừa rồi, đám tôi tớ, hộ vệ sẽ không nói lung tung với người ngoài, trừ phi có kẻ nghiêm hình bức cung bọn họ.

Đương nhiên Hoàng Tiểu Long có thể thi triển Tinh Thần Lạc Ẩn để không chế đám tôi tớ, hộ vệ này. Nhưng mỗi lần thi triển Tinh Thần Lạc Ẩn sẽ tiêu hao linh lực tinh thần rất lớn. Nếu thường xuyên thi triển thì còn làm tổn hại tới linh hồn và tinh thần, bất lợi cho việc tu luyện sau này. Cho nên nếu không cần thiết, Hoàng Tiểu Long sẽ không thi triển Tinh Thần Lạc Ẩn mà tiêu hao linh lực tinh thần của mình.

"Thiếu chủ, kế tiếp chúng ta nên làm gì?" Chờ khi mọi người rời đi, Đặng Quang cẩn thận hỏi Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long liếc hai người một cái, nói: "Không vội, đến lúc đó ta sẽ bảo các ngươi làm như nào." Hai người cung kính xác nhận.

Hoàng Tiểu Long lại lấy hai viên đan dược ra từ trong Túi La giới, nói: "Đây là hai viên linh đan lục phẩm." Nói xong hắn bắn chúng ra, mỗi viên rơi vào tay một người.

Mùi đan dược mê người tràn ra.

"Linh đan lục phẩm!" Hai người nhìn linh đan trong tay, lấp bắp kinh hãi.

Mặc dù ở Hỗn Loạn chi địa, linh đan lục phẩm vẫn là đan dược hiếm có.

"Thiếu chủ, đây là... Thương cho bọn ta?" Đỗ Tân không dám xác định, bèn hỏi.

Hoàng Tiểu Long gật đầu: "Không sai, sau này các ngươi làm tốt thì còn rất nhiều linh đan lục phẩm nữa." Mặc dù hắn đã gieo Tinh Thần Lạc Ẩn vào linh hồn chỉ hải của hai người, khiến bọn họ chỉ có thể cống hiến vì mình, nhưng Hoàng Tiểu Long là người thương phạt rõ ràng, nên thưởng thì sẽ không kệt sỉ.

Hơn nữa với kẻ khác, linh đan lục phẩm là thứ khó mà luyện chế, còn với Hoàng Tiểu Long, kẻ có được Vạn Thú đỉnh trong Linh Lung Bảo Tháp, đó lại là điều quá dễ dàng.

"Tạ ơn thiếu chủ! Bọn ta chắc chắn sẽ cúi đầu cống hiến vì thiếu chủ, đến chết mới thôi!" Đỗ Tân và Đặng Quang quỳ xuống, dập đầu nói. Đây là những lời thật lòng của hai người bọn họ.

Hoàng Tiểu Long hài lòng gật đầu, rồi cho hai người lui xuống, chờ mệnh lệnh của mình. Hiện giờ nên làm thế nào để không chế Thiên Vu môn, Hoàng Tiểu Long đã có kế sách.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Không chế con rối người khổng lồ

Vì vậy Hoàng Tiểu Long liền ở lại phủ đệ của hai người mà tĩnh tâm tu luyện.

Với việc không chế và thống nhất Thiên Vu môn, Hoàng Tiểu Long chưa vội. Việc này có sót ruột cũng không được, không lại biến khéo thành vụng.

Hiện giờ Hoàng Tiểu Long phải phục hồi linh lực tinh thần trước. Gieo Tinh Thần Lạc Ẩn cho Đỗ Tân và Đặng Quang đã làm Hoàng Tiểu Long hao tổn đi không ít linh lực tinh thần.

Bảy ngày trôi đi. Trong bảy ngày này, phủ đệ vẫn bình thường.

Bởi vì có lời cảnh cáo lúc trước của Hoàng Tiểu Long, cho nên đám tôi tớ và hộ vệ trong phủ đệ không dám nói ra ngoài, hoặc lên bàn luận về Hoàng Tiểu Long. Việc Hoàng Tiểu Long đến không khiến Trần Tiểu Thiên hay Cảnh Khăng của Thiên Vu môn chú ý.

Bảy ngày này, Hoàng Tiểu Long chủ yếu là tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật và hồn pháp.

Bảy ngày trôi qua, linh lực tinh thần của Hoàng Tiểu Long không chỉ được khôi phục, mà còn tăng lên rất nhiều. Hoàng Tiểu Long phát hiện rằng sau khi hao tổn linh lực tinh thần, thì tu luyện khôi phục sẽ khiến nó tăng lên nhanh hơn. Phát hiện này khiến Hoàng Tiểu Long khá mừng rỡ.

Khôi phục linh lực tinh thần rồi, Hoàng Tiểu Long mở tầng ba Linh Lung Bảo Tháp ra, đi lên tế đài.

Trên tế đài, mười chín con rối người khổng lồ vẫn đang khoanh chân ngồi đó.

Hoàng Tiểu Long tuy đã tu luyện Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật tới cấp thứ nhất, có thể thi triển được Tinh Thần Lạc Ẩn, nhưng chưa thử không chế mười chín con rối người khổng lồ ở trên tế đài này.

Hiện giờ Hoàng Tiểu Long muốn không chế và thống nhất Thiên Vu môn, nếu có thể không chế được mười chín con rối khổng lồ này, như vậy sẽ là một

trợ lực không thể bỏ qua cho bản thân mình.

Hoàng Tiểu Long đi lên tế đài, sau đó nhìn con rối khổng lồ đầu tiên ở góc bên trái.

Dựa theo những chữ cổ trên tế đài, muốn khống chế mười chín con rối khổng lồ này thì phải làm theo thứ tự. Con rối ở phía trên bên trái chính là con đầu tiên.

Đi tới trước mặt con rối đầu tiên kia, Hoàng Tiểu Long lập tức vận chuyển Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật, linh hồn chi hải tức thì dao động, linh lực tinh thần không ngừng tụ hội mà hình thành nên những lực vô hình phát ra từ đầu Hoàng Tiểu Long, tạo nên Tinh Thần Lạc Ấn, rồi nhập vào trong mi tâm con rối thứ nhất, tiến vào trong đầu nó.

Khi Tinh Thần Lạc Ấn do linh lực tinh thần của Hoàng Tiểu Long tiến vào đầu của con rối khổng lồ thứ nhất, đột nhiên một lực hút cực mạnh sinh ra.

Hoàng Tiểu Long kinh ngạc phát hiện linh lực tinh thần của hắn lại hao đi rất nhanh.

"Đây là?!" Hoàng Tiểu Long biến sắc.

Cứ theo đà này thì không đến hai phút, linh lực tinh thần của hắn sẽ bị hút sạch. Nếu linh lực tinh thần của hắn mà bị hút cạn thì Hoàng Tiểu Long sẽ biến thành một tên ngốc!

Hoàng Tiểu Long nhanh chóng vận chuyển Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật hòng chặt đứt tinh thần giữa bản thân hắn và con rối khổng lồ kia, nhưng sau đó Hoàng Tiểu Long phát hiện rằng mình không thể cắt đứt được!

"Đây... Sao có thể như vậy được!"

Ngay khi Hoàng Tiểu Long cân nhắc xem có nên tung một chú rồng đánh bay con rối khổng lồ này không, lực hút đột nhiên biến mất. Hoàng Tiểu Long như vừa trải qua một trận kịch chiến tranh sinh tử, khom người ngồi bệt dưới đất, thở hỗn hển.

Hoàng Tiểu Long sờ trán, đang nhể nhại mồ hôi lạnh.

Nguy hiểm thật! Hoàng Tiểu Long thầm nghĩ.

Lúc này lại thấy con rối khổng lồ thứ nhất mở mắt, loé lên hai luồng sáng màu vàng. Sau đó con rối ấy chậm rãi đứng lên, khiến cả tế đài đều rung chuyển.

Lúc con rối khổng lồ khoanh chân ngồi thì Hoàng Tiểu Long ước lượng nó cao không dưới ba mét. Nhưng khi con rối khổng lồ đứng lên, Hoàng Tiểu Long mới thấy nó cao hơn những gì mình nghĩ.

Con rối này cao tới hơn bốn mét, phần lưng cũng to gấp đôi người bình thường. Nó đứng đó, trông giống hệt một ngọn núi nhỏ.

"A Phong kha-khẩn chủ nhân!" Con rối khổng lồ đứng lên rồi đi tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, quỳ xuống hành lễ với Hoàng Tiểu Long.

Thấy mình đã gieo thành công Tinh Thần Lạc Ấn vào linh hồn chi hải của đối phương mà khống chế được con rối khổng lồ này, Hoàng Tiểu Long mới thở phào một hơi.

"A Phong?" Lúc này một phần trí nhớ xuất hiện trong đầu Hoàng Tiểu Long, là những ký ức về con rối khổng lồ này.

Con rối khổng lồ này có thực lực Tiên Thiên cấp sáu sơ kỳ. Mười chín con rối khổng lồ này đều được luyện chế thành từ thân thể của bộ tộc người khổng lồ thời thượng cổ, lực phòng ngự và sức mạnh đều siêu mạnh. Mặc dù bọn chúng chỉ là Tiên Thiên cấp sáu sơ kỳ, nhưng luận thực lực thật sự thì còn mạnh hơn Đỗ Tân, Đặng Quang, hai kẻ ở Tiên Thiên hậu kỳ rất nhiều.

Hoàng Tiểu Long mắt sáng ngời.

Mười chín con rối khổng lồ này, số thứ tự càng cao thì thực lực lại càng mạnh.

Con rối khổng lồ thứ nhất chính là Tiên Thiên cấp sáu sơ kỳ, như vậy con thứ hai, thứ ba, thứ bốn thì sao?! Con thứ mười chín, chính là con rối đang ngồi ở chính giữa kia sẽ có thực lực như nào?

Hoàng Tiểu Long cảm thấy tâm tình đang sôi trào.

"Người đứng lên đi." Hoàng Tiểu Long làm cho con rối thứ nhất đứng lên, không vội vàng tiếp tục khống chế con rối thứ hai mà khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu phục hồi lượng linh lực tinh thần đã tiêu hao.

Sau ba ngày ba đêm, Hoàng Tiểu Long đã hoàn toàn khôi phục linh lực tinh thần.

Sau khi khôi phục xong, Hoàng Tiểu Long phát hiện linh lực tinh thần của mình đã tăng lên rất nhiều.

Con rối cự nhân thứ nhất, A Phong, vẫn đứng đó bảo vệ Hoàng Tiểu Long.

Sau khi khôi phục linh lực tinh thần xong, Hoàng Tiểu Long đi tới trước con rối khổng lồ thứ hai. Con rối này là nữ, nhưng cũng rất to lớn.

Đi tới trước mặt con rối khổng lồ thứ hai, Hoàng Tiểu Long lại bắt đầu vận chuyển Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật. Linh lực tinh thần hội tụ tạo nên Tinh Thần Lạc Ấn, nhập vào mi tâm con rối thứ hai.

Cũng giống lúc trước, một lực hút được sinh ra. Nhưng đã có kinh nghiệm từ việc khống chế con rối khổng lồ thứ nhất, lần này Hoàng Tiểu Long không cảm thấy kinh hoàng nữa.

Sau đó lực hút cũng biến mất như lúc trước.

Nhưng lần này Hoàng Tiểu Long phát hiện linh lực tinh thần bị hao tổn nhiều hơn.

Theo những gì xảy ra mà suy đoán, với linh lực tinh thần hiện tại của Hoàng Tiểu Long, cùng lắm có thể khống chế được con rối khổng lồ thứ tư, chứ với con rối thứ năm thì lượng linh lực tinh thần hiện giờ của Hoàng Tiểu Long là không đủ.

Vài ngày sau, Hoàng Tiểu Long khôi phục linh lực tinh thần, bắt đầu khống chế con rối thứ ba. Đến hơn mười ngày sau, khống chế được con rối thứ bốn, Hoàng Tiểu Long ngừng lại.

Con rối khổng lồ thứ nhất là Tiên Thiên cấp sáu sơ kỳ, con thứ hai là Tiên Thiên cấp sáu trung kỳ, con thứ ba là cấp sáu hậu kỳ, con thứ bốn là cấp sáu hậu kỳ cao nhất!

Tuy hiện giờ chỉ khống chế được bốn con rối, nhưng với Hoàng Tiểu Long ở hiện tại thì thế là đủ rồi.

Có bốn con rối người khổng lồ này, việc Hoàng Tiểu Long muốn khống chế, thống trị Thiên Vu môn sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Ban đầu Hoàng Tiểu Long mà muốn đối phó Trần Tiểu Thiên và Cảnh Kháng thì không chắc chắn trăm phần trăm, nhưng giờ chẳng cần lo lắng hai người này nữa.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Linh Lung Bảo Tháp.

Về bốn con rối người khổng lồ kia thì Hoàng Tiểu Long không mang ra khỏi Linh Lung Bảo Tháp, sau này hẳn có thể triệu ra bất cứ lúc nào.

Sau khi đi ra, Hoàng Tiểu Long triệu Đỗ Tân và Đặng Quang tới, bảo hai người mở tiệc vào ngày mai rồi mời ba vị sư đệ đến.

"Vâng, thiếu chủ." Đỗ Tân và Đặng Quang cung kính xác nhận. Hai người biết Hoàng Tiểu Long sắp ra tay.

Hoàng Tiểu Long định là khống chế từng vị trưởng lão Thiên Vu môn trước, cuối cùng mới đối phó với Cảnh Kháng và Trần Tiểu Thiên.

Sau khi khống chế được Cảnh Kháng, Trần Tiểu Thiên và đám trưởng lão của Thiên Vu môn, như vậy toàn bộ Thiên Vu môn đều bị Hoàng Tiểu Long nắm trong tay rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 251: Nô tài không biết sống chết

Ngày hôm sau, ánh mặt trời sáng rực.

Hoàng Tiểu Long ngồi thiền âm ở đại sảnh, Đỗ Tân, Đặng Quang đã đi mời sư đệ hai người tới dự tiệc, Hoàng Tiểu Long tin tưởng, hai người đó sẽ làm tốt chuyện này.

Lúc Hoàng Tiểu Long đang thiền âm, bên ngoài vang lên tiếng bước chân và tiếng cười.

"Đại sư huynh, huynh cần gì phải khách khí như vậy. Mở tiệc mời mấy sư đệ chúng ta thì chỉ cần bảo hạ nhân qua nói một tiếng là được, chẳng lẽ ba người chúng ta còn không dám đến sao?"

Hoàng Tiểu Long nghe giọng thì biết đám người Đỗ Tân, Đặng Quang đã trở lại, người vừa lên tiếng là một vị sư đệ của họ.

"Sao sư đệ lại nói vậy, bình thường sư đệ là người sư tôn coi trọng nhất, sau này hai người chúng ta còn phải dựa vào sư đệ nói nhiều lời tốt trước mặt sư tôn đây!" Lúc này, giọng nói Đỗ Tân vang lên.

"Ha ha, được rồi, được rồi."

Tiếng nói vừa dứt, Hoàng Tiểu Long đã thấy Đỗ Tân và Đặng Quang mang theo ba người trẻ tuổi mặc trang phục trưởng lão Thiên Vu môn đi vào.

Sau khi ba người đi vào, thấy Hoàng Tiểu Long ngồi ở đại sảnh bùng ly thiên ẩm, không khỏi ngẩn ra.

Một lúc sau ba người kịp phản ứng lại.

"Gan chó lớn thật, một tên nô tài lại cũng dám ngồi trong phòng khách, nâng ly độc ẩm!" Một người trong đó giận quát lên.

Hóa ra, gã nghĩ Hoàng Tiểu Long là một nô tài gan lớn bằng trời trong phủ.

"Đại sư huynh, nô tài ở chỗ huynh cũng quá lão xược rồi. Nhân dịp các người không có ở đây, lại dám độc ẩm ở đại sảnh!" Một người khác tiếp lời.

"Đúng vậy, không cần hai vị sư huynh ra tay, sư đệ lập tức thay hai vị sư huynh, dạy dỗ nô tài không biết sống chết này một chút!" Người cuối cùng nói xong, phi thân tới, một quyền đánh về phía Hoàng Tiểu Long.

Quyền ấn phá không, thi khí cuộn cuộn, mùi thối khó ngửi.

Chính là Thiên Thi quyền mà lúc trước Đỗ Tân và Đặng Quang đã từng thi triển với Hoàng Tiểu Long.

Nhưng so với Đỗ Tân và Đặng Quang, thi Thiên Thi quyền mà người này thi triển ra yếu hơn không chỉ một hai điểm.

Hoàng Tiểu Long nhìn đối phương đánh tới một quyền, lạnh giọng cười. Dựa vào miêu tả của Đỗ Tân, người này chắc là tam sư đệ của hắn - Lâm Vũ, cũng chính là đệ tử mà Trần Tiểu Thiên coi trọng nhất.

Lâm Vũ, Tiên Thiên cấp năm hậu kỳ đỉnh phong.

Nhìn quyền ấn đối phương phá không mà tới, hắn cũng không đứng lên. Đợi tới khi quyền ấn tới gần, mới đánh ra một chưởng đỡ lấy quyền ấn của đối phương.

Khi một chưởng này của Hoàng Tiểu Long đánh ra, có vô số tượng phật từ dưới mặt đất chui lên, tượng phật thiên biến vạn hóa, kim quang sáng chói, phật lực tràn ngập, đồng thời còn có một cỗ áp lực tinh thần cường đại bao phủ bốn phương.

Đây chính là Địa Phật chưởng mà Hoàng Tiểu Long tự nghĩ ra.

Trời cao âm âm vang dội.

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, chưởng ấn Thiên Thi quyền bị một chưởng của Hoàng Tiểu Long đánh tan. Đồng thời, vạn phật biến thành chưởng ấn đánh vào ngực Lâm Vũ.

Lâm Vũ kêu một tiếng thảm thiết, bị đập bay ra ngoài, đụng nát vách đá phòng khách, cửa gỗ bay tán loạn, bể nát đầy đất.

Bốn phía yên tĩnh.

Hai người khác là Cao Khánh và Ngô Hồng tròn to đôi mắt nhìn tam sư huynh - Lâm Vũ của bọn họ bay ra ngoài, nằm co trên đất toàn thân nhuốm máu.

Tam sư huynh - Lâm Vũ lại bị một chưởng của một tên nô tài, đánh thành bộ dạng thảm hại như vậy? Ý nghĩ đầu tiên của hai người là không tin nổi, một tên nô tài sao có được loại thực lực này!

Ý nghĩ thứ hai, chính là người trẻ tuổi tóc đen này không phải nô tài trong phủ sư huynh. Thực lực như vậy, không thể nào là nô tài được.

Hai người không nhịn được nhìn về phía Đỗ Tân, Đặng Quang.

"Đại sư huynh, người này là ai? Hắn cũng được huynh mời tới sao? Sao lại hạ độc thủ với Lâm Vũ sư huynh như vậy!" Cao Khánh vừa giận vừa sợ nói.

Nhưng gã vừa mới nói xong, đã thấy Đỗ Tân và Đặng Quang đi tới trước mặt người trẻ tuổi tóc đen kia, vẻ mặt cung kính, khom người hành lễ: "Thiếu chủ!"

"Thiếu chủ?!" Cao Khánh và Ngô Hồng tràn đầy khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Vừa rồi, Đỗ Tân và Đặng Quang gọi Hoàng Tiểu Long là cái gì? Thiếu chủ?

Chuyện gì xảy ra?

Trong nháy mắt hai người không phản ứng kịp.

"Các người làm không tề." Hoàng Tiểu Long nói với Đỗ Tân và Đặng Quang.

Hai người kia nghe vậy thì vẻ mặt vui mừng, vội vàng nói: "Tạ thiếu chủ khen ngợi, đây là chuyện chúng thuộc hạ phải làm."

Chuyện thuộc hạ phải làm?! Cao Khánh và Ngô Hồng mới tỉnh hồn lại, thì lại nghe thấy Đỗ Tân và Đặng Quang nói vậy, sắc mặt trở nên khó coi. Lúc này, nếu bọn họ còn không rõ xảy ra chuyện gì, thì có thể đi nhảy vực tự tử rồi.

"Đỗ Tân, Đặng Quang, các ngươi lại dám phản bội Thiên Vu môn, nhận người khác làm chủ sao?" Cao Khánh tức giận chỉ về phía hai người Đỗ Tân.

"Kết quả của việc phản bội Thiên Vu môn là gì các ngươi biết rõ, sẽ bị chém ba trăm sáu mươi đao, rồi bị thiêu sống, độc hình. Hai vị sư huynh, bây giờ các ngươi hối hận vẫn còn kịp." Ngô Hồng thì cười lạnh nói.

Hai người Đỗ Tân và Đặng Quang nghe thấy vậy, lại lạnh giọng cười đáp.

"Sớm muộn gì thiếu chủ cũng thống nhất Thiên Vu môn, không chỉ Thiên Vu môn, mà còn thống nhất cả thành Hắc Ma!" Đỗ Tân lạnh lùng nói: "Ta khuyên ba vị sư đệ, bây giờ lập tức quỳ xuống nhận thiếu chủ làm chủ, tránh một chút nữa hối hận cũng không kịp."

Cao Khánh nghe vậy thì cười ha ha ha, vẻ mặt đầy châm chọc chỉ Hoàng Tiểu Long: "Tiểu tử này muốn thống nhất Thiên Vu môn chúng ta? Còn thống nhất thành Hắc Ma?" Giống như nghe được chuyện cười lớn nhất thế gian vậy.

Không chỉ Cao Khánh, Ngô Hồng cũng lạnh giọng cười.

Cũng khó trách hai người không tin tưởng Hoàng Tiểu Long, bởi vì sư tôn hai người Trần Tiểu Thiên, mặc dù tiếp quản chức chương môn Thiên Vu môn hơn trăm năm rồi, nhưng vẫn không cách nào có thể khống chế Thiên Vu môn một cách chân chính, huống chi Hoàng Tiểu Long?

Còn việc thống nhất thành Hắc Ma, vậy thì càng không thể.

Hoàng Tiểu Long thấy hai người châm chọc thì chỉ cười nhạt, cũng không để ý, chậm rãi đi tới phía hai người.

Cao Khánh và Ngô Hồng thấy vậy, không khỏi sợ hãi. Lúc này, hai người mới ý thức được, cho dù sau này Hoàng Tiểu Long có thống nhất được Thiên Vu môn và thành Hắc Ma hay không, thì hiện giờ, hắn muốn giết bọn họ, lại là chuyện có thể xảy ra.

Đột nhiên, hai người cùng lấy ra một viên độc đan, ném về phía Hoàng Tiểu Long, rồi đồng thời phi thân, hóa thành hai luồng sương mù vàng nhạt muốn chạy thoát. Chỉ là hai người vừa mới bay lên, đã thấy Hoàng Tiểu Long hóa thành vô số tàn ảnh, sau lưng mỗi tàn ảnh hiện ra vô số cánh tay.

Hai người bị Hoàng Tiểu Long đánh bay rơi xuống đất, kêu thảm một tiếng.

"Phốc!" Trong miệng phun ra tinh huyết, mặt đầy hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Mới vừa rồi là Đấu kỹ gì vậy?!

Không chỉ hai người, ngay cả Đỗ Tân, Đặng Quang cũng âm thầm khiếp sợ.

"Bây giờ ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, chết, hoặc là đầu hàng theo ta." Hoàng Tiểu Long đi tới, lạnh lùng nói.

Lúc này, Lâm Vũ bị Hoàng Tiểu Long đánh bay lúc trước mới bò dậy, trợn mắt nhìn hắn, phun một ngụm máu về phía Hoàng Tiểu Long: "Phi, bảo chúng ta đầu hàng ngươi? Tiểu tử, ngươi cho ngươi là ai, ngươi dám giết chúng ta? Giết chúng ta rồi thì ngươi không ra khỏi thành Hắc Ma được đâu!"

Trên mặt gã không có sợ hãi, dường như nhận định, Hoàng Tiểu Long không dám giết bọn họ.

"Vậy sao?" Trong mắt Hoàng Tiểu Long chợt lóe sát ý, thân hình chớp động, xuyên qua bên người đối phương, hai luồng hàn mang lóe một cái rồi biến mất.

Lâm Vũ che cổ họng, quay đầu chỉ Hoàng Tiểu Long, máu không ngừng chảy ra từ kẽ ngón tay.

"Ngươi, chẳng lẽ, chẳng lẽ." Gã không tin, Hoàng Tiểu Long thật sự dám giết gã trong thành Hắc Ma này!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Địa ngục chi nhãn

Lâm Vũ còn chưa nói hết đã ngã gục nằm xuống đất, đôi mắt trợn tròn. Đến lúc chết, gã cũng không tin nổi, Hoàng Tiểu Long rốt cuộc là dựa vào cái gì, mà dám giết gã ở trong thành Hắc Ma.

"Tam sư huynh!"

"Tam sư huynh!"

Cao Khánh và Ngô Hồng nhìn thấy Lâm Vũ ngã xuống thì giật mình, sắc mặt tái mét, phi thân tới bên cạnh Lâm Vũ, vội vàng kêu to.

Chỉ là mặc cho hai người lớn tiếng kêu thế nào, Lâm Vũ cũng không có phản ứng nào.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi về phía hai người.

Trên mặt bọn họ tràn đầy kính hoàng, lui về phía sau.

Trải qua chuyện vừa rồi, bọn họ biết, bọn họ không thể nào chạy thoát khỏi Hoàng Tiểu Long.

"Các ngươi còn không quỳ xuống, nhận thiếu chủ làm chủ?!" Lúc này, Đỗ Tân và Đặng Quang tiến lên, quát hai người Cao Khánh và Ngô Hồng.

Sắc mặt Cao Khánh và Ngô Hồng thay đổi liên tục.

Chẳng lẽ thật sự phải đầu hàng đi theo người trẻ tuổi tóc đen này?!

Nhưng kết quả của việc phản bội Thiên Vu môn...!!!

Mà nếu không làm, thì chắc chắn phải chết. Hai người nhìn thi thể Lâm Vũ bên cạnh đã lạnh dần, đôi mắt lóe lên.

Hoàng Tiểu Long cũng không vội, chờ hai người đưa ra quyết định.

Nếu như hai người này mở miệng nói "không", vậy hắn sẽ không chút chậm trễ mà xóa bỏ bọn họ luôn.

"Được, ta nguyện ý, đầu hàng, nhận ngươi làm chủ!" Một lát sau, Cao Khánh chần chừ nói.

Cuối cùng, gã vẫn lựa chọn đầu hàng đi theo Hoàng Tiểu Long.

Ngô Hồng thấy Cao Khánh lên tiếng đầu hàng, sắc mặt có chút cứng ngắc, thăm thò dài trong lòng, chậm rãi nói: "Ta cũng nguyện ý."

Hoàng Tiểu Long hài lòng gật đầu.

Không người nào nguyện ý chết, đứng trước sự lựa chọn giữa sống và chết, trong mười ngàn người thì tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín người chọn phục tùng và thỏa hiệp.

"Các ngươi phóng linh hồn chỉ hải ra, hiện tại ta sẽ hạ lạc ấn tinh thần trong linh hồn chỉ hải của các ngươi." Hoàng Tiểu Long nói.

"Hạ lạc ấn tinh thần!" Hai người hoảng sợ.

Phương pháp hạ lạc ấn tinh thần bọn họ cũng đã nghe nói qua.

Hai người nhìn về phía Đỗ Tân và Đặng Quang, lúc này bọn họ mới hiểu được, vì sao hai người kia lại cam tâm làm việc cho Hoàng Tiểu Long như vậy rồi.

"Đúng vậy, ta cũng hạ lạc ấn tinh thần ở linh hồn chỉ hải của bọn họ." Hoàng Tiểu Long nhìn về mặt của hai người thì nói, cũng chứng minh suy nghĩ của bọn họ.

Sắc mặt Cao Khánh và Ngô Hồng lại đổi.

Thật ra thì, hai người có ý nghĩ giống Đỗ Tân và Đặng Quang lúc trước, thần phục Hoàng Tiểu Long trước đã, sau này lại tìm cơ hội đối phó hắn sau. Nhưng bây giờ, nếu hạ lạc ấn tinh thần, thì sinh tử của bọn họ đều nằm trong tay Hoàng Tiểu Long, đến lúc đó chỉ có thể cam tâm cống hiến cho hắn thôi.

Nhưng cuối cùng hai người vẫn lựa chọn thả linh hồn chỉ hải ra.

Sau khi hai người thả linh hồn chỉ hải ra, Hoàng Tiểu Long thi triển hồn pháp, phối hợp với Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật, in lạc ấn tinh thần vào trong linh hồn chỉ hải của hai người.

Lúc này, bọn họ đã bị Hoàng Tiểu Long khống chế hoàn toàn.

Sau khi khống chế bọn họ xong, Hoàng Tiểu Long thở phào nhẹ nhõm. Nếu cả ba người đều không muốn đầu hàng, thì hắn phải đánh chết cả ba người, đây không phải kết quả hắn mong muốn.

Tiếp đó, hắn cho hai người hai viên linh đan lục phẩm. Cao Khánh và Ngô Hồng nhìn linh đan lục phẩm trong tay thì đập đầu, kích động không thôi.

Hoàng Tiểu Long để bốn người thu xếp thi thể Lâm Vũ, sau đó phân phó cho bốn người một ít chuyện, rồi mới để Cao Khánh và Ngô Hồng trở về, mọi thứ như cũ.

"Xem ra phải đẩy nhanh tốc độ thu phục."

Sau khi hai người kia rời đi, Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Bây giờ, Lâm Vũ đã chết, Hoàng Tiểu Long bảo Cao Khánh và Ngô Hồng loan tin, nói với bên ngoài là Lâm Vũ ra ngoài làm nhiệm vụ, một hai tháng không có mặt, có lẽ không khiến Trần Tiểu Thiên nghi ngờ. Nhưng nếu thời gian quá dài, chắc chắn sẽ làm Trần Tiểu Thiên sinh nghi.

Cho nên, Hoàng Tiểu Long muốn dùng một hai tháng này, không chế các trưởng lão khác của Thiên Vu môn, còn có Cảnh Kháng!

Như vậy, cho dù Trần Tiểu Thiên nghi ngờ hoặc phát hiện, thì đại cuộc đã định, hẳn cũng không thể làm được gì nữa.

Hoàng Tiểu Long lập tức tiến vào Tu Di Thần Sơn, khôi phục linh lực tinh thần bị tiêu hao, cũng tu luyện Tu Di Thần Công, Tu La quyết, Dịch Cân Kinh.

Năm ngày sau, Hoàng Tiểu Long khôi phục hết linh lực tinh thần bị tiêu hao, sau đó lại bảo hai người Đỗ Tân, Đặng Quang thiết yến, mời các trưởng lão khác của Thiên Vu môn tới.

Đỗ Tân và Đặng Quang là đại đệ tử và nhị đệ tử của Trần Tiểu Thiên, thân phận địa vị cực cao. Hai người này mở tiệc mời, các trưởng lão khác của Thiên Vu môn đương nhiên cũng phải nể mặt, tới dự tiệc.

Mà tiệc hai người này mở, cũng không khiến các trưởng lão khác của Thiên Vu môn nổi lòng nghi ngờ.

Nhưng mỗi lần mở tiệc, Hoàng Tiểu Long cũng chỉ bảo bọn họ mời ba người.

Lấy linh lực tinh thần hiện giờ của Hoàng Tiểu Long, thi triển lục ấn tinh thần cũng chỉ có thể khống chế ba người một lần.

Sau hai mươi ngày, tính cả bốn người Đỗ Tân, Đặng Quang, Cao Khánh, Ngô Hồng, Hoàng Tiểu Long đã khống chế được mười tám vị trưởng lão của Thiên Vu môn. Thiên Vu môn có tổng cộng hai bốn vị trưởng lão, cho nên tính ra thì Hoàng Tiểu Long đã khống chế được phần lớn trưởng lão, chỉ còn lại sáu người.

"Còn mười ngày, là có thể khống chế tất cả trưởng lão của Thiên Vu môn." Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Hiện giờ, đại cuộc cơ bản đã định.

Lúc này, phía bắc thành Hắc Ma, có một tòa phủ đệ cao lớn sừng sững. Tòa phủ đệ này còn lớn hơn phủ đệ của Đỗ Tân và Đặng Quang rất nhiều. Tường đá của phủ đệ có màu lửa đỏ, bên trong phủ trong đầy hoa lớn màu lửa đỏ.

Trong đại sảnh phủ đệ, có một lão đầu lùn nhỏ, mặc cẩm bào màu lửa đỏ.

Đây chính là Thái thượng trưởng lão của Thiên Vu môn - Cảnh Kháng, một người đáng vẻ cực kỳ bình thường, một lão đầu cực kỳ thấp nhỏ!

"Người nói hai mươi ngày nay, hai người Đỗ Tân cứ cách mấy ngày lại mở tiệc mời ba vị trưởng lão của bốn môn tới dự?" Cảnh Kháng hỏi Vương Cảnh đang đứng bên, cũng là một trưởng lão của Thiên Vu môn.

"Đúng vậy, Thái thượng trưởng lão." Vương Cảnh cung kính trả lời.

Cảnh Kháng nhướn mày một cái: "Bọn họ làm như vậy, có ý đồ gì?"

Wương Cảnh cười nói: "Chưa tới hai tháng nữa, chính là ngày mà Thiên Vu môn chúng ta bầu chọn người đại diện tiến vào Vu Mộ. Ta thấy hai người họ là muốn lôi kéo thu mua lòng người mà thôi, hy vọng mọi người đến lúc đó có thể giúp bọn họ đoạt vị trí đầu. Chứ bọn họ có thể làm ra trò gì nữa chứ."

Cảnh Kháng lắc đầu: "Ta luôn cảm thấy chuyện sẽ không đơn giản như vậy. Người đi cẩn thận điều tra một chút, hai người này mở tiệc mời trưởng lão bốn môn rốt cuộc là làm cái gì."

"Dạ, Thái thượng trưởng lão." Vương Cảnh cung kính đáp.

"Hai người này mở tiệc đã mời mười tám người, còn sáu người nữa." Cảnh Kháng trầm ngâm nói: "Nếu ta đoán không sai, qua năm ngày nữa, bọn họ sẽ lại mở tiệc mời thêm ba người. Lần mở tiệc tới người đến băm báo với ta."

"Thái thượng trưởng lão, người là muốn?" Vương Cảnh cẩn thận hỏi.

Đôi mắt Cảnh Kháng lóe lên: "Ta muốn đích thân đi xem xem là chuyện gì xảy ra."

Năm ngày trôi qua rất nhanh.

Hoàng Tiểu Long đi ra khỏi Tu Di Thần Sơn, tu luyện mấy ngày này, linh lực tinh thần của Hoàng Tiểu Long đã tăng lên không ít, Đấu khí cũng tăng rất

nhiều, đã đạt tới cấp sáu trung kỳ đỉnh phong, không lâu nữa là có thể đột phá cấp sáu hậu kỳ,

Mà Tu La quyết của Hoàng Tiểu Long đã đột phá tới tầng thứ tư.

Sau khi đi ra, Hoàng Tiểu Long vận chuyển Tu La khí, nơi mi tâm đột nhiên nứt ra, xuất hiện một con mắt đỏ máu.

Địa Ngục Chi Nhân!

Hoàng Tiểu Long nhìn xung quanh, mọi thứ bên trong phủ đệ đều được Hoàng Tiểu Long thu vào trong mắt.

Thậm chí hình ảnh xuyên qua mười mấy bức tường đá, mà hắn cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 253: Cảnh khải hoài nghi

Hoàng Tiểu Long vận chuyển Địa Ngục chi nhân, thu hết tình huống trong phủ đệ vào mắt. Sau đó, Địa Ngục chi nhân lóe sáng, hai luồng ánh sáng đỏ phá không mà ra, một vài con chim đang bay qua phủ chợt kêu một tiếng, rồi đồng loạt rơi xuống đất, gãy giữa một chút sau đó yên lặng, đã chết.

Đây chính là công kích tinh thần của Địa Ngục chi nhân.

Nhìn bề ngoài thì mấy con chim này không bị tổn thương gì.

Bất kỳ là sinh vật nào, chỉ cần có sinh mạng thì có linh hồn, những con chim này cũng vậy. Mới vừa rồi, Hoàng Tiểu Long dùng công kích tinh thần của Địa Ngục chi nhân, đã xóa bỏ linh hồn của mấy con chim này.

Nhưng, Hoàng Tiểu Long nhìn mấy con chim nằm trên đất, nhướn mày một cái, lẩm bẩm: "Xem ra, cần phải tăng cường tu luyện tinh thần lực mới được."

Uy lực công kích tinh thần có liên quan tới độ mạnh yếu của linh lực tinh thần, hiện tại, linh lực tinh thần của Hoàng Tiểu Long quá yếu, nếu không, dưới công kích tinh thần vừa rồi của Địa Ngục chi nhân, mấy con chim đó sẽ lập tức chết đi, chứ không phải rơi xuống đất vẫn còn gãy dựa một lúc mới chết.

Những con chim đó đều là chim thú bình thường, cho nên linh hồn yếu ớt. Còn những cường giả Tiên Thiên tu luyện lâu ngày, mặc dù không có phương pháp tu luyện linh hồn giống như Hoàng Tiểu Long, nhưng linh hồn cũng mạnh hơn mấy con chim này cả trăm lần, ngàn lần. Lấy linh lực tinh thần hiện giờ của Hoàng Tiểu Long, mà thi triển công kích tinh thần của Địa Ngục chi nhân, cao nhất cũng chỉ làm cho cường giả Tiên Thiên cùng cấp cảm thấy choáng váng một chút, duy trì chỉ trong nháy mắt.

Sau nháy mắt đó, cường giả Tiên Thiên cùng cấp sẽ bình thường trở lại.

Cho nên, Hoàng Tiểu Long còn phải tăng cường tu luyện linh lực tinh thần.

Sau khi thử công kích tinh thần của Địa Ngục chi nhân, Hoàng Tiểu Long vận chuyển Tu La khí, Địa Ngục chi nhân từ từ khép lại, biến mất, mi tâm khôi phục như thường.

Hoàng Tiểu Long đi về phía phòng khách, một lát sau thì gọi hai người Đỗ Tân và Đặng Quang tới, bảo hai người làm như lúc trước, thiết yến mời thêm ba vị trưởng lão Thiên Vu môn tới.

Hai người Đỗ Tân cung kính lĩnh mệnh, sau đó đi mời ba vị trưởng lão của Thiên Vu môn.

Hoàng Tiểu Long ngồi ở đại sảnh, nâng ly độc ẩm, ngửi hương rượu Hồi Vị, tự nói với mình: "Biết vậy lúc trước mang thêm nhiều rượu Hồi Vị một chút."

Lúc rời khỏi đế quốc Đoạn Nhận, Hoàng Tiểu Long không trữ quá nhiều rượu Hồi Vị trong Tu La giới, bây giờ thì sắp uống hết rồi. Từ kiếp trước tới kiếp này, đây là loại rượu ngon nhất mà Hoàng Tiểu Long từng uống.

Đột nhiên, Hoàng Tiểu Long ngẩng đầu, đôi mắt lóe tinh mang, sau đó vận chuyển Tu La khí, mở ra Địa Ngục chi nhân ở mi tâm. Qua Địa Ngục chi nhân, Hoàng Tiểu Long thấy ở cửa chính phủ đệ, hai người Đỗ Tân đã trở lại, cũng mang theo ba người trung niên mặc quần áo trưởng lão Thiên Vu môn.

Nhưng ngoài trừ ba người đó, còn có một người!

Một lão đầu nhỏ lùn mặc y phục lửa đỏ.

Lão đầu nhỏ lùn đi theo sau năm người Đỗ Tân, che giấu hoàn toàn khí tức, ở trạng thái nửa trong suốt. Đỗ Tân và Đặng Quang đều không phát hiện ra.

"Xem ra lão đầu này chính là Cảnh Khăng kia rồi." Hoàng Tiểu Long cười lạnh nói.

Nhìn Cảnh Khăng che giấu khí tức, đi theo sau năm người Đỗ Tân là Hoàng Tiểu Long đoán ra. Việc hai người Đỗ Tân mở tiệc mời chúng trưởng lão Thiên Vu môn, đã khiến cho lão đầu Cảnh Khăng này hoài nghi.

Hoàng Tiểu Long vô cùng bình tĩnh.

Bây giờ đại cuộc cơ bản đã định rồi, vậy thì nhân cơ hội này làm một thế, thu phục lão đầu Cảnh Khăng này luôn, tránh phiền toái về sau.

Sau khi thu thập Cảnh Khăng, thì sẽ là Trần Tiểu Thiên.

Đến lúc đó, Thiên Vu môn sẽ hoàn toàn nằm trong sự khống chế của Hoàng Tiểu Long.

Tu luyện mấy ngày nay, linh lực tinh thần của Hoàng Tiểu Long đã tăng lên rất nhiều, một lần thi triển lạc ấn tinh thần, đã miễn cưỡng có thể khống chế bốn người.

Lúc này, Đỗ Tân và Đặng Quang mang theo ba vị trưởng lão Thiên Vu môn đi vào.

Đám người này cũng giống như ba người Lâm Vũ, Cao Hồng, Ngô Khánh, sau khi đi vào thấy Hoàng Tiểu Long ngồi ở đại sảnh thiên âm, thì cũng bất ngờ, sững người.

Nhưng lần này, Hoàng Tiểu Long không thềm nói nhảm, mà lập tức phi thân lên, đánh ra một Địa Phật chương về phía ba người này.

Ba người này hoàn toàn không ngờ Hoàng Tiểu Long đột nhiên ra tay, trong nháy mắt đã bị Hoàng Tiểu Long đánh bay.

"Người, là ai?" Ba người ngã xuống đất lập tức bò dậy, vô cùng tức giận, gần như đồng thanh phẫn nộ quát Hoàng Tiểu Long.

"Thiếu chủ!" Đỗ Tân và Đặng Quang tiến lên cung kính hành lễ với Hoàng Tiểu Long.

"Thiếu chủ?" Ba người thấy hai người Đỗ Tân cung kính gọi Hoàng Tiểu Long như vậy thì ngẩn ngơ, sau đó trong lòng dâng lên một cảm giác khó hiểu.

Cảnh Khăng ẩn trong bóng tối, sau khi theo đuôi đi vào, thì thấy Hoàng Tiểu Long đột nhiên ra tay, đánh bay ba người kia, cũng giật mình, Khi nghe thấy hai người Đỗ Tân gọi Hoàng Tiểu Long như vậy, thì hoảng sợ, đôi mắt lóe lên.

Lúc này, Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi về phía ba trưởng lão của Thiên Vu môn.

"Nói thật cho các ngươi biết, chúng trưởng lão lúc trước nhận lời mời của dự tiệc của Đỗ Tân, ngoại trừ Lâm Vũ đã bị ta giết chết, thì những người khác đều giống như Đỗ Tân và Đặng Quang, toàn bộ đã thần phục và nhận ta làm chủ." Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt ba người, chậm rãi nói.

"Cái gì?" Ba người kia biến sắc, bật thốt lên.

Chuyện này khác gì tiếng sấm giữa trời quang.

Không chỉ ba vị trưởng lão đứng đây, mà ngay cả Cảnh Khăng ẩn nấp trong bóng tối cũng vô cùng khiếp sợ, suýt chút nữa phát ra âm thanh.

Toàn bộ trưởng lão của Thiên Vu môn đã nhận người trẻ tuổi tóc đen này làm chủ?!! Không thể nào, tuyệt đối không thể nào! Đây là ý nghĩ đầu tiên của Cảnh Khăng.

"Không thể nào, chuyện này không thể là thật!" Lúc này, một trưởng lão lắc đầu, kích động nói liên tục: "Chuyện này không thể là thật, tiểu tử, ngươi cho rằng một câu hồ ngôn loạn ngữ tùy tiện của ngươi, sẽ làm chúng ta tin tưởng sao. Nói, ngươi rốt cuộc là người nào, tới thành Hắc Ma có mục đích gì!"

Hoàng Tiểu Long thấy ba người không tin, vẻ mặt lãnh đạm. Hắn biết, chuyện này rất khó khiến người ta tin tưởng, đừng nói ba người trước mặt, cho dù đổi thành bất kỳ người nào khác, cũng sẽ không tin tưởng.

Đương nhiên, hắn cũng không cần ba người này phải tin.

"Các ngươi có tin hay không, cũng không quan trọng đối với ta." Hoàng Tiểu Long lạnh lùng: "Bây giờ, ta chỉ các ngươi một cơ hội, đầu hàng ta, hoặc giống như Lâm Vũ, chết!"

Ba người biến sắc, hoảng sợ lui về phía sau.

Ngay tại lúc ba người muốn chạy trốn, thân hình Hoàng Tiểu Long chợt lóe, đánh bay ba người trở lại.

Nhìn ba người bị đánh nằm trên đất, Hoàng Tiểu Long cười lạnh nói: "Các ngươi tốt nhất bỏ cái ý đồ chạy trốn đi. Bây giờ ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng. Đầu hàng ta hay là chết."

"Phi! Tiểu tử ngươi là cái thá gì mà muốn chúng ta đầu hàng ngươi. Ngươi đừng ở đó mà phóng rầm!" Một người tức giận nói: "Lão tử có một cái mạng tiền, có gan, ngươi giết ta đi."

Hoàng Tiểu Long nhìn đối phương không có vẻ mặt sợ hãi, cười nhạt. Hắn biết đối phương cũng ôm ý nghĩ giống như Lâm Vũ, cho rằng mình không dám giết gã trong thành Hắc Ma này?

Dưới ánh nhìn chăm chăm của hai người khác và Cảnh Khắc trong chỗ tối, Hoàng Tiểu Long giơ tay lên chỉ một cái. Một đạo chỉ kinh trong nháy mắt xuyên thủng trán vị trưởng lão kia.

Gã trợn tròn mắt, ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 254: Ai bảo các ngươi rời đi

"Ngươi, ngươi thật sự, giết, giết gã?!" Hai vị trưởng lão khác của Thiên Vu môn nhìn thân thể vị trưởng lão kia đổ xuống đất, máu tươi phun ra từ mi tâm, lắp bắp nói.

Bây giờ, hai người vẫn còn có chút khó có thể tin, vị trưởng lão kia đã bị Hoàng Tiểu Long giết chết.

Mới vừa rồi, ba người được hai người Đỗ Tân, Đặng Quang mời, trên đường đi còn kẻ vai nói cười, bây giờ, một người đã chết.

Mặc dù hai người cũng thường xuyên thấy người chết đi, nhưng thế này thì quá mức đột ngột.

"Chẳng lẽ là giả?" Hoàng Tiểu Long nhìn hai người, cười nhạt hỏi ngược lại.

Một lát sau, hai vị trưởng lão còn lại mới hồi tỉnh, từ từ đón nhận sự thật trước mắt.

Hai người gắng gượng bò dậy, đứng tại chỗ, không hề mở miệng.

Hoàng Tiểu Long cũng không vội, đứng yên tại đó, không hề thúc giục.

Lúc chờ đợi hai người ra quyết định, thần thức của Hoàng Tiểu Long phong tỏa Cảnh Khắc đang núp trong bóng tối. Chỉ cần Cảnh Khắc có dấu hiệu muốn rút đi, Hoàng Tiểu Long sẽ không chút do dự mà ra tay.

"Được, ta nguyện ý, nguyện ý." Một lát sau, hai vị trưởng lão cũng giống như những người lúc trước, lên tiếng thần phục Hoàng Tiểu Long.

Hai người này nguyện ý thần phục cũng không làm Hoàng Tiểu Long bất ngờ. Chỉ là lần này, Hoàng Tiểu Long lại không vội thi triển lực ẩn tinh thần không chế hai người, mà quay đầu, nhìn về phía chỗ tối bên trái: "Sao rồi? Cảnh Khắc lão đầu, ngươi còn không tính đi ra sao? Định nhìn tới khi nào nữa?"

Tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc.

Không chỉ bốn người ngoài sáng, mà ngay cả Cảnh Khắc đang ẩn núp trong bóng tối cũng giật mình, không ngờ Hoàng Tiểu Long lại có thể phát hiện ra mình.

Cảnh Khắc ở trong chỗ tối suy nghĩ một chút, cuối cùng thân hình lóe lên, đi ra khỏi chỗ tối, nhẹ nhàng đáp xuống đại sảnh, xuất hiện trước mặt mọi người.

Thấy Cảnh Khắc đi ra, sắc mặt hai người Đỗ Tân, Đặng Quang trở nên kinh hoàng, quỳ xuống trước mặt Hoàng Tiểu Long: "Thỉnh thiếu chủ trị tội." Lúc này sao hai người còn không đoán ra, Cảnh Khắc là đi theo hai người mà tới.

"Các ngươi đứng lên đi, chuyện này không liên quan tới các ngươi." Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

"Tạ thiếu chủ!" Lúc này hai người mới đứng lên, cung kính lui qua một bên cạnh Hoàng Tiểu Long.

"Thái thượng trưởng lão, cứu chúng ta, cứu chúng ta." Hai vị trưởng lão Thiên Vu môn mới vừa lên tiếng nguyện ý thần phục Hoàng Tiểu Long, thấy Cảnh Khắc xuất hiện, trên mặt mừng rỡ giống như bắt được cọng rơm cứu mạng, hoảng sợ chạy đến trước mặt Cảnh Khắc, cầu xin nói.

Cảnh Khắc nhìn hai người, hừ lạnh một tiếng: "Sau khi trở về, các ngươi chờ bị môn quy của Thiên Vu môn xử phạt đi!"

Hai người nghe vậy lập tức tái mặt.

Hình phạt dành cho phản đồ của Thiên Vu môn cực kỳ nặng nề!

Cảnh Khắc thấy vẻ mặt hai người, nói: "Nhưng, nề tình hai người dốc sức vì Thiên Vu môn nhiều năm như vậy, ta sẽ thay các người cầu tình với môn chủ, giảm bớt hình phạt."

Hai người kia lập tức vui mừng, ôm quyền liên tục nói cảm ơn: "Tạ ơn Thái Thượng trưởng lão, tạ ơn Thái thượng trưởng lão! Sau này chúng ta nhất định thành tâm ra sức cho Thiên Vu môn, tuyệt đối trung thành một lòng với Thái thượng trưởng lão."

Cảnh Khắc hài lòng gật đầu.

Hoàng Tiểu Long vẻ mặt bình tĩnh đứng tại chỗ nhìn ba người nói chuyện, cũng không lên tiếng cắt ngang.

Sau khi trở về, chờ bị môn quy Thiên Vu môn xử phạt? Hóa ra Cảnh Khắc chắc chắn, ba người họ có thể an toàn rồi đi?

Hoàng Tiểu Long cười nhạt.

Coi bộ Cảnh Khắc này vô cùng tự tin vào thực lực bản thân.

Lúc này, Cảnh Khắc mới quay đầu, nhìn về phía Hoàng Tiểu Long, dùng ánh mắt dò xét nhìn hắt từ đầu tới chân, nói: "Tiểu huynh đệ, không biết xưng hô như thế nào?"

Hoàng Tiểu Long cực kỳ lãnh đạm: "Hoàng Tiểu Long."

Hắn không hề giấu diếm tên mình, bởi vì theo hắn, chuyện này là không cần thiết.

Cảnh Khắc tìm trong trí nhớ, cái tên Hoàng Tiểu Long này rất xa lạ.

"Ha ha, hóa ra là Hoàng huynh đệ, thực lực Hoàng huynh đệ không tệ." Cảnh Khắc cười nói: "Đấu kỹ Âm Thân ta thi triển, cho dù là lão già Trần Tiểu Thiên cũng không phát hiện ra. Ta thật sự tò mò, không biết Hoàng huynh đệ phát hiện ta lúc nào? Là vừa mới rồi sao?"

Lúc này, khi Hoàng Tiểu Long nói chúng trưởng lão Thiên Vu môn đã bị khống chế gần hết, Cảnh Khắc khiếp sợ, có thể đã lộ ra chút khí tức. Theo lão nghĩ, chỉ có lúc đó lão sơ sẩy, cho nên mới bị Hoàng Tiểu Long phát hiện.

"Điều này rất quan trọng sao?" Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt hỏi ngược lại.

Cảnh Khắc ngần ra, sau đó cười một tiếng: "Ha ha, ta cũng chỉ tùy tiện hỏi chút thôi, thực lực Hoàng huynh đệ không tệ, chúng ta hợp tác được không?"

"Hợp tác?" Hoàng Tiểu Long vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh.

"Đúng vậy, hợp tác." Cảnh Khắc nở nụ cười: "Hai người chúng ta liên thủ, giết Trần Tiểu Thiên, sau đó lại tiêu diệt Huyết Yến môn, diệt Cửu Sát tông, thống trị thành Hắc Ma!"

Thiên Vu môn, Huyết Yến môn, Cửu Sát tông, là ba thế lực lớn ở thành Hắc Ma.

Trong ba thế lực lớn, thì Thiên Vu môn và Huyết Yến môn có thực lực ngang ngửa nhau, Cửu Sát tông thì lại mạnh hơn hai môn không ít.

Bây giờ, thành chủ của thành Hắc Ma do tông chủ Cửu Sát tông đảm nhiệm, Cửu Sát tông mới là chủ nhân chân chính là thành Hắc Ma. Còn Thiên Vu môn và Huyết Yến môn, chỉ khống chế một khu vực trong thành Hắc Ma mà thôi.

Đương nhiên, thế lực của Thiên Vu môn và Huyết Yến môn cũng không yếu, Cửu Sát tông muốn diệt hai môn này cũng không phải chuyện dễ dàng. Hơn nữa, ngoại địch xâm lấn, Cửu Sát tông cũng phải mượn lực lượng hai môn, cùng nhau đối kháng. Cho nên tới giờ, Cửu Sát tông cũng không diệt chết hai môn này.

Hoàng Tiểu Long nhìn Cảnh Khắc, không ngờ lão đầu Cảnh Khắc nhìn nhỏ lùn này, lại có dã tâm lớn như vậy, không chỉ muốn tiêu diệt Huyết Yến môn, còn muốn tiêu diệt Cửu Sát tông, thống trị thành Hắc Ma.

Cảnh Khắc thấy Hoàng Tiểu Long yên lặng không nói, cho rằng Hoàng Tiểu Long đang suy nghĩ đề nghị của mình, mừng thầm trong lòng, cười nói: "Đến lúc đó, chúng ta thống trị thành Hắc Ma, thì vị trí thành chủ do ta và Hoàng huynh đệ cùng đảm nhiệm."

Ở Hỗn Loạn chi địa, có không ít thành trì làm như vậy.

Một tòa thành trì có tới hai thành chủ, cùng nhau thống trị.

"Ồ, chúng ta cùng nhau đảm nhiệm vị trí thành chủ thành Hắc Ma?" Vẻ mặt Hoàng Tiểu Long như giếng sâu, không nhìn thấu suy nghĩ.

Cảnh Khắc cười nói: "Đúng vậy, chúng ta cùng nhau đảm nhiệm vị trí thành chủ thành Hắc Ma."

Lúc này, Đỗ Tân, Đặng Quang và cả hai vị trưởng lão kia đều đứng yên bên cạnh, không ai lên tiếng. Hai vị trưởng lão kia vốn đứng bên phe Cảnh

Khăng, nên khi nghe thấy lão muốn giết chết môn chủ Trần Tiểu Thiên, cũng không hề giật mình.

Hoàng Tiểu Long nhìn Cảnh Khăng, lắc đầu một cái.

Lão đầu Cảnh Khăng này tính toán không tệ, muốn mượn lực lượng của mình thống trị thành Hắc Ma, sau đó cùng nhau đảm nhiệm vị trí thành chủ thành Hắc Ma.

Hóa ra, lão đầu Cảnh Khăng này thật sự nghĩ Hoàng Tiểu Long là đồ ngu.

Hoàng Tiểu Long nói: "Thiên Vu môn, thành Hắc Ma ta đều muốn thống trị. Nhưng, không phải hai chúng ta, mà là ta."

Cảnh Khăng nghe vậy thì cười ha ha một tiếng, sau đó sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói: "Nếu Hoàng huynh đệ có lòng tin như vậy thì tốt rồi. Ta sẽ chờ ngày mà Hoàng huynh đệ thống trị thành Hắc Ma này." Nói xong, thì muốn dẫn hai vị trưởng lão kia rời đi.

"Ai cho các ngươi rời đi." Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói.

Cảnh Khăng dừng bước quay đầu lại nhìn Hoàng Tiểu Long, đôi mắt u ám lóe ánh sáng: "Tiểu tử, trong thành Hắc Ma này, ta muốn đi thì đi, muốn tới thì tới. Ngươi cho rằng một tên cấp sáu nhỏ nho như ngươi, có thể lưu được ta?" Nói xong, toàn thân lão bùng lên Đẩu điểm màu đỏ lửa, khí tức mạnh mẽ tràn ngập bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 255: Không có thuốc hồi hận

Toàn thân Cảnh Khăng tản ra Đẩu khí, sau lưng chợt lóe ánh sáng, xuất hiện một cái chùy lớn.

Vũ hồn đứng đầu cấp mười, Chấn Thiên Chùy!

Chấn Thiên Chùy xuất hiện, chùy luân không ngừng xoay tròn, không trung sau lưng Cảnh Khăng phát ra âm thanh chói tai, chấn nhiếp tâm thần người nghe.

Sau khi gọi Vũ hồn ra, Cảnh Khăng lập tức hồn hóa, hợp làm một thể với Vũ hồn. Sau khi hồn hóa, một Cảnh Khăng vốn thấp nhỏ, lại lớn hơn không ít, toàn thân tựa như phủ thêm một tầng chiến giáp màu bạc, hai tay trở nên vai u thịt bắp, cánh tay giống như chuỗi chùy, hai nắm nắm lại giống như đầu chùy.

Cảnh Khăng trầm giọng quát một tiếng, không chút chậm trễ ra tay với Hoàng Tiểu Long.

Thân hình lão chợt lóe, trong nháy mắt đã lao tới trước mặt Hoàng Tiểu Long, một quyền ầm ầm mà ra.

"Tiểu tử, chết đi!" Đôi mắt lão tràn ngập sát ý lạnh lùng.

Lão nhìn ra, mặc dù Hoàng Tiểu Long chỉ là cấp sáu, nhưng thực lực cực mạnh, cho nên mới gọi Vũ hồn ra lập tức hồn hóa, rồi cướp cơ hội ra tay trước.

Hai người Đỗ Tân, Đặng Quang hoảng sợ, lúc bọn họ muốn ra tay thì âm thanh Hoàng Tiểu Long truyền tới: "Không cần, các ngươi lui sang một bên, canh chừng hai người kia là được!"

Đỗ Tân và Đặng Quang ngăn ra, sau đó cung kính lui qua một bên, chặn lại đường lui, ngăn ngừa hai trưởng lão kia chạy trốn.

Hoàng Tiểu Long đứng tại chỗ, nhìn một quyền của đối phương ầm ầm đánh tới, lạnh giọng cười, cũng không tránh ra. Thân thể hắn chấn động một cái, Đẩu khí nổ rộ, cũng đánh ra một quyền nghênh đón quả đấm của đối phương.

Cảnh Khăng thấy Hoàng Tiểu Long chỉ là cấp sáu, lại dám dùng nắm đấm đỡ một quyền thiết chùy của mình thì âm thầm vui mừng. Mặc dù lão chỉ là cấp bảy trung kỳ đỉnh phong, nhưng sau khi hồn hóa, chùy luân của Chấn Thiên Chùy dung hợp với hai nắm đấm của lão, khiến cho hai nắm đấm của lão cực kỳ rắn chắc, ngay cả cường giả cấp bảy hậu kỳ cũng không dám trực tiếp đỡ đòn.

Trong nắm lão, Hoàng Tiểu Long dám dùng nắm đấm đỡ một quyền này, đơn giản là tự tìm đường chết!

Trong ánh nhìn chăm chăm của mọi người trong sân, hai quyền trực tiếp đụng vào nhau.

Một tiếng "keng" vang dội, như hai thiết kiếm đập vào nhau.

Cảnh Khăng bị chấn liên tiếp lui về sau, để lại hai mươi mấy dấu chân sâu tới nửa thước, đất đá xung quanh dấu chân, bị chấn nát toàn bộ.

Mà Hoàng Tiểu Long cũng bị chấn lui về sau hai mươi mấy bước, chỉ là khác với Cảnh Khắc, đầu chân của Hoàng Tiểu Long rất nặng, đất đá xung quanh cũng không bị vỡ ra.

"Cái gì?" Hai vị trưởng lão kia thấy kết quả như vậy thì mặt đầy khiếp sợ. Kể cả hai người Đỗ Tân, Đặng Quang cũng giật mình.

Mặc dù hai người đã sớm biết thực lực của Hoàng Tiểu Long rất mạnh, nhưng cũng không ngờ lại mạnh đến như vậy.

Một cấp sáu trung kỳ đỉnh phong đối kháng với một cấp bảy trung kỳ đỉnh phong, mà lại chiếm thượng phong. Người như vậy, thật quá yêu nghiệt rồi! Ít nhất thì thân là trưởng lão Thiên Vu môn, bốn người ở đây chưa có ai từng thấy qua yêu nghiệt như vậy.

Mà Cảnh Khắc thì còn kinh hãi hơn cả bốn người.

Qua va chạm vừa mới rồi, lão còn hiểu rõ sự kinh khủng của Hoàng Tiểu Long hơn bốn người.

Sau khi lão hồn hóa, hai nắm đấm đã trở nên vô cùng cứng rắn. Nhưng sau khi va chạm với Hoàng Tiểu Long thì lại giống như đánh lên một thứ, vừa bền vừa cứng rắn gấp mấy lần tinh thiết.

Hoàng Tiểu Long ổn định thân hình lại, lạnh lùng nhìn đối phương. Va chạm vừa mới rồi là để thử một chút, giờ thì hoàn toàn yên tâm. Mặc dù thực lực Cảnh Khắc này không tệ, nhưng Hoàng Tiểu Long nắm chắc mười phần đánh chết được lão ta.

Nếu đối phương là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ, có lẽ Hoàng Tiểu Long không nắm chắc được mười phần như vậy.

"Mấy ngày nay nên dành thêm thời gian tu luyện Tu Di Thần Công." Hoàng Tiểu Long thăm nghĩ. Gần đây thời gian tu luyện Tu Di Thần Công hơi ít, nhưng thân xác Hoàng Tiểu Long dù xét theo phương diện phòng ngự hay sức mạnh đều tăng lên rất nhiều, cứng rắn như tinh thiết, vậy mà còn cách đại thành rất xa."

Nếu không, trong va chạm vừa rồi, cánh tay của Cảnh Khắc sẽ bị Hoàng Tiểu Long đánh gãy. Còn nắm đấm sẽ biến thành, bột thịt.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi về phía Cảnh Khắc, diễn hóa ra Tu La chi thân. Ác Ma chi dự hiện ra sau lưng Hoàng Tiểu Long, luồng khí màu ám hồng lượn quanh toàn thân, tóc Hoàng Tiểu Long cũng đổi hết sang màu trắng.

Nhìn biến hóa của Hoàng Tiểu Long, cảm ứng khí tức giết chóc kinh khủng tản ra từ trên người hắn, đám người Cảnh Khắc càng thêm kinh hãi.

Nhìn Hoàng Tiểu Long dần tiến lại, trong lòng Cảnh Khắc sinh ra một chút sợ hãi, không ngừng lui về phía sau. Lúc này, lão đã có chút hối hận khi đi theo Đỗ Tân và Đặng Quang tới đây.

Lão biết, bây giờ muốn trốn, rất khó.

Đột nhiên, Cảnh Khắc gầm lên một tiếng, toàn thân không ngừng xoay tròn, từng luồng hào quang thiết chùy từ thân thể lão không ngừng nổ bắn ra, từng cái từng cái phát ra khí tức mạnh hơn lúc trước không ít.

Mọi người biết, Cảnh Khắc muốn liều mạng rồi.

Quả nhiên, Cảnh Khắc đột nhiên đánh tới phía Hoàng Tiểu Long.

Lúc Cảnh Khắc không ngừng đánh đụng về phía Hoàng Tiểu Long, thân thể càng thêm xoay tròn kịch liệt, thân thể lão giống như hóa thành một thiết chùy khổng lồ. Lúc xoay tròn, thì áp lực kinh khủng phóng ra đè ép xung quanh, bốn người Đỗ Tân có ảo giác, không gian bốn phía như đang nén lại, tựa như bị ép thay đổi hình dạng.

Đây cũng là hồn kỹ bản mạng của Cảnh Khắc, Chùy Thân.

Dùng thân hóa chùy, xoay tròn với tốc độ cao, áp lực kinh khủng nghiền ép, chỗ nó đi qua, có thể nghiền nát mọi thứ.

Đáng tiếc, lão gặp phải Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long lạnh giọng quát một tiếng, hai tay đột nhiên vỗ một cái, từng vòng sáng kim sắc từ hai tay Hoàng Tiểu Long phá không mà ra. Kim vòng đung tới đâu, mọi thứ đều dừng lại.

Kể cả Cảnh Khắc!

Cảnh Khắc bị cưỡng ép ngừng giữa không trung, không gian bốn phía bởi vì lão xoay tròn mà tạo ra một cơn lốc lớn biến mất, mọi thứ trở lại bình thường.

Thân hình Hoàng Tiểu Long chợt lóe, đi tới giữa không trung, quyền ấn đánh thẳng vào ngực Cảnh Khắc.

Cảnh Khắc ngã xuống đất, kêu thảm một tiếng.

Nhìn Cảnh Khắc rơi xuống đất, bốn người Đỗ Tân lúc này mới hồi tỉnh lại. Nhanh như vậy đã kết thúc rồi?

"Người, vừa mới rồi, là Đấu kỹ gì vậy?" Cảnh Khắc nôn ra một búng máu, che ngực, mặt đầy hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Đấu kỹ kia lại có thể khiến mọi thứ dừng lại!

Đây là năng lực không gian chỉ có cường giả Thánh Vực mới có thể khống chế.

Nhưng, Hoàng Tiểu Long lại không phải Thánh Vực.

Đây quả thực là vô địch dưới Thánh Vực mà!

Không chỉ Cảnh Khắc nghĩ như vậy, bốn người Đỗ Tân cũng có cùng ý nghĩ.

Thật ra thì Tù Thần chương này mặc dù nghịch thiên, nhưng lại không vô địch như mấy người Cảnh Khắc nghĩ. Nếu như đối phương có thực lực cao hơn Hoàng Tiểu Long rất rất nhiều, thì Tù Thần Chương sẽ không có tác dụng lớn với đối phương.

Hoàng Tiểu Long đi tới trước mặt Cảnh Khắc, lạnh lùng nhìn đối phương: "Bây giờ, ngươi còn muốn cùng ta thống trị thành Hắc Ma không?"

Sắc mặt Cảnh Khắc trở nên khó coi, lúc này mới hiểu ra, ý tưởng lúc trước của lão ngu muội và nực cười cỡ nào.

Hoàng Tiểu Long quay đầu lại, lạnh lùng nhìn hai vị trưởng lão kia.

Hai vị kia thấy Hoàng Tiểu Long nhìn qua, bị dọa tới hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống, dập đầu cầu xin hãn tha thứ.

"Thiếu chủ tha mạng! Đừng giết chúng ta, đừng giết chúng ta. Chúng ta sai rồi, chúng ta sai rồi!"

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn hai người: "Không giết các ngươi, sai rồi?"

"Dạ, chúng ta sai rồi, đừng giết chúng ta." Hai người liên tục dập đầu.

Hoàng Tiểu Long nâng tay lên, chỉ ra một chỉ. Chỉ kinh xuyên thủng mi tâm hai người.

Hai người ngã xuống.

"Thế giới này không có thuốc hồi hện, ta đã cho các ngươi cơ hội." Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nói, quay đầu lại nhìn về phía Cảnh Khắc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 256: Trần tiểu thiên hoài nghi

Cảnh Khắc thấy Hoàng Tiểu Long nhìn qua, tâm không khỏi run lên.

"Đầu hàng ta, hoặc là chết!" Hoàng Tiểu Long chậm rãi nói.

Sắc mặt Cảnh Khắc biến đổi không ngừng. Từ hành động Hoàng Tiểu Long đánh chết hai vị trưởng lão một cách quyết đoán lúc này, nếu mình lúc đầu nói "không", thì Hoàng Tiểu Long sẽ không chút chậm trễ mà giết lão.

Giết chết!

Vừa nghĩ tới chết, một loại kinh hoàng tột độ không ngừng lan truyền trong lòng.

Sống nhiều năm như vậy, người chết trong tay lão, không dưới mấy chục ngàn!

Có lúc nhìn địch nhân sắp chết trước mặt mình, giãy dụa, kêu rên thống khổ, trong lòng lão sinh ra một loại cảm giác thống khoái. Nhưng bây giờ, thời điểm lão đối mặt với tử vong, thì cũng sinh ra sợ hãi.

Hoàng Tiểu Long nhìn sắc mặt Cảnh Khắc biến đổi không ngừng, cũng không thúc giục, mà đứng chờ.

Loại người đang ở trung tâm quyền lực, lại có dã tâm như Cảnh Khắc, còn sợ chết hơn người khác rất nhiều.

Quả nhiên, không qua bao lâu, Cảnh Khắc đã lên tiếng: "Được, ta nguyện ý đầu hàng ngươi!"

Nghe thấy Cảnh Kháng đầu hàng Hoàng Tiểu Long, hai người Đỗ Tân đều thở phào nhẹ nhõm.

Cảnh Kháng có lực uy hiếp rất lớn ở Thiên Vu môn, lão đã đầu hàng Hoàng Tiểu Long thì là một trợ giúp cực lớn cho việc Hoàng Tiểu Long thống trị Thiên Vu môn.

Hoàng Tiểu Long cũng thở ra một hơi.

Nếu Cảnh Kháng không chịu quy hàng, vậy thì hắn cũng chỉ có thể giết lão.

Làm thế, Hoàng Tiểu Long sẽ tổn thất cực lớn.

Dù sao thì một cường giả Tiên Thiên cấp bảy, vẫn tương đối quan trọng đối với Thiên Vu môn. Sau khi Hoàng Tiểu Long thống trị Thiên Vu môn, còn phải thu tóm Huyết Yến môn, một cường giả Tiên Thiên cấp bảy có tác dụng không nhỏ.

"Được, bây giờ ngươi thả linh hồn chi hải ra, ta hạ lạc ấn tinh thần lên linh hồn chi hải của ngươi." Hoàng Tiểu Long nói.

"Cái gì, lạc ấn tinh thần." Cảnh Kháng nghe vậy lập tức biến sắc.

Hoàng Tiểu Long nhìn phản ứng của Cảnh Kháng cũng không bất ngờ. Đỗ Tân, Đặng Quang và chúng trưởng lão lúc trước khi nghe thấy lạc ấn tinh thần, đều phản ứng như vậy. Nếu Cảnh Kháng mang về mặt bình tĩnh mới là lạ.

"Đúng vậy, lạc ấn tinh thần." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt nói.

Cảnh Kháng trừng to mắt kinh hoàng nhìn Hoàng Tiểu Long, hắn thế mà biết phương pháp lạc ấn tinh thần!

Lạc ấn tinh thần!

Làm lão nhớ tới Huyết Ma hơn sáu trăm năm trước.

Nghĩ đến một vài truyền thuyết có liên quan tới Huyết Ma, lão rung mình. Lão tựa như thấy được, mấy chục năm sau, trăm năm sau, Vũ Hồn giới sẽ nhấc lên một màn tình phong huyết vũ, hình ảnh máu chảy thành sông.

Nhưng, cuối cùng lão vẫn lựa chọn thả linh hồn chi hải ra, để cho Hoàng Tiểu Long hạ lạc ấn tinh thần.

Còn mấy chục năm, trăm năm sau, Hoàng Tiểu Long có phải Huyết Ma thứ hai hay không, thì lão không biết, cũng không phải việc lão có thể quan tâm. Bây giờ, lão chỉ có thể thần phục Hoàng Tiểu Long.

Sau khi hạ lạc ấn tinh thần lên linh hồn chi hải của Cảnh Kháng, Hoàng Tiểu Long hoàn toàn yên lòng.

Không chế xong Cảnh Kháng, chỉ còn lại một mình Trần Tiểu Thiên thôi. Mặc dù Trần Tiểu Thiên là cường giả cấp bảy hậu kỳ, nhưng chỉ có một mình Trần Tiểu Thiên, cũng không quấy ra sóng gió gì.

Có thể nói, đại cuộc đã định.

Nhưng Hoàng Tiểu Long cũng không lơ là, bảo Cảnh Kháng trở về, chú ý động tĩnh của Trần Tiểu Thiên, một khi có điểm khác thường, lập tức bẩm báo cho mình.

Cảnh Kháng cung kính lĩnh mệnh, sau đó rời khỏi phủ.

Trước khi lão rời đi, Hoàng Tiểu Long cũng cho lão một viên linh đan lục phẩm.

Tiếp đó, Hoàng Tiểu Long cũng phân phó Đỗ Tân, Đặng Quang chú ý động tĩnh của Huyết Yến môn, Cửu Sát tông trong thành Hắc Ma. Nếu hai tông môn đó có động tĩnh gì, cũng phải lập tức bẩm báo cho hắn.

Hai người cung kính lĩnh mệnh, lui ra ngoài.

Sau khi hai người đó rời đi, Hoàng Tiểu Long mở Tu Di Thần Sơn, tiến vào trong đại điện, dùng Phật Nhũ Địa Tâm, tiếp tục tu luyện và tu bổ linh lực tinh thần.

Bốn ngày trôi qua, số linh lực tinh thần bị tiêu hao đã khôi phục hoàn toàn, không chỉ khôi phục mà còn tăng thêm không ít.

Nhưng mặc dù linh lực tinh thần hoàn toàn khôi phục, Hoàng Tiểu Long cũng không vội vã ra khỏi Tu Di thần điện, mà tiếp tục ở trong đó tu luyện.

Bây giờ, hắn đã là Tiên Thiên cấp sáu trung kỳ đỉnh phong, thời điểm đột phá đã không còn xa. Sau khi hắn đột phá tới hậu kỳ, vậy thì sẽ càng nắm chắc hơn khi đối phó với Trần Tiểu Thiên.

Dù sao, Hoàng Tiểu Long cũng không vội.

Hắn có dự cảm, trong vòng một tháng, hắn có thể đột phá cấp sáu hậu kỳ.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long ở trong Tu Di Thần Sơn ngày đêm tu luyện Tu Di Thần Công, Tu La quyết, Dịch Cân Kinh.

Hoàng Tiểu Long ở Thập Phật trận trong Tu Di thần điện, một lần lại một lần diễn luyện Tu Di Thần Công, kinh khí vận chuyển, Tu La quyết và Dịch Cân Kinh cũng vận chuyển theo.

Song long Hắc Lam cũng vòng quanh đỉnh đầu Hoàng Tiểu Long, không ngừng thở nấp.

Long uy trên thân song long càng ngày càng thịnh.

Trong hư không, Cổ Phật khí, Cửu U Minh khí, Chân Long khí, linh khí thiên địa không ngừng đổ xuống ào ào, tiến vào trong cơ thể Hoàng Tiểu Long.

Hô!!!

Hoàng Tiểu Long hít một hơi, chỉ thấy khí lưu trong không gian xung quanh giống như sóng biển, không ngừng nhấp nhô.

Trong lúc thở nấp, Hoàng Tiểu Long thậm chí cảm giác được lỗ chân lông toàn thân mình giống như một cái động lớn, không ngừng cắn nuốt mọi thứ trong thiên địa.

Từng ngày trôi qua.

Khi Hoàng Tiểu Long tu luyện trong Tu Di thần điện, thì ở đại điện tổng bộ Thiên Vu môn, Trần Tiểu Thiên vốc người cực kỳ cao lớn, thậm chí có thể dùng hai từ "hùng tráng" để hình dung, đang lạnh lùng nhìn hai người Cao Khánh và Ngô Hồng.

Không khí trong đại điện vô cùng ngột ngạt.

Hai người kia đứng trước mặt Trần Tiểu Thiên, không dám thở mạnh một hơi.

"Nói, tam sư huynh của các ngươi rốt cuộc đi đâu?" Trần Tiểu Thiên lạnh giọng quát lên: "Đừng có nói với ta, tam sư huynh các ngươi ra ngoài làm nhiệm vụ đi!"

Cao Khánh và Ngô Hồng cúi gằm mặt, đầy vẻ sợ hãi quỳ xuống.

"Nói!" Trần Tiểu Thiên quát lên.

Hai người run lên.

"Hồi bẩm sư tôn, tam sư huynh thật ra cũng không ra ngoài làm nhiệm vụ." Lúc này, Cao Khánh hoảng sợ trả lời: "Thật ra, tam sư huynh đã chết!"

"Ngươi nói gì?" Trần Tiểu Thiên đứng bật dậy, khí thế toàn thân tăng vọt.

"Đúng vậy, sư tôn, thật ra tam sư huynh đã chết, là phó môn chủ của Huyết Yến môn - Thôi Minh giết chết." Ngô Hồng tiếp lời.

"Phó môn chủ của Huyết Yến môn - Thôi Minh." Đôi mắt Trần Tiểu Thiên chợt lóe tia sáng lạnh: "Nói, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!"

Thật ra thì, Hoàng Tiểu Long đã sớm biên soạn tốt cho hai người. Nếu ngày nào đó Trần Tiểu Thiên nổi lên nghi ngờ, truy hỏi chuyện của Lâm Vũ, vậy thì hai người Cao Khánh sẽ nói là do phó môn chủ Huyết Yến môn - Thôi Minh giết chết.

Vì vậy, Cao Khánh và Ngô Hồng mới dựa theo lời Hoàng Tiểu Long, căn kẽ bẩm báo "sự thật" đã được biên soạn tốt cho Trần Tiểu Thiên.

Trần Tiểu Thiên nghe hai người nói xong, đôi mắt lóe lên, sắc mặt âm tình bất định: "Chuyện này, ta sẽ điều tra rõ, nếu phát hiện các ngươi nói dối. Hừ!"

Hai người Cao Khánh hoảng sợ dập đầu, vội vàng nói "không dám".

"Nhưng, vì sao các ngươi biết rõ tam sư huynh của các ngươi, bị phó môn chủ Huyết Yến môn - Thôi Minh giết, mà tới bây giờ mới bẩm báo?" Trần Tiểu Thiên đột nhiên giận dữ, đánh ra một chưởng, quét bay Cao Khánh và Ngô Hồng: "Bây giờ, các ngươi tự động tới hình đường chịu phạt đi!"

Hai người Cao Khánh hành lễ, rồi vội vàng rời khỏi đại điện.

Không bao lâu sau, Hoàng Tiểu Long biết chuyện.

"Lão đầu Trần Tiểu Thiên kia đã nổi lòng nghi ngờ rồi?" Đôi mắt Hoàng Tiểu Long lóe lên.

"Thiếu chủ, vậy bây giờ chúng ta có phải...?" Đỗ Tân cẩn thận hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 257: Bái kiến thiếu chủ!

Hoàng Tiểu Long biết ý Đỗ Tân, lắc đầu một cái: "Không cần." Bây giờ hắn chưa muốn động thủ.

Hai người Đỗ Tân, Đặng Quang ngăn ra.

"Thiếu chủ, Trần Tiểu Thiên đã nghỉ ngơi rồi, nếu hiện giờ chúng ta không ra tay. Đến lúc lão ta tra rõ chân tướng, chúng ta có ra tay nữa, thì có lẽ..." Đặng Quang tiến lên, cẩn thận nói.

"Trần Tiểu Thiên muốn tra rõ chân tướng sự tình, còn phải mất vài ngày nữa." Hoàng Tiểu Long khoát tay một cái, lạnh nhạt nói: "Không cần lo lắng, bây giờ các ngươi cứ chú ý tới động tĩnh của Trần Tiểu Thiên, chờ ta ra lệnh là được. Được rồi, các ngươi lui xuống trước đi."

"Dạ, Thiếu chủ!" Hai người cung kính thi lễ một cái, rồi lui ra ngoài.

Sau khi hai người rời khỏi đây, Hoàng Tiểu Long tiếp tục tĩnh tâm tu luyện.

Trần Tiểu Thiên muốn tra rõ sự tình còn cần vài ngày, hắn phải đột phá Tiên Thiên cấp sáu hậu kỳ, trước khi Trần Tiểu Thiên tra rõ chân tướng.

Sau khi đột phá Tiên Thiên cấp sáu hậu kỳ, động thủ cũng chưa muộn!

Đương nhiên, đó cũng là do Hoàng Tiểu Long gần như đã nắm Thiên Vu môn trong tay, cho nên mới không vội vàng ra tay với Trần Tiểu Thiên.

Dùng Phật Nhũ Địa Tâm, Hoàng Tiểu Long đứng trong Thập Phật trận vận chuyển kinh khí, U Minh khí, Chân Long khí, Cổ Phật khí tràn ngập toàn thân.

Ngày qua ngày.

Năm ngày nhanh chóng trôi qua.

Trong Tu Di thần điện, Hoàng Tiểu Long đang tu luyện trong Thập Phật trận, toàn thân đột nhiên chấn động một cái, ba luồng ánh sáng từ trong cơ thể lao ra, một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tỏa.

Trong kinh mạch và khí hải trong cơ thể Hoàng Tiểu Long, U Minh Đẩu khí, Chân Long Đẩu khí, Cổ Phật Đẩu khí chạy loạn, không ngừng tăng lên!

Tiên Thiên cấp sáu hậu kỳ, rốt cuộc đột phá!

Hoàng Tiểu Long đứng trong Thập Phật trận, toàn thân có hơn một trăm cánh tay vung vẩy, Phật lực tạo thành một tầng cương khí hộ thể xung quanh thân, cả người kim quang sáng rực, giống như một tượng Phật ngàn tay.

Tu Di Thần Công của Hoàng Tiểu Long bây giờ đã có thể huyền hóa ra hơn một trăm sáu mươi cánh tay.

Mà Hoàng Tiểu Long cũng có thể đồng thời phân ra mười mấy cỗ Phật thân.

Một lát sau Hoàng Tiểu Long mới ngừng lại, đầu khí bên trong cơ thể từ từ lắng xuống, thở ra một ngụm trọc khí.

Rốt cuộc đã đột phá cấp sáu hậu kỳ, bây giờ là thời điểm hàng phục hoặc thanh trừ Trần Tiểu Thiên rồi, cũng là lúc thống nhất, khống chế Thiên Vu môn.

Thân hình Hoàng Tiểu Long chợt lóe, đi ra từ Tu Di Thần Sơn.

Đại điện tổng bộ Thiên Vu môn.

Trần Tiểu Thiên ngồi trên ngai vàng trong đại điện, mặt đầy âm trầm. Gã đã cho người tra rõ, tam đệ tử Lâm Vũ của gã không phải do Thôi Minh - phó môn chủ Huyết Yến môn giết chết.

Hai tên đệ tử Cao Khánh, Ngô Hồng kia lại dám lừa dối gã!

Đúng là gan to bằng trời.

Đôi mắt Trần Tiểu Thiên lóe lên sát ý, nói với thủ hạ đứng bên cạnh: "Đi, mang hai vị trưởng lão Cao Khánh và Ngô Hồng tới đại điện cho ta. Nếu hai người đó có gan phản kháng, giết không tha!"

"Dạ, môn chủ!" Đám thủ hạ cung kính đáp "vâng", sau đó lui ra ngoài.

Những người này đều là từ sĩ do Trần Tiểu Thiên tự tay đào tạo, đều là cường giả Tiên Thiên, một mình đối chiến có lẽ không phải đối thủ của hai người Cao Khánh và Ngô Hồng. Nhưng ba mươi mấy người liên thủ, hai người Cao Khánh không thể nào chạy thoát được.

Trần Tiểu Thiên đợi đám từ sĩ lui ra xong, thì rơi vào trầm tư. Cao Khánh và Ngô Hồng là đệ tử của gã, gã vô cùng hiểu hai tên đó, nếu không phải có người đứng sau lưng xúi giục, hai tên đó tuyệt đối không dám lừa gã.

Còn có, gần đây gã luôn cảm thấy Thiên Vu môn có cái gì đó không đúng. Nhưng rốt cuộc là lạ chỗ nào, thì gã lại không nghĩ ra.

Loại cảm giác này, khiến gã có chút bất an.

"Giải hai tên Cao Khánh Ngô Hồng kia về là biết rõ mọi chuyện thôi." Trần Tiểu Thiên thầm nghĩ.

Nhưng ngay vào lúc này, đột nhiên có tiếng kêu thảm vang lên.

Tiếng kêu thảm thiết cắt đứt suy nghĩ của Trần Tiểu Thiên.

Trần Tiểu Thiên ngẩng đầu, ngẩn người. Tiếng kêu thảm thiết này hình như là của một từ sĩ trong đám thủ hạ mà gã vừa sai đi bắt Cao Khánh và Ngô Hồng!

Lúc này, lại thêm một tiếng hét thảm vang lên, hơn nữa còn rõ ràng hơn so với tiếng vừa nãy.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, càng về sau, tiếng kêu thảm thiết càng rõ ràng, cũng càng tới gần đại điện.

Nghe tiếng kêu thảm dày đặc kia, Trần Tiểu Thiên đứng bật dậy, mặt biến sắc, một loại cảm giác không thể hình dung bao phủ trong lòng.

Những tiếng kêu thảm đó đều là từ từ sĩ gã phái đi lúc nãy cùng với hộ vệ xung quanh đại điện. Những người này đều là thủ hạ trung thành nhất của gã.

"Chẳng lẽ có người tấn công Thiên Vu môn?" Trần Tiểu Thiên kinh hoàng nói.

Huyết Yến môn? Hay là Cửu Sát Tông?

Ở thành Hắc Ma này, cũng chỉ có Huyết Yến môn và Cửu Sát tông có thực lực này thôi.

Thời điểm Trần Tiểu Thiên muốn đi tới đại điện nhìn một chút, thì gã thấy một hộ vệ toàn thân là máu từ ngoài chạy vào.

"Môn chủ, mau, đi mau!" Tên hộ vệ kia nói tới đó, thì ngã rầm xuống đất, không có động tĩnh.

Sắc mặt Trần Tiểu Thiên đại biến.

Tiếp đó, lại có mấy tên hộ vệ bị bên ngoài đập bay vào đại điện, ngực người nào cũng in một chường ấn màu đỏ.

"Huyết Chương!" Trần Tiểu Thiên mở trừng hai mắt.

Huyết Chương này là một Đấu kỹ cao cấp của Thiên Vu môn, chỉ có cấp bậc trưởng lão trở lên mới có thể tu luyện.

Lúc này, một đám người từ cửa chính đại điện rầm rầm kéo vào, Trần Tiểu Thiên quay đầu nhìn, thì thấy Cảnh Kháng mặc cẩm bào màu đỏ lửa mang theo một đám trưởng lão Thiên Vu môn đi vào. Mà Cao Khánh và Ngô Hồng lúc trước gã sai từ sĩ đi bắt về, cũng đứng trong đó.

Không chỉ có vậy, ngay cả đại đệ tử Đỗ Tân, nhị đệ tử Đặng Quang của gã cũng đi theo sau lưng Cảnh Kháng nửa bước.

Sắc mặt Trần Tiểu Thiên vô cùng âm trầm.

"Cảnh Kháng, ngươi muốn làm gì?" Sau khi hoảng sợ, Trần Tiểu Thiên bình tĩnh lại, lạnh giọng quát lên.

Sau khi tới cách Trần Tiểu Thiên sáu bảy thước, Cảnh Kháng đứng lại, nhìn Trần Tiểu Thiên, mặt cười nhạt, hỏi ngược lại: "Ngươi nói đi?"

Trần Tiểu Thiên lúc này còn đang suy nghĩ xem ai đứng sau xúi giục Cao Khánh và Ngô Hồng, bây giờ đã nhận định chính là Cảnh Kháng.

Cảnh Kháng muốn làm môn chủ Thiên Vu môn cũng không phải chuyện ngày một ngày hai.

Nhưng Cảnh Kháng và chúng trưởng lão Thiên Vu môn lại không ai nói chuyện, mà quay đầu, tạo ra một con đường lớn. Tất cả cúi đầu, mặt đầy cung kính với cửa đại điện.

Trong ánh mắt nghi hoặc của Trần Tiểu Thiên, một người trẻ tuổi tóc đen khí chất phiêu dật, toàn thân bá khí từ cửa chính đại điện đi vào.

"Bái kiến thiếu chủ!" Cảnh Kháng và chúng trưởng lão Thiên Vu môn đồng loạt quỳ xuống, nói bái kiến, âm thanh chấn động đại điện.

Trần Tiểu Thiên tròn to mắt, vẻ mặt đầy khiếp sợ nhìn người trẻ tuổi áo đen kia.

Hoàng Tiểu Long đi vào đại điện, nhìn Cảnh Khắc và chúng trưởng Thiên Vu môn đang quỳ, lạnh nhạt nói: "Tất cả đứng lên đi."

"Tạ ơn thiếu chủ!" Lúc này đám người Cảnh Khắc mới đứng lên.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới trước mặt Trần Tiểu Thiên.

Lúc này, Trần Tiểu Thiên mới giật mình tỉnh lại, nhận ra suy nghĩ vừa rồi của mình hoàn toàn sai lầm rồi. Người đứng sau lưng Cao Khánh và Ngô Hồng không phải Cảnh Khắc.

Người trẻ tuổi tóc đen này, rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Kịch chiến trần tiểu thiên

"Ngươi là ai?" Trần Tiểu Thiên nhìn Hoàng Tiểu Long, không nhịn được bật thốt lên hỏi.

Hoàng Tiểu Long hẳn không phải người của Huyết Yến môn hay Cửu Sát tông.

Hoàng Tiểu Long nhìn Trần Tiểu Thiên, lạnh nhạt nói: "Ta là ai, cũng không quan trọng." Nói tới đây, dừng một chút: "Ta muốn ngươi biết rõ, hôm nay ngươi không thể nào chạy thoát được. Bây giờ ngươi có hai con đường, một là lựa chọn đầu hàng, hai là chết."

Hoàng Tiểu Long cũng không nói nhảm nhiều, trực tiếp nói.

Trần Tiểu Thiên liếc nhìn đám người Cảnh Khắc, Đỗ Tân, Đặng Quang sau lưng Hoàng Tiểu Long, đột nhiên có loại cảm giác thê lương.

Đây chính là cảm giác chúng bạn xa lánh sao?

"Ngươi định bảo bọn họ cùng lên, hay là từng người một lên?" Trần Tiểu Thiên đè nén bi thương trong lòng, lãnh đạm nhìn Hoàng Tiểu Long nói.

Hoàng Tiểu Long lắc đầu một cái, phất phất tay với đám người Cảnh Khắc sau lưng: "Các ngươi đều lui ra sau, không có lệnh của ta, ai cũng không được ra tay."

Hoàng Tiểu Long vừa nói xong, mọi người đều ngậm ngẩn.

"Thiếu chủ, chuyện này!" Cảnh Khắc tiến lên, cẩn thận nói.

Thực lực của Trần Tiểu Thiên lão biết, mặc dù lão cũng biết, thực lực của Hoàng Tiểu Long rất mạnh, nhưng dù sao Trần Tiểu Thiên cũng là cường giả cấp bảy hậu kỳ. Hơn nữa, lão suy đoán, thực lực Trần Tiểu Thiên này không chỉ là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ.

"Lui ra!" Hoàng Tiểu Long quát lên.

Cảnh Khắc thầm run lên, bị dọa sợ cung kính thưa vâng sau đó cùng đám người Đỗ Tân lui ra bốn phía đại điện.

Hoàng Tiểu Long nhìn Trần Tiểu Thiên: "Chỉ cần ngươi có thể đánh bại ta, thì ta sẽ để ngươi rời đi."

Trần Tiểu Thiên liếc nhìn đám người Cảnh Khắc, rồi lại nhìn Hoàng Tiểu Long, cười lạnh nói: "Thật không?" Gã mừng thầm trong lòng. Không ngờ Hoàng Tiểu Long lại khinh địch như vậy.

Mặc dù gã không biết thực lực chân chính của Hoàng Tiểu Long, nhưng từ khí tức mà suy ra thì tên trước mặt còn chưa đột phá Tiên Thiên cấp bảy.

"Đúng vậy." Hoàng Tiểu Long lạnh nhạt, bắt được vui vẻ chột lóe trong mắt Trần Tiểu Thiên. Hóa ra, Trần Tiểu Thiên này cảm thấy gã nhất định có thể đánh bại mình?

Hoàng Tiểu Long vừa dứt lời, toàn thân Trần Tiểu Thiên chợt lóe ánh sáng, một xanh một đỏ bay ra, trên đỉnh đầu xuất hiện một thân cây.

Một đại thụ được một ngọn gió màu xanh và ngọn lửa đỏ nhạt vây quanh.

Vũ hồn nằm trong huyệt đầu của cấp mười một, Phong Hòa Thụ!

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện tràn ngập năng lượng phong hỏa.

Trần Tiểu Thiên gọi ra Vũ hồn Phong Hỏa Thụ thì lập tức hồn hóa. Sau khi hồn hóa, hai cánh tay có ngọn lửa màu đỏ nhạt bập bùng, quán quanh, đồng thời còn có một ngọn gió xanh lưu động toàn thân.

Cả người Trần Tiểu Thiên giống như Hỏa thần nắm trong tay pháp tắc hệ phong, từ cổ họng phát ra một tiếng quát, một quyền đánh tới phía Hoàng Tiểu Long.

Lúc này, Trần Tiểu Thiên hóa thành một ngọn gió, chỉ để lại một tàn ảnh xanh đỏ trong đại điện, tốc độ nhanh tới mức kinh khủng. Không chỉ đám người Đồ Tân, Đặng Quang không cách nào thấy rõ, mà ngay cả Cảnh Khăng cấp bảy trung kỳ đỉnh phong, cũng chỉ có thể bắt được một bóng dáng mơ hồ của Trần Tiểu Thiên.

Mọi người hoảng sợ.

"Thiếu chủ, cẩn thận!" Đám người Cảnh Khăng bật thốt lên.

Hoàng Tiểu Long hạ lạc ấn tinh thần trong linh hồn chi hải của bọn họ, nếu Hoàng Tiểu Long chết, vậy thì tâm thần tương liên, linh hồn của bọn họ cũng bị phá hủy theo.

Nhìn Trần Tiểu Thiên đánh tới, trong nháy mắt Hoàng Tiểu Long hóa Tu La chi thân, Ác Ma chi dực mở rộng sau lưng, triển khai hồn kỹ bán mệnh Tật Ảnh, lưu lại một thân hình nhân nhạt trong không trung.

Quyền ấn của Trần Tiểu Thiên đánh tới, xuyên thủng đánh tan tàn ảnh Hoàng Tiểu Long để lại chỗ lúc đầu.

Một quyền đánh vào không khí, Trần Tiểu Thiên chợt quay đầu, hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long. Hoàng Tiểu Long lại có thể tránh thoát một kích của gã! Trên thực tế, gã cũng không chỉ có thực lực Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ như đồn đại bên ngoài, mà đã tới Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ đỉnh phong. Sau khi hồn hóa, năng lượng hệ phong phụ thể, làm cho tốc độ của gã vượt xa cường giả cùng cấp. Thế nhưng, lại bị Hoàng Tiểu Long tránh thoát.

Hoàng Tiểu Long tránh thoát một kích, thân hình quay vòng về, gọi ra Tu La chi nhận trong tay, đứng trong không trung, vung lên.

Chiều thứ tư trong Tu La kiếm pháp, Phong Đô Chi Lôi!

Toàn bộ đại điện như bị lôi quang bao phủ, vô số giao lôi gầm thét đánh tới phía Trần Tiểu Thiên, trong nháy mắt đã tới trước mặt gã.

Sắc mặt Trần Tiểu Thiên kinh hoàng.

"Phong Hỏa Lưu Vân Thân!"

Trần Tiểu Thiên thấp giọng quát một tiếng, toàn thân xoay tròn, giống như một đám mây bằng lửa, bỗng bành lướt đi, tránh thoát công kích của giao lôi.

Nhưng lúc này, vô số giao lôi hóa thành từng trận cuồng phong cùng mưa như thác đổ, tiếp tục công kích tới.

Nhiều năm như vậy, Hoàng Tiểu Long đã sớm dung hợp chiều thứ nhất - Địa Ngục Chi Phong, chiều thứ hai Tu La Chi Lệ vào trong chiều thứ tư - Phong Đô Chi Lôi, tới mức hoàn mỹ.

Công kích của giao lôi như cuồng phong mưa bão, uy lực cực mạnh.

Toàn thân Trần Tiểu Thiên không ngừng bay bay trên không đại điện, tránh thoát công kích cuồng phong mưa bão của giao lôi.

Kéo dài một hồi như vậy, công kích Phong Đô Chi Lôi cũng biến mất.

Mặc dù Trần Tiểu Thiên tránh thoát công kích, nhưng cũng vô cùng chật vật, mấy chỗ trên vạt áo dính phải ánh sáng của giao lôi, chỗ rách chỗ nám đen.

"Phong Quyền Lưu Hỏa Chương!"

Đội công kích Phong Đô Chi Lôi biến mất, Trần Tiểu Thiên nổi giận đánh về phía Hoàng Tiểu Long.

Tay trái Trần Tiểu Thiên nắm thành quyền, quyền ấn cuốn lên một con lốc, mà chương ấn bên tay phải thì phá không, bốc lên một ngọn lửa đỏ nhạt.

Quyền ấn, chương ấn thay phiên nhau, ở giữa không trung vang lên tiếng rít kinh khủng, khí lưu trong đại điện chấn động, ngay cả đám người Cảnh Khăng đứng xung quanh đại điện cũng cảm thấy, như đưa thân vào trong lò lửa, từng đạo phong nhận lướt qua da.

Hoàng Tiểu Long đứng giữa không trung cũng là lần đầu tiên gặp Đấu kỹ như vậy.

Sau khi bắt ngờ, đôi mắt Hoàng Tiểu Long trở nên lạnh lùng, Tu La chi nhận trong tay vung lên, vô số nhận mạng không ngừng xoay tròn theo quỹ tích hình tròn, đồng thời một con người đỏ nhạt xuất hiện. Con người xoay tròn, vô số nhận kích lạnh lẽo bắn ra, nghênh đón phong quyền và hỏa chương của đối phương.

Giữa không trung đại điện, không ngừng truyền ra tiếng nổ vang.

Phong hỏa nổ tung, nhận mang bắn tán loạn, để lại từng vết khắc sâu kinh khủng trên cột đá trong đại điện.

Trần Tiểu Thiên chỉ cảm thấy đầu ong lên, cảnh vật trước mặt biến ảo, không khỏi lui thân, khiếp sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Đây rốt cuộc là đấu kỹ gì vậy?

Bây giờ gã đã nhìn ra, Hoàng Tiểu Long thật sự chưa đột phá Tiên Thiên cấp bảy, nhưng công pháp Hoàng Tiểu Long tu luyện cực cao, cho nên phẩm chất Đấu khí của hắn cao hơn của gã không chỉ một cấp bậc. Hơn nữa, uy lực Đấu kỹ thi triển ra cực mạnh, có lẽ là Đấu kỹ thiên phẩm trong truyền thuyết!

Hoàng Tiểu Long thấy thi triển chiêu Luân Hồi Chi Nhân này, mà vẫn không thể khiến đối phương trọng thương thì hiểu, nếu mình không gọi Vũ hồn ra, có lẽ rất khó đánh bại được Trần Tiểu Thiên này.

Dù sao, Trần Tiểu Thiên cũng là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ đỉnh phong.

Trong ánh nhìn chăm chăm của Trần Tiểu Thiên và đám người Cảnh Khắc, trên người Hoàng Tiểu Long bạo phát ánh sáng, tiếng rống ngâm rung trời vang lên. Song long Hắc Lam xuất hiện trong hư không, long uy mãnh mẽ như nước thiên hà, phủ kín không gian xung quanh.

Song long Hắc Lam lượn lờ sau lưng Hoàng Tiểu Long, ghé mắt nhìn xuống chúng sinh. Hoàng Tiểu Long như Long Thần viễn cổ tái thế.

"Song sinh, Vũ hồn thần long siêu cấp!"

Đám người Cảnh Khắc, Đỗ Tân, Đặng Quang khiếp sợ, kích động nhìn Hoàng Tiểu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Khống chế thiên vu môn

"Vũ hồn Lam Long!" Trần Tiểu Thiên nhìn Vũ hồn Lam Long sau lưng Hoàng Tiểu Long, vô cùng khiếp sợ.

Bởi vì chuyện Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn Lam Long không truyền tới Hỗn Loạn chi địa, cho nên đám người Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khắc vẫn là lần đầu tiên nghe nói và thấy được sự tồn tại của Vũ hồn Lam Long.

Hoàng Tiểu Long gọi Vũ hồn song long Hắc Lam ra, khí thế toàn thân không ngừng tăng lên, sau đó cả người Hoàng Tiểu Long chợt lóe ánh sáng, trong nháy mắt hồn hóa cùng Vũ hồn song long Hắc Lam.

Trong ánh mắt khiếp sợ của đám người Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khắc, từng tầng long lân xanh đen bao trùm bên ngoài thân thể Hoàng Tiểu Long. Đôi mắt Hoàng Tiểu Long biến thành màu lam tối, sau lưng hiện ra đồ văn đầu rồng của song long Hắc Lam.

Sau khi hồn hóa, khí thế toàn thân Hoàng Tiểu Long hoàn toàn vượt qua Trần Tiểu Thiên.

Một cỗ long uy mãnh mẽ tán ra từ trên người Hoàng Tiểu Long. Đám người Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khắc cảm thấy hô hấp nghẹn lại, một cỗ áp lực đến từ linh hồn khiến mọi người quỳ xuống dưới chân Hoàng Tiểu Long.

Ngoại trừ, Trần Tiểu Thiên còn miễn cưỡng có thể đứng.

Lúc này, thân hình Hoàng Tiểu Long chợt lóe, trong nháy mắt đi tới trước mặt Trần Tiểu Thiên, lập tức đánh ra một chưởng.

Sắc mặt Trần Tiểu Thiên tràn đầy hoảng sợ, vội vàng giơ tay ra đỡ.

Một tiếng nổ vang dội, một cỗ sức mạnh kinh khủng từ lòng bàn tay truyền ra, Trần Tiểu Thiên chỉ cảm thấy bàn tay giống như đánh lên thân thạch vô địch, toàn bộ xương bàn tay như đã vỡ nát, thân hình không ngừng lui về phía sau, cho tới khi lui tới vách tường đại điện.

Trần Tiểu Thiên hoảng sợ nhìn Hoàng Tiểu Long.

Trước khi Hoàng Tiểu Long hồn hóa, chỉ dựa vào Đấu kỹ và phẩm chất Đấu khí đã đủ chống lại gã rồi, nhưng nếu bàn về sức mạnh thật sự thì còn yếu hơn gã một chút. Thế mà sau khi hồn hóa, lại mạnh mẽ tới như vậy.

Đối mặt với Hoàng Tiểu Long sau hồn hóa, gã thật sự không dậy nổi một chút ý nghĩ phản kháng nào.

Lúc này, thân hình Hoàng Tiểu Long lại chột lóc, đi tới trước mặt gã, vung Tu La chi nhận lên.

Nhận mang xoay tròn, một đóa hoa yêu dị xuất hiện trước mặt Trần Tiểu Thiên.

Tu La kiếm pháp chiêu thứ năm, Bì Ngạn Chi Hoa!

Sau đó, bông hoa biến mất vào hư không.

Trần Tiểu Thiên hét thảm một tiếng, ngã bay ra ngoài, trước ngực nổ tung ra một dấu ấn hình hoa, phun lên một cột máu.

Lúc Trần Tiểu Thiên rơi xuống đất, Tu La chi nhận trong tay Hoàng Tiểu Long vung lên lần nữa, vô số nhận mang hóa thành hai con lốc, không ngừng xoay tròn, ầm ầm kéo về phía gã.

Địa Ngục Chi Phong!

Trần Tiểu Thiên nhìn Địa Ngục Chi Phong cuốn tới, mặt đầy kinh hoàng.

"Phong Hóa Lưu Vân Thân."

Gã vội vàng xoay tròn toàn thân, hóa thành một đám mây lửa, tung thân lên.

Nhưng bởi vì dấu ấn Bì Ngạn Chi Hoa khắc trước ngực, Tu La khí xâm thể, nên tốc độ Trần Tiểu Thiên chậm đi không ít, bị Địa Ngục Chi Phong cuốn lấy hai chân, từ không trung ngã xuống.

Hai chân bị Địa Ngục Chi Phong cuốn lấy đã máu thịt mơ hồ, vô số vết thương do nhận mang cắt ra, sâu thấy xương.

Hoàng Tiểu Long chậm rãi đi tới phía gã.

Bị Bì Ngạn Chi Hoa đánh trúng ngực, lại bị Địa Ngục Chi Phong đánh trúng hai chân, về mặt Trần Tiểu Thiên trở nên suy sụp, phong hỏa khí toàn thân cũng âm ảm. Bây giờ, đừng nói Hoàng Tiểu Long, chỉ cần một cường giả cấp sáu bình thường, cũng có thể tùy tiện đánh chết gã.

Trần Tiểu Thiên nhìn Hoàng Tiểu Long đi tới, lết trên mặt đất, không ngừng lui về sau, cho tới khi lui tới vách tường đại điện, không thể lui được nữa.

"Đầu hàng ta, ta không chỉ chữa thương cho ngươi, còn có thể giúp ngươi đột phá Tiên Thiên cấp tám." Hoàng Tiểu Long đi tới, lạnh lùng nói: "Hoặc là, chết!"

"Bị Tu La chi nhận này của ta đánh trúng, Tu La khí xâm thể, lúc chết vô cùng thống khổ. Bây giờ ngươi đã không dễ chịu gì rồi!"

Sắc mặt Trần Tiểu Thiên không ngừng biến đổi. Theo như lời Hoàng Tiểu Long nói, Tu La khí xâm thể, vạn xà cắn nuốt, đau đớn càng ngày càng lớn. Nếu không phải gã có phong hỏa Đầu khí trấn áp, giảm bớt đau khổ, có lẽ đã sớm không chịu nổi rồi.

Hoàng Tiểu Long lạnh lùng nhìn gã, chờ gã quyết định.

Đám người Cảnh Kháng, Đỗ Tân cũng nhìn về phía Trần Tiểu Thiên, toàn bộ yên lặng.

Sau khi Hoàng Tiểu Long hồn hóa, lại có thể dễ dàng đánh bại Trần Tiểu Thiên, khiến cho đám người Cảnh Kháng khó nén khiếp sợ trong lòng.

Thời gian trôi qua, đại điện có chút áp lực.

"Được, ta, nguyện ý, đầu hàng ngươi." Một lát sau, Trần Tiểu Thiên ngửa mặt lên trời thở dài nói. Tiếng nói vừa dứt, cả người dường như cũng già đi rất nhiều.

Trần Tiểu Thiên thân là môn chủ Thiên Vu môn, ở thành Hắc Ma cũng được coi là một trong ba đại bá chủ, ngay cả tông chủ Cửu Sát tông cũng phải nể mặt cố kỵ một hai. Bây giờ thì luân lạc tới mức đầu hàng, nhận người khác làm chủ!

Loại biến hóa này, khiến cho gã có chút khó tiếp nhận.

Trần Tiểu Thiên lên tiếng đầu hàng, cũng khiến Hoàng Tiểu Long thở phào nhẹ nhõm.

Đây là kết quả tốt nhất.

Đến lúc đó, trên mặt nổi, Trần Tiểu Thiên vẫn là môn chủ Thiên Vu môn, mà Hoàng Tiểu Long chỉ đứng phía sau khống chế, sẽ không khiến Huyết Yển môn và Cửu Sát tông hoài nghi. Nếu đánh chết Trần Tiểu Thiên rồi, thì sẽ khiến Huyết Yển môn và Cửu Sát tông điều tra, gây ra phiền toái không nhỏ.

"Được, bây giờ, ngươi thả linh hồn chi hải ra." Hoàng Tiểu Long nói: "Ta sẽ hạ lạc ấn tinh thần trong linh hồn chi hải của ngươi."

"Lạc ấn tinh thần." Trần Tiểu Thiên nghe vậy cũng giống như đám người Cảnh Kháng lúc trước, mặt mày tái nhợt, không ngờ được Hoàng Tiểu Long lại

có phương pháp lạc ấn tinh thần.

Gã nhìn về phía đám người Cảnh Kháng, lúc này cũng biết đám người Cảnh Kháng chắc chắn đã bị Hoàng Tiểu Long hạ lạc ấn tinh thần.

Cuối cùng, Trần Tiểu Thiên vẫn lựa chọn thả linh hồn chi hải ra, để cho Hoàng Tiểu Long hạ lạc ấn tinh thần.

Hoàng Tiểu Long thi triển hồn pháp và Thượng Cổ Khôi Lỗi thuật, sau khi lạc ấn xong thì hoàn toàn nhẹ nhõm. Bây giờ, Trần Tiểu Thiên đã hàng phục, Thiên Vu môn rốt cuộc được khống chế hoàn toàn!

Như vậy, Hoàng Tiểu Long coi như là có một chỗ đặt chân ở Hỗn Loạn chi địa này.

Sau đó, Hoàng Tiểu Long hút Tu La khí trong cơ thể Trần Tiểu Thiên ra, cho gã đan dược trị ngoại thương và đan dược lực phẩm.

Sau khi Trần Tiểu Thiên hàng phục, Hoàng Tiểu Long thu phục nốt ba tên trưởng lão cuối cùng của Thiên Vu môn.

Sau khi khống chế tất cả mọi người xong, Hoàng Tiểu Long lại không cho Trần Tiểu Thiên và Cảnh Kháng triệu tập chấp sự và một ít đệ tử nòng cốt của Thiên Vu môn, công bố thân phận mình.

Bây giờ còn chưa thu tóm Huyết Yến môn và khống chế Cửu Sát tông, thân phận của Hoàng Tiểu Long càng ít người biết càng tốt.

Nhưng xong việc ở Thiên Vu môn, Hoàng Tiểu Long cũng không vội đối phó với Huyết Yến môn, mà bảo Trần Tiểu Thiên và Cảnh Kháng chú ý động tĩnh của các trưởng lão Huyết Yến môn.

Hoàng Tiểu Long có ý tưởng là, nhân lúc trưởng lão của Huyết Yến môn ra ngoài làm nhiệm vụ, hắn sẽ chặn đánh, thu phục từng người.

Tới khi môn chủ Huyết Yến môn - Khương Thiên Hoa nghỉ ngơi, thì hắn sẽ ra tay đối phó với môn chủ Huyết Yến môn.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long ở lại tổng bộ của Thiên Vu môn, chui trong Tu Di Thần Sơn tu luyện. Đồng thời, theo linh lực tinh thần và thực lực Hoàng Tiểu Long tăng lên, hắn đã có thể thử khống chế khôi lỗi người không lò thứ năm trong Linh Lung Bảo Tháp.

Mười ngày trôi qua, Hoàng Tiểu Long rốt cuộc khống chế thành công khôi lỗi người không lò thứ năm.

"Thiếu chủ, thuộc hạ tra được, trưởng lão Lý Vân Hải và Lưu Lê của Huyết Yến môn có tiếp nhận nhiệm vụ, muốn đi Tử Vực tìm Ma Linh châu." Một ngày này, môn chủ Thiên Vu môn - Trần Tiểu Thiên bẩm báo với Hoàng Tiểu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 260: Tử thần chi liên

"Đi Tử Vực tìm Ma Linh châu?" Hoàng Tiểu Long ngăn ra.

Tử Vực là một trong ba đại cấm địa của Hỗn Loạn chi địa, còn được gọi là Tử Vong chi địa. Nơi đó ma khí, tử khí cực kỳ nồng đậm, đừng nói cường giả Hậu Thiên, cho dù một vài cường giả Tiên Thiên sơ cấp tiến vào trong đó, hơi lơ là, đều sẽ bị ma hóa, trở thành quái vật nửa người nửa ma.

"Đúng vậy, môn chủ Huyết Yến môn - Khương Thiên Hoa tu luyện Ma Kiếp Chi, nên cần Ma Linh châu." Trần Tiểu Thiên nói: "Vì thế nên phái Lý Vân Hải và Lưu Lê đi Tử Vực tìm Ma Linh châu."

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Ma Linh châu là một loại châu hiếm thấy trong thiên địa, do ma khí trong thiên địa tập hợp thành, đối với một vài ma công và Đấu kỹ ma loại có tác dụng vô cùng lớn.

"Dựa theo suy đoán của ngươi, Khương Thiên Hoa đột phá Tiên Thiên cấp tám chưa?" Hoàng Tiểu Long trầm ngâm hỏi.

Trần Tiểu Thiên suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Mặc dù theo tin đồn bên ngoài, Khương Thiên Hoa là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ đỉnh phong. Nhưng mười mấy năm nay, không có ai từng thấy Khương Thiên Hoa ra tay, thuộc hạ suy đoán, Khương Thiên Hoa này hẳn đã đột phá Tiên Thiên cấp tám."

"Tiên Thiên cấp tám" Hoàng Tiểu Long nhướn mày một cái.

Hắn và song long Hắc Lam hồn hóa, mặc dù có thể dễ dàng đánh bại Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ đỉnh phong - Trần Tiểu Thiên, nhưng nếu muốn đánh bại cường giả Tiên Thiên cấp tám, lại không nắm chắc mười phần.

Cường giả Tiên Thiên cao cấp càng về sau, mỗi khi tăng một cấp, thực lực đều khác biệt cực lớn. Mặc dù Trần Tiểu Thiên là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ đỉnh phong, chỉ kém cường giả Tiên Thiên cấp tám nửa bước, nhưng có thể nói, hai thậm chí ba tên Trần Tiểu Thiên cũng không phải là đối thủ của một cường giả Tiên Thiên cấp tám sơ kỳ lợi hại.

Thực lực Tiên Thiên cấp tám sơ kỳ, cũng có phân chia mạnh yếu.

Khương Thiên Hoa thân là môn chủ Huyết Yến môn, thực lực tổng thể, tuyệt đối có thể xếp hạng đầu trong đám cường giả Tiên Thiên cấp tám sơ kỳ.

"Xem ra, chỉ có thể chờ mình đột phá lên Tiên Thiên cấp bảy rồi." Hoàng Tiểu Long trầm nghĩ.

Đột phá lên cấp bảy rồi, thì Hoàng Tiểu Long nắm chắc mười phần có thể đánh bại Khương Thiên Hoa.

"Lúc nào Lý Văn Hải và Lưu Lê đi Từ Vực?" Hoàng Tiểu Long quay đầu hỏi Trần Tiểu Thiên.

"Chắc là trong hai ngày tới." Trần Tiểu Thiên nói.

"Được, người chú ý một chút. Tới lúc hai người kia rời khỏi thành Hắc Ma thì bẩm báo với ta." Hoàng Tiểu Long nói: "Được rồi, người lui xuống trước đi."

"Dạ, thiếu chủ!" Trần Tiểu Thiên cung kính thưa vâng, thi lễ một cái, lui về phía sau một chút rồi rời đi.

Sau khi Trần Tiểu Thiên rời đi, Hoàng Tiểu Long lập tức tiến vào Tu Di thần điện, dùng Phật Nhữ Địa Tâm tiếp tục tu luyện. Bây giờ, hắn phải tranh thủ, sớm ngày đột phá Tiên Thiên cấp bảy rồi.

Đột phá tới cấp bảy, Hoàng Tiểu Long sẽ bước chân vào hàng ngũ Tiên Thiên cao cấp, thực lực biến hóa ngất trời. Hơn nữa, Hoàng Tiểu Long có Vũ hồn song long Hắc Lam, Tu Di Thần Công, Tu La kiếm pháp... Ở nơi Hỗn Loạn chi địa này, Hoàng Tiểu Long cũng có thể coi là cường giả một phe.

Một đêm trôi qua.

Hoàng Tiểu Long dùng Tu Di Thần Công, tu luyện Tu La quyết và Dịch Cân Kinh.

Mấy ngày nay, mỗi ngày hắn đều dùng Phật Nhữ Địa Tâm tu luyện, thân xác được cải thiện từng ngày, đã xảy ra biến hóa long trời lở đất. Người khác có lẽ không nhìn ra, nhưng Hoàng Tiểu Long lại có thể chân chân thật thật cảm giác được.

Kinh mạch toàn thân hắn dường như được phủ thêm một tầng kim dịch, vô cùng dẻo dai. Không chỉ có kinh mạch toàn thân, kể cả ngũ tạng lục phủ cũng vậy. Nếu trước kia, kinh mạch, ngũ tạng lục phủ của hắn chỉ có thể cứng rắn như đá hoa cương, thì bây giờ, có thể so sánh với tinh thiết.

Có thể nói kinh mạch, ngũ tạng lục phủ của hắn bây giờ, còn dẻo dai hơn cường giả cấp tám sơ kỳ. Hắn đứng tại chỗ, cho Trần Tiểu Thiên đánh một quyền, cũng không phải chịu bất kỳ tổn thương mang tính thực chất nào.

"Chỉ là, mấy ngày tới, xem ra phải nghĩ biện pháp, để Tu Di Thần Sơn sinh ra Phật Nhữ Địa Tâm mới rồi." Hoàng Tiểu Long nhìn Phật Nhữ Địa Tâm trong ao nhỏ không ngừng giảm bớt, lăm lăm.

Trước khi rời khỏi đế quốc Đoạn Nhận, hắn cho người nhà một ít Phật Nhữ Địa Tâm, hơn nữa, mấy ngày nay tu luyện đều dùng tới, Phật Nhữ Địa Tâm còn dư lại đã không đủ, chắc chỉ có thể cho hắn xài hơn một năm nữa.

Nói cách khác, trong vòng hai năm tới, nếu Hoàng Tiểu Long không nghĩ ra biện pháp, để Tu Di Thần Sơn sinh ra Phật Nhữ Địa Tâm mới, thì sẽ hết Phật Nhữ Địa Tâm để dùng.

Một lát sau, Hoàng Tiểu Long thu hồi tâm thần. Chuyện quan trọng nhất bây giờ, chính là không chế thành Hắc Ma đã. Sau khi không chế được thành Hắc Ma, hắn mới được tính là đứng vững gót chân ở nơi Hỗn Loạn chi địa này.

Đến lúc đó, lại nghĩ biện pháp để Tu Di Thần Sơn sản sinh Phật Nhữ Địa Tâm.

Lúc này, trong tay Hoàng Tiểu Long chợt lóe ánh sáng, hắn lấy bản vẽ kiếm phổ của Tu La kiếm pháp từ trong Tu La giới ra.

Bây giờ hắn đã tu luyện xong chiêu Luân Hồi Chi Nhãn rồi, tiếp theo nên luyện chiêu thứ bảy của Tu La kiếm pháp.

Sau khi lấy bản vẽ ra, Hoàng Tiểu Long nhìn chiêu thứ bảy.

"Từ Thần Chi Liên." Hoàng Tiểu Long thì thầm.

Từ Thần Chi Liên cũng chính là tên của chiêu thức thứ bảy trong Tu La kiếm pháp.

Hoàng Tiểu Long nhìn kỹ một lần, ghi nhớ lại phương pháp vận chuyển kinh khí và phương pháp công kích. Một lát sau, khi đã ghi nhớ hoàn toàn, Hoàng Tiểu Long nhắm mắt hồi tưởng, diễn luyện chiêu thức Từ Thần Chi Liên này ở trong đầu.

Mấy giờ sau, Hoàng Tiểu Long mở hai mắt ra, thân hình động, Tu La chi nhận không biết gọi ra lúc nào đã nằm trong tay, phi thân lên, vung về phía

trước.

Vô số nhận mạng không ngừng xoay tròn về phía trước, như rắn độc, như cuồng long, hóa thành hai đóa nhận liên màu đỏ nhạt, đột nhiên đánh về phía trước.

Nơi nhận liên đi qua, không gian giống như bị xuyên thủng, cắt mở.

Sau một kích, Hoàng Tiểu Long ngừng lại, nhắm mắt hồi tưởng.

Nửa giờ sau, Hoàng Tiểu Long công kích lần nữa. Lần này, vô số nhận mạng xoay tròn hóa thành bốn đóa nhận liên màu đỏ nhạt, không ngừng xoay tròn, cán quét tứ phương.

Sau công kích, Hoàng Tiểu Long ngừng lại, tiếp tục nhắm mắt hồi tưởng.

Nửa giờ sau, lại công kích lần nữa.

Một ngày trôi qua rất nhanh.

Sau một ngày, chiều Từ Thần Chi Liên này, Hoàng Tiểu Long đã có thể ngưng tụ hơn hai mươi đóa nhận liên màu đỏ. Hơn nữa, sau khi đánh ra, nhận liên có thể bay lượn không ngừng, thay đổi phương hướng công kích liên tục.

Dựa theo thuyết minh trong bản vẽ, nếu luyện Từ Thần Chi Liên này tới đại thành, một chiêu đánh ra, nhận liên đầy trời, trải rộng khắp không gian triệu dặm. Nơi nhận liên đi qua, mọi thứ bị cắt mở, xuyên thủng. Kinh khủng hơn nữa là, Từ Thần Chi Liên khi đánh ra, có thể khống chế sức mạnh không gian xung quanh, vây khốn mọi thứ.

Sau một ngày, Hoàng Tiểu Long ngừng tu luyện Từ Thần Chi Liên.

Lúc này, Trần Tiểu Thiên bẩm báo, nói Lý Vân Hải và Lưu Lê của Huyết Yến môn đã tiếp nhiệm vụ Ma Linh châu, ra khỏi thành Hắc Ma.

Hoàng Tiểu Long gật đầu, hai người kia rút cuộc rời khỏi thành Hắc Ma rồi.

Vì vậy, Hoàng Tiểu Long bảo Trần Tiểu Thiên dẫn đường, đi chặn hai người kia lại.

Ngoài thành Hắc Ma vạn dặm, trên núi hoang, Lý Vân Hải và Lưu Lê bay nhanh.

"Lần này đi Từ Vực, mang Ma Linh châu về, nếu Ma thân bắt tử và Ma Động Chỉ của môn chủ luyện tới đại thành, thì cho dù là tông chủ Cửu Sát tông, cũng không phải đối thủ của môn chủ chúng ta. Huyết Yến môn chúng ta sẽ thống trị thành Hắc Ma này!" Lý Vân Hải cười nói.

Lưu Lê nghe vậy, cũng cười nói: "Không sai, đến lúc đó, cái đầu tiên Huyết Yến môn chúng ta thu tóm chính là Thiên Vu môn. Nếu Trần Tiểu Thiên không thức thời, chỉ có thể diệt gã!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Bắt đầu thu tóm huyết yến môn

"Sau này Bất Tử ma thân và Ma Động chỉ của môn chủ chúng ta tu luyện tới cảnh giới đại thành, việc giết Trần Tiểu Thiên chỉ là chuyện búng ngón tay mà thôi." Lý Vân Hải cười nói.

Lý Vân Hải vừa nói xong, một tiếng hừ lạnh đột ngột vang lên. Hai người kinh hãi, vội quay đầu, quát to: "Kẻ nào?! Lăn ra đây cho ta!"

Trong cái nhìn chòng chọc của Lý Vân Hải và Lưu Lê, Hoàng Tiểu Long và Trần Tiểu Thiên hiện hình.

"Trần Tiểu Thiên!" Hai người thấy đó là Trần Tiểu Thiên, sắc mặt biến đổi, bật thốt lên.

Tuy vừa rồi hai người nói rằng với môn chủ của bọn họ, Trần Tiểu Thiên sẽ không chịu nổi một chiêu, nhưng dù thế nào thì Trần Tiểu Thiên cũng là Tiên Thiên cấp bảy hậu kỳ cao nhất, là một trong ba vị bá chủ của thành Hắc Ma này. Còn hai người thì chỉ là Tiên Thiên cấp sáu hậu kỳ mà thôi.

Nhưng bọn họ phát hiện Trần Tiểu Thiên đi theo sau một người trẻ tuổi tóc đen, người khề khom, vẻ mặt rất cung kính, hai người khiếp sợ mà nhìn Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long và Trần Tiểu Thiên đi tới cách bọn họ mười mét, thấy vẻ mặt hai người này thì biết sự kinh hãi và nghi hoặc trong lòng bọn họ.

Hoàng Tiểu Long nhìn hai người, vẻ mặt lạnh nhạt: "Giết Trần Tiểu Thiên, thủ tom Thiên Vu môn?" Nói tới đây, hần quay sang nhìn Trần Tiểu Thiên: "Hiện giờ ta cho ngươi ra tay, chỉ cần không giết chết hai kẻ này là được."

Nghe vậy, Trần Tiểu Thiên vui vẻ, cung kính đáp: "Tạ ơn thiếu chủ!" Lúc trước nghe hai người nói rằng môn chủ Khương Thiên Hoa của Huyết Yến môn muốn giết hần thì chỉ cần búng ngón tay là được, hần đã nín nhịn một bụng tức giận rồi, nhưng vì Hoàng Tiểu Long chưa ra lệnh nên hần không dám ra tay. Giờ nhận được mệnh lệnh của Hoàng Tiểu Long, hần lập tức phi thân lên, đột nhiên tấn công Lý Vân Hải và Lưu Lê.

"Thiếu chủ?!" Lý Vân Hải và Lưu Lê nghe Trần Tiểu Thiên gọi người trẻ tuổi tóc đen trước mặt là thiếu chủ thì càng khiếp sợ. Hai người còn chưa hiểu có chuyện gì thì Trần Tiểu Thiên đã tấn công tới trước người bọn họ rồi.

Hai người tức thì tỉnh táo, vội vã giơ hai tay ra đỡ. Nhưng hai người chỉ là Thiên Thiên cấp sáu hậu kỳ, sao có thể chặn được đòn tấn công của Trần Tiểu Thiên được.

Trần Tiểu Thiên tung một chưởng Phong Quyền Lưu Hỏa, tức thì đánh bay hai người kia. Hai người ngã lăn ra đất, khiến bụi đất bay mù mịt.

"Trần Tiểu Thiên, ngươi dừng tay!" Lý Vân Hải học máu, sốt ruột hô to.

Lưu Lê cũng vừa sợ lại vừa giận.

Trần Tiểu Thiên phi thân hạ xuống, cười lạnh lùng rồi lại tung một Phong Quyền Lưu Hỏa chưởng tới ngực hai người. Lý Vân Hải và Lưu Lê hoàn toàn không kịp triệu Vũ hồn và hồn hoá. Hai người đau đớn gào thét, lăn lộn dưới đất khiến bụi bay tung toé. Cuối cùng hai người đâm sầm vào hai tảng đá lớn.

Bởi vì Hoàng Tiểu Long có nói là chỉ cần không giết chết hai người này là được, cho nên Trần Tiểu Thiên ra tay rất độc ác, trút hết tức giận trong lòng ra.

Cho nên sau khi đánh bay hai người kia, Trần Tiểu Thiên lại lướt tới rồi tấn công đột ngột.

Mười mấy phút đồng hồ sau, Lý Vân Hải và Lưu Lê đã mình đầy máu me, toàn thân đầy vết máu, thậm chí còn chẳng thể bò được.

Trần Tiểu Thiên ra tay rất tàn nhẫn, nhưng có chừng mực nên hai người không chết được.

"Được rồi." Thấy đã không sai biệt lắm, Hoàng Tiểu Long mở miệng nói.

Trần Tiểu Thiên thế mới ngừng lại, cung kính dạ một tiếng rồi lùi ra sau lưng Hoàng Tiểu Long.

Hoàng Tiểu Long chậm chậm bước tới trước mặt Lý Vân Hải và Lưu Lê, nhìn hai kẻ đã bị đánh cho hoàn toàn thay đổi đang nằm dưới đất, mở miệng nói: "Ta biết các ngươi đang rất tò mò về thân phận của ta, sau này các ngươi sẽ biết. Nói thật cho các ngươi biết, hiện giờ toàn bộ Thiên Vu môn đã nằm trong tay ta, Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khương và đám trưởng lão Thiên Vu môn đều sẵn sàng theo ta."

Lý Vân Hải và Lưu Lê đang bị trọng thương, thậm chí còn không gượng dậy được trọn to mắt, vẻ mặt đầy khiếp sợ và không tin mà nhìn Hoàng Tiểu Long.

Cái gì?!

Người trẻ tuổi tóc đen này đã hoàn toàn nắm Thiên Vu môn trong tay?! Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khương và đám trưởng lão Thiên Vu môn đã hoàn toàn theo hần?!

Hai người quá khiếp sợ.

Sau đó hai người quay sang nhìn Trần Tiểu Thiên. Tuy chuyện này rất khó tin, nhưng thấy Trần Tiểu Thiên cung kính với Hoàng Tiểu Long hệt như một tên nô tài thì sợ rằng đó là sự thật.

Chỉ là người trẻ tuổi tóc đen này sao có thể khiến Trần Tiểu Thiên, Cảnh Khương và đám trưởng lão Thiên Vu môn thần phục được? Huyết Yến môn bọn họ và Cửu Sát tông sao lại không biết tin gì!

"Giờ ta cho các ngươi hai lựa chọn, một là giống Trần Tiểu Thiên và Cảnh Khương, đi theo ta. Hai là chết." Hoàng Tiểu Long nói tiếp.

Lý Vân Hải và Lưu Lê biến sắc.

"Muốn bọn ta đi theo ngươi á? Nằm mơ!" Lý Vân Hải trợn mắt: "Không bao giờ! Tiểu tử, ngươi giết bọn ta rồi, Huyết Yến môn bọn ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, đến lúc đó không chỉ ngươi, mà toàn bộ Thiên Vu môn cũng sẽ bị Huyết Yến môn bọn ta tiêu diệt!"

Nghe vậy, Hoàng Tiểu Long lắc đầu, sắc mặt lạnh lùng. Có một số người không bao giờ biết biết điều là gì, nếu đã như vậy, vậy thì....! Hần quang loé lên trong đôi mắt Hoàng Tiểu Long, hần nhấc tay lên, dùng một đầu ngón tay tấn công. Sương mù màu xám cuộn cuộn bốc lên. Trong lớp sương mù dày đặc ấy, tiếng quái vật bóng tối rít gào thê lương khiến lòng người sợ hãi. Một chỉ kinh khủng bổ xuyên qua lớp sương mù dày đặc mà bắn ra.

Tuyệt học truyền thừa của Đoạn Hồn châu, Đoạn Hồn Chỉ!

Lý Văn Hải hoảng sợ, đang định mở miệng xin tha thì Đoạn Hồn Chi đã xuyên thủng mi tâm hắn. Lư Lê nhìn thấy chỉ kinh xuyên qua gáy Lý Văn Hải, rồi một cột máu bắn ra tung toé.

Lý Văn Hải mồm há hốc, ngã ùng xuống đất.

Nhìn thi thể Lý Văn Hải, Lư Lê sợ hãi không thôi, mặt cắt không giọt máu mà nhìn Hoàng Tiểu Long, không ngờ rằng Hoàng Tiểu Long lại ác như vậy, nói giết là giết luôn.

Lúc này Hoàng Tiểu Long quay đầu nhìn sang phía Lư Lê. Mất hồn như đao sắc đâm thẳng vào lòng Lư Lê, khiến Lư Lê mặt xám như tro tàn.

"Ta có thể cho ngươi suy nghĩ rồi quyết định, đừng có nóng vội mở miệng như hắn!" Hoàng Tiểu Long nói: "Nhưng cơ hội chỉ có một, mong ngươi có thể nắm được, là sống hay là chết."

Sắc mặt Lư Lê khá khó coi.

Hoàng Tiểu Long nói với Trần Tiểu Thiên: "Ngươi xử lý thi thể kia đi." Tất nhiên không thể để thi thể của Lý Văn Hải lại được, mà phải hủy thi diệt tích.

"Vâng, thiếu chủ!" Trần Tiểu Thiên cung kính vâng một tiếng, sau đó giơ một bàn tay ra nhiếp thi thể Lý Văn Hải đến giữa không trung. Sau đó ngọn lửa Đầu khí bốc lên toàn thân, hắn đánh một Lư Vân hoá chương vào thi thể Lý Văn Hải.

Bị Lư Vân hoá chương đốt, thi thể Lý Văn Hải hoá thành tro tàn, rơi xuống đất rồi bị bụi đất che giấu.

Nhìn thi thể Lý Văn Hải bị Trần Tiểu Thiên hủy thi diệt tích, sắc mặt Lư Lê càng khó coi.

"Ta sẵn... sẵn sàng góp sức!" Ngay khi thi thể Lý Văn Hải bị Trần Tiểu Thiên đốt thành tro không lâu, Lư Lê nói.

Hoàng Tiểu Long gật đầu.

Sau đó Hoàng Tiểu Long bảo Lư Lê mở linh hồn chi hải ra để hắn đánh Tinh Thần Lạc Ấn xuống.

Nghe Hoàng Tiểu Long muốn gieo Tinh Thần Lạc Ấn lên linh hồn chi hải của mình, Lư Lê giật mình, nhưng cuối cùng vẫn phải mở ra để Hoàng Tiểu Long gieo Tinh Thần Lạc Ấn lên.

Sau khi gieo Tinh Thần Lạc Ấn vào linh hồn chi hải của Lư Lê, Hoàng Tiểu Long mới lui lỏng đôi chút. Thần phục Lư Lê, bước đầu tiên trong việc thu tóm Huyết Yến môn.

Bởi vì nhiệm vụ của Lý Văn Hải và Lư Lê chính là đi Tử Vực tìm Ma Linh châu, cho nên trong vòng ba bốn tháng này môn chủ Khương Thiên Hoa của Huyết Yến môn sẽ không nghỉ ngơi.

Ba bốn tháng này, Hoàng Tiểu Long muốn thu tóm Huyết Yến môn thành công trước khi Khương Thiên Hoa nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.